

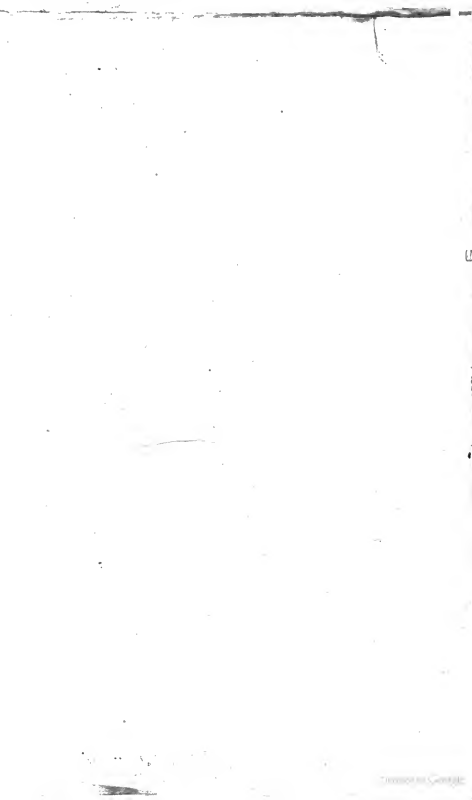

113

10-12-9

AVGVSTINI
BARBOSÆ,
I.V.D. LVSITANI,

PROTONOTARII APOSTOLICI,
OLIM S. CONGREGATIONIS INDICIS CONSVLTORIS,
& insignis Ecclesiæ Vimarænsis Thesaurarij maioris,

NVNC - VERO EPISCOPI VAGENTINI, ET A CONSILII
D. PHILIPPI IV. Hispaniarum Regis Catholici,

COLLECTANEA DOCTORVM,
TAM VETERVM QVAM RECENTIORVM.

IN IVS PONTIFICIVM VNIVERSVM.

TOMVS QVARTVS.

QVINQVE LIBRI SEXTI DECRETALIVM, CLEMENTINÆ
item, & Extrauagantes tum viginti IOANNIS Papæ XXII.
tum etiam communes

*Præfixi sunt INDICES, Auctorum, Librorum, Titulorum, & Capitulorum; nec-non
Capitulorum, & Legum incidenter discussarum, percommodi.*

Vltima editio ab ipsomet Auctore aucta, recognita & à mendis expurgata.

LVGDVNI,

Sumpt. PHIL. BORDE, LAVR. ARNAVD, & PETRI BORDE.

M. DC. LXIX.

CVM PRIVILEGIO REGIS.

Romæ Romanæ Cæ. Reg. Majestatis Infirmit

प्राप्त हुए हैं, जो कि बहुत ही अच्छे हैं।

SANCTISSIMO
AC BEATISSIMO PATRI
VRBANO VIII.
PONT. OPT. MAX.
AVGVSTINVS BARBOSA
LVSITANVS.

DOCTORVM Collectanea in ius vniuersum, quæ in XII. Tomos tanquam in totidem riuulos, diæue horas effundere anno sæculari proximo sub felicissimis tuis, BEATISSIME PATER, auspiciis cœperam, cursum intermittere, aut diuertere, Te annuente, mouente, & approbante, non poterant, quin à te inciperent, atque in te tandem desinerent. Si namque riuuli ad vniuersum suum salem vnde saporem, soporémque inueniant, dilabuntur, diésque ad solem vnde calorem, & colorem duxerant, reuocantur. Ita mearum ego lucubrationum horas ad te luminum & aquarum fontem iure optimo dirigo. Quis enim Christiani te mundi salem & solem, quis oculum, & Oceanum non suspiciat,

agnoscat, prædicet. Solem, inquam, vnde veritas quicquid in sacrarum Sanctionum, legumque mole perplexum hæret, obscurum latet, reconditum fugit, sereno clarescens vultu, id omne prorsus eliminat, & eluminat. Præterea Solem quod inter omnes prudentes, & sapientes viros inuentus es vnus, vnus ille apud Salomonem prudens, & sapiens, cuius oculi in capite excubias, & vigilias agunt, quibus totum Iurisprudentiæ corpus illustras, moderaris, & dirigis. Cur etiam salem, aut Oceanum non appellem, vnde omnia deriuantur, atque eodem reuertuntur iura, & tamen (quæ tanta est Tuæ Beatitudinis sapientiæ fecunditas) vt mare non redundas. Quæ cum ita sint vt caput totum hoc Iuris Canonici corpus iam absolutum excipere, vt sol diei huius horas fouere, tandemque vt Oceanum riuulos protegere, ac tueri ne desinas. Ita Deus Opt. Max. Te vniuersæ Ecclesiæ coryphæum & parentem diutissimè, & felicissimè seruet. Vale.

APPRO

APPROBATIO OPERIS.

Imprimatur, si videbitur Reverendissimo P. Magistro Sacri Palatii Apostolici.

A. Episc. Bellicastrenf. Vicefg.

Go Felix Contelorius perlegi D. Augustini Barbofæ Lusitani I. V. D. &c. opus, quod inscribitur, *Collectanea Doctorum tam veterum, quam recentiorum, &c. super quinque libros Sexti Decretalium*, & nihil in eis reperi quod Fidei, & bonis moribus aduerfetur, & ideo opus hoc summo ingenio, & industria elaboratum ad Reipublicæ vtilitatem typis mandari posse cenfeo. In quorum fidem me propria manu subscripsi. Romæ hæc die 2. Ianuarij 1629.

FELIX CONTELORIUS, I. V. & S. Theologiæ Doctor,
Protonotarius Apostolicus.

Imprimatur.

FR. NICOLAUS RODVLFIUS, Sacri Palatii Apostolici Magister, ac totius
Ordinis Prædicatorum Vicarius Generalis.

Barbof. Collect. Tom. 1°.

† † EGO

GO Petrus Albertinus, in Almx Vrbis gymnasio Pontificij Iuris Primarius Professor, de mandato Reuerendiss. P.F. Nicolai Rodulphj, Sacri Apostol. Palatij Magistri, perlegi, ac recensui diligenter opus hoc nuncupatum, *Collectanea Doctorum in Clementinas, & Extravagantes*, Excellentissimi D. Augustini Barboſæ I. V. D. Lusitani, &c. nihilque in eo teperi, quod vel bonis moribus, vel Religioni aduersetur, quinimò ob egregiam in eo contentam doctrinam ad vsum etiam forensẽ quàm maximè accommodatam dignum existimo, vt ad publicam vtilitatem quantò citiùs typis mandetur. In quorum fidem hæc propria manu subscripsi Romæ die tertio Ianuarij anno millesimo sexcentesimo vigesimonono.

PETRVS ALBERTINVS qui suprà, manu propria

Imprimatur.

FR. HYACINTHVS LVPVS, Socius Reuerendiss. P. M. S. P.
ac totius Ordinis Prædicatorum Vicarij Apostolici.

SERIES

SERIES

Librorum, & Titulorum, qui in his quinque sexti
DECRETALIVM libris continentur.

Prior numerus paginam, posterior eiusdem pagine columnam signat.

PROOEMIUM.

LIBER PRIMVS.

Tit. I. D E summa Trinitate, & Fide Catholica.	3.1
1. De constitutionibus.	ibid.
3. De rescriptis.	6.1
4. De consuetudine.	25.2
5. De postulatione Prælatorum.	35.1
6. De electione, & electi potestate.	ibid.
7. De renunciatione.	68.2
8. Desupplenda negligentia Prælatorum.	69.2
9. De temporibus ordinationis, & qualitate ordinandorum.	76.1
10. De ætate qualitate, & ordine præficienti- dorum.	80.2
11. De filiis Præbyterorum, & aliis illegitimè natis.	81.1
12. De bigamis.	83.1
13. De officio Vicarij.	ibid.2
14. De officio, & potestate Iudicis delegati.	86.1
15. De officio Legati.	105.1
16. De officio Ordinarij.	108.1
17. De maioriæ, & obedientia.	113.2
18. De pænis.	114.1
19. De procuratoribus.	119.1
20. De his quæ vi metûsque causa fiunt.	126.1
21. De restitutione in integrum.	127.1
22. De arbitris.	135.2

LIBER SECVNDVS.

Tit. I. D E iudicijs.	136.1
1. De foro competenti.	140.1
3. De litis contestatione.	142.1
4. De iuramento calumniæ.	143.1
5. De restitutione spoliatorum.	144.2
6. De dolo, & contumacia.	150.2
7. De eo qui mittitur in possessionem rei seruandæ.	151.1

8. Vt lite pendente nihil innouetur.	ibid.2
9. De confessis.	152.2
10. De testibus, & attestationibus.	154.2
11. De iureiurando.	156.2
12. De exceptionibus.	158.1
13. De præscriptionibus.	161.2
14. De sententia, & re iudicata.	164.2
15. De appellationibus.	169.2

LIBER TERTIVS.

Tit. I. D E vira, & honestate clericorum.	176.2
1. De clericis coniugatis.	177.1
3. De clericis non residentiibus in Ecclesiâ, vel præbenda.	178.1
4. De præbendis, & dignitatibus.	181.1
5. De clerico ægrotante.	109.1
6. De institutionibus.	210.1
7. De concessione præbendæ, & Ecclesiæ non vacantis.	211.1
8. Ne Sede vacante aliquid innouetur.	213.2
9. De rebus Ecclesiæ non alienandis.	214.2
10. De rerum permutatione.	216.2
11. De testamentis, & ultimis voluntatibus.	217.2
12. De sepulturis.	220.1
13. De decimis.	222.1
14. De Regularibus, & transeuntibus ad Reli- gionem.	223.2
15. De voto, & voti redemptione.	229.1
16. De statu Regularium.	ibid.2
17. De religiosi domibus.	233.2
18. De capellis Monachorum.	234.2
19. De inreparonatus.	ibid.
20. De censibus, actionibus & procuratori- bus.	235.2
21. De consecratione Ecclesiæ, vel Altaris.	240.1
22. De Reliquiis, & veneratione Sanctorum.	241.1
23. De immunitate Ecclesiarum.	ibid.2
24. Ne clerici, vel Monachi secularibus nego- tijs se immisceant.	243.2

Series Librorum, & Titulorum.

LIBER QVARTVS.

TIT. I.	DE sponsalibus, & matrimoniis.	
		246.1
2.	De sponsatione impuberum.	247.2
3.	De cognatione spirituali.	249.1

LIBER QVINTVS.

TIT. I.	DE accusationibus, inquisitionibus, & denunciationibus.	251.1
---------	---	-------

2.	De hæreticis.	ibid.2
3.	De schismaticis.	274.2
4.	De homicidio.	275.1
5.	De vsuris.	280.1
6.	De excessibus Prælatorum.	282.1
7.	De privilegiis.	ibid.1.
8.	De iniuriis, & damno dato.	292.1
9.	De poenis.	ibid.2
10.	De pœnitentiis, & remissionibus.	299.2
11.	De sententia excommunicationis, suspensionis, & interdicti.	300.1
12.	De verborum significatione.	321.2
	De regulis iuris.	324.1

EORVND TITVLORVM

STLLABVS.

Iuxta seriem Alphabeti.

A

H

*Excusationibus, inquisitionibus, & de-
munciationibus.* 251.1
*Etate, qualitate, & ordine proficien-
dorum.* 80.2
Appellationibus. 169.2
Arbitrio. 135.1

B

B *igami.* 83.1

C

C *apellis monachorum.* 234.2
*Censibus, exactionibus, & procuratori-
bus.* 235.2
Clericis coniugatis. 177.1
Clericis non residentibus. 178.1
Clerico agrotante. 209.1
Cognitione spirituali. 299.1
Concessione prabenda, & Ecclesia non vacantis. 211.1
Confessis. 152.1
Consecratione Ecclesie, ve al iuris. 240.1
Consuetudine. 25.2
Constitutionibus. 3.1

D

D *ecimis, primitiis & oblationibus.* 222.1
De desponsatione impuberum. 247.2
Dolo, & contumacia. 150.2

E

E *lectione, & electi potestate.* 35.1
*En qui mittitur in possessionem causa rei ser-
uanda.* 151.1
Exceptionibus. 158.1
Excusibus Pralatorum, & subditorum. 282.1

F

F *iliis presbyterorum, & aliis illegitimè natis* 81.1
Ero competentis. 140.1

H *ereticis.* 251.2
His qui vi, metusve causa sunt. 126.2
Homicidio. 275.1

I

I *mmunitate Ecclesiarum, cimiteriorum, &
aliorum locorum religiosorum.* 241.2
In integrum restitutione. 127.1
Iniuriis, & damno dato. 292.8
Institutionibus. 210.1
Indiciis. 136.1
Inramento culumnia. 143.1
Iurciurando. 156.2
Iurepatronatus. 234.2

L

L *itis contestatione.* 142.1

M

M *aioritate, & obedientia.* 113.2

N

N *elerici, vel monachi secularibus negotiis
se immisceant.* 243.2
Ne Sede vacante aliquis innotetur. 213.2

O

O *fficio vicarij.* 83.2
Officio, & potestate iudicis delegati. 86.1
Officio Legati. 105.1
Officio ordinarij. 108.1

P

P *allis.* 114.1
Panis. 292.2
Penitentiis, & remissionibus. 299.2
Postulatione Pralatorum. 35.1
Prabenda, & dignitatibus. 181.1
Prescriptionibus. 161.2
Privilegiis. 282.2
Procuracionibus. 119.1
Rebus

Syllabus Titulorum,

R		<i>Sponsalibus, & matrimoniis.</i>	246.1
		<i>Statu Regularium.</i>	229.2
		<i>Summa Trinitate, & Fide Catholica.</i>	3.1
		<i>Supplenda negligentia Pralatorum.</i>	69.2
		T	
		<i>Temperibus ordinationum.</i>	76.1
		<i>Testamentis, & ultimis voluntatibus.</i>	217.2
		<i>Testibus, & attestacionibus.</i>	154.2
		V	
		<i>Verborum significatione.</i>	311.2
		<i>Vita, & honestate Clericorum.</i>	176.2
		<i>Voto, & voti redemptione.</i>	229.1
		<i>Vfuris.</i>	280.1
		<i>Vt lice pendente nihil innovetur.</i>	151.2
S			
		<i>Rebus Ecclesia non alienandis.</i>	214.2
		<i>Regularibus & transmissibus ad Religio-</i>	213.2
		<i>nem.</i>	324.1
		<i>Regulis iuris.</i>	233.2
		<i>Religiosis domibus.</i>	241.1
		<i>Reliquiis & veneratione Sanctorum.</i>	68.2
		<i>Renunciacione.</i>	217.1
		<i>Rerum permutatione.</i>	61
		<i>Rescriptis.</i>	144.2
		<i>Restitutioe spoliatorum.</i>	127.1
		<i>Restitutioe in integrum.</i>	
		S	
		<i>Schismaticis.</i>	274.2
		<i>Sententia & re iudicata.</i>	164.2
		<i>Sententia excommunicationis.</i>	300.1
		<i>Sepulchris.</i>	220.1

ELENCHVS

CAPITVLORVM.

A	
A arbitris, de offic. & potest. deleg.	100.1
Abbares, de priuilegiis.	135.1
Abbate, de sentent. & re iud.	167.1
Ab eo qui appellat, de app.	171.1
Ab eo qui contra, de elect.	162.1
Abolutionis, de his quæ vi.	126.1
Accusatus, de hæret.	157.1
A collatione, de appellat.	176.1
Actor qui, de dolo, & contum.	150.1
Ad Apostolicæ, de sent. & re iudic.	166.1
Ad decimas, de restit. spol.	147.1
Ad succedendos, de schism.	174.1
Alma mater, de sent. excom.	119.1
Altercationis, de bigam.	83.1
Animum, de sepolt.	110.1
Appellatio, de appellat.	175.1
Ausitiz, de elect.	40.1
Auctoritate Martini, de concess. præb.	111.1
Auctoritate sedis, de priuileg.	185.1

Beneficium, de Regularibus.

C	
C Clericis, de immunit. Eccles.	141.1
Clerici, de vita & hoo. cler.	176.1
Clerici, de cler. coniug.	177.1
Collatio, de offic. leg.	107.1
Communis, de elect.	59.1
Concentratione, de appellat.	174.1
Constitutionem, de sent. excom.	110.1
Constitutionem, de verb. significat.	111.1
Constitutionem, de Regularib.	116.1
Constitutio, de elect.	63.1
Consuetudinem, de consuet.	15.1
Consuetudinem, de clerice. non resid.	178.1
Contingit, de iniuriis.	156.1
Contra Christianos, de hæret.	164.1
Cordi nobis, de appellat.	169.1
Cui de non, de præb. & dignit.	101.1
Cum singulari, de præb. & dign.	104.1
Cum in Ecclesia, de præb.	100.1
Cum in Ecclesiis, de præb. & dign.	105.1
Cum de diversis, de priuileg.	185.1
Cum personæ, de priuileg.	186.1
Cum in multis, de refect.	9.1
Cum aliquibus, de refect.	10.1
Cum æterni, de sent. & re iud.	165.1
Cum ab viro, de sent. & re iud.	168.1
Cum quis, de sepolt.	110.1
Cum quis, de sent. excom.	118.1
Cum medicinalis, de sent. excom.	100.1
Cum nullus, de temp. ordinat.	78.1
Cum appellacionibus, de appellat.	171.1
Cum in tua, de consuet.	114.1
Cum non deceat, de elect.	161.1

Cum ex eo, de elect.	158.1
Cum expedit, de elect.	155.1
Cum quidam, de except.	160.1
Cum ex eo, de except. Prælat.	181.1
Cum laicus, de foro competent.	141.1
Cum contumacia, de hæret.	156.1
Cum secundum leges, de hæret.	171.1
Cum in positionibus, de hæret.	157.1
Cum in generali, de offic. vic.	85.1
Cum plures, de offic. & pot. iud. deleg.	98.1
Cum de beneficio, de præbend. & dign.	186.1
Cum in illis, de præb. & dign.	191.1
Cum Episcopus, de offic. ordin.	111.1
Cupientes, de elect.	47.1

D	
D Ecet domum comenun. Eccles.	141.1
Decernimus, de sent. excomm.	109.1
Decretum, de hæret.	165.1
Degradatio, de penitis.	193.1
Deliberatione, de offic. Leg.	107.1
Desistenda, de concess. præbend.	111.1
Dilecto, de sent. excom.	106.1
Discretionis, de decim.	111.1
Dispendia, de refect.	100.1
Dispendia, vt lit. pend.	151.1
Dudum, de præbend. & dign.	190.1
Dudum, de reb. Eccles. non alien.	115.1
Duobus, de refect.	14.1

E	
E Ecclesie, de sup. negl. Prælat.	74.1
Ei cui, de in integr. rest.	118.1
Ei cui, de præbend. & dign.	101.1
Eos, qui de sent. excom.	117.1
Eos, qui, de temp. ordinat.	77.1
Eos, qui, de immunit. Eccles.	145.1
Episcopali, de maior. & obed.	114.1
Episcopus, ne clericis, vel monach.	146.1
Episcopum, de præscripte.	161.1
Episcopum, de priuileg.	181.1
Et si capitulum, de institut.	110.1
Et si pignorationes, de iniur.	191.1
Et si sententia, de sent. & re iud.	168.1
Eum cui, de præb. & dign.	187.1
Eum qui, de eo qui mittitur in poss.	151.1
Eum qui, de dolo & contum.	181.1
Eum qui, de præb. & dign.	199.1
Exceptionis, de lit. cont.	141.1
Ex eo quod, de elect.	57.1
Executor, de conc. præb.	111.1
Exigit, de censib.	117.1
Exist, de verb. signif.	111.1
Ex sponfalibus, de sponf.	146.1

F	
F elicis, de penitis.	196.1
Felicis, de cens.	118.1
Fidelis, de sumen. Trin.	111.1
Filius,	111.1

Elenchus Capitulorum.

Filijs de h. v. r. e.
Frequens, de rest. spol.
Fundamenta de elect.

G

Generali, de elect.
Gloriosus, de reliq. & ven. San.
Grandi, de sup. negl. Pralat.
Gratia, de rescript.

H

Hac constitutione, de off. & potest. iud. deleg.
Hi qui, de prab. & dign.
Hoc consultiſſimo, de reb. Eccl. non alicui.

I

In appellationis, de int. calamn.
Indemnitatibus, de elect.
Indulgentiis, de poenitent.
In electionibus, de elect.
In fide, de haret.
Inquisitores, de haret.
Ipso iure, de rescript.
Is cui procuratio, de elect.
Is cuius Apostolicis, de off. port. iud. deleg.
Is cui est, de sent. excom.
Is cui conceditur, de prab. & dign.
Is qui mandauit, de homicid.
Is qui contra, de elect.
Is qui, de fil. presbyt.
Is qui à procuratore, de poenit.
Is qui habet, de sepult.
Is qui in Ecclesia, de sent. excom.
Is qui monasterium, de Regular.
Iudex, de off. & potest. iud. deleg.
Iuris, de iudic.

L

Legatos, de off. Legati.
Legitima, de appell.
Licet Ecclesiam, de prab. & dignit.
Licet Episcopo, de prab. & dign.
Licet ab interlocutoria, de appellat.
Licet in officialem, de off. vit.
Licet in, de procur.
Licet Romanus, de constit.
Licet canon, de elect.
Licet pater, de sepult.
Licet, de sent. excomm.
Licet vobis, de priuil.
Licet in tua, de ter. permitt.
Licet mulieres, de iuric.

M

Mandatum, de prab. & dign.
Mandato, de prab. & dignit.
Mediatores, de test. & iust.
Mulieres, de iudic.

N

Ne aliqui de heretie.
Ne aliqui a de haret.
Ne aliqui, de priuil.
Ne exortandis, de conc. prab.
Nedum, de cognat. spir.
Nemo deinceps, de elect.
Non est, de consuet.
Non indicere, de procur.
Non potest, de prab. & dignit.
Non putamus, de consuet.
Non solum, de appell.
Non solum, de Regular.
Nulli licet, de elect.
Nullus Episcopus, de rem. ord.
Nullus Religiosus, de elect.

254.2

144.2

49.2

441.2

71.2

1.1.3

102.1

189.1

216.2

145.2

64.1

300.1

37.1

255.2

267.2

7.2

65.1

101.1

116.2

195.2

179.1

50.2

81.2

111.1

210.2

115.1

114.1

91.2

156.2

105.2

170.1

181.2

201.2

176.1

81.2

115.1

59.2

45.1

221.1

115.1

290.2

217.1

157.1

109.1

188.2

154.2

137.2

161.1

ibid. 1.2

185.2

111.1

249.1

46.2

32.1

120.2

196.2

26.1

171.1

215.1

41.1

80.2

55.1

O

Officij, de off. Legati.
Ordinarij, de off. ordin.

P

Pactum, de pact.
Pastoralis, de elect. agr.
Pet ecclesiasticum, de cognat. spir.
Pet exemptionem, de priuil.
Pet hoc, de haret.
Petmittimus, de stat. & qual.
Perpetuo, de censibus.
Perpetuo, de postulat. Pralat.
Perpetuo, de elect.
Periculosus, de statu Regul.
Pia, de except.
Postquam de accus.
Prælati, de homic.
Præsent, de off. Leg.
Præsent, de off. ordin.
Præsent, de prab. & dignit.
Præsent, de leor. excomm.
Præsentium, de testib. & iusticiis.
Presbyteri, de capel. mon.
Præsidentibus, de haret.
Priuilgium, de verb. signif.
Procurator, de procurat.
Procurator, de elect.
Pro humani, de homicid.
Prouida, de elect.

Q

Quam sit Ecclesia, de elect.
Quamquam usurarius, de usur.
Quamquam in causa, de elect.
Quamquam pedigiorum, de cens.
Quamvis non plures, de cognat. spir.
Quamvis alicui, de off. & potest. ind. del.
Quamvis super cessationibus, de off. ord.
Quamvis plenissima de prabend.
Quamvis tibi, de prab. & dignit.
Quamvis ad teorum, de poenit.
Quamvis de rescript.
Quamvis, de constitutio, de elect.
Quamvis procurator, de procurat.
Quamvis pactum, de pact.
Qui ad ageodum, de procurat.
Qui contra certam, de elect.
Qui generaliter, de procurat.
Qui post votum, de Regular.
Qui plerique, de off. ordin.
Qui sæpe dubitant, de prab.
Quia nonnulli de immunit. Eccles.
Quia per ambigiosum, de rescript.
Quia Pontificali, de off. & post iud.
Quia sæpe contingit, de elect.
Quia periculosum, de sent. excom.
Quia ex eo, de pact.
Quia canonicis, de concess. prab.
Quicumque de sent. excomm.
Quicumque hæreticus, de haret.
Quod votum, de voto, & voti detempt.
Quodam, de praben. & dign.
Quoniam Episcoporum, de haret.
Quoniam vi intelleximus, de immunit. Eccles.
Quoniam Episcopi, de priuil.
Quoniam aliqui, de renne.
Quoniam electione, de elect.
Quoniam ex constitutione, de concess. prab.
Quoniam in Baptismo, de sent. excomm.
Quorundam, de elect.

205.4

110.2

114.2

209.2

250.1

182.2

168.1

81.1

259.2

35.1

41.2

230.2

258.2

251.1

277.2

106.1

113.1

205.2

310.2

255.2

234.2

256.2

311.2

115.2

61.1

275.2

65.2

41.1

281.2

50.2

238.2

250.2

94.2

112.2

184.2

208.1

294.2

14.2

41.2

111.1

115.1

112.2

93.1

113.2

217.2

111.2

191.2

241.2

25.1

88.1

62.2

303.1

118.1

211.1

211.2

255.2

219.2

208.2

251.2

291.2

68.2

68.1

213.1

116.1

51.2

111.2

Elenchus Capitulorum ,

R.

Religioſos, de teſtam.	119.1
Religioſo, de ſent. excom.	117.1
Religioſi, de ſepulc.	111.2
Religionum, de relig. dom.	113.2
Romana, de ſuppl. negl. prel.	67.1
Romana, de ſent. excom.	104.1
Romana, de teſtib. & iureſſ.	116.1
Romana, de cenſibus.	116.1
Romana, de ſuto comp.	140.1
Romana, de offic. vicar.	83.2
Romana, de offic. ordin.	108.2
Romana, de poenit.	121.1
Romana, de poenit. & ſemiſſ.	122.1
Romana, de appel.	171.1

S.

Sicut cuncti, de elect.	43.2
Saculares, de ſuto comp.	141.1
Sapē contingit, de temp. ordin.	76.1
Si à iudice, de appel.	175.2
Si à ſubdelegato, de offic. & pot. iud. del.	100.2
Si Apoſtolica, de prab.	106.2
Si à Sede, de prab.	104.1
Si Apoſtolica, de prab.	107.2
Si Abbatem, de elect.	60.2
Si ad ſolum, de Regul.	118.1
Si aduersus, de in integr. reſt.	113.1
Si auctor, de iudic.	119.1
Si ad Episcopum, ne Sede vac.	114.1
Si beneficia, de prab.	126.1
Si clericos, de ſent. excom.	113.2
Si ciuitas, de ſent. excom.	114.2
Si capitulum, de conceſſ. prab.	112.1
Si compromiſſarius, de elect.	61.1
Si confirmationem, de elect.	62.1
Si contra viuum, de offic. & pot. iud. del.	92.1
Si canonici, de offic. ord.	109.2
Si clericus, de prab. & dign.	119.2
Si cul, de elect.	52.2
Si cui, de prab. & dign.	107.1
Sicut nobis, de verb. ſignif.	123.2
Sicut cum, de elect.	51.1
Si duo ea tribus, de offic. & pot. iud. del.	90.2
Si duo, de procurat.	114.2
Si de calumnia, de iur. calum.	143.1
Si delegatus, de offic. & pot. iud. del.	96.1
Si Eccleſiam, de conceſſ. Eccleſ.	140.1
Si Episcopum, de ſuppl. negl. prel.	74.1
Si Episcopum, de prab.	107.2
Si Episcopum, de poenit.	122.2
Si Episcopum, de offic. ord.	112.1
Si eo tempore, de reſcr.	111.1
Si eo tempore, de elect.	63.1
Si electio, de elect.	54.2
Si ea tribus, de arbit.	115.1
Si cum, de prab.	118.1
Si fons, de elect.	42.2
Si gratioſe, de reſcript.	112.2
Si hi contra, vt lite pend.	111.1
Si iudex, de ſent. excom.	111.2
Si infantes, de depoſ. imp.	148.1
Si in eam quo, de fil. presbyt.	81.2
Si is cui, de prab.	108.2
Si is cui, de accuſ.	151.2

Si is ad quem, de iſtit.	116.1
Si is cui, de offic. & pot. iud. deleg.	99.1
Si laicus, de iurepart.	115.1
Si motu, de prab. & digo.	198.1
Si oblato, de litis cont.	141.2
Si Papa, de priuile.	119.1
Si pater, de teſtam.	118.1
Si poſt preſentiam, de conceſſ.	113.2
Si propter, de reſcript.	161.1
Si pro te, de reſcr.	141.1
Si poſtquam, de elect.	174.2
Si poſtquam, de prabend. & dignit.	190.1
Si pluribus, de prab. & dign.	199.1
Si pauper, de prab. & dign.	103.2
Si quando, de elect.	41.2
Si quem, de procur.	115.2
Si qui, de preſcript.	164.1
Si quis iſto, de elect.	66.2
Si Religioſus, de elect.	54.2
Si ſententia, de ſent. excom.	114.1
Si ſoli, de conceſſ. prab.	112.2
Si ſuper, de offic. & pot. iud. deleg.	98.2
Si te, de renunc.	69.2
Si tibi abſenti, de prab. & dign.	123.2
Si tibi conceſſum, de prab.	100.1
Solet, de ſent. excom.	101.2
Statuimus, de ſent. excom.	103.2
Statuimus, de elect.	35.2
Statuimus, de conceſſ.	111.2
Statuimus, i. de offic. & pot. iud. deleg.	86.2
Statuimus, i. de offic. & pot. iud. deleg.	101.1
Statutum, de reſcr.	118.2
Statutum, de elect.	51.2
Statutum, de ſent. excom.	113.1
Statutum, ne cler. vel monach.	145.2
Statutum, de prab. & dign.	113.2
Statutum, i. de heret.	160.1
Statutum, i. de heret.	166.1
Statuta, de heret.	172.2
Statuto perpetuo, de decem.	122.2
Super eo, de heret.	155.1
Super eo, de prab. & dign.	116.2
Suſceptum, de reſcr.	72.2
Suſcepti, de prab. & digo.	112.2

T.

Tibi qui, de reſcript.	113.2
------------------------	-------

V.

Vbi periculum, de leſ.	119.2
Vbiunque, de poenit.	125.1
Veniens, de verb. ſign.	111.2
Venerabilibus, de ſent. excom.	108.1
Volentes, de priuile.	113.1
Votatum, de vſurp.	180.2
Vt Apoſtolice, de priuile.	116.1
Vt animarum, de conſtit.	5.2
Vt circa, de elect.	119.1
Vt commiſſe, de heret.	163.2
Vt inquisitionis, de heret.	170.2
Vt ligantes, de offic. ord.	111.2
Vt periculoſa, ne cler. vel monach.	144.2
Vt quæſtionibus, de arbit.	115.2
Vt qui, de elect.	53.2
Vt ſuper, de appellat.	172.2

Clementinarum Tituli.

TITULI CLEMENTINARVM.

A.		O.	
A	<i>Tate, qualitate, & ordine proficien- dorum.</i> 398.1 <i>Appellationibus.</i> 422.1	O	<i>Officio Vicarij.</i> 400.2 <i>Officio, & potestate iudicis delegati.</i> 401.1 <i>Officio iudicis ordinarij.</i> 401.2
B.		P.	
B	<i>aptismo, & eius effectu.</i> 451.1	P	<i>oenitentis, & remissionibus.</i> 474.1 <i>Pani.</i> 471.1 <i>Præbendis, & dignitatibus.</i> 427.1 <i>Privilegiis, & excessibus privilegiatorum.</i> 468.1 <i>Probationibus.</i> 416.2 <i>Procuratoribus.</i> 402.1
C.		R.	
C	<i>Causa possessionis, & proprietatis.</i> 408.2 <i>Celebratione Missarum.</i> 450.2 <i>Censibus exactionibus, & procurationibus.</i> 449.2 <i>Concessione præbende.</i> 429.2 <i>Consanguinitate, & affinitate.</i> 453.2	R	<i>Ebus Ecclesia non alienandis.</i> 430.2 <i>Regularibus & transeuntibus ad Religio- nem.</i> 441.2 <i>Religiosis domibus.</i> 445.2 <i>Reliquiis & veneratione Sanctorum.</i> 452.1 <i>Renunciacione.</i> 395.2 <i>Rerum permutatione.</i> 434.2 <i>Rescriptis.</i> 386.1 <i>Restitutione in integrum.</i> 404.2
D.		S.	
D	<i>ecimis, primitiis & oblationibus.</i> 440.1 <i>Dolo, & contumacia.</i> 409.2	S	<i>ententia & re indicata.</i> 420.1 <i>Sententia excommunicationis.</i> 474.2 <i>Sepultis.</i> 436.1 <i>Sequestratione possessionis, & fructuum.</i> 412.2 <i>Statu Monachorum.</i> 442.2 <i>Summa Trinitate, & Fide Catholica.</i> 385.2 <i>Supplenda negligentia Prælatorum.</i> 396.2
E.		T.	
E	<i>lectione, & electi potestate.</i> 391.1 <i>Exceptionibus.</i> 419.2 <i>Excessibus Prælatorum.</i> 467.2	T	<i>estamenti, & ultimis voluntatibus.</i> 435.1 <i>Testibus.</i> 417.2
F.		V.	
F	<i>ora competentis.</i> 407.2	V	<i>erborum significatione.</i> 476.2 <i>Vita, & honestate Clericorum.</i> 424.2 <i>Visoris.</i> 466.2 <i>Vi lite pendente nihil innotetur.</i> 410.1
H.			
H	<i>ereticis.</i> 457.1 <i>Homicidio voluntario, vel casuali.</i> 463.2		
I.			
I	<i>mmunitate Ecclesiarum.</i> 153.1 <i>Judais, & Sarracenis.</i> 456.2 <i>Judiciis.</i> 405.2 <i>Inrepatronatus.</i> 447.2 <i>Inciurando.</i> 419.1		
M.			
M	<i>agistris, & ne aliquid exigatur pro li- centia docendi.</i> 455.2		

CLEMENTINARVM

CAPITVLA.

<p>A.</p> <p>Abates, de rescriptis. 386.1</p> <p>Ab Ecclesia, de restit. in integ. 403.1</p> <p>Abusionibus, de poenitent. 474.2</p> <p>Ad compescendas, de sequat. posses. 473.2</p> <p>Ad nostrum, de censib. 449.2</p> <p>Ad nostrum, de haret. 462.2</p> <p>Appellanti, de appellat. 423.2</p> <p>Archiepiscopo, de preiudic. 470.1</p> <p>Attrahentes, de statu monachi. 444.2</p> <p>Auditor, de rescriptis. 389.1</p>	<p>M.</p> <p>Monasterium, de rebus Ecclesie non alienant. 431.1</p> <p>Multorum, de haret. 457.2</p> <p>Multorum, de poenis. 472.2</p>	<p>N.</p> <p>Ne concessione, de rerum permut. 434.2</p> <p>Ne in agro, de statu monachi. 443.2</p> <p>Ne Romani, de elect. 392.1</p> <p>Nolentes, de haret. 461.1</p> <p>Non potest, de procurat. 403.1</p>
<p>C.</p> <p>Causa, de causa posses. & propr. 408.2</p> <p>Causam, de elect. 393.2</p> <p>Cedit, & iudex. 456.2</p> <p>Constitutionem, de elect. 394.1</p> <p>Cum a repulsione, de appellat. 424.2</p> <p>Cum concessa, de elect. 395.1</p> <p>Cum de quibusdam, de relig. dom. 443.2</p> <p>Cum Ecclesie, de xate & qual. 398.1</p> <p>Cum ei quoniam, de concess. p. b. 410.1</p> <p>Cum ex eo, de sent. excom. 476.1</p> <p>Cum illius, de renunciat. 393.2</p> <p>Cum iudex, de restit. 418.1</p> <p>Cum lite, ut lite pend. 411.2</p> <p>Cum rationi, de elect. 391.1</p> <p>Cum secundum, de poenitent. 474.1</p> <p>Cum sit nimis, de magist. 436.1</p> <p>Cum sit natus, de censib. 449.2</p> <p>Cupientes, de poenis. 473.2</p>	<p>P.</p> <p>Pastoralis, de re iudic. 421.1</p> <p>Per litteras, de p. b. 428.1</p> <p>Plures, de iurepatron. 448.2</p> <p>Presenti, de censib. 450.1</p> <p>Presenti, de Baptismo. 451.1</p> <p>Procuratorem, de procurat. 404.1</p>	<p>Q.</p> <p>Quamvis, de appellat. 433.2</p> <p>Quamvis facis, de foro comp. 407.2</p> <p>Quamvis rigore, de appell. 422.2</p> <p>Que de Ecclesiis, de offic. vicarij. 400.2</p> <p>Quia constringit, de relig. domib. 446.1</p> <p>Quia Regulari, de suppl. neglig. Præl. 397.1</p> <p>Quod circa, de elect. 394.2</p> <p>Quoniam, de vita & hon. cleri. 426.1</p> <p>Quoniam, de immunit. Eccles. 433.2</p>
<p>D.</p> <p>Dignum, procius, de celeb. Miss. 451.1</p> <p>Diecclesiis, de vita, & hon. Clerici. 423.1</p> <p>Dispensio, de iudic. 406.2</p> <p>Dudum, de iudic. 403.2</p> <p>Dudum, de sepult. 436.2</p>	<p>R.</p> <p>Religiosi, de privileg. 468.2</p> <p>Religiosi, de decim. 440.2</p> <p>Religiosi, de procurat. 403.2</p> <p>Religiosi, de testamen. 435.2</p> <p>Romani, de iureiur. 419.1</p>	<p>S.</p> <p>Sæpe contingit, de verborum signif. 380.2</p> <p>Si ante, de dolo, & contum. 409.1</p> <p>Si à iudicibus, de appellat. 422.1</p> <p>Si appellationem, de appellat. 424.1</p> <p>Si beneficiorum, de decem. 441.1</p> <p>Sicut appellationem, de appellat. 423.1</p> <p>Si de beneficio, de p. b. 429.2</p> <p>Si dignitatem, de p. b. 427.1</p> <p>Si dominum, de relig. & ven. Sanct. 453.2</p> <p>Siduosus, ut lite pend. 410.2</p> <p>Si furiosus, de homicid. 464.1</p> <p>Si iura, de p. b. 429.2</p> <p>Si plures, de p. b. 428.2</p> <p>Si quis fundente, de poenis. 471.2</p> <p>Si Romanus, de p. b. 429.1</p> <p>Si summus, de sent. excom. 476.2</p> <p>Si vna, de reb. Eccles. non alien. 432.2</p> <p>Stutum, de elect. 394.2</p>
<p>E.</p> <p>Eos, qui de sepult. 436.1</p> <p>Eos, qui, de Regular. 442.1</p> <p>Eos, qui, de consang. & affin. 453.1</p> <p>Et si, de rescriptis. 387.1</p> <p>Et si de officio ordin. 402.1</p> <p>Ex frequentibus, de sent. excom. 473.1</p> <p>Ex graui, de vfuris. 466.2</p> <p>Excommunicationis, de except. 419.1</p> <p>Exini de paradiso, de verb. signif. 477.2</p>	<p>F.</p> <p>Fidei Catholice, de summ. Trinit. 386.1</p> <p>Frequenter, de excessib. Præl. 468.1</p>	<p>T.</p> <p>Testibus, de testib. 418.2</p>
<p>G.</p> <p>Generalem, de xate, & qual. 399.2</p> <p>Gratia, de rescriptis. 389.2</p> <p>Gram, de celebrat. Missar. 450.2</p> <p>Graui, de sentent. excom. 475.2</p>	<p>L.</p> <p>Litteris, de probat. 417.1</p> <p>Litteris, de rescriptis. 389.2</p>	<p>V.</p> <p>Vt calumniis, de sent. & re iud. 420.1</p> <p>Vt clericorum, de offic. ordin. 405.2</p> <p>Vt constitutio, de iurepatron. 447.2</p> <p>Vt proficiscens, de Regularib. 441.2</p> <p>Vt ij qui, de xate, & qual. 398.2</p>

TITVLI

Extrauagantium Ioannis XXII.

C.	P.
C <i>Onessione prabenda & Ecclesia non vacanti.</i> 486.2 <i>Crimine falsi.</i> 490.2	P <i>Onis.</i> 491.1 <i>Prabendis, & dignitatibus.</i> 483.2 <i>Privilegiis.</i> 491.5
E <i>Lectione, & electi potestate.</i> 482.1	R <i>Eligiosis domibus.</i> 489.1
I <i>Vasis, & Sarracenis.</i> 489.2	S <i>Sententia excommunicationis, suspensionis, & interditi.</i> 491.2
M <i>Altoritate, & obedientia.</i> 483.1	T <i>Orneamentis.</i> 490.1
N <i>E Sede vacante aliquid innovetur.</i> 487.2	V <i>Verborum significatione.</i> 491.1 <i>Voto, & voti redemptione.</i> 487.1

EARVNDEN EXTRAUAGANTIVM

CAPITVLA.

A.	P.
A <i>D Apostolatus, de concess. prab.</i> 481.1 <i>Ad nostri Apostolatus, de priuile.</i> 491.1 <i>Ad conditorem, de verb. signif.</i> 491.2 <i>Ad omnes, de elect.</i> 481.1 <i>Antiquis, de voto.</i> 488.1	P <i>Rodens, de crim. falsi.</i> 490.1
C <i>Opiofus in misericordia, de Iudeis.</i> 489.1 <i>Cum ad sacrosanctas, de sent. excomm.</i> 491.1 <i>Cum inter nonnullos, de verborum signif.</i> 491.5	Q <i>Via in futurorum, de torneament.</i> 490.1 <i>Quia nunquam, de verborum significatione.</i> 492.1 <i>Quia quorundam, de verb. sign.</i> 494.1 <i>Quorundam exigit, de verborum signif.</i> 491.1
D <i>Iterum crescente malitia, de peccatis.</i> 491.1	S <i>Sacra Rom. de Relig. domib.</i> 489.1 <i>Sedes Apostolica, de concess. prab.</i> 486.1 <i>Si fratrium, de Sede vacante.</i> 487.2 <i>Suscepti regiminis, de elect.</i> 482.1
E <i>Celestis, de maior. & obed.</i> 483.1 <i>Execrabilis, de prabend.</i> 481.1	

Tituli, & Cap. Extrauag. commun.

TITVLI
Extrauagantium communium.

C.

O.

*Elebratione Missarum.
Censibus, exalt. & procur.
Consuetudine.
Crimine falsi.*

§ 11.2
§ 11.1
495.1
§ 17.1

*Officio custodie
Officio delegati.
Officio iudicis ordin.*

497.1
497.1
490.2

D.

P.

*Decimis.
Dilationibus.
Dolo, & contumacia.*

§ 10.1
500.1
ibid.

*Poenitentibus, & remiss.
Panis.
Postulatione Pralesorum.
Præbendis, & dignitatibus.
Privilegiis.*

§ 19.1
§ 18.2
495.2
501.1
§ 17.2

E.

R.

*Lectione.
Emptione, & vendit.*

495.2
508.1

*Rebus Ecclesiarum alien.
Regularibus, & transiensibus ad Relig.*

504.2

F.

Fortis.

§ 17.1

*Religiosis domibus.
Reliquiis & venerat. Sanct.*

§ 11.1
ibid.2

H.

Hæreticis.

§ 16.1

S.

I.

*Immunitate Ecclesiarum.
Iudiciis.
Iudets.*

§ 12.2
499.2
§ 16.1

*Schismaticis.
Sententia excommunication.
Sepulturis.
Simonia.*

§ 17.1
§ 23.1
509.2
§ 12.2

M.

Maiestate, & obedient.

498.1

T.

Tregas, & pace.

498.2

N.

V.

Ne Sede vacante.

504.1

Vita, & honest. cleric.

EARVNDEN

EXTRAVAGANTIVM

CAPITVLA.

A.

C.

*D certitudinem, de sent. excomm.
Ad cuiuslibet, de præbend.
Ad nostrum, de Regul.
Ad Regimen, de præbend.
Ad Romani, de præbend.
Ad vniuersalis, de tregas & pace.
Ambitiosa, de rebus Eccles.
Antiquorum, de perneut.*

§ 16.2
502.1
§ 10.2
502.2
503.2
498.1
505.1
§ 19.1

*Cum detestabile, de simon.
Cum Manhus, de hæret.
Cum nonnullis, de præb.
Cum pre excellis, de Relig. & vener. Sanct.*

§ 14.1
§ 16.2
502.1
§ 17.2

D.

*Debent de offic. iudicis ordin.
Declarationes de decim.*

497.2
502.2
Dece

†† ‡

Capitula Extrauag. commun.

Detestandz, de sepult.	506.2	P.	
Dignum arbitantes, de Iudz.	516.2		
D'pendis, de postulat. Prælat.	495.2	P	Iz sollicitudinis, de præbend. 501.1
D'cupulorum, de celebrat. Missar.	511.2		Postulasti, de præbend. 502.1
D'ama, de priuileg.	518.1		Prouidē, de sent. excom. 516.2
Diuinis, de pœnis.	ibid. 3		
Docta, de vita, & hon. Cleric.	502.1	Q.	
Dudum, de sehiſmarie.	517.1		
E.			
E		Q	Vemadmodum, de pœnit. 512.1
T'f' de ceat, de maior. & obed.	498.2		Quia cunctos, de offic. custod. 497.1
tū Dominis, 1. de pœnit.	511.2		Qua omnnulli, de sent. excom. 516.2
E'tū Dominici, 2. de pœnit.	513.2		Quod olim, de immun. Eceleſ. 512.2
E'tū in Temporalibus, de præbend.	501.2	R.	
Excommunicamus, de sent. excom.	515.2		
Ex debito, de elect.	496.2	R	Atio testā, de relig. domib. 511.1
Execrabilis, de præbend.	501.2		Regimini 1. & 2. de emp. & vendit. 508. 2. & 509. 1
Ex eo, de hæret.	516.1		Rem non nouam, de dolo & cont. 500.2
Exhibita, de priuileg.	618.1		
Ex superuē, de præbend.	501.2	S.	
F.			
F		S	Aluator, de præbend. 501.2
æquantes, de iudic.	499.2		Sancta Romana, de elect. 516.2
			Sanē in victor, de ſimon. 512.2
G.			Sedes Apostolica, de offic. deleg. 497.2
			Si Religioſus, de elect. 496.2
G			Spondent, de crim. ſuſc. 517.1
Rane nimis, de reliq. & vener. Sacerdot.	511.2		Super Cathedralē, de ſepult. 509. 2
			Super geotes, de conſuetud. 495.1
I.			Sulcepti, ne Sede vacante. 504.2
		V.	
I			
N de lictorum, de dilation.	500.1		
Inſideles, de furis.	517.1	V	As electionis, de cenſib. 511.2
Inuandz, de elect.	496.1		Vas electionis, de hæret. 516.2
Iner cunctas, de priuileg.	517.2		Viam ambitioſe, de Regularib. 510.2
			Vices illius, de treug. & pace. 499.1
M.			Vnam ſanctam, de maior. & obed. 498.2
			Vnigenitus, de pœnit. 510.1
M			Vt Prælatorum, de maior. & obed. 498.2
Enit, de priuileg.	518.1		Vt quos, de officio, ordin. 497.2
Multa mentis, de Iudzis.	516.1		
N.			
N			
Vper, 1. 2. & 3. de præb.	501.2		

RECENSIO

Capitulorum, & legum, quæ vel incidenter
discussæ, & quandoque extra
locum positæ.

Primus numerus paginam, alter eiusdem pagine columnam signat; tertius
est marginalis.

EX DECRETALIBVS.

CAP. AM ex litteris, de restit. in in-
tegr. declar. 132.2.40
c. Frequens, de rest. spol. decl.
145.2.13

c.2. De ord. cognis. declaratur. 146.2.21
c. Constitutus 8. de fil. Presbyt. decl. 148.1.10
c. Quoniam, eod. tit. de cl. ibid.
c. Nulli, de sent. excomm. decl. 159.1.4
c. Pro illorum, 2. de prabend. decl. 185.2.6
c. Super eo, de appell. decl. 187.2.6
c. Eum qui, de prabend. limitatur, & declar.
187.2.7
c.2. de maled. decl. 198.2.41
c. Romana, de sent. excomm. decl. 305.1.13
c. Ex parte, de verb. sign. decl. 305.2.15
c. In litteris, de rapcorib. decl. 331.1.8
c. Auditis 29. de elect. decl. 346.1.4
c. Debitorum, de iurciu. decl. 358.1.20
Reg. 50. decl. 366.1.7
c.2. De Baptismo. decl. 367.1.10
c. Per venerabilem, qui filij sint legitimi, decl.
370.2.9
c. Ex parte 12. de decim. decl. 370.2.11
c.3. De iurepatr. decl. 372.1.7
c. vlt. De iis, qua sunt à maior. part. cap. declar.
372.1.8
c. In litteris, de rest. spol. decl. 409.1.7

EX SEXTO.

c.1. De except. procedis in excommunicato post
impetrationem. 8.1.17
c. Et cui 29. vers. sed aliam, de prob. declar.
15.2.6
c. Vt officium, vers. denique, de hares. declar.
20.1.38
c. Licet canon, de elect. decl. 51.2.4

c. Cum non debeat, de elect. conciliatur cum
vnic. §. qui verò, de clericis non residentib. 56.
1.2.3.4
c. Is qui 42. de elect. decl. 75.1.5
c. Si motu proprio, de prob. decl. 107.2.3
c. Multius, de ind. & c.3. de restit. conciliatur.
137.2.3
c. Licet Episcopus 28. de prabend. declar. 148.
1.9.10
c. Episcopum, de prescript. conciliatur c. cum Et
elect. de caus. poss. 162.1.4.5
c. Et cui, de prabend. concordatur cum c. si eo
tempore, de rescript. 203.1.6
c. Dilectum, de prabend. decl. 187.2.5
c. Gratia, de rescript. decl. 198.2.10
c. Si pro clericis 8. de prob. decl. 203.1.7
c. Statutum, in princ. de rescript. decl. ibid. 8
c. Super gratia, 9. de offic. de leg. decl. 207.2.3
c. Vbiunque, de penus. decl. 295.1.1
c. Alma mater verb. dam tamen excommuni-
canti non fuerint, de sent. excomm. declaratur.
319.1.4
c. Licet, de sent. excomm. decl. 323.2.5
c. Mandato, in fin. de prabend. dec. 381.2.42
c. Litteras, de rescript. verus intellectus praes-
tatur. 380.2.7
c. Vt circa de elect. decl. 394.1.1
c. Quia scilicet, de elect. decl. 394.2.5
c. Exiit, de verb. sign. declaratur, & concordatur
cum Extraneum inter, de verb. sign. 493.2.2

EX CLEMENTINIS.

Clem. si vna, de reb. Eccl. non alien. concilia-
tur cum c. 1. cod. tit. 433. 1. 10. 11. 12. 13. 14
Ex Extraneag. Ioannis. XXII.
Extraneag. antiqua, de vot. & voti redempt. de-
claratur. 488.2.5

EX

Recensio Capitulorum, & legum. &c.

EX DECRETO.

<i>c. Cum finis, §. q. 3. declaratur.</i>	70.2.10
<i>c. Alius, §. q. 6. declar.</i>	71.2.5
<i>c. Obitus, &c. ult. dist. 61. decl.</i>	75.1.5
<i>c. Si quis cum aliquo, §. q. 1. decl.</i>	169.1.3
<i>c. Quidem maligni, §. q. 1. decl.</i>	305.2.16
<i>c. Si quis Episcopus, 27. q. 1. decl.</i>	306.1.17
<i>c. Eos, cum seqq. 36. q. 2. decl.</i>	ibid. 18
<i>c. Gualterius, 23. q. 4. decl.</i>	306.1.19
<i>c. Duo sunt, vers. nam si dist. 96. declar.</i>	306.1.19
<i>c. Quod verò, 22. q. 2. decl.</i>	351.1.3

Ex Concil. Trident.

<i>Sess. 14. de reform. c. 7. declar.</i>	465.1.13
---	----------

EX DIGESTIS.

<i>l. vers. denique, ubi pupillum educari debeat, declar.</i>	73.1.12
<i>l. 1. §. 1. qui, & à quo, decl.</i>	96.2.10
<i>l. Quoniam consulebant, de re indic. declaratur.</i>	197.1.6
<i>l. Si fundus, §. 1. de pignori, decl.</i>	339.1.10
<i>l. Aliena 20. in pr. de pign. att. decl.</i>	ibid.
<i>l. Si quis intentione, de re indic.</i>	340.2.3
<i>l. In eo quod plus 211. de reg. iur. declaratur.</i>	354.1.6
<i>l. Si decem §. 4. in princ. locati, decl.</i>	ibid. 7
<i>l. Libertas 16. vers. si quis plures, de inrepatron. decl.</i>	355.1.6
<i>l. 2. de pactis, decl.</i>	357.1.6

<i>l. Filius fam. §. inuitus, de proc. declaratur.</i>	361.2.17
<i>l. Si filius fam. 18. ad Maced. decl.</i>	361.2.18
<i>l. Fideiuss. 26. §. pater, de pign. decl.</i>	362.1.19
<i>l. Qui vau 49. vers. vetarem, de fart. declar.</i>	362.2.10
<i>l. Inuitum, de servit. decl.</i>	362.2.21
<i>l. Qui heredi, §. 1. de acquir. hered. declaratur.</i>	367.2.15
<i>l. Duo ex tribus 39. vers. sed si, de re indic. decl.</i>	371.2.4
<i>l. Et suam, §. hodie, de pact. decl.</i>	371.2.5.6
<i>l. Huiusmodi 96. §. Stichum, de legat. declaratur.</i>	377.2.10.
<i>l. Si quis stipulatus 112. in princ. de verb. obl. decl.</i>	377.2.11

EX CODICE.

<i>l. ult. ubi pupillum educari deb. dec.</i>	73.1.12
<i>l. unica, in fin. qui pro sua inuisa. decl.</i>	96.2.9
<i>tit. Ut nemo inuitus, decl.</i>	146.1.18
<i>auth. Qua in provincia, ubi de crimine. declar.</i>	283.1.4
<i>l. Plures, vers. si quis, de sacros. Eccles. declar.</i>	298.2.40
<i>l. 2. de portul. decl.</i>	298.2.41
<i>l. Mater 3. de rei vendic. decl.</i>	239.2.10
<i>l. 2. de licit. pignori. decl.</i>	358.1.18
<i>auth. Ex causa, de liber. prat. decl.</i>	358.1.19
<i>l. 2. si res aliena, decl.</i>	361.1.16
<i>l. Eos, §. si quid autem, de appell. decl.</i>	418.2.5
<i>l. fin. C. ad. tit. declaratur.</i>	ibid. 6

COLLECTANEA DOCTORVM.

Tam veterum, quàm recentiorum, qui super singulos Textus,
& Glossas Libri VI. Decretalium ex professo,
vel incidenter scripserunt.

IN PROOEMIUM LIBRI VI. DECRETALIVM.

SUMMARIUM.

- 1 Sextus Liber Decretalium à quibus compilatus, ostenditur.
- 2 Bonifacius VIII. sua natione Hernicus, patria Anagninus, familia Caietanus.
- 3 Papa quare Episcopum se nominare, remissio.
- 4 Seruum servorum Dei cur Papa se dicat, & quis se ita inceperit nominari, remissio.
- 5 Papa appellat Episcopos fratres, alios verò filios.
- 6 Privilegia scholasticis omnibus concessa competunt etiam Grammaticis.
- 7 Solvendi usus antiquissimus est.
- 8 Compilatores Sexti unde originem traxerint, remissio.
- 9 Praesumptio bona aritax ex bono nomine.
- 10 Papa cura ad summum Apostolatus apicem enobitur, quare mox nomen.
- 11 Electus & confirmatus ante consecrationem dicitur Episcopus, & Abbas electus dicitur Abbas ante benedictionem.
- 12 Ordines sunt novem, & est contra Theologos, qui dicunt esse septem.
- 13 Papa nullus est maior.
- 14 De medico non est curandum.
- 15 Studiosus licet scholam non frequentet, sed domi repetendo studeat, gaudet privilegio scholasticum.
- 16 Sacramentalia quibus venialia remittuntur, quae sunt remissio.
- 17 Vicecancellarius quis sit.
- 18 Rubrica allegari possunt ad decisionem causarum, si orationem perfectam continent.
- 19 Argumentum à rubrica est optatum, & validum.
- 20 Numerus septenarius est perfectus, & plura de eo, remissio.
- 21 Infantia durat usque ad septimum annum.
- 22 Puertia incipit à septennio, & durat usque ad pubertatem.
- 23 Senectus dicitur ab anno 50. perfecto usque ad 70.

facius ipse per Guillelmum Archiepiscopum Eboracensem, & Berengarium Episcopum Biterensem, magistrum Richardum de Senis S. R. E. Vicecancellarium fecit illas redigi in vnum voluminem, quas censuit in futurum in iudiciis, & scholis fore utiles, aliquas adiciens etiam de suis, reliquas vero, quas superfluas existimavit, omnino resecavit, precipiens ut in iudiciis & scholis omnes his Decretalibus vtenantur.

Bonifacius.] Papa VII. natione Hernicus, patria Anagninus, familia Caietanus, anno 1294. Pontifex Maximus creatus est. Compilatio ista fuit facta anno Domini 1300. Platina in vita ipsius Bonifacii, & Fr. Iacob. Philip. Eremitan. in sua Chronologia.

Episcopus.] Quare Papa Episcopum se nominet dixi in collectan. ad proem. Decretal. à num. 7. cum sequentibus, & in tractat. de iure Ecclesiast. lib. 1. cap. 2. num. 10.

Servus servorum Dei.] Quid causae cur Pontifex Maximus se dicat servum servorum Dei, & quis se ita inceperit nominari, dixi pariter ad d. proem. Decretalium, n. 13. cum multis seqq. & d. d. de iure Ecclesiast. lib. 1. c. 2. à n. 19.

Dilectis filiis.] Multis iam retro saeculis inolevit usus ille, ut S. D. Papa eum Episcopis, Archiepiscopis, Patriarchis, & Cardinalibus scribit, fratres appelloz tanquam in officio coadiutores, ut quemadmodum, filios: & quidem optima ratione, ut quemadmodum, inquit Rebuff. ad formam mandati, verbo, dilectis filiis, Deus Opt. Max. pater est, & creator omnium, ita eius in terris Vicarii filij sumus, cura & honore, quia curam omnium gerit, ut ostendit Bonifac. ad proem. Clement. col. 2. noe. 4. atque hac scribendi forma nisi servata fuerit, praesumitur transcriptum falsum, cap. quibus gravi, de crimine falsi, Aleiat. in l. inter claras, & de summa Trinit. Flaminia. Paul. de resignat. benef. tom. 2. lib. 3. q. 7. n. 104.

Veneris scholasticis.] Notatur ad hoc quod privilegia scholasticis omnibus concessa, competunt etiam Grammaticis, & literarum studiosis, ut per Rebuff. de privileg. scholast. privi. ult.

Salutem. Vnus iste salutandi non modo Christianis iam diu receptus est, ut constat ad Philop. cap. ult. 1. Theol. cap. ult. 2. cap. ult. & alibi, verum etiam Ethnicis ipsis, qui etiam post nomina illam adiciebant, licet interdum illi omittant, praesertim Reges, quasi per

A

maiestat

Vt post compilationem factam à Gregorio IX. diversis Summorum Pontificum constitutiones edite à tempore dicti Gregorii, usque ad Bonifac. VIII. extra volumina vagarentur, ideo Boni-

Barbof. Collect. Tom. IV.

2 Collectanea Doct. in Lib. I. Sexti Decretal.

- maiestatem. Quod Patriarchas necat in Phocione, dum scribit Alexandrum viduo Dario ablatuisse ab epistolis illud *Salvare*, exceptis quas Phacioni scribebat, quem vnum, sicut Anipartum compellebat post salutem dclam. Verum Romani Pontifices Christi discipulos etiam ip hoc sequi hoc saluandi more semper vti sunt, vt licet videre in hoc proemio, & Clementinarum, nam, vt bene scribit Rebouff. *ad formam mandati Apost. verbo saluare*, producit salus; actus charitatis, pietatis, largitatis, fidelitatis, sedulitatis, tranquillitatis, inconditatis, & necessitatis. Hinc in primitia Ecclesie prater salutem, gratiam imprecabantur, id quod Ignation & inaccessores Antiochenes Episcopos fecisse narrat Baron. *annal. Ecclesia aucto Christi 45*, & procedente tempore post salutem, Apostolicam benedictionem subiecerunt.
- 8 *Guillelmus Archiep. Ebrudenus, & Berengarius, &c.* Vide Barrelin in sua *choreographia in descripti. ciuitatis Ebrudensis*, fol. 180. verso, Paul. Comitol. *resp. moral. lib. 1. q. 26. n. 1.*
- 9 In gloss. *Banifatius*, ibi, & verè est *confessans nomen rei*, &c. Ex bono nomine oritur bona prescriptio, quia à nomine, & cognomine inuoluitur iuramentum, & permittit est argumentatio, de quo vide Doctores citatos in collect. ad c. 1. n. 2. & 3. de *deposi.*
- 10 In ead. gloss. ibi, *Præter aquam fuit nominationem fieri*, &c. Causam quare Romani Pontifices ad Summum Apostolatus apicem euecti propriis suis nominibus, quo appellabantur, exinde non vocentur, sed aliud assumant, recedendi ad d. *proem. Decretal.* vbi num. 6. ostendi quis primus à Romanis Pontificibus cepit nomen mutare.
- 11 In gloss. *Episcopus*, ibi, *ante consecrationem & confirmationem*, &c. Ergo electus & confirmatus ante consecrationem dicitur Episcopus, vt laic probam de officio, & potestate Episcopi, p. 1. allegat. 36. n. 6. & 7. sic etiam Abbas electus dicitur Abbas ante benedictionem, vt per citatos à Reuor. à Sole in *lucis communib. verbo Abbas*, n. 2. vbi subdit quòd potest vti baculo pastoralis, & Mitra.
- 12 In ead. gloss. ibi, *Dic nouem Ordines in Ecclesia*, scilicet primam Tonsum, Ostiariatum, Exorcistatum, Lecturatum, Acolythatum, Subdiaconatum, Diaconatum, Presbyteratum, & Episcopatum, vt per Nan. in *mon. cap. 12. num. 17. & consil. 12. de tempor. ordinat.* Velasq. de Aendian. l. 19. *Tuui*, gloss. 1. num. 9. & 10. Mendez à Castro in *l. cum oportet*, num. 166. C. de *bonis*, que sub. Conat. in cap. quia nos, num. 4. de *testim.* & lib. 2. *variar. cap. 10. num. 10.* Flamin de *resignat. lib. 4. quest. 2. num. 56. & lib. 5. quest. fin. num. 179.* Marra in *ouis noniff. decis. vete 14. num. 2. cum seqq.* Ceuall. *commun. contra censum*, q. 124. Card. Tsch. in *O. concil. 189.* Campan. in *diserfariis iuris canon. rubr. 2. num. 7.* incipitum de officio, & potestate Episcopi, part. 2. allegat. 2. num. 177.
- 13 In ead. gloss. ibi, *Est esse contra Theologos*, qui dicunt solum esse septem Ordines. Ex quorund numerum suum Magill. in 4. *distin. 24. lit. B.* Martin de Ledelma 2. 4. q. 19. art. 2. Vissal. in *candelabr. aureo*, tit. de Sacramento Ordinis, num. 9. Iuseph. Angles in *floribus Theolog. tit. de Sacramento Ordinis, in definit. concil. 2.* Fr. Ludouic. Lop in *instru. confitent. tom. 2. part. 1. cap. fin. Jacob. de Grass. in *auris decis. part. 2. cap. 9. à num. 11.* Henric. lib. 10. cap. 1. Barthol. Ledelma in *summa de Sacramento Ordinis difficult. 5.* Petr. de Ledelma in *summa part. 1. de Sacramento Ordinis, cap. 1.* Vega in *estio de Conat. c. 14. num. 4.* Naujo part. 3. in *addit. q. 37. & 40. art. 2.* Valent. rom. 4. *dist. 19. q. 1. puncto 2.* Sayr. de *Sacram. in genere*, lib. 1. cap. 2. *quest. 2. art. 5. vers. de consecratione*, Azot. *instruct. moral. part. 2. lib. 3. cap. 2. quest. 3.* Valsq. in 3. part.*
- 14 *S. Thoma tom. 1. dist. 2. 6. & 240.* Agid. de *Conine. de Sacram. & censur. tom. 2. dist. 10. num. 5.* Baldain. *in super opera contrariis*, Bellarmin. *part. 1. lib. 4. cap. 10. vers. denique*, Paul. Comitoli. *resp. moral. part. 1. q. 48. num. 11.* Bonacin. de *Sacram. dist. 3. quest. vnic. punct. 1. num. 6.* Molle. in *summa Theologia moralis, tract. 2. cap. 1. num. 31. & c. 3. à num. 14.* Filliuc. *com. 1. tract. 9. num. 13.*
- 15 In ead. gloss. ibi, *Quia nullum ipso esse inuenire maiorem*. Vide Callian in *catalogo gloria mundi*, p. 4. *confid. 25.* Anastas. Germon. de *indultis Cardin. verbo Episcopi*, & quæ ad ordinationem dixi de officio, & potestate Episcopi, p. 1. allegat. 1. n. 1. cum seqq.
- 16 In gloss. *filii*, ibi, *neq. esse curandus de modico*. Vide Doctores, quos citam in collect. ad d. *proem. Decretal. n. 10. & seqq.*
- 17 In gloss. *Commerantibus*, ibi, *multi morantur qui parum student*. Vide studiosum, licet non inter febriles, sed domi rependo student, gaudere privilegii scholarii, docent Rebouff. de *privileg. schol. privileg. 65.* D. Barbo. in l. 1. ff. *solut. marit. p. 7. num. 61.* Scholares verò, qui vagantur non studente, nec scholas ad audiendas lectiones ingrediendo, his privilegii minime gaudere astrictus Duon. *reg. 213. vers. limita secundo*, D. Barbo. *d. n. 61.*
- 18 In gloss. *Benedictionem*. Vide Azot. *instruct. moral. p. 1. lib. 4. c. 1. q. 5.* vbi nouem enumerat Sacramentalia, quibus vniuersis remittitur.
- 19 In gloss. *Vice-cancellarium*. De Vice-cancellario, & quare Cardinalis ille, qui est Cancellarius Apost. præfatus, dicatur Vice-cancellarius, & non Cancellarius, vide Azot. *instruct. moral. p. 2. lib. 5. c. 36.*
- 20 In gloss. *Tribus*, ibi, *non rubrica esse authentica*. Collige rubricas siue titulos statutorum æquæ ad causas decidendas allegari possit, sicut ipsa statuta, aut constitutiones si orationem perfectam continent, vt per Mich. Grass. *tom. 1. commun. apud lib. 1. tit. 1. num. 245. pag. 132. col. 2.* Cott. in *memor. verbo Rubrica*, pag. 40.
- 21 Argumentum enim à rubrica optimum est, & validum, sicut docent Euerard. in *specul. leg. d. b. loco 45.* Petr. Andr. Gammat. in *dist. leg. 1. lib. 2. loco 7.* Mandoli. ad *reg. 13. Cancell. quest. 1. num. 10. & reg. 10. quest. 4. n. 8.* Menoch. *conf. 3. num. 15. & conf. 4. 5. num. 2. 11. & 12.* Monet. in *tract. de opr. canon. cap. 2. num. 4.* Aldouin. *conf. 101. n. 6.* Cabed. *Instruct. decis. 1. num. 1. p. 1.* Cened. *canonic. lib. 1. q. 21. num. 16.* Ferrer. *ad constit. Cathol. gloss. 1. n. 118.* intellige quando rubrica est per se clara, & ex omni parte perfecta, ac non indiget aliqua supplementatione, Alderan. Mascard. de *generalis statuti interpretandi. cancl. 2. n. 202. cum seqq.* Azon. *Monach. Florent. decis. 46. n. 78.*
- 22 In gloss. *Senarium*, ibi, *alibi dicitur septenarius numerus esse perfectus*. Vide quæ diximus in collect. ad cap. 1. n. 17. de *celebrat. Missarum*. Multa circa vim numerorum tradunt Rabbon. Maurus de *instr. cleric. lib. 3. cap. 22. vers. unde ratio*, Rapietta Paulin. in *tract. de subtilis super c. cum ex eo, de penitent. & remiss. lib. 1. cap. 3.* Luc. Petr. Bungas de *mystica numerorum significat.* vbi de omnibus fere numeris ex abditis disciplinarum fontibus hauritis vires ac significationes patefecit. De vi autem quaternarii numeri latissime egit Dion. Paul. de *vera quatuor Patriarchalium Sedum erit. cap. 11. cum seqq.*
- 23 In gloss. *Perfellus*, ibi, *infantia, que durat usque ad septimum annum*, ita Duon. *reg. 259. amp. 2.* Menoch. de *arbitr. lib. 2. casu 57. n. 2. & n. 7. cum seqq.* & de *prof. lib. 4. pref. 4. n. 5.* Faurin. in *praxi crimin. p. 1. q. 18. n. 6. & p. 3. q. 91. n. 3.*
- 24 In ead. gloss. ibi, *Præterea usque ad 12. vel 14. annum*. Nazareus ad hoc quòd præterea incipit à septennio, & durat

De Sum. Trinit. & c. & de Constit. Tit. I. & II. 3

duat usque ad pubertatem, videlicet in masculo usque ad annos 14. & in femina usque ad annos 12. ut per Menoch de arbit. casu 57. mon. 2. & de presump. lib. 4. pref. 1. 57. n. 18. Farin. d. p. 3. q. 92. n. 6. ubi not. 17. dicit quod pubertas in masculo incipit ab anno 14. in femina ab anno 12. & n. 20. resolut quod pubertas plena dicitur usque ad annum 18. inchoatum, & 17. completum.

34 In ead. gloss. ibi, Senectus usque ad 70. Senectutem dicit ab anno 50. perfectio usque ad annum 70. colligit Farin. d. p. 3. q. 92. n. 21.

In Librum I. Sexti Decretalium.

De Summa Trinit. & Fide Cathol.

TIT. I.

S Y M M A R I V M.

- 1 Spiritus sanctus aternaliter à Patre, & Filio tanquam ab omni principio, & unica inspiratione procedit.
- 2 Inclusio unus non est alterius exclusio, quando per exclusionem asserens peccatum committitur.
- 3 Filius à Patre est inseparabilis.
- 4 Superfluitas & repetitio toleratur cum sit, ut quod ante dictum est, clarius enutretur.

CAP. Fideli. Vnic. Gregor. X.

1 PIRITVS sanctus aternaliter à Patre, & Filio tanquam ab vno principio, & vnicà inspiratione procedit, & præsumentes contrarium dicere damnati Gregor. X. in Conc. Lugdunens. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Dominic. Monach. Franc. Vio. in ration. iuris pref. lib. 1. pag. 11. Alagona in compend. iuris Canonici, pag. 4. tenuissimè Ximen. in concord. part. 1. & 2. Theologi lib. 1. dist. 11. & 12. S. Thom. p. 1. q. 36. art. 2. & 4.

1 In gloss. Et Filius, ibi, quod expressè Patris non concludit, Filium. Notatur ad hoc quod inclusio vnus non est alterius exclusio, quando per exclusionem asserens peccatum committitur, ut per Menoch. art. 5. 2. n. 42. cum segg.

3 In ead. gloss. ibi, Cùm ipsorum opera inseparabilia sunt. Notatur ad hoc quod Filius à Patre est inseparabilis, ut per Cald. Pereira de emp. & vend. c. 1. n. 1.

4 In ead. gloss. ibi, Sed obicitur ad hanc consuetudinem sit superflua, &c. Notatur ad hoc quod superfluitas, & repetitio toleratur, cum sit ut quod ante dictum est, clarius, apertius, & dilucidius enutretur, ut per Tiraq. de retrat. sig. 3. 1. gloss. n. 5. Strach. de mercator. p. 1. n. 45. De superfluitate vide quod diximus ad proximum Decretalium, n. 2. 8. cum segg.

De Constitutionibus.

TIT. II.

S Y M M A R I V M.

- 1 Papa reuocat primam constitutionem per secundam, licet de prima non faciat mentionem, nisi sit specialium locorum, vel singularium personarum.

Barbof. Collect. Tom. I. V.

- 2 Papa dicitur habere peritiam totius iuris in suis scribitis reconditam.
- 3 Iurisdictionum omnium fons est apud Principem, à quo fluunt, & resurgunt.
- 4 Lex prima derogatur per secundam, licet de illa mentionem non faciat.
- 5 Consuetudo generalis tollit legem precedentem, siue si fuerit specialis.
- 6 Consuetudines locorum speciales non censentur sublata per legem generalem à Principe statutam.
- 7 Consuetudo est quid soliti, & probari debet.
- 8 Ignorantia presumpta est in privilegiis extraordinariis, & non clausis in corpore iuris.
- 9 Ignorantes non ligantur excommunicatione lata per statum alicuius provincie specialiter.
- 10 Princeps non presumitur voluisse tollere statum civitatis.
- 11 Consuetudo immemorialis nunquam intelligitur derogare, nisi expressè de ea fiat mentio.
- 12 Consuetudine praterita damnata, censetur quoque futura damnata.
- 13 Princeps, vel eius successor potest reuocare donationem, & concessionem puram, & si plexum etiam sine causa.
- 14 Insuper secunda debet expectari, ubi non constat de certa scientia.
- 15 Rescriptum contra iam commune non valet nisi faciat mentionem de iure.
- 16 Rescriptum contra legem, etiam non habentem clausulam derogatariam, non valet.
- 17 Statuta iuri communi contraria iam commune censentur.
- 18 Statutorum verba secundum iuris dispositionem intelligi debent.
- 19 Statuta si aliquid disponant contra iam commune, intelligi omnino debent ut minus quàm fieri possit illud ledant.
- 20 Ordinationes Regis Lusitanorum illius Regni incolis iam communes sunt.
- 21 Leges Castelle iam commune censentur apud Castellanos.
- 22 Partium ex conventionem ubi aliquid fieri iubetur secundum ius, intelligitur secundum leges Regni, non secundum leges Imperiales.
- 23 Statutum speciale quando deroget per aliud simile posterius, ostenditur.

CAP. Licet I. Bonifac. VIII.

1 APA cum censetur habere omnia iura in scribitis peccatoris sui, primam instituit, reuocat per secundam, licet de prima non faciat mentionem. Cum tamen personarum statuta, & consuetudines ignote, illa non reuocat si sint rationabilia, nisi expressè in ipsa canatur. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Domin. Barbof. Monach. Franc. Lud. Gom. & inter repetentes tom. 5. Mar Anton. Maref. de Caluis. Vin. in ration. lib. 1. pag. 25. Alagona in compend. pag. 4. tenuissimè Casal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

2 Qui iura omnia in scribitis peccatoris sui censetur habere. Collige ex text. quod Romanus Pontif. dicitur habere peritiam totius iuris in suis scribitis reconditam, ut per Tiraquel. de nobilit. cap. 20. num. 41. & cap. 51. num. 517. Valasc. consil. 51. num. 6. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. 6. 4. proom. num. 85. quomodo principaliter ob mirabilem illam sibi à Deo concessam auctoritatem idipsum intelligatur, sunt tamen viri graves, ac Catholici, qui eam etiam extendunt, intelliguntque propter vitas doctos Papæ consilio assilentes.

A x vt

4 Collectanea Doct. in Lib. I. Sexti Decretal.

vt speculator fuit Abb. in cap. cum ex literis, n. 4. vers. quoniam nota, de rebus in integr. Bellencin. de ch. et subsid. in q. 66. Loston. Gom. in reper. huius rectoris, num. 100. Lancel. Contal. in templo emm. ind. lib. 1. c. 1. §. 3. n. 12. & 13. Tom. A. Q. de Imo scabior. q. 6. m. 6. & 7.

Vnde per hunc text. apud Principem esse fontem omnium iurisdictionum, à quo flunt & refluunt, alterius Gramma. decif. 16. n. 1. & vno 28. n. 12. Cap. decif. 9. n. 15. Vincent. de Franch. decif. 117. n. 2. à Ponte decif. 1. num. 6. Camil. de Conte p. 1. diuers. iuris fend. verbo potest, n. 4. Maffil. de Magistratib. lib. 5. cap. 5. n. 140.

Constitutiones condende, &c.] Notatur ad hoc, quod lex prima derogatur per secundam, licet de illa mentionem non faciat, vt per Spin. in speculo reffum. gloss. 30. princ. num. 8. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 9. §. 1. n. 51.

Quia tamen locorum specialium, &c.] Ergo consuetudo generalis, hoc est, vbiue introdunda, tollit legem precedentem, vt per Azor. inquit. moral. p. 1. lib. 5. c. 18. q. 3. secus si est specialis alicubi, & non vbiue locorum recepta, idem Azor. ad lib. 5. c. 16. q. 1.

Notatur etiam ad hoc, quod per legem generalem à Principe statutum non censetur sublatum consuetudines locorum speciales, quæ ante ipsam legem vim consensu populi habebant, vt per Coar. lib. 3. variar. c. 13. n. 4. ad finem.

Cum sint facti, & in facto consistunt.] Notatur ad hoc quod consuetudo est quid facti, & probari debet, vt per Roderie. Xor. in proem. fori, n. 10. Mafcard. de probation. conclus. 508. n. 1. Menoch. conf. 3. n. 16. & de pref. lib. 2. pref. 3. num. 7. Sord. conf. 371. num. 1. Valasc. conf. 162. n. 9.

Potest probabiliter ignorare.] Notatur ad hoc, quod in prin. legis extorcedis, & non clausis in corpore iuris, præsumpta est ignorantia, vt per D. Barbof. in l. 1. ff. soluto matrim. p. 1. n. 7.

Notatur etiam ad hoc quod ignorantem non ligantur excommunicatione lata per illam alicuius proximæ speciale, vt per Coar. in c. alia mater, part. 1. §. 16. c. 6. col. 6.

Notatur etiam ad hoc quod Princeps non præsumitur voluisse tollere statutum ciuitatis, vt per Menoch. de pref. lib. 6. pref. 39. n. 1.

Nisi expresse canteur in ipsa.] Notatur ad hoc quod consuetudo immemorialis nunquam intelligitur derogata nisi expresse de ea fiat mentio, vt per Flores de Mena var. lib. 2. q. 1. o. n. 4. Giron. de prauilegiis explicat. n. 1118.

Notatur etiam ad hoc quod damnata consuetudine præterita censetur quoque futura damnata, vt per Tiraq. in prefat. retrall. n. 18. de quo vide, quæ latè scripti in mea nouissima tract. de clausula vsusq. claus. 87. n. 11. cum segg. secundum Lugdun. imperit.

Notatur etiam ad hoc quod Princeps, vel eius successor potest reuocare donationem, & concessionem parcam & simplicem, etiam sine causa, vt per Menoch. conf. 112. n. 1. & faciunt quæ Glorici. resp. 6. n. 3.

In gloss. Nescimus, ibi, vnde expectari solet secunda inquis.] Notatur ad hoc quod vbi non constat de certa scientia, debet expectari secunda inquis. vt per Rod. Xor. alleg. 12. n. 48. & 50.

In ead. gloss. ibi, Si rescriptum concedit aliquid contra ius, &c. Notatur ad hoc quod rescriptum si sit contra ius commune, non valet nisi faciat mentionem de iure, vt per Xor. alleg. 18. n. 17.

Notatur etiam ad hoc quod rescriptum contra legem etiam non habentem clausulam derogatoriam non valet, vt per Bernard. reg. 6. 48.

In gloss. Facti, ibi, in d. si iuris, & consistit in iure.

Notatur ad hoc quod statuta inter communi consensu, censentur esse ius commune, vt per Tiraq. de retrall. leg. 9. gloss. 2. n. 14.

Statutorum enim verba secundum iuris dispositionem nem intelligi debent, Hieron. Portol. in tract. de consensu c. 5. n. 5. Tiraq. in tract. le mori, p. 2. declar. 2. n. 2. D. Barbof. in l. 1. ff. soluto matrim. p. 1. n. 61. Valasc. conf. 42. n. 7. Et si forte aliquid contra ipsum ius disposant, intelligi omnino debent, vt minus quam fieri possit illud ledant, Callan. in consuetud. Burgund. rubr. 7. §. 3. in fin. num. 2. pag. 237. Tiraq. de retrall. leg. 5. gloss. 2. n. 55. Menoch. remed. 15. recap. n. 278. & de arbit. casu 321. n. 13. & conf. 4. n. 8. & conf. 5. n. 3. & conf. 88. n. 30. Sord. de alim. tit. 8. prin. 90. n. 4. cum segg.

Vnde ordinationes Regis Lusitanie illius Regni incolis ius commune esse asserunt Gam. decif. 50. n. 5. & decif. 335. n. 6. Valasc. conf. 103. n. 8. Cald. Pereira de empt. c. 1. n. 5. Cabed. p. 1. decif. 111.

Si etiam leges Castellæ apud Castellanos ius commune consueuerit docent Perez in proemio Ordinar. q. 3. Azor. ad tit. 1. lib. 2. noua recopil. pag. 122. Mod. in imperio iuris, p. 1. tit. 1. q. 16. n. 1. vers. apud.

Illud denique aduertere oportet, quod quando ex partium conuentione aliquid fieri iubetur secundum ius, intelligitur secundum leges Regni, non secundum leges Imperiales, vt resoluunt Mexia in votis missif. decif. vno 34. n. 4. & Sreph. Gratian. discept. forens. c. 99. Nisi dicatur secundum ius commune, tunc enim intelligeretur ius commune Romanorum, non verò commune municipale, ex Causale. de intro. n. 98. in fin. Ceval. commun. contra commun. q. 238. in fin. Steph. Gratian. d. c. 99. n. 14.

In ead. gloss. ibi, Nunquid & sablatum erit, &c.]

Notatur ad hoc quod si statuto speciali esset secundum idem, quod iure communi sanctum erat, & deinde conditum est nouum speciale statum illi antiquo repugnans, hoc casu illud antiquum censetur mutatum & correctum, vt per Menoch. de pref. lib. 6. pref. 38. num. 37.

In gloss. Rationabilia, ibi, vtrum consuetudo sit ratio nabilis, tunc relinquendum est iudici. Vide quæ dixi in collect. ad c. celi, n. 11. de consuetud. adde Ceval. commun. contra commun. q. 359. in med.

SVMMARIVM.

1. Constitutio Episcopi, vel alterius, non ligat ignorantes probabiliter, nisi ignorantia fuerit crassa & supina, nec ligat subditos extra suam diocesim.
2. Constitutio regulariter non ligat ignorantes.
3. Ignorantia excusat ab excommunicatione per constitutionem Ordinarium lata.
4. Excommunicatio generalis pro futuris culpis validè ferri, & promoueri potest.
5. Statutum vbi simpliciter excommunicationem infligit pro futuris culpis, minime eo ligatur subditus statuentis delinquens extra ipsius territorium.
6. Censura per statutum non potest ferri superior contra existentes in alieno territorio.
7. Ignorantia crassa & supina in quo distinguitur ab ignorantia vincibilis ostenditur.
8. Ignorantia vincibilis & culpabilis facti, vel iuris, quæ crassa est, & non excusat à culpa mortali non excusat ab incurrendis censuris.
9. Pœna cum ipso iure infligitur, ea non imponitur delinquenti extra territorium.
10. Iurisdiclio adhaeret territorio.
11. Consuetudo non ligat subditos extra territorium.

12 *Sententiarum nemine non solum excommunicatio, sed omnes alia poena, saltem spirituales, comprehenduntur.*

13 *Ignorantia supina est ignorare quod omnes sciunt.*

14 *Ignorantia alia facti, alia iuris.*

15 *Episcopus potest facere statuta.*

16 *Statuta, seu ordinationes facta in Synodo Provinciali, seu diocesana sunt perpetua, & non expirant morte conditoris.*

CAP. Vt animarum. II.

1 **C**onstitutio Episcopi, vel alterius non ligat ignorantem probabiliter nisi ignorantia fuerit crassa, & supina; nec ligat subditos extra suam diocesim. Colligitur ex Ordine. Lup. Abb. Arebid. Gemin. Ioan. Andr. Dominic. Monac. Burt. Franc. Ludon. Gomez. Marc. Antoon. Marcoteos de Caluis tam. 5. repet. iuris Canon. Vin. in ration. lib. 1. pag. 26. Alagona in compend. pag. 4. temilise Cusl. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

De materia huius cap. agit latissime Metol. tom. 1. diff. in universam Theolog. moral. diffus. 1. & 2. n. 44. cum multis seqq.

Ligari volumus. Ergo condit ius novum, vt per Driedon. lib. 2. de lib. Christiana, c. 9. vers. prima sententia, Cordub. in quest. lib. 2. q. 17. vers. hic presupponeat, Salas 1. 2. tract. 1. diff. 8. sect. 10. n. 75. ad fin. Azor. inquit. moral. p. 1. lib. 1. c. 15. q. 3. in fine, Valq. tom. 4. in 3. p. tract. de excom. dub. 16. n. 4. Metol. d. c. 2. n. 174.

2 *Ignorantes.* Notatur ad hoc quod constitutio regulariter non ligat ignorantes, vt per Duen. reg. 129. Azor. inquit. moral. p. 1. lib. 5. c. 34. q. 9. Ricc. in collect. decis. p. 5. collect. 1580. Farinac. fragment. crimin. p. 1. lit. C. n. 68. cum seqq. & p. 4. conf. 65. in addit. lit. C.

3 *Vnde ab excommunicatione per constitutionem Ordinationum lata excusabilis ignorantia, vt per Nau. in man. c. 23. n. 47. & c. 27. n. 16. Couat. in cap. alma mater, p. 1. q. 10. num. 6. Vgolin. de censur. tab. 1. c. 9. §. 8. Sanch. de marrim. lib. 9. diffus. 32. num. 8. vbi scens dicit si excommunicatio sit lata iure communi, latè Bonac. de censuris, diff. 1. q. 2. puncto 1. n. 6. vbi ait ignorantiam probabilem tam iuris communis, quam particularis excusare ab incurrendis censuris, & à n. 8. reuoluit ignorantiam probabilem facti, aut qualitat. facti excusare à censuris incurrendis.*

4 *Qui factum commiserint, &c.* Notatur ad hoc quod generalis excommunicatio valide pro futuris censuris ferri, & pronuntiari potest, vt per Con. in cap. alma mater, p. 1. §. 10. n. 1. vbi intelligit de sententia excommunicationis à Canone, vel statuto prolata, non autem ab homine: vnde tamen dicta ad cap. Romana 3. §. canones, inf. de sent. excom. & tradita per Cened. ad sextum collect. 8.

5 *Extra ipsius diocesim, &c.* Notatur ad hoc quod vbi simpliciter statuitur excommunicationem inflixerit pro futuris culpis, minime ea ligabitur subditis statuentis delinquentes extra ipsius territorium, vt per Couat. in cap. alma mater, p. 1. §. 10. num. 3. Clar. §. fin. q. 8. n. 4. Ioseph. Ludonic. Pers. de sent. So. n. 15. Spin. in speculo testam. gloss. 1. rubra, §. 1. Cened. collect. 8. n. 2. Sost. tom. 5. diff. 1. sect. 4. num. 4. Bonacin. de censur. diffus. 1. q. 1. puncto 1. num. 6. vbi addit quod licet Episcopus iurandi per statum ligare sibi subditos existentes extra proprium territorium, re vera non ligat.

6 *Vnde Superiore non possit ferre censuras per statum contra existentes in alieno territorio, ita vt delinquens extra proprium Episcopatum, vel territorium incurrat censuram latam per modum statuti, reuoluit Barbof. Collect. Tom. IV.*

idem Bonacin. d. n. 6. in princ. contra Valq. in tract. de excom. dub. 12. n. 21. & Ioan. de Salas de legib. diff. 1. q. sect. 7. n. 89. ad finem.

Dum tamen eorum ignorantia crassa non fuerit, & supina. Loquitur de ignorantia culpabili moraliter, vt multis probat Metol. d. som. 1. diffus. 1. c. 2. n. 174. & 219. Licet ignorantia crassa, & supina appelletur à Sost. de censur. diffus. 4. sect. 8. n. 5. ignorantia vincibilis, tamen vna ab altera distinguimur: mox enim ignorantia crassa, & supina est vincibilis, sed non omnis ignorantia vincibilis est crassa, & supina. Ignorantia vincibilis, quatenus distinguitur à crassa, & supina, contingit quando quis non adhibuit mediocrem diligentiam morali, & humano modo ad sciendum id, quod scire tenetur; ignorantia verò crassa, & supina dicitur illa, quae procedit ex lata culpa ignorantis, seu ex summa negligentia, vt accidit quando quis nullam, vel modicam adhibuit diligentiam ad cognoscendum id, quod scire tenetur, postquam de illo habuit aliquam cognitionem, vel dubium: ita Henric. in sum. lib. 13. cap. 23. §. 2. Auila de censur. p. 2. c. 5. diff. 1. dub. 3. Sanch. d. diff. 3. n. 32. Bonac. d. diffus. 1. q. 2. puncto 1. num. 4.

Vnde ignorantiam vincibilem, & culpabilem facti vel iuris, quae crassa est, & non excusat à culpa mortali, non excusare ab incurrendis censuris, resoluitur per text. in praesenti, Molin. de iustit. tom. 4. diffus. 53. n. 4. Sanch. d. diffus. 32. n. 32. Auila citate loco, Salas de legib. diff. 1. §. sect. 9. n. 111. Bonac. d. puncto 1. n. 10. vbi etiam ait, non improbabiler defecidi posse cum Navarro, & Sanch. censuram non incurrere, quando ignorantia est vincibilis moraliter, sed non est crassa, & supina; additque ignorantiam affectatam non excusare ab incurrendis censuris.

Cum extra territorium, &c. Notatur ad hoc quod cum poena ipso iure infigitur, ea non imponitur delinquenti extra territorium, vt per Tirac. in l. si vnam, verbo reuertatur, n. 440. C. de renouandis donat. D. Ascun. Tambor. in suo nouissimo tract. de iure Abbatum tom. 1. diff. 16. q. 1. n. 7.

Iurisdiclio enim adhaeret territorio, sicut nebula in tota palude, vt per Geogot. l. 1. gloss. fin. tit. 4. p. 3. Cabed. Lufitan. decis. 10. num. 9. p. 2. Patil. conf. 10. num. 21. volam. 4. Curtion. conf. 41. num. 9. & conf. 158. n. 24. & conf. 184. n. 3. Orian. resp. 3. n. 9. & resp. 10. num. 50.

Notatur etiam ad hoc quod consuetudo non ligat subditos extra territorium, vt per Menchag. controu. frequent. c. 1. n. 19.

In gloss. Sententia; ibi, sed idem in aliis sententiis. Notatur ad hoc quod decisio huius text. intelligitur non solum in excommunicatione, sed etiam in quibuscunque sententiis, vt per Francisc. in praesenti, n. 8. Merol. tom. 1. diffus. in universam Theolog. moral. diff. 1. c. 2. n. 84. Nominè sententiarum non solum excommunicationem, sed omnes alias poenas saltem spirituales comprehendi, ex hac gloss. colligit Sanch. de marrim. lib. 9. diff. 1. n. 17. & 31.

In gloss. Supina, ibi, quae est ignorare quod omnes sciunt. Vide Sanch. de marrim. lib. 9. diff. 32. n. 32. Cardol. in practi. iudicem, verbo ignorantia, n. 3. latè Farin. fragm. crimin. p. 2. lit. f. n. 161.

In ead. gloss. ibi, ignorantia ergo alia facti, alia iuris. Vide Cordub. in suo quest. lib. 2. q. 1. Sost. tom. 5. diff. 4. sect. 1. n. 10. Sayr. in clari Regia, lib. 2. c. 2. à n. 5. & c. 9. à n. 3.

In gloss. Statuta, ibi, nota Episcopum possit facere statuta. Vide Duen. reg. 245. Azor. inquit. moral. part. 2. lib. 1. cap. 47. quest. vltim. nonnullum Mallob. de Synodo Episcop. c. 4. dub. 1. num. 5. vers. 18. & dub. 4. num. 1.

6 Collectanea Doct. in Lib.I. Sexti Decretal.

& dub. 24. n. 1. ampliat etiam extra Synodū. & dub. 43. n. 2. extendit extra territorium. ac de festiā mēisium de offic. & potest. Episc. p. 3. alleg. 93. n. 2. cum seqq. Et huiusmodi statuta, siue constitutiones Episcoporum debent potius observari ius commune, si Summi Pontif. Antiquitate, vel præscripta consuetudine corroborentur, vt per Gutier. Canon. lib. 1. c. 11. n. 13. D. Barbosa. in l. diuinit. p. 2. in princip. n. 54. ff. soluto matrim. Valde de partitione. 35. n. 9. cum seqq. Nicol. Garc. de benef. p. 1. c. 1. n. 99. Card. Mantica de iuribus & ambig. convention. tom. 1. lib. 3. tit. 8. n. 1.

- 16 In ead. gloss. ibi, & sunt alia statuta perpetua. Notatur ad hoc, quod statuta, seu ordinationes factæ in Synodo Provinciali, seu diocesana, sunt perpetuæ & non expirant morte conditoris, vt per Zetolū in præxi Episc. p. 1. verbo eadē, vers. ad tertium, quem refert ego ipse d. alleg. 93. n. 24.

- 17 In gloss. Diocesani, ibi, & in quolibet ipsius loco non exempto potest pro tribunali sedere. Multipliciter declarabitur inata per me dicta de offic. & potest. Episc. part. 3. alleg. 80.

De Rescriptis.

TIT. III.

SUMMARY.

- 1 Rescriptum strictū, & in specie sumptum dicitur illud, quod emanat ad obseruantiā iuris communis.
- 2 Rescriptum in hoc tit. accipitur large, & sic continet omnem Principis concessionem quocunque modo factā.
- 3 Privilegium dicitur illud, quod emanat contra ius commune in fauorem aliquam personarum, & dicitur privilegium quasi priuata lex.
- 4 Privilegium dici non potest illud quod nihil specialiter concedat.
- 5 Privilegium tribus modis potest considerari contra ius commune, vel in substantia, vel secundum modum, vel quoad aliquos particulares effectus.
- 6 Privilegium, & beneficium longe inter se differunt.

I NCA. materiam glossæ huius rubricæ aliqua sunt notanda, in quantum enim asserit rescriptum strictū, & in specie sumptum dici illud, quod emanat ad obseruantiā iuris communis, recipitur ab Azor. in lib. moral. p. 1. lib. 5. c. 21. q. 1. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 15. n. 19. & in rescriptis iusticiæ agnoscit Sotus de legib. lib. 8. c. 2. n. 8. Non obstat, quia nihil ferre oportuerit rescripta si ad iuris communis obseruantiā emanarent, in iura reg. 1. c. 1. de thesaur. lib. 10. nam respondetur illa ultra ius commune concedere iurisdictionem extraordinario iudici, quæ non ex eo sic dicitur extraordinaria quod detur contra ius, sed quia non datur secundum id, quod solitum, & regulare est.

- 1 In isto antea titulo, (vt verbis glossæ huius rubr. vtat) rescriptum accipitur large, & sic continet omnem Principis concessionem quocunque modo fiat, vt notant omnes in præfati, & post Stephanizum, obferuat Marchesi de commission. p. 1. c. 6. n. 17.

- 3 Privilegium verò dicitur illud quod emanat contra ius commune in fauorem aliquam personarum, & dicitur privilegium quasi priuata lex: ita gloss. huius rubr. Abbas cap. olim. n. 7. de verb. signif. Medic. de diffi-

nit. q. 17. Razuard. tom. 1. ad leges duodecim tabularum. c. 2. Petr. Gregor. de iuris arte. c. 7. n. 14. Hentici. Canis. in summ. iuris Canon. lib. 1. tit. 2. 4. duplex genus placitorum, Gonzal. d. gloss. 15. n. 5. cum seqq. Fr. Emmon. quest. Regul. tom. 1. q. 7. art. 1. Anton de Soula in relect. de censuris Bullæ Cane. 23. d. 99. n. 2. Azor. d. c. 21. à princ. Card. Tuisch. tom. 6. lib. P. concl. 717. D. Alcan. Tamburin. in suo nouissimo tract. de iure Abbatum, ceterorumque Prelatorum tam secularium, quam Regularium Episcopis inferiorum, tom. 1. d. 16. q. 1. n. 2.

Vnde colligitur privilegium dici non posse illud, quod nihil specialiter concedit, sed illud tantum, quod iure communi concessum est, id enim enunciat particula illa definitionis, contra ius, iuxta illud principium vulgare, Cui non conuenit definitio, non conuenit definitum. l. 14. dolum, ff. de dolo. Encard. in topicis leg. d. loca 44. & secundum illud, quod dicitur, frustra præcibus impetrat, quod à iure communi conceditur, l. 1. ff. ad municip. l. c. de thesaur. lib. 10. cum vulgariis, facit text. opt. in cap. vlt. 2. q. 1. ibi, neque privilegia concederentur nisi, &c. Non obstant t. 1. hoc tit. in antiq. cap. licet 32. de præbend. cap. tua de Clericis non resid. l. 1. c. de sacros. Eccles. cap. etsi Christus, in fine de iuratu. in quibus videtur per modum privilegii, & indulgentiæ concedi ea, quæ iure communi licita & concessa esse noscuntur, quia pro responsione aduocare oportet tribus modis posse privilegium considerari contra ius commune, vel in substantia, vel secundum modum, vel quoad aliquos particulares effectus: in substantia quando conceditur vt quis licet faciat, quod iure communi sibi prohibitum est, videlicet vt inestabilis faciat testamentum, vel ne quis excommunicatus eundem, nec decimas soluat, & similia. Secundum modum, quando etiam iure communi licitos sit actus, qui geritur, modus tamen non ita, veluti vt milites testari valeant non seratis iureis subornatis, iuxta totum tit. ff. C. & Iustit. de militari testam. vel etiam vt sine illis ad priu. causas faciat testamentum, inata cap. cum esset, & cap. relaxatus, de testam. vel inter liberos, l. hoc consiliosissima, de iur. imperfecto, C. illo tit. Conceditur etiam quoad aliquos particulares effectus, veluti ad sedandos scrupulos, quia impetrantes putant sibi non licere, quod iure communi licitum est, notat Namaz. consil. 3. non. 3. de statu monach. sequuntur Azor. d. cap. 23. q. 3. Salas de legib. d. 17. fell. 1. num. 4. inata quam distinctionem facile intelligi possunt supradicta iura in contrarium adducta.

Denique gloss. huius rubr. insinuat privilegium & beneficium (si utrumque strictè accipiuntur) longe inter se differre, nam privilegium, vt supra diximus, est lex priuata, seu ius singulare contra ius commune indultum, beneficium verò est gratia, quæ præter ius fit, ita Bax. & Iul. in l. 3. ff. de constit. princip. Selo de benef. part. 1. quest. 1. num. 4. Rebuff. in præxi tit. quid sit beneficium, Azor. de lib. 5. c. 22. quest. 5. Si verò beneficium in specie iuris laic sumatur, comprehenditur concessio præter ius, & privilegium, & rescriptum, vt aduertit Menoch. de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 40. num. 7.

SUMMARY.

- 1 Rescriptum delegatum impetratum ab excommunicato, & profectus inde sequens sunt ipso iure nulla, nisi in causis excommunicationis, vel appellationis, & n. 2.
- 3 Rescriptum impetrare nomine proprio, impedit excommunicationem, siue occultam, siue publicam sit.

4 Rescriptum

- 4 Rescriptum impetratum ab excommunicato in causa individua simul cum non excommunicato est nullum.
- 5 Procuratoris mediante persona rescriptum impetratum ab excommunicato est nullum.
- 6 Rescriptum non solum ad lites, sed quodcumque aliud impetratum ab excommunicato est nullum.
- 7 Rescripta Prælatorum inferiorum ab excommunicato impetrata sunt nulla.
- 8 Rescripti appellatione non videntur veniri rescriptum Principis secularis, quam Pontificis.
- 9 Rescriptum siue sit in possessione, siue in patrimonio, impetratum ab excommunicato est nullum.
- 10 Rescriptum impetratum ab excommunicato etiam pro alio est nullum.
- 11 Rescriptum ab excommunicato impetratum est nullum etiam si pars contra quem impetratur, consensit impetranti.
- 12 Rescriptum per quod excommunicato conceditur indultum, vel indulgentia Mater proprio Principis est nullum ipse iure.
- 13 Rescriptum per excommunicationem impetratum non est validum etiam ad inducendum litem pendentem.
- 14 Sententia vigore rescripti impetrati ab excommunicato contra illum lata est nulla.
- 15 Excommunicatus non potest presentare rescriptum ante excommunicationem impetratum.
- 16 Absolutio ab excommunicatione superueniens non reuocatur rescriptum impetratum ab excommunicato.
- 17 Cap. 1. de except. lib. 6. præcedit in excommunicato post impetrationem.
- 18 Excommunicatus non potest concordare de iudice, nec conuenire quod causa pro ipso, vel contra ipsum committatur alicui.
- 19 Rescripta quæ hodierno tempore emanant à Sede Apost. possunt ab excommunicato impetrari.
- 20 Inferior à Papa non potest derogare dispositioni huius text.
- 21 Excommunicatus in illis casibus, in quibus potest esse in iudicio in eisdem potest impetrare rescriptum.
- 22 Excommunicatio, quæ procedit ex dolo & industria excommunicantis, non impedit rescriptum impetrari.
- 23 Excommunicatus potest impetrare rescriptum per quod impetratur ut causa committatur in Rota respectu processu usque ad sententiam.
- 24 Excommunicatus potest impetrare rescriptum super consequentibus causa principalia.
- 25 Excommunicatus pendente articulo appellationis potest impetrare rescriptum, licet interim non possit illo uti tanquam actor.
- 26 Excommunicatus excommunicationis minori potest rescriptum impetrare.
- 27 Excommunicatus sub conditione pendente illa potest valide impetrare rescriptum.
- 28 Excommunicatus potest impetrare rescriptum super gratis concessis ab Ordinare.
- 29 Licentia assumendi Ordines à quocunque ebrieta ante excommunicationem non invalidatur per excommunicationis superuenientiam.
- 30 Consensus tacitus partis non firmat alium nullum ipso iure.
- 31 Rescripti vigore ab excommunicatione impetrari non potest idcirco excommunicatus reconueniri, intellige ut n. 12. de 11.
- 32 Iurisdicte in diuina fauorabilis est, extraordinaria vero elisiva.

35 Rescriptum si impetretur per promerem inquisitionis publica, vel priuata, & talis promer sit excommunicatus, non poterit index vigore talis rescripti formare processum etiam ex officio, quoniam excommunicatus præbuit in impetratione modum ministerium.

C A P. Ipso iure. I. Gregor. I. X.

Rescriptum delegatorum impetratum ab excommunicato, & processus inde sequens, sunt ipso iure nulla, nisi in causa excommunicationis, vel appellationis. Colligunt ex Ordin. Archid. Ioan. Andr. Bott. Lap. Abbas. Anch. Gemin. Croc. Franch. Dominic. Monach. Ludou. Gomez. Vin. in ration. lib. 1. pag. 18. Alagona in compend. pag. 23. tenuissime Casal. in annot. Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Hanc eandem conclusionem ex hoc text. desumunt Felin. in cap. dilectus filius, sub n. 1. de procurat. Vin. de off. 96. n. 1. Fr. Emman. in explicat. Bullæ Cruciate in addit. 4. 1. n. 10. fol. 1. mihi 2. verso. Aloyf. Ricc. in collect. decif. p. 4. collect. 1184. Valde. ad Xur. alleg. 13. n. 2. p. 2. Jafif. simé D. Anton. Ricc. Episcopos Bellicatren. & Illustrissimi, ac Reuerendissimi Vrbis Vicarij Vicegerens, in sue tract. de iure personarum extra gratiam Ecclesie existit. lib. 4. c. 18. cum duobus seqq.

Primo amplius, ut procedat siue excommunicatus sit publicus, siue occultus, nam utroque caso impellere impetrare nomine proprio, vt per Gemin. hic sub n. 5. Abb. in cap. fin. n. 1. de probat. Felin. in cap. Rodolphus, cul. de rescript. & in cap. fin. sub n. 9. vers. si pro se ipso, de except. Roman. conf. 506. sub n. 1. vers. prout etiam, & sing. 71. incip. Iura faciunt, Casal. decif. 1. de probat. Franc. Marc. decif. 969. p. 1. Ricc. d. c. 18. n. 3.

Secundo amplius in excommunicato impetrante rescriptum in causa individua simul cum non excommunicato, tunc enim ex parte vtriusque rescriptum erit nullum, in causa vero diuisa si impetratio simul cum excommunicato est facta ignoranter, variabitur pro parte excommunicati, si vero scierint, erit nulla ex parte vtriusque, vt per Anehar. hic n. 1. Croc. n. 2. & Gom. à num. 45. vsque ad 49. Roman. sing. 502. & 726. D. Ricciol. d. c. 18. n. 15.

Tertio amplius, ut excommunicatus non solum sit inhabilis ad impetrandum rescriptum per se ipsum, sed neque mediante persona procuratoris, cap. fin. de procuratorib. Anch. hic col. fin. vers. septimi iuxta prædicta, D. Ricciol. d. c. 18. n. 2. vbi n. 3. per d. cap. fin. hoc extendit siue mandatum ad impetrandum sit datum ab excommunicato nomine proprio, siue ratione officij publici, quod gerit in vniuersitate.

Quarto amplius non solum in rescripto ad lites, sed generaliter in quocunque alio, vt per Franch. hic n. 3. & Ricciol. d. c. 18. num. 3. vers. extenditur veris si siue contineat donationem, Franch. citata l. 1. siue dispensationem, Roman. conf. 506. num. 13. siue sit ad beneficium, cap. postulatiss, de Clerico excomm. in sing. vbi laudat d. 1.

Quinto amplius in rescriptis Prælatorum inferiorum, vt per Franch. in præsent. n. 6. vers. in eo gloss. & n. 18. Max. Alter. de censur. lib. 2. diff. 7. c. 1. in 1. q. Ricc. d. lib. 4. c. 19. per totum. Contra Nazar. conf. 28. aliar. 44. in 1. quæst. de sentent. excommunicat. quem sequitur Soar. de censur. tom. 5. disp. 1. 7. sect. 1. sub n. 67. metuentes consuetudinem huic parti facere.

Sexto amplius in rescriptis Principum secularium, quæ dispositio huius text. loquitur simpliciter de rescripto, cuius appellatione non minus venit rescriptum Principis secularis, quam Pontificis, l. 1. & text. tit. C. de diuersis rescript. l. quævis, C. de probat. super.

8 Collectanea Doct. in Lib. I. Sexti Decret.

- offer. Ita Namur. *conf. 18. alias 44. sub n. 1. & 6. de sent. excomm.* D. Ricc. d. lib. 4. c. 30. per totum, quicquid dubitet. *Sour. d. scilicet 1. n. 1.*
- 9 Septimò amplia sine reſcriptum ſit in petitorio, ſine in poſſeſſorio, vt per Innoc. in *cap. paſſoralis circa fin. de appellat.* Capel. Tholoſ. *decif. 172.* D. Ricc. d. lib. 3. n. 16. *verſ. extenditur 16.*
- 10 Octauò amplia ſine reſcriptum facit impetratum per excommunicationem pro ſe, ſive pro aliquo excommunicatione. *Butt. n. 31. & Gemin. ſub n. 17. in preſenti.* Felin. in *c. fin. n. 3. de excep.* Rot. *decif. 20. de procurator. in orig.* Ricc. d. c. 38. n. 7.
- 11 Nonò amplia reſcriptum ab excommunicatione impetratum eſſe nullum, etiamſi pars, contra quam impetratur, conſentiat impetrationi, quia habilitare impetrationem incapacem dependet à poteſtate paſſ. non à poteſtate partiſ, vt per Gemin. *hic n. 11. verſ. hoc diſtinctum eſt.* Buttan. *cap. ceterum num. 21. hoc tit. in orig.* Socin. *in cap. ſacris, à num. 192. de ſentent. excomm. n. 16.* Ricc. d. c. 38. n. 6.
- 12 Decimò amplia etiamſi reſcripto per quod excommunicato conceditur indulgentia, vel indulgentia motu proprio Principis, nam hoc caſu eſt nullum ipſo iure, vt per Butt. *hic n. 17. & Crot. n. 31. verſ. hoc limitatio non placet.* D. Ricc. d. c. 38. n. 13. Contra Socin. *in d. cap. ſacris, n. 197. cum ſeqq.*
- 13 Undecimò amplia vt huiusmodi reſcriptum ab excommunicatione impetratum neque ſit validum ad inducendam licetſi pendentiā. *Cord. in Clem. fin. q. 4. vt licet pend.* Gom. *hic ſub n. 31. verſ. nota regulam.* Ricc. d. c. 38. num. 16.
- 14 Duodecimò amplia, vt procedat etiamſi vigore reſcripti impetrati ſeruat ſententia contra excommunicationem, nam nihil vtilius erit nulla, vt per Gemin. *hic num. 11. & Franch. num. 3.* Socin. *d. cap. ſacris, num. 218. & 219.* Mar. *Alter. de conſor. tom. 1. lib. 2. diſp. 7. c. 1. ſub lit. E. verſ. ſed poſſulabat.* D. Ricc. d. c. 38. num. 18.
- 15 Decimotertiò amplia vt non ſolum excommunicatus non poſſit impetrare reſcriptum, ſed neque præſentare impetrationem ante excommunicationem, vt per *Pur. decif. 128. incip. In una Florentina, lib. 1. Mar. Alter. d. lib. 2. c. 19. g. 5.* D. Ricc. d. c. 38. n. 20. quia diſpoſitio huius text. inualidat non ſolum reſcriptum, ſed etiam proceſſum, cuius pars eſt reſcripti præſentatio, *cap. quoniam contra, de probat.*
- 16 Duodecimò quartò amplia ad reſcriptum impetratum ab excommunicato eſſe nullum, vt ſuperueniens abſolutio illud non validet, vt per Anchar. *hic num. 6. verſ. quere.* Abb. in *cap. bona ſub num. 6. verſ. præterea de atate, & qualitat. & in cap. proſequenti, §. ſexta, num. 10. de officio deleg.* Rebuff. in *cap. poſſulabat, n. 50. de cleric. excomm.* min. D. Ricc. d. c. 38. num. 17. Contra gloſſ. in d. §. ſexta, & Cal. Pereira de poſſeſ. eligendi, *cap. 10. num. 40.* Nam text. in *cap. 1. de excep.* hoc lib.
- 17 procedit in excommunicatione poſt impetrationem, tunc enim ab eo actu valet quando non opponitur exceptio, vt aduertit Socin. in *d. cap. ſacris, num. 168. & ſeq.*
- 18 Decimoquintò amplia vt neque excommunicatus poſſit conſecrare de iudice, nempe conſecrare quiddam cauſa pro ipſo, vel contra ipſum committatur alicui, neque diſtinctum conſilegium, dummodo tamen ſit oppoſitum de tempore conſecrationis, vt per Socin. in *d. cap. ſacris, num. 226.* D. Ricc. d. c. 38. num. 9.
- 19 Limita primò ſupradictam huius text. conſeſſione ne procedat in reſcriptis, quæ hodieſimo tempore emanant à ſede Apoſt. nam cum in illis ex Curie ſtylo ſoleat apponi abſolutio à cenſuris, illa quidem

operator validitatem reſcripti, non obſtante excommuni-
catione, vt per Conat. in *cap. alius, p. 3. §. 7. n. 1. ad fin.* Butt. *decif. 290.* Rebuff. in *praxi. p. 1. tit. de forma noua poſſeſ. n. 1. & ſeqq.* D. Ricc. d. c. 38. n. 21. quod quidem procedit tantum in reſcriptis impetratis à Papa, non aſtem in aliis conceſſis ab inferiore ab illo, nam iſte inferior non poteſt detegere diſpoſitioni huius text. per quam excommunicatus prohibetur impetrare reſcriptum, vt per Franch. *hic n. 19. & Gemin. ſub n. 14. verſ. tamen videtur.* Socin. in *d. cap. ſacris, n. 195. verſ. ſecus ſi fuerit.*

Limita ſecundò ne procedat in caſibus, in quibus excommunicatus poſſet eſſe in iudicio, nam in illis poſſet etiam impetrare reſcriptum, ex *reg. l. ratio, ff. de ſuſpenſibus, vt per Gemin. num. 11. verſ. credo quod opinio.* Butt. *num. 5. & 6.* Franch. *num. 3. verſ. ex hie.* D. Ricc. d. c. 38. num. 24. cum ſeqq. ubi *num. 32.* idem dicit de adhibis reſcriptis legiſſimam deſenſionem.

Limita terciò quando excommunicatio procedit ex ſolo & induſtria excommunicantis, vt per Gemin. *hic num. 4. & 5.* Felin. in *cap. fin. num. 5. de excep.* Socin. in *d. cap. ſacris, num. 237.* Ricc. d. c. 38. num. 47.

Limita quartò ne procedat in reſcripto per quod impetratur, vt caſa committatur in Rota reſpectu proceſſus vſque ad ſententiam, dummodo diſtributio ſua ſimpliciter per Vicecancellarium, & non apponatur in commiſſione aliqua verba per quæ videatur velle facere illam delegatum etiam quoad cognitionem, ita Gemin. *ſub num. 18.* Crot. *num. 39.* Rot. *decif. 11. num. 2. de officio delegat. in nouis.* Socin. in *d. cap. ſacris, num. 200. & 206.* D. Ricc. d. c. 38. num. 42. cum ſeqq.

Limita quintò ne procedat in impetratione ſacra ſuper conſequentiſ cauſæ principalis, vt per Gemin. *hic n. 8.* Socin. in *d. cap. ſacris, n. 191. in fin.* Corra Anchar. etiam in *preſenti, n. 5.* Butt. *n. 21.* Franch. *n. 15.* & Crot. *n. 42. & ſeqq.*

Limita ſextò in excommunicatione poſt appellatorem legitimam, nam ſi pendente articulo appellantis poſſet impetrare reſcriptum, licet interim non poſſit illo vti tanquam actor, vt per Gemin. *hic n. 15.* ubi ſubdit dicti reſcripti validitatem pendere à futuro eveniſſe, Socin. in *d. c. ſacris, n. 218.* D. Ricc. d. c. 38. num. 51.

Limita ſeptimò in excommunicatione excommunicatione minori, quia text. in *preſenti* loquitur de excommunicatione ſimpliciter, quo caſu intelligitur de maiori, texta text. in *cap. pen. & ibi notata, de ſentent. excomm.* Ita Gemin. *hic ſub num. 12. verſ. item procedit.* & Gom. *n. 4.* D. Ricc. d. c. 38. n. 56.

Limita octauò in excommunicatione ſub conditione, nam pendente conditione poſſe validè impetrare reſcriptum, ac proinde in eo non habere locum diſpoſitionem huius cap. tenent, Anchar. *conf. 158. incip. Ex narratis in ſacris, n. 20.* Vt. *decif. 65. ſub n. 1. verſ. quid quidem.* Mar. *Alter. de conſor. tom. 1. lib. 2. diſp. 7. cap. 1. pag. 154. verſ. quomodo non extenditur.* D. Ricc. d. c. 38. num. 55.

Limita nonò in gratiſ conceſſis ab Ordinario, vt per Namur. Henric. & Soar. quos reſert, & ſequitur Nic. Garc. de *benefic. p. 7. c. 13. n. 21.*

Si ab excommunicato. Ante impetrationem, non verò poſt, vt per Anchar. *hic num. 16. verſ. & per prædicta, & Franch. num. 21. & Crot. num. 63. verſ. ex quorum diſſiſ.* Namur. *conf. 128. alias 44. num. 1. de ſentent. excomm.* vbi propterea tenet quòd licentia aſſumendi Ordines à quocumque obſecra ante excommunicationem, non inualidat per excommunicationem ſuper

superuenientiam, quamvis durante excommunicatione non impediant vsus. sequitur Mar. Alex. d. diff. 7. cap. 1. post §. 9. vers. quid si rescriptum.

30 In gloss. *ipse iure*. Notatur ad hoc, quod tacitis consensibus partis non fitur actum nullum ipso iure, vt per Titac. in l. si vngam, verbo reuertatur, n. 347. C. de reuer. donat.

31 In gloss. *Rescriptum*. Notatur ad hoc, quod vigore rescripti ab excommunicato impetrati non possent idem excommunicationis reuocari, referunt & sequuntur in *profectu* Anach. num. 6. vers. concludit ergo. Butz. num. 14. & Crot. num. 62. Intellige dummodo exceptio excommunicationis tendat contra rescriptum, nempe quia illud sit impetratum tempore, quo impetrans et ab excommunicato, secus si tendat contra personam, videlicet quia sit impetratum ante excommunicationem, quia tunc excommunicatus licet nequeat conuenire, ex eo quia non potest agere, potest tamen conueniri, vt per Anach. d. l. loco, Gemin.

32 n. 19 & Crot. n. 62. Deinde intellige casu quo reus opposuit exceptionem excommunicationis contra actorem, à quo fit impetratum rescriptum, & ille succubuit, nam hoc casu poterit actorem conuenire coram iudice impetrato, cum exceptio sit iam reprobata, vt declarat Anach. hic sub num. 6. vers. quid si succubuit, Franch. n. 6. & Crot. n. 66. Mar. Alex. d. diff. 7. cap. 1. in 4. quest.

33 n. 19 & Crot. n. 62. Deinde intellige casu quo reus opposuit exceptionem excommunicationis contra actorem, à quo fit impetratum rescriptum, & ille succubuit, nam hoc casu poterit actorem conuenire coram iudice impetrato, cum exceptio sit iam reprobata, vt declarat Anach. hic sub num. 6. vers. quid si succubuit, Franch. n. 6. & Crot. n. 66. Mar. Alex. d. diff. 7. cap. 1. in 4. quest.

34 In gloss. *Processus*, in fine, ibi, item iurisdic. Ordinarie *sanctus* est, extraordinaria *relata*. Vide Sanchez de matrim. lib. 3. cap. 35. num. 9.

35 In gloss. *Alia*. Collige ex glo. quod si rescriptum impetratur per promotorem inquisitionis publicæ, vel priuæ, nempe per eum, qui literas impetravit super inquisitione faciendâ, & talis promotor sit excommunicatus, non poterit index vigore talis rescripti formare processum etiam ex officio, quamvis excommunicatus peribit in impetratione nudum ministerium, sequatur hic Anach. num. 7. Butz. num. 30. & Crot. num. 77. & 79. quos refert Ricc. d. c. 38. n. 10, vbi dupliciter declarat.

S V M M A R I V M.

1 Clausula, quidam alij, in rescripto delegatorio posita non intelligitur ultra tres, vel quatuor, quas impetrans in actis, vel in primo citatorio debet enumerare nominare, aliis citatio est nulla, & n. 2.

2 Intelligit expressè specificando illius quatuor nomina.

3 In Romana Curia locum non habet hic textus.

4 Personæ specialiter nota dignæ non comprehenduntur clausula quidam alij, & n. 9.

5 Privilegiatus, specialiter non comprehenditur clausula quidam alij.

6 Pauper, qui propter pauperiem se defendere non potest, non comprehenditur sub clausula quidam alij.

7 Vniuersitatem, Collegium seu Capitulum, non comprehenditur clausula quidam alij.

8 Infinitas est vitanda, nisi verba contrahentium apta fuerint ad significandum infinitatem.

9 Femininum sub masculino intelligitur in rescriptis.

10 Masculinum in quacunque dispositione positum regulariter concepit femininum.

11 Verbum vbi potest duo tempora significare, veluti praeteritum, & futurum solum de eo tempore intelligitur, quod magis natura rei censetur.

12 Debetes referuntur de quatuor numero agentes.

13 Exceptio iurisdictionis non reuocatur per processum ad vltiora, sed requiritur pronuntiatio expressa super exceptione iurisdictionis.

Clausula, quidam alij, in rescripto delegatorio posita, non intelligitur ultra tres, vel quatuor, quos impetrans in actis, vel in primo citatorio debet enumerare nominare, aliis citatio est nulla. Colliguntur ex Ordin. Archid. Lap. Abbas, Gemin. Ioan. Andr. Aueh. Dominie. Monach. Butz. Ludou. Gomez, Visian. in ration. lib. 1. pag. 59. Alagona in compend. pag. 23. remissio Ximen. in concord. part. 1. & 2.

Hoc idem ex hoc text. defumunt Vital. de Camban. d. in tract. clausul. pag. 55. num. 3. Elcob. de ration. cap. 18. num. 4. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 3. cap. 600. num. 10. Cald. Pereira de potest. eligendi cap. 3. num. 18. Valase. conf. 51. n. 29. & de peritiis lib. 2. n. 50. & 51. Marchesin. de commissariis. tom. 1. pag. 205. cum seqq. secundum vlt. impress. Ego ipse in n. 10. nouissimo tract. de clausulis vsusq. clausul. 94. n. 6. iuxta Lugd. impress.

Vt autem fratribus occurratur, debet rescripti impetrator illorem quatuor nomina expressè specificare, secundum Rot. decis. 18. num. 2. de dolo, & censum. in nouis. Vell. in praxi lib. 4. c. 2. num. 2. Abb. in cap. pastoralis, §. quoniam autem, num. 4. de rescriptis. vbi Felin. ait iudicem ante citandum per partem declarationem, eorum nominationem in actis, & incertam habere. Hinc Rot. decis. 2. de rescriptis. in antiq. dubitant an vigore huius clausul. Romæ alij ultra quatuor conueniri possint, rescribit tamen prædicta locum non habere in Romana Curia, quia Commissiones, & de iurisdictione, quæ illis mediantibus exercetur in Roma, non est actus, quia ratione Ordinariæ, & Superioris iurisdictionis, quam Papa præfens super casibus deuoluit, & aliis in Curia tractandis habet, quæ non veniunt restringendæ ad aliarum casuum instar, quæ extra Curiam coram iudicibus delegatis aguntur, quia ad iurisdictionis Ordinariæ diminutionem tendunt, subdant eadem Rota vbi proximè, quod verba illa, quatuor citandi, quoad actorem in principio electionis intelligi possunt, quia ratio infinitatis, & vexationis euitandæ venit, sed non quoad alios non citandos ad eius instantiam, qui dando de eorum proprio interesse alia causam venite vellent, nam, vt in prædicta decisione, ibi ad multos extendetur, quæ omnia refert Marchesin. d. tom. 1. pag. 207. n. 121.

Illud aduertere oportet, huiusmodi clausulam non comprehendere personas specialiter nota dignas de quibus specialis mentio faciendâ erit, & in specialiter privilegiato firmant Roman. conf. 400. num. 4. Franch. hic num. 3. Marchesin. d. tom. 1. pag. 205. num. 105. Ego ipse d. clausul. 94. num. 8. Et in paupere, qui propter pauperiem se defendere non potest, notant Bald. in c. fides, num. 5. de rescriptis. Felin. in cap. significandis 38. num. 6. in 4. privilegio pauperis, de officio delegat. Ego ipse d. clausul. 94. num. 9. Et in Vniuersitate, Capitulo, aut Collegio rescribunt Gom. hic num. 68. Mandol. super eum. miss. causis de benef. vers. omnesque alias, Marchesin. d. tom. 1. pag. 207. num. 118. & seq. vbi subdit sub hac clausula expressa sub nomine clerici laicum non comprehendendi. Et in principe illustri, qualificata ut maiori alia persona exemplum innot. in d. cap. fides, n. 12. vbi Felin. n. 1. Mandol. vbi proximè vers. secundò quæ, Marchesin. d. tom. 1. pag. 207. n. 120. Ego ipse d. clausul. 94. n. 11. & 12.

Infinitas reprobatur,] Vide Cald. Pereira in l. si contrahentes, verbo sua facultate, num. 72. C. de integ. rest. minor. quoniam quidem esse vitandam docent Vital. de Cambanis tract. clausulas. num. 3. pag. 56. Elcob. de ration.

10 Collectanea Doct. in Lib. I. Sexti Decretal.

ratione. 18. n. 4. Gironde de privileg. seu except. explicat. n. 191. Ceph. Gratian. discipuli forensium. c. 600. num. 30. Calb. Peresta de potestate elig. c. 1. n. 18. Valde conf. 5. n. 49. & de paritribus. c. 9. n. 50. & 51. Limita tamen cum verba conqueantem apta sunt significare infinitatem, quia tunc infinitas admittitur, ut per Titiaque. de retratu. tit. 2. §. 1. gloss. 2. n. 19.

11 *Qua frequenter, &c.* Notatur ad hoc, quod in receptis femininum sub masculino intelligitur, ut per Titiaque de retratu. lib. 5. §. 1. gl. 9. num. 106. Et regulariter masculinum in quacunque dispositione positum concepit femininum, Titiaque d. gloss. 9. num. 200. Card. Mantie. de consil. ult. volum. lib. 6. tit. 7. n. 18. & lib. 11. tit. 14. num. 2. Coll. in cap. si pater, p. 1. verbo si absque liberis, num. 24. Gam. Lusi. de off. 137. n. 1. Peregr. de fideicom. art. 2. n. 2. laze Etne, Molin. de rem rupt. lib. 3. §. 16. à prime.

12 In gloss. Fel quatuor, ibi, quia potius restringi ad plus, vel minus. Notatur ad hoc, quod ubi verbum sui natura potest duo tempora significare, ut Inti præteritum & futurum, solum de eo tempore intelligitur, quod magis naturæ rei consonat, ut per Menoch. conf. 97. num. 62.

14 De quaternario numero, vide Cæl Rhodig. lib. 12. lect. antiq. c. 9. Callian. in catalog. gloria mundi, part. 12. confid. 17. in prin. vers. de laude verò quaternarij. Thom. Ad. in tract. de ludo scaccorum, q. 6. à n. 101. Ludou. Gom. hic n. 74. cum seq. & num. 95. laze Dionys. Paul. de vera quatuor Patriarchal. sedum. creit. cap. 11. num. 5. cum seq.

15 In gloss. Quorum, ibi, postea mutat unam ex personis. Notatur ad hoc, quod exceptio iurisdictionis non reituitur per processum ad viciotia, sed requiritur pronuntiatio expressa super ipsa exceptione iurisdictionis, ut per Hippol. in l. si quis ne quaestio, num. 82. ff. de quaest.

S V M M A R I V M.

- 1 *Altor si contra reum super pluribus questionibus personalibus literas impetrat ad diversos indices, non valent literæ, nec processus eorum, & reus condemnabitur in expensis.*
- 2 *Reus si contra altorem impetrat literas de reconvictione in eodem iudicio, vel de conventionis ad eodem indices eandem penam incurrit, nisi eos suspensos recuset.*
- 3 *Verbum, causa, importat latam sententiam.*
- 4 *Reconvictio potest fieri etiam post litem contestatam, & in quacunque parte iudicij, sed tunc non ambulat pari passo.*
- 5 *Infirmatio actus est pæna.*
- 6 *Pæna computatur si à fine diocesis.*
- 7 *Verbum, valere, positum negativè non intelligitur ipso iure.*
- 8 *Exceptio defectus iurisdictionis quando suis opposita non censetur declinatoria reiecta cum requiratur expressa pronuntiatio.*

C A P. Dispendia. III.

- 1 **A**CTOR si contra reum super pluribus questionibus personalibus, literas impetrat ad diversos indices, non valent literæ, nec processus eorum, & reus condemnabitur in expensis. Similiter reus si contra altorem impetrat literas de reconvictione in eodem iudicio, vel de conventionis ad eodem indices, eandem penam incurrit, nisi eos suspensos recuset. Culligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan.

Andr. Anehar. Dominie. Monach. Butz. Ludou. Gomez. Vian. in rariis. lib. 2. pag. 59. Alzona in compend. pag. 24. remissus Calalin. ams. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Omni commoda caret. Id est, ipso iure, nam illud verbum, causa, importat latam sententiam, resoluunt Coslet. in sing. verbo caret, Titiaque in l. si unquam, verbo revertatur, num. 161. C. de reuocand. donat. Vezin. tom. 2. cyprianus opuscul. lib. 9. tit. 14. num. 354. Anton. Gama de sacrament. prestandis vltimis supplicio damnatis, q. 5. n. 17. Sayr. in clau. Regia lib. 3. c. 8. n. 26. Card. Tulch. verb. priuatus, concl. 719. n. 19. Farin. fragm. crimin. p. 2. verbo lex, n. 129.

Reus quare, &c. Notatur ad hoc, quod reconuentionis potest fieri post litem contestatam, & in quacunque parte iudicij, tunc verò non dicitur verat reconuentionis, quia non ambulat pari passo, nec per eam retardatur causa conuentionis, ut per Marcan. de ordin. iudic. p. 4. cap. 6. n. 5. Molin. in empiria iuris, p. 1. tit. 2. q. 1. n. 11.

Simili pæna, &c. Ergo infirmatio actus est pæna, 5 ut per Mench. controuers. illustr. c. 28. n. 3. & 5. Sanchez. de Matrim. lib. 3. dist. 4. n. 8.

In gloss. Personales, ibi, computantur à finibus diocesis, ubi habet domicilium, &c. Notatur ad hoc, quod non tantum in personali, verum etiam in reali actione computatio pæne fit à fine diocesis in qua reus habitat, domiciliumque habet, licet res alibi existat, ut per Abb. n. 4. & Felin. n. 15. in cap. de iur. 29. hoc sic in Decretal. Rebuff. in concord. tit. de fructus appellat. §. si quis veri, vers. secundo, laze Hieron. Fernand. de Ottero Romanorum iurib. tit. dist. 33. à num. 7. vbi n. 10. & 11. conuentionis respondet.

In gloss. Processus, ibi, nonquid valebit sententia, vel 7 processus, &c. Notatur ad hoc, quod verbum valere positum negativè non intelligitur ipso iure, ut per Titiaque in l. si unquam, verbo revertatur, n. 256. C. de reuocand. donat.

Notatur etiam ad hoc, quod quando fuit opposita 8 exceptio defectus iurisdictionis, sique declinatoria, non censetur reiecta, cum requiratur expressa pronuntiatio, ut per Menoch. de presumpt. lib. 2. pref. 6. n. 2.

S V M M A R I V M.

- 1 *Receptus per literas Apostol. facultatis in Canonicum supernumerarium, si receptio alijs peritibus ad Canonicos, dicitur auctoritate Canonice receptus, nisi in literis expressè dicatur auctoritate Papa sicut si receptio non spectabat ad eos.*
- 2 *Privilegium secundum quando deroget primo, ostenditur.*
- 3 *Privilegium pecunia obtentum vim obtinet contrarius onerosi, ac prout per principem absque iusta causa reuocari non potest, intelligitur, ut num. seqq.*
- 4 *Mortui debent acquiescere concessioni.*
- 5 *Altius indicator secundum aliud de quo magis participat.*
- 6 *Iussurimus quando dicatur ex causa onerosa, ostenditur.*
- 8 *Altus tribuitur ordinarij, & non exequenti.*

C A P. Cum aliquibus. IV.

Bonif. VIII.

RECEPTUS per literas Apostol. facultatis in Canonicum supernumerarium, si receptio alijs peritibus spectabat

echat ad Canonicos, tunc dicitur auctoritate Canonice receptus, nisi in litteris expresse dicatur auctoritate Papæ: si vero receptio non spectabat adeos, sed virtute litterarum recipitur, tunc est receptus auctoritate Apost. Colligunt ex Ordin. Lap. Abbas, Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchor. Domin. Monach. Bntr. Franc. Vivian. in ration. lib. 1. pag. 60. Alagona in compend. pag. 24.

² Non obstantibus eiusdem Ecclesie privilegiis.] plura de hac clausula dicit in tractat. de clausulis, claus. 8. & ibi dicit addendum duxi quod quotiescunque privilegium secundum habet clausulam derogatam cum illis verbis, etiam si talia forent de quibus mentionem fieri oportet de verbo ad verbum, tunc per hoc censetur primum revocatum, ita Gub. lib. 6. commun. tit. de claus. claus. 1. num. 12. Feder. de Senis conf. 4. 3. num. 3. optime Cracet. conf. 12. 6. n. 2. Ceval. communium contra commun. g. 6. 1. Monet. de canonizat. ultim. volunt. c. 8. n. 539. Erasim. à Coehiet de iurisdic. Ordin. in exemplar. p. 3. q. 9. n. 6. Gonzalad regn. 6. Cancel. gloss. 29. num. 23. Menoch. de prescript. lib. 6. pref. 4. c. 22. Card. Tulseb. litt. P. concl. 751.

³ Privilegium pecunia obtentum vni obtinere contra-
ctus onerosi, asserit Roland. conf. 13. c. 1. vol. 3. Peteg. de iure fisci lib. 1. tit. 3. n. 8. Surd. conf. 439. n. 53. vol. 3. ac proinde per Principem absque iusta causa revocari non potest. Menoch. conf. 461. n. 12. Sanchez. de matrim. lib. 3. disp. 7. 3. n. 3. Ego ipse in collect. lib. 1. c. 1. n. 9. de probat. & me citato nonnullis am. Tambur. in tract. de iure Abbatis tom. 1. disp. 16. q. 12. n. 10. Intellige vbi per illud privilegium oneroso titulo comparatum sit aliquid de iure gentium, nempe dominium alienius rei & ita ius perfectum, & irrevocabile acquisitum, secus vero si Princeps iurisdictionem suam concesserit, quia tunc potest sine causa illud revocare, Felin. in cap. nomin. de indic. n. 8. vers. lincisa primo, vbi etiam implicat in privilegio exemptionis, & immunitatis. Nauat. in cap. cum coningat de rescript. excep. 10. n. 10. Nat. conf. 657. n. 6. Peteg. d. tit. 3. n. 51. Sanchez. d. disp. 33. n. 6. Ioan. Vincent. de Anna alleg. 50. num. 4. Rodolphin. de absoluta Principis potest. cap. 6. num. 167. Iuelligit deinde suprascriptam conclusionem quatenus habet concessionem privilegij factam pretio mediante transire in contractum, & onerosum parere titulum, quando illud acquipollet rei concessæ, & sic habet, secundum Bald. in l. qui se parit C. unde liberi, cum ea perpetuum commensurationem, nam sicut merita debent acquipollere concessionij, Nat. conf. 188. num. 2. & conf. 511. n. 8. & conf. 600. num. 37. Rimin. in conf. 289. n. 20. vol. 3. sic pariter debet acquipollere pretium, quod datur pro concessa, Peteg. d. tit. 3. num. 29. Roland. conf. 13. num. 12. vol. 1. Menoch. conf. 983. n. 2. Ozaf. dec. 189. num. 10. sentientes quod quando concessio proportionat ex gratia, nec privilegij nomen amittit, quia actus indicatur secundum illud de quo magis participat, argum. l. queritur ff. de statu homin. l. fundi part. ff. de contrab. encp. Unde conuenit ad hoc vt insipitrogans sit ex causa onerosa spectare debere quod expensum fuerit, an scilicet æquivalens concessionij, quia vbi non æquivaleret concessio, ipsa iudicari potius debet gratia quam onerosa, Rox. conf. 58. n. 3. & dec. 88. n. 4. part. 1. recent. & in vna Casarugustana de Mella 31. Iannur. 1678. coram Reuerend. D. metu Coccino Decano, vbi expresse habetur quod quando argumentum non est commensurationis ad concessionem iurisdictionis non desinit esse ex privilegio, nec privilegij nomen amittit, ideo ego ipse in tract. de clausulis vsu frequ. claus. 8. n. 12. & me citato Tambur. d. loco. n. 13.

⁷ Auctoritate Apostolica.] Id est, tanquam delegatus vt exponit D. Barbo. in l. i. in preter. 3. n. 3. ff. de iud.

Sed recipientium censetur auctoritate receptæ.] Notante ad hoc quod actus tribuitur ordinanti, non eaque-
nti, vt per Surd. de alimentis tit. 8. priuileg. 36. n. 88. & priuileg. 65. n. 47. & dec. 292. num. 9.

SVMMA RIVM.

- 1 Rescriptum Papale, quo conceditur promotio rescripto beneficiarum vsque ad beneplacitum Papæ, expirat illo mortuo, secum si ibi dicatur, vsque ad beneplacitum Sedis Apost. nisi renouet: nec intelligitur tale rescriptum de beneficiis prius non canonice detentis.
- 2 Gratia ad beneplacitum Papæ, vel Regis, morte illorum expirat.
- 3 Officia notariarum, sine scribarum concessa cum claus. vsque ad beneplacitum Regis, an censentur renouata per mortem ipsius.
- 4 Dicitio, vsque, regulariter stat inclusiua.
- 5 Claus. Ad beneplacitum Sedis Apost. facit concessa suam perpetuam.
- 6 Verba, eo ipso, deuant latam sententiam.
- 7 Papa potest beneficiarum collationibus conditionalibus uti.
- 8 Privilegium, siue gratia concessa à Papa, ita quidem vt ad voluntatem Papa persisteret, morte illius finiri censetur.
- 9 Commisio in dubio nunquam videtur facta nomine Sedis Apost. vel dignitatis in abstracto, nisi id exprimitur.
- 10 Dicitio, perpetuo, refertur aliquando ad vitam illius cui sit concessa.

CAP. Si gratosè. V.

Rescriptum Papale, quo conceditur promotio rescripto beneficiarum vsque ad beneplacitum Papæ, expirat mortuo Papa, secum si ibi dicatur, vsque ad beneplacitum Sedis Apost. nisi renouet, quia Sedes non moritur. Nec intelligitur tale rescriptum de beneficiis prius non canonice detentis. Colligunt ex Ord. Lap. Abbas, Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchor. Domin. Monach. Bntr. Franc. Vivian. in ration. lib. 1. pag. 61. Alagona in compend. pag. 24. remissioe Calal. in anuot. & Ximeneu in concord. p. 1. & 2.

Gratiam ad beneplacitum Papæ, vel Regis morte illorum expirare, colligunt ex hoc text. Valaf. de iure excep. q. 14. n. 7. Henric. in sum. lib. 7. c. 21. q. 5. Gutiez. prelat. lib. 1. q. 11. n. 19. Gonzalad reg. 8. Cancel. g. 1. proem. n. 9. cum seqq. & gl. 22. à print. Aloyf. Rice. in dec. Curia Archiep. Neap. dec. 51. part. 2. nonnullis Cald. Petreia de manu Regis c. 6. n. 19. Rot. dec. 489. n. 4. apud Fatin. p. 1. recent. Focnet. de momento temporis. c. 8. Fab. de Anna conf. 14. Caroc. casus in dec. 18. & de locato, & cond. p. 4. q. 12. de beneficiis fol. 13. cum seqq. Fontanel. de pallis sup. claus. 4. gloss. 1. c. 1. 145. tom. 1. Ruginell. prelat. c. 37. Sim. de Praxis de interpret. ultim. volunt. l. 1. interpret. 3. dubit. 1. n. 212. fol. 578. Geor. Accae de prim. lib. 3. c. 3. per tot. Regnet. Sixtin. de regular. lib. 3. c. 6. n. 44. Carol. de Tapia in l. fin. ff. de constit. Princip. p. 1. c. 3. ex fol. 185. Calil. tom. 7. terris. c. 19. n. 35. Et huius conclusionis veritatem ea prolesio suo cum necessario apparatu multis ampliationibus, & limitationibus examinauit Menoch. de arb. lib. 1. q. 62. per totum, Malcard. de prob. concl. 158. Bernard. Graenz. ad prelat. Camer. Imper. l. 2. concl. 60. consil. 3. n. 2. Fatin. fragm. crim. p. 1. verbo hancu. n. 3. cum seq. fragm. de Matr. lib. 3. disp. 17. Aloyf. Rice. in collect. dec. p. 3. collect. 510. intelligitur in materia stricta & odiosa, secus vero in fauorabili, vt exphat

pliant Cardelin. *conf. 1. de rescript. Crenet. conf. 452. n. 11.* Et in beneficiis respectu Papæ Boet. *de rescript. 1. 4. n. 11.* non verò in temporalibus respectu Principis, quia etiam si officia sint concessa ad beneficium concedentis, post obitum Principis non expirant, eo quod censentur perpetua pro vita accipientis, *Greg. 1. 6. verbo acbare. tit. 4. p. 1. & 1. 1. verbo mantente. tit. 10. p. 4. & 1. 20. verbo los officios. tit. 11. ead. part. ad ill. in l. cum quis. n. 541. C. de iuris & facti ignor. Burg. de Pace. q. 21. Menoch. de Arbitr. l. 1. casu 68. Anton. Fab. l. 1. C. tit. de reuocat. donat. diffini. ult. Fab. de Anna alleg. 119. n. 1. & 12. Bobadil. in sua politione. l. 1. c. 4. n. 10. D. Barbos. in l. quia tale. n. 35. & 89. ff. soluto matrim. Censal. canonum contra communes. q. 25. n. 15.*

3 Verum officia notariorum, siue scribarum deputatorum ad illa iurisdictionem ordinariam annexa in habentia si concedantur cum clausula, *vsque ad beneplacitum Regis*, non censeri tenore per mortem ipsius, resoluit in hoc limitans adnotationi huius text. D. Barbos. in l. quia tale. n. 5. cum seq. ff. soluto matrim. faciunt quæ notat Boet. *de rescript. 1. 4. n. 11.*

4 *Esque.*] Hæc dictio regulariter stat inclusiue, non autem exclusiue, ut tenent plures DD. citati per me in tract. de distinctione & clausula. 379. n. 1.

5 *Duraba perpetua.*] Notatur ad hoc, quod clausula Ad beneplacitum Sedis Apostolice facit concessionem perpetuam, ut per Mantam de clausulis p. 3. claus. 1. n. 1. Aloys. Ruc. in praxi rerum fore Ecclesiæ. *de rescript. 68. n. 4.* in 1. edit. alius *resol. 34* in 2. edit. Sanchez de matrim. lib. 8. disp. 18. n. 51.

6 *Eo ipso expirat.*] Verba, *eo ipso*, denotare eam sententiam, notant Tiracq. in l. si unquam, verbo reuocatur, n. 35. C. de reuoc. donat. & citati per me de dist. & clausulis. dist. 80. secundum neminem in press.

7 In gloss. A. Romani, ibi, *si solus sub conditione, &c.* Notatur ad hoc, quod Romani Pontif. potest beneficiorum collationibus conditionalibus uti, ut per Conar. lib. 3. var. c. 16. n. 1.

8 In gloss. Suae, ibi, *si licet Romani Pontif.* Notatur ad hoc, quod privilegium, gratiue concessa à Summo Pontif. ita quidem ut ad voluntatem Romani Pontif. perseveret, morte concedentis finita cesset, ut per Conar. lib. 3. var. c. 15. n. 1. ed. 1.

9 In ead. gloss. ibi, *non intelligitur dignitas, sed persona scribentis.* Notatur ad hoc, quod in dubio nonquam concessio videtur facta nomine Sedis Apostolice, vel dignitatis in abstracto, nisi id exprimitur, & ita ubi exprimitur hoc verbum, ad beneplacitum, siue ad voluntatem Summi Pont. magis persona, quam dignitas videtur considerata: vel saltem dignitas in concreto, quæ morte Summi Pont. expirat, ut per D. Barbos. in d. l. quia tale, n. 30. ff. soluto matrim.

10 In gloss. Perpetua, ibi, *ad est, donec vixerit ille, cui fuit gratia concessa.* Notatur ad hoc, quod dictio, *perpetua*, referretur aliquando ad vitam illius, cui fit concessio, ut per Petr. Henricq. *respons. apud 2. n. 30.* D. Barbos. in d. l. quia tale, n. 10. *prope finem*, Franc. à Soula in repet. 5. aliam, *instit. de actionib. p. 1. art. 2. n. 7.* Nota verò de hac dictione dixi in meo tract. de distinctione & clausula. dist. 216. secundum Lugdun. in press.

SYMMARIUM.

1 Vacatio per mortem, & vacatio per reuocationem sunt diuersa, & ideo in literis ad beneficia impetratis vni expressio non vena aliud, & n. a. & ratio expenditur n. 6.

2 Vacandi vni modus quando exprimitur, non venit alium.

4 Vacare dicitur Ecclesia, seu beneficium pertranslacionem, vel reuocationem.

5 Beneficium vacat per obitum.

7 Claus. Siue alio quouis modo, &c. inuenta est ad tollendas dubitationes, quæ in hac materia oriri soleant.

8 Claus. Siue quouis alio modo, &c. includit vacationem apud Sedem Apostolice.

9 Beneficium vacat per obitum in Curia capite claus. Siue alio quouis modo, &c.

10 Vacationem etiam per prauentionem capite claus. Siue alio quouis modo, &c.

11 Claus. Siue alio quouis modo, &c. capite vacationis per resignationem est probata.

12 Vacationem induit per reg. de infirmis non capite claus. Siue alio quouis modo, &c. obitu à resignatione.

13 Claus. Siue alio quouis modo, &c. non se extendit ad personam non expressam.

14 Modus vacandi expressus quando est omnino falsus nihil operatur clausula. Siue alio quouis modo, &c.

15 Beneficium quod vacat de facto non capite claus. Siue alio quouis modo, &c.

16 Vacatio per mortem, & per resignationem equiparatur.

17 Mori civilis naturalis non equiparatur nisi in casibus expressis in iure.

18 Verba, quæ accipi possunt, & naturaliter & civiliter debent in dubio naturaliter potius quam civiliter accipi.

Cap. Susceptum, VI.

Papa quando mandat alicui ut promideat, v. g. Titulo de beneficio resignato, si valet per obitum, non potest de illo providere, nisi Papa explicante, de beneficio vacante quocunque modo. Item si quis impetrat vnum beneficium, vnum ut vacat per resignationem, vel ademptionem altius, alter per mortem, prius preestetur, si beneficium vacauit cessione. Ita colligitur ex Ordin. Lap. Abbas, Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Dominie. Monach. Burr. Frâne. Vin. in ration. lib. 1. pag. 62. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 15. tenuissime Casal. in annos. & Ximen. in concord. part. 1.

Cum non per resignationem vacauerit sed per mortem.] Ergo vacatio per resignationem, & vacatio per mortem differunt, ut per Put. p. 2. *de rescript. 4. n. 1.* in anteq. Cald. Petreia de reuoc. *emph. 4. n. 1.* cum seq.

Notatur etiam ad hoc, quod quando vnus vacandi modus exprimitur, alter non continetur, ut per Menoch. de arbit. lib. 1. *casu 101. n. 10.* cum seq. Malcard. de prob. *conc. 1081. n. 3.* Nicol. Garc. de benef. p. 1. c. 1. à num. 8.

Per cessionem eiusdem, &c.] Notatur ad hoc, quod Ecclesia, seu beneficium per translationem, vel reuocationem dicitur vacare, ut per Flam. de resignat. *benefic. lib. 1. q. 4. n. 1. q. 5. n. 10.* & citatos à meo p. de officio & potestate. *Episcopi p. 3. alleg. 72. n. 9.*

Morte vacauerit.] Notatur ad hoc, quod per obitum vacat beneficium, ut per Gonzal. ad reg. 8. *Cancel. gloss. 1. 5. n. 1.* cum seq. Nicol. Garc. de benef. p. 1. c. 2. à princ. & citatos per me d. alleg. 71. n. 7. & alleg. 57. n. 99. Mallob. in praxi habenda *conu. sum. reg. 1. dub. 2. num. 1.*

Adimplere non poterit, &c.] Quare autem sub vacatione per resignationem non comprehenditur vacatio per mortem, cum tamen in utroque casu, vel facilius

facilius in priori casu, vel saltem aequè facili, ac in posterius Pontifex concederet. Resp. in hoc text. esse mandatum, cuius fines diligenter & ad vnguem scrutandi sunt. Ratio est, quia quando gratia taxationis educitur qualitas, limitat gratiam ad rem qualitate illa affectam, ac proinde si illa non afficiatur, deficit gratia defectu voluntatis concedentis, non enim potest gratia trahi ad beneficium ea qualitate destitutum, licet id à Pontifice facilius concessum foret. Vide Sanchez. de matr. lib. 3. dist. 2. n. 15. §. 36.

7 In glof. Expressè, ibi, *quocunque modo vacauerit*, hanc clausula, *quocunque modo vacauerit*, sine alio quouis modo, &c. inuenta est ad tollendas dubitationes, quæ oriri solent in hac materia, vt refert Rebuff. in tract. monach. q. 17. n. 26. Est enim latissima, vt dicit Flamin. de resignat. benef. lib. 8. q. 7. n. 14. & includit omnem modum vacandi, idem Flamin. lib. 8. q. 7. mon. 64.

8 Primò amplia, vt includat vacationem apud Sedem Apostolicam, sicut docent Grat. decif. 43. quem refert Aloyf. Ricc. in collect. decif. p. 2. collect. 355. versif. amplia primò. Flamin. d. lib. 8. q. 7. n. 14. & illis citatis ego ipse in tract. de clausul. vsufreq. claus. 172. n. 3. secundum Lugdunen. impressi.

9 Secundò amplia, vt capiat beneficium vacans per obitum in curia, Flamin. d. lib. 8. q. 7. n. 14. ego ipse d. claus. 172. n. 4.

10 Tertiò amplia, vt capiat vacationem etiam per priuationem, Rot. decif. 1. de rescriptis in nouis, Flamin. d. lib. 8. q. 7. n. 15. ego ipse d. claus. 162. n. 5.

11 Quarto amplia, vt capiat etiam vacationem per resignationem, Mohedan decif. 2. de offic. deleg. Pute. decif. 5. in fine de mensis, Rot. decif. 509. num. 1. & 3. apud Farin. p. 2. recent. probata scilicet resignatione, sicut illa minimè probata, quia tunc hæc clausula nihil operatur, Pute. decif. 268. lib. 3. Aloyf. Ricc. d. collect. 355. versif. secundo amplia, ego ipse d. claus. 172. num. 6. & 7.

12 Limita primò, vt hæc clausula, *quouis modo*, &c. obtenta à resignatario, non capiat vacationem indutam per reg. de infirmis, Flamin. de resignat. lib. 1. a. q. 14. n. 2. ego ipse d. claus. 172. n. 10.

13 Limita secundò, vt non se extendat ad personam non expressam, Nauar. in capif. quando, excepti. 2. n. 5. hoc sit. Flamin. d. lib. 8. q. 7. n. 14. cum segg. Ioan. Franc. Leo in thesauris fori Eccles. p. 2. c. 3. n. 5. nam hæc clausula nihil operatur si beneficium vacat ex alterius persona, tunc enim oportet addere illam aliam clausulam, vid. ex alterius cuiuscunque persona, Anton. Fab. decif. 2. de sacros. Eccles. quem refert Aloyf. Ricc. d. collect. 355. versif. tertia secundò, Rot. decif. 505. num. 9. part. 2. recent.

14 Limita tertio, vt non operetur quando expressus sit omnino falsus vacandi modus, idem Fab. sub eod. tit. de sacros. Eccles. decif. 4. quem refert Aloyf. Ricc. d. collect. 355. in fine, ego ipse d. claus. 172. n. 14.

15 Limita quarto, vt non capiat beneficium, quoddam vacauerit de futuro, bene autem quod vacat de presenti, vt per Flamin. d. lib. 8. q. 7. n. 14. nam solum capiat vacationem tempore datus, idem Flamin. lib. 1. a. q. 17. mon. 15.

16 In glof. Non morte, ibi, *sed morte renouanti*, &c. Notatur ad hoc, quoddam vacatio per mortem, & per resignationem equiparatur, vt per Flamin. de resign. lib. 1. a. q. 5. n. 4. & q. 6. n. 15. Gonzal. ad reg. 3. Cancel. 3. §. prem. n. 25.

17 In ead. glof. ibi, *Namque mors ciuiliu naturali comparatur, nisi in casibus expressis in iure*. Vide Cassan. in consuet. Burgund. vrb. 4. q. 4. Pelaez de iuriorum p. 2. q. 1. n. 36. Costa in §. & quid si tantum p. 2. num. 13. Xuat. Barbof. Collect. Tom. 1 V.

alleg. 20. n. 20. Molin. de primogen. lib. 1. c. 23. n. 94. Menoch. conf. 930. l. 10. Sued. conf. 90. num. 23. cum segg. Auendan. l. 4. Tauri glof. 4. n. 2. & 3. Gotier. pract. lib. 3. q. 7. l. n. 10. & canon. lib. 2. c. 1. n. 44. & n. 60. cum segg. Fr. Emman. quest. Regul. tom. 2. q. 78. art. 12. versif. neg. min. Flamin. de resignat. benef. lib. 1. q. 4. n. 6. & lib. 2. q. 12. n. 2. Card. Tolch. tom. 6. lit. Ad. concl. 393. n. 24. & 25. Censil. communium contra commun. q. 63. num. 1. D. Barbof. in l. 2. in princip. p. 1. n. 154. ff. solute matrim. Gonzales ad reg. 3. Cancel. 3. §. prem. n. 26. Stephan. Gratian. discip. forens. l. 101. n. 7. Cald. Perita de emp. & vendit. c. 15. n. 14. latè Castill. questid. lib. 1. de usu. fruct. c. 64. n. 2. & c. 67. n. 18. & lib. 1. c. 12. n. 23. cum multis segg. Fufat. d. subtit. q. 430. num. 15. Cavalier. decif. 104. n. 9. Feretell. in annot. ad decif. 463. Burati sub n. 18. cum aliis per me citatis in tract. de appellat. verberum signif. appell. 157. n. 2.

In ead. glof. ibi, *Intellegimus fructu de morte naturali*, &c. Notatur ad hoc, quoddam verba, quæ accipi possunt, & naturaliter & ciuilitate, debent in dubio naturaliter potius quam ciuilitate accipi, vt per Titag. in l. ff. vnguam, verbo *donante largitus*, n. 17. & 44. & in tract. de primogen. q. 1. n. 10. Ricciol. de iure personarum, lib. 4. c. 49. n. 15.

SVM MARIVM.

- 1 Beneficium sibi collatum ignorans licet in petitione alterius mentionem non faciat, valet illa, alterum tamen eligit si de iure simul teneri non possunt, & n. 2.
- 2 Beneficium imperatoris non tenetur facere mentionem de beneficii obtentis, quando ignorat habere alia beneficia.
- 3 Gratia est vniuersa quando in imperatore beneficii subiicitur aliquid beneficium, nisi adiecta esset clausula, quod obstantia beneficia, &c.
- 4 Ignorantia probabilis absque simplicitate excusat in beneficiis aliam in materia subrepticiis.
- 5 Beneficia simplicia an hodie plura obtineri possint, ostenditur.
- 6 Consuetudinis vigore possunt redditum beneficii ab absentibus percipi.
- 7 Impossibilitate repuaritur ea, quæ absque dispensatione fieri non possunt.
- 8 Electio vno beneficio ex pluribus simplicibus reuocata, an elector pœnitere poterit, & aliud eligere, remissum.

CAP. Gratia. VII.

Beneficium quando confertur ignorantibus, id est, ab-
scentibus, & ipse nesciens aliud imperat non facta
mentionem primi, gratia est valida, sed si beneficia sunt
incompatibilia, eligere potest quod magis vult.
Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Atchid. Gemin. Ioan.
Andr. Anch. Domin. Monach. Butr. Franch. Vin. in va-
riat. lib. 1. pag. 63. Alagona in compend. pag. 25. remissum
Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Hanc quoque conclusionem ex hoc test. desumunt
Menoch. de arbit. l. 2. casu 201. n. 52. & 158. Sanchez. de
Matr. l. 3. d. 21. n. 60. Balb. decif. 12 quem refert Aloyf.
Ricc. in collect. decif. p. 4. collect. 968. in princip.

Et ignorantibus collato, &c. Ergo imperator benefi-
cium non tenetur facere mentionem de beneficiis ob-
tentis, ubi ignorat habere alia beneficia, vt per Rip.
in cap. ad aures, num. 12. supra hoc tit. Mil. in re-
per. verbo *gratia*, Felip. in cap. super literis, num. 64.

& ibi Bero. hoc tit. Sola de benef. part. 1. quest. 12. à num. 1. alius Sg. Nicol. Garg. in ſimili tract. part. 1. c. 3. num. 1. 2. 3.

- 4 In gloſ. *ſi iſta ibi*, eſt enim gratia viſita, quando in impetratione beneficii ſubiectus aliquod beneficium, &c. latè flamin. Par. de reſignat. benef. lib. 1. c. 9. 2. à n. 67. ubi n. 69. ampliat quamvis primum beneficium eſſet reſignat. & à num. 72. etiam ſi primum ſit ipſa conſequenti non ſit, ſed licet habeamur, & n. 75. etiam ſi primum violententer occupetur. Notabiliter verò hæc limitantur quando in impetratione ſecundi beneficii adiecta eſſet clauſula, *Quod obſtante beneficiis, &c.* quia tunc non teneat promiſſus expreſſe obtenta, vt per Caſſad. dec. 6. num. 3. de preben. Achil. de Graſſis dec. 6. & 14. eod. tit. & fuit dictum in *Caſtalyana diſputa* prioris 16. Martij 1590. coram Orano, & propterea operatur vt gratia non dicatur ſubcepta, & obrepta, Rot. dec. 171. p. 1. diuerſ. & fuit reſolutum in *Caſtalyana penſia* 19. February 1590. coram Gypſin. Circa inſtitutionem gratie illa ſciendum eſt quod promiſſus ab Ordinario, ad validitatem ſoz gratie nihil tenetur inſtituere, quia Ordinarius tanquam informatus, de ſtatu Eccleſiarum ſuarum, & perſonarum providet Motu proprio Eccleſiæ, non autem perſonis, Felin. in cap. ad aures, num. 11. de reſcript. Cardin. in Clement. 2. n. 1. de off. Ordin. Sola de benef. p. 1. c. 25. Cardin. Setaphin. dec. 1. c. 16. n. 3. & dec. 1467. n. 1. Rot. dec. 190. n. 1. p. 1. recent. & in *Placentina Canonici* 14. Januarij 1600. coram Cardin. Lancelotto & in *Pamplinoſo*, de *Aguero* 12. Junij 1609. coram Ortembergio, & in *Nallus beneficij S. Sixti* 26. Junij 1611. coram Cardin. Sactro, & in *Lendhe. Canonici* 15. Diaceſij 17. Martij 1611. coram Reoetendiſſ. D. men Concilio Decano, & in eadem 15. May 1616. coram R. P. D. meo Pironano, quod procedi etiam ſi Ordinarius providet virgine indultu, quia nihilominus non definit promittere Motu proprio. Pute. dec. 191. n. 1. l. 3. in corr. & ſequens eſt Rota in diſcis Leonid. Canonici coram R. D. Decano, & Pironano. Limitatur tamen hæc reſoluto quando Ordinarius providet ad preces promiſſi, Buar. dec. 484. num. 6. Et quando promiſſus ab Ordinario agit ad exclusionem promiſſi Apoſtolici de beneficio vt de reſervato ratione menſis, tunc enim tenetur probare vacationem in menſe Ordinario, in quo fundat intentionem ſuam, Ferrer. conf. 2. num. 1. lib. 1. Pute. dec. 106. lib. 1. in corr. reſit. Marticeſ var. reſol. lib. 2. cap. 1. n. 179. & ſegg. ita eleganter Trecen. in aures, ad dec. 484. Buar. lib. 1.

- 5 In gloſ. *ſignat*, Notatur ad hoc, quòd ignorantia probabilis abſque ſimpliciter excuſat in beneficiis in materia ſubreptionis, ſicut ipſa ſimplicitas, quando ea, quæ debent expriſi, tacentur per ignorantiam, vt per Bernard. ref. 314.

- 6 In gloſſ. *De iure teneri ibi*, quam ſequitur conſuetudo, quam Papa ſcit, & tolerat, &c. Attenta nona diſpoſitione Concilij Trident. ſeſſ. 24. de reſignat. cap. 17. plura ſimplicia beneficia obtineri non poſſunt, ſed vnum tantum ſingulis conſtituendum, quod quidem ſi à vitam eius, cum conſecratur hoſtiam ſacramentali non ſufficiat, licitum eſt nihilominus aliud ſimplex ſufficiens, dummodo virtutumque perſonalium reſpondentiam non requirit, eidem conſecrari, quem textum multis excoſmo cogniſſe de off. & poteſt. Episcop. part. 1. alleg. c. 6. per totum. Reſert tamen Molcan. de maiori militantis Eccleſiæ, lib. 1. p. 1. c. 1. pag. 451. in fine, quòd hodie de conſuetudine non datur diſpenſatio ad plura beneficia ſimplicia, ſed Præſb. inferioribus videtur quòd conſeſſe poſſunt, & de ſacdo conſecrunt nulla

habita ratione an ſint pingua, vel tenuia, & ſic in Hiſpania quotidie fieri reſert Nicol. Garg. de benef. p. 1. l. c. 1. n. 12. quæ (ſecundum ea, quæ habentur in Concil. Trident. ſeſſ. 7.) non eſſe ſatis inſolubilia, obſeruo d. alleg. c. 1. n. 10. in fine.

Notatur etiam ad hoc, quòd vigore conſuetudinis poſſunt redditus beneficij ab abſentibus percipi, vt per Doct. reg. 134. in print. Coſm. l. 3. variat. c. 1. 3. num. 9.

In gloſ. *Non poteſt*. Notatur ad hoc, quòd ea, quæ abſque diſpenſatione fieri non poſſunt, impoſſibilia reputantur, de quo vide Tiraque. de retrallu lig. 5. 13. gloſ. 1. n. 59.

In gloſ. *Elig. ubi*, ſed nunquid eſſe vno re integra p. mueri poteſt, & aliud elige? Vide Gregor. l. 25. verbo arreperitur. g. 6. Tiraq. de retrallu lig. 6. n. 7. & in l. huius, §. hoc ſermone, num. 17. & 51. ff. de uerb. ſignific.

SVMMARIVM.

- 1 Reſtitutio intelligitur ſine alterius præiudicio qui ad gratiam reuocatum reſtituitur, unde alterius ante reſtitutionem impetrans præſert non debet, num. 1.
- 2 Reſtitutio facta à Principe intelligitur ſine præiudicio iuris alteri ſi tantum quaſit.
- 3 Reſtitutio non reuocatur in præiudicium alterius.
- 4 Princeps non videtur in dubio tertio præiudicare circa ius illi quaſitum per ſimplicem delicti remiſſionem.
- 5 Tertio nunquam interdicitur Princeps præiudicium inferre.
- 6 Reſtitutio eſt prioris ſtatus reparatio.
- 7 Episcopum in ius patrono reſtituere non poteſt Preſbyterum per ſe depoſitum.

CAP. Quamvis VIII

Privatus expectatio, quam ad primum beneficium vacuum in certa Eccleſia obtinebat, ſi ad eandem expectatum reſtituatur, non debet antecedi illi, qui ante reſtitutionem ſimilem expectationem obtinuit. Colligunt ex Ordin. Lap. Abbas, Aſchid. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Berr. Domin. Monach. Franc. Vin. ration. lib. 1. pag. 64. Alagona in compend. pag. 26. remiſſive Ximen. in concord. p. 1. c. 2.

Hanc eandem conſol. ſumant Reboſſ. in uall. monach. g. 11. n. 1. & Menoch. conf. 186. 5.

Intelligatur fieri ſi iuris præiudicio alieni. Notatur ad hoc, quòd reſtitutio facta à Principe intelligitur ſine præiudicio iuris alteri ſi tantum quaſit, vt per Tiraq. de iure maris, gloſ. 2. n. 41. nam reſtitutio non reuocatur in præiudicium alterius, idem Tiraq. de iure primog. g. 14. n. 9.

Notatur etiam ad hoc, quòd per ſimplicem delicti remiſſionem, & veniam in dubio Princeps non videtur uoluiſſe tertio nocere circa ius illi acquiſitum, vt per Cald. Petreia ſi curatorem, uirga implere n. 19. C. de integ. reſtit. Tertio enim nunquam intendi Princeps præiudicium inferre. l. 2. §. meritis, & §. ſi quis à Principe, ff. ne quid in loco publ. Felin. in cap. cauſam qua, verbo interpretatio, de reſcript. Dec. conf. 11. num. 4. & conf. 171. & conf. 606. n. 17. Curt. ion. conf. 88. n. 1. Hippol. ſimp. 440. Alcin. de preſumpt. reg. 1. præſ. 11. Rimin. ion. conf. 6. n. 68. vol. 1. Menach. de arbit. lib. 1. g. 9. n. 1. à Pont. conf. 59. n. 15.

In gloſſ. *Cum talis ibi*, quia reſtitutio eſt prioris ſtatus reparatio. Vide Menoch. in præſul. recap. à num. 4. Tiraq.

Tiraq. de retrallu lib. 5. §. 2. gloss. 1. n. 69. Mauric. de rescriptis in integrum. c. 1. Sicut in retrall. p. 1. n. 44. Cald. Pereira in d. l. §. curatorem, verbo implorare n. 3. Gall. lib. 1. obferuat. d. l. n. 2. Morl. in tempore iuris Civilis p. 1. tit. 5. num. 3.

- 8 In ead. gloss. ibi, an scilicet Episcopus inuito patre resistere possit Presbyterum per se descriptum, &c. Negatione cum glossa in praesenti rescribit Gig. de pensibus, q. 23. n. 6.

S V M M A R I V M.

- 1 Data tempus inspicitur in literis ad beneficia impetratis, & ideo per illa beneficium curatum obtinere non poterit, qui licet nunc sit maior, illo tempore minor erat.
- 2 Subreptio in vno articulo non vitiat capitula separata & diuisa intelligi ut ibi.
- 3 Beneficiorum appellationes regulariter Curata non veniunt.
- 4 Is, cui provideri mandatur de beneficio curato, non potest illud consequi si tempore data non sit legitima aetas, quoniam tempore collationis eam aetatem nactus sit.
- 5 Declarator text. in cap. i. cui 29. versic. sed aliam, de praebend. hoc lib.
- 6 Habitatio superueniens post receptam supplicationem, & expeditionem litterarum, non conuulsat collationem, sed resignationem ab initio nullam.
- 7 Capacitas de tempore data, seu praesentationis in beneficiis attenditur.
- 8 Beneficium Ecclesiasticum nullus ante 14. annum inceptum obtinere potest.
- 9 Episcopus non potest cuiquam indulgere, ut ante 14. annum inceptum beneficium simplex obtinere valeat.

C A P. Si eo tempore IX.

- 1 **I**TEM quando dantur, ut procedatur alicui de beneficio cum cura, vel sine cura, &c. tempore datae non habet aetatem pro cura, si deinde peruenit ad aetatem, non potest provideri de Curato, quia attenditur tempus datae; potest tamen provideri de beneficio sine cura, quia tempore datae erat in aetate. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gem. Ioan. And. Arch. Domin. Butr. Monach. Franch. Vin. in ration. lib. 1. pag. 64. Alagona in consensu. pag. 26. remissio. Calal. in annot. de Ximen. in concord. p. 1. & 2.
- 2 Ex hoc text. colligitur communiter Doctores subreptionem in vno articulo non vitare capitula separata; & diuisa, ut per Tiraq. de penis tempore. causa 44. num. 41. Perez l. 5. vers. subreptio tit. 12. lib. 3. Ordinandi. pag. 692. colum. 1. Azcoz. l. 3. n. 14. tit. 14. lib. 4. nona recapit. intelligentes id procedere in subreptione per ignorantiam, vel simpliciter commissa in aliqua parte, vel articulo rescripti, secus resoluentes ubi interuenit malitia, vel dolus impetrantis, quia tunc quoad omnes partes etiam distinctas corrumpit littera, quo caso procedunt text. in cap. super literis 27. sub hoc tit. ibi, nullum ex literis commotionem, &c. ubi memini num. 4. & in l. 1. §. legibus, C. si contra ini. ibi, curae penitus impetrantis: & ita conciliant praeter supra citatos textum in praesenti cum d. e. super literis, & d. l. §. legibus, Franch. hoc n. 4. Abb. in cap. super literis n. 5. & in c. sedes num. 2. sup. de iur. ubi Felin. num. 2. Gutier. canon. lib. 2. c. 15. num. 45. quos refert Sanchez de matrim. lib. 3. d. 21. num. 61. sed num. 71. cum Dec. in d. e. super literis q. 1. num. 7. & 18. in noua edit. vetus

Lusob. Collect. Tom. IV.

exultat textum in praesenti esse intelligendum, quando partes rescripti sunt omnino separatae, quia cum dicitur gratia alique villa conuisione in eodem rescripto conceduntur, sunt viutue duo rescripta, ac omnino per accidentis, & materialiter vnus; nihil ergo confert subreptio circa vnam gratiam ad alterius irritationem; at verò quando vna gratia pars conuisione habet cum altera, quia eandem causam, eundemque finem respiciunt, tunc procedunt d. e. super literis, & d. l. §. legibus.

Cum cura, vel sine cura. Ergo beneficiorum appellatione regulariter Curata non veniunt, ut per Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 6. n. 2. & alios per me citatos tract. de appellariis verborum vtriusque iuris signific. verbo beneficium.

Cum tempore data, &c. Notatur ad hoc, quod is, cui provideri inaudatur de beneficio Curato, non potest illud consequi si tempore datae non sit legitima aetas, quoniam tempore collationis eam aetatem nactus sit, ut per Flamin. Parif. de resignat. benef. l. 4. q. 1. d. n. 10. Sanchez de matrim. lib. 3. disp. 30. n. 42.

Vetum oblat foriter text. in c. 1. cui 29. in vers. sed aliam, de praebend. hoc lib. ex quo colligitur eum, qui tempore datae litterarum habilis non erat propter aetatis defectum ad sacerdotalem praebendam, posse nihilominus eandem obtinere, si tempore vacationis ipsius ad legitimam perueniret aetatem.

Sed ego, solum meliori iudicio, & ita, quae diximus super illis cui. pro conciliatione distinguendo pono inter mandatum, quo exprimitur qualitas beneficii conferendi, prout quando canetur, ut confirmetur sacerdotalis praebenda, vel beneficium Curatum, & inter illud, quod simplex, ac indefinitum est, ex eo, quia in ipso nomine exprimitur qualitas beneficii conferendi, sed simpliciter inungitur, ut beneficium indefinitum conferatur, quod in priori necessario ad validitatem talis mandati requiritur, ut tempore datae ipsius impetrans habeat aetatem requisitam ad tale beneficium, ita ut si ei deficiat, licet ex post facto tempore, quo ipsum beneficium vacat, in eam constitutus sit, tamen illud obtinere nequit, iuxta reg. non firmatur, de regul. iuris lib. 6. cum multis adductis per Cald. Pereira de potest. eligendi c. 10. n. 9. Menoch. de success. §. 10. num. 54. In secundum autem caso, quando scilicet gratia simpliciter concipitur, nec qualitas beneficii conferendi exprimitur, tunc in cui mandatum est provideri, potest consequi illud beneficium ad quod tempore vacationis legitimam habet aetatem, licet tempore datae litterarum in ea constitutus non fuerit, & videlicet ex causa, quia, ut hypponimus, mandatum ita indefinitum, ac generaliter conceptum à principio vites est fortium, & ex post facto solum agitur de ipsius exequutione, sanè in iis, quae exequutionem rescripti respiciunt, non datae tempus, sed praesentationis, & prononissio inspicitur. Et ideo cum in hoc text. fuerit expressa qualitas beneficii conferendi, scilicet Curati, ut patet ibi, de beneficio cum cura, & impetrans tempore datae litterarum legitimam non habuerit aetatem ad tale beneficium obtinendum, nonquam iuxta praedicta illud obtinere poterat, ut text. in praesenti decidit, sicut in simili rescriptum obtentum ab excommunicatione, vel collatio beneficii ipsi facta etiam sequuta absolutione, & ita habitate interueniente valere non potest, ex d. reg. non firmatur de regul. iuris lib. 6. resolutum post alios Scler. de benef. p. 3. q. 6. Cald. citate loco. At verò in d. e. cui, fuit indefinitum in quantum, ut fieret promissio de praebenda, unde nihil mirum si is, cui gratia facta est, possit expectare, & obtinere etiam Sacerdotalem si tempore ipsius vacationis in aetate ad ipsam requisita constitutus sit, licet alio tempore

B 2 tempore

tempore date adhuc eam non habuerit, quia in propolis terminis non agit de viribus mandati, sed de eius executione, respectu cuius non tempus date, sed presentationis, ac promissionis inspicitur, iuxta predicta.

6 In gloss. *Effructu*, ibi, *speltum ergo initium*, &c. Notatur ad hoc, quod si post receptam supplicationem, & expeditionem litterarum superueniat habitas, ut quia tunc quis fecisset se clericali characteris insigni, tunc collatus, vel resignatio ab initio nulla non consuevit, ut per *Flamin. d. lib. 4. q. 2. m. 1. 5. Gonz.*

7 ad reg. 3. *Cancel. 2. n. 66.* nam in beneficiis attenditur capacitas tempore date, seu presentationis, *Rot. decis. 60. p. 1. d. n. 1. Mariani. Antoniu. var. resol. lib. 1. resol. 19. n. 1.* ego ipse de officio, & potestate Episcopi, p. 3. alleg. 2. n. 78.

8 In gloss. *Etatem*, ibi, *septem annos*, & *maiores septem annos*, *d. n. 1. d. n. 1.* Licet olim secundum hanc gloss. pueris septem annorum confecti potuissent beneficia simplicia, hodie tamen attenditur noua dispositione Concilii Trid. sess. 23. de reformatione. 6. nullus ante decimum quartum annum inceptum beneficium potest obtinere, ut observant *Mench. de arbit. casu 427. n. 13.* & plures citati per me de officio, & potestate Episcopi, p. 3. alleg. 60. n. 73. & 76.

9 In ead. gloss. ibi, *An hoc dispensent Episcopi in aetate*, &c. Episcopum non posse indulgere cuiquam, ut ante decimum quartum annum inceptum beneficium simplex obtineat, resolunt *Azor. inst. moral. part. 2. lib. 6. c. 1. q. 9. vers. si quare*, *Aloy. Ricc. in praxi verum lib. 6. c. 1. q. 9. vers. si quare*, & in 2. edit. alia resol. 331. n. 2. in 2. edit. ubi etiam tenet Episcopum conferentem beneficium minori quatuordecim annorum, peccare mortaliter, & collationem esse nullam, refero ego 14 de alleg. 60. n. 73.

SYMMARIUM.

1 *Gratia generalis non prauidet speciali, & debet facere mentionem de precedentibus privilegiis, consuetudinibus, vel statuto.*

2 *Causa una aliam non absorbet cum in vnum tempus concurrat ordinatio vna post aliam.*

3 *Episcopus non statuerit possit quod fructus beneficiorum vacantium debeantur fabricae, remissum.*

4 *Possidere aliud est, & aliud fructus percipere.*

5 *Vassallus ubi moritur, ad quem pertineant fructus illius anni ex fundo promissionis ascendunt.*

6 *Fructus collecti, & a solo separati ante obitum Prelati ad heredem eius pertinent, pendentes vero ad Ecclesiam, vel successorem.*

7 *Vassallus fructus suos facit, quando facit separatim a solo, & in barreis, sellariis, seu apothecis reconditis.*

8 *Dispositio censetur odiosa, aut fauorabilis ex principali intentione dispositionis.*

9 *Mense bissextili duo dies pro vno cedunt in fauorabilem, secus in odiosam.*

10 *Vacatio successoris non minus contingit per renuntiationem, quam per mortem.*

CAP. Si propter. X.

1 **S**I Episcopo de gratia speciali concessum sit, ut fructus primi anni beneficiorum vacantium in sua diocesi possit per quinquennium percipere, non obstantibus, &c. talis concessio non derogat particulari statuto per quod huiusmodi fructus fabricae Ecclesiae, vel sui alterius personae debeantur, nisi hoc fuerit ex-

pressum. Colligitur ex *Ordin. Lap. Abbas, Atchad. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Dominic. Burr. Monach. Franc. Vian. in ration. lib. 1. pag. 65. Argona in compendi pag. 26. & ex aliis Gig. de pensionib. quest. 39. in princip.*

Notatur solet ad hoc, quod vna causa aliam non absorbet cum in vnum tempus concurrat ordinatio vna post aliam, ut *Titag. de retrattu cit. 1. §. 2. gloss. 1. num. 29.*

Si fructus huiusmodi Ecclesiae tuae fabricae, &c. Notatur ad hoc, quod Episcopus statuit quod fructus beneficiorum vacantium debeantur fabricae, ut per additionem marginalem hic, de quo tamen vide *Franch. & alios in presenti, Rebuff. in praxi cit. requisitis ad collect. n. 3. Bonz. de Synodo, p. 3. art. 1. n. 188. Lambert. de usurparum lib. 3. q. 2. art. 3. Greg. Lop. l. 5. gloss. pen. & ult. cit. 1. 6. p. 1.*

In gloss. *Fructus*. Notatur ad hoc, quod aliud est possidere, & aliud fructus percipere, ut per *Gonzal. ad reg. 3. Cancel. gloss. 34. n. 12.*

In gloss. *Primi anni*, ibi, *quid si vassallus decedat post Augustum*, &c. Notatur ad hoc, quod si vassallus moriatur ante Kalendas Martias, omnes fructus illius anni ex fundo promissionis ad dominum pertinent, si vero post eius Kalendas usque ad Augustum decedat, omnes fructus ad heredes ipsius vassalli pertinent, si post Augustum, omnes quoque habeat dominus, ut per *Titag. de retrattu cit. 1. §. 5. gloss. 4. n. 1.*

In ead. gloss. ibi, *Sed credo quod a die vacationis*, &c. Notatur ad hoc, quod fructus collecti & a solo separati ante obitum Prelati ad heredem eius pertinent, pendentes vero ad Ecclesiam, vel successorem, ut per *Doctores*, quos plena manu citati ad e. vbi. post, n. 16. vers. verum, sup. de confirmat. vult, & ibi citatis addo *Ioseph Ludovic. Peral. decis. 5. n. 1.* & nonisime *Bonacin. tractatum. diff. 4. de obligat. beneficiariorum puell. 3. n. 6.*

In ead. gloss. ibi, *usufructuario, qui fructus separat, & reconditis suis facit*. Notatur ad hoc quod usufructuarius tunc solum suos facit quod si fuerint separati a solo, & in horreis, sellariis, seu apothecis reconditi, ut per *Valac. de partition. cap. 33. num. 9. & cap. 36. num. 11.*

In ead. gloss. ibi, *sed illud in parvis, vel odiis, quo sunt molenda*. Notatur ad hoc, quod dispositio censetur odiosa, aut fauorabilis ex principali intentione dispositionis, ut per *Titag. de retrattu lib. 6. §. 50. gloss. 1. n. 5. Flamin. de resignat. benefic. lib. 10. q. 7. num. 10. & lib. 12. q. 1. n. 10. cum seqq. Sanch. de Matrim. lib. 1. diff. 1. n. 4.* Potest enim constitutio dici fauorabilis ex quo principaliter emanant ad fauorem alicuius, licet in consequentiam refulat ex ea damnum aliorum, *Conarr. lib. 3. var. c. 11. num. 3. vers. solet enim adnotari*, *Salas de legib. q. 97. tract. 1. 4. diff. 11. scilicet. 4. n. 10.* qui hoc intelligunt, quando odium a fauore distingui nequit, refert *Rot. in Sabina. Casus mortis Retundi 8. Februarii 1627.* coram Reuerendiss. D. meo Cocchino Decano in vers. fuit denique.

In ead. gloss. ibi, *Et si esset bissextus illi duo dies cedunt sibi pro vno*. Notatur ad hoc, quod in fauorabilibus in mense bissextili duo dies pro vno cedunt, locus in odiosis, ut per *Dominic. hic super hanc gloss. Ancl. n. 6. vers. sed quid si*, & *Franch. n. 6.* Idem tenent etiam in cap. *quasint*, de verbis. signific. vltra gloss. ibi verba quasi, *Henric. n. 6. & 7. Burr. n. 7. Card. in fine*, & *Abb. num. 6.* Angel. verbo *bissextus*, num. 1. quos refert, & sequitur *Sanch. de Matrim. lib. 1. diff. 1. 4. n. 18.*

In gloss. *Vacabunt*. Notatur ad hoc, quod per renuntiationem non minus vacatio successoris contingit, quam

quàm per mortem. ut per Auctores. l. 45. *Tamr.* gloss. 2. n. 4. & alios Cistos ad cap. *susceptum* 6. *suprà* hoc eodem tit.

S V M M A R I V M.

- 1 *Causa ab Apostolica Sede, vel de eius Legato committi debet dignitatem obtinentibus, vel canonici in Cathedralibus tractari debent nisi in circumstantiis, vel locis insignibus, &c.* n. 2. &c. 3.
- 4 *Delegatus Apost. non potest subdelegare causa litterarum Sedis Apost. vel Legatorum eiusdem, nisi personis in dignitate constitutis.*
- 5 *Vicarius generalis Episcopi habet dignitatem.*
- 6 *Conseruator, & executor gratiarum beneficiorum, quæ expendantur in Romana Curia, potest esse Vicarius generalis Episcopi.*
- 7 *Vicarius generalis à Capitulo Sede vacante potest esse conseruator, & executor gratiarum, quæ expendantur in Romana Curia.*
- 8 *Vicarius nominatus à Prælate inferiori habente iurisdictionem Episcopalem, an possit esse delegatus Papa ostenditur.*
- 9 *Vicarius Episcopi electi, & confirmati, sed madam consecrati, potest esse delegatus Papa.*
- 10 *Collegiatus, & subcollegiatus habent dignitatem cum iurisdictione, & possunt esse delegati Papa.*
- 11 *Prior, Guardian, & Reitor, ac alij Mendicantium Praefici, qui toti Conuentui praesunt, possunt esse delegati Papa.*
- 12 *Comentarius perpetuus potest esse delegatus Papa.*
- 13 *Cancellarius Academia Pontifici auctoritate approbata potest esse delegatus Papa.*
- 14 *Canonicus Ecclesiae Cathedralis potest esse delegatus Papa.*
- 15 *Canonicus maior Ecclesiae Cathedralis dispensatus per Papam super aetate non potest esse delegatus Papa.*
- 16 *Canonicus Regularis Ecclesiae Cathedralis non potest esse delegatus Papa.*
- 17 *Canonicus Collegiatus Ecclesiae etiam Doct. peritissimus non potest esse delegatus Papa.*
- 18 *Qualitas Canonici in cathedrali, vel Dignitatis, quæ in Delegato Summi Pontif. requiritur, debet à principio adesse tempore commissionis.*
- 19 *Tempore impetrationis rescripti Pont. sufficit Canonici, alioquin dignitatem obtinere, quamvis tempore representationis iam cessauerit.*
- 20 *Canonicus, cui causa committitur per Sedem Apostolicam, si post acceptationem litterarum defunctus esse Canonicus, potest abileminis esse index in causa illa.*
- 21 *Personatus ex propria significatione distinguitur à dignitate.*
- 22 *Text. in presenti loquitur tantum de causis Ecclesiasticis, non vero de profanis.*
- 23 *Text. in presenti non procedit in rebus excommunicatis gratiarum, nisi dati essent cum clausula, vocatis vocandis, nec in iudiciis, datis in literis compulsoforibus, ut n. 2. 4.*
- 25 *Papa licet dispensa cum minore septennio, ut si Canonicus in Ecclesia Cathedrali, non ob id censetur cum eo dispensare, ut in ea aetate possit esse index delegatus.*
- 26 *Papa si dispenfet in aetate cum Canonico ut fiat Subdiaconus, an talis habeat vocem in Capitulo, remissum.*
- 27 *Verbum, sufficit, ubi apponitur in aliqua dispositione non requiritur alia qualitates adesse, quam expressae.*

Barbol. Collect. Tom. I V.

- 29 *Audientia alienius ericuli, vel vera excois causa Apostolica potest committi oculibus clericis.*
- 30 *Papa si ex certa scientia committat causam simplici Clerico, nominando eum sic in commissione, valebit commissio.*
- 31 *Labilitas quando non fuit expressa in ipfis literis promotionis, sed fuit adiecta clausula, Ex certa scientia, praesumitur dispensata.*
- 32 *Ex certa scientia Principis aliquod esse fallum probatur quando ipse fatetur se id facere ex certa scientia.*
- 33 *Clausula; Ex certa scientia, nunquam praesumitur, maxime contra ius, nisi possit colligi ex verbis rescripti.*
- 34 *Decretum irritans annullat alium contra fallum ipso iure.*
- 35 *Peritus ut quis sit pro dignitate & locis praesumitur.*
- 36 *Locus insignis, qui dicitur arbitrio iudicis relinquitur.*
- 37 *Alioquin & reo eiusdem diuersis excoisibus, causa committi non debet extra illam, nisi causa esset contra Episcopum, Caputulum, vel Vniuersitatem.*
- 38 *Declaratur text. in cap. ut officium, veridicque, de hæret. hoc lib.*
- 39 *Dispositio huius text. procedit tantum in iudiciis datis ad lites, non autem in excoisibus, & aliis datis ad sumendum informatum.*
- 40 *Scholares possunt suas debitorum coram suis Conseruatoribus vsque ad quatuor annos committere.*
- 41 *Domicilia multa si habet ciuitatem iudicantem est illud, quod frequentius habere consuevit.*
- 43 *Invocamentum proprium ubi requiritur, illud praestari non potest per procuratorem etiam habentem speciale mandatum.*
- 44 *Invocamentum asseritur probatur qualiter non potest consuegi iudicium in partibus ad effectum deuoluendi causam ad Curiam, quæ alia non erat in Curia cognoscenda.*
- 45 *Metus quandoque probari potest per invocamentum.*
- 46 *Statuto fieri potest, ut credatur invocamento damnationis passum.*
- 47 *Invocamentum obicunque ex legis, vel statuti dispositione deferatur, poterit uileminis aduersarius contrarium probare.*
- 48 *Ciuium appellatione veniunt etiam incolae iure communis saltem latè sumptis vocabula.*
- 49 *Ciuium appellatione comprehenduntur etiam cines ex privilegio.*
- 50 *Reus ubi iure communi, non speciali habet duos indices, potest aliter vnum ex iis, quem maluerit, eligere ad actionem persequendum.*
- 51 *Bonus quis non praesumitur quando agitur de prauidicio terti.*
- 52 *Verbum, potest, quando affirmatiue ponitur in lege, vel alia dispositione facultatem significat, & non necessitatem.*
- 54 *Ferri domicilium tanquam fortiter & magis naturalis, praesertim fieri originis.*
- 55 *Domicilium ubi sit mentio in dubio intelligitur de domicilio habitationis, & non originis.*
- 56 *Insuper addum probatio est.*
- 57 *Actio contra rem diuersa diocesis debet impetrare delegatum, vel in diocesi Rei, vel in alia non propria, non ultra vnam diocem distans.*
- 58 *Dilecti, autem, est aduersissima in iure, & in factis, dem aliud ex dispositionis mente non colligitur.*
- 59 *Index à patribus, vel de eorum consensu electus non potest ab eis recusari, nisi nona causa.*
- 60 *Delegatus extra locum commissionis nihil agere potest nisi de consensu partium, nec vices suas committere valet nisi personis designatis superioribus.*

B 3

61 Confus

18 Collectanea Doct. in Lib. I. Sexti Decretal.

- 61 Consensus expressus partium requiritur ad praerogativam inducendam de loco ad locum.
- 62 Delegatus non potest causas auctoritate litterarum Sedis Apost. sibi commissas personis non constitutis in dignitate subdelegare.
- 63 Citatus nulliter si comparat non potest censeri contumax.
- 64 Citatus an teneatur ire privilegium, vel defensionem allegaturus, ostenditur. de n. 65. & 66.
- 67 Forum incompetenti tripliciter potest considerari, etiam quoad processum nullitatem.
- 68 Consensus expressus ubi lex, vel statutum exigit nuncupatum, non sufficit tacitum.
- 69 Delegatus Apost. nihil debet à partibus recipere nisi esculentum, & poculentum liberi oblatus, quod paucis possit cisternis diebus, & moderatas expensas.
- 70 Diff. Insuper, importat diversa, & principalia, non autem partem.
- 71 Esculentum & poculentum recipere licet delegato in modica quantitate.
- 72 Indici licet recipere poculentum, & esculenta, quando illa dantur merita dantis liberalitate, scdm autem si aliquo modo dretit, aut indiretè à indice petantur, seu assententur.
- 73 Esculentum & poculentum à delegato acceptum non licet, nisi ea, quae paucis diebus consumi possunt.
- 74 Delegatus ubi exiti domum consequitur sumptus.
- 75 Iudices à pauperibus expensas non debent accipere etiam quando peregrini proficiuntur.
- 76 Doctores referuntur de specialibus agentibus.
- 77 Verbum, prolixum, & demorat vitiatur.
- 78 De expensis, quae solvenda sunt visitatori, debet deduci id, quod domi esset consumpturus ex suis.
- 80 Delegatus ad universitatem consensus non est Ordinarius, sed Ordinarius finalis.
- 81 Doctores citatos plura pauperibus privilegia referunt.
- 82 Pauperes nocet quando ob propriam culpam, vel vitium prociunt.
- 83 Ecclesia sua propter pauperem vinitur.
- 84 Delegatus non assumit assessorum, seu consiliariorum, nisi in conscientia indiget, qui neutri parti sit suspectus, tunc partes solvunt moderatione salarium.
- 85 Iudex potest labori mercedem, cum salar non non habet, iustè recipere.
- 86 Assessor potest recusari ut suspectus.
- 87 Advocatus non potest esse Assessor indicis in causa clientis.
- 88 Conscientia & prudentia alicuius quoties aliquid committitur, eius dillo fides adhibetur, & tunc non potest moveri questio quid malè egerit, nec requiritur citatio, aut aliena probatio.
- 89 Delegatus limitare debet salarium Notariorum in sua causa, non participando tamen in lucro cum ipsis, vel Assessoribus.
- 90 Doctores referuntur de salariis Notariorum agentis.
- 91 Expensa ministratur secundum qualitatem persone.
- 92 Delegatus non debet vocare testes nisi quando status causa requiritur, & tunc producenti solvere tenetur testibus competentes expensas pro discessu, statu, & accessu.
- 93 Testis potest exigere, & recipere iustam mercedem pro labore, & expensis factis in ferendo testimonio.
- 94 Testes sunt vocandi, & alimentandi sumptibus producentis, qui petere debent moderatas, & non delicias sumptus, quales conferuntur facere domi suae.
- 95 Nobiles, illustres, & egregia persona laudiori merita, & delicatiori cibo exceptantur, & transilanti sunt quàm humilioris conditionis homines.
- 96 Testi nobili, & egregio equus suppeditandus est, non autem rustica, & alij inferioris conditionis homini.

- 97 Artificis, qui aliquid, si domi sua essent, lucrarentur, non salum sumptus, sed etiam salarium solvi debet, habito respectu ad illud, quod ex suis artibus emiserint.
- 98 Testem si contigerit in itinere morbo corripi quis supradictis sumptus ostenditur.
- 99 Expensa laici sunt solvenda, & taxanda auctoritate iudicis.

C A P. Statutum XI.

CAUSAE litterarum Sedis Apostolicæ, vel Legatorum eiusdem committi debent habentibus dignitatem, personatum, vel Canoniciatum in Cathedrali, nec tractati debent nisi in civitatibus, vel locis insignibus. Colligunt ex Ordin. Esp. Abb. Archid. Germin. Ioan. Andr. Anchar. Dominie. Monach. Frauce. Barr. Londou. Gontez. Vin. in v. r. lib. 1. pag. 61. Alagona in compend. pag. 26. temilluz Casal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Innotuit per Cone. Trid. sess. 3. de reformat. a. 10. in princ. & declaratur per Archiep. Bononiens. part. 4. pag. 271. cum seqq. Zypmann in analytica postremi iuris Ecclesiastici enarrat. sub hoc tit. a. princ. Ft. Emman. quast. Regular. tom. 1. q. 6. art. 4. & 5. Marchesani. de commissiomb. tom. 1. pag. 142. & 129. Piasce. in praxi Episcop. p. 2. c. 4. n. 8. Mallobo de Synodo diocesana c. 4. dub. 9. cum seqq. secundum Romanum impell. Monet. de Consensu. c. 5. Laurent. de Peytinis in Consensu Ordinis Minorum. tom. 2. Constit. 5. Gregorij. XV. c. 2. n. 7. cum seqq.

Nisi dignitate praeditus, Collige ex text. causas auctoritate litterarum Sedis Apost. vel Legatorum eiusdem debet committi personis existentibus in dignitate, ut per Ducen. reg. 8. Menoch. de arbit. lib. 1. casu 69. Aloyc. Rice. in praxi rerum forens. Ecclesiastic. decis. 104. in 1. edit. alijs resol. 39. in 2. edit. Itar. nec ipse delegatus Apost. possit eas subdelegare personis non constitutis in dignitate: ut per Aloyc. Rice. in d. praxi decis. 6. 12. in 1. edit. alijs resol. 430. & resol. 39. n. 3. in 2. edit. Mallobo d. dub. 13. n. 51.

Primo amplius in Vicario generali Episcopi, qui cum in dignitate sit constitutus ex latè tra hitis per me de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 54. n. 32. potest esse Confessor, & executor gratiarum beneficiarum, quæ expediuntur in Curia Romana, ac delegatus in causis, quas committere, & mandare solent summi Pontifices iis, qui sunt in dignitate constituti, ut per Sbroz. de officio Vicarii. lib. 2. q. 1. 3. n. 6. Flores de Men. vari. lib. 1. q. 4. num. 6. Azor. in istis. moral. part. 2. lib. 1. cap. 13. q. 8. & c. 13. q. 8. Ft. Emman. d. tom. 1. quast. 65. art. 1. Mallobo d. c. 4. dub. 13. à num. 10. metipsum d. alleg. 54. n. 136. Etalini à Cochier. de iurisd. lib. 1. Ordin. in excerptis part. 1. quast. 39. n. 4. Sub amplius etiam in Vicario electo à Capitulo Sede vacante cum Sbroz. d. q. 1. 3. n. 3. Mallobo d. dub. 13. n. 1. & metipso d. alleg. 54. n. 137. Dummodo non sit fatuens, ut observant Flores d. q. 4. n. 6. Mallobo d. c. 4. dub. 13. n. 21. nisi illi fuerit delegatus ex certa scientia Summi Pont. Sbroz. d. q. 23. n. 9. Mallobo d. dub. 13. num. 3. 1.

Verum autem Vicarius nominatus à Petra o inferiore habens iurisdictionem Episcopalem possit esse Papæ delegatus? Affirmant Sanchez. de Matr. lib. 3. disp. 17. n. 14. & Flores de Men. d. q. 1. à n. 14. contra quos scripsi d. alleg. 54. n. 14. 1. fultus auctoritate Sbroz. d. q. 1. n. 8.

Verum verò Vicarius Episcopi electi, & confirmati, sed nondum consecrati, possit esse delegatus Papæ? affirmat gloss. verbo Episcopi in Clam. 2. de rescriptis, ubi citantur Doctores.

¹⁰ Secundò amplia in Collectore & Subcollectore, quia habent dignitatem cum iurisdictione, ut per Gonzal. *ad regul. 8. Canon. gloss. 1. n. 10. 79. Mallob. d. dub. 1. n. 12. vbi n. 13. ex eodem Gonzal. Colligit bullinodi Subcollectores debere habere qualitates requisitas in hoc text.*

¹¹ Tertiò amplia in prioribus, Guardianis, & Recto-
ribus, ac aliis Mendicantium Prefectis, qui toti Con-
uentui, siue Collegio Religiosorum præstant, Rota
*decis. 8. hoc tit. in antiq. quam refert Aloy. Rice. in col-
lect. dec. p. 2. collect. 163. Sanch. in præcepta Deca-
logi. tom. 2. lib. 6. c. 1. n. 18. Azot. d. p. 2. lib. 3. c. 1. q. 7. Flores de Mena d. q. 48. n. 18. Mallob. d. dub. 1. n. 40. ego ipse d. p. 3. alleg. 1. 06. n. 15. vbi adnoto ex decisio-
ne Saetz Congregationis illos in Conservatores nul-
latenus posse deputari, cum sit plures Doctores, quos
ibi refero.*

¹² Quartò amplia in Commendatario perpetuo, ut
per Gonzal. *ad regul. 8. Canon. gloss. 1. n. 10. Mallob. d. dub. 1. n. 18. vbi n. 19. cum Rebou. de pacificis posses-
s. n. 41. asserit posse delegari causas Commendatario Ab-
batis, sicut Abbati titulari.*

¹³ Quintò amplia in Cancellario Academiæ Pon-
tificiæ auctoritate approbatæ, ut per Azos. *d. cap. 13. quæst. 9.*

¹⁴ *Sen Ecclesiasticum Cathedralium Canonicis.* Collige
ex text. Canonicos Ecclesiæ Cathedralis posse esse de-
legatos Papæ, ut per Gomez hic *ad summ. 24. Gonzal. ad
regul. 8. Canon. gloss. 2. n. 38. Flamin. de resignat. benefic.
lib. 2. q. 1. n. 102. Aloy. Rice. in præxi fori Ecclesiæ. 90. n. 3. & 10. in 2. edit. Mallob. d. dub. 1. n. 23. cum seqq.
sefero ego ipse de Canonicis, c. 19. n. 5.*

¹⁵ Limita primò in Canonico minori Cathedralis Ec-
clesiæ super etate per Papam dispensatam, ut latè re-
soluit Mallob. *d. c. 4. n. 11. nam licet Papadiſpenset
cum minore, ut sit Canonicus in Ecclesia Cathedrali,
non ob id censetur cum eo dispensare, ut in ea etate
possit esse index delegatus, prout obſeruat D. Barbos.
in l. cum prator, §. vlt. n. 60. ff. de indic.*

¹⁶ Limita secundò in Canonico Regulari Ecclesiæ Ca-
thedralis, illam enim non posse esse delegatum Papæ
sicut Canonicos ſeculares, asserunt, Duen. *reg. 78. Steph. Gracian. discip. forens. c. 27. n. 6. Mallob. de Syn-
odo Episcop. c. 4. dub. 13. n. 30. Vide latius in Clem. 2.
de rescriptis.*

¹⁷ Limita tertiò in Canonico etiam petitiſſimo Do-
ctore Ecclesiæ Collegiæ, illum etiam non posse esse
delegatum Papæ, nec iudicem ſynodalem constitui,
resoluit Marc. Anton. Genuens. *in practica. Eccles. q. 6. 12. n. 4. Mallob. d. c. 4. n. 10. vbi refert ſibi fuiſſe
reſponſum per Sacram Congr. Concilij Tſid. refero
ego ipse de Canon. cap. 19. n. 10. licet contra teneant
Aloy. Rice. d. præxi fori Ecclesiæ. dec. 637. in 2. edit.
aliis reſol. 77. in 2. edit.*

¹⁸ Obſervandum maximè est qualitatem Canonicatus
in Cathedrali, vel dignitatis, quæ in delegato Summi
Pontif. requiritur, debet à principio adesse tempore
commiſſionis, ut per Flamin. *de resignat. lib. 4. quæst. 1.
n. 17. Card. Tusch. lit. D. c. 1. n. 43. n. 15. Mallob. d. dub. 1. n. 47. Gig. de personis. q. 12. n. 19. quos refero
ego ipse d. c. 19. n. 6.*

¹⁹ Unde inferitur ſufficere Canonicatum Cathedralis,
aliàm dignitatem obſervari tempore Impetratiſſionis
reſcripti Pontificij, quamvis tempore præſentationis
eius ceſſaret: ſit iam dignitas illa, ſecus ſi tempore im-
petratiſſionis non adſet dignitas, non enim ſufficeret
eam adſeſſe poſtea tempore præſentatiſſionis. Itaſque
*in tunc ceſſant caſus. l. 1. n. 4. Gonzal. ad regul. 8. Canon.
q. 1. p. 1. n. 75. Sanch. de Matrim. lib. 8. diſp. 27. n. 28.
Mallob. d. dub. 1. n. 48.*

Deinde inferitur quòd ſi Canonicus, cui cauſa com-
mittitur per Sedem Apoſt. poſt acceptationem littera-
rum deſinat eſſe Canonicus, poſſet nihilominus eſſe
index in cauſa illa, ita Azot. *l. 7. n. 60. tit. 18. lib. 4.
nova recep. & ad Corium Piſanam, l. 4. c. 6. n. 66. Garc.
Gitonda de privileg. explicat. n. 510. cum ſeqq. Mallob.
d. dub. 1. n. 49. Stephan. Gratian. diſceps. forens. c. 92.
Flamin. d. lib. 1. q. 1. n. 9. & 14. in fine, Cenſ. commun.
contra commun. q. 667. n. 10. in fine, Galet. in margar. ca-
ſuum Conſcientiæ, verbo delegatus 3. & verbo remittere
vlt. Aloy. Rice. in præxi rerum fori Ecclesiæ. dec. 616. in 2. edit. aliis reſol. 414. in 2. edit. ſefero d. c. 19.
n. 8.*

Aut perſonation. Ergo perſonatus in propria ſigni-
ficatione diſtinguitur à dignitate, ut per Mouet. *de
Conſenſat. cap. 5. quæst. 7. n. 84. & Ladrer. de
Peyrinis d. 6. n. 8. obſervantes quòd dignitatem
habere dicitur is, qui habet aliquam præeminentiam,
ſeu adminiſtrationem rerum Ecclesiæſticarum
cum iurisdictione; perſonatus vero eſt quidam præ-
rogativa in Ecclesia ſine iurisdictione, ut qui ha-
bet ſtallum honorificum in choro præ aliis Canoni-
cis etiam antè receptis, minorem tamen dignita-
tibus.*

Cauſa auctoritate litterarum, &c. Loqui tantùm de
cauſis Ecclesiæſticis, non verò de profanis, reſoluit
Marc. Anton. Genuens. *in practica. Eccles. quæst. 751.
n. 2.*

Non procedere in meritis executoriis gratiarum,
tenent Rot. *dec. 31. de reſcriptis, in antiq. quam refert
Aloy. Rice. in collect. dec. p. 2. collect. 466. vbi ſubſti-
tuitur niſi executores dati eſſent cum cauſula, vocatis
vocandis, qui operaretur ut ſint veri indices, ex Rot.
dec. 42. cod. tit. in antiq. Vide Mareſch. de communiſſione,
p. 1. pag. 251. n. 39. latè Flores de Mena var. quæst. lib. 1.
q. 4. per totam.*

Similiter non procedere in iudiciis datis in liti-
cis compulſoriis obſervant Archil. *dec. 3. de offe.
deleg. quem refert Aloy. Rice. d. collect. 363. dec. 192.
p. 1. in antiq.*

In gloſſ. Canonici, ibi, maior ſeptennio. Notatur ad
hoc quòd licet Papa diſpenſet cum minore ſeptennio
ut ſit Canonicus in Ecclesia Cathedrali, non ob id
censetur cum eo diſpenſare ut in ea etate poſſit eſſe
index delegatus, ut per D. Barbos. *in l. cum prator, §. vlt.
n. 60. ff. de indic. Stephan. Gratian. diſceps. forens. c. 270.
mon. 7. Mallob. de Synodo diſceps. c. 4. dub. 11. per
totam. Quid autem ſi Pontifex diſpenſet in etate cum
Canonico, ut ſit Subdiaconus, an talis habeat vo-
cem in Capitulo; vide quæ dixi in Clem. 2. de etate. &
qualit.*

In ead. gloſſ. ibi, Quid hoc ſufficiat, &c. Notatur ad
hoc quòd vbi in aliqua diſpoſitione opponitur ver-
bum, ſufficit, non requiritur alias qualitates adſeſſe,
quàm expreſſas, ut per Tſiaq. de variis leg. 5. 7. gloſſ. 1.
n. 1. Et de variis huius verbi ſignificationibus, vide
Rebou. *ad l. ſup. 53. verſ. ſufficit, ff. de verbor. ſignificat.
pag. 276. col. 2.*

In ead. gloſſ. ibi, Et ſi tempore data quis eſſet Canoni-
cus, &c. Vide quæ dixi ſupra hoc ead. cap. cum. 18. cum
ſeqq.

In gloſſ. Cauſa, ibi, non ergo prohibet, quin audientia
alicuius articuli, vel mora executioni rei cuiuslibet clericis
committi poſſit. Communitè recipitur, ut per Nauar.
*in oap. cum conſuet. 2. cauſa iudicialis, verſe. 30.
pag. 112. Alexand. conſil. 77. cum. 3. lib. 2. Card. Tusch.
lit. D. c. 1. n. 45. n. 1. & conſil. 150. n. 10. Mallob. d. a. 4.
dub. 1. n. 51.*

In gloſſ. Litterarum ſibi, ex quo Papa ſcienter com-
mittit, &c. Notatur ad hoc, quòd ſi Papa ex certa

scientia committat causam simpliciter clerico, nominando eum sic in commissione, valebit commissio, ut per Xuar. alleg. 1.2. n. 24.

- 91 Notatur etiam ad hoc, quod quando inhabilitas non fuit expressa in ipsius literis promotionis, sed fuit quidem adiecta clausula, ex certa scientia, praesumitur dispensatum, ut per Menoch. de praesumpt. lib. 2. praesumpt. 20. n. 2.

- 92 In ead. gloss. ibi, Cum hoc ex certa scientia facit, quod intelligi, si id literis exprimitur. Notatur ad hoc, quod probatur aliquid esse factum ex certa scientia Principis, quando ipse facit ut id faciat ex certa scientia, ut per Malcard. de probat. cens. 2.3. n. 6. Xuar. alleg. 1.2. n. 34. Ansd. J. 4.5. Tauri. gloss. 2. n. 6. hoc enim clausula nunquam praesumitur, maxime contra ius, nisi possit colligi ex verbis receptis, ut per Xuar. alleg. 1.2. n. 23. nam licet minimè sit expressa, sufficit tamen de ea tacite constare. D. Barbol. in l. si quis postea. quem. num. 126. de iudic. Multa de hac clausula dixi de distinctionibus, & clausulis, clas. 25. secundum Lugdun. impress.

- 93 In gloss. Committitur, ibi, ubi invenitur quid ipse iure est irritum, & inane, quod contra aliquod ius sit. Notatur ad hoc, quod decretum irritans annullat actum contra factum ipsius iure, ut per Marc. de clasul. p. 1. clasul. 191. n. 6. Plamin. de rescript. lib. 4. q. 9. n. 29. Malcard. var. rescript. lib. 2. c. 38. Aloy. Ricc. in decisio. Archiep. Neapol. decis. 75. n. 2. p. 2. Ferret. in Constit. Catholanae gloss. 1. n. 151. Stephan. Gratian. discipul. forens. c. 28. n. 3. & c. 43. n. 22. & cap. 440. num. 10. & c. 517. n. 19. & c. 574. n. 5. & c. 510. n. 44. & c. 791. n. 15. Alia plura de vi, & eff. Quae decreta irritantis dixi in tract. de clausulis usufreg. clasul. 40. secundum Lugdunens. impress.

- 94 In gloss. Civitatibus, ibi, quia in eis praesumuntur esse penes. Notatur ad hoc quod pro dignitate, & loco praesumitur ut quis sit petitor, ut per Marc. Ant. Genuell. in practica Ecclesiast. q. 61. n. 1.
- 96 In gloss. Copia, ibi, recurrendum ad arbitrium iudicis. Notatur ad hoc, quod arbitrio iudicis relinquuntur casus dicatur insignis, ut per Menoch. de arbit. lib. 2. casus 158. Mallobr. de Synod. Episcop. cap. 4. dub. 14. num. 10. ubi num. seqq. late offendit ex quibus qualitatibus huiusmodi iudicis arbitrium fit regulandum.

§. Cum vero.

- 97 Actor, & reus quando sunt eiusdem civitatis, vel diocesis, actor impetare non debet delegatum ultra civitatem, vel diocesim, nisi causa esset contra Episcopum, Capitulum, vel Universitatem. Colligunt Doctores citati in prim. text. Procedit solum in iudiciis datis ad lites, non autem in executionibus, & aliis datis ad sumendam informationem, ut per Oldrad. cons. 295. num. 3. Item non habet locum quando Papa dat duos indices scienter, qui distant ultra dictam, quia cum uterque possit esse iudex, videtur dispensasse, refert Card. Tufch. tom. 1. tit. 2. cons. 54. n. 3. & 4.

- 98 [Ultra vobis dictam.] Oblat text. in cap. vi officium, vers. denique, de heretic. hoc lib. ubi extendit ad duas dioceses. Verum responderetur in illo text. de causa speciali, nempe de crimine haereticis agi, ac videri in hoc text. loqui generaliter, ideo nil mirum si per hanc legem generaliter, illa non casus specialis non revoceatur, 12. Spin. in specul. rescript. gloss. 20. princip. num. 14.

- 99 Dispositio huius text. de vobis non conveniendo ultra quam dictam a suis suis diocesis. procedit tantum in in-

iudiciis datis ad lites, non autem in executionibus & aliis datis ad sumendam informationem, ut per Card. Tufch. tit. 2. cons. 44. n. 1. ubi n. 4. aduertit non habere locum quando Papa dat duos indices scienter, qui distant ultra dictam, quia cum uterque possit esse iudex, videtur dispensasse.

Scholares possunt suos debitores coram suis Conscriptis vique ad quatuor dioceses convenire, ut per Rebuff. de privileg. scholast. princl. 61.

Cetera de dicitur dixi late in collect. ad cap. nonnulli 46 28. sup. hoc tit. in Decretalib.

Valeat conveniri. [Notatur ad hoc, quod si citandus habet multa domicilia in quibus habet, nunc hic, nunc illa, inspicendum est illud, quod frequentius habetate consecutus, ut per Tiraq. de retrah. lig. 5. q. 2. n. 26.]

Salem pro proprio iuramentum. Ergo iuramentum hoc debet praestari in persona, & non per procuratorem, etiam si habet speciale mandatum, de quo tamen vide Callan. in consuetud. Burgund. rub. 1.6. verbo fave hominibus, & serment, n. 2. Glig. de praesumpt. q. 11.

Notatur ad hoc, quod probatur per iuramentum adficientem se non posse consequi iustitiam in partibus ad affectum devolvendi causam ad Curiam, quae illas non erat in Curia cognoscenda, ut per Malcard. de probat. cens. 98. Sic etiam metus quandoque probatur potest per iuramentum proprium ex eodem Malcard. cens. 105. n. 8. Iuramento damnus passus ut credatur, statuto fieri potest, ut per Phanc. in tract. de iuror. in litem. 2. post n. 1. ante med. Farinae. fragm. crimin. p. 2. verbo iuramentum, n. 1137. cum seqq. Veritatem, ubi ubique ex legis, vel statuti dispositione defectus iuramentum, potest nihilominus adversarius probare contrarium, etiam si lex ipsa, aut statutum dicitur statui iuramento, ut per Tiraq. de retrah. lig. 5. q. 2. gloss. 12. num. 11.

In gloss. Eiusdem civitatis, ibi, quia domicilium habent in eadem civitate. Notatur ad hoc, quod appellatione civium veniunt etiam incolae iure communis saltem late sumpto vocabulo, ut per D. Barbol. in l. haec absens, §. prinde, inde. in art. de fure ratione originis, num. 49. Nam civium appellatione comprehenditur etiam cives ex privilegio, Bracor. à Sole in locis communibus, verbo Civis, n. 7. Steph. Gratian. discipul. forens. c. 186. n. 34. Guic. Gironda de privilegiorum explicat. n. 321. ego ipse in tract. de appellat. verbum utriusque iuris significat. verbo Civis.

In ead. gloss. ibi, Et inde intelligi cum plura domicilia habent. Nam licet actor sequi debeat forum rei, si tamen ipse reus iure communis, non iure speciali habeat duos indices, videtur posse actorem vnum ex illis, quem maluerit, eligere ad actionem proseguendam, de quo tamen vide Conar. lib. 1. variat. c. 18. n. 6.

In gloss. Ab aliquo, ibi, vix enim inveniri aliter in civitate Episcopi iudicem, qui non fametur Episcopo. Notatur ad hoc, quod quando agitur de praedicio tenis, qui non praesumitur bonus, ut per Farinae. pract. crimin. p. 1. q. 8. n. 49.

In gloss. Possit, ibi, non dixi, debeat. Notatur ad hoc, quod quocumque verbum possit, ponitur affirmativè in lege, vel in alia dispositione, facultatem significat, & non necessitatem, ut per Melchior. Phlebotum Lusit. decis. 9. n. 6. item. 1. Vincent. Carot. decis. fin. casu 36. n. 3. & plures per me citatos in tract. de distinctionibus usufreg. dictum. 168. num. 1. secundum Lugdunens. impress.

In gloss. Proinde dictam, ibi, sed quid si agatur actione reali, nunquid sit computari a sua diocesi, ubi sita est res, &c. Vide quae diximus in collect. ad cap. dictum 29. num. 1. hoc tit. in Decretalib.

54 In ead. glof. ibi, *quid habeatur respectus loci domicilij, non rei referimus*. Notatur ad hoc, quod foris domicilij tanquam foris, & magis naturalis prefertur foro originis, ut per D. Barbol. in l. *habet absent. §. fin. glo. 40. ff. de iudic.* Stephan. Gratian. *discep. forens. cap. 431. num. 12.* Solidius enim magis dicitur ratione domicilij quam originis, si pluribus annis domicilium contraxit in aliquo loco, Chald. *Pereira in resp. pro Ferdinando Fereira. §.*

55 Notatur etiam ad hoc, quod ubi fit mentio domicilij, intelligitur de domicilio habitationis, & non originis, ut per Tiraq. *de retrahit. lib. 3. §. glo. 2. n. 21.* Brunn. à Sole in *locis communib. verbo domicilium* 1. Ioseph Sella *Alegoria decis. 59. n. 9.* D. Barbol. in l. *habet absent. §. fin. num. 15.* Sanch. de *matr. lib. 3. disp. 23. num. 7.*

56 In glof. *Per proprium iuramentum*, ibi, *Iuramentum est legitima probatio*. Notatur ad hoc, quod iuramentum probatio est, ut per Cald. *Pecunia de capti. & vendit. c. 19. n. 4.*

§. Cum autem.

57 Actor contra reum diversæ diocesis debet impetrate delegatum, vel in diocesi rei, vel in alia non propria, nec ultra vnam distantiam. Colligitur Doct. *supra principio text. citati.*

58 Dictio, *autem*, est adnotatio in iure, & ita facta, secundum suam naturam, dom aliud ex dispositione mente non colligitur: implicat diuersitatem casuum, per Menoch. *de presump. lib. 4. pres. 78. n. 10.* Cend. *post canonica quest. sup. 7. n. 1.* Petr. *Enriquez respons. episc. 2. num. 1.* Burchat. *conf. 4. 11. num. 4. par. 3.* & alios citatos per me de *distinctionibus resp. dist. 4. n. 1.* secundum Lugdun. *impres.*

59 In glof. *Rescripti*, ibi, *quia tunc actor non recusat*, &c. Notatur ad hoc, quod index à partibus, vel de earum consensu electus, non potest ab aliis recitari nisi ex nova causa, ut per Sanch. *de matrim. lib. 7. disp. 123. n. 8.* Maran. *de ordine iudic. part. 6. ad n. 2. num. 76. pag. 427.* Mascu. *de probat. covel 9. 12. n. 42.* Azaved. *in c. 62. tit. 3. lib. 4. nova Recopilat. Valde de partitionibus 9. n. 23. & 24.*

§. In nullo quoque.

60 Delegatus extra locum commissionis nihil agere potest nisi de consensu partium, nec vices suas committere valer, nisi personis designatis superius. Colligunt Doctores in *prin. text. citati.*

61 *Nisi ad id expressus accesserit eorundem assensus.* Notatur ad hoc, quod ad prorogationem inducendam de loco ad locum requiritur expressus consensus partium, ut per Boet. *dequis. 283. n. 4.* D. Barbol. in l. 1. ff. *de iudic. art. 1. n. 5. & 6.*

62 *Et personis duntaxat designatis superius.* Notatur ad hoc, quod delegatus non potest causas auctoritate literarum Sedis Apost. sibi committi: personis non constitutis in dignitate subdelegare ut per Aloyf. *Ricc. in praxi remon. firi Eccles. dec. 62. 12. in 1. edit. aliis resol. 89. n. 2. & resol. 420. in 2. edit. Maillobr. de Synodo Episcopali. fin. diocesis c. 4. dub. 1. 3. n. 53.*

63 In glof. *Cum partes*, ibi, *& si citaverit, non tenetur ire*, &c. Notatur ad hoc, quod nulliter citatus si non comparcat, non potest censeri contumax, ut per D. Barbol. in l. *Alia §. eleganter n. 6. ff. solus maritum.*

64 In ead. glof. ibi, *An autem citatus tenetur ire principalem, vel defensionem allegare?* Gloffa in presenti nihil determinat. Pro illius tamen questionis resolutione dico iudicem, qui citationem dedit, triplici-

ter posse considerari. Vel enim notoriè est incompetentens, vel res est hanc inde æqualiter dubia. Primo casu extra controversiam est vocatum ad formam notoriè incompetentem in illis, quæ notoriè ad vocantis officium non spectant, minimè tenci venire: ratio est, quia data notoria incompetentia notoriè deficit iurisdictione, & potestas de publico introducta, & consequenter index notoriè reprobatur privati petitionis, l. 3. ibi, *nam si excessus primatus est, de officio Præsid. & conquerere de rescriptis. solacis* proinde notoriè constat de nullitate citationis, & ita non proponitur aliquod factum superioris, cui obtemperandum sit arg. l. fallum 132. ff. *de regul. iuris. & rescriptis quæ 26. cod. tit. lib. 6. cum concord.* Sic à fortiori procedunt hoc 2, quoniam nullum parendi necessitatem partibus imponit, *Clem. possessoris §. notorum*, & *hæreticorum de re iudic. l. vlt. ff. de iurisd. cap. si si quæpiur. de iudic. ult. §. statuto. sup. de consuet.* hoc lib. per totum, C. si non competentem iudicium dicitur Dec. an c. inter ceteros 9. p. ex text. ibi, *ioncta. glof. vlt. de ibi, Abb. in c. de sem. & re iudic. glof. verbo congruit, in cap. conuenit 23. q. 8. glof. verbo nisi coeuerit, in cap. si duobus 7. vbi Dec. 7. de appellat. Abb. in c. 2. a. n. 16. de dilat. & ibi Innocent. num. 3. Coar. ibi. 1. var. c. 1. num. 10. in princip. & post. c. 2. §. num. 2. Maran. *de ordin. iudic. part. 6. cap. de sententia num. 116.* Hippolyt. *in rub. de probat. n. 15.* Sol. lib. 5. de iustit. q. 7. art. vlt. in fine, Menoch. *remed. 30. recap. à n. 8.* Cordub. lib. 1. *questio. quæ 4. 1. colum. 1.* Cephal. *resol. 42. num. 47.* Sord. *conf. 2. 23. num. 6.* Et Emmann. *quæ 3. Regal. num. 1. §. 59. art. 5. in princ. & rem. 1. §. 36. art. 4. col. 4. in princip.* Sanch. *de matrim. lib. 7. disp. 53. n. 2. post. princip.**

In secundo verò casu nemo dubitat teneri vocatum 65 venire, l. 1. in princip. ff. *si quis in ius vocatus*, Abb. num. 1. & per totum, ff. *si quis in ius vocatus*, Abb. num. 1. & Doct. communiter in cap. 2. *de dilatione*, post Innoc. ibi num. 5.

In tertio denique casu, ubi notoria non est iudicis incompetens, sed sumus in dubio, citatus omnino tenetur comparere allegaturus privilegium, vel causam incompetentem, aliter ve contumax insitè ponetur, l. 2. n. sed et si dubietur ff. *de iudic. glof. verbo conueniri in fine, in cap. si Episcopus 3. quæ 3. glof. de verba nisi coeuerit, & Doct. communiter ibidem*, Hippolyt. *circa loca Menoch. d. remed. 5. n. 15.* Sord. d. *conf. 236. a. num. 11.* Sanch. d. *disp. 3. §. 1. c. 1.*

In ead. glof. ibi, *Non tenet processum*. Verum circa hoc quoad nullitatem processus observandum docti 67 forum incompetentem dupliciter posse considerari, vel quatenus est improtorabile, vel quatenus prorogabile, de partium consensu fieri potest: in primo casu non est dubium processum tam super contumacia, quam super causa principali esse nullum, exemplum sit in clerico vocato ad seculare iudicium in terminis in quibus tale forum est omnino incompetens & improtorabile, tunc enim indistinctè resolucendum est processum quoad utrumque esse omnino nullum, arg. cap. si clerici 4. in *prin. de iudic. c. significasti 18. de foro compet. observant in effectu Abb. in c. si diligenti, num. 33. ult. tit. de foro compet. & in c. 2. n. 16. de dilat. Bei. in d. cap. si duobus num. 39. Anand. *de exequendis mand. c. 12. num. 2.* Coar. *practic. cap. 32. num. 2.* In secundo verò casu quando foris licet incompetens, partium tamen consensu prorogabilis est, in iudice validè actum gesta, ratio est, quia supposito quod partes vocantur, & eum possent exceptionem declinatoriam opponere, tacuerunt, contumaciaque saltum præsumptam contraxerunt, censetur forum, quavis in incompetentem, prorogabilem, tamen prorogasse ad casum super quo ad iudicium vocatur, iuxta text. & cetera.*

22 Collectanea Doct. in Lib. I. Sexti Decretal.

communem in l. 1. & 2. ff. de indic. gloss. verbo inchoata, in princip. iuxta text. in l. 1. C. ubi de crimine, & ideo ex vi prorogatae iurisdictionis facta facientur, quicquid aliter resoluunt Doctores in d. cap. si dubius, vbi Dec. a. non. 1. 4.

- 68 In gloss. Expressus, ibi, quid licet interveniat tacitus consensus, &c. Notatur ad hoc, quod si lex, vel statutum exigat consensum expressum nuncupatum, tunc tacitus non sufficit, vt per Tiraq. de iure mariti, gloss. 7. n. 7. & n. 69. Gonzal. ad regul. 8. Cancel. gloss. 47. n. 20.

§. Insuper.

- 69 Delegatus Apostolicus nihil debet a patribus recipere nisi esculentum, vel poculentum ex mera dantis liberalitate quod possit paucis diebus consumi. Sed si coningat propter causas commissas proficisci extra forum domicilium, moderata expensis accipere potest, nec plus ab una quibus ab alia parte, & si litigantes faciant pauperes, etiam pro expensis nihil accipere debet. Colligunt Doctores citati in princip. text.

- 70 Distingo, insuper, importat diversa & principalia, non autem partem, vt per Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 1. g. 11. n. 18. Mart. in consilii. p. 4. claus. 2. 4. n. 4. & alios per me citatos in tract. de dist. lib. 2. offrequent. dist. 1. 46.

- 71 Nisi forsas esculentum, vel poculentum, &c.] Notatur ad hoc, quod in modica quantitate licet delegato esculenta, vel pocumenta recipere, vt per Greg. 1. i. verbo non recipiant, tit. 6. p. 4. Tiraq. in tract. de iudicio in rebus exag. vers. 8. 1. Azoned. l. 1. n. 21. tit. 6. lib. 3. vnde recip. Perez. l. fin. gloss. 2. tit. 2. lib. 1. Ord. & l. 40. gl. 1. tit. 14. cod. lib. 2. & l. 5. gl. 1. pag. 163. col. 1. tit. 10. lib. 8. Moles in emptio surr. Cuius, p. 1. tit. 1. g. 10. a. princ. Cened. ad Decret. collect. 18. n. 2.

- 72 Mera liberalitate oblatum.] Notatur ad hoc, quod licet iudici recipere poculentum, & esculenta, quando illa dantur mera dantis liberalitate, licet autem si aliquo modo daretur, aut indirecte a iudice petantur, seu affectum, vt per Boet. decis. 153. n. 19. Farin. in praxi crimin. p. 3. g. 1. n. 152.

- 73 Quod paucis consumi possit diebus.] Notatur ad hoc, quod acceptare non licet esculenta, & pocumenta nisi ea, quae paucis diebus consumi possint, vt per Farin. d. g. 1. 11. num. 256. Stephan. Gratian. discept. forens. c. 56. num. 48.

- 74 Extra suum domicilium proficisci, &c.] Notatur ad hoc, quod vbi delegatus exit domicilium consequitur sumptus, vt per Surd. de alim. tit. 1. g. 79. n. 1. Segor. Damianos in d. indic. Eccles. feri. p. 1. c. 24. num. 43. Cened. ad Decretal. collect. 13. n. 2. in fin.

- 75 Sed & ubi nonbinder fuerint pauperes litigantes, &c.] Notatur ad hoc, quod iudicibus a pauperibus expensas non debent accipere, etiam quando peregrini proficiscantur, vt per Tiraq. de nobilit. cap. 29. num. 40. Perez. l. 1. gloss. 1. pag. 259. vers. decumateria, tit. 5. lib. 2. Ord. in.

- 76 De Sportulis vide Aleiaz. lib. 1. diffinit. c. 1. §. 17. Kirchof Viuiam. Soar. & alios tom. 1. commun. apin. lib. 3. tit. 2. pag. 397. Carot. de locato tit. de sportulis, fol. 10. Guid. Panciroli. in Thesaur. var. leg. lib. 2. g. 5. Mart. de iurisfl. p. 2. cent. 1. cap. 103. Cald. Petreia in commun. ad l. 1. C. ex delictis default. p. 44. n. 12. cum multis seqq. Petr. Gregor. de republ. lib. 2. c. 6. a. n. 16. Steph. Gratian. discept. forens. tom. 1. c. 56. 1.

- 77 In gloss. Praesumit, ibi, hoc verbum denotat vitium, Vide Hippol. in l. de minore in princ. n. 29. ff. de questio. Sanch. de M. v. lib. 9. dist. 2. n. 58. quos refert in tract. de dist. lib. 2. offrequent. dist. 278.

In gloss. Moderatas, ibi, quia domi solentur esse se- 78 cundum quod dicere consueverunt in vultore. Notatur ad hoc quod de expensis, quae solentur fore victori, debet deduci id, quod domi esset consumpturus ex suo, vt per Surd. de aliment. tit. 4. quast. 25. n. 3. & 5. cum seqq. Sayr. in clari Regia, lib. 1. c. 13. n. 16. & 17. Stephan. Gratian. discept. forens. c. 53. num. 35. D. Harbola in l. eum, qui temere, num. 221. cum seqq. ff. de indic.

In ead. gloss. ibi, Et testis integrè expensis percipit, 79 &c. de quo infra hac cap. n. 92. cum seqq.

In ead. gloss. ibi, Dic quod si est delegatus ad vniuersum causarum, &c. Notatur ad hoc, quod delegatus ad vniuersitatem causarum non est Ordinarius, sed Ordinarius similis, & ei aequiparatur, insitque Ordinarij habetur, vt per Azoned. l. 1. n. 6. tit. 2. lib. 3. vnde recip.

In gloss. Pauperes. Vide l. 7. tit. 1. 2. lib. 4. feri. leg. vbi gloss. 4. Perez. l. 1. gloss. 1. tit. 1. 2. gl. 4. v. 1. 16. lib. 1. Ordinum. Quamplurima paupertati privilegia referunt Reboiff. de privileg. scholast. princ. 90. Coten. Benincia in speciali tract. de princ. paupertatis, Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 2. n. 35. Stephan. Gratian. discept. forens. c. 7. n. 9. & plures, quos plena manu refert Cened. ad Decret. collect. 2. n. 1.

In ead. gloss. ibi, Paupertas non est de genere malorum, 82 Nocet tamen quando ob propriam culpam, vel vitium provenit, vt per Conar. lib. 2. var. c. 6. n. 3. vers. 3. sed si quis, Tiraq. in l. si vnam, verbo bona, n. 5. Mexi. in tract. testa. panis, concl. 1. n. 10. cum seqq. Batc. de inope debui. cap. 16. num. 25. Lat. in l. si quis a liberis, vbi denotat rescripta a. 1100. & 6. sed si filius, a. mem. 88. ff. de liberis, agnosce. Cotel. Benincia de princ. paupert. g. 2. a. n. 46. Matenz. d. 1. gloss. 7. a. tit. 10. & l. 6. gloss. 1. n. 32. ad med. tit. 1. lib. 1. vnde recip. Menoch. de arbitrat. ass. g. 6. n. 10. Azoned. l. 1. n. 4. tit. 1. vnde recip. D. Barbo. in l. maritum, n. 1. ff. soluto matrim. & plures, quos refert Cened. ad Decretal. collect. 2. n. 4.

In ead. gloss. ibi, Propter paupertatem una Ecclesia 83 vniuntur, de quo notat Concil. Trident. sess. 21. de reformation. cap. 5. & sess. 24. etiam de reform. c. 13. vbi late diximus.

§. Assessorem.

Delegatus non assumat assessorem, seu consiliarium, 84 nisi conscientia indigeat, qui neutri parti sit suspectus, & tunc partes soluant moderatum salarium. Colligunt Doctores in principio text. citati.

Ei de competentis salario, &c.] Notatur ad hoc, quod 85 index potest laboris mercedem, cum salarium non habet, insit recipere, vt per Conar. in reg. peccatum p. 2. §. 3. num. 2. col. 2. Et ideo potest index delegatus quid capere pro visione processus, vt per Boet. decis. 153. num. 11.

Neutri parti suspectum.] Etgo assessores potest recusari 86 vt suspectus, de quo Modern. de cognit. per viam violentia p. 1. g. 1. 4. n. 41. quem refert patens meus in comment. ad Ord. Regia. Enst. lib. 3. tit. 21. statum in princ. n. 14. pag. 270. Menoch. de arbit. lib. 1. g. 7. m. 4. Vnde

Advocatum non potest esse assessorem iudici in causa 87 clientalis, resoluunt Stephan. Gratian. discept. forens. c. 4. n. 5. Curiale in explicat. ad aliquam legem vnde recip. g. 2. n. 29. 1.

In gloss. Relinquunt. Notatur ad hoc, quod quoties 88 aliquis committitur conscientia, & pendente aliquo, eius dictio fides adhibetur, vt per Maccad. de probation. concl. 410. Et tunc non potest moueri questio quod male egerit, Sanch. de Matr. lib. 2. dist. 10. num. 13. Nec requiritur citatio, imò abique

ra pcedere poterit, Tiraq. in *tract. res inter alias alla*, vers. *ultima quinti*. Nec est necessaria probatio, Sanch. d. lib. 3. diff. 8. n. 4. Et denique denegatur appellatio, Tiraquel. de *retract. lig. 4. 4. gloss. 1. n. 11*. Boet. decif. 184. n. 17. Menoch. de *arbitr. lib. 1. q. 70. n. 7*. Aldrete de *Religiosa disciplina tuenda lib. 2. c. 28. n. 23*. Vide quæ dixi ad gloss. verbo *occurramus* in *Clem. 1. de interrupt.* quia ex diametro pugnat cum hac glossa.

§. Notarium.

- 89 Delegatus limitare debet salarium notariorum in sua causa, non participando tamen in lucro cum ipsis vel iudicibus. Colligunt Doctores in *princip. textus curati*.
- 90 De salariis notariorum vide Ordin. Regiam Iustitiam. vbi lib. 1. tit. 90. parens meus, Boet. decif. 158. n. 11. in fine, & n. 12. & 16.
- 91 In gloss. *Officium ibi, & in hoc inspicies conditionem personarum*. Notarius ad hoc, quod secundum qualitatem personarum ministrantur expensæ, ut per Añhæ. in cap. 1. in *princip. num. 73. ex quibus causis feudum amittit. lib. 3. l. 1. in l. si quis a liberis, §. sed si filium, n. 46. ff. de liber. agnosce. Sord. de aliment. tit. 4. q. 2. n. 9. D. Babo. in *l. cum qui temere, n. 33. ff. de iudic.**

§. Profectendo.

- 92 Delegatus non debet vocare testes, nisi quando status causa requirit, & tunc producens solvere tenetur testibus competentes expensas pro discessu, statu, & recessu. Colligunt Doctores in *princ. text. citati*.
- 93 *Nisi a producens, &c.* Notatur ad hoc, quod pro labore, & expensis factis in ferendo testimonio illam mercedem potest testis exigere, & recipere, ut per Conat. in *reg. peccatum, p. 2. §. 1. cum. x. Menoch. de arbitr. lib. casu 3. 10. num. 10. Sord. de aliment. tit. 1. quest. 62.*
- 94 Testes esse evocandos, & alimentando sumptibus procedentes, obferant Azin. in *praxi Florent. §. 21. c. 1. casu 2. Nicol. de Lescut. de examine testium, c. 16. n. 1. Cachetan. decif. 49. n. 9. Ruyg. Roland. de commissar. p. 1. lib. 3. c. 23. n. 3. Monter. à Cerna Aragonie decif. 36. n. 25. Camill. Boet. conf. 21. sub n. 16. Qui tamen petere debent moderatos, & non delicatos sumptus, quales consequuntur facere domi suæ, Greg. I. x1. verbo, *que comæ, tit. 2. p. 3. Bellacomb. tom. 2. cum. opin. lib. 7. tit. 13. n. 61. pag. 257. Ruyg. Roland. d. p. 1. lib. 3. c. 23. à princ. Sord. de aliment. tit. 4. q. 2. sub n. 3. Stephan. Gratian. discipul. ferres. c. 57. n. 4. Laetiori vetò mensa, & delicatiori cibo illustres nobiles, & egregie personæ excipendi & tractandi sunt, quàm humilioris conditionis homines, ut per Sord. tit. 4. q. 18. n. 3. 12. 13. & 16. à n. 12. 3.**
- 95 Vide testi nobili & egregio equum, vel vecturam suppeditandam esse tenent Sord. d. tit. 4. q. 21. n. 7. & 10. Stephan. Gratian. d. c. 53. à n. 6. Alij autem rustici & infestioris conditionis non debent ire equites, ideoque non repetant expensas, si quas fecerint in equis, cū notatis per Tiraquel. de *nobilis. 10. n. 7. Larc. in l. si quis a liberis, §. non tantum, n. 26. cum seqq. ff. de liberis agnosce. Cabed. Lusi. decif. 73. n. 1. à princ. p. 2. Sord. tit. 4. q. 2. n. 10. Ruyg. Roland. d. p. 1. lib. 3. c. 23. num. 10. Sed quando extra patriam dicuntur, illis solvi debet antequam pedem de domo moeant, Sord. d. tit. 4. q. 8. n. 3. & 9. Stephan. Gratian. d. c. 53. n. 6.*
- 97 Artificis, qui aliquod, si domi suæ essent, incraverunt, non solum sumptus, sed etiam salarium solvi debet,

habito respectu ad illud, quod in suis artibus omiserunt, ex Cachetan. *Præd. decif. 46. Camill. Boet. conf. 21. in fin. Francisc. Marc. Delphin. decif. 178. num. 3. part. 1.*

Eti si contigerit testem in itinere morbo cecidit, sumptus in curatione impendendos suppeditare habere necesse, donec commodè, hoc est, sine periculo sanitatis, proprios lates immittere possit, Auctoritate Bart. tradit Ruyg. Roland. p. 2. lib. 7. c. 12. n. 4. vbi n. 17. vers. *quod tamen*, & soluit producentem teneri suppeditare expensas pro restituendis ablatis aduersus deprezantes.

Denique huiusmodi expensas auctoritate iudicis esse soluendas & taxandas, obferant Bellacomb. tom. 2. cum. opin. lib. 7. tit. 13. n. 61. pag. 257. Rebuff. de *reprob. testium, n. 498. cum seqq. Sord. d. tit. 4. q. 21. n. 2.*

SYMMARIUM.

1. *Presentaria scla prancora, & receptia in Canonicum secundum imperantem in eadem Ecclesia non excludit primum imperantem à prabenda vacante tempore suæ receptionis, vel postea vacante ante suam receptionem, vel presentantiam, & hoc si per processum executoris, vel interpositionem decretis pro primo imperante affecta extiterit, nisi dolo, vel negligentia excludatur ab eadem.*
2. *Mandata de providendo, & expectantia hodie sunt sublata per Concil. Trid.*
3. *Executores habent iurisdictionem delegatam.*

CAP. Tibi, qui. XII.

Impetrans prius admitti in Canonicum & prabendam primò vacatam, est præsentes secundum imperantem, licet secundus prius præsenteret, & fuerit receptus in Canonicum, dommodo antequam vacet prabenda prior præsenter, quia erat prius in data, imò etiam prius præsenter postquam prabenda prior nondum collata secundo, si executor primi fecerit processum, imò ante processum executoris, etiam si prabenda vacans fuerit secundo collata, primo debetur, si in primis literis fuit positum decretum irritum, quicquid in praeiudicium primæ gratiæ fiat, dommodo in his non possit imputari dolo, vel notabilis negligentia primò. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gem. Ioan. Andr. Anchar. Dominic. Monach. Franc. Viu. in *ration. lib. 1. pag. 75. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 28. & Alex. de Anulla tom. 5. repet. iuris Canon. remissionè Casal. in *amot. & Ximen. in concord. p. 2.**

Alioquin de vacatura praximè. Hodie mandata de providendo, & expectantia omnino sustulit Concil. Trident. sess. 24. de *reforma. 19. de quibus* Rebuff. in *praxi benefic. tit. de rescriptis ad beneficia vacatura, Fufe. de visitat. lib. 2. c. 27. n. 1. Gonzal. ad reg. 8. Canon. §. 1. pro. n. 57. cum seqq. Mallou. in *praxi habendi concensum ad Parochias Ecclesiarum vacantes pralud. 23. in princ. n. 10. secundum Romanam impres.**

In gloss. Certe, ibi, habet tamen delegatam iurisdictionem, &c. Notatur ad hoc quod executores habent iurisdictionem delegatam, ex quo de eis agitur sub tit. de *officio deleg. ut per* Mascard. de *probat. concl. 1. 184. num. 3.*

S V M M A R I V M

- 1 *Primo si provideri mandatur sub conditione, & secundum pure imperans priusquam veritas condicio, à Papa, vel executoris sui Canonizatum obtineat, in affectu non retrotrahitur primo prefertur.*
- 2 *Collatio non retrotrahitur in preiudicium alterum.*
- 3 *Gratia conditionalis est imperfecta, & illius effectus stat in sufficiens.*

C A P. Si pro te. XIII.

- 1 **P**rimo quando provideri mandatur sub conditione, v.g. si assentiant Episcopus, & secundum simpliciter imperat, si ante adimpletam conditionem prius secundum obtineat Canonizatum, in affectu non perben de primo prefertur, licet interim conditio prius fuerit adimpleta. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Dominic. Butr. Monach. Franc. Visian. in ration. lib. 1. pag. 76. Alagona in compend. pag. 18. temissine Casal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.
- 2 *In prebenda vacante tibi meritis antefertur.* Notatur ad hoc, quod collatio non retrotrahitur in preiudicium alterum, ut per Titag. de retrahit. lig. 5. i. gloss. 10. num. 17.
- 3 *In gloss. Si ad id.* Notatur ad hoc, quod gratia conditionalis est imperfecta, & illius effectus stat in suspensio, ut per Menoch. conf. 38. m. 5. & 16. Cald. Pereira de resolu. empht. c. 6. m. 36.

S V M M A R I V M

- 1 *Prioritas ubi inter duos imperantes non apparet quid statueretur, ostenditur.*
- 2 *Duos simul cum literis Apostol. concurrentibus in presentatione, praefertur illi, qui electus est per illum, seu illi, ad quos Canonizatum receptum & collatio praebendam spectaverit.*
- 3 *Rescriptum ex data quando consistat de prioritate, & posteritate, illud praefertur, quod prius concessum fuit, & n. 4.*
- 5 *Gratificationis locus est in expectantibus idem beneficium Ecclesiasticum, cum illud diuini non possit.*
- 6 *Rescriptum dicitur antequam alteri ratione unius hora.*
- 7 *Prioritas tituli probari potest confessione adversarii.*
- 8 *Electio certum, qui semel elegerunt, consumpta est, nec in electi preiudicium variare possunt.*
- 9 *Duo quando aequali electorum numero ad beneficium electi sunt, superior est admodus, ut terminum electoribus praefertur.*

C A P. Duobus. XIV.

- 1 **D**uos Papa concedens ut promittatur de Canonizatum & prebenda, qui habet datam prioritatem, saltem in una hora, praefertur alteri. Si sint aequales, & unus habeat Canonizatum à Papa, alter remittitur ad Episcopum, praefertur ille, qui habet Canonizatum à Papa, licet alter prius praesentaverit literas; si uterque remittitur, vel uterque habeat à Papa, praefertur qui prius praesentavit; uterque habet praesentatum, tunc Capitulum, vel maior pars eligit, quem vult. Alter verò non electus ceteris imperatur, nisi in literis appareat quod uterque mandaverit promittere, v.g. dicendo, non obstante quod pro aliis scripserimus. Colligitur ex

Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Dominic. Monach. Butr. Franc. Visian. in ration. lib. 1. pag. 76. Alagona in compend. pag. 18. temissine Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Quid si forsan, &c. Colligitur ex text. quod duobus simul cum literis Apostol. concurrentibus in praesentatione, praefertur ille, qui electus est per illum, vel per illos ad quos Canonizatum receptum, & collatio praebendam spectaverit, ita gloss. verbo eligere, Franc. n. 4. Domin. n. 2. & alij in presenti, staph. de literis gratia. ut de formis mandatorum, n. 6. Sola. de benef. p. 1. q. 3. c. Titag. de primog. q. 1. n. 12. Non obstat quod actus incertitudo illum vitare solet, ita ut effectum non sustineat, iuxta text. in l. duo sunt Titag. ff. de testam. tutel. quia responderetur incertitudinem, & ambiguitatem hic non repetiri in dispositione, vniuersique enim ex imperantibus habebat suum mandatum de providendo, in quo nulla incertitudo reperiebatur, sed tantum erat dubium circa ius prioritatis in affectu praebende, quod quidem ius supposita paritate in data consistit in prioritate temporis, quae sine probatione non praesumitur, ex text. in l. in bello, §. fella, ff. de capitul. Unde cum circa temporis prioritatem solum dubium videretur, meritò locus est gratificationi, ut text. habet ad text. verò in l. duo sunt Titag. respondendum est non dicere inualidum esse dispositionem, sed solum probationem deficere, imò dum constituitur non deficere, manifeste denotat dispositionem in rigore validam esse. Insuper resp. text. in presenti agere de incertitudine, qua rante uterque actus valere potest, puta quia proponuntur mandata de providendo, quorum uno adimpleto aliud sustinetur, & manet ut adimpleatur, non sic est dicendum si incertitudo in collatione duobus facta reperitur, tunc enim actus vitatur, utpote quia utraque collatio simul effectum habere non potest, & ita in specie auctoritatis Domin. n. 3. Anchar. n. 1. in cap. quia sapi. hoc eod. tit. qui in hac specie limitant text. in presenti. Sic similiter cessat decisio text. in l. si duobus, C. de iur. de legatis, procedit enim in suo casu, ut aduertit Gomez tom. 1. varior. c. 10. n. 1. & in l. 18. Titag. & in l. 40. m. 63. facient quae tradidit Alciat. lib. 3. parerg. c. 22.

Si non appareat quis primo, &c. Ergo cum ex data rescriptorum constet de prioritate, & posteritate, illud praefertur, quod prius concessum fuit, ut per Menoch. de arbit. lib. 2. casu 48. & Rebuff. de primog. Scholast. prinil. 2.

Si eorum, cui Canonizatum certissimum, &c. Circa praesentiam inter promissos una die à Papa, & ab Ordinaris; & quando & qui debeant praefertur, dicam commodius ad cap. si à sede de prebend. hoc lib.

Ex eis alterum, quem voluerit, &c. Notatur ad hoc, quod in expectantibus idem beneficium Ecclesiasticum, quoniam illud diuini non potest, locus est gratificationi, ut per Cald. Pereira de eximil. empht. q. 13. n. 2. §. cum segg. & de gratificatione, Cenal. q. 248. m. 2. 7.

In gloss. Si non appareat, ibi, data die tali ante tertium. Notatur ad hoc, quod ratione unius horae rescriptum dicitur antequam alteri, & illi anteprioriter, licet sint eiusdem datae, ut per Titag. in trall. de iudicio in rebus exig. vers. 7. pag. 1018. §. 2. nam prius, & posterior dicitur ratione unius horae, ut per eund. Titag. de iure primog. q. 1. n. 2. & per unam horam acquiritur antiquitas, Azured. l. 77. m. 1. tit. 5. lib. 2. noua recopilat. conf. 12. n. 15.

In ead. gloss. ibi, Vel per confessionem partis. Notatur ad hoc, quod prioritas tituli probari potest confessione adversarii, ut per Menoch. remed. 3. remissum. n. 7. 17. Boet. de off. 293. m. 4. Rebuff. in trall. novissim. quest. 1. num. 1. 8.

In gloss. *Eligere*. Notatur ad hoc quod ij, ad quos electio, & collatio pertinet, si semel elegerunt, consumpta est eorum electio, nec in electi praeiudicium variare postea poterunt, vt per Tiraq. in l. *boner*, §. *huc sermone*, in princip. n. 52. ff. de verbor. signif.

9 In gloss. *Tentantur*. ibi, *crede agendum totam superiorem*, &c. Notatur ad hoc, quod cum duo aequali electionum numero ad beneficium electi sunt, superior est audiendus, vt terminum electionibus praeficitur, & eo transacto electio ad eum deuolutione, vt per Sanch. in precept. Decalog. tom. 1. lib. 2. c. 18. n. 74.

In gloss. *Expressis*, ibi, *Clauisula non obstante si pro alio scripserim*. De qua dixi latè de distinctione, & clausulis vsus in gloss. 167. secundum impress. Lugdun.

SYMMARIUM.

- 1 Indulgentia amittit concessa à Beneficio, vel suis predecessoribus, clericis de percipiendis fructibus suis beneficium in absentia, sunt reuocata, &c. n. 3.
- 2 Beneficium datur propter officium.
- 3 Leges de essentia non est vt sit perpetua.
- 4 Alius in dubio indicatur perpetuus, & non temporalis.
- 5 Distributiones quotidiana interdum manualia beneficia dantur, nemquam vidualia nuncupantur, vt n. 1.
- 6 Privilegium alieni concessum de percipiendis fructibus suorum beneficiorum in absentia, non continet distributiones quotidianas.
- 7 Primatus officio, & beneficio priuatus intelligitur, cum sit eius sequela.

CAP. Quia per ambitionem. XV.
& vlt.

Renocet omnes perpetuas indulgentias, vt absentes percipiant fructus exceptis quotidianis distributionibus, si non sint concessae Ecclesiae, vel dignitatibus, sed personis, & indicat in futurum non concedendas. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Rurr. Domin. Monach. Franch. Viu. in ration. lib. 1. pag. 77. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 29. remittit Ximen. in concord. p. 1. c. 2.

Propter quod beneficium Ecclesiasticum datur. Notatur ad hoc, quod beneficium datur propter officium, quod in laudibus diuinis consistit, vt per Tiraq. in trail. essentia causa pars. 1. limit. 2. n. 10. Cabed. Enfir. decis. 9. 1. n. 4. p. 2. Gonçal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 5. n. 3. Nicol. Gaz. de benefic. p. 1. c. 2. n. 60. & p. 7. c. 11. n. 1. Monet. de distribut. quod p. 2. q. 2. n. 40. & hinc tenetur beneficiarius ad diuinum officium recitationem, vt per citatos in collect. ad cap. dolentes, num. 3. de celebr. Messarum.

Indulgentias perpetuas, &c. Reuocantur igitur indulgentiae perpetuae de percipiendis fructibus beneficiorum in absentia, etiam si in ioholis sunt, non verò temporales, pñā ad quinquennium, vel aliud certum tempus sunt solutae, vt intelligit Monet. de distribut. quod p. 2. q. 10. n. 13.

Nostri volumus exulare temporibus. Non est ergo de essentia legis, vt sit perpetua, vt per Gonçal. ad reg. 8. Cancel. §. 5. prom. n. 5.

In gloss. *Perpetuas*. Notatur ad hoc, quod in dubio actus indicatur perpetuus, & non temporalis, vt per Palat. in repet. rubr. de donat. inter viros, §. 69. num. 35. Flamin. de resign. benefic. lib. 1. q. 1. n. 42.

Burbof. Collect. Tom. 1. V.

In gloss. *Distributiones*, ibi, *qua interdum manualia & beneficia*. Vide Monet. de distribut. quod p. 1. q. 2. n. 9, vbi n. 1. §. obicitur distributiones dici manualia beneficia, sine quia ad manum dantur iis, qui diuinis horis in choro interfunt, sine quia tanquam denarij diuini, ac merces in fine diei redduntur iis, qui suis manibus quodammodo laborauerint, & operari fuerint in Ecclesia, sicut in vinea Domini.

In ead. gloss. ibi, *Interdum vidualia nuncupantur*. Vide Monet. d. q. 2. n. 4. cum segg. vbi reddit rationem, quia ad quotidianum victum iis, qui horis, ac diuinis officiis interfunt, tribuntur.

In gloss. *Exceptis*. Notatur ad hoc, quod privilegium alicui concessum de percipiendis fructibus suorum beneficiorum in absentia, non continet quotidianas distributiones, vt per Conar. lib. 3. n. 2. c. 13. n. 2. latè Monet. de distribut. quod p. 1. c. 6. n. 10. cum segg. vbi multipliciter declarat.

In gloss. *Datur ibi, unde primatus officio, & beneficio primatus intelligitur*. Vide Perez L. 1. vers. in oppositum tit. 1. lib. 5. Ordinum. Gonet. canon. lib. 1. c. 5. n. 9. Tiraq. in trail. essentia causa p. 1. n. 49. Azor. d. 1. 6. n. 2. tit. 5. lib. 3. noua recep. Sanch. de Matrim. lib. 3. disp. 5. n. 12.

De Consuetudine.

TIT. IV.

SYMMARIUM.

- 1 Consuetudinis etiam iurata, vel quocumque tempore obseruata praetextu non potest quis nisi vnicuique personatum dignitatem, vel aliud perpetuum officium simul cum Canonica & Præbenda in aliqua Ecclesia absque dispensatione Sedis Apostolice obtinere, vel iam obtenta tenere.
- 2 Personatum & dignitas an dignitas.
- 3 Consuetudo immemoralis, quæ est irrationabilis, minimè excusatur à peccato, & ideo non est obseruanda.
- 4 Episcopus dispensare potest, si quis habeat in una eademque Ecclesia dignitatem, sine personatum, & Canonicationem cum præbenda.
- 5 Dignitatem simul & Canonicationem potest quis hodie de consuetudine in una eademque Ecclesia habere.

CAP. Consuetudinem. I.

Bonif. VIII.

CONSUETUDO non valet, quia quis habet in eadem Ecclesia duas dignitates, vel Personatum, seu Preposituras, vel administrationes, vel duo officia, vel eorum alterum cum reliquo, etiam si esset contractus immemoralis, & iurata, quia iuramentum non debet esse vinculum iniquitatis. Colligitur ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Domin. Rurr. Monach. Franc. Visian. in ration. lib. 1. pag. 83. Alagona in compend. pag. 55. remittit Casal. in amot. & Ximen. in concord. p. 1. c. 2.

Personatum, an dignitas. Ergo Personatum, & dignitas non sunt idem, de quo vide Boet. decis. 186. n. 11. Seld. de benefic. p. 2. q. 1. n. 13. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 1. c. 12. q. 5. Mallob. in praxi habendi concursu in præ. vbi de personatu, latè metipsum in trail. de Canonici. c. 4. n. 19.

In gloss. *Non existit*. Notatur ad hoc, quod consuetudo immemoralis, quæ est irrationabilis, minimè excusatur.

26 Collectanea Doct. in Lib. I. Sexti Decretal.

exculat à peccato, & ideo non est obferuanda, vt per Flamin. de reſign. lib. 5. q. 6. m. 12. 4.

- 4 In gloſſ. *Niſi vnicum*, ibi, ergo videtur quòd de diſpenſatione inferioris à Papa, &c. Notatur ad hoc, quòd Episcopos diſpenſare poſſunt, vt quis habet in vna, eademque Eccleſia dignitatem, ſine Perſonatum & Canonizationem cum prebenda, vt per Kirichou. tom. 1. commun. opin. lib. 1. tit. 9. n. 3. pag. mibi 182. col. 2. & alios plures, quos reſert Nicol. Garc. de benef. p. 1. cap. 5. num. 231. de quo egimus d. tract. de Canon. c. 41. n. 16.

- 5 In cad. gloſſ. ibi, *Vel conſuetudine Eccleſie*. Notatur ad hoc, quòd hodie de conſuetudine, que valet, poſſeſt quis in vna eademque Eccleſia dignitatem ſimul & Canonizationem habere, vt per Doenreg. 71. verſ. *amplius* quinié, Azor. d. p. 2. lib. 3. c. 11. q. 18. Filiuc. tom. 3. tit. 41. c. 1. n. 18. verſ. *ſextum*, & dixi in collect. ad cap. cum te n. 7. de reſcript.

S Y M M A R I U M.

- 1 *Cauſuendo non valet quòd ab Officiali Episcopum ad Episcopum appelletur*, & n. 2. & 12. ratio præſtat.
- 3 *Appellatio prohibita eſt de Vicario Episcopum ad Episcopum non ſolum iudicialiter, ſed etiamſi extra iudicialiter promouetur*.
- 4 *Supplicatio prohibita eſt de Vicario Episcopum ad Episcopum*.
- 5 *Appellatio impeditur de Vicario Capituli Sede vacante ad ipſum Capitulum*.
- 6 *Appellatio per viam reſcuſus à granamine interponitur de Vicario Episcopum ad Episcopum*.
- 7 *Episcopum de nullitate ſententiæ ſui Vicarij cognoscere poſſeſt*.
- 8 *Appellatio à Vicario ſortaneo ad Episcopum non prohibetur, declarando, vt n. 9.*
- 10 *Appellatio à Vicario in ciuitate tantummodo conſtituta ad Episcopum non prohibetur*.
- 11 *Appellatio à Vicario ad Episcopum non prohibetur in iis, que ex Vicarij officio, niſi ſpecialiter committantur, non competunt*.
- 13 *Conſuetudine induci non poſſeſt vt alicuius alii ſubſtantia mutetur*.
- 14 *Diſt. quancuncque, derogat cuiuſque conſuetudini etiam inmemorabili*.
- 15 *Episcopum & Vicarij an idem audierim ſit quoad reſolutionem*.

C A P. Non putamus. II.

- 1 **C**onſuetudo non valet quòd appelletur ab Officiali Episcopum ad Episcopum. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Dominic. Monach. Rurt. Franch. Viuian. in rariu. lib. 1. pag. 89. Alapona in compend. pag. 35. remiſſiue Caſal. in ſumma, & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

- 2 Hanc eandem conſol. præter ſupradictos clariſſicos ex hoc text. colligunt Beroti. conf. 12. num. 13. vol. 1. & conf. 249. n. 3. Maxart. de ordine iudi. p. 6. tit. de appellat. à n. 180. Gregor. in l. 1. gloſſ. 1. poſt med. tit. 4. p. 3. Sbroz. de Vicario Episcopum lib. 1. q. 22. n. 8. & lib. 3. q. 2. Segor. in d. reſol. iudicium Eccleſiaſtic. part. 2. c. 16. n. 3. Rebouſſ. in praxi benef. tit. de Vicario Episcopum n. 6. & 40. Lancel. in inſtit. Canon. ſub tit. de officio Vicarij. §. fin. iuxta gloſſ. verbo Vicarium generalem, Petr. Gregor. in c. conquirent. de officio Ordinarij. n. 11. n. 12. Menoch. conſil. 51. n. 12. cum ſeqq. & conf. 52. n. 17. 108. & 160. Sout. de Pace in

praxi tom. 2. pral. 3. n. 4. Anſt. Germon. lib. 1. animadu. iuris c. 7. per totum. Put. decif. 94. in fin. lib. 1. Mohedan. decif. 5. de appellat. Rot. decif. 3. de offic. Vicarij in antiq. decif. 31. in nouis, & decif. 1131. part. 3. diuerſ. Anton. Cuch. lib. 2. inſtit. maior. tit. 5. Part. 3. Marc. de commiſſion. p. 1. c. 6. n. 67. Sanch. de Matrim. lib. 1. diſp. 2. 8. Cardoſan. praxi iudicium, & aduocat. verbo Vicarij. n. 8. Azor. inſtit. moral. part. 2. lib. 3. c. 4. q. 6. Aloſy. Rice. in collect. decif. part. collect. 1166. Vgolin. de officio, & preſent. Episcopum. c. 4. 6. n. 2. Nicol. Garc. de benef. part. 5. c. 8. n. 28. & 29. D. Barboſ. in Leum Prætor. §. 1. num. 215. & num. 22. cum ſeqq. ff. de iudi. Molin. de inſtit. tract. 5. diſp. 19. num. 1. Card. Tuleſch. pral. conel. lit. F. conel. 186. n. 1. & 2. laeſe Seac. de appell. queſt. 8. n. num. 35. & que ad num. 85. plenè, & eleganter Narbona in ſpeciali tract. de appellat. à Vicario ad Episcopum. Epo ipſe de officio, & preſent. Episcopum. alleg. §. 4. num. 46. cum ſeqq.

Ampla primò non ſolum prohibita eſt appellatio de Vicario Episcopum ad Episcopum quoties iudicialiter appellatur, verum etiam ſi Episcopos extra iudicialiter promouetur, vt per Rot. decif. 7. n. 2. de offic. Vicarij. aliaſ 171. in nouis, Nicel. in concord. gloſſ. n. 8. Sbroz. de offic. Vicarij. lib. 3. q. 2. n. 10. Narbona d. tract. de appellat. à Vicario ad Episcopum. n. 167.

Ampla ſecundò in ſupplicatione, vt poſt Innoc. 3. de Hoſt. defendens Atchid. in c. Romana. n. 2. & Gemin. num. 6. de appellat. Capel. Tholoz. decif. 379. Sbroz. lib. 1. q. 12. Narbon. ubi ſup. n. 168. quicquid dicat Pamin. de poſſeſ. Capituli Sede vacante, p. 2. princ. q. 10. n. 14. & Franc. Marc. Del. decif. 322. n. 8. p. 1.

Ampla tertio etiam de Vicario Capituli Sede vacante ad ipſum Capitulum appellatorem impeditur, vt per Pamin. de officio, & poſſeſ. Capituli Sede vacante 2. p. princ. q. 10. n. 14.

Limita primò & declara vt tunc deſom de Vicario ad Episcopum appellatio impediatur, quòd vt à ſententia diſtinctione appellari contingerit, non vt à ſub interlocutoria, quia tunc nihil impedit quominus ad Episcopum appellatio per viam reſcuſus à granamine interponatur, vt per gloſſ. in præſenti, verbo officiali, Lap. n. Gemin. n. 3. & Franc. num. 4. Rota decif. 103. lib. 2. Marchel. de commiſſion. part. 1. c. 4. num. 67. Jacob. de Laurent. de iudi. ſuſpecto, c. 4. n. 12. Narbona d. tract. n. 175.

Limita ſecundò, & declara vt ſimiliter Episcopos de nullitate ſententiæ ſui Vicarij cognoscere poſſit, eſſi ipſe à diſtinctione ſententiæ appellari interdicatur, vt per Domin. in præſenti. n. 3. Franc. n. 10. Cuch. lib. 2. inſtit. maior. tit. 8. de Vicarij. num. 126. Vant. de nullit. ſent. tit. coram quo nullitas præpoſi poſſit, num. 10. Sbroz. lib. 3. queſt. 10. num. 1. Jacob. de Laurent. d. c. 4. num. 12. ad fin.

Limita tertio hanc prohibitionem locum non habere in Vicario ſortaneo, vt per Ioan. Andr. Innocent. Anchar. Gemin. & Franc. in præſenti, Alexand. conſil. 12. n. 3. verſ. nec etiam prædictis lib. 6. Guid. decif. 426. n. 42. Franc. Marc. decif. 28. n. 6. p. 1. Mandol. reg. 24. Cancell. q. 6. n. 6. Marant. de ordin. iudi. q. 5. diſt. princ. n. 14. & 15. Rot. decif. 3. de offic. Vicarij aliaſ decif. 350. in nouis, & decif. 297. num. 1. p. 2. diuerſ. Conſ. præſent. c. 4. n. 8. Sbroz. d. lib. 3. queſt. 6. n. 6. & 7. lib. 3. q. 6. n. 24. & 25. Zetol. in praxi Episcopum. part. 1. verbo Vicarij. n. 2. Azor. inſtit. moral. p. 1. lib. 3. c. 4. q. 12. Auil. de conſor. p. 2. c. 6. & §. 6. d. 4. Vgolin. de officio, & preſent. Episcopum. c. 4. §. 9. num. 2. Card. Tuleſch. lit. A. conel. 150. n. 43. & lit. F. conel. 181. num. 9. & conel. 186. n. 6. Marchel. de commiſſion. part. 1. c. 6. n. 67. Sanch. de Matrim. lib. 3. diſp. 39. num. 10. & 12. Jacob. de Laurent. de iudi. ſuſpecto, c. 4. num. 14. in fine, inſtit. n. d. allegat. §. 4. à num. 21. Nicol.

Nicol. Garc. d. e. 8. n. 19. quicquid dicat Anast. Germon. lib. 1. de annis. c. 7. & de Indultis Cardinal. verbo, nisi quoad vicaria, n. 88.

- 9) Declara tamen ut de Vicario foraneo ad Episcopum appellari possit cum index delegatus sit, in quem Episcopum non omnem suam iurisdictionem transfert, sed aliquas causas terminandas committit, ut eleganter obiter Conar. d. n. 8. nisi studuerint Episcopum Vicario foraneo causas committere ex mente ut ad se, non ad Metropolitanum Archiepiscopum appellatio deferatur, quia tunc omisso eo ad Metropolitanum promovebatur, ut huiusmodi frater, & cautela aliquantulum sibi patrocinarentur, vt docentur Specul. *de appellat.* §. *nonne tractemus* n. 6. Franc. in *presenti* num. 6. & Dominic. n. 3. Sbroz. d. lib. 2. q. 131. n. 4. & lib. 3. q. 12. n. 13. ex Abb. & Bertrachin. deducens huiusmodi francicam per coniecturas probari, probata per Metropolitanum excommunicari Episcopum posse, Zerol. in *praxi* Episcop. p. 2. verbo *Vicarius*, §. 7.

- 10) Limita quartò in Vicario in ciuitate tantummodo confinito; nam à Vicario generali ad Episcopum solimmodo promouari non potest, vt docent Card. Tolich. *lit. A.* cunct. 3. §. 2. n. 91. & *lit. P.* cunct. 186. num. 4. Nicol. Garc. d. p. 5. c. 3. n. 27. & Sanch. lib. 3. diff. 29. n. 9. & 11. ille anem Vicarius in ciuitate tantum confinitus verè generalis non est, nisi generaliter ad totius Diocesis causas depmetur, ex Nicol. Garc. d. e. 8. num. 27. & 33. Igitur, &c. quauis Sbroz. lib. 3. q. 2. n. 5. eum Caldeae. cunct. 2. de *appellat.* amplius prohibentem appellandi de Vicario Episcopi ad Episcopum, vt procedat etiam in Vicario generali in ciuitate tantum confinito, ita vt de eius sententia ad Episcopum appellatio interponi non valeat.

- 11) Limita quintò, & declara à sententia Vicarij ad Episcopum iustitiam in causis proclamari prohibuit, quæ in generali Vicariatus commissione continentur, in quibus Vicarius ordinariam iurisdictionem habere dicitur; secus verò in iis, quæ ex Vicarij officio, nisi specialiter committantur, non competunt, nam in iis, cum Vicarius delegatus habeat iurisdictionem, & non ordinariam, ab eo ad Episcopum promouebatur, vt perspicue adnotantur gloss. verbo *officiale* in c. 2. de *offic. Vicarij* hoc lib. ubi Lap. num. 12. Anchar. n. 2. Dominic. num. 9. Franc. num. 4. in *fin.* Roc. de *offic. 7. de off. Vicar. in antiquis de *offic. 7. 11. in nouis, Marant. de ordine indic. part. 4. diff. 3. princip. num. 16. Anton. Cuch. lib. 2. in *fin.* maior. titul. 8. de *Vicar. num. 112. eum* segg. Sbroz. lib. 2. q. 55. num. 33. eum segg. Iacob. de Laurent. d. tract. de *iudice suspello*, cap. 4. num. 12. Sanch. d. lib. 3. diff. 29. num. 6. Nicol. Garc. d. e. 8. num. 40.**

- 12) *Consuetudinem quantenusque tempore, &c.* Notatur ad hoc, quòd consuetudine induci non potest quantenusque tempore fuerit seruata, quòd de officiali Episcopi ad Episcopum appelleretur quia cum huiusmodi promouatio appellacionis naturam, & essentiam subuertat, cuius substantia in eo potissimum consistit, vt de inferiori ad superiore iudicem deferatur, cap. *anteriorum*, §. *illo videlicet*, & cap. *etiam* a. q. 6. gloss. verbo *appellari*, in *presenti*. Vnde cum non valeat consuetudine induci, vt aliquas adus substantia inueterat, vt obierunt Franc. in *presenti* n. 7. Rebuff. tom. 1. ad *leges Gallia tract. de appellat. in praxi*, num. 4. & 5. Tiraq. in *presat. de mor. delectat.* 6. num. 4. & de *iure mariti*, gloss. 5. num. 96. Anton. Burg. in *repet. cap. cum omnes*, n. 319. de *confitut.* Tibert. Deciam. tom. 5. conf. 2. num. 12. Surd. confil. 47. n. 15. & confil. 106. n. 10. idèd cum Episcopus sit Officialis respectu eadem persona, vnum tribunal, & Auditorium reputetur, nil mirum, si secus fiat, id est, si de officiali Episcopi ad Episcopum appellatio

Barbosi. Collect. Tom. IV.

deferatur, tanquam substantiæ appellacionis repugnans nullo temporis iustitragio coadiuari per hunc text. resoluunt Sbroz. lib. 3. q. 2. n. 3. & 4. March. de *annuif.* p. 1. c. 6. num. 67. Soaz. de *Pace in praxi* tom. 2. prelat. 3. num. 3.

In gloss. *Quantenusque*. Notatur ad hoc, quòd hæc dictio vniuersalis, *quantenusque*, non tantum derogat consuetudini 20. ant. 20. vel centum annorum, sed etiam immemoriali, vt per Hentiq. in *sum. lib. 7. c. 17. §. 5. in gloss. lit. Z.*

In gloss. *Videretur*, vlt. Collige, Episcopi & Vicarij idem auditorium non esse quoad recusatorem, vt per Archid. hic num. 2. ad med. & Franc. num. 10. Iacob. de Laurent. de *iudice suspello* c. 4. num. 6. ad *finem*, quod tamen Narbona *ubi supra* num. 30. Intelligendum cila allicit quoad causam recusatorem Vicarij coram Episcopo discutendam, quo casu alij, vnum tribunal vtriusque non reputari, quia Vicarij recusatio eius persone coheret, atque eandem personam concernit, non iurisdictionem.

ALLEGATIO IVRIS pro iurisdictione Archiepiscopi Toletani in suo Consilio gubernationis Toletanæ Diocesis.

D. Licentiatio FRANCISCO DE LA
VEGA Auctore.

Habet Archiepiscopos Toletanos (qui & ipsa Hispaniarum Primas) præter duos Vicarios generales Toletanam, & Complutensem, Consilium gubernationis Toletanæ Diocesis, in quo exercetur plena, & omnimoda iurisdicchio ordinaria, tam in causis gubernationis, quàm in aliis iudicialibus, de quibus partim priuatiue cognoscit, partim inhiibendo, & auocando, ac de omnibus per appellationem (iure tamen Priuatiui) à dictis Vicariis generalibus, sive procedant tanquam Diocesani in prima instantia, sive tanquam Metropolitanus in secunda, quod procedit tam de iure, quàm de consuetudine immemoriali, prout monstrabitur ex sequentibus.

ARTICVLVS I.

ET quamquam felix recodationis Innocent. IV. ex sua constitutione, de qua in cap. *Romana*, de *appellationibus*, lib. 6. prohibuit appellationem de Vicario ad Episcopum, & Bonifacius VIII. consuetudinem appellandi in c. 2. de *consuetudine*, eodem lib. nihilominus Archiepiscopo Toletanus in prædicto suo consilio cognoscit in appellatione à sententijs, & Decretis suorum officialium Toletani, & Complutenfis, iure Primatiali, ex quo alia superiori, & à Diocesani, ac Metropolitanis diuersa iurisdictione fungitur, & sic ad eum appellatur tanquam ad verè superiorem, prout ex Concilio Chalcedonensi in c. 9. de quo apud Gratian. in cap. *si clericus* 11. quest. 1. & in c. *si quis* 7. & 15. a quest. 6. cap. *Præuincia* 99. distulit, atque ex Innocent. III. constitutionibus in Concilio generali Lateranensi, c. 5. & 6. in 4. compilatione, de quibus in c. *antiqua*, de *privilegijs*, & in c. *duo finem*, de *officio Ordinarij*, & confirmatur ex Decret. Trident. c. 7. sess. 12. de *reform. lit.* Hic. Gonzal. in 8. regul. *Cancell.* gloss.

gloss. 41. à num. 26. August. Barbosa in c. posterati, de potestate Episcopi, tit. 3. c. 1. à num. 26. in tribus sequentibus. Quod adeo verum, & constans est, ut à sententiis inferiorum etiam omnino medio ad dictum Consilium Archiepiscopi possit promoueri, absque eo quod recedatur ad immediatè superiorem, dist. cap. si clericus 11. quest. 11. & sic ordinarij interpretes precipuè Ancharam, Innocentius, & alij quos ultra Cuallos de cognitione per viam violentiam, quest. 43. num. 14. refert & sequitur August. Barbosa dist. c. 1. num. 28. ubi rationem reddit quare ab inferioribus ad Primatem omnino medio promouetur, non obstantibus in l. Imperatores 21. ff. de appellationibus, c. dilecti 66. eodem tit. in antiquis Decretalibus, c. Romana, §. ab Archiepiscopo, de appellationibus, lib. 6. quibus dicitur inter iudices Ecclesiasticos semper de inferiori ad immediatè superiorem appellationem interponi: prout etiam resoluunt Petrus Gregorius de appellationibus, lib. 4. c. 1. Sigismundus Scaccia sub eodem tract. quest. 1. in princip. & à num. 12. vsque ad num. 36. gloss. Gregor. in l. 1. tit. 21. part. 3. Snar. de Prae in sua praxi, 2. tom. cap. unico, num. 1. in 2. part. quibus non suffragatur quod inquit Pater Mariana in sua historia de rebus Hispaniae, lib. 9. cap. 19. in fine, tam in Latino, quam in vulgari codice, ubi voluit ostendere in delictum iam abiisse, ut à Metropolitanis Hispaniae appelleretur in iudicialibus ad Archiepiscopum Toletanum quia huic obiectio sit etiana satis, ex eo quod ipse Archiepiscopus in suo Consilio cognoscit prout iam dictum est, in appellatione à suis Vicariis generalibus per quos Metropolitanis iurisdictionem exercet in causis suffraganeorum, quod vel omnino præterit eundem Patrem Marianam, vel si consulto omisit, ipse suo calculo erravit: quare sic ad eum similiter recendi potest ab aliis etiam Metropolitanis (exceptis Archiepiscopo Burgesis, Ouerensi, ac Legionensi Episcopis, qui sunt exempti, & immediatè subbiunt Sedi Apostolicæ) omnia enim habet Toletanus Antistes quæ ceteri omnes tam maiores, quam minores Patriarchæ, & Primates, prout iam pridem declarant Martin. V. in sua Bulla qua incipit, ex superius sermone officio, de cuius tenore constat apud Archiduum Almaz Ecclesiæ Toletanæ, & ut refert Barbof. ubi suprà. d. c. 1. num. 17.

Neque obstat difficultas contra hanc hæcenus dicta, quæ quoad hanc iurisdictionem posset moveri, quatenus appellatio datur à Vicariis generalibus ad Consilium Archiepiscopi, contra constitutionem Innocentij IV. in dist. c. Romana, & Bonifacij VIII. in dist. c. 1. licet enim Nicol. Garcia de beneficiis, §. p. c. 3. num. 36. & ante eum Flores de Mens variis resolutionum, lib. 1. quest. 4. num. 3. ac post eos Augustinus Barbosa de potestate Episcopi, allegat. §. 4. num. 18. adseruerent Vicarios generales Archiepiscopi Toletani, non esse ordinarios, sed delegatos, ordinariæque iurisdictionem exercet in Consilio gubernationis, hæc tamen opinio eorum non valde impugnatur ex eo ipso, & ab eius effecta, prout constat ex Vicariorum ampla iurisdictione, recou ex appellationibus ad eos interpositis ab inferioribus, tam Diocesanis, quam suffraganeis, & ex commissionibus Apostolicis quæ ad illos tanquam ad officiales ordinarios Archiepiscopi dirigitur, quod experientia docetur, & praxis satis ostendit: quo fit eos facere idem tribunal, eandemque iurisdictionem habere cum Archiepiscopo, prout in d. c. Romana, cum communi.

Nam his omnibus facili occurrat, quandoquidem hic consuevimus de iurisdictione, & iustitia

Primatis à Diocesi, ac Metropolitanis iustitiis diuersa, ac superiori, prout paulo ante monstratum est: neque etiam refragatur, quod non possint in eadem iurisdictione simul duas instantias exercere, quæ se implicarent, ac sibi inuicem contradicerent, nam esset contra tantam appellationis, ut de vno ad eundem, vel de prius ad ipsam appelleretur, ad tradita per text. in d. c. Romana, de appellationibus. & in d. c. de consuetudine G. latè Barbof. de potestate Episcopi, d. alleg. §. 4. num. 45.

Quia responderetur hic nullam dari contradictionem, seu repugnantiam, eum Archiepiscopum Toletanum possit habere tria tribunaia in se diuersa, primatum tanquam Diocesani in causis primæ instantiæ Toletanæ Diocesis, & alterum in secunda tanquam Metropolitanus in causis suffraganeorum, ac postremo tertium tanquam Primas: duo illa priores exercet per Vicarios generales Toletanum, & Complutensem, & hoc vltimum in suo Consilio neque iustitia, sed precepto, & ordinario iure, siquidem quando intra plarium deueniunt ad vnum, ille solus fungitur vice plurium, & facit quod plures facere possunt, l. non est numerus, de actionibus empti, Bart. in l. i. mibi, & tibi, in princip. de legat. 1. cum alius per Suid. consil. 10. num. 15. & de alimendi, quest. 2. titul. 9. num. 25. quem refert. & sequitur Stephan. Gravian. de separationem 1. tom. c. 4. num. 12. & confirmatur ex cap. a cellarum, de appellationibus, in 6. notat Salgado de Regia protectione 2. part. 1. tom. cap. 11. à num. 235. Vel exemplo fit Archiepiscopus Lugdunensis (qui & Gallic Primas) habet enim duos Vicarios generales, quorum alter prout dicit tanquam Diocesani, & Metropolitanus, & alter in appellatione istius tanquam Primas, si iacobatio credendum de Consilio, lib. 1. n. 216. Non ergo mirum si Archiepiscopus Toletanus hæc omnia habeat, cui ins adfuit, & consuetudo immemoralis à iure non improbat, prout mox videbitur.

Sed obstat adhuc alia maior difficultas contra superius dicta, se debita, & quatenus Archiepiscopus Toletanus in dicto suo Consilio adnoctat ad se causas primæ instantiæ quæ eorum Vicariis generalibus expleantur, & in illis inhibet quominus ipsi ad vltiora procedant etiam sine appellatione. Ratio dubitandi consistit in hoc, nam si tanquam Primas cognoscit, quo iure ante appellationem inhibet? contra constitutionem Innocentij in dist. c. Romana, §. quod si obiciatur, & contra Tridentinum in dist. c. 7. sessum. 22. & in dist. c. 20. versum, neque antea sess. 24. de reformat. quibus accedit declaratio Cardinalium ipsius Tridentini interceptum in hæc verba. Non est inhibendum Episcopis in aliqua causa quæ sit eorum eis in prima instantia, nisi fuerit appellatur, & tunc non aliter quam appellatione adhibita, à decreto ad præiudiciali tuius gramen nequeat per diffinitiuam sententiam rescindi, nam eo in casu sibi imponit inferior, qui occasionem dedit ut ab eo abdicetur cognitio causæ, c. ut debuit honor, in fine, de appellationibus c. cum appellationibus frivolis, eodem titul. lib. 6. Contrario a. tom. practicum, c. 9. num. 5. González in 8. regula Cancellaria, gloss. 6. num. 285. Stephanus Genianus de iurisdictione, cap. 74. num. 14. Barbosa in remissionibus ad Consilium super dist. cap. 10. dist. vers. nec antea, sessum. 24. de reformat. Et quod sit secunda ad vltimum forma præscripta in dist. cap. Romana, declarant etiam Congregatio super in dist. c. 7. sessum. 22. in hæc verba: Capitulum Romanum, de appellationibus in 6. Quia debet etiam in appellationibus ad vltimum Apostolicum interpositis: sed melius & expressius in dist. c. 7. ubi

vbi consuetudini in contrarium etiam immemorabili derogatur, provt in finalibus eius verbis, vt iam inde eadem Congregatio Cardinalium in formulatio quod fecit de mandato Papæ Clementis VIII. de forma & modo quibus habendi essent iudices appellacionum, declarauerit, quòd in casibus quæ eoram inferioribus pendente, ante diffinitivam sententiam, vel vim diffinitivæ habentem de granamine illato superiores cognoscere non possint, neque ad hunc effectum inhibere, de qua instructione constat super e. i. sess. 13. de reform.

Nam his omnibus respondetur ex paulò antè obsecutus in principio, nempe exerceri in dicto consilio gubernationis plenam & omnimodam iurisdictionem ordinariam Diocæsanam, eandem videlicet, quæ Archiepiscopo compete, & quemadmodum ipse Archiepiscopus potest amovere suos Vicarios generales pro iuxta voluntatis arbitrio, vt latius Barbosa de potestate Episcopi, dista allegat. 54. num. 170. Ita in consilio suo per quod exercet illam, auocare & inhibere, etiam sine appellacione, & sic tenent Doctores communiter, per textum cap. vt nostrum 56. de appellacionibus, vbi Abbas num. 2. quem sequitur Imola ibidem in princip. Couar. in dicta cap. 9. num. 5. Jacob. Valdesius ad Decretum Tridentinum, in dicta, cap. 20. verbo nec auocatur, sess. 24. de reform. vbi inquit quòd Episcopus qui Vicarium generalem constituit, & tollit, potest ad se aduocare causam pendentem eoram eo, etiam sine aliqua appellacione, vt sic non consilium, sed ipse Archiepiscopus in illo, auocet, & inhibeat, veluti hodie Serenissimus Hispaniæ Infans Cardinalis, qui & idem administrator perpetuus Archiepiscopatus Toletani, ita vt in provisionibus ordinariis expendendis, non dicatur. Nos iudices gubernationis Toletanæ diocesis, pro Serenissimo Ferdinando Infante Cardinali, &c. sed Ferdinandas Infans Cardinalis sub eius appellacione, & nomine, itaque Consiliiarii sibi adhibet Archiepiscopus tanquam Adfessores, quorum consilio utatur, in administratione non solum iustitiæ, sed etiam gubernationis, ex argum. text. in l. 1. & in l. licet, C. de adfessoribus, l. 2. tit. 21. part. 3. cum vulgaris.

Necque huic resolutioni obstat alia vrgens replicatio, licet enim Archiepiscopus, per se possit auocare, & inhibere, non tamen per alium qui loco & nomine ipsius, ex ea ratione, quia nunquam à se ipse omnem suam iurisdictionem abdicare presumitur, quemadmodum neque omnino illam committere, provt est communis resolutio, de qua Marra de iurisdictione, c. 90. in primis.

Quia respondetur cum suprà dictis, quandoquidem non pro eo alius, sed ipse Archiepiscopus in suo Consilio procedat & inhibeat, ex quo etiam temperabitur resolutio quo superius monstratum est Archiepiscopus Toletanum exerceat eoram suis Vicariis generalibus iurisdictionem ordinariam, quia licet hoc verum sit, non tamen plene & absolute quoad omnimodam iurisdictionem licet in suo Consilio. Nec non turbare debent decisiones Rotæ 155. in 2. part. declarationum criminalium Farinacii. & totidem verbis alia quæ est 555. in centuriis post consilia eiusdem, quibus dicitur Consilium Archiepiscopi Toletani idem esse cum Vicariis generalibus, quia intelligende sunt provt ipse loquatur in causis primæ instantiæ, de quibus cognoscit dictum Consilium, etiam per inhibitionem, vel aduocationem, quo in casu rectè dicitur, idem esse Consilium Archiepiscopi Toletani cum Vicario generali, nam in prima instantia Consilium & Archiepiscopus qui in eo sua omnimoda iurisdictione fungitur, idem Consistorium habet cum Vicariis generalibus, quantumvis auocet & inhibeat ex iam dictis & diuina, nimirum quia vt potest amovere ad libitum, potest etiam auocare, ita tamen vt in eis ab eo ad Pontificem, seu Nuntium eius Apostolicum appellatio interponatur: ne iniuria, seu granamen, quod faceret Archiepiscopus in suo Consilio tanquam Diocæsanus, relinqueretur ab eodem etiam tanquam Primatè in eodem tribunali, & per eisdem iudices, quemadmodum neque appellatur à Vicariis generalibus provt Diocæsanus sunt, ad eosdem Vicarios provt sunt Metropolitanos, sed ad dictum Consilium Archiepiscopi, ex eo quòd diuersam sit, & alij iudices ex ratione textus in d. cap. Romana, de appellacionibus. & in d. cap. de consuetudine in 6.

Nec dubitatur posse Archiepiscopus Toletanum tanquam Primatem ac superiorem etiam ante appellacionem auocare, & inhibere, ob neglegendiam inferiorum, illis tamen requisitis, ex Decreto Tridentinò in d. cap. 10. vers. legari quoque sess. 24. de reform. quod non solum de Legatis, Nunciisque Apostolicis, alijsve iudicibus Ecclesiasticis quibus ex iudicio, aut punitivè competat iurisdicção, verum & de Metropolitanis, ac Primatibus intelligendum dicit Afflicti in e. l. 1. c. 2. de prohibita feudi alienatione, Penoyer. de Angustino in additionibus ad Quarantam in sancta Bullarum, verb. Archiepiscopi auctoritas, vers. 19. in fine littera M. Augustinus Barbosa dista allegat. 54. num. 170. super dicto vers. legari quoque, quod etiam procedit in alijs multis casibus, de quibus idem Barbosa cum distinctione tamen, de qua in dicta allegat. 54. n. 53. sequens Garciam de beneficiis, 5. part. c. 5. d. n. 40. Ergo insolens non erit etiam si Archiepiscopus Toletanus in suo Consilio causas auocet, & in eis inhibeat suis Vicariis generalibus, vt iam satisfactum sit hucusque positus obiectionibus, veniamusque ad alteram partem vbi de consuetudine agendum, quæ quanquam omitti posset tanquam non ad eam necessaria, nihilominus pro satisfactione omnium dubiorum illa duntaxat libribus, quæ ad rem aptius pertinere videbuntur.

ARTICVLVS II.

Consist itaque Bonifacium VIII. consuetudine appellandi de officiali ad Episcopum derogasse, tanquam irrationabili eam lege Pontificis prohibente, ex quo videbatur sublatam etiam immemoriali, provt in dicto c. 2. de consuetudine in 6. & vt de communi restat Angustinus Barbosa dista allegat. 54. n. 46. & ante eum Nicol. Garc. de beneficiis, 5. p. c. 5. n. 28. Quare notanda sunt verba Pontificis, qui non putamus inquit illam consuetudinem quantumcumque tempore de facto servatam, consonam rationi quòd ab officiali Episcopi ad eundem Episcopum valeat appellari; quibus videtur ostendi quòd esset irrationabilis, ob idque minimè introducenda, ex vulgari textu in cap. final. de consuetudine, ibi, nisi fuerit rationabilis, & legitime sit prescripta, nec contra rationem prescribitur vltus eius, iuxta Innocentij III. constitutionem, in cap. final. de prescriptiombus, ex quo necnon ex glossa ibi recepta communiter, consuetudo irrationabilis illa dicitur quæ cum sit improbat, seu prohibita, provt in hoc casu censetur, eo non obstante introducitur, Rochus de Carete in tractatu de consuetudine, à n. 206. & in proposito n. 219. & per constitutionem Papæ reprobata etiam superueniens non subsistit, idem Rochus n. 355. vbi maxime in ratione naturali fun-

dant prohibitio, provt *ibid.* num. 445. nec valet immemorialis contra legem, seu constitutionem consuetudinem repugnante, *Facin. in fragmentis quatuor criminalium* 9. 1. part. verbo *consuetudo* num. 721. Rochus vbi supra num. 525. qualis esse videtur hæc consuetudo quæ contra substatutam diceretur, ad tradita in d. c. 2. de consuetudine in 6.

Neque impedimento sit replicatio quæ hinc mouetur, ex eo quod quando lex, seu constitutio derogat consuetudini, vel illam tollit, intelligitur de antecedenti, non tamen de futura, ac superuenienti consuetudine, *Leclius de iustitia & iure, lib. 2. cap. 7. dubitatio. 4. n. 45. cum vulgatis*, quia intelligitur vtraque sublatæ prout Rota apud Stephan. Gratian. *decis. 16. num. 8.* in hæc verba. Nec obstat quod dicebatur de consuetudine quæ tanquam, specialis non potest tollere legem generalem, ex Bart. in l. quibus, 2. §. de legibus. maxime si derogatur consuetudini cum per prædictam derogationem etiam futura consuetudo sublatæ intelligatur, quæ tunc diceretur irrationalis, & illegitima, prout de venio, & magis communi opinione testatur Alexand. in l. si nubi & tibi 12. §. ultimus, eadem fin. vers. *puta rationem, & vers. ex quibus apparet, de legatis 1.* cui decisioni accedunt Rochus vbi supra, num. 521. Imola in cap. fin. de consuetudine, num. 7. Gonzales in 8. regulam Cancellaria. gloss. 53. num. 9. Ergo iam non male deducitur Bonifacium octauum improbare quodammodo consuetudinem, siue illa ante, siue post suam constitutionem introducta, & recepta fuerit, ita Felinus in cap. cum officio, num. 1. de prescriptionibus, Covarr. *variarum resolutionum, lib. 3. cap. 13. num. 5. vers. aduertendum tamen erit*, cum aliis quos refert González vbi supra.

Et quamquam hæc fundamenta faciant pro hac parte, alia etiam vident quæ dubium & difficultatem augent, vnde cum Archiepiscopus Tolitanus exerceat per suos Vicarios generales iurisdictionem Diocesani, in casibus primæ instantiæ, non male dubitabatur an ab eis ad Consilium eius applari possit contra dictam constitutionem Bonifacii VIII quæ sine dubio accipienda est non de Episcopo tantum, prout nonnulli existimant, verum & de Archiepiscopo, Patriarcha, aut Primato in suis diocesisibus, ex pari, aut eadem ratione, vel aliter dicendum videtur Vicarios generales Archiepiscopi Tolitani delegatos esse, & non ordinarios, de quibus ad delegantem appellatio interponitur: adeo vt si in appellatione ab eis tanquam ordinariis Archiepiscopus in suo Consilio aduocatus esset, sequitur inde necesse est absurdum hoc, vt de vno ordinario ad eundem ordinatum appellatio interponatur, contra naturalem ordinem, seu rationem, quæ aduocatur vt ea quæ natura probentur, nulla lege, aut consuetudine possint confirmari, ex decisione text. in cap. fin. de consuetudine, latæ & in proposito Farinacius *consil. 15. numer. 63.* vbi etiam in additionibus sit. G. gloss. Gregorij in l. 1. titul. 1. part. 1. & cum pluribus ab eo adductis Barbo. *dist. alleg. 54.* ob idque videntur Innocentius IV. appellationem prohibuisse de Vicario ad Episcopum, & Bonifacius VIII. consuetudinem appellandi, in adductis suis constitutionibus: nam esset contra naturam quod ipse sibi imperaret Archiepiscopus Tolitanus repugnante eadem ratione, & quodammodo contradicente, iuxta text. in l. penultim. ff. de arbitrio, González in 8. regulam Cancellaria. gloss. 56. num. 47. l. 2. titul. 4. part. 3.

Quibus tamen non obstantibus, hæc consuetudo nec contra rationem, nec contra mentem Bonifacii Innocentij IV. & Bonifacii VIII. quinimo si bene ac recte consideretur ius ordinatum Prima-

tiale ea, quasi in subdium coallescat, Rochus de consuetudine, vbi supra, num. 441. non aliter, atque si ordinariæ iurisdictioni accederet delegata Sedis Apostolicæ, ex argumento text. in cap. licet in corrigendis de officio Ordinarij, & eorum quæ tradit Nicolaus Garcia de beneficiis 5. part. cap. 7. num. 47. Riccio in praxi variarum resolutionum resolut. 118. Erasmus à Cochles de iurisdictione Ordinarij contra exemplum, 1. part. q. 14. num. 1. latæ ac nominissime Augustinus Barbosa de potestate Episcopi 3. part. allegat. 92. nec non in declarationibus Cardinalium super cap. 2. sess. 13. & super c. 4. sess. 14. de reformatione.

Nec contra hoc mouet alia difficultas quæ assensu habemus & agnata, super hac consuetudine, & an irrationalis illa, & contra naturam appellacionis, quia hic quod ius statutum est, atque vlt. & in foro frequens consuetudine roboratur: iuris enim est, vt de inferiori ad superiorem appelleretur, quia est Metropolitanus respectu suffraganeorum, & Primas respectu Metropolitanis, ex quo deducitur à Metropolitanis ad Consilium Archiepiscopi, non verò ad Vicarios eius appellandum esse: quippe vt qui habeant eandem, vel æqualem iurisdictionem cum illis, cap. antequam, 2. q. 6. cuius decisioni inhæret Alphonsus Castellez Rex, qui cognomento Sapiens, in l. 1. tit. 13. p. 3.

Fulcitur etiam ratio superius tradita, quia in nostro casu non fuit sublimis immemorialis per constitutionem Bonifacii VIII. prout in eo erant adscendunt, & rationem adstant Narbona in tractatu de appellacione Vicarij ad Episcopum, in 2. part. fundament. 3. num. 8. & in 4. fundamento, num. 16. Cenall. de cognitione per viam violentiæ, quæst. 13. & quæst. 48. necnon quæst. 97. à num. 143. communem opinionem, 4. part. in aliisque similibus González in 8. regulam Cancellaria. gloss. 53. à num. 2. Garcia de beneficiis, 3. p. cap. 2. numer. 120. cum sequenti, Stephanus Gratianus *disceptionum* cap. 492. num. 5. communem dicit Fachinæus lib. 1. consiliorum, cons. 27. num. 12. Constat autem ante & ab ipsis constitutionibus tam Innocentij Quarti quam Bonifacii Octimi, hæc consuetudinem cognoscenti Archiepiscopo Tolitanensi in appellatione à suis Vicariis generalibus tandem vixisse, vt eius inioj non sit memoria, & praxis ipsam memoriam superet, prout est notorium, & in curijs tam Romana, quam Hispaniæ Principum satis constat, adeo vt nulla aliunde magis clara probatione opus sit, quàm hac eadem necotitate. Rota Genouensis *decis. 2. num. 14. & decis. 4. n. 17. & decis. 16. num. 13.* Cratoza *consil. 137. num. 5.* quæ consensu sibi huius instar notoria sit, sufficit vt allegetur, Marcia de ordine iudiciorum, 3. part. titul. 1. numer. 129. Guido Papæ singulari 952. quos refert, & sequitur Ariminus in exordio *decisionum*, titul. 56. cap. 3. latius Barbo. de potestate Episcopi, 2. part. alleg. 39. à num. 22. vbi notorium (inquit) est plena rei notitia inducens indubitatum, & finit probationem difficultatem non egerent, adeo vt in suo vigore relictæ videntur decisiones text. in d. cap. duo final. de officio Ordinarij, ibi, *vel præfata illis consensu consilij ab antiquo*, veluti in hoc casu in quo nec obsecratus, nec consensu tibi data quæ receptum & visitatum est Archiepiscopo Tolitanum etiam in appellatione à suis Vicariis generalibus, siue illi præcedant tanquam Diocesani, siue tanquam Metropolitanis posse cognoscere, & à sententiis eorum, tanquam ad superiorem ex consuetudine adiri: ad tradita per Gratianum *disceptionum* cap. 4. num. 28. Tum etiam, quia hæc consuetudo vrpote municipalis Tolitanæ Diocesis in facto consistit, & sic sine speciali aliunde derogatione non

fuit sublata per constitutionem Bonifacii VIII. pro-
contra Bart. & alios probat Abb. in *cap. finali. de consue-*
tudinibus, ex decisione textu in cap. 1. de constitutionibus
lib. 6.

Neque interest dicere hanc consuetudinem tan-
quam irrationabilem introduci non potuisse contra
ius quod illam prohibet, quia respondetur eam non
solum non esse rationi contrariam, sed illi valde ar-
dere, quandoquidem Archiepiscopus Toletanus non
tamquam de diocesano ad eundem diocesanaum, vel
de Metropolitano ad eundem Metropolitanaum recur-
ratur, sed utroque ut maior ac superior in appellatione
ab istis tanquam primas, itaque absurdum, seu prava
consuetudo in eo consistit, ut de vno ad eundem in
vna eademque instantia appellaretur, non verò, si tan-
quam ad alium in alia diocesi ac superiori, & sic plane
intelligendus Bonifacius VIII. in *diff. cap. fin. de con-*
suetudine lib. 6. iuxta veriorum mentem, & interpreta-
tionem illius constitutionis, ex *cap. de collatione, de ap-*
pellationibus, eod. lib.

Nec etiam contra hæc facit replicatio qua ostendi
videtur esse contra substantiam appellationis, ut ab
officialibus Archiepiscopi ad eundem in Consilio
ipsius appellatio interponatur, quia hic bene de infe-
riori ad superiorem, qualis est primas, interponitur,
quoniam ex doctrina Abb. in *diff. cap. expositio, n. 5. de*
dilationibus, etiam de pari in patrem recte appellatur,
qui ex consuetudine fit superior. Unde, ait ille, si cum
enim consuetudo potest dare iurisdictionem primato
super aliis primatis, ut in *cap. cum contigerit, & quod ibi*
notatur, de foro competentis, ita potest dare de pari in
patrem faciendo eum maiorem, neque est contra sub-
stantiam appellationis, quia consuetudo facit eum ma-
iorem, hæcenus ille; & idem notabiliter tenet gloss.
Gregorij per text. ibi in l. 8. *verbo equal, tit. 2. part. 3.*
Aliiter atque Marta de *iurisdictione*, 4. p. *casu 64. n. 10.*
tenius opinio saltem ad rem, de qua agitur, pauciori-
bus placet: quoniam dixit Less. *lib. 2. de iustitia, & iure,*
cap. 6. de iurisdictione 4. diff. n. 45. Quod etsi initio iuxta
videatur consuetudo; si tamen ex vana ac superue-
nienti causa, que iusta & rationabilis sit, recepta & in
proximam deinde fuerit, ea debet servari, & retineri,
propterea passim Doctores tradunt, maxime Abbas in
diff. cap. finali. de consuetudine, n. 24. Roch. in *loco supra*
citato, num. 528. Conn. *lib. 3. variar. resolut. diff. cap. 3.*
num. 4. gloss. Gregor. in l. 2. *verbo bis, circa medium,*
tit. 2. part. 1.

Non obstat denique quod vulgo dicitur, nempe in
recipiendis consuetudinibus desiderari scientiam, & con-
sentium Papæ, sine quibus non datur aliqua præscrip-
tio legitima, & relevans, ex ea ratione, quia non
probata scientia legislatoris, vel successoris eius ean-
dem, vel æqualem potestatem habentis, vfos contra-
rias non suffragatur, ad tradita per Abbatem in *cap. 1.*
n. 4. de treuga & pace, quem & propositum sequitur
gloss. in l. 3. *verbo consentiendo el senior, tit. 2. part. 1.* idem
Roch. *vbi supra*, num. 351. Rot. *decis. 10. de consuetu-*
dine in antiquis. De qua scientia debet consistere ad
effectum præscribendi consuetudinem contra legem,
seu constitutionem Papæ, gloss. Gregor. *vbi supra*,
Capitula, decis. 104. num. 2. in 3. vel ex contrariis acti-
onibus elidi non possit absque eius consensu expresso,
quia non sufficeret tacitus, Franc. in *cap. cum de benefi-*
cio, num. 4. de *prebendis*, lib. 6. *vbi Archiepiscopus, num. 2.*
vers. nec mireris, Petrus Rauenmatisensis de *consuetudine*,
num. 128. *vbi contra Cardinalem in cap. finali. de con-*
suetudine, qui in contrarium inclinat, & rationem
reddidit Archiepiscopi *vbi supra*, quia Papæ auctoritas
non est ab homine, sed a Deo, ex quibus etiam tol-

listar obiectum illud, quod sufficeret tacitis consen-
sus Papæ si opinioni, & doctrinæ Cardinalis Tarre-
tremæ standum esset in *cap. in istis, 5. fecit enim,*
vers. 2. opinio, 4. distincti. Ratio, quia deficiente scientia
Pontificis induci non posset consuetudo rationabilis,
Rot. in *vna Romana concordia S. Petri de anno Do-*
mini 1610. decis. 221. à num. 4. cum seqq. ultim. Farinac.
1. part.

Nam his omnibus non obstantibus, dicendum est
scientiam, & consensum Papæ, de quibus hic, non
requiri, quandoquidem hæc iurisdictioni quæ Tole-
tano Archiepiscopo singitur, adiunctus ins commune, &
consuetudo immemorialis; ins commune idem, quia
de suffraganeis, ac Metropolitans appellatur ad pri-
matem, *diff. cap. antiqua, vers. finali, de privilegiis*, at-
que ex fundamentis, & rationibus in principio ad-
ductis; consuetudo, quia & iure sacile, & vltra
memoriam hominum viguit in praxi, cui etiam ins re-
sisteret, satis superque esset eam tot abhinc seculis re-
tineri, tamen introducta fuisset sine scientia & con-
sensu Papæ. Ratio, quia consuetudo cuius initij non
est memoria, obtinet, quoniam in sua introductione
non fuerit rationabilis, Rochus de *consuetudine*,
num. 214. gloss. Gregorij in *diff. l. 1. verb. consentiendo*
el senior, tit. 2. part. 1. Constat autem hanc consue-
tudinem summæ & firmæ rationis nisi, propterea latius osten-
sum est; ergo ea debet attendi, & observari; tot
etiam, quia ubi intus adstantia adest consuetudo,
eius præscriptio fortius prævalet, gloss. recepta com-
muniter in *cap. 5. verb. titulum, circa finem, de præ-*
scriptionibus in 6. Rochus de *consuetudine*, num. 433.
ut sic, quod est quælibet per privilegium, sit etiam
quælibet per prescriptionem, Felin. in *cap. accedens*,
num. 6. de prescriptionibus, Parisius *conf. 101. num. 13.*
volunt. 2. quod multo magis de consuetudine intelli-
gendum, maxime immemoriali, prout est commu-
nis resolutio ex *cap. super quibusdam, 5. præterea, de*
verborum significazione, l. 2. §. *dallus aque, ff. de aqua*
quotidiana & altius, gloss. Gregor. *vbi supra*, & post
eam Salgado de *prestatione Regie, 1. part. c. 1. prelat. 3.*
à num. 152. Et quando consuetudo nititur iure, ac
ratione illa præfertur, & magis afficit Felin. in *cap.*
edoceri, num. 1. & seqq. de re scriptis. Vbi maxime nulla
vniquam contradictione turbatur, propterea hæc nostra
in eius transcurfu memoriam hominum excedente, &
scientiam, & consensum summorum Pontificum in-
terfuisse præsumitur, ex argumento text. in l. 1. §. *ma-*
gis tractum, ff. de exercitatoria actione. Maxime, quia paria
sunt tacite æque expresse consentire, gloss. *verb. per-*
missione in cap. 1. de prohibita fendi alienatione, &
comprobat, quia patientia & tolerantia Pontificum
confirmationem inducunt, ex læt traditis à Salgado
diff. 1. part. cap. 1. prelat. 3. à num. 148. qui quam-
plures aliter ab hac sententia, & opinione, quoniam,
num. 151. inquit scientiam, & præsentiam summorum
Pontificum fortiori esse, quam expressum consen-
sum, ex quo ipsi diu tolerarunt, & rationem sublit,
quia præsumptus consensus inducitur ex tolerantia,
ac temporis diuturnitate, & sine contradic-tione, ex-
presso consensu sortiri habetur, l. 1. §. *scientiam, ff. de*
tributoria actione, Cæsar. *conf. 640. num. 10. lib. 4.*
quem sequitur Calmeat *conf. 129. num. 40.* sed quod
magis est, etiam daretur, ut consuetudo hæc inter-
rumpatur, nam cum sit immemorialis interruptio hu-
iusmodi, non obstat, Calteus. *conf. 27. num. 84.*
lib. 1. Connus *conf. 12. num. 5. lib. 1.* Salgado de *pre-*
statione Regie, 1. p. cap. 1. num. 319. qui etiam *num. 323.*
hanc nostram consuetudinem in propriis terminis
probat; itaque præscriptio consuetudinis, de qua præ-
contraria parte allegatur, intelligitur de ordinis præ-
scriptio

scriptione, non tamen de hac nostra iurisdictione, ut sic respondeatur objectioni de qua superius. n. 24. cum eodem Salgado, & aliis, quos ipse citat à dicto n. 48. cum sequentibus.

Quare Archiepiscopus Toletanus rectè ac legitime cognoscit in dicto suo consilio, ex iure superioris dicti Prælati, in appellatione à suis Vicariis generalibus, siue procedat tanquam diocesani in prima instantia, siue tanquam Metropolitanus in secunda, & sic sua ultima sententia quæ sit conformis cum duobus aliis, siue inferiorum officialium, siue iustitiarum executioni mandatur, iuxta textum in Clem. 2. de re iudicata, quo finitur, ac terminatur lites, & controuersie, cap. sua 6. de appell. l. i. uic. C. ne liceat appell. prom. l. 2. §. ut. l. 1. p. 1. Stephan. Gratian. de prelatum, c. 42. per totum, Rota decis. 53. n. 1. v. inueniatur, Facin. 1. part.

Ex quo fit, bene consultum fuisse huic Reipublicæ tam seculari, quam Ecclesiasticæ, cuius incolæ, & naturales grandi hoc beneficio adfecti fuerit, præsertim pauperes, quorum iustitia ob suam penuriam, & paupertatem non solum obdiceretur, sed indefensæ deorum præ manibus transiret, adeo ut misericordiam in modum abicere miselli scilicet, interdum sine recuso, plerumque sine solatio, sæpius victi, cæcitate semper, & quod peius ferendum est, sine spe nedum recuperandi, vel quod pro sumptibus iactauerant, quæ incommoda resarciuntur, coactente hoc tribunali excelsis, molestias, vexationes, iniurias, vel gramina inferentium; & hæc sufficit, breuius tamen quam pro re, nec tam in forma questionis disputandæ, quam pro satisfactione dubiorum axigibile.

S Y M M A R I U M.

- 1 Consuetudo præscripta, quod Episcopus in inquirendo, ponendo, & corrigendo subditorum excessus sui Capituli consilium requirere teneatur, valida est.
- 2 Consuetudo legitime præscripta quæ dicitur remissive.
- 3 Allegans & dicens aliquid, id probare debet.
- 4 Vicarius non potest inquirere, corrigere, aut punire subditorum excessus, nisi specialiter ab Episcopo ei committatur.

C A P. Non est. III.

1 **C**onsuetudo, demmodo canonicè præscripta sit, quæ Episcopus non tenetur requirere consilium sui Capituli, dum inquiri, puniri, corrigere excessus subditorum, non est reprobanda. Colligitur ex Ordin. Archiep. Gemm. Ioan. Andr. Anch. Dominie. Bort. Monach. Franc. Vin. in ration. lib. 1. pag. 89. Alagon in compend. pag. 36.

2 **D**um tamen aliis sit præscripta canonice.] Quæ dicitur consuetudo legitime præscripta, dicitur in collect. ad c. 12. n. 12. hoc tit. in Decret.

3 In gloss. Quam adegit. Notatur ad hoc quod allegans & dicens aliquid id probare debet, ut per Mascard. de probat. concl. 78.

4 In gloss. Corrigitur. Notatur ad hoc quod Vicarius non potest inquirere, corrigere, aut punire subditorum excessus, nisi specialiter ab Episcopo ei committatur, ut per Bero. in rubr. de officio Vicar. n. 2. & 26. & cons. 1. in 4. vol. 1. Ferrer. cons. 112. vol. 1. Cor. in iustis, notat. 12. de Vicar. n. 17. Lancet. in iustis, Canon. in de officio Vicar. 3. per Vicar. Rebuff. in addit. ad reg. 1. 1. Cancel. verbo aut Vicarius, vers. notandum est, & in præmissis in forma vicarii n. 165. C. lat. §. fin. §. 4. n. 1. Vgolin. de offic. & potest. Episcop. c. 4. §. 7. anno 2. vers.

septimè inquirere, Sanch. de matrim. lib. 3. dist. 29. n. 16. in princip. quoniam plures refero ego ipse de offic. & potest. Episcop. p. 3. allegat. 54. n. 117.

S Y M M A R I U M.

- 1 Referiptum si fiat à Papa ut quis provideatur de præbenda primi vacatura in tali Ecclesia, & in illa est consuetudo, ut antiquiores possint optare antiquiores præbendas huiusmodi consuevendo vales, & est servanda intra 20. dies, & quæ remanens est pro providendo, nisi vacaverit in Curia.
- 2 In optandi non à iure communis, sed potius consuetudine induit non est.
- 3 Antiquiores regulariter prius optare debent quam iuniores.
- 4 Canonici antiquior si differat optare intra legitimum tempus, poterit iunior sequens optare præbendam, quam ille optare debet.
- 5 Antiquior Canonici quæ dicatur ad effectum optandi, ostenditur, & n. 6.
- 7 Optio gradatim fieri debet.
- 8 Excommunicatus potest optare temporalitatem absque titulo.
- 9 Optare non potest vacante præbendam, aut portionem, qui propter aliquod corporis vitium reprobatur ab Ordinibus illi annexis.
- 10 Condono, aut condonans an possit optare?
- 11 Absentes optare possunt.
- 12 Optio potest fieri per procuratorem.
- 13 Penitentius non potest optare.
- 14 Vacatio requiritur ad optionem ex simpliciter consuetudine, aut statuto faciendam.
- 15 Optio locum non habet in beneficiis, seu præbendis in Curia, seu apud Sedem vacantibus.
- 16 Optio locum non habet in beneficiis quomodocumque reservatis.
- 17 Optio locum non habet in mensuris Apost. seu beneficiis reservatis per reg. 3. Cancel.
- 18 Optio locum non habet in eis præbendis, quæ denominantur ad Papam ex negligentia inferiorum in non conferendo intra sex menses à die notitiæ vacationis.
- 19 Optio an locum habeat in beneficiis iniquitatem, remissive.
- 20 Optio an locum habeat in ipsa permutatione, & re-signatione.
- 21 Optio regulariter fieri debet intra 20. dies.
- 22 Electio cum alicui datur intra certum aliquod tempus faciendâ, si id non faciat, transit electio ad alium siue detur à iure, siue à statuto.
- 23 Consuevendo optandi est præter ius, & rationabilis, ad providendum induci potest spatio decem annorum.
- 24 Consuetudo, quæ præter ius est, inducitur statio decem annorum.
- 25 Domus canonicæ potest optare.
- 26 In optandi statuto induci potest.
- 27 Optandi in spectat ad antiquiores non atate, sed receptivitate.
- 28 Major in optione præbenda dicitur ille, qui diutius in Ecclesia militavit.
- 29 Antiquior ad effectum optionis dicitur ille, qui fuit prior in possessione, licet sit posterior in provisione.
- 30 Consuetudine induci potest ut in optione præferantur antiquiores atate, vel maiori Ordine.
- 31 Consuevendo optandi iunioribus æquatur Canonice.
- 32 Canonici antiquiores possunt, si velint, maiores præbendas cum vacent suis relictis optare.

- 33 Optio fieri potest de minori praebenda ubi ex aliqua causa sit magis grata.
- 34 Iure simpliciter fieri dicitur, quod sit per consuetudinem.
- 35 Præbenda, quam in Ecclesia optans habebat, per optionem aliquo modo vacare consuevit.
- 36 Optio locum habet in beneficiis vacantibus in Curia si intra mensem à die secretionis vacationis per Papam non conferatur.
- 37 Optio fieri debet infra 20. dies à die verisimilis scientia vacationis.
- 38 Tempus viginti dierum curri simul omnibus optare volentibus, & unicuique tempus omnibus datur.

CAP. Cùm in tua. IV. & vlt.

Rescriptum si fiat à Papa, ut quis provideatur de praebenda prius vacatura in tali Ecclesia, & in illa est consuetudo, ut antiquiores possint optare antiquiores praebedas, huiusmodi consuetudo valet, & est seruanda intra viginti dies, & quae tenetur est pro promissa, nisi vacauerit in Curia, quia tunc non valet consuetudo. Colligitur ex Ordinari. Lap. Abb. Archid. Gem. Ioan. And. Arch. Domin. Bunt. Monach. Franc. Alagona in compend. pag. 16. Vitiun. in ration. lib. 1. pag. 90. remittunt Ximen. de concord. part. 1. & 2. lae de materia huius text. egi in tractat. de Canon. cap. 10.

In qua consuetudo habetur, &c. [Notatur ad hoc quod ius optandi non à iure communi, sed potius consuetudine inducendum est, ut per Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 3. 4. num. 11. Monet. de optione canon. cap. 2. quest. 1. num. 1. Sed quanto tempore introduci possit, dixi d. cap. 10. num. 5. cum seqq.]

Quod antiquiores, [Notatur ad hoc quod antiquiores regulariter prius optare debeant quam iuniores, ut per Monet. d. tract. cap. 4. 1. num. 1. 5. ubi cum Bellam. decis. 229. hoc aut ita procedere ut huiusmodi antiquiores vigile statuti, aut consuetudinis de optando non semel dantur, seu per prima vice, sed quoties casus euenierit, modo aliud non obstat, optare possint, cum hic actus sua natura repetibilis, seu iterabilis sit.]

Si Canonici antiquiores differunt optare intra legitimum tempus, ita ut sit periculum ne illud labatur ad damnum iuniorum, poterit iunior sequens optare praebedam, quam illi optare debebat, & tenebit optio iunioris in euerum, quo senior, siue antiquior intra tempus statutum non optauerit, ut per Tirac. de reuoluto. conuict. 5. 2. gloss. 1. num. 66. Zerol. in praxi Episc. verbo Canonici. 4. 7. concl. 4. Gonzal. d. gloss. 34. num. 76. Monet. d. tract. cap. 5. 9. 1. num. 3.

Antiquior non censetur ille, ac proinde praefertendus non est, qui cum prius esset Canonici, postea mutauit praebedam, & Canoniciam per impetrationem, & collationem, sed praefertur debet is, qui post primam illius receptionem, ante tamen secundam, receptus fuit in Canonico, ut post Paris. resoluit Monet. d. cap. 5. 9. 1. num. 12.

Antiquior num sit ille, qui per Cameram possessionem cepit, is, qui eam postea cepit per se ipsos, vel procuratorem? vide Monet. d. cap. 5. num. 12. & 13.

Gradatim. [Optio ita quoque gradatim fit ut antiquiore optante vacante cum Canonico praebedam, sequens optet praebedam, quam antiquior dimittit, & ab hoc dissimilis optet alter, qui mox sequitur, & sic de ceteris, ut per Gonzal. d. gloss. 34. num. 15. Monet. d. tract. cap. 5. 9. 1. num. 5. ubi à n. 16. disputat an optio semper fiat intra eundem ordinem, & gradum.

Per se, &c.] Etiam si excommunicatus sit, ut per Conar. Gig. de pensib. 4. 6. 3. n. 15. Gemin. hic in fine, & Franch. num. 6. Com. de expellat. num. 60. Rot. decis. 5. in fine, de concess. prob. in mun. decis. 8. de sent. exco. in antiq. Vgolin. de censuris rel. 2. cap. 13. §. 2. num. 15. Sayr. in simili tract. lib. 2. cap. 6. num. 1. Monet. d. cap. 4. à num. 2. o limitantem post num. 30. ubi ex speciali statuto, vel consuetudine optandus sit titulus, veluti quando portionarius optat Canoniciam, vel Canonici dignitatem, aut aliis ubi requiritur in optione noua collatio, quod etiam tenent Gonzal. d. gloss. 34. num. 65. & à num. 72. Soaz. tom. 5. de censur. disp. 132. sect. 1. num. 19. optimè D. Anton. Ricciol. de iure personarum extra gremium Ecclesiae existent lib. 4. cap. 1. per tot. & plures alij, quos refert, & sequitur Nicol. Garc. de benefic. part. 7. cap. 13. num. 43. cum seqq. Ego ipse d. cap. 10. à n. 18.

Vbi antiquus propter aliquod corporis vitium repellitur ab Ordinibus annexis alicui praebedae, vel beneficio in Ecclesia Cathedrali, vel Collegiata, non poterit quoque in ea Ecclesia optare vacante praebedam, aut portionem, ut resoluunt Monet. d. cap. 4. 9. 6. à num. 109. & à num. 117. obstat cunctum, qui ceteris factus est postquam beneficium in Ecclesia aliqua Cathedrali, vel Collegiata obtinuit, non idcirco excludendum esse ab optione, quae deinceps, facienda occurrat, & num. 116. idem quoque dicendum potest de iurto, muto, & aliis similibus corpore vitiosis, & à num. 128. ubi peccatore etiam notorium regulariter ut sic non esse arcendum ab optione, & à num. 116. tenet irregularitatem praecedentem receptionem Ordinis, aut beneficii impedire quoque optionem. An autem coadiutor, vel coadiutor optare possit, late disputat idem Monet. ubi supra à num. 139. ubi num. 158. firmat dignitatem, Canoniciam, vel portionem in Cathedrali, vel Collegiata Ecclesia obtinentem petiunde optare posse, ac si non haberet coadiutorem cum futura successione, & n. 163. dicit coadiutorem minime optare posse, de quo tamen vide quae late scribunt Monet. ad reg. 8. Cancel. gloss. 34. num. 97. Nicol. Garc. de benefic. 4. cap. 5. num. 118. cum seqq.]

Vel per alios. [Absentem optare posse resoluunt Monet. d. tract. cap. 4. quest. 3. à num. 31. Ego ipse d. cap. 5. num. 14.]

Notatur ad hoc quod optio potest fieri per procuratorem, ut per Gonzal. ad reg. 58. Cancel. gloss. 34. num. 113. Monet. d. cap. 4. reg. 52. cum seqq. ubi n. 5. dicit quod potest fieri optio etiam à procuratore non habente speciale mandatum, qui tamen constitutus sit cum libera, & à num. 58. subdit quod si procurator habeat generale mandatum, vel negotiorum gestor optet nomine meo, & ego tamen habeam optionem, valebit optio.

Optare praebedam. [Vbi autem praebedam habet annexam aliquod perpetuum officium, puta poenitentiarij, non potest, qui eam habet, alteram optare, ut tenet in specie Nauar. conf. 14. de rebus Eccles. non alien. alius cas. 22. de praebed. sequitur Gonzal. d. gloss. 34. num. 78. cum seqq. ubi non solum in poenitentiarjo, sed etiam in Theologo, Doctore, seu Magistro hoc admittit, quicquid dicat Monet. d. tract. cap. 5. quest. 1. à num. 11.]

Cum praebedam vacabit. [Ad optionem igitur ex simpliciter consuetudine, aut statuto faciendam, expressè requiri vacationem notat Monet. d. tract. cap. 5. n. 151. & 153. obliuatur ex speciali consuetudine super hoc in solida posse etiam praebedam non vacantem optari.]

In praebedis verò apud Sedem Apostolicam. [Notatur ad hoc quod optio locum non habet in beneficiis, seu praebedis]

34 Collectanea Doct. in Lib. I. Sexti Decretal.

- præbendis in Curia, seu apud Sedem vacantibus, vt per Rot. decis. 4. de consuetudinibus nouis, Glig. d. quæst. 6. 1. Simonet. de reſignat. benef. n. 45. num. 1. Fal. on. in ſimili traſſ. q. 4. eſſet in 1. Azor. diſt. moral. p. 1. lib. 6. cap. 26. q. 1. Monet. d. traſſ. cap. 1. q. 3. n. 12. Flamin. Parif. de reſignat. benef. lib. 2. quæſt. 20. num. 7. metipſum d. c. 30. num. 21.
- 16 Similiter optio locum non habet in beneficiis quomodocunque reſignatis, ſive generaliter, ſive ſpecialiter, vt per Rot. decis. 1. num. 4. de verum permut. in nouis, Franc. Marc. Delphin. decis. 11. 1. num. 2. p. 2. Flamin. de reſignat. lib. 2. q. 20. n. 1. Azor. d. p. 2. lib. 6. c. 26. q. 13. Anaſt. German. de indult. Cardin. 4. etiam ex eo, n. 12. Gonzal. d. gloſſ. 1. q. 2. Nicol. Gac. de benef. p. 5. cap. 1. n. 45. 1. Monet. d. cap. 1. q. 3. n. 4. 1. metipſum d. cap. 30. num. 22.
- 17 Sic etiam optio locum non habet in menſibus Apoſt. ſeu beneficiis reſignatis per reg. 8. Cancell. de alternatiua, vt in ſpecie tradunt Paul. Gram. in addit. ad Simonet. de reſignat. benef. q. 45. verbo ſuperſuſum, Gonzal. d. gl. 1. q. 2. n. 1. Monet. d. q. 1. num. 78.
- 18 Optio tamen locum habet in iis præbendis, quæ deſignantur ad Papam ex negligencia inferiorum in non conferendo intra ſex menſes à die notiſſe vacationis, vt per Franc. Marc. Delphin. decis. 11. 59. num. 2. part. 1. Gonzal. d. gloſſ. 3. q. 4. num. 7. 1. Azor. d. q. 13. Monet. d. q. 3. num. 106. metipſum d. c. 10. n. 24.
- 19 An in beneficiis inſcripturatis locum habeat optio, vide latè Monet. d. c. 1. quæſt. 1. n. 112. vbi reſponder quòd non. An etiam in beneficiis, & præbendis, quæ permittantur, & reſignantur, ſive in ipſa permutatione, & reſignatione locum habeat optio? reſponder etiam quòd non, cum Petr. Gregor. de benef. cap. 19. n. 4. Azor. p. 2. lib. 7. c. 10. quæſt. 7. Flamin. lib. 2. q. 20. num. 2. Gonzal. d. gloſſ. 3. q. 4. n. 35. & ſeq. Monet. d. q. 1. n. 124.
- 21 Per virginis dies duntaxat, &c. Notatur ad hoc quòd optio regulariter fieri debet intra viginſi dies, vt per Franc. Marc. Delphin. decis. 12. 58. num. 5. Gonzal. d. gloſſ. 1. q. 4. num. 7. Monet. d. traſſ. q. 4. n. 1. quos reſert ego ipſe d. c. 10. num. 4. Minui poſſet hoc tempus per Capitulum ipſum ex Franc. hic ad ſuſum, & Parif. conſil. 10. num. 17. vol. 4. & Monet. d. c. 4. num. 3. licet & protogari valet, vt tenent Zerol. in praxi Epiſcop. verb. Canonica, verſ. ad ſeptimum. Monet. d. cap. 4. n. 7. Cætera vide ad gloſſ. verbo duntaxat inſi. n. 18.
- 22 Quibus elapſis, &c. Notatur ad hoc quòd eùm alicui datur electio intra certum aliquod tempus faciendâ, ſi id non faciat, tranſit electio ad alium, ſive detur à iure, ſive à ſtatuto, vt per Turq. de retrah. ligna. 5. 24. gloſſ. num. 2.
- 23 In gloſſ. Conſuetudo, ibi, tunc ſufficere ſpatium decem annorum. Notatur ad hoc quòd conſuetudo optandi eſt præter ius, & rationabilis, idcoque induci poſſet ſpatio decem annorum, vt per Archid. hic num. 1. Ioan. And. n. 4. Franc. n. 5. & 7. Gemin. n. 6. Duen. reg. 139. de veritate tamen huius notabilis, vide Gonzal. d. gloſſ. 3. q. 4. n. 12. & 13. Monet. d. traſſ. c. 1. q. 2. n. 14.
- 24 In ead. gloſſ. ibi, Et non coura ius ſufficere ſi ſit longum. Notatur ad hoc quòd conſuetudo, quæ præter ius eſt, inducit ſpatio decem annorum, vt per Curt. de conſuet. ſit. 1. n. 28. Cou. lib. 1. verſ. c. 17. n. 3. verſ. quæſt. 10. Socr. in theſ. recepit. ſent. lit. C. num. 279. Villalob. lit. C. n. 13. Monet. d. c. 1. n. 6.
- 25 In ead. gloſſ. ibi, Quid antiquior Canonici poſſit mutare domum, &c. Notatur ad hoc quòd domus canonicalis poſſet optari, vt per Gemin. Archid. Butr. & alios in præſenti, Rebuff. de pacif. poſſeſſ. n. 140. Monet. d. traſſ. c. 1. n. 7.
- 26 In ead. gloſſ. ibi, Pote verum etiam in ſtatuto. Notatur

ad hoc quòd ius optandi ſtatuto induci poſſet, vt per Mil. in ſuo repert. verbo conſuetudo, & ſtatuto optandi, Glig. de penſionib. q. 63. num. 3. Monet. d. traſſ. cap. 2. n. 49.

In gloſſ. Antiquiores ibi, non ante ſed tempore, &c. Notatur ad hoc quòd ius optandi ſpecialiter ad antiquiores non ſtat, ſed receptione, vt per Rot. decis. 6. n. 2. de conſuet. in antiq. & decis. 4. 1. num. 1. part. 1. diuerſ. Falcon. in traſſ. de reſignat. benef. eſſet in 29. Mil. in ſuo repert. verbo conſuetudo per quam diſponitur, il. Zerol. d. verbo Canonici verſ. ad ſeptimum, conſil. vlt. Azor. d. part. 2. lib. 6. c. 26. quæſt. 13. Gonzal. ad reg. 8. Cane. 6. 1. proxim. n. 22. Monet. d. traſſ. c. 1. n. 11. Ille enim dicitur maior in optione præbende, qui diutius in Eccleſia militauit, Menoch. de arbit. lib. 2. caſu 124. n. 5. quicquid dicat Tirac. in præſat. primogen. n. 10 120. & ſeq. & n. 1. Sic etiam antiquior ad eſſ. cum optionis dicitur ille, qui fuit prior in poſſeſſione, licet ſit in poſſeſſione poſterior, cùm ſit antiquior in iuriſdictio Eccleſiæ, ex Gonzal. d. gloſſ. 3. q. 4. n. 49.

In ead. gloſſ. ibi, Idem ſi eſſet conſuetudo, &c. Notatur ad hoc quòd conſuetudine induci poſſet, vt in optione præſentantur antiquiores ætate, vel maiores ordine, vt per Monet. d. traſſ. cap. 4. quæſt. 1. n. 18.

In ead. gloſſ. ibi, Nota quòd conſuetudo iſta à iuriſdict. acquiritur canonice. Ita Franc. Marc. Delphin. decis. 12. 58. n. 2. part. 1. Azor. d. c. 6. quæſt. 13. Monet. d. traſſ. cap. 2. quæſt. 1. num. 1.

In gloſſ. Meliores. Notatur ad hoc quòd antiquiores Canonici poſſunt, ſi velint, meliores præbendas eùm vacant, ſuis reliſtis optare, vt per Tirac. in præſat. primogen. n. 187.

In ead. gloſſ. ibi, Quid ſi in tali Eccleſia, &c. Notatur ad hoc quòd fieri poſſet optio de minori præbenda vbi ex aliqua cauſa ſit magis grata, vt per Franc. Marc. d. decis. 12. 5. n. 4. Roman. conſil. 217. Rot. decis. 5. verſ. præterea, de conſuet. in nouis, Nan. conſil. 4. de rebus Eccleſiæ non alien. Monet. d. traſſ. c. 1. q. 7. n. 135. quicquid dicat Gonzal. d. gloſſ. 3. q. 4. n. 21.

In gloſſ. De iure ibi, conſuetudo eſt animi ius quoddam. Notatur ad hoc quòd id de iure ſimpliciter dicitur fieri, quod per conſuetudinem fit, vt per Tiraquel. in traſſ. de iure declar. 7. in præſat. n. 5.

In gloſſ. Non fuerit. Notatur ad hoc quòd per optionem regulariter vacat, ſaltem aliquomodo, præbenda, quam in Eccleſia optare habebat, vt per Monet. d. traſſ. c. 4. q. 1. n. 55.

In gloſſ. Ordinarius ibi, Cùm Papa de ipſis non preuiſis debet infra menſem. Notatur ad hoc quòd optio locum habet in beneficiis vacantibus in Curia, ſi intra menſem à die ſcientie vacationis per Romanum Pontificem non conferantur, vt per An. Falcon. de reſignat. benef. q. 4. eſſet in 6. num. 2. Glig. de penſionib. q. 63. n. 11. Zerol. d. verbo Canonica verſ. ad ſeptimum conſil. 6. Monet. d. traſſ. c. 1. q. 1. n. 70.

In gloſſ. Viginſi dies ibi, à tempore ſcientia. Notatur ad hoc quòd optio fieri debet infra viginſi dies à die veriſſimè ſcientie vacationis, vt per Zerol. d. verſ. ad ſeptimum. Gonzal. d. gloſſ. 3. q. 4. num. 75. Erat tempus optandi præbendas non currit ignorantibus, vt per Tiraquel. de retrah. lig. 6. 15. gloſſ. 4. num. 14. Monet. d. traſſ. cap. 6. n. 18. vbi num. 21. notat quòd ad hoc vt currit hoc tempus ad optandum, non ſufficit ſicta illa notiſſa, de qua in Clem. vnic. 5. ceterum, de conſueſ. præb. & idem Monet. d. loc. num. 19. ſignat probabiliter eſſe quòd ſi iis omnes, qui optare debebant, inſiſtè impediri fuerint, intante tali impedimento, illud tempus iis non currit, & c. n. 4. ait, quod tibi etiam ipſo iure currit illud tempus optandi, adhuc competet.

petet tam minoribus ex causa tatis, quam abientibus, alioquin impeditis in integram restitutionem.

- 38 In gloss. *Dantacur ubi, & sic de singulis inter omnes, &c.* Notatur ad hoc, quod tempus viginti dierum currit simili omnibus optare volentibus, & vnicum tempus omnibus datur, ut per *Feame, Mare, d. decif. 1258. n. 5. Tiraq. de retractu lit. 2. §. 2. gloss. 1. n. 66. Gonzal. d. gloss. 34. n. 76. Minet. d. trall. c. 6. n. 1.*

De Postulatione Pralatorum.

TIT. V.

SYMMARIVM.

- 1 Electio nulla est si quis eligat postulando, vel postulandum, vel postulet eligendo, vel eligendum, aut in eligendo, & n. 2.
- 2 Electio inacta est nullius momenti, etiamsi adsit clausula, nomen meliori modo.
- 4 Verbum, *cavere*, denotat latam sententiam.
- 5 Beneficium vnicum semel eligens non potest aliud eligere, nec in electi preiudicium variare.
- 6 Per vires consulere debemus.

CAP. Perpetuo. Vnic. Bonif. VIII.

- 1 **L**IGENS sub hac forma. Eligo postulando, vel postulo eligendum, vel eligo postulandum, seu postulo eligendum, vel eligo ad postulandum, vel postulo in eligendum, facit omnia iurica & varia. Item prohibuit, & invalidum est eligere sub hac forma. Eligo, & postulo prout melius de inee valere potest, nisi quando probabiliter dubitatur, an quis sit eligendus, vel postulandus, & tunc ille, de quo agitur, tenetur in tempore consensius eligere viam electionis, vel viam postulationis, nec potest viam electa ad aliam amplius redire. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchaz. Bute. Dominic. Monach. Franc. Viniac. in *ratione*, lib. 1. pag. 95. Alagona in *compend.* pag. 39. tenuitque Casal. in *annot.* & Ximen. in *concord.* p. 12.

- 2 Hanc eandem conclusio, ex hoc text. desumunt novissimè Paul. Layman, in *quest. Canonice de Pralat. Ecclesiasticis*, elect. c. 1. §. 11. Iul. Labor. com. 1. *mar. Iacobus* in c. 4. de elect. c. 1. §. 2.

- 3 *Prout potest melius de iure valere.* Notatur ad hoc, quod electio inacta nullius momenti est, quamvis adsit clausula, tamen meliori modo, ut per Cald. Pericla de *empt. & vendit.* c. 1. n. 16.

- 4 *Paribus vocibus cavere.* Verbum, *cavere*, denotat latam sententiam, dixi in *trall. de dissimul. & frequenter*, dist. 53. secundum Lugdunensem impressum.

- 5 *Reducendi ad alium, &c.* Notatur ad hoc, quod si quis in eum vnum beneficium elegerit, aliud eligere non poterit, nec in electi preiudicium variare, ut per Tiraq. in l. *bonis*, §. *hoc sermone*, n. 50. cum seqq. de *verb. signif.*

- 6 In gloss. *Probabiliter*, ubi, *per vires consulere debemus.* Vide Sayr. in *claus. Regia*, lib. 1. c. 8. n. 2.

De Electione, & Electi potestate.

TIT. VI.

SYMMARIVM.

- 1 Appellatum ubi fuerit ex Papam propter oppositio-

nem contra provisionem, electionem, vel postulationem factam ad personam, dignitatem, vel Canoniam, tunc appellatur, & se defendens, & quoniam interest, infra mensem a die obediens ad Sedem Apost. iter arripere debent.

- 2 Promissio prodest differt ab electione.
- 3 Procurator alicuius si in termino sibi prestatum obiecit crimina adversus electum, & intra illud tempus non docuit de mandato, quod iam habebat, nihil ei obstat, mandatum non fuisse exhibitum.
- 4 Dist. A, vel Ab regulariter excludunt, & denotant terminum a quo.
- 5 Constitutiones papales loquentes de masculinis comprehendunt feminas.
- 6 Promissio lato modo habet in se inclusam electionem, & confirmationem, ac consensum auctoritatis, per quos Ecclesia procedat.
- 7 Appellanti in causa procedi debet ubi post aduentum vnius partis ad Sedem Apost. opposuerit, & appellanti contra electionem, &c. altera pars intra viginti dies non comparet.
- 8 Hospitalis comprehenditur sub dispositione huius text.
- 9 Index ex officio suo procuratorem compellere potest ad exhibendum mandatum, vel ad concedendum de rato, si dubitet de mandato.
- 10 Non probens, quod in forma opponit, condemnabitur parti alteri in expensis.
- 11 Verbo *suorum* temporis quando iungitur participium prateriti temporis, tunc est lata sententia.
- 12 Verbum *sit*, an & quando denotat latam sententiam, remissum.
- 13 *Expensa*, in quibus villis villis condemnatur, taxanda sunt a iudice secundum qualitatem litigantis ex proprio arbitrio.
- 14 *Expensarum* condemnatio non fit, dum quis ex probatione completa, & ob delationem iuramentis obtinuerit.

CAP. Statimius. I. Innoc. IV.

 I quis in electione, provisione, seu postulatione alicuius dignitatis, personarum, aut Canoniarum, aliquid obiecit, ac proinde fuerit ad Papam appellatum, tam appellans, & se defendens, quam exteri, quorum interest, infra mensem a die obediens per se, vel per procuratores ad Sedem Apost. iter arripiant. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchaz. Bute. Dominic. Monach. Franc. Viniac. in *ratione*, lib. 1. pag. 151. Alagona in *compend.* n. 39. tenuitque Casal. in *annot.* & Ximen. in *concord.* p. 12. §. 1.

De materia huius text. agunt Mar. Alter. de *confur.* tom. 1. dist. 1. §. 4. Bonacin. de *diffensionibus* omnibus in particularibus dist. 3. §. 4. p. 10. §. 9.

Vel provisionem. Ergo promissio proprie differt ab electione, ut per Tiraq. in l. *bonis*, §. *hoc sermone*, lin. 6. n. 14. §. 1. §. 5. de *verb. signif.*

Vel per procuratores. Notatur ad hoc, quod si aliquis tanquam procurator alterius in termino sibi prestatum obiecit crimina adversus electum, & intra illud tempus non docuit de mandato, quod iam habebat, quia forte non recordabatur, nihil ei obstat mandatum non fuisse exhibitum, ut per Tiraq. de *retractu*, lib. 5. §. 1. gloss. 10. n. 94.

A die obediens. Notatur ad hoc quod distiones A, vel Ab regulariter excludunt, & denotant terminum a quo, & insuper natura sunt exclusivæ, & separativæ, ut per Tiraq. de *retractu*, lib. 5. §. 1. gloss. 11. num. 51. §. 5. Coim. in *pragm. Sancti. rit. de collat.* §. *videlicet*, verbo A, pag. 251. Rebuffus lib. 1. c. 23. vers. *ab*

re, ff. de verbor. signif. Rot. decis. 710. num. 4. part. 1. divers. & decis. 705. num. 2. p. 2. etiam divers. Alo. L. Rito. in collecti. decis. p. 2. collecti. 489. Magni. Florent. decis. 8. num. 7. vers. & maxime si fieri non, Stephan. Grazian. Merchia decis. 1. 2. 4. n. 4. & discipul. forens. cap. 161. num. 1.

In gloss. *Stratimur*. Notatur ad hoc quod suspensio de qua in hoc text. adiciatur, non incurratur occasione cuiuslibet beneficii, sed solum occasione Dignitatum, Personarum, & Canoniarum, de quibus sermo est in hoc text. & occasione Episcopatum, & Dignitatum Episcopatus superiorum, de quibus loquitur cap. compromissarii, infra. hoc ord. tit. Ita Soar. tom. 5. de censur. disp. 32. sect. 3. n. 12. Mar. Alter. d. c. 4. collecti. 1. vers. quantum. Illud. tra. 17. c. 6. q. 8. n. 13. Bonacin. d. puncto 9. n. 3.

In gloss. *Personam*. Notatur ad hoc, quod suspensio de qua in hoc text. non est lata contra impugnantes electionem ob defectum eligentium, vt per Alter. d. cap. 4. col. 2. Bonacin. d. puncto 9. num. 2. vers. quod suspensio.

In gloss. *Si quis ibi*. vel si qua Notatur ad hoc, quod Constitutiones penales loquentes de masculino comprehendunt femininum, vt per Tiraq. de retrali. lig. 5. t. gloss. 9. n. 14.

In gloss. *Præmissis*. ibi, quia forte ad eum pertinet promissio, & promittendo eligat, & confirmat. Notatur ad hoc quod promissio lato modo habet in se inclusam electionem, & confirmationem, vt per Rot. decis. 117. n. 2. Continet enim omnes modos per quos Ecclesia promittitur, vt per Rebollin. praxi benef. tit. de forma Præmissis. n. 5. Mandol. in reg. 12. Cancell. 9. n. 3. Gonzal. ad reg. Cancell. gloss. 7. per res. Rot. decis. 791. num. 9. p. 1. divers.

§. Sed si pars.

Et si post aduentum vnius partis altera pars intra viginti dies non compareat, procedatur in causa appellationis. Colligunt Doctores citati in principio text.

Hac autem in dignitatibus, &c.] Procedere etiam in hospitali resoluit Mascard. de probationib. concl. 869. num. 14.

In gloss. *Absentia*. ibi, credo tamen ne index, &c. Notatur ad hoc quod index ex officio suo procuratorem compellere potest ad exhibendum mandatum, vel ad cauendum de rato, si dubitetur de mandato, vt per Duem. reg. 264. vers. & vna hanc reg. Mascard. de probat. concl. 695. num. 4. Mench. quest. vlt. cap. 16. num. 2. Soar. de Pace in praxi in iure anme. 4. num. 3.

§. Adjicientes.

Qui vero obiecerit contra formam electionis, & plenè non probaverit, condemnabitur ad expensas partis contrarie, si obiecerit contra electi personam, & plenè non probaverit, erit per triennium suspensus à beneficiis Ecclesiasticis, ad quæ si tamen in illo triennio se ingesserit, erit ipso iure perpetuo priuatus, sine vlla fide indulgentiæ, nisi forte constaret quod causa probabilis ipsam excoletur à calumnia. Colligunt Doctores in princ. text. citati.

Hanc eandem concl. ex hoc text. desumunt Vinald. in candel. anteo tit. de suspens. num. 12. Sayr. de censur. lib. 4. cap. 15. num. 3. Soar. in simili tra. disp. 31. sect. 3. n. 12. Vbi ait suspensionem huiusmodi non extendi contra electum ad beneficium Ecclesiasticum, Squillante de obligat. clericor. p. 4. num. 84. vbi intelligit de beneficiis illius Ecclesie, de cuius electione

agitur, vt culpe sit proportionata poena, referend. egn. ipse in tra. de iure Ecclesiast. lib. 1. c. 19. de elect. num. 241.

Triennium numeris se suspensum, &c.] Obseruandum est quod quando verbo futuri temporis ingitur participium præteriti temporis, tunc est lata sententia, vt per Tiraq. in l. si vnaquis, verbo renouatur, n. 70. & 71. C. de reuocandis donat.

Et qui plenè non probauerit, &c.] Ergo qui semiplenè tantum probat, afficitur hac suspensione, vt per gloss. in præfati, verbo qui vers. Mar. Alter. d. c. 4. col. 2. Bonacin. d. puncto 9. n. 4.

Ad qua si infra illud tempus, &c.] Notatur ad hoc quod beneficiarius si contracta hac suspensione à beneficiis intra triennium, se tamen in illis ingessit ante completam vltimum diem triennij remanet ipso facto priuatus beneficiis absque vlla spe iterum illa obtinendi nisi probauerit se rationabilem causam obtinuisse impugnandi electionem, & quæ calumnicatorem non fuisse, vt per Geminiac. num. 7. Alter. d. c. 4. col. 1. & 4. Bonac. d. puncto 9. n. 9.

Perpetuo sit priuatus.] Verbum, sit, an & quando denotet latam sententiam vide Doctores per me citatos in d. d. l. l. in vlt. q. 374.

In gloss. *Docuerit*. Notatur ad hoc quod ex pensæ in quibus videntur vltiori condemnatur, taxandæ sunt à iudice secundum qualitatem litigantium ex proprio quidem arbitrio, vt tandem præmissa taxatione vlt. for. iuramentum præstet se verè impendisse quantitatem illam, quæ per iudicem fuerit definita, vt per Couar. praxi. c. 17. n. 6.

Aduenire oportet expensarum condemnationem non fieri dum quis ex probatione semiplena, & si delationem iuramenti obtinuerit, vt per laticl. Lamefranc. decis. 127. incip. Quando aliter. & decis. 334. incip. Alter. Canalic. Frois. decis. 15. num. 3. lib. 2. Camill. Bottel. in summ. omnium decis. tit. 54. de iuram. supplet. num. 61. vbi n. 6. l. imitit ille, cui iuramentum delatum est, plusquam semiplenè probasset, & aduersarius nihil.

In gloss. *Defecerit*. ibi, Hanc penam incurrit non simpliciter appellans, &c. Notatur ad hoc quod appellans ab electione non incurrit hanc suspensionem, vt per Alter. d. c. 4. col. 2. vers. & licet, Bonac. d. puncto 9. num. 6.

In gloss. *Defecerit*. la. ibi, & si plura quis obiecit, &c. Notatur ad hoc quod obiectis plura elamina, vel defectus in personam, sed vnum solum plenè probans non ligatur hac suspensione, vt per Bonac. d. puncto 9. num. 5.

S Y M M A R I U M.

1. Vota conditionalia, alternatiua, & incerta in electionibus reprobandur, & recidunt in purè consentientes, &c. n. 2.
2. Electores non possunt sub conditione, vel alternatiua eligere.
3. Collatio, & institutio fieri non possit sub conditione, vel alternatiua.
4. Beneficium Ecclesiasticum debet purè, & sine aliqua extrinseca conditione conferri.
5. Presentatio non solum alternatiua, sed etiam conditionalis, & dubia fieri potest, dummodo infra tempus datum ad presentandum conditio purificetur, & dubietas cesset.
6. Consensus uoce, & non scripto est exprimendus.
7. Episcopus etiam ignorans mortem potest conferre beneficia sub conditione, si vocant.
8. Beneficium confectum alicui contra legendi sacram Scripturam

De Electione, & Electi potestate, Tit. VI. 37

Scripturam, vel docendi quando non sit simonia, ostenditur.

- 10 Electio facta sub conditione, si vacat, vel simili, non valet.

CAP. In electionibus. II.

de presenti, vt per Rebuff. in concord. in forma mandati, verbo innotatus. vers. intelligi. Cou. lib. 3. var. c. 16. n. 2. Domin. hic n. 10. & 11. & Franch. 5. Rip. lib. 2. ref. 12. vbi ait electionem factam sub illa conditione, si placuerit Summo Pontifici, irritam fore. Nicol. Gar. c. cap. 2. num. 9. Contra Fr. Emman. quæst. Regul. tom. 2. quæst. 51. art. 3.

- 1 Vota conditionalia, alternatia, & incerta in electionibus, postulationibus, & scrutiniis, sunt nulla, & tota potestas eligendi deuoluitur ad alios, qui parè elegerunt. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Batt. Domin. Monach. Franc. Via. in ration. lib. 1. pag. 155. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 60. remissio Ximen. in concord. p. 1. & 2.

- 2 Hanc eandem condit. firmat Fr. Lædon Mitand. in man. Prælat. tom. 2. g. 2. art. 17. concl. 2. vbi intelligit de conditionibus, quæ reddunt electionem incertam, perplexam, & dubiam, non verò de aliis, quæ nihilominus sunt ex natura actus.

- 3 Vnde colligit electores non posse conditione, vel alternatiue eligere, vt per Syluest. in som. verbo electio n. 6. Ripa lib. 1. ref. 32. Roch. de iur. par. verbo honorificum, q. 8. n. 29. Idem in collatione, & institutione resoluunt Mahedani. decis. 50. n. 2. de prebendis, Cassid. decis. 15. n. 3. eod. tit. Caputa. decis. 298. n. 5. p. 2. & decis. 1241. n. 3. p. 2. Pot. decis. 196. p. 3. Mat. Anton. var. resolut. lib. 1. ref. 112. casu 60. Nam beneficium Ecclesiasticum debet potè, & sine aliqua extrinseca conditione conferri, vt per Rebuff. in praxi benef. tit. requisita ad collationem bonum, n. 2. & 4. Gouzalad reg. 8. Cancell. gloss. 5. n. 15. Nicol. Gar. de benef. p. 3. c. 2. à num. 1.

- 4 In præsentatione tamen non procedit hle text. & supradicta resolutio, sed præsentatio non solam alternatiua, sed etiam conditionalis, incerta, dubia, & obsecra procedet, dummodo infra statum datum ad præsentandum conditio persisteret, incertitudo, dubietas, & obsecra certificetur, & si conditio, vel incertitudo venit purificanda, vel certificanda per habentem iurisdictionem, statim dicitur purificata & certa præsentatio, Rebuff. in concord. in forma mandati, verbo innotatus in fin. Nicol. Gar. c. cap. 2. num. 3. Vinian. in praxi iurispatriarum, lib. 8. cap. 6. num. 24. in vltim. impress.

- 5 Notatur etiam ad hoc, quòd conferre beneficium alicui cum onere legendi sacram Scripturam, vel sacram Theologiam, vel docendi Clericos in seminario, non est simonia quando illud onus fuit impositum illi beneficio antequam conferretur, vel alicui beneficio vnito alteri, scilicet si non habebat prius illud onus, & nunc Episcopus vellet illud ei imponere & conferre, quia tunc est simonia, vt per Thom. Zetol. d. p. 1. verbo simonia vers. aduocatus.

- 6 In ead. gloss. ibi, contrarium possit dici, &c. Notatur ad hoc, quòd non valet electio facta sub conditione si vacat, vel simili, & quod in eis nihil alicui potest quod sonet in conditionem, etiam de præterito, sed Barbof. Collect. Tom. I. V.

- 7 Notatur etiam ad hoc, quòd conferre beneficium alicui cum onere legendi sacram Scripturam, vel sacram Theologiam, vel docendi Clericos in seminario, non est simonia quando illud onus fuit impositum illi beneficio antequam conferretur, vel alicui beneficio vnito alteri, scilicet si non habebat prius illud onus, & nunc Episcopus vellet illud ei imponere & conferre, quia tunc est simonia, vt per Thom. Zetol. d. p. 1. verbo simonia vers. aduocatus.

- 8 In ead. gloss. ibi, contrarium possit dici, &c. Notatur ad hoc, quòd non valet electio facta sub conditione si vacat, vel simili, & quod in eis nihil alicui potest quod sonet in conditionem, etiam de præterito, sed Barbof. Collect. Tom. I. V.

- 9 Notatur etiam ad hoc, quòd conferre beneficium alicui cum onere legendi sacram Scripturam, vel sacram Theologiam, vel docendi Clericos in seminario, non est simonia quando illud onus fuit impositum illi beneficio antequam conferretur, vel alicui beneficio vnito alteri, scilicet si non habebat prius illud onus, & nunc Episcopus vellet illud ei imponere & conferre, quia tunc est simonia, vt per Thom. Zetol. d. p. 1. verbo simonia vers. aduocatus.

- 10 In ead. gloss. ibi, contrarium possit dici, &c. Notatur ad hoc, quòd non valet electio facta sub conditione si vacat, vel simili, & quod in eis nihil alicui potest quod sonet in conditionem, etiam de præterito, sed Barbof. Collect. Tom. I. V.

SVMMARIVM.

- 1 Papa de electione vbi non tractetur.
- 2 Excommunicationem nemini reservatam incurrit mittentes scripturas, vel nuntios alicui Cardinali in Conclavi esistenti ad electionem Romani Pontificis, vel cum eo secretè loquentes, & Officiales, qui non seruant contenta in hoc text.
- 3 Periculum vbi maior est, ibi cautius est agendum.
- 4 Papa est super omnia Concilia.
- 5 Verbum incertus denotat Causam lata sententia.
- 6 Cimitaris appellatione venit portus.
- 7 Forma quævis non potest adimpleri specificè, debet adimpleri in casu equipollenti, & sufficit.
- 8 Mare, seu pars maris dicitur esse de territorio illius civitatis, vel loci, cui magis appropriatur.
- 9 Cardinales ad electionem Papa secundum text. in presenti non debent citari, sed tamen intra decem dies expectari.
- 10 Electio Papa si fiat communis Cardinalium eximium præsentium, vel duarum partium eorum consensu, alius non expellatur intra decem diem tempus absentibus an valida sit, remissio.

CAP. Vbi periculum. III.

Gregor. X.

IN hoc text. cum suis 55. agitur de modo & forma eligendi Pontificem, de quo aliqua dixi in collect. ad cap. iur. de viciando, hoc tit. an Decretal. & de ea est nostra constitutio Gregorij XV. incip. *Extremis Puris sub dat. 17. Kalend. Decembris 1621.* & alia nouissima S. D. N. Urbani VIII. incip. *Ad Romanum sub dat. 5. Kalend. Februarii 1625.*

Excommunicationem nulli reservatam incurrit mittentes scripturas, vel nuntios, alicui Cardinali in Conclavi esistenti ad electionem Romani Pontificis, vel cum eo secretè loquentes, & officiales, qui non seruant contenta in hoc exp. vel circa ipsum fraudem committunt, vt per Nan. in man. 5. 17. n. 121. Fillioet. 1. 14. n. 53. vers. t. & n. 54. metipsum de officio Episcopi, p. 3. allegat. 50. n. 201. in vlt. impress. nouissimè Bonac. de censur. extra Bullam, disp. 2. q. 2. p. 34. Rainet. in Catalogo censurarum extra Bullam, c. 7. excom. 5. & c. 9. excom. 4. 5. vbi aduertit recipientes, vel mittentes literas, nuntium, notam, aut signum aliquod illud, dum sunt in Conclavi, contrahere excommunicationem Pape reservatam in cons. Py I V. 80. incip. *In eligenda.*

Procul dubio, &c. Notatur ad hoc quòd periculum vbi maior est, ibi cautius est agendum, vt per Steph. Grat. *Marchia decis. 133. n. 19.* Farin. in praxi crimin. p. 4. c. 65. n. 115.

In gloss. Concilio, ibi, cum sit Papa super omnia Concilia. Vide Turrec. in summ. de Ecclesia, lib. 3. c. 64. in fin. Cou. de sponsal. p. 2. c. 6. 9. n. 6.

In gloss. Incertus, ibi, nota Causam lata sententia. Vide Tiraquell. in l. si vnquam, verbo reuertatur, n. 114. C. de reuocandis demar. Sayt. in Clauis Regis, lib. 3. cap. 8. num. 21. versio fallit, & plures alios per me citatos de illis.

to, ff. de verbor. signif. Rot. decis. 710. num. 4. part. 1. di-
vers. & decis. 705. num. 2. p. 2. etiam divers. Alod. Ricc.
in collect. decis. p. 2. collect. 189. Magon. Florent. decis. 8.
num. 7. vers. & maxime si fieri non. Stephan. Gratian.
Mench. decis. 124. n. 4. & dispensat. forens. cap. 161.
num. 5.

In gloss. Statuimus. Notatur ad hoc quod suspensio
de qua in hoc text. 6. adiciunt, non incurritur occasi-
one cuiuslibet beneficii, sed solum occasione Digni-
tatum, Personatum, & Canoniciatum, de quibus
sermo est in hoc text. & occasione Episcopatum, &
Dignitatum Episcopatus Imperatorum, de quibus lo-
quitur cap. compromissarius, infra. hoc eod. tit. Ita Soar.
tom. 5. de censur. disp. 33. sect. 5. n. 12. Mar. Alter. d. c. 4.
collect. 1. vers. quantum. Filliuc. tract. 17. c. 6. §. 3. n. 113.
Bonacin. d. puncto 9. n. 3.

In gloss. Personam. Notatur ad hoc. quod suspensio
de qua in hoc text. non est lata contra impugnantes
electionem ob defectum eligentium, ut per Alter. d.
cap. 4. col. 2. Bonacin. d. puncto 9. num. 2. vers. quod
suspensio.

In gloss. Si quis ibi, vel si qua Notatur ad hoc, quod
Constitutiones penales loquentes de masculino com-
prehendunt femininum, ut per Titac. de retratu
lig. 5. i. gloss. 9. n. 114.

In gloss. Provisum. ibi, quia forte ad eum pertinet
promissa, & providendo eligi, & confirmari. Notatur ad
hoc quod provisio lato modo habet in se inclusam
electionem, & confirmationem, ut per Rot. decis. 117.
n. 3. Continet enim omnes modos per quos Ecclesie
promittitur, ut per Rebuff. in praxi benef. tit. de forma
Vicariatus. n. 5. Mandok. in reg. 12. Cancell. §. 4. n. 3. Gon-
zal. ad reg. Cancell. gloss. 17. per tot. Rot. decis. 791. num. 9.
p. 1. divers. for.

§. Sed si pars.

Et si post aduentum vnus partis altera pars intra
vincti dies non compareat, procedatur in causa ap-
pellationis. Colligant Doctores citati in principio
text.

Hac autem in dignitatibus, &c.] Procedere etiam in
hospitiis resoluunt Mascad. de probationib. candel. 69.
num. 14.

In gloss. Absentia. ibi, credo tamen ne iudex, &c.
Notatur ad hoc quod iudex ex officio suo procurato-
rem compellere potest ad exhibendum mandatum,
vel ad cauendum de rano, si dubitet de mandato,
ut per Duem. reg. 164. vers. & vna hac reg. Mascad.
de probat. candel. 695. num. 4. Mench. quest. usufreg.
cap. 16. num. 2. Soar. de Pace in praxi. in iuris annot. 4.
num. 3.

§. Adjicientes.

Qui vero obiecit contra formam electionis, &
plenè non probauerit, condemnabitur ad expensas
partis contrarie, si obiecit contra electi personam, &
plenè non probauerit, etiam per triennium suspensus à
beneficiis Ecclesiasticis, ad quod si reme- rit in illo trien-
nio se ingesserit, tunc ipso iure perpetuo priuatus, sine
vlla se indulgentia, nisi forte constaret quod causa
probabilis ipsum excoluit à calumnia. Colligunt
Doctores in prin. text. citati.

Hanc eandem concl. ex hoc text. desumunt Vinald.
in candel. auro tit. de suspens. num. 12. Szyt. de censur.
lib. 4. cap. 15. num. 13. Soar. in simili tract. disp. 33.
sect. 5. n. 12. vbi ait suspensionem huiusmodi non ex-
tendi contra electum ad beneficium Ecclesiasticum,
Squillante de obligat. clericor. p. 4. num. 84. vbi intelli-
git de beneficiis illius Ecclesie, de cuius electione

agitur, ut culpe sit proportionata poena, referet
ego ipse in tract. de hinc Ecclesiasti. lib. 1. c. 19. de elect.
num. 241.

Triennium numeris se suspensus, &c.] Observandum
est quod quando verbo facti temporis inongitur par-
ticipium prateriti temporis, tunc est late sententia,
ut per Titac. in l. si vnquam, verbo reuertatur, n. 70.
& 71. C. de renouandis donat.

Et qui plenè non probauerit, &c.] Ergo qui semi-
plenè tantum probat, afficitur hac suspensione, ut
per gloss. in praxi, verbo qui verò. Mar. Alter. d. c. 4.
col. 2. Bonacin. d. puncto 9. n. 4.

Ad quod si infra illud tempus, &c.] Notatur ad hoc
quod beneficiarius si constata hac suspensione à be-
neficiis intra triennium, se temere in illa ingessit
ante completam vltimam diem triennij remanet ipso
facto priuatus beneficiis abique vlla spe iterum illa
obtinendi nisi probauerit se rationabilem causam ob-
tinuisse impugnandi electionem, & quod calumnia-
torem non fuisse, ut per Geminio. num. 7. Alter. d. c. 4.
col. 1. & 4. Bonac. d. puncto 9. n. 9.

Perpetuo sit priuatus,] Verbum, sit, an & quando
denotet latam sententiam vide Doctores per me cita-
tos in d. diction. usufreg. d. 774.

In gloss. Docuerit. Notatur ad hoc quod expensæ in
quibus victus victori condemnatur, taxandæ sunt à
iudice secundum qualitatem litigantis ex proprio
quidem arbitrio, ut tandem præmissa ratione vi. 1. os
loramentum præstet se verè impendisse quantitate
illam, quæ per iudicem fuerit definita, ut per Couar.
praxi. c. 17. n. 6.

Adnotare oportet expensam condemnationem
non fieri dum quis ex probatione semiplena, & c. bi
delationem iuramenti obtinuit, ut per Isid. Lan-
franc. decis. 171. incip. Quando alior. & decis. 334. incip.
Alter. Canalem. Fui. 2. decis. 15. num. 32. lib. 1. Camill.
Borel. in sum. omnium decis. tit. 54. de iuram. supplet.
num. 6. vbi n. 6. limitat si ille, cui iuramentum delat-
um est, plerumque semiplenè probasset, & adnota-
tione nihil.

In gloss. Defecerit. ibi, Hanc poenam incurrit non sim-
plicitè appellans, &c. Notatur ad hoc quod appellans
ab electione non incurrit hanc suspensionem, ut per
Alter. d. c. 4. col. 2. vers. & licet, Bonac. d. puncto 9.
num. 6.

In gloss. Defecerit. 2. ibi, & si supra quis obiecit, &c.
Notatur ad hoc quod obiciens plura crimina, vel
defectos in personam, sed vnum solum plenè probans
non ligatur hac suspensione, ut per Bonac. d. puncto 9.
num. 5.

SVM MARIVM.

1 Vota conditionalia, alternatiua, & incerta in electio-
nibus reprobanda, & recidunt in purè consen-
tientes, & n. 2.

3 Electores non possunt sub conditione, vel alternatiua
eligere.

4 Collatio, & institutio fieri non potest sub conditione,
vel alternatiua.

5 Beneficium Ecclesiasticum debet purè, & sine aliqua
extrinseca conditione conferri.

6 Praesentatio non solum alternatiua, sed etiam condi-
tionalis, & dubia fieri potest, dummodo infra
tempus datum ad praesentandum condicio purif-
cetur, & dubietas certificetur.

7 Consensus voce, & non scripto est exprimendus.

8 Episcopus etiam ignorans mortem potest conferre be-
neficia sub conditione, si vocatur.

9 Beneficium conferri alicui cum onere legendi sacram
Scripturam.

De Electione, & Electi potestate, Tit. VI. 37

Scripturam, vel docendi quando non sit simonia, affertur.

10 *Electio facta sub conditione, si vacat, vel simili, non valet.*

C A P. In electionibus. II.

de presentibus, ut per Rebuff. in concord. in forma mandati, verbo immediatus, vers. intelligo. Con. lib. 3. var. c. 16. n. 2. Domin. hic n. 10. & Franch. 5. Rip. lib. 2. cap. 12. ubi ait electionem factam sub illa conditione, si placuerit Summo Pontifici, irritam fore. Nicol. Garz. d. cap. 2. num. 9. Contra Fr. Emman. quest. Regul. tom. 2. quest. 51. art. 3.

Vota conditionalia, alternativa, & incerta in electionibus, postulationibus, & scrutiniis, sicut nulla, & tota potestas eligendi denoluitur ad alios, qui pure elegerunt. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Aueh. Butz. Domin. Mo- nach. Franc. Vis. in ration. lib. 1. pag. 155. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 60. tenuitque Ximen. in cen- cord. p. 1. & 2.

Hanc eandem concl. firmat Fr. Ludov. Mitand. in man. Prælat. tom. 2. q. 2. art. 17. concl. 2. ubi intelligit de conditionibus, quæ reddunt electionem incertam, perplexam, & dubiam, non verò de aliis, quæ nibilominus sunt ex nuda actus.

Vnde colligitur electores non posse conditione, vel alternatiue eligere, vt per Syluest. in sum. verbo electio 2. n. 6. Ripa lib. 1. resp. 32. Roch. de iur. patr. verbo beneficii, q. 8. n. 29. Idem in collatione, & institutione resoluunt Mohedan. decis. 50. n. 2. de prebendis, Cusad. decis. 15. n. 3. eod. tit. Capota. decis. 298. n. 5. p. 2. & decis. 1241. n. 3. p. 2. Pat. decis. 196. p. 3. Mar. Anton. var. resp. lib. 1. resp. 112. casu 60. Nam beneficium Ecclesiasticum debet purè, & sine aliqua extrinseca conditione conferri, vt per Rebuff. in praxi benef. tit. requisita ad collationem bonum, n. 2. & 3. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. n. 15. Nicol. Garz. de benef. p. 8. c. 2. & num. 1.

In presentatione tamen non procedit hic text. & supradicta resolutio, sed presentatio non solum alterna- tiua, sed etiam conditionalis, incerta, dubia, & obscura procedit, dommodo infra tempus datum ad presentandum conditio perficiatur, incertitudo, du- bietas, & obscuritas certificetur, & si conditio, vel incertitudo venit purificanda, vel certificanda per habentem institueret, illam dicens purificata & cetera presentatio, Rebuff. in concord. in forma mandati, verbo immediatus in fin. Nicol. Garz. d. cap. 2. num. 9. Vinian. in praxi iur. patr. lib. 8. cap. 6. num. 24. in ultim. impress.

Vox illarum. Ergo voce, & non scripo est consen- sus exprimentus, vt per Boët. decis. 5. n. 49.

In gloss. Incerta, ibi, conferre tibi tale Ecclesiam, vel prebendam si vacat, &c. Notatur ad hoc, quod Episco- pus etiam ignorans mortem, potest conferre beneficia sub conditione si vacant, vt per Domin. hic num. 10. & Franch. 4. Lap. allegat. 6. num. 2. Azot. in fin. moral. p. 2. lib. 6. c. 16. q. 3. Coar. lib. 3. var. c. 16. n. 2. Nicol. Garz. de benef. p. 3. c. 2. n. 2. Zerol. in praxi Episcopali. p. 1. verbo beneficia vers. secundum dubium, Visian. in praxi iur. patr. lib. 8. c. 6. n. 25. in ult. impress.

Notatur etiam ad hoc, quod conferre beneficium alicui cum onere legendi sacram Scripturam, vel su- eram Theologiam, vel docendi Clericos in seminario, non est simonia quando illud onus fuit impostum illi beneficio nequequam conferretur, vel alicui beneficio vitio alteri, scilicet si non habebat prius illud onus, & nunc Episcopus vellet illud ei imponere & conferre, quia tunc esset simonia, vt per Thom. Zerol. d. p. 1. verbo simonia vers. iudicium.

In ead. gloss. ibi, contrarium posset dici, &c. Notatur ad hoc, quod non valet electio facta sub conditione si vacat, vel simili, & quod in ea nihil adici potest quod sonet in conditionem, etiam de preterito, seu

Barbof. Celsi. Tom. I. p.

S Y M M A R I U M.

- 1 Papa de electione ubi non transitur.
- 2 Excommunicationem nemini reservatque incurritur mittentes scripturas, vel nuncios alicui Cardinali in Conclavi existentes ad electionem Romani Pontificis, vel cum eo secreti loquentes, & Officiales, qui non servant contenta in hoc text.
- 3 Periculum ubi maior est, ibi cautius est agendum.
- 4 Papa est super omnia Concilia.
- 5 Verbum incurritur, deest Canonica lata sententia.
- 6 Civitatis appellations venit peritus.
- 7 Forma quævis non potest adimpleri specificè, debet adimpleri in casu equipollenti, & sufficit.
- 8 Mare, seu pars maris dicitur esse de territorio illius civitatis, vel loci, cui magis appropinquat.
- 9 Cardinales ad electionem Papa secundum text. in præfati non debent citari, sed tantum intra decem dies expectari.
- 10 Electio Papa si sit communis Cardinalium omnium presentium, vel duarum partium eorum consensu, alius non expectatus intra decem diem tempus absentibus an valida sit, remittitur.

C A P. Vbi periculum. III.

Gregor. X.

In hoc text. cum sois 44. agitur de modo & forma eligendi Pontificem, de quo aliqui dixi in collect. ad cap. de vitanda hoc rit. in Decretal. & de ea est nova constitutio Gregorij XV. incip. Aeterni Patris sub dat. 17. Kalend. Decembris 1621. & alia novissima S. D. N. Urbani VIII. incip. Ad Romanos sub dat. 5. Kalend. February 1625.

Excommunicationem nulli reservatam incurritur mittentes scripturas, vel nuncios, alicui Cardinali in Conclavi existentes ad electionem Romani Pontificis, vel cum eo secreti loquentes, & officiales, qui non servant contenta in hoc cap. vel citra ipsum (sacram) committunt, vt per Nau. in man. c. 17. n. 121. Filline. ar. 14. n. 53. vers. 1. & n. 54. metipsum de officio Episcopi, p. 3. allegat. 50. n. 2. 01 in ult. impress. novissime Bonae de censur. extra Bullam, dist. 2. q. 2. puncto 34. Rancin. in Catalogo censurarum extra Bullam, c. 7. extra. 5. & c. 9. extra. 45. ubi advertit recipientes, vel mittentes literas, nuntium, notam, aut signum aliquod illud, dum sunt in Conclavi, contrahere, excommunicationem Papæ re- legatam in cens. Py I. V. 80. incip. In eligendis.

Procul dubio, &c. Notatur ad hoc quod periculum ubi maior est, ibi cautius est agendum, vt per Steph. Gen. Marchia decis. 133. n. 19. Farin. in praxi crimin. p. 4. conf. 65. n. 15.

In gloss. Concilio, ibi, cum sit Papa super omnia Con- cilia. Vide Turce. in summ. de Ecclesia, lib. 3. c. 64. in fin. Con. de sponsal. p. 2. c. 6. q. 2. n. 6.

In gloss. Incertat, ibi, nota Canonica lata sententia. Vide Tiracoll. in l. si tuum, verbo reuertatur, n. 14. C. de reuocandis decet. Sayr. in Clavi Regia, lib. 3. cap. 8. num. 2. i. versic. solus, & plures alios per me citatos d. distid

diffinitus et infrequent. diff. 156. secundum Lugdunensem impressi.

§. Hoc sacro.

Positur in hoc §. quomodo debeat fieri Romani Pontificis electio quando moritur in ciuitate, in qua cum sua Curia residebat, de quo videtur latè Iul. Lauro. *var. lucubr. tom. 1. tit. 4. c. 7. metipsum in trail. de iure Ecclesiast. lib. 1. c. 1. n. 69. cum segg.*

Expellere decem diebus, &c.] Notatur ad hoc quòd ante Papæ electionem statim prius defunctio Cardinalis abientes sunt monendi, ac per decem dies expectandi. Ita etiam Pius I V. in *constit. sua incip. In eligendis sub dat. Romæ 7. Id. Octobris 1562. Ego ipse d. c. 1. n. 60. in prae.* Et isti decem dies sunt computandi à die mortis Pontificis, ut aduertit Atehid. in *presenti, n. 5.* Subdens hoc casu moram esse valde damnosam, & Cardinales teneti expectare abientes per dictum tempus decem dierum, quamvis sint certi quòd venire non possint, & quòd talis expectatio requiritur non solum propter abientes, sed etiam propter præparationem illorum, qui sunt includendi, restat & sequitur Iul. Lauro. d. c. 7. n. 5.

Vnde electionem non expectatis intra decem diem tempus abientibus minimè valere arg. text. in *Auth. qua supplicatio J. C. de precib. Imper. offer. probat Alban. de Cardinalib. q. 14.* Verùm contrarium, imò illam viui habere si fiat communi Cardinalium omnium præsentium, vel duorum partium eorum consensus, cum hoc solum ad substantiam electionis requiratur, non ita loens, & tempus, quæ ad accidentia pertinent, probabile dicit Azor. in *symp. moral. p. 1. lib. 4. c. 2. vers. sed dubia questionis est.*

At quamvis Cardinales abientes per dictum tempus decem dierum expectandi sint, non tamen debent vocari, seu citari, ut per gloss. hic verbo *decem dierum, & ibi Archid. verbo expellere, Mandol. in reg. 12. Cancell. q. 3. num. 8. Boët. decis. 31. num. 7.* quòd speciale esse in electione Romani Pontificis, eum alij abientes vocati debeant, aduertit Lauro. d. n. 4. c. 7. num. 7. ubi subdit Cardinales sol. re certiorare abientes per litteras particulares à Secretario S. Collegij subsciptas.

Tempus hoc decem dierum nullatenus est prorogandum, ut statuitur in *d. constit. Py I V. in §. lapsus, & in §. declarandis, dicitur quòd nec etiam expectandi sint ultra decem dies Cardinales, qui desunt publica causa, & de licentia Romani Pont. & quòd nec etiam impugnari possit electio prætextu cuiuscunque impedimenti Cardinalium absentium post lapsum dictorum decem dierum. Verùm si fuerit hoc non obstante dictum tempus prorogatum, electio sequuta valebit, dummodo à duobus partibus facta sit, quia in hoc capone apparet prohibitum quin possint Cardinales expectare ultra decem dies, sed quòd tantum teneantur expectare, ut post Specul. resolu. Gambas. de officio, & potest. Legati à latere, lib. 6. n. 108. ubi in vers. 1. quæro, n. 110. subdit quòd si lapsus decem diebus maior pars vellet expectare, minor verò instare concludere, & procedere ad electionem neglectis absentibus, licet possit minor pars audiri, nihilominus ad felicitatem ciuitatis non est à minori parte id attemptandum, refert Iul. Lauro. d. c. 7. n. 9.*

Ex tunc omnes commorant in palatio, &c.] Collige ex text. fabricari debere in Pontificis palatio conclauem nullo intermedio pariete, ubi possint Cardinales omnes commorari, ut per Gondalfo. de potest. Eccles. num. 14. Sed postea Clemens I V. in *sua constit. incip. licet, sub dat. Avenione 6. Decembris 1371, in Bul-*

laris nro, tom. 1. pag. 116. permittit Cardinalibus ex decencia honestatis in claustra huiusmodi cum in lectis quiescendi exalta, vel dormiendi esse voluerint, dormitare intermedia, seu velamina simplicia non etiam cortinarum, loco quarum hodie panni viridis coloris adhibentur, vel violacei pro Cardinalibus à mortuo Papa creantur.

Contenti singuli singulis tantummodo seruentibus, &c.] Pius I V. in *d. constit. incip. In eligendis tertium inferius, & grauius efficitur, à maiori parte Collegij per secreta iustitia indulgeri posse permittit; quos quidem seruientes, familiares, & domesticos, & continuos communales ipsius Cardinalis ab anno antè fuisse, & tunc esse debere statuit idem Pius I V. in §. qui seruientes, subdens minimè debere esse mercatores, ministros Principum, dominos temporales, & insidiationem habentes, neque fratres, nec nepotes Cardinalium etiam expensis eorum viuetur, sefero ego ipse d. c. 1. n. 66.*

Nullus ad eisdem Cardinales aditus pateat, &c.] Vide *d. constit. Py I V. incip. In eligendis, §. clausa, metipsum d. c. 1. n. 68.*

Veniens si, quod absit, &c.] Circa cibum, & potum intra conclauem portandum, vide etiam *d. constit. Py I V. §. 2. vers. Cardinales autem, metipsum d. c. 1. n. 69.*

§. Præterea.

Ad obseruantiam supradictorum constituntur exco-
cutores ex præcipuis Magistratibus ciuitatis, ubi electio Pontificis celebratur, qui præstato iuramento iurare debent, ut prædictus ordo, ritusque seruetur. Vide *d. constit. Py I V. incip. In eligendis, §. Prælati, & §. quia verò, metipsum de iure Ecclesiast. lib. 1. c. 1. n. 70.*

Quid si præmissa diligentia non obseruauerint, &c.] Notatur ad hoc quòd domini temporales, & rectores, alique officiales illius loci in quo Papa morietur, excommunicationi subiciuntur, non fermando in Summi Pont. electione ea quæ præscribuntur in hoc text. ita Bonacin. de excommunicat. in particulari ex tra Bulam, *diff. 1. q. 10. puncto 1. per tot.*

§. Porro.

Extra ciuitatem, &c.] Notatur ad hoc quòd appellatione ciuitatis venit portus, ut per Conar. lib. 2. *varior. c. 1. n. 10. vers. non obstat, Rebuff. ad l. portus §. vers. Et ista sunt vitia, si de verbor. signific. pag. 303. col. 1.*

Quo casu in alia, &c.] Notatur ad hoc quòd quatuor formas non potest adimpleri specificè, debet adimpleri in casu equipollenti, & sufficit, ut per Flamin. de resignat. benef. lib. 1. t. q. 1. n. 30.

In gloss. Territorio, ibi, quid si morietur in mari, &c.] Notatur ad hoc quòd mare, seu pars maris dicitur esse de territorio illius ciuitatis, vel loci, cui magis appropinquat, ut per Xuar. allegat. 17. num. 1. Cabed. Lufit. decis. 46. num. 1. part. 2. Cald. Petreia conf. 23. num. 7. Melch. Phæbos Lufit. decis. tom. 1. Argho 19.

In gloss. Decem diebus, ibi, nota quòd constitutio 9 non iubet eos citari, sed tantum expellari, Ita Bald. in margarita, verbo electio Pape, Mandol. in reg. 12. Cancell. q. 8. n. 8. Boët. decis. 31. n. 7. Iul. Lauro. var. lucubr. tom. 1. tit. 4. c. 8. n. 5.

In ead. gloss. ibi, Vel ante lapsum horum decem dierum, &c.] Vtrum autem si electio fiat communi Cardinalium omnium præsentium, vel duorum partium eorum

De Electione, & Electi potestate, Tir. VI. 39

eorum confensu non expectatis intra decem dierum
tempus abfentibus, valida fit: vide Azot. *insti. moral.*
p. 1. lib. 4. c. 2. *verf. Sed dubia questio*, Laot. d. c. 8.
2000. 4.

S Y M M A R I U M.

- 1 Appellationes contra electiones, vel provisiones omnia,
quæ obiciunt intendunt contra personam, vel for-
mam, tenentur exprimere, & curare quod illa cre-
dant vera esse, & ea se possit probare, & n. 2.
- 2 Text. iste non habet locum in eo, qui prosequitur con-
tentum suum, quia non fuit vocatus ad electio-
nem.
- 3 Culpa ubi agendo, vel excipiendo alieni obiciunt, con-
gendum non est, sed certa culpa designari debet.
- 4 Delictum reformatur de vi, & effectibus dicit, alio-
quin agitur.
- 5 Ignorantia, vel scientia aliunde quàm per proprium
iuramentum probari non potest, & n. 7.
- 6 Iuramento probari possunt ea, quæ consistunt in actu.
- 7 Ignorantia in verisimilibus non probatur illius iura-
mento, qui eam allegat.
- 8 Canonici collato habet vii electionem.
- 9 Indefinita aquipollet univ ersali.
- 10 Electionis impugnatio competit cuilibet de populo.
- 11 Class. Omnia, & singula, & effectum, remissum.
- 12 Expressio quando requiritur per verba geminata, tunc
non sufficit expressio in genere.
- 13 Verba, omnia, & singula, includunt præsertim omnia
absque vlla limitatione.
- 14 Iuramentum ubi exigitur talis scriptura, non suffi-
cit si præstetur illi præsentibus.
- 15 Episcopi cum iurant non tangunt scripturas.
- 16 Appellationi adherere quis debet intra tempora ap-
pellationis.

C A P. Vt circa. IV.

Appellantes contra electiones, postulationes, vel
provisiones, vel contra personas eligentes, aut
electi tenentur exprimere in instrumento publico, seu
litteris super appellatione confectis omnia, & singula,
quæ obiciunt contra formam, vel personam, & simul
iurare quod credunt ea esse vera, & se posse illa pro-
bare. Alioquin opponentes non poterunt, nec tempore
appellationis interpositæ, vel postea, obicere aliqua
in huiusmodi litteris non contenta, nisi forsan essent
aliqua de novo inserta, vel quæ licet antiqua, veri-
similiter tamen constet quod tempore appellationis
poterunt ignorari, teneantur autem appellantes hanc
ignorantiam per iuramentum probare. Colligunt ex
Ordin. Lsp. Abb. Arcbidice. Gemin. Ioan. Andr. Aneb.
Butt. Domin. Monach. Fraze. Violan. in *ration. lib. 1.*
pag. 169. Alagona in *compend. pag. 61. & 62. remissum*
Ximen. in *concord. p. 1. & 2.*

- 1 Hanc eandem conclus. firmant Laurent. de Peycinis
de effect. subdit. Regularis, rem. 1. q. 1. c. 3. 1. 4. 1. *verfic.*
non tamen. Et. Signum de elect. dub. 48. n. 11. cum seqq.
- 2 Appellantes in instrumento, &c. Non habere locum
in eo, qui prosequitur contemptum suum, quia non
fuit vocatus ad electionem, asserit Oldrad. *consil. 188.*
quem refert Card. Tufch. *nom. 1. lit. C. concl. 4. n. 18. vbi*
n. 19. dicit quod etiam non procedit in eo, qui electus
prosequitur ius suum non per viam appellationis, &
n. 20. ut procedere nedum in appellante, sed etiam in
adherente appellationi periculum interpretatur.
- 3 Omnia, & singula exprimere, &c. Vbi enim agen-

Barbol. Collect. Tom. I. V.

do, vel, excipiendo alieni culpa obicitur, vagandum
non est, sed certa culpa designari debet, vt per Meno-
ch. de *praf. in p. lib. 5. pref. 3. n. 17.*

Alioquin. De hac dict. vide Doctores per me eli-
tatos in *tratt. de dict. vñfreq. dict. 17. secundum*
Lugdon. *impreff.*

Super *hominum autem ignorantia, &c.* Notatur ad
hoc quod ignorantia, vel scientia aliunde quàm per
proprium iuramentum probari non potest, vt per
Savt. in *Clavi Regia, lib. 3. c. 5. n. 4. & latius infra ad cap.*
nulla 8. hoc cod. 11.

Per *proprium, &c.* Notatur ad hoc, quod igno-
rantia probatur proprio iuramento, ita Anchar. *conf.*
174. n. 4. Roman. *conf. 54. n. 2. verfic. contrarium*, Crao.
conf. 202. n. 31. Mandel. *conf. 18. n. 5. Rot. in Romana le-*
gitima 9. Inuy 1614. eorum Card. Sactato, impreffa per
Fatin. decif. 621. n. 4. p. 1. reuert. ea enim, quæ consti-
tuunt in animo, probari possunt iuramento, vt per
Cotub. de Lata in *l. si quis a liberis, q. si mater, & 6. ff.*
de liber. agens. Brunon. à Sole in *locis communib. verbo*
animus 2. & 4. vbi plures refert Doctores.

Hac adducendo, &c. Notatur ad hoc, quod in non
verisimilibus ignorantia non probatur illius iuramen-
to, qui eam allegat, vt per Tiraq. in *l. si vnguentum in*
praf. n. 16. C. de reme. denot.

In gloss. *Electio*, ibi, qui eo ipso quod collato presidentem con-
firmant. Notatur ad hoc, quod collatio Canonici
habet vii electionis, & confirmationalis, vt per Boët.
decif. 117. n. 1.

In gloss. *Aliorum*, ibi, *indefinita aquipollet univ ersali.*
De hoc principio, & iuris axiomate, vide Menoch. de
praf. lib. 4. pref. 11. n. 5. & pref. 62. n. 7. Malcard. de prob.
concl. 1181. n. 18. cum seqq. Comar. var. lib. 1. c. 3.
num. 6. Card. Mantice de censu. vltim. volum. lib. 3. tit. 4.
n. 12. & lib. 7. tit. 5. n. 1. & 10. Sort. de alimen. tit. 5. q. 1.
n. 13. & 16. & tit. 8. prim. 27. & tit. 9. q. 13. n. 10. 13.
& 17. & decif. 188. n. 4. & conf. 116. n. 25. & conf. 244.
n. 2. & conf. 103. n. 48. Negetros de introduct. vlt. vo-
lunt. lib. 1. tit. 11. n. 37. Fatin. in praxi crim. p. 4. decif. 69.
n. 8. & decif. 158. num. 1. plenè Card. Tufch. tem. 4. lib. 1.
concl. 86. & 87. Sanchez de Matrim. lib. 3. diff. 44. non. 2.
Franc. Leo in *thesoro furi Ecclesiæ*, p. 1. c. 9. n. 4. Mol.
in *compens. iuris tit. 1. in pralud. n. 55.*

In gloss. *Aliqua*, Notatur ad hoc, quod impugnatio
electionis de aliquo officiali ad inferendum Reip.
competit cuilibet de populo, vt per Aucand. de exe-
quendis *mandatis p. 1. c. 19. n. 27. Azoned. l. 1. n. 6. tit. 4.*
lib. 5. nova reop. Burg. de Pace conf. 10. n. 20. Marten.
l. 1. gloss. 8. tit. 4. lib. 5. nova reop. Bobadill. in sua politia,
lib. 3. c. 8. n. 17. Cabed. p. 1. decif. 112. & p. 2. decif. 84.
n. 16. cum seqq.

In gloss. *Omnia, & singula.* De hac clausula legi in
tratt. de clausulis vñfreq. class. 96. secundum Lugdon.
impreff.

In cad. gloss. ibi, *Aliis quare fieret hoc verborum ge-*
minatio, &c. Notatur ad hoc quod quando requiritur
expressio per verba geminata, tunc non sufficit ex-
pressio in genere, vt per Hippol. *conf. 2. n. 6. Tiraq. de iure*
mariti, gloss. 7. n. 17.

Notatur etiam ad hoc quod verba illa, *omnia, & sin-*
gula, includunt præsertim omnia absque vlla limitatio-
ne, vt per Sord. *decif. 263. n. 14. Mar. Alter. de censuris,*
tem. 1. lib. 5. diff. 5. c. 2. tit. D. & diff. 1. 5. c. 1. lit. C.
Et idem operantur ac si expressum, & specificum, & in iu-
diuiduo de aliqua re ageretur, vt per Menoch. *conf. 2. a. o.*
num. 21.

In gloss. *Corporali*, ibi, *quid si iuratur præfente textu*
Evangeliorum, & non tangat, &c. Notatur ad hoc, quod
non iuratur hænto exigenti iuramentum talis Scri-
pturis, & illud præstatur præfentibus Scripturis, sed hæ

distinctionibus res frequent. dist. 156. secundum Lugdunensem impr. ff.

§. Hoc sacro.

Ponitur in hoc §. quomodo debeat fieri Romani Pontificis electio quando motus in ciuitate, in qua cum sua Curia residebat, de quo videt latè lul. Laur. var. locubr. tom. 1. tit. 4. c. 7. metipsum in tract. de iure Ecclesiast. lib. 1. c. 1. n. 6. 9. cum seqq.

Exspectare decem dies, &c.] Notatur ad hoc quòd ante Papæ electionem statim princeps defuncto Cardinalis abentes sunt monendi, ac per decem dies expectandi. Ita etiam Pius I V. in consil. suo incip. In eligendis sub dat. Romæ 7. Id. Octobris 1562. Ego ipse d. c. 1. n. 60. in princ. Et illi decem dies sunt computandi à die mortis Pontificis, vt aduertit Archid. in presenti, n. 5. subdens hoc casu moram esse valde damnosam, & Cardinales teneri expectare abentes per dictum tempus decem dierum, quamvis sint certi quòd venire non possint, & quòd talis expectatio requiritur non solum propter abentes, sed etiam propter preparationem illorum, qui sunt includendi, refert & sequitur lul. Laur. d. c. 7. n. 5.

Vnde electionem non expectatis intra decem dierum temporis abentibus minimè valere atq. text. in Auth. que supplicatio, §. C. de prescri. super offer. probat Alban. de Cardinalib. q. 14. Verùm contrarium, imò illam vim habere si fiat communi Cardinalium omnium presentium, vel duorum partium eorum consensu, cum hoc solum ad substantiam electionis requiratur, non ita locus, & tempus, quæ ad accidentia pertinent, probabile dicit Azor. in iust. moral. p. 2. lib. 4. c. 2. vers. sed dubia quæstio est.

At quævis Cardinales abentes per dictum tempus decem dierum expectandi sint, non tamen debent vocari, seu citari, vt per gloss. hic verbo decem dierum, & ibi Archid. verbo expectare, Mandosin reg. 12. Cascel. q. 3. num. 8. Boët. decis. 31. num. 7. quod speciale esse in electione Romani Pontificis, cum alijs abentes vocari debeant, aduertit Laur. d. tit. 4. cap. 7. num. 7. vbi subdit Cardinales folite et rite abentes per literas particulares à Secretario S. Collegij subscri-
ptas.

Tempus hoc decem dierum nullatenus est prorogandum, vt statuitur in d. consil. Pij I V. in §. lapsis, & ibi declarandi, dicitur quòd nec etiam expectandi sint ultra decem dies Cardinales, qui desunt publica causa, & de licentia Romani Pont. & quod nec etiam impugnari possit electio prætextu cuiuscunque impedimenti Cardinalium absentium post lapsum dictorum decem dierum. Verùm si fuerit hoc non obstante dictum tempus prorogatum, electio sequuta valebit, dummodo à duobus partibus facta sit, quia in hoc cap. non apparet prohibitum quin possint Cardinales expectare ultra decem dies, sed quòd tantum teneantur expectare, vt post Specul. resolut. in Gambar. de officio, & potest. Legati à latere, lib. 6. n. 108. vbi in vers. 1. gnaro, n. 110. subdit quòd si lapsus decem dierum maior pars vellet expectare, minor vero intrare concludere, & procedere ad electionem neglectis abentibus, licet possit minor pars audiri, nihilominus ad legitimam citandam non est à minori parte id stitendum, refert lul. Laur. d. c. 7. n. 9.

Ex tunc omnes conueniant in palatio, &c.] Collige ex text. fabricari debere in Pontificis palatio concludere nullo intermedio pariete, vbi possint Cardinales omnes commanere, vt per Gondisale de potest. Eccles. num. 24. Sed postea Clemens I V. in sua consuet. incip. dicit, sub dat. Avenionæ 6. Decembris 1351, in Bul-

laris nro, tom. 1. pag. 216. permisit Cardinalibus ex decencia honestatis in clausura huiusmodi cum in lectis quiescendi causa, vel dormiendi esse voluerint, dumtaxat intermedia, seu velamina simplicium etiam corinarum, loco quarum hodie panis viridis coloris adhibetur, vel violacei pro Cardinalibus à mortuo Papa creatis.

Contenti singuli singulis tantummodo seruientibus, &c.] Pius I V. in d. consil. incip. In eligendis tertium inferius, & prauis assillis, à maiori parte Collegij per seccera iustitiam indulgeti posse permittit; quos quidem seruientes, familiars, & domesticos, & continent commensales ipsius Cardinalis ab anno antè fuisse, & tunc esse debere statim idem Pius I V. in §. qui seruientes, subdens minimè debere esse mercatores, ministros Principum, dominos temporales, & iurisdictionem habentes, neque fratres, aut nepotes Cardinalium etiam expensis eorum viuere, refert ego ipse d. c. 1. n. 66.

Nullus ad eosdem Cardinales aditus patet, &c.] Vide d. consil. Pij I V. incip. In eligendis, §. clauso. metipsum d. c. 1. n. 68.

Perus si, quod absit, &c.] Circa cibum, & potum intra conclave portandum, vide etiam distam consil. Pij I V. §. 22. vers. Cardinales autem, metipsum d. c. 1. n. 69.

§. Præterea.

Ad obseruantiam supradictorum constituuntur executores ex præcipuis Magistratibus ciuitatis, vbi electio Pontificis celebratur, qui præstito iuramento iurare debent, vt prædictum ordo, rigoreque seruetur. Vide distam consil. Pij I V. incip. In eligendis, §. Prælati, & §. quia verò, metipsum de iure Ecclesiast. lib. 1. c. 1. n. 70.

Quid si præmissa diligentia non obseruauerint, &c.] Notatur ad hoc quòd dummodo officiales illius loci in quo Papa motus, excommunicationi subiacent, non seruando in Summi Pont. electione ea que præscribuntur in hoc text. ita Bonacin. de excommunicat. in particulari extra Bul-lam, dist. 2. q. 10. quod 1. per tot.

§. Porro.

Extra ciuitatem, &c.] Notatur ad hoc quòd appellatio ciuitatis venit portus, vt per Couar. lib. 2. varior. c. 5. n. 10. vers. non obsit, Rebuff. ad l. portus §. 9. vers. & ista sunt verba, ff. de verbor. signific. pag. 303. col. 1.

Quo casu in alia, &c.] Notatur ad hoc quòd quoties forma non potest adimpleri specificè, debet adimpleri in ead. acquollenti, & sufficit, vt per Flamin. de resignat. benef. lib. 1. q. 1. n. 30.

In gloss. Territorie, ibi, quid si moriatur in mari, &c. Notatur ad hoc quòd mare, seu pars maris dicitur esse de territorio illius ciuitatis, vel loci, cui nautis appropinquat, vt per Xour. allegat. 17. num. 1. Cabed. Lufit. decis. 46. num. 1. part. 2. Cald. Pereira conf. 23. num. 7. Melch. Phæbos Lufit. decis. tom. 1. Arest. 29.

In gloss. Decem diebus, ibi, nota quòd consuetudo ista non habet eius citari, sed tantum expectari. Ita Bald. in margarita, verbo electio Papa. Mandosin in reg. 41. Camcel. q. 3. n. 8. Boët. decis. 31. n. 7. lul. Laur. var. locubr. tom. 1. tit. 4. c. 3. n. 5.

In ead. gloss. ibi, Vel ante lapsum horum decem dierum, &c. Vtutem autem si electio fiat communis Cardinalium omnium presentium, vel duorum partium eorum

De Electione, & Electi potestate, Tit. VI. 39

eorum consensu non expectatis intra decem dierum
tempus ab electionibus, valida sit: vide *Azor. in sup. moral.*
p. 1. lib. 4. c. 2. *vers. Sed dubia questionis, Laurent. d. c. 8.*

NOTA. 4.

S V M M A R I V M.

- 1 Appellantes contra electiones, vel provisiones omnia,
que obiciuntur intendunt contra personam, vel for-
mam, tenentur exprimere, & innuere quod illa cre-
dunt vera esse, & ea se posse probare, & n. 2.
- 2 Text. iste non habet locum in eo, qui prosequitur con-
tempum suum, quia non fuit vocatus ad electio-
nem.
- 3 Culpa ubi agendo, vel excipiendo alicui obicitur, va-
gandum non est, sed certa culpa designari debet.
- 4 Distinctio referatur de vi, & effectibus dicti. alio-
quin agentes.
- 5 Ignorantia, vel scientia alicuius quoniam per proprium
iuramentum probari non potest, & n. 7.
- 6 Iuramentum probari possunt ea, que consistunt in animo.
- 7 Ignorantia in verisimilibus non probatur illius iurame-
nto, quo eam allegat.
- 8 Canonici collatio habet vim electionis.
- 9 Indefinita equipollent universali.
- 10 Electionis impugnatione competit cuilibet de populo.
- 11 Class. Omnia, & singula, vis & effectus, remissum.
- 12 Expressio quando requiritur per verba geminata, nec
non sufficit expressio in genere.
- 13 Verba, omnia, & singula, includunt presens omnia
absque ulla limitatione.
- 14 Iuramentum ubi exigitur talis scripturis, non satis-
fit si praestetur illis presensibus.
- 15 Episcopi cum iurati non tangunt scripturas.
- 16 Appellationi adherere quis debet intra tempora ap-
pellationis.

C A P. Vt circa. IV.

- 1 Appellantes contra electiones, provisiones, vel
provisiones, vel contra personas eligentes, aut
electi tenentur exprimere in instrumento publico, seu
litteris super appellatione confectis omnia, & singula,
que obiciuntur contra formam, vel personam, & simul
iurare quod credunt ea esse vera, & se posse illa pro-
bare. Alioquin oppositores non poterunt, nec tempore
appellationis intro postulare, vel postea, obicere aliqui
in huiusmodi litteris non contenta, nisi fortan essent
aliqua de novo emerita, vel quae licet antiqua, veri-
similiter tamen constet quod tempore appellationis
poterant ignorari, teneantur autem appellantes hanc
ignorantiam per iuramentum probare. Colligunt ex
Ordin. Lap. Abb. Archiepisc. Gemin. Ioan. Andr. Anch.
Butt. Dumin. Monach. Franc. Viouan. in ration. lib. 1.
pag. 169. Alagona in compend. pag. 61. & 62. remissum
Ximen. in concord. p. 1. & 2.
- 2 Hanc eandem conclusum firmant Laurent. de Peyrinis
de officio subditi Regularis, tom. 1. g. 1. c. 5. 1. 1. *vers. se-
not. 1. anen. Fr. Sigism. de elect. lib. 4. m. 1. com. seqq.*
- 3 Appellantes in instrumentis, & c. Non habere locum
in eo, qui prosequitur contemptum suum, quia non
fuit vocatus ad electionem, assertit Oldrad. consil. 188.
quem refert Card. Tufch. tom. 1. lib. 3. c. 1. c. 4. m. 18. ubi
m. 19. dicit quod etiam non procedit in eo, qui electum
prosequitur ius suum non per viam appellationis, &
n. 10. ut procedere nedum in appellatione, sed etiam in
adherente appellationi periculum interpositum.
- 4 Omnia, & singula exprimere, & c. Vbi enim agen-
Barbol. Collect. Tom. 1. V.

do, vel, excipiendo alicui culpa obicitur, vagandum
non est, sed certa culpa designari debet, vt per Me-
noch. de praesumpt. lib. 5. pref. 1. m. 1. 1.

Alioquin.] De hac dict. vide Doctores per me ci-
tatos in tract. de dict. vsufreq. dist. 17. secundum
Lugdon. impress.

Super huiusmodi autem ignorantia, & c.] Notatur ad
hoc quod ignorantia, vel scientia alicuius quoniam per
proprium iuramentum probari non potest, vt per
Savi in Clavi Regia. lib. 3. c. 5. m. 4. & latius infr. ad cap.
nulla 8. hoc eod. tit.

Per proprium, & c.] Notatur ad hoc, quod igno-
rantia probatur proprio iuramento, ita Anch. conf.
574. m. 4. Roman. conf. 54. m. 2. *vers. contrarium*, Czo-
conf. 201. m. 31. Mandel. conf. 18. m. 5. Rot. in Romana legi-
tima 9. Inuy 1614. coram Card. Sacro, in prelia per
Fasin. decif. 621. m. 4. p. 1. *recon.* ea enim, quae consili-
tunt in animo, probari possunt iuramento, vt per
Cordub. de Lara m. 1. si quis ad liberis, & si mater, m. 4. ff.
de liber. agnosc. Brunor. a Sole in locis communib. verbo
animus 1. & 4. ubi plures refert Doctores.

Hoc adiciendum, & c.] Notatur ad hoc, quod in non
verisimilibus ignorantia non probatur illius iurame-
nto, qui eam allegat, vt per Tiraq. in l. si quoniam in
presat. m. 56. C. de reuoc. donat.

In gloss. Electiones, lib. 1. qui eo ipso quod providens con-
firmant, Notatur ad hoc, quod collatio Canonici
habet vim electionis, & confirmationis, vt per Boer.
decif. 117. m. 2.

In gloss. Alorum, lib. 1. indefinita equipollent vniuersali.
De hoc principio, & intra axionem, vide Menoch. de
praesumpt. lib. 4. pref. 21. m. 5. & pref. 62. m. 7. Macard. de pro-
bat. concl. 1181. m. 18. cum seqq. Conar. var. lib. 1. c. 13.
num. 6. Card. Mannic. de conuict. vitium. volum. lib. 3. tit. 4.
m. 1. & lib. 7. tit. 5. m. 1. & 30. Surd. de aliment. lib. 5. q. 1.
m. 13. & 16. & tit. 8. prinil. 27. & tit. 9. q. 13. m. 10. 13.
& 17. & decif. 188. m. 2. & conf. 216. m. 25. & conf. 244.
m. 2. & conf. 305. m. 48. Neglectos de inreddat. vol. 1.
lib. 1. tit. 1. m. 37. Facin. in praxi crim. p. 4. decif. 69.
m. 8. & decif. 158. num. 1. plenè Card. Tufch. tom. 4. lib. 1.
concl. 86. & 87. Sanchez de Matrim. lib. 3. disp. 44. num. 2.
Franc. Leo in thesauro fori Ecclesiast. p. 1. c. 9. m. 2. Mort.
in empirio iuris lib. 1. in prinil. m. 5.

In gloss. Aliqui, Notatur ad hoc, quod impugnatione
electiois de aliquo officiali ad inferiorem Reip.
competit cuilibet de populo, vt per Andean. de exe-
quendis mandatis, p. 1. c. 19. m. 27. Azured. l. 1. m. 6. tit. 4.
lib. 5. *numa. recap.* Burg. de Pace conf. 10. m. 20. Matien.
l. 1. gloss. 8. tit. 1. lib. 5. *numa. recap.* Bobadillin in politica,
lib. 3. c. 8. m. 17. Cabed. p. 1. decif. 112. & p. 2. decif. 84.
m. 16. cum seq.

In gloss. Omnia, & singula. De hac clausula epi in
tract. de clausulis vsufreq. class. 96. secundum Lugdon.
impress.

In ead. gloss. libi, Alias quare ferret hac verborum ge-
minatio, & c. Notatur ad hoc quod quando requiritur
expressio per verba geminata, tunc non sufficit ex-
pressio in genere, vt per Hippol. conf. 2. m. 6. Tiraq. de
iure maris, gloss. 7. m. 117.

Notatur etiam ad hoc quod verba illa, omnia, & sin-
gula, includunt prorsus omnia absque ulla limitatio-
ne, vt per Surd. decif. 163. m. 14. Mar. Alber. de consue-
tudin. lib. 5. disp. 5. c. 2. lit. D. & disp. 1. c. 1. lit. C.
Ex idem operantur ac si expresse, i. specificè, & in in-
diuiduo de aliqua re ageretur, vt per Menoch. conf. 120.
num. 21.

In gloss. Corporali, libi, quid si iuratur presente textu
Euangelicorum, & non tangat, & c. Notatur ad hoc, quod
non tantum statuto exigenti iuramentum talis Scri-
pturis, sed illud praestetur praesentibus Scripturis, sed hō

callis, vt per Tiraq. de iure mariti gloss. 7. n. 98. Sanch. de matrim. lib. 7. disp. 108. n. 14. An autem in matrimonio dederetur talis alienus rei sacre, vel Evangeliorum? Vide Sanch. in precepta Decalogi, tom. 1. lib. 3. c. 1. n. 5. Valer. Reginald. in praxi fore pariter. lib. 18. c. 1. n. 10.

- 17 In ead. gloss. libi, quod Episcopi tangere non teneantur, &c. Speciale enim est in Episcopo, alij autem Clerici tangunt, vide l. 2. q. 1. n. 3. Hippol. sing. 606. Tiraq. de pami. tempore. c. 51. n. 136. Vis. tom. 1. commun. episc. lib. 4. tit. 9. de probation. nom. 133. & tit. 10. de testib. nom. 114. Menoch. conf. 114. num. 3. & 17. cum seq. & conf. 118. num. 10. & 31. Sayt. in clam. Regia, lib. 5. c. 1. num. 12. vers. imò verò. Fatim. in praxi crimin. q. 74. n. 14. Christoph. de Pace in scholis ad leges styli, l. 240. d. num. 1.

- 18 In gloss. Adherentes libi, & scias quid non admittantur ex virtute appellationis adherentes, &c. Notatur ad hoc quod debet quis adherere appellationi iuxta rem potius appellationis, vt per Tiraq. de retrat. lig. 5. r. gloss. 10. num. 89. Gutier. de iuram. confirm. part. 1. c. 49. num. 6.

S V M M A R I V M.

- 1 Electus ante confirmationem administrare non debet per se, vel per alium in totum, & in partem sub quocunque colore, qui contra se dicitur, ipso facto priuatus iure ex electione quodvis, & n. 2.
- 2 Non habet locum in promissionibus Apostoli, in quibus non proceditur per viam confirmationis.
- 3 Insuper nulla ex errore facti excusat a pena huius text.
- 4 Malitiam hominum non est indulgendum.
- 5 Electus, vel praefatus ante confirmationem administrare non debet.
- 6 Electus, qui solenniter benedixit populum, non incurrit penam huius text.
- 7 Pœnalis est dispositio huius text.
- 8 Obediencia praestatio facit incurri in penam huius text.
- 9 Collationem canonicam absque possessione habens si administrare velit, poterit id facere, dummodo alius non sit in possessione.
- 10 Pena huius text. incurritur per vnicum alium periculum & confirmationem.
- 11 Pena huius text. non ligat Papam, & Imperatorem.

C A P. Auaritiae. V.

- 1 **E**lectus ante confirmationem administrare non praefatur in Ecclesia vt oeconomus, vel procurator, vel sub alio quodvis colore in spiritualibus, vel temporalibus per se, vel per alium, iunctorem, vel in partem; si secus faciat, eo ipso priuatur omni iure acquire per electionem. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Atchid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Bott. Domin. Monach. Franc. Vin. in ration. lib. 1. pag. 167. Alagona in compend. pag. 62. remissum Ximen. in concord. p. 1. & 2.
- 2 Hanc eandem censuram eo ipso priuatur omni iure verbo electio l. 27. Jacob. de Grass. tom. 2. conf. lib. 1. sub tit. de elect. conf. a. n. Laurent. de Peirinis de officio subditi Regularis tom. 1. q. 2. c. 1. q. 1. vers. dico quanto, latè Exoter. de re benef. lib. 3. q. 1. 3. a. princ. Laour. var. lucub. tom. 1. tit. 4. c. 4. n. 6. Ego ipse de officio & potest. Episc. p. 3. alleg. 57. n. 14. & de iure Ecclesiastice, lib. 4. c. 4. n. 247.
- 3 Intellige de electis ingerentibus se in administratione beneficiorum, non curando de confirmatione,

ne se submitterent periculo cassationis, secus autem in promissionibus Apostoli, in quibus non praeceditur per viam confirmationis, cum promissio vnicui actui habeat validam electionem, & confirmationem, ideoque in promissionibus, quae sunt à Curia Romana, non est seruanda constitutio cap. fin. infra hoc ead. tit. 3. Lambertin. de iurappon. lib. 3. p. 2. q. 6. princ. art. 3. n. 4. quatenus ita fuit dictum in Rota in Bracharen. Parochialis de Moreira 13. Iunij 1675. coram Ottembergo, casus memini d. artil. de iure Eccles. lib. 1. c. 19. n. 148.

Exquisitis fraudibus, &c. Ergo text. in praesent requirit dolom, & ideo institutio etiam nulla ex errore facti excusat ab illius pena, vt per Milin repet. verbo pena decretalis avaritia, & fuit dictum in Cassalen. Parochialis 13. May 1586. coram Robustero, & in d. Bracharen. Parochialis, quo etiam ab huiusmodi pena excusat quilibet casus quauis iniusta & factus, vt fuit dictum in alia Cassalen. Parochialis, coram Seraphino.

Non sit malitius benignum indulgendum. Vide Escob. de ratione, c. 1. n. 3. Flamin. de confident. q. 3. m. 6. 1. Nec malitius est via apertenda, Cas. Argel. de contradic. legitime, q. 13. n. 90. & Flamin. de confident. q. 3. m. 70.

Administrationem dignitatis, &c. Notatur ad hoc, quod electus ante confirmationem administrare non debet, vt per Menoch. de arbit. lib. 1. casu 403. ita vtdicator intrinsecus, qui post electionem, ante tamen confirmationem administrare praesumptit, iuxta tradita per Mascad. de probat. cancel. 936. num. 7. & non solum obtinet in electione, de qua ex pressè loquitur, & in postulatione, vt in c. bona memoria Moguntinen. hoc tit. in Decretal. notatur Roman. conf. 110. num. 21. sed etiam in praesentatione, petuendo ipsius praesentati, secundum Franch. hic n. 1. Calderin. conf. 8. de elect. Lap. alleg. 8. sub num. 4. vers. sic & pena, Gabr. conf. 199. num. 3. lib. 1. Flamin. de resignat. benef. lib. 1. c. 3. n. 16. Marcleon. var. lib. 2. c. 35. d. n. 45. Lotter. d. q. 15. n. 1. & 4.

Non habet locum in electio, qui non solemniter benedixit populum, secundum Oldrad. conf. 246. Quasi est, Card. Tuich. praet. concl. tom. 1. lit. C. cancel. 44. num. 12.

Dispositio enim huius text. est pœnalis, vt ait 8. Masob. in praxi habendi concorsum reg. 1. dub. 27. n. 15. & reg. 9. dub. 1. n. 15.

Procedit in praesentatione obediencia, quia per illam dicitur quis administrasse, & incidisse in penam huius text. vt per Pot. decis. 45. p. 1. in corollis.

Prinsquam celebraua de ipso electio confirmatur.] 10 Ergo habens collationem Canonicam absque possessione si administrare velit, poterit id facere optimo iure, dummodo alius non sit in possessione, vt per Coar. lib. 3. var. c. 16. n. 6.

Auaritia se immiscere.] Per vnicum namque actum, perfectum tamen, & consummatum incurri penam, de qua in hoc text. probant latè Crescen. d. decis. 6. n. 17. & 18. de iurappon. Lotter. d. q. 13. m. 6. Dicitur autem in proposito actus perfectus, & consummatum non ex instrumentali possessione, sed ex actu percceptione fructuum, siue temporalium, siue spiritualium, cui praesentum est iuramentum, vt per Gabr. d. conf. 199. n. 4. lib. 1. Pot. decis. 45. lib. 3. Rot. decis. 83. n. 4. & 6. p. 1. lib. 1. d. m. 7.

In gloss. Ecclesiarius libi, nisi in Papa, &c.] Notatur ad hoc quod decisio, & pena huius text. non ligant Papam, & Imperatorem, vt per Sayt. in clam. Regia, lib. 3. c. 4. n. 5. Rendio. in prompt. recept. sentent. tit. 8. q. 4. n. 1. Laour. var. lucub. tom. 1. tit. 4. c. 2. n. 14.

In gl. Latus, ubi id est. Latus. Vide Surd. decis. 65. n. 12. In

De Electione, & Electi potestate, Tit. VI. 41

¹⁴ In gloss. *Prinatus*, ibi, id est, ipso iure. Ita Crescent. decr. 6. n. 1. §. 19. & 20. de *inopariat*. Lottet. d. g. 1. §. n. 5. Verbum, *prinatus*, an & quando significet latam, vel secundam sententiam, vide Doctores, quos plena manu citavi in *tratt. de distinctionibus*. v. s. f. r. g. d. d. 1. §. 5. secundum Lugdun. impressionem.

S F M M A R I V M.

- 1 *Eligenter*, quoniam cum commodè passus, electionem electo presentem, electus infra mensem consentiat, alius prinatus est iure quæsitio nisi conditio persona ipsum excuset: post consensum confirmationem petat infra tres menses, alius electio viribus vacatur.
- 2 Electio intimanda est electo antequam ad superiorem deferatur, ut appareat an consentire, vel repudiare velit.
- 3 Electus si intra mensem à tempore electionis ei presentatus, vel à tempore sibi præstituto non consensit, electioni vacat Prælatura.
- 4 Electus in Episcopatu debet petere confirmationem infra tres menses post consensum electioni præstitum.
- 5 Electus si intra tres menses post consensum electioni præstitum non petierit confirmationem, ipso facto prinatur iure per electionem quæsitio.
- 6 Menses ubi conceditur à lege, vel statuto dispensante, à quo tempore incipere debet, tunc accipitur mensis secundum quod accidit in Calendaris.
- 7 Menses debet habere integros dies.
- 8 Præscriptio nonquam corrit ignoranti, cum quis ipso facto prinatur iure proprio ob lapsum temporis.
- 9 Diss. Ex tunc, extremum tempus significat.
- 10 Verba, eo ipso, latam sententiam important.
- 11 Electi amici si eius nomine confirmationem petat sine mandato, satis est modo electuratum habere infra illos tres menses.
- 12 Rati habebit fieri omnino debet intra terminum datum ad acceptandum.

CAP. Quam sit. VI.

¹ Lectores electionem ipsam quam electus commodè poterunt electo presentare, ac petere consensum ipsius procurant, electus autem tuncat illum infra mensem à dicta presentatione præstare, alius prinatur ipso facto iure acquisito, nisi fortis electus esset subditi, nec posset consentire sine licentia superioris; tunc enim quamprimum debet illam petere, & si infra tempus pro absentia superioris ponderandum non petierit, electores alium eligant. Colligitur ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan. Andri. Anchar. Boer. Dominic. Monach. Franch. Vin. in *ration. lib. 1. pag. 163*. Alagona in *comp. pag. 63*, tenuissimè Ximen. in *concord. p. 1. & 2*.

² *Electo presentare, &c.* Notatur ad hoc, quod electio intimanda est electo antequam ad superiorem deferatur, ut appareat verum consentire, aut repudiare velit, ita Paul. Lysman in *quest. Canon. de Prælatore Ecclesiæ*. elect. c. 2. §. 14. Ego ipse de iure Ecclesiæ. lib. 1. c. 19. n. 141.

³ *Electus verò, &c.* Notatur ad hoc, quod si electus intra mensem à tempore electionis ei presentatus, vel à tempore sibi præstituto, non consensit electioni, tunc vacat Prælatura, vt per Rot. decr. 7. de elect. in noui. Menoch. de arbitrio. lib. 1. c. 5. casu 477. per totum. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 1. §. n. 50. Mallot. in *Barbo. Collat. Tom. I V.*

praxi habendi consensum ad Parochiales Ecclesias vacante requiritur. dub. 2. n. 11. secundum Romanam impressionem, refero ego ipse de c. 19. n. 144.

Ceterum quovis electus infra tres menses, &c. Notatur ad hoc, quod in Episcopum electus debet petere confirmationem intra tres menses post consensum electioni præstitum, ita Menoch. de arbitrio. casu 77. Azot. in *inst. moral. p. 2. lib. 1. c. 29. §. 10*. quos refero ego ipse de offic. & potest. Episc. p. 1. tit. 1. c. 4. num. 1. quibus addo Mitanda in *man. Præl. tom. 2. §. 2. art. 9. censur. 4. Laot. vers. Iacobus. tom. 1. tit. 4. c. 2. §. 34*.

Electio eadem eo ipso viribus vacatur. Notatur ad hoc, quod si electus intra tres menses post consensum electioni præstitum non petierit confirmationem, ipso facto prinatur iure sibi per electionem quæsitio, vt per Petr. Greg. de re benefic. c. 2. §. n. 12. Gonzal. ad reg. 9. Cancel. gloss. 1. §. n. 51. quos refero ego ipse de officio, & potest. Episc. p. 1. alleg. §. 7. n. 13.

In gloss. Mensem, ibi, subaudi computandum, &c. Notatur ad hoc, quod quando lex, vel statum concedens mensem, disponit à quo tempore mensis incipit, vt à die electionis, vel à die per indicem assignanda, tunc accipitur mensis secundum quod accidit in Calendaris, & quod ex vno mense deficiat, accipitur de sequenti, vt per Menoch. de arbitrio. casu 10. n. 21. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 1. n. 7. Sanch. de Matrim. lib. 1. disp. 24. n. 5. Nicol. Garc. de benef. p. 1. c. 2. n. 4. 2. cum seqq. quos refero ego ipse de c. 4. n. 2.

Dub. ead. gloss. In addit. ibi, penses debet 30. dies habere. Ita tradunt Gregor. l. 5. tit. 6. p. 6. Menoch. de arbitrio. casu 30. n. 3. cum seqq. Cald. Petric. de rescriptis. c. 14. n. 2. & de comp. c. 4. n. 11. Melch. Phorbo. Lysman. decr. §. 1. n. 2. 4. rem. 1. Alex. Tretacing. var. resol. lib. 2. tit. de dilata. resol. 2. n. 4.

In gloss. Dissulerit ibi, quod si impediens fuerit, non corrit ei tempus, &c. Notatur ad hoc, quod cum quis ipso iure prinatur iure quopiam ob lapsum temporis, nonquam ei corrit præscriptio ignorantis, sed tamen cum sciuit, vt per Tiraq. de retractu. lig. §. 35. gloss. 4. n. 25.

In gloss. Ex tunc, ibi, extremum tempus significat. Ita Tiraq. de retractu. lig. §. 1. gloss. 11. n. 39. Matien. l. 3. §. 1. n. 44. tit. 4. lib. 5. nota recap. Flamin. de resignat. benefic. tom. 2. lib. 1. §. 2. n. 15. Cald. Petric. quest. fursen. lib. 1. §. 6. n. 74. & alij citati per me in *tratt. de distinctionibus*. v. s. f. r. g. d. d. 408. num. 1. secundum Lugdunens. impressionem.

In gloss. Endipso, ibi, nec requiruntur alia priuationis sententia. Notatur ad hoc, quod verba illa, eo ipso, latam sententiam important, vt per Tiraq. in l. si unquam, verbo reuertitur, n. 142. Roland. cons. 62. n. 3. lib. 2. Salas de leg. §. 96. *tratt. 1. 4. disp. 16. sect. 8. post n. 29. vers. propria verba sunt*, Soaz. in simili *tratt. lib. 5. §. 7. sub n. 4. & c. 8. num. 1. Fatlinac. fragm. crimin. part. 2. lit. L. verbo ex num. 95.*

In gloss. Petere, ibi, sed pene quod amicus, &c. Notatur ad hoc, quod satis est si electi amici eius nomine confirmationem petat sine mandato, modo electus tamen habeat infra illos tres menses, vt per Tiraq. de penis tempor. casu 2. n. 37. Azot. de c. 29. §. 11. quos refero ego ipse de cap. 4. n. 4. & de iure Ecclesiastico lib. 1. c. 19. n. 146.

In ead. gloss. ibi, Et intelligi quid debet ratum habere ante lapsum, &c. Notatur ad hoc, quod rati habebit fieri omnino debet intra terminum datum ad acceptandum, vt per Couar. var. lib. 3. c. 16. n. 5.

42 Collectanea Doct. in Lib. I. Sexti Decretal.

C A P. Perpetuò. VII.

Indignum in terminis eligens, si electio non habet effectum, licet peccet, non tamen peius potest eligendi colligunt ex Ord. In. Lap. Abb. Archid. Gem. Ioan. Andr. Anch. Butr. Domin. Monach. Franc. *Viu. in ration. lib. 1. pag. 164. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 63. remissus Cal. in annot. & Ximen. in concord. part. 1. & 2.*

Hanc eandem conclus. firmant Nazae. in cap. pene m. 2. de pœnis. dist. 1. Sayr. de censuris lib. 2. c. 15. n. 1. & 4. quanto, Fr. Sigilm. à Bonon. de electione dub. 61. n. 10. Paul. Layman in quest. Canon. de Prælatorum Ecclesiast. elect. q. 77. Ego ipse de iure Eccles. lib. 1. c. 19. n. 71. Indignus quoad hoc propositum in dicitur, qui habet defectus personæ expressus in cap. c. in consiliis, hoc in. in Decret. vt resoluunt Sost. de consens. dist. 24. sect. 2. n. 2. 2. Aul. ned. tract. p. 2. c. 5. dist. 1. 2. dub. 4. ad fin. Nicol. Gar. de benef. p. 7. c. 1. n. 84. Sigilm. à Bonon. de elect. dub. 61. n. 11. Lanot. var. decr. tom. 1. tit. 4. c. 15. n. 77. Tambur. de iure Abbatum. tom. 1. dist. 5. q. 8. n. 19.

S V M M A R I V M.

1. *Eligens, vel electioni consentiens contra electum (nisi ex vera causa, vel noster sit pandata) se nequit opponere vel renouare, & c. u. 2.*
3. *Eligentes per se, vel per alios, tenentur sub mortali habere notitiam morum illius in quem suffragium ferre volunt.*
4. *Ignorantia cum sit quid in animo consistens, iuramento probatur.*

C A P. Nulli. VIII.

Eligentes, vel consentientes electioni, non possunt postea electo opponere contra electionem, nisi de nouo aliquid oriat, vel nescierint precedentes defectus, quam ignorantiam tenentur iuramento probare. Colligunt ex Ord. In. Lap. Abb. Archid. Ioan. Andr. Gem. Ioan. Andr. Anch. Butr. Domin. Monach. Franc. *Viu. in ration. lib. 1. pag. 166. Alagona in compend. pag. 63. remissus Ximen. in concord. p. 2.*

Hanc eandem conclus. firmant Laurent. de Pelecinis de Relig. subditis, tom. 1. q. 1. c. 11. q. 12. in princ. Lanot. in quest. Canon. lib. 1. tit. 7. de elect. pag. 16. Paul. Layman in quest. Canon. de prælatorum Ecclesiasticorum electione, q. 116. in princ.

Vel nisi ei morum ipsius ante celata, & c. Nam eligentes per se, vel alios tenentur sub mortali habere notitiam morum illius, in quem suffragium ferre volunt, iuxta et alia per Ioan. Andr. & Panoem. in cap. bona. il. 2. de postulat. Pralat. & in cap. scriptum, hoc in. Abulen. in c. 22. Mart. q. 119. Azilim. in sum. verbo Electio n. 2. Sigilm. à Bononia de elect. dub. 15. n. 3.

De huiusmodi autem ignorantia fidem faciat propriis iuramentis. Notatur ad hoc quod ignorantia, cum sit quid in animo consistens, iuramento probatur, vt per Guil. lib. 2. obferm. 48. n. 23. Sebast. Medic. de casu fortuito. p. 14. n. 14. Cephal. conf. 24. n. 27. lib. 2. Villal. com. mon. opin. lib. 1. n. 4. Menoch. de arbit. caso 186. n. 1. cum seg. Honder. conf. 51. n. 61. cum segg. tom. 1. Mascard. de probat. concl. 638. n. 1. & 2. concl. 881. n. 1. & 2. Sforz. Odd. de resist. in integ. p. 1. q. 18. n. 52. Booi. de statuar. præsript. gloss. 19. n. 13. Scraphin. de priuileg. iuram. priuileg. 4. n. 1. cum segg. Basset. de iuram. effect. 53. vers. ostend. principaliter, Mancin. in tractat. de iuramentis effect. 103. num. 1.

C A P. Si quando. IX.

Quando pars maior duplo eligit vnum, & minor pars alteram, non potest minor opponere aliquid, quod extenuet vota maioris, vel quod minor pars sit maioris auctoritatis, vel zeli, vel electus à minori sit dignior, sed bene potest opponere aliquid, quod vocem maioris partis annulet. Colligunt ex Ord. In. Archid. Gem. Ioan. Andr. Anch. Butr. Domin. Monach. Franc. *Viu. in ration. lib. 1. pag. 166. Alagona in compend. pag. 64. remissus Ximen. in concord. part. 2.*

C A P. Quamvis. X.

Causa electionem Episcoporum, & superiorum computantur inter maiores spectantes ad Sedem Apostol. Verum vt ad illam demolantur, debet fieri appellatio in scriptis, in quibus ponatur causa appellationis, quæ sit legitima, & non frivola. Si verbò appellans antequam appellatio presentetur. Sedi Apost. renouat appellationi, inlex à quo appellatum est, inquirat an huiusmodi renouatio fuerit ex preiudice, & si eam intercessisse reperiat, perfigat terminum in quo renouans cum omnibus sedis se Apost. Sedi præc. nter. Colligunt ex Ord. In. Lap. Abb. Archid. Gem. Ioan. Andr. Anch. Butr. Domin. Monach. Franc. *Viu. in ration. lib. 1. pag. 167. Alagona in compend. pag. 64. remissus Ximen. in concord. p. 2.*

S V M M A R I V M.

1. *Defectus scientia, vel persona euidens, si obiciatur inter reliqua, quæ obiciuntur promouendo ad dignitatem, ille ante omnia examinari debet, & si falsus reperitur, oppositio à prosecutione regeat repellatur, & punietur perinde, ac si decessisset in probatione omnium obiectorum.*
2. *Dist. Fortè, est nota assertio.*
3. *Literatura de stylo regulariter solet probari per examinem personam.*
4. *Confirmare debent in ipso alii petita confirmationis electionis potest ex officio inquirere etiam oppositio deficiente, vel renouante.*
5. *Bonus quilibet presumitur.*
6. *Literatura non presumitur nisi probetur.*
7. *Nobilitas non presumitur nisi probetur.*
8. *Confirmans ubi ex officio inquirat de electo, tenetur ipso electo probare habilitatem suam non solum de aetate, literatura, & legitimitate, verum etiam de vita, & moribus.*
9. *Electo oppositio tenetur probare inhabilitatem per ipsum obiectam.*

C A P. Si fortè. XI.

Quando quis contra electum, vel postulatam ad aliquam dignitatem, opponit euidenter defectum scientie, vel personæ, & alia impedimenta, prius inquitator de defectu personæ, aut scientie, & si probentur tales defectus, declarabitur ineligibilis, si autem non probentur, obiciens condemnabitur in expensis, & punietur, nec debet admitti ad alias obiediones probandas. Colligunt ex Ord. In. Lap. Abbas, Archid. Gem. Ioan. Andr. Anch. Butr. Domin. Monach. Franc. *Viu. in ration. lib. 1. pag. 169. Alagona*

De Electione, & Electi potestate, Tit. VI. 43

Alagona in compend. pag. 65. idem ex hinc text. desumit Fr. Sigism. à Bononia de electione dub. 48. n. 8. remissioe Ximen. in concord. p. 2.

Forti.] Nota est assertio hinc dict. in hoc text. iuxta ea, quæ resoluunt Rebuff. in comment. ad tit. ff. de verb. signif. ad l. testentur. § 8. vers. forti. pag. nobis 208. Menoch. conf. 12. §. 14. Bernard. Garza. ad pract. Camera Imp. lib. 2. secus. 10. n. 10. & alij plures per me citati in tract. de discipulis. vsufreq. dist. 127. n. 6. secundum Lugdan. impress.

Subiciuntur examini, &c.] Notatur ad hoc, quod litteratura de stylo regulariter solet probari per examen peritorum, ut per Flamin. resig. benefic. tom. 2. lib. 1. §. 3. n. 66. & faciunt quæ dixi de offic. & potest. Episcop. p. 3. alleg. 60. sub n. 9. vers. etiam autem.

in gloff. Evidenter, ibi, sed nunquid index ex suo officio, &c. Notatur ad hoc, quod confirmare debens in ipso actu petitis confirmationis electionis potest ex officio inquirere etiam oppositos deficientes, vel renunciante, ut per D. Lotter. de re benefic. lib. 2. quest. 18. n. 49. ubi subdit quod tunc debet ipse electus probare habilitatem suam, iuxta doctrinam Felin. in c. in praesentia sub n. 28. vers. & idem volens, de probat. Ioan. Andr. ad reg. infamibus, vers. ad contrarium, n. 1. & 9. de regul. iuris 6. Butr. in c. bona illi. n. 58. ad fin. vers. si autem non interdicere, de elect.

In gloff. Scientia, ibi, sed nota quod est quædam intrinseca qualitas cum qua homo nascitur, &c. Notatur ad hoc, quod bonus quilibet præsumitur, ut per Bernard. reg. 6. Duen. reg. 1. Socin. reg. 19. Tiraq. de prescript. l. 1. gloff. 2. vers. sed quod pag. 1010. 87. Petr. Alph. de Valconcel. in hunc in rubricarum iuris Canonici, sub rubr. de servitu. in Ordine facien. n. 1. cum seqq. Mench. illustr. c. 70. n. 3. Malcard. de probat. caus. 222. & seq. & caus. 878. & caus. 1093. Menoch. de presumpt. lib. 3. pres. 1. n. 1. Flamin. de resig. benefic. lib. 10. §. 1. n. 63. Brunot. à Sole in locis canonibus, verbo bonum, Mendez à Castro in practi. Lusitan. lib. 4. c. 1. n. 64. & alios quos refert Cened. ad Sextum collect. 29. n. 1.

In ead. gloff. ibi, Est quædam intrinseca, ut litteratura, & talis qualis non præsumitur nisi probetur. Ita Malcard. de probat. caus. 989. per totum. Menoch. de presumpt. lib. 6. pres. 91. n. 18. Bellet. disquisit. cleric. p. 1. tit. de disciplina cleric. §. 4. n. 39.

Vnde nobilitatem non præsumi nisi probetur, resoluunt Tiraq. de nobilit. c. 10. n. 11. Menoch. de presumpt. lib. 6. pres. 60. & conf. 32. n. 11. Malcard. collect. 1090. Gam. Lysit. decis. 322. n. 3. Valasc. conf. 191. n. 21. Cabed. decis. 73. n. 10. p. 2.

Contra hanc gloff. resoluendum est quod ubi confirmans ex officio inquit de electo, tenetur ipse electus probare habilitatem suam, non solum de ætate ac litteratura, & legitimitate, ut sentit hanc gloff. verum etiam de vita & moribus, quæquid ipsa repugnet, quia præsumptio illa bonitatis in hoc nihil suffragatur, & alia illa in promotionibus, & aliis actibus spiritualibus recedunt, ita Ludovic. Gom. in tract. de expellat. n. 78. & 230. Alciat. de presumpt. reg. 1. pres. 1. sub n. 2. vers. quæritur litteraturæ, & quod idem omnino probari hæc debent, docuit Cardin. in Clement. vnc. n. 2. de concess. precib. ubi ait quod quia nascitur filij itæ & proclues ad peccandum, violenter præsumitur contra quemlibet, ubi agitur de ipso promovendo.

In gloff. Desistum, ibi, dic quod opponens probat. Notatur ad hoc, quod opponens electo tenetur probare inhabilitatem per ipsam obiectam, ut per D. Lotter. de re benefic. lib. 2. §. 1. Bon. 47.

SVM MARIVM.

Gravantes aliquam personam Ecclesiasticam, vel eius consanguineos, aut Ecclesiam, seu bona pro eo quod cum pro quo rogabantur, eligere noluerunt, ipso facto excommunicati sunt, &c. n. 1.

Metus illatus consanguineis electoris ad incutendum electori timorem, censetur illatus electori.

Paria sunt aliquem vexare, opprimere, & gravare, aut consanguineos ipsius.

Excommunicatus est non solum percussus clericum, sed consanguineum clericum.

Consanguineos vocantur qui sine sanguine contingunt.

Favere potius est considerandum, quam odium.

Dispositio censetur favorabilis, nisi elusa ex principali intentione disponentis.

Lex quatuordecim penalis lata principaliter in favorem animarum, & ad peccatum vitandum, est favorabilis, & extendenda ex identitate rationis.

Constitutiones penales ex identitate rationis sunt extendenda favore pia causa.

CAP. Sciunt cuncti. XII.

Præsumemus gravare personas Ecclesiasticas, vel earum consanguineos, Ecclesias, seu Monasteria, vel ipsorum bona, per se vel per alios, ex eo quod noluerunt eligere illum, pro quo rogabantur, sunt ipso iure excommunicati, Colligunt ex Ordin. Archiep. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Butr. Dominic. Monach. Franc. Vitian. in ration. lib. 1. pag. 170. Alagona in compend. pag. 65. remissioe Casal. in anno, & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Hanc eandem conclus. firmant Nazae. in manual. c. 27. n. 12. Soaz. tom. 5. dist. 23. fell. 4. n. 1. Sayr. de censuris lib. 3. c. 34. n. 7. Filliac. tract. 14. num. 5. vers. 1. & n. 55. & alij citati per me in tract. de offic. & potest. Episc. p. 3. allegat. 50. num. 202. secundum Lugdan. impress. Ralner. in catalogo censur. sit. de excomm. extra Bulam, c. 9. excomm. 43. & 45. Inl. Lauoz. de indulgent. part. 2. c. 21. num. 21. nonnullis Bonac. de censur. extra Bulam, dist. 4. q. 2. puncto 19.

Per consanguineos.] Notatur ad hoc, quod metus illatus consanguineis electoris ad incutendum electori timorem, censetur illatus electori, ut per Sanchez. de Matrim. lib. 4. dist. 4. n. 8. Nam paria sunt aliquem vexare, opprimere, gravare, aut consanguineos ipsius, quia iniuria facta alicui, censetur facta omnibus, qui sunt eiusdem generis, siue consanguinitatis, ut per Tiraq. de penis temperat. causa 51. n. 67. cum seqq.

Vnde inferit Duen. reg. 99. vers. amplius undecim, quod excommunicatus est non solum percussus clericum, sed consanguineum clericum, de quo tamen vide citatos per Cened. ad Decret. collect. 4. n. 15.

Consanguinei vocantur, qui sine sanguine contingunt, ut per Tiraq. de retrah. lib. 5. gloff. 9. n. 4. & 5. & qui illorem appellatione veniant, dixi hæc in tract. de appellation. verbum versusque iuris signific. verbo consanguineus.

In gloff. Alias, ibi, nec est ob hoc odiosa, imo favorabilis Ecclesiarum favore. Notatur ad hoc, quod potius est considerandum favor, quam odium, ut per Gonzal. ad reg. 8. Caus. 6. 6. proim. n. 37.

Idem ad hoc, quod dispositio censetur favorabilis, aut odiosa ex principali intentione disponentium, ut per Tiraq. de retrah. lib. 5. §. 30. gl. 1. n. 5. Sanchez. de Matrim. lib. 1. dist. 1. n. 4.

Item ad hoc quod lex quatuordecim penalis lata principaliter in favorem animarum, & ad peccatum vitandum, est favorabilis, & extendenda ex identitate rationis.

44 Collectanea Doct. in Lib. I. Sexti Decretal.

capillaret in favorem animarum, & ad peccatum vitandum, est favorabilis, & extendenda ex identitate rationis, vt per Coar. in cap. alius videri, p. 2. §. 4. n. 7. vers. scilicet, & lib. 1. var. c. 11. n. 5. Mare. Anton. Genuini in *prædictis*. Ecclesiast. §. 541. Ayro. de antiquis, temp. p. 4. §. videamus n. 10. Villag. de extens. legum i. ubi de extens. legis correctoria & penalis simul n. 80. Menoc. reuend. 6. rec. p. 1. §. Flamin. Paril. de regnat. lib. 1. §. 1. n. 17. Sanchez de matrim. lib. 1. disp. 39. n. 1. Farin. fragm. crimin. p. 1. lit. E. n. 111.

- 10 Item ad hoc quod Constitutiones penales ex identitate rationis sunt extendende favore pte causæ, vt per Tiraq. de priuilegiis pte causæ priuileg. 161. Nicol. Garc. de benef. p. 1. §. 10. n. 106. Ayro. de antiquis, temp. p. 4. §. videamus n. 17. Euerod. in loco à ratione legis largæ n. 68. Farin. d. lit. E. n. 100. vbi n. 114. limitat si agatur de præiudicio alterius pte causæ.

S Y M M A R I V M.

- 1 *Vsurpantes de nouo custodiam vacantium Ecclesiarum, clerici, & Monachi hoc fieri procurantes, non clerici sive talibus non opposites, quas penas incurrant, ostenditur, & v. 2.*
- 2 *Vsurpantes de nouo sibi inuisionem loci pte vacantibus, sunt excommunicati.*
- 3 *Verbum, subiacere non denotat latam sententiam.*
- 4 *Ius presentandi potest præscribi per laicos etiam in Ecclesia libera.*
- 5 *Inuisionem acquiritur præscriptio immemoriali cum multiplicis presentationibus & continuis per annorum L. spatium.*
- 6 *Admissionem concepti femininum in favorabilibus, fecit in disceptis.*
- 7 *Sylua cadua qua dicitur.*
- 8 *Sylua non cadua in fructu non venit.*
- 9 *Verbum redditus, est nomen generale.*
- 10 *Verbum fructus à verbo redditus, in quo differat, ostenditur.*

C A P. Generali. XIII.

- 1 **O**ccupantes de nouo custodiam, regalia, vel custodiam alicuius Ecclesie, vel loci pte, & viopantes bona Ecclesiarum vacantium, & clerici, vel monachi hoc fieri procurantes, sunt ipso facto excommunicati. Item illi, qui, vt debent oon se opponere talia facientibus, non possunt pro eo tempore de prouentibus Ecclesie participare. Item qui ex fundatione beneficiorum, vel antiqua consuetudine & approbata sibi vendicant tale ius, non viopent per se, vel per ministros ea, quæ non pertinent ad redditus, seu fructus tempore vacationis, sed ipsorum custodiam habeant, & in bono statu conservent. Colligunt ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Butr. Dominic. Monach. Franc. Vin. in ration. lib. 1. pag. 171. Aligona in compend. pag. 65. remissum Xunen. in concord. part. 1.

- 2 Hanc eandem conclus. ex hoc text. desumunt Me. mor. clericorum c. 9. excomm. 42. Fillioe. trait. 1. 4. n. 53. vers. §. 3. & n. 56. & n. 99. vers. 4. & n. 106. Gambat. de casibus reuend. c. 10. n. 2. in fine, & n. 3. Raimet. in catalogo consuetudinum extra Bullam, c. 9. excomm. 44. vbi eom. Sout. tom. 5. disp. 21. fell. 4. n. 6. notat occupationem bonorum cum effectu & simul usurpationis conatum reuocari ad contrahendum hanc censuram, refert ego ipse de officio & potestate Episcopi. p. 1. alleg. 50. n. 203. in vlt. impet. Lugdan. nominis Bonacii. de censur. extra Bullam disp. 2. §. 2. p. uicula 23.

Sed quibuslibet aliis pte locis, &c. Notatur ad hoc, quod viopantes de nouo sibi inuisionem locis pte vacantibus sunt excommunicati, vt per Nauar. in man. cap. 17. num. 120. Clar. recept. sent. lib. 5. §. fin. q. 77. num. 29.

Regalia.] Regalium appellatio quæ comprehenditur & veniat, vide Mastril. de Magistratib. lib. 1. c. 34. n. 2. & lib. 3. c. 4. per tot. Sicut. de Regalib. lib. 1. cap. 1. & tribu. segg. & latissimè c. 4. 1. per tot. Henric. Bocet. de Regalib. lib. 3. c. 1. & segg. & de inuisione c. 3. Alfar. de officio fiscalis gloss. 2. & 20. Card. Tolch. tom. 6. lit. R. concis. §. 2. & 83. Calixt. Ramirez de lego Reg. §. 2. §. 16. & 27.

Et ipso excommunicationis sententia, &c.] Notatur ad hoc, quod verbum, subiacere, non denotat latam sententiam, vt per Tiraq. in l. si unquam verbo reuocatur, n. 133. C. de reuoc. donat.

Ex antiqua consuetudine, &c.] Ergo ius presentandi potest præscribi per laicos etiam in Ecclesia, vt per Coarra. in reg. passiflor. §. 10. n. 2. præp. finem. Causil. Borrel. in sum. annuum decif. tit. 32. n. 91. Nicol. Garc. de benef. p. 5. c. 9. n. 82. Acquiritur enim præscriptio 6 ne immemoriali cum multiplicis presentationibus, & continuis per quinquaginta annorum spatium, vt notant Perez l. 1. tit. 6. lib. 1. Ordin. pag. 137. & 143. Cenal. common. contra common. §. 6. 1. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 6. c. 19. §. 11. Rot. aff. §. 10. n. 2. apud Fatnac. in 1. collect. nominum, alius p. 4. d. inderf.

In gloss. Præmissis ibi, in favorabilibus masculinum concepti femininum, in adu. non. Ita Palat. in repe. rub. de donation. inter vir. & uxor. §. 6. §. 9. n. 25. & seg. Veluti in testamentis, iuxta tradita per Coar. in cap. si pater, de test. hoc lib. p. 1. verbo si aliquis liberis, n. 24.

In gloss. Reditus, ibi, in suo sylua cadua. Dicuntur autem, quæ diuili, & seindi, possunt, vt ex bonis Auditoribus probati in meo Dictionario Lustrationis, verbo deus p. 390. Et solet hæc glossa notari ad hoc quod sylua non cadua in fructu non venit, vt per Boet. decif. §. 1. n. 1.

In ead. gloss. ibi, Nota quod omnis fructus caussis in reddend. Ergo verbum, Reditus, est nomen generale, & plus est in reddend, quàm in fructu, vt per Tiraq. de retrahit. lig. §. 1. gloss. 6. in princ. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. §. 1. preum. n. 194. cum aliis per me citatis in eract. de appellat. verborum variisque iuris signif. verbo Reditus.

In quo autem differat verbum, Fructus, à verbo, Reditus, vide D. Barbo. in l. fructus, mem. 63. §. saluo matrim. & citatos à Valdel. ad Soat. p. 1. ad l. 1. ut. de l. ganancia, lib. 3. fori n. 63. pag. 25. col. 2.

S Y M M A R I V M.

- 1 *Parochialis Ecclesia nemini conseruatur, qui non sit idoneus scientia, moribus, & aetate, & si conseruatur non attingens 25. annorum non valet collatio, ille autem, cui talis Ecclesia collata fuerit, tenetur personaliter, infra annum Sacrosdos fieri, si autem promotus non fuerit elapso anno priuatur est ipso iure.*
- 2 *Beneficia habentia curam inuisionem non comprehenduntur sub dispositione huius text.*
- 3 *Morum probatus requiritur ad beneficia.*
- 4 *Beneficium curatum nemini concedi potest, qui non attingit 25. etatis sue annum.*
- 5 *Parochus tenetur in sua Ecclesia residere.*
- 6 *Parochus cogendus est habitare in domo Ecclesie, aut si illam non habeat Ecclesia, in propinquiori intra limites Ecclesie.*

De Electione, & Electi potestate. Tit. VI. 45

7. *Provisio de beneficio Curato tenetur infra annum promoueri in Sacerdotem, aliis vacat ipso iure, si canonici possident, vt n.9.*
8. *Parochialem obtinens si Sacerdos non fuit, potest in vltima die anni cum resignare in fauorem.*
10. *Licentia ad discedendum vbi Parochus conceditur, debet esse in scriptis expressa.*
11. *Ordinatur non est homine sublata facultas ita & taliter quod non possint iuxta formam Concilij Tridentini aliquibus in iussu de causis licentiam concedere recedendi à Parochiali ad aliquod tempus breue.*
12. *Parochus sine licentia Episcopi infra causa an possit abesse ad duos menses continuè, vel diuini, ostendatur & n.13.*
14. *Parochialis text. non habet locum in Decanis, Prepositis, Abbatibus, Prioribus, Archipresbyteris curam animarum, sed non Parochialem Ecclesiam, habentibus.*
15. *Parochialis text. non afficit eos, qui presunt Ecclesie Collegialis, que alia Parochiales quoque sunt.*
16. *Parochialis Ecclesia habuit tantum, & non alia Parochialis habent qui presunt, non tenetur infra anni spatium Presbyter fieri.*
17. *Parochialis habuit respectu populi non obligat ad residendum, nec ad Sacerdotium, nec iudicium incompatabilitatem.*
18. *Parochialis Ecclesia accessorie unita non obligat ad residendum, nec ad Sacerdotium.*
19. *Index appellationis non tenetur quoad ordinem iudicium seruare leges illius fori à quo appellatum est, sed potius proprii tribunalis iustitia.*
20. *Verbum, esse, debeat nullitatem ipso iure.*

CAP. Licet canon. XIV.

NULLUS ad regendam parochiam assumatur nisi sit idoneus moribus, scientia, & ætate. Promissio de Parochiali facta non habenti viginti quinque annos est nulla, & promissus tenetur personaliter residere: potest tamen Ordinarius dispensare super residentia ad tempus eum causa rationabili. Item infra annum à tempore commissi regiminis ordinatur Sacerdos, aliis est ipsa Ecclesia priuata. Colligitur ex Ordin. Lap. Abbas, Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Dominic. Monach. Franch. Vician. in ration. lib. c. p. 172. Alagona in compend. pag. 66. tenuisse Cal. in amur. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Late de materia huius text. tractatus de officio, & potestate Parochi c. 3. per tot.

V nullus ad regendam Parochialis Ecclesie. Ergo beneficia habentia curam iurisdictionalem, cum improprie & largè dicantur curata secundum Doct. citatos in collect. ad cap. dudum § 4. n. 4. & hoc tit. non comprehenduntur sub dispositione huius text. vt per Stephan. Gratian. discept. forens. c. 1. n. 33.

Nisi sit idoneus moribus.] Notatur ad hoc, quod ad beneficia requiritur morum probitas, vt per Fillioe. tom. 3. tract. n. c. 5. n. 40. & faciunt que dixi in collect. ad cap. cum in collectis, n. 9. hoc tit. in Decret. & d. tract. de officio Parochi c. 2. n. 3.

Qui non attigerit viginti quinque annorum.] Notatur ad hoc quod beneficium Curatum nemini concedi potest, qui non attigerit viginti quinque annorum ætatis iuxta annum, vt per Doctores, quos citauimus d. cap. cum in collectis, n. 34. quibus adde Nauar. in man. c. 2. § 1. n. 16. Goxier lib. 1. canon. c. 16. n. 1. Hotel. de incompatibil. benefic. p. 1. c. 24. n. 19. Malde. de irregul. lib. 1. c. 30.

num. 12. Fillioe. tom. 3. tract. 41. c. 5. n. 29. Ioan. Anton. Massob. in sine praxi habentis censuram prælud. 3. & illos nouissime citauit in tract. de officio Parochi c. 2. num. 6.

Residere personaliter tenetur, &c.] Colligitur ex textu Parochum teneri in sua Ecclesia residere, de quo & pluribus aliis ad materiam residentie spectantibus, vide Concil. Trid. sess. 6. de reform. c. 1. & 2. & sess. 23. de reformat. c. 1. Nauar. in man. c. 2. § 1. n. 12. Mandolus in praxi signatur. in verbo dispensat. de non residen. Conar. lib. 3. var. c. 1. n. 9. Robuss. in praxi sig. de non residendo, n. 20. & 66. Selo. de benefic. p. 4. q. 2. n. 2. Gallet. in margar. a. casum. Conscientie, verbo, Residentia, Attenuat. in addit. ad recept. legum Nauar. lib. 2. c. 2. § 1. n. 2. sub tit. Sed an Parochi debeant residere in suis Curatis, Cened. ad Sextum collect. 30. n. 1. Ioan. Valez. de different. inter utrumque forum, verbo Parochus differt, in principio de officio, & potestate Episcopi, p. 5. alleg. 53. m. 7. cum segg. & d. tract. de officio Parochi c. 3. Super residentia Prelatorum, & aliorum curam animarum habentium & residere debentium emanant. Constit. Pij I. P. incip. In suprema, sub Dat. Kalend. Decemb. 1564.

Parochum cogendum esse habitare in domo Ecclesie, vel si Ecclesia non habet illam, in propinquitate intra limites Ecclesie, testatur decem Nicol. Gate. de benefic. part. 1. cap. 2. num. 179. in 2. declar. Attenuat. citato loco, num. 150. Sanchez. varior. resol. q. 4. num. 46.

Et infra annum &c.] Notatur ad hoc, quod promissus de beneficio Curato tenetur infra annum à sibi commissi regiminis tempore numerandum, promoueri in Sacerdotem, aliis vacat beneficium ipso iure, vt per Nauar. in man. cap. 2. § 1. n. 17. versellum, Robuss. in praxi benefic. tit. de non promouent. intra annum, à princ. Hotel. de incompatibil. benefic. p. 2. c. 24. n. 19. Zetel. in praxi Episcop. p. 1. verbo beneficium, vers. dico quod principaliter, Spin. in speculo testament. gloss. 4. princip. num. 65. Accused. conf. 9. num. 24. Morl. in imperio iuris, part. 1. q. 9. num. 45. Salced. ad Bernard. in prax. cap. 5. § 1. secundum nouiss. impell. Acor. in sine. moral. part. 2. lib. 6. c. 3. § 1. Cened. ad collect. 10. num. 1. vers. & quidem. Aloyf. Rice. in collect. decisi. p. 5. collect. 29. § 3. vbi ait quod Parochialis Ecclesia si conferatur non Sacerdoti, tenet collatio, sed infra annum tenetur ad Sacerdotium promoueri, Gonzal. ad reg. 8. Canel. gloss. 1. § 1. n. 57. vbi subdit quod quando obtinens aliquam Ecclesiam Parochialem non promouetur intra annum ad Sacerdotium, tunc elapso anno vacat d. Parochia ipso iure. Vide in fine anni, & vltima die poterit Parochialem resignare in fauorem alius, vt tenet Flamín. Pachi. de resign. benefic. lib. 3. q. 2. & q. 5. num. 4. vide latius infra ad cap. commissi § 5. hoc eod. tit.

Procedit huius text. dispositio, & intelligitur quando promissus de Parochiali eam Canonice possidet ultra annum, & non se promouerit in futurum, fecerit vero si non Canonice, quo casu non vacat, vt per Mascard. de probat. emul. 85. § 5. num. 16. Et sane Parochus à predicta pena immunis in casu decisionis à Sacra Congregatione Concilij emittata, his verbis. *Pena Canonis prescripta eis, qui intra annum Sacerdotium non susceperint, non habet locum in Relectis, qui intra annum à die adeptæ possessionis pacifice, vel infra tempus comparuit, & se promoueri petiit, offerens quæstionem in eo esse se paratum ad suscipiendum Sacerdotium, sed Ordinarius noluit eum propter illiteratum, vel aliam causam promouere, relect. Sacerd. d. cap. 5. in princip. Anton. Fernandez in examine theologic. moral. p. 3. c. 1. § 1. num. 1. ego ipse d. tractat. de officio Parochi, cap. 5. num. 120.*

10 *Super residentia verò, &c.*] Artenta dispositione Concil. Trident. *sess. 21. de reform. cap. 1. propi finem*, discedendi licentia in scriptis, gratisque concedenda ultra biennium tempus, nisi ex gravi causa, Parochus non datur per Episcopum; unde non sufficere licentiam tacitam, sed opponere expressam resolutionem Nicol. Garc. d. p. 3. c. 2. n. 35. Armeaud. d. loco, n. 164. Ego ipse d. alleg. 53. n. 95. & 99. Sanctarell. var. resol. q. 4. n. 16.

11 Per Motum proprium Pij V. publicatum mense Iunij 1563. super residentia Canonicorum habentium Parochiales, non fuisse ablatam Ordinarii facultatem, ita & taliter quod non possint iuxta formam Concil. Triđ. aliquibus iussis de causis licentiam concedere recedendi à Parochiali ad aliquod tempus, modo ea videntur intra limites præscriptos à Concil. Triđ. d. c. 1. referunt decium Nicol. Garc. d. c. 2. n. 197. Armeaud. d. loco, n. 37.

12 Quesitio est dubia an Parochus sine licentia Episcopi ex iusta causa possit abesse à duo. mensibus continuè, vel diuini? Affirmatiua opinione tenent Salzed ad Bernard. c. 54. l. c. vers. illud verò, Zerolin. praxi Episcop. p. 1. verbo *primatus*, §. 4. dub. 3. & verbo *Parochus*, §. 1. Lxi. Zech. de casibus reſervatis casu 2. & de Republ. lit. de beneficiis, n. 6. Paul. Comazol. responsor. moral. lib. 1. q. 19. n. 12. Fr. Humann. in summ. tom. 2. cap. 36. in fine. Azor iussu. moral. part. 2. lib. 1. cap. 4. q. 9. & 10. Franc. Leo in thesauri furi Ecclesijs. part. 3. cap. 1. num. 19. & 21. Sanchi. de Matrim. lib. 3. dist. 31. num. 11.

13 Verum probabilior est Parochos etiam ex iusta causa non posse abesse primo biennij sine Episcopi facultate, ut resolutione Lessi. de iussu. lib. 2. c. 34. dub. 2. num. 159. Vgolin. de potestate Episcop. c. 15. §. 5. num. 2. Anton. Gom. in explicat. Bullæ Cruciata, cap. 7. in 4. class. num. 2. Pollen. de officio Curati, c. 1. n. 12. Nicol. Garc. d. p. 3. c. 2. n. 23. Sanctarell. var. resol. q. 4. num. 12.

14 In gloss. *Parochialis, ibi, sed nunquid erit idem in Decanatu, & aliis dignitatibus, &c.*] Notatur ad hoc, quod huius text. pœna vires, & locum non habet in Decanis, Præpositis, Abbatibus, Prioribus, Archipresbyteris curam animarum quidem, sed non Parochialem Ecclesiam habentibus, ut per Boët. decis. 119. num. fin. Azor iussu. moral. p. 2. lib. 6. c. 8. q. 3.

15 In ead. gloss. ibi, *non habet locum hoc constitutio in Parochialibus Collegiatis, &c.*] Notatur ad hoc, quod pœna huius text. non afficit eos, qui præficiuntur Ecclesiis Collegiatis, quæ aliis Parochiales quoque sunt, ut per Azor. iussu. moral. part. 2. lib. 6. cap. 3. quasi. 4.

16 In ead. gloss. ibi, *Quid si Ecclesia olim habuit Parochianos, &c.* Notatur ad hoc, quod qui Ecclesiæ Parochialis habita tantum, & non actu Parochianos habenti præficiuntur, non tenentur lege, quæ lata est in hoc text. nempe quod debet intra anni spatium Presbyter fieri, ut per Rebuss. in praxi benefici. tit. de promissis intra annum, n. 34. Federic. de Senct. conf. 183. Nuzar. conf. 4. de prebend. in antiq. Azor. iussu. moral. p. 2. lib. 6. c. 8. q. 9. & lib. 9. c. 3. q. 1. vers. *Quæstio dubia est*, Rota apud Farin. p. 4. sue praxi crim. decis. 312. Anton. Ricc. de iure personarum extra gremio Ecclesiæ existens. lib. 1. c. 14. n. 2. ubi n. 4. & 5. subdit huiusmodi Parochialem habito respectu populi non obligare ad residentiam, nec ad Sacerdotium, neque inducere incomparabilitatem.

17 Et dispositionem huius text. non habere locum in Parochialibus Ecclesiis accessitæ vniuersi resolutione Rebuss. d. tit. de non promissis intra annum, n. 29. vers. *Idem qui possidet*, Boët. decis. 119. n. 7. Azor. d. lib. 6. c. 8. q. 3.

In gloss. de cateris ibi, *si autem Conſtitutio loquitur, &c.* Notatur ad hoc, quod index appellationis non tenetur quoad ordinem iudiciorum secare leges illius fuit à quo appellatum est, sed proprijs potius tribunalis inſtituta, ut per Conat. variatur, lib. 2. c. 12. num. 5.

In gloss. *Carere, ibi, ipſo iure*. Vide quæ de hoc verbo dixi in tract. de diluſionibus vsufreq. 53. secundum Lugdunimpreſſ.

In gloss. *Primatus, ibi, ipſo iure*. Vide Goncal. ad reg. 8. Cancell. gl. 3. n. 36. ubi quod verbum, *esse*, denotat nullitatem ipſo iure, de quo ego ipse d. tract. de diluſionibus, vsufreq. dist. 1. c. 8. n. 2.

S Y M M A R I U M.

- 1 Parochialis Ecclesia commendari non debet, nisi constituto in aetate legitima, & Sacerdotio, & cum eundem Ecclesiæ visitato, & vna solùm, & per sex menses tantum, quod contra prædicta factum fuerit, est irritum ipſo iure.
- 2 Ordo ubi requiritur de tempore promissionis non sufficit sola aptitudo.
- 3 Parochialis Ecclesia non potest per Episcopum commendari nisi Clerico aetatem legitimam & Sacerdotium habenti.
- 4 Commendare ad sex menses potest Episcopus Parochiales Ecclesias, & alia beneficia, quibus iussu cura animarum.
- 5 Episcopus, qui ad sex menses parochialem commendat, non potest ante semestre tempus eam suam commendatorem emuticare.
- 6 Commendatarius fit depositarius similis.
- 7 Commendatarius temporalis non facit fructus suos, nisi quatenus ad congruam sustentationem sui & suis ministris opus sit.
- 8 Beneficia inſparratiuati non possunt dari in commendam sine consensu patris.
- 9 Ecclesia finita vna semestre, si adhuc durat eadem necessitas, vel utilitas, poterit per aliud semestre commendari.

CAP. Nemo deinceps. XV.

Parochialis Ecclesia commendari non debet nisi habenti legitimam aetatem, & Sacerdotium, & cum eundem Ecclesiæ visitato, & vna solùm, & per sex menses tantum, itaque quævis contra factum fuerit, irritum fit. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Butr. Dominic. Monach. Franch. Vin. in ration. lib. 1. pag. 175. Alagona in compend. pag. 63. remissit Ximen. in concord. p. 1. & 2.

In aetate legitima, & Sacerdotio.] Ergo ubi requiritur Ordo de tempore promissionis, non sufficit sola aptitudo, & sic ætas ad Ordinem necessaria, ut per Abb. in cap. cum in causis, §. inferiora, hoc sit. in Decretal. sub num. 10. ad fin. vers. sed secundo casu, & ibi Dec. sub n. 21. ad fin. vers. secunda conclusio, & 21. & conf. 117. n. 5. Paris. conf. 10. d. n. 12 lib. 4. Roch. de iurepatron. in verbo *beneficium*, q. 4. n. 6. Lambertin. in simili tract. lib. 2. p. 1. q. 2. art. 12 n. 3. & 29. Goncal. ad reg. 8. Cancell. gl. 5. in princ. n. 105. Melch. Lotter. de re benefe. lib. 2. q. 47. n. 10. Rot. decis. 126. num. 1. apud Farin. p. 2. recent.

Notatur etiam ad hoc, quod Parochialis Ecclesia non potest per Episcopum commendari nisi clerico aetatem

De Electione, & Electi potestate, Tit. VI. 47

- etatem legitimam, & Sacerdotium habenti, vt per Azot. in *lib. moral. p. 2. lib. 6. c. 8. q. 7. metipsum de officio, & potest. Episcop. p. 3. alleg. 59. n. 23. & de officio, & potest. Paroch. 5. n. 4.*
- 4 Declaratum ultra semestris temporis spatium non durare. J Notatur ad hoc, quod Parochiales Ecclesias, & alia beneficia, quibus inest animarum cura, potest Episcopus ad sex menses commendare, vt per Lambertin. de *inre patr. lib. 2. p. 3. q. 7. art. 1. & part. 2. q. 1. art. 129. & 30. Monet de commutatis. vltim. volunt. c. 10. n. 178. Filliue. *com. 3. tract. 41. c. 3. n. 132. quos refecto ego ipse d. alleg. 59. n. 15.**
- 5 In ead. gloss. ibi. *Commendare ibi. Sed quero an per Ordinarium remoueri poterit, &c.* Notatur ad hoc, quod Episcopus, qui ad sex menses Parochialium commendauit, non potest ante semestris tempus nullo in commendationem reuocare, vt per Rebuff. in *praxi tit. de commendis n. 53. Azot. p. 2. lib. 6. c. 1. q. 6. vers. queres.* Veritas tamen circa huiusmodi commendationem, cum nec in re, nec ad rem ius habeat, posse ad libitum reuocari, vt per gloss. in *cap. si consisteris, de accusat. & in cap. qui plures 11. q. 1. Mendos. reg. 59. quast. 3. num. 8. Goncal. ad reg. 3. Cancell. gloss. 5. 5. 8. num. 35. & 37. Nicol. Garc. de *benefic. part. 4. cap. 4. n. num. 53. vbi distinguit a num. 54. refecto ego ipse d. alleg. 59. num. 18.**
- 6 In ead. gloss. ibi. *Idem est quod deponere.* Notatur ad hoc, quod commendatarius fit depositarius similis, vt per Menoch. *remed. 1. recuper. n. 38. cum seqq. refecto ego ipse d. alleg. 59. n. 10.*
- 7 In ead. gloss. ibi. *Sed nunquam facit iste fructus suus, &c.* Notatur ad hoc, quod commendatarius temporalis non facit fructus suos nisi quatenus ad congruam sustentationem sibi & suis ministris opus sit; reliquum, quod superest, in utilitate Ecclesie conuertendo, vt per Goncal. ad reg. 3. Cancell. gl. 5. 5. 8. n. 39. vbi n. 1. sicur dicit in commendatario perpetuo.
- 8 In ead. gloss. ibi. *Nunquam ad talem commendam vocabitur patronus, &c.* Notatur ad hoc, quod beneficia iurisdictionis non possunt dari in commendam sine consensu patroni, vt per Flamin. de *resign. benefic. lib. 2. q. 4. n. 13. vbi n. 14. subdit quod secundum magis communem opinionem confirmari potest pensio in beneficio iurisdictionis sine consensu patroni, de quo tamen vide per me dicta circa alleg. 59. n. 6. & 15.*
- 9 In gloss. *Durare.* Notatur ad hoc, quod Ecclesia finito vno semestri, si adhuc dnet eadem necessitas vel utilitas illius, potest aliud semestris commendari, vt per Goncal. d. gl. 5. 5. 8. n. 35. quem refecto ego ipse d. alleg. 59. n. 14. in fin. Azot. in *lib. moral. p. 2. lib. 5. c. 29. q. 7.*

- 8 *Dictio, Et tunc, si adiciatur verbo futuri temporis, habet vim lata sententia.*
- 9 *Retrahitur, & cessatio alius est pena.*
- 10 *Electores, qui electionem non presentant electo, & eius consensum petunt intra octo dies, quem penam incurrant, ostenditur.*
- 11 *Vacatio per sortem, & vacatio per resignationem agnoscitur.*
- 12 *Cessante causa impulsus non cessat effectus.*
- 13 *Calumniosis mandatis, vel falsitate contra aduersarium vis nulli licet in iudicio, quantvis iuste litiganti.*
- 14 *Causam iustam solum potest aduersarium decipere.*
- 15 *Resignans ut constituatur in mala fide, non requiritur intimatio literarum, sed sufficit scire, vel esse plene informatum renuntiationem admissam fuisse per superiorem iuxta formam mandati.*
- 16 *Notitia certa est, & indubitata eius rei, quam a fide dignis accepimus.*
- 17 *Dies vna pro quate in quolibet septimana dari debet.*
- 18 *Dies festi, quibus iter confici non licet, & prestatum tempore ad iter conficiendum sunt subducendi.*
- 19 *Mora purgatio non admittitur cum quid sit ipso iure.*
- 20 *Legum correctio non inducitur per subdolis intellectus.*
- 21 *Nuncius, qui misit ad propendendam, ipseque nuncius impeditus fuerit, & hoc conficit, non necabit mittere.*
- 22 *Impeditum actum facere in terminis statuto, non excusatur nisi protestauerint facies.*
- 23 *Protestatio alia necessaria non est quando quis facit ex parte sua, quod petuit.*
- 24 *Protestari semel sufficit.*
- 25 *Oblatio, interpellatio, alieue denuntiatio fieri debet in longo, congruo, competentis, & opportuno.*
- 26 *Appellari non potest a pena legis, a pronuntiatione tamen & declaratione ipsius bene potest appellari, si constat cum non incidisse, vel est dubium.*
- 27 *Electio concors non dicitur nisi cum omnes consensum nemine discrepante.*
- 28 *Delictum vbi a pluribus committitur, & certum sit vnum ex illis commississe illud, nec tamen confitetur coram fecerit, qui puniendus, remittitur.*
- 29 *Episcopus non potest absolueret a suspensione lata in penam alicuius delicti etiam a iure, sine temporalis, sine perpetua sit.*
- 30 *Iudex potest imperiri officium non petuum vbi vertitur anima periculum.*
- 31 *Sententia lata contra electum, vel contra presentantem ex defectu iuris presentantis, aut eligendi, prauidetur presentanti, & eligenti.*
- 32 *Sententia si semel fuit lata contra oppositum, non poterit amplius alius eundem desecum opponere.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Tempora ad expeditionem literarum vtilia statuit, & confirmat hac Decretalis.*
- 2 *Episcopalem Ecclesiarum prouisionem summus Pontifex reformauit, ut tollerentur discordia, quae quotidie oriebantur in electionibus Episcoporum a Capitulo, & Clericis faciendis.*
- 3 *Regibus Coloniae, Galliae, Hispaniae, atque Lusitaniae prouisionem nominandi Episcopos data est.*
- 4 *Dictio, Quod si aduersaria in iure, & in facto.*
- 5 *Alterum productum non sufficit nisi integrum facta fuerit.*
- 6 *Expensa necessaria, quas facit Capitulum pro electione Praelati, de bonis Praelaturae fieri, vel reddi debent.*
- 7 *Verbum, presentent, importat sententiam ferendam, nisi praecedat dictio, ipso facto.*

C A P. Cupientes. XVI.

Lim haec Decretalis erat valde utilis suo tempore, antequam Papa electionem Episcoporum sibi referuasset, nam statuit, & confirmat tempora ad expeditionem Ecclesiarum vtilia, super quibus ex Ordinationis praefenti scripturae Lap. Abb. Archiep. Gemli. Ioan. Andr. Anchar. Dott. Domin. Monach. Franch. Vio. in *ration. lib. 1. pag. 176. Alagona in comper. p. 67. remissum lib. Ximco in concord. p. 1. & 2.*

Vt tollerentur discordiae magis, quae quotidie oriebantur in electionibus Episcoporum a Capitulo & Canonicis faciendis, cepit Romanus Pontifex sibi referuare Ecclesias Patriarchales, Archiepiscopales, & Episcopales in Extraneis, ad regimen, de praebend. addita clausula, ibi, *nunc apud Sedem vacantes, vel in futurum vacaturae*, quae referuatio postea facta fuit simpli

48 Collectanea Doct. in Lib. I. Sexti Decretal.

simpliciter, & generaliter quoad omnes Ecclesias Episcopales tam apud Sedem Apost. quàm ex ca. Cniam in reg. 3. *Cancellaria*, vt refero ego ipse *de officio*, & *potest. Episc.* p. 1. tit. 1. c. 3. *mon.* 2. 7. vbi n. 18. obliuio in Regnis Coloniz, Galliz, Hispaniz, atque Loricariz potestatem nominandi Episcopos eorum Regibus datam fuisse.

Quid si per viginti, &c.] Collige dict. *Quid si*, in hoc text. esse aduersariam in iure, & in facto si ponatur sine copula, vt per Cened. *post lib. pract.* & *canon. quest.* sing. 94. n. 4.

Personaliter presentauerint.] Notatur ad hoc, quod non sufficit prodectio actorum, nisi integre facta fuerit, vt per Steph. Grat. *discept. forens. cap.* 12. *mon.* 27. *can. seq.*

De bonis ad Prelatum, &c.] Notatur ad hoc, quod expense necessariz, quas facit Capitulum pro electione Praelati, de bonis Praelaturae debent fieri, vel reddi, vt per Boët. *decis.* 34. m. 7. *Gutier. caxon. lib.* 1. c. 1. n. 119. *can. seq.*

Prisuntur.] Verbum hoc importat sententiam ferendam, vt per Sayr. in *clari Regia lib.* 3. *cap.* 8. n. 22. *Cardol. in praxi iudicium, verbo verbum*, n. 11. Secus si praecedat dict. ipse factus, quia tunc latae sententiam importaret, ex traditis per Melch. Phaeob. *Lugst. decis.* 38. n. 12. *mon.* 1.

Ex tunc.] Hec dictio si adiciatur verbo futuri temporis habet vim latae sententiae, vt per Tiraq. in *l. si unquam, verbo reuertatur*, n. 141. *C. de reue. don. Rebell. de oblig. iuris. p.* 1. *lib.* 1. q. 6. n. 37. *Sayr. in clari Regia lib.* 3. c. 8. n. 17.

Pena prestantia, &c.] Notatur ad hoc, quod retractio, & cassatio actus est pena, vt per Boët. *decis.* 3. n. 56.

Ceterum si eligentes, &c.] Notatur ad hoc, quod post electionem factam tenentur electores electionem praesentare electo, & petere consensum eius infra octo dies postquam commodè poterint, alioquin negligentes excluduntur a prosecutione processus, & sunt suspensi per tres annos ab omnibus beneficiis ipsius Ecclesiae, vt per Mirand. in *man. Praelati. tom.* 2. q. 23. *art.* 10. *comel.* 3. *Lancr. var. iudic. tom.* 1. *tit.* 4. c. 18. n. 26. *Tambor. de iure Abbatum, tom.* 1. *dispt.* 5. q. 7. n. 50. quos refero ego ipse *de iure Eccles. lib.* 1. c. 19. n. 146.

Notatur etiam ad hoc quod electores Cathedralium, aut Regularium Ecclesiarum facta electione culpabiliter omittentes electionem praesentare electo infra octo dies, postquam tam illi commodè praesentare poterint, suspensionem incurrant, vt per Bonac. *de suspensio. c. omnia in particulari, dispt.* 3. q. 4. *puncto* 3. *a. prius*. vbi n. 2. ait tunc dici commodè praesentare quando potest sine incommodo, quando autem quis dicitur non posse sine incommodo, standum est iudicio prudentis viri, iuxta gloss. in *c. quomodo sit hoc rotati*. & idem Bonac. *ibid.* post gloss. *hic verbo qui culpabiles*, & Mat. Alter. *de censuris. tom.* 2. *dispt.* 13. c. 3. *col.* 3. resoluit in foro externo praesumi suspensos, & alios potius obstrictos, qui lapsi octo diebus electionem non praesentauerunt, nisi probent se in culpa non fuisse, seu electionem commodè praesentare non potuisse. Et denique idem Mat. Alter. *d. c. 3. col.* 4. & Bonac. *d. puncto* 8. n. 4. Episcopum hac pena suspensionis non affici.

In gloss. *Vacationibus*. Notatur ad hoc, quod per renuntiationem non minus vacatio successionis contingit, quàm per mortem, vt per Aendian. *ad l.* 4. 5. *Tauri gloss.* 2. n. 4. nam vacatio per mortem, & vacatio per renuntiationem aequiparantur, Flamin. *de resignat. benef. lib.* 1. q. 1. n. 4. & q. 6. *mon.* 1. 5. *Gonzal. ad regul.* 3. *canon.* 5. 5. *proem.* n. 2. 5.

In gloss. *Periculis*, ibi, *non cessat consistunt*, &c. Notatur ad hoc, quod cessante causa impulsiva non cessat effectus, & sic dispositio, vt per Gig. *de pensio. n. quest.* 22. n. 2. *Tiraq. in tract. cessante causa limit.* 1. *mon.* 2. *Ludouic. Rodolph. quest. varior. lib.* 2. *quest.* 3. 5. *mon.* 10.

In gloss. *Malignantium*, ibi, *non autem malitias*, &c. *fallat*, &c. Notatur ad hoc, quod nulli, quamvis iuste litiganti, seu iustam causam defendenti, licitum est in iudicio calumniis, mendacio, vel falsitate contra aduersarium vti, vt tradit D. Thom. 2. 2. q. 69. *art.* 2. *Sor. de iuris. lib.* 1. q. 6. *art.* 2. *Syluest. in sum. verbo accusatio*, n. 11. *Boss. in pract. crim. de responsio. ad res faciendis*, n. 18. *Conar. lib.* 1. *var. c.* 2. n. 1. *ad fin.* & alij citati per Cened. *ad Deeres. collect.* 43. n. 11. nec etiam ad repellendas, & effugiendas aduersae partis emulationes, & fraudes licitum est mendacio, calumniis, vel falsitate vti, vt tenent D. Thom. 2. 2. *quest.* 40. *art.* 3. & *Conar. citato loco*.

In ead. gloss. ibi, *Consensus dici quod qui habet ius in principali*, &c. Notatur ad hoc, quod pars fouens iustam causam, potest aduersarium accipere, vt per Tiraq. *de retract. lig. in praxi* n. 71. *Perez l. 2. vers. sed dubitatur. tit.* 19. *lib.* 2. *Ordin. pag.* 302. & l. 1. *vers.* & in *primis. tit.* 4. *lib.* 1. *Ordin. pag.* 521.

In gloss. *Notitiam*, ibi, *certam & indubitam*. Ex hac glossa colligit Nicol. *Garc. de benef. part.* 1. *cap.* 1. *mon.* 114. quod ad constitutoem religiosem in mala fide non requiritur incriminatio literarum, sed sufficit seire, vel esse plenè informatum renuntiationem admissam fuisse per superiorem iuxta formam mandati.

In ead. gloss. ibi, *Vel homines fide digni referunt pro certo*. Notatur ad hoc, quod notitia certa est, & indubitata eius rei, quam à fide dignis accipimus, vt per Tiraq. *de puni. temp. causa* 51. n. 31. & *de retract. lig.* 36. *gloss.* 2. n. 50. & 31.

In gloss. *Commodè* ibi, *pro illa dabitur una dies*. Notatur ad hoc, quod debet dari vna dies pro quiete in qualibet septimana, vt per Greg. 14. *verbo non perdissen. tit.* 16. p. 1.

Notatur ad hoc, quod festi dies, quibus iter confici non licet, ex permissu tempore ad iter conscientiam suam subducendi, vt per Menoch. *de arbit. casu* 2. *mon.* 17.

In gloss. *Exspectati*, ibi, *quod cum hac sententia lata sit à Canone*, &c. Notatur ad hoc, quod more purgatio non admittitur cum quid sit ipso iure, vt per Tiraq. in *l. si unquam, verbo reuertatur*, n. 310. *C. de reue. don.* Tempus enim à lege praescriptum ita demum tantum inducit priuationem iuris absque morae purgatione, si sit canon latae sententiae, secundum Tiraq. *de retract. lig.* 5. *gloss.* 4. in *prin.*

In gloss. *Peteri*, ibi, *iura remouenda non sunt*, &c. Notatur ad hoc, quod legum correctio non inducit per subditos intellectus, vt per Pinel. in *l. 2. C. de rescind. vend. p.* 2. c. 2. n. 14. *ad fin.* *Menoch. de praesumpt. lib.* 6. *praf.* 18. n. 3. & dicit hanc gloss. singulariter Perez l. 1. *gloss.* 3. *tit.* 2. *lib.* *Ordin. pag.* 111. in *prin.*

In gloss. *Propositi*, ibi, *si misit nuntium ad proponendum*, & *nuntius impediri non potest*, & de hoc consistit, non nocet. Idem tenet Tiraq. *de retract. lig.* 5. *gloss.* 3. Et sufficit tantum probare impedimentum, vt obliuio Boët. *decis.* 40. n. 5.

In ead. gloss. ibi, *Protestatur*, &c. Necesse ad hoc, quod protestationem nisi faciat impediens actum facere in termino statuto non excoletur, & ita debet protestari per se non stare, vt per Bernard. *reg.* 6. 5. *Rebuff. in tract. de pacis. possit.* *mon.* 110. *Gutier. pract. lib.* 1. q. 5. 5. n. 2. Verum Rota sequitur opinionem quod

quandq

De Electione, & Electi potestate, Tit. VI. 49

quando quis fecit ex parte sua, quod potuit, non est necessarii alia protestatio, Causam. decif. 5. de except. Verall. decif. 73. p. 2. In impressis, & fuit dictum in Tullen. ad interioria 17. February 1614. coram Card. Sacro, impressi per Farinac. decif. 567. n. 7. p. 1. recent. & resolutum Ludovic. Gom. super reg. de auali q. 76. ad fin. Lancelot. de attest. p. 2. c. 12. ampl. 1. num. 65. cum seqq.

- 12 Verbum duplex, sine geminatione futuri temporis quando est in eadem constitutione, tunc est lata sententia.
- 13 Satrapa dicitur sapienter, & c. n. 14.
- 14 Princeps dicitur ille, qui primum locum obtinet.
- 16 Paulus et ceteri Romani dicuntur.
- 17 Roma unde dicatur.
- 18 Etymologia, & allusio in quo differant.

C A P. Fundamenta. XVII.

N Villes Imperator, Rex, Princeps, Marchio, Dux, Comes, aut Baro, vel quicunque aliter nobilibus preeminentie, potentie, vel dignitatis, nec totum fratres, filius, vel nepos, ad tempus, vel in perpetuum eligatur in Vrbis Senatorem, Capitaneum, Patricium, Rectorem, seu quocunque alio nomine vocetur, ad Vrbis regimen, abique speciali Sedis Apostolice licentia, ex tunc vero eligentes tantum ad annum, aliquem tam ipsi, quam eligentes, & dantes auxilium, consilium, fauorem, sunt excommunicati excommunicatione reuerentia Pape, & priuante bonis secularibus. Colligunt ex Ordin. Lup. Abbas, Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Burt. Domin. Monach. Franc. Vin. in rariis. lib. 1. pag. 180. Alagon. in compend. pag. 69. remissum Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Hanc eandem cond. firmant Rainet. in catalogo excommunicationis de excommunicatis. extra Bullam, c. 9. excommunicatis. ubi subdit hanc excommunicationem hodie parum esse in vfu, quia Senator a Papa eligitur, Filius. tract. 1. §. 2. n. 57. vers. prima, & n. 58. Innoc. de indulgent. p. 2. c. 2. n. 17. Bonac. de censur. extra Bullam Cane diffus. 2. q. 3. par. 4. 50. ego ipse de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 50. num. 91. secundum Logandem. impell.

Ibi sunt qui vna die, &c. Refero ego ipse de officio, & potest. Episcopi. p. 1. tit. 3. c. 2. n. 9. cum seqq.

Sibi Romanam concedens Vrbem, &c. De Constantinensi donatione latissime egi d. c. 2. n. 68. cum multis seqq.

Qua ore diuino, &c. Quod Romae prima Sedes, & vniuersalis Ecclesie Primatus iure diuino sit collocatus, probauit ego ipse d. c. 2. num. 12. ubi num. 13. ostendi an licitum sit Apostolicam Sedem a Roma alio transferrere.

Qui sibi in extensione officij Saceralitatis coadiutores assignant. Notatur ad hoc quod Cardinalium officium est assistere Pape, vt per Flamin. de resignat. benefice. lib. 2. q. 1. n. 34. & lib. 7. q. 12. n. 14. Azot. in suis. moral. p. 1. lib. 5. c. 11. col. 401. Monet. de decimis. c. 9. quest. 3. num. 114. & ideo apud Somnum Pos. reuideretentur. Flamin. lib. 1. q. 10. num. 9. Gonzalad reg. 8. Cancell. gloss. 2. q. 1. 123. Camill. Bortel. in suis. emianis decif. tit. 10. n. 8.

Marchio. De Marchione vide l. 11. tit. 1. p. 2. ubi dicitur, Marquez, tanto quere deus cono fion de alguna grande tierra, que esta en comarca de Reinos, Tiraq. de retrat. lig. ad finem. tit. n. 66. Andr. Refend. in sua Lusitania, pag. mibi 137. Castan. in catalogo gloria mundi, part. 3. conf. 15. Fr. Ioseph. a Seguenza in historia S. Hieronymi Hispanica lingua compofita, p. 3. lib. 1. cap. 11. Ioan. Garc. de nobilit. gloss. 2. 24. 3. num. 69. Fr. Hieron. Roman. lib. 4. de Republ. Genetica, c. 14. fol. mibi 150. vers. Cardiola de la noblez de Hispana, c. 47. Menoch. conf. 102. num. 8. cum multis seqq. Sebati. de Orozco en el thesoro de la lengua Española, verbo Marquez, pag. mibi 540.

Dux. De Duce, & eius origine vide Andr. Refend. d. pag. 157. Cardiol. ubi supra, c. 46. Sebati. Orozco citato loco, verbo Dux, fol. 330. vers. 4.

E Tr;

S V M M A R I A M.

- 35 In ead. gloss. ibi, Ceram officio. Notatur ad hoc quod oblatio, interpellatio, aliaue denuntiatio fieri debet in loco congruo, competenti, & opportuno, vide Tiraq. de retrat. lig. ad fin. tit. n. 84.
- 36 In gloss. Primatus, ibi, quia a poena legit, vel canonis non appellatur. Notatur ad hoc quod licet a poena legis non appelleretur, a pronuntiatione tamen, & declaratione ipsius bene potest appellari, si constat eum non inuicere, vel est dubium, vt per Gortier. pract. lib. 1. q. 50. n. 2.
- 37 In gloss. Concordes. libi, nemine discrepante. Notatur ad hoc, quod concors electio non dicitur nisi cum omnes consentiunt nemine discrepante, vt per Azot. in suis. moral. p. 2. lib. 10. c. 4. q. 2. vers. vbi ceteris.
- 38 In gloss. Qui culpabiliter, ibi, si hoc ignoretur quid erit? videtur quod nullus incidat in poenam, &c. Ergo si certum sit vnum ex pluribus aliquem interfecisse, vel aliud delictum commississe, nec tamen constat quis eum fecerit, nullus puniendus est, de quo tamen, cum sit valde controuersum, vide Plac. in epitoma delict. c. 12 in princ. Clar. §. homicidium, vers. alia etiam est defensio. Anon. Thefor. Pedem. decif. 31. n. 3. Menoch. de arbit. c. 562. Tiraq. de poenis temporum. causa 63. ad princip. lat. Fasini. in practi crimin. part. 4. q. 3. num. 13. cum seqq.
- 39 In gloss. Sufpensor. ibi, & si queratur, &c. Notatur ad hoc, quod Episcopus non potest absolueret a suspensione lata in pernam aliquis delicti etiam si inter, huius temporales, huius perpetua sit, vt per Guier. canon. quest. lib. 1. c. 5. n. 4. Saub. de matrimon. lib. 3. diffus. 52. num. 2.
- 40 In gloss. Contumacia, ibi, sicut & vbiunque, &c. Notatur ad hoc quod interdum potest impetiri officium non petito, ubi vertitur animae periculum, vt per Tiraq. de privileg. pia cause primil. 132.
- 41 In gloss. Nullum praesidium. Notatur ad hoc, quod sententia lata contra electum, vel contra praesentatum ex defectu iuris praesentandi, aut eligendi, praesentandi praesentantis, & eligendi, vt per Couar. pract. c. 14. n. 1. & 2.
- 42 Notatur etiam ad hoc, quod si semel lata fuit sententia contra opponentem, non poterit amplius alius eandem defectum opponere, vt per Tiraq. in retrat. res inter alias acta, vers. limitia vicesimo sexto.

1 Vrbis ad Regimen qui eligi non possunt, ostenditur, & c. n. 2. & 3.

4 Constantinensi de donatione ubi tractatur, remissum.

5 Roma prima Sedes, & vniuersalis Ecclesia primatus iure diuino est collocata.

6 Cardinalium officium est assistere Pape.

7 Marchio qui dicatur, remissum.

8 Dux qui dicatur, & de eius origine, remissum.

9 Comes quis, & unde dicatur remissum.

10 Baro quis vocetur.

11 Lex in qua promittitur verba per qua redditur irrita, & inanis alio, aut pmissio, qua in poenam criminis per legem impofita est, sententiam a iure latoa continet.

Barbof. Collect. Tom. I V.

50 Collectanea Doct. in Lib. I. Sexti Decretal.

Fr. Hietou. Roman. d. lib. 4. cap. 13. fol. 29. Menoch. conf. 3. c. 2. 47. cum multis seqq. Cabed. Lufit. decif. 103. n. 2. p. 1.

9 Comer.] De Comite vide Andr. Refend. ubi fuprà pag. 136. cum seqq. Gardiol. citato loco c. 41. & 22. Sebalt. de Orofco difto loco, verbo Comde fol. 130. verso. Gudic. en la hiforia de las Girones c. 2. fol. 4. verso. Gambay in compendio hiftorici lib. 7. c. 17. & 47. & lib. 10. cap. 41. Ambrol. de Morales p. 2. de la chronica de Hefpafia c. 31. fol. 143. verso. Fr. Hieron. Roman. d. lib. 4. c. 13. fol. 131. Azot. inftit. moral. p. 2. lib. 11. c. 8. & 9. Bobadilla fua politica lib. 2. c. 16. num. 25. cum seqq. Stephan. Gratian. difcept. forenf. c. 19. num. 17. Cabed. d. decif. 103. num. 2. & 3.

10 Bare.] De Baronibus vide Caffan. in catalogo gloria mundi part. 8. confid. 13. Cardiol. ubi fuprà c. 43. Sebalt. Orofco citato loco verbo Baran. fol. 12. 2. verso. Cabed. Lufit. decif. 104. part. 2. Cotivel. Khelian. in d. d. iun. Titumencelatus verbo Bandit. ubi fide aie, Baro autem vulgo vocatur, qui inter nobiles quibus, & potentia autem, bono genere fuit, & infignis meritis, mixtaque inoprimis in aliquo cafte, aut oppido confensu Principis habens, &c.

11 Irita prorsus ex nunc, & vacua nunciamus.] Notatur ad hoc quod lex in qua ponuntur verba per quae redditur irrita & inanis actio, non paffio, quae in penam criminis per legem imposita eft, lenientiam à iure litam continet, ut per Sayr. in claus. Regia lib. 3. c. 8. n. 16.

12 Notatur ad hoc, quod quando in eadem Constitutione eft duplex, siue geminatum verbum futuri temporis, tunc est laxa sententia, ut per Tiraq. in l. si utrumque verbo reuocatur num. 46. & 47. C. de reuocandis donat.

13 In gloss. Sarapis, ibi, idest sapientibus. Vide Caffan. in catalogo gloria mundi part. 11. confid. 8. Tiraq. in Alexand. ab Alexand. d. iun. genialis lib. 2. c. 27. ad fin. Illustrius. D. Roder. à Cunha in comment. ad c. 14. n. 2. diff. 96.

14 In gloss. Cantingeret. Vide Mascard. de probation. concl. 262. n. 56.

15 In gloss. Princeps. Notatur ad hoc quod Princeps dicitur ille, qui primum locum habet, ut per Azot. inftit. moral. p. 2. lib. 11. c. 7. q. 1.

16 In gloss. Peianus, ibi, Vide Paulus aduersus iniurias se Romanos citum testabatur. Quia eius patet societatem cum Romanis contraxerat, & in illius signum data vel fuerat penula, ut testet Boer. decif. 267. n. 22.

17 In gloss. Geni sentia. In eodicebus adhuc non correctis sub hac gloss. inueniebatur Romam appellari quafi rodar manus, quam merito reprehendit Alphonsus de Menduca q. 4. Scholastica §. 1. licet olim præceptor colendissimus non abs te dixerit glossam prædictam non respexisse ad etymologiam nominis, quæ verborum originis perquirat, eorumque veritatem notificet, ut ostendit multis exemplis Foulce. in dialogis lib. 5. c. 2. de consule, qui sic dicitur, quia consule Reip. de absterio, quia abstinere à temetipso, idest, vinos sed tantum ad allusionem, quæ ad solius vocis sonum, & similitudinem tantum respicit, ut optimo exemplo sic Iustinianum vendicans à morsu, seu potius calumniis Laurentij Valle circa appellationem testamenti, quod Iustinus dixit testamentum mensis, in princ. Inftit. de testam. aduenit Alciat. de verb. signif. lib. 4. n. 22. quem laudat Conaz. in rub. de testam. n. 1. Aretel. de verb. signif. c. 6. d. n. 13. Vide inter etymologiam, & allusionem illud consequitur discrimen, quod etymologia quoad originem vocabuli veritatem præ se fert, & ideo in definitionibus ei locus assignatur, & ab ea saltem ne-

gatiue valet argumentum, ut non docet Iureconf. in l. 2. §. appellata, ff. si certum per ex allusione autem cum veram originem vocabuli non respiciat, minime iurefictum est argumentum, immo allusionem damnant antiqui omnes, ut ostendit Ripia. l. 1. n. 18. ff. de nouat. Cuiac. lib. 11. obferu. 37.

S Y M M A R I U M.

- 1 Canonici Cathedralis Ecclesie ipso iure, vel per sententiam, praterquam in casu negligentia, eligendi potestate priuati, ad Papam ius deuoluatur eligendi, in inferioribus vero Ecclesiis semper ad proximum superiorem.
- 2 Eligentes scienter indignum priuantur ipso iure electione, & ius eligendi amittunt, secus si ignorauerit, ut n. 3.
- 4 Ecclesiæ diocesanae dispositione pertinebat ad Episcopum ex dispositione antiqua.
- 5 Episcopus iure ordinarius collator est omnium beneficiorum, quæ sunt propriae diocesis.

C A P. Quamquam. XVIII.

Quando electores Cathedralis Ecclesie priuati sunt ipso iure potestate eligenda ob electionem scienter indigni, vel à bene priuati per sententiam ob non seruatum formam electionis præscriptam à Concilio, electio deuoluatur ad Papam, non ad superiorem immediatum; locas vero in inferioribus Ecclesiis, vel quando Canonici Cathedralis fuerint solum negligentes in eligendo, tunc enim deuoluatur potestas ad superiorem immediatum. Colligunt ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan. Anst. Anst. Bort. Domin. Monach. Franc. Viu. in ration. lib. 1. pag. 180. Alagona in compend. pag. 67. remissus Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Eligendi potestate priuatur, &c.] Ad illud, quod scienter eligentes indignum priuantur ipso iure electione, & ius eligendi amittunt, citati plures Doctores in collect. ad c. cum in causis n. 33. hoc tit. quibus adde Filliuc. tom. 3. tract. 41. c. 4. n. 173. Azot. inftit. moral. p. 2. lib. 6. c. 14. q. 8. Fr. Ludou. Miranda in manu Pralat. tom. 2. q. 11. art. 8. Paul. Layman. in quest. Canon. de Pralatorum Ecclesiis, elect. q. 70. Fr. Sigism. à Bononia de elect. dub. 61. n. 4. ubi n. 10. limitat si non fuerit sequuta electio, & n. 13. etiam limitat quando ipsi electores compromiserunt absolute in aliquem, qui compromissarius elegit indignum, nisi tamen ipsi compromittentes talem electionem ratam habuerint.

In gloss. Scianter, ibi, secus si ignorauerit Refert & sequitur Fr. Sigism. à Bononia d. dub. 61. n. 5. ubi subdit idem iuris esse de illis electoribus, qui eligunt dignum credentes eum indignum, quia canonos non habet effectum, & electio tenet, & citat Felin. in cap. si vero a. de sens. excomm. ante fin. vers. & ad tertiam quafi. Gemin. in cap. perperne n. 4. sup. hoc cod. tit.

In gloss. Secus, ibi, ad Episcopum enim ex dispositione antiqua pertinebat Ecclesiæ suae diocesis dispositio. Vide Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 45. n. 49. & recipiendum de officio & potest. Episcopi d. 3. alleg. 17. n. 1. Vnde colligit Conaz. lib. 3. var. c. 20. n. 9. vers. ceterum, quod Episcopus iure Ordinarius collator est omnium beneficiorum, quæ sunt propriae diocesis.

C A P. Is, qui contra. XIX.

De electione ad Sedem Apostolicam appellans, si iurat quod ea, quæ in appellatione sunt posita, de ipsis quæ

De Electione, & Electi potestate. Tit. VI. § t

non deberent sufficere, esse vera credebatur, & se posse probare, non est audendus, quia non imrat secundum Constitutionem Gregorij X. id est, omnia credere, & posse probare, sed indeterminatè, vel aliqua. Colligunt ex Ordin. Lap. Abbas, Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Butr. Dominic. Monach. Franc. Vio. in ration. lib. 1. pag. 182. Alagona in compend. pag. 70. tenuit Ximen. in concord. p. 2.

Hanc eandem conclus. ex hoc text. desumit Fr. Sigism. à Bononia in tract. de elect. dub. q. 5. n. 12. & vide quid circa hunc text. notat Boët. decis. 339. n. 4. col. 2.

CAP. Qui contra. XX.

Si quis contra certam, & nominatam personam, ne ab aliis eligatur, ad Sedem Apost. antequam fiat electio, iuxta appellandum, debet per omnia in appellando ubi servare formam Constit. Gregor. X. ac si electio iam facta contingerit appellare, alioquin non obstat pœna constitutionis eiusdem se non erit subiacere. Colligunt ex Ordin. Lap. Abbas, Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Butr. Dumin. Monach. Franc. Vio. in ration. lib. 1. pag. 182. Alagona in compend. inris Canon. pag. 70.

Hanc eandem conclus. ex hoc text. desumit Fr. Sigism. à Bononia in tract. de elect. dub. q. 5. n. 13.

S V M M A R I V M.

- 1 Electio quando fit per scrutinium, vel per compromissum, vni nomine omnium dicere debet, Ego eligentem, licet aliqui discrepent, aliis electio non valet & c. n. 2.
- 2 Scrutinium facere aggredientes aliqui ad hoc non electi alius videntibus, & non contradicentibus tacite consentire, eisque ad hoc officium assumere censetur.
- 3 Scrutinij de forma est ut ex publicato & fatis collatione vni per vnum nomine Capituli electio fiat, sine prececat mandatum Capituli, sine sequatur ex tacito consensu, qui ex non reclamazione deducitur.

CAP. Sicut. XXI.

Electio quando fit per scrutinium, vel per compromissum, vni nomine omnium dicat, Ego eligo talem, licet aliqui discrepent, aliter electio non valet. Colligunt ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Butr. Dumin. Monach. Franc. Vio. in ration. lib. 1. pag. 183. Alagona in compend. pag. 70.

Hanc eandem conclusionem ex hoc text. desumit Paul. Layman. in quest. Canon. de Prælator. Ecclesiast. elect. dub. 8 § lit. E.

In gloff. Per vnum, ibi, sed si Capitulum, & c. Notatur ad hoc, quod si aliqui ad scrutinium faciendum non electi, scrutinium facere aggrediantur aliis videntibus, & non contradicentibus, tacite consentire, eisque ad hoc officium assumere censetur, vt per Paul. Layman. in quest. de Prælatorum Ecclesiast. elect. q. 72.

In ead. gloff. ibi, & quod dicit vnum, & c. Notatur ad hoc, quod de forma scrutinij est ex publicato, & facta collatione vt max per vnum nomine Capituli electio fiat, sine prececat mandatum Capituli, sine sequatur ex tacito consensu, qui ex non reclamazione deducitur, vt per Abbo. in cap. quia propter, n. 11. hoc sit, in Decretal. Franc. Marc. decis. 922. n. 2. lib. 2. Melch. Lotter. de re benef. lib. 2. q. 19. n. 39. ubi n. 40. post Petri de Bax. in direct. electio. p. 1. c. 53. n. 4. & 5. subdit Barbof. Collect. Tom. I. V.

quò publicatio ista si omnes consentiant, potest etiam fieri per extraneum.

S V M M A R I V M.

- 1 Parochialis quando est collegiata, electus non tenetur ordinari Sacerdos intra annum, quia cap. licet canon. supra hoc text. non extenditur ad istum casum, cum sit penale, & c. n. 2.
- 2 Dispositio cap. licet canon. sup. hoc tit. est favorabilis.
- 3 Declaratur text. in d. cap. licet canon.
- 4 Lex penalis regulariter restringitur.
- 5 Lex penalis potius extensioem quando datur eadem ratio.
- 6 Beneficiarius sub generali dispositione qualificata beneficij sepe non includitur.
- 7 Ceteri qualificatur non comprehenditur sub dispositione simplici.
- 8 Qualitas noua adueniens enti reponit illud in diuersum naturam, & speciem.
- 9 Maximum nunquam sub simplici continetur in adiectis, nec in penalis, exorbitantibus, & correctoribus, vt n. 11.
- 10 Iura legumina de Parochialibus non habent locum in Collegiatis curatis.
- 11 Collegiata quibus signis cognoscatur.
- 12 Ecclesia si auctoritate superioris destruita sit, non comprehenditur nomen Ecclesiæ.

CAP. Statutum. XXII.

Parochialis quando est Collegiata, electus non tenetur ordinari Sacerdos intra annum, quia cap. licet canon. sup. ead. non extenditur ad istum casum, cum sit penale. Colligunt ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Butr. Dumin. Monach. Franc. Vio. in ration. lib. 1. pag. 184. Alagona in compend. pag. 70. tenuit Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Hanc eandem conclus. firmat Azor. instit. moral. p. 2. lib. 6. c. 8. q. 4. Gonzal. ad reg. 4. Cancel. gloff. 5. q. 7. n. 12. Seta. de benef. p. 1. q. 5. n. 6. Rebouf. in praxi benefic. tit. de non promissis n. 27. latè ego ipse in tract. de offic. & potest. Parochi c. 5. n. 25.

Sed obstat, quia decisio d. cap. licet canon. continet dispositionem favorabilem, puta in fauorem Ecclesiæ factam, siquidem, fauor Ecclesiæ in eo versatur quod clericos statim ordinaret, ne aliis statim clericis retrocedere valeat, docet elegantem text. in cap. cum ex eo 34. inf. hoc tit. innot. doctrina glof. verbo aliter, in cap. sciante, cum sup. hoc tit. & lib. recepta communiter ex Couad. glossat. p. 2. c. 6. in princ. n. 12. & ex multis relatis à Tiracq. de pia causa primil. 161. & à Menoch. de success. creat. 5. to. n. 45.

Quapropter nonnulli intelligunt propterea hic Ecclesiam Collegiatam non contineri in dispositione d. cap. licet canon. quia vnum mixtum, quale est Ecclesia Collegiata parochialis, non continetur appellatione simplici, quale est parochialis, de qua fit mentio in d. cap. licet, arg. text. in l. si ita scriptum, ff. de liberis, & posthunc & ita in specie Abb. in c. bona d. 1. in princ. de postulat. Prælat. Seta. & Rebouf. dictis locis, Dom. ubi supra. Qui quidem intellectus resellitur si admettas id totum esse quod querimus. Alij igitur melius aduertunt quod in d. cap. licet canon. non agitur generaliter de Ecclesia parochiali, sed restrictè de merè parochiali, & in qua principaliter parochia existit, à qua appellatur, patet quia agitur de illa parochiali in qua datur Rector, vt constat ex verbis text. ibi, Cuius Rector, & c. Vnde cū Ecclesia Collegiata, licet parochialis, merè parochialis

E x a u o r t

non sit, nec à parochia appelletur, sed à collegio tamquam à principali, de quo constat, merito à ipso d. cap. licet canon, in Collegiatis parochialis locum habere non potuit, vt text. hic dicitur, cum in parochialibus, qualis est dispositio d. cap. licet canon, extensio non adiutur.

- 5 *Cum sit pariale.* Notatur ad hoc, quòd lex pernalis regulariter restringitur, vt per Farin. in praxi crimin. part. 4. conf. 5. num. 32. Cardol. in praxi iudicium, & aduocat. verbo lex, num. 21. vbi non seq. aliter quòd patitur extensionem quando datur eadem ratio, & si non sit correctoria, extenditur ex identitate, vel maiori-
6 tate rationis, idem tenet Bruner à Sole in locis comuni- bus, verbo lex 16.

- 7 *Declaramus ad Collegiatas, &c.* Notatur ad hoc, quòd in generali dispositione beneficiorum qualis sit beneficia sepe non includuntur, vt per Gonz. ad reg. 8. Caus. glof. q. num. 2.

- 8 Nam sub dispositione simplici non comprehenditur casus qualificatus, vt citato hoc text. resoluit Val. conf. ult. 51. num. 51.

- 9 Et qualitas noua adiensis enti, reponit illud in diuersum naturam, & speciem, vt per Menoch. remot. 6. recip. poss. 5. n. 8. & conf. 35. n. 13. & alios citatos per Surt. decis. 12. & conf. 32. l. 1. n. 12. cum seq.

- 10 Et mixtum nunquam sub simplici continetur in odiosis, vt per Alexand. in l. 2. num. 2. ff. de verb. oblig. vbi l. 1. num. 5. Alciat. in reper. num. 10. & 20. Galiaul. n. 16. cum seqq. Herculan. de cautione de non offendendo, cap. 17. num. 2. Cephal. conf. 16. num. 24. cum seqq. lib. 1. Mandolad. reg. 11. Cancell. q. 16. num. 2. & reg. 32. quest. 30. n. 8. Aym. conf. 27. de sol. fin. vers. cum causis, Surt. conf. 430. n. 14. lib. 4. Tiraq. de iure iurii glof. 5. n. 1. nisi sit eadem ratio ex eod. Tiraq. de glof. 5. num. 76. & in trall. de mort. part. 2. declar. 4. n. 8.

- 11 Si etiam mixtum non continetur sub simplici, nec dispositio loquens de simplici habet locum in mixto, quando eadem dispositio est pernalis, siue sit docet Afon. in praxi. in prim. cap. 4. num. 8. Betus. col. conf. 126. num. 13. in fin. Polyd. Rypa in trall. de nullo tempore, c. 4. num. 9. & 109. cum seqq. quod etiam in materia exorbitanti, seu correctoria admittitur Nat. conf. 463. num. 18. Callad. decis. 5. num. 4. de rescript. Mand. in reg. 10. Cancell. quest. 3. num. 6. & reg. 15. quest. 7. num. 3. vers. quinto & ult. & reg. 11. quest. 16. num. 2. & regul. 12. quest. 10. num. 3. vers. amplius, Polyd. Ryp. d. c. 4. n. 4. Cardin. Tufch. l. 1. de cond. 24. q. 4. num. 26. & n. 33. declarat nisi effemus in statuto correctorio, sed favorabili, & num. 34. patitur declarari nisi identitas rationis contraria inuaderet.

- 12 In glof. Collegiatas, ibi, in primo casu locum habebit hac Decretalis, in secundo non. Notatur ad hoc, quòd intra loquentia de Parochialibus, non habent locum in Collegiatis euriis, vt per Flamin. de reg. 9. signat. lib. 8. q. 9. num. 94.

- 13 In ead. glof. ibi, si queratur quomodo hoc cognoscatur, &c. Collegiata quibus signis cognoscatur ostendunt Zabarel. in Clem. 2. n. 10. de atate, & qualis. Panorom. in cap. nobis, n. 8. de iure patron. Roman. consil. 436. n. 6. & 7. late & eleganter D. Lottet de re benef. lib. 1. q. 14. n. 5. cum seqq. Rot. in Nolani Primiceriatu 4. May 1615. coram Card. Versupio, impressa per Farinac. decis. 673. part. 1. recens. Gregor. decis. 482. n. 4. cum seqq. vbi late adden Mantie. decis. 215. n. 1. vers. unde cum hac Ecclesia, late ego ipse de Canonic. cap. 2. n. 9.

- 24 In eadem glof. ibi, si autem destruat collegium superius antea, &c. Notatur ad hoc, quòd si Ecclesia auctoritate superioris destruitur, sit, non comprehenditur nomine Ecclesie, nec p. ius legis illi concessis gaudet, vt per Sanchez de matrim. lib. 9. disp. 15. n. 37.

S V M M A R I V M.

- 1 Compromissarius si eligas secundum traditionem sibi meam, (seruatus & in scriptis redactis voluntatibus singularium, illam eligas in quem non maior pars Capituli, sed plures aliorum comparatione consenserint non tenet electio, cum prater formam Concilij fuerit celebrata.
- 2 Compromissarius visitator forma illa est, vt scilicet compromissarius votis omnium secretè inquisitis tum eligere adstringatur in què maior pars Capituli consenserit.
- 3 Scribitur publicatus vbi electum ius non habet, electores variare poterant.
- 4 Valere verbum possum cum aliqua di. di. uniuersali negatiua, semper denotat sententiam latam.

C A P. Si cui. XXIII.

Compromissarius quando datur hæc forma, vt factio seruatio vocum, eligat illum, in quem plures consenserint parium comparatione minorum, debet maior totius Capituli partem non attingens 1/3 ita eligat. electio est nulla, quia non fertur forma Concilij Colligitur ex Ordin. Lap. Abbas, Archid. Gemlin. Ioan. Andr. Anchaz. Butr. Dominic. Monach. Franc. Vinian. in rariis. lib. 1. pag. 184. Alagona in compend. pag. 1. remissioe Ximen. in concord. p. 2.

Hanc eandem conclus. ex hoc text. desumit Paul. Layman. de Prælatorum electio. elect. q. 5. paulo post princ. l. 1. E. & de hac materia late ego in collect. ad cap. quia propter, de elect. & ibi dictis addendum duxi vltiorem compromissarii formam illam esse, vt scilicet compromissarius votis omnium secretè inquisitis cum eligere adstringatur in quem maior pars Capituli consenserint, vt notant Petr. Greg. de elect. cap. 2. num. 4. & di. citati à Fr. Sigismundo à Bononia in simili trall. lib. 2. num. 9. & 10. vbi dicit 1. disputat qui & quot eligendi sint compromissarii in electione celebranda per compromissum, & an & quando possint reuocari, & dubio sequenti alia ad hanc materiam pertinentia tractat.

Ipsæque factio huiusmodi sermone, &c.] Notatur ad hoc, quòd publicato seruatio, vbi electus ius non habet, electores variare poterant, vt per Tiraq. in l. huius, & hoc sermone, limit. 2. n. 3. ff. de verb. significat.

In glof. Non valere, ibi, ipso iure. Notatur ad hoc, quòd verbum, Valere, possum cum aliqua di. di. vniuersali negatiua, quæ illud afficit, semper denotat sententiam latam, etiam si tale verbum ponatur in futuro tempore, vt per Tiraq. in l. si vngnam, verbo renertatur, num. 235. C. de reuocandis donat. Sayt. in claus. Regia lib. 3. cap. 8. num. 26.

S V M M A R I V M.

- 1 Mendicantes Religiosi etiam de licentia superiorum ius aliquod acquirere non possunt in electione, seu postulatione ad aliquam Prælatum extra suum Ordinem in discordia de se facta, & n. 2.
- 2 Religio, quæ est prior in institutione, & approbatione, præcedere debet minori antiquæ.
- 3 Præbiteros præferuntur Minoribus.
- 4 Mendicantes qui dicuntur, ostenditur.
- 5 Mendicantes Religiosorum nomine qua veniant, remittitur.

C A P. Quorundam. XXIV.

Religiosi Mendicantes etiam de licentia Superiorum consensiente non possunt, aut ius aliquod acquirere

acquirere in electione, seu postulatione, &c. ad aliquam Prælatum extra suum ordinem in discordia de se facta, nec alij Religiosi non Mendicantes præstare possent consensum electioni cuiuscumque ad quamlibet Prælatum de se factæ à minori parte numero. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Burr. Dominic. Monach. Franch. Visulan. in *ration. lib. 1. pag. 184. Alagona in compend. pag. 71.*

Hanc eandem conclus. ex hoc text. desumit Nau. *comment. 4. de Regul. n. 24. vers. aliam. Fr. Emman. quest. Regular. tom. 2. q. 58. art. 1. Card. Tusch. præst. conclus. tom. 1. lit. C. conclus. 4. n. 11. & 12. ubi declarat Layman in eadem quest. de Prælat. Eccles. elect. q. 192. cum seqq. Miranda in man. Prælatum. tom. 2. quest. 23. art. 14. conclus. vnic.*

In gloss. *Prædicatum*, ibi, quia antiquior fuit ipsorum institutio. Notatur ad hoc, quod Religio, quæ est prior in institutione, & approbatione, præcedere debet minores antiquam, ut per Cassan. in *catalogo gloria mundi. p. 4. confid. 52. vers. ego modo. Tob. Non. conf. 71. num. 13. metipsum de offic. & potest. Episc. p. 1. alleg. 78. n. 16. Rot. decis. 718. n. 1. apud Farin. in 1. collect. *monasteriorum*, alijs p. 4. *divers.* Et quod Prædicatores præferantur Minoribus tradit Cassan. d. p. 4. *confid. 69.**

In gloss. *Mendicantium*, ibi, *Mendicantes*, qui certas possessiones, vel redditus habere non possunt, &c. Notatur ad hoc quod Mendicantes dicuntur, quibus regula, vel constitutio interdictit possessiones, siue redditus ad propriam sustentationem, & in certa mendicitas solet eis præbere viduum per publicum questum, ut per Fr. Emman. *quest. Regul. tom. 1. q. 49. art. 2. & quest. 52. art. 15. ad fin. Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 6. c. 7. n. 114. ubi n. 115. extendit quamvis illicitè contra prohibitionem illa habeant, vel licitè ex Pontificis dispensatione, sicut hodie in Concil. Trid. sess. 4. de Regul. c. 3. dispensatum est cum omnibus Mendicantibus, præter Minores de Observantia, & Capucinos, ut habeant redditus, & possessiones in communi.*

Mendicantium Religionum nomine quæ veniant, vide Cassan. d. p. 4. *confid. 68. cum duobus seqq. Zerolin præxi Episcop. p. 2. vers. Mendicantes, Azor. instit. moral. p. 1. lib. 1. c. 23. Fr. Emman. quest. Regul. tom. 1. q. 2. art. 1. cum seqq. & tom. 3. q. 49. art. 1. & 4. Galganc. de iure publico lib. 3. tit. 41. Fr. Ludovic. Miranda in man. Prælatum, tom. 1. q. 12. art. 5. Erasmi Cochier de iurist. Ordinarij in excerptis, p. 1. q. 17. n. 16. metipsum in Collect. ad Concil. Trid. sess. 23. de reform. c. 18. & latè dixi in meo tract. de appellat. verbor. verisque iuris signification. verbo *Mendicantes*.*

SVMMARIVM.

- 1 Electum non potest duas electiones prosequi petendo confirmationem ex illis, etiamsi proferatur se contentum altera per quam consequi possit suam intentionis effectum 3 & si unam elegerit, non potest ad alteram redire.
- 2 Text. iste an procedat in presentatione.
- 3 Profectio contraria facto non suffragatur.
- 4 Appellatio alterutrum quando valet, ostenditur.
- 5 Presentatum habens duas presentationes, non auctor alterutrum eligere sed utrumque potest prosequi.
- 6 Alitè edicta potest mutari, emendari, & corrigi sicut placet usque ad litteram constitutam.
- 7 Actor potest desistere ab uno libello alium formans.

Plures electiones quando sunt de vno, electus non potest ambas electiones prosequi, etiamsi proferatur se altera contentum esse, sed unam elegerit, & si ista non habet effectum, non potest habere regressive ad aliam. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Burr. Domin. Monach. Franch. Visulan. *lib. 3. pag. 185. Alagona in compend. pag. 71. remissioe Ximen. in concord. p. 2.*

Electus, An procedat in presentationibus? Vide Lap. alleg. 3. n. 4. Lambert. de iurisdictione, lib. 2. p. 2. q. 5. art. 3. n. 6. Lottec. de re benefic. lib. 2. q. 1. n. 90.

In gloss. *Proferatur*, ibi, per contrarium enim factum profectioni videtur obviare. Profectione enim contraria facto non suffragatur, ut per Sanch. *conf. 171. n. 67. vol. 3. & decis. 70. n. 8. & decis. 246. n. 4. Campan. in diversis, intro. Causis, rub. 1. cap. 13. n. 183. Marian. Antonin. variar. resol. lib. 2. resol. 55. n. 9.*

In gloss. *Vagatur*, ibi, an valeat discretionaria appellatio, &c. Affirmatum partem, dummodo intra decem dies nominatum index ad quem ex duobus, ad quos alternativè appellatum esset, specificetur, tenere Francisc. Marc. Driphund. *decis. 270. n. 3. p. 1. Lancel. de ardentat. c. 12. limit. 50. n. 130. Soaz. recept. sentent. lit. A. n. 102. Alory. Racc. in collect. decis. p. 2. collect. 276. quos refert puerus meus in comment. ad Ordin. Regum Infirme. lib. 3. tit. 70. c. 2.*

In gloss. *Eligere*, ibi, sed sufficit quod alteram elegerit, &c. Notatur ad hoc, quod presentatum habens duas presentationes, non auctor alterutrum eligere, sed utrumque potest prosequi, probatur Rot. in *Lamen, Saracen. Capella 20. Iuny. & 5. Decembris. 1601. coram Card. Saracato*, cuius mentio fit Lottec. d. quest. 3. n. 91.

In gloss. *Remutari*, ibi, edicta alitè potest mutari, emendari, & corrigi sicut placet usque ad litteram constitutam, &c. Ita Rebuff. ad l. 8. *vers. decimo. ff. de verb. signif. Malcard. de probat. annel. 347. num. 18. Stephau. Gratian. de script. ferent. c. 118. n. 52. & 58. Bernard. Muscatel. in sua præxi antea cituli Neapol. p. 1. gloss. *Peitaur* num. 50. D. Barbo. in l. non potest videri, n. 28. ff. de iudic. Camil. Bortell. in summa canonum *decis. tit. 49. de libello n. 93.* Imò posse actorem desistendo ab uno libello alium formare, resoluunt Felin. in *cap. significavit*, n. 17. de libelli oblat. Ceval. *commun. contra comment. q. 615. num. 5. D. Barbo. in ad. non potest videri, n. 32.**

SVMMARIVM.

- 1 Electum si non consensit, vel post consensum renuntiavit, aut moritur, seu propter occultum sui vicium electio cassatur, eligentes ad eligendum ex tunc integrum tempus habebunt, nisi circa id egerint fraudulenter.
- 2 Text. iste procedit in presentatione.
- 3 Beneficium non vacat per mortem presentati, qui non fuit institutus, sed per mortem primi.
- 4 Electio si effectum non habuit, elector poterit iterum eligere.
- 5 Electum an post consensum suæ superioris auctoritate possit renuntiare electioni de se facta ostenditur.
- 6 Superior si iura devoluto elegerit, & electus dissentiat, vel renuntiet, aut moritur, non poterit iterum eligere, sed ad Canonicos redit electio.
- 7 Reversus ipso iure sine ministerio iudicis, ad integrum tempus restituatur.

8 *Electus in officium ad certum tempus, si impediatu-
tur feruire, an debeat sibi aliud tantum remitte-
re, remissio.*

CAP. Si electio. XXVI.

1 **E**lectio quando non habet effectum, quia electus
non consensit, vel postea renuntiavit, vel moritur,
vel propter occultum eius vitium irritatur, electores
habent integrum tempus ad eligendum, ac si esset
nova vacatio, dummodo non preceffisset frans, vel do-
lus. Colligunt ex Ordin. Arehid. Gemin. Ioan. Andr.
Anchar. Butt. Dominic. Monach. Franch. Vizian. in ra-
tion. lib. 1. pag. 187. Alagona in compend. pag. 71. temil-
luc Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Hanc eandem conclusionem hoc text. deservunt Titag.
in L. bene, §. hoc sermone, num. 4. cum seqq. ff. de verbor.
signif. Molin. de primog. lib. 2. c. 4. num. 3. Azot. insir.
moral. part. 1. lib. 3. c. 28. q. 17. Gonzal. ad reg. 8. Cancel.
gloss. 4. §. 3. n. 6. quos refero de iure Eccles. lib. 1. c. 19.
n. 118.

2 **H**abere locum etiam in presentatione, tradunt
Roc. decis. 269. alijs 3. de irrepar. in nris, Roch. de
irrepar. verbo honorificum, q. 42. Pute. decis. 100. alijs
194. in correctis, lib. 1. ubi fuit dictum, beneficium non
vacare per mortem prelati, qui non fuit institutus,
sed per mortem primi, & potuisse patronos de novo
presentare, Setaph. decis. 1007. n. 3. refero ego ipse d.
trial. de iure Eccles. lib. 1. c. 19. n. 239.

3 **T**empus integrum ad electionem aliam celebrandam,
&c.] Notatur ad hoc, quod si electio effectum non
habuit, elector poterit iterum eligere, vt per Titag.
in L. bene, §. hoc sermone, n. 4. cum seqq. ff. de verbor. signif.
Molin. de primog. lib. 2. c. 4. n. 18. Azot. insir. moral.
p. 1. lib. 3. c. 28. q. 17. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 4. §.
3. n. 6.

4 **T**empus integrum ad electionem aliam celebrandam,
&c.] Notatur ad hoc, quod si electio effectum non
habuit, elector poterit iterum eligere, vt per Titag.
in L. bene, §. hoc sermone, n. 4. cum seqq. ff. de verbor. signif.
Molin. de primog. lib. 2. c. 4. n. 18. Azot. insir. moral.
p. 1. lib. 3. c. 28. q. 17. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 4. §.
3. n. 6.

5 **I**n gloss. Remunus, ibi, an electus post consensum sine
superioris auctoritate possit renuntiare electioni de se facta,
&c. Affirmatur, dummodo sit ante confirmationem,
respondent hic Ioan. Andr. & Gemin. n. 5. ac Franch.
n. 1. Rot. decis. 6. n. 1. de elect. & decis. 8. n. 1. de irrepar.
Cueh. insir. maiorem, lib. 4. tit. de potestate electi, n. 23.
Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 7. q. 1. n. 78. notissime
Paul. Layman. in quastion. Canon. de Pralat. Eccle-
siast. elect. c. 1. q. 15. in fin. Fe. Sigism. à Bononia de elect.
dub. 4. c. n. 8. & q. vbi n. 10. subdit quod si negotium ad
Anticlericalem confirmationem sit iam declaratum, & contra
electum aliquid opponatur, quod electionem infirmet,
elector tunc eligendi potestate prioret, tunc quamvis
electus possit eam electionem quoad se tepodiare,
nihil tamen ea renuntiatio confirmatori uberit quin
super oppositis veritatem inquiret, eiusque compertis
eligere, & providere non lecus possit, quam si nulla
renuntiatio facta esset. Ratio autem superaddita resolu-
tioniis est, quia renuntiatio illorum, qui habent ius in
re, non est necesse vt fiat in manibus superioris,
iuxta tradita per Flamin. Paris. de resignat. lib. 2. q. 23.
n. 17. refero ego ipse d. c. 19. n. 140.

6 **I**n gloss. Integrum, ibi, quia factus si ex iure desoluto.
Notatur ad hoc, quod si superior iure desoluto elegit,
& electus dissentit, vel renuntiat, aut moritur, non
poterit iterum eligere, sed ad Canonice tedit electio,
vt per Titag. in L. bene, §. hoc sermone, limitat. 1. n. 49. ff.
de verbor. signif.

7 **I**n gloss. Fraudulenter, ibi, quod si una die quis fuerit
impeditus, &c. Notatur ad hoc, quod si quis relictus
ipso iure sine ministerio iudicis, ad integrum tempus
restituatur, & si vno tantum die fuerit impeditus, ubi
tamen illi succurritur per viam restitutionis, & mini-
sterio iudicis, tunc non habet nisi tantum tempus,

quantum amissus, vt per Titag. in l. si quoniam, verbo
revertatur, n. 42. c. de reuocand. donat. Vtrum autem
electus in officium ad certum tempus si impediatu-
re feruire, & tempus illud labatur, debeat sibi reintegrationi
aliud tantum tempus, quoniam impeditus fuit feruire, vide
Vincent. de Franc. decis. 419. n. 2. & bene Valaf.
consulat. c. 55. n. 4. & 5. tom. 2. quos refert parens meus
in comm. ad Ord. Reg. Lusit. lib. 1. tit. 67. in rub. n. 9.

SYMMARIUM.

- 1 *Religiosus si non obtenta licentia consensit electioni
de se facta extra suum Monasterium, non valet
consensus, & irrita est electio, & n. 2.*
- 2 *Religiosus quomodo dicatur non habere velle, vel
nolle, remissio.*
- 3 *Religiosus electus in proprio Monasterio potest
consensu electioni de se facta absque alienius licentia.*
- 4 *Licentia ubi requiritur simpliciter sufficit tacita.*
- 5 *Alius licet solus contra prohibitionem legis non te-
neat, punitur tamen faciens.*
- 6 *Contrarius factus contra legem, licet non valeat
quantum ad eammodum contrarietatem, valet
tamen quantum ad certum incommensuratum, & in
ordinatum terrore.*
- 7 *Alius amandatio est pena.*

CAP. Si Religiosus. XXVII.

Bonif. VIII.

Religiosus quando consensit sine licentia superio-
ris electioni de se facta extra suum Monasterium,
consensus est nullus, & si presumpsit consensum,
electio ipsi facta est nulla. Colligunt ex Ordin. Lap.
Abb. Arehid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Butt. Domin.
Monach. Frac. Viu. in ration. lib. 1. pag. 188. Alagona
in compend. pag. 72.

Hanc eandem conclusionem firmant Ft. Emman. quast. 1
Regul. tom. 2. q. 58. art. 1. Paul. Layman. in quast. Canon.
de Pralatorum Eccles. elect. quast. 183. Illostr. D. mens
Roderic. à Cunha in comment. ad c. 1. n. 162. §. 8. Saneb.
in precepta Decalog. tom. 2. lib. 7. c. 29. n. 57.

Cum velle, vel nolle non habeat,] Declarat cum Ft. Si-
gism. à Bononia de elect. dub. 4. n. 1. c. 1.

Extra suum Monasterium.] Ergo Religiosus electus
in proprio Monasterio, potest consentire electioni de
se facta absque alienius licentia, vt per Arehid. Ioan.
Andr. Anchar. & Franch. in presen. Franc. Mare. Del-
phin. decis. 1115. n. 66. p. 1. quos refert Ft. Sigism. à
Bonon. d. dub. 4. n. 1. c. 1. proprii fin.

Sol superioris.] Immediatus scilicet Conuentus, ubi
Religiosus electus moratur, vt tenent in presen. Dami-
n. 7. Ioan. Andr. n. 2. Anchar. n. 3. in fin. Franc. c. notat. §. 8.
& in Clem. fin. hoc tit. idem Anchar. n. 2. notat. c. Cardin.
q. 2. & 3. n. 6. & 7. Imol. q. 2. n. 4. & Bonifac. n. 30. & 31.
quos referunt & sequuntur Saneb. d. c. 29. n. 61. & Il-
lostr. D. mens in comment. ad c. 1. n. 5. id intelligentes,
nisi aliud in constitutionibus Religionis, aut priuile-
giis particulari eamcat. Episcopi quoque licentia de-
sideratur prater prelati consensum, si beneficium non
pleno iure Monasterio subest, vt Religiosus ad illud
promouetur, licet verò si pleno iure subest Monaste-
rio, vt per Ft. Emman. quast. Regul. tom. 1. q. 1. art. 1.
Lect. de insir. lib. 2. c. 41. dub. 12. n. 98. vers. ubi notan-
dum, Saneb. d. c. 29. n. 66.

Non petita licentia.] Sufficit igitur tacita, vt resolu-
it Cold. Petreia de resolut. epiphys. c. 1. n. 5.

Censum

De Electione, & Electi potestate. Tit. VI. 55.

6. *Consensus sic pressum non tenet.* Notatur ad hoc, quod licet actus factus contra prohibitionem legis non tenet, ponitur tamen faciens, ut per Tiraq. de retrah. signat. 5. 2. 6. gloss. 2. n. 8.

7. Notatur etiam ad hoc, quod licet contractus factus contra legem communem, vel municipalem, non valet quantum ad commodum eorum, qui ita contrahunt, vel agunt, valet tamen quantum ad eorum incommodum, ut per Tiraq. de iure mariti gl. 3. n. 215. & in utilitatem tertij secundum Ioan. de Salas de legib. q. 96. tract. 14. diff. 16. sect. 3. n. 2. 1. Fazio. fragm. crimin. p. 1. in l. n. 102.

8. *Et in paucis presumptio, &c.* Notatur ad hoc, quod annullatio actus est poena, ut per Boet. decis. 1. n. 16. Menchac. controuers. iur. fr. c. 28. n. 3. & 5. Vanti. de mulier. in princ. tit. quid sit mulier. n. 15. Sanchez de matrim. lib. 3. diff. 4. n. 8. Cald. Pereira de empt. & vendit. c. 1. n. 15.

9. In gloss. *Obtenta.* Vide Tiraq. de iure mariti gloss. 3. n. 128.

In ead. gloss. ibi, *Sed quid si superior licentiam dare nolit, &c.* Probat hanc gloss. solum Papam posse licentiam dare Religiosis concedenti electioni de se facta, quando superior illam iniuncti derogat: verum Lambertinus de iure patron. lib. 2. p. 1. q. 7. art. 19. n. 13. & Sanchez d. c. 29. n. 6. metito tenent posse illius superioris additi ut eum Praelatum compellat quando iniuncti derogat licentiam, & si adhuc nolit, posse illum superiorum eam dare, quia ex quo Abbas est negligens in hac licentia concedenda, potestas deuoluitur ad immediatum eius superiorem, etiam in extrajudicialibus, iuxta text. & ibi notata in c. quoniam, hoc eod. tit.

S V M M A R I V M.

1. Monachus in Abbatem eligi non potest, nisi sit expressis professus, ad dignitatem vero Episcopalem, & in seculari Ecclesia salis eligi poterit, & n. 2.
2. Nominatus eligi potest ad dignitatem Episcopalem.
3. Nominatio confert potest beneficium seculari.
4. Episcopus Ecclesiae Cathedralis Regularis, exceptis illis, quae concernunt instituta Regularia, habet omnimodam iurisdictionem in monachos Cathedralis Regularis.

C A P. Nullus. XXVIII.

1. AD Abbatiam, vel Praelaturam suam, vel alterius Religionis, non potest eligi Abbas nisi expressis professus. Ad Episcopalem vero dignitatem in Ecclesia seculari, vel Regulari potest eligi non professus. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemini. Ioan. And. Anch. Burt. Domin. Monach. Franc. Vi. in ration. lib. 1. pag. 189. Alagona in compend. pag. 72.

2. Hanc eandem conclusionem quoad primam eius partem firmant Rebois. in tract. de pacifica possess. n. 180. Azor. in sum. moral. p. 1. lib. 1. c. 2. quae. 12. Scraphin. decis. 6. 47. Paul. Layman. in quae. Canon. de Praelatorum Ecclesiast. elect. quae. 190. in fine, Gonzales reg. 8. Cancell. gloss. 8. num. 78. ubi subdit, Sacram Congregat. sub die 12. Decembris 1583. tenuisse ad neminem praeter Summum Pont. posse conferri Abbatiam, & beneficia administrationem habentia nisi professis iuxta Canones, Fr. Emmen. quae. Regular. tom. 2. quae. 5. 2. art. 8. ubi ait aliquos aliter Religiosis non posse assumi ad Praelaturas illius Religionis, ubi non sunt professi, nisi id auctoritate Apost. concedatur, Sum. de Religiosis. tom. 3. lib. 6. c. 2. 1. num. 15. & tom. 4. tract. 3. lib. 2. c. 3. in fine, ubi sub-

dit procedere etiam dignum non reperiretur in illa Religione, qui possit eligi, Fr. Sigism. ad Bononiam in tract. de elect. dub. 90. n. 2. cum seqq. nouissime Fr. Barth. de Vecchiis in praxi obseruanda in admittendis ad Religionem statum nominis, disp. 5. 1. dub. 19. num. 1. ubi n. 2. per text. in praesenti addit nominum eligi posse ad dignitatem Episcopalem, & vtrumque ex hoc text. colligit Sanchez in praecipis Decalogi tom. 2. lib. 7. c. 4. n. 10. in princ.

Quo vero ad alias dignitates inferiores, & beneficia licet controuertatur inter Doctores an haec licite conferri possint nominis, & negationem sustinent opinione gloss. verbo conferendum, in cap. beneficium, de Regularib. lib. 6. & ibi Monach. in fine, Domin. n. 6. & Anch. n. 2. Cuch. lib. 1. instit. maior. tit. 1. n. 95. Tapia in auth. ingressi, verbo sua, cap. 2. num. 1. in l. 1. in l. 1. C. de sacros. Eccles. Lancellotti in instit. iuris Canon. lib. 1. tit. de Regularib. 6. & si contrariis, verbo conferendum, nihilominus verius exedo posse conferri beneficia seculari nomio, quia adhuc est sui iuris, & proprii habendi capax, & vetere ac realiter nondum mutatum statum, sed est tantum, in probatione: quare ita tenent Franch. in d. c. beneficium. Azor. d. p. 1. lib. 1. c. 2. 3. q. 1. Nicol. Garce de benef. p. 7. cap. 10. n. 5. Gionagnon. lib. 1. resp. 88. num. 21. Sanchez d. c. 4. num. 12. Fr. Barthol. de Vecchiis citato loco, num. 2. ubi rationem reddit, quia cum nominis vetere, & realiter nondum mutatum statum, sed sit tantum in probatione, c. ad Apostolicam de Regularib. pendenteque ab eius libera, & absoluta voluntate redire ad statum, & statum de regulari. Igitur capax inseriri erit iuris etiam secularis, si illud acceptare velit.

In gloss. Regularibus, ubi, *ubi Episcopus etiam secularis immediatus praesent monachis.* Notatur ad hoc quod Episcopus Ecclesiae Cathedralis Regularis, exceptis his, quae concernunt instituta Regularia, habet omnimodam iurisdictionem in monachos Cathedralis Regularis, ut per Stephan. Gratian. discept. forens. c. 270. n. 4. lat. Lotter. de re benef. lib. 1. q. 18. n. 7. cum seqq. Rot. dec. 59. & c. 11. apud Farin. p. 1. recentior. mentum de offic. & potest. Episc. p. 3. alleg. 105. post n. 77. secundum Lugdunensem impressi.

S V M M A R I V M.

1. Forma electionis tradita per cap. cum dilectis, supra hoc tit. non est sublati per cap. quia propter supradictum.
2. Iurium correctio est vitanda.
3. Iurium correctio in dubio non est facienda.

C A P. Cum expediat. XXIX.

1. *Cum dilectis, supra hoc tit.* in quo statuitur licet in electione possit compromitti, ut compromissarii secreta, & sigillatim voluntatibus omnium requiritis, & eligant illam in quem maior, & saluor pars Capituli consenserit, non est correctum per cap. quia propter supradictum. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemini. Ioan. And. Anch. Burt. Domin. Monach. Franc. Vi. in ration. lib. 1. pag. 189. Alagona in compend. pag. 72.

2. *Et eorum correctio, &c.* Notatur ad hoc, quod iurium correctio est vitanda, ut per Surd. decis. 21. n. 19. Citadin. Talsch. pract. concil. tom. 2. lit. C. concil. 1036. & seq. Pichard. ad princ. Instit. de leg. falcid. num. 34. Cephal. conf. 335. 3. num. 18. vol. 3. Attenditur, in praesenti, addis. ad recipi. legum Nannae, num. 51. Mones. de dispensat. quod. p. 2. c. 12. num. 29. Francisco ad Sotus in resp.

reper. 4. actionum. In fine de actionib. p. 4. n. 125. Fr. Anton. à Soula in relict. de consensu Bulla Carna. c. 23. alibi. 100. n. 1.

3. Notatur ad hoc, quod in dubio inim corredo non est facienda, vt per Franc. Boe. conf. 1. m. 15. Menoch. remed. 4. ad p. 1. m. 21. Marian. Anton. var. relet. lib. 1. refol. 58. n. 12. D. Batbol. in l. 1. ff. soluto matrim. p. 1. m. 7.

S V M M A R I V M.

1. Accedens ad Sedem Apost. pro instruendo negotio electionis per cap. cupientes, eundo hac de causa, stando, & rediendo integre, prater quotidianas distributiones, percipit fructus beneficiorum, quos percipere posset in ipsa Ecclesia residendo.
2. Conciliatur text. in presenti, cum cap. vnic. §. qui verò, de clericis non resid. hoc lib. 6. n. 3. & 4.
3. Officium suum nemini debet esse damnosum.
4. Sententia iurata non tollitur per generalem Canonem, vel statutum derogationem, si sit clausula, Non obstantibus statuta Ecclesie.
5. Canonici aliqui si opponunt se, & contradicunt electionem factam à Capitulo, & litigant super hoc, ipsi oppositores suam oppositionem proferentes veniunt causare contra se ad expensas, que sunt nemine Capitulo.

C A P. Cùm non debeat. XXX.

1. **Q**ui secundum cap. cupientes, in causa electionum veniunt ad sedem Apost. absentes recipiunt omne fructus beneficiorum, exceptis quotidianis distributionibus. Colligunt ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. But. Dominic. Monach. Franc. Viu. in ration. lib. 1. pag. 190. Alagona in compend. pag. 72. remissive Ximen. in concord. p. 1. & 2.
2. Difficilis est hic text. dum ex diametro aduersari videtur cap. vnic. §. qui verò, de clericis non resid. hoc lib. quatenus habet clericum Cathedralis scilicet vel Collegiatæ Ecclesie, qui abest propter euentum illius utilitatem percipere debere quotidianas distributiones, ac si diuini Officii interesset. Relictis variis solutionibus additis à gloss. verbo *utilitas*, in d. cap. vnic. quarum aliquas refert, & relucet Monet. de distribut. quod p. 2. q. 1. m. 12. 15. & 16.

3. Distinguit Couar. lib. 3. var. c. 13. n. 8. vbi ostendit, an Canonici, vel habens beneficium absens sit à loco, vel oppido ipso, in quo Ecclesia est, tunc illi non debentur distributiones quotidianæ pro utilitate Ecclesie impedito, nisi hoc fuerit consuetudine obtentum, vt innuit text. in presenti; an verò præsens sit & tunc ipso iure absque vlla consuetudine debeantur, vt videtur velle d. cap. vnic. Hic distinctioni non videtur longe dissimilis alia Archid. in d. cap. vnic. n. 2. Anchar. n. 4. & Franc. n. 5. Hojed. de incompatib. benef. part. 1. c. 17. n. 10. Azor. in fin. moral. p. 2. lib. 7. c. 7. q. 14. Nicol. Garc. de benef. p. 1. c. 2. m. 360. cum in l. 1. c. 162. aliter tamen d. cap. vnic. procedere stante consuetudine quod absens propter Ecclesie utilitatem percipiat distributiones quotidianas, text. verò in presenti, vbi nulla sit huiusmodi consuetudo. Aliiter verò Ioan. Monach. in presenti, quem sequi videtur Boer. decis. 17. n. 15. distinguit, videlicet, vt text. loquatur de eo, qui tunc residet, non posset, quia iam esset absens ex alia causa, eique postea commissum fuerit negotium Ecclesie utile, at verò d. cap. vnic. agit de eo, qui residere potest, atque percipere distributiones quotidianas.

Verum his, & aliis solutionibus reprobat Monet. d. q. 1. n. 22. eam præstat, vt scilicet text. in presenti, loquatur in eo, qui persequitur non illius Ecclesie utilitatem, cui specialiter adscriptus est, puta Cathedralis, vel Collegiatæ Ecclesie, cuius Canonici est. sed vel specialis illius ciuitatis, vel vniuersalis; at verò d. cap. vnic. procedat in prosequente utilitatem illius particularis Ecclesie, cui adscriptus est, quam distinctionem multiplici ratione probat idem Monet. d. q. 11. num. 24. cum multis seqq. vt apud illum videre licet.

[Summum officium esse damnosum.] Notatur ad hoc, quod officium suum nemini debet esse damnosum, vt per Sud. conf. 19. n. 12. Monet. d. q. 1. n. 8. Escobar de ration. c. 7. n. 1. & compo. 17. n. 5. Card. Tufch. præf. concl. tom. 2. lit. O. concl. 94.

In gloss. Effellm. ibi, quid sit eadem consuetudinem, vel statum inuenerit, &c. Notatur ad hoc, quod statuta iurata non tolluntur per generalem Canonem, vel statutorum derogationem, vt per Bernard. reg. 69. 1. Sayr. in claus. regia lib. 5. c. 8. n. 11. Et quod clausula, Non obstante, nunquam tollat actum iuratum, vel constitutionem iuram, talis Bernard. reg. 89. Fr. Eiman. quest. Regul. tom. 1. q. 8. art. 11. Et idem stante clausula, Non obstantibus statuta Ecclesie, resolutum Vital. de Camban. in tract. clausul. pag. 10. col. 2. n. 1. Mart. de clausul. p. 1. claus. 79. n. 21. in vltim. impress. Marian. Anton. varior. resolut. lib. 1. refolut. 58. n. 6. Monet. de commutat. vltim. volum. c. 7. n. 192. refero ego ipse in tract. de clausulis vsusq. claus. 184. num. 2. secundum 1. ordm. impress. Idem denique stante clausula, Non obstantibus quibuscunque patris, adhuc enim non comprehendit pacta iurata resoluunt per me citari d. tract. claus. 184. n. 1. Nulla enim dispositio simpliciter loquens trahitur ad actum iuratum, sed vis iuramenti, illiusque auctoritas semper excepta videtur secundum Sard. de aliment. tit. 8. prim. 56. n. 49.

In ead. gloss. ibi, Hac Decretalis facit bene ad questionem, &c. Notatur ad hoc, quod si aliqui ex Canonici se opponunt, & contradicunt electionem factam à Capitulo, & litigant super hoc, ipsi oppositores suam oppositionem proferentes tenentur contribuere contra se ad expensas, quæ sunt nomine Capituli, vt per Gregor. 1. verbo *delatus*, tit. 9. p. 5. Ioan. Garc. de nobilis. gloss. 22. n. 6.

C A P. Ab eo. XXXI.

Deseñum notorium qui opponunt in personam, vel sententiam electi, non possunt ab eo discedere etiam non probauerint, & debent omnino à causa prosecutione excludi. Colligunt ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. But. Dominic. Monach. Franc. Viuian. in rational. lib. 1. pag. 191. Alagona in compend. pag. 72. remissive Ximen. in concord. part. 2.

Hanc eandem conclus. ex hoc text. desumit Fr. Sigism. à Bononia in tract. de electione, dub. 48. n. 9.

S V M M A R I V M.

1. Canonici impuberes ad electionem non vocantur non agit de contemptu, & n. 2.
2. Furiosus caret discretionem.
3. Furiosus professione emitte non potest.
4. Pupillus patroni maior septem annorum si præsentat vnum, & tunc cum alium, præfatur præsentans à pupillo.

De Electione, & Electi potestate, Tit. VI. 57

- 6 *Non professi cum professi, vel conversi laici cum clericis electioni interesse non debent.*
- 7 *Regulares si tacite, vel expressè professionem non emittant, alium, possessione voce carent.*
- 8 *Regulares laici carent voce alium in electionibus eorum ordinis, in quibus sunt professi.*

CAP. EX CO. XXXII.

1 **C** Anonicus impubes aut decimum quartum annum si non vocetur ad electionem Episcopi, non potest dici contemptus, nec impugnare electionem, quia non admittitur ad suffragium dandum. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. And. Anch. Butr. Domin. Monach. Franch. Vitiun. in *ration. lib. 1. pag. 191*. Alagona in *compend. pag. 73*. remissus Ximen. in *concord. p. 2.*

2 Hanc eandem conclus. ex hoc text. desumit Tiraq. de *iure maris gloss. g. n. 8.* Guillem. Mandagot. de *elect. novorum Prelat. cap. 7.* Cortal. de *Sacerdot. p. 4. c. 1. n. 14.* Jul. Lanoe. var. *lucubr. tom. 1. tit. 4. cap. 15. n. 29.* Petr. de Bixio in *direct. elect. p. 1. c. 16.* ego ipse de *officio, & potest. Episc. p. 1. tit. 1. cap. 3. n. 19.* & de *iure Ecclesiast. lib. 1. c. 19. n. 48.*

3 In gloss. *Discretione*, ibi, & per hanc litteram dico *idem de Episcopo.* Vide latè tradita per Fr. Sigism. à Bononia *dist. 1. de elect. dub. 8. g. n. 4. cum seqq. vbi à n. 8. de ebruiis.*

4 In ead. gloss. ibi, *Neque fursus ad Religionem vocari.* Ita censuit Rot. dec. 107. n. 13. & dec. 129. p. 2. *diuers.* & tradit nouissimè Fr. Barthol. à Vecchiis in *praxi observanda in admittendis ad Religionis statum novitiis, disp. 13. dub. 1. n. 10.*

5 In gloss. *Suffragium*, ibi, *quid si pupillus patrum mater septem annis presentis vivat, & inter eius alium, praesentur presentatur à pupillo.* Ita resoluunt Rebuff. in *tratt. nomen. g. 17. n. 20.* Roch. de Curte de *interp. verborum competens*, n. 13. Tiraq. de *legibus consue. gloss. 5. n. 223.* Azened. ad *Curiam Pisaniam*, lib. 1. c. 1. *num. 25.* Cald. Pereira in *l. si curatorem*, verbo *cum non absint*, n. 34. & de *renouat. emphyt. cap. 1. n. 17.* Cened. ad *Decretal. collat. 5. n. 6.*

§. In Ecclesiis.

6 Regulares, qui non sunt professi, interesse non debent eum professis in electione, sicut nec laici conversi cum clericis. Colligunt Doctores in principio text. citati.

7 Quod Regulares, si tacite, vel expressè professionem non emittant, a qua passimque voce carent firman in *presenti*, Auch. n. 3. Sylact. in *summ. verbo electio*, n. 5. Cuch. in *l. si maior. lib. 4. tit. de elect. n. 94.* Tambusin de *iure Abbatis, tom. 1. disp. 5. g. n. 6.* & Fr. Sigism. à Bononia de *elect. dub. 90. n. 2. vbi n. 1. post Franch. hic n. 1.* Petr. de Bixio in *direct. elect. p. 2. c. 6. n. 2.* & Soaz. de *Relig. tom. 4. ar. 8. lib. 2. c. 4. n. 2.* hoc assumptum sic explicandum esse tradit, ut scilicet ad hoc vt quis possit eligere, sufficit tacita professio, vt vocè possit eligi, necessario requiritur expressa, refert ego ipse de *iure Eccles. lib. 1. c. 19. n. 50.*

8 *Vel conversi laici, &c.* Collige ex text. laicos Regulares carente voce alium in electionibus eorum Ordinis in quibus sunt professi, vt per Petr. Greg. de *elect. cap. 7. n. 4.* Cuch. in *l. si maior. lib. 4. tit. de elect. n. 114.* Fr. Emman. *quest. Regul. tom. 2. quest. 51. art. 5. in fin. Sot. de Relig. tom. 4. lib. 2. cap. 4. n. 3.* ego ipse de *iure Ecclesiast. lib. 1. c. 19. n. 49.* Crmz. de *Sum Relig. lib. 2. c. 1. in fin. prime concl. Fr. Sigism. à Bononia de elect. dub. 91.* qui secus esse dicendum affirmat si alius habeant vocem ex

privilegio, statuto, fundatione, vel consuetudine, vt tenent gloss. hic, verbo *electioibus*.

SYMARIUM.

- 1 *Appellatione pendente, qua facta fuit in scriptis ex causa probabilis ad Papam ab electione Cathedrali, vel Regulari Ecclesie, confirmatio facta per Ordinarium non valet, & n. 2.*
- 3 *Verbum, euacatur, sine dict. eo ipso non indicat ipso iure, nec denotat latam sententiam.*
- 4 *Confirmatio poenalis extenditur ad casum ex mente ipsius, licet non ex verbis in ea comprehensionem.*
- 5 *Absque non dicitur qui statim est reuerfurus.*
- 6 *Statutus in vno ex equiparatis dicitur esse & in alio dispositum.*

CAP. Si postquam. XXXIII.

1 **I**n Ecclesia Cathedrali, vel Regulari quando quis appellat canonicè ab electione ad Papam si Ordinarius confirmat electionem, & appellans non recedit ab appellatione, confirmatio est nulla. Item si electus, qui Romam venit antequam finiat negotium sine licentia discedat, eius electio est nulla. Item si electus est confirmatus, & appellatur eodem modo, eundem est Romam, sicut in electione. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. And. Anehat. Butr. Domia. Mousch. Franc. Vitiun. in *ration. lib. 1. pag. 192*. Alagona in *compend. pag. 71.*

Hanc eandem conclus. ex hoc text. desumit Laurent. de Peyrinis de *officio subditi Regularis, tom. 1. g. 1. c. 31. g. 11. vers. dice sexto.*

2 *Et ipso viribus euacuatur omnino.* Ergo verbum, Enacuatur, sine dict. eo ipso, latam sententiam non denotat, ex adductis per Tiraq. in *l. si vnuquam, verbo reuertatur*, n. 23. C. de *renouand. donat.*

3 In gloss. *Mente*, ibi, & ita putatur qui mentem offendit, sicut qui mentem, & verba. Notatur ad hoc, quod confirmatio poenalis extenditur ad casum ex mente ipsius, licet non ex verbis in ea comprehensionem, nec tunc dicitur extensio fieri, vt per Tiraq. in *l. si vnuquam, verbo libertis*, n. 43. C. de *renouand. donat. & de retratt. lig. 5. 20. n. 1.*

4 In ead. gloss. ibi, *Statim reuerfurus, &c.* Notatur ad hoc, quod non videtur recessisse, qui statim est reuerfurus in postluminium, 4. *captiuus, l. nihil, ff. de captiu. & postluminium.* Tiraq. in *l. si vnuquam, verbo susceperis libertas*, n. 179. C. de *renouand. donat.* Rebuff. in *praxi p. 3. tit. de permat. num. 12.* & in *concord. rub. de collation. 51. gloss. in verbo & si residendum deserueris.* Dionys. Paul. de *vera quantitate Patriarchal. Sedem erect. c. 9. n. 31.* ego ipse de *officio, & potest. Episc. p. 3. alleg. 5. n. 92.*

5 In gloss. *Praesentem*, ibi, *vt circa quid iuris de vno, & de alio, &c.* Notatur ad hoc, quod statutum in vno ex equiparatis dicitur esse, & in alio dispositum, vt per Tiraq. de *retratt. lig. 5. 5. gloss. 1. n. 1.* & in *l. si vnuquam, verbo reuertatur*, n. 104. C. de *renouand. donat.* Neguzant. de *pignori. part. 2. membr. 4. n. 23.* Cald. Pereira in *l. si curatorem, verbo hunc contrarium*, n. 16. & verbo *contrarium*, n. 22. *verf. sed an predicta, & de nominat. emphyt. 4. 12. n. 26.* & de *potest. eligend. c. 7. n. 5.* & de *resoluit. emphyt. cap. 9. n. 23.* D. Barthol. in *l. si constanter, in princip. n. 99. ff. soluto matrim.*

S V M M A R I V M

- 1 Dispenfare possunt Episcopi, & eis Superiores cum habentibus parochiales Ecclesias sibi subiectas quod usque ad septennium studentes acceptis Subdiaconatus Ordine infra annum non teneantur ad Sacerdotium promoveri, quo durante septennium debet in illis Ecclesiis idemque per Vicarios de fructibus Ecclesie sustentandis, elapsi vero septennium teneantur infra annum in Presbyteros promoveri, & n. 4.
- 2 Parochus causa studiorum licentia non datur post Concil. Trid.
- 3 Ecclesia indiget literatis viris.
- 4 Vicarium depurare durante septennio, quo parochi causa studiorum causa dispensatione Episcopi abesse possunt, ad ipsam Episcopum, non autem ad parochum spectat.
- 6 Dispensandi in residentia facilius conceditur Episcopo, & aliis Episcopo Superioribus.
- 7 Episcopus, qui dispensavit cum parochi causa studij in septennio, ante illud tempus finitum dispensationem revocare non potest.
- 8 Licentia de stando in scholis, non expirat morte concedentis.
- 9 Beneficiarius curam animarum non habentibus an, & quando Ordinarius licentiam concedere valeat, ut ratione studij abesse valeat, ostenditur.
- 10 Dist. Alioquin, denotat latam sententiam.

CAP. CUM EX CO. XXXIV.

- 1 Episcopi, & eis Superiores possunt dispensare cum electis ad Parochias, ut accepto Subdiaconatus Ordine infra annum, per septennium student, quibus elapsis infra annum sunt Sacerdotes, nisi legitime fuerint impediti, aliter sunt privati Parochiis, eo tamen tempore provideant de Vicariis idoneis Ecclesie assignata provisione ex fructibus. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Buttr. Dominie. Monach. Franc. Vin. in ration. lib. 1. pag. 194. Alagona in compend. pag. 73.
- 2 Hodie cum per Concil. Trid. non admittantur ad Parochiales Ecclesias nisi qui per concessionem magis idonei fuerint indicati, Parochiis causa studiorum non esse dandam licentiam referunt ad Sacra Congregat. decimum Henrici. conf. 2. n. 4. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. 61. 6. n. 25. Arment. in addit. ad recap. legum Navarra. lib. 2. tit. 23. l. 2. §. 2. sub tit. sed an parochi debeant residere in suis Curatis. n. 12. Aloyf. Ricc. in practi rerum fore Ecclesiast. decis. 502 in l. edat alias resol. 19. 3. in finem 2. edit. Sanctarel. varior. q. 3. n. 25. ego ipse de officio, & potest. Episcop. p. 3. alleg. 53. n. 77. & alleg. 56. n. 30.
- 3 Viris literatis. Notatur ad hoc, quod Ecclesia indiget viris literatis, ut per Rebuff. in tract. nomen. q. 3. latè Gonzal. ad reg. 8. Cancell. §. 6. proem. num. 33. & gloss. 4. n. 4. cum seqq. & alios per me citatos d. tract. p. 2. alleg. 46.
- 4 Dispensare possunt liberi, &c. Notatur ad hoc, quod quamvis habens beneficium Curatum teneatur infra annum ad Sacrum Presbyteratus Ordinem promoveri, Episcopus tamen poterit favore studij cum studentibus dispensare vique ad septem annos, ut per Rebuff. de privileg. scholar. privill. 36. Moner. de distrib. quotid. p. 2. q. 10. n. 4. Et talis Parochus, cum quo fit dispensatio inter annum promoveatur, minime incurret penam amissionis beneficii, de qua in capiculis canon. hoc est. & lib. secundum Sanch. de Matrim. lib. 3. dist. 1. num. 24.

Per per bonos, & sufficientes Vicarios, &c. Notatur ad hoc, quod deperat Vicarium illi septennio, non ad Parochum, sed ad Prælatum spectat, ut per Sanch. de Matrim. lib. 3. dist. 31. n. 11.

In gloss. Episcopi, ibi, hoc tamen casu non dispensantur minores Episcopi. Notatur ad hoc, quod facultas dispensandi in residentia conceditur Episcopis, & aliis Episcopo Superioribus, ut per Azor. de iust. moral. p. 2. lib. 7. c. 5. q. 4.

In gloss. Septennium, ibi, sed nunquid Episcopus, qui dispensavit in septennio, ante illud tempus finitum poterit dispensationem revocare? puto quod non, ita Rebuff. de privileg. scholar. privill. 37. Sanch. de Matrim. lib. 3. dist. 33. n. 12.

Notatur etiam ad hoc, quod licentia de stando in scholis non expirat morte concedentis, ut per Perez l. 2. versum. tit. 2. lib. 2. Ordinam. pag. 99. col. 1. Rom. singul. 517. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 2. diff. 11. n. 109.

In gloss. Literatus, ibi, & cauteant Episcopi ne dispensent cum his, qui doctus non sunt, &c. Hodie Sacra Congreg. Concilij censuit teneri Ordinarium dare licentiam beneficiis curam animarum non habentibus, licet ad residentiam adstringantur, ut ratione studij abesse possint, dummodo id non sit Ecclesie pariatum, & in publico, celeberrimo gymnasio Theologicæ, vel sacris Canonibus studeant, & minores sint triginta annis, pro ut referunt Nicol. Garc. de benefic. part. 3. c. 2. n. 82. & 86. Arment. in addit. ad recap. legum Navarra. lib. 2. tit. 23. l. 2. §. 2. de absentia. n. 121. Sanctarel. varior. resol. q. 3. n. 23. ego ipse de officio, & potest. Episcop. part. 3. alleg. 56. n. 29. & in collect. ad c. relatum 4. n. 7. de clericis non resid. que quidem licentia non suffragatur ultra quinquaginta die, quo cepit studere, ut tradunt Nicol. Garc. d. c. 1. num. 105. Moner. de distrib. quotid. q. 10. n. 14. Arment. d. loc. n. 99. & 101. ego ipse d. alleg. 56. n. 31. & me citato in illo loco, Sanctarel. dist. 4. n. 27.

In gloss. Alioquin, ibi, ex tunc. Hanc dictionem denotare latam sententiam resolunt Rebuff. de obligat. Infirmit. p. 1. lib. 4. c. 6. sect. 6. n. 37. Saye. in clavi Regie, lib. 3. c. 8. n. 27.

S V M M A R I V M.

- 1 Compendiatur text. in presenti.
- 2 Annus, infra quem de parochiali Ecclesia promissus Sacerdos fieri tenetur, si ex toto elapsus non sit, inter est penes illum, qui vult remanere.
- 3 Parochialem Ecclesiam adeptus si infra annum ad Sacerdotium se promoveri non fecit, ulla Conscientia potest suo cadere beneficio vitima die anni.
- 4 Parochus si vitima die anni, qui tenebatur Sacerdos fieri, mortuus fuerit, vacabit beneficium per obitum.
- 5 Pama huius text. non incurritur si Prælatus promittendo terminum non dispenseret.
- 6 Annus ad Ordinis sacerdotalis promotionem statusus est, qui beneficium Curatum obinet, non currit ignoranti.
- 7 Parochus infra tempus, quo promoveri tenetur, legitime impeditus, cessante impedimento quoad vitimum, que ferunt non alium annum integram, sed tantum complementum partis anni, in qua legitime impeditus fuit, ad promissionem acquirit.
- 8 Parochus, qui intra annum Sacerdotium non suscepit, effugus parat contra tales statutus, si intra tempus comparuit, & se promoveri petiit, licet Ordinarius cum propter illatitiam, aut aliam causam promoveri noluisset.

De Electione, & Electi potestate, Tit. VI. 59

- 1) Beneficium Parochiale ipso iure vacat ex eo quod quis infra annum ad Sacerdotium non promoveatur.
- 10) Parochus, qui infra annum Sacerdotium non suscepit tenetur in animae iudicio virosos fructus restituere, quos elapso anno percepit.
- 11) Beneficium vacans per non promotionem ad Sacerdotium infra annum, licet possit per alium impetrari, possessio tamen in Conscientia non vacat quovisq; solutor.
- 12) Annu ad Ordinis Sacerdotalis promotionem statuitur ei, qui beneficium Curatum obtinet, non currit à tempore impetrationis beneficii, sed adepta possessione.
- 13) Beneficium primum, ut vacet per affectionem alterius incompatibilis, requiritur pacifica possessio de facto, & de iure.
- 14) Lex non est impossibilis verbis, sed rebus.
- 15) Beneficium Curato priusquam ad quod infra annum ad Sacerdotium non se promoveri fecit, non poterit ea vice iterato id beneficium eidem conferri.
- 16) Beneficium Parochiale obtinens absque animo assumendi intra annum Sacerdotium, tenetur fructus restituere.
- 17) Possessionem pacificam beneficii quis doceat habere, ostenditur.
- 18) Possessionem pacificam beneficii non habet qui statim in ea fuit disturbatus, seu lis mota.
- 19) Tempus anni praesentium ad promotionem Ordinis Sacerdotalis ei, qui beneficium Curatum obtinuit, non currit illi quandoq; lis pendet super eo.
- 20) Praesens de Parochiali si possessionem illius saltem per duos menses obtinuit sine litigio, tenetur infra annum ad Sacerdotium promoveri.
- 21) Cura liberum exercitium habens, & omnino benivolum, fructuum, & praesentium possessionem, licet in limite adepta possessionis huiusmodi mora lis fuerit per aliquem in petitorio, tenetur se promovendi facere intra annum lite pendente.
- 22) Annus promissionis ad sacros Ordines non computatur, quandoqueque clericus legitime impeditur quominus Sacerdos creetur.
- 23) Impedimentum in fine anni superveniens an excuset Parochum à promotione Sacerdotii si intra illud tempus non poterat ordinari, ostenditur.
- 24) Beneficium Curatum recipientis animo assumendi Sacerdotium infra annum, non tenetur fructus percipere in tempore, quo sanam habuit mentem, restituere.
- 25) Restitutio debita censetur etiam in foro Conscientiae si ex parte solutis sit pars, & ex parte accipientis sit restitutio damni accepti.

C A P. Commissa XXXV.

1) Nemo Parochialis Ecclesiae primatus ex eo, quia non est ordinatus, nisi totus annus fuerit elapsus, & annus incipit post regimen Ecclesiae, vel pacificam possessionem, vel si per ipsum sitit quominus eam haberet. Item si ex iusto impedimento ordinari non potest, annus ei non currit, sed si nullo obstante impedimento infra annum non est ordinatus (& sic Ecclesia vacat) non potest idem providi de eadem per illa vice. Item qui non animam retinendi illam Ecclesiam accipit, sed vi fraudis illius anni loeretur, restituit fructus, nisi annum mutet, & qui contulit Ecclesiam non credens eam fore ordinandam, seruet Ecclesiam indidemem. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Aoch. Bur. Duuic. Mon. eh. Franch. Vician. in ration. lib. 1. pag. 196. Alagona in compend. pag. 74. tenuisse Ximen. in concord. p. 110. & 2.

Nisi tunc demum clem ex toto fuerit ipso annus elapsus. Ergo antequam annus sit ex toto elapsus, non est, penes illum, qui volu renuntiare, iura tradita per Patr. de resignat. benef. lib. 3. q. 1. m. 9. Unde qui Parochiale Ecclesiam adeptus infra annum Sacerdos factus non est tunc Conscientia suo potest cedere beneficio ultimo die anni, cum adhuc in beneficio habet, vi per Rebuff. in practica benef. tit. de non promovis intra annum, num. 40. Salzed. ad Bernard. in pract. c. 55. lit. A. in fine, vers. pradiat, secundum nuiff. in press. Azor. in sit. moral. p. 2. lib. 7. c. 10. q. 4. dammodo absque dolo, & fraude id faciat, per ea que tradit idem Azor. d. p. 2. lib. 6. c. 8. q. 1. overf. querit, & ex ratione si clericus in ultimo anni die mortuus fuerit beneficium vacabit per mortem. Patr. conf. 19. m. 1. c. 1. vol. 4.

Hinc etiam si ante annum finem displicet Prae- laus in anno illo ad assumendum Ordinem praefixum, protogand terminum, non incurretur poena, ut per Sanch. in precepta Decalogi, tom. 1. lib. 4. cap. 12. num. 25.

Tibi non currit si promoveri iusto impedimento, &c.] 6 Notatur ad hoc, quod annus ad Ordinis Sacerdotalis promotionem statuitur ei, qui beneficium Curatum obtinet, non currit ignorantiam, seu iusto impedimento de iure, ut per Tirac. de retract. lib. 5. c. 15. gloss. 4. m. 14. & 2. Cal. Petrus de reman. emph. q. 6. m. 5. Nauas. caus. 1. alius 12. m. 1. cum seqq. de re script. quos testat d. c. 5. m. 17. Illud autem advertere oportet quod Parochus intra tempus, quo promoveri tenetur, legitime impeditus, cessante impedimento quoad utrumque forum non alium annum integrum, sed tantum complementum partis anni, in quo legitime impeditus fuit, ad promovendum acquiritur. Azor. conf. 1. de temp. ordin. in antiqu. alias conf. 1. de integ. restit. in novis, Nicol. Gac. de benef. p. 11. c. 5. m. 110.

Erit sane Parochus à parva primatoni beneficii ob non promotionem ad Sacerdotium infra annum immunitis in caso decisionis à S. Congregatione emanate his verbis: Pars Canonis praescripta est, qui infra annum Sacerdotium non suscepit, non habet locum in Rellere, qui infra annum à die adepta possessionis Parochia, vel infra tempus comparat, & se promoveri petiit, offerens quoniam in eo erat, se paratum ad suscipiendum Sacerdotium, sed Ordinarius noluit eum propter illiteratum, vel aliam causam promoveri, testat Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 55. in princip. secundum, nuiff. in press.

Primatus existit.] Notatur ad hoc, quod beneficium Parochiale ipso iure vacat ex eo quod quis infra annum ad Sacerdotium non promoveatur, ut per Azor. d. p. 2. lib. 7. c. 16. q. 11. & ideo tenetur in animae iudicio virosos fructus restituere, quos elapso anno percipit, secundum Nauas. in man. c. 25. num. 117. & in tract. de erat. cap. 12. num. 46. Salzed. ad Bernard. d. cap. 55. in princip.

Verum licet huiusmodi beneficium vacans per non promotionem ad Sacerdotium intra annum, possit per alterum impetrari, possessio tamen in Conscientia non vacat quovisq; solutor, secundum Henric. in summa lib. 10. c. 15. q. 5. & in gloss. li. P.

Et possessionem eius pacificam habuit.] Notatur ad hoc, quod annus ad Ordinis Sacerdotalis promotionem statuitur ei, qui beneficium Curatum obtinet, non currit à tempore impetrationis, siue collationis beneficii, sed adepta pacifice possessionis, ut per Tirac. de retract. lib. 5. c. 15. gloss. 1. m. 13. in alio 5. c. 16. gloss. 3. m. 1. Cal. Petrus de reman. emph. quest. 5. m. 31. Azor. in sit. moral. part. 2. lib. 7. c. 16. quest. 11. quos testat ego ipse de officio, & potest. Parochi, cap. 5. num. 5. ubi ref. sic tenuisse sacram Congregat. Concilii, prope etiam, 78

ut primum beneficium per allocationem alienius incomparabilis vacet, requiritur pacifica possessio de facto, & de iure, ut per Nuzar. *confil. 31. de proband. in anteq. Malcard. de probat. concl. 183. n. 40. Flamin. de resignat. lib. 3. q. 1. n. 150. Azor. d. 16. q. 9. lat. Nicol. Garc. de benef. p. 1. c. 5. n. 104. Quando autem dicatur quis pacifice possidere, tradit Rebuff. in *tratt. de pacificat. poss. n. 164. cum seqq.**

- 14 *Est non rebus, sed verbis.* [Notatur ad hoc, quod lex non est imposita verbis, sed rebus, Sued. de aliment. tit. 9. q. 2. n. 20. Sigism. Senz. de appellat. q. 17. limit. 10. n. 14. Steph. Gratian. *discept. forens. c. 356. m. 17. Fectet. in Consuet. Cataloniae gloss. 5. m. 60. Card. Tolch. *pract. concl. tom. 3. li. 2. c. 2. art. 27. Armentad. in promm. add. ad recapitulum Novarra n. 104.**

- 15 *Nulatenus ex vice poterit iterum conferri.* [Notatur ad hoc, quod si quis fuerit prius beneficium Curato eo quod intra annum ad Sacerdotium non se promoveri fecit, non poterit ex vice iterum illi beneficium eidem conferri, ut per Tiraq. de *retractu lib. 8. gloss. 7. n. 16. & in Liberos, hoc sermone limit. 3. n. 31. ff. de verb. signif. relecto d. c. 5. m. 13.*

- 16 *Ceterum si promoveri, &c.* [Notatur ad hoc, quod obtinens beneficium Parochiale absque animo assumendi intra annum Sacerdotium, tenetur fructus restituere, ut per Mex. in *tratt. 2. offa papie concl. 6. n. 108. Azor. *instit. moral. p. 1. lib. 6. c. 8. q. 10. vers. quares, & c. 9. q. 1. Sanch. de Matrim. lib. 7. dist. 43 in princ. quot cetero d. c. 5. m. 14.**

- 17 *In par. Pacificum, ibi, licet possessionem habeat etiam maior pars bonorum, &c.* [Notatur ad hoc, quod ille dicitur habere pacificam possessionem, qui ne dum illam habet beneficium, & tituli, seu exercitii curae, sed etiam bonorum & fructuum beneficij, seu maioria partis eorum, ut per Rebuff. in *tratt. de pacificat. poss. n. 168. Menoch. remed. 3. retinend. n. 581. Nicol. Garc. de benef. part. 1. c. 5. m. 123. quos relecto d. c. 5. m. 6.*

- 18 *In ead. gloss. ibi, Quod si incontinenti in ipsa possessione hic sibi maneat, &c.* [Notatur ad hoc, quod non videtur adeptus fuisse pacificam beneficij possessionem, qui statim ex ea fuit derobatus, licet his mota, ut per Tiraq. in *1. si unquam, verbo suscepit liberos, n. 149. & 183. c. de renouand. donat. Bellam. decis. 196. Callad. decis. 9. de causa posses. Hoiad. de incompatibil. benef. p. 1. c. 13. n. 40. & 30. Malcard. de probat. conclus. 183. m. 42. Flamin. Patil. de resignat. benef. lib. 3. q. 1. n. 130. vbi n. 131. asserit quod relinquendi arbitrio iudicia quomodo interpretetur illud verbum incontinenti, Nicol. Garc. de benef. part. 1. c. 5. m. 118. relecto d. c. 5. m. 7.*

- 19 *In ead. gloss. ibi, Primo verò non tenetur.* [Notatur ad hoc, quod tempus anni praetertitum ad promotionem Ordinis Sacerdotalis ei, qui beneficium curatum obtinuit, non illi coarctat quando in pendet super huiusmodi beneficio, ut per Tiraq. de *retractu lib. 3. gloss. 10. m. 27.*

- 20 *In ead. gloss. ibi, Si autem possessionem aliquandiu obtinuit sine litigio, &c.* [Ergo si promissus de Parochiali possessionem illius aliquandiu, ad eam, saltem per duos menses, obtinuit sine litigio, tenetur infra annum ad Sacerdotium promoveri, & sufficit quod semel ceperit pacifice possidere, quamvis postea illi ei moueretur, sequuntur Straphil. de *litteris grana. tit. de qualitate & statu benef. huiusmodi n. 11. 21. in reg. de triennali, q. 3. vers. & idem, Petr. Gregor. de benef. c. 25. m. 10. contra Nicol. Garc. d. p. 1. c. 5. m. 118. vbi tamen n. 123. refert Sacram Congregat. Episcopo Veronensi. sic respondisse: Obtinente Parochialem Ecclesiam per promissionem Sedis Apostolicae, habente liberam cura exercitum,*

& omnium bonorum, fructuum, & promissionum possessionem licet in limine adepta possessionis praedicta mota sit fuerit per aliquem in petitorio, tamen se promoveri facere intra annum licet pendente, & iterum sic ait. Quod si beneficium esset litigiosum, & curam animarum haberet, tenebatur obtinere sacros ordines suscipere, & modo liberum habere cura exercitum.

In gloss. *Inste impediuntur.* Notatur ad hoc, quod 22 annis promotionis ad sacros Ordines non computatur quandoque clericus legitime impeditur quominus Sacerdos creetur, propter impedimenta huiusmodi testes tradunt Azor. *instit. moral. p. 2. lib. 6. c. 8. q. 2. vers. annus hic, & lib. 7. c. 16. quæst. 1. 1. Lessi. de *instit. lib. 2. c. 34. dub. 19. m. 100.* Sed verum sufficit quod huiusmodi impedimentum in fine anni (superueniente) dubium est non contemnendum, in quo Bellam. decis. 83. censet tale impedimentum minime excusare, quando intra illud tempus non poterat promoveri, quem approbat Nicol. Garc. de *benef. p. 1. c. 5. m. 119. contra Rebuff. tit. de non promissi intra annum, n. 84. Salas ad Bernard. in *pract. c. 5. li. 2. secundum nouissimè impressi.***

In gloss. *Nen intendunt.* Notatur ad hoc, quod 24 recipiens beneficium Curatum animo assumendi Sacerdotium intra annum, non tenetur fructus perceptos eo tempore, quo sanam habuit intentionem, restituere, quoniam postea mutata voluntate minime promouetur intra annum ad Sacerdotium, ut per Azor. *instit. moral. p. 1. lib. 6. c. 8. q. 10. vers. quares, Paul. Comitol. *repons. moral. lib. 3. q. 79. n. 2. Sanch. de Matrim. lib. 7. dist. 43. n. 1. cum seqq.**

In gloss. *Indemum, ibi, & hic loquitur non solum de obligatione in foro animi.* [Notatur ad hoc, quod si ex parte solventis sit pena, & ex parte accipientis sit restitutio damni accepti, vique ex restitutio debita censetur eriam in foro conscientiae, ut per D. Barthol. in *1. si mora, n. 44. ff. solute matrim.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Abbas exemptus eligitur in Episcopum, sed non potest fieri licentia Papa, vel Legati de latere, & m. 2.*
- 2 *Exemptus à iurisdictione cuiuslibet Ordinarij, non censetur exemptus à Legato Papa.*
- 3 *Promissi à Nuncio dicitur promissi Apostolicis.*
- 4 *Diff. huiusmodi, est relatiua praecedentium communibus suis qualitatibus.*
- 5 *Legatus simplex specialis commissione cognoscit intentus exemptos.*
- 6 *Refrenatio exempti non potest fieri coram Episcopo, & aliis Ordinariis, sed coram Papa.*

CAP. Si Abbatem. XXXVI.

Abbas exemptus, & immediatè Papae subiectus potest eligi in Episcopum, sed non potest deferre Monasterium suum sine licentia Papae, vel Legati à latere, non vero aliorum Legatorum, qui non possunt confirmare electionem. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Butr. Domin. Mopach. Franc. Viu. in *ration. lib. 1. pag. 198. Alagona in compend. pag. 74. semiliter Ximenes in concord. p. 2.*

Etiam eandem conclus. ex hoc text. delinunt Azor. 2 *instit. moral. p. 1. lib. 12. c. 20. q. 6. Paul. Layman. in quæst. Canon. de Prælatum Ecclesiæ. dist. 4. 191. Fe. Lndoa. Mirand. in man. Prælat. tom. 2. q. 2. art. 32. concl. 1. ego ipse de iure Eccles. lib. 1. c. 17. n. 230.*

Quia

De Electione, & Electi potestate, Tir. VI. 61

3 *Quam à nobis, vel ab Apostolica Sedis Legato.*] Notatur ad hoc, quod exempti à iurisdictione cuiuslibet Ordinarij non censentur exempti à Legatis à Papa, vt per Fr. Emman. *quæst. Regular. tom. 2. q. 63. art. 4.* Vnde proculam à Nuncio diu promissum Apostolicum ex hoc text. colligitur hic Gemin. n. 5. & Franc. n. 4. Vniam in *praxi iurisdiction. lib. 1. c. 4. n. 114.* ante vers. vt cum autem, ita vlt. impress. Rot. in *Leodica. beneficij 23. Junij 1608. coram Ortemberg.*

5 *Huiusmodi verò Legatus.*] Notatur ad hoc, quod dicta illa, *huiusmodi*, est relatiua præcedentium cum omnibus suis qualitatibus, iuxta resoluta per Rebuff. ad l. 1. *vers. huiusmodi stipulationes, ff. de verb. signific. p. 6.* Nauar. in c. si quando, *remed. 6. num. 5. de rescriptis, Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 40. num. 4.* & alius per me citatos in *tratt. de diffinitione, vsusfreq. dist. 138. m. 1.* secundum Lugdun. impress.

6 *Nisi ad eis à Sede ipsa specialiter sit commissum.*] Notatur ad hoc, quod simplex Legatus speciali commissione cognoscit inter exemptos, vt per Erasim. à Cochiet de *iurisdictione Ordinarij in exemptos p. 1. q. 2. num. 16.*

7 In gloss. *Deservendi.* Notatur ad hoc, quod resignatio exempti non potest fieri coram Episcopo, & aliis Ordinariis, sed coram Summo Pontific. vt per Hamin. *Parsif. de resign. benefic. lib. 1. q. 1. num. 2.* vbi n. 1. subdit quod exemptus potest resignare beneficia, quæ obinet, Erasim. à Cochiet d. p. 4. q. 2. 7.

SUMMARY.

- 1 *Compendiatur text. in præfenti.*
- 2 *Electores non sunt privati eligendi potestate, imò libere ad eandem reuertitur quando ipsi compromiserunt absolute in aliquem, qui elegit indignum, sine scienter, sua ignoranter.*
- 3 *Eligens indignum est pro ea vice potestate eligendi priuatus, & ad superiorem deuoluitur potestas conferendi.*
- 4 *Episcopus per collationem Vicarij indigno factam non est priuatus potestate conferendi.*
- 5 *Eligens iure proprio si eligeret inutiliter, potest de nouo eligere, nisi scienter indignum eligat.*
- 6 *Electus à compromissario quando electionis per illum de se facta consensu recusat, tunc non ad ipsum compromissarium, sed ad compromittentes reuertitur electio.*
- 7 *Compromissarius malum eligens Prælatus vniuersi puniendus.*
- 8 *Episcopus in nullam suspensionis sententiam incidens nisi in ea expresse nominetur.*
- 9 *Electio quando est data alicui ab homine si semel elegerit, etiam qualitercumque, variare non licet.*

CAP. Si compromissarius. XXXVII.

3 **C**ompromissarij si non eligunt intra tempus statutum, electio deuoluitur ad Superiorem si eligunt indignum, eligendi potestas reuertitur ad compromittentes, nisi ipsi scientes haberint talem electionem ratam, idem si electus non vult consentire. Item compromissarius eligens indignum, & etiam Canonici si eorum habeant, suspenduntur à beneficiis Ecclesiasticis per triennium, quod verò non intelligitur de Episcopo compromissario, quia de iure Episcopus non est suspensus, nisi de ipso fiat expressa mentio. Item poena priuationis fructuum intelligitur in electione Episcoporum, & Prælatorum non inferiorum. Item ista poena priuationis intelligitur de beneficiis, quæ habent in

Barb. Collect. Tom. IV.

illa Ecclesia, quam offendunt, (sicut in caso illius, qui obicit in electione) & non de aliis beneficiis. Colligitur ex Ordine Archid. Gemin. Ioan. And. Anchar. Burt. Domin. Monach. Franch. *Vin. in ration. lib. 1. pag. 199.* Alagona in *compend. pæro. 75.* etiam illius in *comend. p. 2.*

Vide Bonacin. de *suspension. omnibus in particulari dist. 3. q. 4. p. 100. 1. & 9.*

Si vero eligat, sed indignum, &c.] Notatur ad hoc, quod electores non sunt priuati eligendi potestate, imò libere ad eandem reuertitur electio, quando ipsi compromiserunt absolute in aliquem, qui eligeret indignum sine scienter, sine ignoranter. Ratio est, quia si scienter elegit, dolus ipsius compromissarij non debet importari compromittentibus, qui non sunt in culpa; si vero ignoranter elegit, iam sanctus est officio suo; ita Syluester in *sum. verbo electio 2. q. 19. num. 26.* Cnch. in *praxi. maior. lib. 4. tit. de elect. n. 18.* quos refert, & sequitur F. Sigism. à Bononia in *tratt. de elect. dub. 61. num. 12.*

Ad illud autem quod eligens indignum est pro ea vice potestate eligendi priuatus, & ad superiorem deuoluitur potestas conferendi, vide quæ dixi in *collect. ad c. cum in cunctis, num. 35. cum seqq. hoc tit. in Dever.* Notat solet hic text. ad hoc quod per collationem Vicarij indigno factam non est Episcopus priuatus potestate conferendi, vt per Rebuff. in *praxi benefic. tit. forma Vicariatus, n. 139.* & seqq. Sbroz. de *offic. Vicarij lib. 3. quæst. 37.* quos refert in *collect. ad d. cum in cunctis, n. 18.*

Vnde colligitur quod qui potest eligere iure proprio, si eligeret inutiliter, potest de nouo eligere, nisi scienter indignum elegerit, secus in eo, qui habet eam facultatem non iure proprio, sed ex potestate ei ab alio tributa, vt per Tiraq. in l. *homo, §. hoc sermone, limit. 1. n. 41.* & seqq. de *verb. signific.*

Idem sit cum eligat idoneum, &c.] Notatur ad hoc, quod quando ille, in quem absolute compromissa est eligendi potestas ab electoribus, & electus ab eo consentire recusat, tunc non ad eum, sed ad compromittentes reuertitur electio, ita Syluester. in *sum. verbo electio 2. q. 19. n. 26.* Cnch. in *praxi. maior. lib. 4. tit. de elect. n. 18.* quos refert Fr. Sigism. à Bononia d. *tratt. de elect. dub. 61. n. 1.*

Iuxta Lateranense Concil. suspenditur.] Notatur ad hoc, quod Compromissarius malum eligens Prælatus venit puniendus, quia suspenditur à beneficiis, quæ obinet in illa Ecclesia, quam sic eligendo offendit, vt per Palat. in *repet. c. per vestras, de donation. inter viros, & uxorem, notab. 3. §. 26. n. 1.* Rainet. de *catalogo censur. tit. de suspens. cap. fin. suspens. 10.*

Cum de iure nullam sententiam suspensionis, &c.] Notatur ad hoc, quod Episcopi in nullam suspensionis sententiam incidunt, nisi in ea expresse nominentur, vt per Azot. in *inst. moral. p. 2. lib. 3. cap. 12. q. 8. vers. quæres, Sayr. de censur. lib. 2. c. 8. n. 25.* Beller. *disquisit. cleric. p. 1. tit. de discipl. cleric. §. 2. n. 27.* Mari. Alter. de *censur. tom. 2. dist. 10. lib. 3. cap. 5. vers. sed qua potest, Henric. in sum. lib. 1. c. 34. §. 2. lit. F. & c. 43. §. 5. lit. J.* Fr. Emman. *quæst. Regular. tom. 3. quæst. 65. art. 3.* Alroy. Rice. in *praxi avara resol. 21. n. 1.* quorum plures recto ego ipse de *offic. & potest. Episc. p. 3. alleg. 111. n. 1.*

In gloss. *Consensu, ibi, sed ubi ab homine, unica electio consumitur potestas.* Notatur ad hoc, quod cum electio data est culpam ab homine, si semel elegerit, etiam qualitercumque variare non licet, vt per Tiraq. in d. l. *homo, §. hoc sermone limit. 3. n. 9.*

In ead. gloss. *ibi, Disseruerunt quidem an detur potestas promouendi, an eligendi, &c.* Sequitur Tiraq. in d. §. *hoc sermone limit. 6. n. 1.*

F id

62 Collectanea Doct. in Lib. I. Sexti Decretal.

In gloss. *In illius*. Notatur ad hoc quoddam suspensio suspendit per triennium à beneficiis, quæ obiciens aliquid in personam, & in probatione deservens obtinet in illa Ecclesia ad quam alter electus, vel postulant fuerat, ut per *Boet. de censur. tom. 5. disp. 11. sect. 3. n. 12. Filliuc. tract. 17. c. 6. q. 8. n. 113. Bonac. d. puncto 9. num. 8.*

In gloss. *Eligitur*. Notatur ad hoc, quoddam suspensio de qua in hoc text. non incurritur nisi scienter eligatur indignus. Sed communiter est sententia, quæ asserit compromittentem quidem non puniri in hoc text. nisi scienter eam habuerit electionem indigni, & improbitatem verò puniri etiam si ex negligentia culpabilis, & non scienter deliquerit, ita *Soar. de censur. tom. 5. disp. 11. sect. 3. num. 8. Mæ. Alter. in simili tract. tom. 2. disp. 13. cap. 2. volum. 2. & 3. Bonac. d. quest. 4. puncto 3. num. 3.*

3 *Bona relicta à Prælati Cathedralium, vel Collegiarum Ecclesiarum, seu obvenientia tempore vacationis ad futurum successorem pertinent.*

4 *Capitulum Sede vacante debet fructus quocunque modo provenientes in utilitatem Ecclesie expendere, vel futuris successoribus fideliter per æconomum reservari.*

5 *Locatio facta à Capitulo Sede vacante ligat successorem.*

6 *Clausula, Non obstantibus quibuscunque præiudicis, vis, & effectus, remissus.*

7 *Hic text. non procedit in aliis Ecclesiis præter Cathedralium tam Regulares quam seculares, ac Collegiatas possidere ceteros.*

8 *Clerici in contumaciam suspensi, aut deposti nihil præstandum est.*

CAP. Quia sæpè. XL.

Qui in Sede vacante Cathedralium, Regularium, & Collegiarum bona relicta, vel tempore vacationis collecta occupant, dissipant, consumunt, &c. sunt suspensi ab officiis, & beneficiis donec integrè restituant, non obstantibus consuetudinibus, statutorum etiam iuratis, & à Sede Apost. confirmatis. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Butr. Dominic. Monach. Franc. Vin. in ration. lib. 1. pag. 104. Alagona in compend. pag. 73. remissus Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Hanc eandem concl. ex hoc text. desumunt *Soar. de censur. tom. 5. disp. 13. sect. 3. n. 6. Rainer. in catalogo censur. & irregularit. tit. de suspens. cap. 4. suspens. 2. Bonac. de suspens. omnium in particulari disp. 3. q. 4. puncto 15.*

Bona à Prælati ipsarum dimissa, &c.] Nomine bonorum in presenti intelliguntur quolibet bona tam mobilia quam immobilia, quæ Prælati possidebant, ac quæ vacationis tempore proveniunt ex bonis Ecclesie, ut sunt fructus, & reliqua emolumenta, ita *Soar. d. tom. 3. disp. 11. sect. 3. n. 3. Bonac. d. puncto 15. n. 1. ubi etiam affirmat comprehendere fructus, & emolumenta, quæ proveniunt ex iurisdictione, v. g. ex pena condemnationis, ex sigillo, aliæque simili causa.*

Vel futuris debentur successoribus fideliter reservari.] Notatur ad hoc quoddam bona relicta à Prælati Cathedralium, vel Collegiarum Ecclesiarum, seu obvenientia tempore vacationis ad futurum successorem pertinent, ut per *Boet. dec. 140. n. 1. cum seqq. Con. in e. relatum 31. 2. n. 3. de testam. D. Barbo. in l. d. universis, p. 2. 2. num. 38. cum seqq. ff. solut. matrim. Acced. consil. 9. num. 1.*

Quæ in utilitatem distarum Ecclesiarum, &c.] Notatur ad hoc, quoddam Capitulum Sede vacante debet fructus quocunque modo provenientes in utilitatem Ecclesie expendi facere, & conservare, vel futuris successoribus fideliter per æconomum reservari, ut per *Boet. dec. 140. n. 1. & 2. Unde locationem factam à Capitulo Sede vacante ligare successorem cum sine dubio fiat nomine Ecclesie, atque in eius non locantis utilitatem resolvit Cald. Pereira de emp. & vend. c. 16. num. 14.*

Ab officiis.] Ordinis scilicet, & non dignitatis, ut per *Alter. de censur. tom. 2. disp. 12. c. 4. col. 4. vers. quærentur*, Bonac. d. puncto 15. n. 8. hinc inferunt illum, qui huiusmodi suspensione obstrictus est, irregularitatis penam incurtere celebrando, aut aliis factorum Ordinum functionibus exercendo.

Et Beneficiis quibuscunque sint suspensi.] Hoc est, omnibus beneficiis, quæ ubique possident propter diuisionem universalem, quibuscunque, ita Bonacin.

SUMMARY.

1 *Procurator ad appellandum secundum formam cap. ut citetur, non est idoneus nisi omnia obiecta, & forma iuramenti in procuratorio exprimentur, & iuramentum.*

3 *Mandatum ut exprimat specialiter in individuis requiritur, ubi agitur de fauore adversarij.*

CAP. Procurator. XXXVIII.

Procurator ad appellandum contra electionem debet in procuratorio habere expressa omnia, quæ obicit, & speciale mandatum iurandi in eorum animas, quorum est procurator, quoddam expressè putent obiecta esse vera, & quoddam possint probare. Colligunt ex Ordin. Lap. Abbas, Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Butr. Domin. Monach. Franc. Vin. in ration. lib. 1. pag. 102. Alagona in compend. pag. 73. remissus Ximen. in concord. p. 2.

Hanc eandem concl. colligit ex hoc text. Fr. Sigism. à Bononia in tract. de elect. dub. 48. n. 14.

Singulariter, & clare in eius procuratorio sint expressa.] Notatur ad hoc, quoddam ubi agitur de fauore adversarij, tunc requiritur ut mandatum exprimat specialiter in individuis, ut per *Tiraq. de iure mariti gl. 7. n. 112.*

CAP. Si confirmationem. XXXIX.

Confirmatione cassata & irrita ob defectum auctoritatis, vel ob iuris solemnitates non servatas, non intelligitur cassata electio. Colligunt ex Ordin. Lap. Abbas, Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Butr. Dominic. Monach. Franc. Vin. in ration. lib. 1. pag. 103. Alagona in compend. pag. 73. remissus Ximen. in concord. p. 2.

Hanc eandem concl. ex hoc text. desumunt *Cueh. Inst. iuris Canon tit. 9. de elect. n. 1. Laurent. de Peyrinis de officio subditi Regularis, tom. 1. q. 2. c. 3. §. 11. vers. dico 7. Tol. Lavor. variar. locubr. tom. 1. tit. 4. de elect. Canonica, c. 25. n. 71.*

SUMMARY.

1 *Cathedrali, Regulari, vel Collegiata Ecclesia vacante si singulares persona Capituli, vel Cœmonii occupant bona à Prælati dimissa, vel vacationis tempore obvenientia donec plenè restituant ab officiis, & quibuscunque beneficiis sunt suspensi, non obstantibus, &c. &c. n. 2.*

De Electione, & Electi potestate, Tit. VI. 63

Bonac. d. p. 12. c. 1. n. 9. quicquid dicit Allet. d. diff. 12. c. 3. col. 6. vers. 3.

6 Non obstantibus quibuslibet privilegiis. De hac clausula latè in tract. de clausulis ususfreq. claus. 83. secundum Lugdun. impetit.

7 In gloss. Collegiaris, ibi, in aliis non habet locum hoc dicitur. &c. Sequitur Boët. decis. 140. n. 1. ubi ait quod in aliis Ecclesiis præter Cathedrales tam Regulares, quam seculares, ac Collegiatas pastore carentes non habet locum hic text. sed cap. præfatus, de officio Ordinis, hoc lib. quod loquitur generaliter in omnibus, & quibusconque Ecclesiis sive subiectis, seu ad collationem, ordinationem, præsentationem, vel custodiam, &c.

8 In gloss. Beneficiis, ibi, cum possit statim sibi providere resistendo, &c. Notatur ad hoc quod clerico ob economiam suspensio, aut depositio nihil præstandum est pro alimentis, ut per Sorde. de alim. tit. 7. q. 36. n. 4. Farin. in praxi crimin. p. 1. lit. C. n. 440.

Cui soli competit.] Notatur ad hoc. quod Ecclesie Cathedralis administratorem nemo daret postea nisi Papa, ut per Rebuff. in tract. nominat. q. 3. n. 29. quem refero ego ipse de officio. & potest. Episc. p. 3. alleg. 50. n. 7. secundum Lugdun. impetit. & latius egi ead. p. 1. alleg. 13. per totam, & quod solus Papa coratorem dare potest Ecclesie Cathedrali, & eius bonis quoad effectum agendi, tradit Gij. de pensionib. q. 6. n. 5. & 6. Ego ipse d. alleg. 50. n. 7. in fine.

In gloss. Inmobilia, ibi, putat quod mobilia etiam præfata possit in casu licite alienare, &c. Sequitur Tirac. de reuall. lib. 4. c. 1. gl. 7. n. 100. & 101.

In gloss. Confirmatus, ubi, utas etiam ibi quod eo ipso quod Papa dat administratorem, vel visitatorem Ecclesie Cathedrali, si postea Canonici etiam ignoranter eligant Episcopum, non tenet electio. Vide Boët. dec. 2. n. 29. & 30.

S Y M M A R I U M.

1. Monialis non eligit nisi peregerit 12. annum, & sit tacitus, vel expresse professus, nec eligatur nisi peregerit 30. annum & fuerit expresse professus.
2. Electio omnium Abbatissarum, ceterarumque Monialium Præfatarum de iure communi ad Consuetum spectat.
3. Moniales in Abbatissarum, seu Priorissarum electionibus non habent vocem activam, nisi illa ad minus 12. annos sua aetatem peregerint, fuerintque taciti, vel expresse professi.
4. Monialis nulla potest eligi in Abbatissam de iure communi, quæ ad minus non habuerit 10. sua aetatem, & expresse professus fuerit regulam eius Monasterii, cui præfatur, & circa hoc quid hodie servandum sit attendo Ca. cil. Trident. attenditur.
5. Episcopum non potest dispensare in aetate requisita à Concil. Trident. in eligenda in Abbatissam.
6. Electio Abbatissæ per scrutinium quomodo faciendum, attenditur, & n. 1.
7. Abbatissa in electione ex tripertito numero Monialium debent concurrere due partes, nisi alia fuerit loci consuetudo, & si fuerint discordes, potest Episcopum nominare unam, quam magis idoneam iudicaverit.

S Y M M A R I U M.

1. Cathedralis Ecclesia plenam administrationem à Sede Apost. habens potest omnia, quæ sunt iurisdictionis, excepta alienatione bonorum immobilium, & non potest qua sunt Ordinis nisi faciat Episcopum.
2. Cathedralis Ecclesia vocatur à Papa quandoque Procurator cum libera potestate administrandi in spiritualibus, & temporalibus, & dicitur Visitor.
3. Administrationem Ecclesia Cathedralis non dare potest nisi Papa.
4. Papa solus curatorem dare potest Ecclesia Cathedrali, & eius bonis quoad effectum agendi.
5. Mobilia etiam præfata potest Episcopum in casu licite alienare.
6. Papa ex eo quod dat administratorem, vel visitatorem Ecclesia Cathedrali, si postea Canonici etiam ignoranter eligant Episcopum, non tenet electio.

C A P. Is, cui. XLII.

Cathedralis Ecclesie pleam administrationem à Sede Apostolica habens, potest omnia, quæ sunt iurisdictionis, excepta alienatione bonorum immobilium, & non potest, quæ sunt Ordinis, nisi fuerit Episcopum. Colligitur ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan. Ande. Anchar. Butr. Domin. Moosch. Franc. Vio. in ration. lib. 1. pag. 106. Alagona in compend. pag. 76. remissioe Ximen. in concord. p. 2.

Administratio Cathedralis Ecclesia plena, & libera, &c.] Notatur ad hoc, quod Ecclesie Cathedrali vacant quæ quandoque procurator cum libera potestate administrandi in spiritualibus, & temporalibus, & hic solet à Papâ dari, & dicitur visitator, ut per Rebuff. in tract. nominat. q. 3. n. 29.

Burbof. Collect. Tom. I. V.

9. Refertur Constitutio Gregorij XV. de exemptionum privilegiis.
10. Femina potest habere officium habens in se dignitatem, & administratorem.
11. Femina possunt habere officia, & dignitates temporales, quæ eis per successionem perpetuam tanquam propria deferuntur.
12. Abbatissa quæ à maiori parte, non tamen à duobus electa impugnatur ut ventris confirmanda, interim potest administrare.
13. Illegitima non potest absque dispensatione Papæ seclusis Religioſum privilegium esse Abbatissa, vel Priorissa.
14. Constantia mater est in viro, quàm in femina.
15. Diss. quomodolibet, quanto penitus medium includit.
16. Episcopum an possit exercere ea, quæ sunt iurisdictionis ante inductionem in possessionem remissum.
17. Abbatissa electa per compromissum quando possit administrare si pars Monialium se opponat, attenditur, & n. 13.
18. Femina propter sexus veretudinem aliquando potest curare.
19. Discordiam morientes in electione Abbatissæ Monialium sunt excommunicari.
20. Vocati, seu deputati ad dirigendam Moniales in electione.

tes temporales quæ eis per successionem perpetuam tanquam propria deferantur, tradunt Molin. *de primogen. lib. 2. cap. 1. §. 1. n. 14. Leccer. de primogen. lib. 1. q. 19. n. 6. Vant. de nullitat. ex defectu iurisd. delict. n. 73. Catd. Toleb. *præf. consens. tom. 3. lit. F. concl. 94. num. 17. & tom. 5. lit. M. concl. 415. num. 2. Cardin. Mancic. de iurisd. & ambig. comment. 2. lib. 2. tit. 14. n. 10. num. 30. D. Barbof. in l. cum Prætor, §. ultim. num. 168. ff. de iudic.**

A dignitate deiiciatur adeptus. Ergo officium Abbatissæ dignitas est, vt per Hieron. Roder. in *compendio quæst. Regul. resol. 2. n. 20. sed n. 21. contrarium reioliuit, & responderi huic cap.*

12 *Libertati administrat.* Notatur ad hoc, quod Abbatissa, quæ à maiori parte, non tamen à duabus, electa, impugnaretur ne veniet confirmanda, interim potest administrare, vt per Petr. Greg. *de elect. cap. 19. num. 5. Iul. Lauer. var. lucubrati. tit. 4. cap. 24. num. 52. & c. 25. num. 25.*

13 In gl. *Canonica, ibi, si sit illegitimè nata, &c.* Notatur ad hoc, quod illegitima non potest absque dispensatione Papæ, seu iussu Religionum ptilegiis, esse Abbatissa, vel Priorissa, vt per Nauar. in *manual. cap. 27. num. 201. Maior. de irregul. lib. 10. cap. 10. in fine. Mandol. in signatura Gratiæ tit. de dispensat. super defectu natalium, in fine. Soar. tom. 5. fol. 50. fol. 51. n. 5. & de Relig. tom. 4. tract. 8. lib. 2. cap. 6. num. 14. Flamin. de resignat. benef. lib. 3. q. 12. num. 11. Sayr. de censur. l. 6. cap. 11. num. 3. in fine. Bellet. *disquisit. cleric. pars. 1. tit. de dispensat. cleric. §. 3. num. 50. Sanchez. in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 5. cap. 5. num. 19. & 20. Sanctætel. *varior. resolut. q. 40. n. 7. metopium in collect. ad c. 1. n. 7. de filiis Presbyter. quicquid dicat Fr. Emman. q. Regul. tom. 1. q. 1. art. 11.***

14 In gl. *Disertant ibi, quia maior constantia est in viro, quam in femina.* Refert, & sequitur Tiraz. *leg. 9. canonib. gl. 1. p. 9. n. 12.*

15 In gloss. *Quemadmodum, ibi, quod est distributivum modernum.* Dicit illa, quæmodolibet, omnem penitus modum includit, vt per Menoch. *remed. 6. recuper. possess. n. 15. Flamin. Parit. de resignat. benef. lib. 9. q. 25. n. 48. Vals. conf. 61. n. 6. Cened. post lib. præf. & canon. q. sing. 95. num. 1. & plures alios, quos refert in tract. de dictionibus vsu frequens. diction. 330. secundum Lugdun. impress.*

16 In gl. *Auctoritate, ibi, electa ante confirmationem administrat.* Episcopus an possit exercere ea, quæ sunt iurisdictionis ante inductionem in possessionem, vide per Petr. l. 2. tit. 6. lib. 1. *Ordinamenti pag. 254. Azor. inquit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 28. Cald. Petrus conf. 8. num. 7. cum seqq. Nicol. Garc. in tract. de benef. part. 5. cap. 4. num. 242.*

§. Cæterum. §. Porro.

17 Si contra electionem per compromissum pars minor Monialium se opponat, adhuc confirmetur, si maior, non confirmetur, donec fuerit obiectis satisfactum, interim tamen administrat, si vero pars oppositum fuerit duplo maior, non administrat, sed lites eodem expedit. Item ab oppositis in casibus præmissis obiectetur Constit. cap. vt vix; non teneatur tamen personaliter venire Roman, sed mittat procuratores. Colligunt Doctores in *prin. text. citati.*

18 Hanc eandem conclus. firmant Ludon. Misenda in tract. de sacris Monialib. q. 7. art. 10. concl. 4.

19 *Propter sacrum verendum, &c.* Vide quæ notat Tiraz. l. 9. canonib. gl. 1. p. 9. num. 178. & seqq. & l. 10. gl. 1. p. 10. n. 31.

Barbof. Collect. Tom. I V.

§. Postremo, cum seqq.

Ponentes, vel notantes discordiam in electione Abbatissæ monialium sunt excommunicati. Item hoc decretum valet in monialibus Regularibus; & in his, quæ vivunt vt Canonici seculares, quorum tamen statum per hoc non approbat, & non loquitur de electionibus virorem. Colligant Doctores in *principio text. citati.*

Es ipso excommunicationis sententiam, &c. Notatur ad hoc, quod vocati, seu deputati ad dirigendas moniales in electionibus, & non temperantes ea, ex quibus discordia nasci, vel fieri possunt, eo ipso excommunicationis sententiam incurrunt, vt per Soar. tom. 5. disp. 2. §. 1. fol. 4. n. 3. Memos. cleric. c. 9. *excomm. 44. Iul. Lauer. de Indulg. p. 25. 23. n. 21. Fillip. de r. 1. 2. n. 53. vers. quartæ, & n. 17. Rainet. in catalogo censur. c. 9. *excomm. 46. vbi cum gloss. & Caiet. notat quod si quis non vocatus inter sit, & perturbet, vel vocatus, sed post electionem iam factam perturbet, non incurrat censuram, secus si non vocatus superior esset, quia si ille perturbet dum interest, censura ligatur, refert ego ipse de *effe. & potest. Episc. p. 3. alleg. 50. n. 204. secundum Lugdun. impress.***

In gloss. *Subiacere, ibi, ipse iure.* Notatur ad hoc, 21 quod verbum, *subiacere*, in futuro tempore importat latam sententiam, vt per Tiraz. in l. si unquam, verbo *revertitur* n. 148. C. de reue. donat.

CAP. Prouida. XLIV.

Bonif. VIII.

Quando quis in electione Episcopi, vel Superioris appellatur ad Papam, & deinde recedit ab appellatione huiusmodi, sed procedit confirmat, vel consecrat, tunc omnia prædicta sunt irrita, & ipse Ordinarius est suspensus per annum integrum à Confirmatione, & Consecratione Episcoporum. Colligant ex Ordin. Atchid. Gemin. Ioan. Andr. Aueh. Butr. Domin. Monach. Franch. Vin. in *ration. lib. 1. cap. 2. 16. Alagona in compend. pag. 77. remittit Ximen. in conc. d. p. 2.*

Hanc eandem conclus. ex hoc text. desumit Memos. Clericorum *tit. de suspens. Episcoporum. n. 7. Mari. Alter. de censuris, tom. 1. disp. 16. c. 2. vers. tertio, & vers. secundo, quos refert ego ipse de *effe. & potest. Episc. p. 3. alleg. 111. n. 24. Soar. de censur. tom. 5. disp. 31. fol. 1. n. 3. in fine. Rainet. in catalogo censurarum. sub tit. de suspens. c. 1. suspens. 7. vbi aduertit non puniri poena huius cap. alios Episcopos consecrationi assistentes, sed cum duntaxat, cui causæ cognitio demandata erat:**

SVMMARIVM.

- 1 Papa si provisionem Ecclesiæ Cathedralis sibi reservat, inhibens, & decretum, non est irrita electio; quæ præcesserit, omnia tamen, quæ reservationem sequuntur, carent effectu.
- 2 Decreti irritantis vis, & effectus remittit.
- 3 Reservatio inquit irritum, & illam ipse iure annullat.
- 4 Primi & posteriori dicitur ratione vnius bene.

CAP. Si eo tempore. XLV.

Papa quando reservat sibi electionem, inhibens, electionem irritans, & quæ præcesserunt reservationi, tenent, quæ sequuntur, sunt nulla. Colligunt

ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemio. Ioan. Andr. Anchar. Bur. Dominic. Monach. Franc. Viti. in ration. lib. 1. pag. 17. Alagona in compend. pag. 78.

Notatur ad hoc, quod si Papa electis quibus beneficij mandet ne ad electionem procedant, beneficium huiusmodi remanet affectum, & de Falconib. de reser. prel. 1. n. 4. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gl. 1. n. 19. Viti. in practi. iurist. lib. 1. c. 1. n. 63.

2 Si secus super hoc a quoquam, &c. De decreto irritant. dixit in tract. de clausulis vsses. claus. 40. secundum Logdum. impress. & vide Rot. in Molten Armatus 15. Januar. 1629. eodem R. D. meo Coccino Decano.

3 Afferunt tamen, &c. Notatur ad hoc, quod reservatio inficit titulum, & illum ipso iure assimilat, ut per Menoch. remed. 1. recip. possit. n. 424.

4 In gloss. Jam, ibi, de dat. & hora, &c. Notatur ad hoc, quod prius, & posterius dicitur ratione vnius horæ, ut per Tiraq. de iur. primæ. q. 1. n. 1. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. 5. proam. n. 44. vbi notum. 46. subdit quod non solum vnius horæ prioritas, sed etiam vnius pondi, vel momenti facit prioritatem.

SUMMARYM.

- 1 Absens plures procuratores ad actum electionis dare potest in solidum, & non aliter, & in altero admittendo potest tres gradus, & n. 1.
- 2 Clausula, In solidum, vix, & effectum, remittit.
- 3 Cavendo absente si simul fuerint deputati multi procuratores in solidum, & omnes concurrant, ut admittendus est, qui primo nominatus est in instrumento procuratorio.
- 4 Vltimi vocati censentur in subsidium priorum nominati.
- 5 Denominatio prior arguit ordinem charitatis, & maiorem dilectionem.
- 6 Paria sunt non facere, vel minus sufficienter facere intra tempus statutum.
- 7 Procuratori non creditur affirmanti iuramento super impedimento Capitalaris non valentis ad electionem venire.
- 8 Procuratores duo in solidum constituti ad eligendum si simul alterum elegerant, ita consumpta est electio ut variare non possint.
- 9 Procuratores duo si fuerint dati in diversis instrumentis eodem die confectis, & non appareat quis ex illis sit reuocatus, mutuo se confundunt.
- 10 Procurator de Collegio ab absente simpliciter constitutus in electionibus non potest vnum suum, & alium procuratorio nomine eligere.
- 11 Vox simpliciter commissa Capitalari non potest dividi.
- 12 Voces duas habens, vnum nomine proprio, & alteram nomine alieno, non potest vnum nomine proprio, alterum vero alieno eligere.
- 13 Merita duorum, vel trium vbi adus essent aequalia, ut discerni non possit ab electoribus, quis eorum melior & idcirco ceteris esset, tunc poterit prout procurator vnum suum, alterum procuratorio nomine eligere.
- 14 Procuratores legitime constituti cum generali mandato ad eligendum non excluduntur hodie, dummodo non habeant speciale mandatum de eligenda certa persona.
- 15 Capitulis nomen non licet extraneum procuratorem deputare ad electionem, etiam si de Collegio nomen vellet assumere vices absentis.
- 16 Votum suum per litteras exprimere non licet absenti.
- 17 Eligere aliud est, & aliud promittere de eligendis

promittere renuntiare aliud est, & aliud renuntiare scilicet.

CAP. Si quis iusto. XLVI.

Absens in casu electionis si legitime impeditur, potest plures procuratores constituere, sed in solidum tantum, & tunc erit melior conditio occupantis, sed si simul concurrant Capitulum, vel maior pars eligat vnum ex procuratoribus, & si non concordant qui primo nominantur in instrumento, & si nullus nominatur in solidum, nullus est admittendus, & illi imputatur. Item constitutos procurator non potest in festino nominare vnam personam suo nomine, & alteram nomine domini sui, nisi dominus dedisset speciale mandatum de certa persona, & illam tantum potest nominare. Item absens, si nullus de Capitulo voleat esse eius procurator, & ipse non possit extraneum deputare sine consensu Capituli, non potest per litteras exprimere votum suum, quia non esset secretum. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Bur. Domin. Monach. Franc. Viti. in ration. lib. 1. pag. 17. Alagona in compend. pag. 8. remissum Ximen. in concord. p. 1.

Hanc eandem conclusionem, seu conclusionem ex hoc textu desumunt Lambert. de iure parson. lib. 2. p. 2. q. 1. art. 1. C. de iust. maior. lib. 4. tit. de elect. n. 124. cum seqq. Azor. iustis moral. p. 1. lib. 6. c. 14. q. 7. Fr. Sigism. de bononia in tract. de elect. dub. 14. a prius Ragoe. de voce Canon. in Capitulo. q. 16. tot. Labor. var. iur. tom. 1. tit. 4. c. 17. ex n. 12. Tambor. de iure Abbatum. tom. 1. disp. 1. q. 1. Paul. Layman in Theolog. moral. lib. 4. tit. 4. c. 1. n. 4. vers. dico quarto, Rot. in Calaguritana beneficii de Morillo 1. n. 1. Neme. br. 1620. eodem bone memorie Vbaldo, vbi fuit dictum ita requiri ad hoc ut votum absentis per procuratorem possit sustineri, & quæ sunt ut quis sit in loco vnde evocari possit, & quod iustis impedimento detentus venire non possit, & quod procurator habeat mandatum ad iocandum super dicto impedimento, refero ego ipse de iure Eccles. lib. 1. c. 19. n. 100. & seq.

Eorum cuiuslibet det in solidum potestatem, &c. De claus. in solidum, dixi latè in tract. de clausulis vsses. claus. 72. secundum Logdum. impress.

1. qui primo in instrumentum, &c. Notatur ad hoc, quod si absente Canonico simul fuerint deputati multi procuratores in solidum, & omnes concurrant, is admittendus est, qui primo nominatus est in instrumento procuratorio, ut per Tiraq. de iure primæ. q. 17. in sexta opin. n. 1. quem refero ego ipse de iure. 19. n. 102.

Vltimi enim censentur in subsidium priorum nominati, ex Anton. Monach. Lucetii de dec. 6. n. 29. Et ex priori denominatione arguitur ordo charitatis, & maioris dilectionis, ex Tiraq. de tract. de iure primæ. q. 19. n. 3.

Si autem nullus, &c. Notatur ad hoc, quod paria sunt non facere, aut minus sufficienter facere intra tempus statutum, ut per Tiraq. de retract. lib. 5. c. 1. gloss. 10. n. 9. Gotter de iuram. confirm. p. 1. c. 49. n. 3. Non fieri, vel invalidè fieri paria sunt, Sured. conf. 157. n. 1. Mari. Anton. var. resolut. lib. 2. resolut. 11. n. 10.

In gloss. Decretum, ibi, & in hoc impedimento, &c. Notatur ad hoc, quod non creditur procuratori affirmanti medio iuramento super impedimento Capitalaris non valentis ad electionem venire, ut per Archid. hic non. 1. & Bellam. in cap. quia propter n. 1. ad fin. & n. 5. hoc tit. in Decretal. D. Lucet. de re benef. l. 2. g. 19. n. 25. refero ego ipse de iure Eccles. lib. 1. c. 10. n. 117.

In gloss. Elegerit, ibi, nec credo quod variare possint, Notatur ad hoc, quod si duo procuratores in solidum constituti

De Electione, & Electi potestate, Tir. VI. 67

constituti ad eligendum semel alterum elegerint, ita consumpta est electio, vt variare non possint, vt per *Tiraq. in l. hunc, h. hoc sermo, n. 5. ff. de verbor. signific. quem refert ego ipse de iure Eccles. lib. 1. c. 19. n. 101. in fine.*

- 10 In gloss. *Nominatur ibi, qui si non apparet, puta quia duo sunt instrumenta, &c.* Notatur ad hoc, quod si duo procuratores fuerint dati in diuersis instrumentis eodem die confectis, & non appareat quis ex illis sit reuocatus, motu de confundunt, vt per Boer. *decis. 311. n. 1.* Steph. Gratian. *discrpt. forens. 2. 9. n. 5.* refert ego ipse *d. c. 19. n. 103.*

§. Porro.

- 11 *Si is vnum suu, & alium domini sui nomen, &c.* Notatur ad hoc, quod procurator de Collegio ab absente simpliciter constitutus in casu electionis non potest vnum suo, & alium procuratorio nomine eligere, vt per Syluest. Angel. Tabien. & alios, quos refert Fr. Sigism. à Bononia de elect. dub. 1. 4. n. 7. Petr. Gregor. de elect. 6. n. 11. Cuch. instit. maior. lib. 4. tit. de elect. n. 12. 9. Qui enim eligit, vnum, & non plures debet eligere, & vox simpliciter commissi Capitulari non potest diuidi, per ea que tradunt Petre ad tit. 2. *verf. secundum lib. 5. Ordinar. pag. 78.* Cald. Petre de emp. & vend. c. 16. n. 12.
- 12 Vnde si quis habeat duas voces, vnam nomine proprio, & alteram nomine alieno, non potest vnum nomine proprio, alterum vero alieno nomine eligere, secundum Molin. de primogen. lib. 2. cap. 5. num. 51. cum seqq.
- 14 Vbi verò merita duorum, vel trium ad eum essent aequalia, vt discerni non possit ab electoribus quis eorum melior, & idoneior ceteris esset, tunc posset prefatus procurator vnum suo, alterum procuratorio nomine eligere, vt tradunt Molin. d. cap. 5. num. 52. & 53. Guier. canon. quest. lib. 1. c. 11. n. 9. Sigism. à Bononia d. dub. 1. 4. n. 8.
- 15 Nisi de certa eligenda persona, &c. Probat hic text. quod ubi de aliquo certo denominando domini speciale mandatum dederit procuratori, tunc in illum eius, & in alium suo nomine licet poterit consentire. At nunc de iure omo Concil. Trid. sess. 21. de Regular. c. 6. præcipiens vt electiones Regularium per vota secreta celebrentur, aliter dicendum videtur, vt aperte censuit sacra Congreg. bis verbis, Procuratores legitime constituti cum generali mandato ad eligendum ab iis, qui legitime impediti sunt, non excluduntur, dummodo non habeant speciale mandatum de eligenda certa persona, quia tunc votum non posset esse secretum, pro vt decilam refert Nicol. Gar. de benef. p. 5. c. 4. n. 10. Fr. Sigism. à Bononia d. dub. 1. 4. num. 9. Tambor. de iure Abbatis tom. 1. diff. 5. q. 4. n. 6. Lauot. var. lucubr. tom. 1. tit. 4. 4. n. 57.

§. Absens:

- 16 *Nec ipse nolente Capitulo extraneum valeat deputare.* Notatur ad hoc, quod si de collegio nemo velit assumere vices absentis, ipsi nolente Capitulo, non licet extraneum deputare, vt per Azot. instit. moral. p. 2. lib. 6. c. 14. q. 7. *verf. queret.* Fr. Sigism. à Bononia de elect. dub. 1. 4. n. 2. Tambor. de iure Abbatis tom. 1. diff. 5. q. 4. n. 7. quos refert de iure Eccles. tom. 1. lib. 1. c. 19. n. 113.
- 17 *Non poterit aliquatenus per literas, &c.* Notatur ad hoc, quod absentis non licet villo modo per literas exprimere votum suum, vt per Fr. Sigism. à Bononia d. dub. 1. 4. n. 1. quem refert de iure Eccles. tom. 1. lib. 1. c. 19. n. 113.

sus eligentium non potest præstari per literas, & in scripta etiam volebat Capitulo, vt per Boer. *decis. 1. n. 41. scripto n. 37.*

In gloss. *Exprimendum ibi, falsum est quod tunc ex- 18* *primat votum, sed mandatum dat de voto exprimende, &c.* Refertur, & sequuntur Anebat. *conf. 78. sub n. 2. verf. sed bis non abstant.* & n. 3. Fr. Sigism. à Bononia d. dub. 1. 4. n. 4. *verf. nego.* Rot. in *Valisoleana præmiorum* 23. Ianuarij 1604. coram Card. Pamphilio.

In ead. gloss. ibi, *Sicnt aliud est, &c.* Notatur ad 19 hoc quod aliud est eligere, aliud promittere de eligendo, vt per Cald. Petre de resolu. *emphyteut. c. 1. n. 84.* Et aliud est promittere reuocari, & aliud de 20 facto reuocari, secundum Boer. *decis. 31. n. 1.*

Quæ autem sit differentia inter vendere, & pro- 21 minere se venditum, vide Bellacomb. tom. 2. *comm. opinio. lib. 9. tit. 3. 4. n. 3. 19. pag. 583.* Auil. ad c. 1. *Prætorum verbo promissa n. 5. fol. 65.* Auendan. ad l. 4. 4. *Tauri, gloss. 5. n. 7.* Menoch. *conf. 1. n. 219. & n. 234. & conf. 147. n. 10. & conf. 178. n. 1. & 18. & conf. 112. n. 22.* ubi etiam de promissione iurata, Sord. *conf. 372. n. 1.* Valasc. *conf. 1. 53. n. 6. & 7.* Gasp. Rodric. de annis *reditut. lib. 2. q. 2. n. 2.* Cald. Petre de resolu. *emphyteut. c. 1. n. 36. & c. 16. n. 84. & de emp. & vende. 8. n. 6.*

SUMMARIUM.

- 1 Electus, quando adfunt competitor, vel opposu-
tor, non confirmatur, nisi fiat publicè edita, &
tom. 2.
- 2 Text. hic habet locum in presentatione, nisi consuetu-
do sit in contrarium, &c. n. 10.
- 3 Confirmatio huius text. non est seruanda in promissa-
mentis, que fiunt in Romana Curia.
- 4 Text. hic non adstringit Rem. Pensis, nec nim Legat-
um, ubi ab ipsa petenda est confirmatio.
- 5 Generalis Admonitum non tenetur in confirmandis ele-
ctionibus Provincialium seruare formam huius
text.
- 6 Confirmatio, & institutio facta ad electionem, seu
presentationem alterius, non potest fieri pendente
sermone ad appellandum, nec appellations pen-
dente, alias omnis error attentata, & nulla.
- 7 Editum facta electione de beneficio est pœuendum.
- 8 Terminis competens, & peremptorius in edito debet
assignari.
- 9 Excommunicationis non potest presentari ad benefi-
cium.
- 10 Institutio facta non pœposita edito iuxta formam
huius text. est nulla.
- 11 Confirmatio facta sine causa cognitionis, & non vo-
catis vocandis, vim habet interlocutoria.
- 12 Confirmatio non vocatis vocandis, & sine causa co-
gnitionis si admittitur, an incidat in penam.
- 13 Editum in publico pœpiti debet, & de hac publi-
catione non statuit simpliciter assertioni notarij sine
testibus.
- 14 Editum debet assigni, & consilium quod fuerit
lectum, atque ibi diffusum per congruentem tem-
poris spatium.
- 15 Editi appositio non est necessaria in beneficiis sim-
plicibus collatis.
- 16 Terminis competens peremptorius ad comparandum
assignatur secundum locorum distantiam.

CAP. Quoniam. XLVII. & vlt.

ELECTUS quando adfuit competitor, vel oppositentes, non confirmetur nisi fiat publicè edita quòd volentes opponere peremptorio termino assignato, aliàs generaliter in Ecclesia in qua electio facta est, alioquin confirmatio est irrita. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Atchid. Gemin. Ioan. Andr. Anchor. But. Domin. Monach. Franc. Vis. in *varien. lib. 1. pag. 100.* Alagona in *compend. pag. 78.* remissive Ximen. in *concord. p. 1.*

Hanc eandem conclusiōem firmant, materiamque huius text. lacè discutunt Lambertus de *irreparat. lib. 1. p. 1. q. 6.* Lotter. de *re benef. lib. 2. q. 13. à n. 10.* Ego ipse in *tratt. de iure Eccles. lib. 1. c. 19. à n. 251.* & quòd habeat locum in presentatione, nisi consuetudo sit in contrarium, quam qul allegat. debet probare, fuit decisum apud Puteum *decis. 198. lib. 1. in correctis.* & *decis. 471. lib. 2.* ait quòd iusta causa excoisat à poena huius text. Et quòd in provisionibus, quæ sicut in Coria Romana, non est seruanda constitutio huius text. resoluunt Lambert. d. q. 6. *princ. art. 3. n. 4.* & fuit dictum in *Brachet. Parochialis de Mente 13. Junij 1605.* etiam Ottembergo.

Ratio est, quia text. hic non adstringit Romanum Pont. vbi ab ipso petenda est confirmatio, nec eius Legatum, sicut docent Cuch. *instit. maior. tit. de confirmat. n. 36.* Crasset. *conf. 177. vol. 1. n. 1.* & seq. quos refert, & sequitur Iul. Lanot. *var. iacubr. tit. 4. c. 25. n. 61.* vbi etiam post Sigism. à Bononia in *tratt. de elect. d. 46. n. 13.* subdit Generale Minorum non teneri in confirmandis electionibus Provincialium seruare formam huius text.

Confirmationes tales, &c.] Notatur ad hoc, quòd confirmatio, & instructio facta ad electionem, seu presentationem alterius, non potest fieri pendente termino ad appellandum, nec appellatione pendente, aliàs omnia erunt attentata, & nulla, vt per Gonzal. ad *reg. 8. Cancel. gloss. 9. §. 1. in anno 1306.*

Aliàs generaliter in Ecclesia, &c.] Notatur ad hoc, quòd editum facta electione de beneficio est ponendum, vt per Murant. de *ordine iudic. p. 6. verbo reitè consuevit citari n. 92.* Zerolin in *praxi Episcop. part. 1. verbo inquitur n. 63. pag. mibi 180.* & in presentatione idem asserunt Villalob. *tom. 1. commun. opinio. lib. 1. tit. 4. n. 2.* Flores de Mena *var. lib. 1. q. 3. n. 55.*

Assignato peremptorio termino competens, & peremptorius, vt per Perez de Lara de *capellan. c. 10. num. 40.* Nicol. Garc. de *benef. p. 9. c. 4. n. 7.*

In gloss. *Electio. ibi.* & *idem puto in presentatione.* Notatur ad hoc quòd text. in *presenti*, habet locum in presentatione, nisi consuetudo sit in contrarium, vt per Put. *decis. 306. aliàs 397. in correctis.* & *decis. 473. lib. 2. etiam in correctis.* Roch. de Cusse in *verbo humilificum. q. 18. n. 69. lib. 1. Crescent. decis. 12. de irreparat.* quem citat Aloys. Rice in *collect. decis. p. 1. collect. 117.* Lambert. de *irreparat. lib. 2. p. 2. q. 6. art. 1.* Lotter. d. q. 13. n. 30. Vin. in *praxi iurissarum lib. 9. c. 1. n. 2.* in vlt. impetiti.

Ex argumentatione deducta ab electione ad presentationem, quia videtur hæc gloss. colligunt Doctores excommunicatum non posse presentari ad beneficium, vt per Con. in *alma mater. lib. 1. §. 7. n. 1.* Flaminj. Paris. de *resignat. benef. lib. 5. q. 6. n. 81.* Sayr. de *conjur. lib. 2. c. 2. n. 19.*

Amplia procedere etiam in institutione, quæ si facta fuerit non proposito edito iuxta formam huius cap. est nulla, vt per Hieron. Gabr. *conf. 199. n. 2. lib. 1.*

Flores de Mena *variar. l. 1. q. 3. n. 55.* Perez de Lara d. *amici. & capellan. lib. 2. c. 10. n. 32. & 39.* Nicol. Garc. de *benef. p. 9. c. 4. n. 1. vbi n. 2.* ampliat procedere etiam in Canonizationibus, & præbendis, aliisque simplicibus beneficiis.

In gloss. *Inauerit. ibi.* & *autem fiat sine causa cognitionis.* & non vocatis vocandis vim habet interlocutoria. Ita Menoch. *remed. 4. ad pise. possit. n. 801.* Lotter. d. q. 13. num. 31.

In ead. gloss. *ibi.* *Quid si sic confirmatus adimistrat.* &c. Vide Card. *conf. 31. sub n. 5.* Matheos. *var. resolut. lib. 2. c. 33. n. 49. & 50.* Seraphin. *decis. 123. n. 9. & 10.* Lotter. de *re benef. lib. 2. q. 13. à n. 8.*

In gloss. *Generaliter. ibi.* & *publicè.* quia talia edita in publico propo. debent. De qua publicatione non statuit simpliciter assertio notarij sine testibus, Put. *decis. 5. lib. 3.* debetque legitime constare non solum, de lectione, & affixione, sed etiam de refixione, & sic quòd fuerit lectum, atque ibi dimissum per congruum temporis intervalum, Rot. *decis. 32. §. n. 6. lib. 1. p. 3. diuers. & decis. 62. 4. n. 10 p. 1. recent. Lotter. d. q. 13. à n. 47.*

In gloss. *Obseruari.* Notatur ad hoc, quòd appositio editi non est necessaria in beneficiis simplicibus collatis, & non de irreparatioribus, vt per Flores de Mena *var. lib. 1. q. 3. n. 54.* Nicol. Garc. de *benef. p. 9. c. 3. n. 3.* Rot. *decis. 309. n. 12 p. 1. diuers.*

In gloss. *Competens. ibi.* *secundum locorum distinctionem.* &c. Ita Rot. in *Valentina beneficij 31. Ianuar. 1612.* coram Remboldo, cuius meminit Lotter. d. q. 13. n. 45.

De Renuntiatione.

TIT. VII.

S V M M A R I V M.

- 1 Papa potest liberè Papam renuntiare, & n. 2.
- 2 Papa renuntiare Papam non debet de necessitate id facere coram Cardinalibus, sed sufficit simpliciter voluntatis declaratio.
- 3 Prelati insufficientes debent deponi.
- 4 Papa Cardinales Episcopos fratres vocat tanquam in munere, & officio Episcopali adiutores.
- 5 Papa assertioni plenè creditur etiam in iis, quæ videtur ante Pontificatum.

CAP. Quoniam. I.

Bonif. VIII.

ROMANVS Pontifex potest liberè Papam renuntiare, vt fecit Celestinus, presentem cum se videt impotentem ad regimen. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchor. But. Domin. Monach. Franc. Visuian. in *varien. lib. 1. pag. 164.* Alagona in *compend. pag. 91.* remissive Casal. in *anno. Ximen. in concord. p. 1.*

Hanc eandem conclusiōem ex hoc text. desumunt Pelag. de *plantis Ecclesie. lib. 1. c. 18.* Iacobat. de *Concil. lib. 1. art. 5. n. 3.* Gambat. de *summiacæ Pont. elect. num. 98.* Albert. de *agroscen. q. 30. num. 6.* Cardin. Tusch. *lit. P. concl. 48. in prin.* Perez de *iure iussu. l. cas. habentes iura fiscalia. n. 10. & 11.* Flaminj. Paris. de *resignat. benef. lib. 2. quest. 1. num. 4. & n. 19. cum seqq. & lib. 7. quest. 5. n. 3.*

1. Azor. *instit. moral. p. 2. lib. 4. c. 6. g. 1.* Paul. Comit. *resp. moral. lib. 1. g. 100.* Gonzalad. *reg. 8. Cancell. 5. 1. p. 100. n. 16. vbi n. 17. & 18.* Pontifices enomeras, qui Papam renuntiaverunt, & n. 19. subdit quod Coelestinus Papa V. causam dedit, ut hæc constitutio statueretur, cetero ego ipse de iure *Ecclesiast. lib. 1. c. 2. n. 211.*

2. Statuit, & decrevit Romanum Pontif. posse liberè resignare.] Notatur ad hoc, quod non requiritur de necessitate, ut Papa renuntiet Pontificatus eorum Cardinalibus, sed sufficit simplex declaratio voluntatis, ex qua constat ipsam velle esse priorem administratione, ac dignitate, ut per Flamin. *Parisi. lib. 5. g. 1. n. 13. & lib. 6. quest. 5. n. 1. cum seqq.* Azor. *instit. moral. part. 2. lib. 4. c. 6. quest. 2. l. 2. ut metipsum d. cap. 2. n. 211.*

4. In gloss. *Insufficiens.* Notatur ad hoc, quod Prelati insufficientes debent deponi, ut per Fichard. *rom. 1. canon. ap. lib. 1. tit. 1. n. 56. pag. 158.* Clar. *recept. sentent. lib. 1. §. fin. q. 7. n. 8.*

5. In gloss. *Fratri. ibi.* Cardinales ergo fratres vocat. Romanos Pont. Cardinales Episcopos fratres appellat tanquam in monere, & officio Episcopali adiutores, ut per Azor. *instit. moral. p. 2. lib. 4. c. 1. g. 20. vers. septimum.* metipsum de iure *Ecclesiast. lib. 1. c. 5. n. 6.*

6. In gloss. *Statuit ibi.* *evadendum est Papa hoc referenti.* Notatur ad hoc quod assentioni Papæ plenè creditur etiam in illis, quæ vidit ante pontificatum, ut per Roman. *sig. 128.* Malcard. *de probat. concl. 1. g. 1. n. 6.* Farin. *in praxi crimin. p. 2. g. 6. 1. a. n. 70.* & præcipuè num. 96. Ioan. Vales. *de diffrent. inter verumque forum.* verbo *testis. differ. 5. vers. fallit in Papa.* vide quæ latè dixi in *Collect. ad Clem. literis. unic. de probat. & in tract. de iure Ecclesiast. lib. 1. c. 2. n. 197.*

S V M M A R I V M.

1. Renuntians tenent præbendam, quam habebat, in fraudem expellantis primam vacantem, cum in proximo crederetur pinguius vacare, tunc non tenetur expellens illam recipere, immò illa dimissa expellens aliam sine fraude vacantem, & si hinc renuntians illa pinguis postea conferatur, hoc ipso probata sit fraus, & carebit utraque.
2. Expellens hodie sublata sunt.
3. Fraus, dolus, & simulatio ex brevitate temporis præsumitur.
4. Fraus probatur præsumptionibus, & coniecturis.
5. Renuntiatio fraudulenta non valet.

CAP. Si te. II. & vlt.

1. Dignitatem, vel præbendam primò vacantem qui auctoritate Apost. expectabat in aliqua Ecclesia, & aliquis in fraudem se expectans consequatur pinguiorem præbendam verifimiliter in proximo vacantem, renuntiat sive præbendæ tenet, expectans reliqua tenet renuntiata potest expectare pinguiorem primò vacantem. Item, qui renuntiant tenet, si consequatur pinguiorem, carebit utraque, quia intelligitur fraus eo ipso probata. Colligunt ex Ordin. Lap. Abbas, Archiep. Gemin. Ioan. Andæ. Anchar. Domin. Monach. Franc. Vician. *in ratio. lib. 1. pag. 26 g.* Alagona *in compend. pag. 91.* remissioe Casal. *in annot. Ximen. in concord. p. 1. & 2.*

2. Hodie gratie, quæ dicuntur expectantiae, sine ad vacantem, omnino sublatae sunt per Concil. Trident. *sess. 24. de reformat. c. 19.* & tulerunt Gonzal. *ad reg. 8. Cancell. 5. 1. p. 100. n. 57.* non multis seqq. Ioan. Anton.

Mallob. *in sua praxi habendi concursus prelat. 2. 1. in princip. n. 10.* secundum Romanam impress. notissimè D. Lotter. *de re benef. lib. 1. in apparat. n. 16.*

In proximo vacatura, &c.] Notatur ad hoc, quod ex brevitate temporis fraus, dolus, & simulatio præsumitur, ut per Malcard. *de probat. concl. 530. n. 127. & concl. 815. n. 15. & concl. 1057. n. 4.* Gom. *tom. 3. var. c. 14. n. 4. vers. quoniam casus.* Tiraguel. *de retrahit. lib. 3. §. gloss. 7. n. 77.* Strach. *in de deposit. p. 1. n. 32. & 14.*

Saltem per aliquos probabiles coniecturas.] Notatur ad hoc, quod fraus probatur præsumptionibus, & coniecturis, ut per Tiraguel. *de retrahit. lib. 3. §. gloss. 1. n. 55. & sic. 2. in prefat. n. 17.* Gom. *l. 9. Tauri. n. 25.* Menoch. *conf. 334. n. 43. cum seqq. unico n. 39.* Malcard. *de probat. concl. 1170. n. 26.* Vian. *conf. 56. n. 2.* Fausto. *in praxi crimin. p. 3. g. 80. n. 17. cum seqq.*

Sic fraudulenter renuntiata, &c.] Notatur ad hoc, quod renuntiatio fraudulenta non valet, ut per Boix. *de off. 206. n. 2.* Menoch. *conf. 334. n. 26.* Flamin. *Parisi. de resignat. benef. lib. 1. c. 2. q. 1.*

De Supplenda Negligentia Prælatorum.

TIT. VIII.

S V M M A R I V M.

1. Irregularis suffraganeus excommunicatus ad Metropolitaneam non devolvitur.
2. Archiepiscopus potest mittere editum per totam provinciam in casibus ad suam irregularitatem pertinentibus.
3. Archiepiscopus non potest in prima instantia cognoscere de causis pertinentibus ad subditos suffraganeos sui, etiam si ex excommunicationem in se lata impediat vti Episcopali iurisdictione.
4. Archiepiscopus irregularis in prima instantia non habet circa causas pertinentes ad subditos suffraganeorum suorum.
5. Erubescimus cum sine lege loquimur.
6. Pena imponenda est secundum qualitates delicti.
7. Dilectio, fortis, multatres importat dubium, & ambigunt, aliquando verò ponitur assertive, & desinunt.
8. Irregularis ex negligentia Episcopi an devolvatur ad Archiepiscopum, ostenditur, & num. seqq.
10. Declaratur text. lo cap. cum sumus g. 3.

CAP. Romana. I. Innoc. IV.

PISCOPUS si ob aliquam culpam fuerit excommunicatus, ipsius iurisdictionis non devolvitur ad Archiepiscopum, sed debet poni alia pena. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andæ. Anchar. But. Dominic. Monach. Franc. Vian. *in ratio. lib. 1. pag. 270.* Alagona *in compend. pag. 94.* remissioe Ximen. *in concord. p. 2.*

Editum verò per Romanam provinciam.] Notatur ad hoc, quod Archiepiscopus potest mittere editum per totam provinciam in casibus ad suam irregularitatem pertinentibus, ut per Quarant. *in sum. Bulary. verb. Archiepiscopi antierum.* vers. 27. Marc. Anton. Genent.

Conueniunt in praxi Archiepiscopi. Neapol. c. 70. m. 14. quon-
 refero ego ipse in tract. de offic. & potest. Episcopi. l. 1. tit. 4.
 m. 18. secundum Lugdunensem impressum.

- 3 Quia etiam si reuerentur, &c. Notatur ad hoc, quod
 Archiepiscopus non potest in prima instantia cognoscere
 de causis pertinentibus ad subditi iurisdictionem
 sui, etiam si is ob excommunicationem in se laicam im-
 pediat utriusque Episcopi iurisdictionem, ut per Ioan.
 And. in cap. pastoralis in princ. sub m. 11. de iussu. Ordin-
 nar. ubi Anan. l. 1. in fine, Bart. n. 16. Panorm. sub n. 10.
 Felin. m. 5. in fin. Dec. in cap. solitudine, m. 5. de appellat.
 Hostien. in summ. de offic. Ordinar. q. quid pertinet, sub
 n. 7. col. 1. post med. Sylvest. in summ. verbo Archiepiscopus,
 num. 3. Pet. Gregor. Symagm. iuris p. 2. lib. 17. c. 9.
 num. 35.

- 4 Archiepiscopus enim iurisdictionem in prima in-
 stantia non habet circa causas pertinentes ad subditi
 iurisdictionem, sicutum ut per Couar. praxie. c. 9. m. 1.
 cum seq. Huetiq. in summ. lib. 11. c. 3. m. 4. spin. in speculo
 reuelato gloss. l. 1. §. m. 39. & 40. Sanchez. de Matrim. lib. 5.
 disp. 8. m. 1.

- 5 Cuius ad non deuenerit ad iure concessum. Erubescimus
 enim cum sine lege loquimur, ut per Tirac. de
 panis temper. causa 11. n. 86. Saut. conf. l. 3. num. 11. &
 conf. l. 30. §. m. 1. & conf. l. 7. n. 12. Card. Tulech. praxie.
 concl. tom. 2. lit. E. concl. 111.

- 6 Sed alia foret pro illis pena. Quae quidem pena
 imponenda erit pro modo dispositionis Canonicae,
 nam ubi pena fuerit expressa in Canone, tunc etiam
 imponenda erit arbitraria iuxta qualitatem culpe, ut
 bene resoluit gloss. ubi hic per text. in cap. fano, d. 1. de
 offic. deleg. cum similibus in cap. de causis. §. vlt. eod. tit.
 ubi omnes prosequuntur, & in specie hanc gloss. post
 Archid. sequuntur Doulin. Franch. & Anchar. in pra-
 sent. & Monach. num. 10. sic intelligentes hunc text.
 cui intellectui non obstat quod in hoc text. arguitur
 de pena Canonica, proindeque videtur agi de illa so-
 lum, qui in Canone expressa est, arg. text. in l. si quis
 pascit 1. 4. vlt. ex hoc, ff. de verbor. signif. & per con-
 sequens arbitraria videtur excludi, quia facile respon-
 detur quod licet secundum strictam, & propriam
 significationem pena Canonica sit illa, quae in Canone
 expressa est, tamen interpretatur loquendo arbit-
 raria etiam pena dicitur Canonica, dum scilicet
 ad iudice imponitur secundum considerationem & men-
 tem Canonum, & ab illis incipit. Ad iudice autem sup-
 pletur completor, ita respondet Anchar. Dominie. &
 Monach. ubi proximi.

- 7 Si autem querat cor Pontifex hic utatur admetio illo, forte, cum absque dubio cer-
 tum sit huiusmodi poenam pro culpis huius Episcopi
 fore imponendam: respondetur quod licet admetio
 illud imponit multoties doctum, & ambiguum, ta-
 men aliquando potuit assertum, & decisum, prout in
 hoc text. & in c. 2. de procurat. iuncta gloss. ubi, verbo
 forsan, & in c. super literis, de rescriptis. iuncta gloss.
 verbo forsan, ubi aliqua iuris loca in idem citantur,
 & in c. 2. de sponsalib. iuncto intellectu gloss.
 ibid. verbo forte, quam sequuntur communiter Doctores,
 ut sentit Monach. hic n. 9. exprimit Prob. ad eund.
 n. 8. inde post Bald. Alexand. & Angel. in l. in substitu-
 tionem, post text. & addit. marginale ad gloss. ibid. ff.
 de uigariis, & post Marcan. conf. 93. col. 8. subiungens
 consilium Doctorum praestitum per admetio, forte,
 non minus questionem decidere. Vide quae dixi in
 tract. de distinctionibus usufreq. dist. 17. m. 6. & 7. secundum
 Lugdunensem impressum.

- 8 In gloss. Culpis, ibi, sed propter negligentiam bene
 transferretur iurisdiclio. Notatur ad hoc, quod ex negli-
 gentia Episcopi deuoluitur iurisdiclio ad Archiepiscopus,
 ita similis gloss. verbo exceptis in c. pastoralis, de

officio Ordin. & verbo Capitulum in c. irrefragabili, cod.
 tit. & in summ. 9. q. 3. Hostien. in summ. de offic. Ord.
 §. quid pertinet, sub num. 7. col. 1. in med. cui adheret
 Anchar. hic sub num. 1. Franc. sub num. 3. Dominie.
 sub num. 5. col. 1. post princ. Monach. sub num. 1. & 2.
 Azor. in fit. moral. par. 2. lib. 3. cap. 14. quass. 10. vers.
 queres.

Verum contraria sententia, cui tanquam probabili-
 ori adheret, probatur aperte ex eo, quia deuolucio
 potestatis, aut iurisdictionis alicui competens, non est
 ex eius negligentia inducenda, nisi in casibus ad iure
 expressis, in quoniam tem est text. meo iudicio clarus, &
 inuitabilis in hoc c. vers. quia, ibi, cum ad non inueniatur
 in iure concessum; aequi nullibi in iure inuenitur
 concessum, ut per viam regule iurisdictionis Episcopi ex eius
 negligentia deuoluitur ad Archiepiscopus. Igitur,
 &c. Unde merito hanc partem tenuit Archid. prout
 cum hic refert Dominie. sub n. 5. col. 1. post med. Abb. in
 c. si quis contrauenit, 4. de foro compe. & in c. pastoralis,
 n. 10. de offic. Ordin. ubi eandem regulam constituit in
 quolibet iudice negligente, sequitur Felin. sub n. 6. in c.
 quoniam, in fin. eod. tit. cum qua etiam reledere videtur
 Gregor. Lop. l. 1. tit. 5. p. 1. gloss. 6. & quoad causas iam
 coepas totam iudice negligente agnoscit Gail. lib. 1.
 obseru. 12. n. 2. & 2. & habetur innot communes opio-
 nionem. tom. 1. lib. 4. sub tit. de rebus creditis, num. 139.
 & tom. 2. lib. 7. sub tit. de appellat. n. 26.

Nec pro hac gloss. Hostien. & aliis supradictis, fa-
 cit text. cui plerumque illa innititur, in c. cum finis 9.
 q. 3. quia facile respondetur illum text. procedere in fa-
 uore eius, esseque vnum ex illis, quibus in iure expres-
 sum specialiter repetitur, ut iurisdictionis Episcopi ex sua
 negligentia deuoluitur ad Archiepiscopus, quo etiam
 ratione procedunt Auctoritates de quibus, vers. si vero,
 & c. Romana, §. fano, vers. auctoritas, de censib. hoc lib. c. con-
 uenerat, §. fano, de sentent. excom. cod. lib. 2. ad reprae-
 sentandam de offic. Ordin. Concil. Trid. sess. 13. de referat.
 cap. vlt. vers. quid si, prout etiam ex eadem ratione spe-
 cialiter procedunt plurima alia iura, in quibus spe-
 cialiter expressum repetitur, ut de vno ad alium iudi-
 cem fiat deuolucio iurisdictionis ex negligentia, ut vi-
 dere est in c. significatio, de offic. Ordin. & in c. quanto,
 eod. tit. & in c. ex temore, & in c. ex transmissa, & in cap.
 licet 10. de foro compe. & in Clem. 1. vers. non uigilare,
 de celebrat. Missae. & in c. excommunicamus, §. volumus, de
 haer. cum aliis, quae facile colligi poterant ex traditis
 per Hostien. d. col. 1. in med. & per Gom. in epilo-
 gam negligentia, post reg. de triennali possess.

S V M M A R I V M.

- 1 Negligens & remissus in gubernio ubi fuerit ille, qui
 regit, debet superior ei dare coadiutorem sine
 ipsum, seu filium prauidere.
- 2 Doctores reformant de materia, & intelligit huius
 text. agentes.
- 3 Sanctus Regi Portugalliae datus fuit Alphonsus eius
 frater in coadiutorem, & Regni admistratorem,
 non vero in proprium eius Regem.
- 4 Fariasus & prodigus priuauit bonorum suorum ad-
 ministratorem, non vero eorum proprietate.
- 5 Declarauit text. in cap. aliis, 15. q. 6.
- 6 Sanctus Rex Portugalliae quare non fuit depositus,
 ostenditur.
- 7 Rex minor 15. annis Regnum per curatorem admi-
 strare debet, intelligendo, ut n. 8.
- 8 Rex adultus, licet minor sit, ut non teneatur recipere
 curatorem, qui teneatur reformari, sed eorum sen-
 tentia teneatur, ut n. 10.

De Supplenda Negligentia, &c. Tit. VIII. 71

1. *Regis eundem debet habere in legitima successione, & sanguine proximior esse eidem Regi.*
2. *Declinantur l. i. ver. Denique, & l. vi. pupillus educari valeat, & l. vii. C. cod. tit.*
3. *Adulcus iunior fratris summa in successione Regni.*
4. *Fama consanguineis gradu remotioribus etiam masculis preferuntur in successione Regnum in quibus id consuetudo introducta.*
5. *Regni successio defertur iure sanguinis, & non hereditario, sed contra tenent citati, n. 16.*
6. *Qualitas requisita in Regis conductore pertinet ad virtutes, quae in quolibet supremo gubernatore ad rectam Reip. gubernationem reperiri debent.*
7. *Regi ad alios mitteri datus est curator, & coadiutor ad Regni gubernationem.*
8. *Administratori honor est exhibendus sicut ipsi domini.*
9. *Regibus depositis an in praedictum legitimi successores passim alij non consuevit, ostenditur, & n. 21.*
10. *Legitimus a Papa etiam plenissime non confertur legitimatus ad Regni successionem in praedictum alterius consanguineus, iur, & consuetudo succedendi desert Regni successionem decedente Rege sine legitima prae.*
11. *Curator Principis potest liberalitates exercere, & donationes facere.*
12. *Plus est in redditu, quoniam in fructu.*
13. *Reddendum, & quoniam in appellatione venit etiam id, quod renouatur.*

CAP. Grandi. II.

Negligens, & remissus in gubernio, ubi fuerit ille qui regit, debet Superior ei dare idoneum coadiutorem, ut fecit Papa Regi Portugalliae, sine ipsius, seu filiorum praedicti. Colligunt ex Ordinat. Lap. Abbas, Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchut. But. Dominic. Monach. Franc. Vician. in *rationali lib. 1. pag. 271.* Alagona in *compend. pag. 94.* Anton. Corflet. Sicul. tom. 5. *reper. iuris Canonici* missus Ximenes. in *concordant. p. 1. & 2.*

Circa materiam, & intellectum huius text. vide *Ca. Bald. de Insuper. qu. 3. l. 1. n. 13.* Anton. *Gom. d. 40. Tams. num. 9.* Nauas in *reper. iuris notab. 3. num. 106. de inde.* Meneb. *illustr. lib. 1. c. 8. prop. fin.* Cald. Pereira in *l. si curatorem, verbo hunc contractum, in fin. Molle de Iustit. tract. 2. dist. 29. vers. tertius, Mart. de iurisd. p. 1. c. 2. Soat. de *destru. fidei, lib. 6. c. 4. num. 17.* & ex historiographis Edoard. Noniam in *chronica Regum Portugalliae in vita Regis Sancti I. Garib. in compend. historiali, lib. 1. c. 13. cum seqq.**

Non intendimus memorare Regi, &c. Ergo Sanctio Regi intellis datur Alphonsus eius frater in coadiutorem, & Regni administratorem, non vero in propinquitatem eius Regem, & successorem iure proprio, & ex persona sua gubernantem, ut observant gloss. hic *verbo Regem, Franch. sub num. 8. Anchut. sub n. 4. & Dominic. sub num. 11.* ac Corflet. in *reper. iuris text. col. 34. prop. med.* qui eum esse rationem reddunt, quia ubi agit de negligentia, dissipatione, & de remissione etiam bona, iustum, quae per successionem, vel aliam titulum Dominij translatum sunt propria ipsius negligentis, non est introducenda primatio, sed solum dandus est coadiutor, & curator ad instar fidei, aut prodigi, qui proinde non prius est bonorum suorum proprietarius, sed sola eorum administratione assignatae curatore, qui eius personam, & patrimonium custodiat, iuxta textum *l. 1. & in l. consilio, ff. de curatore furiosi, latus enim per hanc solum praedictorum bono-*

rum administrationem absque alia proprietate eorum primatione, & amissione compellitur perniciosa negligentia, & dissipandis liberis, & profusio, & consilium Reipub. cuius interest ne quis re sua male utatur, iuxta text. in *q. in potestate, vers. sed & maior asperitas, Illustr. de his qui sunt sui, prolegatur post alios Mench. illustr. p. 1. lib. 1. cap. 17. num. 1. cum seqq.* Rursus & satis bene cum eadem Republ. adum committi debet, dum pro conferendis singulorum diuinis, opibus, & personis, quibus eadem opportune via in difficillimis temporibus possit se ipsam defendere, & tueri, admittit per superadditam bonorum administrationis interdictionem ingenius licet prodigis hominibus libera eorum alienatio, contra id, quod olim Romanorum leges ante huius interdictionis inuentionem omnibus indiscriminatione concedebant, iuxta text. in *l. 2. ff. si a parente qui fuerit manum indicantes iniquum, & iniuriosum domino si ipsi inferretur facultas utendi re sua, iuxta text. in l. inuentionem alio 2. q. 1. sub vers. si quis me, ff. de iur. cum his quae post Baldum. ad praedictam proprium bonorum interdictionem, non autem primationem in prodigio a decem viris inducunt, congerit Cald. Pereira in *l. si curatorem, verbo cum non absumat, sub num. 9. C. de in integr. restit. minor. V. de cum Regnum Portugalliae Sanctio Regi per legitimam successionem delatum fuerit, ut manifeste supponit hic text. ibi, iure Regi, & cum communi his tradit post alios idem Cald. Pereira in *d. l. si curatorem, verbo hunc contractum, sub num. 45.* non debuit ex sola negligentia, dissipatione, & iniurilitate sua Regno suo priuari, sed ei dandus erat, prout iuste datus fuit coadiutor, qui tanquam curator personam eius, & regnum custodiret, ut inquit hic text. & observant proximè citati Doctores post gloss. d. *verbo Regis, hoc idem post Innoc. & post Ioan. Andr. hic ex eadem successione ratione resoluunt in reliquis dignitatibus secularibus, videlicet in Ducibus, Comitibus & similibus, Cald. Pereira d. num. 37. in princ. ubi dationem coadiutoris de qua in hoc text. inducit ad aliam per quam prodigio curator datur.***

Nec obstat quod Rex Sanctus erat negligens, dissipator, & inutilis. ut constat non solum ex Portugalliae Chronica in *vita eiusdem Regis, sed etiam ex verbis huius text. semel a quo iterum repetitis, ibi, ac deperditur, & ibi, eadem Regno destruitur, expresse, & c.* ac proinde videbatur Regem ipsam forte d. ponendum, & Regno penitus priuandum, iuxta text. in *l. alius 15. q. 6.* responderet enim text. illum procedere tantum in suo casu, videlicet quando Regni status in Repub. de qua ibi agitur, is erat, ut Regis inutilis depositio medium esset opportunum ad vitanda, & reparanda mala ex ipsius inutilitate resultantia, quale medium non dabitur in depositione Regis Sancti, de qua hic text. agit, quod cum ita fuerit in *d. c. alius, non vero in hoc text.* nihil mirum si in illo non fuerit datus Regi coadiutor, ut in *hoc text.* sed potius fuerit & regno depositus. Innotat etiam, ut legitur in eisdem Chronicis, quia si de Sancti depositione ageretur, timuissent illius Regni Optimatum, Castrorum, Villarum, & Civitatum pertinacia, quod Lusitanorum plures naturali erga suos Reges quae tamen tunc in indiscriminationem, & insulam transierat fideliter commoti a Sanctio Rege etiam inuili ita desistere ausi non fuissent, quod & pertinaci animo cuiusvis alterius etiam fratris Alphonsi regimini obstitere, ideo visum fuit depositionem Regis Sancti non esse medium in illo Regno tunc accommodatum ad praedicta mala obvianda, & reparanda, & ad compellendam Regis negligentiam, & proteritum ipsius prodigalitatem, immo fortasse timere poterat de eius exitu, depositio inuili

alia mala, videlicet hæreses, rebelliones, & similia insurgerent, ideo sollicitus visa fuit sola coadiutoris Alphonsi datio, nec processum extitit ad regis depositionem, vt in d. calais.

- 7 Quæ quidem coadiutoris & curatoris datio, de qua in hoc text. ampliatur et locum habet non solum vbi Rex fuerit negligens, & remissus, vt hic, sed etiam vbi fuerit minor a 5. annis, ita, vt quauis sit maior 14. non possit per se, sed per curatorem administrare Regnum, quæ autem probari videtur primò ex hoc text. dum ex defectu sollicitudinis, prudentiæ & iudicii Sanctio Regi iudicat dandum fuisse coadiutorem, & curatorem, & conuenientes ostendit eundem dandum minori 21. annis quippe quod eundem defectum proportionabiliter patitur, vt in effectu arguit Dominicus. hic n. 1. Auehar. n. 5. Franc. n. 4. O' rad. conf. 12. in fin. Abbas in c. cum viginti ann. n. 3. de offic. deleg. 10. And. in addit. ad speculatores super rubric. de tutore, in fine, Bart. in l. quidam consuebant, n. 13. de re iudic. Probatur etiam in pluribus S. Scripturæ locis, vbi Don inus aliquibus peractis regionibus Reges etate minores pollicentur in eorum supplicium & roinam, vt habetur Isai. c. 1. ibi. dabo pueris Principes eorum, & Ecclesiasti. c. 20. ibi. Vt terra, cuius Rex puer est consonatur quam plura huius rei exempla non parum deploranda, & maiorum temporibus deplorata, & congesta per Chald. Pereira d. verbo hunc. contractum. n. 47. quare Regi adulto minori dandum esse curatorem resoluit Ioan. And. super rubric. de tutore col. 2. vers. in contrarium. Oldrad. d. conf. 52. n. 2. Monach. in presenti, sub n. 6. Felin in d. cum viginti ann. n. 4. vbi Barbat. n. 5. Castald. de Imper. q. 13. n. 3. Titaequ. de primog. q. 40. n. 3. 0. Baq. de decuratio. c. 9. n. 29. & alij plures, quos referunt & sequuntur Anton. Gom. l. 40. Tauri. n. 9. Chald. Pereira d. n. 47. ex quorum relatione testatur hanc esse communem sententiam, eandem quorundam Regum exemplis confirmans, qui noluerunt illi pronuncia etate per se gubernare, sic etiam Gutier. de total. p. 1. c. 18. n. 1. refert eam communiter tenere DD. sic limitantes reg. text. in §. iunior. Iosif. de curatore.

- 8 Intellige tamen prædicta non procedere de obligatione coactiva prononciant ab extrinseco, hæc enim via extra omnem contronctionem est Regem aduultum non tenci recipere curatorem, iuxta ea, quæ de Principis exemptione à legum humanarum coactiua resolunt communiter DD. in l. Princeps, ff. de legib. & in l. digna vox, C. ord. quantumvis addelet particularis lex, quod adultis minoribus egeret ad recipiendum curatorem, quamvis tunc faciendum eilet enim ex vi eiusdem etiam legis supposito eius defectu obligationem esse quoad vim directam, id est, in foro Conscientiæ ad recipiendum prædictum curatorem casu quo recta gubernandi ratio id efficere postulat, quoniam etiam quoad vim coactiuam tenentur Princeps, de quo agimus, si contingeret adeo grauis Reipub. perniciet resultans ex eo quod ipse nolit recipere curatorem, & eo magis tenetur quod magis irreparabile est damnum, quod considerat Reipub. obuentum si Rex minor propria auctoritate absque curatore gubernet, eam non detur alius superior ad quem ab eo ordinaria via appellatur, vt bene considerat Oldrad. d. conf. 52. in fin. quæ tamen damni irreparabilis non sit viger in Regis curatore, cum aduersus eum, si male rem gerat, possit Reipub. esperiri, vt optimè resoluat Chald. Pereira d. n. 47. in fin. Anton. Gom. sub d. n. 9. & ideo pro Reipub. indemnitate ab eo explorandi, & expendi sunt huiusmodi idonei, quoad fieri poterit, vt aduertit Monach. in præf. n. 6. quamvis faciendum sit sufficere quales poterint inueniri, ne alioquin propter moralem impossibilitatem, quæ eer-

ritur in intentione fideiussorum, qui ad rem tantant sine vniuersæ idonei, non contingit Regem ipsum aduultum minorem absque curatore remanere, vt bene resoluit Anton. Gom. d. n. 9. in fin. per text. in l. vlt. §. fin. autem non salus, C. curatore forisq. post Bald. Roderic. Xuar. quos citat in eadem resolutionem.

Cum tamen tamen, imò quod Rex adultus licet minor sit, non teneatur recipere curatorem, proindeque absque illo possit Recipere in omnibus per se ipsam gubernare, tenent in præf. Imol. Dominie. n. 1. 3. & Franch. sub n. 4. Cofin. in præf. sancti. verbo superscriptione. in mod. in præf. sub §. inferius, refert vt probabilem Cald. Pereira verbo hunc. contractum, sub n. 4. 6. sic limitantes regulam text. in l. ad Remip. ff. de muer. & bonor. vt videlicet procedat solum in dignitatibus & officiis, quæ per viam electionis conferuntur, non verò in illis, quæ iure successione deferuntur, prout est Regnum, & alia familia. Pro qua sententia, facere videmus plerumque Regum exempla, qui in minore etate per se ipsos gubernare ceperunt, vt habetur tam in sacris literis Paralip. c. 1. 4. vbi refertur Salomone in tenera etate regnasse, & 4. Reg. c. 12. vbi Ioaz in septimo suæ etatis anno, & Manasses in duodecimo, & Ioaz in octavo regnare ceperunt, tum etiam apud nostros Lusitanos, vt refert Cald. Pereira aum. 4. 6. idem dicens de Sebastiani Rege infelicitissimo, qui eodem exemplo Lusitanum sceptrum apprehendens ante legitimam etatem pubes factus coepit absque curatore gubernare, atque etiam apud Hispanos, vt refert ex aliis Azeved. l. c. n. 4. tit. 1. lib. 2. n. 2. n. 2. recipit, quin etiam apud Gallos, vt per Gutier. d. c. 18. n. 8. Cald. Pereira d. n. 4. 6. vbi refert hanc sententiam ex decreto Caroli V. Francorum rege probatam esse, vt ea apud illos nullum dubium habet.

Sed his non obstantibus à priori sententia non est recedendum, & respondendum exempla illa processisse, pro reum & Regni statuta ex eis, aut ex illis eia constantibus postulante, vnde ab huiusmodi exemplis non licet arguere ad eam supra dictam nostræ resolutionis, vltra quam quod responderi melius fortasse possit quod ea exempla apud nostros Lusitanos, Hispanos, & Gallos, processerunt secundum opinionem Imolæ, & sequacum, quæ tunc magis placuit, si nimirum, qui iunioribus Regibus imperandi fuit plenæque assensu assensu regentes curatores auctoritatem exeluserunt, apud Hebræos autem processerunt in eam solum sententiam, vt Salomon, Ioaz, & ceteri ibid. tit. 1. non quidem per se ipsos in ea etate gubernauerint, sed solum coronati fuerint, vt bene aduertunt Azeved. & Cald. Pereira locis proxime citatis.

Præfati Regis Portugallia, &c.] Dum Pontifex ad iustificandam personam coadiutoris, de quo hic, expedit enim esse fratrem Regis eadmodi, & talem, qui dureret sua proximitate deberet ei in Regno succedere, iam videtur alteram ex qualitatibus requisitis in Regis coadiutore postulare, vt ipse habeat ius legitimæ successione, & sanguine proximior sit eidem Regi, vt notant in presenti. Domin. n. 1. Anch. n. 1. Cald. Pereira in l. curatorem, verbo hunc. contractum, n. 48. col. 3. & 4. quos etiam refert ibid. licet non sequatur, Gutier. de intel. p. 1. c. 18. n. 2. quorum sententia probatur, tum ex ratione text. in l. 1. in prin. vers. hoc deum. ff. de legum. iurib. secundum quoniam præsumitur quod Regi proximior in Regni successione, vt pote eam sperans, tenebitur ceteris relictis bona Regni, ne dilapidaret, tum etiam, quia in eo potius quam in extraneo spectari potest ille in Regnum, & subditos dilectionis affectus, quem in Regis curatore desiderat hic text. post prin.

Non obstat reg. l. 1. *vers. denique*, ff. *de pup. educari valeat*, & l. *ubi. C. de inf.* quia responderet illam cessare non quidem in fratre, propterea coadiutor, de quo in hoc text. nam qualitas fraternitatis per se solum non excludit suspicionem finistram insidiam viri fratris, cui in Regno successurus erat, vt contra Menoch. *de arbitrat. casu* 168. n. 14. *cum seqq.* resoluit bene Sord. *de aliment. tit. 4. §. 13. n. 11.* sed cessare quousque et alii circumstantiis, morum scilicet, bonae famae, & dinitiarum ipsius substituti, aut proximioris, & tenocitatis patrimonij papillaris arbitrio indicis tegulandis constituerit eam insipicionem sufficiens excludi, nam tunc et tiam illos, qui populo successori sunt, admittendos ad eius non solum tutelam, sed etiam educationem, efficaciter colligitur ex d. l. 1. *vers. denique*, & tradunt Menoch. *de casu* 168. n. 1. & 14. *cum seqq.* & conf. 62. n. 12. Sord. d. §. 13. n. 1. in l. 1. n. 32.

Si ubique legitimo decederet filio, Licet ex pluribus in eodem gradu existentibus masculis etiam minor praefertur femine in successione Regni, vt tradunt Palam. *in repet. rubr. de donat. inter vir. & uxor.* §. 69. n. 24. Menoch. *conf.* 435. à num. 14. & conf. 496. à num. 27. & conf. 500. num. 7. & conf. 482. num. 7. Trentaeque de substitut. p. 4. n. 9. Tiraquel *de iure primog. q. 10. à num. 18.* Gam. *Lusit. decis.* 357. *Coar. var. lib. 3. c. 5. num. 5.* Cald. Pereira de nominat. *emphyt. q. 17. num. 36.* Molin. *de primogen. lib. 1. c. 4. num. 1. cum seqq.* Burg. *Theologus de iustit. tract. 2. disp. 62 §. 1. princip.* Molin. *de Pace in primogen. legum Tauri. n. 66.* Gom. l. 40. *Tauri. n. 62.* Card. Mantie. *de canonic. vlt. volunt. lib. 2. tit. 1. n. 8.* Tamen femine consanguineis gradus temeroribus etiam masculis praefertur in Regnis in quibus id consuetudo introducta est, propterea bene testatur omnes in hoc conuenire Tiraquel *citato loco*, n. 12. vbi n. 1. *cum seqq.* congerit plures feminarum Regias successiones in variis totius fere Orbis Regnis admissas, quas etiam enumerat Card. Tusch. *tom. 6. lib. 8. c. 10. §. 1. cum seqq.* & tanquam indubitatum constituit Clar. *de feudum*, q. 7. num. 2. & quoad Regna Hispanie tradit Rojas *in epis. success.* n. 36. Burg. *vbi proxime*, n. 47. Peliczer *de maiestate* p. 2. q. 6. n. 2. Palaz. *de iustit. obsequium Regni Navarra.* p. 6. §. 10. *vers. itaque.* Que quidem feminarum praetatio in successione Regni contra masculos etiam remotiores colligi potest ex principiis iuris communis, quippe quod verbum, *filium*, de quo in hoc text. etiam in numero singulari comprehendit de se non solum filios masculos, sed etiam feminas, vbi aliud intentio disponens, vel materis subiecta non postulat, in iura reg. text. in l. *filium*, ff. *de iur. qui sum sui, vel alieni iuris*; & in l. *filij appellatione*, in l. *illa* gloss. ult. ff. *de verb. signific.* atque ita pro regula constituantur plures, quos lae refert, & sequitur Tiraquel *de retractu* r. 1. §. 1. gloss. 9. n. 21. *cum seqq.* in l. 1. n. 105. *Conar. variat. lib. 2. c. 18. n. 1.* Menoch. *remed. 4. adspic. possit.* n. 61. Valac. *de iure emphyt. q. 45. n. 3.* Gam. *Lusit. decis.* 337. num. 5. & *cum seqq.* Pinel. in l. 3. num. 33. C. de bonis matern. & alij, vt per Cald. Pereira *de postulat. eligendi*, c. 15. n. 17. & per Aluar. Valacian *praxi parit.* c. 4. n. 5.

Iura Regni succederet.] Ergo iure sanguinis, & non hereditario defecit Regni successio, sicut tradunt plures vt per Tiraquel *de iure primog. q. 15. n. 2.* Cordub. in l. *quis à liberis*, §. *idem repetit.* num. 136. ff. *de liberis agnosc.* Peliczer *in tract. de maiestate*, p. 4. n. 47. & 48. q. 1. Molin. *de primogen. lib. 1. c. 3. n. 10.* & c. 8. n. 9. & lib. 3. c. 6. n. 9. P. Molin. *de iustit. tom. 3. disp. 62 §. 1. n. 5. 6. & 8.* & disp. 61. n. 2. Muler. l. 6. tit. 7. gloss. 3. num. 1. col. 3. in princ. lib. 5. *nona recept.* Pichard. *ad tit. Instit. de heredit.* quae ab intestato deferantur, tract. *de repraesent.* §. 2. n. 28. & alij plures, quos refert, & sequitur Catil. *controuers.* lib. 3. c. 19. n. 17. *cum seqq.*

Contra Oldrad. *confil.* 94. num. 8. *cum seqq.* & alios, 16 quos refert, & sequitur Tiraquel. *d. quest.* 25. num. 3. *cum seqq.* *Conse. praxi.* c. 1. num. 4. & 7. Valac. *de iure emphyt. quest.* 50. num. 12. & 12. Gom. l. 40. *Tauri. n. 62.* & 72. vbi Aemond. *gloss.* 1. num. 22. 23. & 24. & 81. Ioan. Garc. *de expens. lib. 6. n. 15. 16. 31. & 32.* Humad. l. 9. gloss. num. 3. tit. 7. part. 2. vbi Gregor. *Lop. col. 1.* ante finem, & Agulter *de successione Portugalliae*, part. 2. n. 2. 69. & 104. existimantes successorem in Regno de se non defecit iure sanguinis, sed potius iure hereditario.

Dilectum affecit, &c.] Ex his verbis iunctis aliis, 17 ibi, *magnanimitate ac potentia*, colligitur quod qualitas requirita in Regis coadiutore pertinet ad victorias, quae in quolibet supremo gubernatore ad ream Reipubl. gubernationem repetiri debent, propterea est denotio, prohibita, circumspectio, & in subdolis dilectionis affectus, rursus & iustitia, animi fortitudo, constantia, prudentia, & liberalitas, ac potentia, vt obseruant Tiraquel *de nobilitate*, l. 17. n. 40. *cum seqq.* Burg. *an prolegem Tauri. n. 38.* & 41. Molin. *de primogen. lib. 1. c. 2. n. 20.* Gregor. *Lop. per text. lib. 1. tit. 1. p. 2.* Corlet. *in repet. huius text. col. 16.* in fin. *cum seqq.* & in tract. *de possit. Regis*, part. 2. q. 10. Beiling *in speculo Principum*, rubr. 8. n. 11. & 12. p. 1. sequitur elegantem Iost. *Lipl. de moniti.* & *exemplis politicorum*, lib. 1. c. 26. 7. & 8. & lib. 2. c. 9. *cum seqq.*

Præteritum cum ad curam, &c.] Notatur ad hoc, quod 18 Regi adhuc minori dandus est curator, & coadiutor ad Regni gubernationem, vt per Tiraquel *de iure primog. quest.* 23. num. 2. *cum seqq.* & q. 10. num. 207. Gom. l. 40. *Tauri. num. 9.* & n. 69. Rebouff. *ad l. quibus 15. vers. praeterea ff. de verb. signific. pag. 129. col. 2.* Cald. Pereira in l. *si curatorem*, verbo *hunc contrarium*, num. 45. *cum duobus seqq.* C. de in integr. restit. minor. Peregr. *de iure fisci*, lib. 1. tit. 3. num. 7. Molin. *de primogen. lib. 1. c. 13. num. 30.* & 31. D. Barbo. in l. *curator*, §. *vlt.* num. 159. ff. *de iudic.* quae quidem tutela, seu cura Regis durat vsque ad viginti annos, ex adductis per Gregor. l. 3. verbo *de vntate aetatis*, tit. 1. §. part. 2. & per Aemond. l. 1. num. 3. tit. 3. lib. 3. *nona receptat.* contra Gutier. *de iustit. part. 1. cap. 18.* num. 1. existimantem durare vsque ad 25. annos.

Debitum eis exhibentes honorem.] Notatur ad hoc, 19 quod administratori honos est exhibendus, sicut ipsi domino, vt per Stephan. Gratian. *discept. forens.* c. 111. num. 32.

Per hoc autem, &c.] Vnde colligitur summum Pont. 20 non posse Regibus hic depositis nouos constituere Reges in praedictum legitimum successorem, vt resoluit Molin. *de primogen. lib. 4. cap. vlt. n. 37.* P. Molin. *de iustit. tract. 2. disp. 29. vers. ex dictis Setu.* Quaeque dicant Palaz. *de obsequium Regni Navarra.* p. 6. §. 7. Anch. in cap. licet, de voto, l. 7. Gregor. *Lop. l. verbo non entendu*, tit. 1. §. 2.

Intellige tamen huiusmodi resolutionem non procedere, vbi ex circumstantiis in dicto Regis praesentia, & successorum occurrentibus appareret expedire bono spiritali totius Regni, & conseruationi Religionis, vt Regni successio per summum Pont. auferatur proportionabiliter ab vno, & à pluribus successoribus, vel ab omnibus, ac tandem extraneo adinuenirent, cum facultate Regnum debellandi, vt quia aliter conseruari fortè non potest haereticis possessoris, aut quia proximior haereticus est, aut denique talis ex quo spiritalis boni notabile damnum refulceret, tunc enim posse summum Pont. possessionem Regno priuare, aliumque extraneum ab eius familia Regem constituere, bene resoluit P. Molin. *d. disp.* 29. *vers. ex dictis Setu.*

- 12 Notatur etiam ad hoc, quod legitimatus à Summo Pont. etiam legitimeur plenissime, non censetur legitimatus ad Regni successionem in preiudicium alterius consanguinei, cui ius & consuetudo succedendi defert Regni successionem decedere Rege suo legitima prole, vt per Ioan. Garc. de nobilit. gloss 21. n. 45. Peteg. de iure fisci lib. 1. tit. 2. n. 7.
- 13 In gloss. *Libertat.* Notatur ad hoc quod tutor, seu curator Principis potest liberalitates exercere, & donationes facere, vt per Palat. in repet. rub. de donat. inter vir. & uxor. 4. q. n. 1. Sord. conf. 3. n. 73. cum seq.
- 14 In gloss. *Redditiui*, ubi generale nomen est, plus enim est in redditu, quam in fructu. Ita Tirac. de retrahit. lig. 5. 1. gloss. 6. in princip. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. 4. 7. prosum. n. 194. In quo autem differat fructus à redditu; vide Valdes. ad Roder. Snar. p. 2. ad l. 1. de la gaus. glo. lib. 1. fori. n. 6. pag. 25. col. 1. D. Barbof. in l. finitum. n. 33. ff. soluto matrim.
- 15 Notatur etiam ad hoc, quod appellazione reddituum, & obventionum venit etiam id quod non censetur, vt per D. Barbof. in l. duntaxat. 4. si vir. n. 45. ff. soluto matrim. & dixi in tract. de appellat. verborum utriusque iuris signific. verbo *Redditiui*.

SYMARIUM.

- 1 Episcopo à paganis, vel à schismaticis capto, non Archiepiscopo, sed Capitulum administrat, nisi Papa quem citò hoc fieri poterit super hoc Capitulum consulendus aliter ordinaret.
- 2 Episcopo à paganis, vel schismaticis bello capto si seruum capientium.
- 3 Iurisdic. Episcopalis Episcopo capto à paganis, vel schismaticis, pertinet ad Capitulum, non vero ad Archiepiscopum.
- 4 Vicarius creari debet in spiritualibus, & temporalibus.
- 5 Vacandi totius modus venit ubi nullus expressus est.
- 6 Capitulum Sede vacante potest dare licentiam alieno Episcopo Pastoralia sui districti exercendi.

CAP. Si Episcopus. III.

Bonif. VIII.

- 1 Episcopus si fiat captiuis à paganis, vel schismaticis, gubernabit Capitulum tanquam in Sede vacante, & non Archiepiscopus, donec Papa quamprius consulens promittat. Colligunt ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Butr. Domini. Monach. Franch. Vin. in ration. lib. 1. pag. 172. Alagona in compend. pag. 94. ximilind Ximen. in concord. p. 2.
- 2 A paganis, vel schismaticis captiui. Ex his verbis iunctis aliis ibi liberati reuerti, colligi videtur Episcopum à paganis, vel schismaticis bello captum fieri seruum capientium, vt tenent in presenti, Franc. n. 3. in fin. Domini. sub n. 7. Monach. n. 1. & Prob. ad eundem, l. si in l. ex ea 1. 21. 5. in infirmum sub n. 3. ff. de verb. oblig. Alex. conf. 1. 10. incip. Ades grauit à n. 6. & 13. vol. 6. Marian. Sic. conf. 9. 1. in prior. Aleix. in l. hostes, n. 5. ff. de verb. oblig. Panin. de potest. Capituli prelat. 7. n. 11.
- 3 Non Archiepiscopo sed Capitulum, &c.] Notatur ad hoc, quod Episcopo à paganis, vel schismaticis iurisdic. Episcopalis pertinet ad Capitulum, non vero ad Archiepiscopum, ac si Episcopali Sedes per mortem vacaret, vt per Panin. de potest. Capituli, q. 1. sub num. 4. Paul. Layman. in quest. Canon. de Pralat. Ecclesiast. elect. q. 104. lit. A.
- 4 In spiritualibus, & temporalibus, &c.] Notatur ad

hoc quod in spiritualibus, & temporalibus Vicarius Episcopi creari debet, vt per Rebuff. in praxi benef. tit. forma Vicariatus, n. 15. & 16.

In gloss. *Mortem*, ibi, renunciationem, translationem, depositionem, vel alio modo. Notatur ad hoc, quod ubi nullus est expressus modus vocandi, omnis venit, vt per Azoned. l. 1. n. 2. tit. 3. lib. 7. noua recap. Item quod procurator continuus à Pralato sicut reuocatur per eius mortem, ita per renunciationem, ex adductis per Gonzal. ad reg. 8. Cancell. 4. 5. prosum. num. 4. 5.

In gloss. *Dicitur ibi, quod Capitulum talem confirma.* 6. bi. Notatur ad hoc quod Capitulum Sede vacante, quippe quod solum habet Episcopalem iurisdictionem, potest dare licentiam alieno Episcopo Pontificalia sui districti exercendi, vt per Flores de Mena var. lib. 2. q. 24. num. 17.

SYMARIUM.

- 1 Ecclesia Cathedrali vacante solus Papa visitatorem deputat nisi Archiepiscopo propter negligentiam, vel desolam Capituli administrationem cum causa cognitione deputaret, & n. 3. & 4.
- 2 Deputatur text. in capis, cui 4. 2. de de. hoc lib. & in cap. obitum, & in cap. ult. 61. dist.
- 3 Visitator Sede vacante deputatus à ipso censetur habere generalem administrationem, quatenus ea non exprimitur in mandato.
- 4 Visitator Episcopali Sede vacante deputatur ab inferiori à Papa non potest conferre beneficia specialia ad solam collectionem Episcopi, seu si sit deputatus à Papa, & n. 8.

CAP. Ecclesiæ IV. & ult.

Cathedrali Ecclesia vacante solus Papa potest mittere visitatorem, nisi quando Capitulum ob negligentiam, vel malitiam malè gubernaret, quia tunc Archiepiscopo vocato Capitulo, & præmissa cognitione causæ poterit deputare visitatorem, vel administratorem, & talis visitator, licet habeat administrationem in spiritualibus, & temporalibus, non potest conferre beneficia. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Butr. Domini. Monach. Franch. Vin. in ration. lib. 1. pag. 172. Alagona in compend. pag. 95. ximilind Ximen. in concord. p. 2.

Ex hoc text. colligi videtur Episcopali Sede vacante solum Summum Pont. posse deputare visitatorem, nec id permittum esse Capitulo, imò nec Archiepiscopo, nisi ob negligentiam, vel malitiam eiusdem Capituli, vt resoluunt Monach. in presenti, n. 5. & 6. Imol. in c. 1. sub num. 1. col. 2. infirm. & col. 3. post med. Sede vacante, Paul. Fusc. de visitat. lib. 1. c. 2. sub num. 20. Boer. decis. 2. n. 9. moti per text. in presenti, cui videtur consonare text. in capis cui 9. 2. de elect. hoc lib. & per text. in cap. obitum 61. dist. & in cap. ult. ead. dist. & in cap. charitatem 12. q. 2.

Contrarium tamen, imò quod Capitulum Episcopali Sede vacante visitare possit per se, vel per alium, & ita visitatorem deputare, nec huiusmodi depurationem soli Summo Pont. competere, tenuit gloss. verbo *Capitulum post med. in Clem. 1. 5. n. de heret. Archid. in c. pen. n. 2. & 3. sup. hoc tit. Abb. in c. cum alim. n. 2. col. 1. post princ. de maior. & obed. Marian. Socin. de visitat. q. 11. sub n. 4. Panin. de potestate Capituli, p. 1. princ. q. 7. sub n. 1. 2. & 3. Rebuff. in praxi benef. p. 1. 2. de deolut. n. 65. Syluast. in sum. verbo Capitulum, n. 2. Molin. de iuris. tom. 5. disp. 11. sub n. 27. Card. Tufch. tom. 1. lit. C. cap. 56.*

De Supplenda Negligentia, &c. Tit. VIII. 75

concl. 56. num. 1. 2. mon. etiam auctoritate huius text. in vers. nisi forte, dum ibi inquit ad Archiepiscopum devolui potestatem deputandi visitatorem Sede vacante si Capitulum negligenter, aut perperam administravit in spiritualibus, & temporalibus, consequenter probat eandem potestatem in eodem Capitulo originaliter computatione Archiepiscopi referre, prout constat in quolibet negligente scilicet originaliter ea munera, quæ ex capite negligentie ad alium devoluntur, iuxta text. in c. 2. de concess. prebenda, & in c. 1. & per totum, hoc tit. in Decret.

4 Verum posse Capitulum Episcopali Sede vacante constituere visitatorem, id est, administratorem generalem, & etiam Vicarium generalem, & ceteros officiales necessarios pro administratione Episcopatus, iure optimo resoluunt Monachi in presenti, num. 1. & Domin. in fine, Archid. in d. cap. pen. num. 1. Rebuff. d. tit. de deusol. num. 62. Panin. de potest. Capituli, p. 2. princ. quæst. 10. sub num. 2. Grotius. canon. quæst. lib. 2. c. 17. num. 22. Cardof. d. praxi iudicium, verbo Capitulum, num. 3. Molin. de usuf. rem. 6. tract. 5. diffus. 11. sub num. 1. Card. Tulech. d. concl. 56. num. 5. Ad text. verò in presenti, respondetur cum non negare facultatem Capitulo iuxta supra dicta competentem Episcopali Sede vacante ad constituendum visitatorem, id est, administratorem generalem Episcopatus, aut equam is constituitur à Summo Pont. sed solum decidere quod nec Archiepiscopus, nec quilibet alios superior, excepto eodem Romano Pont. potest sine cognitione cause de qua hic, videlicet negligentis, aut protervæ Capituli administrationis visitatorem illum constituere, qui intellectus & responso hunc text. constat ex pressum ex licet eiusdem si totum eius principium attentè legatur, & exceptio, quam facit, in vers. Nisi forte, ad prædicta verba eiusdem text. referatur cum promissa retinuerint relatione, prout est de natura exceptionis ad regulam, iuxta text. in l. nam quod liquidè, §. ult. vers. sed si ita, ff. de penult. gna. Iuxta quem intellectum tantum obest quod text. in presenti, intendat negare Capitulo hanc potestatem deputandi visitatorem generalem in spiritualibus, & temporalibus Sede vacante, ut immò illud in eadem potestate defendat, & prohibeat turbati ab Archiepiscopo, vel quolibet alio superiore sine cognitione cause legitime, quando Capitulum ea potestate veti voluerit, dum aliud ab ipso Summo Pont. circa eandem dicti visitatoris deputationem non fuerit ex plenitudine potestatis, & ex generali omnium Ecclesiarum cura sibi competente dispositum, prout ab eodem disponi potest ex verbis text. in d. cap. pen. sup. hoc tit.

5 Deinde adnotatis hanc eandem resolutionem non obstat text. in d. eis, quia responderetur eum text. non negare quod Capitulum Sede vacante possit dictum generalem visitatorem deputare iuxta nostram resolutionem, sed solum intendere aliud longè diversum, per quod modificari, & limitari debet eadem resolutio, ut legenti patebit. Ad text. verò in d. cap. obuium, & in d. cap. ult. §. 1. diff. ultra responsum Innoc. in capad. abulendum, de heret. quam sequitur Panin. diff. p. 1. quæst. 7. num. 2. responderetur verum quidem esse in terminis horum iurum deputatum fuisse à Summo Pont. visitatorem prædictum generalem, sed id non contigisse ex eo quod Capitulum non posset illud constituere, si à Summo Pont. non esset constitutus, sed solum ex eo, quia vel Capitulum deputationem huiusmodi indebitè differat, ut innouet verba text. in d. cap. obuium, ibi. affidat adhortationibus, &c. vel quia Summus Pont. aliunde voluit in eadem deputatione preuenire ipsum Capitulum, prout potest ex Barbof. Collect. Tom. I. P.

plenitudine potestatis iuxta nostram text. in princ. tuncque eius intellectus, de quo supra, & ex eius universalis, quam ipse impendit, & impendere potest omnibus Ecclesiis, iuxta text. in d. cap. pen. sup. hoc tit. cum ibi adducis per doctores.

Administratorem legitimum, &c.] Collige ex text. quod visitator Sede vacante deputatus eo ipso constitutus habet generalem administrationem, quomvis ea non exprimitur in mandato, ut post Lep. & Lan. obiter Domin. in presenti n. 10. Archid. sub num. 2. & Franc. sub num. citato 1. Non obstat text. in c. cum nobis 19. in fin. de elect. dum Pontifex in deputatione visitatoris de quo ibi, exprimit illa verba, libera administrationem, &c. quasi in illis significans quod absque huiusmodi experitione non censetur ei commissa prædicta libera, & generalis administratio, quia responderetur hæc verba posita fuisse in eo text. ad maiorem tantum cautelam, non quod necessaria essent ad inducendam eam liberam, & generalem administrationem, quæ resultat ex sola deputatione procuratoris, id est, visitatoris generalis de quo ibi, prout bene intelligit Domin. d. n. 10. Nec obstat quod huiusmodi visitator videtur assumptus in procuratorem Episcopatus, & Ecclesiæ, d. cum nobis, ibi. in procuratorem consuevit, &c. & procurator non censetur habere liberam, & generalem administrationem, nisi id in mandato exprimitur, iuxta text. in l. mandatum 60. in princ. ff. de procurat. & in cap. procurator, in princ. et. in hoc libro, quia responderetur hoc procedere, & concludere solum in procuratore primari, ut per eam expediat vniuersitas omnium causarum, & negotiationum, quæ cadunt sub administratione continentis, videlicet Capituli, aut similis, & ideo administratores vniuersitatem censeri habere administrationem cum libera, resolut. Dec. conf. 104. incip. Vnde elegimus sub n. 5 quem refert, & sequitur Card. Tulech. d. concl. 45. num. 1. 2.

Conferre non potest.] Collige ex text. visitatorem Episcopali Sede vacante, deputatum ab inferiore à Papa non posse conferre beneficia spectantia ad solam collationem Episcopi, ita obiter Domin. in presenti, num. 1. Franc. sub num. 2. Monach. sub num. 1. & 2. post gloss. hic verbo Episcopi, Cardof. in praxi iudicium, & Adulac. verbo visitator, num. 1. 4. Ratio est, quia siue visitator generalis deputetur à Capitulo, prout deputari potest iuxta supra resolutum in principio huius textus, siue deputetur ab Archiepiscopo ex iure devoluto propter negligentiam, vel malitiam eiusdem Capituli, iuxta hunc eundem textum in vers. Nisi forte, nunquam habere potest maiorem potestatem quam is, à quo deputatus est, ex text. in cap. Daubertum 1. q. 7. & in l. nemo plus iuris ff. de reg. iuris, Card. Tulech. tom. 5. lib. 1. d. concl. 45. num. 32. æqui nec ipsum Capitulum, nec ipse Archiepiscopus vtem sua eius potestate ex capite dicti iuris devoluti potest Sede vetè, vel si tunc vacante conferre beneficia ad solam Episcopi collationem spectantia, iuxta text. in c. 1. ne Sede vacante, cui similis est in c. ult. de Regular. hoc l. & in c. 1. in princ. de instans. sed. lib. & resoluta per Panin. de potest. Capituli, p. 2. princ. q. 1. Rebuff. in praxi benef. p. 1. tit. de deusol. a. n. 70. Molin. d. tract. 5. diffus. 11. & n. 1. Igitur, & c. quam rationem sequitur Monach. in presenti d. n. 1.

Quam à Romano Pont. &c.] Collige ex text. visitatorem, ad eam administrationem generalem Sedis vacantis à Summo Pont. deputatum posse conferre beneficia

ficia etiam spectantia ad solam collationem Episcopis, obstant omnes in presenti, Rebuff. d. 11. de desolat. num. 99.

De Temporibus Ordinationum, & qualitate Ordinandorum.

TIT. IX.

S V M M A R I V M.

- 1 Episcopus Italiae Ultramontanum non ordinat nisi de speciali licentia Papae, vel per penitentem literas Episcopi sui continentes instam causam quare nolit, vel non possit illum ordinare, si secus factum fuerit, ordinatus punietur poena condigna, & ordinatus noster suspensus, ita, quod etiam à Penitentiarius Papae sine ipsius specialis licentia absolui non possit, & c. 1.
- 2 Ultramontanus, qui domicilium acquisivit in Italia, potest Ordinibus donari ab eo, qui ratione domicilij eius est superior, vel ab altero de eius licentia.
- 3 Ultramontanus, qui non proprie ita appellantur, sed medijs sunt, minime ligat huius textu diffinitio.
- 4 Episcopus quando non potest suos subditos ordinare, ab eo dari debent literae dimissoria continentes excusationes ob quas ipsi Ordines conferre non possit.
- 5 Apostata à Religione solo iure communis attentio excommunicationem non incurrit.
- 6 Itali ab Ultramontano, & ultra Montes Ordinari sine licentia proprii Episcopi non comprehenduntur sub dispositione huius textus.
- 7 Extensio in lege concessoria admittitur ad omnes casus, quibus ratio expressa adaptari potest.
- 8 Ordinem sacerdotum appellatione non veniunt minores.
- 9 Suspensi si celebrent irregularitatem incurrun.

CAP. SEXTE. I. Clem. IV.

EPISCOPI Italiae non ordinant Ultramontanos nisi de licentia Papae, vel cum literis dimissorialibus sui Ordinarij, in quibus exprimat causa, quare nolit, vel nequeant eos ordinare; si secus fiat, ordinatus est suspensus, à qua suspensione non potest absolui, neque à Penitentiariis Papae absque illius specialis licentia, & careat spe illam obtinendi, ordinans vero poenitet penitentia condigna. Colligitur ex Ordin. Archiep. Gemin. Ioan. Andr. Butr. Anchar. Dominic. Monach. Franch. Viulan. in ration. lib. 1. pag. 190. Alagona in compend. pag. 100. remissive Ximén. in concord. p. 1. & 2.

Pluribus Episcoporum Italia, &c.] Collige ex text. prohiberi Episcopis Italici Ordines conferre hominibus Ultramontanis, praeterquam si à Papa specialem habuerint facultatem, vel ab Episcopo, de cuius diocesi traxerint originem, vel beneficium retinent, & huiusmodi Ultramontani ab Italici sic Ordines suspicientes declarantur suspensi ipso iure, eorumque dispensatio est reservata Papae, ut per Henric in summa, lib. 10. c. 1. 2. 4. 1. dit. S. Campan. in diversis iuris Canon. rubr. 9. c. 1. à n. 3. metipsum de offi. & potest. Episcop. p. 2. allegat. 8. à n. 3. & de iure Ecclesiast. lib. 1. c. 33. m. 53. cum seqq.

Notandum S. D. N. Vrbano VIII. in sua constit.

contra male ordinantes, & male ordinatos, incip. secretis, sub dat. 11. Decembr. 1624. approbatis, & innovatis penitus huius cap. Mon proprio, & ex certa scientia prohibuit omnibus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis in Italia existentibus ne quovis pretexto, & ex quacunque causa Hispanos, Lusitanos, Gallos, vel Germanos, aliosque quoscumque Ultramontanos, & ex quibuscumque locis extra Italiam oriundos non solum ad sacros, sed nec etiam ad minores Ordines, vel clericalem characterem promovere audeant, seu praesumant, nisi dimissorias suorum ordinum literas à Nunciis, seu Collectoriis Apost. in illis partibus commorantibus recognitas, probatas, & subscriptas habeant, eorumque Nunciorum, seu Collectorum subscriptiones à Vicario in alma Urbe in specialibus generali similiter examinatas, recognitas, & probatas fuerint, alias promouentes ad annum ab exercitio Pontificali, promoti vero perpetuae suspensionis poenam absque fide dispensationis à Sede Apost. obtinenda incurrun eo ipso, tunc ego ipse d. 1. 1. de iure Ecclesiast. lib. 1. c. 33. m. 58. & Bonae. de suspensionib. omnibus in particulari diff. 2. q. 2. p. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9.

Utrum autem Ultramontanus, qui domicilium acquisivit in Italia, possit Ordinibus donari ab eo, qui ratione domicilij eius est superior, aut ab altero de eius licentia? quod est ad praesens institutum non commendanda, in qua text. in presenti haud excludere Anathem. domicilij indubitanter asserit Ioan. Monach. in presenti m. 1. vers. sed quare, commendat Philip Prob. m. 1. vers. censetur, Archid. m. 1. vers. originem, eam aequae esse adiungit Gemin. m. 1. 3. vers. credo, amplectatur Franch. num. 11. in fine, propterea cor refert Campan. d. 1. m. 10. vbi m. 11. post Franch. num. 10. & Gemin. num. 8. subdit dispositionem huius text. completi Ultramontano ordinatum in Italia ab Ultramontano Episcopo, non tamen eiusdem ordinis superiore, nec precedentibus proprii Ordinarij dimissoriis.

Huius autem textus suspensio haudquaquam eos 4 ligat, qui non proprie Ultramontani, aut Citramontani appellantur, sed medijs, eo quod non vltra, aut intra montes degunt, ut concludunt Ioan. Monach. in presenti, n. 2. vers. dic contra, Franch. num. 4. Ioan. Andr. ante n. 1. vers. Ultramontani, Gemin. m. 6. in fine, & Anchar. vers. tertio nota, Campan. d. 1. m. 9. ego ipse d. alleg. 8. m. 6.

Causa rationabilem continens. Notatur ad hoc, 1 quod quando Episcopus non potest suos subditos ordinare, ab eo dari debent literae dimissoriae continentes excusationes ob quas ipse non potest Ordines conferre, ut per Fr. Emman. quest. Regul. tom. 3. quest. 14. art. 1.

In gloss. Apostata, ibi, qui excommunicati non sunt, 6 &c. Notatur ad hoc, quod apostata à Religione solo iure communis attentio excommunicationem non incurrit, ut per Arag. 2. 1. quest. 12. art. 1. in dub. de apostasia à Religione, & ibi Ran. dub. 1. post 2. concl. Snar. tom. 5. de censur. diff. 3. 1. c. 6. m. 1. Less. de iustis, lib. 2. c. 41. dub. 1. m. 109. Sanch. in preceptis Decalogi, tom. 1. lib. 5. c. 8. m. 20.

In gloss. Italia, ibi, quid est converso, si Episcopus Pl. 7 tramontanus ordinet Italianum, &c. Collige Italos ab Ultramontanis, & ultra montes ordinatos sine licentia proprii Episcopi non comprehendit huius textu dispositione, ut per Anchar. hic vers. circa hoc, Sylvest. verba irregularitatis, m. 11. Nauae. conf. 33. m. 1. sub hoc tit. vbi subdit hanc glossam communiter receptam esse peccata in ea citata, & rationes adductas, refert Campan. d. c. 1. m. 11.

In cad. gloss. ibi, Credo per primam rationem, & c. 8 Notatur

11 In gloss. *Starnoni ibi*, sed non illa suspensio, quare regularitatem inducat. Vide Salzedo ad Bernard. in prol. cap. 26. Int. D. Paul. Comitoli. *resp. moral.* lib. 6, c. 46. *STROM.* 4.

SUMMARY.

- 1 *Episcopus originis, domicilij, vel Ecclesiastici beneficij commendatarius ad Ordines dare potest, inferiores Prælati non nisi ex privilegio, nec officiales Episcoporum, sed hi, qui habent administrationem jurisdictionis illas bene concedunt.*
- 2 *Episcopus ad quem spectat ordinare, vel literas dimissorias conferre, vel est originis, vel beneficij, vel domicilij.*
- 3 *Originis Episcopus quoad Ordines concedendos dicitur Episcopus loci in cuius diocesi natus est ille, qui promereri desiderat.*
- 4 *Pater originis ratione potest quis Ordines suscipere ab Episcopo loci in quo eius pater natus est.*
- 5 *Beneficij ratione efficitur quis subiectus Episcopo diocesis, in qua illud habet, & potest ab eo ordinari.*
- 6 *Beneficium etiam exiguum, & quavis residentiam non requirit obtinens potest ordinari ab Episcopo diocesis in qua illud habet, & n. 7.*
- 8 *Amplius etiam beneficium stellatus ad alterum Episcopi promissionem.*
- 9 *Beneficium etiam in commendam maxime perpetuum habens, potest ordinari ab Episcopo diocesis in qua illud obtinet.*
- 10 *Præstimum aliquem possidentem potest ordinari ab Episcopo diocesis in qua illud obtinet.*
- 11 *Beneficia plura habens in diversis diocesis ab uno illarum Antistite promereri potest.*
- 12 *Domicilium quando quis dicatur in aliquo loco habere, ostenditur.*
- 13 *Domicilij ubi sit mentio in dubio intelligitur de domicilio habitationis, & non originis.*
- 14 *Abbas Episcopatum iurisdictionem habens non potest concedere literas dimissorias suis subditis.*
- 15 *Abbas an & quando suis subditis Regularibus minoribus Ordinibus conferre possit, ostenditur.*
- 16 *Vicarius generalis Episcopi literas dimissorias concedere non potest nisi Episcopo in remotis agente.*
- 17 *Episcopus quando dicatur in remotis agere, remissine.*
- 18 *Capitulum Sede vacante absolute literas dimissorias ad Ordines ab alieno Episcopo suscipiendas alim dare poterat, & quid attentis nova dispositione Concil. Trid. ostendatur, & n. 19.*
- 19 *Capitulum Sede vacante non potest infra annum concedere literas dimissorias etiam ad primam Tonsuram.*
- 20 *Domicilium in pluribus locis potest quis habere.*
- 21 *Locus remotus quis dicatur est arbitrium iudicis.*
- 22 *Religiosi promereri debent ab Episcopo loci ubi degunt, vel ab alio eius accedente assensu, procedentibus tamen literis dimissorias suorum superiorum.*
- 23 *Pater Societatis Iesu possunt à quocunque Catholico Antistite ordinari.*
- 24 *Neutrum alibi natum an valeat Episcopus loci ubi meratur infra annum probationis ordinare, ostenditur, & n. 36.*

CAP. Cùm nullus. III.

Bonif. VIII.

Episopus originis, beneficij, vel domicilij dimissorias concedere potest. Inferiores verò Praelati

vt Religiosi, non possunt, nisi habeant indultum à Se-
de Apost. Episcopo autem agente in remotis pote-
est ipsius Vicarius generalis in spiritualibus, & Sede va-
cante Capitulum, vel qui habet administrationem spi-
ritualium. Sed Officiales Episcoporum non possunt huius-
modi litteras dare. Item Prelati Religiosi possunt or-
dinari à locorum Ordinariis in quibus habitant, licet
non sint ordinii. Colliguntur Ordinar. Lap. Abb.
Archid. Gemin. Ioan. Andr. Burr. Anchar. Dominicus
Monach. Franc. Venian. in ration. lib. 1. pag. 288. Alagon.
in compendio pag. 101. remissus Ximen. in concordant.
part. 1. c. 2.

Interrogatur hoc casu Episcopus, &c.] Notatur ad hoc quod proprius Episcopus ad quem spectat Ordinem, vel litteras dimissionis concedere, vel est Episcopus originis, vel beneficii, vel domicilij, vt per Sylo. in sum. verbo Ordo 2. n. 3. Rebuff. in praxi beneficij de litteris transmissis. n. 5. Henric. in sum. lib. 10. c. 12. Jacob. de Graff. in auctor. decr. p. 1. lib. 4. c. 12. 6. Steph. Quartan. in summo. Bullarj verbo Ordo vers. quoad terram. Less. de iustis lib. 2. c. 34. Ansh. 19. n. 9. 2. Et Ledon. Miranda in man. Pralat. sum. 1. g. 18. art. 1. Aloyf. Ric. in praxi verum fore Ecclesijs decr. 198. n. 1. Lay. edit. alias refert. 257. in 2. edit. & in decr. Curia Archiep. Neapol. decr. 3. 7. p. 4. Campan. in diuersis iuris Canon. vrb. 9. c. 8. n. 8. cum seq. Vgolin. de offic. & potest. Episc. c. 16. §. 1. incipit in simili tract. p. 2. alleg. 4. a princ. & de iure Ecclesijs. lib. 1. c. 14. n. 10.

Oriandus. Episcopus igitur originis quoad Ordines concedendos dicitur Episcopus loci, in cuius diocesi natus est ille, qui promereri desiderat, vt per Henric. d. lib. 1. c. 2. §. 1. Piasce. in praxi Episc. p. 1. c. 1. n. 9. Bonac. de Sacram. diff. 8. quæstio. p. 1. c. 1. n. 13. Campan. d. c. 3. n. 9. Vgolin. d. c. 16. §. 1. u. 1. Homobon. de Bonis in exam. Ecclesiasticis p. 1. tract. 2. c. 1. q. 5. n. 1. mensium d. alleg. 4. m. 2. c. d. c. 1. n. 20. Vbi etiam quis baptizatus est inde trahit originem, ex proinde per librum Baptismi illa probari potest, ex adductis per Rebuff. in tract. de pacificis poss. n. 217. Gonzal. ad res. 3. Carol. c. 1. §. 1. n. 105.

Origo patris inspicitur quoque ad Ordines susci-
piendos, ita ut qui ratione patrem originis possit
Ordines suscipere ab Episcopo loci in quo eius pater
natus est tenent Zetolan *praxi Episc.* p. 1. *verbo di-*
missoria, Paul. Comitol. *ref. moral. lib. 6. q. 4. 5. Vgolin.*
d. cap. 1. q. 1. num. 4. Gmter de matrimoniis. 6. 3. num. 29.
Protier de Augustino in *addit. ad Querant. verbo Or-*
de, vers. quod tertium, Campan *d. cap. 3. num. 9. Aloyf.*
Ric. d. ref. sol. 1. 37. num. 4. & d. decis. 3. 17. num. 1. 3. 4. Ego
ipse d. alleg. 4. num. 4. vbi num. 1. 5. obsecro non possit
Ordinandum apud Episcopum originis suæ matris
Ordines recipere nisi pater sit naturalis. Ex origine
verò an non dici nepotem ad Ordines (susci-
piendos) illius loci, in quo *nos* natus est. Ex Com-
tradunt Aloyf. Rice. *d. ref. sol. 107. num. 5. Vgolin. d.*
cap. 16. q. 1. post num. 4. vers. exceptis, ego ipse d. alleg. 4.
num. 1. 2.

Sen in cuius diocesi beneficium obtinet, &c. } Notatur
ad hoc quodd beneficij ratione efficitur quis subiectus
Episcopo diocesis in qua illud habet, & potest ab eo
ordinari, seu ab alio de eius licentia, quamvis alijs
et alio modo subditis non fit, ita tradunt Piafex. *4.*
cap. 1. num. 10, vrb. ratione beneficij. Homobon. de Boni-
s di. *4. quest. 1. num. 3.* Mar. Anton. *variar. refolut. lib. 1.*
refolut. in causa 128. Campan di. *1. ratur. 9. cap. 6. num. 1.*
Molfes. *in summa Theologia moralis tract. 2. cap. 2. n. 7.*
Nicol. Gare. *de benefic. part. 2. cap. 4. à num. 1.* Aloyf.
Ricci. *in praxi rerum furi Ecclesijs. refolut. 128. in 2.*
edit. Vgolini. cap. 26. §. 3. Bonacin. *de Sacrament.*
diffut. 8. quest. unica puncto 4. num. 14. refert de ceterum
Armenose

Attend. in addit. ad recap. legum Navarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis, n. 61. verfi. proprius. Intellige habita-
beneficij, possessione, vt refoluit Nicol. Garc. d. cap. 4.
n. 16. quem refecto ego ipse d. alleg. 4. num. 55. & de iure
Ecclesiast. lib. 1. c. 33. n. 14.

6 Primò amplia procedere quamvis beneficium esset
exiguum, cum Nicol. Garc. d. c. 4. n. 8. Henric. d. lib. 10.
c. 12. §. 1. in illo communi. lit. Q. Campan. d. c. 8. n. 1. &
rub. 8. c. 5. num. 19. Quicquid contrahat Pfalec, loco
proximi citato. Profrat Auguſt. in addit. ad Quarant. in
verbo Ordo, Vgolin. d. c. 16. §. 3. in fine, & Aloyſi. Rice.
in d. praxi refol. 160.

7 Secundò amplia etiamſi tale beneficium reſidentia
non requirit, vt obſeruat Henric. d. cap. 12. §. 1.
Pfalec. d. cap. 1. num. 10. verfi. ſecundò, Campan. d. cap. 8.
num. 2. Squillante de prim. clerice. cap. 4. num. 137. Ego
ipſe d. cap. 3. num. 54. quicquid teneant Marc. Anton.
Gementi in praxi Archiep. Neapol. c. 48. n. 3. Malcard.
de probat. conſol. 534. num. 5. Cald. Pereira de reuocat.
emphy. quæſt. 6. num. 12. Ewin. frag. arim. part. 1. l. 1. d.
n. 126.

8 Tertio amplia procedere etiamſi beneficium ſpe-
ciatè ad promiſſionem aliteris Episcopis, vt per Cam-
pan. d. c. 8. n. 1. & Nicol. Garc. d. c. 1. n. 5. quos refecto
ego ipſe d. alleg. 4. n. 52.

9 Quarto amplia procedere etiamſi beneficium non
in titulum, ſed in commendam, maximè perpetuam
habeat ordinandi, vt per Nicol. Garc. d. c. 4. num. 10.
metipſum d. alleg. 4. n. 50.

10 Quintò amplia procedere ſi ordinandi præſtimoni-
um aliquod poſſideat, vt per Henric. d. lib. 10. c. 22.
§. 1. in commento lit. H. Campan. d. c. 8. n. 19. verfi. & qui,
Aloyſi. Rice. in d. praxi refol. 158. in fine.

11 Sextò amplia procedere etiam in habente plura
beneficia in diuerſis diocèſibus, ab vno enim illa-
rum Antiliſte promoueri ſine dubio poſſe reſoluit
Campan. d. c. 8. n. 14. quem refecto ego ipſe d. alleg. 4.
num. 51.

12 *Domicilium in eadem.* Illam, qui non longo tem-
pore degit in aliquo loco, dum tamen habuerit ani-
mum perpetuò in eo permanendi, poſſe ab illius Anti-
liſte, aut eius accedente conſenſu ab alio ordinari
docent Nanas conſ. 10. in anteq. alias conſ. 1. in n. 1. ſub
hoc tit. Aloyſi. Rice. in d. praxi refol. 163. Bonacin. d.
p. 1. c. 4. num. 4. cum ſeqq. Vgolin. d. cap. 2. §. 2. Nald.
verbo Ordo, num. 10. Homobon. de Bonia d. traſt. 1. c. 1.
§. 5. num. 2. Campan. d. rub. 9. cap. 8. num. 18. Attendat.
in addit. ad recap. legum Navarra lib. 1. tit. 18. l. 7. n. 49.
ego ipſe d. alleg. 4. n. 16. & de iure Eccleſiaſt. lib. 1. c. 33.
d. num. 15. Qui quidem animus perpetuò ibi perma-
nendi in dubio præſumitur ſi aſſiduè probetur habita-
tio in alieno loco in minore tempore decennij, vt re-
ſoluit Malcard. de probat. conſol. 534. num. 7. Pfalec. in
praxi Episcop. p. 1. c. 1. num. 9. verfi. vel ſui, Aloyſi. Rice.
d. refol. 163. n. 1. Bonacin. d. p. 1. c. 12. Campan.
d. num. 18. verfi. quod ſi, ego ipſe d. alleg. 4. num. 18.
vbi num. 41. tenet in domicilio mutando Episcopum
originarij licentiam non requiri, ſed ordinandum
debere portare veritatis teſtimonium circa mores, ſuf-
ficienſiam, ac natalia, niſi à teneris annis domicilium
fuerit tranſlarum, & illic habitatio continuata vſque
ad tempus promotionis, reſero ego ipſe d. c. 33. n. 30. &
31. Et quod ſuprà diximus de decennio ad cōſiderand-
um incolatum requiſito, non precedit vbi conſtat
de voluntate, quia tunc eo ipſo abſque aliquo lapſu
temporis acquiritur domicilium, ſive incolatus, vt per
Sim. de Præſcrip. c. 19. num. 3. lib. 1. Paul. Layman in
7. de leg. moral. traſt. 9. c. de ſacram. Ordinis, num. 10.
Siquell. de priuileg. clerice. cap. 4. num. 153. Rot. deciſ.
130. num. 7. p. 2. diuerſi. & deciſ. 188. num. 3. p. 2. recent.

& in Ariuinen. gabella 19. Aprilis 1677. coram Card.
Vinli.

Notatur hic text. in præcatis verbis ad hoc, quòd
vbi fit mentio domicilij, in debito intelligitur de do-
micilio habitationis, & non originis, vt per Titaz.
de veritat. lib. 1. §. 9. gloſ. 2. n. 21. D. Barboſ. in l. heres abſens
§. ſin. n. 45 §. de indic. Sanch. de Matrim. lib. 3. diſp. 13.
num. 7.

Inſtriores quoque Prælati, &c. Notatur ad hoc, quòd
Abbas Episcopalem iurisdictionem habens non poteſt
concedere literas dimiſſorias ſuis ſubditis, vt per Flo-
res de Mena var. reſoluit. lib. 2. q. 24. Nec etiam prius
Tenturam, & Ordines Minores conferre poteſt aliis
Regularibus, qui dimiſſorias ſpeciales ſuorum ſuperi-
orum, & ſpeciale licentiam Episcopum loci non ha-
buerint, neque etiam aliis ſecularibus ſuorum ſuperio-
rum dimiſſorias aſſerentibus, vt tenet Rota apud Se-
raphin. deciſ. 983. quam reſero ego ipſe d. alleg. 3. n. 11.
& tradit Fr. Luſon. Miranda in men. Prælat. tom. 1. q. 38.
art. 9. conſol. 2. quicquid aſſerant Quarant. in ſumm. Bul-
lary, verbo Ordo, propi. ſin. verfi. Abbaſibus, Vgolin. de
offic. & poteſt. Episcop. c. 16. §. 19. Bonacin. de Saeram.
diſp. 8. quæſt. vnic. punſto 4. n. 1.

Episcopum autem in remotis agente, &c. Notatur ad
hoc, quòd Vicarius generalis Episcopum literas dimiſ-
ſorias concedere non poteſt, niſi Episcopum in remotis
agente, vt per ybroz. de officio Vicarij, lib. 2. q. 41. Ga-
tetic. canon. lib. 1. c. 1. §. 1. n. 20. Zerol. in praxi Episcop.
part. 2. verbo Vicarius, §. 4. Azot. inſtitut. moral. part. 1.
lib. 3. cap. 45. quæſt. 7. Vgolin. de offic. Episcop. c. 4. §. 7.
verfi. quoniam dimiſſorias, Pfalec. in praxi Episcop. p. 1. c. 1.
num. 11. verfi. conſiderat, Narbon. de appellat. à Vicario
ad Episcopum. part. 1. num. 197. Campan. d. c. 8. num. 3.
Molſci. traſt. 1. cap. 2. num. 12. Homobon. de Bonis de
examine Eccleſiaſtico, part. 1. traſt. 1. cap. 1. part. 6. in
fin. quorum plures reſero ego ipſe d. part. 2. alleg. 7.
num. 9.

In remotis agente. Episcopum quando dicatur in re-
motis agere ad hoc vt Vicarius poſſit impartiri literas
dimiſſorias ordinandi, tradit Aloyſi. Rice. in praxi an-
tea reſol. 18. per totum.

Vel Sede vacante Capitulum, &c. Notatur ad hoc,
quòd Capitulum Sede vacante abſolute literas dimiſſi-
ſorias ad Ordines ab alieno Episcopum ſuſcipiendos
dare poterat, vt per Rebuff. in prax. benef. tit. de deſub.
n. 67. Nanas. conſ. 31. ſub hoc tit. in antiq. alias conſ. 7. de
ſiliis Preſby. in nouis, Sayr. in ſcribis deciſ. ſub hoc eod.
tit. deciſ. 13. Iacob. de Graſſi. in aureis deciſ. p. 1. lib. 1. c. 12.
n. 3. Steph. Quarant. in ſumm. Bullary, verbo Capitulum
Sede vacante, verfi. dactimò quare.

Attenta verò noua diſpoſitione Concil. Trident.
ſeſſ. 7. de reform. cap. 10. iam non licet Capitulum Eccle-
ſiaſticum Sede vacante infra annum à die vacationis nu-
merandum ordinandi licentiam, aut literas dimiſſi-
ſorias, ſeu reuerendas, vt aliqui vocant, tam ex iuris com-
munis diſpoſitione, quàm etiam cuiuſvis priuilegij, aut
conſuetudinis vigore, alicui, qui beneficij Eccleſiaſ-
tici recepti, ſine recipiendi occasione arctatus non
fuerit, concedere, ſi ſecus fiat, Capitulum contrarie-
nens Eccleſiaſtici ſubiaceat interdicto, & ſic ordina-
ti, ſi in minoribus Ordinibus conſtituti fuerint, nullo
priuilegio clericali, præſertim in criminalibus gau-
deant; in maioribus verò ab executione Ordinum ad
beneficium ſuorum Prælati ſint ipſo iure ſuſpenſi, de
cuius materia agunt plures per me citati de officio, &
poteſtate Episcop. part. 2. alleg. 7. num. 10. cum ſeqq.
quibus adde Ragul. de voce Canonie. quæſt. 39. num. 1.
Aloyſi. Rice. in praxi antea reſol. 106. & in deciſ. Curia
Archiep. Neapol. deciſ. 185. part. 4. Monet. de conuocat.
vſum. voluit. c. 10. n. 164. cum multis ſeqq. Homobon.

de Bonis de examine Ecclesiastico p. 1. tra. 2. c. 1. q. 6.
prop. fin. nomisimè menplum de Canon. cap. 42.
n. 125.

- 10 In gloss. Clericam. Nota quòd Capitulum Sede vacante non potest infra annum concedere literas dimissoria: etiam ad primam tonsuram, ut per Quatant. in summ. Barthol. verbo Capitulum Sede vacante, vers. de eius quatuor. Maior de irregul. lib. 4. n. 2. m. 1. Fr. Emman. in summ. tom. 2. c. 1. q. 4. n. 6. Nicol. Guec. de benef. p. 5. c. 7. n. 90.
- 11 In gloss. Domicilium, ubi potest quis habere domicilium in pluribus locis. Vide Sanchez de Matrim. lib. 3. disp. 2. 4. n. 21.
- 12 In gloss. Remotis, ubi satis credendum hoc arbitrium iudici quæ iocum dicitur remotus, ita Menoch. de arbit. caus. 212. n. 26.

§. Religiosi.

- 13 Religiosos promoueri ab Episcopo loci ubi degunt, vel ab alio eius accedente assensu, præcedentibus tamen literis dimissorias Superiorum suorum, tradunt Nauar. conf. 2. 2. in antiqu. alias conf. 36. in nouis, sub hoc tit. Sagr. an floribus deess. sub hoc eod. tit. decis. 4. Maior. de irregul. lib. 4. cap. 20. n. 2. Fr. Ludon. Metenda in man. Pralat. tom. 1. q. 39. art. 3. Franc. Leo in thesaur. fore. Ecclesiast. p. 1. c. 4. n. 36. Jacob. de Grassi in aures dub. p. 2. lib. 3. c. 12. n. 8. Campanian. diuersas Canon. rub. 9. c. 1. & rub. 12. c. 1. 3. n. 3. cum segg. Poetel. in dub. Regularib. verbo Ordines sacri, n. 2. Nouat. in sing. Canon. cens. 101. Homobon. de Bonis de examine Ecclesiastico, p. 1. tr. 2. c. 1. q. 2. in fin. Ego ipse de off. & potest. Episcop. part. 2. alleg. 4. n. 60. & de iure Eccles. lib. 1. c. 2. n. 6. 4. Ad quod tamen obsequendum est decretum à Sacra Congreg. Concilij de mandato felicis record. Clem. VIII. emanatum cuius verba transcripsi d. p. 2. alleg. 7. n. 18. & referunt etiam Campan. in diuersis Canon. rub. 12. cap. 1. n. 37. Miranda in man. Pralat. tom. 1. q. 28. art. 2. Molles. in sum. Theolog. moral. tra. 1. c. 1. n. 23. Villalob. in summ. p. 1. tra. 1. 1. disp. 9. n. 10. Hieronym. Roderic. in compend. 99. Regal. resal. 106. m. 1. & 17.
- 14 Patres verb. Soc. 145 v. ex indultu Gregor. XIII. possunt à quocunque Catholico Aulitice ordinari, ut referunt Fr. Emman. quest. Regal. tom. 1. quest. 18. art. 16. Pisces in praxi Episcop. p. 1. c. 1. n. 10. vers. quatuor extende, & Aloyf. Ricc. in decis. Curia Archiepiscop. Neapol. decis. 118. num. 3. p. 4. Ego ipse de iure Ecclesiast. lib. 1. c. 3. n. 64.
- 15 Verum autem valeat Episcopus infra annum probationis ordinare nouitum alibi natum, si tamen in eius diocesi moretur, & probationem faciat in quo dabitur Coch. lib. 3. instit. maior. tit. 1. n. 94. de Regal. Campan. d. rub. 9. c. 3. n. 3. Sanchez in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 6. cap. 10. n. 21. Aloyf. Ricc. d. decis. 118. num. 6. p. 4. quos refert ego ipse d. alleg. 4. n. 62. & 61. tenent hoc spectare ad Episcopum in cuius diocesi est nouitum in probatione.
- 16 Verum Henric. lib. 10. cap. 23. §. 1. in commento lit. G. Soc. tom. 2. de Relig. lib. 6. cap. 1. 2. num. 9. & tom. 3. lib. 5. cap. 16. num. 17. censent probabilis esse id pertinere ad Episcopum in cuius diocesi domicilium habebat, quando ingressus est Religionem, utramque verò opinionem probabiliter dicit Fr. Barthol. de Vecchis in praxi obseruanda in admittendis ad Religionis statum nouitiis disp. 1. 1. dub. 8. n. 2. sed prima probabilior, ex his, quæ ius eius confirmationem adducit Sanchez. citare loco.

S Y M M A R I V M.

- 1 Episcopus seu alius inferior primam Tonsuram infanti non confert, nisi Religionem intrat, nec illiterato, nec homini alterius diocesis absque sui Prælati licentia, nec etiam coniugato nisi Religionem intrat, aut Sacris promouetur legitime, si secus fiat, Episcopus est suspensus per annum à collatione Tonsuræ.
- 2 Episcopus suspenditur per annum à collatione clericalis Tonsuræ si illum infanti conferat.
- 3 Episcopus illiterato Tonsuram confertens ab eius collatione per annum suspenditur.
- 4 Episcopus si conferre præsumat Tonsuram homini alienæ diocesis sine licentia sui superioris, ab eius collatione per annum suspenditur.
- 5 Coniugato Tonsuram confertens suspenditur per annum ab eius collatione, si huiusmodi coniugatus non ingreditur Religionem.
- 6 Coniugatus ad primam Tonsuram promoueri non potest.

C A P. Nullus. I V. & vlt.

Episcopus primam Tonsuram non det infanti, nisi Religionem ingreditur, neque illiterato, nec alicui alterius diocesis, sine licentia sui superioris, nec coniugato, nisi velit ingredi Religionem, vel in Sacris promoueri, si secus fiat, Episcopus est suspensus per annum à collatione Tonsuræ. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemm. Ioan. Aud. Anchar. D. minor. Monach. Franch. Viuiat. in ration. lib. 1. pag. 290. Alayona in compend. pag. 102. remissuè Calalán dicitur. & Ximen. in concord. p. 1.

Infanti.] Notatur ad hoc, quòd Episcopus suspenditur per annum à collatione clericalis Tonsuræ, si illum infanti conferat, ut per Henric. in summ. lib. 1. 2. cap. 38. §. 2. lit. O. Valer. Reginald. in praxi fore. parit. lib. 12. tra. 2. n. 61. metipsum de off. & potest. Episcop. p. 3. alleg. 111. n. 4. & 5.

Sen illiterato.] Notatur ad hoc, quòd Episcopus illiterato Tonsuram confertens ab eius collatione per annum suspenditur, ut per Henric. d. alleg. 4. c. 38. §. 3. lit. G. & metipsum d. alleg. 111. n. 9. Illiteratus enim non possunt ordinari ex Reboff. in praxi benef. tit. forma lit. Tonsuræ n. 16. Flamin. de resign. benef. lib. 5. q. 1. n. 70. cum segg.

Sed nec absque sui superioris licentia homini diocesis alienæ.] Notatur ad hoc, quòd si Episcopus confert præsumat Tonsuram homini alienæ diocesis sine licentia sui superioris, ab eius collatione per annum suspenditur, ut dixi d. alleg. 111. n. 7.

Nec etiā coniugato.] Notatur ad hoc, quòd Episcopus Tonsuram confertens coniugato non ingreditur Religionem suspenditur per annum ab eius collatione, ut tenent citati per me d. alleg. 111. n. 10. Non potest enim coniugatus ad primam Tonsuram promoueri, ex adductis per Sanchez de Matrim. lib. 7. disp. 18. n. 6. cum segg. cū his quæ latè dixi ad Extranej antiquæ, de Voto, Joan. XXII.

De Ætate, & Qualitate, & Ordine præficiendorum.

TIT. X.

S Y M M A R I V M.

- 1 Episcopus dispensat cum minore 20. annis in dignitatibus, & personarum non Curatis, si aliud non obstat.

2 Admo

- 2 *Minores 12. annis adscisci non possunt ad dignitates in Cathedralibus, quibus nulla inest cura animarum, Archidiaconatu tantum exceptis.*
 3 *Dispensare non possunt Episcopi super aetate ad Ordines, vel beneficia per Censur. Trid. statuta.*

CAP. Permittimus. I.

Bonif. VIII.

PISCORVS potest dispensare, ut qui vigesimum annum compleverit, si aliud non obstat Canonium, possit obtinere dignitates, & personatus, quibus cura non imminet animarum. Colligitur ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Butr. Domin. Monach. Franc. Viu. in *ration. lib. 1. pag. 105.* Alagona in *compend. pag. 108.* remissive Ximen in *concord. p. 1. & 2.*

- Hodie attendit nova dispositio Concil. Trident. sess. 24. de reformat. c. 12. vers. ad ceteras, ad dignitates in Cathedralibus, Archidiaconatu tantum excepto, qui oculus Episcopi dicitur, quibus nulla inest animarum cura, aut ex consuetudine, statuto, vel privilegio, adscisci non possunt minores viginti duobus annis, ut tradunt per me citati de officio, & potestate Episcopi p. 1. alleg. 60. n. 6. quibus addo Massob. in *praxi hactenus concessum requir. 10. dub. 11. n. 14.* secundum Romanum impressi. Et huiusmodi annos debere esse completos testantur Nazar. *conf. 4. sub hoc tit. in veraque edit. Sayr. in floribus decif. sub eod. tit. decif. 4.* Stephan. Gratian. *discept. forens. c. 59. n. 9.* Nicol. Garc. de *benefic. p. 2. c. 4. num. 70.* Armendar. in *addit. ad recap. legum Navarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis n. 2.* Mandolan. *tract. de aetate minor. c. 5. n. 10.* Ego ipse d. alleg. 60. n. 66. Massob. d. *requir. 10. dub. 11.* Lessi. de *instit. lib. 2. c. 34. n. 108.* ubi subdit illam formulam, ut non sit minor viginti duobus annis, infirmare annos 12. debere esse completos, quavis inceptos sufficere asserant Emmen. *Ad verbo beneficium n. 31.* Zerolin. *praxi Episcop. p. 1. verbo beneficia 5. t. vers. ad dignitates, Azot. in iust. moral. p. 2. lib. 6. c. 5. q. 3. in fine, Henric. in summa, lib. 14. c. 8. q. 10. in fine.*

- Vnde cum etas illa 12. annorum sit determinata à Concilio, super illa non possunt Episcopi dispensare, iuxta ea quae in simili tradunt Azot. *in iust. moral. p. 2. l. 6. c. 5. q. 9.* Nicol. Garc. de *benefic. p. 7. c. 4. n. 71.* Aloyf. Ricc. in *decif. Curia Archiep. Neapol. decif. 309. n. 9. p. 4.* Sigism. à Bonorati de *elect. dub. 61. n. 6.*

De Filiis Presbyterorum, & aliis illegitimè natis.

TIT. XI.

SYMARIUM.

- 1 *Dispensare possunt Episcopi cum illegitimè natis in minoribus Ordinibus, & beneficiis sine cura, dummodo sit tale, in quo aliis dispensare possint, in aliis vero dispensatio Papa requiritur, & n. 1.*
 2 *Capitulum sibi vacante ad Ordines minores & beneficium simpliciter, sicut Episcopus, cum illegitimis dispensare potest.*
 3 *Spurium dispensatum ut clericus fiat, & beneficium*

habeat, an eo ipso factus sit capax pensionis, remissive.

- 4 *Illegitimum potest Episcopus promovere ad beneficium simplex, cui est annexa accessoria Parochialis.*
 5 *Episcopi possunt ad Ordines minores, & beneficia simplicia dispensare cum illegitimis quibuscunque, & ex quorum prohibito coitu procreantur.*
 6 *Canonatum in Ecclesia Cathedrali an possit illegitimus obtinere ex dispensatione Episcopi, ostenditur, & n. 3.*
 7 *Episcopus non potest dispensare cum illegitimis ad personatum, vel dignitatem etiam sine cura.*
 8 *Episcopi dispensare non possunt cum illegitimis ad obtinenda simplicia beneficia qua pater habuit.*
 9 *Legatus non potest cum illegitimis dispensare ad beneficia curata, nisi hoc ei specialiter à Papa concessum fuerit.*
 10 *Illegitimus, cum quo fuit dispensatum ad beneficium, non potest nisi unicum obtinere.*
 11 *Dispensatio est etiosa, ac prout strictè interpretanda.*

CAP. Is qui. I. Bonif. VIII.

PISCORVS cum illegitimè nato non habente aliud impedimentum dispensat non ad Ordines sacros, nec ad beneficia curata, sed ad Ordines minores, & beneficia simplicia, seu cui cura non imminet animarum, dummodo beneficium sit tale, super quo Episcopus possit dispensare, id est, immunitate non fuerit patris, vel si habeat Ecclesiam curatam annexam, vel si ex consuetudine, privilegio, aut statuto requiritur Ordinem sacrum. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. An. Arch. Butr. Domin. Monach. Franc. Viu. in *ration. lib. 1. pag. 324.* Alagona in *compend. pag. 115.* remissive Ximen. in *concord. p. 1. & 2.*

Hanc eandem conclus. ex hoc text. desumunt Gig. d. *pensionum. q. 17. in princ.* Rebuff. in *praxi benefic. tit. de dispensat. super defectu natal. n. 8.* Henric. in *summa. lib. 14. c. 8. n. 10. lit. B.* Sayr. de *consuet. lib. 6. cap. 1. n. 8.* Saur. *cod. tract. disp. 50. tit. 5. n. 2.* Aul. in *simili tract. p. 1. disp. 1. dub. 6.* Lessi. de *instit. lib. 2. c. 14. dub. 13. num. 86.* Nicol. Garc. de *benef. p. 7. c. 4. n. 48.* Illustriss. D. meos Roderic. à Cunha in *comment. ad c. 12. diff. 56.* Rot. in *Regie. transact. penitus 14. May 1627.* Dot. si detur loco beneficij, Azot. *in iust. moral. p. 2. lib. 2. c. 50. q. 8.* Campan. in *divers. iuris Canon. rub. 11. c. 13. n. 8.* & alij plures per me citati de officio, & potestate Episcop. p. 2. alleg. 45. n. 19. cum seqq.

Ex dispensatione Episcopi.] Possit etiam Capitulum Sedē vacante ad Ordines minores, & beneficium simplex sicut Episcopus cum illegitimis dispensare testantur Zerol. in *praxi Episcop. p. 2. verbo Capitulum, vers. tertie.* Quazar. in *summa. Bullar. verbo Capitulum Sede vacante, vers. secundo quere.* Campan. d. c. 13. n. 81. Ego ipse d. alleg. 45. n. 25. cum seqq.

Et obtinere beneficium.] Si u pensionem, ut resoluit Gig. d. q. 16. Zerol. in *praxi Episcop. part. 2. verbo pensionarium. 5. 2.* Nicol. Garc. p. 1. c. 5. n. 119. An autem Episcopi dispensent, ut clericus fiat, & beneficium habeat, eo ipso factus sit capax pensionis? Vide Azot. d. p. 2. lib. 8. c. 7. q. 8. Sarnenian. *reg. de annali. q. 1.* Paleot. de *rebus & fin. cap. 58. num. 4.* Gonzal. ad *reg. 8. Censil. gloss. 5. §. 5. d. num. 14.*

Cui cura non imminet animarum.] Licet tamen Episcopo illegitimam ad simplex beneficium promovere, cui est accessoria annexa Parochialis, vel alterum beneficium curae animarum coniunctum, tradunt Azot. d. p. 2. lib. 6. cap. 3. q. 14. Gonzal. ad *reg. 8. Cui celi* §. 1. ff. 91

gloss. 5. 7. n. 18. Stephan. Gratian. *discep. f. conf. c. 273.*
num. 47. Campan. d. cap. 13. n. 83. Ego ipse d. alleg. 45.
num. 24. Less. d. dub. 18. num. 87. Illustri. D. meus ubi
sub num. 8.

6 In gloss. Defectum libi, siue sit spiritus. siue adulteri-
um, siue naturalis. Notatur ad hoc, quod non tantum
dispensationes ad Ordines minores, & beneficia sim-
plicia obtinenda poterunt Episcopi concedere filiis
illegitimis, qui proprie naturales dicuntur, sed quibus-
cumque, & quocumque natis, & ex quouis prohi-
bito coitu, nempe adulterino, incestuoso, spurio, &
aliis procreatis, ut per Ioan. Monach. num. 1. & 2. Ge-
min. sub n. 5. & Anch. ante n. 1. in *presenti*, Campan.
d. cap. 13. num. 84.

7 In gloss. Beneficium, ibi, etiam si sit Canonica Ecclie-
sia Cathedralis. Naturae ad hoc, quod Episcopus po-
test cum illegitimis dispensare ad obtinendum Canoni-
cium in Ecclesia Cathedrali, sequuntur Ioan. Andr.
sub n. 1. vers. in glossa. Gemin. n. 6. Anch. ante n. 1. Franc.
sub num. 6. vers. sed ad dispensare, Calder. conf. vic.
sub hoc tit. Angel. in sum. verbo beneficium num. 19.
Seln. de benef. part. 1. quest. 61. in fine, Natus. conf. 3.
num. 4. de atate, in antiqu. aliis conf. 4. sub hoc tit. in re-
mit. Gleg. d. 9. 1. num. 1. Campan. d. cap. 11. num. 82.
Gambuz. de officio legati lib. 1. quest. 8. num. 161.
Petr. Greg. de benef. cap. 33. n. 7. Soan. de consue. diffut. 50.
sect. 5. num. 6.

8 Verum contrarium tenent Ioan. Monach. *sup. num. 7.*
Rebuff. in *praxi benef. tit. de dispensat. super defectu*
natal. num. 10. Vgolin. de irregul. cap. 4. §. 1. num. 3.
Mainl. de irregul. lib. 1. cap. 8. num. 10. Zanol. in *praxi*
Episcop. part. 1. verbo Canonica, vers. ad verum, & in-
finitate videtur Gonzal. ad reg. 3. Cancel. gloss. 3. n. 98.
& 89. quorum opinio recipienda venit attenta noua
dispositione Concilii Trident. sess. 24. de *reformatione c. 12.*
vers. in *omnibus*, secundum quam in omnibus Ec-
clesiis Cathedralibus omnes Canonici, ac por-
tiones habere debent annexum Ordinem Presbyterij,
Diaconatus, & Subdiaconatus, & ita sentiant Anil.
de consue. part. 7. diff. 3. dub. 1. notab. 3. Sayr. in *finali*
matr. lib. 3. cap. 1. 1. num. 11. Henric. in sum. lib. 14.
cap. 8. §. 10. in fine, Less. de iuris. lib. 2. cap. 14. n. 86.
Nicol. Garc. d. cap. 2. n. 65. & alij quos sequutus sum.
d. alleg. 45. num. 13.

9 In ead. glossa ibi, quia in personam, vel dignitate etiam
siue cura non credo quod dispensari possit. Notatur ad
hoc, quod Episcopus dispensare non potest cum illegiti-
mis ad dignitates, & personatus, licet non habeant
curam animarum, ut per Albert. Trot. de *vero & per-*
fecto cleric. lib. 2. cap. 2. num. 1. Petr. Greg. d. cap. 35. n. 7.
Maiol. d. cap. 8. n. 10. Pue. de Ledesm. in sum. ubi de
matrim. cap. 34. Sayr. d. cap. 11. num. 8. Soan. tom. 3. de
consue. diff. 50. sect. 5. n. 6. Less. d. c. 14. n. 86. metipsum
d. alleg. 45. num. 29. ubi plures citati Doctores.

10 In gloss. Tale, ibi, quia non potestur immediate su-
per quo non potest Episcopus etiam cum legitimo dispen-
sare. Notatur ad hoc, quod Episcopi non valent dis-
pensare cum illegitimis ad obtinenda simplicia bene-
ficia, quae pater habuit, ut per Gemin. in *presenti* n. 8.
vers. in gloss. Staphil. de literis grat. tit. de qualitate. &
statu benef. vers. 1. Mand. in *trail. de signatura grat.*
sub rubr. de dispensat. ad beneficia in Ecclesia in qua
pater Campan. d. cap. 11. n. 87.

11 In gloss. Sedes Apostolica, ibi, nec sufficit dispensa-
tio Legati, &c. Notatur ad hoc, quod Legatus non po-
test cum illegitimo dispensare ad beneficia curata, nisi
hoc ei specialiter à Papa concessum fuerit, ut per
Paris. conf. 126. n. 20. lib. 4. Rebuff. in *praxi benef. tit. de*
dispensat. super defectu natal. n. 45. quos refert, & sequi-
tus Mantie. decif. 214. n. 3.

§. Ille verò.

Probat hic §. quod illegitimus, cum quo fuit dispen-
satum ad beneficiu, non potest nisi vnicum obtinere,
ut per Sanch. de *matrim. lib. 8. disp. 31. n. 6.* & 11. Nicol.
Garc. de *benef. p. 2. c. 2. n. 50.* & p. 3. n. 4. & alios per
me citatos de *offic. & potest. Episcop. p. 2. alleg. 45. n. 8.*

Quoniam exorbitantem à iure operari veluti ordinem
restringi. Notatur ad hoc, quod dispensatio est odio-
sa, ac proinde strictè interpretanda, ut per Sanch.
decif. 193. n. 21. Cardol. in *praxi iudicium, verbo dispen-*
satio n. 9. & 19. Brunor. à Sole in *locis communib. eod.*
verbo n. 7. Monet. de *disturbat. quod. p. 2. q. 14. n. 5.*
Sanch. d. lib. 8. disp. 1. n. 1. & alios quos refert ego ipse
de *offic. & potest. Episcop. p. 2. alleg. 33. n. 7.*

SVM MARIYM.

- 1 Dispensatio à Papa obtenta super pluralitate non
valet, si dispensatus tacite defectum originis super
quo ad curatum beneficium cum illo iam fuit dis-
pensatum.
- 2 Spiritus, cui Papa concedit ut habeat beneficium cura-
tum, non potest eo dimisso secundum obtinere, nisi
priori originis spuria facta mentione.
- 3 Dispensatio nana quoniam prius additur, ut posterior
valet, necessarium est quod fiat veritas prioris.
- 4 Dispensatio non extenditur etiam ad casum maiorem
& habentem in se maiorem rationem, quam ha-
beat casus concessus.
- 5 Rescripta grata per subreptionem obtenta sunt ipso
iure irrita.
- 6 Dispensatus ab Episcopo, & promotus ad minores
Ordines, & simplex beneficium, si post modum
tacite defectu impetret dispensationem super plu-
ralitate talium beneficiorum, dispensatio est nulla.
- 7 Filium saepe solet si ille est pater.
- 8 Dispensatio cum illegitimo ad Ordines intelligitur
de solis minoribus.
- 9 Verba, nullius momenti, inducunt nullitatem actus
ipso iure.

CAP. Si is, IL & VI.

Illegitimus quando ex dispensatione Papae obtinuit
beneficium curatum, & deinde impetrat aliam dis-
pensationem ad plura beneficia curata, tacendo de fo-
derum natalium, talis dispensatio est nulla, & subrepti-
cia Colligitur ex Ordin. Lap. Abbas. Archid. Gemin.
Ioan. Andr. Anch. Butr. Domin. Monach. Franc. Viu. in
rational. lib. 1. pag. 52. 1. Alagona in *compend. pag. 115.*
remissum Ximen. in *concord. p. 1. & 2.*

Dispensationem aliam, &c. Notatur ad hoc, quod
spiritus, cui Romani Pont. maioritatem concessum est,
ut habeat beneficium, cui cura animarum inhaeret, non
potest eo dimisso secundum obtinere, nisi prius origi-
nis impuræ facta mentione, ut per Azor. *in iuris. moral.*
p. 2. lib. 6. c. 3. q. 16. Quoniam enim noua dispositio priori
additur ut posterior valet, necessarium est quod fiat
mentio prioris, ut per Molina. de *primog. lib. 2. c. 4.*
n. 10. cum seqq. Sanch. de *matr. lib. 8. disp. 22. n. 2.* cum
seqq. ubi n. 6. subdit veram & germanam huius tect. in-
telligentiam in eo consistere, quod quando prior, &
posterior dispensatio in suis circa eandem rem, & ad in-
tegramque est dissonantia, & partialis quaedam contra-
dictio, nempe, quia prior cum moderatione quadam
concessa fuit, posterior aorem absolutè, si ubique illa,
subrepticia est posterior, nisi praeterit ratio Principi fiat.
Vnde

4 Vnde solet hic text. notari ad hoc quod dispensatio non extenditur etiam ad casum maiorem, & habentem in se maiorem rationem, quam habeat casus concessus, vt per Bernard. reg. 193.

5 Veluti per subreptionem obventa nullius penitus est momenti. Notatur ad hoc, quod rescripta gratia per subreptionem obventa sunt ipso iure irrita, vt per Xuar. alleg. 2. n. 11. Sanch. de matr. lib. 8. diff. 21. n. 3. & n. 10. cum seqq.

6 In gloss. Sedem ibi, idem credo in Episcopo. Ita tradit Sanch. de matr. lib. 8. diff. 22. n. 7.

7 In gloss. Defectus ibi, sapi solet similis filium esse patri. Referunt Tiraq. l. 7. conu. gl. 1. p. 7. n. 3. & Campan. de diuersis Canon rub. 1. l. 2. 13 sub n. 6. 2.

8 In gloss. Ad omnes. Notatur ad hoc, quod dispensatio cum illegitimo ad Ordines intelligitur de solis minoribus, vt per Sanch. d. lib. 8. disp. 3. n. 2. 6. Sot. tom. 5. de censu. diff. 4. l. 6. 4. n. 3. & plures alios quos refero de offi. & potest. Episcop. p. 2. allegat. 4. 5. n. 5.

9 In gloss. Memento, ibi, ipso iure non valere. Notatur ad hoc, quod verba, nullius momenti, inducant nullitatem adus ipso iure, vt per Tiraq. in l. si vnam, verbo reuertitur n. 99. & n. 101. C. de reuocand. donat. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 57. num. 7. metipsum in tract. de dissolutione, vsu frequ. dist. 217. secundum Lugdun. impress.

De Bigamis.

TIT. XII.

SUMMARIUM.

- 1 Bigamus nudatus est omni privilegio clericali, & adstrictus seculari foro, nec valet consuecudo in contrarium, & prohibetur sub anathemate ne Tonsuram deferat.
- 2 Bigamus omni clericorum privilegio censetur exutus, tamen per characterem impressum, & indelebilem habitus semper remanet clericus.
- 3 Bigamus conjugatus beneficium Ecclesiasticum resignari non potest.
- 4 Bigamus ad beneficia Ecclesiastica admittendus non est.
- 5 Verba, sub interminatione anathematis, non sunt lata sententia.

CAP. Altercationis. Vnic.

Gregor. X.

Bigami sunt nudati omni privilegio clericali, & foro seculari adstricti, non obstantem contraria consuetudine, & sub pena excommunicationis percipiunt ne deferant habitum, vel tonsuram. Colligunt ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Burr. Domin. Monachi. Franc. Vin. in ration. lib. 1. pag. 339. Alagona in compend. pag. 12. remissit Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Bigamus omni privilegio clericali declaramus esse nudatus. Notatur ad hoc, quod bigamus omni clericorum privilegio censetur exutus, vt per Azor. instit. moral. p. 2. lib. 6. c. 4. q. 12. Rot. in Ferrarien. pensionis 21.

Marty 1617. coram R. P. D. Virili, vbi fuit etiam dictum quod licet bigamus denudatus remaneat omni privilegio clericali, tamen per characterem impressum, & indelebilem habitus semper remanet clericus,

stant enim simul, quod quis remanet clericus, non tamen gaudeat privilegiis clericorum, vt per Abb. in c. 1. n. 6. de vita, & honest. cleric.

Vnde bigamo etiam tonsurato beneficium Ecclesiasticum resignari non posse tradit Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 4. q. 4. n. 17. quia ad beneficia adnoscendos non est, ex eod. Flamin. d. tract. lib. 5. q. 3. n. 19. 2.

In gloss. Anathematis, ibi, non canon lata sententia. Notatur ad hoc quod verba, sub interminatione anathematis, non sunt lata sententia, vt per Tiraq. in l. si vnam, verbo reuertitur, n. 254. cum seq. C. de reuoc. donat.

De Officio Vicarij.

TIT. XIII.

SUMMARIUM.

- 1 Successor Officialis excommunicatus, excommunicatus non est, nisi in crimine damnato commiserit, illa autem, qua exerceat, ille excommunicatus magister non valet, si iurisdictione saltem ab eo recepta hoc faciat.
- 2 Archiepiscopus excommunicare potest Vicarium, vel Officiale Episcopi suffraganei subsistente causa rationabili.
- 3 Vicary iurisdictione definit quando is, qui illum constituit, est sententia excommunicationis, suspensus, vel interdici denotatur.
- 4 Excommunicatio in persona iudicis ne dum iurisdictionem ipsius suspendat, sed etiam Vicarij, & omnium, qui ab eo iurisdictionem recipiunt.
- 5 Iurisdictione delegati quando non dependet ab eo, in cuius locum est facta delegatio, sed deprodet a lege, vel a Principe, tunc per excommunicationem eius, in cuius locum est facta delegatio, non dicitur suspensus iurisdictione delegati.
- 6 Subdelegatus vbi de tempore delegationis excommunicatus erat, tunc non transiit in delegatum iurisdictionem in alium, nec in habitum.
- 7 Officialis Episcopi suffraganei cum peccat in his, quae sunt iurisdictionis, potest ab Archiepiscopo excommunicari.
- 8 Vicarius Episcopi alium Vicarium generalem sibi substituere non potest.
- 9 Vicarius generalis Episcopi potest unam, vel plures causas delegare.
- 10 Vicary iurisdictione suspenditur excommunicato existente Episcopo.

CAP. Si Romana. I. Innoc. IV.

FEICIALIS quando excommunicatur, & deinde substituitur alius, substitutor non est excommunicatus si non participat in crimine pro quo fecit excommunicatio: acta vero substituti si accipit iurisdictionem ab excommunicato, non tenet, alius secus. Colligunt ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Burr. Anchar. Dominice Monachi. Franc. Vin. in ration. lib. 1. pag. 354. Alagona in compend. pag. 129. remissit Ximen. in concord. p. 1. & 2.

In Officiale alicuius suffraganei sui, &c.] Ergo Archiepiscopus excommunicare potest Vicarium, vel Officiale Episcopi suffraganei subsistente causa rationabili, vt per Sbroz. de offi. Vicarij, lib. 2. q. 19. num. 6. Stephan. Quacant. in sum. Bulary. verbo Archiepiscopi anathematis, num. 12. optine Louet. de re benefi. lib. 1.

q. 22. non. 100. refero ego ipse de officio, & potestate Episcopi part. 1. tit. 4. de Archiepiscopo, praesentia n. 17. & part. 2. allegat. 54. non. 181. secundum Impres. Lugdunens.

3. Et tamen qua ipsi gerendo, &c.] Notatur ad hoc, quod Vicarij iurisdictione definit quando is, qui illum constituit, est sententia excommunicationis, suspensionis, vel interdicti deinceps, ita ut acta Vicarij tunc rata, & firma non sint, ut per Azor. insitut. moral. p. 2. lib. 3. c. 6. q. 1. 3. Nam excommunicatio in persona iudicis suspendit nedum iurisdictionem ipsius, sed etiam Vicarij, & omnium, qui ab eo iurisdictionem recipiunt, ut docent hic Anch. n. 2. & Franc. n. 3. gl. verbo *constituta* in Clem. fin. de procurator. Part. conf. 39. non. 6. lib. 4. Rot. decif. 4. non. 2. de officio Vicarij in nouis, Selo. de benefic. p. 2. q. 14. n. 6. Sbroz. de officio Vicarij lib. 3. q. 1. n. 1. D. Ricciol. de iure personarum extra gremium Ecclesiae existit lib. 4. c. 17. n. 11.

4. Si iurisdictionem recipiunt ab eodem.] Ergo quando iurisdictione delegati non dependet ab eo, in cuius loco est facta delegatio, sed dependet à lege, vel à Principe, tunc per excommunicationem eius, in cuius loco est facta delegatio, non dicitur suspensa iurisdictione delegati, ut per Anch. hic sub n. 1. Gemin. n. 4. & Franc. etiam n. 4. D. Ricciol. d. lib. 4. c. 19. n. 1. vbi n. 2. hinc inferit quod cum coadiutor, seu economus, & similes habeant iurisdictionem à lege, non ab Episcopo, cap. volumus, & c. quia 89. dist. metus ab excommunicato Episcopo non prohibetur eius coadiutor, vel economus exercere iurisdictionem.

5. Quando vero iurisdictione subdelegati dependet à iurisdictione eius, in cuius loco est facta subdelegatio, & subdelegatus erat excommunicatus de tempore delegationis, in tali caso non transfundit in delegatum iurisdictionem, nec in actum, nec in habitum, quia tunc iurisdictione sit mortua penes ipsam excommunicationem, Franc. hic n. 7. nam in alium transfundere nequit, ut per Socin. in cap. sacris n. 28. o. sup. de sent. excom. Sbroz. d. lib. 3. sub n. 8. D. Ricciol. d. c. 19. n. 4. vbi n. 6. subdit quod ubi iurisdictione subdelegati dependet à iurisdictione delegantis, & excommunicatio superuenit post delegationem factam, sed est delegatus penes articulos constitutus in excommunicatione facti tantum line iurisdictione, tunc suspensa per excommunicationem iurisdictione delegantis erit etiam suspensa potestas delegati.

7. In gloss. Rationabili causa, ibi, & potest esse rationabilis causa, &c. Refero ego ipse d. p. 1. tit. 4. n. 18.
8. In gloss. ipsius, ibi, nec potest quod officialis alium officialem generalem dare possit. Notatur ad hoc, quod Vicarius Episcopi alium Vicarium generalem sibi subdelegare nequit, ut per Vant. de modis ex defectu iurisdictione delegata n. 15. Aulies ad c. 1. Prætor. verbo instituta n. 7. Mench. illustrat. c. 11. non. 21. Sbroz. de Vicario Episcopi lib. 2. q. 66. n. 1. Azor. insitut. moralium. p. 2. lib. 3. c. 4. q. 3. Zeck. de Rep. Ecclesiast. c. 2. de Vicario Episcopi, §. 2. n. 4. vers. 8. Zetol. in praxi Episcop. p. 1. verbo Vicarius dub. 3. Jacob. Laurent. de iudice suspensio c. 4. n. 20. Nicol. Gate. de benefic. p. 1. c. 9. n. 148. cum seqq. Narbon. de appellat. à Vicario ad Episcopum p. 1. n. 219. Et causa tamen ad modicum tempus bene potest, ut per Pain. de pæf. Capituli p. 2. q. 10. n. 19. Sbroz. d. q. 66. n. 11. & 17. Zetol. de verbo Vicarius vers. quæritur dubium.

9. In ead. gloss. ibi, speciem causam delegare possit, &c. Notatur ad hoc quod Vicarius generalis Episcopi potest vnam, vel plures causas delegare, ex Sanch. de matrim. lib. 3. disp. 7. n. 21.

10. In eadem gloss. ibi, si vero Episcopus est excommunicatus, &c. Notatur ad hoc, quod Vicarij iurisdictione

suspenditur excommunicato existente Episcopo, sed alio iudice Ordinario, ut per Anch. hic n. 2. & Franc. n. 3. Socin. in cap. sacris sub n. 2. 4. vers. scilicet cum, de sentent. excommunicationis. Part. conf. 39. non. 6. lib. 4. Rot. decif. 4. n. 2. de officio Vicarij in nouis, Selo. de benefic. p. 2. q. 14. n. 6. Sbroz. de Vicario Episcopi lib. 3. q. 1. n. 1. Sord. conf. 30. n. 32. lib. 1. Gutter. canon. lib. 1. cap. 1. non. 83. cum seqq. Sont. non. 5. de censur. disp. 14. sect. 1. non. 11. Sanch. d. lib. 3. disp. 30. non. 6. Zetol. d. verbo Vicarius vers. solentiam, Molin. de insitut. tract. 5. disp. 10. n. 2. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gl. 5. §. 9. non. 125. & plures quos refero ego ipse d. allegat. 54. n. 146. Jacob. Laurent. de iudice suspensio c. 4. n. 10. Vgolin. de officio Episcopi c. 4. §. 2. n. 3. & §. 6. n. 5. Narbon. de appellat. à Vicario ad Episcopum p. 1. n. 218. Ricciol. de iure personarum extra gremium Ecclesiae existit lib. 4. c. 17. non. 12.

S V M M A R I U M.

1. Officialis Episcopi non potest ex generali commissione inquirere, corrigere, depungere, & punire subditorum excessus, & c. n. 2.
2. Vicarius de criminibus inquirere non potest quoad contramponitionem, non vero ad officium remittendi culpabiles ad Episcopum.
3. Vicarius non potest inquisitorie crimine absolvere, sicut ab inquisitoribus si eos immunes, & innocentes iudicaverit.
4. Iurisdictione qua, & qualis fuerit translata ubi dubitatur, semper est facienda interpretatio in minime, quod tamen cum officio dato comparatur.
5. Officialis Episcopi ordinarius habens iurisdictionem.
6. Commendatarius litterarum ad Ordines dare non possunt Vicarij Episcopi ex generali commissione.
7. Clausula in commissione Vicariatus expungit saltem, & ad omnia alia etiam specialia exigant mandatum, quam vim habet, ostenditur.

CAP. LICET. II. Bonif. VIII.

Officialis Episcopi cum commissione generali non potest inquirere, corrigere, vel punire excessus aliquorum, vel eos amovere à suis beneficiis, officiis, administrationibus, nisi illi specialiter hæc committantur. Colligitur ex Ordin. Lap. Abbas, Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Dominie. Butz. Monach. Franc. Viulan. in ration. lib. 1. pag. 355. Alagona in compend. pag. 192. remissus Casalan. annos. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Hanc eandem conclusionem ex hoc text. desumunt Betoan. rub. huius tit. n. 2. & 26. & conf. 23. n. 4. vol. 1. Ferrer. conf. 214. vol. 1. Caebusius maior. tit. 3. de Vicarij n. 17. Lancel. insitut. iuris Canon. tit. de officio Vicarij §. per Vicarium, Clar. §. in q. 40. n. 3. Vgolin. de officio, & pæf. Episcopi c. 4. §. 7. non. 2. vers. septimo inquirere, ego ipse in simili tract. p. 1. alleg. 54. non. 117. Sanch. de matrim. lib. 1. disp. 29. q. 2. non. 16. in princ. Narbon. de appellat. à Vicario ad Episcopum p. 1. n. 91. vbi alios refert Doctores.

Inquirendi.] Intellige ut Vicarios de criminalibus inquirere non possit quoad eorum contramponitionem, non vero ad officium remittendi culpabiles ad Episcopum, quia eo casu ex generali mandato inquirere non prohibetur, ut per Rot. decif. 2. alius 66. hoc sit in nouis, Ioan. Monach. in presenti, & Lap. n. 1. ac Dominie. non. 4. Socin. in cap. qualiter, & quando q. 3. art. 14. n. 171.

n. 171. *emo segg. de accusat. Mil. in repet. verbo Vicarius, versio. sent. Sox. de Pace in praet. tom. 1. pralud. 3. n. 11. Narbona d. p. 1. n. 192. vbi n. 193. post eundem Sox. d. pralud. 3. n. 11. Sbroz. lib. 2. g. 166. & Menoch. de arbit. lib. 1. g. 4. n. 18. subdit Vicarium non posse inquisitos crimine absolueri, posse tamen ab inquisitione, si eos immunes, & innocentes inuenire.*

3 *Transferri volumus in eundem.* Notatur ad hoc, quod si sumus in dubio quæ, vel qualis iurisdictione fuerit translata, semper est facienda interpretatio in minimo, quod tamen cum officio dato comparatur, de quo licet tractant Gasp. Valde. in *Lampertum* à n. 15. de iurisd. omni. ind. Alciac. in *cap. quæd. sedent.* n. 17. de officio Ordini. Comar. pral. c. 1. n. 10. Menoch. de presump. lib. 1. g. 97. Motl. in *imperio iuris* p. 1. tit. de iurisd. in pralud. à n. 9. Cabed. p. 1. decif. 11. num. 8. & decif. 40. à prencip. Grillon. de iurisd. & imper. lib. 2. c. 20. volum. 3. tractatum Deller.

6 In gloss. Officialium, ibi. *Officialis iste ordinariam habet iurisdictionem.* Plures ac propemodum infinitos Doctores ad hoc refero ego ipse de offic. & potest. Episc. p. 1. alleg. 54. num. 26. quibus addo Monet. de commut. vltim. volunt. c. 1. n. 469. cum seq. Narbon. de appellat. à Vicario ad Episcopum, p. 1. n. 78.

7 In ead. gloss. ibi. *Vnde literæ commendatitias ad Ordines dare non possunt.* Ita Narbon. de appellat. à Vicario ad Episcopum, p. 1. n. 197. & ibi citat ad e. cum multis 3. n. 15. sup. de temporib. ordinat. hoc lib.

8 In gloss. *Committatur, ibi, secus a clausula generali, & omnia alia quæ per nos posuimus, etiam si mandatum exigant speciale, &c.* Notatur ad hoc, quod si Vicario simul cum commissione generali alique causæ ex specialibus committatur clausula generali adiecta, & ad omnia alia etiam si speciale exigant mandatum, veniunt omnia etiam non expressa Ordinariique in illis iurisdictionem habet, ut per Host. Archid. Gemin. Bertachin. & alios, quos refert & sequitur Sbroz. de officio Vicarij, lib. 1. g. 65. num. 5. & g. 67. n. 3. Lancel. in fit. iuris Canon. tit. de officio Vicarij. §. per Vicarium, verbo specialiter, Comar. lib. 1. var. c. 6. n. 3. Sanchez. de Matrim. lib. 3. disp. 29. n. 8. Quod ita temperandum est, ut Vicario non videatur concessa potestas in cæteris causis speciale mandatum requiritibus, sed in his tantum quæ æquales sunt, aut inferiores, secus si graviora negotia sint, quæ sub prædicta clausula non includuntur maiora expressis cap. sedent. vbi Barbos. Felin. & Bott. de rescriptis, Clem. 2. de precat. Sox. de Pace in praet. tom. 1. annu. 4. n. 19. cum seqq. Azor. p. 2. lib. 3. c. 44. g. 11. Nicol. Garc. de benefic. p. 12. c. 1. §. 1. n. 69.

SVMARIVM.

- 1 Officialis Episcopi ex generali commissione beneficia conferre non potest, & n. 2.
- 3 Vicarius generalis Episcopi non potest ex generali commissione Vicarium perpetuum conferre.
- 4 Iurisdictionis in generali concessione facta ab Episcopo suo Vicarius non comprehenditur potestas conferendi beneficia, nisi exprimat.
- 5 Vicarius si conferat videns & patiente Episcopo, an valeat collatio, remissum.
- 6 Procurator generalis licet donare non possit, remunerationis causa bene potest.
- 7 Tutores, & curatores, ceterique administratores donare possunt minorem bona causa remunerationis.
- 8 Beneficium conferre quovis sit præsum, & necessarium; conferre tamen magis cui quam alteri est voluntarium.

Barbos. Collect. Tom. I V.

9 *Vicarius Episcopi potest confirmare electos & instituire prefatos.*

10 *Vicarius ex sola generali commissione economum deputare potest Ecclesiam parviam vacanti pro eiusdem fructuum custodia, si Ecclesia prorsus deferatur.*

11 *Episcopus potest committere Vicario potestatem conferendi omnia beneficia, quarum conferendorum ius ad ipsum Episcopum pertinet, dummodo non concedat, aut promittat beneficium vocatorum, hoc, vel illi clericis.*

CAP. Cùm in generali. III.
& vl.

Officialis, vel Vicarius Episcopi non potest conferre beneficia si specialiter ei non committatur, quia in generali commissione non veniunt illi, quæ verosimiliter in specie quis non esset concessurus, & cui committitur bonorum administratio, regulariter dare non potest. Colligunt ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Butr. Anchor. Domin. Monach. Franch. Vician. in ration. lib. 1. pag. 356. Alagona in compend. pag. 129. remissimè Calal. in annot. & Ximenes in concord. p. 1. & 2.

Hanc eandem conclusionem hoc text. desumunt Socin. 2. consil. 260. n. 17. vel. 1. Felin. in cap. licet 12. n. 1. de offic. Ordin. Cott. in memorat. verbo Vicarius, pag. mibi 910. Rebuff. in tract. nominat. g. 14. n. 27. vbi subdit nec extra diocesim beneficia conferre posse. Franch. Mar. c. Delphin. decif. 86. à n. 1. vol. 4. Petr. Gregor. in cap. conquere. 1. n. 2. de officio Ordin. Analt. German. de indule. Cardin. sibi quoad vixerit. n. 86 & 87. Roland. à Valle consil. 47. n. 19. & 21. Sbroz. de Vicario Episcopi, lib. 1. g. 7. n. 1. & l. 2. g. 71. n. 1. Mutant. consil. 48. m. 6. Sahag. in rub. de officio deleg. num. 8. Azor. in fit. moral. part. 2. lib. 3. c. 44. g. 1. plures, quos refert, & sequitur Nicol. Garc. de benefic. part. 1. c. 8. num. 80. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. §. 3. num. 25. vbi ait quod sicut Vicarius generalis Episcopi non potest conferre beneficia sine speciali facultate, ita nec potest conferre Vicariam perpetuam, Stephan. Gratian. dispens. cap. 503. n. 1. vbi dicit quod nec potest conferre collationi, Filliuc. tom. 3. tract. 41. cap. 2. n. 48. Vgolin. de officio, & potest. Episcopi, c. 4. §. 7. num. 2. quorum plures refero ego ipse in simili tract. part. 3. alleg. 54. num. 60. cum seqq.

In generali enim concessione iurisdictionis facta ab Episcopo suo Vicario non comprehenditur potestas conferendi beneficia nisi exprimat, ut per Con. lib. 3. varior. c. 10. num. 7. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. 5. 4. proem. num. 34. Flamin. Parif. de resignat. benefic. lib. 7. g. 21. num. 9. & quæst. 24. num. 4. & num. 52. & lib. 9. g. 7. num. 32.

Vtrum autem si Vicarius conferat videns, & patiente Episcopo valeat collatio? Vide Sanchez. de Matr. lib. 3. disp. 31. n. 10. ad finem.

In gloss. *Nec regulariter, ibi, vel si donare ei permittit, &c.* Notatur ad hoc, quod licet procurator generalis donare non possit, remunerationis causa bene potest, ut per Tiraquel. in l. si vnaquam, verbo donatoris largitus, num. 26. C. de reus. donat. Provt etiam tutores, & curatores, ceterique administratores donare possunt minorum bona causa remunerationis, ex Donat. à Fina. tom. 1. commun. opinion. lib. 5. tit. 2. n. 11. pag. 760. colum. 2.

In gloss. *Libera, ibi, in conferendis beneficiis est libera.* 3. latus, &c. Notatur ad hoc, quod licet conferre beneficium sit præsum, & necessarium, conferre tamen

H magis

86 Collectanea Doct. in Lib. I. Sexti Decretal.

magis vni quam alteri est voluntarium, & gratiosum, ac est patia, & liberalitas in cui dando, vt per Gonzal. ad reg. 8. Canon. 5. 4. proem. n. 46.

- 9 In gloss. Non possunt ibi, sed quod possunt confirmare. Notatur ad hoc, quod Vicarius potest confirmare electos, & instituire presentatos, vt per Count. lib. 3. var. c. 20. n. 7. Sbroz de Vicario Episcopi lib. 2. q. 70. & q. 111. Roch. de Curie de ineparr. verbo competens. q. 11. n. 66. & 6. Lambert. in simili tract. p. 2. lib. 2. art. 5. q. 1. princ. Sela de benefic. p. 2. q. 1. 4. Staphil. de literis grama tit. de var. mod. vacat. n. 4. 1. Boët. decis. 30. n. 4. Lancel. in situ. iuris Canon. tit. de instit. & ineparron. 5. dissimiles sunt in fine, Roland. conf. 47. n. 4. 1. vol. 1. Zerolin in praxi Episcop. verbo Vicarius, §. 1. 4. Filius de ir. 4. 1. n. 49. Sot. de
- 10 Pace in praxi sem. 2. prax. 3. m. 7. & 8. inde deducens Vicarium et sola generali commissoe orcononome deputare posse Ecclesie patronata vacanti pro eiusdem fructuum custodia; Ecclesie promissio dicitur.
- 11 In gloss. Commissoe ibi, Episcopus non potest specia iter conferre collationem alicuius prebende, &c. Notatur ad hoc, quod Episcopus potest committere Vicario potestatem conferendi omnia beneficia, quorum conferendum ius ad ipsum Episcopum pertinet. dummodo non concedat facultatem conferendi beneficium quod non vacat, aut promittendi beneficium vacatarum hinc, vel illi Clerico, vt per Azot. in situ. moral. p. 2. lib. 3. c. 44. q. 1. verifiquere.

De Officio, & potestate Iudicis delegati.

TIT. XIV.

S Y M M A R I U M.

- 1 Conferuator à manifestis defendis iniuriis, & iudiciali inuadigine non exerceat, & n. 2.
- 2 Concil. Trid. quod disponat circa Conferuatores referunt.
- 3 Conferuatoria litera conceduntur hodie sub ampliori forma quam sit ea, qua traditur in hoc text.
- 4 Verbum, statimur, est iuris noui indultum.
- 5 Conferuatores sic dicuntur, quia eis incumbit conferuare privilegia vniuersitatibus, scholasticis, & aliis concessa.
- 6 Conferuator definitur, vt sit index: delegatus ad inuadigine aliquos contra manifestas iniurias seu violentias iudiciali non vtiens inuadigine.
- 7 Conferuatores non possunt procedere aduersus debitores ex causa civilis, nisi ex ad soluendum compellere.
- 8 Conferuatores ad inuadigine aliquos contra manifestas iniurias, habent inuadigine contra personas Ecclesiasticas, & seculares.
- 9 Conferuatoria in Italia quous ampliori forma, quam sit hinc text. à Summo Pont. fuit concessa, tunc illa infirmitate erit.
- 10 Conferuator debet adire omnia summariè examinare an violentia, seu iniuria, de qua agitur, notoria fuerit.
- 11 Refusatio non recipitur in notoriis.
- 12 Conferuator recusari potest si causa de qua agitur talis sit, in qua ipse vultus reum gravare.
- 13 Conferuator an, & quando iurare possit auxilium brachy secularis, ostenditur.
- 14 Conferuatorum concessa est potestas non solum aduertere illas iniurias, seu violentias manifestas, etiam inferendas.

16 Causa dubie cognitio, seu examinatio fit per modum iudicii ad inuadigine veritatem, seu iustitiam causa de qua indices dubij sunt.

C A P. Statuimus. I. Innoc. IV.

ONSERVATORES, verbi gratia, Regularium, possunt solum defendere sibi commissas à manifestis iniuriis, & violentiis; & eorum potestas non extenditur ad alias, quae indaginem iudicialiam exigunt. Colligitur ex Otdin. Lapus, Abb. Archid. Gemin. Ioan. Ar. de Anch. But. Domin. Monach. Franc. Via. in ratem. lib. 1. pag. 196. Alagona in compend. pag. 145. remissus Ximen. in comend. p. 1. & 2.

Hanc eandem conclusionem ex hoc text. desumunt Anton. de But. in tract. de notorio art. 4. n. 4. Pet. Greg. synag. lib. 4. c. 22. n. 26. Perez. l. 1. tit. 7. lib. 1. Ordin. Azot. per text. ibi in l. 1. tit. 8. lib. 1. noua recep. Gouier. prax. lib. 3. q. 9. num. 9. & 11. Valde. conf. 152. n. 1. & 2. Syluest. verbo Conferuator, n. 3. Salced. ad Bernard. in prax. c. 3. verfic. sed dubium, Fr. Emman. quass. Regular. tom. 1. q. 65. art. 1. 1. Concil. commun. contra commuic. q. 897. n. 696. cum segg. tom. 4. Card. Tulech. tom. 2. lit. R. cael. 760. n. 1. Azot. in situ. moral. p. 2. lib. 5. c. 34. quass. 7. Molin. de iustitia, tom. 6. diff. 19. n. 2.

Hodie per Concil. Trid. sess. 14. de reformat. c. 5. hoc vltius restrictum est, dispositione conferuatorias literas concessas singularibus personis cuiuscuque dignitatis, vel conditionis, etiam si Capitulum sit, & cum quibuscunque clausulis, aut decretis, non habente locum in causis criminalibus, seu mixtis, ex criminalibus scilicet, & civilibus, sed tantum in civilibus, & in istis vbi persone, quibus concessae sunt, Rei fuerint, non Adtores, & cum aliis limitationibus ibidem adductis: sub qua tamen restrictione idem Concil. declarat non comprehendendi Conferuatores datos vniuersitatibus generalibus, Collegiis Doctorum, seu scholasticis, Regularibus, necnon Hospitalibus, ac hospitalitatem seruauibus; hi enim manent in dispositione iuris communis, de quo in hoc text. & tenore literarum sub quibus fuerint dati, vt in specie notant Gouier. de q. 9. n. 15. Molin. de diff. 29. n. 2. in fine, Fr. Emman. de q. 65. art. 1. 1. in fine.

Vtium admittere oportet quod licet hodie in casibus à Concil. Trid. exceptis plerumque concedi soleant literae conferuatoriae sub ampliori forma quam sit ea, quae traditur in hoc text. & in cap. vii. infra huius tit. vt per Nam. in man. c. 27. n. 1. 1. traditque lat. Fr. Emman. de art. 11. per totum, literae Gouier. lib. 4. prax. q. 65. n. 4. aded vt dicant Ioan. Andr. hie in casus positione, Archid. & alij. Fr. Emman. de art. 1. 1. ver. nec, hodie ferè inuicem esse decisionem huius text. & d. vii. cum amplior forma sit recepta, quae solum est attendenda a g. text. in cap. porri, de privileg. cum similibus. Quia tamen semper clausula illarum ad ius commune, de quo hic, redeundae sunt, & secundum illud, quod fieri potest, interpretandae, nisi vbi in eis contrarium expresse fuerit dispositum, vt b. ne adoeitit Valde. reddens rationem de conf. 1. 2. n. 8. & 9. iam apparet immerito citatos Doctores iuris eorum de conclusionem in hac materia superfluum asserere.

Sequitur.] Hoc verbum esse iuris noui indultum, resoluitur Rebus. in cetero, rub. de collat. §. 1. lit. A. Nicol. Gac. de benefic. p. 2. c. 49.

Per Conferuatores.] Sic dicti, quia eis incumbit conferuare privilegia vniuersitatibus, scholasticis, & aliis concessa, & secundum illa de eorum causis iudicari, vt tradunt Molin. de tract. 5. diff. 29. num. 7. Valde.

De Officio, & potestate Iud. deleg. Tit. XIV. 87

Valasc. d. conf. 1. § 2. m. 4. Definitor autem Conferuator ut sit index delegatus ad tenendum aliquos contra manifestas iniurias, seu violentias iudiciali non vtem indagine secundum Spieg. in Lexic. iuris, verbo Conferuator, Perez l. 1. tit. 7. lib. 1. Ordin. vers. queri potest, Azot. in sit. moral. p. 2. lib. 5. c. 34. q. 1. Syluest. in sum. verbo Conferuator, n. 1. Fr. Ludou. Miranda in mon. Prælat. tom. 2. q. 4. art. 1. Monet, de Conferu. c. 1. n. 8. Laurent. de Periculis in Confess. sui Ordinis Minim. tom. 2. Confess. S. Gregorij XV. n. 2.

A manifestis iniuriis, & violentiis, Ergo non possunt Conferuatores procedere aduersus debitores ex causa citili, eoque ad solvendum compellere, cum talis processus iudiciali indagationem exigit, vt patet & insuper debitum non soluere nequaquam violentiam, seu iniuriam manifestam imponit in eo sensu; in quo in præfenti recipitur, quibus fundamentis hæc sententiam tenet expressè Aleiaz, de præsumpt. reg. 1. præf. 23. sequuntur Gonties præf. lib. 3. q. 9. n. 8. cum segg. Fusch. de visitat. lib. 2. c. 23. m. 5. Cabed. diuers. iuris argum. lib. 1. c. 18. n. 4. Cenall. commun. contra commun. tom. 4. q. 897. n. 718. cum segg. Quamvis contrarium teneant Guid. Papæ decif. 18. num. vii. Perez l. 1. vers. Conferuatores autem tit. 7. lib. 1. Ordin. & Fr. Emman. quæst. Regul. tom. 1. q. 65. art. 12. cuius fundamentis respondit, ob rursusque impugnationibus se defendit idem Guier. præf. lib. 4. q. 63. quon totam in prædicta defensione consumpsit.

Defendere possunt, quas eis committunt defendendas. Intellige siue causâ agnatur contra personas Ecclesiasticas, siue etiam contra seculares, nam cum in his terminis vbi videlicet solum tractatur de iniuriis, & violentiis manifestis, personis, seu rebus Ecclesiasticis illis; causæ hæc notoria sunt tanquam facile legem inuoluntates ad forum Ecclesiasticum etiam contra seculares spectent ex reg. text. in cap. cum sit generale, & in cap. quæstionibus, cum ibi notatur, de fori compet. meritis super illis contra omnes etiam seculares potestas Conferuatoribus à iure concessa intelligitur, cum non hæc præiudicium iurisdictioni seculari, cessetque prouide reg. cap. noui, in prin. de iudic. cap. per venerabilem, qui filij sunt leg. cum similibus, tradunt in terminis Salzed. ad Bernard. in præf. c. 3. vers. nec minus aduersus, Cabed. diuers. iuris 1. argum. lib. 3. c. 18. num. 6.

In gloss. Positionis casus, ibi, & ista vena sunt nisi in privilegiis, &c. Notatur ad hoc quod quoties in Bulla conferuatoria amplior forma quam sit bullæ textus à Summo Pontif. fuerit concessa, tunc illa inspicienda erit, vt obseruat Salzed. ad Bernard. in præf. c. 1. vers. verius tamen, Cenall. d. tom. 4. q. 897. n. 722. cum segg. Cabed. d. c. 18. n. 3. Fr. Emman. d. art. 1. 2. vers. quantum ad primum.

In gloss. Conferuatores, ibi, d. quid bene probationes recipiet Conferuator an saltem sit notorius & c. Notatur ad hoc quod Conferuator debet ante omnia summariè examinare an violentia, seu iniuria de qua agitur, notoria fuerit, & super eo probationes recipere ad fundandam suam iurisdictionem, itavt si inueniat illam notoriam, procedat, aliis se incompetentem pronuntiet, vt per Gail. lib. 1. obseruat. 34. n. 3. D. Barbof. in l. 6. quæ ex aliis n. 112. & 148. ff. de iudic. Itavt Conferuator non possit procedere contra iniurias, seu violentias, nisi constiterit sibi quod manifestæ fuerint, seu notoriæ, & ita confilio de qualitate notoriæ, vt obseruat Ioan. And. conf. 2. & 4. Monach. num. 4. & 5. Domin. n. 6. cum segg. Ancbar. num. 5. Franch. num. 4. in præfenti, Syluest. verbo Conferuator, num. 1. Azot. in sit. moral. p. 2. lib. 5. c. 34. quæst. 7. Molin. d. præf. 2. dist. 19. num. 2. Fr. Emman. d. tom. 1. quæst. 6. art. 11. vers. adu-

Barbof. Collect. Tom. I V.

tendum insuper, & post Coch. Ludovic. Miranda & alior, ego ipse de offic. & potest. Episcop. part. 3. alleg. 106. num. 17.

In ead. gloss. ibi, quia in notoriis non admittitur recusat. Notatur ad hoc quod in notoriis non est recipienda recusatio, vt per Perez l. 1. vers. est dubium tit. 5. lib. 3. Ordin. pag. 573. col. 1.

In ead. gloss. ibi, ergo recusari non poterit. Quamvis gloss. hæc referat Barbof. existimantem reculationem non admitti in Conferuatoribus, & eam sequatur Azot. in sit. moral. p. 2. lib. 5. c. 34. quæst. 11. Contrarium tamen; si causa de qua agitur talis sit, in qua ipse valeat teum grauiore, tenent Gom. tom. 3. varior. c. 1. num. 46. Barbat. conf. 21. num. 2. § lib. 1. Facin. in prin. crimin. p. 1. q. 2. 1. num. 130. & probat expressè Concil. Trid. sess. 14. de reformat. c. 5. vers. quod si, vbi præscribit formam secundam quam procedi debeat i. Conferuator inspectus esse dicatur, & per illud ita tenet in terminis Cenall. d. tom. 4. q. 897. n. 779. cum segg.

In ead. gloss. ibi, Iamque possit auxilium brachij secularis. Notatur ad hoc quod Conferuator inuocare potest auxilium brachij secularis, vt per Azot. in sit. moral. p. 2. lib. 5. c. 34. q. 10. Cenall. d. tom. 4. q. 897. n. 718. quorum doctrina absque dubio procedit vbi in licetis Conferuatoris facultas inuocandi hoc auxilium fuerit expressa, prout ex stylo Curie exprimi solet, vbi verò non fuerit expressa, adhuc huius glossæ sententia procedere potest, secundum aliam communem Doctorem opinionem, quæ habet regulam cap. 1. super de offic. Ordin. & cap. administratores § 5. cum similibus, vbi iudicibus Ecclesiasticis potestas datur inuocandi hoc auxilium, locum habere etiam in delegatis, luxta textum cap. v. officium, & consensendi, vers. denique, de heres. hoc lib. ex quo ita resoluunt Innoc. mon. 3. Abb. n. 8. & alij in cap. significasti sup. hoc tit. vbi Beroz. n. 14. communis ex Coar. præf. c. 10. num. 1. latè Namar. in cap. cum contingat, remed. 1. à n. 1. de rescript. Menoch. remed. 3. rerum n. 360. Mandosin reg. 17. Cancellaria q. 2. num. 12.

In gloss. Defendere, ibi, intelligi preest de commissis, & committenda. Notatur ad hoc, quod Conferuatoribus concessa est potestas non solum aduersus illas iniurias, seu violentias manifestas, sed etiam inferendas, vt per Molin. de iustit. tom. 6. dist. 39. n. 2. vers. quæst. tamen, in fine.

In gloss. Indagationem. Notatur ad hoc quod causæ dubiæ cognitio, seu examinatio sit per modum iudicii ad inuestigandam veritatem; seu iustitiam causæ; de qua indices dubij sunt, vt per Syluest. in summa. verbo Conferuator n. 1. in sum. Azot. in sit. moral. p. 2. lib. 5. c. 34. quæst. 3.

SVMARIVM.

- 1 Pontifici dignitati deferatur in constitutionibus, & penis.
- 2 Episcopi multoties Pontifices inuocantur,
- 3 Episcopatus dignitas est, Episcopusque nomen est dignitatis, & potestatis.
- 4 Dignitatis seu nobilitatis in iudicio est deferendum circa penas, constitutiones, & modum procedendi. Limita quando nimia extiterit eorumdem contumacia, ubi n. 14.
- 5 Conferuatores qualiter contra Episcopos procedere debeant, est ordinum.
- 6 Episcopi appellationes non tenent electi, & canonici conferuatores, non tamen eam conferuati in stellatoribus ad Ordinem Episcopalem, secus tamen in stellatoribus ad iurisdictionem.

II 4

7 Ingressus

- 7 *Ingressus Ecclesia an sit censura, & quos effectus operetur, remissus.*
- 8 *Inter dictum specialiter prolatum ad vim in specialem aliam, ab illa tantum prius.*
- 9 *Interdictum ab officio Sacerdotum prohibetur solum ab illis, quae sunt proprio Sacerdotis.*
- 10 *Suspensus ab officio simpliciter sit suspensus ab omnibus, quia comprehendit vel ratione Ordinis, vel ratione iurisdictionis, seu alterius administrationis Ecclesiasticae.*
- 11 *Episcopus ab officio simpliciter suspensus, manet etiam suspensus à Pontificalibus, quibus in exercitio officii sui uti potest.*
- 12 *Censura Ecclesiastica quando dicatur aggraviata, ostenditur.*
- 13 *Interdictum propter culpam Episcopi ferri potest in terram, quia videtur solum quoad iurisdictionem Ecclesiasticam esse subiecta.*
- 14 *Suspensus à Pontificalibus tantum in illis celebrando, ac fiat irregularis, & n. 16.*
- 15 *Episcopus à Pontificalibus suspensus nequaquam prohibetur celebrare Missam privatum.*
- 16 *Index si non servata forma huius Decretalis statim excommunicet, vel suspendat Episcopum, aut Superiorem, tenet sententia, & n. 19.*

CAP. Quia Pontificali. II.

Indices, vel Conservatores Papae, quando veniendum est ad coactiones, vel penas contra Episcopos, debent deferre, eis, & honorare illam dignitatem, quare prius eis interdicant ingressum Ecclesiae, vel Sacerdotale ministerium, deinde ab Officio suspendant, & tandem grauent censura Ecclesiastica, nisi forte culpa, vel proteruitas aliud persuaserit. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andre. Anch. Rur. Domini. Monach. Viri. in ration. lib. 1. pag. 396. Alagona in compend. pag. 145. remissus Ximen. in concord. p. 2.

Pontificali dignitate praeditis. Id est, Episcopis, nam & Pontifices multoties nuncupantur, ut probant text. in cap. Pontifices, 7. quest. 1. a. Mesiana, de elect. c. quod translatio, de temp. ordin. cap. quia periculosum, ibi, Pontificali officio, de sentent. excomm. hoc lib. imo Ildor. in c. elevat. vers. Pontifex 11. dist. vocat eos maximos Pontifices, hoc est, maximos Sacerdotes, & in vers. Presbyter, addit eisdem Pontificis apicem habere, ut notat Azor. in lit. moral. pars. 2. lib. 3. c. 27. q. 1. vers. queret, Durand. in ration. divin. Offic. lib. 2. c. 21. ego ipse de offic. & potest. Episcop. p. 1. tit. 1. c. 2. n. 4.

Notari etiam solet hic text. ad hoc, quod Episcopatus dignitas est, Episcopique nomen est dignitatis, & potestatis, non officij tantum, ut per Henric. in summ. lib. 10. c. 32. §. 1. Azor. d. e. 27. q. 2. Vnde appellatione dignitatis in iuris, vel hominis dispositione Episcopalis venit, secundum Simonet. de reformat. q. 11. per totam. Mandol. in reg. 32. Cancel. q. 1. Gamb. de potestate Legati, lib. 2. num. 21. cum seqq. & lib. 5. §. n. 22. Hoid. de incomparabil. benefic. p. 1. c. 24. num. 64. qui magis communiter distinguunt inter materiam favorabilem, & odiosam, itat in illa, non verò in ista sub appellatione dignitatis comprehendatur Episcopalis.

Gradus, & modestia in huiusmodi processu servetur, &c. [Notatur ad hoc, quod citra penas, coactiones, & modum procedendi in iudicio dignitatis, seu nobilitatis est deferendum, itat mitius cum nobilibus, seu in dignitate constitutis agendum sit, & mitius quam alij inferiores, seu ignobiles possint, ita per

text. in cap. san. 1. lib. 1. temperat procedens, & in cap. pastoralis 28. in fine princip. ibi, dignitatis deferat, & persona sub hoc tit. & in cap. vlt. ibi, volentes tamen nobilitati parcere, de penis, & in l. sacrilegij poenae, in princip. ibi, pro qualitate personae, ff. ad leg. Juliam perul. observant Ioan. Andre. Domin. & Franch. hic. n. 1. Anch. num. 1. Abb. a. 5. & in d. pastoralis, vbi Imol. Felin. & Barbat. late idem Felin. in d. cum quidam n. 5. Tiraq. de nobilit. c. 2. o. a. n. 1. c. 2. cum seqq. & de penis temper. causa 11. a. princip. Conat. lib. 2. var. c. 9. n. 1.

Et cum à iudicibus, vel Conservatoribus, &c. [Hic text. praescribit Ordinem servandum, quo indices, vel Conservatores Apostolici contra Episcopos debeant procedere, neque enim statim à principio sunt excommunicandi, sed servata modestia, & reverentia, quae eorum dignitati debetur, veniunt prius coactionandi per penas, de quibus hic, iuxta ordinem in text. praescriptum, ac demum postea si negotium possibilet, censura poterit contra eos Ecclesiastica aggraviari, ut notant omnes hic, & in cap. san. 1. vers. ita quod, sup. hoc tit. Sylvest. in sum. verbo Conservator, n. 4. vers. dico, Azor. in lit. moral. p. 2. lib. 5. c. 14. q. 12.

Intellige supradictam distinctionem huius text. obtinere non solum in Episcopis consecratis, sed etiam in electis, & confirmatis tantum, ut post Ioan. Andre. bene agnoscant Franch. num. 1. Domin. n. 1. in praesenti, ex eo comprobantes, quia illius privilegij Episcopis conceditur ob reverentiam eisdem debitam ratione dignitatis, & officij Episcopalis, non verò ratione Ordinis, ut patet in princip. ibi, Pontificali dignitate praeditis ob reverentiam sacri Officij, quod exercent, &c. plane Episcopos electos & canonicè confirmatos, non dum tamen consecratos, licet in spectantibus ad Ordinem Episcopalem appellatione Episcopi non veniat, ex multis, de quibus Felin. in c. cum te, a. 1. de re script. quod tamen attinet ad iurisdictionem, & officium Episcopale, omnia valet exercere, quae non fuerint Ordini annexa, iuxta text. in c. transmissum 15. cap. nesci, vbi gloss. e. qualiter, de elect. ac subinde simpliciter Episcopos appellatur, Clem. 1. in illa gloss. verbo Episcopos, de fero. compet. Clem. 2. vbi gloss. verbo Episcopi, de re script. Felin. in d. cum te, n. 5. Azor. in lit. moral. p. 2. lib. 3. c. 27. q. 3.

Ingressus primo ipsi Ecclesiae, &c. [Hic est prima censura à qua indices debent exordiri in penis, seu coactionibus Episcopis inferendis, ut praecipit text. in cap. san. 1. vers. ita quod, hoc tit. in antiq. de illaque saepe alibi in iure mentio fit, modò sub nomine interdicti, modò sub nomine suspensionis, ut in c. sole. vers. alioquin, de offic. Ordin. hoc lib. 6. c. Episcoporum, de primat. eod. lib. c. sacro 48. in princip. de sent. excomm. 1. eod. tit. hoc lib. 6. cum multis aliis. Querunt Doctores quenam censura huc, an scilicet interdictum, vel suspensio, & quos effectus in iure operetur, quod quia non est proprium huius loci, videri poterit per text. vbi late sententias omnes in c. is, cui 20. infra, de sent. excomm. hoc lib. 6. tradunt Archid. & Anch. hic n. 2. Doct. in d. san. vbi Sical Dec. & alij, gloss. verbo interdictum, in d. c. sacro, & ibid. Felin. n. 8. Abb. n. 10. prosequuntur late Nau. in man. c. 2. n. 170. Coan. in calama mater p. 1. §. 1. a. n. 1. Henric. in summ. lib. 1. c. 12. n. 2. Anil. de censur. p. 3. dist. 2. dub. 1. c. vel 1. & p. 5. dist. 4. dub. 5. c. vel 1. c. 6. & 7. Soar. tom. 3. de censur. dist. 15. sect. 4. Saye. ad vlt. lib. 3. c. 9. a. n. 4. & lib. 4. c. 7. a. n. 11.

Vel Sacerdotalis interdictum ministerij. [Idem probat text. in cap. san. 1. lib. 1. vel Sacerdotalis officium interdicat, hoc tit. in Decretal. Circa quod est advertendum cum gloss. verbo officium in eod. cap. san. 1. interdictum hoc, quia absolute non ponitur, sed determinate, & specialiter fertur ad viam specialem actionem,

De Officio, & potestate Iud. &c. Tit. XIV. 89

actionem, veluti ad officium, seu ministerium sacerdotale, ab illo tantum priuare, & ab omnibus, quæ in eo includuntur, vel sine illo exerceri non possunt, non tamen ab aliis, quæ vel in eo non comprehenduntur, vel sine illo valent exerceri, arg. exp. significans, in dicta gloss. verbo officium, de corpore viri. Cuius rei ratio est, quia cum interdictum odiosum & penale sit, ad casum tantum expressum sestringi debet, iuxta vulgares regulas, cap. edicta, c. in parui, de regulis iuris, hoc lib. tradunt in terminis agentes de interdictis Naur. in man. c. 17. n. 170. Coar. in cap. alia mater, part. 2. §. 1. num. 4. Sylvest. verbo interdictum 4. quest. 4. Armil. eod. verbo, §. 18. Hentig. in sum. lib. 1. §. 4. §. 5. 6. Anil. de censur. part. 5. diffin. 4. dnb. §. conel. 4. idem etiam notantes in suspensione, vt per Hentig. d. lib. 1. §. 3. §. 1. 2. 3. 4. 5. 6. Sayr. de censur. lib. 4. c. 1. num. 1. §. cum seqq. & hæc species interdicti, vel suspensionis appellatur partialis ad differentiam totalis, quæ simpliciter, & absolute fertur, ac subinde omnes effectus includit, Soar. tom. 5. de censur. diffin. 3. §. 2. §. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

9. Vnde fit quod Episcopos, vel alios Sacerdotes interdictis ab officio Sacerdotali, vt hic, prohibetur solum ab illis, quæ sunt propria Sacerdotis, vt sunt ministerium Missæ, & Sacramentum Eucharistiæ Sacramentum, iuxta c. 1. vers. & hoc vique, de summa Trinit. & alia, quæ refert gloss. verbo officium, in d. c. significans, de corp. viri. Sayr. d. lib. 4. c. 1. n. 17. ac denique ab eis, quæ in illo exerceri non possunt, veluti ab Officio Pontificali, quod sine Sacerdotali exerceri non valet, c. ex literis, de excess. Prælat. notant gloss. hic, verbo Sacerdotali, Domin. n. 7. & Franch. n. 3. Hentig. d. c. 4. §. 6. Anil. d. conel. 4. sic explicantes quid importet interdicti Sacerdotali ministerium, vel ab eo suspendi. Ceteros verbò actus, qui Sacerdotali officium non prærequirunt, adimplere valet, vt circa suspensionem tradunt communiter Doctores eum quibus profectuantur Hentig. & Anil. vbi proxime, Sayr. d. lib. 4. c. 1. d. n. 6. & d. c. 3. num. 16. & 17. Soar. d. tom. 5. de censur. diffin. 2. §. 1. 2. 3. 4.

10. Ac deinde ab officio suspendantur.] Cùm text. hic suspensionem hanc ab officio simpliciter, & absolute ferendam decernat sine ulla nominatione talis, vel talis officij, omnia sine dubio includit, quod competet vel ratione Ordinis, vel ratione iurisdictionis, seu alterius administrationis Ecclesiasticæ, vt generaliter deducitur ex proprietate verbi, officium, quod de se ualiditate est, & in specie quoad officia competentia Ordinis bene probatur ex textu in c. 1. in fine, versic. scilicet, iunctis verbis præcedentibus, infra de re iudic. hoc lib. 6. & fortius iuxta inductionem, quoniam de eodem textu facit Soar. in loco infra citando, num. 5. & 6. quoad ea verò, quæ competunt ratione iurisdictionis ex text. in cap. quia diuerfitatem, versic. sic tamen, ibi, & non si uolueris, non tamen uolueris, &c. de censur. præb. & est communis; ac ecclesiæ doctrina glossa per text. ibi, verbo ab suspensio, in cap. cum dilectum, de censur. vbi Innocent. num. 4. Abb. d. num. 18. & alij contra gloss. in c. audiuitur 24. quest. 1. tradunt vltra antiquiores in dictis iuribus, Domin. hic, num. 3. Anchar. not. §. Franch. n. 3. Sylvest. verbo suspensio, num. 5. Hentig. lib. 1. §. 3. §. 2. 4. 5. 6. Anil. de censur. p. 3. diffin. 2. dnb. 1. conel. 5. Sayr. eod. tract. lib. 4. c. 5. §. 1. num. 2. Soar. tom. 5. de censur. diffin. 2. §. 1. num. 3. cum seqq. Illud solum in prop. ino, siquidem text. loquens de Episcopo, adnectere oportet Episcopum ab officio simpliciter suspendum, manere etiam suspendum ab Pontificali, quibus in exercitio officij sui uti potest, Sylvest. vbi supra. Tabien. verbo suspensio, num. 4. Anil. d. conel. 5. Sayr. d. c. 5. num. 4. & 5. subdicens tamen

illum licet suspensum posse incedere in apparatu Pontificali si nullum actum Pontificalem, vel officium exerceat.

Aggravatur censura Ecclesiastica contra eum, &c.] 12. Intellige, vel proferendo sententiam excommunicationis in eos, vel etiam interdici in terras illorum, vt de interdicto est text. in terminis in cap. sane il. 2. in fine, vers. aut etiam, sup. hoc eod. tit. cuius dnm text. nosmet non meminit sub aggravatione censuræ de qua hic, necessarium includitur, sententiam expressè Franch. n. 4. Domin. n. 7. in præfati, Doctores in eod. cap. sane, dispositantes an hoc interdictum propter culpam Episcopij ferri possit in terram, quæ eidem solum quoad iurisdictionem Ecclesiasticam est subiecta, vel requiratur quod etiam temporalem ibidem obtineat, quod licet videatur infirmare text. in verbo specialiter, & sequantur Vincenz. Card. & Abb. num. 7. Hentig. in sum. lib. 1. §. 50. §. 3. sic intelligens illum text. verius tamen est oppositum, nempe sufficere solam Ecclesiasticam iurisdictionem, quemadmodum in dominis, seu Religiosis secularibus sufficit sola secularis, iuxta reg. text. in cap. si curatus, ibi, domini, vel Rectoris, infra de sentent. excommunic. hoc lib. 6. tradunt Dec. in eod. c. sane, not. 7. Felin. num. 2. Coar. in cap. alia mater, part. 2. §. 1. n. 4. Vgolin. de censur. lib. 5. c. 20. §. 1. num. 2. Sayr. eod. tract. lib. 1. c. 1. num. 9. Soar. d. tom. 5. diffin. 2. §. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. nec dictio, specialiter, de qua in d. cap. sane, quicquam facit; quia non constituitur cum verbo, peritorem, quod præcedit; sed eum verbo, supponit, quod subsequitur, vt sentit Dec. vbi supra, & probat vigilia ibidem interiecta.

Nisi forte aliter fieri iusseris, &c.] Ponitur in hoc verbi, notabilis quædam limitatio ad præcedentem textus decisionem, nempe ordinem, de quo supra circa coactiones, & penas Episcopis imponendas præmitti posse si nimia fuerit eorum contumacia proteruitas, vt post Monach. n. r. & alios hic, notat Sicil. num. 16 in c. sane, ibi, 2. supra, hoc tit. in Decretalib. Ioan. Andr. & Anton. in cap. ea, quæ de statu monach. Felin. in eod. quidam, n. 5. versic. quæritur est de iuribus. Similiter etiam adnectentes quod licet aliis nobilitati, seu dignitati in pœnis inferendis deferendum sit, illud tamen non procedit, quando nimia extierit eorumdem contumacia, Felin. in c. pastoralis, in princip. n. 3. vers. quæritur fuisse, sup. eod. tit. & alij de quibus Tiraquel. de nobilit. c. 20. n. 111.

In gloss. Sacerdotali, ibi, suspensio ab Pontificali, & tantum in illis celebrando non fit irregularis. Sequuntur Innocent. in c. 1. verbo ab dimissis, de sentent. excommunic. hoc lib. 5. Antonin. part. 3. summa, tit. 28. c. 4. ultra med. Coar. in Clem. si iuratus, part. 1. §. 1. num. 1. versic. secundum, Jacob. de Grat. in aureis decis. part. 1. lib. 4. c. 25. num. 3. qui in eo præcipio nituntur quod Pontificalia non sunt de substantia Ordinis, celebrationis, ut Officij, cùm sine illis quodlibet Officium fieri possit.

Contrariam tamen sententiam tenebant Calder. in tract. de interdicto memb. 2. quest. 3. Naur. in man. c. 27. n. 163. vers. ex quo inferitur primo, Vinald. in candelis de suspens. num. 146. moti ex eo, quia cùm Episcopatus per se Ordo sit, vt latè probum de offic. & potest. Episcop. part. 2. alleg. 1. num. 13. celebrare in apparatu Episcopali, seu Pontificali est exercere actum proprium Ordinis Episcopalis, ad quo Episcopos suspensus est, inceditque proinde reg. text. in c. 1. in fine, vers. scilicet, infra de re iudic. hoc lib. 6. Inter quas tamen opiniones elegantem distinctionem tradit Vgolin. de censur. lib. 1. c. 14. §. 1. num. 2. quam melius explicat Sayr. eod. tract. l. 4. cap. 16. num. 27. cum duabus seq. vbi plene videtur poterit. Illud solum addo Episcopum ab Pontificali culpæ

suspensum nequaquam prohiberi celebrare Missam preciatam, ut ea reg. text. in c. significanti, de corpore vir. post Sylvest. & Nazari. quos citat, docet Hentiq. d. lib. 13. cap. 12. §. 2. Anil. de censur. par. 3. dist. 2. dub. 2. cens. 10.

- 18 In gloss. *Aliter*, vlt. ibi, *Quod si index*, &c. Probat hæc gloss. quod si index non seriosa forma huius Decretalis statim excommunicationis, vel suspendit Episcopum, vel Superiorem, tenet sententia, idem probant Domin. & Franc. hic num. vlt. vbi aliqua adducunt in confirmationem, vlt. quæ id ipsum comprobari potest ea communi Doctorum resolutione, quam aduersus alios sequuntur Couat. in cap. alio p. 1. §. 9. num. vlt. Nazari. in cap. cum contingat §. causa nullus, versio. neque n. 6. & 7. de rescript. plura de quibus Sayr. de censur. lib. 1. c. 12. n. 3. 4. vbi docent quod licet ea communicatio secundum ordinem à iure præscriptam in cap. sacro §. 4. de sent. excom. non debeat fieri nisi præcedente trina monitione, tamen abique illa eam à delegato prolata merito iure valida est, communis per textum ibi in eod. cap. sacro text. vbi gloss. verbo *instructum* in c. Romanus §. alio tit. hoc lib. facit etiam in confirmationem decisio l. 1. C. de appellat. iuncta reg. l. ordinarij, C. de rei vindicat. Et denique quia Ordo iuris in his, quæ non sunt de substantia, sed de ordine iustitiæ, vbi Doctores vocant, qualis siue dubi videtur Ordo, de quo hic, etiam si omittatur, vel præpositetor non annullat, quia solum respicit ius iurisdictionis, ut est celebris doctrina gloss. in sum. versio. hoc tamen sciam §. 9. q. 1. quæ sequuntur Abb. & alij in cap. ex lib. n. 12. de iudic. & per plura exempla proficiunt Vant. de nullis iur. ex defectu processus, n. 15 & n. 48. Vnde bene notat Domin. in præfati, n. 7. quod si Ordo de quo hic, non seruatur, à tali processu debet appellari.

- 19 Nec obstat illud, quod pangit idem Domin. hic nempe textum loqui de Consecratoribus, qui sunt iudices delegati, iuxta c. 1. & vlt. hoc tit. & lib. Vnde videbatur quod si prætermisso ordine huius text. itatim à principio Episcopos excommunicauerint, illorum sententia non teneat tanquam iniusta, & lata contra ordinem, & intentionem Pontificis delegantis de qua hic, iuxta doctrinam gloss. verbo *ad talia*, in cap. vlt. de proband. per text. ibi, & in ead. præfati, verbo *ad cautelam*, inf. de sentent. excom. lib. quam sequuntur Host. & alij in eod. cap. vlt. Vgolini de censur. lib. 1. c. 13. §. 13. n. 18. Sayr. eod. tract. lib. 1. c. 16. n. 15. Respondetur enim falsum esse, simpliciter, & absolute loquendo, sententiam delegati iniustam, siue excommunicationis, siue aliam, nullam esse, ut post Cardin. Abb. & Imol. in d. cap. cum contingat §. causa nullus n. 7. Sayr. d. lib. 1. c. 12. num. 16. vbi multas citant, solumque doctrina illarum glossarum procedit, & intelligitur quando in delegatione, seu rescripto certa forma fuerit præscripta, tunc enim illa non seruata, sententia nulla erit, ea reg. text. in cap. cum dilectis, de rescript. cap. vlt. de rescript. fol. cum similibus explicitis optime per Nazari. n. 7. & 8. vbi sup. Sayr. d. c. 12. n. 16. in fine, & d. cap. 16. num. 15. qui tamen in proposito huius text. (in quo non agitur de forma, seu ordine in delegatione, seu rescripto expressa, sed tanquam à iure præscripta) nequaquam reperiuntur.

SVMMARIVM.

- 1 Delegatus procedente cum duobus subdelegatis non in totum, ad Papam, non ad delegatos appellari debet, & n. 2. amplia vt n. 6. 7. & 8.
- 2 Ordinarij, & delegatus vbi concurrunt in eadem causa, appellatio non Superiorem Ordinarij, sed

rationem iurisdictionis delegata dignioris, ad delegatum interponitur.

- 4 Ecclesiasticum, & seculari vbi simul organantur, appellatio de iure ad Ecclesiasticum deuoluitur.
- 5 Potentius, seu dignius trahit ad se naturam minus potentis, seu minus digni.
- 9 Vnus, vel duo ex delegatis si non simpliciter, aut in toto, sed aliquid sibi de iurisdictione referunt, aliter collegæ subdelegauerint vires suas, tunc ad primum delegatum erit appellandum.
- 10 Cœconomus iurare solus à Papa tribus cum clauis sola, Quod si non omnes, &c. si duo ex illis subdelegauerint, tertio se excusante, tunc si ab illis appellatur, non ad primum delegatum, sed ad delegatum subdelegantes appellatus erit interponenda.

C A P. Si duo. III. Bonif. VIII.

Delegati indices tres si sint, duo ex illis, duobus aliis non in totum subdelegauerint vires suas, ipsique subdelegati cum delegato tertio, qui non subdelegauit, in causa procedant, & ab vtriusque delegato videbunt, ac subdelegatis infirmo appellatur, non ad delegatos, sed ad primum delegatum pronocari debet. Colliguntur à Ordin. Archid. Gemini. Ioan. And. Anch. Bocr. Domin. Monach. Franc. Via. in rational. lib. 1. pag. 397. Alagona in compend. pag. 146.

Cuius decisionis ratio est, quia cum in his terminis ea ratio & persona subdelegatorum appellatio ad delegatos esset interponenda, iuxta text. in cap. si delegatus versat tam, inf. hoc tit. ex ratione vero, & persona delegati tertij non ad illos vires æquales, sed ad primum delegatum debet pronocari, ac subinde ea diuersis respectibus diuersa emergent, & contraria, negligitur considerari persone subdelegatorum, licet duo sint, & ita numero excedant quod rationem dybitandi faciebat) & attenditur potius persona, & iurisdictionis vnus delegati, vt illius respectu ad Papam delegatum appellatur, tum quia est iurisdictionis magis dignior cap. sane il. 2. cum ibi notatis sup. eod. & quoties super eadem causa concurrunt plures iudices habentes eadem iurisdictionem, attenditur quoad appellationem iurisdictionis dignior, vt est text. delegati de similis in l. precipimus §. 1. in fine, vers. eodem, C. de appellat. tum etiam, quia idem obseruatur quando ira in vna, & eadem persona concurrat iurisdictionis delegata, & subdelegata, text. sic intelligendus in a. super questionem, §. si vero, vers. unde, hoc tit. tum denique quia hoc modo abutendum vitatur ne ibi æquali, nempe delegato, ad æquales, nempe condelegatos appellatur, iuxta reg. text. in l. 1. §. si quis, ff. de appellat. c. anteriorum, vers. ille videlicet 1. §. 6. cum additis per Sord. consil. 106. n. 10. lib. 1. Secus de appellat. q. 2. n. 3. §. 9. tradant, & explicant in specie gloss. 1. & vlt. hic, Ioan. Monach. n. 1. & vbi addit Frub. numeratus 2. Anch. Nazari. in præfati, Ioan. And. in addit. ad Specul. p. 2. tit. de appellat. tunc tractemus, n. 11. Quintan. de iurisdictione lib. 2. tit. de subdelegat. n. 30. Scac. d. q. 3. n. 39. vers. confirmatur.

Sic etiam vbi in eadem causa concurrunt Ordinarij, & delegatus, appellatio non ad Superiorem Ordinarij, sed ratione iurisdictionis delegatus dignioris ad delegatum interponitur, vt in Inquisitionibus, & Ordinariis simul procedentibus obseruat Anchid. hic d. morab. 1. Abb. in d. cap. super questionem, §. si vero n. 5. & in aliis exemplis tradit Alea. consil. 12. per totum lib. 6. Card. Tusch. sit. A. consil. 352. n. 35. Stephan. Gratian. discept. forens. c. 100. m. 50.

4 Sic quoque ubi secularis, & Ecclesiastici simul cognoscunt, appellatio de iure ex eadem ratione ad Ecclesiasticum devolvitur, iuxta doctrinam Bart. in d. lib. 1. §. si quis n. 13. ff. de appellat. Felin. in c. 1. n. 6. cod. tit. Beto. in rub. de appellat. n. 3. In l. in Imperium, n. 3. ff. de iurisd. cum iudic. Stephan. Gratian. d. c. 100. num. 52. Mart. de iurisd. p. 4. c. 1. n. 18. n. 6. & c. 1. n. 20. num. 10. cum seqq.

5 Sic denique regulariter id, quod est potentius, seu dignius trahit ad se naturam minus potentis, seu minus digni cum simul petemur, licet minus potens numero excedat, cap. quod in dubiis, in fine, & ibi gloss. de consensu. Eccl. c. 1. cod. tit. hoc lib. & utrobique scribentes, Tiraq. & ab eo citati de revall. lig. 4. gloss. 7. n. 3. a. notam, & adducens ad id decisionem huius text. ut etiam fecit gloss. in presenti in eius positione in fine, & post eam Dominic. n. 1. Ancharab. 3.

6 Primum autem extende, & intellige decisionem huius text. ut a fortiori procedat quando vel vnus tantum delegatus subdelegavit non in totum, vel duo illi non duobus, sed vni tantum simili modo vices suas commiserunt, militant enim in his terminis fundamenta modo adducta, & cessat ratio dubitandi desumpta ex maiori numero subdelegantium, ut bene notant gloss. c. hic, Ioan. Andr. & Domin. n. 1. in fine, & n. 1.

7 Secundum extende, & intellige decisionem huius text. locum similiter habere quando fuerint duo tantum delegati, & vnus ex illis subdelegaverit vices suas in totum, alter vero pro parte reservando sibi aliquid de iurisdictione, tunc enim si à subdelegato appellatur, non ad istum delegatum, qui sibi de iurisdictione retinuit, sed ad primum delegatum erit appellandum, quasi in hoc casu ad effectum appellationis attendamus solum subdelegatum illius, qui totaliter subdelegavit, ex rationibus de quibus supra, Atchid. & Franch. vers. in gloss. 2. Domin. n. 3. in presenti, Ioan. Andr. & Innoc. in d. cap. super questionem, §. si verò, sup. hoc tit. Specul. n. per. tit. de appellat. §. nonne tractemus, n. 11. vers. sed pone, Scacc. d. q. 3. n. 36.

8 Tercium extende decisionem huius text. ut etiam locum obtineat si ex omnibus delegatis duo, vel hic, vel ex duobus vnus tantum, ut d. c. super questionem, §. si verò, vices suas non extraneis, sed alteri Collegæ commiserunt, tunc etenim concurrente in personis illius delegati, & subdelegati iurisdictione, sola delegata attenditur, ut ita non ad condelegatos subdelegantes, sed primum delegatum appelletur, notat gloss. hic verbo dno, & est expeditum, quando subdelegatio, vel expressa in totum, vel saltem simpliciter, quod idem est, alteri Collegæ facta fuit, ex reg. text. in d. cap. super questionem, §. porro, & ex text. in specie in d. §. si verò, vers. unde, per. cum intelligit gloss. pen. & ult. ibi, Bellem. in princip. Imol. Host. & Bald. n. 1. commendentes text. loqui quando subdelegatio simplex fuit, vel totalis, propter verba text. in fine ibi, propter rationem superius assignatam, quasi text. se referat ad distinctionem d. §. porro, comprobatur Scacc. licet illius textus non meminerit, d. q. 8. n. 17.

9 In gloss. duobus ibi, idem si subdelegaverit illi Collegæ. Notatur ad hoc, quod si non simpliciter, aut in totum, sed aliquid sibi de iurisdictione reservando vnus, vel duo ex delegatis alteri Collegæ subdelegaverint vices suas, tunc ad primum delegatum erit appellandum, quasi sola attendatur iurisdictione delegata, non subdelegata, & ampliat in hoc casu decisio huius text. ita etiam in specie tenent gloss. sibi contrariis verbis non possunt, vers. sed pone in d. §. si verò, quam sequitur Abb. ibi n. 7. dicitur communem, Felin. in d. §. porro, & l. 5. fallent. ols. Franc. in cap. dilecti il 3. n. 28. de appell.

Ron. decis. 16. allis §. 7. n. 3. hoc tit. in notis, Scacc. d. q. 3. n. 39. ampliat hanc sententiam procedere siue in prima delegatione facta à Papa ad ista clausula, Quid si duo, & c. ut in d. §. si verò, siue etiam ex ratione, de qua gloss. ibi verbo si non possunt, in fine.

10 In gloss. Cum delegato, ibi, nota quia si in rescripto esset clausula, & c. Notatur ad hoc, quod si vigore commissionis factæ à Papa tribus eum clausula, Quid si non omnes, & c. duo ex illis subdelegaverint textu suo excedant, tunc si ab illis appelletur, non ad primum delegantem, sed ad delegatos subdelegantes appellatio erit interponenda à cessante ratione huius text. tunc reg. cap. si delegatus, vers. ad eum, in fine, cum ibi resolutis, intendit manifeste text. hic dum conditionatur requirit ut subdelegati cum delegato textu procedant, notant Ioan. Andr. Domin. & Franc. hic in fine; Petr. Gregor. parit. iuris Canon. lib. 5. tit. 5. c. 8. num. 2. iuncta l. 1. K. Dixi si in commissione esset adiecta clausula, Quid si non omnes, & c. quia si causa simpliciter commissa fuisset, omnes necessario desinere tenebantur, nec tertio se excusante, vel impedito reliqui procedere valent, iuxta text. in cap. causam 16. ad fin. cap. eum causa 22. vers. tum quia, cap. vno 42. sup. hoc tit. l. si duo, §. de re iud. Menoch. conf. 140. a. n. 1. Job. 4. D. Barthol. in l. cum prater, in princip. num. 2. cum seqq. §. de iudic.

S V M M A R I U M.

- 1 Sufpicionis causa curam arbitris non trahitur vbi vnus ex delegatis datur cum claus. Quod si non omnes, & c. vel quando recusatur delegatus, seu officialis Episcopi.
- 2 Clausula, Quid si duo, & c. quam vim & effectum habeat, remissum.
- 3 Sufpicionis legitima causa qua sint ad recusandum iudicem siue delegatum, siue ordinarium, remissum.
- 4 Recusatio vno ex iudicibus delegatis datus cum claus. Quid si duo, & c. debet alter condelegatus non recusatus, si fuerint duo, vel alij si prius extiterint, de suspensione cognoscere, nec ad arbitrios esse adendum.
- 5 Episcopus debet cognoscere de suspensione proposita contra ipsius delegatum, vel Vicarium generalem, nec ad arbitrios esse adendum.
- 6 Episcopus à delegato suo, vel Vicario generali potest causam reassumere.
- 7 Vicarius constitutus à Capitulo Sede vacante si suspensus allegatur, debet ipsum Capitulum, non vero arbitrios de suspensione obiecta cognoscere.
- 8 Episcopus si in remotis existat de suspensione obiecta eius delegatus cognoscit illum: Vicarius generalis.
- 9 Vicarius generalis quando sit suspensus recusatur, & Episcopus est in remeis, tunc arbitrios assumuntur, qui de suspensione cognoscant.
- 10 Recusationis causa contra Vicarium, vel delegatum Episcopi deducta, quando eundem Episcopum concerneret, tunc de illa ipse Episcopus nullam potestatem cognoscere, sed arbitrios erant assumendi.
- 11 Episcopo suspecto an ipsius Vicarius generalis ex eo solum absque alia causa suspectus reddi valeat, ostenditur.
- 12 Episcopus suspectus non redditur ex eo solum quod ipsius Vicarius suspectus sit.
- 13 Appellari nequit à Vicario ad Episcopum.
- 14 Recusationis causam sufficit coram ipso iudice recusatam proponere, & coram arbitris probare.

92 Collectanea Doct. in Lib. I. Sexti Decretal.

- 15 *Recusatio quando proponitur contra unum ex pluribus delegatis cum clausula.* Quod si ambo, &c. non est satis causam recusationis eorum recusatio exprimeretur, sed oportet eam eorum ambo proponere.
- 16 *Recusationis probatione pendente coram collega, non potest ipse collega in principali procedere.*
- 17 *Recusationis obiecta subdelegato cognitionem habet delegatus, non in eorum subdelegatu.*

CAP. Si contra vnum. I V.

- 1 **D**Vn quando sunt delegati à Papa cum clausula, *Quid si ambo non possunt, unus cognoscatur, & opponitur causa legitima suspensionis contra vnum, alter cognoscatur, & expedit causam suspensionis, & non arbitretur.* Si verò non est clausula, *Quid si ambo, &c.* accedendum est ad arbitros. Item si delegatus Episcopi, vel eius Officialis recusatur, recusationis causa probabitur coram Episcopo. Colliguntur ex Ordin. Archid. Gemini. Ioan. And. Borr. Anchar. Dominic. Monach. Franc. Vn. in ration. lib. 1. pag. 19. Alagona in compend. pag. 146. c. de iurisdic. Ximen. in concord. p. 1. & 2.
- 2 *De vi, & effectibus clausulae, Quid si ambo, &c. dixi latè in tract. de clausulis vsusq. claus. 125. secundum Lugdunen. imp. ff.*
- 3 *Suspensionis causa legitima proponatur, &c.* Quæ sint legitimæ causæ suspensionis ad recusandum iudicem sine delegatum, sine Ordinationem, vltra gl. ff. hic verbo causa, ubi addit. Anch. notat. vlt. Franc. num. 4. in fine, prosequuntur gloss. vlt. in cap. causam qua 17. gloss. verbo cum fin. in c. cum R. 1. sup. hoc tit. gloss. verbo subesse, in c. accedens il. 1. ut lite non coarctet. gloss. verbo consanguineus, per text. ibi in c. postremo 16. de appellat. Doct. in l. apertissimi, ubi plenè latè a num. 6. C. de iudic. & post Specul. & alios antiquos a latos per addit. gloss. hic, Abb. in c. cum super, num. 3. & 4. sup. hoc tit. latè Franc. in d. c. postremo num. 20. Lactance in c. quoniam contra, 5. recusationis a n. 19. de probat. Perez ad leges Ordinationum lib. 3. tit. 9. l. 1. g. 10. Mutant de ordine iudic. p. 6. tit. de appellat. num. 27. cum seq. vsq. ad num. 71. Aulicet in tract. de recusatio. à princip. Rebuff. ad leges Gallicæ, tom. 3. tit. de recusat. art. 9. gloss. vlt. a n. 9. Donel. comment. iuris Civilis, lib. 17. c. 5. Menoch. de arbit. cas. 152. cum seqq.
- 4 *Coram non recusato conuincit. &c.* Collige ex text. recusatio vno ex iudicibus delegatis datis cum clausula, *Quid si ambo, &c.* vel cum clausula, *Quid si non omnes, &c.* debere alterum condelegatum non recusatum si fuerint duo, vel alios si plures existetint, de suspensione cognoscere, nec ad arbitros esse eundem, sic limitata regit. in c. suspensionis 19. sup. hoc tit. notant omnes in presenti, gloss. 2. & ibi Doctores in c. 1. infra de appell. hoc lib. Alex. de Neco in c. cum inter n. 6. & 8. de except. Imol. in c. suspensionis causa, n. 1. vers. vel quando, ubi Ioan. de Anan. n. 4. vers. nota quid si causa committitur, hoc tit. Jacob. de Laurent. in tract. de iudic. suspens. c. 4. n. 1. 3. Facinac. frequens. crimin. p. 2. verbo iudex num. 771. Conar. practica c. 6. n. 5. Soar. de Pace in tract. tom. 2. part. 1. c. 6. num. 16. Molin. de iust. tract. 5. diff. 24. n. 5. vers. in secundo. Cuius conclusionis ratio ea est, quia constat ex dictis per me dicta clausula 125. ex vi prædictæ clausulae iurisdictionis vnum ad alterum, vel alteros conuincidos in solidum pertinere extra, quo alius, seu alij condelegati insimul in causa procedere non valeant, cum verò per recusationem obiectam contra vnum ex delegatis nequeat ipse si probata fuerit in causâ vtriusq. procedere, ex reg. c. faciendo requirit. 5. 1. in fine, de appellat. cum similibus, & ita in impedimento recusationis conditio clausulae

verificetur, vt est text. sic intelligendus in cap. cum super 23. in dicta gloss. & Abb. ibid. n. 1. & 6. sup. hoc tit. meritis ad ceteros condelegatos non recusatos suspensionis cognitio debet pertinere, vt ita per hoc cognoscant an sua sit iurisdic. & an conditio clausulae adimpleatur, ex reg. text. in l. 2. ff. si quis in ius vocatus, c. super literis, in fine, de rescript. cum similibus, quia rationem videtur assignare text. in presenti, in vers. ad quem, sic explicandus, & intendit optimè gloss. 3. vers. sed cognoscitur, sic respondens difficultati, quam à principio excitauit ibi, principali, vnde non videbatur quòd de impedimento, &c.

Cum autem ipse delegatus Episcopi, &c. Notatur ad hoc, quòd Episcopus debet cognoscere de suspensione propolita contra ipsos delegatum, vel Vicarium generalem, nec tunc ad arbitros esse eundem, vt per gloss. 2. & ibi communem in c. infra de appellat. hoc lib. gloss. verbo coram in cap. super questionem, 5. quoniam vero, hoc tit. in Decretal. gloss. vlt. in c. 2. sup. de consuet. hoc lib. Abb. in repet. c. si quis contra, n. 21. de foro compe. lat. in l. apertissimi, num. 3. C. de iudic. Perez in l. 1. g. 12. in fine, tit. 5. l. 1. Ordinum. Soar. de Pace in pract. tom. 2. p. 1. c. 6. n. 18. Stephan. Quarent. in summ. Bndary, verbo Archiepiscopi auctoritas, n. 19. Sbroos de offic. Vicarij l. 1. g. 1. 6. n. 1. Jacob. Laurent. de iudic. suspens. c. 4. sub n. 6. Molin. de iust. tract. 2. diff. 25. n. 15. & illa ratioe nititur, quia Episcopus à delegato suo, vel Vicario generali potest semper causam reassumere, & commissionem reuocare, ex reg. iudicium soluitur, ff. de iudic. docet gloss. verbo idem in cap. Romana, in prin. infra de appell. hoc lib. Conar. pract. c. 9. num. 1. vers. primo, Stephan. Graian. discept. forens. tom. 1. c. 92. num. 9. ac subinde semper superior eorum munus, vel de propolita contra illos suspensione cognoscatur, & accedit & ratio deducit ex reg. text. in d. cap. super questionem, 5. vlt. vers. qui etiam sup. hoc tit.

Amplia procedere superà proximam resolutionem etiam in Vicario, qui constituitur à Capitulo Sede vacante iuxta formam Concil. Trident. sess. 4. de reform. c. 16. nam si suspectus allegetur, debet Capitulum tanquam superius, non verò arbitri de recusatione cognoscere, ex decisi. huius text. neque poterit idem Capitulum arbitros eligere ad cognoscendum de causis suspensionum, quæ contra Vicarium ab eo Sede vacante deputatum proponantur, nisi eo modo, quo Episcopus potuisset, vt verumque declarasse S. Concilij Congregationem refert Nicol. Garz. de benefic. part. 5. c. 7. n. 31.

Limita tamen supradicta non procedere, quando Episcopus abiens est, tunc enim quicquid contradicant Innocent. & Hostiens. in d. c. cum specialiter in princip. de appellat. verior videtur resolutio Ioan. And. hic, quam sequuntur Anchar. Franch. notat. 4. & Domin. num. 7. hoc, Abb. in repet. d. c. si quis contra, n. 21. ad fin. de foro compe. Molin. d. tract. 5. diffus. 2. num. 15. Vt si Episcopus sit iuxta directum, vel in loco vicino, debeat interim supersederi, donec ipse adeatur, & sic procedat contra opinionem Innocent. & Hostiens. ubi proxime; si verò in temotus existat, tunc de suspensione obiecta delegato Episcopo illius Vicarius generalis cognoscatur, vpotè qui cum Episcopo, quæ aliis cognitorus erat, vnum tribunal constituit, d. c. 2. de consuet. hoc lib. & factum vnus conferat factum alterius, ex doctrina gloss. pen. in cap. vnic. de capellis monach. hoc lib. facitque etiam decisio text. in c. cum nullus, in princip. vers. Episcopo autem, cum ibi notatis, de tempor. ordin. hoc lib. Ad suspensionem verò eiusdem Vicarij generalis, vpotè iudicis alius Ordinarij, arbitri assumuntur, ex reg. d. cap. cum specialiter in prin. de appellat. eo quòd sic facili non possit adiri superior, qui de ea cognoscatur, quem

De Officio, & potestate Iud. &c. Tit. XIV. 93

quemadmodum ex eadem ratione arbitri eliguntur si Episcopus recusatur, vt eleganter notantur glof. hic verbo Episcopi, versu. si autem, communiter recepta, teste Molin. d. disp. 2. §. n. 1. §. versu. secundum ep.

- 10 Limita etiam locum non habere, quando causa recusationis contra Vicarium, vel delegatum Episcopi deducta eundem Episcopum concerneret, tunc enim nullo modo de illa poterit cognoscere, sed abiuri erone assumendi, arg. text. in simili in c. si a subdelegato 11. ius. hoc tit. ut adunque exemplum afferentes Dominie. & Franch. hic sum. ult. Obi. ad. consil. 70. aliis 163. Sbroz. de Vicario Episcopi, lib. 3. q. 1. §. n. 3. laerb. de Laurent. de iudice sup. c. 4. num. 6. ad med.
- 11 Ideo autem ad effectum huius limitationis exigitur causam recusationis Vicarii eundem Episcopum specialiter concernere debere, quia licet alias controuersum sit an suspecto Episcopo ipsius Vicarius generalis ex eo solum abique alia causa suspectus reddi valeat, in quo verior videtur opinio affirmativa, iuxta text. qui id probare videtur, vbi glof. 3. reddit rationem, & notat Abb. n. 2. Felin. in princ. in cap. infirmant. 23. versu. & aliter ipsi sum. sup. hoc tit. ut adunq. Rip. in c. 1. n. 4. §. de iudic. Inf. in l. apertissimi n. 9. C. rod. tit. Rebus. in praxi benefic. 1. air forma Vicarius n. 190. Scaee. de appellat. q. 8. n. 68. cum segg. Pet. ad l. 1. q. 17. tit. 5. l. 1. Ordinum. Quatuor. in summ. Bullary, verbo Archiepiscopi antierit. n. 19. versu. vltimus quero, & copiose citati per me de offic. & potestate Episcopi. p. 3.
- 12 alleg. §. 4. n. 149. E. conseruo tamen abique villa controuersia certum est Episcopum suspectum non reddi ex eo solum quod ipsius Vicarius suspectus sit, vt bene deducitur ex hoc text. vbi notat Dominie. & Franch. dictis locis, Rebus. d. n. 391. Scaee. d. q. 8. n. 57. versu. septimo quia, Sbroz. d. lib. 3. q. 1. §. Fatin. d. lit. l. n. 75 §. ac proinde necessarium erit vt causa recusationis etiam Episcopum concernat ad effectum, vt nequeat de ipsa cognoscere.

- 13 Nequam appellari.] Notatur ad hoc, quod a Vicario ad Episcopum appellari nequit, vt per Doctores, quos plena manu citavi ad c. 2. de consuet. hoc lib.
- 14 In glof. Prohari, ibi, quod coram omnibus sit proponenda, &c. Sentit glof. quod licet regulariter sufficiat recusationis causam coram ipso iudice recusato proponere, & coram arbitris probare, l. apertissimi, ibi, ei porrexit, l. simili, recusationis liberum sit &c. (de iudic. cap. secundo requirit, §. vlt. ibi, coram eo allegare, de app. glof. 2. vbi additio in c. ius. de appellat. hoc l. 6. declarando vt per Abb. in d. c. secundo requirit n. 16. Pet. in l. 1. q. 4. §. 12. & l. 4. tit. 5. l. 1. Ordinum. Azue. d. l. 1. n. 3. tit. 6. lib. 4. noua recep. Inf. in d. l. apertissimi n. 15.
- 15 Vbi tamen recusatur vnus ex pluribus delegatus datus cum clausula. Quid si vnus, &c. de qua hic, vel simili, non est iuxta causam recusationis eorum recusato exprimeret, sed oportet eam citari omnibus proponere, id est coram ipso recusato, & Collegis, licet coram sola Collegis sit probanda, vt deducitur ex hoc text. ibi, proponatur, & sequenter Domin. n. 8. Franch. n. 2. & §. post Arebid. in present. §. de ratio est, quia vt ceteri condelegati soli valeant de suspicionem cognoscere ex vi dictae clausulae, vt text. habet, necessarium est vt etiam coram eisdem impedimentum allegetur, & proponatur, donec enim id fiat nequit vnus procedere sine altero, vt sup.

- 16 In ead. glof. ibi sed in quid medio tempore, &c. Quæstionem hanc plenè disputant Boxtius Doct. antiquus in suis reportatis ad c. prudentiam sup. hoc tit. vt refert Ioan. And. & Domin. n. 8. hic ad finem, cuius tamen distinctionibus omisiss verior est negatiua sententia huius glof. ex fundamentis ab eadem adductis, sequenter iudem Ioan. And. & Domin. vbi proxime;

Innoc. n. 2. in c. cum super 12. & ibi Host. sibi contrarius hoc tit. quibus addit Lancellot. de attent. p. 2. c. 6. n. 21. & 22.

In glof. Episcopi, ibi, idem in subdelegato delegati 12 Papa, qui delegatus non in totum, &c. Idem vt de recusatione illi obiecta cognoscat delegatus subdelegati, iuxta text. ab hac glof. citatum in c. super questionem §. quem vero, ibi, coram eo, &c. iuxta etiam explicationem glof. ibi, Abb. n. 2. Sicul. n. 1. & in 4. vlt. ibi, coram iudice delegato, sup. hoc tit. tradunt Doctores communiter ibi, Ioan. And. hic in fine, Domin. n. 9. Franc. n. 5. Scaee. de Pace in praxi som. 2. c. 6. n. 17. Pet. in l. 1. q. 13. tit. 5. l. 3. Ordinum. Molin. de ius. in praxi, §. d. 23. n. 15. Cuius rei ratio est, quia cum delegatus non in totum subdelegatus, adhuc superior in causa maneat, eorum eo suspicionis negotium tractari debet, vt sit facilius, & cum minori partium dispendio expediamur, iuxta reg. d. cap. super questionem 9. per in fine, notat glof. verbo aliquid in cap. seg. de iudic. 2. quia subdelegatus suspecto imputato ad eundem delegatum subdelegatum teneretur est iurisdicito, place. rationi consonum videtur quod vbi iurisdicito, seu potestas in defectum alterius regressiva est ad aliam eorum eo qui resumptionis est iurisdictionem, suspicio probetur, vt lat. s. expresse infirmat text. in d. c. super questionem §. vlt. versu. qui etiam.

S Y M M A R I U M.

- 1 Iudex suspensus an & quando committere possit ostenditur.
- 2 Index a supremo Principe delegatus potest ex legitima causa si suspensus recusari.
- 3 Delegatus ante recusationem eidem propositam potest causam sibi commissam subdelegare.
- 4 Delegatus non potest recusationem simpliciter eidem propositam vices suas alteri committere absque assensu recusantis.
- 5 Ordinarius vbi recusatus non solum proposita, sed etiam probata non fuerit, non potest causam committere, nisi de recusantis assensu.
- 6 Ordinarius recusatus an statim omnibus etiam paritibus possit causam committere, si vel causa suspicionis notoria fuerit, vel ipse iudex litteris execratis notis ad arbitrium electionem denunciet, ostenditur.
- 7 Index delegatus etiam de recusantis assensu non potest causam subdelegare postquam suspensus fuerit indicatus.
- 8 Processus non tenet si fiat per iudicem recusatum post causam suspicionis eidem legitione propositam.

C A P. Iudex ab Apof. V.

Iudex antequam sit proposita recusatio potest committere, & si in totum commiserit, commissio facta impugnari non potest, secus si in parte commiserit, tunc enim posset impugnari. Item postquam est proposita recusatio, & non est pronuntiatum super ea, si recusator confentit, potest committere, secus non. Item postquam est pronuntiatum illum esse suspectum, etiam volente recusatore committere non potest. Colligitur ex Ordin. Anch. Gemin. Ioan. And. Anch. Burt. Domin. Monach. Franc. Viulan. in ration. lib. 1. pag. 399. Alagonia in coopend. pag. 146. remanent Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Recusari valeat vt suspensus, &c.] Probatur text. indistinctum etiam a supremo Principe delegatum (qualis est

94 Collectanea Doct. in Lib. I. Sexti Decretal.

datus à Sede Apost. ut hic] posse ex legitima causa suspensum recusari, consonat text. rationem reddens in *Superius* 16. vers. licet enim. & in l. ult. in princ. C. de iudic. notant Franch. & Anch. hic n. 1. plenè Roffred. respondens difficultatibus contrariis in *tratt. ordinis iudicarij* p. 1. sub tit. *Primum recusatur index delegatus* quod tamen non procedit quando à Principe in ipsa delegatione fuerit prohibita recusatio, ut patet ex adductis per me in *tratt. de clausulis vsufreg. claus. 131. n. 2.* secundum Lugdunensem impell.

3 Potest licite vices suas committere antequam recusatio, &c.] Notatur ad hoc, quod delegatus ante recusationem eidem propositam potest causam sibi commissam subdelegare, ut per Anebar. hic n. 1. Abb. in *exp. si quis contra* n. 1. 4. de foro compet. Franch. in *caus. speciali* n. 13. & ibidem. Imol. n. 12. de appellat. idem Imol. in c. secundo requisit. 6. c. 2. tit. C. pro. caus. 10. §. incip. *Superius* indicat. Farin. *fragm. crimin. p. 2. lit. I. n. 921.* Marant. de ordine iudic. p. 4. diff. 3. n. 43. Molin. de iustit. *tratt. 5. diff. 2. n. 14.*

4 Post recusationem quoque propositam, &c.] Notatur ad hoc, quod non potest delegatus post recusationem simpliciter eidem propositam vices suas alteri committere absque assensu recusatoris, illo verò interueniente potest non solum vbi recusatio fuerit simpliciter proposita, sed etiam si iam probata extiterit, ut per gloss. ult. in *exp. cum speciali*, in princip. gloss. per in c. secundo requisit. 5. c. 2. de appellat. tradunt Franc. d. hic notat. 2. Anebar. 4. Domin. n. 1. idem Franch. in d. e. cum speciali n. 5. 3. vbi Imol. n. 12. Abb. in c. si quis contra, n. 14. de foro compet. Marant. de ordine iudic. p. 4. diff. 5. n. 41. Molin. de iustit. *tratt. 5. d. 23. n. 14.* quicquid dicat Sout. de Pace in *pract. sum. 1. prima pars* c. 6. num. 14. & 24.

5 Intellige autem, & amplius non solum procedere in delegato, de quo textus loquitur, & doctores sine controversia recipiunt, sed etiam in Ordinario locum habere, circa quod magna inter eosdem Doctores pugna existit, nam in primis vbi recusatio non solum proposita, sed etiam probata iam fuerit, non posse Ordinarium causam committere, nisi de recusatoris assensu, prout text. hic in delegato constituit, est text. expressus (qui cautiarius non potest, & secundum omnium sententiam loquitur de indice ordinario) in d. e. cum speciali 6. §. in fine princip. de appellat. ibi, & ipsa probata legitime de recusatoris assensu persona idonea committat negotium recusatus, &c. per quem text. ita in hoc casu magis communiter tradunt Doctores ibi, ut per Franc. n. 19. Imol. n. 12. Cerd. n. 17. Dec. n. 3. in fine in d. e. cum speciali in princip. Innocent. Hostiens. & alij antiqui in c. si quis contra, vbi Felin. n. 3. Sacul. n. 4. §. de foro compet. Villalob. in *erario* commun. lit. E. verbo Episcopus n. 142. Sout. in *pract. sum. 2. p. 1. c. 6. m. 5.* quamvis in his terminis, & ita post probatam recusationem contrarium defendat Abb. in d. e. si quis contra n. 14. cum seqq. quem sequitur Soen. ibidem num. 11. Molin. d. *tratt. 5. diff. 2. 3. n. 17.* mordicus contendens consensum recusatoris non esse necessarium.

6 In alio verò casu, vbi videlicet recusatio vnde iudici fuerit proposita, licet hoc magis dubium videatur, quia iidem Doctores, qui suprà existimant posse Ordinarium recusatum statim iunctis etiam partibus causam committere, si vel causa suspitionis notoria fuerit, vel ipse index litem exeat nolit ad arbitrium electionem, & probationem suspitionis denegare, sed statim committere, idque per text. in d. e. si quis contra, ibi, exequatur ab eo deceptor, de foro compet. quoniam Doctores sic accipiunt, & intelligunt quatenus facultatem committendi simpliciter indulget non requirit assensu recusatoris, quomodo docet Fe.

lin. d. n. 3. Imol. n. 1. Aretin. n. 6. Socin. n. 3. Abb. in *lect. n. 14.* & in *repet. n. 13.* in *end. exp. si quis contra*, Franch. num. 15. Imol. d. n. 12. in d. e. cum speciali in princ. Sout. d. c. n. 24. licet non improbabilius defendi possit etiam in his terminis, videlicet proposita tantum suspicio recusatoris assensum exigi ad delegationem faciendam, ut alibi probabimus.

7 Numquid pronuntiatum non fuerit supra ea, &c.] Notatur ad hoc, quod non potest index delegatus etiam de recusatoris assensu causam subdelegare postquam suspensus fuerit indicatus, ut per gloss. & omnes in *præfenti*, Doct. in d. e. cum speciali in princ. vbi post, alios Franch. n. 14. & 17. de appellat. Abb. in c. si quis contra, n. 18. Marant. d. p. 4. diff. 3. n. 43. Molin. d. *tratt. 5. diff. 2. n. 14.*

In gloss. *Præfatus*, ibi, dum tamen non recusatur tenet esse processum, &c. Ergo à contrario sensu lenius manifeste glossa processum non tenere si fiat per indicem recusatum post causam suspitionis eidem legitime propositam, eandemque sententiam, nempe processum esse ipso iure nullum probavit manifeste gloss. verbo *appellat. in c. quoniam*, §. 1. & 2. q. 6. gloss. verbo *canonici in c. quod suspecti*, 1. q. 1. sequuntur Franch. n. 71. Domin. n. 12. Anch. n. 1. in *præfenti*, Host. in c. cum speciali, vbi Abb. in princ. n. 12. cum duobus seqq. de appellat. Legisti & annotavit cum Fast. in *l. qui poterat*, n. 3. vbi Alex. m. 6. ff. ad Trebel. Dec. consil. 17. §. 1. Cepha. consil. 24. n. 19. lib. 2. probant ex multis Rebuff. ad *leges Gallican. tom. 3. tit. de recusat. art. 6. gloss. unica*, n. 1. & 2. Perreus ad l. 1. q. 6. tit. 5. §. 4. Ordin. Barlat. consil. 12. n. 20. cum seqq. lib. 1. Lancel. de attent. p. 1. c. 6. n. 4. vbi multos refert, ex quibus dicit communem, & maiorem communem, Vani. de milit. tit. ex deserv. iurisdic. Ordin. n. 140. Kitehon. tom. 1. *comment. epist. 1. tit. 1. n. 163.* Azaved. ad l. 1. m. 8. tit. 16. l. 4. nova recap. Elcob. de vaticin. c. 20. Scraph. de privileg. in *præf. princ. 7. n. 21.* Camil. Borel. in *sum. decif. tit. 4. num. 31.* Mendez à Castro in *pract. Lusit. 2. c. 7.* Amat. Roder. in *pract. c. 10. m. 4.* cum seqq. Castale. in *explanat. ad aliquas leges recapil. c. 9. n. 337.*

S V M M A R I V M.

- 1 Delegatus subdelegatus etiam in totum re integra causam reassumere potest, & n. 2. secus re integra existente, ut n. 9.
- 2 Amplius procedere etiam attentio iuxta Decretalium.
- 3 Amplia etiam ut procedat non solum si ipse delegatus, expressè renovatus, & sibi iurisdictionem reassumpserit, sed etiam si tacite hoc fecerit.
- 4 Delegatus vbi re integra, & Ordinarius quandoque iurisdictionem à se commissam renovans, si nihilominus sic renovati procedant, currunt omnino processum ab eis, postea facti.
- 5 Delegatus quando vices suas non in totum commisit, tunc etiam re non integra existente poterit per eundem à subdelegato commissio renovari.
- 6 Delegatus ad universitatem causarum potest subdelegatum à se in totam ad unam causam datum etiam re non integra renovare.
- 7 Subdelegato re integra mortuo potest delegatus iurisdictionem reassumere.

C A P. Quamvis. VI.

Delegatus, qui subdelegatum causam in totum re integra, id est, si subdelegatus non cepit vi auctoritate saltem per citationem decreti, vel re integra mortuo

De Officio, & potestate Iud. deleg. Tit. XIV. 95

mortuus est, commissionem à subdelegato reuocare potest, ac verò, si res integra non sit, nequaquam idem delegatus causam reassumere valet. Colligitur ex Ordine. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Dominic. Ruer. Monach. Franch. Viuian. in ration. lib. 1. pag. 400. Alagona in compend. pag. 246. tenuisse Ximen. in concord. p. 1. et 2.

2. Hanc eandem concl. ex hoc text. desumunt in presenti, Franch. & Domin. n. 2. Anchar. in princ. gloss. verbo alind. in cap. 2. qui 3. de procuratorib. hoc lib. gloss. verbo si non possunt, vers. queritur, in cap. super questionum, §. si 1. et 2. sup. hoc tit. gloss. 1. & Doctores in cap. in literis, vbi Imol. n. 4. §. 5. et in cap. significasti, vbi Bero. n. 19. et dicit. 1. 2. tit. 4. p. 1. vbi Gregor. verbo reuoca et mandamento, Paul. in l. iudicium soluitur, mon. 3. ff. de iudic. vbi etiam Alberic. mon. 2. et 4. Castil. lib. 2. controuers. cap. 29. mon. 3. Molin. de iustitia, tract. 5. disp. 2. 1. mon. 1.

3. Primò amplius, & declara supradictam resolutionem locum habere non solum post decisionem eius text. sed etiam olim attento iure Decretalium; nam licet aliqui ex mente Card. apposit. §. in cap. venerabili, hoc tit. in Decretal. tenuissent attento iure Decretalium ante text. in presenti, obtinuissent opinionem illorum, qui asserbant per solam subdelegationem in totum factam, licet adhuc res integra foret, cessare omnino iurisdictionem delegati subdelegantis; ita ut ille iam non valeat causam reassumere, sicque procedere, d. c. in literis, et d. c. venerabili, ad postea per Bonif. VIII. contrarium in hoc text. fuisse decisum, nempe solam subdelegationem licet in totum factam non sufficere, dum res integra existat quominus valeat delegatus causam ad se iterum reuocare, nihilominus verius est text. in d. c. in literis, et in d. c. venerabili, hoc tit. procedere, quia res ibi integra non erat, & subdelegati iurisdictione vti coeperunt, vt observant gloss. 1. in d. c. in literis, gloss. vlt. in eod. cap. venerabili, cum quibus pertransiunt Anch. apposit. 1. et 2. Imol. n. 4. §. 5. Abb. n. 2. in d. c. in literis, sicut. n. 51. Bero. n. 59. in d. c. significasti, & manifeste deducitur ex litera d. c. venerabili, vers. quia videlicet, ibi, eo non resistit processit, &c. secundum quæ verba intelligenda sunt alia sequentia, ibi, dicto Abbati committendo in integrum vices suas, &c. id est, cum effectu, conuenit etiam litera d. c. in literis, intelligendo delegatum, qui sententiam executioni mandari precepit, functum esse officio suo, postquam subdelegatus exequi incepit, ne aliis omnino contradicat decisioni text. in presenti; contra reg. c. cum expedit, de elect. cum similibus.

4. Secundò amplius, vt in casibus in quibus delegato licet commissionem reuocare vt supra, non solum procedat si ipse delegatus expressè renouerit, & sibi iurisdictionem reassumpserit, sed etiam si tacite hoc faciat, veluti procedendo per se ipsum in causa subdelegata, vel etiam alteri subdelegando, vt post Archid. & Ioan. Andr. super verbo renouerit, tradunt Anch. hic in princ. Franch. n. 2. Domin. n. 3. vers. quare, Card. Tusch. prael. concl. lit. D. concl. 5. §. 1. mon. 2.

5. Tertio amplius vsque aded licere tum delegato re integra, tum etiam Ordinario quandoque iurisdictionem à se commissam reuocare, vt supra, vt si renouent, & nihilominus delegati procedant, corrent omnino processus ab eis postea haberi antequam attentati reuocatione pendente ex reg. cap. Ecclesia, il. 2. vers. nos, vs. lita pendente, cap. vt nescimus §. de appellat. vbi Doctores, com. laze traditis per Lancel. de attentat. p. 2. c. 10. n. 1. cum seqq. Ad prædictam vero nullitatem necessarium erit vt reuocatio subdelegati innouetur, vel intimetur, aliis enim antea gesta ab eisdem veluti ab ignorantibus valida erunt omnino, vt per Franch.

in presenti, n. 2. vers. sed, Gregor. 1. 2. tit. 4. p. 3. Molin. d. tract. 5. disp. 2. 1. mon. 2. in fine.

Quarto declarata vt supradicta resolutio solum obtineat quando delegatus vices suas in totum commisit, iuxta text. in presenti, ibi in totum, non ita si aliquid sibi de iurisdictione retinuerit, tunc enim etiam re non integra existente poterit per eundem à subdelegato commissio reuocari, & ratio est, quia tunc semper superior manet, iuxta reg. cap. si delegatus, vers. vlt. inf. hoc eod. tit. ad subinde succedit decisio l. iudicium soluitur, ff. de iudic. quæ sicut in ordinario, ita etiam in his terminis in delegato locum habet, tradit gloss. verbo si non possunt, in d. c. super questionum, §. si vero, gloss. hic, verbo in totum, Anchar. in princ. Franch. n. 2. in presenti, Molin. d. tract. 5. disp. 2. 1. mon. 4.

Quinto declarata, seu potius limitata vt non procedat in iudice delegato ad vniuersitatem causarum, quasi hic possit subdelegatum à se in totum ad vnam causam datum etiam re non integra reuocare, qui ordinario comparatur, iuxta doctrinam gloss. verbo moderatus ad finem in c. statum, §. in super, de rescript. hoc lib. gloss. verbo delegare, in d. c. super questionum, §. si vero, communiter recepta ex multis, de quibus Conar lib. 1. var. cap. vlt. n. 1. D. Barthol. Lacin prætor, §. 2. n. 1. §. 4. ff. de iudic. ac verò Ordinarius cum tempore super hoc maneat ex vi iurisdictionis ordinariæ, quam in totum à se non abdicat, ex regul. l. p. ff. de off. Præsid. potest sine in totum committat, sine pro parte, commissionem quandoque reuocare, vt eleganter declarat Paul. in d. l. iudicium soluitur, n. 3. Greg. 1. 1. verbo reuoca, lib. 4. p. 2. Conar præf. c. 9. n. 1. Molin. d. tract. 5. disp. 2. 1. mon. 2. vers. quæ dicta sunt, Duarenus tit. de iudic. c. de iis, qui iudices dari possunt, ad med.

Vel etiam rebus eximi contingat humanis.] Notatur ad hoc, quod mortuo subdelegato re integra potest delegatus iurisdictionem reassumere, vt per Monach. n. 1. Franch. n. 5. & alios in presenti, Castil. lib. 2. controuers. c. 29. n. 1.

Cum in iurisdictione, &c.] Vnde per contrarium eum idem delegatus, vel subdelegatus vbi primum iurisdictione vti coeperunt, cum efficaciter acquisissent, & velut suam efficerent, iam neque à delegante, aut subdelegante reuocari, vt hoc, neque illis mortuis expirare potest, vt in c. si delegatus, inf. hoc tit. c. licet, c. gratum, sup. hoc tit. in Decretal. tenet Monach. in presenti, & ex aliis antiquioribus declarat Castil. d. c. 29. n. 2. et 3.

S Y M M A R I U M.

1. Delegatus si subdelegauit quoties abesse, vel donec reuocaret, & renouauit si re non integra, subdelegatum procedat, & semper de subdelegato ad delegatum, qui sibi aliquam iurisdictionis reservauit, appellari debet etiam post sententiam.
2. Delegatio confisa absentia delegantis statim expirat renouo deleganti, nisi deleganti statim sit abintenu.
3. Vicarius consequenti non possit conferre beneficia quamdiu Episcopus abesse contigerit, non potest conferre quando Episcopus erit present.
4. Aliter quando ita conceditur ut liberi valant à concedente renouari, seu de iure voluntas, seu beneplacitum à concedente renouetur; tunc talis alius, seu concessio non extinguitur morte concedentis.
5. Voluntas non dicitur per mortem renouata.
6. Appellari debet à subdelegato, cui delegatus vices suas non in totum commisit ad audient delegatum, non verò primum delegatum. Intellige vt l. 7. & 8.

- 9 *Declaratur text. in l. unica in fine C. qui pro sua iurisdictione.*
 10 *Declaratur text. in l. 1. §. 1. ff. quis & à quo.*
 11 *Amplius procedere non solum auctoritate iure Canonice, sed etiam Cuius iurisdictione.*
 12 *Appellatio ad Principem seu Pontificem delegantem interposita ipso iure non valet, etiam nulla opposita pariter exceptio.*
 13 *Papa quando delegavit causam in v. claus. Appellatione remota, vel sine ea, delegatum vices suas non in totum commisit, tunc à subdelegato appellandum est ad delegatum, non verò ad Papam primum delegantem.*
 14 *Subdelegatus ubi non in totum appellationi detulit ad summum Pont. interposita, tunc ad eundem Pont. negotium demulcet.*
 15 *Commisso quando sub eadem forma fuerit facta donec revocet si contraxit à subdelegato appellari, non ad primum delegantem, sed ad delegatum erit appellandum.*
 16 *Delegatus subdelegando totam causam an possit solum executionem sententiae sibi reservare, ostenditur.*
 17 *Delegatus quiescit aliquid de mediis causis sibi retinet, ad ipsum est appellandum, dummodo tamen appelletur antequam alius illi per subdelegatum fuit expeditus, secus si postea.*
 18 *Iurisdictionis est renovare.*
 19 *Iurisdictione delegata non perit morte delegantis re incogita non existente.*

CAP. Si delegatus. VII.

- 1 **D**elegatus quando subdelegat sub hac forma, quoties cum abesse contigerit, vel donec duxerit delegationem renovandam, & moritur, subdelegatus si cepit ut iurisdictione, non amittit iurisdictionem, sed prosequi potest. Item si contigerit appellari, appellandum est ad subdelegantem si aliquid sibi retinuit in subdelegatione, & non ad primum delegantem, id est, Papam. Colliguntur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Butr. Domin. Monach. Franc. Viu. in rebus. lib. 1. pag. 401. Alagona in compend. pag. 146. remissus Ximen. in concord. p. 1. & 2.
 2 *Quoties cum abesse contigerit, &c.* Notatur ad hoc, quod licet delegatio causis absentis delegantis ita im expiraret, renovo delegante, hoc tamen intelligitur nisi delegans rediisset rursus statim abitus, quia interim delegatio non expirat tanquam rediisse non videretur, ut per Tiraq. in tract. de iudicio in rebus exig. vers. septuagesimo quinto.
 3 *Notatur etiam ad hoc quod Vicarius constitutus ut possit conferre beneficia quando Episcopum abesse contigerit, nullatenus poterit conferre quando Episcopus erit praesens, ut per Rebuff. in praxi benefic. forma Vicarii n. 215.
 4 *Nequaquam morte committentis expirat.* Notatur ad hoc, quod quando actus ita concedit ut libere valeat concedere reuocari, & vel donec voluntas, seu beneplacitum à concedente renouetur, tunc talis actus, seu concessio non extinguitur morte, nec censetur renouatus, reuocatusve per obitum concedentis, ut tradit Menoch. de arbit. lib. 1. q. 69. n. 21. Gonzal. ad reg. 8. Causali. gloss. 1. in princ. n. 56. cum seq. Per mortem enim non dicitur reuocata voluntas, iuxta resoluta per Comar. lib. 3. var. 21. §. 1. Valac. de iure employe. q. 14. n. 6. Farin. in praxi crimin. p. 1. q. 29. n. 74.
 6 *Ad eum quoque, &c.* Probat aperte hic text. à subdelegato, cui delegatus vices suas non in totum com-*

misit, etiam delegatum, non verò primum delegantem esse promouendum, ut per omnes in presenti, gloss. verbo non in totum, in c. si quis dicit 10. inf. hoc tit. gloss. verbo non recte in l. imperatores 2. ff. de appell. Alex. in l. 1. n. 10. & ibi Rip. n. 12. ff. de damno infecto. Franc. in c. dilecti il. 3. n. 30. de appellat. Petr. Gregor. parit. iuris Canonici lib. 1. var. 5. & 8. n. 1. Fachin. controuer. iuris lib. 1. c. 78. Molin. de iustit. tract. 5. diff. 11. n. 5. & 6. D. Barbof. in l. cum prater §. 1. n. 17. cum seq. de iudic. Sigism. Scacc. de appellat. q. 7. n. 63. & q. 8. num. 54. cum seq.

Verum obstat maxime text. in l. precipimus 12. vers. 7. hac fi appellatur, C. de appellat. ubi gloss. verbo indicandus l. unica in fine ubi ad eos, & c. C. qui pro sua iurisd. l. fin. in fine, & ibi gloss. vlt. C. de iudic. l. 1. in princ. l. vlt. ff. quis & à quo appellatur. d. l. Imperatores 2. ff. de iudic. l. 1. §. 1. si quis, ff. de appellat. in quibus omnibus iuribus generalis regula proponitur à delegato dato, vel subdelegato indice ad delegantem dantem, vel subdelegantem esse appellandum, nulla facta distinctione an delegans, vel delegatus in totum commiserit, vel aliquid sibi de iurisdictione retinuerit, & fortis viget d. l. 1. §. 1. ff. quis & à quo appellatur, ubi in nostris terminis simpliciter, & generaliter deciditur à subdelegato non ad ipsum delegatum subdelegantem, sed ad eum esse appellandum, ad quem ab eodem delegato iure appellaretur, id est, ad primum delegantem.

Pro quibus diffinitionibus componendis, varias Doctores hac in re assignant resolutiones. ut videtur, est per gloss. verbo non ad eum, in d. super questionem, §. porro, gloss. verbo non recte in d. Imperatores, vers. gloss. vlt. in d. l. unica C. qui pro sua iurisd. & in d. l. 1. §. 1. ff. quis & à quo appellatur, ubi septem assignant resolutiones, quos late prosequitur Suen. ibi à n. 1. tradunt etiam scribentes verò bique. Murat. de ordine iudic. part. 4. diff. c. n. 18. Riminald. in rub. ff. de officio iur. n. 164. & ibi Bolognet. num. 1. Longan. in l. imperium. p. 1. n. 5. ff. de iurisd. l. unica. iud. Fachin. d. lib. 1. c. 78. D. Barbof. in d. cum prater §. 1. n. 21. cum seq. ff. de iudic.

Communis tamen obinuit leges illas textui in presenti, quoniam & sibi inuenit contraria secundum distinctionem d. §. porro, esse accipiendas, & conciliandas, iuxta d. l. unica in fine, C. qui pro sua iurisd. cum similibus, dum probant ad ipsum delegatum esse appellandum, procedat quando ille non in totum commisit, sed aliud sibi de iurisdictione retinuit, text. verò in d. l. 1. §. 1. ff. quis, & à quo, dum decidit non ad delegatum, sed ad primum delegantem omisso medio esse appellandum, intelligi quantum nihil sibi de iurisdictione retinuit; ita gloss. in d. §. porro, verbo non ad eum, quam communem dicit Imolus n. 11 in fine, & subicitur Abb. n. 4. & alij, Franc. in d. dilecti, n. 10. de appellat. Fulgof. in d. l. unica. C. qui pro sua iurisd. Alex. n. 10. Rip. 1. 2. in d. l. 1. ff. de damno infecto, Murat. d. diff. c. n. 18. Molin. d. diff. 21. num. 6. Ratio potest esse, quia quoties delegatus subdelegando causam aliquem, vel etiam plures (nihil enim interest quod iudex de ratione voluit eamque, vel plurius, l. fin. in fine, ibi, vel si generaliter dari sine iudice, & c. q. vlt. & apud quem) aliquid sibi in ea, vel in eis de iurisdictione retineat, iudicem solummodo dare censetur, in quem ad summum solum transferri indicandi munus, unde recte ab eo ipse tanquam superior promouatur, iuxta decisionem d. l. 1. in princ. ff. quis, & à quo, cum concordantibus, ubi vero ipse delegatus fuit in pluribus causis, siue in vna in subdelegatum iurisdictionem transferri totam, recte dicitur iurisdictionem mandare (que etiam in personas certas, & quoad unam speciem, seu causam mandari solet, prater ff. de iurisd. omnino iud.) se proinde non ipse, qui vel idem,

De Officio, & potestate Iud. deleg. Tit. XIV. 97

vel equalis cum subdelegato iuris censura reputatur, sed primus delegatus promovebitur, iuxta decisionem eiusdem l. 1. §. 1. ff. quis, & a quo.

- 11 Amplia primò regulam, & doctrinam suprà proximam ex hoc text. & ex d. cap. super questionum, §. porro, desumptam, locum habere non solum attento iure Canonico, ut hic, sed etiam inspecto Civili, cum ex principiis illius desumpta videatur, vt bene agnoscunt magis communiter Doctores hic, & illie, illorem sententiam improbant, qui differentiam in proposito inter utrumque ius constituebant, cuius opinionis meminit gloss. verbo ad eum, in d. §. porro, & verbo non velle in l. Imperatoris, §. ff. de appellat. sequitur Bar. in d. l. 1. §. 1. ff. quis, & a quo, Fachin. contravers. lib. 1. cap. 8. vers. quod verò ad questionem, nam eum iura Civilia in hac materia nullibi derogata reperiuntur, quinimo rectè intellecta cum iure Canonico consentiant, rectè sit secundum illud esse interpretanda, iuxta reg. cap. 1. de mai. operis illius, cum similibus tradant in specie Imol. in d. §. porro, num. 9. Franch. in cap. dilecti 60. num. 30. de appellat. Socin. in d. l. 1. §. 1. num. 8. ff. quis, & a quo, Alex. in d. l. 1. num. 9. & 10. & ibi Rip. in l. 1. ff. de damno infecto, Matanz. de ordine iud. p. 4. dist. 11. §. num. 18. D. Barbosa. in l. cum prator, §. 1. num. 11. 7. cum seqq. ff. de indic. Scacc. d. §. 3. §. 31. vers. extendit.

- 12 Secundò amplia usque adeò in terminis text. in presenti, appellationem ad delegatum esse interponendam, quando ipse subdelegatus aliquid sibi de iurisdictione reservavit, vt nullo modo valeat omnino medio ad sum. Pont. primum delegantem pronocare, ita probant text. hic in verbo debet, quod necessarium importat, ex adductis per me in tract. de dilation. dist. 77. num. 1. notant comment. in presenti, & in eod. §. porro, Abb. in d. cap. dilecti, num. 11. & num. 19. & ibi Franch. num. 15. de appellat. Prat. Papien. in forma appellationis à sententia diffinitiva, gloss. 1. num. 10. & alij relati per Scacc. d. tract. de appellat. q. 7. num. 63. amplianes talem appellationem ad Principem, seu Pontificem delegantem interpositam ipso iure non valere, etiam nulla opposita partis exceptione, vel allegatione, tradunt Imol. n. 19. in d. §. porro, Rot. decis. 16. alias 38. hoc tit. in unum, idem Imol. & Innoc. in eadem te 18 sup. hoc tit. refert Franch. in d. cap. dilecti, num. 15. & probari videtur ex eodem cap. cum te, secundum primum intellectum, de quo Abb. in d. cap. super questionum, quarvis contrarium, immo si pars non opponat appellationem, & processum per eam habitum meto iure valere, contendunt post Arebid. Dominie. num. 10. Franch. num. 8. hic idem Franch. in d. cap. dilecti, n. 16. Matanz. de ordine iud. p. 4. dist. 11. §. num. 18. Scacc. d. §. 3. ubi sup. n. 6 §. quorum sententia in rigore iuris vetior videtur, vt intuitu patebit.

- 13 Tertiò amplia decisionem huius text. non solum locum habere, quando prima delegatio facta fuit à Papa cum claus. Appellatio remota, in qua specie loquitur expresse text. in d. cap. super questionum, §. porro in princ. ibi, si causa sit in appellatione remota commissa, de officio deleg. vbi observant gloss. & Abb. n. 5. Ioan. Ande. num. 47. ad fin. Ioan. Ande. & Doct. communiter, vt per Abb. in cap. cum Bartoldus, num. 40. de re iudic. Paul. cons. 66. num. 9. lib. 1. Card. Tusch. litt. A. cons. 352. num. 41. Scacc. d. §. 7. m. 2. Sed etiam eandem decisionem obtinere, licet causa non fuisset commissa appellatione remota, vt bene ex hoc text. deducitur, vbi nulla talis clausula mentio sit, accedit text. in cap. cum te 18. qui etiam simpliciter loquitur sub eod. tit. adane gloss. verbo si causa in d. §. porro, & ibidem Innoc. num. 8. Anton. num. 11. Ioan. Ande. d. num. 47. Abb. d. num. 5. Dominie. hic num. 9. Scacc. num. 73. dist. 10. l. 1. Barbosa. Collect. Tom. I V.

Limita tamen, huius text. suprà proximam conclusionem locum non habere quando nibilominus subdelegatus non in totum appellatiois deult ad Summum Pont. interpositum, tunc enim ad eundem Pont. negotium devoluerit, nec poterit amplius delegatus se in eo intrinicare, vt notant Anech. Dominie. & Franch. hic num. 10. item Franch. in d. c. dilecti, il. 3. num. 17. de appellat. Felin. in d. cap. super questionum, §. porro, num. 14. vers. sexto, Mohed. decis. 16. de appellat. Scacc. d. §. 3. num. 42. & q. 7. m. 6. cum seqq. amplian-tes hoc procedere etiam casu, quo delegatus subdelegavit cum clausula, Donec duxerit renouandum, vt in presenti, adhuc enim affertur non posse illum delationem appellatiois renocare, postquam à subdelegato facta fuit.

Qui vires suas committit donec renocet, &c.] Intel- lige text. procedere etiam delegatus vires suas in totum committit, nam si commisso sub ea forma facta fuerit, donec renocet, ad eum certè, & non ad primum delegantem erit appellandum, ratioque ea est, quia eum posse renocare iurisdictionis sit, indicium saltem ff. de indic. vbi Doct. Domin. hic num. 5. gloss. verbo processum in fine, in cap. si à subdelegato, inf. eod. retinendo si- bi delegatus teneandi potestatem aliquid de iurisdictione retinuit, iuxta doctrinam gloss. hic verbo renocandus, succedat poeinde teg. huius text. & d. cap. super questionum, §. porro, hoc tit. tradunt Franch. in presenti, num. 6. Dominie. num. 9. Scacc. de appellat. q. 8. num. 15. amplianes hoc procedere non solum vbi appellati contigerit ante diffinitum in casibus à iure aliis permissis, de quo non est dubitatio, sed etiam si appelletur post sententiam ab ipsa diffinitiva, vt manifestè probat text. in presenti, vers. etiam, qui non ad immediate precedentes, sed ad hunc casum refertur, & eum eo coniungi debet, vt bene notant idem Dominie. d. n. 9. in fin. & Franch. n. 7. in fine.

Per hoc executionem sententiam tantum, &c.] Per hunc text. decisa est controversia illa Tanerodi, Bernardi, & Innocentij, quam refert gloss. 1. vers. sed nunquid, in d. cap. super questionum, §. porro, dum text. decidit posse delegatum subdelegando totam causam, solum executionem sententiae sibi reservare, quod Tancredus negabat, & virtute huius reservationis ad eum si appelletur, non ad primum delegantem esse promoveandum, quod Bernard. & Innocent. inficiabantur, notant post gloss. vltim. hic Franch. num. 6. vers. sed queritur, Dominie. num. 9. vers. secundo opponi, in presenti, Sicul. n. 13. dicens communem Abb. n. 1. & alij in d. cap. porro, Caudin. Tusch. praelect. conclus. 1. m. 1. l. A. conclus. 552. num. 42. Scacc. quest. 8. num. 55. vers. contra, Quod tamen limitatur ne procedat quando delegatus post sententiam à se latam, à qua appellatum non fuit, illius executionem alteri simpliciter subdelegavit, tunc enim si à subdelegato appellatur, vel quia in executione modum excessit, aut merito sit suspectus, iuxta terminos text. in d. cap. super questionum, in princ. vers. nos autem, & in §. verum, non ad delegatum, sed ad primum delegantem erit appellandum; ita post Specul. p. 2. tit. de appell. q. m. 1. tractemus, vers. quod si lata sententia, etiam Domin. hic num. 11. & magis inclinatur Franch. num. 6. quicquid dicat Aueb. in presenti num. 4.

Aut quicquid aliud de iurisdictione sibi reservat, &c.] Pontus DD. hic exemplum quod delegatus aliquid de medijs causis, veluti litis contestationem, vel testimonij examinationem, aut aliud sibi retinuit, tunc enim affertur ad ipsum esse appellandum, dummodo tamen appelletur antequam actus illi per delegatum sine expediri, secus si postea, quia tunc non ipse, sed prius delegatus promovebitur, & ratio est, quia

quia ut ad delegatum valeat appellari, requiritur reservationis iurisdictionis, iuxta hunc text. huc autem solum datur quovisq; actus illi expeditur, potest vero omnino cessare, ex reg. cap. in literis, in fine, sup. hoc tit. cum similib. tradunt, & explicant post Ioan. Andr. Domin. n. 9. vers. sed paret, Franch. n. 7. in presenti, Felin. in d. cap. super questione, n. 5. par. n. 1. 3. vers. sub quatuor, Scacc. d. 4. num. 40. ubi num. 4. 1. intelligit ad effectum huius text. necessitudo requiri, ut actus qui delegato in subdelegatione faciendi referantur, iurisdictionis sint, non vero quando delegatus consilium tantum sibi recipiat.

- 18 In gloss. Remocandus, ibi, remocare iurisdictionem est. Ita Sanch. de Matrim. lib. 3. disp. 28. n. 56.
- 19 In gloss. Morie. Notatur ad hoc, quod iurisdic- tio delegata non perit morte delegantis, si integra non existente, ut per Sanch. d. disp. 28. n. 50.

SYM M A R I V M.

- 1 Delegatarum plurium in solidum quilibet cognoscit, & uno cognoscere, aliq. nisi ex causa, si non intrinsecus, & perpetuatis unius perpetuas quasdam.
- 2 Delegatis ex pluribus datis cum clausula. Quod si non omnes, &c. vel simili quilibet, id est, is, qui praevenit, potest per se solum sine aliis in causa procedere.
- 3 Dilectis, libere, potestatem tribuit faciendi actum sua sponte, alterum volumine non requisita.
- 4 Citatio invalida non perpetuat iurisdictionem.
- 5 Iurisdic- tio non potest sub conditione, vel ex die, pro- rogari non potest.

C A P. Cùm plures. VIII.

Causa quando pluribus delegatur à Papa in solidum, quilibet per se solum potest procedere, & si unus horum causam incipiat, alter non se immiscere potest in eadem, nisi primus sit impeditus iusta causa, vel noluit, vel malitiose taceat procedere. Item si Papa mandans, & delegatus, qui incipit, moriatur, potest unus ex aliis prosequi, quia causa perpetuatur, licet res videatur integra. Colligunt ex Ordin. Lap. Abbas Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Butr. Dominie. Monach. Franc. Visian. in arden. lib. 1. pag. 401. Alagona in compend. pag. 147. remissive Ximen. in concord. p. 1. c. 2.

2 Ipsorum quilibet, &c. Notatur ad hoc, quod ex pluribus iudicibus delegatis datis cum clausula, Quod si non omnes, &c. vel simili, quilibet, id est, is, qui praevenit, potest per se solum sine aliis in causa procedere, & eam definire, ut per Alexand. conf. 93. num. 2. lib. 7. Couar. pract. quest. c. 26. n. 5. Vant. de nullit. tit. ex defect. iurisd. Ordinaria, n. 179. Molin. de iustis. tract. 5. disp. 24. n. 4. D. Barbof. in l. si quis posteaquam n. 6. ff. de iudic. Stephan. Gratian. discipul. forens. c. 4. n. 22. & alios per me citatos in tract. de claus. v. infreq. claus. 125. n. 6. secundum Lugdun. impressi.

3 In gloss. Libere, ibi, id est, etiam non requirit collega. Notatur ad hoc, quod dictio libere, potestatem tribuit faciendi actum sua sponte, alterius voluntate non requisita, ut per Rebouf. in concord. rub. de cessante. 5. praesent. in verbo, libera vers. septimo, Gonzal. ad reg. 3. Cancell. gl. 48. n. 1. & gloss. 53. n. 3. Cald. Percora de emp. c. 10. n. 9. Cened. post lib. pract. & canon. quest. sing. 58. n. 1. & alios per me citatos in tract. de dilectis. v. infreq. disp. 190. n. 2. secundum impressi. Lugd.

In gloss. Quo potest, ibi, perpetua. Notatur ad hoc, quod citatio invalida non perpetuat iurisdictionem, ut per Mench. quest. frequent. c. 14. n. 7. Sanch. de Matrim. lib. 3. disp. 28. n. 16.

In ead. gloss. ibi, In diem, vel sub conditione. Notatur ad hoc, quod iurisdic- tio competens sub conditione, vel ex die protogari non potest, ut per D. Barbof. in l. 1. art. 1. n. 45. ff. de iudic.

SYM M A R I V M.

- 1 Exceutor super gratia facta datus à Papa mortuo, Papa etiam re integra gratiam exequitur, & non aliter.
- 2 Gratia principalis quando est nulla, datio quoque exce- cutoris tanquam accessoria, & pars ipsius gratiae, erit nulla.
- 3 Exceutor gratia Apostoli licet largo modo dicatur dele- gatus, tamen secus est in materia strilla, in qua delegati appellatione non venit exceutor.

C A P. Si super gratia. IX.

Si super gratia facta alieni à Papa dentur executores, & etiam aliquod faciant monentur Papa, possunt adhuc executores officio fungi, quia gratia, quod est principale, non exipit, ergo neque potestas executorum, quae est accessoria Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Butr. Dominie. Monach. Visian. in arden. lib. 1. pag. 401. Alagona in compend. pag. 147. remissive Ximen. in concord. part. 1. c. 3.

Hanc eandem conclusionem ex hoc text. defumunt, Couar. in cap. cum in officio, de testam. n. 8. vers. qua ra- tione, & pract. c. 11. a princ. & lib. 3. variat. c. 15. a. 2. Medic. in tract. mortuorum soluit. p. 2. concl. 64. n. 186. Rebouf. in praxi tit. de gratia rationi congrui a. n. 2. Vincent. de Franch. decis. 405. Petre l. 2. vers. sciam. tit. 1. lib. 2. Ordin. pag. 199. col. 1. & l. 6. q. 36. tit. 12. lib. 3. pag. 701. Molin. de primis lib. 2. q. 7. n. 6. & 64. Auerd. l. 43. Tauri. gl. 1. n. 1. & gl. 1. Ft. Emman. qq. Regul. tom. 1. q. 9. art. 1. & tom. 2. q. 46. art. 3. Gonzal. ad reg. 3. Cancell. gloss. 12. in princ. n. 33. Aloyf. Ricc. in praxi ritum fore Ecclesiast. decis. 109. & in collect. decis. p. 2. collect. 194. & plures, quos testat Cened. ad Sextum collect. 1. Rot. dec. 203. n. 6. apud Farin. in collectione novissimorum, alias p. 4. divers. Gutier. pract. lib. 2. q. 74. & 75.

Sic nec etiam re integra, &c. Notatur ad hoc quod, quando gratia principalis est nulla, datio quoque exce- cutoris tanquam accessoria & pars ipsius gratiae erit nulla, ut per Gonzal. ad reg. 3. Cancell. gloss. 9. 5. in an- not. n. 178.

In gloss. Principalis, ibi, sed exceutor habet delega- tam. Notatur ad hoc, quod licet exceutor gratia Apostoli largo modo dicatur delegatus, tamen secus est in materia strilla, in qua delegati appellatione non venit exceutor, ut per Gig. de pensant. q. 94. n. 5.

SYM M A R I V M.

- 1 Delegatus Papa quando subdelegavit alieni non in totum vires suas, & moritur, vel excommunicatur, interim durante tali impedimento appellandum est ad Papam, & non aliter.
- 3 Appellatio non omittit medio, sed gradatim ad supe- riores immediatos est interponenda, nisi superior ille immediatus impediri proponatur.

4 Delega

- 4 *Delegatus subdelegans, aut alius immediatus superior quando excommunicatus proponitur, tunc non ad illum, sed ad primum delegantem, seu alium legitimum superiorem erit provocandum.*
- 5 *Idem dicendum si delegatus subdelegans esset mortuus, vel suspensus, aut hereticus, ut n. 6. vel absens sit notabili distantia, ut n. 7.*
- 8 *Episcopus, seu alius iudex ordinarius si cum esset suspectus recusatus causam principalem delegavit, & contingat ab huiusmodi delegato appellari, tunc non ad ipsum Episcopum, seu Ordinarium delegantem, sed ad Archiepiscopum, vel alium superiorem immediatum erit provocandum.*
- 9 *Iurisdiclio quando est delegata, & res non integra, tunc non suspenditur iurisdiclio delegati.*
- 10 *Appellatio alternativa valet quando in appellante concurrat probabilis aliqua dubitatio iuris vel facti ad quem sit appellandum.*

CAP. Si is, cui. X.

1 **D**elegatus Papae quando subdelegavit alicui non in totum vices suas, & mortis, vel excommunicationis, interim dotante tali impedimento appellandum est ad Papam. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Borr. Anchar. Dominic. Monach. Franch. Vitiun. in ration. lib. 1. pag. 404. Alagona in compend. pag. 147. remissive Ximen. in concord. part. 1.

2 **H**anc eandem conclusio ex hoc text. desumunt omnes in presenti, Iovius Anchar. n. 1. gloss. pen. in fine. in c. 1. de supplen. neglig. Pralat. hoc lib. Abb. n. 1. in cap. cum te 18. sup. hoc tit. Quintanadagen. de iurisdic. lib. 3. tit. de subdelegat. n. 31. Molin. de iurisdic. tract. 5. diff. 21. n. 6. sic limitantes reg. cap. si delegatus, vers. ad eum, cum ibi notatis, sup. eod. tit. Estque etiam generalis limitatio ad regulam iuris, qua canetur non omisso medio, sed gradatim ad superiores immediatos esse appellationem interponendam, de qua in l. Imperatores 21. cum similibus, ff. de appell. gloss. & Doctores in cap. dilecti, il. 3. eod. tit. prosequuntur post antiquiores à se relatos Card. Tusch. tom. 1. lib. A. candel. 533. Secce. de appellat. q. 7. ut non procedat quando superior ille immediatus indicatus proponitur, ut hic, tunc enim eo omisso quasi deficiente gradu proximo poterit ad alium superiorem sequentem provocari, ut bene explicat, & aliis exemplis confirmat Anchar. hic n. 1. notant omnes in d. dilecti, vbi Abb. n. 15. Socin. reg. 23. fallent. 12. & 13. Marant. de ordine iudic. p. 6. tit. de appellat. n. 375. Gail. lib. 1. observ. 119. n. 2. cum aliis, de quibus Secce. d. q. 7. n. 37. cum seqq.

4 **P**rimo autem declarat, & intelligit conclusionem supradictam ex hoc text. de locum, & limitationem in eo traditam recte procedere in exemplo ab hoc eodem text. adducto, ibi, *ipsum excommunicari*, &c. quando scilicet delegatus subdelegans, aut alius immediatus superior excommunicatus proponitur, tunc enim non ad illum, sed ad primum delegantem, seu alium legitimum superiorem erit provocandum, ut ex hoc text. ita post gloss. in presenti, notant Abb. Marant. Molin. Socin. & alij proxime citatis locis, Archid. in cap. anteriorum, n. 172. q. 6. Soar. tom. 5. de consue. dist. 1. 4. sect. 1. num. 1. Secce. d. q. 7. n. 18.

5 **S**ecundò declarat, & intelligit conclusionem huius text. procedere in alio exemplo ab hoc eodem text. adducto ibi, *aut de medio tolli contingat*, &c. id est, vbi delegatus subdelegans esset mortuus, & cetera explanationem gloss. ibi, *ut de medio*, quae deducitur ex Barbof. Collet. Tim. 1. P.

frequentibus verbis text. ibi, *vel successorem expellendo*, &c. nam vbi delegatus mortuus est, factis impeditis proponitur quominus de appellatione valeat cognoscere, iuxta reg. c. si delegatus 7. in prin. sup. hoc eod. tit. notant omnes hic, Rebuff. ad leges Gallic. tom. 3. tract. de appellat. ar. 2. gloss. vnic. n. 15. Secce. d. q. 7. n. 40.

Tertio intellige, & amplia ut procedat etiam vbi delegatus subdelegans, seu alius immediatus superior, ad quem appellari debuisset, suspectus esset, vel hereticus, procedit enim in utroque ratio huius text. enim supra relatis, & ita in suspensio notat expressè Abb. in c. dilecti, il. 3. n. 5. de appellat. Secce. d. q. 7. n. 41. & in heretico, seu alio non Catholico tradunt idem Abb. vbi proxime, Franch. ibid. n. 20. & in cap. Romana, §. 1. n. 4. vbi Domin. eod. num. infr. de appellat. hoc lib. Secce. d. q. 7. n. 59.

Quartò amplia, ut locum habeat si delegatus, seu alius ad quem erat appellandum, absens sit notabili distantia, seu longinqua, tunc eorum ex ratione huius text. in vers. ne absolutioem, ad primum delegantem, vel alium superiorem immediatum posse appellari notant omnes hic, Franch. & Aneb. n. 1. & Domin. n. 4. ex reg. c. 2. ibi, *in longum peregrinari*, infr. de procurat. hoc lib. & l. licet 15. in fine, ff. de arbit. eorum alijs, in quibus habetur longam absentiam iudicis fuisse ideo esse impedimentum non solum ad eum excolendum à memorie iudicandi, iuxta reg. l. permitt. ff. de iurac. muneron, sed etiam ad iurisdictionem in alium transferendum, ut per D. Barbof. & alios ab eo citatos in l. si longius, n. 1. & 4. ff. de iudic. & in terminis text. in c. cum plures, vers. parit. ibi, *vel alia infra causam*, sup. hoc eod. tit. trahit elegantè Fedetico. conf. 20. n. 2. quem sequitur Card. Tusch. lib. A. candel. 533. n. 10.

Quintò amplia ut similiter locum habeat in appellatione, quae interponitur à delegato Episcopi, seu alterius iudicis ordinarij, qui cum esset suspectus recusatus causam principalem delegavit, iuxta terminos cap. cum specialis 6. in fine princip. de appellat. c. si quis contra, de foro compes. tunc enim non ad ipsum Episcopum, seu Ordinarium delegantem, utpote qui ex suspitione impediti medium non faciat, sed ad Archiepiscopum, vel alium superiorem immediatum eum provocandum, ex reg. huius text. notant gloss. pen. hic, vers. item autem, & fuit communis sententia antiquorum, quam tenuerunt Specul. p. 1. sic. de appellat. §. nunc tractemus, n. 5. & 6. Vincent. Hoff. Ioan. Andr. quos refert, & sequitur Anchar. in d. c. si quis contra, n. 1. Sicul. n. 53. Franch. in c. dilecti, il. 3. n. 20. de appellat. & in c. Romana, §. 1. num. 4. infr. illo tit. sequuntur Marant. de ordine iudic. p. 6. tit. de appellat. n. 175. & n. 187. Gul. Mynsing. & alij, de quibus Secce. de appellat. q. 7. n. 42.

Si delegatus ipsum excommunicari, &c. Ergo quando delegatus iurisdiclio, & res non est integra, nempe quia delegatus perpetuaverat suam iurisdictionem ante excommunicationem, tunc non suspenditur iurisdiclio delegati, ut per Ricc. de iure personarum, lib. 4. c. 19. n. 7. vbi ait procedere siue delegatio esset facta in totum, siue in parte.

In gloss. *Domante*, ibi, *credo quòd teneret appellatio alternativa*, &c. Sentit gloss. appellationem alternatam valere, quando in appellante concurrat probabilis aliqua dubitatio iuris, vel facti, ad quem sit appellandum, alias vero non valere saltem iure Canonico, quasi seorsus de iure Civili, tradunt Iud. Franch. num. 4. Dominic. num. 5. in presenti, & citantes in rub. de appellat. vbi Card. num. 31. Franch. num. 3. & in d. cap. dilecti, il. 3. vbi idem Franch. à num. 59. Card. num. 24. & 25. eod. tit. Legist. in l. 1. §. si quis, vbi Paul. num. 6. Atcin. num. 155. de appellat. Berui. conf. 7.

à n. 16. cum seqq. lib. 1. Villad. in trall. de leg. 1. p. 1. q. 3. à n. 17. Gambas. in simili trall. lib. 3. q. 6. n. 114. Laneel. de attr. p. 2. c. 12. limit. 50. n. 124. & c. 1. Card. Tusch. tom. 1. lib. 1. c. 1. p. 352. n. 60. cum seqq. Scacc. de appellat. q. 2. per totam.

S V M M A R I V M.

- 1 Ab arbitris iuris appellatur ad Papam, & n. 1. & intellige, ut n. 7. & 9.
- 2 Arbitri iuris illi sunt, qui ex necessitate iuxta formam iuris in casibus ab eodem iure expressis à partibus, vel ab aliis eliguntur.
- 3 Arbitri iuris an habeant iurisdictionem ordinariam, vel delegatam, vel mixtam ex utraque, remissum.
- 4 Appellari potest à sententia arbitri electi ex forma, & necessitate iuris.
- 5 Arbitri iuris tanquam veri iudices iurisdictionem habent eorumque sententia vera sententia est.
- 6 Lex magis facit ei, qui necessarium satisfactionem præstare debet quam ei, qui voluntariam.

CAP. Ab arbitris. XI.

Delegatus Papæ, quando est suspectus, vel quando iudices non concordant, eliguntur arbitri, secundum ius, à quibus si gravata pars appellare vult, ad Papam, & non ad iudices, est appellandum. Colligitur ex Ordin. Lap. Abbas, Atchid. Gemin. Ioan. And. Anch. Burr. Dominic. Monach. Franch. Vinian. in r. an. lib. 1. p. 405. Alagona in compend. pag. 247. remissum Ximenes, in concord. part. 2.

Hanc eandem conclus. ex hoc text. desumunt Gloss. verbo ad quos in cap. superioris causa, hoc tit. in Decretal. vbi Burr. n. 17. Abbas n. 7. Imol. n. 3. post med. & Zabaz. cel. 3. vers. secundo. Gail. lib. 1. obferm. 3. n. 18. Fulu. Pacian. de probat. lib. 2. c. 4. n. 15. Scacc. de appellat. q. 7. n. 109. cum seq. vbi intelligit quando recusatur est vel delegatus Papæ, vel Ordinarius, à cuius sententia esset appellandum à Papa, secus quando recusatur delegatus inferior, vel ordinarius à cuius sententia non appellatur ad Papam.

Qui secundum formam iuris, &c.] Arbitri iuris illi sunt, qui ex necessitate iuxta formam iuris in casibus ab eodem iure expressis à partibus, vel ab aliis eliguntur, ut contingit in terminis huius text. & c. si contra à n. 4. vers. ubi verò, sup. hoc cod. tit. c. infirmitas 39. hoc tit. in Decretal. cap. cum speciali 1. in princ. de appellat. c. 2. eod. tit. hoc lib. 1. per r. s. in princ. de indic. c. pastoralis de rescriptis in princ. tradunt Coet. lib. 4. misel. c. 18. n. 1. Alciat. in rub. de offic. Ordin. n. 3. Blanc de compromissis q. 6. n. 1. Camill. Borel. in simili trall. §. 1. gl. 1. n. 13. Azcoed. l. 4. n. 24. tit. 21. lib. 4. omne recep. Molin. de iust. tr. 5. dist. 23. n. 10. & dist. 31. n. 21.

Verum autem huiusmodi arbitri iuris electi in casibus de quibus in hoc text. & aliis iuribus supra relatis, habeant iurisdictionem Ordinariam, vel delegatam, vel mixtam ex utraque, vide Blanc. de compromissis q. 6. n. 4. Burr. in l. ult. C. de iud. vbi Bald. notat. 7. Iulian. l. duo iudices, num. 7. ff. de re iudic. Specul. tit. de arbitris, §. fin. n. 74. Abb. in cap. ult. n. 21. cum seq. & ibi Felin. n. 12. de re iudic. Franch. n. 2. vers. in gloss. 2. in presenti, Borel. de compromissis §. 1. gloss. 1. n. 61. Marant. de ordine iudic. p. 4. dist. 6. n. 22. qui omnes huiusmodi arbitros, vel simpliciter delegatos, vel saltem mixtam iurisdictionem habere opinantur, delegatæ tamen magis, quam Ordinariæ accedentem.

Si gravaverint, &c.] Collige ex text. à sententia arbitri electi ex forma & necessitate iuris, ut hic appellari possit, consonant text. in l. arbitro §. qui iussit cog. l. ult. ff. à quibus appellare non licet, lex consensu 2. ff. de appellat. tradunt gloss. ultimam in presenti, & ibid. Anchar. n. 2. Franch. n. 3. gloss. verbo sapienter, & ibi Doctores in cap. pastoralis 14. in princ. de rescriptis. Burr. in l. 1. interdictum, n. 8. ff. à quibus appellare non licet, Burr. in cap. Quintavallis, num. 13. de iurim. Marant. de ordine iudic. part. 6. tit. de appellat. num. 272. Molin. de iust. tr. trall. 5. dist. 23. num. 10. Scacc. de appellat. q. 17. limit. 3. n. 5. cum assignantes rationem, quia tales arbitri tanquam veri iudices iurisdictionem habent, subindeque eorum sententia vera sententia est, pariter actionem inducit, & exceptionem rei indicatæ, unde ab ea indulgeri debet appellatio à cessante ratione, l. 1. ibi, quia indicari alio, C. de recept. arbitri. quo argumentum eandem conclusionem Doctores admittunt in arbitris electis ex necessitate statuti, ut per Anchar. hic in fine. Dominic. n. 7. vers. ff. istam glossam, Burr. in l. idem proferre, §. si quis de arbitris. Socin. reg. 2. fallenti 10. in fine. Cerial. commun. contra commune, tom. 1. q. 84. num. 23. Scacc. d. limit. 3. n. 3. comprobatur hæc plures refectiones Blanc. de compromissis q. 10. n. 10. cum duobus seqq. & est doctina gloss. 1. vers. vel etiam in cap. à iudicibus 2. quass. 6.

Ad Sedem Apostolicam appellandum.] Hic text. dicitur probat appellationem ab arbitris iuris esse interponendam, ad Summum Pont. de plano, & absque difficultate procedit, primo in arbitris electis cum de renotatione ambigitur literarum, de quibus in presenti, tra vers. vel qui, secundum in illis, qui assumentur ad cognoscendum de suspensione obiecta delegato Apost. iuxta terminos c. suspensio 39. sup. hoc tit. cum enim hi sint veluti delegati ab ipso Summo Pont. vel Principi, l. per r. s. in ibi, quasi ab Imperiali calmine delegati, C. de indic. & infuper loco delegatorum ipsius subrogentur, recte ab illis ad eandem Pont. vel Principem est appellandum, sicut ab aliis ab eisdem delegatis ad eandem appellaretur, ex decisione text. in c. super quassationum 3. per r. s. sup. hoc tit. in c. l. si cum §. qui iuravit ratio, ff. si quis causam faciat etiam ratio gl. 1. in presenti, ibi, & sic ad Papam, qui est lex animata in terris, &c. cum qua videtur transire Dominus, num. 2. hic, tradunt Specul. p. 2. tit. de appellat. §. move tractemus, vers. sed ad quem, n. 5. in fine, Abb. in d. cap. dilecti, l. 3. n. 14. de appellat. Molin. de iust. trall. 5. dist. 33. n. 10. Scacc. de appellat. q. 7. n. 109.

In gloss. Appellandum, vbi ibi, sic etiam magis facit lex, &c. Ultra intra à gloss. citata idem melius deducitur ex text. in specie in l. si distum §. 6. §. si compromissum, ff. de iustit. l. inter. ff. de iur. iur. tradunt Dominic. hic num. 7. exortat pluribus Titus, de retralla lig. §. 1. gloss. 10. num. 25.

In ead. gloss. ibi, & hac ratione patet, &c.] Notatur 9 ad quod, quod decisio huius text. dum probat ad Sedem Apost. esse appellandum ab arbitris iuris, procedit in illis arbitris, qui eliguntur quando Episcopus eum clerico sibi subdito causam habet, in terminis cap. si clericus, vers. certe 11. quass. 1. sequenter Dominic. in cap. Romana §. ab Archidiacono, num. 4. & ibi etiam Franch. num. 4. limit. 4. de appell. hoc lib. Socin. reg. 2. fallent. 9. Marant. de ordine iudic. part. 6. tit. de appellat. num. 176. cum aliis de quibus Scacc. d. q. 7. num. 107. Ratione ea esse videtur, quia cum huiusmodi arbitri assumantur ex eo, quia neque Episcopus, neque Archiepiscopus in ea causa indices esse possunt, iuxta rit. Cui quis in sua causa, & proinde ex eisdem rationibus appellatio ad illor interponi non valet, nec enim Archiepiscopus potest aliter per viam appellationis, nisi

- 5 *Contrarius sibi ipse, &c.*] Notatur ad hoc, quod contrarius allegans non est audiendus, ut per Domin. hic *not. ult. Greg. l. i. verbo nunguna tit. 18. p. 3. Doct. per text. ibi in l. i. C. de furtis, Bernard. reg. 18. Matru. in l. precibus l. 1. n. 19. C. de impub. & aliis, Bald. in l. i. opposit. 9. col. 1. C. si seruus extero. Comar. var. lib. 2. c. 2. n. 2. in fine, Menoch. de presump. lib. 3. pref. 4. n. 2. & conf. 106. n. 120. Cabed. Lusit. decif. 34. n. 9. p. 1. Steph. Gratian. Marchia decif. 14. n. 18. Cardol. in praxi indicium, verbo allegatio n. 4.*
- 6 *Idem fiet in aliis casibus, &c.*] Hus casus plenè enumerant gloss. verbo in aliis, & Archid. hic ubi additio impressa Ioan. Andr. alterum addit de hæretico, cum seilicet pars excipit iudicem delegatum esse hæreticum, neque proinde iurisdictionem habere, ea reg. cap. audimus, cum similibus 24. q. 1. in quo latius insistentem idem Archid. Franch. & Anchar. n. 4. Dominiem. 5. in presentia, ultra quos vide Azor. insit. moral. p. lib. 8. c. 1. 3. q. 7. Cult. de iusta beneficiorum punit. lib. 1. c. 22. & 21.
- 7 In gloss. Processum, ibi, *Papa dedit delegatum, &c.* Notatur ad hoc, quod ut iurisdictioni subdelegata non expirat per mortem primi delegantis, satis est delegatum ab eo, vel ab hoc subdelegatum corripisse uti iurisdictione ante dicti primi obitum, ut per Sanch. d. lib. 8. disp. 18. n. 18.
- 8 In ead. gloss. ibi, *quia subdelegare est iurisdictionem delegare.* Ergo subdelegatio est actus iurisdictionis, ut per Sanch. d. lib. 8. disp. 18. n. 18.

SYMMARIUM.

1. Conservatores qui possint esse ponitur hic, & ubi cognoscere valeant, & an, & quibus possint delegare, & quantum dires eorum potestas, & de talium expensis.
2. Conservatores Societatis Iesu non comprehenduntur sub dispositione huius text.
3. Conservatores in forma de qua hic à solo Romano Pont. concedi possunt.
4. Conservatores qui possint esse referuntur.
5. Vicarii generales Episcoporum quatenus tales Conservatores esse non possunt.
6. Priores, seu Guardiani Mendicantium an possint esse Conservatores remittunt.
7. Iurisdictione reciproca in iudiciis non Conservatoribus est iustissima causa recusationis.
8. Regibus propter eorum excellentiam semper deservit, & præsumitur consensum.
9. Conservatoris datio existentis sub iurisdictione, vel domino petenti, est nulla ipso iure.
10. Archiepiscopus an passim habere in Conservatorem subditi suffraganei sui, remittunt.
11. Districtus quid sit, & an differat à territorio, seu iurisdictione, remittunt.
12. Clerici, an dicantur esse de districtu dominorum temporalium, remittunt.
13. Conservatores extra civitates, sine dioceses in quibus fuerint deputati, procedere non possunt, nec reos ad suum iudicium trahere ultra unam diocem à sine diocesim evadendam, & n. 2. 6. nisi aliud in tenore Bullæ Conservatoria fuerit concessum, ut notum. 14.
15. Conservatores plures habenti, an licitum sit partes citare ad remissionem stante propinquiori, remittunt.
16. Conservatores in totum subdelegare non possunt, nisi quoad citationes, & sententiarum promulgationes, vel ubi ex beneficio suarum id eisdem fuerit concessum.

17. Episcopi suspensionem non incurrit nisi de illis expressa mentio fiat.
18. Iuramentum qualiter etiam expressa excusatur à pena.
19. Suspensio ab officio quousque à iure seu etiam ab homine præcise, vel absolute imponitur, si aliud non addatur, non includit suspensionem à beneficio.
20. Conservatores sibi datum incipientes, ut intermittere se in iis, quæ non continent apertam violentiam, vel iniuriam, & exigunt aliter in indaginem, incurrit excommunicationem Papa reformatam.
21. Pena de qua in hoc text. non incurritur ex sola promotione, nisi effectus sequatur.
22. Absolutio non potest pars ab excommunicatione huius text. nisi prius alteri parti integraliter expensæ referantur, nec subinde cautio sufficiat.
23. Delegata potestas expirat mortuo delegante ut integra, sicut quoad negotia iam capta.
24. Districtio, omnino, iuxta decretum irritantur omnimoda & totalem nullitatem ipso iure importat.
25. Canonici Ecclesiæ Cathedralis potest esse delegatus, non verò Conservator.

CAP. Hac constitutione, XV.
& vlt.

Conservatores non possunt esse nisi Episcopi, & his superiores. Item Abbates, & habentes dignitatem, vel personatum in Ecclesiâ Cathedrali, vel Collegiata. Item unus Conservator non potest habere pro Conservatore illum, quem conservat. Item nullus potest habere pro Conservatore suum subditum, vel eum, qui consistit in districtu Ecclesiastico, vel temporali suo, excepti sunt Reges & Regio. Item Conservatores non præsumunt procedere extra civitatem, vel diocesim, in quibus sunt constituti, contra quoscumque, neque aliquem trahant à sine diocesim ultra unam diocem. Item nisi exprimat ipso rescripto, seu literis, non possunt committere suas vires alteri, possunt tamen citare, & denuntiare sententiam per alios, & quando hoc est concessum in literis faciant intra civitatem, vel diocesim, & personis habilibus ut supra. Item si Conservatores sciunt se introrant in aliis, quàm in manifestis iniuriis, & violentiis, seu in aliis, quæ iudiciali in indaginem ealigunt, eo ipso sunt suspensi per annum ab officio, & pars, quæ hoc procurant, est excommunicata, & non soluit nisi prius integrè satisfecerit parti indebitè fatigatæ de expensis. Item officium Conservatoris ipso iure expirat in negotiis non corpi per mortem concedendi. Circa munera, expensas, adfessores, notarios, & testes vocandos tenetur constitutio de rescripto cap. statimur, 6. in super. Si quid contra præmissa fuerit attentatum est irritum, & inane. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Aoch. Dur. Domin. Monac. Franch. Vin. an ration. lib. 1. pag. 40. Alagoni in compend pag. 148. remittunt Ximco. an concord p. 2.

In Societatis Iesu Conservatore locum non habere hunc text. tradit Alarcere pro omnimoda Regularium exempt. p. 3. c. 5. n. 8. cum seqq.

Ad de Apost. conceduntur, &c.] Notatur ad hoc, quod Conservatores in forma de qua hic, à solo Romano Pont. concedi possunt, ut per Sylvestr. in summ. verbo Conservator. n. 1. Fr. Esmann. Roderic. q. Regul. tom. 1. q. 6. art. 1. in princ. Azor. insit. moral. tom. 2. lib. 5. c. 14. q. 6. Molin. de iustitia, tom. 6. disp. 29. m. 1. Lodo. Mirand. in man. Prælat. tom. 1. q. 46. art. 1. Povel. in dub. Regul. verbo Conservatores, n. 1. Hieronym. Rodaz. in compend. quæst. Regul. resol. 1. m. 2.

De cætero deputari non possunt nisi Episcopi, &c.] 4
TEXT.

De Officio, & potest. Iud. deleg. Tit. XIV. 103

Text. hic vsque ad verò. *Conseruatoris autem*, totus est in explicando quoniam possint Conseruatoris deputari, & in primis regulam constituit solos Episcopos, vel eorum superiores, aut Abbates, item eos, qui dignitates, vel personatus in Cathedralibus, vel Collegiatis Ecclesiis obtinuerint, Conseruatores eligi posse notant omnes in *presenti*, Petr. Gregor. *synag.* lib. 47. cap. 22. n. 28. Syluest. verbo *Conseruator*, n. 2. Fr. Emman. *quest. Regular.* tom. 1. q. 65. art. 2. Azor. *d. tem.* 2. lib. 5. c. 34. q. 4. Molin. *d. disp.* 29. n. 3.

5 *Sen dignitates, vel personatus in Cathedralibus, &c.]* Verba illa, *dignitates, vel personatus*, stricte accipiuntur, non prout important honorem cum aliqua iurisdictione, sed prout sunt beneficia Ecclesiastica, sicut manifeste probant verba sequentia, *ibi in Cathedralibus, vel Collegiatis Ecclesiis obtinuerint*; unde sequitur eodem Vicarios generales Episcoporum quatenus tales Conseruatores esse non possint, licet enim habeant honorem, seu officium cum iurisdictione, nequaquam tamen obtinent dignitatem, seu personatum in aliqua Ecclesia, Abb. in *c. de multa*, num. 23. *de proband.* Selu. *de benef.* p. 1. q. 2. n. 64. Menoch. *conf.* 51. num. 33. lib. 1. q. 2. n. 7. item tamen dignitatem text. hic requirit, & ita ex hoc & aliis fundamentis in specie defendunt Cardin. in *d. Clem.* 2. q. 12. & ibi Bonif. à num. 36. Puzin. *de potestate Capituli*, p. 2. q. 10. num. 16. Fr. Emman. *d. quest.* 65. art. 1. *vers.* ex his. Quamvis contrarium intendunt gloss. verbo *delegatus in Clem.* 2. *de rescript.* quam sequuntur Anchar. Paul. & Imol. ibi, & ex noua decisione illius text. videtur tenere Piccard. *inter consilia Menoch.* *conf.* 51. n. 33. cum seq. lib. 1. Sbroz. *de Vicario Episcop.* lib. 2. *quest.* 2. 7. quorum sententia etiam hodie locum habere poterit attentis specialibus privilegiis Religionum, quibus similiter concessum est, vt possint Vicarios generales in suos Conseruatores eligere, vt per Fr. Emman. *d. art.* 13. Vtrum autem Priores, seu Guardiani Mendicantium possint esse Conseruatores, prout delegati dari valent in terminis *d. Clem.* 2. vide eadem Fr. Emman. *d. art.* 13. *vers.* secundo *q. notandum.*

Nullusque deputati sibi Conseruatoris, &c.] Intelligi prohibitionem hanc procedere non solum ad effectum vt ex hoc capite valeat Conseruator recusari, sed inasper vt datio nulla sit, etiam non apposta exceptione, nec recusatione, iuxta decisionem huius text. in *vers.* vlt. oblectat gloss. hic verbo *Conseruator*, & verbo *edicta, vers.* facienda, cum qua transeunt, Monach. & Dominic. in *princ.* num. vlt. & Anchar. n. 1. notantes quod licet aliis hæc receptio iurisdictionis in ceteris iudicibus sit iustissima causa recusationis, iuxta doctrinam Specul. in *tit. de iudice deleg.* 5. *superess.* *vers.* item si vnus, Rebuff. *ad leges Gallie*, tom. 1. *traçt. de recusat.* art. 9. gloss. vltima, num. 34. intendit gloss. d. verbo *Conseruator*, ibi, *saluo iure recusationis*, &c. in Conseruatoribus tamen sufficiens est vt ipamet concessio nulla sit, iuxta hanc text. tradunt Petr. Gregor. *synag.* lib. 47. cap. 2. n. 8. Azor. *d. p. 2. lib.* 5. c. 14. q. 4. Molin. *d. tem.* 2. *lib.* 5. *disp.* 29. n. 3. *vers.* item non possunt.

8 *Regibus, & Reginis, &c.]* Notatur ad hoc quod Regibus propter eorum excellentiam semper deferretur, & præsertim censetur, vt per Ceuall. *commun. contra communes*, q. 897. n. 491. tom. 4. Gonzalad. *reg.* 8. *Cancel.* gloss. 9. q. 1. n. 36. Azened. *conf.* 34. n. 6.

Qui sub ipsius iurisdictione, dominio, &c.] Intelligi similiter ex hac causa Conseruatoris dationem nullam manere ipso iure, vt intendunt gloss. verbo *ad temporali*, gloss. verbo *edicta, vers.* serrie, hic, iunctis supra relictis. Ratio huius probationis desumitur est decisione text. in *cap. accedens*, il. 2. *vers.* cum igitur, & ibi gloss. verbo *subesse*, & ex *cap. accedens*, il. 2. ibi, & omnes sub *dist.* n. existant, &c. vt lise non comess. cum aliis, in qui-

bis habetur non posse quem habere in iudicem eum, cui valeat, imperare, tradunt Monach. in *presenti*, n. 1. Anchar. in *princ.* num. 6. Masan. *de ordine iudic.* p. 6. *tit. de appellat.* num. 40. & 41. Vtrum autem Archiepiscopus possit habere in Conseruatore iudicium subditum Sotia. ganel sui supposita prohibitione huius text. vide per Dominic. *hic in princ.* text. num. vltim. & Franch. n. 4. in fine.

Districum Ecclesiasticum, vel temporali.] Quid sit districtus, & an distinetur territorio, seu iurisdictione, vt videtur probare text. hic in illa particula, *vel*; vide Anchar. num. 5. Franch. num. 3. in *presenti*, gloss. verbo *dinesium*, in *Clem. ne Romani, & fact.* de elect. cum aliis, de quibus Alexand. in *l. vlt.* num. 11. & ibi Angel. ff. *de iurisdic. ann. iudic.* Oldrad. *conf.* 167. Sord. *decis.* 129. num. 1. 4. plenè Cardin. Tolch. tom. 2. *lit. D. concl.* 516. per totum.

An autem clericus dicatur esse de districtu domino-
tatem temporalem; vide Domin. in *princ.* text. n. 7. & 8. Franch. n. 3. & 4. Anchar. n. 6. & tandem post Bar. & alios, quos citat Mart. *de iurisdic. p. 4. cent. 1. casu 1. n. 28.* Sord. *decis.* 129. & *conf.* 307. n. 7. Sord. *de legib.* lib. 3. c. 2. o. n. 7. in fin. Card. Bellarm. tom. 1. *contron.* 5. generali, lib. 1. c. 28. *vers.* secunda *propositio*, & plectique alij inde disputantes an, & quando leges Civiles alias iustæ obligent Clericos ad sui obsequium tanquam iudices, seu membra Reipub.

Conseruatoris autem, &c.] Probat text. iudices Conseruatores, de quibus in *presenti*, extra ciuitates, siue dioceses, in quibus fuerint deputati, procedere non posse, nec reos ad suum iudicium trahere ultra vnam dietam sine dicecesum eorundem, notant Ioan. And. Domin. & omnes hic, Syluest. verbo *Conseruator*, n. 4. Azor. *instr. moral.* p. 2. lib. 5. c. 34. q. 8. Fr. Emman. tom. 5. q. 65. art. 7. Molin. tom. 6. *disp.* 29. n. 4. Ceuall. *commun. contra communes*, q. 897. n. 730. cum *segg.* tom. 4. quod ex eo procedit, quia cum Conseruatores sint iudices delegati, voluit Pontifex, vt in eis seruetur decisio text. in *c. plurimum*, 5. cum *verò cum seq.* *sup.* *de rescript.* hoc lib. vbi id ipsum in ceteris delegatis constitutum inuenitur, vt bene notant gloss. *hic verbo non prefatum*. Vnde fit quod ea omnia, quæ in computatione harum dietarum, illarum significatione, & ceteris omnibus in proposito circa delegatos à iure indotta, & a Doctoribus declarata reperiuntur, proportionabiliter in Conseruatoribus locum habebunt, quæ cum non sint præsentis loci, vide poterit per scribentes in *d. 4. cum verò, & seq.* Doct. in *c. mandis* 28. in *princ.* vbi latè Felin. à n. 31. Mant. & alij extra *de rescript.* Dec. & Parisius *cap. alium*, de exception. Rebuff. *de privileg. scholar.* *proul.* 161. Ceuall. *d. quest.* 897. à n. 732. Card. Tolch. tom. 2. *lit. D. concl.* 405. cum *segg.*

Limita proximè resoluta, vt non procedant, quando aliud in tenore Bullæ Conseruatoriæ facit concessum, prout hodie Conseruatoribus licentiam indulgentium reperitur, vt scilicet vsque ad tres dietas partes ad suum iudicium trahere valeant, sicut referunt Fr. Emman. *d. art.* 7. Molin. *disp.* 29. num. 4. & olim regulariter Conseruatoribus quatuor dietas concedebantur, vt tradunt Dominic. *hic num.* 4. *vers.* quare Rebuff. & Fr. Emman. *dictis locis*, quas ad duas tantum restringit Innoc. V III. in Bulla, quam refert Azened. l. 20. num. 30. *titul.* 7. lib. 1. *non recip.* Vtrum verò habeant plures Conseruatoris licentiam sit partes citare ad remotiorem stante alio propinquiori; vide Ioan. And. in *addis ad Specul.* *titul.* de iudice *deleg.* *vers.* sed nunquid, Fr. Emman. *d. quest.* 65. art. 8. per totum.

Vices quoque suos, &c.] Licet ergo quilibet alius Summi Pont. delegatus in totum subdelegare valeat

ex dictione text. in c. si pro debilitate, & in cap. super questionum, in fine prince. cum similibus, sup. hoc tu. Conferuatoribus tamen id non permittitur nisi quod citationes, & sententiarum promulgationes, vel ubi ex beneficio literarum id eisdem fuerit concessum, tradunt vltra gloss. & Ordinationes hic gloss. verbo ipsoform in Clem. 2. de heret. Petr. Gregor. synag. iuris lib. 47. c. 22. n. 27. Quintana de iurisd. & imperio, lib. 3. tit. de subdelegat. num. 7. Azot. d. p. 2. lib. 5. cap. 14. quest. 9. Portel. d. verbo Conferuatores, num. 6. Lodon. Miranda d. tom. 2. quest. 47. art. 1. & 3. concl. 4. Hieron. Rodet d. refel. 33. num. 9. Fr. Emman. d. tom. 1. quest. 65. art. 10. Molin. d. tract. 5. diff. 29. n. 5. qui duo vltimi referunt speciales concessiones factas Religionibus per quas eandem Conferuatores in totum subdelegare valent. De ratione autem quare attento iure Conferuatores nequeant committere vices suas, vt ibi, inquit gloss. in d. Clem. 2. eam reddens, quia scilicet eorum industria preestata videtur, ac subinde succedit reg. d. c. si, cui, sup. hoc tu. & lib. aliam tradit Petr. Gregor. d. num. 27. Sed melior videtur, quam sentit gloss. hic verbo audi, intendens texum hunc esse speciale constitutorem in proposito circa Conferuatores, sicut in multis aliis constituit ad eorum potestatem testandam, vt quanto minus fieri possit Originarie praxidicium asseret, agnoscat communis hoc, Bellam. num. 4. in d. cap. vlt.

17 *Ex ipso per vnum annum, &c.*] Non intelligas penam hanc suspensionis referri ad Episcopos, seu eorum Superiores, de quibus textus in principio loquens fuit, si forte Conferuatores depotentur, & limites sue potestatis excedant, vt enim clausula hanc generalis sit, nec in illa de ipso expressa mentio fiat, succedit decisio text. in cap. quia periculosum, de sentent. excomm. hoc lib. ad quem licet Doctores in presenti non aluerant, obseruauit tamen elegantior Suar. tom. 5. de censur. disp. 21. sect. 3. num. 17. Bonac. de suspension. omnibus in particulari disp. 3. q. 5. puncto 2. num. 2. Nec etiam intelligas sufficere ad eandem penam incurtendam Conferuatores delinquentes per ignorantiam iuris erratum, vel affectum, vt male voluit gloss. hic verbo scienter, cui similis in Clem. 1. verbo scienter, de censur. sequuntur in specie Franch. & Domin. hic in vers. Conferuatores, p. 2. Fr. Emman. d. tom. 1. quest. 65. art. 19. argum. text. in cap. tot. de tempor. Ordin. hoc lib. Verius enim est requiri, vt culpabiliter, & committere peccando id faciant, cum text. scientiam exigat, nec sine causa verbum, scienter, in eo additum sit, ad excludendam scilicet quancunque ignorantiam, vt in terminis descendit Suar. vbi proxime, Bonac. d. puncto 2. num. 1. Quod ex eo confirmatur, quia quilibet ignorantia iure errata excusat à pena, licet non à culpa, quando lex penam imponens vitatur verbo scienter, vt argum. text. in Legitur, off. de liberali causa, cum similibus comprobatur post alios Nam. in man. cap. 27. num. 141. Denique non intelligas suspensionem hanc, licet ex generalitate verborum includat suspensionem non tantum ab officio ministerii Conferuatori, sed etiam ab ipso Officio clericali, iuxta doctrinam, quam ex D. Thom. & aliis de citatis tradit Suar. d. tom. 5. diff. 16. sect. 1. à num. 3. imolote etiam suspensionem à beneficio, vt male infert gloss. hic verbo officio, cum qua post Monach. num. 4. & Archid. transit Dominic. d. num. 2. Contrarium autem verius existimo cum Suar. d. diff. 31. num. 17. in fine. Monet. de Conferuatorib. cap. 7. q. 12. num. 568. Bonac. de suspension. omnibus in particulari disp. 3. q. 5. puncto 2. num. 5. quoniam enim à iure, seu etiam ab homine suspensio ab Officio praxide, vel absolute imponitur, si aliud non adiacet, non includit suspensionem à beneficio,

vt ex text. in cap. cum inter, in princ. de pragmat. canon. & aliis fundamentis comprobatur late idem Suar. d. diff. 16. sect. 1. à n. 4. Henric. in sum. lib. 13. c. 21. q. 3. quiddam alij distinguunt.

18 *Pars verò, quæ hoc fieri procurabit, &c.*] Notatur ad hoc, quod incitantur Conferuatores sibi datum, vt intromittat se in iis, quæ non continent apertam violentiam, vel iniuriam, & exigant aliorum indaginem, hoc iudiciale diffinitionem, incurrunt excommunicationem Pape resecutam, vt per Gamb. de casibus resecut. 10. num. 6. in princip. Filliuc. tract. 14. num. 53. vers. quanta, & num. 58. Rainer. de censur. extra Bullam Canon. c. 9. excomm. 47. quos refecto ego ipse de offic. & potest. Episc. p. 3. alleg. 30. num. 205. secundum Lugdun. imprefi.

19 Non est ergo intelligendus text. in hac poena excommunicationis de quocunque procurante, sed tantum de eo, qui partem in iudicio sinit, vt manifeste probant verba illius, & bene notant, ac declarant Dominic. hic num. 2. Nauat. in man. cap. 27. num. 125. Azot. d. p. 2. lib. 5. cap. 34. q. 13. Suar. d. tom. 5. de censur. disp. 21. 23. sect. 4. num. 10. Fr. Emman. d. tom. 1. quest. 65. artic. vltim. aduertentes insuper eandem penam non incurri ex sola procuracione, nisi effectus sequatur. Licet autem ab hac excommunicatione nequeat pars absolui nisi prius alteri parti integraliter expensas reforescat, vt text. ait, nec subinde cautio sufficiat, quæ modum prosequutorum declarant Dominic. hic. n. 1. Monach. num. 4. Franch. num. 1. in fin. gloss. verbo manifesta in cap. 2. de sent. excomm. hoc lib. iunctis traditur per Doctores per text. ibi in c. qua fronte, de appellat. Cont. in c. alma mater, p. 1. 5. 11. num. 21. Henric. in sum. lib. 13. cap. 18. abolitum tamen ab Ordinatione prefata poterit cum resecuta non reperiri, ex regula text. in c. super, vers. in secundo, de sentent. excomm. obseruante Domin. Franch. & Monach. dist. loci, Azot. d. c. 34. q. 13. in fine.

20 *Officium autem, &c.*] Notatur ad hoc, quod potestas delegata expirat ipso iure mortuo delegante, re integra, vt per Sanch. de marrin. lib. 8. diff. 28. n. 49. quoad negotia verò cepta non expirat morte concedentis, vt per Fr. Emman. q. Regul. num. 1. q. 65. artic. 6. vbi art. 9. resoluit quod non durat post quinquennium iurisdicchio Conferuatoris quoad negotia iam cepta.

21 *Omnino decernimus irritum, & inane.*] Notatur ad hoc, quod dictio, omnino, iuncta decreto irritant omnimodum, & totalem nullitatem ipso iure, & sine ope exceptionis importat, secundum ea, que de natura decreti irritantis tradunt communiter Doct. de quibus Gabr. omnino, sic de clausul. concl. 3. num. 56. cum segg. Cardin. Tusch. tom. 2. tit. D. concl. 115. & citati per me in tract. de clausulis vsus frequen. claus. 40. & de dict. omnino, vide quæ late dixi in tract. de distictionib. vsus frequen. dist. 340.

22 In gloss. Obiitentes, ubi, quia delegatus potest esse Canonicus Ecclesia Cathedralis, Conferuator non. Ita gloss. verbo Canonici, versum sciam in cap. statum, in princ. sup. de rescriptis, hoc lib. Sicul. in Clem. 2. n. 14. cod. tit. Petr. Gregor. d. lib. 47. c. 22. n. 28. Martel. de signatura gratia tit. conferuatoria, vers. sed quo, vbi testatur ita lerarum de stylo Curie, Fr. Emman. d. q. 65. art. 2. Quamvis contrarium descendat Gom. in d. c. statum, n. 10. cuius opinio licet de iure communi non procedat, satis tamen defenditur auctoris specialibus privilegiis Religionum, quibus indultum est, vt etiam Canonicos Ecclesiarum Cathedralium in Conferuatoribus eligere valeant, sicut concessit Sixtus IV. Pius V. & Gregor. XIII. vt testatur Fr. Emman. d. q. 65. art. 1. Molin. d. diff. 29. n. 3.

26 In gloss. *Non presumunt*, ibi, *quod in Conservatore non credo*. Notatur ad hoc, quod Conservatores extra ciuitatem, seu diocesim in qua fuerint deputati, etiam itante partium consensu procedere non possunt, nec eos ad suum iudicium trahere extra vnam diocem à huiusmodi eorumdem, sequitur Molin. *d. trall. j. diff. 19.*

De Officio Legati.

TIT. XV.

S V M M A R I V M.

- 1 Legati non Cardinales sine speciali mandato iure legationis beneficia conferre non possunt, sed Legati Cardinales hoc bene possunt.
- 2 Legati nati, seu missi non habent facultatem conferendi.
- 3 Legati de latere omnia beneficia in provincia sibi decreta conferre possunt.
- 4 Cardinales propter eorum prerogativas, & excellentias in generali dispositione non comprehenduntur, nisi de eis specialiter fieret mentio.
- 5 Legatorum triplex species.
- 6 Papa cum primis de Cardinalibus loquitur, vocat illos fratres.
- 7 Legatus Cardinalis potest conferre beneficia, quorum collatio denotata est ad Papam per Lateranensem Concilium.
- 8 Legatus Cardinalis ubi est in provincia, vel alius habens speciale mandatum, possunt tres concurrere in collatione beneficii Papa scilicet, Legatus, & Ordinarius.

CAP. Officij. I. Innoc. IV.

1 Legati Cardinales solum beneficia conferre possunt, alij non possunt, nisi de speciali licentia. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Burr. Dominic. Monach. Franc. Vician. in ration. lib. 1. pag. 417. Alagona in compend. pag. 152. remissive Ximen. in concord. p. 1. & 2.

2 Conferendi beneficia nullam habeant potestatem. Notatur ad hoc, quod Legati nati, seu missi non habent facultatem conferendi, vt per Flamin. de resign. benefic. lib. 8. q. 1. 3. n. 10. cum seqq.

3 Quid in Fratribus nostris, &c. Notatur ad hoc, quod Legatus de latere omnia beneficia in provincia sibi decreta conferre potest, vt per Gigan. de pensionib. q. 6. n. 18. cum seqq. Rebuff. in praxi benefic. tit. forma Vicariatus. n. 70. Gambas. de offic. & potest. Legati de latere, lib. 3. num. 31. vbi n. 94. subdit hoc procedere etiam in beneficiis exemptis, Lel. Zech. de benefic. & pension. Ecclesiast. a. 2. vers. Legati etiam, Azor. insit. moral. p. 2. lib. 1. cap. 28. q. 1. Rox. apud Fatim. decis. 624 in 1. collect. vniuersarum aliar. p. 4. diuersor. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 2. 3. n. 2. Azor. ad rubr. tit. 8. n. 2. lib. 5. noue recep. metipsum de iure Ecclesiast. lib. 1. c. 5. n. 18. Vnde coram illo renuntiationem fieri posse resoluit Flamin. d. lib. 8. q. 1. 3. n. 19. cum seqq. n. 28.

4 Quia sicut honoris prerogativa latantur. Notatur ad hoc, quod Cardinales propter eorum prerogativas, & excellentias in generali dispositione non comprehenduntur, nisi de eis specialiter fieret mentio, vt per Alou. Ricc. in collect. decis. p. 3. collect. 1724. De Card.

nalium prerogatiuis, & sublimitate, vide Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 2. 4. n. 2. cum seqq.

In gloss. Legati. Notatur ad hoc, quod triplex est legatorum species, quidam enim dicuntur Legati nati, quidam vero sunt, qui appellantur missi, alij autem dicuntur Legati de latere, sic singularem singulos Legatorum gradus percurrentes tradunt, & explicant Flamin. de resign. benefic. lib. 8. q. 1. 3. n. 1. cum seqq. Azor. insit. moral. p. 2. lib. 5. c. 27. q. 1. Molin. de iustit. tem. 6. diff. 9. n. 2.

In gloss. Fratribus nostris, ibi, nota quia cum Papa promiscue de Cardinalibus loquitur, vocat fratres illos. Ita Rebuff. de primis scholar. primul. 106. vers. 43. Azor. d. p. 2. lib. 5. c. 27. q. 2.

In gloss. Amplius, ibi, sed quid dices potest ne Legatus Cardinalis conferre beneficia, quorum collatio denotata est ad Papam ad Lateranensem Concilium 2 videtur quid sit. Sequuntur Put. decis. 266. lib. 2. Cottal. de benefic. c. 3. n. 4. Gambas. de offic. & potest. Legati de latere, lib. 3. n. 1. 3. & n. 624. Cuch. insit. mater. lib. 2. tit. 5. n. 79. Petr. Gargot. de benefic. 1. n. 4. Lel. Zech. de Repabl. Ecclesiast. de statu Legati, num. 4. vers. serui potest, & de benefic. & pension. Ecclesiast. a. 2. vers. Legati etiam, ego ipse d. 4. n. 32 & 33.

In ead. gloss. ibi, Et nota quod ubi est Legatus Cardinalis in provincia, vel alius habens speciale mandatum, possunt tres concurrere in collatione beneficii, Papa, Legatus, & Ordinarius, Ita Cosm. in pragm. Sancti. tit. de collatione, 4. meque, verbo praesentationem, An. de Falenib. de reservat. p. 2. prelat. 1. Cottal. de benefic. a. 1. n. 1. & 6. Caputaq. decis. 287. n. 2. p. 1. Quintana. lib. 1. Ecclesiast. c. 5. n. 1. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. 5. 2. prom. n. 54.

S V M M A R I V M.

- 1 Legati officium non expirat per mortem Papae, & eorum.
- 2 Legati Sedis Apostolicae sunt indices Ordinarii.
- 3 Legati Cardinalium delegatorum possunt subdelegare.

CAP. Legatos. II. Clem. IV.

Legati officium non expirat per mortem Papae. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Burr. Anchar. Dominic. Monach. Franc. Vin. in ration. lib. 1. pag. 418. Alagona in compend. pag. 152. remissive Ximen. in concord. p. 2.

Hanc eandem concl. ex hoc text. deducunt Mozz. de contrah. lib. tit. quomodo attenditur mandatum, n. 20. Azor. ad rubr. tit. 8. num. 2. lib. 6. noue recep. Fichar. in 9. reit. n. 2. insit. de mandato, Morlin. imper. iuris, p. 1. tit. 2. in prelat. n. 105. Azor. insit. moral. p. 2. lib. 5. c. 32. q. 1. Ego ipse in tract. de iure Ecclesiast. lib. 1. c. 5. n. 90.

Ordinarius repstantes. Notatur ad hoc, quod Legati Sedis Apostolicae sunt indices ordinarij, vt per Nau. in 1. cum contingat de rescript. remed. 5. n. 2. & de Indulgent. notab. 28. n. 19. Gutier. canon. lib. 1. c. 11. n. 4. cum seqq. Sanch. de Matrim. lib. 3. disp. 28. num. 8. & lib. 8. disp. 28. n. 4. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 21. num. 17. & gloss. 2. 4. n. 36. Molin. de iustit. tem. 6. diff. 9. n. 1. Azor. insit. moral. p. 2. lib. 5. c. 2. q. 5.

Vnde delegatus Cardinalium delegatorum posse subdelegare resoluit Stephan. Gratian. decepti. presens. c. 166. n. 3.

SUMMARIVM.

1. *Legationis finita expirat reservationis Legationum, & omnis processui habitus super illis, nisi tunc illa beneficia iam vacatura sint collata.*
2. *Legatus potest etiam beneficia vacatura sue reservare collationi.*
3. *Legatus non potest plura beneficia ad collationem unius collatoris pertinencia simul reservare, nisi pendente prioris reservationis super beneficio collatione Legatus faciat aliam super beneficio electum, seu iuris Ecclesiastici patronatum, ut n. 4.*
5. *Legatus non potest facere reservationem etiam si virtute prioris reservationis beneficium reservatum conferatur, si modo tamen sit super illo monetur.*
6. *Reservationes per Legatum facta expirant si quis officio.*
7. *Beneficium si collatum non sit, omnia, quae ad reservationem exequendam gesta fuerint, in quocunque statu reperiuntur, facto legationis officio expirare dicuntur.*
8. *Legatus, aut Nuncius, Apostolici, potest apparere decretum irritum.*
9. *Reservationes beneficiorum sunt adiosa.*

CAP. PRÆSENTI. III.

1. **B**eneficiorum reservatio facta à legato. Pape à latere, & decreta super ipsius interposita sicut denuntiationes, inhibitiones, processus facti per se, vel per deputatos à se ad hunc effectum, si adhuc non est collatum beneficium, sunt ita irritum, ac expirat eius legatio. Item Legatus, qui in aliqua Ecclesia reservatum sibi aliquod beneficium, cuius collatio pertinebat ad aliquem, non potest ea pendente aliud reservare. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Atchid. Genin. Ioan. Andr. Mich. Butt. Domin. Monach. Franc. Via. in ration. lib. 1. pag. 418. Alagona in compend. pag. 152. remissio. Ximenes in concord. p. 2.

2. *Reservationes quoncumque beneficiorum, &c.* Notatur ad hoc quod Legatus potest etiam beneficia vacatura suae reservare collationi, ut per Corral. de benefic. c. 1. n. 4. Lelli. Zechi. de Republ. Ecclesiast. c. 2. de benefic. & possian. vers. Legati, Simonet. de reservat. q. 2. n. 7. & q. 9. Coch. in vestit. maior. lib. 2. tit. 5. a. n. 71. An. de Falconib. de reservat. q. 2. Petr. Greg. de benefic. c. 24. n. 24. Sebast. Cael. in relati. de Eccles. hierarchia disp. 1. §. 2. n. 10. Azot. in sist. moral. p. 2. lib. 5. c. 29. q. 3. Nicol. Garc. de benefic. p. 5. c. 1. a. n. 35. quos refero de iur. Eccles. lib. 1. c. 5. a. n. 35.

3. *Nec etiam postquam, &c.* Collige ex text. Legatum non posse plura beneficia ad collationem unius collatoris pertinencia simul reservare, ita gloss. verbo *illa pendere*, Domin. n. 1. Franch. n. 1. & abj. in praesenti. Host. & Calderin. in c. mandatum, de rescript. Azot. in sist. moral. p. 2. lib. 5. c. 29. q. 5. Declara ut scilicet fortia prioris reservationis effectum facta de illa mentione possit Legatus aliam facere, minime verò si pendeat, quam quidem, etiam si de illa mentio fiat, efficere nequit, ut probat text. in praesenti, prima reservatio dicitur pendere quando non est beneficium collatum, quia tandem prima reservatio extincta non est, quando efficitur non est fortia, Azot. d. q. 5. Ratio autem principalis resolutionis est, quia totaliter, & penitus facultas conferendi Ordinarius auferunt, quando enim plures pendens reservationes, impossibile est ut conferat

Ordinarius, sicut quando una tantum efficitur, quia finita, seu fortia effectum, licet Legatus possit conferre, aut reservare, nihilominus tamen interim manet locus, seu tempus, in quo praeveniendo futuram collationem, seu reservationem, potest Ordinarius beneficium conferre.

Intellige primum non procedere quando pendente priori reservatione super beneficio collato Legatus facit aliam super beneficio electum, seu iuris Ecclesiastici patronatum, vel simili. Patet si expensas in praesenti decisione solum trahatur de beneficiis pertinentibus ad collationem, ibi. *ad collationem*, & c. unde verificata respectu prioris beneficii collatum est inconueniens quod aliud diceretur per eundem Legatum referretur, iuxta decisionem text. inc. *cum in illis* 16. de proband. hoc lib. Accedit quod decisio huius text. à iuri regulis exorbitare dicitur, patet ex verbo, *prohibemus*, de quo hic, per quod quidem potestas alius competens videtur auferri, ac proinde cum tantum respectu beneficii collatio auferatur, ad alia beneficia non debet fieri extensio, inata reg. adu. lib. 6. pro ut in specie sentit gloss. verbo *praesentare* in c. cum dilecti de usupat.

Intellige secundum non posse Legatum facere reservationem etiam si virtute prioris reservationis beneficium reservatum conferatur, si modo tamen sit super illo monetur, cum enim finalis sententia inspicenda sit iuxta reg. text. in c. fraternitatis, de frey. & malef. adhuc illa prior reservatio dicitur pendere, pro ut aduerit. Domin. n. 2. & Franch. n. 1. in praesenti.

Et ipso quod finitur legatio, &c. Collige ex text. finito legationis officio reservationes per Legatum factas expirare, ut per gloss. verbo *finitur*, Anchar. n. 1. Domin. n. 4. Franch. n. 3. & alios in praesenti, Rot. decis. 206. in antiq. Solu. de benefic. part. 1. q. 66. à num. 4. Simonet. de reservat. q. 2. Sanch. de matrim. lib. 8. disp. 27. n. 11. Ego apud de. n. 56. Ratio est, quia reservatio actus est nemini gratiofus, ex quo nulli ius aliquod acquiritur, imò Ordinarius maxime praedictualis existit, ac proinde nil mirum si finitio legationis officio veluti odiosa cessare debeat, iuxta reg. odia, de reg. iuris hoc lib. cum similibus. Non obstat reg. *l. falso*, c. de divor. rescript. vbi habetur quod gratia maximè à Principe facta, debet perpetua permanere, quia text. ille loquitur in rescriptis, & mandatis quibus iudices delegantur ad institum partibus ministrandum, quae quidem rescripta licet re integra finito committentis officio personaliter expirent, nihilominus adhuc perpetua dicuntur eo quod ad certum aliquod tempus praefinita non sunt, iuxta text. vbi notatur in c. si graveret, de rescript. hoc lib. Sic aliis beneficium Ecclesiasticum ex de causa perpetuum esse dicitur, ut est de eius definitione, licet per renunciationem, delictum, seu alios modos à possidendo auferatur, iuxta text. in d. cap. cum ad monasterium, vers. nec alius, de statu monach.

Et decreta interposita super ipsa, &c. Notatur ad hoc, quod omnia, quae ad reservationem exequendam gesta fuerint, si beneficium collatum non est, quocunque statu reperiuntur, finito legationis officio expirare dicuntur, siue ab eodem Legato, siue ab illius executoribus processerint, ut tenent Doctores supra citati. Nec refragatur text. in c. si super gratia q. de offic. deleg. hoc lib. vbi dicit potestatem executorum ad gratiam exequendam non expirare etiam re integra per morem concedentis, siquidem text. ille agit de gratia iam facta, in qua potestas executorialis data fuit, patet ibi, *Apostolica Sede facta*, quae quidem etiam re integra morte concedentis non expirat, iuxta supra resoluta, ac subinde nec illius potestas executorialis expirare debet ranguam accessorium illius, ut text. ille habet.

Quicquid

8 *Quicquid autem contra premissa, &c.*] Ergo Legatus, aut Nuncius Apost. potest apponere decretum irritans, vt per Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. ultim. n. 10.

9 In gloss. Finitur, ibi, sed reservationes beneficiorum sunt odiosae. Ita Nazae. in cap. accepta, de restit. spoliat. in solut. 10. opposit. n. 42. Bellam de person. benef. p. 3. q. 1. Caldad. decis. 3. n. 3. de reservat. Mandol. conf. 11. num. 9. Nicol. Gare. de benef. p. 5. c. 1. n. 67.

Vel ob eam, &c.] Notatur ad hoc quoddam dict. Ob, significat easdem memoriam, vt per Tirac. in trail. de sancta causa, limit. 10. n. 17. Sord. conf. 22. n. 5. cum aliis citatis in meo trail. de diffinitib. diff. 2. 53. secundum Lugdunensem. impetiff.

In gloss. Cuiusque, ibi, potest tamen quid Legatus, &c. Notatur ad hoc, quoddam valet Vicarius si daretur potestas conferendi beneficia per mortem tantum, vel per resignationem tantum, vt tradit Rebuff. d. tit. forma Vicariatus, n. 7. & 8.

In ead. gloss. ibi, Non tamen alium, quàm Officium conferret. Notatur ad hoc, quoddam Episcopus non potest potestatem conferendi beneficia committere alteri quàm eius Vicario generali, vt per Couar. lib. 3. var. c. 20. n. 6. ad finem.

SVM MARIVM.

1 Cathedralis, vel Regularis, seu Collegiatus Ecclesias Legati reservare, vel conferre non possunt, idem in dignitatibus Ecclesiarum Cathedralium, quae sunt maiores post Episcopum, si ipsarum Praelati per electionem debent assumi, & contra hoc saltem, est irritum, & n. 1.

2 Maior, & minor altera non potest esse vnus vnus, & eodem respectu, secus diversa.

3 Legatus non potest committere alicui facultatem recipiendi resignationem beneficij sui in diocesi extra suam legationem.

4 Diffusio ob, significat causam remotam.

5 Vicarius valet si daretur potestas conferendi beneficia per mortem tantum, vel per resignationem.

7 Episcopus non potest potestatem conferendi beneficia committere alteri quàm eius Vicario generali.

CAP. Deliberatione. IV.

1 Legatus quicunque non sibi reservet, nec se intro-mittat in Cathedralibus, vel Regularibus Collegiatis, seu dignitatibus maioribus Cathedralium post Episcopos, quorum Rectores per electionem assumuntur, neque aliquod ponat impedimentum quominus liberè eligantur, vel postulentur, & quicquid contra fecerit, sit irritum. Item Legatus non potest committere alicui, vt recipiat resignationem resignare volentem, & simul beneficia resignata aliis conferant. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. And. Anchar. Dominic. Buer. Monach. Franc. Viu. in ration. lib. 1. pag. 419. Alagona in compend. pag. 163. remissioe Ximen. in concord. p. 2.

2 Hanc eandem conclusionem quoad primam eius partem ex hoc text. desumunt Couar. de benef. c. 3. n. 10. Nicol. Gare. de benef. p. 5. c. 1. num. 52. Azor. in thes. moral. p. 2. lib. 5. c. 18. q. 16. vbi subdit secus esse si Collegiatus sint tantum habiti, & non acti, vel si Collegium fuerit superioris auctoritate sublatum, & in vers. dubia, post Garbat. de offic. & potest. Legati de latere lib. 3. n. 93. cum seqq. secus etiam dicit si Ecclesiae Collegiatae, vel Regularis electio non fuerint, cetero egiat ipse de iure Eccles. lib. 1. c. 5. n. 41.

3 In gloss. Electio, ibi, circa administrationem, &c. Notatur ad hoc, quoddam licet vnus vnus, & eodem respectu non possit esse maior, & minor altero, potest tamen esse directio, vt per Nazae. commentus 3. de Regal. num. 1.

§. Prohibemus.

4 *Infra legationem eiusdem habemus.*] Notatur ad hoc, quoddam Legatus non potest committere alicui facultatem recipiendi resignationem beneficij sui in diocesi extra suam legationem, vt per Rebuff. in praxi benef. tit. forma Vicariatus, n. 109.

SVM MARIVM.

1 Collatio Legati per taciturnitatem prioris beneficij videtur, & n. 1.

2 Declaratur text. in cap. si motu proprio, de praebend. hoc lib.

4 Amplius etiam in Legati, qui de latere non sunt.

5 Legatus an possit conferre beneficium cum clausula, Motu proprio, absque eo quod de alio in grana mentio reperiat, ostenditur, & n. 6.

7 Claus. Motu proprio, apposita à Legato in gratia, & dispensationibus, supplet visum subreptis.

CAP. Collatio. V. & ult.

1 Beneficij collatio facta à Legato ei, qui tacet se habere aliud beneficium, est subrepticia & nulla, sicut illa, quae fit à Papa. Colligunt ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan. And. Anchar. Buer. Dominic. Monach. Franc. Viu. in ration. lib. 3. pag. 425. Alagona in compend. pag. 153. remissioe Ximen. in concord. p. 2.

Hanc eandem concl. ex hoc text. desumunt Card. in Clem. 2. de officio Ordinarij à n. 1. Staphil. de luer. Gratia, rit. de offic. & potestate Legati à latere, n. 38. Rebuff. in praxi tit. servia p. Signatura, & quod num. 22. Xone. allegat. 12. n. 14. Menoch. de arbor. casu 10. n. 50. Ego ipse de iure Eccles. lib. 1. cap. 5. num. 49. Ordinarius verò providet motu proprio Ecclesiis, & sic ab eo promissa nihil tenetur ad iustificacionem suae gratiae probare. Felin. in cap. ad aures, num. 15. de rescript. Seraph. decis. 1012. n. 1. & decis. 1467. num. 1. Rot. decis. 190. n. 1. p. 2. recent. Ratio differentiae est, quia Ordinarij magis deliberati sunt, & certi in beneficiis, quae ad dispensacionem suam spectant, quàm Pontifex in beneficiis totius Orbis, vel Legati respectu totius Prouinciae suae, & proinde in Ordinariis subreptio non praesumitur, sicut in Pontifice, & Legato, qui maioribus negotiis implici, non sic omnes subditos totos habent, sicut Ordinarij intendentes Ecclesiae, non verò personis prouidete, sic cessat difficultas ex d. Clem. 2. vers. in aliis, de officio Ordinarij. Nec similiter testatur text. in cap. si motu proprio de praebend. hoc lib. qui agens de nullitate collationis ob non factam alterius beneficij mentionem, solum loquitur in Romano Pont. non verò in Legato, satis enim si dicas testatur illum, licet loquatur in Romano Pont. non tamen Legatum excludere, sic alias ampliatis text. in c. confirmas, & in c. postulat, de rescript. & in c. gratia, illa ut hoc lib.

Intellige hunc text. procedere non solum in Legatis, qui de latere dicuntur, verum etiam in Legatis, qui tales non sunt, patet si expendas tales 1. e.

domino territorij, si alter in eo videretur contentioſa iurisdictione abſque illius licentia, vt per D. Barboſ. *ind. l. ff. de iudic. art. 1. n. 185.*

- 6 In gloſſ. *Agens ibi conferendo Ordines, Sacramenta, &c.* Notatur ad huc quòd Metropolitanus non poteſt dare Ordines intra diocceſim ſuffraganeorum ipſius ſuffraganei ſubditis, vt per Cou. *pract. c. 9. n. 2. col. 2.* Nec poteſt exercere Pontificalia intra ſuam prouinciam, vt per Zetoli. in *praxi Epifc. p. 1. verbo Archiepiſcopi, ſeſſus, verſ. ad ſecundum.*

§. Officiales.

- 7 *Vel circa illam.* Diſt. Circa, in hoc text. reſpicit locum, & accipitur pro, *Prep.* vt per Reboſſ. *d. l. ceterorum 160. verſ. ſecundum, ff. de verb. ſignif. Cened. poſt lib. pract. & canon. queſt. ſing. 8. n. 3.* metipſum in *tratt. de diſtinctionib. ofuſ. ſing. diſt. 233. ſecundum Lugdun. impreſſ.*
- 8 In *ſuffraganeis interditi, &c.* Notatur ad hoc quòd Vicarius Archiepiſcopi illo preſente ſuffraganeum ſuſpendere, interdicere, ſeu excommunicare non poteſt, vt per Bertachini. *de Epifc. p. 7. lib. 4. tit. de Vicario Epifc. p. 9. 10. Pichard. iſter conſilia Menoch. conſ. 52. n. 187. Sbroz. de Vicario Epifc. lib. 2. q. 18. n. 3.* quos reſecto ego ipſe *de off. & poſſ. Epifc. p. 1. tit. 4. n. 16.* ſecundum Lugdun. impreſſ. vbi etiam poſt Archid. Domin. & Franc. in *preſenti, & Cuch. inſtit. canon. lib. 4. tit. de conſecrat. Epifc. p. 6. & tit. de Vicario Epifc. p. 1. 2.* addo hoc limitari ſi Epifcopus ſuffraganeus non fuerit conſecratus, quia tunc à Vicario etiam preſente Archiepiſcopo excommunicari poterit, reſecto *d. lib. 1. de iure Eccleſ. c. 7. n. 18.*
- 9 Vnde notari ſolet hic text. ad hoc quòd Vicarius Archiepiſcopi non habet iurisdictionem in Epifcopos ſuffraganeos, vt per Reboſſ. in *praxi benefici. tit. in forma Vicariatus, n. 164. Stephan. Grauian. diſcept. forenſ. c. 11. n. 18. & n. 44.*
- 10 Archiepiſcopus vetò poteſt ſuffraganeum Epifcopum ſuſpendere, interdicere & excommunicare, vt per Lancel. Contad. in *temple omnium iudic. lib. 2. c. 4. ſub n. 17. Quarant. d. verbo Archiepiſcopi auctoritas, n. 8. verſ. 1. Marc. Ant. Genuci. d. c. 7. n. 1. quos reſecto ego ipſe *d. tit. 4. n. 15. & de iure Eccleſ. lib. 1. c. 7. n. 16.**

SYMARIUM.

- 1 Text. in preſenti compendium reſertur.
- 2 Ceſſatio à diuinis eſt ſuſpenſio organorum Eccleſiaſticorum ſeu ſilentium miniſtrorum Eccleſiaſticorum.
- 3 Littere parentes differunt ab instrumentis.
- 4 Clerici ſine rationabili cauſa à diuinis ceſſare non debent.
- 5 Canonici & Clerici tenentur in cuius culpa ceſſatio indiſta fieri, ad id, quod eorum interſit ex eo quòd amittunt diſtributiones à celebratione diuinorum officiorum quotidianis diſtributiones amiſerint, aut ſane non acquiſierint.
- 6 Canonici ceſſatione durante non recipiunt ab Eccleſia diſtributiones quotidianas.
- 7 Imaginum ſanctiarum contemptores & illis iniuriis inferentes qualiter puniantur, remiſſi ſunt.
- 8 Canonici Regulares propriè appellantur Canonici.
- 9 Irregularis non efficitur celebrans tempore ceſſationis à diuinis.
- 10 Clerici quibus ex cauſis à diuinis ceſſare poſſunt, remiſſi ſunt.
- 11 Iniuria remiſſa, non conſentur remiſſa damna, & expenſa.

Barboſ. Colleſt. Tom. I V.

- 12 Iniuria aſſimatio qualiter facienda, oſtenditur.
- 13 Interdicti ciuitatis, vel alius caſtri ceſſationem preſens tenetur ad reſtitutionem damnum.
- 14 Imaginum ſanctiarum quis uſus, & aduſatio, remiſſi ſunt.
- 15 Aduſationis triplex genus, latria, hyperdulia & dulia.

CAP. Canonici. II. Gregor. I X.

Canonici, qui ex conſuetudine, vel alia via ceſſationem inducere poſſunt, ante ceſſationem exprimant cauſam ceſſationis in ſtrumento publico, vel in litteris parentibus multis cum propriis ſigillis, vel cum alio autentico, & illud ſtrumentum, vel illas litteras tradant ei, contra quem ceſſare inueniunt, ſi ſcens fecerint, vel cauſa expreſſa non fuerit Canonica, reſtituant quicquid acceperint tempore ceſſationis de fructibus Eccleſie in qua ceſſationem eſt, eidem Eccleſie, neque aliquid accipiant de proſentibus illis: Eccleſie quod debeat Canonici tempore ceſſationis, & teneantur etiam ſatisfacere de damnis, & iniuriis iis contra quos ceſſationem eſt. Si vetò cauſa iniuncta eſt Canonica, ſuperior arbitratu condemnent eum, qui ſuit cauſa ceſſationis ad certam quantitatem pecunie conuertendam in augmentum diuini cultus pro intereſſe Canoniorum, & Eccleſie in qua ſuit ſubſtratum officium diuinum. Item conſuetudo, ſeu abuſus tempore interditi proſternendi imagines, & cooperiendi ſpinis, & viticis penitus tollatur, & qui contra faciunt, grauiter puniantur, Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Boar. Domin. Monach. Franc. Viti. in *ration. lib. 1. pag. 449. Alagona in compend. pag. 143. remiſſi ſunt Ximen. in conſ. c. 1. n. 2.*

A diuinis ceſſare.] Eſt autem ceſſatio à diuinis ſuſpenſio organorum Eccleſiaſticorum, ſeu ſilentium miniſtrorum Eccleſiaſticorum, vt tradunt Soc. in *d. diſt. 22. q. 1. art. 1. in princ. Couar. in cap. alma mater p. 2. §. 2. n. 1. Coriel. in ſuis opusculis tratt. de ceſſatione, verſ. ſecundo probatur. Henric. in ſum. lib. 1. c. 1. Fr. Emman. c. 52. queſt. Regal. tom. 2. q. 11 §. 1. art. 2. Sayt. de cenſur. lib. 5. c. 17. n. 3.*

Inſtrumento publico, vel parentibus licetis.] Ergo littere parentes differunt ab instrumentis, vt per Gonz. ad reg. 8. Cancell. gloſſ. 59. n. 18.

Ceſſationis ipſius cauſam exprimitur, &c.] Notatur ad hoc quòd Clerici ſine rationabili cauſa à diuinis ceſſare non debent, & ob id ſunt poena plectendi, vt per Menoch. de arbit. lib. 2. caſu 180. n. 1.

Occaſionem ceſſationis dederat, &c.] Notatur ad hoc quòd is, cuius culpa ceſſatio indiſta fuerit, tenetur Canonici, & Clerici ad id, quod eorum interſit ex eo quòd omnino ceſſantes à celebratione diuinorum officiorum quotidianas diſtributiones amiſerint, aut ſane non acquiſierint, vt per Couar. in c. alma mater, p. 2. §. 4. num. 7. verſ. ſerui eandem. Fr. Emman. d. q. 11 §. 1. art. 4. Vnde damna, quæ talis debet auſtoritate luitis text. & que etiam ex obligatione iuſtitie inſinſeca reſpicere diſtis Canonici, & aliis, ſunt etiam diſtributiones quotidianæ, quas ceſſatione durante non recipiunt ab Eccleſia tradente Henric. lib. 1. c. 52. §. 3. & c. 53. §. 2. circa med. Sayt. de cenſur. lib. 5. c. 19. n. 17. Alphoſi. Vega in ſum. p. 1. c. 103. caſu 6. Genuci. explicat. Bulla Cruciat. ad §. clauſ. in vltimis verbis, Anton. de Campo. de ceſſatione à diuinis, n. 98. verſ. ſi autem, Monet. de diſtribut. quoniam p. 2. q. 16. n. 36. Anſ. de cenſur. p. 2. diſt. 2. dub. 3. conſ. 3. Cened. pract. queſt. lib. 1. queſt. 1. num. 59.

Ceſſationem deſiſtibilem abſuſum, &c.] Qualiter autem 7

K

ponian

ponantur imaginum sanctorum contemptores, & illis iniurias inferentes, vide Azaved. l. 3. n. 5. cum segg. m. 1. lib. 3. nona recap. Iacob. Grederum de sancta Cruce tom. 1. lib. 2. c. 98 ad fin. & plures citatos à Cened. ad Sextum collect. 2. n. 1. & 2.

8 In gloss. Canonica. Notatur ad hoc, quod Canonicus Regularis propriè appellatur Canonicus, ut per Nazos. cenn. 1. de Regul. n. 4.

9 In gloss. Cessare ibi, potest ibi Episcopus, & alij celebrare sine irregularitatis pena. Notatur ad hoc quod qui celebraverit tempore cessationis à Divinis, non efficiatur irregularis, ut resolunt Salced. ad Bernard. c. 33. vers. sed quoniam est iuncta lib. B. Conat in c. alius mater. p. 1. 5. n. 4. vers. ad quoniam. Guicet. cenn. lib. 1. c. 10. n. 1. Henric. in suum lib. 1. c. 54. l. 3. iuncta lib. M. Sayr. de censur. lib. 5. c. 17. non. 7. Not. in simili tract. disp. 59. sect. 1. à n. 9. Monet. de distribut. quod. p. 2. q. 19. non. 8.

10 In gloss. Causa. Has causas de quibus agit hæc glossa, ob quas clerici à Divinis excludere possunt, referunt, & explicat Menoch. de arbit. lib. 2. casu 180. n. 5. cum segg. Henric. d. lib. 1. c. 51. l. 3. d. T.

11 In gloss. Damus ibi, & ideo non non in perit aliam. Notatur ad hoc quod remissa iniuria non censetur remissa damna, & expen. & ut per Con. lib. 2. var. c. 10. n. 7. vers. quarto, Xuat alleg. 23. n. 10. Menoch. recond. 1. recuper. possess. n. 10.

12 In ead. gloss. ibi, dico autem secundum Galileum, &c. Notatur ad hoc quod iniuria æstimari sit ad certam quantitatem iuratum ab ipso ædne affectionis iuramento, salua semper ipsius indicis taxatione, ex qua quantitas iuratae moderetur sit, ut per Coux. lib. 2. var. c. 10. n. 7. vers. sic iuramus.

13 In gloss. Occasione ibi, ut, negum. quid sit occasio non probet interdictio ciuitatis, vel alium censuræ, tenetur ad restitutionem damnum, & c. Ita Hippod. censur. 113. n. 21. & 22.

14 In gloss. Indemonstrabilis ibi, non imagines propter reuerentiam illarum, quas imago figurat, uideantur debemus. Ita Azaved. l. 1. n. 1. tit. 1. lib. 1. nona recap. & habetur antiquissimis illis ueraculis.

Nam Deus est quid imago docet, sed non Deus ipsa, Hanc uideat, sed mone colat quod cernit in ipsa.

Quos ex Sabellico lib. 8. & uideat referunt, & uideri incelsi Venetiis in Ade aurea opere antiquissimo, testantur Stephan. Durant. de ritibus Ecclesie lib. 1. c. 5. n. 11. & Thom. Boil. de signis Eccle. a tom. 2. lib. 15. c. 16. De uia sanctarum imaginum picturarum, earumque adoratione, vide Durant. in ratioculis Dinto. lib. 1. c. 1. Maiol. in tract. de sacris Imaginib. Alphons. Callio lib. 8. aduersus hæreses, verbo Imago, Sebast. Medic. in summa amoniam hæresum, p. 1. verbo Imago, Simanch. de Catholicis insit. c. 33. à princip. Fusch. de uisitat. lib. 1. c. 9. Cord. Bellarm. in euuanses. Cubil. controuers. 7. lib. 2. Valent. 2. disp. 6. q. 11. p. 1. 6. Valq. de aduent. imaginum lib. 3. disp. 1. à num 8. Fr. Hieronym. Roman. lib. 4. de Republ. Christiana, c. 7. Fr. Emmanuel. quest. Regul. tom. 1. q. 15. n. 11.

15 In ead. gloss. ibi, Ne dolium in latrunc conuerterem, &c. De triplici genere adorationis, nempe latræ, hypodulæ, & dulæ, uide Magist. & Theologos in 3. sent. disp. 9. S. Thom. 2. 2. q. 84. n. 1. ad 1. argum. & q. 103. art. 1. Azaved. d. l. 3. n. 3. Azos. insit. moral. p. 1. lib. 9. cap. 5.

16 In gloss. Piria. De duplici pena spiritali, & temporalis agit Boet. decis. 101. n. 18.

17 In ead. gloss. ibi, vel indicis arbitrio, Ita Menoch. de arbit. casu 376. n. 4.

SYMMARIUM.

- 1 Compendium huius text. refertur.
- 2 Possessor etiam pacificus beneficij tenetur probare, & ostendere titulum cum superius ex officio inquirat.
- 3 Ordinarius non obstante reg. de trienniali potest possessionem compellere ad ostendendam dispensationem.
- 4 Tituli beneficiorum Ecclesiasticorum non acquiruntur prescriptione.
- 5 Beneficiorum plura beneficia possidens compelli potest per Ordinarium exhibere titulum suum, ac etiam per patronum.
- 6 Beneficium non potest cegi ad ostendendum titulum sui beneficij per impetrantem, vel alium, qui praesentat iura in eo.
- 7 Ordinarius, ut patronus si faciat se patrem, non poterit cogere beneficium exhibere suum titulum.
- 8 Beneficium vacat ipso iure per non ostensionem tituli, seu dispensationis contra Ordinarium postquam beneficium mortuus fuerit.
- 9 Dispensatio ad duo beneficia intelligitur de duobus primis tantum.
- 10 Piria, nullius penitus sit momenti, Latam sententiam imporat.
- 11 Ordinarij ubi sit mentis in aliquo decreto, intelligitur non tamen Episcopus, sed etiam omnes habentes iurisdictionem ordinariam, nisi subiecta materia aliud expostet.
- 12 Differentia est ueluti, & stricte interpretanda.
- 13 Dilectio libere, idem imporat quod non obstante contradictione.

CAP. Ordinarij. III.

Ordinarij compellant suos subditos ostendere dispensationem quomodo teneant plura beneficia Curata, vel personatum, & dignitates, vel Ecclesias cura, & si intra certum tempus arbitrio Ordinarij assignatum nullo impedimento iusto interposito non ostendant dispensationem, conferunt prædicta beneficia libere personis idoneis per eos, ad quos spectat collatio, si ostendant dispensationem, eos amplius non molestent circa prædicta beneficia, providentur tamen, ut nec cura animarum, nec beneficii debitis obsequijs defraudentur. Si dispensatio est dubia, deferatur ad Sedem Apost. Item in conferendis similibus beneficiis, ea non conferantur habenti similia Curata nisi ostendant dispensationem circa obtenta, & etiam ut cum obtentis possint ista obtinere, etiam si facta collatio non tenet, vel nisi resigunt, quæ habent. Colligunt ex Ordin. Lep. Abbas, Archid. Geman. Ioan. Andr. Anchar. Buttr. Domin. Monach. Franc. Via. in ration. lib. 1. pag. 452. Alagona in compend. pag. 160. remissive Ximen. in concord. p. 2.

Plures dignitates, vel Ecclesie, &c. Vide quæ dixi à in collect. ad cap. de multa, sup. de proband.

Diffinitio compellat dispensationem, & c. [Notatur ad hoc quod possessor etiam pacificus beneficij tenetur probare, & ostendere titulum cum superius ex officio inquirat de quo vide Felin. in repet. Episcopus, aut alius Prelatus, Colim. in pragmat. simul. tit. de pacifico possess. in 4. Ordinarij, in gloss. verbo inquirat. Coux. in reg. possessor. p. 2. 5. 10. n. 10. vers. hinc, & ibi, Bernard. reg. 2. 36. & 763. Solu. de benefic. p. 1. q. 1. vers. & continenda, Malced. de probat. concl. 1372. n. 18. Menoch. de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 132. n. 46. cum segg. Plomin. Paris. de resignat. benefic. tom. 2. lib. 1. n. 15. cum segg. Zanol. in præxi Episcopus. p. 1. verbo Bulla, vers. ad quatuor, Aloyf.

Aloyf. Rice. in collect. decif. p. 4. collect. 889. Cened. ad Sexium collect. 18. n. 2.

- 4 Vnde poffe Ordinatum non obftante regula de triennali poffeffione compellere ad oftendendum difpenfationem, per hunc text. tradit Flores de Mena. var. lib. 2. q. 23. n. 61. cum feqq. licet enim per regulam de triennali poffeffore excludatur tertius inquietans in beneficio, non tamen excluditur Ordinarius, ut refolvit Perez. l. 3. r. 16. lib. 8. Ordin. pag. 327. quem refert Cened. l. collect. 18. n. 3.

- 5 Non enim acquiritur prefcriptione tituli beneficii Ecclefiafticorum, ex traditis per Cald. Perez de renum. employ. q. 1. §. n. 22.

- 6 Quamvis beneficiarius plura beneficia poffidens compelli poffit per Ordinarium exhibere titulum suum, ut probat hic text. & per illum tenent Abb. in c. cum reftit. sub n. 24. ad fin. vers. & ibi beneficia, de concess. prob. Felin. in c. licet Heli. n. 17. de siman. quos refert, & fequitur Lotter. de re benefic. lib. 2. q. 46. n. 37. ac etiam per parsonum, ut hic tradunt Franc. sub n. 5. vers. quid autem, & Probab. Monach. 22. & alij, quos fequitur c. R. eorum R. D. meo Coceino inter eius

- 7 decifiones impetrat decif. 191. n. 1. tamen per impetram, vel alium, qui pretendat ius in beneficio, hoc casu cogi non poterit, sicut tenent hic Fra. e. sub d. n. 5. vers. aliquando, & quarto, quem refert, & te-

- 8 quitur Lotter. d. q. 46. n. 36. Ratio est, quia huiusmodi indagatio potius pertinet ad extra iudicalem inquisitionem ex officio, quam ad iudicium aliquod formale, & ideo si Ordinarius, aut parsonas faciat se partem, non poterit cogi beneficiarius etiam preterito simplicis inquisitionis ad formam huius text. titulum suum exhibere, ut per Franch. hic sub d. n. 5. vers. iuxta primam in d. cap. i. de Heli. n. 9. & Ioan. de Anan. n. 43. Cef. fader. decif. 3. n. 1. ad fin. & n. 2. super reg. Lotter. d. q. 46. n. 42. vbi n. 43. subdit tunc ceteri Ordinarii se constituit partem, quando aut iniuste procedit, aut si etiam iniuste, iudicialiter tamen eorum superiore, & n. 44. fubicit quod de iniustitia facis liqueret eo ipso quod poffeffio non esset recensa, veluti si fuisset saltem per triennium in ea quis toleratus, quia in beneficiariis propter prefcriptionem, quæ est pro Episcopo, qui tenetur quolibet anno visitare Ecclesias sue diocesis, & inquirere de titulis, iuxta text. in prefenti, prefcriptionem enim non periculum poffidendi, nisi habuisset canonice titulum, etiam si appareat de titulo inualido, quia adhuc prefcriptionem difpenfationem interuenisse, & citat Hieron. Gabr. conf. 181. n. 59. & 60. lib. 2. Gregor. decif. 57. n. 7.

- 9 Quid si forte iusto impedimento cessante, &c. Notant ad hoc, quod vacat ipso iure beneficium per non ostensionem tituli, seu difpenfationis coram Ordinario postquam beneficiatus monitus fuerit, ut per Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 1. §. n. 61. Mallob. in praxi habendi concurrem reg. 1. sub 2. n. 21. quos refert ego ipse de offic. & potest. Episc. p. 3. alleg. 57. n. 22.

- 10 Vel si ea, quæ sic obstat, &c. Notatur ad hoc, quod difpenfatio ad duo beneficia intelligitur de Jacobus primis tantum, ut per Tiraque. in l. boner. §. hoc servare, in princip. num. 28. & limit. 14. n. 1. §. de verbor. significat.

- 11 Nullum penitus sit momenti. Hæc verba latam fequentiam impetare dixi in tract. de diffon. v. f. f. q. d. l. 2. 27. secundum Lugdun. impreff.

- In gloss. Locorum, ibi facere possunt quicumque inferiores, &c. Notatur ad hoc, quod vbi mentio fit Ordinarij in aliquo decreto, intelligitur non tam in Episcopus, sed etiam omnes habentes iurisdictionem Ordinariam, nisi subiecta materia aliud expolice, ut per Sanch. de Matrim. lib. 3. diff. 29. n. 5. & alios per me

Burhof. Collect. Tom. I. V.

citatos in tract. de appellat. verb. utriusque iuris significatio, verb. Ordinarius.

In gloss. Dispenfationes, ibi, in quibus velut ambiguntur stricti debet fieri interpretatio. Notatur ad hoc, quod difpenfatio est odiosa, & stricti interpretanda, ut per Sanch. decif. 268. n. 12. Brunot. à Sole in locis cum anib. verbo difpenfatio, n. 7. Cardol. in praxi iudicum cod. verbo n. 9. & 19. Sanch. de Matrim. lib. 8. diff. 11. n. 3. & 4. Monet. de distrib. quod id. p. 2. q. 14. n. 6.

In gloss. Liberè, ibi, ad eff. ubi obstante contradiçione. Ita Gonzal. ad reg. 5. Cancel. gloss. 1. §. n. 18. Ludou. Rodolphin. de absolute Principis potest. voce vnicuique, num. 55. Valac. conf. 123. num. 9. Nicol. Gate. de benef. p. 1. c. 5. n. 176. & citat per me in tract. de diffonibus v. f. f. q. d. l. 2. 27. n. 3. secundum Lugdun. impreff.

CAP. Quia plerique. IV.

Bonif. VIII.

Prælati si prohibeant sub pœna suspensionis, excommunicationis, vel interdicti, aut ipso iure, & exigant iuramentum nec subditi manifestent status Ecclesiasticum, Monasteriorum, & locorum sanctorum, ac personarum superioribus, vel Legatis Papæ, vel Inquisitoribus, puniantur condigna poenitentia ab illis superioribus Legatis. Inquisitoribus imposita, & omnia facta, ut sententiz, iuramenta, promissiones, sine nullius toboris, nec promissæ poenæ, à subditis possint exigi. Colligat ex Ordin. Anch. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Burr. Dominic. Monach. Franch. Vianian. in ration. lib. 1. pag. 455. Alagona in compend. pag. 161. tenuissimè Ximen. in concord. p. 1. & 2.

S Y M M A R I U M.

- 1 Iurisdicção Archiepiscopo attributa in una diocesi, sibi in alius non predest.
- 2 Archiepiscopo de consuetudine potest causas audire, vel committere extra suam provinciam.
- 3 Ordinarius poterit cognoscere de causa in loco subiecto alteri Ordinario, dum tamen interueniat consensus illius, cui locus subiectus est.
- 4 Consuetudo contra ius requiritur tempus 40. annorum non solum quando est contra Canones, sed etiam quando est contra rationem.

CAP. Ut litigantes. V.

Archiepiscopus debet cognoscere, vel delegare causas appellationum, quæ ad ipsum deferantur iure Metropolitano in sua, vel in illius diocesi, & quo est appellatum, & non potest alibi, nisi de consuetudine hoc illi competeret. Colligant ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Burr. Dominic. Monach. Franch. Vianian. in ration. lib. 2. pag. 457. Alagona in compend. pag. 161. tenuissimè Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Hanc etiam conclud. ex hoc text. desinit Sebast. Cæf. in relict. de Ecclesiast. hierarch. diff. 5. §. 2. n. 11.

Nisi aliud de consuetudine, &c. Notatur ad hoc, quod Archiepiscopus de consuetudine potest causas audire, vel committere extra suam provinciam, ut per Palu. in repet. p. 2. per vestras notab. 2. §. 2. n. 19. de denat. inter virum, & uxorem.

In gloss. Expensis, ibi, dummodo ipse, vel delegatus eius habeat licentiam Episcopi illius diocesis, &c.

K a Nota

Notatur ad hoc, quod Ordinarius poterit cognoscere de causa in loco subiecto alteri Ordinario, da tamen interueniat consensus illius, cui locus subiectus est, vt per Sanchez *de Matrim.* 3. disp. 19. num. 8. D. Barbol. in 4. ff. de iudic. art. 2. n. 11.

4 In gloss. *Statutum*, ibi, *scilicet spatio 40. annorum*, &c. Notatur ad hoc, quod conformato coactis in te- quiritur tempus 40. annorum, non solum quando est contra Canonem, sed etiam quando est contra rationem Canonis, vt per Socin. *reg.* 101. *vers.* *amplius*.

CAP. Si Episcopus. VI.

- 1 Episcopus ubi licite visitat per alium, visitati prouidebunt de vicinibus tan uisitant, & Episcopus prouidebit de reliquis necessariis, nec Episcopus accipiat proactionem à visitatis. Colligunt ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Burr. Dominie Monach. Franc. Visitan. in *ration. lib.* 1. pag. 45. Alagona in *compend.* pag. 61.
- 2 De hac materia dixi la. de offic. & potest. Episc. q. 1. alleg. 73. n. 36. & in celsis ad c. cum instantia 17. & ad cap. venerabili 24. de testib.

S V M M A R I V M.

- 1 Episcopus in quolibet loco sua diocesis non exemplo potest per se, vel per alium sedere pro tribunali, & liberi exequi quia ad ipsum spectant officium, & n. 2.
- 2 Episcopus regulariter competit in tota sua diocesi iurisdictionem Ecclesiasticam tam voluntariam, quam contentiosam exercere, exceptis illis, quae maiori potestati referuntur.
- 3 Ordinarius habet territorium.
- 4 Episcopus potest erigere tribunal in quolibet parte sua diocesis, & ius ibi dicere pariter.
- 5 Locum quando valde distat, & causa est medica, possunt partes ab Episcopo potero causam committi in loco propinquo.
- 6 Episcopus pro Tribunali sedere non potest in loco exemplo.
- 7 Partia sunt esse extra territorium, vel in loco exemplo.
- 8 Episcopus permittitur est per se, vel per alios, iurisdictionem civilem, vel criminalem exercere.
- 9 Episcopus potest clericos, qui dulo prael sunt Ecclesiastica iurisdictionis capere, & in carcerem mittere, etiam si non habeat in loco temporalem iurisdictionem.

CAP. Cum Episcopus. VII.

- 1 Episcopus in quolibet loco suae diocesis non exemplo potest per se, vel per alium sedere pro tribunali, audire causas sui fori, personas Ecclesiasticas carcerare, & reliqua sui officij exercere. Colligunt ex Ordin. Archid. Gemin. Io. Andr. Ansh. Burr. Dnimen. Monach. Franc. Visu. in *ration. lib.* 1. pag. 458. Alagona in *compend.* pag. 16. ac nullius Ximen. in *concord.* p. 1. & 2.
- 2 Hanc eandem concl. ex hoc text. desumunt Bellencin. in *traité de charitatis subsidio* q. 32. n. 1. Berrach. in *traité de Episcopo* lib. 4. p. 3. n. 70. & 71. Gamb. de officio *Legati de latere* lib. 2. tit. de *variis Ordin.* num. 168. Cncb. in *stus*, iuris Canon. lib. 1. c. 12. *vers.* cum Episcopo. Ego ipse de offic. & potest. Episc. p. 1. alleg. 80. n. 4. Rot. in *Calculatione* iurisdictionis 10. May 1624. coram Remboldo.
- 3 In tota sua diocesi iurisdictionem ordinariam, &c.] Notatur ad hoc, quod Episcopus regulariter competit

in tota sua diocesi iurisdictionem Ecclesiasticam tam voluntariam, quam contentiosam exercere, exceptis illis, quae maiori potestati referuntur, vt per Couin. *cap. alina mater*, p. 1. §. 1. n. 3. Ledesmi. 2. 4. q. 14. art. 1. Sot. de *Pace tota* 2. praelud. 1. num. 4. Fr. Emman. *quest.* *Regul. tom.* 2. q. 6. 1. art. 1. cel. 2. Habet enim regulariter Ordinarius territorium, vt per D. Barbol. in *cum prae-* *ter*, §. 1. n. 46. ff. de iudic.

In quolibet loco ipsius diocesis] Notatur ad hoc, quod Episcopus potest erigere Tribunal in quolibet parte suae diocesis, vt per Gonzal. ad *reg.* 8. *Causel.* §. 2. *prema*, n. 35. & in quolibet loco sibi subiecto ius dicere potest, ex Nauar. *conf.* 1. sub hoc tit. in *antiq.* alias *conf.* 4. *cod.* tit. in *novis*, Sayr. in *summis de off.* sub *red. tit. de off.* 3. ubi intelligunt, dummodo locus honestus sit, & litigantes sine magno incommodo eo loco venire possint. Verum si Episcopus habeat ampliam diocesium, & vellet eandem cognoscere in loco malum remoto à partibus, possunt ipse partes petere causam committi in loco propinquo, alius esse appellare licebit, vt per Quaran. in *sum. Bullary*, *verb.* *Archiepisc.* *antieria* n. 20. & dixi de offic. & potest. Episc. p. 1. alleg. 80. n. 5. quod tamē Rot. in d. *Calculatione* iurisdictionis, intellexit procedere tantummodo quando locus valde distat, & causa est medica.

Non exemplo.] Ergo in loco diocesis exemplo Episcopus pro Tribunali sedere non potest, vt reuoluit Gonz. ad *reg.* 8. *Canc. gloss.* 4. n. 87. cum *segg.* Stephan. Gratian. *Marchia dec.* 123. n. 3. in *addit.* *Camp. in diuers.* iuris Canon. rub. 11. c. 1. n. 153. *vers.* *summar.* Ego ipse d. alleg. 80. n. 7. cum *segg.* Partia enim sunt esse extra territorium, vel in loco exemplo, vt ex hoc textu colligunt Henric. in *sum. lib.* 2. c. 15. §. 4. ubi gloss. *lit. F.* *Arzued.* l. 1. n. 104. tit. 16. l. 8. *nona recip.* Gonz. d. *gloss.* 4. n. 18.

Per se, vel per alium pessi, &c.] Notatur ad hoc, quod Episcopus permittitur est per se, vel per alios iurisdictionem civilem, & criminalem exercere, vt per Couin. *lib.* 1. *par.* 2. n. 4.

Capere, ac carceri deputare, &c.] Notatur ad hoc, quod Episcopus potest clericos, qui dubio prael sunt Ecclesiastica iurisdictionis, capere, & in carcerem mittere, quoties eidem hoc iure visum fuerit, etiam si non habeat in loco temporalem iurisdictionem vt per Couin. *praelic.* c. 10. n. 2. *vers.* *quarta*, ubi subdit hoc casu non teneri auxilium brachij secularis implorare, nisi quando eius potestas minime sufficeret ad capiendum clericum, maxime rebellem, & contumacem.

S V M M A R I V M.

- 1 Compendium huius text. refertur, & de materia illius Doctores citantur, n. 2.
- 2 Verba, cuiuscunque dignitatis, comprehendunt personam, quia alias minus comprehenduntur.

CAP. Quamvis. VIII.

Capitalum, Collegium, vel Conuentus Ecclesie secularis, vel Regularis quando voluit imponere cessionem, vocent abentes de Capitulo, vt fieri solet in electione, deinde requirant ab eo, qui fecit offensam, propter quam est ferenda cessatio an vel emendare iniuriam, vel offensam, & si emendationem habent, vel per eos sit qui libenter, non inducant cessionem, & si his seruat nec data satisfactio cessare faciant, tunc statim utraque pars intra spatium vnius mēsis accipiat inter Romam versus tam ij, qui cessant, quam ij, quorum causa cessant, & offerant acta coram Papa, vel per se, vel per alios, vt Papa iudicet, & calliget culpabiles, si vero eodocuerint, & ita cessauit

cessauerit cessatio, non veniat, nec mittatur Roman. Item si hæc non seruentur, nec seruentur cessatio. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Arebid. Gemin. Ioan. Andr. Anch. But. Domin. Monach. Franc. Vin. in ration. l. 1. pag. 459. Alagona in compend. pag. 161.

2. Hanc eandem conclusionem hoc textu desumunt Silu. in sum. verbo cessatio, q. 1. Henric. lib. 13. c. 32. §. 1. & 2. Soar. de censur. tom. 3. disp. 39. sect. 1. n. 13. Sayr. eod. tract. lib. 5. c. 18. Bonae in simili tract. disp. 6. penult. 2. num. 2. cum seqq.

3. Causæque dignitatis, &c.] Sub his verbis comprehenduntur personas, quæ aliis minime comprehenduntur, tradit Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glof. 38. n. 1. & 2.

S V M M A R I V M.

1. Compendium huius text. ponitur.
2. Fratrum omnes beneficiorum obnuentes tempore vacationis pertinent ad successores.
3. Bona Ecclesia vacantis qui sibi ex privilegio, vel consuetudine competere pretendit, ea capere debet, quæ solutis expensis, & salariis famulorum, atque oneribus superant.
4. Fratrum Ecclesia sunt deputati pro oneribus incumbendis toto anno usque ad novos fratrum.
5. Prælatum tenetur saluare debita sui prædecessoris realia.
6. Successor in beneficio tenetur ad soluendam pensionem decursam tunc solutam.
7. Beneficiarius non habens administrationem potest ad libitum dispensare de fructibus ex tali beneficio perceptis.
8. Beneficiarius dum vivit comparatur usufructuario, cum vero incipit infirmari, comparatur usufructuario, ut num. 9.

CAP. Præfenti. I X. & vlt.

1. Episcopi, seu quivis alij Regulares, vel seculares Prælati non præsumant occupare, aut in proprios usus convertere bona, quæ inventa sunt dum vacant, vel colligunt in tempore vacationis Ecclesiarum, dignitatum, personarum, prioratum, sibi subiectorum, seu pertinentium ad eorum collationem, ordinationem, præsentationem, vel custodiam, quæ debent expandi in utilitatem eorum, vel conservari futuris successoribus mortuorum, nisi ex privilegio, vel legitima, & præscripta consuetudine, vel alia causa rationabili eis hæc competant; alioquin qui contra fecerint Episcopi, & eorum superiores ab ingressu Ecclesiarum, cæteri ab officio, & beneficio eo ipso sunt suspensi donec prædicta restituant. Item si ex privilegio, consuetudine, vel rationabili causa alicui competunt hæc bona, intelliguntur solutis debitis, si quæ sunt, & servitoribus, & ministris, ac oneribus usque ad novos redditus, mox quæ superflui accipiunt. Item per hanc non derogatur Constitutioni, quia sap. de elect. hoc lib. scilicet, ut privilegia, statuta, consuetudines non valent. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Arebid. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Domin. But. Monach. Franc. Vin. in ration. lib. 1. pag. 452. Alagona in compend. pag. 161. remissus ad Casal. in auct. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.
2. Debent successoribus fideliter referari.] Notatur ad hoc quod omnes fructus beneficiorum obnuentes tempore vacationis pertinent ad successores, ut per Zerol. in praxi Episc. p. 1. verbo beneficia, vef. quoad secundum, Boët. decis. 140. n. 1. & 2.
3. Qui solutis debitis, &c.] Notatur ad hoc quod si quis ex privilegio, vel consuetudine sibi præcedat

Barbof. Collect. Tom. I. P.

competere bona Ecclesiarum vacantis, debet intelligi de iis tantum, quæ solutis expensis, & salariis famulorum, atque oneribus superant, ut per Tirac. de retrah. sig. §. 1. glof. 1. n. 6. & 7. Menoch. conf. 64. n. 10. & 11. Acced. ad rub. tit. 20. n. 6. lib. 6. nova recop.

Fructus enim Ecclesiarum sunt deputati pro oneribus incumbendis toto anno usque ad novos fructus, quia ad omnia onera tenetur qui fructus percipit, ut per Gig. de pensionib. q. 39. n. 7. & q. 72. n. 1. Couat. lib. 1. var. 1. §. 5. n. 12. in fine, Cald. Pereira de extint. emphe. c. 4. num. 13. Et ita Prælatum tenetur solvere debita sui prædecessoris realia, ex Boët. decis. 203. num. 48. & Gig. de pensionib. q. 43. n. 5. & contracta ob alimenta, vel pro utilitate Ecclesiarum, ut hæc resolutio Ioan. Baptista Costa de remed. subsid. remed. 106. alit. 8. & successor in beneficio tenetur ad soluendam pensionem decursam non solutam, ut tradunt Gig. d. tract. q. 39. n. 5. Cald. Pereira de resolut. emphe. c. 4. num. 4. Stephan. Gratian. discip. forens. c. 94. n. 56. Intelligendum tamen in iorta ea, quæ dixi de officio Episcopi. Episc. p. 3. alleg. 110 per totum, secundum Logdun. impetrit.

In glof. Referari, ibi, inter clericum habentem administrationem, &c. Notatur ad hoc, quod beneficiarius non habens administrationem, id est, curam animarum, potest ad libitum dispendere de fructibus ex tali beneficio perceptis, minime vero si huiusmodi beneficio administratio incumbat, ut per Nator. de solis clericis §. 6. num. 4. Kitchou. tom. 1. commun. opin. lib. 1. tit. 2. n. 91. pag. 159. Clar. §. 2. settlement. p. 27. num. 8. D. Barbof. in l. d. in intro. in princip. p. 3. num. 59. ff. solus maritum.

In ead. glof. ibi, Comparatur enim usufructuario. Notatur ad hoc, quod beneficiarius comparatur usufructuario, ut per Menoch. conf. 66. n. 12. & de arbit. lib. 2. casu 433. n. 15. Sord. de aliment. tit. 9. q. 12. n. 18. Molin. de primogen. lib. 2. c. 20. num. 11. & 4. v. de de partitione c. 16. n. 1. & 4. D. Barbof. in l. d. in intro. in princip. p. 2. n. 27. & 53. ff. solus maritum. Azor. in sit. moral. p. 2. lib. 7. c. 8. q. 1. remittit Fr. Emman. quest. Regul. tom. 1. q. 74. art. 4. vers. quia ratio, plures apud Cened. ad Decretal. collect. 2. n. 5.

In ead. glof. ibi, Cum incipit infirmari comparatur usufructuario. Ita Molin. d. c. 10. n. 17. & alid Pereira de extint. emphe. cap. 1. d. 4. num. 43. & de emphe. & vendit. cap. 16. num. 1.

In ead. glof. ibi, Intelligendum est de preceptis & reconditis, &c. Vide quæ dixi ad glof. verbo primi anni in c. si propter, de rescript. hoc lib.

De Maioritate, & Obedientia.

TIT. XVII.

S V M M A R I V M.

1. Capitulum, vel is ad quem administratio pertinet vacante Sede, eos absolvet, quos absolvere possit Episcopus si viveret, nisi à Sede Apostolica id fuerit interdictum, & n. 3.
2. Sedes multipliciter dicitur in iure, & quando hic accipitur, ostenditur.
4. Capitulum Sede vacante succedit in omni iurisdictione quæ Episcopo competebat.

CAP. Episcopali Vnic.

Bonif. VIII.

ADITVLVM Sede vacante, vel qui pro eo tempore potest Episcopalem iurisdictionem, potest absolueret excommunicationem eos, quos poterat Episcopus, nisi Papa hoc eis interdixit. Colligitur ex Ord. m. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Anst. Anchar. Buir. Domin. Monach. Franc. Viarian. in ration. lib. 1. pag. 431. Alagona in compend. pag. 169. remissio Ximen. in concord. p. 2.

Sede.] Licet alias Sedes multipliciter dicatur in locis, ut per Panin. de potest. Capituli Sede vacante prout d. 6. hic tamen, sicut & alibi, accipitur pro Ecclesia, in qua est locus Prælati eiusdemque etiam inferioris, c. audis, ibi, *Ecclesia vacante, de in integr. restitut. c. 1. ubi gloss. 1. de excess. Prælat. Innoc. Anton. & Imol. c. 1. in c. 1. ne Sede vacante, Abb. m. c. h. quæ n. 2. hoc it. potest quod latè Panin. d. prout d. 6. m. 6.*

Potest Capitulum, &c.] Collige ex text. quod vacante Sede potest Capitulum ab excommunicationis sententia, siue iuris, siue hominis illum absolueret, cui Episcopus vi vinceret possit idem absoletionis beneficium impetiri, resoluit gloss. antepen. Petr. Anchar. Domin. Franc. & omnes in præsent. gloss. magistra vlt. ubi optime Abb. m. 3. in d. c. h. quæ, gloss. verbo in collationibus, ubi idem Abb. num. fin. in c. 2. ut Sede vacante, Sylvest. in sum. verbo Capitulum, §. 2. Rebuff. in præzi benefic. tit. de deuolutionib. n. 63. Soar. de censur. disp. 7. §. 2. m. 4. & generaliter quod Capitulum Sede vacante succedat in omni iurisdictione, quæ Episcopo competeat, probat, d. c. h. quæ, vers. quando autem, c. cum olim, ubi gloss. verbo Capitulum sup. hoc it. c. ad obtinendam, ubi gloss. verbo Sede vacante, de heret. cap. penult. ubi gloss. verbo Capitulum. & cap. ult. de supplend. neglig. hoc lib. c. 1. vers. præsentibus, ubi gloss. vlt. de iustis hoc lib. c. quia sapè, ubi gloss. verbo reseruati, de elect. cod. lib. c. cum nollus, in fin. princ. de tempor. ordin. ind. l. 6. Clem. 1. §. 1. ubi gloss. verbo Sede vacante cum seqq. de heret. Felin. in cap. cum amores, n. 10. de consuet. Rebuff. d. loco à n. 77. Panin. de potest. Capituli Sede vacante, p. 1. q. 1. Selu. de benefic. p. 2. n. 2.

Anton. de Præzis de iurisd. Episc. c. 5. num. 4. Gutier. canon. l. 1. c. 1. m. 10. Flamin. Paul. de resignat. benefic. l. 7. q. 2. m. 2. cum seqq. & plures alij citati per me de offic. & potest. Episc. p. 2. alleg. 36. n. 9. & alleg. 45. n. 26. & in collect. ad c. 1. ne Sede vacante, in Decretal.

De Pactis.

TIT. XVIII.

SVMMARIVM.

- Regularis habentes privilegium à Papa sepeliendi quoscunque in sua Ecclesia, si paciscuntur de non recipiendis aliquibus, vel certis Parochianis Ecclesia alicuius, servare compelluntur pactum, nec illi sepelire poterunt.**
- Pactum, vel tacita renuntiatio Prælati potest præiudicare Ecclesia quando per hoc redditur ad ius commune.**
- Confessio Episcopi an, & quando præiudicet Ecclesia? remissio.**
- Pactum de eligenda sepultura, vel electa non mu-**

tanda minime ardet, si fuerit ad suggestionem alicuius maxime Regularis, vel clerici factum, scilicet si liberum.

CAP. Pactum. I. Bonif. VIII.

REGULARES habentes privilegium à Papa sepeliendi quoscunque in sua Ecclesia, si pactum faciunt cum parochia non sepeliendi certos, vel omnes de Parochia, debent servare pactum, quia per pactum derogatur indulto. Colligitur ex Ord. m. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Anst. Anchar. Buir. Domin. Monach. Franc. Viarian. in ration. lib. 1. pag. 496. Alagona in compend. pag. 174. remissio Calais. annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Omnes servare debent.] Notatur ad hoc quod pactum, vel tacita renuntiatio Prælati potest præiudicare Ecclesie quando per hoc redditur ad ius commune, ut per Palat. in repet. per vestras, de donation. inter vir. & uxor. §. 9. m. 1. Tiraq. de iure primogen. q. 24. n. 7. & seq. Et Episcopi confessio an, & quando præiudicet Ecclesie? dixi latè de offic. & potest. Episc. p. 3. alleg. 125. secundum Lugdun. impet. f.

Cum per dictum pactum, &c.] Notatur ad hoc, quod pactum de eligenda sepultura, vel electa non mutanda minime ardet, ut per Marc. Anton. Gemenf. in præzi Archiep. Neapol. c. 74. n. 3. in 1. edit. alibi c. 61. annot. 1. in 2. edit. Alay. Racc. in præzi rerum fori Eccles. decis. 662. in 1. edit. alias resp. 562. in 2. edit. Lanot. var. lucubratur. tom. 1. tit. 1. c. 1. m. 1. Intellige si pactum fuerit ad suggestionem alicuius, maxime Regularis, vel Clerici factum, lecus vero si fuerit liberum, sicuti docent Cæsar. de Gestis decis. 2. a. 12. sub hoc it. Marc. Anton. Gemenf. Alay. Ric. & Lanot. citatis locis, Steph. Gratian. discept. 2. 110. m. 19. seq.

SVMMARIVM.

- Pactum factum patri à filia dum tradebatur nuptiis, quod dote contenta nullum habeat ad bona paternæ regressive, si iuraverit id ipsa filia, omnino servare tenetur.**
- Pactum factum à filia de non succedendo patri, improbat ius Civile.**
- Pactum de succedendo, quando scilicet quis promittit alteri se cum herodem instituturum, reprobatur à iure Civili.**
- Pactum factum à filia de non succedendo patri valet, si ad sit iuramentum.**
- Iuramentum de non succedendo an vocat nepotibus quando prius anno decessit pater, qui Sacramentum successioni renuntiavit? remissio.**
- Filia renuntians etiam cum iuramento bona paternæ, an possit petere legitimam, seu alimentam? remissio.**
- Mulier, quæ cum iuramento renuntiavit bonis paternis & maternis propter dotem, potest data enormi lesione contrahere contrahit.**
- Renuntiatio factam à filia cum iuramento de non succedendo, &c. non potest illa impugnare ex capite lesionis etiam enormissimæ, præsertim si alimentum fuerit competenter dotata.**
- Renuntiatio factam in fauorem etiam fratris super hereditate paternæ, & maternæ iam delatæ, comprehendit textus in præsent. & n. 10. ubi declaratur contrarium tenentes.**
- Filia dote contenta si renuntiaverit hereditati paternæ ad fauorem patris, seu fratris cum iuramento, valet talis renuntiatio, sine auct. sine post nuptias, & constitutum dotem facta fuerit.**

- 12 *Filia renuntians cum iuramento successioni hereditatis paterna, & materna, non potest renuntiationem impugare, etiamsi renunciet dotis nihil confecta fuerit.*
- 13 *Filia indulta vi ad renuntiandum etiam cum iuramento, potest talem renuntiationem rescindere.*
- 14 *Renuntiatio facta cum iuramento per vim, & incellum est omnino nulla.*
- 15 *Iuramentum meum praestitum obligat donec absolutio fuerit petita.*
- 16 *Iuramentum meum praestitum si accedat contractui iure Civili prohibito, qui ut valeat indiget iure iurandi Religione, nulla tunc absolutio necessaria est ad rescindendum contractum.*
- 17 *Meum reverentialis patris, vel mariti incassum filia ad renuntiandum, &c. non est sufficiens per se solum ad rescandendum renuntiationem.*
- 18 *Meum reverentialis vi contractum infringat requirit quod praestetur mina, vel verbera.*
- 19 *Meum reverentialis non praesumitur ex sola patris, aut mariti praesentia, nisi mina, vel verbera praestentur.*
- 20 *Meum reverentialis sufficit ad rescandendum contractum, ubi simul cum eo concurreret laesio enormissima.*
- 21 *Delus ubi in renuntiatione ad filia facta patri inermem, potest ipsa renuntiatio etiam per filium infringi.*
- 22 *Filia maior renuntians hereditati delata, vel deferenda, si fuerit enormissimè, & supra modum laesa ex aequitate petita saltem absoluteque potest renuntiationem rescindere.*
- 23 *Filia minor renuntians, & iurans si suis enormissimè laesa, tunc nulla requiritur absolutio à iuramento ut renuntiationem rescindere possit.*
- 24 *Iuramentum confirmat contractum nullum, & iure irritum.*
- 25 *Iuramentum non confirmat contractum quoties in vilitatem publicam principaliter prohibetur.*
- 26 *Iuramentum minorum contractibus, denique alienationis adiectum est omnino servandum.*
- 27 *Iuramentum servandum est, cum observantia non vergit in dispendium salutis aeternae.*
- 28 *Iuramentum non est observandum cum vergit in damnum, & prauidicium terri.*
- 29 *Dispositio huius textus cum agat de vitando periculo, observanda est in iudiciis, & tribunalibus Imperij, & Regum.*
- 30 *Quicquam dicitur in detrimentum alterius reducere quando principaliter redundat, non itero quando secundariò.*
- 31 *Renuntiatio hereditatis paterna prauidet nepotibus.*

CAP. Quamvis pactum. II.

PACTUM factum patri à filia dum traditur nuptial quod dote contenta non habebit regressum ad bona paterna secundum leges non valet, & reprobat, sed si est iuratum sine vi, & dolo, & detrimento alterius, tenet, & est servandum. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Bott. Anchur. Dominic. Monach. Franch. Viuian. in ration. lib. 1. pag. 496. Alagona in compend. pag. 174. & Peculiatas repetitiones eisdem Didac. Couertuias, & Ioannes Gutierrez, ac Georg. Notts tom. 5. repet. iuris Canon. remissimè Casal. in amur. & Ximen. in censur. p. 1. & 2.

Quamvis pactum factum à filia de non succedendo patri improbet ius Civile in l. pactum dotale, C. de

collat. sicuti tradunt l. 1. §. 1. c. 1. part. 5. & ibi gloss. 2. in princ. Duen. reg. 30. Alphan. collectan. 465. Afflic. decis. 350. Gozadin. conf. 75. m. 20. Grat. conf. 109. num. 1. 1. 12. Conar. hic p. 1. in princ. Anton. Gom. tom. 1. variat. c. 11. num. 14. post princ. & l. 2. 2. Tauri. m. 1. Mench. de success. creat. §. 17. num. 47. & §. 18. num. 89. Tiraq. de iure primogen. §. 6. n. 18. & §. 7. a princ. & §. 29. num. 9. Viuian. tom. 1. commun. opinion. lib. 2. tit. 3. num. 31. pag. 302. Lara in l. si quis à liberis, §. patris, num. 81. ff. de liber. agnosce. Goutet de iuram. confirmat. p. 1. c. 59. Scraphin. de privileg. iuram. privileg. 21. Cened. ad Sextum collect. 10. num. 1. Sicut & impugnat pactum de succedendo, quando scilicet quis promittit alteri eum heredem institutum, ut tradunt Gom. l. 2. 2. Tauri. a. n. 17. cum seq. Conar. comment. lib. 6. c. 4. post princ. Conar. hic p. 2. in princ. m. 1. Mench. d. 18. a. n. 191. & quass. frequent. cap. 41. Valasc. conf. 130. num. 12. Cabed. Enst. decis. 164. part. 1. Cald. Percita de exp. cap. 30. num. 4. cum seqq.

Tamen si in eo pactum additum sit iuramentum, valet tale pactum, ut probat text. in praesentia, & per illum ita tradunt Falch. lib. F. sing. 101. & 103. Ancud. resp. 27. Gom. l. 2. 2. Tauri. m. 6. cum seqq. Cened. d. num. 1. Valasc. de pactis c. 16. n. 3. cum seqq. Azot. in sit. moral. p. 2. lib. 6. c. 28. q. 1. ubi §. 5. subdit textum in praesentia, procedere etiam in filio si hereditatis paternae iure cedat causa dotis, vel donationis propter nuptias, vel ob aliam rationem iustam atque legitimam. Renuntiatio enim facta de hereditate, seu bonis patris viventis ob vim iuramenti, non potest nec debet rescindi, ut per Menoch. conf. 335. in fin. quando vero cum iuramento fit absque voluntate patris de cuius hereditate agitur, non valet, ut per Xoar. in l. quoniam in priorib. l. 1. m. 5. n. 3.

Verum autem iuramentum de non succedendo non coeat nepotibus quando prius ano decessit pater, qui Sacramento successioni renuntiavit? Vide Xoar. in d. l. quoniam in prioribus ampl. 102. n. 62. Cald. Percita renuat. emphyt. q. 16. n. 61.

Et ut talis filia renuntians etiam cum iuramento bona paterna, possit petere legitimam? Vide Afflic. decis. 178. n. 3. Petralt. in l. cum parvum n. 8. ff. de legat. 2. Aquilen. in l. Gallus, §. 4. & quid si tantum p. 1. n. 247. ff. de liber. & postum. Mench. in reper. rub. de donat. inter vir. & uxor. §. 47. num. 1. & 3. Xoar. in c. Raimundus §. 2. num. 2. de testam. & hic part. 3. §. 1. num. 3. Mench. success. creat. §. 17. num. 40. & §. 21. num. 127. & 247. Goutet. d. part. 1. c. 19. a princ. Scraph. de prim. iuram. privileg. 70. a. n. 10. Turch. lib. F. singul. 111. Gabr. l. 6. commun. tit. de legitima concl. 8. Marant. disp. 10. n. 19. Cened. d. collect. 10. num. 2. Et an possit petere alimenta si egeat? vide Anton. Gom. l. 2. 2. Tauri. num. 12. Ioan. Roia de success. c. 21. m. 78. Goutet. de iuram. confirm. p. 3. c. 1. n. 7.

Data verò enormi laesione, mulier, quae cum iuramento renuntiavit bonis patris, & maternis propter docem potest contravenire contractui, quia praesumitur decepta, & ignorare vires patrimonij, ita Ceph. conf. 141. n. 25. lib. 1. Gabr. commun. l. 1. tit. de iure dot. concl. 1. Mench. d. §. 17. a. n. 122. Afflic. decis. 80. m. 54. cum seqq. Roland. conf. 7. n. 43. cum seqq. lib. 3. & conf. 60. a. n. 62. lib. 4. Oialch. Prodem. decis. 41. m. 1. & 2. Scraphin. de prim. iuram. privileg. 51. n. 22. Anton. Gom. tom. 2. var. c. 14. num. 20. Malcard. de prob. concl. 1076. m. 7. cum seqq. Cened. d. coll. 10. n. 3. Valasc. conf. 130. num. 35. Franc. Molin. de risu nupt. 3. q. 93. n. 15. Mancin. de iuramentis effectum 1. q. 11. num. 12. Estin. fragm. crimin. p. 2. lit. I. n. 128. 2.

Ex vi tamen iuramenti videtur huiusmodi mulier non posse impugnare renuntiationem ex capite

lesionis etiam enormissimæ, præsertim si aliunde fuerit competentes dotata, ut per Cotin. *conf. 11. num. 201. vers. cum supra dictis lib. 3. Paris. conf. 126. n. 81. cum segg. lib. 1. Decian. conf. 6. num. 5. lib. 1. Silvest. Aldobrandin. conf. 126. n. 10. cum pluribus segg. plene, in multisque alios congerit, & sequitur Castilignus, contravers. p. 3. c. 2. n. 6. cum segg. ubi reprobat Couar. contrarium tenentem, & Galat. *tratt. de renuntiis. lib. 1. c. 2. n. 17. vers. aliter casu*, prout ex refert Rot. in *Ferrarien. bonorum 21. Aprilis 1617.* coram Reuerendiss. P. D. Merlino.*

- 9 *Patris saltem à filia.* Quamvis responsum Pontificis in præfati text. contigerit in renuntiatione facta per filiam patris, attamen, cum ratio in eo expressa in Religione iuramenti tota posita sit, ut scilicet illud seruetur omnino quoties non vergit in æternæ salutis dispendium, vel in alterius detrimentum neque vi, neque dolo extortum sit, eaque ratio conveniat siue renuntiatio fuerit ad fauorem patris, siue fratris & aliorum, siue super hæreditate delata, seu deferenda, ut merito concludendum est dispositionem huius text. ex identitate rationis comprehendere renuntiationem factam in fauorem etiam fratris super hæreditate paterna, & materna delata, ut tradiderunt Bald. in *Antib. Sacramenta puerum col. fin. num. 14. C. si aduersus vendit. & in l. patrum de ale. ubi Dec. col. 1. vers. & ex hac ratione*, & Cotin. n. 8. C. de collat. Roman. in l. fin. num. 55. C. de Pallis, & in l. qui superstitis, n. 2. luvit. 6. ff. de acquir. heret. & Berol. conf. 51. per tot. lib. 1. Federic. de Senis conf. 116. Capel. Tholof. quest. 558. Vinian. decis. 116. n. 4. lib. 2. Surd. conf. 55. n. 9. Molin. de ritu nupt. lib. 1. q. 89. n. 3. & q. 93. n. 1. cum segg. Rot. in *Ferrarien. præfata legitima 12. Ianuarii 1616.* coram hon. mem. Burato, ubi D. Florentinus in amur, allegat concordantem decisionem in *dila Ferrarien. bonorum 21. Aprilis 1617.* coram Reuerendiss. P. D. Merlino.

- 10 Et quamvis hæc opinio videatur improbatà à Fulgof. in d. l. patrum quod dotali, num. 2. vers. attendit, & à Socin. iun. in l. stipulatio hoc modo concepta, n. 63. circa mod. & ibi Crot. num. 18. ff. de verbor. obligat. attamen certè est vberioris Doctorum numero fultita, & rationi expressè in hoc textu plurimum consentanea, illaque opinio Fulgofii fortasse plerum locum obtinere quando renuntiarum fuisset hæreditati paternæ & maternæ in fauorem fratris viuentis adhuc patris & matris, & illis non consentientibus, tunc enim renuntiatio non fuisset, quia super hæreditate viuentis non potest pacisci, l. fin. C. de pactis, & ita declarat Gallat. de renuntiis, lib. 1. c. 2. num. 88. cum segg. part. 2. & idem videt à sententia Gutier. in *reper. huius text. num. 2. cum seg. & consuit Rot. in d. Ferrarien. bonorum.*

- 11 *Doni nuptii tradebatur.* Idem si post nuptias, nihil enim refert an post, vel ante nuptias, & constitutum dotem filiam renuntiet in fauorem patris, seu fratris cum ratio decidendi, de qua in hoc text. innuitur iuramento; ita explicant in præfatis, Franch. in *prin. Ioan. Monach. etiam in prin. vers. idem si post*, & Gemin. num. 8. Natt. in *reper. num. 15. vers. & intellige*, Couar. hic p. 3. q. 2. num. 1. Surd. conf. 35. num. 9. Rot. in *d. Ferrarien. bonorum*, coram Reuerendiss. P. D. Merlino.

- 12 *Pro dote contenta, &c.* Proceli in dispositio huius text. etiam in ea, quæ nihil nomine dotis consecrata fuit nec tunc enim illa poterit renuntiationem impugnatæ & ad successorem hæreditatum, quibus renuntiauit, alipitate, quia semper viget Sacramentum iuramenti, & illius religio, ita Alexand. in l. stipulatio hoc modo concepta, n. 8. ff. de verbor. obligat. Anton. Gabr.

*commun. tit. de iure dotium, concl. 1. n. 4. Conar. hic p. 3. q. 2. n. 6. Cephal. conf. 40. n. 4. Mench. de successum. lib. 2. q. 18. num. 103. & 104. Fachin. contravers. iuris lib. c. 24. ubi dicit veriorum, Crass. in q. successu ab intestato, q. 10. n. 5. Silvest. Aldobrandin. conf. 126. n. 101. cum segg. Frane. Molin. d. lib. 3. q. 89. n. 4. & 5. & q. 7. num. 7. ubi affirmat hanc opinionem esse communiter receptam, Rot. in *d. Ferrarien. præfata legitima*, coram bon. mem. Burato, & in *d. Ferrarien. bonorum*, coram R. P. D. Merlino.*

Non tñ. Notatur ad hoc, quòd vi inducta filia ad renuntiandum proculdubio renuntiationem resecundate potest, ut per Frane. Molin. de ritu nupt. lib. 3. q. 98. n. 1. ita ut ipsa renuntiatio vi, & metu inculso filie non obstat iuramento nulla sit omnino, ut per Couar. hic p. 1. q. 4. n. 2. licet enim iuramentum metu præstitum obliget donec absolutio fuerit petita, cap. verum, ubi Panorm. & omnes sup. de iur. iur. Sayt. in *cleni Regia lib. 3. c. 6. n. 14. Paul. Comitol. vers. moral. lib. 2. q. 2. Sanch. in præcepta Decalogi tom. 1. lib. 3. c. 11. n. 13. Menoch. conf. 1. n. 302. Molin. de primogen. lib. 2. c. 3. n. 13. Fachin. in praxi crimin. p. 1. q. 35. n. 7. tamen si iuramentum metu præstitum accedit contractui iure Civilis prohibito quæ ut valeat indiget infirmandi religione, nulla tunc absolutio necessaria est ad rescindendum contractum, ut tradunt Panorm. in cap. cum contingat, de iurior. Couar. citato loco, & de sponsal. p. 2. c. 3. q. 5. & lib. 1. variat. c. 4. n. 7. Mench. de success. creat. q. 18. num. 185. M. Aur. Eugen. conf. 12. num. 57. num. 1. Sed in hoc etiam casu iuramentum obligatiorem patere, & relaxatione indigere saltem secundum Canonistas docent Simoncel. de Decret. lib. 3. c. 8. num. 174. Card. Tusch. verbe absolutio, concl. 58. n. 1. 8. 11. 12. 17. & 35. Virgil. Boceac. in consuetudinibus Piceni lib. 5. c. 25. n. 17. vers. verum, Sotus de iurand. l. 1. c. 1. num. 13. Sanch. d. c. 11. n. 10. & de matrim. lib. 4. disp. 10. n. 4. Molin. de insti. tract. disp. 149. vers. quatuor iuribus, Lessi. in simili tract. lib. 2. cap. 17. dub. 7. num. 51. Camil. Borrel. in summa omniis decis. titel. 12. num. 99. Farinac. flagm. crimin. part. 2. verbe iuramentum, n. 1173.*

Utum autem solus metus reuerentialis patris, vel mariti rescindat renuntiationem? in quo dubio solam reuerentialem non sufficere, resoluunt Panorm. Dott. Imol. & ceteri in cap. causam matrimony, de offe. deleg. idem Panorm. in cap. cum contingat de iurior. ubi Alciat. num. 1. Gutier. in *antib. Sacramenta puerum*, n. 8. 4. C. si aduersus vend. Sanch. de Matrim. lib. 4. disp. 6. num. 3. ubi subdit quòd licet renuntiatio hæreditatis paternæ facta metu reuerentiali patris absque minis non rescindatur in foro exteriori, in foro tamen Conscientie tenetur pater restituere hæreditatem si renuntiatio. Nam ut metus reuerentialis contractum infringere possit, necesse est quòd probentur minæ, vel verbera, ex latè adductis per Gregor. l. 10. verbo todo, cit. 1. p. 4. Cephal. conf. 1. n. 4. Conar. de sponsal. p. 2. c. 3. q. 6. n. 7. & 8. Gom. tom. 2. variat. c. 14. num. 27. Xuat. alleg. 14. num. 5. Capyc. decis. 159. num. 32. in fin. & 33. Grammat. decis. 103. num. 49. & 50. Roland. conf. 95. num. 19. & seg. lib. 1. Cephal. conf. 91. num. 45. cum segg. Mandel. conf. 4. num. 36. & conf. 77. num. 5. cum segg. lib. 1. Boet. decis. 100. num. 11. & 12. Tiraquel. de legib. comab. gloss. 5. n. 39. Malcard. de probat. conclus. 105. n. 16. & 17. Menoch. de præsumpt. lib. 1. præf. 127. num. 1. cum segg. Gutier. in *antib. Sacramenta puerum*, num. 9. 4. & de iurament. confirm. part. 1. cap. 1. num. 5. Molin. de primogen. lib. 2. cap. 3. num. 9. Azaved. l. 9. num. 8. cit. 1. lib. 5. noua recopil. Flamin. de resignat. benefic. lib. 1. q. 3. num. 172. & seg. Matien. l. 11. gloss. num. 2. cit. 1. lib. 5. noua recip. Ioan. Gate. de nobilit. gloss. 17. num. 17. & 19. Henriq.

Henrici in suo lib. 1. c. 9. n. 5. D. Barbo. in l. 2. §. fin. n. 7. ff. solus marit. Mendez à Castro in praxi Lusitani. lib. 1. c. 12. n. 25. prope finem. Cald. Pereira in l. si curatorem, verbo laici n. 40. & de reuocat. emphy. quest. 16. num. 19. Farin. in fragm. crimin. part. 2. lib. 4. à num. 12. 5. Ceual. commun. contra commun. quest. 727. num. 21. cum segg. Castill. lib. 1. quoad. cap. 1. num. 147. Rebelle de obligat. instit. part. 2. lib. 1. quest. 5. num. 10. cum segg. Sanch. de matrim. lib. 4. disp. 6. num. 7. Franc. Molin. d. lib. 1. q. 98. num. 11. & 12. plures citatos à Cened. d. 9. d. 10. n. 6. Ita vi non presumatur metus reuerentialis ex sola patris aut matris presentia nisi minz, vel verbera probeantur, vt post Socin. Iun. conf. 67. 12. 39. lib. 2. Boët. decis. 100. n. 11. tradit Franc. Molin. d. q. 98. n. 2. vbi num. 1. post Menoch. d. praecept. lib. 3. praf. 126. num. 1. subdit oportere vt metus aperte probeator.

10 Verum solus metus reuerentialis sufficit ad rescissionem contractus, vbi simul cum meto illo concurreret lesio enormissima, inducit enim ea lesione, & reuerentia simul iustus metus ad rescindendum adum sufficiens, ita Aymon. conf. 21. n. 12. & conf. 192. n. 11. & seg. & conf. 114. n. 1. Mandel. conf. 77. num. 2. Roland. conf. 100. num. 131. lib. 4. Capyc. decis. 159. num. 12. vers. cum flante metu, & num. 34. vers. respondere potest, Cephail. conf. 142. num. 38. cum segg. lib. 1. & conf. 14. num. 11. cum segg. ad lib. 1. Sebalt. Medices de consensu ferunt. part. 1. quest. 7. num. 7. vers. 2. Olafch. Pedina. decis. 177. n. 5. & seg. Mascard. dict. concl. 1051. num. 1. Menoch. d. lib. 3. praf. 127. num. 14. Couaz. de sponsalib. part. 2. cap. 1. §. 6. n. 4. & in presenti p. 1. §. 4. n. 7. vers. noue conclusio, Alciat. in cap. cum coniugatur, num. 2. & 81. de iurcor. Salced. ad Bernard. reg. 310. inq. de Pace conf. 3. num. 27. Mench. d. §. 13. n. 189. Marc. Anton. Eugen. d. conf. 2. n. 19. & 60. Gutier. in d. auct. Sacramento probatur num. 9. §. 94. Franc. Molin. d. q. 98. num. 14. Quamvis contrarium teneat Alexand. conf. 83. num. 8. lib. 6. Crasset. conf. 114. num. 9. & 10. & Burg. de Pace libi contrarius conf. 3. num. 7.

11 Nec dolo. } Notatur ad hoc, quod dolo vbi in renuntiatione filie inuenient, potest ipse renuntiationem laicis per filiam infringi, vt per Couaz. hic p. 1. §. 4. n. 2. ad med. Marc. Anton. Eugen. de conf. 12. n. 5. & 6. Molin. de primogeniis lib. 1. c. 3. n. 2. late Franc. Molin. d. q. 98. n. 15. vbi n. 16. cum segg. subdit idem esse rescindendum si dolo non ex proposito, sed re ipsa contigerit dari enormissima lesione, & n. 19. addit sufficere dolum aduersarij absque culpa, vel negligentia minoris. Nam vbi filia maior renuntiat hereditari delatze, vel deferenda enormissime, & supra modum lesa, sine ex equitate petita falsam absolutione rescindere renuntiationem posset, vel ad lesionis compensationem, quia non est verisimile filiam iocundam se fecit in tam enormi lesione consensum fore adhibitorum, vt resodant Mench. d. §. 13. n. 128. Gutier. in d. auctent. Sacramentum probatur n. 92. Franc. Molin. d. lib. 3. q. 96. n. 18. & 19. & q. 97. num. 11. subdit quod quando filia minor renuntiat, & iocundat, fuit ne dum enormiter, sed enormissime lesa, tunc nulla requiritur absolutio à iuramento, vt rescindere renuntiationem possit.

14 Omnino seruari debet. } Ergo iuramentum confirmat contractum multum, & iure irritum vt per Tiraq. de retrall. tit. 1. in praf. n. 16. Camil. Borrel. in summa amicus dec. tit. 60. n. 93. late Azot. in f. uerbal. p. 1. lib. 11. c. 7. Ceual. commun. contra commun. num. 4. q. 900. num. 1. & 29. Cened. d. collect. 7. n. 4. Sanch. in precepta Decalogi tom. 1. lib. 3. c. 12. n. 11.

15 Et iuramentum non confirmat contractum quoties

in utilitatem publicam principaliter prohibetur, vt per Ceual. d. q. 900. num. 8. Sanch. de 12. n. 43. & de matrim. lib. 1. disp. 12. num. 8. vbi n. 6. ex hoc text. colligit quod si contractus firmetur iuramento, non licet amplius contrahere, nec potest potest absolutio, nec facta solmione dari repetitio, sed contractus omnino firmus, & irreuocabilis manet.

Vnde iuramentum minorum contractibus, dotif. 26 que attentioni adiectum esse omnino seruandum testolunt D. Barbo. in l. 1. ff. solus marit. p. 1. num. 44. Sanch. d. disp. 12. n. 12. & lib. 4. disp. 10. num. 5. & lib. 6. disp. 18. num. 13. cum segg. Sotz. de Reliq. tit. 1. de iuram. lib. 2. c. 11. num. 2. cum segg. & 2. 8. Paul. Comitol. resp. moral. lib. 2. q. 2. Bernard. Gizez. ad praf. Couaz. Imper. lib. 2. concl. 41.

17 Cui non vergat in aeterna salutis dispendium. } Notatur ad hoc, quod seruandum est iuramentum, cuius obseruantia non vergit in dispendium salutis aeternae, vt per Sanch. de Matrim. lib. 1. disp. 12. n. 1. Sic etiam non est obseruandum iuramentum cum vergit in damnum, & prauidicium tertij, proindeque in ipsius prauidicium non firmatur contractus iuramento, et ad doctis per Tiraq. in l. si voquem, C. de reuocand. donat. in praf. n. 92. & 164. Sanch. de Matrim. lib. 6. disp. 34. num. 2. Cald. Pereira de reuocat. emphy. q. 11. num. 25. & 26. Franc. Molin. de rit. nupt. lib. 1. comp. 19. n. 78. & 91.

In gloss. Seruari, ibi, & compelli debent per censuram, &c. Notatur ad hoc, quod cum dispositio huius text. agat de vitando peccato, & periculo, obseruanda est in iudiciis, & tribunalibus Imperij, Regum, & supremorum Principum, vt per Gutier. h. c. verbo improbat lex Cuius, n. 4. Franc. Molin. de rit. nupt. lib. 3. quest. 91. n. 48.

In gloss. Derimentum, ibi, scilicet principaliter. } Notatur ad hoc, quod tunc demum quicquam dicitur in detrimentum alterius redundare quando principaliter redundat, non item quando secundariò, vt per Palaz. in rep. cap. per vestras de donat. inter vir. & uxor. 5. 27. n. 14. Tiraq. in tit. res inter alios alia, vers. sed hoc, prope fin. Couaz. in cap. Raynium, de testament. §. 100. n. 9. ad fin.

In ead. gloss. ibi, Filii. } Notatur ad hoc, quod terminatio haereditum patrem prauidicium nepotibus, vt per Xan. d. 1. quamvis in priorib. nupt. 10. n. 62. & l. i. n. 8. luc. Ant. Gorn. l. 2. 2. Tauri, n. 101.

S V M M A R I V M.

- 1 *Pacta iurata per Fratres Predicatores, vel Minores, seu alios Mendicantes cum Rectoribus Parochialibus Ecclesiarum super Parochialibus iuribus, si facta sunt per Priores, vel Guardianos de suorum Conuentuum ipsorum licetorum consensu (licet auctoritas Sedis Apost. non interveniat, vel licentia Prioris, aut Ministri generalis, seu Magistris, aut Provincialis Ministri, vel Capituli Provincialis) non valent, immo modo nunc sunt licita, & honesta.*
- 2 *Papa à Monialibus Ordinis Mendicantium minime fuit confensus, & auctoritate Superioris possunt celebrari.*
- 3 *Predicatorum Ordo profertur diuis Ordinibus Mendicantium.*
- 4 *Ordo prius institutus, & approbatus per Sedem Apost. est preferendus.*
- 5 *Ordines Mendicantes iure, & proprii sunt quatuor, Praedicatores scilicet, Minores, Eremita S. Augustini, & Carmelitani.*

- 6 *Servi B. Mariae,*
 7 *Minimi S. Francisci de Paula,*
 8 *Iesuati Congreg. S. Hieronymi,*
 9 *Patres Soc. I. E. S. V.,*
 10 *Caruelitani discalceati,*
 11 *Mendicantes verè dicuntur non solum quatuor primi,*
 12 *sed etiam alij posteriores, qui postea à Sede Apost.*
 13 *tales instituti sunt.*
 14 *Frates, quibus concessa est facultas transseundi ad*
 15 *non Mendicantes, si Mendicantes admittere vo-*
 16 *lentes non inuenerint, non satisfacimus si apud*
 17 *Mendicantes olim institutos non admittantur,*
 18 *nisi admitti quique teneant apud deum sales*
 19 *cremari.*
 20 *Canonici Regulares Lateranenses,*
 21 *Canonici Regulares S. Salvatoris*
 22 *Bononiensis.*
 23 *Canonici Regulares S. Crucis Co-*
 24 *munbricenses,*
 25 *Canonici seculares S. Georgij in*
 26 *Alga,*
 27 *Monachi Cassinenses,*
 28 *Monachi Vallis Ambrosae,*
 29 *Monachi Camaldulenses,*
 30 *Monachi Cistercienses,*
 31 *Monachi Cistercienses reformati,*
 32 *Monachi Cistercienses,*
 33 *Monachi Silvestrini,*
 34 *Monachi Congregat. B. Virginis*
 35 *Montis Virginis,*
 36 *Monachi S. Basilij,*
 37 *Monachi Prémonstratenses,*
 38 *Frates S. Spiritus in Saxia,*
 39 *Frates S. Hieronymi in Hispania,*
 40 *Frates Eremita S. Hieronymi de*
 41 *Pisus,*
 42 *Frates S. Hieronymi de Eschalis,*
 43 *Frates Ordinis Sanctiss. Trinitatis*
 44 *Redemptoris captivorum,*
 45 *Frates Cruciferi,*
 46 *Frates S. Mariae de Mercede,*
 47 *Frates Militia Iesu Christi,*
 48 *Clerici Thotani,*
 49 *Clerici Regulares Minores,*
 50 *Clerici Regulares de Somasca,*
 51 *Clerici Regulares ministrantes in-*
 52 *firmit,*
 53 *Clerici Regulares pauperum Ma-*
 54 *ris Dei,*

participant de
 privilegiis Men-
 dicantium.

CAP. Quia ex co. III.

1 **P**ADA Mendicantium, & compositiones factæ à
 Prioribus, vel Guardia cum consensu suorum
 Conventuum cum Prælati, Capituli, vel Rectoribus
 Ecclesiarum super iuribus Parochialibus, vel aliis
 quibuscunque articulis, sunt seruanda à successoribus
 etiam non sint confirmata à Provincialibus, vel ge-
 neralibus, vel à Sede Apost. si fuerint licita & honesta.
 Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan.
 Andr. Butz. Anchar. Domin. Monach. Franch. Vitiian. in
 ration. lib. 1. pag. 497. Alagona in compend. pag. 174. se-
 missine Ximen. in concord. p. 1.

2 Notatur ad hoc, quod pacta à Monialibus Ordinibus
 Mendicantium etiam sine consensu, & auctoritate
 Superioris possunt celebrari, ut per Menoch. conf. 73.
 num. 13.

3 In gloss. Predicatorum, ibi, hi proponuntur, quia anti-
 quior ipsorum Religio. Notatur ad hoc, quod Ordo Præ-

dicatum præferunt aliis Ordinibus Mendicantiis,
 ita gloss. similis verbo Predicatorum, in cap. quatuordecim,
 24. 5. volentes de elect. Ioan. Andr. in cap. Ioannes. n. 3. de
 testam. Anch. conf. 114. in princ. Gemin. in cap. Episcopo-
 rum. n. 2. ad fin. versant sunt Regulares 17. dist. Felin. in
 rub. de maioribus & obediens. n. 5. vers. Frates Predicatorum.
 Colleg. Bononiensis. conf. 1. n. 2. post consilia Card. Zabarella,
 & ibid. Collegium Paduanum n. 36. versant sunt
 Regulares, Petre de Monte de preest. Pontific. tit. Ordo
 assistentium Concil. n. 2. Namur. conf. 5. num. 1. de statu Mo-
 nachich in nov. Iacob. Philipp. Port. conf. 164. n. 2. vers. unde
 qualitas, refert, & sequitur nosillimè D. Felix Contel-
 lor. q. 1. de precedentia, n. 11.

Notatur etiam ad hoc quod Ordo prius institutus,
 & approbatus per Sedem Apost. est Præferendus, ut
 tradunt Tobii. Nonius conf. 71. n. 35. Cassan. in catalogo
 gloria mundi. p. 4. confid. 52. vers. ergo, Felix Contelor. d.
 9. n. 2. Ego ipse de officio & preest. Episcopo. p. 3. alleg. 78.
 n. 36. Rot. in Oriens. precedentia 10. Martij 1600. coram
 bon. mem. Litta, & in Romana precedentia 24. Maij
 1600. coram Card. Lanceloto, & in Campanien. Prior-
 ratu 18. Maij 1618. coram R. D. meo Coeio Decano.

In gloss. Mendicantes, ibi, ut sunt Eremitani S. Au-
 gustini, vel quicvis alij. Quatuor esse Ordines Mendicantes
 verè & propriè, videlicet Prædicatores, Minorites,
 Eremitani S. Augustini, & Carmelitanos, declarauit Pius V. sua Constit. quæ incipit, Romanus Pont.
 sub dat. 1. Octobr. 1568. quæ est 44. eiusdem Pont. in
 Bullario nouo Luertij Chetani, pag. 240. & refertur in
 lictoris. Moicon de maiest. militantis Ecclesie, lib. 1. p. 4.
 c. 1. de Regularib. pag. 514. vers. Mendicantes, Zetolin
 praxi Episcopo. part. 2. verbo Mendicantes, pag. 64. Azor.
 in iust. moral. p. 1. lib. 12. c. 11. q. 2. Galgancet de iure publi-
 co, lib. 3. tit. 4. 1. Ludon. Miranda in man. Prælator. tom. 1.
 q. 11. art. 6. Ego ipse de officio & preest. Episcopo. p. 3. alleg. 78.
 n. 16. secundum Lugdun. impress. & in tract. de appella-
 tione verborum utriusque iuris significat. verbo Mendicantes,
 appol. 146.

Præter quatuor illas Religiones, quæ verè & propriè
 iure communis inspecto Mendicantium nomen
 sortitæ sunt, alie plures per specialia privilegia inter
 Mendicantes annumerantur, quodam verò de privile-
 giis Mendicantium participant.

Inter Mendicantes igitur annumerantur Servi B.
 Marie eadem Pij V. Constitutione, ut refertur Fr. Em-
 man. quæst. Regul. tom. 1. q. 55. art. 3. Erasmi à Cochier.
 de iurisd. Ordin. in exemptis. p. 1. q. 17. n. 16.

Minimi S. Francisci de Paula similiter inter Men-
 dicantes annumerantur ab eodem Pio V. in sua Constit.
 incip. Apost. Sedis benignitas, sub dat. Roma die 9. No-
 uembr. 1567. quæ est 49. inter constitutiones eiusdem
 Pont. in Bullario nouo tom. 2. pag. 344.

Iesuatos Congregationis S. Hieronymi compre-
 hendi inter Ordines Mendicantium, coramque per-
 fecti gratia, & indultis, voluit idem Pius V. sua Constit.
 incip. Romanus Pont. sub dat. Roma die 18. Novembr.
 eiusdem anni 1567. quæ est 50. inter Constitutiones
 eiusdem Pont. in Bullario nouo tom. 2. pag. 245. ut refe-
 rant Fr. Emmanuel. d. 1. q. 55. art. 4. & Azor. d. lib. 12.
 c. 13. q. 2.

Soc. Iesu Patres etiam inter Mendicantes anno-
 merantur idem Pius V. sua Constit. incip. Dum in-
 deffat, sub dat. Roma 7. Iulij 1571. ut refertur Hieron.
 Gabr. conf. 127. lib. 2. Fr. Emmanuel. d. tom. 1. q. 55. art. 5.
 tom. 3. q. 49. art. 2. Azor. d. p. 1. lib. 13. c. 7. Muti decif. 2.
 num. 18.

Carmelitas Discalceatos inter Ordines Mendicantes
 annumerandos esse, coramque gratia omnibus
 perferri, declarauit Clemens VIII. sua Constit. incip.
 Roma

Romanum Pontificem decet, sub dat. Roma 20. Augusti. 1603. quæ est 101. inter constitutiones eiusdem Pontificis. in Bullario novo tom. 3. pag. 147.

- 11 Qui omnes Mendicantes Ordines, non solum quatuor priores, sed etiam alij posteriores, qui postea à Sede Apost. tales instituti sunt, verè Mendicantes dicuntur, vt docet Azor. d. p. l. lib. 12. c. 14. q. 2. verif. quæret, & ideo optimè tradunt Nauar. comment. 4. de Regular. num. 11. verif. secundo, & Fr. Emman. d. tom. 3. q. 5. art. 2. Fratres quosdam, quibus concessa est facultas transiendi ad non Mendicantes, si Mendicantes admittere volentes non inuenerint, non licitissimos si apud Mendicantes olim institutos non admittantur, nisi admitti quoque teneant apud demum tales creatos; & Soar. tom. 5. in 3. p. dist. 11. sect. 6. n. 7. docet suspensionem latam in cap. sua solium, & in cap. existitumum, de Regular. hoc sub. in superiores Ordinum Mendicantium admittere ad professionem ante annum nouitatus, extendi ad Mendicantes postea creatos, & idem Soar. eod. tom. dist. 22. sect. 5. n. 16. ait ex communicatione latam in Extra. aug. viam, de Regularib. contra Mendicantes transientes ad alium Ordinem, quam Catholicum extendi ad Religiosos Soc. Ies. V.

*Participantes de privilegiis Mendicantium
sunt q. qui sequuntur.*

- 13 Canonici Regulares Latianenses participant de privilegiis Mendicantium, vt in Bulla Pij V. incip. *Exsuprema dispositionis arbitrio*, sub dat. 17. Kalend. Septemb. 1567. Pontificatus sui anno 2. quæ est 41. in ordine inter Bullas eiusdem Pont. tom. 2. Bullarj noui pag. 218.
- 14 Canonici Regulares S. Salvatoris Bononiens. vt in Bulla Iulij II. incip. *Inter ceteras*, sub dat. 4. 9. Aprilis 1512. Pontificatus sui anno 9. quæ est 30. in ordine Bullarum eiusdem Pont. in Bullario novo tom. 1. pag. 450.
- 15 Canonici Regulares S. Crucis Conimbricensis per d. Bullam Pij V. incip. *Exsuprema dispositionis arbitrio*, in Bullario novo tom. 2. pag. 232. & seq.
- 16 Canonici seculares S. Georgij in Alga, vt in bulla Pij V. incip. *Ex incumbitis nobis*, sub dat. 3. Idib. Decembris 1569. Pontificatus sui anno 4. quæ est 92. in Bullario novo tom. 2. pag. 194.
- 17 Monachi Cassinenses, alij S. Iustini de Padua, vt in Bulla Iulij II. incip. *Super Cathedralum*, sub dat. 10. Kalend. Septemb. 1503. Pontificatus sui anno 1. in Bullario novo tom. 1. pag. 402.
- 18 Monachi Vallis Umbrosæ participant per viam communicationis de omnibus privilegiis Mendicantibus concessis ex d. Bulla Pij V. incip. *Exsuprema dispositionis arbitrio*.
- 19 Monachi Caraldenses, vt in Bulla Greg. XIV. incip. *Ex imunitate nobis*, sub dat. 24. Septembris 1591. Pontificatus sui anno 1. quæ est 8. in ordine tom. 2. Bullarj noui pag. 710.
- 20 Monachi Cistercienses Congregationis S. Bernardi in Italia Regularis obseruantie, vt in Bulla Gregorij XI V. incip. *Romanus Pontif.* sub dat. 28. Iunij 1292. Pontificatus sui anno 1. quæ est in ordine 16. tom. 2. Bullarj noui pag. 704.
- 21 Monachi Cistercienses reformati Congregationis B. Mariæ Folienis, vt in Bulla Sixti V. incip. *Super specula*, sub dat. Idib. Novemb. 1587. Pontificatus sui anno 3. quæ est 70. in ordine in Bullario novo tom. 2. pag. 600. & in alia Bulla Pauli P. incip. *Divina dissonante elementa*, sub dat. 4. Idib. Iulij 1606. Pontificatus sui anno 2. quæ est 23. alij 18. in ordine Bullarum eiusdem Pontific.

tom. 2. Bullarj noui, & in alia sequenti, quæ incip. *In supereminentis*, sub dat. 21. Novembris 1607. Pontificatus sui anno 3. in Bullario novo tom. 3. pag. 206.

Monachi Cælestini, vt in Bulla S. D. N. D. V. bari VIII. sub dat. 14. Augusti 1624. Pontificatus sui anno 2.

Monachi Syluestriini, vt in Bulla Pauli V. sub die 23. Novembris 1606. sicut refert Læter. Cherubin. tom. 2. Bullarj noui in rub. Bulla 38. Pauli III. pag. 676.

Monachi Congregationis B. Mariæ Monis Virginis, vt in Bulla Pauli V. sub dat. 19. May 1611. Pontificatus sui anno 6. quæ est in appendice Bullarj noui Læterij Cherubini cussie. 1. tom. 3. pag. 46.

Monachi S. Basilij, vt colligitur ex Bulla Gregorij XIII. sub dat. Kalend. Novemb. 1579. Pontificatus sui anno 8. quæ refertur à Fr. Emman. in nota collect. privileg. Mendicant. & non Mendicantium Bulla 12. inter Bullas dicti Pontificis.

Monachi Permonstratenses habent communicationem omnium privilegiorum, tam spiritualium, quam temporalium, tam in genere, quam in specie concessorum Congregationi S. Bernardi Ordinis Cisterciens. Regnum Hispaniæ, vt in Bulla Clementis VIII. sub dat. 20. Septembris 1593. Pontificatus sui anno 2. quæ refert Fr. Emman. ubi supra Bulla 20. eiusdem Pontificis.

Frates S. Spiritus in Saxia participant de privilegiis Mendicantium, vt in Bulla Sixti V. incip. *Exigit*, sub die 13. Augusti 1586. Pontificatus sui anno 2.

Frates S. Hieronymi in Hispania, vt colligitur ex d. Bulla Pij V. incip. *Exsuprema dispositionis arbitrio*, in Bullario novo tom. 2. pag. 232. & ex alijs telatis à Fr. Emman. d. tom. 1. q. 55. art. 9.

Frates Eremitæ S. Hieronymi Congregationis B. Petri de Pisis perfruuntur omnibus privilegiis Ordinis Mendicantium, vt in Bulla Pij V. incip. *Religiosis zelus*, sub dat. 30. Martij 1571. Pontificatus sui anno 6. quæ est 125. in ordine Bullarum eiusdem Pontificatus tom. 2. Bullarj noui pag. 337.

Frates S. Hieronymi de Fesulis habent participationem, & communicationem omnium privilegiorum, prerogatiarum, immunitatum, & gratiarum, quibus Frates Religiosi Conventuum quorumcumque Ordinis Mendicantium, & non Mendicantium ubique existentium, vt in dicta Bulla Pij V. incip. *Exsuprema dispositionis arbitrio*, in Bullario novo tom. 2. pag. 232.

Frates Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum Provinciarum Castellæ, Leonis ac Bethicæ, ex privilegiis Leon. X. & Adrian. VI. fruuntur omnibus privilegiis concessis quatuor Ordinibus Mendicantium, quibus gratiis, & exemptionibus concessis, & concedendis per eundem Apost. locis, & personis Ordini Sanctissimæ Trinitatis dictarum provinciarum fruuntur loca, & personæ eiusdem Ordinis in Regno Portugalliæ per Bullam Pauli III. incip. *Inter ceteras*, sub dat. Roma Idib. Novemb. 1534. in Bullario nouo tom. 1. pag. 615.

Frates Cristerii communicant in privilegiis cum Ordinibus Mendicantium, tam concessis, quam concedendis, vt in Bulla Gregorij XI V. incip. *Romanus Pontif.* sub dat. Roma die 12. Iulij 1591. Pontificatus sui anno 1. in Bullario novo tom. 2. pag. 701.

Frates S. Mariæ de Mercede gaudent privilegiis Mendicantium, vt in Bulla Leonis X. sub dat. 5. Kal. Augusti 1516. de quæ meminit Fr. Emman. d. tom. 1. q. 55. art. 12.

Frates Militiæ Iesu Christi Regni Portugalliæ Reformati nuncupati, participant per viam communicationis de omnibus privilegiis Mendicantibus concessis

Atque potest esse procurator ad agendum, & defendendum in causis spiritualibus. Colligunt ex Ordin. Archid. Gem. Ioan. Andr. Anchar. Bur. Dominico. Monach. Franch. Viuian. in ration. lib. 1. pag. 522. Alagona in compend. pag. 183. remissionē Calal. in auctor. & Ximenian. concord. p. 2.

Hanc eandem conclus. ex hoc text. desumunt Flamin. Paris. de rescript. benef. lib. 9. q. 13. num. 14. ubi n. 19.

subdit quod laicus potest constitui procurator ad acceptandum beneficium, & n. 20. quod laicus potest ministerialiter tractare negotia Ecclesiastica.

Procurator Laicus ad agendum, &c. Notatur ad hoc, quod laicos non potest tractare negotia Ecclesiastica, vel spiritualia, nisi proprio nomine id faceret, ut per Tirac. de iure maris. gloss. 5. n. 178.

§. Licet.

* Procurator post litem contestatam potest dare, & substituere alium procuratorem, ante litem contestatam non potest, nisi hoc habeat in mandato à domino, & nisi in rem suam sit factus procurator. Colligunt Doctores in princ. text. citati.

Hanc eandem conclusionem quoad primam eius partem ex hoc text. desumunt Roer. decif. 185. n. 1. & D. Barthol. in locum procur. §. 1. n. 104. cum seqq. ff. de iudic. quoad reliquis vero partes hanc conclusio ex infra scriptis declarabitur.

Cum dominus sit litis effector. [Vt procurator fiat dominus litis, requiritur quod cum eo lis fuerit contestata, neque inter eos, C. de procurator. l. si procuratorem, §. si quis mandaverit, & ibi Bart. n. 1. mandati, & hoc quidem locum habet in causis in quibus litis contestatio est necessaria, in aliis autem procurator intelligitur factus dominus litis eodem primam expertis tractari de meritis causæ, & negotium principale discutitur, Bart. in l. ab executor. §. si procurator, n. 2. ff. de appellat. Bald. in l. ante diem. n. 2. in fine, ff. de procur. & in l. nulla, num. 3. ubi Paul. Castren. n. 4. & Alex. n. 1. C. de iur. Roman. conf. 174. n. 5. Aetian. conf. 30. n. 10. vers. sed posito, Cotta. conf. 59. n. 4. l. 1. refert Martiz. dec. 104. n. 1. & 2.

Ante tamen non potest, &c.] Notatur ad hoc, quod si procurator ad litem ante litis contestationem nequit alium substituere, nisi mandatum habeat cum speciali clausula substituendi, ut per Marant. de ordine iudic. p. 4. dist. 16. n. 1. & 28. Vnde de militibus. tit. ex defectu mandati. n. 109. Sost. de Pace in practica, tom. 1. in iuris. annot. 4. num. 5. quos refert, & sequitur parens meus in comment. ad Ordinem Regiam Lusit. lib. 3. tit. 48. §. 28. n. 2.

Et quavis in mandato constitutus dicat quod procuratorem suum releuat, non tamen per hoc dicitur datam esse substitutionem, si ultimum de quo tamen vide Menoch. conf. 175. n. 12. vnde decif. 193.

Nisi in rem suam sit datus, &c. De procuratore in rem suam dato vide Bertacoli. de clausulis instrumentorum. claus. 29. gloss. 1. & seq. & tit. dixi in meo tract. de clausulis vsu frequenter, claus. 71. n. 9. secundum Lugdun. impref.

In gl. ab eo. ibi, ergo dominus contestatus litem, &c. Notatur ad hoc, quod si dominus prius fuerit litem contestatus, & deinde procuratorem constituit, tunc procurator non potest alium substituere, nisi specialiter hoc

per dictam Bullam Pij V. incip. Ex suprema diffinitionis arbitrio, in Bullario novo tom. 1. pag. 212.

35 Clerici Theatini gaudent privilegio Mend. castilum per Bullam Clement. VII. incip. Dudum pro parte vestra. sub dat. Martij 1553. que est in ordine 184. 12. Bullarium eiusdem Pontificis tom. 1. Bullarj novi. pag. 604.

36 Clerici Regulares minores communicant cum privilegio Theatinorum per specialem Bullam Gregorij XIV. incip. Romanus Pontif. sub die 18. Februarij 1611. Pontificatus sui anno 1. in Bullario novo. tom. 2. pag. 687.

37 Clerici Regulares de Sommachis tenent communicationem privilegiorum Mendicantium, ut in Bulla Paul. V. incip. Ex quo divina maiestas sub dat. 9. Novemb. 1607. Pontificatus sui anno 3. quæ est in ordine 17. §. 1. in Bulla eiusdem Pontificis tom. 1. Bullarj novi. pag. 226.

38 Clerici Regulares ministrant inferius omnium privilegiorum, sanctuarum, libertatum, indultorum sanctorum tam Mendicantibus, quam non Mendicantibus cunctis communicationem habent, ut in Bulla Gregorij XIV. incip. Illius, qui pro gregis, 16. sub dat. Romæ apud S. Mariam 11. Calend. Octobr. 1591. in Bullario novo tom. 1. pag. 706. cum seqq.

39 Clerici Regulares populum Martis Dei scholarum piam habent communicationem omnium gratiarum, immunitatum, libertatum, &c. Ordinibus Mendicantium concessam, ut in Bulla Gregor. XV. sub dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem 15. Octobr. 1621. Pontificatus sui anno 2.

De Procuratoribus.

TIT. XIX.

SYMARIUM.

1 Laicus potest esse procurator ad agendum, & defendendum in causis spiritualibus, & n. 2.

3 Laicus potest constitui procurator ad acceptandum beneficium.

4 Laicus non potest tractare negotia Ecclesiastica, vel spiritualia si proprio nomine id faceret.

5 Procurator post litem contestatam potest dare, seu substituere alium procuratorem, & n. 6.

7 Procurator quoad ducatur fieri dominus litis, ostenditur.

8 Procurator ad litem ante litis contestationem nequit alium substituere, nisi mandatum habeat cum speciali clausula substituendi.

9 Substituendi potestas data non censetur, quavis in mandato ducatur quod eius procuratorem, seu substitutum releuat.

10 Procurator in rem suam quam habeat potestatem remissionis.

11 Substituendi potestas data non censetur si dominus prius fuerit litem contestatus, & deinde procuratorem constituit nisi specialiter hoc in mandato continetur.

12 Procurator interitus substitui potest si data fuerit substituendi potestas.

13 Procurator ad negotia potest dare alium procuratorem liberè, & etiam quandoque.

14 Procurator constitutus ad vendendum rem aliquam, non potest substituere, nec valet venditio per alium facta, nisi in mandato explicetur precium, & forma venditionis.

hoc in mandato continetur, ut per Soar. de Pace in *pract. iur.* 1. §. in initio annot. 4. n. 6.

1. In gloff. *Certe non expreffa persona.* Notatur ad hoc, quod substitui potest incertus procurator si data fuerit substituendi potestas, ut Boër. *decif.* 274. num. 7.

§. Procurator.

2. Procurator ad negotia potest dare alium procuratorem liberè, & etiam quandoquaque. Colligunt Doctores in *prime text. causis.*
3. *Datum ad negotia, &c.* Ex hoc text. colligit Pinel. in l. 2. *de rescind. vendit.* p. 2. c. 1. n. 7. quod si fuerit procurator constitutus ad vendendum rem aliquam, non potest substituere, nec valet venditio per alium facta, nisi, in mandato explicetur pretium & forma venditionis.

S Y M M A R I U M.

1. Procurator ante litem contestatam, etiam sine causa renouari potest, post litem contestatam, non sine rationabili causa, dominum tamen bene potest adesse causa cum ipso procuratore, maxime si de collusionibus timeat.
2. Procurator in rem suam, non potest renouari.
3. Procuratorem eo iudicio dominum non potest post litem contestatam renouare nisi ad sit in causa.
4. Procurator constitutus ab Episcopo, usufructuarius, vel maioratus, potest etiam post litem contestatam a successoribus renouari.
5. Procurator in beneficiis morte Recloris, seu beneficiarii renouatur, etiam si dominus laici fuerit effectus.
6. Procurator post litem contestatam, nisi volens per dominum renouari non potest.
7. Mandatum dicitur renouatum, quando erit in inimicitia inter dominum ipsum & procuratorem.
8. Causa rationabilis ob quam potest procurator etiam post litem contestatam renouari, cum non possit sub certa regula tradi, arbitrio iudicis relinquitur.
9. Tertius oppositor potest in defensionem allegare, & probare omnia, quae principalis nec allegauit, nec probauit, si ea sint ad causam defensionem inducibilia.

C A P. QUA MVIS. II.

1. Dominus ante litem contestatam etiam sine causa liberè procuratorem poterit renouare, postea verò ipso nolente nequit, nisi fiat iniunctus domini, vel suspectus, vel affinis aduersarij, aut hæres, seu ingreditur religionem, vel diu peregrinetur, aut carceratur, seu a processu, vel alia rationabilis causa substat. Verum licet aliter renouare eum non possit dominus, poterit tamen adesse suæ causæ, maxime si timeat de collusionibus. Colligunt ex Ordin. Lap. Abq. Archid. Gemm. Joam. And. Anch. Burr. Domin. Monch. Franch. Viulan. in *ration. lib.* 1. pag. 524. Alagona in *compend. pag.* 181. reman. Ximen. in *concord.* p. 1. & 2.

2. *Liberè à domino renouari.* Limita in procuratore in rem suam, qui non potest renouari, ut per Cast. in l. fin. n. 2. vers. & sic facta procuratio, ff. de donat. Retaxol. de *class. instrum. class.* 29. gloff. 2. n. 4. Cald. Petreia de *empt. s.* 24. n. 12. & 25. & fuis dictum Micholanen.

Barbof. Collect. Tom. IV.

penfionis s. Martij 1607. coram Card. Marquemontio, in *Parifien. pecuniaria* 3. Decembris 1612. coram R.D. meo Cocchino Decano, impetita per Farin. *decif.* 443. n. 4. p. 1. recent. & ideo non intelligitur reuocatus morte mandantis, ex Stephan. Gratian. *discept. forens.* c. 342. num. 1.

Poffet tamen, &c. Notatur ad hoc, quod dominus non potest post litem contestatam procuratorem reuocare ipso iniuncto, nisi ad sit in causa, ut per Boër. *decif.* 285. n. 4. Aloyf. Rice. in *collecl.* *decif.* p. 4. *collecl.* 1132. Rot. *decif.* 172. n. 1. & *decif.* 194. n. 1. apud Farin. p. 1. recent. & ideo procurator dominum litem effectum non posse reuocari censuit eadem Rot. *dec.* 386. num. 3. d. p. 1. recent. declarans eum Callad. *decif.* 2. n. 4. & 5. de *appellat.* hoc procedit quando expresse reuocatur, non quando tacite.

Limita si dominus, qui dedit mandatam, sit Episcopus, usufructuarius, aut habeat maioratum, quia eius morte expirat mandatam, & sequens in dignitate, vel maioratu poterit alium nominare, ut per Rodericum Xuat. *conf.* 10. n. 13. Azuead. *ad lib.* 4. n. 6. & 7. tit. 2. §. lib. 4. n. 9. recip. ubi subdit quod potest talis procurator renouari etiam si ad sit pactum de non renouando, Put. *decif.* 182. n. 3. lib. 2. in *correllis*, Mantie. *decif.* 213. n. 5. ubi ait quod in beneficiis procurator morte Recloris, seu beneficiarii renouatur, etiam si dominus litem fuerit effectus.

Ipse nolente nequit. Ergo procurator post litem contestatam nisi volens per dominum renouari non potest, & sic requiritur consensus expreffus, vel tacitus, ita quod absens, & ignorans renouari non possit, secundum Franch. in *cap. si quem*, §. *secus*, in *fine colum.* 1. hoc sit. & lib. quem refert, & sequitur Puez. *decif.* 103. alias *decif.* 295. lib. 2. in *correllis* ubi subdit quod in periodicum domini reuocantis t. nec renouatio absque consensu procuratoris per gloff. *verum renouari in presenti textu.* Et quod procurator post litem contestatam iniunctus & parte aduersa renouente renouari non possit, ultra supra citatos tenent Abb. in *cap. non iniuncte* n. 4. in *fine* hoc sit in *Decretal.* Felin. in *cap. ex parte* n. 27. de *rescript.* Mohedan. *decif.* 1. sub hoc sit. Call. lib. 1. *absent.* 74. n. 10. & fuis dictum in *Apulana expensarum* 4. Martij 1596. coram Card. Pamphilio sen. & in *Triden. beneficij* 26. Novembris 1601. coram bonz mem. Penia, & in *Romana pecuniaria* 29. Aprilis 1614. coram bonz mem. Patriarcha Manzanedo, & pars aduersa ut diceat tenuisse sufficit quod prosequatur iudicium cum procuratore renouato, Bar. *decif.* 29. n. 2. & fuis resolutum in d. *Romana pecuniaria*. Quod quidem adeo verum est, ut nec etiam tacite dominus valeat procuratorem huiusmodi renouare, constituendo scilicet alterum absque clausula *circa renouationem*, ne maior sit vis taciti quam expreffus, Bar. in l. si quis §. *intulimus*, n. 1. ff. de *procurat.* Abb. in d. *cap. non iniuncte* n. 1. & ad fin. Rot. in *Mediolanen. reffissionis contrarium* 14. Decembris 1611. coram Card. Sacro. quicquid contrarium existiment Bellam. in d. *cap. non iniuncte*, n. 4. vers. *sed* *Colb. Iur.*, Gregor. XV. *decif.* 548. n. 6.

Limita principalem conclusionem non procedere in causa appellationis, in illa enim procurator post litem contestatam renouari potest, quia censetur effectus dominus instantie, non autem causæ, ut per Vant. de *multis*, sit. ex *desol. inhabilitatis* sub n. 161. Marficot. *var. resolut.* lib. 2. *cap.* 62. num. 7. Seraphin. *decif.* 1180. num. 1. & 2. Adrian. Negrandi. *quest.* 311. num. 2. 7. & 8. nisi in mandato adfuerit clausula *releuans*, &c. quia per eam censetur effectus dominus totius litis, & non solius instantie, Marficot. d. *cap.* 62. num. 8. Seraph. d. *decif.* 1180. Rot. coram R. Cocchino Decano.

L

luter

inter eius impetillas *decif. 319 n. 6. Beltramin. in anuot. ad decif. 548. Greg. X. p. n. 12.*

7 *Inimicum fieri, &c.*] Notatur ad hoc, quod mandatum dicitur reuocatum, quando exorta est inimicitia inter dominum ipsam, & procuratorem, vt per Menoche. d. *prafumptio lib. 2. prof. 36 n. 7.*

8 *Sen alia rationalis causa fubfir.*] Notatur ad hoc, quod ftante iusta causa potest procurator etiam post litis contestationem reuocari, vt per Seraph. *decif. 195. n. 1. Rot. decif. 353 n. 1. p. 4. diuers.* & lat. Stephan. Gratian. *discept. forens. c. 618 n. 19.* Hæc rationalis causa eum non potest sub certa regula tradi, relinquitor arbitrio iudicis, vt per Afflid. in c. 1. n. 2. 4. ex quibus causis feudantur Bald. in l. 1. n. 8. C. de advocat. diuers. iud. l. 1. in l. preperandum, §. fin autem alterum, n. 8. C. de iudic. quos refert, & sequitur Rot. in Ometen. mercedis 5. May 1606. coram R. D. meo Coccino Decano, imprefsa per Fatim. *decif. 172. n. 1. p. 2. recent vbi fubdit iustam reuocandi procuratorem causam esse quando procurator incepit litigare cum suo principali, & n. 2. ostendit nunquid causæ cognitio requiritur, vt procurator reuocari possit post litem contestatam.*

9 In gloss. *Adde*, ibi, sed quid sibi proderit adde, &c. Notatur ad hoc quod tertius oppositor potest in defensionem allegare, & probare omnia, quæ principali nec allegauit, nec probauit, si ea sint ad causæ defensionem conducibilia, vt per Conar. *praf. c. 13. n. 1. vers. primum.*

quam mandatum procure acceptet, secundum Vesteri in praxi lib. 4. c. 5. n. 5. Rot. *decif. 45 n. 1. p. 2. recent. vbi n. 2. intelligit quando procurator antequam ad eum perueniant literæ mandati, substituit, cum eo casum non possit exercere facultatem, quam ignorabat; scilicet verò quando ad eum peruenit mandatum, quia tunc dicitur mandatum acceptasse, & rursus de suo iure potuisse substituere.*

In vna tantum substituerit, &c.] Notatur ad hoc, quod si procurator constitutus specialiter ad aliquod faciendum, alium substituerit, in eum transferre videtur omnem suam potestatem, nec potest illum reuocare, nec alium substituere, vt per Tiraq. in l. 1. n. 5. hoc sermone, limit. 6. n. 5. ff. de verb. signif.

Notatur etiam ad hoc, quod reuocatio mandati probatur ex eo quod dominus alium in locum procuratoris suffecerit habilem, & acceptantem, vt per Mascard. de probat. c. 101 §. 3. n. 35.

In gloss. *Exercere*, ibi, sic & delegari, &c. Notatur ad hoc, quod siue vniuersaliter, siue generaliter causæ delegetur alicui, poterit delegatus Principis subdelegare, vt per Azuod. ad rubr. tit. 9. n. 14. lib. 3. noua recip.

S Y M M A R I V M.

- 1 Procurator habens mandatum substituendi, substituitur à se post mandatum susceptum, etiam si eo non sit usus, reuocare non potest, nisi & potestatem habeat reuocandi, si autem erat procurator ad plures causas, & in altera substituitur, in alia remanet procurator.
- 2 Procurator non dicitur ante mandatum sibi presentatum.
- 3 Procurator cum potestate substituendi non potest alium substituere antequam mandatum procura acceptet.
- 4 Procurator constitutus specialiter ad aliquod faciendum, si alium substituerit, in eum transferre videtur omnem suam potestatem, nec potest illum reuocare, nec alium substituere.
- 5 Mandati reuocatio probatur ex eo quod dominus in locum procuratoris suffecerit habilem, & acceptantem.
- 6 Delegatus Principis, potest subdelegare, siue vniuersaliter, siue generaliter causa delegetur.

CAP. Is, qui. III.

1 **P**ROCURATOR habens potestatem substituendi si aliquem substituit, non potest reuocare substitutum nisi habeat etiam potestatem reuocandi post mandatum acceptum, etiam si substitutus non sit vius mandati; si verò erat procurator ad plures causas, & in vna substituit, in aliis remanet procurator. Colligunt ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchaz. Domin. Benc. Monach. Franch. Vin. in ration. lib. 1. pag. 525. Alegoria in compend. pag. 183. et similiter Ximen. in concord. p. 2.

2 *Post mandatum susceptum, &c.*] Ergo procurator non dicitur ante mandatum sibi presentatum, vt per Boer. *decif. 174. a. princ.* & ideo procurator enim potestatem substituendi non potest alium substituere ante-

- 1 Procurator generalis non agit exigentia speciale mandatum, nisi cum aliquo illorum specificatione, vel libera potestate.
- 2 Lax si requirit expressionem pro forma non sufficit expressio generalis per quacunque verba.
- 3 Mandatum habens ad quadam speciale mandatum requiritur, adiecta clausula generali. Et ad omnia etiam requiritur mandatum speciale, potest agere etiam in omnibus aliis causis mandatum speciale exigentibus, licet de expressis non fuerint.
- 4 Procuratorem constitutum ad omnia excepto casu aliquo requirunt speciale mandatum, illud non amplius ad alios similes casus.
- 5 Irare non potest procurator sine speciali mandato.
- 6 Transigere, vel pacisci non potest procurator sine speciali mandato.
- 7 Procurator cum libera administratione expedire potest omnia, qua speciale exigunt mandatum.
- 8 Mandatum cum libera aquiparatur mandato speciali.
- 9 Restitutorem in integrum petere.
- 10 Rescriptum impetrare.
- 11 Beneficiorum possessionem acquirere.
- 12 Matrimoniali in causa agere.
- 13 Instruendi exemplationem petere.
- 14 Compromittere.
- 15 Excommunicationis absolutionem petere.

Procurator
sine speciali
mandato
non potest

CAP. Qui ad agendum. IV.

PROCURATOR ad agendum, & defendendum, & generaliter ad omnia, quæ requirunt speciale mandatum, non debet ex vi huius generalitatis admitti ad aliquem articulum in quo requiritur speciale mandatum, sed si aliquis articulus exigens speciale mandatum fuit expressis eum clausula generalis, admittetur etiam ad non expressos. Item procurator sine speciali mandato non potest deferre iuramentum, transigere, vel pacisci, nisi ei sit libere concessa administratio bonorum, vel eaulz, idest, in rem suam, vel propriam vtilitatem, vel si tanquam dominus esset paxens. Colligunt ex Ordin. Lup. Abb. Archidiaz. Gemin. Ioan.

Ioan. Andr. Anchar. Buttr. Domin. Monach. Franc. Vin. in *ration. lib. 1. pag. 527*. Alagona in *compend. pag. 182*. remissioe verbal. in *annet. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.*

2 In quo speciale mandatum exigitur, admitti non debet. Notatur ad hoc, quod si lex requirit expellitionem pro forma, non sufficit expellio generalis per quoscunque verba, vt per Titiaq. de iur. mar. glof. 7. n. 99. Flam. de resign. benefic. lib. 9. q. 7. n. 31.

3 Sed si aliquis, &c.] Notatur ad hoc, quod habens mandatum ad quendam speciale mandatum requiritur adiectione clausula generali, & ad omnia etiam requiritur mandatum speciale, potest agere etiam in omnibus aliis casibus mandatum speciale exigentibus, licet de expellitis non fuerint, vt per Coust. lib. 2. ver. 5. n. 8. Sat enim est in mandato aliqua exprimi, que mandatum exigunt speciale adiectione clausula generali in hanc finem modum, & ad omnia alia requiritur mandatum speciale, &c. vt per Coust. lib. 1. ver. 5. n. 2. ver. quarto.

4 Verum quando quis constituit procuratorem ad omnia, praterquam ad litandum, vel ad vendendum, licet excipiat vnum casum requentem speciale mandatum, tamen mandatum non ampliabit ad alios casus requitentes speciale mandatum, vt tradunt Titiaq. de retrastu lig. ad finem tit. n. 94. & seq. Rebuff. in *trast. exceptionum* n. 24.

5 In iuramentum deferre.] Notatur ad hoc quod procurator iurare non potest sine speciali mandato, vt per Sind. decif. 159. n. 1. Cardof. in *praxi iudicum*, & aduocat. verbo *procurator*. n. 24. & in iuramento fidelitatis refoluit Camill. Borell. in *sum. omnium* decif. tit. 5. n. 55. & tit. 66. n. 197. quos refero ego ipse in *trast. de clausulis vsufreq. claus. 35. n. 19*. secundum Lugdunensem. impress.

6 Transigere, vel pacisci.] Notatur ad hoc, quod procurator sine speciali mandato non potest transigere, vel pacisci, vt per Cardof. in *praxi iudicum*, & aduocat. verbo *procurator* n. 25. Plures casus in quibus speciale requiritur mandatum in procuratore cumulatim d. claus. 35. n. 16. cum vltis seqq.

7 Nisi ei bonorum, vel causa administratio liberet, &c.] Ergo procurator cum libera administratione expolite potest omnia, que speciale mandatum exigunt, vt per Greg. Lop. d. 19. verbo *quando* tit. 5. p. 3. Coust. lib. 1. ver. 5. n. 3. ver. quinto. Soar. de Pace in *praxi* tom. 1. in

8 initio annotat. 4. n. 17. Nam mandatum cum libera, &c. acquiparatur mandato speciali, vt refoluit etiam per me d. claus. 35. n. 10.

9 In glof. Fel. pascifci, ibi, nec in integrum restitutionem pro alio petere. Notatur ad hoc, quod procurator sine speciali mandato non potest petere restitutoriem in integrum, vt refoluit plures Doctores per me citati d. claus. 35. n. 31.

10 In ead. glof. ibi, Item in rescriptorum imperatione. Notatur ad hoc, quod procurator sine speciali mandato non potest impetrare rescriptum, vt per Cardof. d. verbo *procurator* n. 31. Gonz. ad reg. 8. Coust. glof. 63. non. 17. Petre. l. 6. ver. quarto 28. tit. 12. lib. 2. Ordin.

11 pag. 700. vbi secus asserit in rescriptis gratie, refero ego ipse d. claus. 35. n. 21. credendum tamen non requiri in individuuo mandatum ad impetrandum tale rescriptum, sicut non requiritur ad acquiritum possessionem talis beneficii, secundum Alexand. in l. 1. §. per procuratorem, ff. de acquir. possesf. Ferrer. conf. 220. n. 1. in fine lib. 1. Rot. in *Auersana* beneficy 1 Julij 1620. coram Vbald.

12 In ead. glof. ibi, item in causa matrimoniali. Vide Doctores citatos per me d. claus. 35. n. 23. & in collect. ad cap. vlt. vsf. hte ead. tit.

Barbof. Collect. Tom. IV.

In ead. glof. ibi, *Infrumentarium exemplatione*. Notatur ad hoc, quod procurator sine speciali mandato non potest petere exemplationem infrumenti, vt per Cardof. d. verbo *procurator* num. 35. quem refero d. claus. 35. n. 22.

In ead. glof. ibi, *In compromisso*. Notatur ad hoc, quod procurator sine speciali mandato non potest compromittere, vt per Cardof. d. verbo *procurator* n. 26. Camill. Borell. in *sum. decif. tit. 66. n. 176*. anepiom d. claus. 35. n. 27. quicquid contrarium teneant Vinius tom. 1. *commun. opin. lib. 4. tit. mandati* n. 50. pag. 604. Meuch. vsufreq. c. 68. n. 9. Camill. Borell. sibi contrarius tit. 63. n. 27.

In ead. glof. ibi, *item in absolutione petenda de excommunicatione*. Notatur ad hoc, quod ad absolutionem excommunicationis petendam requiritur speciale mandatum, vt per Sayr. de censur. lib. 2. c. 1. n. 14. Rot. decif. 16 de *procurat.* quam refert Aloyf. Ricc. in *collect. decif. p. 2. collect. 312*.

In glof. *Causa*. Plura de procuratore in rem 16 suam dixi in *trast. de clausulis vsufreq.* claus. 72. secundum Lugdunensem. impress.

S V M M A R I U M.

- 1 Mandatum generale ad negotia, etiam ad iudicia se extendit.
- 2 Procurator generalis ad lites, non potest interpellare, protestari, & denuntiare.
- 3 Mandatum speciale in quibus casibus requiritur, remissum.
- 4 Filiusfam. potest esse procurator etiam absque patrie consensu.
- 5 Filiusfam. non potest pro se stare in iudicio sine patrie sensu patris.
- 6 Filiusfam. sine patrie consensu in iudicio stans si agat vultus, an valeat negotium & remissum.
- 7 Filiusfam. an possit in iudicio proponere publicam accusationem sine consensu patris & remissum.
- 8 Confensus a patre prestandus, ut filius pro se in iudicio stare possit, vtrum debeat precedere, & esse expressum, & an per procuratorem prestari possit & remissum.
- 9 Procurator ad negotia potest quis esse post 16. annu, ad iudicia vero, & lites non potest nisi post 25. annu.
- 10 Hic textus in §. Licet, non procedit in beneficiis, & in causa momentanea possessionis.

C A P. Qui generaliter. V.

Procurator generaliter constitutus ad negotia potest agere, & expetiti, id est, defendere, exceptis casibus, qui exigunt mandatum speciale. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Arehid. Gemin. Ioan. Andr. Anc. Buttr. Domin. Monach. Franc. Vin. in *ration. lib. 1. pag. 528*. Alagona in *compend. pag. 184*. remissioe Cal. in *auet. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.*

Aggre, & recipiri potest, &c.] Ergo procurator generalis ad lites non potest interpellare, protestari, & denuntiare, vt per Titiaq. de retrast. lig. 6. §. glof. 10. n. 97.

Exceptis his, qui mandatum exigunt speciale.] Qui sint isti casus in quibus requiritur speciale mandatum, ostendi ego ipse in *trast. de clausulis vsufreq. claus. 35. n. 16*. cum seqq. secundum Lugdunensem. impress. & aliquos notui supra cap. proximo.

§. Ne dum.

Filiusfam. potest fieri procurator ad negotia, & ad iudicia

1. 2. iudicia

iudicia etiam sine consensu patris. Colligunt Doctores in *prime tract. citati*, & ex eo desumit Tiraq. *de iur. marit. gloss. 5. n. 1. 4.*

- 5 In gloss. *Filius familiaris pro se non adu. itur*, &c. Collige ex gloss. *filiumfam. regulatior non possit pro se stare in iudicio sine consensu patris*, vt per Soen. *regul. 195. Vaut. de nullit. tit. ex defectu mandati n. 39. Callan. in consuetud. Burgund. rub. 4. §. 5. verbo de maris. fano*, & rub. 6. §. 5. n. 5. Roland. *consul. 46. n. 1. lib. 2. Marant. de ordin. iudic. p. 4. dist. 11. §. 16. n. 3.* Menoch. *remed. 15. recap. n. 305. vbi n. 2. §. cum seqq. agit quando fiat in iudicio pro recuperanda possessione à qua fuit deiectus*, *decif. Pernf. 1. in princ. p. 1. Soar. de Pace in pract. tom. 1. p. 1. temp. 2. n. 15. Casull. causon. lib. 1. de usufruct. c. 3. n. 1. Cudol. in praxi iudicem verbo *filius n. 5.* Aldouin. *conf. 37. m. 5. & D. Barbol. in l. 2. §. quod si in patris a. 19. ff. soluta matrim. vbi multipliciter limitat. Molin. de instit. trail. 2. dist. 12. §. 3. ver. hoc verò*, vbi agit quando lis est super bonis eastralibus, aut quali, & in vers. *tertio excipitur*, d. putat quid dicendum vbi poterit fuisse absens, de quo etiam Azonod. *l. 10. tit. 17. lib. 4. recap. n. 1. cum seqq. vbi n. 16. quid si pater sit in iudicio, & non contradicat*, Rebuff. *de privileg. scholar. princ. 15. 5. vbi quid in scholaz.*, Ceuall. *commun. contra commun. q. 327. Cardin. Mantie de nactis, & ambig. comment. lib. 1. tit. 1. n. 3. vbi an filia in potestate patris constituta possit pro aduentitia dote sine eius consensu*, agere. Quod si filius agit vultur sine patris consensu, an valeat negotium? Vide Alciat. *lib. 8. Parerg. c. 8. Tiraq. de iure mariti gloss. 3. n. 72. Robuff. ad leges Gallie in praxi. gloss. 5. n. 71. & in trail. excepti. 7. n. 4. 19. Et quid vbi filiusfam. proponit publicam accusationem, an requiratur patris consensu? Vide Viuan. *tom. 1. commun. opin. lib. 3. tit. 4. n. 10. vers. & consequenter*, Perez *l. 1. tit. 4. §. 5. Ord. p. 521. Clar. lib. 1. §. fin. q. 14. n. 3. Azonod. d. l. 10. n. 5. cum seqq. D. Barbofa in l. 2. §. fin. n. 19. cum seqq. l. 3. m. 8. ff. soluta matr. Facin. in praxi iudicem p. 1. q. 12. n. 10. Thom. Valasc. allegat. iuris tom. 1. alleg. 20. a. 4. Consensus à patre præstendus in casibus in quibus requiritur, an debeat precedere? Vide Anton. Gom. *l. 42. Tauri n. 1. colum. 1. Menoch. remed. 15. recap. n. 10. Cott. in memor. verbo filius l. 2. Perez l. 1. tit. 4. §. 5. Ord. p. 521. Azonod. d. l. 10. a. 15. Et an debeat esse expressus? vide D. Barbofa *d. l. 2. §. fin. n. 17 & n. 18. Cud. Perez l. 2. de resolut. emptor. c. 1. n. 1. Tiraq. de iure mariti gloss. 7. n. 10. §. 16. vbi n. 2. 4. quid si pater, & filius simul agant, an tunc requiratur consensus, & gloss. 1. n. 197. tractat an sufficiat generalis consensus, & gloss. 6. n. 17. an possit per procuratorem consentire? Et quid si nolit consentire? Vide Azonod. *d. l. 10. n. 23. decif. Pernf. 16. n. 1. Aldouin. conf. 37. num. 11. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 47. num. 37.******

§. Licet.

- 9 Post decemum sexum annum potest quis esse procurator ad negotia, sed ad iudicia, & lites non potest nisi post 25. annum, ita tradunt Tiraq. *de iure mariti gloss. 5. n. 179. Coust. in cap. tua n. 4. de testam. Guier. de iur. consensu p. 3. c. 1. Sanch. de mariti lib. 1. dist. 41. n. 8. & obsecro Pute. decif. 155. alias 151. in correctis lib. 1. non habere locum text. in præfati. in beneficiis*, & quid in illis minor potest esse procurator etiam si fuisse oppositum, & secundum limitat hunc §. in causa monasterii possessionis, in qua minor potest esse procurator.

SVM MARIVM.

- 1 *Procuratores duo si simul simpliciter constituantur, alter solus admitti non debet, si verò in solidum, quo primò contestator litem, admittitur altero contrahente excluso, nisi adiectum fuerit quod non sit melior conditio occupantis, quo casu altero non presequente, nec alium substituente, reliquus admittitur, & n. 1.*
- 3 *Procuratores in solidum videntur constitui in causis spiritualibus.*
- 4 *Tutoribus, seu syndicis pluribus datis, quilibet in solidum potest administrare.*
- 5 *Procuratoribus ex pluribus in solidum ad causam datus, alius erit melior conditio, qui per litis contestationem negotium primitus occupabit.*
- 6 *Mandatum primò datus renouatur per secundum, etiam si secundus procurator nollet recipere procuratorem.*
- 7 *Procuratores duo si simul simpliciter creentur in causis spiritualibus, index ex illis eligere debet magis idoneum, & alius non admittitur nisi primo legitime excluso.*
- 8 *Executer unus sine altero ligare potest in iudicio ad prius causas si interueniat auxilium iudicis.*
- 9 *Clausula, in solidum, quam vix, & effectum habeat ostenditur.*
- 10 *Procuratores in solidum per qua verba videbantur constitui, remissio.*

CAP. Si duo. VI.

PROCURATORES duo si constituantur simul simpliciter, unus sine alio admitti non debet, sed si sunt etiam in solidum preoccupans ita admittitur vt alius non possit se intromittere; si verò sit oppositum quod non sit melior conditio occupantis, tunc si primus non prosequatur, nec alium substituit, secundus admittitur, & si cessat impedimentum primi, primus non potest iterum se intromittere nisi secundus sit impeditus, vt in §. *exteriorum*. Colligunt ex Ord. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. And. Anchar. Butt. Domin. Monach. Franch. Viuan. in *ration. lib. 1. pag. 429. Alagona in compend. pag. 151. remissioe Casull. in aquos. Ximen. in concord. p. 1.*

Huc eandem conclus. quoad primam eius partem ex hoc text. desumunt Mascard. *de probat. concl. 1408. num. 3. cum seqq. Aloyf. Rice. in collect. decif. p. 4. collect. 1444. Stephan. Gratian. discept. forens. c. 201. n. 3. cum seqq. vbi n. 46. cum seqq. habet quod in causis spiritualibus procuratores videntur in solidum constitui. Vnde pluribus tutoribus, seu syndicis datis quilibet in solidum potest administrare reuoluit idem Steph. Gratian. vbi supra c. 86. n. 10. cum seqq.*

Negotium primitus occupabit. Notatur ad hoc, quod inter plures procuratores in solidum ad causam datus illis erit melior conditio, qui per litis contestationem negotium primitus occupabit, vt per Tiraq. *de retrah. sig. §. 11. gloss. 1. n. 2. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. §. 1. proam. n. 15.*

In gloss. *Sin. al. ibi, nisi exprimat se nolle primus renouare*. Notatur ad hoc, quod mandatum primum dicitur renouatum per secundum, etiam si secundus procurator nollet recipere procuratorem, vt per Mascard. *de probat. concl. 1013. n. 19.*

§. Sanè.

In causis spiritualibus si duo procuratores creentur non

non in solidum, lodes ex illis digere debet magis idoneum, & alius non admittitur nisi primo legitime excusato. Colligunt Doctores in *princip. text.* citati. Et §. iste notari solet ad hoc quod unus executor sine altero litigare potest in iudicio ad pias causas si interueniat auctoritas iudicis, vt per Gregor. Lop. l. 6. gloss. ult. in fin. tit. 10. p. 6.

9 In solidum. De vi, & effectibus huius claus. latè egi in *tratt. de clausul. claus. 72.* secundum Lugdun. impress.

10 Et procuratores in solidum per quos verba videantur constitui, ostendunt Malcæd. de probat. conclus. 1308. n. 4. Steph. Gratian. *discept. forens. c. 1203. num. 2.* cum seqq.

S Y M M A R I U M.

- 1 Procurator qui renuit acceptare mandatum, punitur potest quandiu constituit in eadem persona renuerit voluntate, & n. 2.
- 2 Electioni de se facta consentiente renuens potest mutata voluntate eandem acceptare electoribus in priori voluntate persistentibus.
- 3 Mandatum renuit acceptare recusans, non potest amplius illud suscipere.

CAP. Licet. VII.

1 Absens si quis me constituit procuratorem, & ego dixi me nolle acceptare mandatum mihi presentandum, si absens perseverat in eadem voluntate, adhuc possum acceptare. Colligunt ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchast. Burr. Domin. Monach. Franch. Viu. in *ration. lib. 1. pag. 531.* Alagona in *compend. pag. 183.* remissive Ximen. in *concord. p. 1.*

2 Hanc eandem conclus. ex hoc text. desinit Sanch. de *Matrim. lib. 5. dist. 7. num. 8.* Vide inferius quod renuens consentire electioni de se factæ potest mutata voluntate eandem acceptare electoribus in priori voluntate persistens vt per eundem Sanch. eod. *tratt. de Matrim. lib. 5. dist. 12. n. 2.*

4 In gloss. Quando. Notatur ad hoc, quod semel recusans mandatum acceptare non potest amplius illud suscipere, vt per Steph. Gratian. *discept. forens. c. 92.* num. 32.

S Y M M A R I U M.

- 1 Dominus datus procuratorem quoties contingit cum abesse causam trattando procuratorem non intelligitur renuere, secus si simpliciter, nisi expressè protestetur quid ipsam renuere non intendat, vel aliud hoc appareat ex probabilibus coniecturis.
- 2 Procurator renuatur per computationem principalem, qui causam reassumit, & trattare incipit.
- 3 Procurator etiam expressè renuatur si aliquid agat, & dominus sciat, iterum concessa videtur facultas agendi.

CAP. Si quem. VIII.

1 Dominus quando erit procuratorem pro tempore, & est absens, si veniens dominus prosequatur causam inceptam, non intelligitur renuere procuratorem, sed si creatus simpliciter, & deinde ipse personaliter sequatur causam, intelligitur renuocasse, nisi protestetur cum non renuere, vel aliunde constet intento quod cum non renuere. Colligunt ex Ordin. Barbof. Colletti. Tim. 1 P.

Lap. Abbas, Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchast. Burr. Domin. Monach. Franch. Viu. in *ration. lib. 1. pag. 531.* Alagona in *compend. pag. 183.* remissive Ximen. in *concord. p. 1. & 2.*

Loci traditi eam postmodum per te ipsum.] Notatur ad hoc, quod procurator renuatur per computationem principalem, qui causam reassumit, & trattare incipit, vt per Boet. de off. 183. n. 5. Rebuff. in *praxi benefice. tit. forma Vicarius. n. 122.* Malcæd. de probat. conclus. 1013. n. 31. Menoch. de *presumpt. lib. 2. pres. 36. num. 5.* Steph. Gratian. *discept. forens. cap. 12. n. 12.* cum seqq. Si vero procurator etiam expresse renuatur aliquid agat, & dominus sciat, iterum concessa videtur facultas agendi, vt per Turq. de *retratt. lib. 4. glos. 3. num. 5.* Cott. in *memorab. verbo procurator falsus, pag. 712.* Mench. vbi seq. c. 13. n. 3.

S Y M M A R I U M.

- 1 Procurator ad contrahendum matrimonium debet habere speciale mandatum, & non sufficit nisi hoc in mandato habeat, & si renuatur etiam ignoranter contrahat non tenet matrimonium.
- 2 Mandatum ad contrahendum matrimonium debet esse speciale cum expressione personæ, cum qua est contrahendum.
- 3 Forma contrahendi matrimonium per procuratores sibi reperitur, ostenditur.
- 4 Matrimonium per procuratorem contrahitum est Sacramentum conferens gratiam.
- 5 Procurator ad matrimonium dicitur ad negotia constitutus.
- 6 Procurator cum speciali mandato ad contrahendum matrimonium non potest substituere, nisi expressè hoc in mandato continetur.
- 7 Procurator constitutus ad matrimonium contrahendum, non potest illud contrahere post mandatum renuatum, quantum renuatio ipsa ad iuriam procuratoris non perueniat.
- 8 Procurator constitutus ad negotia, certius faciendus est de renuocatione.
- 9 Procurator constitutus in qualibet materia cum iuramento de non renuocando potest non obstante iuramento renuocari.

CAP. Procurator. IX. & ult.

1 Procurator ad contrahendum matrimonium debet habere mandatum speciale ad hoc, aliter non est idoneus. Item talis procurator ad contrahendum non potest substituere alium, nisi hoc simpliciter habeat in mandato. Item si dominus renuere procuratorem, & procurator postea contrahit, matrimonium est nullum, licet ipse procurator, vel sponsi nescierint renuocationem. Colligunt ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Burr. Anchast. Dominic. Monach. Franch. Viu. in *ration. lib. 1. pag. 531.* Alagona in *compend. pag. 183.* remissive Ximen. in *concord. p. 1. & 2.*

Quam si ad hoc mandatum habuerit speciale.] Notatur ad hoc, quod mandatum ad contrahendum matrimonium debet esse speciale cum expressione personæ, cum qua matrimonium contrahi debet, & non sufficit mandatum generale ad contrahendum cum quacunque, vt per Cott. de *sponsalib. p. 2. c. 4. à num. 8.* Viu. in *causel. auree, tit. de matrim. num. 44. vers. secundum.* Com. de Leon. *resp. 84.* Rolan. *cons. 16. n. 114 vol. 2.* Ioleph. *London. tom. 3. commun. opinio. tit. de mandata. concl. 1. vers. duodecimo, pag. mihi 513.* Turq. *de iure mariti, gloss. 3. num. 111.* Fr. Emmen. *quest. Regul. l. 3. item. 3.*

nam. 3. q. 17. art. 13. Cald. Pereira in l. si curatorem, verbo implorandum. n. 6. vrf. facti. C. de in integr. restit. n. 10. Flamin. Paul. de resignat. benefice. lib. 10. q. 8. n. 51. C. adol. in praxi iudicium. & aduocat. verbo procurator. n. 11. Sanchez de Matrim. lib. 2. disp. 11. num. 1. & 2. C. ened. ad Sextum collect. 3. n. 2. Reb. de obligat. iustit. p. 2. lib. 2. q. 5. n. 1. Camil. Borrel. in summa decis. tit. 6. 6. n. 162. Francisc. Molin. de ritu nuptiarum lib. 1. compar. 1. n. 1. cum segg. vbi in non. 24. subdit hodie non iure Sacri Cencel. Trident. sess. 24. de reformat. matrim. c. 1. subla. non fuisse matrimonium per procuratorem, & non. 6. 5. addit speciale esse in contractu matrimonij et constitutio procuratoris ad illud contrahendum libera esse debet: Normam autem contrahendi matrimonium per procuratorem ponunt Gregor. l. c. verbo casu mandata. tit. 2. p. 4. Sanchez d. disp. 11. n. 6. Reb. d. q. 5. n. 16.

4 Matrimonium sic per procuratorem contrahendum esse Sacramentum, & conferre gratiam, tra. lunt Conr. d. p. 2. e. 1. 5. vbi n. 5. Vinal. d. de de matrim. n. 4. 1. Perez lib. 5. Ordinan. tit. 1. pag. 2. Angl. in florib. Theolog. quest. de effectus matrim. fol. 10. b. 117. Matien. in rubric. 1. gl. 1. n. 133. lib. 1. n. 1. n. 1. n. 1. Sanchez d. disp. 11. n. 2. 7. Reb. d. q. 5. n. 1. Franc. Molin. d. compar. 1. n. 6. 1.

5 Et quous alias is, qui constituitur ad negotia, &c.] Ergo procurator ad matrimonium dicitur ad negotia constitutus, vt per Sanchez. de Matrim. lib. 3. disp. 4. 1. num. 3.

6 Non poterit deputare alium, &c.] Notatur ad hoc, quod procurator cum speciali mandato ad contrahendum matrimonium constitutus non potest substituere, nisi expresse hoc in mandato continetur, vt per Mozz. de contrah. tit. de mandati. 5. vbi n. 4. num. 11. ad medium. Sanchez de Matrim. lib. 2. disp. 11. n. 5. Reb. de obligat. iustit. p. 2. q. 5. num. 1. Franc. Molin. d. compar. 2. 5. n. 6. 0. Ratio est, quia in grammis, & ad ius censetur electa industria perique, in qua specie substitutioni locus non est, vt obierunt Menoch. de presump. lib. 2. praf. 18. à prima.

7 Si ad negotia, &c.] Notatur ad hoc, quod procurator constitutus ad matrimonium contrahendum non potest illud contrahere post mandatum reuocatum, quamvis reuocatio ipsa ad notitiam procuratoris non pertineat, vt per Felin. in cap. ex parte Decani. n. 9. cum segg. de re script. Mozz. de contrah. tit. de matrim. 5. de naturalibus matrim. n. 2. Conr. de sponsalib. p. 2. c. 4. n. 9. Burg. de Pace cons. 6. n. 8. Cened. collect. 1. n. 1. Gonzal. ad reg. 3. Cencel. gloss. 6. 5. n. 17. cum segg. Franc. Molin. d. compar. 2. 5. n. 13. Quod quidem speciale est in matrimonio contra iuris regulam, quae dicitur procuratorem constitutum ad negotia citius reuocatum esse de reuocatione, vt ea profic. Clem. vbi de reuocatis. d. cap. ex parte, de re script. l. si mandassem, ff. mandati. l. 1. 9. fin. ff. de contrah. empt. Cap. 10. n. 1. commun. opin. lib. 2. tit. 8. n. 9. & n. 100. Flamin. de resignat. lib. 9. q. 2. n. 12. Gonzal. ad reg. 3. Cencel. gloss. 6. 5. n. 51. Steph. Gratian. discipul. forens. c. 18. à n. 47. & c. 191. n. 10. Camil. Borrel. in summa. decis. tit. 6. 6. à n. 17. Ratio vero specialitatis est, quia in ceteris contrahibus potest ius supplere consensum contrahentium, illique renitentes dominum transferre, in matrimonio autem minime potest, nam cum ex reuocatione plane colligatur defecere consensum constitutus, sine quo matrimonium consistere nullo modo potest, cap. genus, cap. cum locum, de sponsalib. consequens fit matrimonium postea subsistentum nullius esse momenti, vt optime obseruant Sanchez de Matrim. lib. 2. disp. 11. n. 6. Reb. de obligat. iustit. p. 2. lib. 2. q. 5. n. 1. Franc. Molin. d. compar. 2. 5. n. 16. cum segg. & n. 19. inbat sibi veram videri rationem quod matrimonium consensu vero, & proprio contrahentis perficiatur, & quous concutatur consensus

procuratori datus, & consensus proprius, quo quis contrahit matrimonium, propriis b. domini constitutis vt verus praesens debet alteri procuratoris fido, praevalere enim fictioni veritas, l. filio, quem pater, ff. de liberis. & posthum.

In gloss. Renouatus. ibi, quod si iuraueras dominum non reuocare, &c. Notatur ad hoc quod procurator, constitutus in qualibet materia commitmentum de non reuocando, potest non obstante iuramento reuocari, vt per Boet. decis. 10. n. 1. & 2. Rot. Bononiens. decis. 49. n. 21. Rebuff. in praxi benefice. tit. forma Vicariatus. num. 195. Nizar. in trati. de alienat. rerum Eccles. n. 12. Tiraq. de iure primogen. q. 78. Spin. in speculo testam. gloss. 4. princip. n. 76. Flamin. de resignat. benefice. lib. 9. q. 3. n. 2. Fr. Eiman in explicat. Bullae Cruciatu. part. 2. in addit. ad 5. 9. pag. 16. Curier. de iuram. confirmat. p. 2. c. 1. n. 8. & 84. Cald. Pereira de empt. 30. num. 35. Sanchez de Matrim. lib. 2. disp. 11. n. 5. & lib. 6. disp. 13. infinitos prope modum refert Cened. d. collect. 3. n. 4.

De his, quae vi, metusve causa sunt.

TIT. XX.

SYMMARIUM.

- 1 Excommunicationis, suspensionis, vel interdicti absolutio, vel reuocatio per vim extorta non tenet, & excoꝛnatus excommunicatus est ipse iure, & num. 2.
- 2 Decretum temporalis si iniusto metu compellat iudicem vt absolutus denunciatus de interdicto, aut vt relaxet interdictum loci incurrit excommunicationem Papa reservatam.
- 3 Metus auollat sententiam iudicis, qui propter metum illam tulit.
- 4 Metus est irreprensibilis mentis instantis, vel futuri periculi causa.
- 5 Metus debet esse praesens licet futurum sit periculum.
- 6 Metus vt excuset, vel rescindat actum, debet esse iustus, cadens scilicet in constantem virum, & non viciu.

CAP. Absolutionis Vnic.

Gregor. X.

REVOCATIO, vel absolutio ab excommunicatione, suspensione, vel interdicto per vim, vel metum extorta non valet, & qui infrant vim, sunt excommunicati. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archiepisc. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Battr. Domin. Monach. Violan. in ration. lib. 1. pag. 542. Alagona in compend. pag. 189.

Hanc eandem conditio. quoad secundam eius partem à ex hoc texto desomone Henric. in summa. lib. 1. c. 30. 5. 1. tit. 8. Sec. 10. 5. disp. 4. n. 1. Gamb. de casibus resem. c. 10. n. 7. in princip. Rainer. de censuris extra Bullam. n. 9. excoꝛnatus. 18. Filliac. trati. 1. 4. n. 53. vrf. sexta. & n. 19. ego ipse de offie. Episcopi. p. 2. alleg. 50. n. 106. secundam Lugdunni impress. nonnullimè Bonac. de censur. extra Bullam. disp. 2. q. 2. puncto 15.

De Restitutione in integrum, Tit. XXI. 127

3. *Sen etiam interdicti, &c.* Notatur ad hoc, quod si dominos temporalis iniuncto metu compellat iudicem ut absolvat denunciatus de interdicto, aut ut relaxet interdictum loci, incurrit excommunicationem re-ferentem Papæ, ut per Henric. d. lib. 13. c. 43. §. 1. d. G. *Ab excommunicationis sententia, &c.* Ergo metas annullat etiam sententiam iudicis, qui propter metum illam tulit, ex allegatis per Bart. conf. 60. num. 1. d. 1. Seb. Medic. de casibus fortuitis, p. 1. q. 7. m. 7. vers. si premissis, quos refert Facin. fragm. crimin. p. 2. l. 1. d. 1. num. 4. 4.
5. In gloss. *Vim*, ibi, *metus autem est crepidatio mentis instantis, vel futuri periculi causa*. Hanc metas definitionem refertur, & sequuntur Calderin. conf. 10. 2. m. 2. in fine, alia conf. 1. quid metas causa, Socin. iun. conf. 77. n. 67. lib. 1. Couar. de sponsul. p. 2. c. 3. §. 4. num. 1. Seb. Medic. in trall. de casibus fortuitis, p. 1. q. 7. n. 3. & 4. Ma'card. de probat. concl. 1952. n. 6. Sanch. de Matrim. lib. 4. disp. 1. n. 7. vbi huius distinctionis verba explicat, & declarat.
6. In ead. gloss. ibi, *Et exigitur quod presens sit metus, licet futurum sit periculum*. Ita Seb. Medic. d. q. 7. n. 2. ad fin.
7. In gloss. *Subiacere*, ibi, *quid si compulsi per verum metum, &c.* Notatur ad hoc, quod ut metas exerceat, vel rescindat actum, debet efficiculus, cadens scilicet in constantem virum, & non vane, ut per Doc. in l. in omnibus causis, n. 2. ff. de regul. iur. l. in l. interpositum, n. 1. vers. non ergo quilibet metus, C. de translat. vbi etiam Curt. iun. n. 1. §. Ioan. Richard. n. 2. vers. debet autem esse talis metus, Boet. decis. 100. n. 2. Seb. Medic. d. q. 7. n. 4. Sanch. d. lib. 4. disp. 1. n. 9. vbi propterea dicit metum cadentem in vitium constantem in iore quandoque vocari iustum, & contra iniustum, quandoque probabilem, & contra improbabilem, huc vanum, & latissime Facin. fragm. crimin. p. 2. l. 1. d. 1. n. 63. cum multis seqq. vbi latè quando metas dicatur iustus, cadens in constantem virum.

De Restitutione in integrum,

TIT. XXI.

S Y M M A R I U M.

1. Ecclesia post quadriennium non admittitur ad petendam restitutionem contra sententiam, vel contrahum, nisi rationabilis aliqua causa fundetur.
2. Ecclesia competis remedium restitutionis in integrum.
3. Ecclesia appellatione in proposito veniunt generaliter omnes etiam inferiores, & non Cathedrales.
4. Pia loca, & Ecclesia quoad iuris effectum equiparantur.
5. Hospitalia, & confraternitates in quibus opera charitatis, & pietatis exercentur, dicuntur opera pia.
6. Ecclesia potest in integrum restituere adversus sententiam quoscunque tam diffinitivas quam interlocutorias contra se latis.
7. Ecclesia, seu maior potest restituere adversus sententiam latis in passivo iudicio.
8. Ecclesia restituatur etiam contra sententiam, quæ adversus Prelatum in causa, vel nomine ipsius Ecclesiam lata fuerit.
9. Infrascriptorum de uno repertorum preteritum potest Ecclesia adversus sententiam in integrum restituere.
10. Restitutione in integrum pendente adversus sententiam contra Ecclesiam seu minorem latis, non debet huiusmodi sententia interim executioni mandari.

- ri, nisi restitutio malitiosè fuerit impleta ad preclaudendum executionem sententia, ut d. 1. 1.
11. Restitutio in integrum conceditur Ecclesie adversus contrahum.
 12. Restitutio in integrum competit Ecclesie, & minori adversus emptionem, & venditionem, etiam solam sub hasta publica.
 13. Restitutio in integrum competit Ecclesie, & minori adversus quos contrahum, & obligationes ex illis descendentes.
 14. Prelatus Ecclesie nomine restitutionem in integrum petere debet, vel alius de Ecclesia, si ipso Prelatu ex aliqua causa repellitur.
 15. Prelatus Ecclesie, seu alij de Ecclesia tunc demum ad restitutionem in integrum impetrandam nemine Ecclesie admittuntur, quando illi in se, aut in bonis suis lassa fuerit, secus si ipsi Prelati in se laddantur, aut in bonis propriis.
 16. Restitutio competit Ecclesie, sicut & minori intra quadriennium.
 17. Quadriennij spatium concessum Ecclesie, & minori ad restitutionem petendam, lapsum esse tenetur in dubio probare adversarius, nisi Ecclesia, vel minor contendat illud de iure non posse currere.
 18. Quadriennium iure statutum ad consensum restitutionis in integrum solam currit negligentibus, non verò legitime impeditis.
 19. Tempus continuum quod dicitur, ostenditur.
 20. Quadriennium restitutionis est utile à principio, continuum verò in progressu.
 21. Quadriennium restitutionis non currit Ecclesia, seu minor probabiliter ignoranti, sed tantum à die scientie numerari debet.
 22. Quadriennio elapso ad restitutionem petendam non est Ecclesia ad illum admittenda etiam per viam exemptionis, vel replicationis.
 23. Restitutio Ecclesie non conceditur adversus quadriennij lapsum, & etiam si agatur de causa beneficii, ut d. 2. 5.
 24. Restitutio in integrum post quadriennium concedi potest à iudice ex rationabili causa.
 25. Causa rationabilis, & iusta ad restitutionem petendam post quadriennium quæ sit, relinquatur arbitrio iudicis.
 26. Restitutio indulgetur post quadriennium stante enormissima lesione, & infra quod tempus preteritum huiusmodi lesione, concedenda sit, ostenditur, n. 29.
 27. Ecclesiam suavitur iure minoris.
 28. Prescriptio temporales brevis vel longi temporis adversus Ecclesiam currit cum remedia restitutionis.
 29. Ecclesia competit restitutio in integrum iure minoris adversus prescriptiones longissimi temporis.
 30. Ecclesia competit restitutio adversus contrahum, licet in illis Prelati iuramentum interueniat de non contrahendo, & quid in minore, ibid.
 31. Ecclesia est audienda omni tempore adversus sententiam nullam.
 32. Quadriennium restitutionis est statutum non solum ad imbecandam, sed etiam ad firmandam litem restitutionis.
 33. Quadriennij lapsus non nocet si per iudicem, vel adversarium feteris quominus causa intra illud finietur.
 34. Tempus nullum præsumitur esse Ecclesia ad restitutionem petendam quidam malè existimant.
 35. Ecclesia restituatur omni casu in quo lassa fuerit.
 36. Distio, tempus, idem significat quod omni casu.
 37. Declaratur text. in cap. cum in literis, hoc tit. in Decretal.

tom. 3. q. 17. art. 13. C. de Petreia in l. si curatores, verbo implendum, n. 6. vers. facit, C. de in integr. restit. minor. Flamin. P. de resignat. benef. lib. 10. q. 8. n. 13. C. arduo in praxi iudicem, & advocat. verbo procurator, num. 12. Sanch. de Matrim. lib. 2. disp. 11. num. 1. C. 4. C. encl. ad Sextum collect. 3. n. 2. Reb. de obligat. iustit. p. 2. l. 6. 2. q. 5. n. 1. Camil. Borel. in summa decis. tit. 66. num. 162. Francisc. Molin. de ritu nuptiarum lib. 1. compar. 3. n. 5. cum segg. vbi à num. 14. subdit hodie non iure Sacri Concilii Trident. sess. 24. de reformat. matrimon. c. 1. iustit. non fuisse matrimonium per procuratorem, & num. 65. addit speciale esse in contractu matrimonij et constitutio procuratoris ad illud contrahendum libera esse debet. Potius autem contrahendi matrimonium per procuratorem ponit Gregor. l. c. verbo casu mandado, tit. 2. p. 4. Sanch. d. disp. 11. n. 6. Reb. d. q. 5. n. 16.

4 Matrimonium sic per procuratorem contrahendum esse Sacramentum, & conferre gratiam, ita lunt Comar. d. p. 2. c. 5. vbi n. 5. Viuald. d. de matrim. n. 41. Petz lib. 5. Ordinem, tit. 1. pag. 2. Angl. in florib. Theolog. quæst. de effectibus matrim. foliis 417. Matien. in rub. tit. 1. gl. 1. n. 13. lib. 5. vbi recap. Sanch. d. disp. 11. n. 27. Reb. d. q. 5. n. 1. Franc. Molin. d. compar. 3. c. 6. 1.

5 Et quomodo alias is, qui constituitur ad negotia, &c.] Ergo procurator ad matrimonium dicitur ad negotia constitutus, ut per Sanch. de Matrim. lib. 1. disp. 41. num. 5.

6 Non poteris deputare alium, &c.] Notatur ad hoc, quod procurator cum speciali mandato ad contrahendum matrimonium constitutus non potest substituere, nisi expresse hoc in mandato continetur, ut per Mozz. de contrah. lib. tit. mandati, §. vnde ad 4. num. 11. ad medium, Sanch. de Matrim. lib. 2. disp. 11. n. 5. Reb. de obligat. iustit. p. 2. q. 5. num. 1. Franc. Molin. d. compar. 3. §. n. 60. Ratio est, quia in gramibus, & aduic. censetur electa industria persone, in qua specie substitutioni locus non est, ut obiectat Menoch. de presump. lib. 2. pres. 18. à prin.

7 Si ad negotia, &c.] Notatur ad huc, quod procurator constitutus ad matrimonium contrahendum non potest illud contrahere post mandatum reuocatum, quamvis reuocatio ipsa ad notitiam procuratoris non pertineat, ut per Fello. in cap. ex parte Decani, n. 9. cum segg. de rescript. Mozz. de contrah. lib. de matrim. §. de naturalibus matrim. n. 32. Comar. de sponsalib. p. 2. c. 4. n. 9. Burg. de Pace conf. 6. n. 8. Cened. d. collect. 1. n. 1. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 63. n. 37. cum segg. Franc. Molin. d. compar. 25. à n. 13. Quod quidem speciale est in matrimonio contra iuris regulam, quæ dicitur procuratorem constitutum ad negotia certiorum faciendum esse de reuocatione, ut ea proficiat. Clem. vnic. de reuocatis. d. cap. ex parte, de rescript. l. si mandasset, ff. mandati, l. 1. §. fin. ff. de contrah. empt. Capr. tom. 1. commun. spin. lib. 2. tit. 5. n. 90. & n. 100. Flamin. de resignat. lib. 9. q. 25. n. 21. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 63. n. 51. Steph. Gratian. discipul. forens. c. 18. à n. 37. & c. 19. n. ult. Camil. Borel. in summa decis. tit. 66. à n. 379. Ratio verò specialitatis est, quia in ceteris contrahibus potest ius supplere consensum contrahentium, illique renitentibus dominium transferre, in matrimonio autem minime potest, nam cum ex reuocatione plane colligatur deficiente consensum constitutus, sine quo matrimonium consistere nullo modo potest, cap. gemma, cap. cum locum, de sponsalib. eosque sequens fit matrimonium postea subsequens nullus esse momenti, ut optime obseruant Sanch. de Matrim. lib. 1. disp. 11. n. 6. Reb. de obligat. iustit. p. 2. lib. 2. q. 5. n. 1. Franc. Molin. d. compar. 3. n. 16. cum segg. & n. 19. subdit sibi veram videtur rationem quod matrimonium consensu vero, & proprio contrahentis perficitur, & quodlibet contrarium consensum

procuratori datus, & consensus proprius, quo quis contrahit matrimonium, proprius hic domini constitutus ut verus præsente debet alteri procuratori fidei, præsente enim fidei veritas, l. filio, quem pater, ff. de liberis, & posthum.

In gloss. Reuocatus, ibi, quod si intrinsecus dominus non reuocare, &c. Notatur ad hoc quod procurator constitutus in quolibet materia cum iuramento de non reuocando, potest non obstante iuramento reuocari, ut per Broet. decis. 107. n. 1. & 2. Rot. Bononiens. decis. 49. n. 21. Rebuff. in praxi benef. tit. forma Vicarius, num. 193. Nauar. in tract. de alienat. rerum Eccles. n. 14. Tiraq. de iure priuilegi. q. 78. Spin. in speculo testam. gloss. 4. princip. n. 7. Flamin. de resignat. benef. lib. 9. q. 31. n. 2. Fr. Emmanuel in explicat. Bulla Cruciatæ, part. 2. in addit. ad §. 9. pag. 161. C. n. 1. de iuram. confirmat. p. 1. c. 1. n. 8. c. & 84. C. de P. teira de empt. c. 30. num. 15. Sanch. de Matrim. lib. 2. disp. 11. n. 5. & lib. 6. disp. 13. infinitis prope modum refert Cened. d. collect. 3. n. 4.

De his, quæ vi, metusue causa sunt.

TIT. XX.

SVMMARIVM.

- 1 Excommunicationis, suspensionis, vel interdicti absolutio, vel reuocatio per viam exortæ non tenet, & extorquens excommunicationem est ipso iure, & mortuus.
- 2 Dmcius temporalis si iniussu metu compellat indicem ut absolutum denotans de interdicto, aut ut relaxet interdictum loci incurrit excommunicationem Papa reservatam.
- 3 Metus annullat sententiam iudicis, qui propter metum illam tulit.
- 4 Metus est trepidatio mentis instantis, vel futuri periculi causa.
- 5 Metus debet esse presens licet futurum sit periculum.
- 6 Metus ut excuset, vel rescindat actum, debet esse iustus, cadens scilicet in constantem virum, & non varius.

CAP. Absolutionis Vnic.

Gregor. X.

REVOCATIO, vel absolutio ab excommunicatione, suspensione, vel interdicto per vim, vel metum extorta non valet, & qui inferunt vim, sunt excommunicati. Colligunt ex Ordin. Cap. Abb. Archidiacon. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Butz. Domin. Monach. Vinian. in ration. lib. 1. pag. 542. Alagona in compend. pag. 189.

Hanc eandem condic. quoad secundam eim partem à ex hoc textu deservit Henric. in summa. lib. 1. c. 10. §. 1. in G. Soan. tom. 3. disp. 4. n. 11. Gamb. de casibus rescript. c. 10. n. 7. in princip. Ruzer. de censuris extra Bullam c. 9. excommunicat. 18. Filline. tract. 1. 4. n. 53. vers. sexta. & n. 19. ego ipse de offic. Episcopi p. 1. alleg. 50. n. 206. secundum Lugdun. impress. nonnullum Bonac. de censur. extra Bullam, disp. 2. q. 2. puncto 15.

De Restitutione in integrum, Tit. XXI. 127

- 3 *Sen etiam interdicti, &c.* Notatur ad hoc, quod si dominus temporalis iniuncto metu compellat iudicem ut absolvat denunciatus de interdicto, aut ut relaxet interdictum loci, incurrit excommunicationem reservatam Papae, ut per Henric. d. lib. 1. §. 4. §. 1. lit. G.
- 4 *Ad excommunicationis sententiam, &c.* Ergo metus annullat etiam sententiam iudicis, qui propter metum illam tulit, ex allegatis per Bart. conf. 60. num. 5. lib. 1. Sebast. Medic. de casibus fortuitis, p. 1. q. 7. n. 7. vers. his promissis, quos refert Facin. fragm. crimin. p. 2. lit. M, num. 4. 4.
- 5 In gloss. *Pam*, ibi, *metu autem est trepidatio mentis instantis, vel futuri periculi causa*. Hanc metus definitionem refertur, & sequuntur Calderin. conf. 10. n. 2. in fine, illas conf. 1. quod metu causa, Socin. iun. conf. 77. n. 6. 7. lib. 1. Causa. de sponsal. p. 2. §. 4. n. 1. Sebast. Medic. in tract. de casibus fortuitis, p. 1. q. 7. n. 3. & 4. Muscard. de probat. cens. 193. n. 6. Sanch. de Matrim. lib. 4. disp. 1. n. 7. ubi huius diffinitionis verba explicat, & declarat.
- 6 In ead. gloss. ibi, *Et exigitur quid presens sit metus, licet futurum sit periculum*. Ita Sebast. Medic. d. q. 7. n. 2. ad fin.
- 7 In gloss. *Subiacere*, ibi, *quid si compulsi per vanum metum, &c.* Notatur ad hoc, quod ut metus excolet, vel rescindat actum, debet esse iustus, cadens scilicet in consistentem vitium, & non vanus, ut per Dec. in l. in maius causa, n. 2. ff. de regul. iur. l. in linterpassat, n. 3. vers. non erge quilibet metus, C. de translat. ubi etiam Curt. iun. n. 1. Ioan. Sehard. n. 2. vers. debet autem esse talis metus, Boer. d. 100. n. 2. Sebast. Medic. d. q. 7. n. 4. Sanch. d. lib. 4. disp. 1. n. 9. ubi propterea dicit metum cadentem in vitium consistentem in iure quandoque vocari iustum, & è contra iniustum, quandoque probabilem, & è contra improbabilem, siue vanum, & latissime Fatin. fragm. crimin. p. 2. lit. M, n. 63. cum multis seqq. ubi latè quando metus dicatur iustus, cadens in consistentem vitium.

De Restitutione in integrum,

TIT. XXI.

SVMMARIVM.

- 1 Ecclesia post quadriennium non admittitur ad petendam restitutionem contra sententiam, vel contrahendum, nisi rationabilis aliqua causa suadeat.
- 2 Ecclesia competis remedium restitutionis in integrum.
- 3 Ecclesia appellations in propositis veniens generaliter omnes etiam inferiores, & non Cathedrales.
- 4 Pia loca, & Ecclesia quoad iuris effectum aequiparantur.
- 5 Hospitalia, & confraternitates in quibus opera charitatis, & pietatis exercentur, dicuntur opera pia.
- 6 Ecclesia potest in integrum restituere adversus sententiam quascunque tam diffinitivam quam interlocutoriam contra se lata.
- 7 Ecclesia, seu minor potest restituere adversus sententiam latam in possessionis iudicio.
- 8 Ecclesia restituatur etiam contra sententiam, quod adversus Praelatum in causa, vel nomine ipsius Ecclesia lata fuerit.
- 9 Infrascriptorum de novo repertorum praetextu potest Ecclesia adversus sententiam in integrum restituere.
- 10 Restitutio in integrum pendente adversus sententiam contra Ecclesiam seu minorem latam, non debet huiusmodi sententia interim executioni mandari.

- 11 *vi, nisi restitutio malitiose fuerit implorata ad preteritandum executionem sententiae, ut n. 11.*
- 12 Restitutio in integrum conceditur Ecclesia adversus contrahendum.
- 13 Restitutio in integrum competit Ecclesia, & minor adversus emptorem, & venditorem, etiam factam sub hasta publica.
- 14 Restitutio in integrum competit Ecclesia, & minor adversus quos contrahunt, & obligationes ex illis descendentes.
- 15 Praelatum Ecclesiae nomine restitutionem in integrum petere debet, vel alius de Ecclesia, si ipse Praelatus ex aliqua causa repellatur.
- 16 Praelatus Ecclesiae, seu alius de Ecclesia tunc demum ad restitutionem in integrum impetrandam nominat Ecclesiae admittitur, quando illa in se, aut in bonis suis lesa fuerit, secus si ipsi Praelati in se laedantur, aut in bonis propriis.
- 17 Restitutio competit Ecclesia, sicut & minori iura quadriennium.
- 18 Quadriennium statim concessum Ecclesia, & minori ad restitutionem petendam, lapsum esse tenetur in dubio probare adversarius, nisi Ecclesia, vel minor contendat illud de iure non potuisse currere.
- 19 Quadriennium iure statutum ad causam restitutionis de integro solum currit negligentibus, non vero legibus impeditur.
- 20 Tempus continuum quod dicitur, ostenditur.
- 21 Quadriennium restitutionis est utile à principio, continuatur vero in progressu.
- 22 Quadriennium restitutionis non currit Ecclesiae, seu minori probabiliter ignoranti, sed tantum à die scientia moverari debet.
- 23 Quadriennio elapso ad restitutionem petendam non est Ecclesia ad illam admittenda etiam per viam exemptionis, vel replicationis.
- 24 Restitutio Ecclesiae non conceditur adversus quadriennium lapsum, & etiam agatur de causa beneficii, ut n. 25.
- 25 Restitutio in integrum post quadriennium concedi potest à iudice ex rationabili causa.
- 26 Causa rationabilis, & iusta ad restitutionem petendam post quadriennium quae sit, relinquatur arbitrio iudicis.
- 27 Restitutio indulgetur post quadriennium stante enormissima laesione, & infra quod tempus praetextu huiusmodi laesione, concedenda sit, ostenditur, n. 29.
- 28 Ecclesia fingitur iure minoris.
- 29 Praescriptiones temporales brevis vel longi temporis adversus Ecclesiam currunt cum remedio restitutionis.
- 30 Ecclesia competit restitutio in integrum iure minoris adversus praescriptiones longissimi temporis.
- 31 Ecclesia competit restitutio adversus contrahendum, licet in illis Praelati iuramentum interveniat de non contrahendo, & quid in minore, ibid.
- 32 Ecclesia est audienda omni tempore adversus sententiam nullam.
- 33 Quadriennium restitutionis est statutum non solum ad inchoandum, sed etiam ad finendum licet restitutionis.
- 34 Quadriennium lapsum non nocet si per iudicem, vel adversarium fuerit quomodo causa iura illud finitur.
- 35 Tempus nullum praescriptum esse Ecclesiae ad restitutionem petendam quidam male existimant.
- 36 Ecclesia restituatur omni casu in quo lesa fuerit.
- 37 Dicitur, semper, idem significat quod omni casu.
- 38 Declaratur text. in cap. cum in literis, hoc tit. in Decretis.

- 41 *Prævaricator quis dicatur, ostenditur.*
 42 *Datus qui allegat, probare debet cum non præsumatur.*
 43 *Consentium unde dicatur, ostenditur.*
 44 *Consentium aliquando idem importat quod recessus, nomen, & exceptio, non translatio.*
 45 *Quadiennium restitutionis non currit Ecclesia, quando vivit Prælati à quo ipsa lesa fuit.*
 46 *Quadiennium restitutionis non computatur Ecclesia, quando illa interea frequenter, & repentinas Prælatorum mutationes passa fuit.*

CAP. Ecclesia. I. Gregor. IX.

- E**CCLIA post quadriennium non admittit ad petitionem beneficii restitutionis in integrum, nisi rationabilis causa iudici hoc persuadeat, ut si manifeste probetur frans, vel prævaricatio super hoc. Colligitur ex Ord. Archid. Geru. Jo. Andr. Anhe. Dominic. Berr. Monach. Franc. Vivian in ration. lib. c. pag. 552. Alagona in compend. pag. 91. remissus Casal in annot. & Ximenis in concord. p. 1. & 2.
- 1 *Ecclesia.* Probat ergo text. hic Ecclesie competere remedium restitutionis in integrum, in idem sunt text. in c. 1. & in cap. auditus, cum alius sup. hoc tit. Clem. vnic. inf. ed. gloss. 1. in l. Restitut. C. x. quibus causis maior. gl. si verbo *anonymum* in arch. de Eccles. su. 5. pro temporalibus collat. 9. tradunt utrobique Doctores communiter gloss. 4. & omnes in d. c. 1. sup. hoc tit. in Decretal. vbi post alios Beron. n. 1. & 3. Mauro. n. 3. & 4. Mench. in frequ. 4. 9. n. 1. Cald. Pereira in l. si curatorem, verbo *minoribus*, n. 60. Mol. in compend. iuris, tit. 5. in præf. n. 9. vers. *sexio*. Molin. de instit. tom. 3. disp. 574. num. 1. & 2. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 601. num. 1. cum seqq. estque indubitata conclusio, ex ceteris à Sfort. in tract. de restit. in integr. q. 3. art. 4. per totum.
- 3 Ecclesie appellatione in proposito veniunt generaliter omnes etiam inferiores, & non Cathedralis, ut per Card. in d. cap. auditus, q. 4. Fab in d. l. Restitut. C. x. quibus causis maior. Item eandem Ecclesiarum capitula, ut per Abb. in d. c. 1. n. 15. vbi Beron. n. 142. optime declarat Sfort. d. q. 3. n. 22. Ac denique comprehendit cetera loca pia, de quibus licet una repetatur specialiter in iure canonum, proit in Ecclesia, militat tamen in illis eadem ratio, & insuper quia privilegia Ecclesiarum, quales hoc censetur, ceteris locis pias communicata dicuntur, iuxta text. in l. *omnia privilegia* 34. C. de Episcop. & cler. Unde quoad iuris effectus pia loca, & Ecclesie æquiparantur, ut bene deducitur ex text. in cap. *requisiti*, vers. *secum autem*, ibi, *aut alius pui locus, de restit.* tradum in specie Doctores specialiter ut per Abb. & Beron. vbi proximi, n. 141. Franch. bier. n. 4. Anhe. n. 4. Roman. sing. 272. Titian. de privileg. pia causa prius. 1. 38. Collan cap. si pater 2. part. verbo *ipsa pauperibus* à nam. 4. Molin. d. disp. 574. num. 2. piores de quibus Cald. Pereira d. verbo *Minoribus*, num. 63. Sfort. d. q. 3. art. 4. num. 16.
- 5 Idem ex prædictis rationibus admiittentes in hospitalibus, confraternitatibus laicorum, & aliis similibus communitatibus, in quibus opera charitatis, & pietatis exercetur, si fuerint Episcopi auctoritate constituta, quia tunc propriè dicuntur loca pia, iuxta text. in cap. 4. de Relig. do. ib. *Relig.* verbo *altaria in elem.* quia ceteris sit, ed. 111. molin. comprobant Gutier. canon. lib. 1. c. 33. n. 29. Vallæ consulti. 103. num. 5. Card. Tusch.

præf. conclus. tom. 4. lit. H. concl. 159. à n. 1. & concl. 1632. num. 6.

[Ad retrahendam sententiam, &c.] Notatur hic text. iunctis verbis sequentibus ad hoc, quod Ecclesia potest restituere sententias contra lesatas, connotant text. in cap. iur. ex literis 5. & in cap. suscitata 6. sup. ed. statim Sfort. in tract. de restit. in integr. q. 7. 32. per totum, Mod. d. tit. 1. q. 1. Gam. l. i. de restit. 1. 10. m. 6. Rebuff. tom. 2. ad leges Gallia, tit. de restit. art. 1. à n. 20. Anton. Gom. var. sem. 1. c. 1. n. 5. vers. *venderimo*, Cald. Pereira in l. si curatorem, verbo, *implendum*, à n. 17. qui quidem licet pro indubitato hoc admittat in sententia diffinitiva, in interlocutoria tamen contrarium est an adversus illam restitutionem Ecclesia, seu minori concedatur, ut per Sfort. q. 68. art. 1. per totum; nam Innoc. in cap. eorum, sup. hoc tit. vbi Card. q. 3. Imol. n. 8. simpliciter teneant nequaquam concedi, eo quod tales sententia levis sit præiudicii, succedenteque proinde reg. l. scio 4. ff. hoc tit. l. si ex causa 10. in fine princ. l. pen. ff. de minorib. l. 1. C. si adversus vendit. pign. iuncta resolutione gloss. 1. in c. 1. sup. ed. quam sequuntur piores congesti per Gabr. commun. sub hoc tit. concl. 1. n. 1. Cald. Pereira verbo *vel adversus* dele, n. 7. Pinel in l. 2. C. de rescind. vendit. p. 1. c. 1. n. 16. concontentes pro modica lesione restitutionem denegari, quibus adde plures alios citatos à Sfort. q. 4. n. 105. vers. in contrarium. Verum contrariam opinionem, in quo quod adversus interlocutoriam comparat etiam restitutionem, probatur gloss. 1. ad finem in l. vlt. C. si minor se maiorem dix. vbi sequuntur Doctores communiter, Berr. in l. diuis n. 6. ff. hoc tit. Albert in l. minor autem, n. 4. ff. de minor. & satis Domin. in præfati, n. 5. Franch. & Anchar. n. 4. Sfort. qui limit. magnam, & modicam præiudicium distinguit, q. 68. à n. 4. ex præf. quæ probatur, in d. cap. eorum, ibi, *interlocuti sumus*, & confirmatur, quia etiam in illa potest consistere lesio, quæ qualisconque sit etiam modica sufficit ad restitutionem, iuxta reg. l. minoribus 6. ibi, *aliquid, ff. de minorib. l. si propriarius* 22. in fin. princ. ff. de damno inf. & sententia gloss. 1. in l. 2. C. si adversus vendit. pign. exceptam communiter ex Legisist. secundum Coll. in l. si quid si sanum, p. 2. ex n. 6. Coo. lib. 1. var. c. 3. n. 11. Pinel, d. n. 16. & alios de quibus Sfort. d. q. 4. n. 105. vers. *tertio*, Domin. comment. iuris Civilis, lib. 22. c. 9. col. pen. & c. 23. vers. 9. qui omnes constanter defendunt ad restitutionem concedendam nihil referre utrum magnam, vel parvam sit minoris, seu Ecclesie præiudicium, rectè interpretantes text. in d. l. scio, ut non simpliciter in modicis restitutionem neget, sed in satis minimis, nec etiam in his absolute, sed ita denum quando maiori summe præiudicent, quod quid valde explicat idem Donel. d. vers. 9. Cetera vero facile intelliguntur si adversarius aliquas nihilominus reperiit species exceptas, in quibus ob speciales rationes non aliter restitutio conceditur quàm si magna interveniat lesio, quarum prima est in pignore iudiciali distracto propter auctoritatem magistratus, de qua intelligenda est d. l. si ex causa 9. Secunda in pignore conventionali, quod creditor iure creditoris dist. xii. de qua loquitur d. l. 1. C. si adversus vendit. pign. Tertia denique in venditione rei minoris, quæ testando seroari nequit, de qua intelligendos est text. in d. l. pen. vbi optime gloss. 1. in 2. intellect. ff. de minor. iuncta l. *aut prater* alias l. *scio* fine 5. quas situm in fine, ed. tit. l. *teret* Donel. d. c. 9. col. ult. ad finem, quomvis aliter ratiocinetur Ant. Fab in rationalibus finemque legi.

Primo amplia Ecclesia, vel minore non posse restituere adversus sententiam latam in possessoriis iudiciis, quæ interlocutoria est, iuxta text. in cap. ult. vers. de possessione 2. q. 6. nam quamvis talis sententia propter decedat

De Restitutione in integrum, Tit. XXI. 129

decisionem *Lonica*, C. si de moment. possess. levis per-
iudicij dicatur, quod procedit habito respectu ad
causam dominij, cuius respectu momenti solet appel-
lari, c. 1. ubi: *Item momenti, quoniam proprietatis de causa*
possess. nam quoad se magni momenti censetur, ex reg.
5. commentum, Infit de interdict. acque ita in illa locum
habere debet regula generalis nostri text. cum simili-
bus; ex quibus predictam restitutionem respondens
fundamentis contrariis probavit optime gloss. vlt. in d.
Lonica. C. si de mom. possess. vbi Bart. Bald. Albertic. n. 3.
Salicet. col. 3. sequitur Domin. in presenti n. 6. Franch.
& Anchar. n. 4. Zuchard. in l. fin. d. 450. C. de edito D.
Adriani, Rebuff. tom. 2. ad leges Gallia tract. de restit.
art. 1. gloss. 1. in fine, Molin. de primis. lib. 1. cap. 52.
mem. 64. Gutier. proli. lib. 2. g. 83. num. 2. & in pos-
teriorio retinenda amplectitur latissime disputans
Menoch. reuoc. 3. retin. ex num. 83. vsque ad n. 866.
& in iudicio adspiciende idem Menoch. remed. 4.
adpse. num. 906. eleganter Sfort. d. quest. 68. art. 6. per
terminum.

8 Secundò amplia Ecclesiam non modò esse resti-
tuendam eontra sententiam aduersus se laram, sed
etiam contra illam, quæ aduersus Prælatum in causa,
vel nomine ipsius Ecclesiæ lata fuerit, vt probat ex-
pressè text. in l. vlt. C. si aduersus rem iudic. iuncta æqui-
paratione, quæ inter minorem, & Ecclesiam, rutores,
& Prælatos iure constituta repetitur, notant gloss. vlt.
Bart. & Paul. ibi n. 1. Doar. eod. tit. col. 2. Manric. de in-
tegr. restit. c. 101. Sfort. q. 72. n. 20.

9 Tertiò amplia etiam præteritis instrumentorum
de nouo receptorum posse Ecclesiam aduersus sententiam
in integrum restitui, vt vlt. generaliter reg. huius
text. deduci videtur ex cap. cum alio d. 1. versum igitur
iuncta gloss. verbo de gratia, de priuileg. notantque
Doctores communiter post gloss. verbo publico in l. In-
superatores, ff. de re iudic. & verbo grana in l. sub specie, C.
eod. tit. Domin. in presenti num. vlt. Anton. in d. cap. cum
alio, n. 45. & 58. omnes in d. Imperatores vbi las. n. 8.
Donel. col. 2. Sfort. q. 75. n. 7. Cenal. commun. contra com-
munes, tom. 3. g. 840. n. 43.

10 Quartò amplia aded Ecclesiæ, seu minori restituti-
onem in integrum contra sententiam iure concedi,
vt illa opposita, & pendente non debeat interim sen-
tentia executioni mandari, vt bene deducitur ex æqui-
paratione, quæ inter appellationem, & restitutionem
facit text. in l. si causa cognita 32. vbi in specie post
alios Padilam. 5. C. de transact. iuncta reg. l. 1. ff. ul.
nouari appellat. pend. & ex decisione text. in l. vlt. C. in
integ. restit. postul. ne quid noui fiat, cuius argumento
ita originaliter docuit gloss. ibi verbo restitutione, &
verbo dehere, probat text. in l. pen. iuncto summario
Bart. ff. de auctor. autor. Conat. proli. c. 25. n. 7. Franc.
Maz. de off. 3. n. 7. cum seqq. p. 1. Lancet. de attent. p. 2.
c. 18. n. 10. cum seq. Muel. in imperio iuris, p. 1. tit. 5.
g. 3. num. 17. cum sequent. Cald. Pereira in l. si enu-
teretur verbo per quod primum, n. 18. cum seqq.
Sfort. de restit. q. 43. d. n. 2. Valade partit. c. 39. n. 43.
cum seqq.

11 Limita tamen vt superscdias non procedant casu,
quo restitutio malitiosè fuerit impetrata ad proclama-
tionem executionis sententiæ, tunc enim post illam ne-
quamquam impenditur, vt est text. qui in hoc casu pro-
cedit, & quem Doctores magis communiter sic in-
telligunt, in cap. suscitata, vers. nos, hoc tit. vbi gloss.
verbo pensata, & ibi omnes gloss. verbo tenebit in cap.
super eo, de offic. deleg. Cald. Pereira d. verbo per quod
primum, d. n. 27. Lancet. d. c. 18. n. 45. cum seqq. Lancet.
Sfort. d. q. 43. d. n. 69. & 76. Valade d. c. 39. d. n. 49. Morl.
d. q. 1. num. 18.

12 Vel contractum.] Collige ex text. non solùm contra

sententiam, sed etiam aduersus contractus restitucio-
nem in integrum Ecclesiæ concedit, vt notant Host.
hic n. 5. Franc. & Domin. n. 2. gloss. verbo restitutionem
in fine, in cap. auditu sup. hoc tit. Redoan. de rebu. Eccles.
non alien. tit. de restit. in integ. in princ. n. 1. & vlt. a
text. in c. 1. sup. hoc tit. vbi optimè Becot. n. 1. Mant.
num. 4. deducitur ex generali reg. Inreconsulti in l. aut
prætor 7. in princ. ibi, sine contrailu sit, ff. de iur. iur.
vbi in minore ita agnoscunt Bart. Fulgosi. Eguinar.
Cujac. & alij.

Primò igitur ex dictis inferitur aduersus contra-
ctum emptionis, & venditionis Ecclesiæ, sicut & mi-
nori restitutionem in integrum competere, notat
Ecclesiæ gloss. hic verbo contractualum, in princ. text, se-
cundum intellectum gloss. 1. ibi in c. 1. sup. hoc tit. vbi
post alios Becot. n. 1. Redoan. d. tit. de restit. in integ. in
princ. n. 11. Ex in minore d. l. aut prætor, in princ. vers.
proinde, l. patri 28. ff. si pecuniam vers. prædium cum se-
quentibus l. si in emptione 36. l. pen. ff. de minorib. l. vlt. C.
si aduersus vendit. tradunt Gomez. tom. 2. par. 2. l. 4. m. 1.
hæc Sfort. de restit. q. 57. per totam, amplianes pro-
cedere non solum quando Ecclesiæ, & maior læsi
fortit in emenda, seu vendenda re ipsa, quam
scilicet emere, aut vendere non expediebat, iuxta
terminos text. in l. si sine 6. interposito, vbi notat hæc,
ff. de aduoc. iur. sed etiam vbi tantummodo in
prelio, seu valore rei læso interuenit, iuxta text. in
d. 4. si pecuniam, vers. prædium, & vers. item ex diuerso
in cum similibus. Ampliat quoque vt procedat etiam
in emptionibus, & venditionibus factis sub hasta pub-
lica, aduersus quos minorem, & Ecclesiam posse re-
stitui deducunt ex l. si in emptione 36. ff. de minoribus
& ex text. expresso in l. aut prætor 7. l. hader, vers. quæsi-
tum, alias l. exi sine l. in princ. ff. eod. tit. vbi post an-
tiquiores notant Cujac. & Eguinar. èstque doctrina
Bart. in l. si tempora, num. 7. vbi Rebuff. Plat. & alij
C. de fide, & iure hasta sise. lib. 10. quem refert & se-
quitur Sfort. q. 57. num. vlt. cum alio, qui in pro-
posito conueniunt Cald. Pereira verbo vel aduersus
dolo, num. 3. Valac. conf. 109. per totam, Morl. d.
titul. 5. quest. 1. num. 46. Auil. ad cap. 32. Præterea
num. 12.

Secundò inferitur quòd aduersus quasi contractus,
& obligationes ex illis descendentes Ecclesiæ, & mi-
nori in integrum restitutio competat, vt bene deducit
ex generali reg. l. aut prætor in princ. ibi, sine con-
trailu sit, sine quid aliud, l. non noua 45. ff. de minor.
notat Donel. comment. iuris Cindis, lib. 21. c. 8. vers. sic
ergo, & prosequitur vltra alios læc Sfort. q. 61. per to-
tam, vbi n. 25. ponit exemplum in Ecclesiæ, quæ
aduersus electionem de suis Canonicis non factam
poterit restitui.

Postular se admitti.] Intellige per Prælatum, qui ap-
pellatione Ecclesiæ in proposito conuenit, quæ
cùm illa tanquam persona ficta hoc per se facere non
possit, Prælatum ipsius nomine restitutionem petere
debet, vel in illa ex aliqua causa repellatur, vt quia
inhabilis, aut quòd his cum ipso veniat, per alium
de Ecclesiæ, seu curatorem peti debet, vt bene decla-
rant gloss. hic post casus positionem, notab. vlt. gloss. 2.
in Clement. unica, infr. hoc tit. Franch. hic num. 1.
Hostien. 6. Anchar. notab. 3. Domin. num. 1. & 6.
vers. quæro per quem, Sfort. quest. 31. num. 19. cum seqq.
Redoan. de rebu. Eccles. non alienam. quest. de restitu-
in integ. g. 6. num. 2. addentes Prælatum ad hanc re-
stitutionem impetrandam admitti etiam sine speciali
mandato, vt vlt. reg. 2. & modò citatos concludant,
Specul. hoc tit. g. 2. num. 22. Abb. in cap. suscitatus
num. 6. & ibi Card. quest. 2. sup. hoc tit. Conat. lib. 1.
var. cap. 6. num. vlt. vers. 9. Manric. in tract. huius tit.
c. 27.

16 *2. 27. n. 1. cum segg. Sfort. d. loco. n. 33.* Ad quam quidem restitutionem in integrum impetrandam omnia Ecclesia Prelati, seu alij de Ecclesia tunc demum admittuntur quando illa in se, aut bonis suis laesa fuerit, sedus si ipsi Prelati in se laedantur, vel in bonis propriis, tunc enim praedicto beneficio non gaudere docet notabiliter *d. gloss. 2. in d. Clem. vnic. infra hoc tit. vbi Card. n. 14.* Abb. n. 10. cum segg. B. rolin. c. 1. sup. eod. n. 142. Redoan. d. 3. n. 9. Couar. d. lib. 1. c. 4. n. 3. Sfort. 4. 3. art. 3.

17 *Si quadriennij spatium, &c.* Notatur ad hoc, quod restitutioni competat Ecclesiae, sicut de minori intra quadriennium, vt per Gregor. l. 8. verbo *quarta anno*, tit. 19. p. 6. Vincent. de Franch. Neapol. decif. 106. n. 10. Sord. decif. 136. Sfort. p. 1. q. 20. Donel. comment. iuris Civilis, lib. 21. c. 5. col. fin. & c. 9. Cald. Petreia quest. forens. lib. 1. quest. 2. n. 20. Bernard. reg. 6. 53. Mald. de probat. censuf. 1. 176. Moit. d. tit. 5. quest. 5. Baptista Costa de scilicet scientia & ignor. cent. 2. dist. 19. n. 6. Caudol. in praxi iudicem, & advocat. verbo *Restitutio* num. 5.

Advertere tamen oportet, quod lapsus quadriennij in Coria non attenditur, vt explicitissime fuit dictum in Rota, & signanter in *Bergomen. legat. 15. Nouemb. 1610.* coram R. Atzebaten & in *Adrian. iurisdictionis* 27. Iunij 1622. coram R. P. D. meo Pironano, & in *Romana restitutionis in integrum* 20. Maij 1624. & 18. Aprilis 1625. coram bonae mem. Patriarcha Manzanedo, & apud Borat. decif. 431. num. 7. & decif. 604. num. 13.

18 *Postea fit lapsus.* Quod quidem quadriennij spatium lapsum esse tenetur in dubio probare aduersarius, neque Ecclesia, aut minor adstringuntur ostendere se esse adhuc intra tempora restitutionis, vt bene docentur ex l. si minorum, vers. & tempora, C. hoc tit. per quem ita est magis communis Doctorum sententia ex pluribus de quibus Sfort. q. 39. art. 1. vers. in contrarium, Mald. de probat. censuf. 2. 6. num. 2. & censuf. 138. 1. per totam, Cald. Petreia in d. l. si curatorem, verbo *infra legitimum*, n. 19. vers. *sed contrarium*, Moit. d. tit. 5. q. 10. n. 3. ex quibus Sfort. d. art. 1. & Mald. d. censuf. 1282. eleganter aduertunt quod si a parte reus conuenit quadriennium lapsum esse, Ecclesia autem, vel minor contendat illud de iure non potuisse currere propter impedimentum, quod suberat, vel si currere ex aliqua tamen rationabili causa, adhuc post illud restitutionem concedendam esse, onus probandi hoc iudicem incumbere, vt tenent Card. in cap. cum ex literis opposit. 2. in fine sup. hoc tit. secundum quae declarandus erit text. notetur in vers. nisi, ibi, probetur, intelligendo scilicet per Ecclesiam, vt tenent gloss. ibi, & expresse Monach. n. 4.

19 *Et negligenter emisit, &c.* Notatur ad hoc, quod quadriennium iure statutum in causa restitutionis in integrum solum currit negligensibus, non verò legitimis impeditis, qui negligentes nequaquam dici valent, vt per gloss. verbo *quadriennij*, & verbo *causa*, in praesenti, & ibidem Hoff. n. 6. Domin. n. 9. Franch. n. 8. & 9. Redoan. de rebus Eccles. non alien. q. 23. de restit. in integr. 4. 1. n. 10. Cald. Petreia in l. si curatorem verbo *infra legitimum*, n. 3. cum segg. Sfort. q. 19. n. 36. cum segg. & q. 20. d. n. 32.

20 Non obstat quod huiusmodi quadriennium est continuum, ex l. vlt. C. de temp. in integr. restit. & Clem. vnic. infra eod. & continuum tempus illud dicitur quod omni tempore, & omnibus currit, etiam legitimis impeditis, & in hoc à tempore vili discriminatur, quod neque tempore impedito, neque impeditis cedit, in iuxta textum l. 1. ff. de iur. & temp. praescript. & in l. vlt. C. de praescript. longi temp. notant in specie gloss.

verbo *continuum* in d. Clem. vnic. vbi Imol. num. 16. cum duobus segg. & verbo *supernacuum* in d. l. C. de temp. in integr. restit. eandemque differentiam recipiunt communiter Doctores, vt post antiquiores tradunt Bard. de tempore vili, & continuo, c. 2. n. 6. cum segg. Sfort. d. q. 19. n. 13. Bald. de praescript. 1. p. 4. q. 6. num. 3. Card. Tolch. praet. censuf. tom. 3. lit. T. censuf. 33. Quia respondetur quadriennium restitutionis esse quidem utile à principio, ita vt non incipiat currere nisi omnia impedimenta cessante, postquam verò inceperit, & ita in progressu continuum esse, vt vtrumque probat text. sic intelligendus in d. vlt. C. de temp. in integr. restit. ibi, continuum, & ibi, ex die ex quo annus viliis correat, in d. vlt. & quomodo modum, vltique ad finem, Fab. in ration. Litra vtile, in princ. ff. de minorib. 4. Cald. Petreia d. verbo *infra legitimum*, n. 1. Card. Tolch. lit. R. censuf. 398. n. 9. & 16. & in hoc sensu accipi debet text. in d. Clem. vnic. ibi, continuum, vbi Card. n. 28. & 10. quamvis gloss. eod. verbo in fine, contrarium in eam dixerit.

Vnde quadriennium huiusmodi non currit Ecclesiae, seu minori probabiliter ignorantis, licet per centum, aut plures annos steterit absque eo quod restitutionem impetrante, sed tantum à die scientiae numerari debet, vt satis deducitur ex decisione huius text. ibi, negligenter emisit, vbi Prob. ad Monach. n. 8. & 12. & fuit originaliter celebris sententia Bald. in l. falsum, n. 3. C. si ex falsis instrumentis, quam sequuntur Menoch. remedi. 15. recap. n. 11. cum segg. Sord. censuf. 576. num. 11. Capuaq. decif. 418. num. 6. p. 2. Marefcot. var. resal. lib. 2. c. 95. n. 9. Girib. Suria decif. 106. num. 10. Cald. Petreia de verbo *infra legitimum*, num. 1. Card. Tolch. d. censuf. 198. num. 9. 19. & 41. Simoncel. de decretis, lib. 3. tit. 9. num. 6. & insinuat alij relati per Sfort. q. 19. n. 37. vers. in contrarium, inde aduertentes nullo etiam longissimo tempore praescribi huius iuri petenti restitutionem si per totum illud tempus probabili darentur ignorantia lesionis, ne illa postea conueniret necessarium esse dare restitutionem huic ignorantis ex capite iustae ignorantiae aduersus lapsum quadriennij, & ita conneceat restitutionem in integrum petendam contra reg. l. interdu, inuncta gloss. magna ibi ad med. ff. de minorib. quamvis in hoc contrarium voluerit Couar. in cap. alma mater, p. 3. 6. 1. in fine, & n. 4. Corn. censuf. 244. n. 1. lib. 4. & alij, de quibus Sfort. vbi praenot. n. 38. quorum sententia confunditur ex praedicta ratione, & ex eo, quia si tempus non incipit currere ignoranti, quomodo praescriptio locum habere potest.

Sufficit tamen scientia procuratoris habentis speciale mandatum ad petendam in integrum restitutionem, qui si eam intra quadriennium non petierit, praescribit domino, Corn. censuf. 144. n. 7. inuncto n. 3. lib. 4. Rot. decif. 719. n. 1. & 5. p. 1. diuers.

Ignorantia enim debet esse probabilis, ac omni ex parte excusabilis, nam sufficit scientia praesumpta & ex coniecturis etiam si sit remota, Dec. censuf. 436. n. 9. Odd. d. q. 20. n. 4. cum segg. Menoch. remedi. 15. recap. n. 15. Girib. Suria decif. 106. n. 10. ad fin. Marefcot. var. lib. 1. c. 16. n. 2. Rot. decif. 187. n. 3. cum segg. p. 1. diuers. & in Romana Saluiani coram Iusto, improbi. pee Marefcot. de censuf. p. 2. pag. 248. sub n. 2. vlt. nec obstat, & in Florentina benorum 17. Nouemb. 1595. coram bonae mem. Card. Pamphilio sen.

Non est ad beneficium huiusmodi aduertenda, Primò intellige, & amplius etiam Ecclesia ad huiusmodi beneficium restitutionis postulat se admitti per viam exceptionis, vel replicationis, iuxta terminos l. nam postea 6. si minor, ff. de iur. & nec nro 18. 5. exemplo, ff. ex quibus causis maior. c. 1. signilibus, adhuc enim in his terminis

De Restitutione in integrum, Tit. XXI. 131

terminis elapso quadrienio audiendi non est, vt vlt. generalem regulam huius text. & Clem. vnic. inf. ad. probat expel. v. text. in d. 5. si minor, vers. praterea, vbi post gloss. vlt. notant Paul. num. 1. Iul. num. 1. & 6. Curt. in 4. Signor. 1. cum segg. Anch. num. 1. Franch. num. 7. hic, Redoan. de rebus Eccles. non alien. q. 2. 1. de restit. in integr. 5. 1. n. 1. 4. Couar. prael. cap. 1. 5. n. 4. vers. vnde minor, comprobatur latè Cald. Pereira verb. infra legitimum, n. 15. Card. Tulech. ltr. R. concl. 298. n. 88. sequuntur Sfort. cum pluribus à le citatis q. 19. n. 50. & q. 35. n. 41.

24 Amplia secundò, vt nec per viam restitutionis in integrum possint Ecclesie, vel minor post lapsum huius quadrienij audiri, vt bene notant Franch. lre n. 7. vers. & aduer. primò, Card. in d. Clem. vnic. n. 13. inf. ad. licet enim verum sit illos posse restitui aduersus lapsum temporis, in quo se lasi affecerunt, iuxta text. in d. Clement. vnic. gloss. hic, verbo contractum, vbi notatur, nonquam tamen aduersus lapsum huius quadrienij restituito erit concedenda, vt satis deducitur ex d. Clement. vnic. ibi, & causa restitutionis huiusmodi, &c. ex eoque confirmatur, quia aliis daretur restitutio ad restitutionem implorandam, & ita sequeretur processus in infinitum contra doctrinam gloss. vlt. ad fin. in l. interdum, ff. de minorib. Mod. d. tit. 3. in preclud. num. 1. vers. vlt. minus obstat, & q. 5. num. vlt. vers. neque obstat numm.

25 Tertio amplia, vt etiam agatur de causa beneficiæ, alihoc post quadrienium restituito concedenda non sit, vt per Cassad. decs. 2. hoc tur. Anton. ad cap. audientiam. col. 2. de rescript. Pote. decs. 6. §. lib. 1. in antiq. aliis decs. 59. & seg. lib. 2. & decs. 570. lib. 2. in correctis, Hieton. Gabr. caus. 18. 4. n. 1. 1. Ludou. Gom. decs. 7. de restit. in integr. Rot. decs. 2. 3. num. 2. lib. 2. & decs. 8. 5. lib. 3. p. 3. diuers. Flamin. de resignat. lib. 5. q. 7. n. 8. 3. cum segg. quamvis per contrarium aduersus sententiam latam in causa matrimoniali, vel simili, que non transit in rem iudicatam, quocunque tempore etiam lapsò quadrienio possit implorari, vt docent Felin. in cap. leonard. 5. in fine, de re iudic. & in cap. acceptum, col. 2. de fide instr. Anton. in cap. ex parte, de restit. spualia, quos sequitur Cald. Pereira d. verbo infra legitimum, num. 6. sicut Sfort. d. q. 19. n. 58. vbi à n. 31. plures similitudines cumulat.

26 Aut alia rationabili causa, &c. Verba huius vers. non reperiri in Extraneis antiqua, Greg. IX. sed addita fuisse à Bonifacio patet gloss. hic, verb. aut alia, quicquid autem sit, ille textus expresse probat posse iudicem ex rationabili causa restitutionem in integrum post quadrienium concedere, vt notant communiter Doctores in praesenti, & in l. vlt. C. de tempor. in integr. restit. vbi Altiq. n. 3. & post alios Mench. d. n. 3. c. 1. n. 35. Sfort. q. 19. n. 65. & 82. Card. Tulech. ltr. R. concl. 298. n. 75. & 79.

27 Quæ autem sit rationalis & iusta causa, quæ superpetione mouere debeat, licet certa regula tradi non possit, subindeque ipsius arbitrio sit relinquenda, eò in iure expressa non inuenitur, sed ff. de iure deliber. c. de causis de offic. deleg. necessest tamen huiusmodi arbitrium ad illas tantum causas erit restringendum, quæ iustum impediunt impedimentum, propter quod Ecclesia vel maior non potuerunt debito tempore restitutionem implorare, vt aduertit Sfort. d. q. 19. n. 83. 1.

28 exemplificat optime gloss. vlt. hic, vbi inter alias causas numerat eminentissimum damnum, id est, enormissimam læsionem, qua statim post quadrienium restitutionem indulgeti eum eadem gloss. notant Probat. ad Moan. b. hic, n. 10. cum segg. Doctores communiter in cap. ad nostram, per text. ibi, de rebus Eccles. non alien. & in c. cum ex literis, vbi post Ionn. And. Bellem. n. 2. &

alios sub hoc tit. Couar. lib. 1. var. c. 2. n. 10. Coll. in 5. & quid sit tantum, p. 2. n. 80. cum segg. Cassad. decs. vnic. n. 1. de empt. & vendit. Alex. conf. 150. n. 6. lib. 7. Rot. decs. 2. 4. in fin. p. 4. diuers. Ioan. Gare. de expens. c. 18. n. 36. Cald. Pereira in d. si curatorem, verbo infra legitimam, n. 9. Sfort. q. 19. n. 66. Card. Tulech. d. concl. 298. num. 75. Barz. decs. 4. 1. 4. num. 10. & decs. 4. 5. 1. in fin. Ginebra d. decs. 106. num. 12. Coccein. decs. 4. 4. 5. & fuit dictum in Romana restitutionis in integrum 18. Aprilis 1625. coram bonæ memoriæ Patriarcha Mantuano.

Circa tempus verò infra quod elapso quadrienio sit concedenda restituito ptzetis læsionis enormissimæ variant Doctores, aliis aliud tantummodo quadrienium concedendum, vt Xour. alleg. 1. r. num. 4. aliis quadraginta annos, vt facit Ioan. Gare. d. cap. 18. num. 37. aliis denique triginta, quod restituito hæc officio iudicis expeditur, vt sententiæ Cald. Pereira d. verbo infra legitimum, num. 10. Becan. conf. 177. n. 4. 1. lib. 1. Conar. d. cap. 1. n. 12. Coll. d. p. 1. n. 8. 3. Motil. tit. 5. in preclud. num. 15. in fin. Sfort. d. quest. 19. num. 2. vbi agit quando pretexto alterius causæ restituito post quadrienium fuerit concedenda, & d. num. 89. tractat an sufficiat in proposito manifestè constare de læsione ad effectum vt index post quadrienium possit restitutionem indulgere, & d. num. 85. quod dicendum tradit li ex censu partium quadrienium prorogetur.

Datur etiam restituito in integrum adhuc post quadrienium, quando sententia est notoriè iniusta, Cæf. de Gest. decs. 15. num. vlt. de prebend. & fuit dictum in Præfatione bonorum 11. February 1614. coram Card. Sacrat.

In gloss. Ecclesia ibi, quæ fingitur iure minoris. Hanc regulam ponunt Bernard. vbi Salzed reg. 219. Gare Falcon. reg. 216. Sfort. de restit. in integr. p. 1. q. 3. art. 1. & 4. Vnde à maiore ad Ecclesiam potest etiam argumentum Emcard. in sua centur. legal. pag. mibi 341. vbi aliquas refert doctrinas ex quibus utraq; restituito minoris scilicet, & Ecclesie à pari procedunt, suntque omnia ferè communia utriusque tam in iudiciis, quam in contractibus, quamvis non ignorent aliquas etiam inter vtrumque repetiti differentias nota dignas, ex quibus sit huiusmodi regulam non esse perpetuam, quinimo minorem, & Ecclesiam haberi in proposito tanquam excedentia, & excessa.

In gloss. Contractum, ibi, vel contra lapsum temporis, &c. Licet verum sit illas præscriptiones hecui, vel longi temporis, quæ olim contra minores mero iure enerebant, cum spe tamen restitutionis, hodie ipso iure non cedere post decisionem, l. vlt. C. in quibus causis in integr. restit. nihilominus tamen hoc in Ecclesia non ita se habet; in illa enim locum non habere dispositionem d. l. vlt. quoad illas temporales præscriptiones, quinimo illas aduersus Ecclesiam cedere, cum tamen restitutionis videretur optere probare text. in d. Clement. vnic. ibi, aduersus lapsum temporis, iuncto ibi, & si minor quadrienio, &c. voluit gloss. verbo d. vlt. in aurb. quæ aduocet, C. de sacrosanct. Eccles. vbi Bart. n. 1. & cum ea Doctores omnes pertransierit testatur Berol. in cap. 1. num. 135. sup. hoc tit. lenit expressè gloss. agens de præscriptione triennij in cap. placuit il. 2. verbo pertineant. 16. quest. 3. sequuntur Ioan. Andr. Host. Anch. Card. & alij citati à Sfort. q. 88. n. 35. Mench. de success. creat. 5. to. n. 6. rationem differentie assignantes, nam cum Ecclesia nunquam debeat esse talis, semperque privilegio minoris fruatur, nunquam præscriptiones illæ aduersus illam possent incipere, quod quidem maximum erat inconueniens, neque ita ceretur, tunc cessat in minoribus, contra quos etiam durante

stante minori etiam tales prescriptiones non possunt currere, illa tamen finita bene valent incipere, vt aduersus Berol. d. n. 125. post alios dicentes nunc esse vnum ex casibus in quibus Ecclesia circa restitutionem minori non paritatur.

- 32 Circa prescriptiones vero temporis longissimæ triginta, vel quadraginta annorum quicquid teneant glossæ supra citatæ, verius est Ecclesie aduersus illas restitutionem in integrum competere iure minoris, in quam sententiam magis videtur inclinare glossæ. In d. auth. quas ultiores, & sequuntur ibi Bart. Paul. & alij, Prob. ad Monach. n. 9. hic, Card. n. 17. Invol. mon. 17. in d. Clem. vnic. Bellam. n. 9. Anton. n. 16. in d. c. andois, Redoan. de reb. Eccles. non alienandis. q. 23. respu. q. 1. m. 1. Doar. ad tit. c. de temporib. restitutionum, col. 2.

- 33 In ead. gloss. ibi, Nota tamen quod quando Ecclesia, &c. Circa restitutionem Ecclesie competentem aduersus contractus notabilem ampliationem, & declarationem ponit glossæ. in presenti, vt scilicet illa concedenda sit, licet in ipsi contractibus Prelati iuramentum interim veniat de non contraveniendo, sic limitata in Ecclesia decisione text. in l. 1. & in auth. Sacramenta puerum, c. si solueris vendit, qua intentæ licet in contractibus minorem esset restitutionem, si ipsi iurauerint non contravenire, non ita tamen in contractibus cum Ecclesia celebratis, quamvis à Prelato iurali proponantur, notant post gloss. Host. & Franchan. n. 5. vers. in ead. gl. Domin. n. 9. hic, Id. in d. mth. Sacramenta puerum, n. 62. & 64. vbi Paul. n. 4. Gutier. tom. 1. 41. ac alij, de quibus Gabr. communio sit minorib. conclus. 5. n. 11. Seraph. d. prim. leg. iuram. prim. leg. 83. m. 7. Mol. in tempore tit. 5. q. 1. m. 53. Card. Tusch. tom. 4. lib. 1. conclus. 5. 15. varias assignantes differentie rationes, inter quas licet Bart. citatus à Mol. vbi proxime, hoc tribuat specialis favori Ecclesie, verius tamen est id procedere secundum ordinarias iuris regulas, secundum quas cum ipsa Ecclesia iurare non possit, quia est corpus fictum, si vt ex iuramento Prelati iurantibus non contravenire nullatenus obligetur si laici existit, vitiose factio contra illius utilitatem, quo casu non valet tale iuramentum, nec obligat cap. siue 17. c. intellecto 12. de iur. iur. c. 1. in fine, de hic quo sunt à maiori parte Caput. Card. Tusch. d. l. 1. conclus. 509. quod fecit est in minore, qui eam ipse iurare possit, cap. pueri, ibi ante annos quadraginta, 2. q. 5. Soar. de Relig. tom. 1. lib. 1. de iuram. cap. 14. n. 5. Sayt. in claus. Regia, lib. 5. c. 1. m. 8. iuramentum à se prelatum de non contraveniendo tanquam ipsius solum continens preiudicium, neque vergens in dispendium salutis eterne, tenetur obsequare, ex reg. c. cum contingat de iur. iur. sententia Host. Franc. & Mol. citatus ibi.

34 In gloss. Per beneficium, ibi, quia si per viam iuris communis fecit, vt si diceret sententiam nullam, &c. Tunc enim non tantum iura quadriennium, sed omni tempore Ecclesia esset audienda, iuxta tradita per Vauz. de nullitat. tit. quæstio, & inter quod tempus, n. 8. Afflic. decis. 178. n. 5. Tiraq. de retru. lig. 1. 16. gloss. 2. m. 18. cum quibus declara. An autem in Ecclesia, vel minor agant de nullitate sententiarum, vel contractus pendente iudicio nullitatis curat quadriennium restitutioni statutum disputat Cald. Pereira in d. l. si curatorem, verbo infra legimus, n. 13. & 14.

- 35 In gloss. Quadriennium statum, ibi, infra quod oportet quod assensu, & finit causam. Vnde hæc gloss. quadriennium de quo hic esse statum non solum ad inchoandum, sed etiam ad finendam litem restitutionis, vt per Anch. hic, n. 2. Bernard. reg. 63 in princip. Malicard. de

prob. concl. 112. n. 1. Sfort. q. 19. n. 18. & 94. Redoan. de reb. Eccles. non alienandis, q. 23. respu. q. 1. m. 1. Doar. ad tit. c. de temporib. restitutionum, col. 2.

In ead. gloss. ibi, Nisi per iudicem, &c. Notatur ad hoc, quod si per iudicem, vel aduersariis ceteris quominus causa iuxta quadriennium fuisset, lapsus illius nullatenus noceret, vt per Cyn. n. 1. & Bart. n. 9. in d. l. vlt. c. de temporib. in integr. respu. Varil. conf. 65. m. 60. lib. 3. C. alia decis. 3. sub hoc tit. Abb. in d. c. cum ex litteris, n. 14. Afflic. decis. 170. n. 4. & 5. Donel. commentar. iuris Civilis, lib. 2. c. 105. per Cald. Pereira in d. l. si curatorem, verbo infra legimus, n. 2.

In gloss. Admittendum, ibi, reprobatur est ergo, &c. Refert hæc gloss. improbi in presenti quorundam antiquorum opinionem, qui vethorum coetici inherentes exilimabant nullam Ecclesie præsumtum esse tempus ad restitutionem, quasi semper populi sit, per text. in c. 1. sup. hoc tit. ibi, debent semper iuxta feruari, cuius etiam opinionis meminit gloss. 4. ibid. ad quam sententiam reiciendam text. hic præcipue emanavit, vt tradunt Specul. p. 2. sub hoc tit. hic, autem quantum tempus, n. 2. Sfort. q. 19. m. 21.

Non obstat d. sup. 1. ibi, semper, quia illic idem importat quod, omni casu, quia Ecclesia restituitur omni casu, in quo laici fuerit, prout bene vltra d. gloss. 4. & Specul. citata hoc intellexere Redoan. d. q. 1. de respu. in princip. m. 9. & 10. Mori. d. tit. 5. in prelat. m. 15. vers. neque obstat, dicto enim, semper, aliquando idem significat quod, omni casu, vt tradunt per me citati in tract. de ditionib. doli. 361. n. 2. secundum Lugdunc n. impref.

Neque etiam obstat text. quo iidem antiquiores monentur in d. c. cum ex litteris hoc tit. in Decretalib. vbi Ecclesia fuit audita ad restitutionem in integrum contra sententiam postulatam, & proseguendam multo post quadriennium, vt pungit & prolequitur gloss. 2. ibidem, cum sententia de qua ibi laici fuerit per Eugenium Papam, qui octo annis vixit, vt constat ex Platina. & Illicia in eius vita, tunc illo tempore restitutio non fuit petita, fed postea coram Anastasio successore Engenij, vt text. ait, quinimo nec ab ipso Anastasio, sed postea Celestino concessa, & tandem coram Innoc. VIII. auctore textus venientia, inter quorum Pontificum tempora plura quinquaginta annos transiisse ex multis Ecclesiasticis historis auctoribus certum est. Quare d. gloss. 2. Innoc. n. 1. Abb. n. 8. cum segg. plures assignant intellectus, & refert Mori. d. tit. 5. q. 3. m. 33. cum segg. Inter quos verius videtur text. procedere secundum iuris regulas in hac materia, de quibus in hoc text. ideo enim Ecclesia audita fuit impetrans restitutionem tempore Anastasij contra sententiam latam ab Eugenio, & ita post quadriennium, quia per eam non simpliciter, sed enormiter laici erat, vt idem text. in princip. dicit: Deinde ideo postulare restitutionem tempore Anastasij à Celestino postea concessa, & ab Innocentio in danda esset, vel non, ventilarum fuit, cum tamen tantum tempus efflueret vltra quadriennium absque eo quod causa illa finiret contra decisionem text. in l. vlt. c. de tempor. in integr. respu. quia per Ecclesiam non stetit, sed per indices quominus causa tanto tempore protraheretur, vt constat ex commissionibus variis in eadem causa factis, & quibus in text. quæ quidem duo, nempe laici enormissima ad impetrandam restitutionem post quadriennium, & impedimentum ex parte iudicem ad ipsius decisionem vltra illud tempus protrahendam iure sufficiunt, iuxta text. in presenti, ibi, est alia rationabilis causa, innotis his, quæ ibi notant.

In gloss. Præiudicium, ibi, præiudicator est, &c. Vltra ita in gloss. citata consonant l. 1. ff. de præiudicator. l. p. n. 2.

De Restitutione in integrum, Tit. XXI. 133

1. *præuicatoris* 11. 2. ff. de verb. signific. *ambleret*, & item *præuicator*, ff. de his, qui nos infam. & post Host. n. 9. & 10. Monach. n. 1. hic, explicat Diaz. tit. de præuicator. Cnjac. lib. 9. obferu. c. 20. Donel. comment. iuris Cini. lib. 18. c. 3. vers. *perro*, & c. 8. vers. *que hæc*, Menoch. de arbit. c. 31. & princ. Patin. in praxi crimin. p. 1. tit. de inquisi. q. 4. n. 14. cum seqq. ex quorundam colligit præuicatoris, sicut & præuicatoris, verbum non solum accipi in duplici sensu, de quo gloss. hic, sed & tertio magis generaliter prout importat illud, qui ab officio sui præscripto defecit, & abertat secundum locum in pract. crimin. tit. de crimine laici maiestatis, c. 61. n. 17. Vall. lib. 6. elegant. c. 50. Thesaur. ling. latine verbo *præuicator*, in qua tertia significatione generali, quicquid aliter glossa explicet, puto verbum hoc in proposito huius text. præcipue esse accipiendum.

41. In gloss. *Prætor*, ibi, *quia qui dolum allegat*, &c. Id est, illum probare debet cum non præsumatur, *l. meritis*, ff. pro socio, cum multis congeitis à Tirac. de retrah. tit. 1. §. 26. gloss. 1. n. 35. probant *l. quædam*, q. qui dolo, ff. de probat. prosequuntur læt Mascar. de probat. c. 512. & princ. & concl. 814. cum seq. Card. Tufch. lit. D. concl. 573.

43. In gloss. *Commentum*, ibi, *id est, deceptionem*, &c. Sententiam, denatur enim ad verbo, committitur, quod frequentius significat fingere in mente, quæ non sunt, unde & commentitius idem quod fictitius, vt bene explicat Monach. hic n. 5. Host. n. 10. in c. 1. sup. hoc tit. & ex bonis latine ling. Auctoribus obferuat Thesaur. eiusdem ling. verbo *Commentum*, & ego ipse in meo diss. Lusitanicæ ling. verbo *figmento*, licet aliquando commentitius idem importet quod recens, nouum, & excogitatum, non translationem, nec alaudæ sumptum, iudicque commentitium ius appellatur in l. si pana 10. ff. de panis, Gell. lib. 6. mediū Attic. c. 4.

44. In gloss. *Causa*, vlt. ibi, *vel vixit ille Prælati malè conueniens*, &c. Notatur ad hoc, quod quadriennium non currit Ecclesiæ quando vivit Prælati à quo ipsa læsa fuit, creditur enim interim legitime impedita ex quo lex verosimiliter præsumit illum non venturum contra id, quod tenere fecit, sequuntur hic, Monach. n. 6. & ibi Prob. n. 10. & 14. Franch. & Domin. n. 9. Abb. in cap. tunc ex literis, n. 108 sup. hoc tit. vbi Card. appo. l. Redoan. d. 9. 13. in princ. n. 15. Betnard. reg. 651. vers. *tertia* fallit, Mol. in compen. iuris, tit. 5. in præjud. n. 15. vers. *minus obstat*, Sfoet. & plures ab eo citati, q. 19. n. 75. vers. in contrarium & q. 10. n. 51. Cald. Pereira in l. si curatorem verbo infra legitimum, n. 5.

45. In ead. gloss. ibi, *Vel multas mutationes Prælatorum habuit Ecclesia*, Notatur ad hoc, quod non est Ecclesiæ computandum quadriennium quando illa interim frequentes, & repentinas Prælatorum mutationes passâ fuit, ex his enim præsumitur iusta ignorantia eorum, quæ à prædecessoribus male gesta sunt, vt per Monach. hic, n. 5. vers. *vel pene*, Dec. conf. 36. n. 9. Redoan. d. 9. 13. in princ. 15. loan. Andr. Imol. & alij, vbi Berro. n. 18. in d. l. hoc tit. Cald. Pereira d. verbo infra legitimum, num. 5. vers. *quod idem*, & latè declarans, ac limitans Sfoet. q. 19. art. 9. per totum, & q. 20. num. 72.

SUMMARIVM.

1. Ecclesia contra confessionem, qua læsa fuit, adiutur infra quadriennium per beneficium restitutionis in integrum, postea non nisi per viam iuris communiæ.

Barbof. Collect. Tom. I V.

2. Ecclesia aduersus confessionem restitutione in integrum esse concedenda.

3. Confessio etiam iuramento firmata si falsò per imprudenciam ab Ecclesia facta fuerit, poterit non obstat iuramento per restitutionem in integrum reuocari.

4. Restitutio in integrum aduersus confessionem delicti per imprudenciam ab Ecclesia emanatam eidem Ecclesia conceditur.

5. Ecclesia, aut minori ad restitutionem implendam non sufficit se esse tales, sed necessariò requiritur infirmus læsus proponi.

6. Ecclesia, vel minor probata infirmo errore possunt confessionem suam reuocare.

7. Error falsi sine alicui, siue proprii qualis sufficiat ad reuocandam confessionem? remissum.

9. Ecclesia, seu minor quando veritatem fessi sunt, restitutionis ex defectu læsionis danda non est, nisi in illis casibus in quibus veritatem fateri non tenebantur, & n. 10.

11. Veritatem in quibus casibus quis fateri non teneatur, sed licitum est sit ob occurrenti circumstantia eandem celare? remissum.

12. Confessio falsa quando absque dolo minoris, seu Ecclesiæ pro errore? sine igneantiam emanauit, restitutioni conceditur.

13. Restitutio non competit Ecclesiæ, vel minori si per dolum, vel maliciam falsum confitentur.

14. Confessionis extraiudicialis plures sunt effectus, tam in civilibus, quam in criminalibus.

15. Læso etiam modica sufficit ad restitutionem.

16. Negotium firmiter non dicitur nisi per sententiam, quæ transierit in rem iudicatam, vel per transactionem post confessionem celebratam.

17. Confessio in prima instantia emissa potest reuocari in causa appellationis.

18. Confessionem prætextu erroris an licitum sit reuocare post conclusum in causa, ostenditur, & n. 19.

CAP. Si aduersus. II. & vlt.

Bonsf. VIII.

Prælati Ecclesiæ, quando in line est aliqua confessio contra Ecclesiam, Ecclesia infra quadriennium computandum à tempore confessionis potest petere beneficium restitutionis in integrum, sed si in quadriennio negligenter omittat petere, non potest deinde nisi ex rationabili causa item tanquam pignus per viam communem semper potest errorem facti reuocare. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemm. Ioan. Andr. Achat. Bott. Domin. Monach. Franch. Viu. in variis. lib. 2. pag. 551. Alagona in compend. pag. 193. remissum Ximen. in concord. p. 1.

Aduersus confessionem, &c.] Probat hic text. Ecclesiæ aduersus confessionem in integrum restitutionem esse concedendam, vt per Achat. hic in princ. Domin. n. 1. gloss. verbo *restitutionis*, ibi, in confessione, in cap. auditur, sup. hoc tit. & ibid. Bott. n. 10. & 31. Bellam. n. 6. vers. secundò oppo. plures citati à Sfoet. de restit. q. 65. n. 1. vers. in contrarium, Sanch. de matrim. lib. 7. dist. 112. n. 17. & in specie aduersus confessionem prælati Ecclesiæ restituendam tradit Card. Tufch. lit. C. concl. 669. n. 43.

Primo ampia procedere etiam in confessione iuramento firmata, licet enim si falsò per imprudenciam, facta fuerit, poterit, nonobstante iuramento, per restitutionem in integrum reuocari, vt ex sententia Baldi, qui læt confirmat, in cap. vlt. n. 5. in fine, cum seqq.

M de

de confess. & in l. unic. n. 55. cum segg. C. end. 12. plenè
Becot. q. 13. per totam, Roland. conf. q. 120. 17. lib. 1. &
conf. 31. n. 1. & ad lib. Gutier. in aut. sacramenta pube-
ris. n. 52. C. si adversarius vendit. lue Sfort. de resist.
q. 65. n. 19. cum segg.

4 Secundum amplia procedere siue in civili, siue etiam
in criminali causa confessio per imprudentiam, faci-
litatem, vel aliam causam emanaverit, adhuc enim,
etiam si etiam sit negotium, adversus confessionem
delicti restitutionis locus erit, ut ex generali reg.
huius text. & in l. ceterum, vlt. ff. de confess. deducunt
Dd magis, & minores adducunt etiam in confirma-
tione per: d. decisionem text. in l. si ex causa, §. nunc
videndum, vers. sed si, ff. de iur. iur. arguendo de nega-
tione ad confessionem, quasi contrarium eadem sit
disciplina, iuxta vulgarem reg. 1. in prin. ff. de iur. qui
sunt sui, vel alieni iuris, ex quibus hinc ampliam in
ita originaliter docuit Angel. in d. ceterum, §. vlt. eius
sententiam ultra alios insinuat, quos ipse refert, &
sequitur Hippol. in d. l. 1. in prin. n. 15. & in vlt.
n. 96. & in l. de more, n. 57. ff. de quest. Affl. d. dec. 2. §. 3.
n. 5. Gutier. in praxi, §. circa 4. n. 10. Menoch. de arbit.
casu 163. n. 1. C. de Peccata in l. si curatorem, verbo, vel
adversarij dato, ad n. 30. Gutier. in d. aut. sacramenta
puberum, num. 121. Mod. in operari iuris, tit. 7. quest. 7.
num. 12. Sanchez de Matrim. lib. 7. disp. 112. num. 17. &
alii innumeri, quos refert, & sequuntur Sfort.
q. 65. num. 57. Facium in praxi crimin. p. 3. q. 81. num. 37. 4.
cum segg.

5 [Lata Ecclesia.] Ergo ad restitutionem implorandam
non sufficit Ecclesie, aut minori esse tales, sed
necessario requiritur insinuat latus proponi, ut per
Dec. conf. 64. n. 18. Donel. comment. iuris Civilis, lib. 21.
cap. 9. §. 10. in prin. Sfort. q. 4. art. 1. cum segg. Mod. in
operari iuris, p. 1. tit. 1. in prin. n. 7. C. de Peccata verbo
sui facultate, & verbo vel adversarij dato, ad n. 1. Nec
sufficit lationem allegare, sed insinuat probari debet,
ex traditis per Dec. d. conf. 56. 4. num. 18. Ruin. conf. 35.
lib. 1. Mafcard. de probat. causis, l. 2. §. 9. num. 5. Sfort.
q. 16. art. 1. cum segg. Mod. d. num. 7. Pichard. §. 6. extra-
nem. num. 63. & segg. Insinuat, de barendis querit, non so-
lum in civilibus, ut tenet Specul. hoc tit. 1. vers. sed
nuncquid Ecclesia, num. 6. Abb. in cap. auditis in fin. sup.
hoc tit. Card. in Clem. vnde, num. 15. infr. eodem, plenè
Natt. conf. 58. per totum, Bald. Salicet. & plures alij
quos refert, & sequitur Sfort. d. q. 65. n. 30. versum can-
trarium, Mafcard. late confirmans concl. 12. §. 9. n. 19. sed
etiam in criminalibus, ut est de mente Cyni in l. cla-
rum, num. 4. C. de audis press. vbi Alberic. n. 2. Foder. in
proli. verbo nisi confiteantur, p. 1. num. 19. defendit late
Gom. tom. 4. var. cap. 1. num. 76. vers. sed his non obstanti-
bus, Clac. §. fin. q. 60. in fine princip. Facium d. quest. 81.
n. 58.

6 [Vbi verò per vnam communem, &c.] Notatur ad hoc,
quòd Ecclesia, vel minor, probato iusto errore possunt
confessionem suam reuocare, ut per Gutier. de iuram.
confirmat. p. 3. c. 8. Sfort. de resist. q. 3. n. 16. cum segg.
Card. Tulech. tom. 1. lib. 2. c. 1. c. 1. & in confessione
criminalis sine spontanea, siue per torturam emanata,
admittit plenè etiam per Facium in praxi crimin. p. 3.
q. 81. n. 115.

7 [Erroris, quem in facto pretendit, &c.] Qualis error
facti siue alieni, siue proprii ad revocandam confessionem
sufficiat post gloss. l. in l. 1. ff. de iur. iur. vbi Bart.
à n. 6. & in l. error, vbi omnes, & de iura, & facti igno-
rantia, ita dicit Padi ibi à n. 51. Id. ex n. 21. enim late ad-
ductis citra ignorantiam facti potest, vel alieni per
Mafcard. de probat. concl. 638. 735. & 379. num. 40. cum
segg. Gutier. de iuram. confirmat. p. 1. c. 18.

8 In gloss. Confessionem, ibi, Ergo contra confessionem

datur restitutio. Plures solutiones ad difficultates per
hanc gloss. excitat restitutio Specul. hoc tit. §. 1. col.
anteponitur. Sarmient. select. lib. 1. c. 1. §. 6. cum segg. vbi
n. 8. specialiter hunc text. intelligit, & denique Sfort.
q. 65. n. 17.

In ead. gloss. ibi, Sed contra, aut confessus adest veritatem,
&c.] Notatur ad hoc, quòd quando Ecclesia, seu mi-
nor veritatem falsi sunt, restitutio ex defectu lationis
danda non est, ut per Gom. tom. 3. c. 1. n. 66. Sarmient.
d. c. 1. §. 6. §. 1. n. 6. §. 1. n. 7.

Si verò in illis casibus in quibus veritatem fateri
non tenebantur, eam falsi sunt, tunc restitutio illis
concedenda erit, siquidem negari non potest illum
esse reum, qui cum possit verum celare, nihilominus
confessus fuit, & ex tali confessione preiudicium
fuit sequens, neque tunc contra veritatem detectam
minor, aut Ecclesia restituitur, sed adversus dam-
num, quod illis ex tali confessione restituitur facientes
illam quando facere non tenebantur, ut aduertit ele-
gant. Sanchez de Matrim. lib. 7. disp. 112. num. 17. Plures
enim sunt termini in quibus pars veritatem fateri
non tenebat, sed licetum ei est ob occurrentes cir-
cunstancias eandem celare, iuxta doctrinam D. Thom.
2. 2. q. 69. art. 1. & q. 10. art. 5. & q. 11. art. 1. Salom. de
instr. q. 61. art. 1. contrarij. Conus lib. 1. variis cap. 2. à
num. 1. Cordub. lib. 1. in quaest. quest. 41. Nauar. Sot.
& plures alij, de quibus Gutier. canon. lib. 1. c. 1. n. 39.
& 10. Fr. Ludov. Boja respons. casuum Confessio, p. 1.
casu 12. Sayr. in elem. Regia, lib. 1. c. 2. cap. 2. mon. 5. cum
segg. & cap. 16. num. 4. Cencid. Decretum collect. 4. 3.
num. 11.

In ead. gloss. ibi, Aut falsitatem, &c. Notatur ad
hoc, quòd si per errorem, ignorantiam, amprentiam
innemitem, aut aliam causam bona fide abique dolo
minoris, seu Ecclesie falsa confessio emanavit, resti-
tutio competere debet, cum licet falsum dixerint,
mendacium tamen formale ibi non reperitur, iuxta
reg. cap. ibi autem, & cap. B. Paulus 22. q. 2. & quæ tra-
dit D. Thom. 2. 2. q. 1. 10. art. 1. cum aliis de quibus Sayr.
in elem. Regia lib. 1. c. 2. à n. 1. Ipsi enim omnino pro-
ponuntur in eo quòd esse falsum per imprudentiam, aut
errorem confessi sunt, ut bene agnoscunt Sarmient.
lib. 1. select. cap. 13. n. 6. vers. tunc verò casu, Sfort. q. 65.
n. 17. in prin.

Si vero per dolum, vel malitiam falsum confitean-
tur, restitutio illis non competit, ut per Sarmient. d. n. 6.
vers. querit igitur, C. de Peccata in l. si curatorem, verbo
lesus, n. 7. Cujas, tom. 1. lib. 1. quest. Pauli super l. minor
32. ff. de senariis. Donel. comment. iuris Civilis, lib. 2.
c. 10. §. 4. in minor.

In gloss. In iudicio, ibi, quia extra iudicium non nocet.
Falsam rationem assignat hæc gloss. plures enim con-
fessionis extrajudicialis in iure sunt effectus tam in
civilibus, quàm in criminalibus causis, ut per text.
in l. generaliter, ad fin. C. de non numer. pecuni. l. quare,
& vlt. ff. ad l. ult. d. 1. Publii, §. fin. ff. de iur. iur. vbi Bart.
ac alios antiquiores, quos ipse refert, plenè Gutier.
vero semper probet, si huius parte præsentem, vel ab-
sentem, vel facti iudicium ad torturam, prosequuntur
gloss. verbo confessus, vers. quandique tamen in cap. vlt.
de confessio, gloss. verbo confitentem, per text. ibi in
cap. vlt. de success. ab intest. gloss. 1. in l. eadem probatur,
ff. de probat. & post Bart. in l. admonendi, num. 48.
vbi Id. in repet. num. 158. cum segg. ff. de iur. iur. vbi Bart.
ac alios antiquiores, quos ipse refert, plenè Gutier.
de iuram. confirmat. part. 1. cap. 14. Mafcard. de probat.
causis, l. 16. cum seg. & conclus. 150. Mutant. de
ordine iudic. part. 6. tit. de confessio, à num. 3. vsque ad
num. 10. Clac. in proli. §. fin. quest. 71. num. 21. &
ibi addit. Bazard. à num. 121. Facium in praxi crimin.
p. 1.

g. 17. num. 47. & p. 3. q. 8. a. à princip. cum quibus videbis.

15 In gloss. *Laso*, ibi, quia pro leui lasione non datur restitutio. Contrarium verò, immo quæ læsio etiam modica sufficit ad restitutionem, videtur tenere gloss. 3. in l. 2. *C. aduersus vend. pignori*. recepta communiter ex Legistis secundum Coll. in l. *Gallus*, §. & quid si tantum p. 2. n. 76. cum seq. *Con. lib. 1. var. 3. n. 11. Pinel. l. 1. 2. C. de rescind. vend. p. 1. c. 1. n. 16.* & alios de quibus Sfort. de restit. q. 4. n. 105. *vers. tertio*, *Donel. lib. 2. 1. comment. iuris Civilis c. 9. eolum. pen. & c. 12. vers. nono*, qui omnes constanter defendunt ad restitutionem concedendam nihil referre vtrum magnum, vel paruum sit minoris, seu Ecclesiæ præiudicium, rectè interpretantes text. in *Lsio ff. de minorib.* de quo gloss. hic, vt non simplicitur in modicis restitutionem neget, sed in casu minimis, nec etiam in his absolutè, sed ita demum quando maior summa præiudicant.

16 In gloss. *Finium*, vlt. ibi, *pauca sententia, vel transactio*. Notatur ad hoc, quòd finitum non dicitur negotium nisi per sententiam, quæ transiit in rem iudicatam, vel per transactionem post confessionem celebratam, vnde in causâ appellacionis posse confessionem reuocari in prima instantia emissâ ex Bart. & aliis tradunt *Indil. in l. error*, n. 4. 1. *C. de iuris & facti ignor. Gutier. de iuram. confirm. part. 1. c. 8. n. 4. & seq. & Sfort. q. 3. n. 12. D. Barbo. in l. si debitor, n. 133. ff. de iud.*

18 In addit. eiusdem gloss. ibi, *Si est conclusum, &c.* Notatur ad hoc, quòd post conclusionem in causâ iam non est licitum reuocare confessionem prætextu erroris, quasi negotium finitum diceatur, vt per *Indil. in d. l. error*, n. 19. Sfort. q. 8. n. 38. iunctis traditis per Azot. & alios citatos à Farin. in *praxi crimin. part. 2. q. 77. à n. 157. cum seqq.*

19 Verumtamen etiam post conclusum in causâ, quando sententia lata in rem iudicatam non transiit, confessio reuocari poterit, solumque interim pendente conclusionis error probari non valet iuxta doctrinam gloss. verbo *conclusum*, in c. cum dilectum, de fide instrum. & *reg. cap. pastoralis*, *vers. si verò de causa possess.* cum similibus, atque iam verius est dicere eo tempore non tam tolli facultatem reuocandi confessionem quàm solum suspendi, vt ex Afflic. notat *Gutier. de iuram. confirmet. p. 3. c. 3. n. 2. Sfort. d. q. 3. n. 38. in fine.*

decem, quia in ea omnes enouentur. Colligitur ex Ordin. Lap. Abbas, Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Dominie. But. Monach. Franch. *Vin. in ration. lib. 1. pag. 52. Alagona in compend. pag. 193. transmissus Calal. ad annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.*

Hanc eandem conclusi. quoad secundam eius partem ex hoc text. desumunt *Felin. in cap. cum inter, n. 19. de re iudic. Roman. in l. 1. §. si stipulanti, col. 2. ff. de verb. oblig. Fulgos. per text. ibi in l. diem 325. ff. plures, ff. hœtie. Couat. lib. 1. var. c. 2. n. 6. & prælit. c. 35. n. 6. vers. decimo*, Vincent. de Franch. *decis. 136. n. 1. Valde de partitionibus c. 9. n. 12. cum seqq. Steph. Gratian. disp. 1. fo. res. cap. 167. n. 6.* In maiori enim forma inest minor, *Aloy. Riee. in collect. decis. p. 4. collect. 906. Card. Tolet. tom. 7. lit. S. canel. 283. Richard. ad 5. praterea, num. 3. Insus. de iurib. stipular. Card. Secaph. Res. decis. 167. num. 4.*

Ratio decisoris est, quia inter pares indices eligenda est sententia quæ reo fauet, *inter pares, vers. fin. ff. de re iudic. idem præcipi in summis*, in quibus sententia, quæ in minori summa condemnatur, est eligenda, iuxta text. in d. l. *inter pares*, *vers. fin.* tum quia licet de per se in illa non consentiant indices, atamen in ea consensum tanquam in parte totius, itat sit verum dicere omnes in causâ concordasse, & quoad excessum discordasse, sicut intendunt *Dec. in l. in eo quod plus n. 9. ff. de reg. iur. Botigel. n. 5. & Ferret. n. 6. in d. si stipulanti.* Amplius procedere quomvis duo illi arbitri proestentur se in minori summa de per se non consentire, quia cum prædictus consensus in minori summa procedat ex iuris dispositione, & ab ipsa lege sit inductus, nihil operatur proestatio hominis, iuxta *reg. l. 3. ff. de legat. 1.* cum etiam, quia proestatio eorum ea, quæ pendet à iuris dispositione, & non à voluntate patrum, prout in hoc text. & in d. si plures, nullum habet effectum, iuxta gloss. receptam in l. *alimena C. de negot. gestis l. 1. in §. fuerat. n. 106. Insus. de assibus. & ita tenet gl. vlt. ad fin. in presenti*, quam probat, & communiter receptam testatur *l. 1. inter pares, num. 9. contra plures*, quos refert, & sequitur *Couat. d. n. 6. in fine.*

SVMMARIVM.

- 1 Arbitri vni ex tribus si nolit examinando, vel diffinendo negotio interesse, duo procedere poterunt, ac si ille præfens esset, citra indices autem antiqua iura seruentur, & v. a.
- 2 Princeps non subiungitur alieni necessitati.
- 3 Collatus quando est libera, potest exerceri sine aliorum consilio.
- 4 Dilatio, liberè, omnem obligationem excludit.
- 5 Rei eandem diuersi respectibus diuerso iure censentur.
- 6 Leges etiam quoad laicos non sunt seruande in locis Ecclesiæ iurisdictionis quoad temporalia, sed Canonice.
- 7 Communis auctoritas deficiente si reperiantur leges Civiles contraria Sanctorum dultu, an sit standum potius legibus, aut Sanctorum Patrum sententiis ostenditur.

De Arbitris,

TIT. XXII.

SVMMARIVM.

- 1 Arbitri duo ex tribus quando concordant in summa, tenet illorum sententia, si vnius discordant, tenet sententia de minori summa, & n. 2. & ratio præstat, n. 1.
- 2 Amplius procedere etiam si duo illi arbitri proestentur se in minori summa de per se consentire.

CAP. Si ex tribus. I. Bonif. VIII.

VANDO ex tribus arbitris duo concordant in summa, v. g. triginta soluendum, & vnus non standum est sententiæ dantis; si non concordant, sed vnus tenet condemnari in triginta, secundum in viginti, tertius in decem, standum est minori, id est,

Barbo. Collect. Tom. I. P.

CAP. Vt quæstionibus. II. & vlt.

ARBITROS tres quando partes eligunt, & vnus ab aliis duobus legitime vocatus non vult interesse, vel non curat venire cessante impedimento legitimo, illi duo possunt examinare, & definire, ac si ille, qui malitiosè non vult adesse, esset præfens,

M 2 &c

&c. non consentiret, circa indices verò est standum antiquis iuribus. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gem. Burr. Ioan. Andr. Anch. Domin. Monach. Franch. *Vin. in ration. lib. 1. pag. 564.* Alagona in *compend. pag. 198.* remissit Ximen. in *concord. p. 2.*

2 Hanc eandem concl. ex hoc text. desinit Anton. Gom. l. 38. *Tauri n. 4.*

3 Licet lex civilis, &c.] Notatur ad hoc, quòd Princeps non subiecitur alicui necessitati, vt per Cal. in *Ca. lege gloria mundi p. 5. confid. 24. vers. 133.*

4 Et liberè diffinire.] Notatur ad hoc, quòd quando collatio est libera, potest exerceri sine alicuius consilio, vt tradunt Curt. iun. *conf. 1. num. 3. & Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 46. n. 2. nam dicto liberè, in hoc text. omnem obligationem excludit, vt per Valac. *conf. 123. num. 3.* cum aliis per me citatis in *trattat de clausul. vñfreq. claus. 190. num. 6.* secundum Lugdun. impressi.*

5 In gloss. *Lex civilis ibi, Et sic diuerso respectu versif. que, &c.* Notatur ad hoc, quòd diuersis respectibus eadem res diuerso iure censetur, vt per Tiraq. de *retract. lig. 5. gloss. 13. n. 13* & de *nobilit. c. 28. n. 1.* Gbual. ad *reg. 8. Cancel. 6. 6. proom. n. 69. cum seqq. Monach. Florent. decif. 28. n. 11.*

7 In ead. gloss. ibi, *Dic quòd non in lexis, qua non sunt in temporalis iurisdictione Ecclesie.* Notatur ad hoc, quòd in locis Ecclesie subiectis, quoad temporalia leges nò sunt etiam quoad laicos seruandæ, sed Canones, vt per Couar. de *spousalibus p. 2. c. 7. §. 7. num. 15.* Ioan. Garc. *reg. 57. num. 12.* Cardin. Tluch. *tom. 4. lit. 1. concl. 180.* Viuam autem deficientem Canonum auctoritate si reperiuntur leges Civiles contrariæ Sanctorum Patrum dictis, veluti Hieronymi, Augustini, & similium, standum sit potius legibus, aut Sanctorum Patrum sententiis, solet ab aliquibus in dubium renocari, quod quidem ad vtramque partem late disputantur. Iue de Penia in *medicis culum. 1. C. de profess. & med. lib. 10.* cuius verba transcripsit Cassian. in *catalogo gloria mundi p. 10. confid. 21.* Iacob Perex ad *leger Ordin. in proom. §. 11.* Burg. de Pace ad l. 1. *Tauri n. 620. ad fin. Azeved. ad tit. 1. in princ. à n. 20.* cum quibus videtur soluendum sub distinctione, aut enim agitur de materia spiritali, & ad fidem spectante, seu de interpretatione sacre Scripturæ, & tunc Sanctorum Patrum dicta legibus civilibus esse præferenda probat text. in *cap. de libellis, iuncta gloss. verbo illorum 10. dist.* Aut agitur de materia absolute temporalis, videlicet de testamentis, hæreditatibus, & similibus, & tunc potius legibus civilibus standum est, quia à Summis Pont. approbantur in huiusmodi materiis, & dicuntur per ora Principum diuinitus promulgatæ in *cap. ult. 16. q. 3.* quam tamen approbationem non habent dicta Sanctorum Patrum *c. mibi, cap. ego selis 9. dist.* comprobant Can. de *locis Theolog. lib. 7. c. 1. cum seqq. Albertin. de asseriis. Catholic. 4. §. 1. à n. 7. & 13.*

In Librum II. Sexti Decretalium.

De Iudiciis.

TIT. I.

SUMMARIVM.

1 Legatus Apostolicus secundum ius non potest cogere partem curam se personaliter comparere, nisi ha-

beat speciale m. natum ad hoc, vel nisi necessitas iuris hoc exigat.

2 Causa debet exprimi in citatione, vt quis personaliter veniat.

3 Procurator non admittitur in causis criminalibus.

4 Pars per procuratorem in criminalibus quando excusari possit.

5 Procurator non admittitur ad allegandas exceptiones, nisi, quæ tangunt crimen.

6 Procurator in causis criminalibus admittitur ad allegandam exceptionem incompetentiæ.

7 Procurator si admittatur in causis criminalibus, valent quæ sunt facta cum eo, si non oppendantur.

CAP. Iuris esse. L

Innoc. IV.

LEGATUS Apostolicus secundum ius non potest cogere partem curam se personaliter comparere, nisi habeat speciale mandatum ad hoc, vel nisi necessitas iuris hoc exigat, v. g. si causa sit criminalis, vel pro veritate dicenda, vel pro iuramento calumnie præstando. Colligunt ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Domin. Burr. Ludoa. Gomez. Franc. Viu. in *ration. lib. 2. pag. 16.* Alagona in *compend. pag. 205.* remissit Calal. in *auent. & Ximen. in concord. p. 1 & 2.*

Vel alia iuris necessitas, &c.] In citatione igitur, vt quis personaliter veniat, debet exprimi causa, cum sit ius commune, vt per Tiraq. de *pensis temper. in pract. n. 59.* Cardosin *praxi iudicium, verbo citatio n. 14.* Azeved. l. 1. n. 4. *tit. 1. lib. 4. non arrip. Mencho vñfreq. c. 14. à n. 10.* Camill. Bortcl. in *summa eorum decif. tit. 4. n. 18.*

In gloss. *Criminalis, ibi, Si autem criminaliter intentatur, procurator non interuenit.* Notatur ad hoc quòd procurator non admittitur in causis criminalibus, vt per Bull. in *praxi crimin. tit. an in criminalibus indicibus quis pro absente intervenire possit, Gom. tem. 3. var. c. 2. n. 12.* Claz. §. fin. q. 12. Mencho de *arbitr. lib. 1. q. 80.* Brunot. à *Sole in locis communibus, verbo procurator num. 2 & 4.* Parlad. lib. 1. *verum quædian. c. 20. num. 3.* Aloyf. Ricc. in *collect. decif. part. 4. collect. 1305.* Perez ad l. 1. *tit. 4. lib. 3. Ordin. pag. 532.* Mench. vñfreq. *cap. 39. num. 24.* Hurtenl. *Canalicen de brachio Regie part. 1. num. 49. vers. septimo, Censil. communis contra communes quæst. 237. num. 1. & 2.* Faïn. in *praxi criminali p. 3. quæst. 99.* Cald. Pereira *quæst. formf. in comment. ad l. unie. C. de delictis defuncti. part. 2. à n. 50.*

Poterit tamen pars per procuratorem excusari propter iustam causam impedimenti, seu absentie ob non comparendum, vt tradunt Robert. lib. 2. *sentent. c. 3.* Francis. Marc. *decif. 626.* Claz. *disto §. fin. quæst. 34. num. 5.* Maxant. de *ordine indic. part. 4. princip. dist. 1. num. 58.* cum seqq. Rebuff. in *trattat. exception. numer. 305.* & in *declaration. arbitri exception. num. 20.* Menchoq. vñfreq. *c. 17. num. 3.* Parlad. *dist. cap. 20. à num. 5.* Antonius Gabriel. *com. num. tit. de malefici. censur. 9.* Menoch. de *arbitrar. lib. 1. quæst. 8. numer. 48.* & 49. Aloyfius Riccius d. *collect. 1015. vers. limas secundo, Sebast. Nroth. in remission. ad l. pen. §. crimen ff. de publi. iud. Francisus dist. quæst. 99. n. 212.* cum sequentibus, Valac. *confil. 66. num. 14.* Pro absentia enim admittitur defensor, ex Farinae. *p. 4. confil. 15. num. 20.* & 3. Ad allegandas verò exceptiones, quæ tan-

- gunt crimen, procurator non admittitur, ut per Farin. d. g. 99. n. 48. cum seqq. ubi n. 21. 5. & 168. Iubdit quod admittitur procurator ad allegandam exceptionem incompententie iudicis.
- 7 In ead. gloss. ibi, *Sed querebas hic Ber. si admittitur procurator in causa criminali, an valeant qua facta sunt cum eo?* & videtur quod sic, si non opponitur exceptio. Sequitur Gom. tom. 3. var. c. 1. n. 16. Perez l. 1. tit. 4. lib. 3. Ordin. Clar. §. fin. g. 32. n. 24. Mench. off. freq. c. 21. Mich. Grass. tom. 2. commun. opin. lib. 9. tit. 1. n. 16. pag. 413. col. 2. Farin. d. g. 99. n. 241. cum seqq. Cald. Pereira de resolut. emplici. c. 17. n. 10. & quib. ferens in comment. ad L. omne. C. ex delictis defunctis. p. 2. num. ult.

S Y M M A R I U M.

- 1 Mulieres personaliter ad iudicium, quacunque causa in iure non expressa, innotata trahenda non sunt, sed si necessarium sit ipsarum testimonium in causa, index expensis prudenter interdum ibi, interdum mitti, & index fraudulenter videntes, excommunicatus est. Mulieres Religiosae etiam volentes extra Monasterium suum ex aliqua causa personaliter ad iudicium trahi non possunt, quod contra praedicta sit, & irritum.
- 2 Mulieres non sunt cogenda venire ad iudicium pro testimonio dicendo, vel alterius rei causa.
- 3 Conciliantur text. in praesenti, & in cap. 3. de testibus.
- 4 Mulieres non solum illustres, sed etiam alia licet nobiles non sint, ad iudicium trahi non debent.
- 5 Mulieres in causis fidei cogi possunt ad iudicium venire.
- 6 Mulieres sua propria voluntate, ad iudicem accedere possunt causa ferendi testimonium.
- 7 Mulieres pro debitis civilibus etiam fiscali carcerari non possunt, quoniam renuntiarent privilegio ut in carcerem detrahantur pro debitis civilibus.
- 8 Mater seu avia pro debito ex administratione tutelae promerente in carcerari non potest.
- 9 Mulier egregia quando examinatur in eius domo, tunc in tali examine non est citanda pars.
- 10 Index ad recipiendas testes legitime in preditor potest mittere non solum aliam iudicem, & qui habet iurisdictionem, sed etiam tabellionem, vel aliam personam omni iurisdictione carentem.
- 11 Excommunicationem Papa reservatam incurrit ille, qui singit casum, vel frandem aliquam facit, quo index ipse valeat ad accipiendum testimonium alicuius factura.
- 12 Verbum futurum temporis duplex, seu geminum ubi est in eadem Confessione, tunc denotat latam sententiam.
- 13 Alimenta sunt exhibenda iudici, vel Notario, quando index accedit, vel Alvarino mittit ad examinandos testes.

CAP. Ecclesia. II. Bonif. VIII.

Mulieres inuitas ad comparandum personaliter quacunque ex causa in iure non expressa nemo trahere potest, & si necessarium est testimonium earum, index mittat tabellionem expensis partis producentis eas, & si exceptio testimonii alteri committi non possit, ipsemet index accedat personaliter. Quod si non deest iure iudicem, quia, v. g. est Episcopus, vel non potest quia infirmus, mittat tabellionem, vel alias

Barlos. Caus. Tom. I. F.

personas idoneas, & si iudex singat casum, ut ex fraude personaliter ear, sit ipso iure excommunicatus. Item feminae Religiosae non vocentur extra Monasterium, vel Clausuram ad iudicium, etiamsi ipse velint; tandem omnia, quae tentantur contra praedicta sunt irrita, & nulla ipso iure. Colligitur ex Ordin. Lap. Abbas, Archid. Germin. Ioan. Andr. Anchar. Duer. Franch. Ludou. Gomez, Domin. Monach. Franc. Vin. in ration. lib. 1. pag. 11. Alagona in compend. pag. 206. temisindé Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Ad iudicium personaliter inueniri, &c. Collige ex text. non esse cogendas mulieres venire ad iudicium pro testimonio dicendo, vel alterius rei causa, ut per gloss. verbo *prohibemus*. Franch. n. 1. Domin. n. 2. Anchar. n. 1. Germin. n. 10. & alij in praesenti, Abb. notab. 3. Imol. n. 2. & communis in c. 3. de testib. Bald. n. 5. in l. fin. C. de procurator. Felin. in cap. si quis testium n. 3. de testib. 3. tit. 7. p. 3. Marian. de citation. art. 20. n. 35. Titacq. de iure maris, gloss. 5. n. 12. & l. 1. c. de nob. gloss. 1. p. 10. n. 35. & seq. Rebus. ad leges Galliae, tit. de inquis. art. 13. gloss. 1. n. 6. Couat in cap. quacunque passim. p. 1. in initio, num. 8. Ioan. Garc. de nobilit. gloss. 43. §. 2. D. Barbo. in l. alia §. eleganter. n. 10. §. solus maris.

Non obstat d. cap. 3. de testib. ibi, *hinc secessit adducere*, quibus verbis manifestum est text. probare videtur posse mulieres inuitas adduci ad iudicem causa ferendi testimonium, quia tertia sententia Ioan. Andr. & aliorum in praesenti, existimantium hunc text. esse legem extraordinariam, & particularem ordinat in ad partes Italiae tuncmodo, & illis solum observari debere, dicendum est text. illum in d. cap. 3. procedere iure antiquo, quo tempore regula haec, seu constitutio non ita generaliter cognita erat, nec statuta simpliciter, & absolute, propterea hic de nono statutum per verbum *prohibemus*, de quo in praesenti, licet enim ex ratione huius textus in nullis casibus fuisse receptum id, quod modo per hunc text. de nono statutum est, ut patet ex l. 1. C. de iur. qui veniunt, & in l. maritus t. 1. C. de procurator. & in l. 2. §. fin. anteq. C. de iur. iur. propter calumniam & in cap. mulieres, in fine de sententia excommunicat. cum multis aliis, ut per Alberic. in l. 1. princeps, num. 1. C. de iur. iur. propter calumniam. nihilominus tamen in ferendis testimoniis per mulieres, vel alio respectu generalis, & absolute prohibitio solum per Bonifac. VIII. in praesenti facta est, ut veniret ad iudicem, ad quem antea venire tenebantur, iuxta text. in d. c. 3. sic similiter Moniales, quas text. hic prohibet venire ad iudicem, antea de luce antiquo per se, vel per procuratorem eorum illo stare poterant, ut colligitur ex text. in cap. cum dilecta, princ. de rescriptis. ubi notat Abb. & tradit in specie Ludovic. Gomez in praesenti, n. 47.

Primo intellige hunc text. procedere non solum in mulieribus illustribus, seu nobilibus, propterea iam constituerat Iurisc. in d. l. egregias 15. ff. de iur. iur. & colligitur ex text. in auth. sed index, C. de Episcop. & Cleric. & in l. 1. C. de offic. divers. iudic. verum etiam in aliis, etiam in causis fidei propter illius suorem, & iudicium auctoritatem, ut adducit Simanch. de Carol. infirm. cap. 44. num. 12. ubi num. 13. subdit verbanus, & modestius esse potius rogari per Inquisitores, quam compelli.

Secundo intellige textum non procedere quando mulieres sua propria voluntate sine coactione ad iudicem accedunt causa ferendi testimonium, tunc enim eorum iudice debet dicere testimonium, tradunt in specie gloss. verbo *imitari*, & alij in praesenti, Roman.

& Aretin. vbi *Inf. mon. i. in d. l. ad egregia* Felin. *m. 2. 4. in cap. si diligenti, de foro compet. Socin. reg. 316. Conat. qui piores refert in cap. quatuor nullum p. 2. in initio num. 8. Perez ad l. i. tit. 2. lib. 4. Ordin. piores quos refert, & sequitur D. Barbof. in alia & eleganter num. 11. ff. soluta matrim. Quamvis consuetudinem sententiam teneant Cyn. ibi. neque bouenon. C. de Episcop. & Cleric. Roman. *ing. 169. Gom. in praesenti num. 2. & 4. & in 9. pantes, in iustit. de actionibus, num. 10. Mench. de success. creat. §. 21. num. 83. Pro quibus non facit text. hic ad finem vers. ceterum, ibi, etiamsi ad hoc voluerit accesseris reuocandem, siquidem text. in d. vers. ceterum, loquitur in Monialibus, quae quidem etiam volentes propter clausuram ex vi praecipui, seu vocis ob bonum Religionis conferuandae necessarium pro quacunque alia causa à claustris Monasterij saltem tempore huius text. exire nequeunt, in sta text. in c. inderemitarum 4. 1. 6. porro, de stell. hoc lib in specie considerat Felin. in d. cap. si testium num. 1. de testib. Vnde tùm text. ille praedictis Monialibus privilegium non concedat ratione dignitatis personae, sed quia ratione vocis, & Religionis, quam profitentur, à claustris exire nequeant, merito illis etiam volentibus renuntiatio non permittitur, & facta valere non debet in sta reg. text. in l. pacts, qua contra C. de pallis, ac proinde eum respectu Monialium ex praedictis consideratone text. specialiter potest ad illam ex eo aperte colligitur differentia inter illas, & reliquas feminas, de quibus egerat in principio, & consequenter retorqueat idem text. contra supradictos DD. tantum abest, vt pro illorum sententia aliquod faciat fundamentum.**

- 7 Tertio intelligi vsque adeò mulieri prohiberi in iudicium venire, cum non deceat illas vagari, vt etiam pro debito ciuili carcerari non possint, ex adductis per Doen. *reg. 111. Titag. l. 10. com. gl. 1. p. 10. n. 10. Mench. de arbit. lib. 1. q. 88. n. 10. Mench. in iust. lib. 3. cap. 97. n. 2. Vin. *rem. 1. commun. opinio. lib. 9. tit. 3. n. 19. Gutier. praet. lib. 2. quest. 121. Soaz. de Pace in praxi tom. 1. p. 4. cap. 2. num. 34. Fatin. in praxi crimin. p. 12. q. 27. num. 42. & 56. Bobadil. in sua politica lib. 3. c. 15. num. 30. Pradil. in summa legum panalium p. 2. casu 16. n. 5. Aloyf. Riee in collect. dec. p. 2. collect. 332. vers. 2. Bernard. Gruz. ad praet. Camera Imper. lib. 1. canel. 16. num. 7. & 8. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 320. num. 16. Cald. Pereira in l. si curatore, verbo sine curatore, n. 108. Chaldus in praxi iudicium, verbo carcer. n. 6. Bened. Egid. in tract. de iure, & priuileg. honestatis art. 3. de carceris exceptione honestatis causa. Amplia primò etiam renuntiarent privilegio ne in carcerem detrahantur pro debito ciuili, vt per Mench. d. q. 88. num. 1. D. Barbof. in l. alia 4. elegant. n. 24. ff. soluta matrim. Bened. Egid. d. art. 3. num. 7. Amplia secundò, vt nec etiam pro debito fiscali carcerari possint, secundum Doen. d. reg. 112. vers. amplia secundò, Fatin. d. q. 27. num. 41. Bened. Egid. d. art. 3. num. 1. sicut secus pro collectis, tributis, & gabelis asserat. Florez de Mena var. lib. 2. q. 21. num. 152. Amplia tertio, vt nec mater, seu aia pro debito ex administratione tutelae pronentie incarcerari possit, sicut docent Doen. d. reg. 112. vers. secundò limita, Gom. hic num. 12. Conat. lib. 2. var. cap. 1. n. 3. Mench. de success. creat. lib. 3. q. 2. limita. 18. num. 82. & in iust. lib. 2. cap. 97. num. 1. Placa de delictis lib. 1. cap. 34. num. 12. Menoch. d. q. 88. n. 12. Maiens. l. 10. gloss. num. 1. vbi Azueu. num. 3. tit. 3. lib. 5. noue receptis. Gutier. de iust. p. 1. cap. 8. n. 12 & 34. Cald. Pereira d. verbo sine curatore n. 108. vers. ceterum, Fatin. d. p. 1. quest. 27. num. 62. & 63. Báz. de inope debiti, cap. 1. n. 1. & de decima mater. cap. 4. n. 6. & 78. Bernard. Gruz. ad praet. Camera Imper. lib. 2. epoc. 90.**

confid. 1. num. 1. D. Barbof. in d. 6. elegant. num. 24. vers. quod etiam, Bened. d. Egid. d. art. 3. num. 1. Quicquid contrarium teneant Gregor. l. 2. verbo Personale etis. 7. p. 1. Anton. Gom. l. 6. c. Tauri num. 2. vbi Palat. num. 3. Rebuff. ad leges Gallica tit. de lib. ablig. art. 1. gl. 3. num. 12. Pradil. d. casu 16. num. 5. Cudod. d. verbo carcer. num. 6.

Sed cum necessarium, &c.] Notatur ad hoc, quod quando examinatur mulier egregia in eius domo, tunc in tali examine non est citanda pars, vt per Farin. d. p. 2. q. 72. n. 68. & 69.

Tabellionem, aut aliam personam idoneam, &c.] Col-
lige ex text. posse iudicem ad recognoscendos testes legitimè impeditos mittere non solum alium iudicem, & qui habet iurisdictionem, sed etiam tabellionem, vel aliam personam omni iurisdictione carentem, ita in specie tradunt Saluete. in auth. sed in d. x. C. de Episcopis, & Cleric. Bald. in l. hac consulti sumus §. si quis autem num. 1. vbi Alexand. n. 4. C. de testib. aut. Hippolan. l. de minere §. plurimum num. 16. ff. de questionibus, Abb. in cap. quantum contra num. 10. de probat. Felin. in cap. cum causam à num. 21. & 28. Gom. in praesenti à num. 30. Conat. lib. 2. cap. 13. num. 10. Ac proinde posse notarium examinare testes sine praesentia iudicis, si illi iudex talem examinationem committat, tradunt Hippol. in l. de minere §. plurimum num. 16. 17. & 18. ff. de quest. Sout. *rem. 1. commun. opinio. lib. 4. tit. 10. num. 52. 5. vers. testium examinationem pag. 513 Rot. dec. 312. num. 2. apud Farin. collect. 2. nouiss. alias pars. 2. diuers. vbi subdit de consuetudine Hispaniae testium examinationem committi notariis.*

Aliquis filius huiusmodi, &c.] Notatur ad hoc, quod ille, qui fingit calum, vel fraudem aliquam facit, quod index ipse vadit ad accipiendum testimonium aliquis femine incurrit excommunicationem Papae reuerentiam, vt per Soar. *rem. 5. disp. 13. sect. 4. num. 15. Gamba. de casibus reuerent. cap. 10. num. 8. Filluc. tract. 14. num. 53. vers. septima, & n. 70. Inl. 1. aut. de indulgent. p. 2. c. 13. n. 20. quos refero ego ipse de officio, & potest. Episc. p. 1. alleg. c. 107. secundum Legdon. impress. nouissimè Bonac. de censur. extra Bull. disp. 2. q. 2. puncto 36.*

Ipsa iure fit irritum, & inane.] Vbi enim in eadem constitutione est duplex, seu geminatum verbum futurit tempotis, tunc denotat laenam sententiam, vt per Titag. in l. si unquam, verbo reuertatur, n. 46. & 47. C. de reuocand. donat.

In gloss. Accedit expensis producentis. Notatur ad hoc quod, quando negotii exigente index ipse accedit, vel alium mittit ad examinandum testes, tunc sibi, vel notario alimenta sint exhibenda, vt per Sord. de alimentis. 1. q. 63. Stephan. Gratian. discept. forens. c. 57. n. 1.

S Y M M A R I V M.

- 1 Maior 14. annis per se, & per procuratorem potest agere, & defendere causam spirituales, minor vero 14. per se non agit, sed per procuratorem, vel per curatorem datum auctoritate Ordinarii Ecclesiastici iudicis, & etiam delegati dati ad causas illas, solummodo, si per patris assensu agit causam spirituales.
- 2 Beneficialibus, & spiritualibus causis maior 14. annorum, & minor 25. sine curatore, aut patris consensu habet legitimam personam standi in iudicio tam per se, quam per procuratorem.
- 3 Minor 25. annorum resistitur si fuerit laicus in actibus iudicialibus.

iudicialibus causarum etiam spiritualibus, & beneficiis.

- 4 *Minor 14. annorum in causis beneficiis, & spiritualibus non potest per se in iudicio stare, sed debet procuratorem constituere.*
- 5 *Filiusfam. regulariter non potest stare in iudicio sine consensu patris.*
- 6 *Consensus patris filio prestandus ad standum in iudicio, an debeat esse expressus? remissus.*
- 7 *Pater si sit absens, vel filius agat voluit, an possit esse in iudicio sine consensu patris? remissus.*
- 8 *Pater in spiritualibus non admittitur pro filio sine mandato tanquam coniuncta persona, etiam si vellet canere de rato.*
- 9 *Patri non queritur usufructus de eo, quod filius ordinatus acquirit ratione beneficii, vel alio modo.*
- 10 *Filiusfam. in causis beneficiis, & spiritualibus potest esse in iudicio sine patris consensu, & procuratorem constituere.*
- 11 *Filia etiam minor in causa dotis potest esse in iudicio sine consensu patris.*

CAP. Si annum. III. & vlt.

Qui peregit decimum quartum annum suae aetatis, potest in beneficiis, seu spiritualibus causis, vel ab iis dependentibus agere, vel defendere per se, vel per procuratorem a se deputatum. Qui est infra decimum quartum annum, per se non potest, sed Episcopus det ei procuratorem ad lium, vel ipse cum auctoritate Episcopi eligat sibi procuratorem. Delegatus, vel ab eo subdelegatus potest illi dare procuratorem ad lires tractandas coram ipsis. Item in libris huiusmodi spiritualibus filiisfam. potest litigare sine consensu sui patris. Colliguntur ex Ordin. Lap. Abbas, Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Butr. Dominic. Monach. Franch. *Vltius in ration. lib. 2. pag. 18.* Alagona in *compend. pag. 206.* remissus Calal. in *anot. & Ximenian concord. p. 1. & 2.*

In beneficiis, & aliis, &c.] Notatur ad hoc, quod maior 14. annorum & minor 25. sine curatoris, aut patris consensu habet legitimam personam standi in iudicio tam per se, quam per procuratorem in causis spiritualibus, & beneficiis, ut per Flamin. *Parif. de reser. benef. lib. 4. q. 9. num. 43.* Molin. *de iust. tract. 2. dist. 220. n. 6.* In iis enim pro maiori habetur, ut notant Boët. *decif. 350. n. 1.* & seq. Flamin. *d. iust. lib. 3. q. 7. n. 3. cum seqq.* Stephan. Gratian. *discep. forens. c. 74. n. 11.* Non excluditur tamen a restitutione si fuerit lapsus in actibus iudicialibus, secundum Sfort. *de reser. p. 2. q. 60. n. 21.* Cald. Pereira in *l. si curatoris, verbo, vel adversarij dolo, n. 42.* Scep. Gratian. *c. i. de lura.*

Si vero infra quartum decimum, &c.] Notatur ad hoc, quod in causis beneficiis, & spiritualibus minor 14. annorum non potest per se in iudicio stare, sed debet procuratorem constituere, ut per Flamin. *d. lib. 4. quest. 9. n. 4.* Aloyf. Ricc. in *collec. decif. part. 5. col. 1629.*

Nec alius absque ipsius assensu, &c.] Notatur ad hoc, quod filiisfam. regulariter non potest stare in iudicio sine consensu patris, ut per Socin. *reg. 19. 5.* Callanum *in consuet. Burg. rubr. 4. §. 5. verbo le marisane, & rubr. 6. §. 5. n. 5.* Roland. *conf. 46. num. 3. lib. 2.* Marant. *de ordine iudic. p. 4. dist. 16. num. 30.* Menoch. *remed. 15. recuper. num. 38. 5.* Soar. *de Pace in praxi, tom. 1. part. 1. temp. 2. n. 15.* D. Barbof. in *l. 2. §. quod si patris, n. 19. §. solut. matrim.* Aldouin. *conf. 37. num. 5. & 6.* Cardof. in *praxi iudicium, verbo filius, n. 50.* Castil. *controver. lib. 1. de usufructu, c. 30. num. 13.*

Verum autem huiusmodi assensus debeat esse expressus? vide Mant. *lib. 3. locorum, cap. 59.* Tiraq. *de iur. mar. gloss. 7. n. 10. & 16.* D. Barbof. in *l. 2. §. fin. n. 27. & 18. §. solut. matrim.* Cald. Pereira *de resolut. empt. c. 1. n. 2.* Azcoed. *d. l. 10. n. 16. tit. 17. lib. 4. nova recip. ubi quid si pater sit praesens in iudicio, & non contradicat. Et de quo tempore debeat praestari huiusmodi assensus?* vide *decif. Perus. 13. n. 2.* Cald. Pereira in *l. si curatoris, verbo, sua facultate, n. 3. col. 6.* Et an necessarius debeat praecedere? vide *Gon. d. 42. Tauri, num. 1. col. 1.* Menoch. *remed. 15. recuper. n. 109.* Cottan. *memorabil. verbo filius, n. 124.* Perez. *l. 1. tit. 2. lib. 3. Ordin. pag. 112.* Castil. *d. lib. 1. c. 3. n. 16.* Azcoed. *d. l. 10. n. 15.* Et quid si pater nobis consentiret? consule *decif. Perus. 16. n. 1.* Azcoed. *d. l. 10. n. 21.* Aldouin. *conf. 37. n. 11.* Gonzal. *ad reg. 8. Cancel. gloss. 47. n. 37.*

Quid si pater sit absens? vide Azcoed. *d. l. 10. n. 15.* 2. cum seqq. Molin. *de iust. tract. 2. dist. 220. versic. etiam exceptum.* Thom. Valac. *rem. 1. allegat. iuris allegat. 10. n. 7.* Quid si filius? in vultu vide Aluiz. *lib. 3. parerg. c. 8.* Rebuffi. *ad leges Galles in primum. gloss. 5. n. 72. & in tract. excepti n. 439.* Tiraq. *de iure maris, gloss. 8. n. 72.* ubi *gloss. 7. n. 24.* tractat quid si pater, & filius simul agant, an tunc requiratur consensus.

Cum de his se submittere non habeat.] Notatur ad hoc, quod pater in spiritualibus non admittitur pro filio sine mandato tanquam coniuncta persona, etiam si pater vellet canere de rato, ut per Marc. Anton. Genuen. in *praxi. Eccles. 763.*

Notatur etiam ad hoc, quod patri non queritur usufructus de eo, quod filius ordinatus etiam prima tonsura acquirit ratione beneficii, vel alio modo, ut per Valde. ad Xuer. p. 1. ad l. 2. tit. de iur. iura. l. 2. fori, §. dispensatio quest. num. 31. pag. 150. & p. 2. l. 9. tit. de las pleues, §. hanc tamen legem limita. n. 21. pag. 61. Cald. Pereira in *l. si curatoris, verbo laici, n. 32. ad fin.* Steph. Gratian. *discep. forens. c. 36. n. 6.*

Nequaquam requiri debet assensus.] Notatur ad hoc, quod in causis beneficiis, & spiritualibus potest filiisfam. esse in iudicio sine patris consensu, & constituere procuratorem suo nomine, ut per Vin. *tom. 1. commun. opinian. lib. 3. tit. 4. versic. item quando agit, pag. 182.* Socin. *reg. 19. num. 2. & 6.* Palu. in *repet. rubr. de donat. inter vir. & uxor. c. 42. n. 10. in repet. cap. per vestras, cod. in l. §. 18. num. 2. & 3.* Callan. in *consuet. Burgund. rubr. 6. §. 2. n. 14.* Menoch. *remed. 15. recuper. n. 319.* Perez. *l. 1. versic. praenotat etiam rit. §. lib. 1. Ordinan. pag. 65.* Soar. *de Pace in praxi. tom. 1. p. 1. temp. 2. n. 20.* D. Barbof. in *l. 2. §. quod si in patris, n. 19. §. solut. matrim.* in spiritualibus enim filiisfam. potest agere aduersus patrem, ut per Bellacomb. *tom. 1. commun. opin. lib. 2. tit. 9. n. 3. pag. 325.* Cordub. *de Lura in l. si quis de liberis in princ. n. 16. §. de liber. agnosc.*

In gloss. Dependens, ibi, ut dicitur, quae dependet à matrimonio. Notatur ad hoc, quod in causa dotis, filia etiam minore, potest esse in iudicio sine consensu patris, ut per Boët. *decif. 130. n. 7.* Palan. in *repet. c. per vestras de donat. inter virum & uxor. l. 2. n. 20. & 21.* Card. Mantie. *de iacris, & ambig. concem. lib. 12. tit. 9. n. 13.* D. Barbof. in *l. 1. §. solut. matrim. p. 1. n. 44. & 45.*

In gloss. Regulariter, ibi, sicut in causis proinde, in quo etiam contra patrem agit. Vide Molin. *de iust. tract. 2. dist. 228. vers. hoc verò.*

De Foro competentis.

TIT. II.

SYMMARIVM.

- 1 Archiepiscopus omisso appellationis articulo, vel per viam querela de causa subditorum suffraganeis etiam ipsi consensientibus, non cognoscit.
- 2 Archiepiscopus cognoscit in causa appellationis inter subditos suffraganeorum.
- 3 Index inferior, qui de causa appellationis cognoscendi ius habet, non potest vigere appellationis ab interlocutoria, nisi ea fuerit iustificata, reinvera cognoscitatem negotii principalis, nec de eo poterit trahere, nisi ex consensu litigantium.
- 4 Archiepiscopus in causis ad se deuoluit non potest cogere subditos suffraganeorum, ut suscipiant delegationem, vel exequantur sententiam, vel ut sint testes, nisi in contrarium sit consuetudo.
- 5 Archiepiscopus non potest compellere subditos sui suffraganei ad suscipiendam delegationem, si noluerint.
- 6 Index super non eandem iurisdictionem habet in accessorio quam in principali.
- 7 Archiepiscopus non potest subditos suffraganeorum cogere coram se respondere circa salaria Advocatorum, & procuratorum in causis ad se deuoluit, nisi consuetudo sit in contrarium.
- 8 Archiepiscopus potest iurisdictionem exercere in provincia consuetudinis sibi permittente.
- 9 Causam, qui trahitur in iudicio, non potest in loco iudicii conueniri pro salariis Advocatorum, vel procuratorum.
- 10 Contrahens cum aliquo si sciat eum statim recessurum esse, non poterit illum conuenire in loco contrahens.
- 11 Contraxit inibi quis videtur, ubi solutionem destinavit.
- 12 Archiepiscopus non compellit inuitos contrahentes aliarum diocesium in sua propria curia se respondere, nisi ibi inueniantur, sed si ibi non comparere, vel malitiose se occultare, in eorum in bonis ipsorum sine diuersis potest missionem facere, vel in alia decernere per Ordinarios faciendum.

CAP. Romana. I. Innoc. IV.

- R**ECHEPISCOPIVS, vel eius Officialis pratermissio articulo appellationis tantum indices non cognoscant sine voluntate suffraganeorum causas subditorum, et ipsi subditis consensientibus. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Bur. Domin. Monach. Franch. Vigor. riam. lib. 2. pag. 1. Alagona in compend. pag. 114. Egid. de Bellam. & Jacob. de Belsio. com. 5. repet. iuris Canonici, remissioe Casal. in auos. & Ximen. in concord. p. 2.
- 2 Appellationis articulo pratermissio. Ergo Archiepiscopus cognoscit in causa appellationis inter subditos suffraganeorum, ut per Coar. prael. n. 9. n. 2. Quarant. in summa Bull. verbo Archiepiscopi auctoritas, vers. 18. Marc. Anton. Gennet. in prael. Archiepiscopi. Neapol. cap. 70. n. 7. Sigism. Scac. de appella. q. 8. n. 36. cum seqq. principium de offic. & potest. Episc. part. 1. tit. 4. de Archiepisc. prael. num. 61. secundum Lugdun. impress. & in trail. de iure Eccles. lib. 1. n. 7. an. n. 52.

Notatur etiam ad hoc quod index inferior, qui de causa appellationis cognoscendi ius habet, non potest cogere appellationis ab interlocutoria, nisi ea fuerit iustificata, retinere cognoscitatem negotii principalis, nec de eo poterit trahere etiam ex consensu litigantium, ut per Coar. d. n. 9. n. 6. Sigism. Scac. de trail. de appella. q. 17. l. 1. n. 47. memb. 1. n. 9. & 11.

In gloss. Pratermissio. Vide Zerol. in praxi Episc. p. 1. verbo appellation, vers. ad quintum, pag. 30.

§. Neque suffraganeorum.

Archiepiscopus in causis ad se deuoluit non potest cogere subditos suffraganeorum, ut suscipiant delegationem, vel exequantur sententiam, vel ut sint testes, nisi in contrarium sit consuetudo. Colligunt Doctores in prime. huius text. citati.

Ipsorum delegationem suscipere. Notatur ad hoc, quod Archiepiscopus non potest compellere subditos sui suffraganei ad suscipiendam delegationem, si noluerint, ut per Steph. Gratian. discipuli forens. cap. 16. n. 10. metipsum in trail. de iure Ecclesiastico, lib. 1. n. 7. n. 59. poterit tamen Episcopus Suffraganeo precipere, ut illam acceptare compellat, Henric. in summa lib. 1. c. 30. n. 3. Sebalt. Cal. in relect. de Ecclesiasticis arch. disp. 5. §. 1. n. 10.

In gloss. Suscipere, ibi, Et not. quod non eandem iurisdictionem habet index in accessorio, quam in principali. De hoc vide Steph. Gratian. d. c. 169. n. 1.

§. Nec etiam.

Archiepiscopus non potest subditos suffraganeorum cogere coram se respondere circa salaria Advocatorum, & procuratorum in causis ad se deuoluit, nisi consuetudo sit in contrarium. Colligunt Doctores in princ. huius text. citati.

Dimittendo aliud citi contraria consuetudo non tribuit. Ergo Archiepiscopus potest iurisdictionem exercere in provincia consuetudinis sibi permittente, ut per Marc. Anton. Gennet. in prael. Archiepiscopi. Neapol. 70. n. 13. Quarant. in summa Bullary, verbo Archiepiscopi auctoritas, vers. 35. quos refert ego ipse de offic. & potest. Episc. p. 1. tit. 4. de Archiepisc. praesentia, num. 36. secundum Lugdun. impress.

Super salariis Advocatorum, &c. Aduertit D. Barbof. q. in l. heres absens, §. proinde, num. 103. ff. de indic. quod ille, qui trahitur in iudicio, non potest in loco iudicii conueniri pro salariis Advocatorum, vel procuratorum, & num. 118. subdit text. in presenti, specialiter procedere in Archiepiscopo, qui de causis subditorum Episcoporum suffraganeorum cognoscit in loco fore iurisdictionis, qui non potest cogere praedictos subditos suffraganeorum Advocatis soluere salaria.

In gloss. Respondere, ibi, vel dic verius quod de contrah. loquimur, quem quis celebrat ut viator, ut tunc ibi conueniri non possit. Notatur ad hoc, quod si contrahens cum aliquo sciat eum statim recessurum esse, non poterit illum conuenire in loco contrahens, ut per D. Barbof. an d. l. heres absens, §. proinde, n. 94. & n. 103.

In ead. gloss. ibi, ibi enim contrahere videtur, ubi se solvere obligauit. Notatur ad hoc, quod in ibi contraxisse quis videtur, quo solutionem destinavit, ut per Coar. prael. d. 10. n. 5. vers. sexto.

§. Contrahentes.

Archiepiscopus non compellit inuitos contrahentes aliarum diocesium in propria curia se respondere, nisi

nisi ibi inueniantur. Sed si citati nolunt comparere, vel malitiose se occultant, ne censerur, in bonis ipsorum sue diocesis potest missionem facere, vel in alia decernere per Ordinarios faciendam. Colligunt Doctores in princ. huius text. citati.

- 13 *Super contractibus iniuris, &c.* Notatur ad hoc, quod foram. quis sortitur ratione contractus si ibi inueniatur, ut per Conat. *pract. c. 10. n. 3. in princ. & num. 4. & lib. 1. var. c. 2. n. 1.* Bernard. *reg. 146. & 642.* Bellou. in *speculo Principum, rubr. 1. §. vltim. est, & ibi latet Camil. Borrel. in addit. lit. A, Amilan. c. 27. Prætorum, verbo entreprien, n. 16. cum seqq. Gouier. de iuram. confirm. p. 3. c. 16. Menchag. *vltim. reg. c. 52.* Cened. ad Sextum collect. 3. n. 1. Cardos. in *praxi iudicium, & Aduocat. verbo firmi, n. 2.* Ceuall. *commun. contra commun. g. 1. §. 4.* Aloyf. Ricc. in *collect. decis. p. 2. collect. 3. 19.* D. Barbof. in l. *heres absens, §. 1. n. 7. cum seqq. & §. proinde a. n. 4. & §. vlt. n. 50. cum seqq. ff. de iudic.* Sic etiam ratione districtionis fori quis forum, ut tradidit Stephan. Gratian. *discept. forens. c. 14. n. 32.* Tirag. de *iure mariti gloss. 5. n. 3. n. 117.* idem asserit de quasi contractu.*

§. Nec clericos.

- 14 Archiepiscopi non mittant suos Clericos in alienas dioceses ad inueidendum contractus, ut cognoscatur coram ipsis, nec subditos aliorum possint cogere coram se iuri stare, nec illos excommunicare. Colligunt Doctores in princ. huius text. citati.
- 15 *Vel recognoscendis, &c.* Notatur ad hoc quod Vicario solum committi ut partes ad recognoscendum scripta sua, & chirographa cogere possit, ut per Rebouf. in *praxi benef. sit. forma Vicariatus, n. 165.*

CAP. Sæculares. II. Bonif. VIII.

- 1 *Idicet Sæculares volentes compellere Clericos ad solvenda debita etiam liquida sunt compellendi ceoforis Ecclesiasticis ab Ordinariis, ut desistant.* Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Butr. Domin. Monach. Franch. Via in *ration. lib. 2. pag. 38.* Alagona in *compend. pag. 214.* Agid. Bellam. tom. 5. *repet. nov. Canon. remissive Ximen. in concord. part. 2.*
- 2 *A remissione huiusmodi, &c.* Notatur ad hoc quod iudex Ecclesiasticus potest inhibere seculari ne procedat, ut Sord. *conf. 424. n. 2.* cum seqq.

S Y M M A R I U M.

- 1 *Iuramenti ratione laicus ut illud seruet, coram iudice Ecclesiastico committitur, & n. 3.*
- 2 *Eidei iuratori an satis sit probare solutionem à se factam per solum confessionem creditoris sine alia probatione conuentionis ut possit agere aduersus debitorem, qui illum promissit seruare indemnem.*
- 3 *Hæres iurantis defuncti coram Ecclesiastico iudice ad iuramentum obseruationem conuicti non potest.*
- 4 *Iuramentum personale est, ac proinde eius obligatio non transit ad heredem.*
- 5 *Lex humana secularis, an iussit possit prohibere in contrahendi iuramenti delatationem, ipsiusque iuramenti vinculum remittere? remissum.*

CAP. Cùm laicus. III. & vlt.

- 1 *Laicus ratione iuramenti ut illud seruet, conueni-*

tin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Butr. Domin. Monach. Franch. Via in *ration. lib. 2. pag. 38.* Alagona in *compend. pag. 214.* Agid. Bellam. tom. 5. *repet. nov. Canon. remissive Ximen. in concord. p. 1. & 2.*

Pro quo soluitur, &c. Vtrum fidei iuratori satis sit probare solutionem à se factam per solum confessionem creditoris, sine alia probatione conuentionis, ut possit agere aduersus debitorem, qui illum promissit seruare indemnem? Vide Tirag. de *retrallu, tit. 1. §. 1. gloss. 18. n. 3. 4. & tit. 2. §. 4. gloss. 6. n. 17.* Franc. Vin. *commun. 2. apia, 111.* Affid. *decis. 9. n. 3. & decis. 9. n. 3. & decis. 1. §. 10. à num. 34.* & alios citatos per Cened. ad Sextum collect. 3. n. 1.

Ad cuius forum ratione iuramenti, &c. Notatur ad hoc quod laicus ratione iuramenti conuenit coram iudice Ecclesiastico, ut per Con. lib. 1. *var. c. 2. n. 8. in med. & in cap. quauis patium, p. 1. §. 5. n. 6.* Marant. de *erud. iudic. p. 4. cap. iudicium seculari, vel Ecclesiasticum, n. 14. pag. 173.* Perez. l. 6. tit. 1. lib. 3. *Ordinam. pag. 47. §. 5. & l. 1. col. 4. vers. inferior secundum, tit. 6. lib. 8. titum Ordin. pag. 185.* Rebouf. in *tratt. de except. n. 213.* Gouier. de *iuram. confirm. p. 3. c. 12. n. 2. cum seqq. & in aut. Sacramenta pœterni, c. si aduersus vendit, n. 16. & 20.* Seraphin. de *privilegiis iuram. privileg. 6. à n. 1.* Camil. Borrel. in *addit. ad Bellou. in speculo Principum, rub. 1. §. 5. quodam lit. C, Paul. Folich. de *visti lib. 2. c. 21. n. 48.* Pradilân *sum. legum penultim, p. 2. casu 13. n. 2.* D. Barbof. in l. 1. *ff. solut. marit. p. 1. num. 72.* Cened. ad Sextum collect. 3. n. 2.*

Hæc tamen verò iurantis defuncti coram Ecclesiastico iudice ad iuramentum obseruationem conueniri non posse resoluunt Conat. in d. *cap. quauis patium, p. 1. §. 5. n. 6.* Hippol. *fung. 219. incip. Tu habens, Auster. de potest. sacral. super Ecclesiasticis person. reg. 4. fallunt. 4. num. 6.* Sebalt. Medic. in *tratt. mors omnia soluit, p. 2. cancel. 58. num. 16.* Anton. Gouier. *var. tom. 2. cap. 14. num. 21.* Gouier. de *iuram. confirm. p. 3. cap. 12. num. 3.* Seraphin. d. *privileg. 6. n. 22.* Bernard. Græuz. ad *prædilectum Camera Imper. lib. 1. censur. 27. consid. 1.* D. Barbof. ad l. *heres absens, in princ. prop. finem, ff. de iudic. & citati ad Cened. d. collect. 2. num. 3.* Iuramentum enim personale est, ac proinde eius obligatio non transit ad heredem, ut tradunt Conat. d. §. 5. n. 4. & p. 1. §. 1. num. 7. Anton. Gouier. d. c. 14. n. 19. Menoch. *conf. 24. num. 1. & 2.* Aced. ad *Curiam Pisanam, lib. 4. c. 5. lat. in l. si quis à liberis, §. pareus, n. 119. ff. de liberis agnosc. Sord. decis. 148. num. 6. & conf. 399. n. 18.* Sayt. in *clausi Regia, lib. 5. cap. 6. num. 18.* Sord. de *Relig. tom. 2. de iuram. lib. 2. c. 31. num. 14.* Sanch. in *præcepta Decalogi, lib. 3. c. 13. à princ.* Betnard. Græuz. d. *cancel. 27.* D. Barbof. in l. *proponebatur, num. 34. ff. de iudic.*

Vtrum autem lex humana secularis iussit possit prohibere in contrahendis iuramenti delationem, ipsiusque iuramenti vinculum remittere, ut effugiat huius text. institutum, & de intellectu Ordin. Reg. Lusitan. lib. 4. tit. 73. & apud Castellanos, l. 1. c. 1. tit. 4. *novus recopil. super hac re statuendum, vide ex nostris Lusitanis Gam. decis. 247. n. 2.* Pinel. in l. 2. C. de rescind. vendit. p. 3. c. 1. n. 1. & 11. Valde. *conf. 16. n. 14. & conf. 99.* Cald. Pereira in l. *si curatorem, verbo muneribus, n. 4. & 6. quest. forens. lib. 1. quest. 23. num. 11. & de emp. c. 30. num. 40.* Rebouf. de *obligat. iniurie, p. 2. lib. 1. quest. 9.* nonnimè Gabr. Pereira in *tratt. de mors Regia. Et ex Castellanis, & aliis Hispanis Conat. in d. cap. quauis patium, p. 1. §. 3. num. 7.* Gregor. l. 2. *verbo per no pœsta, tit. 4. p. 6.* Salzed. ad Bernard. *reg. 186. vers. hodie verò, Palat. in repet. cap. per vestras, de decan. inter virum, & uxorem. notab. c. 3. §. 1. à num. 30.* Aureolan.

de exequend. mand. p. a. c. 27. n. 14. Petrus l. 6. in gloss. de
fendens, tit. 1. lib. 3. Ordinum. Ioan. Martin. de Olano in
animum. lib. 1. n. 8. Azcoed. l. 1. à princ. tit. 1. lib. 4. vna
recep. Marien. l. 2. gloss. 3. num. 12. tit. 1. & l. 2. gloss. 3.
tit. 11. & l. 1. gloss. 5. tit. 18. lib. 5. nona recep. Gonn.
de Leon. alleg. 49. n. 3. Gutier. in d. auct. Sacramenta pube-
rum à n. 46. & n. 51. Padil. in summa legum penal. p. 2.
casu 15. & casu 14. n. 10. Cened. d. obeli. 2. n. 4. Morl. in
temporis iuris Civilis. p. 1. tit. 9. quæst. ultim. num. 7. vers.
quarta. Molin. de infir. tract. 2. lib. 2. 1. vers. addidimus.
Soar. de Relig. som. 1. tract. 5. lib. 2. c. 18. n. 15. & latissimè
ex Italis commendo Anton. Nig. latè disputantem in
nouissimo tract. de Landemio. q. 17. art. 1. num. 60.
cum seqq. vbi ad partes hanc questionem bene
examinat.

De litiis contestatione.

TIT. III.

SYMARIUM.

- 1 Peremptoria litiis contestationem non impedit nisi sit de re semel finita.
- 2 Exceptiois peremptoria vis, & effectus, remissus.
- 3 Exceptio rei indicata impedit litiis ingressum.
- 4 Exceptio rei indicata vi possit impedire cursum causa tria in ea concurrere debent, nempe identitas rei, identitas personarum, & identitas causa agenda.
- 5 Sententia nulla non potest producere exceptionem rei indicata.
- 6 Exceptio transactiois impedit litiis ingressum, ac priuè opponi potest ante litiis contestationem.
- 7 Exceptio litiis finita impedit litem contestari.
- 8 Rescriptum totum redditur subreptum non narrata transactioe, quæ ad meritum causa opponitur.
- 9 Literas à Papa obtinens ante omnia tenetur verificare, & inscribere omnia in eis narrata.
- 10 Peremptoria exceptio est, quæ intentionem agentis perimit.
- 11 Iuramenti de non agendo exceptio, est peremptoria.
- 12 Liti finem accipere non dicitur, nisi per sententiam in iudicatu transactioem.

CAP. Exceptionis. I. Innoc. IV.

EXCEPTIONIS peremptoria obiectio ante litem contestatam non impedit contestationem, nisi exceptio de re indicata, transacta, & definita. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. And. Anchar. Butz. Domin. Monach. Franch. Vinus. rason. lib. 1. pag. 48. Alagoria in compend. pag. 117. remissus Cal. in annu. & Ximenius concord. p. 1. & 2.

2 *Exceptionis peremptoria.* [De exceptionibus peremptoriis, vide Matan. de ordin. iudic. p. 6. memb. 9. n. 12. Rebuff. in tract. exceptionum, n. 42. cum multis seqq. Soar. de Pace in tract. tou. p. 1. temp. Bern. Molcatel. in praxi aucta cum Neapol. p. 4. verbo peremptoria, Cor. Philip. p. 1. n. 1. peremptoria. Et Lindou. Miranda de ordin. iudic. q. 20. art. 6. Amad. Roderic. in praxi. c. 5. à n. 2. Mendez à Castro in praxi Lusitana. lib. 1. c. 4.

3 *Nisi de re indicata.* [Notatur ad hoc, quod exceptio rei indicata impedit litiis ingressum, vt per Bellaeomb. tom. 2. commun. opin. lib. 3. tit. 10. n. 188. pag. 318. Flamin. Paril. de resignat. benef. lib. 2. q. 3. n. 17. & mon. 21.

Crauer. conf. 107. n. 7. vol. 1. Soar. de Pace d. temp. p. 2. 1. Bug. de Pace conf. 40. n. 12. Rebuff. d. tract. de except. à n. 501. Sord. conf. 312. n. 1. & de alimen. tit. 1. q. 126. n. 7. Molcatel. in d. praxi p. 4. gloss. finis, pag. mibi 479. & gloss. indicata, pag. 489. cum seqq. D. Barbol. in l. divor. tie, §. fin. p. 1. n. 6. 2. §. solut. maritum. qui etiam tenent quod exceptio rei indicata, vt possit impedire cursum causæ, tria in ea debent concurrere, nempe identitas rei, identitas personarum, identitas causæ agenda, & actionis, quod etiam vltra citatos tradunt Ros. decis. 100. n. 3. p. 1. diuers. Pot. Imolen. conf. 6. n. 7. 4. & conf. 101. n. 11. Honded. conf. 10. n. 30. vol. 1. Sord. conf. 114. n. 11. & conf. 165. n. 11. & conf. 312. n. 1. Menoch. conf. 818. n. 1. Interlig. sig. 56. n. 1. Ioan. Vincen. de Ann. alleg. 8. n. 6. Diac. de Martino in suis comment. opin. lit. En verbo exceptio. Vnde sententiam nullam non posse producere exceptionem rei indicata per l. vnic. C. de litiis liberi. solent. tradit Rebuff. in tract. de except. n. 508.

Transactio. [Notatur ad hoc, quod exceptio transactiois impedit litiis ingressum, ac priuè opponi potest ante litiis contestationem, vt per Verin. tom. 2. commun. opin. lib. 8. tit. 10. n. 20. Menoch. de arbit. casu 101. n. 60. Soar. de Pace d. temp. 7. n. 8. Don. Christoph. de Pace in scholis ad leges §. 1. l. 216. n. 3. Bern. Molcatel. d. p. 4. gloss. transactiois, pag. 601. cum seqq. Ale. x. Trentacung. quæ. resol. lib. 2. tit. de except. resol. 1. n. 12. Mendez à Castro d. c. 4. n. 1.

Sen finis. [Notatur ad hoc, quod exceptio litiis finita impedit litem contestari, vt per Verin. d. litiis. 20. n. 19. p. 350. Flamin. d. q. 1. n. 14. vbi ait quod per remanuationem finitur litiis, & de præscriptione tradunt Mendez à Castro d. c. 4. n. 4. Ale. Trentacung. d. litiis de except. resol. 5. Camil. Bortel in summa monius decis. tit. 50. de litiis contest. n. 62. Quibus autem modis dicatur litiis finiri tradit latè Fazin. fragm. crimin. p. 1. lit. L. n. 39. 1. cum multis seqq.

Licet dicat, &c. [Notatur ad hoc quod rescriptum minimè redditur subreptum non narrata transactioe, quæ ad meritum causæ opponitur, vt per Menoch. de arbit. lib. 2. casu 101. n. 60.

Natur etiam ad hoc, quod obtinens literas à Summo Pont. tenetur ante omnia verificare omnia in eis narrata, vt per Valde. consulti. 163. n. 2.

In gloss. Peremptoria, ibi, & est peremptoria, quæ intentionem agentis perimit, &c. Ita Petr. Gregor. Jyn. tagan. iur. lib. 1. c. 21. n. 8. Ioseph. Cumia in risib. Soci. c. 25. n. 16. Camil. Bortel d. tit. 48. d. except. n. 16.

In ead. gloss. ibi, Et iuramentum de non agendo. Vide Callan. in consuet. Burgund. rubr. 11. §. 12. verbo, ou parle serment, n. 10. fol. 346. Soar. de Pace d. temp. 7. n. 2. latè Bernard. Molcatel. d. p. 4. gloss. persuri.

In gloss. Finita. [Notatur ad hoc, quod non dicitur liti finem accipere nisi per sententiam in iudicatu transactam, vt per Flamin. d. q. 3. n. 11. Steph. Gratian. discip. forens. c. 114. n. 14. & seq. de quo latè dixi in collect. ad Clem. 2. vt liti pend.

SYMARIUM.

- 1 Contestatio litiis non fit per exceptionem peremptoriam.
- 2 Docto. ex de libello agens referuntur.
- 3 Contestatio litiis quando, & quibus modis fieri dicatur, remissus.

CAP. Si oblato. II. Bonif. VIII.

SI oblato ab adore libello reus excipiat peremptoriis per hanc exceptionem non contestatur liti, sed est contestanda, nisi exceptio sit ex his tribus, quæ impediunt.

pe diocet. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Butr. Domin. Monach. Francib. Vis. in ration. lib. 2. pag. 49. Alagona in compend. pag. 218. remissive Ximen. in concord. p. 1. & 2.

2. *Ab altiore libello.* De libello laxe agent Matanz. de ordin. iudic. p. 6. r. de libello oblat. Cur. Philip. p. 1. §. 11. Soar. de Pace in prall. p. 1. r. 1. temp. 4. Cardof. in praxi iudicam. verbo libellus. Amat. Rodet. in prall. c. 5. de libello actoris. Camil. Bortel. in suum amicum decif. tit. 49. de libello.

3. *Litis contestatio intelligitur esse facta.* Quando, & quibus modis litis contestatio fieri dicatur, vide Vis. Neapol. decif. 310. n. 2. Menoeb. de prall. 2. prall. 10. d. n. 1. Camil. Bortel. in suum amicum decif. tit. 50. de liti contestat. n. 6. & 7. Mendez de Castro in praxi Lusitan. lib. 3. c. 6. Melech. Phæbos. Arefo 84. tom. 1.

De Iuramento calumnie.

TIT. IV.

SVMMARIVM.

1. Iuramentum calumnie non est de substantia quod factum post litem contestatam præstatur, & n. 2.
2. Iuramentum calumnie si tacite omittatur, non propter hoc annullatur processum legitimè factum, & n. 4.
3. Iuramento calumnie statuto tolli non potest, nec Principis rescripto, nisi expressis verbis deroget.
4. Iuramentum calumnie, & de veritate dicenda præstatur in spiritualibus.
5. Iuramentum calumnie præstari debet in causis criminalibus.

CAP. Si de calumnia. I.

Bonif. VIII.

IURAMENTUM de calumnia, vel de veritate dicenda non est necesse, ut fiat initio litis, potest enim fieri in qualibet parte litis. Colligunt ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Butr. Anchar. Domin. Monach. Francib. Vis. in ration. lib. 2. pag. 64. Alagona in compend. veris Canon. pag. 221. remissive Calad. in anno. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Hanc eandem conclusionem Titag. de retrallu lig. 4. §. 2. Marant. de ordin. iudic. p. 6. ad secundam iudicij partem de iuram. n. 3. Mench. v. s. f. r. q. lib. 2. n. 25. n. 7. Setaph. de privileg. iuram. privileg. 12. n. 2. Anton. del Re de iuram. calumnia, c. 1. n. 19. Amat. Rodet. in prall. de modo, & forma videndi, seu examinandi processum. c. 11. num. 24.

§. Propter.

1. Iuramentum calumnie si in tota causa tacite omittatur, processum legitimè factum non est nullus, neque annullandus. Colligunt Doctores in princ. litem text. citati.
2. Hanc eandem conclusionem, cui aduersari videtur l. 2. §. 2. quia verumur. C. loc. tit. firmat. & intelligunt Marant. d. loco. n. 2. hanch. v. s. f. r. q. lib. 2. n. 21. Kirchoo. tom. 1. comment. ap. l. 1. tit. 28. n. 18. pag. 360. Titag. de iure mariti, gloss. n. 80. Gramat. ad vestr. in prall. Roman. Curia, lib. 5. n. 2. n. 11. & 12. Math. Coler. dec. 117.

n. 4. & Joseph. Comia in r. i. b. Sicilie in prall. n. 14. Bernard. Gramat. ad prall. Canon. Imper. l. 1. concl. 34. d. princ. Gutier. prall. l. 1. q. 99. D. Bausif. in l. maritum, n. 97. §. solus maritum. Morlin. empirio iur. Civilis, p. 1. tit. 1. in prall. n. 23. verfende. Camil. Bortel. in suum amicum decif. tit. 51. de iuram. calumnia n. 9. Anton. del Re in traat. de iuram. calumnia. c. 7. n. 3. com. seq. Stephan. Gratian. discip. forens. c. 2. 08. d. n. 15. Rondet. l. 1. n. 4. & decif. 51. & decif. 52. n. 3. & decif. 17. apud Farin. in collect. 1. manifestum, alias p. 4. divers. ex quorum dictis colligitur iuramentum calumnie non posse remitti à partibus, quia introductum fuit ob publicam utilitatem, & ita procedere text. in d. l. 2. §. sed quia verumur, si verò omittatur processum sine quo gestum valere, quia pertinet ad ordinem iudicij accidentalem, & procedere text. in presenti, & Ordin. Regium Lusit. l. 3. tit. 63. in princ. ibi, ex se non fuisse data iuramento de calumnia in partes. Quando vero ab altera partium exactum sit, tunc de substantia processum esse relolunt Vinian. Neapol. decif. 109. n. 9. Vant. de nullit. tit. ex defectu processum, n. 29. Vincent. Carot. de iuram. decifario, q. 3. n. 6. Aut. del Re d. c. 7. n. 7. Bernard. Gramat. d. concl. 84. n. 5.

Vnde iuramentum calumnie statuto tolli non posse tradunt Vin. d. decif. 109. n. 5. Vincent. Carot. d. q. 3. princ. n. 7. Anton. del Re c. 12. n. 1. Stat. decif. 18. n. 8. Nec consuetudine, Vinian. d. decif. 109. n. 3. Carot. d. q. 3. n. 7. Anton. del Re c. 15. n. 4. Nec Principis rescripto, nisi expressis verbis deroget, ut per Anton. d. l. Re d. c. 15. n. 11. Ludou. Rodolphin. de f. r. q. seu absoluta Principis potest. c. 6. n. 43.

§. Quamvis.

In causis spiritualibus iurari debet de calumnia, & de veritate dicenda. Colligunt Doctores in princ. litem citati.

In gloss. l. eisdem, ibi, nunquid in criminalibus iuratur de calumnia? Notatur ad hoc, quod in causa criminali præstari debet iuramentum calumnie, ut tradunt Petet. l. 1. tit. 1. sub. 1. Ordinar. pag. 514. Bernard. Gramat. ad prall. Camera Imper. lib. 1. concl. 84. num. 6. l. 1. in praxi crimin. p. 1. q. 16. n. 28. Steph. Gratian. discip. forens. c. 208. n. 26. Camil. Bortel. in suum amicum decif. tit. 51. n. 14. Aloyf. Rucc. in decif. Curia Archiep. Neapol. decif. 56. n. 10. p. 2.

SVMMARIVM.

1. Appellationis in causa iurari debet de calumnia, & de veritate dicenda, & n. 2.
2. Procurator deputatus post iuramentum calumnie factum à principali, debet etiam ipse iurare de calumnia.
3. Procurator exigente aduersario non solum tenetur iurare in animam domini, sed etiam in animam propriam.
4. Heres, vel successor an teneatur iurare ex quo defunctus iurauerat, remissive.

CAP. In appellationibus. II.

IN causa appellationis est iurandum de calumnia, & de veritate dicenda, etiam si in principali sit iuramentum. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Domin. Butr. Monach. Francib. Vis. in ration. lib. 2. pag. 65. Alagona in compend. pag. 222. remissive Ximen. in concord. p. 2.

Hanc

1 Hanc eandem conel. ex hoc text. desumunt, multipliciterque declarant Mysling. *com. 1. off. m. 1. Frane. Marc. delphin. decis. 1182. n. 23. p. 1. & decis. 706. p. 2. Mench. quest. frag. lib. 2. q. 25. n. 10. Bellacomb. tom. 1. commun. opin. l. 3. tit. 7. n. 22. Brederod. in tract. de appell. p. 2. tit. 30. de liris contestat. Camil. Botrel. in summa omnium decis. cit. 50. de liris contest. n. 29.*

§. Procuratores.

- 1 Procurator deputatus post iuramentum calumnie factum à principali debet etiam ipse iurare de calumnia. Colligunt Doctores in *prin. n. x. citati.*
- 2 In gloss. Ab ipsi, ibi, Sacramentum tamen calumnie, &c. Notante ad huc, quod procurator exigente adversario non solum tenetur iurare in animam domini, sed etiam in animam propriam, ut per Gallik. 1. obs. 89. n. 47. Anton. del Re de iuram. calumnie, c. 16. n. 45. Surd. decis. 18. n. 3. Camil. Botrel. in summa omnium decis. cit. 51. n. 19.
- 3 In gloss. Iuramentum, ibi, an heres, vel successor teneatur iurare ex quo defunctus iuraverat. Vide Soaz. de Reliq. tom. 2. lib. 2. de iuram. c. 31. n. 12.

S Y M M A R I U M.

- 1 Procurator habens speciale mandatum iurari de calumnia, &c. n. 1.
- 2 Iuramentum speciale ad iurandum de calumnia sufficit, licet expressa non sit in eo causa in qua iurandum fit.

C A P. Nullam sibi. III. & ult.

- 1 P R O C U R A T O R constitutus cum speciali mandato ad iurandum de calumnia ad tale iuramentum præstandum admitti potest. Colligunt ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Domin. Buer. Monach. Frane. Vinnian. in ration. lib. 2. pag. 67. Alagona in compend. pag. 2. remissive Casal. in annot. & Ximenian concord. p. 1. & 2.
- 2 Hanc eandem conel. ex hoc text. desumunt Couar. lib. 1. var. c. 6. n. 2. & in cap. quantus positum, p. 10. 4. 5. n. 8. Cott. in memorab. verbo procurator, pag. mibi 709. Frane. Marc. Delphin. decis. 65. n. 1. p. 2. Math. Coler. Gormia. decis. 115. n. 1. & 2. Anton. Gabr. tom. 1. commun. opin. in de mandato conclus. unica versio. quartò requiritur. Peteg. Iannus de citat. reali, lib. 3. c. 25. n. 161. Folu. Pacian. de probation. lib. 1. c. 48. n. 12. Anton. del Re Tibrartin. de iuramento calumnie, c. 16. Scraphin. de privil. iuram. privileg. 31. n. 4. Mench. v. us. frag. c. 25. nom. 16. Gutier. pract. lib. 1. q. 61. Cald. Percira in l. si curatorem, verbo implendum, n. 6. Cardos. in praxi iudicum, & Advocat. verbo procurator, n. 36. Steph. Gratian. discip. forens. c. 10. 5. n. 1. Camil. Botrel. in summa omnium decis. cit. 51. de iuram. calumnie, n. 16. & tit. 66. de procura. torib. n. 181. Aloyf. Rice. decis. 52. n. 1. apud Farin. p. 4. sue praxi crimin. & decis. 117. n. 2. apud eundem in 1. collect. novissimum, alias p. 4. divers. resolucentes quod procurator ad iurandum de calumnia speciale mandatum habere debet. Et sufficit speciale mandatum, licet non sit expressa in eo causa in qua iurandum fit, ut docet Anton. del Re d. c. 16. n. 17. Steph. Gratian. d. c. 105. n. 23. quamvis cunctationem sequatur Mench. d. c. 25. nom. 17.

De Restitutione spoliatorum.

TIT. V.

S Y M M A R I U M.

- 1 Spoliatio exceptio facta ab alio quam ab auctore in civilibus non admittitur, in criminalibus vero facta à tertio admittitur dummodo sit de tota substantia, vel parte. Exceptio probari debet infra quindecim dies, alias fit condemnatio expensarum.
- 2 Spoliatio exceptio dicitur dilatoria.
- 3 Exceptio spoliatiois necessario ante litem contestatam proponenda est.
- 4 Exceptio spoliatiois facta ab alio, quam ab auctore, non potest opponi in causa civili ad effectum litium, & iudicium differendi.
- 5 Spoli exceptio repellit spoliatorem agentem à iudicio etiam super alia re, nec auditur donec restituat rem per spoliolum substractam.
- 6 Spoli alio repellit agentem etiam aliusve aliqua privilegiata, qualis est alio depositi.
- 7 Spoli exceptio repellit etiam agentem super alio spolio.
- 8 Agentium una si quis egerit pro spolio sibi factulo pendente, non repellitur per exceptionem alterius spoli etiam rei diversa, quod non sit factum lite pendente.
- 9 Alio agens de spolio potest conveniri à reo de alio spolio.
- 10 Conveni ex causa civili non potest repellere agentem proposita exceptione spoliatiois facta à tertio, tamen accusatus criminaliter virtute talis exceptionis potest suum accusatorem repellere.
- 11 Spoliatio debet esse omnium, vel saltem maioris partis bonorum ad hoc ut impediatur accusatio contra spoliatum proposita.
- 12 Excipiens tenetur probare suam exceptionem intra spatium quindecim dierum, alias in expensis alteri condemnabitur.
- 13 Declaratur text. in presenti.
- 14 Dies termini non computatur in termino.
- 15 Excipiens de spoliatiois facta à tertio infra certum tempus à iudice statuumdum, debet restitutionem petere, alias accusabitur exceptione non obstante.
- 16 Index debet quantum potest obviare ne iudicium coram se agatur sit elusivum.
- 17 Index ex officio debet nulliter agentem repellere.
- 18 Declaratur tit. C. ut nemo inuitus agere, &c.
- 19 Exceptio spoliatiois priuatorum rerum non obstat agenti super reb. Ecclesiasticis, & c. contra.
- 20 Ecclesia res publici iuris censetur.
- 21 Declaratur text. in c. de ordine cognit.

C A P. Frequens. I. Innoc. III.

SPOLIATIONIS exceptio posita ab alio quam ab Auctore in civilibus non impedit quin index in principali procedere possit, in criminalibus verò à quocunque posita impedit, dummodo sit de tota substantia, vel maiori parte, quæ tamen exceptio probari debet infra quindecim dies, alias fit condemnatio expensarum præhabita indicis taxatione, & si æquum illi visum fuerit, positione minimè relaxata. Colligunt ex Ordin. I. ap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Buer. Domin. Monach. Frane. Vinnian. in ration. lib. 2. pag. 10. Alagona in compend. pag. 2. c. remissive Casal. in annot. & Ximenian concord. p. 1. & 2.

Causa

De Restitutione spoliatorum, Tit. V. 145

Causa Ecclesiastica impedit, & perturbat.] Ergo exceptio spoliationis dicitur dilatoria, ut notant glossi. *verbo periturum in presenti, gloss. 2. in c. 1. & 2. q. 2. gl. 3. in cap. ex conquestione, ubi Abb. num. 1. & Doct. sup. hoc tit. idem Abb. in cap. 2. num. 2. de ordine cogniti. tal. in §. nihil commune, num. 138. Bonifacius in Clement. unica, num. 66. de causa possess. & propriet. Gregor. 1. §. verbo le deus, tit. 10. part. 3. Petre ad l. 1. tit. 8. lib. 3. Ordin. vers. preterea, Menoch. de arbit. c. 24. n. 4. & rem. 1. §. recuper. num. 382. & n. 491. & rem. 3. res. n. 666. Visian. tom. 2. commun. spin. lib. 7. tit. 1. n. 44. & n. 339. Bernard. Musciet. in praxi aerea civilis Neapol. part. 3. gloss. alterum, num. 18. itavt talis exceptio sit necessaria ante licentiam contestatam proponenda, sicuti quocunque alia, ut resolutum addit. ad gloss. verbo periturum in presenti, Bart. in d. §. nihil commune, num. 24. cum segg. & ibi las. n. 1. & plures de quibus Covar. lib. 1. var. c. 16. num. 1. in princip. & vers. quod si, Menoch. rem. 1. recuper. n. 174. & rem. 1. §. n. 382. Menoch. in §. cap. 38. & num. 27. Petre in d. vers. preterea, intendit Innocent. & alij in c. 2. de ord. cogniti. quod felicit. reg. cap. inter Monasterium, cum similib. de re indic. secundum quam exceptio dilatoria regulariter ante licentiam proponi debet, obtrinet etiam in exceptioe spoliij, de qua agimus, itavt post licentiam in petitorio contestatam non possit spoliatus excipere de spolio, ut petitorium solpendat.*

Statutum, ut in civilibus negotiis, &c.] Collige ex text. exceptionem spoliationis factam ab alio quam ab actore in causa civili non posse opponi ad effectum litem, & iudicium d. secundi, imò et non obstante iudex de causa principali cognoscere, & eandem definire tenetur, ut notant Domin. Franc. Anch. & omnes in presenti, Abb. in d. alio, lib. 2. n. 6. de restit. spol. Paul. Alex. & las. in l. si se bonis, C. de iure delict. Afflic. decis. 150. n. 8. & post alios Bætz. de inop. delictor. c. 4. n. 4. quod intelligendum est etiam si reus fecerit tota substantia spoliatus, ut aperte colligitur ex hoc text. qui dum distinguit inter causas civiles, de quibus agimus, & criminales, & sit in criminalibus exceptioem spoliationis omnium, vel maioris partis bonorum factam & tertio specialiter impedire litis ingressum, aperte docet fecus esse dicendum in civilibus, ut optime expendit Abb. d. loco.

Sed in civilibus ab actore, &c.] Collige ex text. exceptionem spoliij repellere spoliatorem agentem & in iudicio, etiam super alia re, nec audiri donec restituat rem per spoliatum subactum, idem probat text. in c. 2. vers. sed quoniam, de ordine cogniti. resolutum Domin. Franc. Anch. & omnes in presenti, Abb. in d. 2. n. 1. & 4. Specul. tit. de citat. num. 11. Afflic. decis. 19. lib. 2. Doct. in d. §. si se bonis, Soc. conf. 12. col. 4. vel 1. post alios Maran. de ord. indic. p. 4. dist. 7. n. 48. & seg.

Amplia predictam exceptionem spoliij repellere agentem etiam actione aliqua privilegiata, qualis est actio depositi, ut tenet glossi. verbo in modum, ibi, bene obstat exceptio, in d. 2. de ord. cogniti. quam sequuntur Anton. & communis ex Abb. lib. 2. Sicul. in c. 1. n. 4. de deposit. las. in §. in bona fidei, n. 1. Infit. de actionib. Petrol. in presenti, §. fin. in princ. Menoch. rem. 1. recuper. n. 383.

Amplia deinde repellere etiam agentem super alio spolio, ut probat cap. ult. vers. quoniam, de ordine cogniti. demond. exceptio fuerit proposita de spolio reijcienda ex Valasc. conf. 38. n. 1. & demond. actore non agat de spolio magis privilegiato, quod si agat, non repellatur per exceptionem alterius spoliij, favor enim rei, qui in hac exceptione consideratur, solum urget ubi omnia pacia sunt, ex reg. cum sunt pariam, de reg. iuris, lib. 6. Vide insuper quod si quis ege-
Barbo. Collect. Tom. 1. V.

cit via attentatum pro spolio sibi facto lite pendente non repellatur per exceptionem alterius spoliij etiam rei dicitur, quod non sit factum lite pendente, ut tenent Abb. in cap. bona, num. 20. de appellat. Dec. confil. 200. n. 1. vol. 1. Afflic. decis. 98. n. 4. Rip. in cap. sapi, n. 10. de restit. spoliat. Cortal. in §. nihil commune, n. 52. Menoch. rem. 1. recuper. n. 388. Valasc. d. conf. 38. num. 10. Intellige tandem ut non solum exceptio spoliij possit opponi contra agentem de alio spolio iuxta sopra dicta, sed etiam ut actor agens de spolio, possit conoeniti a reo de alio spolio, ut expresse probat text. in d. c. fin. in princ. ibi, nisi super questione, &c. vbi Abb. notat. 1. Maran. d. p. 4. dist. 6. n. 32. & 37. Valasc. d. conf. 38. n. 1.

In criminalibus autem, &c.] Collige ex text. quod licet contentus ex causa civilis non possit repellere agentem propositam exceptione spoliationis factam & tertio, iuxta vers. statim, tamen accusator criminaliter vitute talis exceptionis potest suum accusatorem repellere, ut per Ioan. Andr. & Anch. tit. 1. Dominici. n. 6. & omnes in presenti, Abb. in cap. alim. d. 3. n. 6. hoc tit. Maran. d. 4. dist. 7. n. 48. Herci. in cap. item cum quis, n. 6. hoc tit. Afflic. decis. 19. Tiraq. in l. si veniam, verbo omnia, vel partem, num. 2. C. de reuoc. donat. Menoch. rem. 1. recuper. n. 124. cum segg.

Intellige tamen quod ab hoc, ut impediatur accusatio contra spoliatum proposita, requirunt quod spoliario sit omnium, vel saltem maioris partis bonorum, ut docet Pontifex in presenti, in vers. idem autem, nec immerito predicta declaratio ita fuit facta, regulariter enim in iure nostro æquiparantur omnia bona, & maior eorum pars, sicuti docent Duen. reg. 18. vers. amplius secundo, Tiraq. d. verbo omnia, vel partem, num. 12. & ideo metum amissionis maioris partis bonorum cadere in constantem vitium asserunt Covar. de sponsalib. p. 1. c. 1. §. 1. n. 13. Maleard. de probat. cunct. 1051. n. 34. Menoch. de arbit. lib. 2. c. 13. §. 9. Card. Tusch. lib. 2. cunct. 13. n. 1. & cunct. 2. 17. n. 3. & 9. Sanchez de Matr. lib. 4. dist. 5. num. 20. cum segg. Fatio. fragm. crimin. p. 2. lib. 2. n. 89.

Infra quindecim diurnum spatium, &c.] Notatur ad hoc, quod excipiens tenetur probare iuram exceptionem infra spatium quindecim dierum, aliis in expensis actori condemnabitur, ut per Dominici. in c. 1. §. verum, n. 1. de except. hoc lib. Intellige autem hoc tempus esse continuum, & currere ipso iure statim quod exceptio fuerit admissa, cum sit dilatio legalis, secundum Ioan. Andr. & communem in d. c. 1. & probatur ex iis, que tradunt Anton. Gomez tom. 1. var. c. 1. n. 3. Tiraq. de reuoc. lig. §. 1. gl. 7. n. 21. Petre ad l. 1. verbo hystia, tit. 8. lib. 3. Ordin. Guilel. canon. lib. 2. c. 12. n. 24. Azor. d. l. 3. n. 7. tit. 1. lib. 4. nunc recipit.

Per violentiam.] Secus ergo si per dolom, vel alio modo intra viam expulsiuam destitutum se affimet etiam omni substantia sua, secundum Ioan. Andr. Domin. Franc. §. 1. n. 1. & communem in presenti, & ita secundum illos ratio infra expressa in text. ibi, quia neque nudi, &c. non est finalis neque unica huius decisionis, quoniam text. etiam ultra illam visus est habuisse respectum ad gravitatem casuum criminalium, & fauorem simul spoliati per vim, vnde licet etiam hoc casu militet ratio in nostro text. expressa, non tamen militat alia sanctoris spoliati.

In glossi. Proponere, ibi, quia dies illi non computantur, &c.] Notatur ad hoc, quod dies in quo predicta quindecim dierum terminus assignatur, in ipso termino minime computatur, & in quocunque alio termino idem esse resoluendum tradunt glossi. in cap. super es 12. de appellat. Afflic. ad consue. l. 1. rub. 90. num. 8. Cassan. in consue. Burgund. rub. 1. §. 8. num. 8. Duen. reg. 196.

à princip. Tit. 4. de reu. lib. 4. i. gloss. 1. x. m. 18. anno seg. Vanti. de molit. sic. ex defectu iurisdiction. Ordo. 1. 260. Petes. 1. 2. 1. lib. 1. Ord. pag. 49. 4. & 1. 2. 2. vers. eff. d. b. in med. tit. 2. lib. 7. pag. 408. Fichard tom. 2. commun. opinion. lib. 7. tit. 1. 4. num. 1. 3. pag. 27. 1. Azcood. ed. Curiam Pisanam. lib. 4. r. 6. m. 10. Flamin. Pat. de relig. bene. lib. 1. 2. qu. 1. 5. m. 3. Steph. Gratian. discip. forens. cap. 16. 1. à princip. Cardos. in praxi iudicium. & aduocat. verbo dies. n. 5. & 6. Alex. Tientacat. ver. res. lib. 1. 2. 1. de dilat. res. lib. 1. Rot. dec. 333. apud Fatin. in l. e. l. nouiss. alia. p. 4. d. uerf.

§. Solet autem.

- 15 Accusatus si criminaliter probauerit exceptionem spoliationis factæ à tertio, ita ut repellat suam accusationem, iuxta hunc text. in princip. ibi, in criminalibus autem, potest nihilominus iudex ipsi accusato terminum præficere, iuxta quem agat contra spoliatorem, & petat restitutionem ipsius, qui terminus si elapsus fuerit non obstante prædicta exceptione poterit accusari. Colligit Doctores in princip. text. citati.

- 16 Quia quidem terminus in iudicandus est à iudice accusationis, ut satis est. in presenti, significare videtur, ibi, excipit, innot. ibi, à iudice, &c. & communis in presentibus, magis probat, cuius rei ratio esse potest, quia cum iudex debeat in quantum potest obviare ne iudicium coram se agatur ut elusorium, bona. d. 1. 4. nec obstat, ubi gloss. verbo eludere, iuxta similia citat. de postulat. Prælator. innot. quæ Roman. conf. 467. ubi dicit quod iudex ex officio debet nulliter agentem repellere ne elusorij actus coram eo fiant, & per prædictam exceptionem accusatio criminalis contra spoliatorem proposita, & ita iudicium elusorium inuile reddi possit, iuxta hunc text. in princip. ibi, & per omne perimur contra regnum principis, recte fit ut eundem spectet his fraudibus obviare, ac per consequens prædictum terminum statuere; quæ quidem resolutio verissima est, ad hanc videlicet effectum, ut intra illud tempus accipiens teneatur quantum in se fuerit, causam ad finem perducere, & oihil superius quod sit in eius potestate, aliter statim ubi lapsus fuerit poterit accusari, non tamen præferibit prædictum terminum ad hoc ut aliquo modo ardeat iudex restitutionis, quia respectu ipsius nihil poterit statuere, iuxta reg. c. innot. 20. ibi, per in parem non habet imperium. de elect.

- 17 In gloss. & Doctores in princip. ibi, & si compellatur aliquis agere, &c. Colligit ergo gloss. posse quem compelli ad agendum, contra tit. Cod. in nemo inuitus agere, vel accusare cogatur, tam in rub. quàm in text. & quæ tradunt gloss. pen. & Doctores in cap. licet 14. de accusat. Boet. dec. 125. 1. à princip. Mench. allus. c. 1. 6. in princ. Respondetur enim d. tit. C. in nemo inuitus, cum similibus, procedit regulariter, id est, ut absque respectu ad aliquam causam & ad aliquem effectum, & ita bene causa, effectum non sit aliquis agere compellendus, & in hunc sensum cit. explicanda hæc gloss. dum ait præcise non compelli quem ad agendum, id est, præcise ab omni causa, scilicet est. Qu. cui similis est gloss. ult. vers. itaque ad hoc, in l. 4. quæ 4. ff. de damno infecto, ac verò causatio, id est, propter aliquas certas causas, & ad aliquos effectus assignandos recte potest aliquis cogi ad agendum, prout in specie huius text. ubi ad hoc ut spoliatum possit excipere de spoliatione, cogitur agere contra spoliatorem.

§. Ad hoc. ult.

- 19 Exceptio spoliationis, quæ à iudicio repellit agentem, iuxta hunc text. in princip. ibi, sed si in civilibus,

&c. non habet locum quando talis exceptio opponitur de rebus primariis ad Ecclesiasticas, & è contra. Colligitur ex Ord. Doctores in princip. text. citati, itadont Abb. n. 14. But. n. 16. Ioan. And. col. 4. in c. 2. de ordine cogniti. Rot. dec. 120. de res. lib. in notis, Lap. alleg. 67. cap. pen. Affl. & dec. 19.

Ratio verò huius decisionis à nostro text. defumpra illa reddi potest, quia res Ecclesiæ publici iuris censentur, arg. l. 1. §. dum in studij. de iustu. l. fin. in princ. C. de sacros. Eccles. Constat autem quod de publico ad priuatum non admittitur compenatio, ea l. 1. & 3. C. de compenat. Igitur similiter exceptio de publico ad priuatum, ac per consequens de re Ecclesiastica ad temporalem, vel è contra reicienda est, iuxta hunc text. quoniam rationem assignat gloss. in presenti, ibi, sunt publici iuris, ubi Monach. n. 10. & eam frequentia probate videtur Ioan. And. n. 6. & Franc. col. fin. in presenti, dum dicunt res Ecclesiæ publicas esse, & earum dominium non spectare ad priuatas personas.

Non obit t. d. c. 2. de ordine cogniti. ubi Abbas quidam nomine Monasterij agebat super quibusdam rebus Ecclesiasticis contra nobiles, de quibus ibi, qui ramen contra Abbatem spoliationis exceptionem cuiusdam castri opposuerunt, & ita rei priuatis, quæ quidem admissæ sunt, quia omnia, Ioan. And. col. 4. in d. 2. & Rot. ubi supra, ac eorum resolutione easimantium text. in presenti, de nouo introducere, ne in specie, de qua agit, exceptio admittatur, quæ tamen tempore d. c. 2. admittitur, ex verbo sanctum, hic positum, facilius responderetur text. hunc agere de rebus omnino priuatis, ut quia nullo modo pertinent ad Ecclesiā, sed proprie sunt in dominio singularium, & ita sunt merè temporales, quorum spoliationem ita vim exceptionis noster text. negat posse opponi contra agentem de rebus Ecclesiasticis, & è contra, ac verò text. d. c. 2. agere de exceptione ipsius rei ad Ecclesiā quod dominium directum pertinet, cuiusmodi erat castri de quo ibi, ipsi enim nobiles asserunt eastrum ad iam, & propriaret Monasterij pertinere, quod fieri potuit respectu domini directi manente vili penes illos ex aliquo contractu feudali, vel emphyteutico, ut ibi notat Imol. n. 5. Bald. n. 4. Bellam. n. 9. & ita in eo text. fuit opposita exceptio spoliationis rei etiam Ecclesiasticæ contra agentem super re Ecclesiastica, quem intellectum probauit Archid. hic ad fin. & illum rete. His gloss. intellectibus, magis probare videtur Anchar. met. 10. Domin. col. pen. & fin. & Franch. quem vide in presenti, dicens illam esse verum, & meliorem ceteris, secundum quos verbum, Ecclesiasticis, de quo in hoc §. accipiendum est de omnibus rebus, quæ aliquo modo ad Ecclesiā pertineant, etiam si res spirituales non fuerint, siue possideantur à laicis, siue à clericis, quicquid gloss. Monach. Hostien. hic aliter sentierit. Vnde text. hic indistincte intelligendus est prout loquitur, siue causa vectur inter laicos, siue inter clericos, siue inter vnam clericum, & alium laicum, secundum Franc. in presenti, n. 1. in fin. quicquid gloss. in principio, aliter sentiat, dum ait solum procedere quando agitur inter personas Ecclesiasticas. Neque verbum sanctum, de quo hic, aliquid noui induit, licet enim moltoties hoc nouum inducat, aliquando tamen ex materia subiecta contrarium suadente nouum non inducit; sed antiquum declarat, vnde cum hic agatur de exceptione rei Ecclesiasticæ, & ita publicæ ad priuam, facta apparet illam de iure etiam antiquo in:ptè proponi, iuxta supradicta.

S Y M M A R I U M.

- 1 *Ecclesia, quæ per spoliationem decimarum, quas se dicit infra parochiam alterius possidere, non auditur nisi probet possessionem legitimam, & num. 2.*
- 3 *Spoliatus ubi resistit ius commune, non est restituendus, tam in causis spiritualibus, quam temporalibus, ut n. 14.*
- 4 *Adducitur in contrariam text. in cap. cum Ecclesia Surtina, de causa possess.*
- 5 *Conceditur diversimodè text. in presenti, & de cap. cum Ecclesia, & n. 6. sed verius, n. 7. & 8.*
- 9 *Declaratur text. in cap. licet Episcopum 28. de præbend. hoc lib. & n. 10.*
- 10 *Declaratur text. in cap. constitutus 8. & in cap. quoniam 10. de filiis Presbyteri, & n. 11.*
- 12 *Index possit sine citatione præsumere possessionem illam, quæ constat hactenus non competere defensionem.*
- 13 *Spoliatus licet appellans pendente, si ei ius commune resistat, & assistat spoliatori, non est facienda restitutio, quævis per viam attentatorum agat, nisi de iure doctus.*
- 14 *Spoliatus decimis, beneficium, vel alia quæcumque spiritualia non est restituendus si adversus eum obiciatur novum proprium defectum, & n. 16.*
- 17 *Exceptio dicitur probatur per regulam iuris præsumitur.*
- 18 *Laici spoliati decimis agentes interdum vnde vi, an sint ante omnia restituendi, ostenditur.*
- 19 *Laici quando spoliatur fructibus ipsi temporalibus, qui decimarum nomine ipsi nomine proprio solvantur ex aliquo titulo temporalis manente iure spirituali decimarum penes spiritualium ministros, an restituantur, ostenditur, & n. 20.*

C A P. Ad decimas II. & ult.

Enon. VIII.

- 1 **C**anonici spoliati decimis prædialibus, quas in aliena parochia percipiunt, non sunt restituendi, nisi eviderit docuerint iuris decimandi possessionem legitimè assumptam fuisse, & per consequens ostenderint titulum, vel causam ex qua possessio induitur, quia præsumitur in ius occupasse, cum prædialia in aliena parochia de iure communi ad eandem pertineant, nisi aliud ostendatur. Colligitur ex Ordio. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Burr. Anchat. Domin. Monach. Franch. Vin. in ration. lib. 1. pag. 160. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 236. remissive Casal. in auro. & Ximenia in concord. p. 1. & 2.
- 2 Hoc idem ex hoc text. desumitur gloss. magna in c. de præscript. hoc lib. Rip. n. 77. & lal. n. 47. in §. nihil commune, idem Rip. in cap. cum Ecclesia Surtina, col. pen. de causa possess. Felinus cap. ad peritiam, n. 7. de accus. Dec. conf. 11. q. col. ult. Coa. lib. 1. var. c. 17. n. 6. & de sponsal. p. 2. c. 7. §. 5. n. 10. Corral. lib. 2. miscel. c. 2. n. 4. Rebuff. de decim. q. 13. n. 3. Nann. in cap. accepta oppo. 11. n. 7. & 21. Mench. digress. c. 86. a princ. & n. 15. vers. 14. Anton. Gabr. commun. sub tit. de resist. spoliator. concl. 1. n. 107. Menoch. remed. 1. recap. a n. 167. Gutier. canon. lib. 2. c. 28. n. 74. & ceteri in dicto et alii.
- 3 Vnde ex hoc text. iam colligitur Doctores spoliatum quando restituit ius commune non esse restituendum, concludentes ideo in prædicta restitutionem non dari, quia Canonici spoliati percipiunt prædialia decimas ex prædictis intra spoliatus parochiam Barbof. Collect. Tom. IV.

constituit, ac subinde ius commune, vel eius præsumptio erat pro Parochia spoliante, quæ attempto prædictum ius decimandi solis parochiis intra fines sue parochiæ competit, cap. ult. de paroch. & insimul erat contra Canonicos spoliatos, & sic hic est vni celebratissimus casus ad probandum de hactenus regillam, Spoliatus est ante omnia restituendus, de qua in c. 1. sup. hoc tit. in Decret. non enim procedit quando ius commune fuerit spoliatori, & resistit insimul spoliato.

Obstat tamen maxime text. in d. cap. cum Ecclesia Surtina 3. de causa possess. & propterea in vers. Non igitur, cum Clericos spoliatos indicat redocendos esse ad eandem possessionem iuris eligendi, cum habeant contra se iuris communis præsumptionem, secundum quam electio Episcoporum pertinet ad Canonicos, & non ad Clericos, unde denegandum esse restitutionem decidere debet Pontifex in d. cap. cum Ecclesia, iuxta reg. text. in præfati, & quæ eius argumento resoluunt Doctores communiter supra in prior. citati.

Quare Paul. de Calis in l. servitus, n. 9. vers. brevit. ff. de servit. & alij de quibus Mench. d. c. 86. n. 1. & plures, quos refert, & sequitur D. Barbof. in d. l. si de vi a n. 133. distinguunt inter causas Ecclesiasticas, & spirituales, velut decimas, in quibus inquit procedere text. in præfati, & inter res profanas esse faciendam restitutionem, in his vero admittunt restitutionem esse concedendam utroque iure, quævis spoliatus ius commune, vel eius præsumptio resistat, & resperande, Insistit de interd. & in hunc sensum interpretantur etiam text. in d. cap. cum Ecclesia, quæ differentia non probatur, quia in illo textu de quasi possessione rei spiritualis, nempe iuris eligendi Episcopum agebatur, quod inter spiritualia comparari non est dubium ex cap. Messana, & cap. sacrosanctæ, cum similibus de electi.

Alij autem secundo loco distinguunt vitium ius commune resistit spoliato, & assistat spoliatori, quo casu resoluunt procedere text. in præfati, & restitutionem esse denegandam, vel vitium solum resistit spoliato, non tamen assistit spoliatori, quo casu admittunt faciendam esse restitutionem, non obstante illa iuris communis resistentia, & procedere text. in cap. licet Episcopum, de præbend. hoc lib. & in d. cap. ex inscriptione, de precatur. Ita ex Ioan. Andr. Monach. Domin. & aliis magis communiter testatur, & sequitur Nann. in cap. recepta, de resist. spoliator. 10. & post eum Con. lib. 1. var. c. 17. n. 6. Mench. d. c. 86. n. 13. in fin. Gutier. lib. 2. canon. c. 21. n. 74. & multis latè adductis à D. Barbof. in d. l. si de vi, a n. 130. Verùm licet hæc distinctio valde notanda sit, minimè tamen tollit difficultatem d. c. cum Ecclesia Surtina, in quo las commune non solum resistebat, & adversabatur Clericis spoliatis, volentibus interesse Episcoporum electionibus, sed expressè assistebat, & fauebat Canonici spoliatis, quibus solis competit interesse huiusmodi electionibus, vt decidit expressè text. in d. cap. cum Ecclesia, & tamen nullo probato, vel allegato titulo aut restitutione esse faciendam.

Hic igitur, & alijs relictis dicendum puto multa concurrere in d. cap. cum Ecclesia, quæ faciunt valde diversam hypothesein, & casum ipsius à casu huius text. quæ licet separatim considerata efficaciter non concludant, simul tamen iuncta efficacem reddunt præsumptionem tituli ad eneruandam, & elidendam contrariam iuris communis præsumptionem, nam in d. c. cum Ecclesia, vltra longinquum temporis spatium, & multiplicatas illas trium Episcoporum electiones, de quibus ibi, interuenit non solum simplex Canonico patientia, sed factum quoque positum eorum consistit, si aduersus Clericos aut eisdem Canonici ad tres illas electiones admixti fuisse, vocando eisdem ad electionem faciendam cum reliquis, ad quos de iure pertinet,

vel consuetudine facultas eligendi, recipiendo eorum voces, eisque inter alios numerandum, sicut moris est, iuxta formam text. in *cap. quia propter*, iuncta gloss. verbo *debent*, de *elect.* cum similibus.

- 8 Per contrarium verò in *hoc text.* non ita proponitur longissimum tempus, & antiqua possessio, sed recens possessio, & brevis tempus, ut deducitur ex verbis, quibus Pontifex vitur, *vbi, possedisse aliquandiu*, notant differentiam Abb. n. 21. Inol. 2. 5. in *fine*, & plures alij, ex quibus verissimum intellectum tradit Mench. n. 2. cum *segg. d. loc.* Deinde in *hoc text.* nullus actus cooperationis ex parte aduersarij interuenit, sed solùm ex parte spoliati proponitur actus ille perceptionis decimarum, quare manifestissima apparet differentia inter hunc text. & *d. cum Ecclesia*, & totam discursum colliges ex Abb. n. 49. cum *segg.*

- 9 Non obstat text. difficultis in *cap. licet Episcopus* 18. de *prabend.* hoc lib. vbi habens duas Ecclesias Parochiales, si priori per Episcopum spoliatur, statim restituitur, licet non ostendat titulum, aut dispersionem, per quam plures infirmal retinere possit, & tamen e contra illum adeit manifesta iuris communis resistentia, de qua in *cap. quia nonnulli*, de *cleric. non resid.* & in *cap. de multa*, de *prabend.* & infirmal idem ius commune fuit Episcopo spoliati, ad quem de iure communi pertinet collatio Ecclesiarum, ex *cap. omnes Episcopi* 16. q. 7. nonnulli enim respondent in specie illius text. non esse faciendam restitutionem beneficij spoliato priusquam ostendat sibi ius competere in alio, quod priori loco obtinebat, ita Rot. decis. 2. de *restit. spoliati*, in *autiq.* & alij, quos refert, & sequitur Menoch. *remed.* 15. *remp.* n. 467. Felin. in *cap. ad petitionem*, n. 16. de *accusar.* Bero. in *cap. in literis*, n. 37. *loc. cit.* secundum quos text. tantum dicit possessionem suarum Ecclesiarum incomparabilem minoris citationi non esse spoliandum, ex ratione, quam subdit, quia forsau poterat ei aliquid ius competere, non tamen exinde sequitur illum spoliatum esse restituendum, cum ipsi restitit ius commune prohibens ne quis plures Ecclesias obtineat, & infirmal sanet Episcopo spoliati, iuxta *supra* dicta: ac subdit: succedit regula nostri text. quod spoliatus, cui ius commune restitit, & infirmal fuisset spoliator, non est restituendus, nisi de causa legitima doceat, & ratio *d. cap. licet*, adiciunt tantum ad effectum ne Episcopum beneficiarum inaudium, & innocuum spoliatur, non autem habeat locum post spoliati commissum, quia non debet fieri restitutio, licet per dicta ratio non potest applicari terminis nostri text. vbi non agitur de non spoliando, sed de iam spoliato restituendo, quam restitutionem ad *d. cap. licet*, in dispositione publica le his' praestitisse asserit Natus. in *cap. accepta opposit.* 10. a. 2. *hoc tit.*

- 10 Verum licet hic intellectus satis defendi possit, longe tamen verius, & receptius est in specie *d. cap. licet*, beneficiarum per Episcopum spoliatum, non facta citatione esse restituendum, & illi aduersus Episcopum competere interdictum, unde vi, prout resoluunt Franch. in *in d. cap. licet*, Abb. n. 24. in *d. cap. in literis*, dicit communem Natus. *ubi proxime*, a. 6. tenet Cassid. *super reg. Cancel. decis.* 1. 4. n. 7. Covar. *lib. 1. var.* c. 17. n. 6. qui omnes expendunt *d. cap. licet*, iuncta ipsius rationem. Facit deinde *cap. conuenerunt*, *supra* hoc tit. vbi inuestit spoliatus à iudice restituitur per interdictum, unde vt, quod conceditur contra iudicem spoliantem, sicur contra priuatum quemcumque. Idem probat text. in *cap. referre*, vbi Dec. *notab.* 2. de *prabend.* Natus. in *cap. cum conuincat* 7. *ansa nulli.* *pag. pen. de rescrip.* Menoch. *remed.* 5. *remp.* a. 3. Constat autem quod spoliatus beneficio à priuata persona debet statim ad illud restitui antequam de canonica institutione

ne doceat, iuxta *d. cap. in literis*, igitur similiter spoliatus pratermissio ius in ordine ab Episcopo statim est restituendus ad illud, iuxta *d. cap. licet*. Nec obstat quod ius commune restitit ei, qui obinet duas Ecclesias, licet enim id verum sit, iuxta *d. cap. de multa*, cum similibus, non tamen est verum, quod idem ius commune assistit Episcopo spoliati in beneficij obtentione, seu retentione, illud enim sibi retinere non potest, arg. *cap. si tibi concessio*, de *prabend.* hoc lib. sed tantum in eo quod vacat beneficium conferat, sic assistentia iuris communi pro Episcopo respicit solam collationem, resistentia verò contra spoliatum, acquisitionem, & retentionem, quae quidem sunt admodum diuersa, ac subinde cum ius commune non assistit spoliati Episcopo in eo in quo restitit Canonici spoliati, fauet Patocho spoliato, & per consequens standum est *reg. d. cap. in literis*, & *d. cap. conuenerunt*, iuxta quom debet fieri restitutio.

Si verò contra huiusmodi doctrinam replicetur de text. in *cap. confirmatus* 8. de *filij Presbyteri*, vbi filius presbyteri spoliatus à multis quadam Ecclesia, in qua pater eius secundum quod ei ab eodem milite obiectum fuit, immediate ministrabat, cogitur ostendere titulum beneficij antequam restituatur, quia ei restitit ius commune, secundum quod filius etiam le victimas remouetur ab Ecclesia in qua immediate pater successit, *cap. ad extricandus*, de *filij Presbyteri*, quamvis idem ius commune non assisteret militi spoliati, nec eius intentionem fauere. Item si replicetur de *cap. quoniam* 10. *ord. in*, vbi text. ait quod si prohibuit, & manifestum fuerit filios Clericorum Ecclesias patrum immediate tenere omnino per Episcopum expellantur ab eis, vbi probat text. quod si spoliatur per Episcopum, restituendi non sunt, arg. *cap. quemadmodum*, *vers. quia iurpino*, de *uincul.* si, inquam, de praedictis iuribus replicetur post alios nistur respondet Natus. *d. appo.* 10. n. 17. ideo spoliacionem fieri, & denegari restitutionem in specie illorum iurium, quia ius commune fortiter resistebat spoliatis, id est, tale ius resistebat in quo Papa raro, vel nunquam dispensare solet, quod est ius prohibens filium habere beneficium patris immediate, & ideo verosimile non est filio sic spoliato competere aliquid ius retinendi beneficium, quemadmodum potest competere in *d. cap. licet*, in quo ius leuiter resistit, id est, solet per Papam, vt plurimum, dispensari, iuxta *cap. Sanctissimus* 10. *diff. cap. de multa*, in *fin. de prabend.* Sic etiam ex sententia multorum, quos refert, & sequitur Covar. *de* 17. n. 7. in *fine*, in nostro *cap. ad decimas*, ideo restitutio denegatur, quia ius fortiter resistit, & vtgeret prohibere decimas ab extraneis Clericis percipi cum sine intertione, & soluatur Parochia in alimenta, congruamque Clericorum sustentationem eadem spiritualia ministrant. Verum hæc distinctio inter ius fortiter, aut leuiter resistens nullo iure, aut efficaci ratione probatur, & nimis difficile & captiosum foret inquirere, aut cognoscere quando fortiter, aut leuiter ius resistit, aut quando frequens, aut rara daretur dispensatio.

Quare reiectis his, & aliis intellectibus, de quibus per Abb. hic n. 4. & in *d. cap. in literis*, *nam* 24. vbi Bero. n. 8. dicendum est spoliatum beneficium in specie *d. cap. confirmatus*, statim non restitui, quia non tantum possessionem, sed etiam petitionem iudicium intendant, vt colligitur ex illis verbis, ibi, *canonici fuisset adeptus*, quæ referuntur ad petitionem, & ita ad titulum Canonici, & ex illis, *milites ipsam ad fine indicio spoliatis*, quæ ad possessionem recuperandam referuntur, & ita utrumque fuit in iudicium deductum aliis si simpliciter petisset restitutionem, statim absque vlla

eundemque restituendus foret, iuxta reg. d. cap. in literis, quem sic intellexit gloss. l. ibi, quam alij sequuntur, intendente Abb. d. num. 14. & Bero. d. d. num. 37. Nam d. appof. 10. num. 1. Ad text. verò in d. cap. quoniam, respondendum ideo ibi spoliatorum beneficio non esse restituendum, quia fuit spoliatus à iudice secundum iuris ordinem, inuixit enim Pontifex Archiepiscopo, & illius suffraganeis, & omnes filios clericorum spoliaret si publicum, & manifestum esset eos obtinere Ecclesias, quas eorum patres in titulum immediate habuerunt, & ita licitum fuit Episcopis prædictos clericos non citatos, & inauditos spoliare, & à fortiori spoliatos non restituere, quia in notoriis ordo iuris postulat nullum ordinem observari, cap. cum sit Romana, §. fin. ad fin. de appellat. cap. bona 23. de elec. cap. cum olim in fine, ubi late Felin. n. 11. de re iudic. Hippol. in rubr. de probat. n. 219. & in specie quid possit sine citatione priuati à iudice possessione illi, quem notoriè constat non competere reo defensionem, tenent Ruin. conf. 31. num. 98. vol. 1. Paris. conf. 1. num. 23. vol. 1. Bruu. conf. 19. num. 12. testatur communem Aretius. conf. 163. n. 7. & generaliter non requirit citationem, ubi notoriè constat non competere reo defensionem, tradunt Innocent. & alij, vt per Anton. Gabr. commun. sit. de citat. conclus. 1. n. 2. vers. contrarium, Menoch. remed. 1. §. recap. n. 219. Perreg. de iure sibi iura habentem iura sibi, n. 57. licet in aliis notoriis, quæ talia sunt quoad ipsum factam, non tamen est notorium nullam reo competere excusationem, citatio requiritur, quamvis alius ordo iudicarius non sit necessarius, & ita procedat opinio illorum, qui in notoriis requirunt citationem, provt est communis, vt per Gabr. d. n. 2. Duen reg. 47. limit. 1. Gom. num. 1. c. 1. n. 43. vers. secundum, Perez ad l. 1. tit. 14. lib. 3. Ordin. & ante eos gloss. verbo in denda, in cap. cum dilecti, de purgat. conu. & verbo non obstantibus, vers. & sic sit in Extraord. 1. de dol. inter communes, cum aliis. Cùm igitur Episcopi inste procederent, & possessores notoriè iniustos iuste excluderent, restitutio eisdem expulsis concedi non debuit, iuxta d. cap. quoniam, quippe que non conceditur iis, qui à iudice legitime spoliantur, iuxta notata in d. cap. conueniente, probat gloss. ult. in fin. in cap. prescriptum 7. q. 1. vt per Gabr. commun. sub hoc tit. de restit. spoliat. concl. 1. n. 108. cum seqq.

His, quæ in contrarium adduci poterant, sic compo-
sitæ, iam primò amplia principalem huius text. deci-
sionem, vt procedat etiam quando lite, vel appella-
tione pendente aliquis fuit spoliatus, & per viam at-
tentatorum agat, vt in statim pristinum reponatur, &
omnia penitus remouentur, iuxta cap. bona, de appell.
text. opt. in cap. non solum, illo tit. hoc lib. huius enim
sic spoliatus si ius communem reliquit & assistit spoliato-
ri non est restitutio facienda nisi de iudicio doceat, iuxta
supradicta. Cuius rei ratio est, quia si in his terminis
spoliato fieret restitutio, foret lex peccatum, quod
procedit ex notoriè iniuria rei alienæ occupatione
contra domini spoliatoris voluntatem ad quæ res
presumptivè pertinet, ac subinde cùm in hoc etiam
casu viget, rectè illius decisio in illo locum habebit,
quam sententiam tenent Rot. decis. 1. hoc tit. in nouis, &
decis. 1. & d. sit. in antiqu. Paris. conf. 1. n. 5. lib. 4. Callad.
decis. 3. n. 4. hoc tit. sequuntur plures, quos refert Comar.
pract. c. 23. n. 4. prop. fin. Nam, in d. c. accepta appof. 1.
n. 1. Menoch. remed. vol. 1. recap. n. 31. cum seqq. & est
communis ex Anan. in cap. si constituit, n. 8. de accus. qui
Doctores existimant dato solo notorio defectu pro-
prietatis contra spoliatorum non esse ei restitutionem
faciendam, licet spolium commissum sit lite, vel ap-
pellatione pendente, satis à fortiori docent quid data
testentia iuris, & ita notorio defectu tituli contra

spoliatorum, & assistentia pro spoliatore non esse facien-
dam restitutionem, quod libenter admittimus, & eam
in terminis notoriis citatis probat Cabed. Lufit. dec. 1. §.
n. 6. & 18. p. 2. Quamvis contrarium, imò text. in præ-
senti, esse limitandum, quando agitur remedio atten-
tatorum pro reponendo spolio lite pendente commis-
so, teneat Domin. n. 9. Franc. in præfati, Rub. in §. nihil
commun. n. 101. Menoch. d. loc. Lancel. de attent. p. 2.
c. 12. ampl. 1. & c. 1. n. 171.

Amplia secundo huius text. decisionem procedere
non solum in iure decimandi, in quo speciatim loqui-
tur, sed etiam in omnibus aliis causis spiritualibus, be-
neficialibus scilicet, matrimonialibus, & similibus,
quoniam etiam in temporalibus. Ratio enim, quam
text. reddit in vers. quia cas, iur. do. vers. si non mon-
strum, generalis est, & æquè concludit in hoc ac in illis
causis, in quibus datur restitutio contra spoliatorum,
& assistentia pro spoliatore, & ante insuper eadem pec-
cati occasio, & ita hanc sententiam tenent omnes
scilicet Doctores in primo huius text. citati, dum inter res
spirituales, & temporales non distinguunt, licet con-
trarium intendat Rip. num. 35. Feb. num. 46. in d. §. nihil
commun. Bald. quem refert Menuegh. illustr. c. 86.
num. 1. §.

Quia est occupasse, &c. Ex his verbis colligitur Do-
ctores communiter in præfati, quid spoliatus decimis,
beneficio, vel alia quacunque re spirituali non est re-
stituendus, si aduersus eam obiciatur notorius pro-
prietatis defectus, quoniam ad hoc vt restitutionem
assequatur, teneatur docere se fuisse possessionem tñ
spiritualis per spolium subintrare legitimè allequeum,
licet ius commune non assistat spoliatori, resoluunt
Doctores, ubi Innoc. in cap. constitutus, de fil. presby.
Imol. & Abb. n. 1. & 2. in cap. in literis, sup. hoc tit. ubi
Bero. n. 76. & seqq. affirmat id esse communiter rece-
ptum, Rot. decis. 14. & 16. in nouis, alias decis. 7. in antiqu.
sup. hoc tit. Callad. decis. 3. n. 3. & d. Gom. in reg. de aueli.
9. §. 18. Cour. de Sensal. p. 1. c. 1. §. 1. n. 10. Nam. in d. c. ac-
cepta appof. 10. à princ. Vallab. tom. 1. commun. apud
lib. 3. n. 50. §. pag. 217. col. 1. Anton. Gabr. commun.
sub hoc tit. concl. 1. n. 100. cum seqq. Hojed. de incomparab.
benefic. p. 1. c. 13. à num. 14. Menoch. re. ed. 1. reuoc. per
n. 11. §. vsque ad n. 18. Ant. Gom. L. 4. Tauri, n. 1. §. col. 2.
D. Barbol. in l. 7. de vi p. 1. §. 7. §. de iudic.

Pro qua communi sententia ultra text. in presenti,
facit d. cap. quoniam, de filiis presby. ibi, penitus exclu-
dendi, ubi ponens notorium proprietatis, & tituli de-
fectum citra beneficium spoliatorum, & spoliatus non re-
stituatur, facit deinde c. 1. de eo qui mittitur in possess.
hoc lib. ubi præbatur non esse dandum vitiosum in-
gressum in Ecclesiam Dei, planè si dato notorio de-
fectu tituli beneficium, vel aliud spirituale restituatur,
vt illicitè occupetur, iam datur in Ecclesia Dei vitio-
sus ingressus, argum. reg. 1. de reg. iur. hoc lib. & insuper
eum notorio peccato sit restitutor, contra reg. cap. ult.
de consue. & cap. ult. de prescrip. Tandem facit text. in
cap. significasti, de iur. vbi mulieri à marito spoliata
cohabitatione coniugali agenti possessore temperantem
obstat notorium adulterium, & ita notorius pro-
prietatis defectus, idem probat text. in cap. pro. end. sit.
de iur.

Et de iure communi, &c. Notatur ad hoc, quod pro
regula iuris præsumitur donec exceptio probeatur, vt
per Coor. lib. 1. var. 1. n. 4. de quo plures citati Do-
ctores ad v. de reg. iur. hoc lib.

In gloss. præsumitur. Disputat hæc gloss. an laici
spoliati decimis gentes interdico vnde vi, sint ante
omnia restituendi, quod quidem apud Doctores est
valde emacueritum. Ego verò dicendum puro quod
si laici sint spoliati decimis, id est, iure decimandi, &

petendi decimas, & agant predicto intendit, nequaquam restituendi sunt, ex eo, quia cum necessarium sit possessionem probare, iuxta *cap. consultati- bus*, in fine, de officio deleg. & laici predictam iusdecimandi in illo modo possidere possint, *cap. causam qua*, de prescript. iuxta communem intellectum, quoniam dicitur illius iuris esse omnino incapacitas Sacramentorum, & officio spirituali, ubi tanquam accessorium inseparabiliter adheret, c. 1. ibi, iure Sacerdotum, c. 6. q. 7. *cap. quanto* 17. de decem. cum similib. recte fit, ut laici spoliatis tanquam omnino predicti iuris incapaces nullatenus competeret restitutio, & circa hunc casum nulla potest esse difficultas.

19 Totam vero controversiam versatur quando laicos, spoliatos fructibus ipsius temporalibus, qui decimarum nomine ipsi nomine proprio solentur ex aliquo titulo temporalis memento iure spirituali decimandi penes spirituales ministros, in qua distinguendi sunt duo casus. Primus est, quando laicos spoliatur decimis ab alio laico, & contra illum agit intendit unde vi, in quo restituendum contra illum restituendum esse, ut tenet Bixion, relatus a nostra glossa, in presenti, glossa 1. in c. 1. 14. q. 1. sequuntur alij, ut per Gabr. commun. sub hoc tit. concl. 1. a. n. 71. Beto. in capitem cum quis a. n. 4. 1. sub hoc tit. oblietatur praeis Gallice, ex Guid. Papa decis. 188. Doctores communiter, ut per Mench. glossa. c. 89. n. 5. Conar. lib. 1. var. c. 17. n. 6. remissus Monet. de decimis c. 5. n. 82. Cuius rei ratio est, quia cum laicos proponatur spoliatus decimis, quas possidere, necessarius sequitur illum esse restituendum si agat intendit unde vi, iuxta vulgares regulas, quaequid contrarium teneant, glossa. huc statim in princ. & alia verbo commodo in cap. ex parte, sup. hoc tit. & frequentius videntur probare Doctores, teste Frane. n. 10. in presenti, Abb. n. 19. in dist. cap. ex parte, & alij citati a Conar. dist. n. 6. in princ. & a Mench. dist. c. 89. n. 4. debent enim considerare non esse necessarium, quod laicius probare posset possessionem decimarum specialiter ei prohibitam, quando ipse laicus spoliatur ab alio laico contra quem etiam est iuris praesumptio, idque ex eo, quia prohibitio legis aetate, & post Concil. Lateranense respectu possessionis decimarum adversus laicos operabitur ne habeant civilem, & iustam eorum possessionem, & talem, quae sufficit ad predictas decimas praescribendas, non tamen exinde sequitur laicum non posse habere naturalem, & inoffensam decimarum possessionem, qualem habet quicumque praedicti, quae sufficiens sit, ut spoliatus restituatur, iuxta *cap. in literis*, sup. hoc tit.

20 Aliter casus est, quando laicos spoliatur ab eo, cuius commune assiluit, veluti a parochia intra suam parochiam, iuxta terminos text. in presenti, in quo securè resoluimus restituendum non esse nisi evideret documentis vel ex privilegio Romani Pontificis vel ex concessione feudali ante Lateranensem Concilium vel alio simili modo probaverit se possessionem decimarum fuisse legitimè assequutus. Cuius rei est, quia si Canonica spoliatus decimis a spoliatore intra suam parochiam restituitur, negatur, nisi evideret documentis vel illatum possessionem legitimè assequutus, iuxta nostrum text. quia scilicet ius commune resistit illis, & infirmis assiluit huc, a fortiori multo magis id ipsum locum habebit, si a parochia intra suam parochiam laicus spoliatur decimis, cui multo magis resistit ius commune, & iuxta hunc casum possunt intelligi Doctores, quos citat Conar. dist. n. 6. in princ.

De Dolo, & contumacia.

TIT. VI.

SYMMARIVM.

- 1 Actor contumax condemnatur in expensis, nec citatur ulterius ad sui peritiam rem, nisi caveat de veniendo, & comparando, & n. 1.
- 3 Actor post citatum rem si non compareat in iudicio circumducitur edictum citationis.
- 4 Contumax antequam expensis reficiat exaudiri non debet in quacunque causa.
- 5 Actoris non venientis contumacia maior est, quam rei.
- 6 Actor contumax est puniendus in expensis prima citationis.

CAP. Actor. I. Innoc. IV.

CITO si non curat venire in terminum ad quem fecit citare adacturum, condemnatur in expensis factis a reo. Colligitur ex Ordine Lap. Abb. Archid. Gemm. Iuan. Andr. Butr. Anch. Domin. Monach. Franch. Vian. varior. lib. 2. pag. 114. Alagona in compend. pag. 14. remissus Catal. in avon. & Ximenis concord. p. 1. & 2.

I hanc eandem conclus. firmant Perez 1. 4. tit. 2. lib. 3. Ordine. pag. 498. Perezgr. var. lib. 3. ad cap. consultati- nibus a. n. 428. de officio delegat. Ord. Reg. Lucian. lib. 3. tit. 14.

Qui ad terminum venire, &c. Notatur ad hoc quod si post citatum rem actor non compareat in iudicio, circumducitur edictum citationis, ut per Tiraq. de retrah. sig. 5. 8. glossa. 1. n. 8. Maran. de ordine iudic. p. 6. c. de contumacia, n. 1. Gemat. ad Orlanum. lib. 3. c. 4. n. 14. Cote Philip. p. 1. c. 12. n. 1. Perez 1. 2. tit. 1. lib. 3. Ordine. pag. 497. D. Barb. in l. ad peremptorium ff. de iudic. c. n. 5. & a. n. 32. & a. n. 144.

Res in expensis, &c. Notatur ad hoc quod contumax antequam expensis reficiat, exaudiri non debet in quacunque causa, ut per Azaved. l. 5. a. n. 4. tit. 3. lib. 4. nova recap.

In glossa. Ad terminum, ibi, maior autem est contumacia actoris non venientis quam rei. Ita Tiraq. de retrah. sig. 5. 8. glossa. 1. n. 10. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 3. c. 4. 5. n. 18. Emmam. Barbol. pater meus in comment. ad Ordine. Reg. Iusur. lib. 3. tit. 14. n. 2.

In ead. glossa. ibi, condemnatur in expensis, &c. Notatur ad hoc quod actor contumax est puniendus in expensis prima citationis, ut per Con. prae. c. 27. n. 3. vers. idem, Perez 1. 4. tit. 2. lib. 3. Ordine. pag. 498.

In glossa. Non curavit. Vide Duen. reg. 13. vers. secundum finem.

SYMMARIVM.

- 1 index appellentem, & recedentem citare ulterius non tenetur, si vult in causa procedere, nisi forsitan appellatorem renuntiet, n. 2.
- 3 Verba narrativa in dispositionibus legalibus super contingentiam facti non inducunt dispositionem, nec licet ab eis arguere.
- 4 Allegatio periti non facit ius.
- 5 Contumax in uno alio non sibi praedicit in sequen- tibus.

CAP.

De Eo qui mittitur, &c. Tit. VII. 15r

CAP. Eum, qui. II. & ult.

Bonifac. VIII.

Ne per hoc, &c.] Notatur ad hoc, quod titulo non
vifo nulli debet adiudicari possessio beneficii; vt per
Boet. decis. 39. n. 1.

Vi lite pendente nihil innouetur.

TIT. VIII.

S Y M M A R I V M.

- 1 Electus vnus ex duobus litigantibus electis si decedat, renouatur, vel à prosecutione causa excludatur, si lite pendente cum reliquo fuerit alia electus solus, non tenet.
- 2 Iurisdictionatus in beneficiis habet locum text. in presentibus.
- 3 Variatio à patronis lite pendente facta est nulla.
- 4 Beneficiarius mortuus non mortuus dicitur per cessum quam per decessum.
- 5 Beneficiarius remanet litigiosus etiam per mortem beneficiarii.
- 6 Verbum, statim, inducit ius nouum.
- 7 Litigiosa res de cuius dominio quaestio vertitur inter petentem, & possessorem.

CAP. Dispendiis. I.

Bonif. VIII.

Vo electi si litigant de Ecclesia super electione, & vnus mortuus, vel eedit iuri suo, vel exlit, seu excluditur à prosecutione, lite pendente non fiat alia electio, & si fiat est nulla, donec constet an superiores sit legittime electus. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Butt. Anchar. Domin. Monach. Franch. Vin. in ration. lib. 2. pag. 123. Alagona in compend. pag. 146. remissus Ximen. in concord. p. 12.

Super electionibus. Idem super presentatione, de qua licet text. mentionem non faciat, tamen ob pariformem rationem habet locum in beneficiis iurisdictionatus, vt per Flamin. de resignat. lib. 1. c. 2. §. 1. Et ideo variatio à patronis lite pendente facta est nulla. Lambert. de iuraparen. lib. 2. p. 1. §. 6. prim. art. 11. n. 10. Lancelot. de attest. lite pendente, p. 2. c. 4. in pres. n. 1. 9. Canon. decis. 10. n. 62. p. 3. vbi dicit nec licere commariore, & decis. 33. n. 7. p. 5. quos refert Maxi. Anton. var. resol. lib. 1. resol. 104. n. 14.

Mortuus, vel suo iure renouatur. Non minus dicitur mortuus beneficiarius per cessum, quam per decessum, vt per Cald. Pereira de empr. c. 5. n. 33. in mod. de facione que notant ad c. sequestrum 6. de rescript. hoc lib.

Notatur etiam ad hoc, quod beneficium remanet litigiosum etiam per mortem beneficiarii, vt per Rot. decis. 656. apud Farin. collect. 1. nouissimum, alibi p. 4. diuers.

In gloss. Statim, ibi, constitutio est noua. De verbo, statim, quod indocat ius nouum, dixi in tract. de diuers. lib. 184. secundum Lugdun. impress.

In gloss. Litigiosa, ibi, litigiosa est res de cuius dominio quaestio vertitur inter petentem, & possessorem, &c. Similis gloss. verbo litigiosa in c. 1. de confirmat. vlt. in Decretal. vbi late dixi n. 1. cum seqq.

N 4 S Y M

Appellans à iudice in sententia interlocutoria, vel grammare, non est amplius citandus ad ea, quae post sunt faciendi in iudicio, vel ad sententiam audiendam, nisi sponte remittit appellationi. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Arch. Butr. Domin. Monach. Franch. Vinian. in ration. lib. 2. pag. 115. Alagona in compend. pag. 140. remissus Casal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Hanc eandem conel. alique notabilia ex hoc text. collecta huiusmodi Menoch. conf. 2. n. 53. cum seqq. Mat. claud. de commissio. p. 3. §. 2. n. 52. pag. 146. in 2. impress.

In gloss. Non tenetur, ibi, dicit quod ibi factum narratur, non iam ponitur. Notatur ad hoc, quod verba narrativa in dispositionibus legalibus super contingentiam facti non inducant dispositionem, nec licet ab eis arguere; vt per Bernard. d. reg. 78. 1.

Notatur etiam ad hoc, quod partis allegatio non facit ius, vt per Palat. in repe. rub. de denot. inter vir. & vxor. §. 1. n. 12. Gonzal. ad regul. 3. Cancel. gloss. §. 1. 7. n. 107. metipsum Axiom. 10. n. 1.

In ead. gloss. ibi, Sed quod dicitur de contumace nunguid qui in vno actu iudicij fuit contumax, ad alios actus citatur? dicit quod sic. Notatur ad hoc, quod contumax in vno actu non sibi proximatur in sequentibus, vt per Tiraq. de retrat. lig. 4. §. 1. gloss. 9. n. 162.

De eo qui mittitur in possessionem causa rei seruanda.

TIT. VII.

S Y M M A R I V M.

- 1 Beneficij Ecclesiastici causa quando agitur ob contumaciam rei, non fit missio in possessionem, sed ad sententiam lite non contestata proceditur.
- 2 Beneficiorum appellatio venit hospitale.
- 3 Beneficij possessio titulo non viso nulli debet adiudicari.

CAP. Eum, qui. Vnic.

Innoc. IV.

N beneficiis Ecclesiasticis propter contumaciam absentis non mittitur quis in possessionem cause, sed diligenter examinato negotio etiam lite non contestata fertur sententia, & terminatur debito bene. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Butr. Ioan. Andr. Anchar. Domin. Monach. Franch. Vin. in ration. lib. 2. pag. 120. Alagona in compend. pag. 144. remissus Casal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1.

Beneficij Ecclesiastici. Procedere in hospitali tradit Mascard. de probat. conel. 89. n. 1. An interim, & quando beneficij appellatio venit hospitale, dixi in tract. de appellat. vna verborum vtriusque iuris significatio, verbo beneficium, & ibi citatis addo Vinian. in praxi iurissur. lib. 3. c. 2. n. 12. cum seqq. in vltima impressio.

SVM MARIVM.

- Beneficiarius, contra quem super beneficio litigatur, si cedat, vel decedat, & alius lites pendente cum superstitibus fuerit electus, non valet electio. Si vero aliquis, quorum interesse, ad defensionem liti vellet admitti, in eo statu, in quo erat causa, admittatur.
- Lit si pendet coram Ordinario, & moritur vnus ex colligantibus, vtique ipse Ordinarius non potest prouidere de beneficio.
- Beneficium in fauorem alterius lites pendente cedi non potest.
- Refignatio, qua fit lites pendente, videtur fieri in fraudem.
- Decretum irritans contra prouidentes beneficia litigiosa inuicem quoque possessionem.
- Tertius oppositor, & lites defensor ad coadiuandum admissus propter proprium interesse assumere debet litem in terminis, in quibus eam inuenit tempore, quo offert se ad defendendum.
- Clericus homicida potest remunerare beneficium etiam inquisitione, seu accusatione pendente.
- Beneficium primatum quando non vacat ipso iure, sed est possessor primatus ob incompatibilitatem, vel ob non residendum per sententiam iudicis, tunc possessor ipse potest resignare in fauorem alterius etiam cum reservatione pensionis.

CAP. Si hi contra. II. & vlt.

- Si quis litem mouet contra possidentem beneficium super possessione, vel proprietate, & possidens cedit, vel moritur, paratus, vel cuius est conferre, non potest presentare, vel conferre alteri, dum talis lites pendet, & si secus fiat factum est nullum, & si aliquis ad quem spectat, vult admitti ad beneficium defendendum, admittatur in eo statu in quo est lites. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Anchar. Butr. Ioan. Andr. Domin. Monach. Franch. Vinian. rarin. lib. 2. pag. 124. Alagona in compend. pag. 246. remissioe Ximen. in concord. p. 2.
- Aliis nullatenus conferatur, &c.] Notatur ad hoc, quod si lites pendet coram Ordinario, & moritur vnus ex colligantibus, vtique ipse Ordinarius non potest prouidere de beneficio, aliis collatio esset nulla, vt per Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 2. q. 1. n. 105. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 6. n. 1. 6.
- Dum contra superstitibus lites finita fuerit.] Notatur ad hoc, quod lites pendente cedi non potest beneficium in fauorem alterius, vt per Pun. p. 3. decis. 362. in vtraque edit. n. 6. vbi à princ. disputat an text. in presenti, locum habeat vbi est lites quoad adnotatum tantum, & nonnulli est reos. Refignatio enim, quae fit lites pendente, videtur fieri in fraudem, ex Flamin. d. q. 3. n. 2.
- Quod si secus assum fuerit, &c.] Notatur ad hoc, quod decretum irritans contra prouidentes beneficia litigiosa, inuicem quoque possessionem, vt per Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. vlt. n. 17. cum seqq.
- Eus in illa statu, &c.] Notatur ad hoc, quod tertius oppositor, & lites defensor ad coadiuandum admissus propter proprium interesse, assumere debet litem in terminis, in quibus eam inuenit tempore, quo offert se ad defendendum, vt per Franc. Masc. decis. 161. n. 4. p. 2. Crumet. conf. 997. n. 22. Menoch. conf. 319. & de arbit. lib. 2. de qua 18. Sorb. decis. 60. n. 6. & decis. 147. n. 6. Bernab. Cotinas Lucens. decis. 111. n. 3. Cozza prael. 6. 13. d. n. 1. Ioseph. Ludou. Pernis. decis. 26. num. 3. & 25.

Cabed. Lysit. decis. 97. n. 1. 4. p. 2. D. Barbo. in l. si alienum à n. 17. & in l. marium, n. 8. ff. solut. matrim.

In gloss. Finita, ibi. Pone tamen quod clericus, &c. Notatur ad hoc, quod clericus homicida potest remunerare beneficium etiam inquisitione, seu accusatione pendente, vt per Cozza. in Clem. si sacerdos, part. 2. q. 3. n. 7. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. d. l. 5. n. 1. 47. Fatim. in praxi crimin. p. 5. q. 119. n. 74.

Notatur etiam ad hoc, quod quando beneficium primum non vacat ipso iure, sed est possessor priuandus ob incompatibilitatem, vel ob non residendum, per sententiam iudicis, tunc possessor ipse potest resignare in fauorem alterius etiam cum reservatione pensionis, vt per Flor. de Men. var. lib. 2. q. 13. n. 8.

De Confessis.

TIT. IX.

SVM MARIVM.

- Pessio est admissenda super facto negatum per partem improbabili, si iudici videatur.
- Negatum probatur per confessionem partis.
- Pessio hereditatis, & quolibet aliud remedium adipiscenda nunquam competit postquam hares semel apprehenderit possessionem, licet postea cederet ab ea.
- Dollares referuntur qui de possessionibus scripserunt.
- Negatum regulariter est improbabile, nisi sit contraria.
- Negatum probatur ex inspeccione altorum, & produllum scriptura.
- Appellati locum est quiesce aliquid committitur alicuius arbitrio.

CAP. Statuimus. IV.

Innoc. IV.

OSITTO negatum quae probari non potest nisi per confessionem aduersarii, est admittenda, si index æquus, & expediens iudicauerit. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Bott. Ioan. Andr. Anchar. Domin. Monach. Franch. Vinian. in rarin. lib. 2. pag. 134. Alagona in compend. pag. 151. remissioe Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Quae probari non possunt nisi per confessionem aduersarii.] Notatur ad hoc, quod probatur negatum per confessionem partis, vt per Masc. d. de probat. concl. 1087. n. 11. Flamin. de resignat. benef. lib. 1. q. 14. n. 70. Cardos. in praxi iudicio, & advocat. verbo probatio, n. 31. Ord. Reg. Lofitan. lib. 1. tit. 5. l. 10.

In gloss. Statuimus, ibi. Causa autem ponitur à possidentibus, &c. Notatur ad hoc, quod pessio hereditatis, & quolibet aliud remedium adipiscendae nunquam competit postquam hares semel apprehenderit possessionem, licet postea cederet ab ea vt per Anton. Gom. l. 1. 5. Tauri. n. 164.

De possessionibus multa scripserunt Iantfr. de Orsino, & Coet. in spec. trall. Maran. de ordine iudic. p. 6. alii 4. Mascard. de prob. conclus. 1176. cum seq. Sout. de Pace, in praxi. part. 1. tem. 1. temp. 8. à num. 1. Alovis. Rice. in collect. decis. part. 2. collect. 218. & 268. Bernab. Mulacel. in sua praxi aerea Cini. Neapol. p. 5. pl. legalis

galiens, pag. 694. Amas Rodetic. in *pract. de modo, & forma videndi*, seu *examinandi processum*, cap. 7. à n. 67. Mendez à Castro in *praxi Lusitan.* lib. 3. cap. 12. n. 23. cum seqq.

5 In gloss. *Negativus*, ibi, *negativa quoad probari non possunt*. Notatur ad hoc, quod regulariter negativus est improbabilis, ut per Don. à Fina rem. 1. *commun. opin.* lib. 4. tit. 9. n. 75. Anron. Gabr. 1200. 3. *commun. tit. de probantib. concl. 6.* Malcard. de *probat. concl. 1087.* Fula. Pacian. in *simili tract. lib. 1. c. 38.* Menoch. de *presumpt. lib. 3. praf. 50. n. 8.* cum seqq. Vincent. Carot. in *tract. de iurato, & conducto, tit. de negativa probanda, p. 3.* Rebuff. de *except. n. 160.* cum seqq. Cardof. in *praxi iudicium, verbo probatio, n. 19.* Nisi sit *coarctatus*, ex Flamin. de *regnat. benefic. lib. 1. g. 1. 4. n. 68.* Malcard. d. *concl. 1087.* n. 8. Rebuff. de *except. n. 171.* Ordin. Reg. Lusit. lib. 1. tit. 3. §. 10. Vel probetur ex inspectione actorum, & per productionem scripturæ, ut per Flamin. d. g. 1. 4. n. 55. Sord. decif. 100. n. 11. Menoch. *conf. 21. n. 23.* Malcard. *concl. 968.* & *concl. 1118.* n. 8. Fatin. in *praxi crim. g. 5. num. 218.* cum seqq. Cald. Percita de *empe. c. 34. num. 42.*

7 In gloss. *Possunt*, ibi, *quod opinioni iudicis relinquatur*. Notatur ad hoc, quod quociens aliquid committitur iuribus, licet est appellatum, ut per Sanch. de *matr. lib. 3. disp. 10. n. 12.*

SYMMARIUM.

1. Cum iussus positionibus respondere, si recusat vel contumaciter recusat, habebitur pro confessis, seu si priusquam sic iussus esset contumax fuerat, nam tunc probatur capta eius tanquam contra contumacem.
2. Positionibus contumaciter non respondens habetur pro confesso.
3. Positionibus semel respondens si iterum interrogatus contumaciter non respondet, habetur pro confesso.
4. Respondens obscure, & non explicitè, similis est nihil respondenti.
5. Verbum, *eichdo, lucis in septe non affirmet*, veritatis tamen est expressum in response positionum.
6. Mora purgatus non conceditur effluxu termino praefixo per iudicem ad respondendum positionibus.
7. Positiones quando essent notorie falsæ ab iuribus contumaciter non respondens tamen habetur pro confesso.
8. Articuli quando sibi iuribus contrariantur, tunc positionibus respondere recusanti in criminalibus non habetur pro confesso.
9. Positionibus respondere recusanti in criminalibus non habetur pro confesso.
10. Libetur ubi esset ineptus, & positiones de iure non fuissent admittenda, tunc positionibus respondere quis non cogitur.
11. Facit fracta in causis quis non cogitur respondere positionibus.
12. Maritus natus deponere in causa uxoris, non habetur in ea pro confesso.
13. Minori adversus confessionem in positionibus fallam concedatur restitutio.
14. Contumacia in non respondendo positionibus, ut habetur pro confesso, non sufficit procuratorem nominatum esse de respondendo, sed requiritur personaliter citatus, & morius ipse principalis.
15. Dilectio, aut in hoc text. ponitur pro, & accipitur copulativè.
16. Positionibus respondere notoria, ut habetur pro confesso, necesse est quod ab ipso iudice personaliter coram tabellione interrogetur, ut respondens.

17. *Debitur minoris summa, si contumaciatur pro maioris, non teneat sateri minorem, sed simpliciter potest totum negare, quous non teneatur quis dividere positionem, sed contrarium n. 19.*

18. *Qualitas ubi ponitur licet in parte vera, & in parte vera non sit, tamen negari potest.*

19. *Procurator suis expensis, non verò penentis principalem de respondendo in persona certiorum facere tenetur.*

20. *Sententia declaratoria requiritur ad hoc, ut positiones contumacium pro confessis haberi cum effectu possint.*

CAP. Si post. II. & ult.

Bonif. VIII.

SI post praestitum iuramentum veritatis, aut ealonia reus, vel eius procurator interrogatus, & iussus à iudice non vult sine causa rationabili respondere positionibus ab altero sibi factis, vel non se presentat, habebitur circa illas pro confesso; si verò antequam sit iussus respondere, contumaciter se absintet, non habetur pro confesso, sed potest procedi contra eum tanquam contra contumacem. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Arehid. Gemin. Anch. Ruer. Ioan. And. Doinin. Monach. Frane. Visitan. in *ration. lib. 2. pag. 135.* Alagona in *compend. pag. 251.* tenuissimè Casu in *anue. & Ximon. in concord. p. 1. & 2.*

Haberi debet super his, &c.] Notatur ad hoc, quod positionibus contumaciter non respondens habetur pro confesso, ut per Petrar. Montan. de *iudic. praescripte. lib. 2. c. 1. vers. parri, ut possessiones*. Nicol. Reulner. *Senen. decif. 15. n. 27. lib. 1. bellacom. & Don. à Fina rem. 2. commun. opin. lib. 7. tit. 10. n. 285. cum seqq.* Soar. de Pace in *praxi p. 1. tom. 1. temp. 8. n. 80.* Gulp. Anton. Tbelaur. *g. f. renf. lib. 1. g. 6. n. 1.* Sord. *conf. 360. n. 44.* Bernard. *reg. 365.* Cansil. Borrel. in *summa annuum decif. 12. tit. 48. de centum. n. 26.* Ord. Reg. Lusit. lib. 1. tit. 3. §. 13. & apud Castellanos *l. 2. tit. 7. lib. 4. non recip.* Autem non obstantia hac fista confessione possit probari contrarium; vide Menoch. de *presumpt. lib. 2. praf. 70. n. 9.* Scraph. de *primi iuram. praul. 1. n. 3.* Peteg. de *iure fisci, lib. 1. tit. 1. n. 10.* Fatin. *g. 11. n. 7.*

Amplia primò etiam si semel fuerit responsum, iterum interrogatus non respondendo habetur pro confesso, ut per Rot. *decif. 2. de confis. in antiq. quam refert Aloys. Ricc. in collect. decif. part. 2. collect. 258. in med.*

Amplia secundò si obscure, & non explicitè respondeat, quia similis est nihil respondenti, de quo vide Soar. *rem. 2. commun. opin. lib. 7. tit. 19. n. 139. pag. 293.* ubi Bellacom. n. 285. Ant. del Re Tiburina de *iuram. column. c. 14. n. 73.* Et licet verbum, *credo*, in teste non affirmet, ut dixi in *tract. de diss. d. 7. n. 3. in vlt. impress.* tamen ad praesentem tractatum veritatis est expressum, ut referunt Doctores, quos citavi d. *diss. 7. n. 6.* & antea tetigir parens meus in *comment. ad Ordin. Reg. Lusitan. lib. 1. tit. 3. §. 5. vlt. n. 3.*

Amplia tertio, ut nec huic, cui per iudicem terminus ad respondendum praefixus esset, mora purgatio concedatur effluxu illo termino, ut per Socin. *reg. 331. incip. Mora, vers. fallit n. 10.* Bellacom. *rem. 2. communis opin. lib. 7. tit. 10. num. 285. in fine, pag. 301.*

Limita primò quando positiones essent notorie falsæ, ut post Cort. resoluti Malcard. de *probat. concl. 1177. n. 75.* len captivæ, Sord. *decif. 12. n. 1.* & *decif. 196. n. 9.* Fula. Pacian. de *probat. lib. 1. c. 53. n. 32.*

Limita

Butt. Domin. Monach-Francb. Viulan. in ration. lib. 2. pag. 182. Alagona in compend. pag. 274. remissive Ximen. in concord. p. 1 & 2.

- 2 Hanc eandem concl. ex hoc text. deservit Rois. conf. 189. n. 3. lib. 5. Rois. decif. 119. n. 2. Benitend. Bon. n. 13. in fine. cum seq. Rot. in d. Balmeregien. & in Squilaceni. benef. 13. Juny 1624. coram bonz mem. Patriarcha Manzanedo, ex ratione, quia privilegiata probatio, qualis est ista, non admittitur nisi contra illum, qui est in dolo. Alciat. conf. 2. n. 3. lib. 1. tom. 1. Fatind. g. 43. n. 53. refert Ferret. in annot. ad decif. 445. Burati. n. 14.

Declara vt locus criminis probet contra illum, qui simoniam commisit, secus vero contra tertium, Alciat. conf. 2. n. 10. tom. 1. Fatin. in praxi crimin. g. 4. n. 13. in fine. cum seq. Rot. in d. Balmeregien. & in Squilaceni. benef. 13. Juny 1624. coram bonz mem. Patriarcha Manzanedo, ex ratione, quia privilegiata probatio, qualis est ista, non admittitur nisi contra illum, qui est in dolo. Alciat. conf. 2. n. 3. lib. 1. tom. 1. Fatind. g. 43. n. 53. refert Ferret. in annot. ad decif. 445. Burati. n. 14.

Si non agatur criminaliter. [Notatur ad hoc, quod non admittitur in testem focus criminis quando agitur criminaliter, vt per Flamin. Parif. de resign. benef. lib. ult. quest. vtr. n. 4. & quod locus criminis non admittitur in testem in materia simoniz, quando agitur ad pinationem, Seraph. decif. 1029. n. 4. cum allegatis in Leodien. Cavanicatus S. Ioannis 18. Decembr. 1619. coram bonz mem. Vbaldofo.

- 3 In gloss. Ad testimonium, ibi, nota quid ad presumptionem faciendam bene admittuntur, sed non ad probationem. Notatur ad hoc, quod testes inhabiles faciunt presumptionem, vt per Fatin. in praxi crimin. p. 2. g. 62. num. 164.

- 4 In gloss. Atestatores, ibi, qui proxeneta dicuntur. Tales enim regulariter testes esse non possunt in negotiis, in quibus fuerunt mediatore, de quo vide Tirac. de retract. in prefat. n. 26. Gabr. commun. tit. de testib. concl. 20. n. 1. Magon. Lucrasi. decif. 95. num. 14. Rebuff. in tract. de reprob. testium, n. 431. Kiebow. tom. 1. commun. epis. lib. 4. tit. 10. n. 9. pag. 521. & Vin. pag. 524. Mafcard. de probat. concl. 1036. & concl. 1411. n. 25. Mench. v. sup. g. 53. Flamin. Parif. de resign. benef. lib. 14. g. 10. n. 9. Bobadil. in sua politica, lib. 5. c. 2. mon. 52. Bernard. Græuz. ad prefat. Camera Imperial. lib. 1. concl. 100. confid. 5. Fatin. d. p. 2. g. 60. & mon. 4061.

- 5 In gloss. Afficere, ibi, criminis, & muneris, &c. Notatur ad hoc, quod focus criminis, & muneris non probat contra simoniacum, vt per Flamin. d. g. 10. mon. 28.

S V M M A R I V M.

- 1 Positionibus qualiter responderi debeat, & quomodo testes probatori reprobantur, ostenditur.
- 2 Positionibus simpliciter, & non qualificata est respondendum.
- 3 Index ex equitate responsionem qualificatam potest admittere pro persona respondentis qualitate.
- 4 Causa possessoria etiam si summariis sit expedienda, nihilominus admittuntur obiectiones, & earum probatio contra testes.
- 5 Probatio testium expedienda non est ubi illis obicitur.
- 6 Testes super interrogatoriis non minus, quam ipsi probatoriis articulis à producente datis examinandi sunt.
- 7 Opponere contra testes non sufficit nisi opponatur specialiter.

- 8 Repulsam obiciens contra testes debet premisso iuramento subicere in scripto repulsam se id non facere ex malitia.

- 9 Possessionis appellatione venit quasi possessio.

- 10 Absentes non sunt reuocandi nisi in casibus à iure expressis.

- 11 Alter ubi petit plus debito, poterit rem licite totum negare, licet in eo concludatur aliquid, quod ipse vera debet.

CAP. Præsentium. II.

Index in casibus spiritualibus assumpto iuramento de calumnia, & veritate ab utraque parte faciat eum respondere sigillatim positionibus tibi traditis, & si altera pars vult producere testes reprobatorios contra testes productos in principali ab altera parte, eos recipiat, & examinet, & si altera pars vult sustinere primos testes super principali productos, illos etiam recipiat, & examinet secundum articulos, & interrogatoria partium. Colligunt ex Ordin. Lp. Abb. Archidia. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Butt. Domin. Monach-Franc. Viulan. in ration. lib. 1. pag. 182. Alagona in compend. pag. 275. Agid. Billam. tom. 5. repet. iuris Canon. remissive Calal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Sigillatim super quolibet articulo, &c. [Sic etiam positionibus simpliciter, & non qualificata est respondendum, vt per Galganc. de condit. & de oner. p. 2. c. 1. g. 73. n. 6. Amat. Roder. in praxi. c. 7. n. 6. Menoch. de arbit. casu 151. à princ. vbi n. 6. subdit iudicem ex æquitate responsionem qualificatam posse admittere pro persona respondentis qualitate, vt potest in illota, & rustica, qui cum non noverint quid sit simpliciter, vel qualificata respondere, eorum responsio, siue profertur, recipienda est, ex Galgan. d. g. 71. num. 7. Menoch. de arbit. casu 9. n. 21. vbi n. 24. dicit quod si quis respondeat positionibus, & vnam faciat aliquam cum qualitate, illa responsio in totum debet à potestate acceptari, vel in totum reici, quando qualitas interuenit tempore actus celebrati, quia tunc non potest qualitas separari à confessione, quod etiam tenent idem Menoch. conf. 320. n. 21. Galgan. d. g. 73. n. 9. & 21.

Testes etiam, &c. [Notatur ad hoc, quod etiam si causa possessoria sit summariis expedienda, nihilominus admittuntur obiectiones, & earum probatio contra testes, vt per Const. prefat. c. 17. n. 8. vers. quod si.

Primis tamen in personam, &c. [Notatur ad hoc, quod publicatio testimonii expedienda non est, vt illis obicitur, vt per Menoch. de arbit. casu 219. n. 2.

Examine secundum partis adversa interrogatoria. [Notatur ad hoc, quod testes super interrogatoriis non minus quam ipsi probatoriis articulis à producente datis examinandi sunt, vt notat Bernard. Græuz. ad prefat. Camera Imper. lib. 1. concl. 95. n. 7. Aloyf. Rice. in collect. decif. p. 4. collect. 1044.

Facit sigillatim specificari. [Notatur ad hoc, quod non sufficit opponere contra testes, nisi opponatur specialiter, vt per Tirac. l. 9. commab. gloss. l. p. 3. n. 24. Perez l. 1. vers. repulsam propians. tit. 4. lib. 3. Ordin. pag. 553. col. 2.

Quod ad hoc ex malitia non procedat. [Notatur ad hoc, quod repulsam obiciens contra testes debet premisso iuramento subicere in scripto repulsam se id non facere ex malitia, vt per Perez l. 1. vers. repulsam autem, tit. 4. lib. 3. Ordin. pag. 553. col. 2.

In gloss. Possessio, ibi, id est, quasi possessio. Ergo quasi possessio venit appellatione positionis, vt per Tirac. de iure consuet. sum. n. 6.

- 10 In gloss. *Ipsorum*, ibi, *speciale ergo videtur in electionibus*, &c. Notatur ad hoc, quod vocandi abientes non sunt nisi in casibus à iure expressis, vt per Azoned. l. 2. n. 8. tit. 1. lib. 2. *nona recap. & ad Cur. Pisan.* lib. 2. c. 5. n. 1.
- 11 In gloss. *Sigillatim*, ibi, *quia possit habere plura membra*, &c.] Notatur ad hoc, quod vbi actor petit plus debitor, poterit reus licet totum negare, licet in eo concludatur aliquid, quod ipse re veta debebat, vt per Sord. decif. 18. n. 1. D. Barbo. in l. *non qui temere*, ff. de iudic. n. 1. 41. cum seqq. de quo vide quæ dixi ad gloss. verbo *absque rationabili*, in c. 2. sup. de confess.

SVMMARIVM.

- 1 *Advocatus*, vel *procurator principalis causa*, in *causa appellationis testificari non potest*. *Instrumentum autem (praesumptione faciente pro appellante, sibi deferri non debet, nisi iudici videatur.*
- 2 *Advocatus*, qui fuerat in *causa principali*, non potest esse testis in *causa appellationis*.
- 3 *Advocatus in causa in qua patrocinatur*, *testimonium ferre non potest*.
- 4 *Advocatus admittitur ad testificandum contra eum, pro quo patrocinatur* fuit.
- 5 *Procurator in causa in qua procuratur*, *an, & quando testis esse possit, remissum.*

CAP. Romana. III. & ult.

Innoc. IV.

- 1 **A**dvocatus qui fuit, vel procurator in causa principali non potest esse testis in causa appellationis. Item appellanti eum praesumptio facit pro eo, non datur indistincte instrumentum nisi index consideratis circumstantiis causæ, & personarum indicet dandum. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Rott. Domin. Monach. Franch. Vician. in *ration*. lib. 2. pag. 185. Alagona in *compend.* pag. 275. remissum Casai. in *annot. & Ximen. in concord.* p. 1. & 2.
- 2 *Appellationis causa*, &c.] Notatur ad hoc, quod *Advocatus*, qui fuerat in *causa principali*, non potest esse testis in *causa appellationis*, vt per Mascard. de probat. concl. 66. num. 4. Farin. in *praxi crimin.* p. 2. tit. de opposit. contra personas testium, quest. 60. num. 161.
- 3 Nam propter praesumptam affectionem *Advocatus* in *causa in qua patrocinatur*, *testimonium ferre non potest*. vt tradunt Nell. de testib. n. 21. Campeg. in *simili tract. reg.* 48. à princ. Sord. *recept. sent. lit. A.* n. 96. & lit. T. n. 99. Anton. Fab. in *suo Codice sub tit. de testib. diffinit.* 19. Vincent de Franch. decif. 2. a. Pot. p. 1. decif. 56. in *antiq. Recus. de reprobat. testium*, n. 18. cum seqq. Hecht. Emil. in *tract. de testib. p. 1. verbo Advocatus*, Perez l. 2. tit. 19. lib. 2. Ordin. pag. 401. Mascard. de probat. concl. 66. n. 1. & 2. & concl. 1212. & concl. 1357. n. 2. Gutier. conf. 24. n. 8. & 9. Sord. decif. 219. Mench. quest. freq. c. 1. n. 4. Bobadil. in *sua politica*, lib. 5. c. 2. num. 55. Anne. Robert. *verum indic. lib. 2. c. 19. p. 1.* Anton. Scap. de iure non scripto, lib. 5. c. 112. n. 13. Camil. Bortel. in *summa vniuersi decif. tit. 65. de Advocatis* à n. 74. Hier. Treuilet. *disp. select.* p. 1. disp. 8. lib. 2. Garc. Mastrill. Sicil. decif. 151. n. 19. Farin. *lib. 4. c. 60. n. 155. cum seqq.* & n. 156. in *lib. 1. procedere eum finita aduocatione*, & patrocinio.

In gloss. *In testem*, ibi, *nam pro appellatione bene recipitur*. Notatur ad hoc, quod *Advocatus* admittitur ad testificandum contra eum pro quo patrocinatus fuit, vt per Vincent de Franch. d. decif. 122. Sord. decif. 190. n. 1. Anne. Robert. d. lib. 2. c. 19. Pot. d. dec. 56. Mastril. d. decif. 151. n. 40.

In ead. gloss. libi, *Quid de procuratore*, &c. An & quando procurator in causa in qua procuratur, testis esse possit? vide Grammat. decif. 73. n. 16. Hecht. Emil. de testib. p. 1. verbo *Advocatus*, n. 4. Menoch. de arbit. lib. 1. q. 7. l. n. 5. Mench. freq. c. 33. n. 5. Mascard. de probat. concl. 1357. n. 35. & concl. 1212. à n. 1. Farin. d. q. 60. n. 196. cum seqq. vbi n. 24. subdit quod procurator in causa proprietatis non prohibetur esse testis in causa possessionis.

De Iurciurando.

TIT. XI.

SVMMARIVM.

- 1 *Praelati*, *Canonici*, *Rectores*, & *Officiales locorum qui iurati statuta, & consuetudines loci, vel Ecclesie seruare, praestant talis iuramenti non obligantur ad illicita, impossibilia, vel obuiantia Ecclesiasticae libertati, nec ad ea debet intentio sua referri.*
- 2 *Occasio est causa iniusta, & insufficient.*
- 3 *Iuramenta secundum intentionem praestantis accipienda sunt.*
- 4 *Iurati obseruatur consuetudines, & statuta, non praesumunt ad iniquas, & iniustas se obligasse.*
- 5 *Interpretatio stricta facienda est ubi tractatur de obligatione contrahenda.*

CAP. Contingit. I. Nicol. IV.

PRELATI, Canonici, Rectores, & Officiales locorum, qui iurant statuta, & consuetudines scriptas, & non scriptas Ecclesiarum, seu loci se inuoluntate seruaturae, praeterea talis iuramenti non obligantur ad illicita, impossibilia, vel obuiantia Ecclesiasticae libertati, nec ad ea debet intentio sua referri. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Ioan. Andr. Gemin. Anchar. Domin. Menoch. Franch. Vin. in *ration*. lib. 2. pag. 256. Alagona in *compend.* pag. 301.

Pecandi occasio praebetur.] Ergo occasio est causa iniusta, & insufficient, vt per Titac. in *tract. constant. causa limit.* 1. 3. n. 3.

Ea intentio facienda, &c.] Notatur ad hoc, quod iuramenta secundum intentionem praestantis accipienda sunt, vt per Conat. in *cap. quatuor pultum*, p. 1. §. 5. num. 2.

Decernimus in huiusmodi illicitis, &c.] Notatur ad hoc, quod iurati obseruatur consuetudines, & statuta non praesumunt ad iniquas, & iniustas se obligasse, vt per Bernard. Græuz. ad *præf. Camera Imper.* lib. 2. concl. 36. 17.

Sub huiusmodi generalitate, &c.] Notatur ad hoc, quod vbi tractatur de obligatione contrahenda, stricta interpretatio facienda est, vt per Sanch. de *Marrum.* lib. 1. disp. 9. n. 11.

In gloss. *Declaramus*, ibi, *declaratio igitur antiqui iuris est, &c.* Vide quæ dixi in *tract. de dilis. dist. 80.* in vltim. impress. Lug. Jansen.

SVM MARIVM.

- 1 *Index secularis per Ecclesiasticum indicem Ordinatum loci Ecclesiastica censura compellitur, iuxta Canonem, quod ad pensionem animarum statum est, observare.*
- 2 *Contractus quilibet quantumvis inualidus iuramento firmatur.*
- 3 *Iuramentum doli, seu metu extortum iurantem non obligat.*
- 4 *Index Ecclesiasticus laicum cogere potest ad seruandum iuramentum licitum.*
- 5 *Mulier si iurauerit non alienare in futurum rem dotalem, & postea alienet eam iuramento, nihil valet alienatio iurata propter iuramentum primum, intelligende, vt n.6.*

CAP. Licet mulieres. II.

Bonif. VIII.

- 1 *Index Ecclesiasticus Ordinarius potest, & debet compellere indicem laicum, vt seruet ius Canonum quantumvis sit contra ius Civile, quando interuenit peccatum, v.g. si vir vendat rem dotis, vel datum propter nuptias, vxor consentiat, & iurat non contrahere hinc alienationi, & hoc sine vi, & dolo, de iure civilis potest contrahere, de iure Canonico non potest, in causa index est compellendus vt seruet ius Canonico. Colligitur ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Domin. Butr. Monach. Francb. Vmian. in ration. lib. 1. pag. 136. Alagona in compend. pag. 301. tenuissimè Calan. in consuet. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.*
- 2 *De iure Canonico tenentur.] Notatur ad hoc, quod contractus quilibet, quantumvis inualidus, iuramento firmatur, vt per Couar. in cap. quomodo passum, p. 2. §. 1. n. 6. Sord. de alimen. vir. 8. princl. §. 6. n. 4. Gutier. de iuram. confirm. p. 2. c. 1. n. 14. Franch. Molin. de ritu nupt. lib. 1. comp. 19. n. 75. nisi sit in tertij per iudicium, idem Franch. Molin. d. comp. 19. n. 72. & n. 91. quia iuramentum tertio non nocet, ex Menoch. conf. 39. n. 73. Cald. Pereira de potest. elig. c. 2. n. 36.*
- 3 *Nun vi, nec doli.] Notatur ad hoc, quod iuramentum doli, seu metu extortum, iuramentum non obligat, vt per Neutzan. conf. 21. per ser. Boët. decis. 100. n. 14. Roland. conf. 2. n. 76. cum seqq. lib. 1. Simoncel. de decret. lib. 3. c. 8. n. 172. & 174. Setapl. de princl. iuram. princl. 61. n. 19. Sestier. de iuram. lib. 1. c. 19. n. 1. cum seqq. & c. 23. n. 1. Mancin. in simili tract. p. 4. effectus c. 9. n. 1. & 2. & 9. 12. n. 8. & alios quos etiam ad cap. quomodo passum, de passu hoc lib.*
- 4 *Nos animarum periculum, &c.] Notatur ad hoc, quod index Ecclesiasticus laicum cogere potest ad seruandum iuramentum licitum, vt per Cou. lib. 1. var. c. 4. n. 5. vers. vtrum.*
- 5 *In gloss. Compellentes, ibi, quid dices si mulier iurauit non alienare, &c. Notatur ad hoc, quod si mulier iurauit non alienare in futurum rem dotalem, & postea alienet eam iuramento, nihil valet alienatio iurata propter iuramentum primum, vt per Bernard. reg. 479. Bellacornb. rem. 1. commun. spin. lib. 4. tit. 2. n. 52. pag. 417. Palat. in resp. rub. de donat. inter virum, & vxor. §. 54. u. 6. Corrat. in cap. quomodo passum, p. 1. §. 1. n. 2. Malcerd. de prebat. cens. 124. n. 17. Cordub. in l. si quis de liberis & paretis, n. 101. ff. de liberis agnes. Guillelm. Bened. in cap. Raymuntum verbo dum habens filiam, n. 290. de testam. Callan. in consuet. Burgundie, rub. 4. §. 16. in Barbos. Collect. Tom. IV.*

princeps, Gutier. de iuram. confirm. p. 1. c. 1. n. 79. Azor. instir. moral. p. 1. lib. 11. c. 6. q. 2. Soar. de Relig. sem. 2. lib. 2. de iuram. c. 10. n. 1. Sanch. de matr. lib. 6. disp. 13. n. 1. Franch. Molin. de ritu nupt. lib. 3. q. 1. n. 26.

Verum quatenus hanc gloss. resoluit iuramentum & minime confirmare alienationem dotis contra prius iuramentum eam non alienandi, expresse contrariatur alteri gloss. verbo renouatus in cap. sup. de procurator. hoc lib. ubi ait constituentem procuratorem iuramento prestito de non renouando, peritum esse si renouet, ac valide renouage. Quare reiecta conciliatione, quam adducunt Couar. d. §. 1. n. 4. & Gutier. d. c. 1. n. 81. illa mihi placet, quam tradit Sanch. d. disp. c. 1. n. 5. vt liceat quoties actus iure validus est, ac licite fieri potest; licetque eius valor ab agens voluntate pendet, adhuc valeat, licet sit contra prius iuramentum, vt renouatio procuratoris de se licita est, & contractus matrimonij potestque valide fieri ex sola contrahentium, vel renouantis voluntate nullo delictato iuramento vim, & valorem illi actui tribuente, & ita valent, licet fiant contra prius iuramentum, quia id iuramentum solum efficit, vt illud frangens sit perituri reus, non autem vim habet reddendi nullum posteriozem contractum. At verò quando actus est iure inualidus, nec pendens ab agens voluntate, obstant prohibitione iuris illi iuramentum, soloque iuramento confirmandus erat, ac validus efficendus, vt contingit in donatione inter coniuges l. 1. ff. de donat. inter virum, & in alienatione rei dotalis l. In iussum, ff. de fundo dotali, tunc si iuret quis se non facturum id, si postea faciat, iuramentumque confirmet, hic posterior actus contra prius iuramentum inualidus est.

SVM MARIVM.

- 1 *Electus post Sacramentum potens, vel respiciens contraria directè nisi rationabiliter excusetur, velut peritum à confirmatione repellitur. Idem si hoc fecerit procurator ipse mandante, vel ratum habente, vel non renouante.*
- 2 *Domini si fecit, & patitur procuratorem suum delinquere in iudicio, ex quo venit pena inferenda ipsum male testum à procuratore reddere validum.*
- 3 *Ratibatur habet locum in iis, qua mandatum speciale exigunt.*
- 4 *Testis in parte falsus, vel mendax in toto, reputatur falsus.*
- 5 *Positores, & resposiones ad possessiones incontinenti renouari possunt.*

CAP. Cum in positionibus. III & vlt.

ELECTUS ad Prelaturam si ante confirmationem octa sit iure de calumnia, & postea possit duas positiones inter se contrarias manifeste, seu duas responsores inter se contrarias præstat oppositionibus obiectis à parte aduersa nisi iusta causa, & rationabilis excusetur, eicitur ab electione, & beneficio vt petimus, provt etiam eicitur si illius procurator eius nomine huiusmodi contrarias positiones, vel responsores fecerit electo ipso expresse mandante, vel sciente, & ratum habente, seu non renouante. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Butr. Domin. Monach. Franc. Vmian. in ration. lib. 2. pag. 217. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 302. tenuissimè Ximen. in concord. p. 2.

Idem fiet si, re expresse mandante, &c.] Notatur ad hoc, quod licet procurator generalis constitutus non censetur habere mandatum ad delinquendum,

net ad obligandum dominum ad poenam, si tamen dominus sciat de peccatore procuratorem suum delinquere in iudicio, ex quo venit poena inferenda, ipsum male gestum a procuratore redditur validum, ut per Palat. in *repet. rub. de donat. inter virum*, & *exor.* 5. 68. non. 25.

3 *Ratone habente.* Notatur ad hoc, quod in iis que mandamus speciale exigunt, habet locum ratihabicio, ut per Tit. in *retrah. l. 5. §. 1. gloss. 1. m. 6. 4. & n. 99. Conu. lib. 1. m. 6. n. 5. Flamin. Paris. de resign. benef. lib. 10. q. 3. n. 18.*

4 In gloss. *Periuro*, ibi, nec ad testimonium admittitur. Quia testis in parte falsus, vel mendax, in totum reputatur falsus, ut per Clar. in *pract. §. fin. q. 5. vers. sed quare*, Soar. in *thez. juris recepti sent. l. 2. T. n. 11. Magon. Lucensi decr. 46. n. 2. & decr. 79. n. 10. Mica d. de probat. concl. 743. & concl. 1039. n. 9. Vlt. com. commun. opin. lib. 4. tit. 9. n. 356. pag. 557. Menochi d. *presumpt. lib. 5. praef. 2. Bobadil. in sua politica*, lib. 5. c. 2. non. 57. Fatim. in *praxi criminis* q. 67. n. 111. cum seqq. & part. 4. conf. 39. n. 12.*

5 In gloss. *Intra causam*, ibi, si incontinenti se corrigat, &c. Notatur ad hoc, quod positiones, & responsiones ad positiones incontinenti renocari possunt, ut per Tit. in *l. bona, §. hoc sermone*, n. 99. ff. de verbor. signific. & de retrah. l. 2. §. 1. gloss. 5. n. 15.

De Exceptionibus.

TIT. XII.

S Y M M A R I U M.

- 1 Compendium huius text. refertur.
- 2 Preceptum de evitandis seu repellendis à iudicio excommunicatis iuris humani est.
- 3 Privilegium Apostoli quod quis non teneatur vitare excommunicatum valet non solum in actionibus civilibus, sed etiam Divinis.
- 4 Declaratur text. in cap. nulli, de sent. excomm.
- 5 Excommunicationis exceptio potest opponi in quacunque parte iudicii.
- 6 Excommunicationis exceptio an sit dilatoria.
- 7 Excommunicationis exceptionem obviens contra aliquem nemus exprimitur sive tenet excommunicationis an sit maior, vel minor, & etiam nomen excommunicatoris.
- 8 Fama non sufficit ut quis repellatur ab agendo tanquam excommunicatus, sed talis debet probari apertissimis documentis.
- 9 Interdictum in supplementum probationis non deferunt ad effectum ut aliquis repellatur ab agendo tanquam excommunicatus.
- 10 Excommunicatus licet non possit esse in iudicio, attamen si comparuit, & nihil ab adversario suis opposuit, valet iudicium cum eo tractatum.
- 11 Exceptio, quae vel proposita, vel probata non est, post elapsum terminum à iudice assignatum admitti debet.
- 12 Exceptio dilatoria si de novo superveniat etiam post terminum à iudice finitum, atque etiam post constitutionem, admittitur.
- 13 Excommunicationem de novo emergere, vel supervenire probationem eius, quae antea praecesserat à pari procedit.
- 14 Excommunicatus non potest petere quod exequatur sententia ad eius finem lata ante excommunicationem, etiamsi illa transiisset in iudicatum.

15 Excommunicatio potest opponi non solum in foro Ecclesiastico, sed etiam in seculari.

16 Excommunicatus nec etiam episcopus exequatur committere valet.

17 Nominatio non probat excommunicationem si de gravi negotio prauidet.

18 Tempus statutum ad probandam exceptionem excommunicationis etiam ex causa praerogari non potest à iudice.

CAP. Pia. I. Innoc. IV.

XCIPITENSIS de excommunicatione contra actorem debet in publica notatione exprimitur speciem excommunicationis, & nomen excommunicatoris. Debent etiam apertissimis documentis infra octo dies, non computando diem in quo excipit, probare hanc exceptionem, quam si non probaverit, iudex condemnabit illum in expensis, quas actor fecerit his diebus, & procedat in causa. Si vero postea durante iudicio iterum excipiat de eadem excommunicatione, vel de alia, & probet, actor in sequentibus excludatur donec absolatur, sed prius acti teneant. Item ultra duas vires hae exceptio excommunicationis non amplius opponatur nisi emerget nova excommunicatio, vel supervenerit nova, & evidens probatio de antiqua. Item si talis exceptio proponatur post rem iudicatam tantum impedit executionem, sed sententia habebit suum robur. Item si actor sit publice excommunicatus, iudex quandoque ex officio suo illum repellat, etiam si reus de hoc non excipiat. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Burr. Anchor. Domin. Monach. Franch. Vigant. in *variis lib. 2. pag. 147. Alagona in compend. pag. 107. tenuissimè Casalán auctor. & Ximenis concord. p. 1. & 2.*

Sententia mater Ecclesia, &c. Notetur ad hoc, quod preceptum de evitandis, seu repellendis à iudicio excommunicatis, Ecclesiae, atque ita humani iuris est, seu, ut alij dicunt, prohibitio communicandi cum excommunicato sine in humanis, sine in Divinis actibus est de iure Ecclesiastico positum, sicut ex auctoritate S. Thom. in 4. dist. 18. q. 2. art. 4. in addit. q. 25. art. 1. ad 1. tenent Abb. cap. nulli, n. 4. de sent. excomm. Soar. tom. 5. de consue. dist. 15. sect. 2. assert. 4. latè Ricc. de iure personarum extra gremium Ecclesiae existit, lib. 4. c. 4. 2. n. 6. cum seqq. ubi multis probant hanc opinionem, & precipue ex *Extravag. ad evitandam*, edita in Concilio Constantien. in qua Ecclesia ad consulendum conscientias timoratis statuit quod nemo deinceps à communione aliorum in Sacramentorum administratione, vel receptione, aut aliis quibuscunque Divinis, vel extra praecepta consuequens, sententiae aut censuræ Ecclesiasticae, seu suspensionis, aut prohibitionis ab homine, vel à iure generaliter promulgatae, teneatur abstinere, vel aliquem vitare, nisi censorum fuerint à iudice publicae, seu denuntiatae, aut fuerint ita notoriae quod nulla possint tergiversatione celari, aut aliquo modo iuris iussu excusari: ergo si huiusmodi preceptum esset de iure Divino, illud Ecclesia non sustulisset in aliis casibus praeter expressos in d. *Extravag. ad evitandam*, edita in Concilio Constantien. per text. in cap. *sum quidem* 25. q. 1. & *argum. cap. cum inferior, de maioribus*. Unde valere privilegium Apostoli quod quis non teneatur vitare excommunicatum non solum in actionibus civilibus, sed etiam Divinis, tradunt Soar. d. sect. 2. assert. 4. non. 11. Alter. de consue. tom. 1. dist. 1. lib. 1. c. 2. pag. 27. *vers. unde & in his*, Ricc. d. cap. 4. 2. non. 12.

num. 12. vbi num. 13. respondet ad text. in d. cap. nulli, quod scilicet Papa ibi non loquatur de privilegio specialiter concessio quod non teneatur vitare excommunicatos, sed de privilegio generalis exemptionis, cuius vigore aliqui Religiosi prestante debent le exemptos à iurisdictione Ordinariorum, adeo vt nec quidem excommunicatos ab eis vitare tenerentur, ad quoniam præsentationem supplicandam emanavit dispositio d. cap. nulli.

Quare reicienda venit opinio Felin. in d. cap. cum nulli, n. 5. existimantis obligationem vitandi excommunicatos esse de iure Divino, poena autem iuris positivi; & alia Conar. in cap. alima mater, p. t. 5. l. m. 2. distinguens inter communicationem in Divinis, & inter illam, quæ fit in actionibus humanis, vt scilicet illa sit iuris Divini, hæc vero iuris Ecclesiastici; & demum alia Nanat. in cap. inter verba, l. 1. g. 1. prælat. l. 1. n. 4. & de iur. iustic. 47. n. 5. existimantis quod licet potestas excommunicandi sit de iure Divino, forma tamen vitandi, & effectus ad quos facienda est vitatio non sunt præscripti a iure Divino, sed relicta præscriptioni Ecclesiæ.

In quacunque parte iudiciorum opposita.] Notatur ad hoc, quod exceptio excommunicationis potest opponi in quacunque parte iudicii, vt per Soar. à Pace tem. 1. p. 1. temp. 5. n. 5. Peregr. de iure fisci, lib. 2. tit. 11. n. 14. Malcuel. in praxi civilis Neapoli. p. 1. gloss. si miles, num. 2. Ricc. de iure personarum extra genus iuris Ecclesiæ, lib. 4. c. 31. n. 4. Etiam post conclusum in causa, Soar. de alim. tit. 8. princl. 8. n. 4. Amat. Roder. in præf. examinandi processum, c. 5. n. 7. a. Sayr. de censur. lib. 2. c. 7. n. 6. cum seqq.

Lites differat.] Ergo exceptio excommunicationis dilatoria est, consonant text. in cap. exceptionem sup. hoc tit. Clem. vnic. ind. In duobus modis opponi potest, vel tanquam peremptoria, vel tanquam dilatoria, prioris exemplum est quando opponitur ad effectum annullandi electionem, vel collationem beneficii factam excommunicato, iuxta cap. postulat, de Clericis excom. missis. & quæ ibi notantur. Posterioris vero exemplum proponitur in hac text. & in ceteris iuribus concordantibus, quando scilicet opponitur actori quod in iudicio stare non potest, quia maiori excommunicatione ligatus est, quod merito text. in d. Clem. vnic. re. restituit ad hunc modum, per illam partem, dilatoria, notat gloss. ibi, & Imol. n. 4. gloss. verbo differat, & verbo opponat, in presenti, quas sequuntur Doctores committere, vt per Anchar. n. 3. Monach. n. 1. Felin. ind. cap. exceptionem, n. 12. notantes vbi ponitur in vim peremptoria non posse poni in quacunque lite parte, neque procedere dilationem octo dierum, quoad ad probationem hic text. præstat; hoc igitur casum cum excommunicatio non perimat, sed tantum differat causam, vt de ea non cognoscatur donec excommunicatus absolatur, merito illa inter dilatorias connumeratur. Neque obstat quod possit opponi in quacunque parte iudicii, vt supra dictum est contra regulam in dilatoriis certissimum quod debent opponi ante litem contestatam, de qua per Rebuff. de except. n. 165. Malcard. concl. 690. Sord. decis. 44. num. 10. London. Mitunda de ordine iudic. g. 10. art. 1. concl. 3. Amat. Roder. d. c. 5. n. 56. & 60. Ordin. Reg. Inf. lib. 3. tit. 49. §. 2. Respondetur enim quod licet speciali ratione in excommunicatione fuerit introductum ex statim dicendis, hoc tamen non efficit quominus inter dilatorias ponenda sit cum in ea reperiantur essentialis, & specifica differentia per quam dilatorie exceptiones cognoscuntur, quod scilicet litem non perimit, sed differt, quod vero ex ratione speciali in quacunque parte litis admittitur, effectus est extrinsecus, Barbos. Collect. Tom. I. F.

& accidentarius, qui rei notatus non immutat, iuxta vulgarem reg. l. pacta conventa, & quæ ibi notantur, ff. de contrah. empt. cum similibus.

Speciem illius, & nomen excommunicatoris.] Notatur ad hoc, quod obliuiscens exceptionem excommunicationis contra aliquem tenetur exprimere speciem excommunicationis an sit maior, vel minor, & etiam nomen excommunicatoris, vt per Petre l. 1. vers. inferitur tertio, tit. 4. lib. 3. Ordin. pag. 333. Soar. de Pace in præf. tom. 1. p. 1. temp. 5. n. 63. & 64. Mendez à Castro in praxi Inf. lib. 2. c. 7. in fine.

Probare valeat apertissimis documentis.] Notatur ad hoc, quod vt quis repellatur ab agendo tanquam excommunicatus non sufficit fama, sed debet talis probari apertissimis documentis, vt per Conar. in cap. alima mater, p. 1. 6. 1. num. 3. Malcard. de probat. concl. 691. & concl. 701. & concl. 753. n. 44. Petre l. 1. tit. 3. lib. 3. Ordin. pag. 177. in fine, Sayr. de censur. lib. 2. c. 7. n. 16. Farin. in praxi crimin. p. 1. g. 47. n. 75. Nec deservit iuramentum in supplementum probationis ex Malcard. d. conclus. 691. num. 3. Secaph. de privileg. iuram. princl. 33. num. 180.

Si verò, &c.] Notatur ad hoc, quod licet excommunicatus non possit esse in iudicio, attamen si comparuit, & nihil ad aduersario fuit oppositum, valet iudicium cum eo tractatum, per Cald. Pereira de resolut. empt. c. 17. num. 10. vers. infero 24. Perr. de iure fisci, lib. 2. tit. 1. n. 17. Comad. ad l. diffamari, c. 4. n. 82. Rot. decis. 27. de rescript. in antip. larc. Anton. Ricc. de iure person. lib. 4. c. 31. n. 26. vbi etiam ait quod procedit, siue versetur in causa civilis, siue in criminali, & n. 17. extendit etiam quando excommunicatus esset publicus, & siue iudicium sit venturum cum persona excommunicata, siue cum eius procuratore.

De eadem excommunicatione, vel alia excipitur iuramentum.] Nota ergo quod licet regula sit quod post lapsum terminum à iudice assignatum, multoque minus post sententiam, admitti debeat exceptio, quæ vel proposita, vel probata non est, cap. pastoralis, sup. hoc tit. cum aliis de quibus Petre l. 1. tit. 3. lib. 3. Ordin. verbo fusa tunc dicit, Menoch. de arbit. casu 240. Con. pract. c. 26. n. 12. & alij, de quibus Gate. Falcon. reg. 136. in exceptione tamen excommunicationis hoc est speciale, vt post lapsum termini, & post sententiam interlocutoriam, per quam ex defectu probationis repulsi est, admittitur iterum tunc eandem proponens, vel aliam excommunicationem, Clem. 1. ced. tit. facient quæ Ricc. d. c. 31. n. 27.

Si excommunicatio noua emerit.] Merito in excommunicationis exceptione hoc exprellit Pontifex in qua periculum viger communicationis, & propterea in quacunque parte litis licet opponitur ex Doctoribus supra citatis. Licet enim in excommunicatione hoc sit speciale, vt supra dixi, illud tamen commune habet cum reliquis exceptionibus dilatoriis, quod in omnibus pro regula receptissimum est, vt si de nouo superveniat etiam post terminum à iudice statum, atque etiam post constitutionem admittitur, cap. pastoralis 4. hoc tit. cap. infirmante, de offic. deleg. cum multis aliis, de quibus Conar. præf. c. 26. n. 2. Padlin l. error, n. 34. C. de iuris, & falsi iur. Soar. de Pace in præf. tom. 2. c. 6. n. 6. Gate. Falcon. reg. 136.

Vel evidens, & prospera probatio supervenit, &c.] Notabiliter probat text. à tali procedere excommunicationem, de nouo emergere, vel supervenire probationem, eius, quæ antea præcesserat, consonant text. in cap. vi circa, vers. aliquis, de elect. lib. 6. Vnde quoadmodum post terminum admittitur exceptio, quæ de nouo emerit, vel ad notitiam partis pervenit,

ita etiam admittendam esse antiquam, cuius probatio de nouo superuenit, resoluit Abb. in *cap. pastoralis*, n. 4. *vers. adda quoniam sup. hoc sit. commendat* Xuat. alleg. 5. n. 4.

- 24 Sed si post rem indicatam, &c.] Notatur ad hoc quod excommunicatus non potest petere quod exequatur sententia ad eius famorem lata ante excommunicationem, etiam si illa transiisset in iudicium, ut per Gnid. *Pape deris. 2. 15. n. 5. Axin. in praxi 4. 31. c. 2. l.ouis. 17. Lancel. de attens. p. 1. c. 24. n. 6. Ricciol. d. lib. 4. c. 14. n. 9.*
- 25 In *gloss. Oppos. ibi, secularis*. Notatur ad hoc quod cum excommunicatio non fit iuris Canonici inuentum, non minus videri debet si & in foro quoque seculari, ne dum Ecclesiastico, siue Canonico, proponi, & allegari possit, ut per Titag. *de retrah. lig. 5. 1. gl. 9. n. 23. Ricciol. d. c. 31. n. 15. in fine.*
- 26 In *gloss. Excommunicationem ibi, Nota quod merus exco-* *mmunicatus debet admittere exceptionem excommunicationis.* Quia excommunicatus nec etiam eorum exco- *mmunicatores* comparere valet, ut tenet *Gem. hic n. 6. vers. ex gl. igitur habens, Rot. in Pacen. penult. 9. Olibrius 169. coram Card. Matquemonio*, quam refert *Ricciol. d. c. 31. n. 17.*
- 27 In *gloss. Nomen*. Notatur ad hoc quod nominatio non probat excommunicationem si de graui agatur per iudicio, veluti si agatur de admittendo ad beneficium, ut per *Rebuss. in trall. nominat. 4. 3. n. 14.*
- 28 In *gloss. Odo dicitur*, ibi, *ides resurgenda fuit patitur, quam taxanda*. Notatur ad hoc, quod tempus institutionis ad probandam exceptionem excommunicationis etiam ex causa prorogari non potest a iudice, ut per *Titag. de retrah. lig. 5. 1. gl. 2. n. 14.*

S V M M A R I V M.

- 1 Exceptio rei indicata per Ecclesiasticum iudicem admitti debet in foro seculari, & e conuerso, & n. 2.
- 2 Index laicus non debet examinare processum ei remissum ad exequendum per iudicem Ecclesiasticum.
- 3 Index Ecclesiasticus potest compellere iudicem secularem non aduocantem exceptionem rei indicatam per Ecclesiasticum.
- 4 Index Ecclesiasticus an debeat admittere exceptionem rei indicatam ortam ex sententia lata a iudice seculari, quando ex observatione talis sententiae periculum animae non inducitur, ostenditur, & n. 6. 7. & 8.
- 5 Sententia lata in seculari iudicio secundum leges Civiles, quae sunt per Canones abrogatae, non est obseruanda in foro Ecclesiastico.
- 6 Conseruanda dei irridictionem.
- 7 Exceptio rei indicata ut obliet triq. requiruntur, idem scilicet causa, personarum, & rerum.

C A P. Cùm quidam. II. & vlt.

Bonif. VIII.

- 1 Index secularis quando eorum se agitur causa, & excipitur de re per iudicem Ecclesiasticum indicata, debet admittere talem exceptionem, alioquin cogi potest ab Ordinario. Si enim index Ecclesiasticus admittit exceptionem de re per iudicem laicum indicata, si non est contra animam, alioquin castigetur a suo superiore. Colligitur ex *Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Botr. Joan. Andr. Anch. Domin. Monach. Franc. Viu. in ration. lib. 1. pag. 2. 10. Alagon. in compend. pag. 108. remissioe Catal. in anno. & Ximen. in concord. p. 1. c. 2.*
- 2 Hunc eandem concl. ex hoc text. desumit Dec. in *cas. si clerici. n. 14. de indic. Menochius arbit. lib. 2. casu*

439. *Valde. conf. 48. n. 9. & conf. 9. n. 1. cum segg. Mart. de iurisd. p. 4. casu 1. 7. n. 2. vbi ait non procedere in criminalibus.* Vnde iudicem laicum non debere examinare processum ei remissum ad exequendum in iudice Ecclesiastico, tradit *Burg. de Pace. conf. 40. n. 11.*

A lacrum Ordinarius, &c.] Ergo Ordinarius, seu index Ecclesiasticus potest compellere iudicem secularem non admittentem exceptionem rei indicatam per Ecclesiasticum, idem in simili probant text. in *c. 2. de foro compet. hoc lib. & in cap. licet, de iuric. eod. lib. & in cap. de cernim. n. de sentent. exco. eod. lib.* licet potestati Ecclesiasticae, & temporales sint omnino distinctae, & separatae, iuxta *cap. nunt. ibi, non putes aliquis, &c. de iudic. vbi Nauar. notat. 7. n. 19. ac proinde videbatur indices laicos in praesenti, potius a suis superioribus secularibus, quam ab Ecclesiasticis iudicibus compelli debuissent. Reiecit tamen responsione quorundam existimantium text. in praesenti, intelligendum fore casu, quo superiores seculares nolunt cogere inferiores indices admittere exceptiones de re per Ecclesiasticos indicata, aut quando ipsi superiores eas non admitterent, & aliorum, qui putant propterea hic compelli seculares per Ecclesiasticos, quia Sum. Pont. habet potestatem temporalem in habitu, & potentia, quamvis eam actu non habeat, id est, actualiter non exercet. Ego verò dicendum pnto quod cum in hoc text. exceptio rei indicata per Ecclesiasticum non admittetur per indices seculares in contemptum, & derogationem iurisdictionis Ecclesiasticae, ut ex text. constat te ad potest. Pontifex illos compellere ad eam admittendam, cum id valde necessarium sit ad conferuandam iurisdictionem, & dignitatem potestatis Ecclesiasticae, sicque Pontifex vtendo sua specialia iurisdictione dictos indices cogit ad talem exceptionem admittendam, sicut in simili facit in *cap. licet, & in d. cap. de cernim. cum similibus.**

In his, quae animarum periculum non inducunt.] Manifeste probat text. quod tunc demum index Ecclesiasticus debet admittere exceptionem rei indicatam ortam ex sententia lata a iudice seculari quando ex observatione talis sententiae periculum animae non inducitur, ita omnes in praesenti.

Verum obstat maxime quod vel sententia lata in foro seculari fuit valida, vel fuit nulla: priori casu quantuncumque iniusta sit, & periculum animae continet, obseruanda est in foro Ecclesiastico postquam in foro seculari in rem iudicam transiit, quia non solum attento iure Civilis, sed etiam Canonico sententia iniusta, valida tamen, ius facit, & omnes alios iuris effectus producit: posteriori verò casu, si sententia fuit nulla, neque etiam in foro seculari, in quo lata est, parit exceptionem, cum sententia nullae nulli communiocetur effectus rei indicatae, iuxta *c. 1. de re iudic. l. 1. qua sententia iur. reg. l. 4. 5. cond. inuatum, ff. de re iudic.* Igitur periculum animae non debuit in specie huius text. exceptionem impedire. Confirmatur hoc fundamentum, quia nulla sententia lata in foro seculari exceptionem parit in Ecclesiastico, semper enim pars de iniustitia sententiae opponitur, quod autem sententia iniusta animae periculum afferat satis constat, licet enim in foro exteriori ius faciat, non ita in foro conscientiae, in quo iniusta sententia vim non habet, vnde tam is, qui per iniustam sententiam condemnatorum aliquid obtinuit, quam ille, qui per absolutorem alienum retinet, in peccato sunt, & ad restitutionem tenentur, iuxta *reg. peccatum, de regul. iur. lib. 6. & tenent Inno. in cap. quia plerique, non. 1. de immuni. Eccles. vbi Abb. & alij. dem Abb. n. 5. in cap. cum inter, de re iudic. & conf. 6. n. 2. lib. 2. communi ex Cou. de sponsal. p. 2. c. 8. 9. vlt. n. 19. Nauar. in man. 25. n. 1.*

Quare

Quare Abb. d. cauf. 60. intelligit reat. in prefenti, procedere quando periculum animæ tale est, quod non potest remitti à patribus, & ita continet sententia vitium per partes irremissibile, provt contingit in causis matrimonialibus, v.g. si sententia pronunciet matrimonium non esse contractum, vel non esse legitimum, cum in rei veritate & contractum & legitimum sit, vel si dicat matrimonium contrahi posse, vel iure contrahi prohibetur stante impedimento aliquo legitimo, in his enim consensus partium non potest tollere, neque remittere huiusmodi vitium, iuxta reg. cap. literas, vers. perre, de res. spol. acquisitio. 44. vers. in primo, de seut. excom. Si ergo sententia lata in seculari huiusmodi vitium, & animæ periculum continet, non servabitur in Ecclesiastico, iuxta text. in prefenti: si autem periculum, & vitium possit remitti à patribus, v.g. si condemnatio, vel absolutio contingat circa rem pecuniariam, vel aliam quameunque, cuius remissio sit in illarum potestate, verba huius text. non habebunt locum, imo sententia lata in seculari servabitur in Ecclesiastico, cum tunc lex præstat vitium sententis, ratione cuius insurgit peccatum à patribus remitti, quom Abb. doctrinam sequitur Felin. n. 6. & Dec. m. 10. in cap. novis, de indic. Verum huiusmodi intellectus defendi non potest ea multis, & præcipue ex eo, quia in causis, quæ continent periculum per partes irremissibile, provt sunt matrimoniales, de quibus supra, beneficiales & similes, non potest dari sententia lata in foro seculari, ex qua obicitur exceptio in foro Ecclesiastico quia illæ causæ verè Ecclesiasticæ sunt, constat autem text. in prefenti, procedere in causis, quarum cognitio ad seculare forum spectat.

Relinquendum igitur est quod sententia in foro seculari secundum leges civiles, erit observanda in foro Ecclesiastico, etiam si Canones disponant contrarium, ut patet in specie cap. ult. de arbit. hoc lib. & l. si in tres ac. ff. de recept. arbit. & in cap. super eo 12. de appellat. in l. pen. C. quomodo appellat. & in cap. cum esset, de testam. & in l. hac consuetissima. C. ad. cum similibus, quia vitæ quæ lex suo fine, & respectu iusta est, ac subinde quælibet in suo foro erit observanda, iuxta gloss. verbo lex civilis in cap. ult. de arbit. hoc lib. communem ut per Dec. m. 6. in cap. si duobus de appell. Cou. de spons. p. 2. c. 7. §. 7. n. 1. §. Felin. in cap. causam matrimonii, n. 3. de offic. deleg. Gom. l. 38. Tauri, n. 4. Mare Anton. de caus. prodiv. fis. q. 9. n. 13. quod ad hoc verum est ut idem dicendum sit etiam si sententia contra Canones lata peccatum continet, aut toleratum à lege civili, ut contingit in specie c. 1. de pallis, & cap. sapi. de res. spol. & cap. ult. de sepul. cum talis lex sit iusta, nam dum in foro exteriori per coactiones, poenas, & alia iuris remedia non occurrat, sed dissimulat, vitium peccatis voluntariis inordinatum in bonam committit, id quod licet, iuxta cap. movet vers. ac per hoc 22. q. 1.

Quod si sententia lata in seculari sit lata secundum leges civiles, quæ sunt per Canones abrogatæ tanquam peccatum approbatur, non erit talis sententia observanda in foro Ecclesiastico, huiusmodi sunt leges civiles, quæ peccata non dissimulant, nec impunita relinquunt, sed fovunt, auctoritatem præstant, & præmissis ad delinquendum incitant, provt contingit in specie cap. ult. de præscript. & Clem. 1. de usuris, & cap. cum haberes, in fine, de eo, qui duxit, abrogantis auctor. ex complexu C. de incest. supra de in his terminis verificatur verba huius text. ubi, periculum animarum non inducant, id est, non afferant peccatum approbatum à lege civili. Cuius rei ratio est, quia in hoc ultimo membro leges civiles iniuste sunt, & invalidæ, neque possunt observari etiam in foro seculari, cum sint per Canones abrogatæ, & si de facto sententia sententiarum Barbof. Collect. Tom. 17.

latæ, non patietur exceptionem in foro Ecclesiastico, iuxta c. 1. de re indic. & docet text. in prefenti.

In gloss. Consecundum, ibi, nota quod consuetudo dat irrevocabilitatem. Ita Palat. in repet. cap. per vestras, de don. inter vir. & ux. notat. 2. §. 1. n. 27. Caidolan præci iudicium verbo consuetudo, n. 6.

In gloss. Admitte, ibi, ubi est idem corpus, & c. Notatur ad hoc, quod ut exceptio rei indicatæ obicitur requiruntur, identitatis scilicet causæ, personarum, & rerum, ut per Reboffian tract. de except. n. 105. cum seqq. Borg. de Pace cap. 40. n. 12. Sord. conf. 112. n. 1. & de aliment. tit. 1. q. 12. §. 2. D. Barbof. in L. d. uxor, §. fin. p. 2. n. 62. §. solus. mat. Quod procedere in exceptione litis pendens tradunt Reboff. d. tract. de except. n. 122. Azaved. l. 1. n. 2. tit. 5. lib. 4. nove recep. D. Barbof. in l. si quis postea quatuor, n. 277. ff. de indic.

De Præscriptionibus.

TIT. XIII.

SYMMARIVM.

- 1 Bona fides sufficit in præscriptionibus ubi ius commune, vel præsumptio non est contra præscribentem, alius debet allegari titulus, & probari, nisi sit præscriptio, cuius contrarium non exstat auctoritas.
- 2 Episcopo præscribitur decima in aliena diocesi, necessarium est allegare, & probare præscriptionis titulum.
- 3 Tituli præsumptio erit ex longissimi temporis cursu.
- 4 Conciliatur text. in præfenti cum cap. cum Ecclesia, de causa possid. & n. 5.
- 6 Præscriptionem elucens eam probare tenetur.
- 7 Præscriptio non præsumitur in dubio nisi probetur.
- 8 Titulus necessarius non est in præscriptionibus longissimi temporis nisi ius commune, vel cum præsumptio sit contra præscribentem, etiam si adversarius, contra quem præscribitur, non assensit, ut n. 9.
- 10 Ecclesia bona cursu temporis immemorialis præscribitur, quæ aliquando alio temporis lapsu præscribi non possunt sine titulo, & bona fide.
- 11 Clemens. Non obstat quæcunque præscriptio, non tota præscriptio immemorialis.
- 12 Præscriptio immemorialis, & centenaria an idem sint, remittit.
- 13 Præscriptionem immemorialem quoties lex requirit, præscriptio 40. anno cum tit. sufficiens est.
- 14 Verbum, oportet, necessitatem importat.
- 15 Bona fides requiritur in præscriptione immemoriali.
- 16 Præscriptio immemorialis obtinet vim privilegii.
- 17 Immemorialis præscriptio quomodo, & quibus requisitis probanda ostendatur.
- 18 Immemorialis præscriptio ut probetur sufficit memoria 40. annorum, & quid de reliquo tempore deponat secundum Andream & famam.
- 19 Testis ad probandum immemorialem debet esse saltem 54. annorum.
- 20 Testibus duobus affirmantibus magis credendum est, quam pluribus negantibus, sicut in criminalibus.

CAP. Episcopum. I. Bonif. VIII.

In præscriptione etiam rei Ecclesiasticæ sufficit bona fides, sed si ius commune, vel præsumptio est contra eam, requiritur etiam titulus, qui tribuit possessori causam præscribendi, nisi allegetur præscriptio, cuius contrarium non exstat.

memoria. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Buttr. Domin. Monach. Franch. Vitiuz. in ration. lib. 2. pag. 264. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 314. remissio Cal. in annot. & Ximeni in concord. p. 1. & 2.

2 Si legitimè prescriptisse allegare oportet.] Probat hic text. Episcopo prescribenti decimas in aliena d. ecclesiæ necessarium esse allegare, & probare prescriptionis titulum, ea sola ratione quod iur commune contra eundem faciat, seu resistit, quod etiam Doctores solum colligere ex text. in *Leupersu*, C. de prescript. 30. ex l. vii. C. de rei dominica. Vetiū obstat, quia ex longissimi temporis cursu, id est 50. vel plurium annorum, de quo in illis iuribus agitur, etiam si iur commune, vel eius presumptio resistit possidenti, oritur tituli presumptio, cap. penult. de empt. Part. in l. solent, §. 1. ff. de Offic. Prescrip. Conat. in reg. possessor. p. 2. §. 4. n. 1. Menoch. de prescript. lib. 1. pref. 1. §. 1. n. 51. Mascard. de probat. concl. 1. 277. §. 2. n. 91. Gilchen. de prescript. p. 2. memb. 1. c. 1. Atqui in hoc text. agitur de prescriptione longissimi temporis, patet, quia agebatur de prescribendo decimis vniuersi Ecclesiæ aduersus alteram, atque ita quadraginta annis necessarios fuisse, constat ex cap. andree, de prescript. cum similibus.

4 In qua difficultate soluenda laborant non leuiter scribentes, præcipue Abb. à n. 43. & Rip. à num. 120. in cap. cum Ecclesia 3. de causa possessor. Mench. illustr. quæst. 2. 30. per totum, Gilchen. d. p. 2. memb. 1. c. 9. à num. 17. & c. 11. à num. 6. varios affertentes intellectus, quorum aliqui dicunt titulum fuisse allegatum in d. cap. cum Ecclesia 3. alij verò distinguunt, vtrum agatur de leui vel graui præiudicio, vtrum leuis sit, aut vehemens iuris presumptio, vtrum de corporalibus, vel incorporealis agatur, alij vtrum contra Ecclesiam, vel priuatos contra prescriptio, alij aliter, atque aliter.

5 Ego verò dicendum puto presumptionem tituli non oriri ex solo longissimi temporis cursu, sed ex plurius simul concurrentibus, prout in specie d. cap. cum Ecclesia, ubi factum posuimus interuenit Canonicoz admittentium Clericos ad res illas continuas, & immediatas trium Episcoporum electiones, quemadmodum consideratur in l. cum de in rem versis, ff. de usuris, factum illud inferentium ad annas prescripções per longum tempus. At verò in hoc text. non proponitur factum Episcopi contra quem prescribitur, sed sola simplex eius patientia, dum patiebatur quoddam aliter decimas perciperet in aliena diocesi, sicut etiam in d. l. compere, & d. l. vii. cum similibus, sola propositio possessionis ex parte prescribentis publicas pensionationes, ex parte verò Principis, contra quem prescribitur, nullum omnino factum positum, & ideo nihil mirum si in illis iuribus titulus requiratur, non verò in d. cap. cum Ecclesia, quia factum Canonicoz, de quo ibi, per tempus longissimum vim tituli habet ad iusticiam etiam Clericorum possessionem.

6 Allegare oportet.] Ego prescriptionem obiciens tam probare tenetur vt per Mascard. de probat. conclus. 1212. n. 1. In dubio enim non præiudicat nisi probetur, ex Mascard. concl. 1213. & Menoch. de prescript. lib. 6. pref. 3. n. 2.

8 Nam licet et, &c.] Probat text. in hoc vers. quod licet in prescripçãoibus longissimi temporis, quadraginta scilicet annorum, quam in rebus Ecclesiasticis locum obtinere certum est, regulariter titulus necessarius non sit, requiritur tamen in eisdem prescripçãoibus si ius commune, vel eius prescriptio sit contra prescribentem, consonat in hunc sensum text. in cap. si diligenti, ad form. hoc tit. in Decret. quem intelligunt gloss. vlt. ibi, & Doctores communitate, teste Paul.

ibid. num. 46. & Conat. in reg. possessor. p. 2. §. 5. n. 2. & lib. 1. var. c. 17. n. 6. Mascard. de probat. concl. 1377. à num. 108. Gilchen. de prescript. p. 2. memb. 1. c. 9. & 11. Molin. de iustis. tom. 2. dist. 75. Card. Tulech. l. 2. P. conclus. 335. à num. 22. Pincl. in auth. nisi, num. 10. in fine, C. de huius materia. Bened. Aegid. in repet. l. ex hoc iure, ff. de iustis. & iure, c. 8. num. 74. part. 1.

Amplia huiusmodi titulum necessarium esse non solum in prescripçãoibus, in quibus ius commune, & eius presumptio resistit prescribenti, & simul affert aduersario, contra quem prescribitur, vt in hoc text. in quo Episcopus prescribere intendit decimas contra alteram Episcopam, in cuius diocesi existebat, sed etiam quando ius commune, vel eius presumptio resistit solum prescribenti, etiam si aduersario, contra quem prescribitur, non affert, veluti quando inter duos Episcopos, vel parochos contentio est super decimis, quæ non in ipsorum, sed in tertia alterius Episcopi, vel parochi diocesi, vel parochia consistunt. Ratio est, quia quando ius commune prescribenti resistit, si titulum non ostendit, præsumitur rem ipsam iniuste occupasse, quæ sanè ratio militat, & concludit non solum quando ius commune resistit prescribenti, & affert aduersario, sed etiam quando solum resistit prescribenti, quantumvis alteri non affert, id quod etiam aperte significant verba huius text. ibi, cum ius commune contra ipsum faciat, & rursus, ibi, ubi tamen est rei ius commune contrarium, & c. quibus manifestissime Pontifex significat ad hoc vt titulus prescribenti necessarius sit, sicut esse quoddam ius commune contra eum fuerat, minime verò exigit quod alteri affert contra quem prescribitur, quibus fundamentis ita trauerunt Ioan. Andr. Anton. Abb. n. 15. Rohr. n. 10. ad finem, Felin. n. 20. pl. 2. in d. cap. si diligenti, sub hoc tit. Franch. n. 7. in d. cap. cum Ecclesia, testatur communem Conat. var. lib. 1. c. 17. n. 7. & est de mente reliquorum omnium, de quibus Card. Tulech. tom. 6. dist. P. concl. 335. à n. 1. Molin. d. dist. 75. vers. iustas optinuit.

Nisi tanti temporis allegetur prescriptio, &c.] Notatum ad hoc, quod cursu temporis immemoralis prescribuntur Ecclesiæ bona, quæ aliquando alio temporis lapsu prescribi non possunt sine titulo, & bona fide, vt per Menoch. de prescript. lib. 1. pref. 1. §. 1. num. 39. eum seqq. Prescriptio enim immemoralis est titulus vndeconque legitimus, ex Ioan. Garc. de expensis, c. 9. à num. 17. cum seqq. & par est privilegio Principis, Conat. lib. 1. var. §. 10. num. 14. in fine, sicut etiam consuetudo & possessio immemoralis habet vim privilegij, vt per Gregor. Lop. l. 10. gloss. 1. in fine, tit. 26. p. 4. Auendan. l. 41. Tauri, gloss. 1. n. 6. Conat. in cap. cum in officijs, n. 9. vers. ceterum, de testam. Molin. d. c. 6. n. 1. Matien. l. 4. gloss. 5. n. 36. tit. 7. lib. 5. summa recap. Gonzal. ad reg. 8. Carcel. gloss. 13. n. 4. Anast. d. Germon. de indultis Cordus. §. in quibusqueque, n. 3. & de Sacrorum immo. lib. 3. c. 12. num. 26. Ft. Emment. quæst. Regul. tom. 2. q. 44. art. 3. in fine, Salgado de prelat. Regia p. 1. c. 1. q. 3. n. 125. Steph. Gearian. discept. forens. c. 578. num. 11.

Et cum hic text. qui loquitur de prescriptione, extendatur ad consuetudinem immemorialem, ex traditis à Salgado de prelat. Regia, p. 2. c. 15. ex num. 53. ex eo colligitur Doctores quod consuetudinem, & possessionem immemorialem obtinent non tenetur docere de alio titulo vt per Molin. de priuog. lib. 2. c. 6. num. 75. Anton. Gabr. lib. 5. commun. tit. de prescript. concl. 1. ex num. 45. quia consuetudo, & possessio immemoralis habet vim tituli, gloss. verba non stat memora, in cap. super quibusdam 6. præterea, de verborum significatione, Federici. de Senis conf. 234. scribentes per

per text. ibi in l. 3. tit. 1. §. 1. lib. 4. non recipit. Auendam de exequen. mand. p. 1. cap. 12. num. 6. Verall. decif. 314. p. 3. Cœcent. decif. 2. ex num. 4. de proband. Molin. d. cap. 6. num. 13. Mieres de maiorat. part. 4. quæst. 10. num. 148. Ioan. Garc. de nobil. gloss. 12. ex num. 1. 4. Gotier. præf. lib. 3. q. 14. num. 7. & q. 17. num. 142. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 18. num. 4. Teneñan. decif. 5. ex num. 69. Stephan. Gratian. difceptat. forenf. cap. 178. num. 11. & cap. 800. ex num. 2. & 9. Salgado de præf. Regia, p. 1. cap. 1. ex n. 32. Card. Tolch. in C. concel. §. 7. & in E. concel. 40.

11 Notatur ad hoc, quod per clausulam, *Non obstant quacunque præscriptione*, non tollitur præscriptio immemorialis, ut per Balb. de præf. 2. p. 3. q. 6. num. 21. Tiraq. de retrall. com. 5. §. gloss. 1. n. 1. & 25. Flores de Mena v. lib. 1. q. 10. n. 44. Card. in præf. indicium, verbo clausula, num. 6. Nicol. Garc. de benef. p. 3. e. 1. n. 192.

12 *Cuius contrarij memoria non existat.* Vtrum autem præscriptio, & centuriaria idem sit, videt Petre l. 1. tit. 13. lib. 3. Ordin. pag. 718. Molin. de vñt. tom. 2. difp. 6. Gotier. præf. lib. 3. q. 6. 2. n. 10. qui id negare videtur, contra Molin. de primog. lib. 2. c. 6. num. 61. Rot. decif. 383. n. 1. apud Farin. collect. 1. nouissimarum, alijs p. 4. diuers.

13 In gloss. *Legimus* ibi, scilicet quatuordecim annorum. Notatur ad hoc, quod quicquid lex immemorialis præscriptionem requirit, præscriptio 40. annorum, cum citatio sufficiens est, ut per Molin. de primog. lib. 2. c. 6. n. 51.

14 In gloss. *Oportet*, ibi, necessitate importat. Ita Sayr. in claus. Regia, lib. 3. cap. 7. num. 20. Melch. Phœbos Vass. decif. 9. num. 5. tom. 1. Rot. decif. 500. num. 2. apud Farin. 1. collect. nouissimarum, alijs p. 4. diuers.

15 In gloss. *Nisi*, ibi, quia non præfessio talis præscriptio cum mala fide. Notatur ad hoc, quod in præscriptione immemoriali requiritur bona fides, ut per Malcard. de probat. concl. 123. n. 5. cum seqq. & concl. 1213. num. 46. Menoch. de arbit. casu 125. a princ. Couar. in reg. poffessor. p. 2. §. 8. n. 4. Mench. illustr. q. 81. num. 10. Pinel. in arch. nisi. n. 14. cum seqq. C. de bonis mater. Molin. de primog. lib. 2. c. 6. n. 68. Mexi. in tract. cass. parisi. concl. 1. n. 135. Valde. conf. 8. n. 15. & conf. 9. n. 10. & de iure emphy. q. 3. n. 25. Cald. Petre in responsa pro monasterio de Offerta, n. 4.

16 Notatur ad hoc, quod præscriptio immemorialis obtinet vim privilegij, ut per Balb. de præf. in 2. p. 5. p. princ. q. 6. n. 6. Cephal. conf. 468. mon. 61. Menoch. conf. 90. n. 65. & conf. 66. num. 38. Decian. tract. crimin. tom. 1. lib. 4. cap. 9. sub num. 14. Paul. Amil. de except. lib. 1. part. 1. except. 1. num. 30. cum alijs citatis ad cap. super quibusdam, §. præsertim, sup. de verb. signif. & ideo quæ privilegio sunt acquiritur, acquiruntor patiter præscriptione immemoriali, Peregrin. de iure fisci, lib. 1. tit. 2. n. 61. Rodolphin. de absoluta Princip. p. 1. q. 2. n. 11.

17 In gloss. *Aferria*, ibi, quid semper viderent, & audierant ita esse, nec unquam viderant, vel audierant contrarium, & quod communis est, fuit semper opinio quod sic fuerit, & quod non actus contrarij, vel iuris memoria. Circa hæc requisita in probanda immemoriali, vide Molin. de primog. lib. 2. c. 6. n. 31. Garc. de expens. 9. n. 9. Sanctar. var. q. 15. n. 1. Rota passim hanc glossam sequitur, & signanter apud Seraph. decif. 102. n. 2. & decif. 1450. n. 2. & apud Gregor. decif. 396. n. 1. & in Romana fermis 15. Martij 1619. coram Vbaldo. Honded. conf. 79. ex num. 36. lib. 1. Sixtin. de Regalib. lib. 1. c. 1. ex n. 136. Valenc. conf. 9. ex num. 13. Ioan. Andr. Georg. quæstion. feud. c. 17. & 28. me citato in hoc loco, Castil.

tom. 7. de certis. c. 27. num. 1. vbi num. seqq. Istè explicat quibus modis immemorialis probari debeat. Illud verò requiritur quod maiores non viderint, nec audierint contrarium, non esse necessarium censuit eadem Rota in Concl. decimarum de Granane: 1. Martij 1617. coram Patriarcha Manzaredo, quod etiam non expresse requiritur ad hæc glossa obferuauit Conar. in reg. poffessor. part. 2. §. 3. sub num. 7. vers. hæc autem.

Et quod ad hoc ut possessio, & præscriptio immemorialis probetur, sufficit memoria 40. annorum, & quod de reliquo tempore talis deponat secundum auditum, & famam, tradit Balb. de præf. 2. p. 1. parisi. princ. q. 6. n. 14. Couar. d. n. 7. Molin. de primog. lib. 2. c. 6. num. 31. Rebouff. de decimis, q. 3. n. 94. cum seqq. Auend. de exequen. mand. p. 1. c. 6. num. 6. Malcard. de probat. concl. 1018. Ioan. Garc. de expens. cap. 9. num. 9. Molin. de iustit. tom. 2. difp. 76. num. 5. Monet. de decim. cap. 5. num. 77. Rot. decif. 357. ad finem, apud Farin. 1. collect. nouissimarum, alijs p. 4. diuers. Et huiusmodi testes debere esse saltem 54. annorum testat Rebouff. d. q. 13. n. 99. Beauror. Sole in locis communib. verbo testis, num. 20. Flores de Mena d. q. 10. num. 44. & fuit dictum in causa Sopina panarum 20. Novembris 1609. coram Reoerendiss. Autbaten. & in Corduben. redemimarum 13. Martij 1618. coram Reoerendiss. D. meo Decano.

In ead. gloss. ibi, *Deherent præferri cum alijs satragant* negatiuam. Notatur ad hoc, quod magis credendum est duobus testibus affirmantibus, quam longe pluribus negantibus, ut per Gabr. eum. n. lib. 1. tit. de testib. concl. 4. Farin. in præf. crimin. part. 2. de testib. quæst. 65. n. 100. cum seqq. quod licet non habet in criminalibus, & ad defensionem reorum, quia tunc non magis creditor affirmantibus, quam negantibus, imò plus negantibus, sicuti docent Boss. in præf. crimin. tit. de defenf. reorum, num. 32. Malcard. de probat. concl. 1091. num. 8. Paclan. in simili tract. lib. 2. cap. 47. num. 172. Farin. d. quæst. 65. num. 154. & num. 234. Iust. Baccaron. de different. inter indic. civilia & criminal. different. 64.

In ead. gloss. ibi, *Nam per instrumentum non videtur posse probari*, &c. Notatur ad hoc, quod immemorabilis non potest probari per scripturas, ut per Ioan. Andr. ibi in fin. Gemin. n. 16. & Franch. num. 1. Balb. de præf. 2. p. 1. princ. q. 6. n. 25. Rebouff. de decim. q. 13. n. 97. Gabr. de præf. concl. 1118. n. 82. & fuit dictum in Trullen. iurisd. iuris 2. Martij 1596. coram Card. Pamphilio sen. & in Corduben. redemimarum 18. Martij 1618. coram R. D. meo Decano. Limita quando immemorabilis enucleatur in scripturis antiquissimis excedentibus metum 100. annorum. Vtall. decif. 147. p. 3. & fuit resolutum in Burgen. quindenniarum 8. Martij 1599. coram Litte, quia hoc est verum quoad ad minus sunt doz testitatione, quæ habent originem à diuersis personis non suspectis, Atque in cap. cum causam, n. 2. de probat. Salices. in l. cum aliqui, n. 3. vers. si tamen plura, & ibi Castrenf. num. 6. C. de iure delib. Achil. decif. 6. de interpret. Card. Mantie. de iacris, & ambig. comment. lib. 2. tit. 6. mon. 23. Rot. in d. Corduben. redemimarum.

S Y M M A R I V M.

1. *Præscriptio ipso iure, vel per sententiam bonis, quæ tenent à Romana, vel alijs Ecclesijs, illa minoris spatii centum annorum contra Romanam, vel quadraginta contra alias non præscribitur. Filij autem hereticeorum, qui Catholici præstantur, bona paternæ contra Romanam*

matum, & alias Ecclesias prescribuntur spatio 40 annorum, & idem in extraneis.

- 2 Tempus centum annorum necessario requiritur ad prescribendum contra Ecclesiam Romanam.
- 3 Tempus quadraginta annorum necessario requiritur ad prescribendum contra Ecclesiam, & alia pia loca venerabilia.
- 4 Bona hereticorum prescribuntur per filios, vel heredes, seu alios possessores spatio 40 annorum.
- 5 Bona privatorum ipso iure, an possint ab eisdem prescribi, ostenditur.
- 6 Pœna quacunque in conscientia non debetur, sine ante sententiam, sine post antequam exigatur.
- 7 Bona fides requiritur in prescribendis per filios bonis hereticorum, quia tunc consideratur, quando recipitur putabat Catholicum esse eum, a quo bona illa accepta.

CAP. Si quis. II. & ult.

Bona Ecclesie Romanæ, vel aliarum Ecclesiarum, quando quis habet, v.g. in feudum, & ob sua seclera bonis privatur per sententiam, vel ipso iure, ipsa bona, si sunt Romanæ Ecclesie, prescribi non possunt nisi per centum annos, si aliarum Ecclesiarum, per quadraginta. Item si aliquis hereticus, qui videtur Catholicus, moritur, & eius heredes Catholici per 40. annos bona fide possident hæreditatem; Ecclesia, ad quam bona spectabant, non potest illis molestare, qui iam prescripserunt. Colligunt ex Ordin. Archid. Germ. Ioan. Andr. Anchar. Burr. Domin. Monach. Franch. Vitiun. in ration. lib. 2. pag. 162. Alagana in compend. pag. 115. temillius Ximenius concord. p. 1. & 2.

Nisi contra ipsam Romanam Ecclesiam centenaria.] Notatur ad hoc, quod ad prescribendum contra Ecclesiam Romanam tempus centum annorum necessario requiritur, ut per Guid. Pap. decr. 161. Afflic. decr. 67. Balb. de prescript. l. p. 5. n. 1. 6. Boet. decr. 164. n. 1. 5. C. 26. Cujac lib. 5. observ. 1. Couarin reg. possessor. p. 2. §. 2. n. 2. Pinel in auth. nifi, n. 57. C. de bonis matern. Molin. de iust. trail. 2. disp. 7. vers. secundo. Quid in filio Ecclesie Romanæ? vide Stephan. Gratian. discept. forens. §. 12. n. 1. vbi n. 6. disputat an stante Bolla in Carna Domini solita publicari interrumpatur prescriptio, Peregrin de iure fisci, lib. 6. tit. 8. n. 42. vbi num. 4. quærit quid in mobilibus.

Nel contra Ecclesias alias quadragenaria.] Notatur ad hoc, quod ad prescribendum contra Ecclesiam, & alia pia loca venerabilia tempus 40. annorum necessario requiritur, ut per Balb. d. p. 1. c. 5. præiud. ad princ. Con. d. §. 1. n. 1. vers. 2. v. Gate. reg. 367. Padil. in l. 2. d. n. 45. C. de ferris. Azucd. 1. 10. n. 28. tit. 1. lib. 4. noue recap. Molin. d. trail. 2. disp. 4. 2. vers. hoc verò privilegium, Lessl. de iust. lib. 2. c. 6. dub. 3. n. 151. Sout. de Relig. tom. 1. trail. 2. lib. 1. c. 12.

Si post mortem hereticorum, &c.] Notatur ad hoc, quod bona hereticorum prescribuntur per filios, vel heredes, seu alios possessores spatio 40. annorum, ut per Farin. in præcept. crimin. p. 1. q. 1. o. m. 8. 2. & q. 21. n. 159. cum segg. Sanchez in præcepta Decalog. tom. 1. lib. 2. c. 12. n. 40. vbi n. 41. subdit per hunc text. quod ad prescribendum bona heretici ultra quadragenarium tempus requiritur, ut heretici, quorum bona prescribuntur, fuerint tempore suæ viæ reparati Catholici, additque eod. n. 41. quod ad prescribendum bonorum heretici requiritur, ut toto eo quadragenario tempore non decesserit hereticus, ad verba huius text. ibi, nunc deteguntur heretici extitisse.

Dum apud hoc text. non aliter permittitur prescriptio

filii parentum hereticorum quoad bona confiscata, quàm si bona fide eadem possideant, nempe ignorantes criminis paterni, videntur probare quod si detur scientia delicti, quæ semper datur in ipso delinquente, & in facto proprio, ex consequenti etiam sine sententia declaratoria datur mala fides, & soluta retentio, quæ impedit prescriptionem, ac proinde obligationem restituendi inducere videtur, si credimus Castr. de iust. hereticorum punit. c. 6. & de lege pœnali, c. 4. cum segg. Sed veritas est in contrarium, cum apud omnes competentem sit pœnam quancunque in conscientia non debetur, siue ante sententiam, siue post, antequam exigatur, ex gloss. communiter recepta in cap. fraternitas 1. 2. q. 1. iunctis tractatibus per Con. de sponsal. p. 1. c. 9. §. 3. n. 10. & est communis secundum Titac. in l. si inquam, verbo reuertatur à n. 2. 16. sequitur Nan. in man. c. 25. à n. 66. laud. Simanch. de cathol. infor. c. 9. n. 1. licet enim delinquens ante sententiam declaratoriam iam sit debitor pœnæ, & retineat alienam, non tamen iniuste, sed iuste retinet, & sine peccato, quia deficit voluntas legis, quæ non intendit obligare ad restitutionem ante sententiam, ut probat textus in cap. cum secundum, vers. confiscationis, de heret. dum disponit ne occupetur bona hereticorum, vel in illis fiat executio ante sententiam declaratoriam, unde ea consequenti concluditur tales, vel similes interim habere retentionem. Nec obstat text. in præsent. quia procedit in filiis prescribentibus bona parentum hereticorum per 40. annos, & ita minori spatio centum annorum, quod solam datur contra Ecclesiam Romanam, ad quam bona pertinebant, ut in princ. text. iuncta auth. quæ assumunt, C. de sacros. Eccles. Vnde non aliter lex voluit illis committere peculiare privilegium, ut possint prescribere prædicto spatio 40. annorum, quàm si haberent bonam fidem, non solam quæ consistit in iusta retentione, & sine peccato, sed bonam fidem, hoc est, ignorantiam criminis paterni, ne alius ex malicia in non denuntiandis, & descendendis parentibus hereticis ad indicium Inquisitionis commodum reportarent, contra reg. cap. intelleximus, in fin. de indic. & ita non negat text. quod etiam pro eo tempore tales filij habeant iustam, & sine peccato retentionem, interim dum sententia declaratoria non profertur, quinidè si spatio centum annorum interueniat, prescriptio legitime dabitur, et si filij scientiam habeant criminis paterni, iuxta regulas generales, quibus attentis iure Canonico bona fides desideratur quoties iusta datur retentio, & absque peccato, licet detur scientia rei alienæ.

In gloss. Catholici, ibi, bene dicit, quia secus si essent heretici. Ita Sanchez d. c. 22. n. 47.

In gloss. Bona fide, ibi, credidit patrem, vel testatorem fuisse Catholicum, &c.] Notatur ad hoc, quod ad hanc prescriptionem requiritur bona fides, quæ tunc consideratur quando recipiens putabat Catholicum esse eum, a quo bona illa accepit, ut per Sauch. d. c. 22. n. 41.

De Sententia, & re indicata.

TIT. XIV.

SYMMARIUM.

- 1 Index qui contra infirmum, & contra conscientiam aliquem in indicio fecerit in gravamen patris per graviam, vel per fides, condemnatus est parti lapsa in affirmativam litis, & per annum est suspensus, & perpetuo si medio tempore iugerat se Divinus, nisi Papa cum ipso dispenset.

2 Index

1. Index secundum allegata, & probata, non verò propriam conscientiam indicare debet.
2. Index per sordes indicare dicitur quando indicat pecunia corruptus.
3. Indices Ecclesiastici, qui contra conscientiam, & iustitiam in gravamen partis quicquam fecerint, per gratiam, vel per sordes ultra estimationem litis parti faciendam, poenam suspensionis ab officio per annum incurunt, atque etiam irregularitatis si suspensione durante Divinis se ingesserint.
4. Poena suspensionis ab officio per annum in hoc text. imposta iudicibus, qui contra conscientiam, & iustitiam in gravamen partis quicquam fecerint per gratiam, vel per sordes, non erabitur ad indices seculares.
5. Participium prateriti temporis quando ingitur verbo finiri temporis, tunc lata est sententia.
6. Irregularis efficitur index Ecclesiasticus, qui ad iure suspensus remanet ad Divinis per annum, si anno suspensionis durante in Divinis se ingesserit.
7. Papa solus potest tollere irregularitatem promerentem ex eo quod quis suspensus durante in Divinis se ingesserit.
8. Indices pretio, aut alias per sordes malè indicantes non subiciuntur hic text. alias poenae tam Canonicae, quam legales.
9. Indices per sordes indicantes quas poenae incurunt, ostenditur, &c. n. 11.
10. Index malè indicans qui parti laesam damnum soluit, an possit hoc repetere ab altera parte in cuius favorem iustitiam prorsus sententiam? ostenditur.
11. Indices corrupti poena quae fit, & an teneatur ad restitutionem muneris accepti? transiit.
12. Suspensus benefici per annum de quo in hoc text. non extenditur ad beneficium, sed tantum intelligitur de Ordinibus, & beneficiis.

CAP. Cùm aterni. I.

Innoc. IV.

VDEX Ecclesiasticus, sine ordinatus, sine delegatus, si contra conscientiam, & iustitiam, per sordes, vel per gratiam quicquam facit in iudicio in gravamen partis, est suspensus ab executione officij per annum, & condemnabitur ad estimationem litis parti laesae, & si durante suspensione se ingeat Divinis, fit irregularis, à qua nisi per Papam liberari non potest, & haec ultra alias poenas iuris. Colliguntur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Bart. Domin. Monach. Franch. Viu. in ration. lib. 2. pag. 28. 2. Alagana in compend. pag. 321. semilicet Casal. in annos. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

1. Contra conscientiam.] Ergo index secundum propriam conscientiam indicare debet, ut per D. Thom. 2. 2. q. 67. art. 2. ubi Salon. col. 5. Sed. de iustit. lib. 5. q. 4. art. 2. Cou. var. lib. 1. c. 1. m. 6. Mench. illustr. quest. 1. 1. 3. mon. 2. Pinel. ad l. 2. C. de rescind. vendit. p. 3. cap. 3. n. 13. Mascard. de probat. concl. 950. n. 2. In quo tamen communis receptio tenet quod index secundum allegata, & probata, non verò propriam conscientiam indicare debeat, ut fitmatur Viu. Neap. decis. 178. Clar. 6. fin. q. 3. n. 5. & q. 66. n. 2. Tibet. Declan. in tract. crimin. lib. 2. c. 4. Menoch. conf. 92. n. 80. cum seqq. & conf. 786. num. 717. Mascard. de probat. concl. 948. Casalean. decis. 25. n. 5. p. 1. & decis. 19. n. 61 & decis. 21. n. 10. p. 3. Fr. Ludon. Miranda de ordine iudic. q. 28. art. 5. Seraph. de privileg. iuram. prinil. 2. in prin. Sayr. in clavi Regia,

lib. 12. c. 8. n. 9. cum seqq. Less. de iustit. lib. 2. c. 29. dub. 10. mon. 84. Farinac. in pract. crimin. p. 1. q. 2. n. 163. cum seqq. & alij, de quibus Cened. ad Decretal. collect. 101. num. 11.

In gravamen partis alterius.] Nomine partis intelligi auctorem, vel reum tenent Gemin. n. 5. & Franc. etiam n. 5. in praesent. Mar. Alter. de censur. tom. 2. disp. 14. c. 2. quasio 3. Bonacin. de suspensionibus omnibus in particulari, disp. 3. quest. 5. puncto 3. mon. 2. vers. secunda conditio.

Vel per sordes.] Indicare per sordes quis dicitur, quando indicat pecunia corruptus, ut post alios explicat Menoch. de arbit. casu 342. n. 18. & plenè Decian. in tract. crimin. lib. 5. c. 3. n. 3. Farin. in pract. crimin. p. 3. q. 111. n. 361. ubi subdit quod per sordes indicare dicitur, quando quis ad iudicandum monetur, vel ex pretio, seu premio, vel ex pece, seu gratia, vel ex odio, seu inimicitia, aut ex timore.

Probat igitur hic text. quod indices Ecclesiastici, qui contra conscientiam, & iustitiam in gravamen partis quicquam fecerint per gratiam, vel per sordes, ultra estimationem litis parti faciendam, poenam suspensionis ab officio per annum incurunt, atque etiam irregularitatis, si suspensione durante Divinis se ingesserint, ut per Nam. in man. 2. 2. 7. n. 157. vers. decima, Vale. Regulari. in pract. fore. penul. lib. 3. 2. tract. 2. n. 67. vers. praeterea, Plentiq. in summ. lib. 1. 3. cap. 19. §. 4. in illa lit. M. Viold. in candel. aureo, p. 4. c. 9. num. 50. & post Sylvest. Tolet. & alios Sayr. de censur. lib. 4. c. 13. n. 3. Jacob. de Grassi. in decis. avaris, p. 1. lib. 3. c. 6. n. 13. latè Farin. d. q. 111. n. 71. ubi n. 78. subdit quod illa poena suspensionis ab officio per annum non trahitur ad indices seculares; notantes huius text. decisionem procedere tribus concurrentibus, primò quod per sordes, vel gratiam, secundò quod contra iustitiam, tertio in gravamen partis index Ecclesiasticus iustitiam praestaret sententiam.

Ab executione officij per annum, &c.] Nomine officij hoc in loco non solum intelligitur potestas, & iurisdic. sed officium Ordinis, & iurisdictionis, ita Gemin. hic n. 8. Sayr. de censur. lib. 4. c. 1. n. 3. Mar. Alter. d. 2. col. 3. vers. querit, Bonacin. d. disp. 3. quest. 5. puncto 3. mon. 9.

Noveris se suspensum.] Notatur ad hoc, quod quando verbo finiri temporis iungitur participium praeteriti temporis, tunc lata est sententia, ut per Tirac. in l. si ouganum, verbo reuertatur, n. 74. C. de reuocand. donat. Farin. d. q. 111. n. 71. ubi ait haec verba textus denotare ipso iure.

Irregularitatis laqueus se involuet.] Notatur ad hoc, quod index Ecclesiasticus, qui ad iure suspensus remanet ad Divinis per annum, si anno suspensionis durante in Divinis se ingesserit, irregularis efficitur, ut per Conat. in cap. alius mater p. 1. §. 6. mon. 9. & p. 2. §. 2. n. 4. Cened. ad Decretal. collect. 25. n. 2. Farin. d. q. 111. n. 72. cum seqq. & q. 13. n. 13.

Non nisi per Summum Pontif. &c.] Notatur ad hoc, quod solus Papa potest tollere irregularitatem promerentem ex eo quod quis suspensus durante in Divinis se ingesserit, ut per Farin. d. q. 111. n. 72. Sicut etiam absoluit suspensionem contractam ab eo, qui Ordines suscepit, dum vinculo censurae obstrictus erat, respectu Clerici secularis referenda est Papae, cap. cum illorum, de sent. excomm. Bonac. de suspension. omnibus in parte disp. 3. q. 2. puncto 6. n. 7.

Salus aliis confessionibus, &c.] Non tollit igitur hic text. alias poenas tam legales, quam Canonicae iudicibus pretio, aut alias per sordes malè indicantibus inflictas, ut observat Farinac. d. q. 111. n. 93.

Panuntur autem tales indices sic per sordes indicantes,

cantes, vel pœna capitali, vel deportationis cum aliis, iuxta varietatem facti secundum iudicis arbitrium tam ex lege totia repetendum, iuxta *lib. 1. c. 2. ubi gloff. ff. de re ad leg. Jul. repet. vel ex lege Cornelia de falsis, iuxta l. 1. §. 1. vers. c. per iudicem, ff. ad leg. Corn. de falsis, Farin. d. g. 111. à n. 15. atque etiam ex editio de cumulatione criminis, iuxta l. 1. §. 1. ubi sit. atque etiam ex lege Cornelia de ficiatis sit per necando homine, seu pœna mortis innocenti inflicti da pecuniaria accipitur, l. 1. §. 1. c. 1. *Legge Cornelia ff. ad legem Corn. de ficiat. Farin. d. g. 111. n. 21.* Præterea imponitur eodem casu contra iudicem per fordes indicantem pœna privationis dignitatis, l. 2. ff. de dignitat. l. 2. ubi ablati codicillorum infigentibus, *aut non iure, C. de pœna iudicis, qui male iudic. ibi, d. g. n. 1. et cingulo amisso ut per Menoch. d. casu. 342. n. 13. Farin. d. g. 111. n. 27.* Et tandem iudicis sententiæ index pœnia corruptus iniustus profertens sententiam inter antiquiori in quadruplum condemnabitur, l. 1. C. ad legem Iulianam repet. explicat Farin. d. g. 111. à n. 50. sed iam non iure, de quo in d. *aut non iure, diff. distinguitur, nam si causa sit pecuniaria, dat triplum, promissi duplum index corruptus refundit, si criminalis causa sit, omnia amittit bona, explicat Farin. d. g. 111. n. 69.**

11. Supradictæ pœnæ cumlatione ponuntur, & una cum alia, vel aliis non confunditur, sed in iudicis est arbitrio, vel omnes vel unam, quam maluerit imponere, ita ut index per fordes iudicem in causa civilis parti damnorum refarcire debeat, si eo in triplum dari condemnatur, & arbitrio iudicis, vel deportationis, vel capitali pœna, atque etiam vique ad mortem in criminali, bonis omnibus conficietur, & notetur infamia, & dignitate privetur, ut satis innuit d. *orth. non iure, & ex Doctrina Bart. in l. sanctio legum. ff. de penis, prosequitur Dec. d. 39. n. 18. Menoch. d. casu. 342. à n. 15. plenè Farin. d. g. 111. à n. 80.*

12. Vtrem index male indicans, qui parti lese damnus soluit, possit hoc repetere ab altera parte in cuius favorem iniustam protulit sententiam; varias opiniones refert Aviles ad c. 1. *Prætorum, verbo fidel. n. 47. Bolog. de Pace in proem. legum Tauri, n. 112. D. Barb. in l. si filius fens. l. 5. à n. 52. ff. de iudic. cum quo distingue, nam si per dolum iniustam protulit sententiam, repetere non potest quod soluit in pœnam proprii delicti, si vero per impetitionem iudicantis, repetere ab alio non prohibetur, tunc ex reg. generali, quod non debet alius cum ipsius iactura locupletari, de qua in l. non hoc natura, ff. de condit. indeb. cap. locupletari, de regim. lib. 6. tum ex optimo text. in l. missi, C. de exat. tribus lib. 10. ibi, ipsi adversus obnoxios repetitione servata.*

13. De pœna autem corrupti iudicis, & an teneatur ad restitutionem muneris accepti vide Clau. §. fin. g. 72. n. 2. Aviles ad c. 1. *Prætor. verbo no licetur, & verbo dandus, Boët. decis. 153. Sen. de inst. lib. 4. g. 7. art. 2. Decian. crall. crimin. lib. 8. c. 33. & 34. c. 5. §. 1. n. 6. Molin. de inst. crall. 2. diff. 84. cum seqq. Fr. Emtan. in sum. tom. 2. c. 40. n. 6. & 7. q. Regul. sum. 2. g. 52. art. 3. Farin. d. g. 111. Less. de inst. lib. 2. c. 14. n. 6. 4. cum seqq. Sayr. in elavi Regis, lib. 10. crall. 1. c. 3. Cald. Pereira in comment. ad l. vicie. C. ex delicti defuncti p. 5. n. 16. & conf. 14. Aloyf. Ricc. in collect. decis. p. 4. collect. 1150. Hortens. Camalcari de brachio Regis, p. 5. n. 14. cum multis seqq. places, quos plena manu refert Cened. ad Decret. collect. 114.*

14. In gloss. Officij, ibi, hoc ad beneficia officij non extenditur, Notatur ad hoc quod suspensio officij per annum, de qua in hoc text. non extenditur ad beneficium, sed tantum intelligitur de Ordinibus, & divinis, ut per Farin. d. g. 111. n. 75. & 76.

In gloss. In iudicio. Notatur ad hoc quod arbiter compromissarius, auditor iudicis, & nectæ executor

non incident in hanc suspensionem, quia isti non sunt iudices Ordinarij, vel delegati, & cum verserant in materia pœnali, non est faciendus extensio, sed restrictio, ita Soar. tom. 5. de confor. diff. 31. sect. 3. n. 16. Sayr. eod. crall. lib. 4. c. 15. n. 2. vers. tertium, Masc. Alex. d. c. 2. col. 3. d. b. Bonac. d. diff. 3. g. 5. puncto 3. n. 7.

In gloss. Per fordes, ibi, & dicitur fieri per fordes si 15 pretio, timore, vel odio index corruptus sit. Ita Mar. Alex. d. c. 4. g. 7. Sayr. d. c. 13. n. 5. ad fin. sed Bonac. d. puncto 3. num. 4. probabilius existimand id dici fieri per gratiam quod sit ad alienius instantiam, seu ob alienius famorem, id verò dici fieri per fordes quod sit ob pretium, seu pecuniam.

In gloss. Et cetera. Notatur ad hoc quod index qui partem vltra iustitiam terminos gravis non sciens, vel voluntariè fecit ex improbitate, inconsideratione, vel ignorantia, non ligatur suspensione, de qua in hoc text. quia non facit contra conscientiam, sed contra iustitiam, non formaliter, sed materialiter; ita Nauar. in man. 2. n. 157. Soar. d. diff. 31. sect. 3. num. 16. Alex. d. tom. 2. diff. 1. c. 2. g. 1. Sayr. d. lib. 4. c. 13. n. 3. Bonac. d. puncto 2. n. 2. vers. secundo sequitur.

In gloss. Annus, ibi, quid si annus fuerit biestilis. 17 Tunc suspensioem servandam esse 166. diebus, ut coet in present. Gemin. num. 1. Alex. d. c. 2. col. 4. vers. deinde.

S V M M A R I V M.

1. Papa Imperatorem deponere potest ex causis legitimis, & n. 4.
2. Delictum novum est eiusdem criminis ex intervallo iterato.
3. Subreptitia dicitur Principis venia non facta mentione de iterato crimine.
4. Papa est supra Concilium, & ab eo Concilia omnia suam auctoritatem, & confirmationem accipit.
5. Anathema idem est, quod excommunicationis maior quoad vinum, & vinculum, & saltem differi in selemittatur.
6. Cardinalis Legatus de latere auctoritate plenam probationem facit, dummodo ipse asserat se Legatum.
7. Papa assertum, & testimonio plenè creditur.
8. Imperij electores sunt Archiepiscopi Meduntin. Coloniensis. Treuerensis. & quatuor laici, scilicet Palatinus. Comes Rheni, Dux Saxonia, & Marchio Brandeburgensis.
9. Bohemia Rex ad Imperatoris electionem de necessitate vocandus non est, nisi cum alijs discordant.
10. Papa an possit eligere Imperatorem priori Imperatore deposito 7 remittitur.

C A P. Ad Apostolicæ. II.

Papa ex certis causis potest deponere Imperatorem, & Reges, ut hic deponit Fridericum Imperatorem, & Regem Siciliæ. Sicilia est patrimonium S. Petri, & fuit data in feudum Friderico. Colligant ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Butr. Domin. Monach. Franc. Viniar. in ration. lib. 2. pag. 283. Alagona in compend. pag. 322. remittit Casal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Hanc eandem conclusionem, quoad primam partem ex hoc text. desumunt, pluresque Imperatores & Reges commemorant, quos suis Imperiis & Regnis deposuerunt, priusquam Summi Pontifices, Torrecrem. in summa de Eccles. lib. 2. cap. 114. Albert. Pygh. de

De Sententia, & re iudicata, Tit. XIV: 167

de Ecclesiis hierarch. lib. 5. c. 14. & 15. Petr. Geor. synag. iur. lib. 1. cap. 1. num. 1. cum seqq. & de Republ. l. 26. c. 4. & 5. Molin. de iust. tract. 2. diff. 29. vers. 3. Ayala de iure. & officio bellic. lib. 1. c. 2. n. 27. Anast. Germon. de sacrosanctum lib. 3. c. 1. n. 27. cum seqq. Thom. Bozz. de signis Eccles. lib. 17. c. 3. & 4. & de statu Italia contra Machiavel. lib. 3. c. 5. & 6. Peregrin. de iure fisci, lib. 2. tit. 2. ex n. 3. Patam. de origine S. Inquisit. lib. 3. q. 1. apin. 3. Rutil. Benzon. de anno Inobedi. lib. 1. c. 10. pag. 57. & 58. Salas de legib. q. 9. diff. 7. fell. 4. Angel. Marheac. de via & ratione iuris. lib. 1. c. 34. n. 2. 8. Camil. Botrel. de pref. Regis Carol. c. 46. n. 110. cum seqq. & c. 47. ex num. 46. Valenquel. in mem. contra Venet. part. 1. ex n. 236. & que ad 238. Sont. in tract. de Fide. diff. 10. fell. 3. num. 21. cum seqq. & diff. 22. fell. 8. num. 2. & 7. Calist. Ramirez de lege Regia. f. 2. ex num. 44. Setaph. de Freitas de iusto Imper. Asiae. 2. cap. 6. num. 45. cum seqq.

in collect. ad cap. venerabilem 34. num. 2. de elect. in Dei creat.

In ead. gloss. ibi, Rex Bohemia de necessitate vocandus 10 non est nisi cum alijs discordant. Ita Azot. d. c. 3. q. 4. vers. quare.

In gloss. Eligam. An Papa possit eligere Imperatore 21 rem priori Imperatore deposito? Vide Peregrin. de iure fisci, lib. 1. tit. 2. num. 15. Oñan. Glotit. resp. 64 n. 41.

SVM MARIVM.

- 1 Certam rem qui petit causa expressa, si illam causam non probat, succumbit, licet aliam probet, maxime postmodum emergentem.
- 2 Rex potest modice, vel etiam non modice ex iusta tamen causa in ordine ad Regni utilitatem donare de bonis Regie Coronae.
- 3 Principem decet vis liberalitate.
- 4 Princeps regulariter non potest iura Regni diminueret, quando diminutio tenet in magnam Principatus lesionem.
- 5 Bona, quae sunt apud hostes, propter recuperationis spem donari, & largiri possunt.
- 6 Donatio facta pro Ecclesia construenda non valet; cum non adfit persona, quae accipiet illam.
- 7 Donatio facta nomine Regni, vel Regis dignitatis obligat successorem in Regno.
- 8 Rex succedens in Regno tenetur servare, & adimplere donationes factas per predecessores.
- 9 Causa si in libello sit generaliter expressa, non super iure praesentem ex nra causa potest ferri sententia in eodem iudicio.
- 10 Libellum alternatiui admittitur de iure Canonico.
- 11 Ius superueniens actori ex causa de praeterito post litam contestatam sibi prodest.
- 12 Loci mentio in qua fit generalis, debet fieri in instrum. mentis publicis.
- 13 Bona fides in dubio praesumitur.
- 14 Allegatio partis non facit ius.

CAP. Abbate sanè. III.

Q Vi in iudicio petit aliquam rem sibi deberi, ex-
timat certam causam, si illam causam non probat, succumbit, licet alijs producat, & probet: si verò non expressit causam, si illam non probat, non succumbit, sed sufficit probare unam illam causam. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anehar. Domin. Franch. Viuian. in ration. lib. 2. pag. 28 3. Alagona in compend. pag. 122. temissus Cusl. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Ex largitione Regis, &c.] Notatur ad hoc, quòd Rex potest modice, vel etiam non modice, ex iusta tamen causa in ordine ad Regni utilitatem donare de bonis Regie Coronae, ut per Castald. de Imperat. q. 104. à princip. Gabr. lib. 3. assumptum. tit. de iure questio. concil. 5. n. 48. Conz. in cap. quantum p. 2. q. 2. n. 4. Molin. de primogen. lib. 1. cap. 3. num. 18. Mench. illust. lib. 2. cap. 4. num. 6. Valac. conf. 132. n. 2. Cabed. Lusit. decis. 30. num. 1. & decis. 40. à num. 16. & decis. 19. n. 2. p. 2. Molin. de iust. tom. 2. diff. 2. §. 4. 1. vers. cum autem. Cardos. in praxi indicum, & Advocat. verbo Rex, n. 14. Decet enim Principem uti liberalitate, in loc. in cap. 3. grandi. de suppl. negl. Pralat. Bero. conf. 65. num. 11. volum. 1. Caneat. consil. 889. num. 6. Bec. consil. 129. num. 108. volum. 2. Nam regulariter non potest Princeps iura Regni diminueret, quando diminutio tendit in

2 Denotatur enim multoties, &c.] Notatur ad hoc, quòd eiusdem criminis ex intervallo iteratio, nonum est delictum, ut per Couar. lib. 2. mor. c. 10. num. 8. vers. quod verè.

3 Vnde subreptitia dicitur Principis venia non facta mentione de iterato crimine, ut per Tiraq. de penis tempor. causa 10. num. 4. Paul. in L. transigere. p. 63. C. de transact. Henz. in sum. lib. 1. cap. 10. §. 1. Fatimac. in praxi crimin. part. 1. q. 6. n. 49. Nicol. Garc. de benef. part. 5. cap. 3. num. 28. Cened. ad Decret. collect. 34. num. 4.

4 Et nihilominus sententiando priuamus, &c.] Notatur ad hoc, quòd Papa Imperatorem deponere potest, ut per Gatz. Mistil. de Magistrat. lib. 1. c. 2. n. 8. Card. Belarmin. contrav. 3. generali de Romano Pont. lib. 5. c. 8. Sont. de defensione Fidei Cathol. contra Anglicana secta errores, l. 2. c. 21. n. 14.

5 In gloss. Ad Apostolica, ibi, & sine sententia, vel licentia Concilij, &c. Notatur ad hoc, quòd Papa est supra Concilium, & ab eo Concilia omnia suam auctoritatem, & confirmationem accipiunt, ut per Sayr. in claus. Regia, l. 1. c. 10. n. 6.

6 In gloss. Anathematis, ibi, id est, excommunicationis cum solemnitate facta. Notatur ad hoc, quòd anathema idem est quòd excommunicatio maior, quoad vim, & vinculum, solum differt in solemnitate, ut per Spin. in specul. testam. gloss. 11. rubr. n. 11. Cott. in memorabil. verbo Anathema, Conz. in cap. alma mater. p. 1. §. 8. n. 6. Henz. in sum. lib. 1. c. 20. §. 2. lit. C. Anil. de censur. part. 2. cap. 1. diff. 1. dub. 1. fol. 1. §. Sanch. de Marium. lib. 4. diff. 22. num. 3. Cened. ad Decret. collect. 24. num. 2. Sayr. de censur. lib. 1. cap. 1. num. 5. Anton. à Soria in relect. de censuris Bulla Cena, cap. 2. num. 5. Etmann. de Valle de incantat. & ensalmis, fell. 3. cap. 6. num. 15.

7 In gloss. Proprii, ibi, quia Cardinalis, &c.] Notatur ad hoc, quòd auctoritate Cardinalis Legati de latere plenam probationem facit, dommodo ipse attestat se legatum, ut per Malfard. de probat. concl. 26. c. num. 1. latè metipsum in tract. de iure Eccles. lib. 1. cap. 5. num. 63.

8 In gloss. Promissis, ibi, credendum est Papa hoc referenti. Notatur ad hoc, quòd plenè credunt assertioni, & testimonio Pontificis, ut per Forinac. in praxi crimin. p. 2. q. 63. n. 79. etiam de eo, quòd vidit ante Pontificatum, ex Malfard. consil. 139. n. 6. latissimè ego ipse in tract. de iure Eccles. lib. 1. cap. 2. à num. 196. cum seqq.

9 In gloss. Illi autem, ibi, scilicet Archiepiscopum Admont. Colem. Trautten. & tres laicos, scilicet Palatinum Comes Rheni, Dux Saxonia, Marchio Brandeburgens. Vide Azot. in iust. moral. p. 2. lib. 10. c. 3. q. 4. & quæ dixi

in magnam Principatus lesionem, sicut etiam Pet. Gregor. Tholofan. de Republ. c. 10. n. 61. vers. aut ratio, Peccat. de iure fisci, lib. 1. tit. 1. n. 74. Nec refugiamus tradita per Luc. de Pena in l. quicunque, C. de omni agro def. qui videtur sentire, quod nec modica concessio fieri potest, ne propter multas modicas concessionem decedant iura Regni, nam ipse non dicit quod concessum, quod modice latet, fieri non potest, sed tunc non valent concessionem si plures modice sunt alienationes de iure Regni, quibus coarctatis refultat gravis dominio coronae, & sic loquitur in casu enormis lesionis, siue illa resultet ex vna concessione, siue ex pluribus, licet singulariter modice, vt declarat Afflicti. rubr. qua sine Regalia, n. 65. provt ab experientia illud probat Neviz. consil. 1. n. 56. & de Regno Antirrh. quod ita paulatim mutilatum perdidit nomen Regni, testatur Robert. Gagui. in chron. Franc. in vita Loth. lib. 5. c. 6. cuius verba transcribit Menoch. consil. 1003. sub n. 19.

3 Allegatur etiam, &c.] Notatur ad hoc, quod bona quae sunt apud hostes propter recuperationis spem donati, & largiti possunt, vt per Xuar. alleg. 3. num. 1. cum seqq.

6 Nec pro eo quod voluit, &c.] Notatur ad hoc, quod non valet donatio facta pro Ecclesia constituta, cum non adit persona, quae accipiet, vt per Menoch. consil. 91. n. 58. cum seqq. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 5. §. 7. num. 98.

7 Sed ad hac pars vestra, &c.] Notatur ad hoc, quod donatio facta nomine Regni, vel Regis dignitatis obligat successorem in Regno, vt per Xuar. alleg. 3. n. 1. & n. 8. & alleg. 9. n. 9. & alleg. 10. n. 3. D. Barbosa. in

8 Quia tale, n. 9. §. soluto matrimonio, ita vt Rex succedens in Regno teneatur seruare, & adimplere donationes factas per predecessores, vt per Tituq. de iure primog. 9. §. 1. n. 19.

9 Praefatum igitur Cardinalis, &c.] Notatur ad hoc, quod si in libello causa sit generaliter expressa, tunc super iure proveniente ex noua causa potest ferri sententia in eodem iudicio, vt per D. Barbosa. in l. non potest videri, n. 41. cum seqq. §. de iudic. Et ideo ex hoc text. colligit Marc. Ant. Gemenf. in practice Ecclesiast. q. 748. quod de iure Canonico admittitur libellus alternationis.

11 Ex his, quae post litem contestationem accidunt, &c.] Notatur ad hoc, quod ius Imperentium ad iorem causa de praeterito post litem contestatam sibi prodest, vt per Vezin. tom. 2. commun. opinion. lib. 7. tit. 17. num. 5. pag. 186.

12 Et necessariū adesse debent, voluit locum, &c.] Notatur ad hoc, quod in instrumentis publicis debet fieri mentio loci in quo fit contractus, vel actus ipse, qui in instrumento continentur, vt per Couar. praef. c. 20. num. 3. vers. quiritur, Donat. à Fina tom. 1. commun. opinion. lib. 4. tit. 11. num. 63. Cald. Peccata de empt. cap. 5. num. 9.

13 In gloss. Dominij, ibi, ad hoc autem, vt alium, &c.] Notatur ad hoc, quod bona fides in dubio praesumitur, vt per Mench. illustr. questum. lib. 2. cap. 70. num. 1.

14 In gloss. Iudicio, ibi, vel dic quid haec verba sunt allegati partis, nec ponunt ius. Notatur ad hoc, quod allegati partis non facit ius, vt per Felin. in c. 1. n. 18. de consil. Palat. in repet. rubr. de donatione viri. & vxor. §. 17. n. 12. & 13. Gonzal. ad regul. 8. Cancel. gloss. 5. §. 7. n. 107. meaphon. axiom. c. n. 1.

S V M M A R I V M.

- 1 Arbitrari, vel index vnus ex pluribus datis si per verba pluralis numeri ferat sententiam alijs praesentibus, & mandantibus, tenet sententia, electio autem pronuntianda est per verba singularia.
- 2 Verbum, oportet, necessitatem importat.
- 3 Verbum, statim, habet vim, siue firmitatem sententiae diffinitivae.

C A P. Cū ab vno. IV.

Arbitri plures, vel indices quando sunt dati, si vnus alijs praesentibus, & mandantibus recitat sententiam scriptam vtendo numero plurali. Nos, &c. sententia valet, ac si ab omnibus esset recitata. In electione vero locus fit, quia siue procedatur per compromissum, siue per sermum, electio est pronuntianda per verba numeri singularis. Colligunt ex Ordin. Archid. Anchar. Ioan. Andr. Gemin. Monach. Domin. Franch. Vin. in ration. lib. 2. pag. 184. Alagona in compend. pag. 121. remissive Ximen. in concord. p. 1.

In gloss. Oportet, ibi, necessitatem importat. Ita Sayr. in claus. Regia, lib. 1. cap. 7. num. 10. Melch. Phoebe. Enst. decis. 9. n. 5. Roca decis. 50. n. 2. apud Eatin. collect. 1. consil. firmatur. Ego ipse in tract. de dilectibus vsufreq. decis. 22. n. 2. in vlt. impress.

In gloss. Statim, ibi, habet vim, siue firmitatem diffinitivae sententiae. Recito ego ipse in tract. de dilectibus vsufreq. decis. 48. n. 2. vbi n. 1. quod verbum statim, est iuris noui inducendum.

S V M M A R I V M.

- 1 Sententia diffinitiva si non ponatur in scriptis, & ab ipso iudice, & non ab alio, nisi sit Episcopus, & sedendo, non stando, vel deambulando proferatur, est nulla, nec est necesse ab ea appellare.
- 2 Sententia diffinitiva in scriptis proferenda est.
- 3 Declarator text. in cap. si quis cum aliquo, l. 1. q. 1.
- 4 Sententia interlocutoria non requiritur, vt proferatur in scriptis.
- 5 Sententia debet legi per iudicem illam pronuntiantem.
- 6 Verba, nullius penitus sit momenti, important ipso iure.
- 7 Illustres quae persona dicantur relinquunt arbitrio iudicis.
- 8 Causa quae dicatur parua, magna, vel levis, relinquunt arbitrio iudicis.
- 9 Arbitrari potest de voluntate litigantium procedere simpliciter de plano, & iuris ordine praetermissis.
- 10 Sententia lata à iudice non sedendo pro tribunali licet sit nulla ipso iure, tamen si index habeat tale impedimentum aut dolorem, quod sedere non possit, retineatur.

C A P. Et si sententia. V. & vlt.

Sententia diffinitiva si non ponatur in scriptis, & ab ipso iudice, & non ab alio, sedendo, non stando, vel deambulando proferatur, est nulla, nec est necesse ab ea appellare, sed potest Episcopus per alium sententiam recitare, quia propter praerogatiuam dignitatis est honorandus ad instar illustrium personarum. Colligunt Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Domin. Monach. Franch. Vin. in ration. lib. 2. pag. 185. Alagona in compend. pag. 314. remissive Ximen. in concord. p. 2.

Postquam

Postquam scripta fuerit. Ergo sententia diffinitiva in scriptis proferenda est, l. 2. ibi, *scriptis*, l. 3. C. de sentent. ex brevis. recitant tradunt Bart. in l. 1. §. fin. n. 2. ff. de hære. d. infir. Innoc. in cap. subverta, sup. hoc tit. Petrus. in cap. quoniam contra, n. 2. q. de probat. vbi Abb. num. 5. Felin. n. 7. Dec. n. 1. Rip. in rub. de consuet. n. 44. Bellam. decif. 139. de consuet. n. 1. Boet. decif. 258. n. 60. Maraz. de ordin. ind. p. 6. cap. de sententia. n. 1. Et 22. Van. de nullis. tit. ex defectu processu, n. 9. 4. Menoch. de arbit. q. 60. Viuian. tom. 2. commun. opin. lib. 7. tit. 8. num. 12. pag. 244. Ordin. Reg. Lusit. lib. 1. tit. 6. §. 6. D. Barbof. in l. §. debitor, n. 139. ff. de iudic. vbi ampliat in interlocutoria habente vim diffinitivæ, Alex. Trentacio. var. refol. lib. 2. tit. de sentent. refol. 2. a. n. 1. vbi à num. 4. subdit quod hæc solemnitas in causa grani, & ponderosa à partibus remitti non potest, sicut in causis vilis, & mediocri momenti. Non obstat text. in cap. si quis cum Clerico, ibi, *sententia ab eo sine scriptis feratur*, l. 1. §. 1. quia specialiter procedit in Episcopo, qui est persona illustis, cui circa proferendas diffinitivas sententias à iure suavit conceditur, iuxta text. in l. 2. vers. sed nec, C. de sentent. ex brevis. aduertit Bellam. n. 4. in cap. Albericus l. 2. de testi. h. Nec etiam obstat d. cap. Albericus, dum innotente videtur sententiam non fuisse prolatam in scriptis, quia non agit vtium sententia cum scriptis, vel sine scriptis sit proferenda, sed supposito (quando sunt termini habiles) quod in scriptis profertur, illius publicatio redigenda sit in actis per notarium publicum, quæ reductio facienda est ad hoc, vt ea actis iudicialibus publicam fidem faciat, idque colligitur ex verbis eiusdem text. ibi, *reddita non fuit*, quibus non significat in scriptis prolatam non fuisse, sed licet in illis esset prolata in actis scriptis per notarium, non fuisse redactam ad prædictum effectum faciendum, iuxta text. in cap. quoniam contra, de probat.

4. Limita non procedere in sententia interlocutoria, quæ quidem propriè sententia est quantumcumque absque scriptura à iudice proferatur; patet si expendas text. in præfati, taxando in suo speciale inducere in sententia diffinitiva, patet ibi, *et si sententia diffinitiva*, &c. & vt talis cum à regulari iuris excoibet, extracum de quo loquitur, trahi non debet, iuxta reg. edia, in 6. ac subinde quantumcumque scriptura requiritur in appellatione, quæ interponitur ad interlocutoria sententia, vt probat text. in c. de appell. hoc lib. rescript. Navar. in cap. cum conuincat, cause 6. nullus, de rescript. nequaquam tamen in illius prolatione scriptura decidatur, prout in specie tradit gloss. verbo diffinitiva, Franch. n. 4. Anch. in princ. & alij hic, gloss. in l. 2. §. de appell. post alios tal. a. n. 58. in l. ne quicumque, ff. de offic. Procons. gloss. verbo interlocutiones in d. cap. quoniam contra. Non refragatur idem cap. quoniam contra, quia fuisse hic dicat text. illum non constituit ipsam sententiam interlocutoriam in scriptis à iudice esse proferendam, sed à Notario in actis scriptis esse redigendam, patet ex verbo, *scribitur de quo ibi*, de qua reductio tantum modo agit ibidem, Summus Pontif. quoniam talis reductio in actis scriptis non est necessaria ad validitatem, sed solum ad probationem, vt colligitur ex eodem text. in fine, ibi, *nec pro ipsius præsumatur processu, nisi quatenus*, &c. & ex ratione, quam text. ille, reddit in princ.

Debeat à iudice, &c. Notatur ad hoc, quod sententia debet legi per indeem illum pronuntiantem, vt per Bernard. reg. 679. Socin. reg. 249. Azuod. l. 10. n. 74. cum seqq. tit. 17. lib. 4. de iura resp. quod tamen hoc obferuatur tradunt Viuian. tom. 2. commun. opin. lib. 7. tit. 8. n. 32. vers. unde, pag. 245. Azuod. citato loco, Menoch. d. casu 66. & cons. 45. n. 3. & cons. 100. num. 258. Barbof. Collect. Tom. 1 V.

Gam. Lufit. decif. 57. n. 2. Bonacof. commun. crimin. p. 1. verbo sententia, fol. 152. Gutier. pract. lib. 1. q. 99. num. 4.

Nullius penitus est momenti. Id est, ipso iure, iuxta 6 ea, quæ tradit Tiraq. in l. si unquam, verbo reuertatur n. 101. C. de reuacat. donat.

In gloss. illustrum, ibi, *& relinquatur iudicio arbitrio*. Notatur ad hoc, quod iudicis arbitrio relinquatur quæ personæ dicantur illustres, vt per Menoch. de arbitrar. lib. 2. casu 63. à princ. Sicut etiam relinquatur arbitrio iudicis quæ causa dicatur parua, magna, vel levis, vt per eundem Menoch. d. lib. 2. casu 72. num. 10. Flamin. de resign. benef. lib. 1. q. 1. n. 144.

In ead. gloss. ibi, *Quid potest breui possent iudicario ordini remitti.* Notatur ad hoc, quod arbitri potest de voluntate litigantium procedere simpliciter, de plano, & iuris ordine prætermisso, vt per Soar. tom. 1. commun. opin. lib. 2. tit. 26. n. 21. pag. 350.

In gloss. sedendo, ibi, *quod si ita daretur, quod sedere non posset, &c.* Notatur ad hoc, quod quamvis sententia lata à iudice non sedendo pro tribunali sit ipso iure nulla, tamen si index habeat tale impedimentum, aut doleam quod sedere non posset, rectè tenet, quamvis non sedeat, vt per Gonzal. ad reg. 3. Caneel. gloss. 60. n. 43. cum seqq. vbi citat Bart. in l. 1. n. 3. C. de sentent. ex brevis. recitant.

De Appellationibus.

Tit. XV.

SVMMARIVM.

1. Compendium huius text. refertur.
2. Appellatio ab interlocutoria, vel à diffinitiva ex inuicemalio fæper in scriptis proponenda est.
3. Appellationis causa quod nominatim exprimitur pro forma, in appellatione requiritur.
4. Papa omisso articulo appellationis potest cognoscere de causa principali prout sibi visum fuerit.
5. Appellans si punito appellationis renuntiet, appellantis index super principali cognoscere potest prætermiffa appellationis articulo.
6. Apofleti vnde dicantur.

CAP. Cordi nobis. I.

Innoc. IV.

APPELLANS ad Papam in iudicio, vel extra super interlocutoria, vel grauamine, debet causam appellationis assignare in scriptis, & petere Apostolos, quos iudex à quo tenetur exhibere, in quibus exprimat causam appellationis, & cur causam non admiserit, etiam demerit ei ob reuerentiam superioris. Item ad prosequendum præscriptum terminum conuenientem, habita ratione personæ, loci & negotij. Item si appellatus vult, & peat, debet Romam ire per se, vel per idoneos procuratores cum omnibus scriptis, & monumentis causæ, non solum ad prosequendum appellationem, sed etiam causam principalem, si ita iudicauerit Papa; imo potest tractari causa principalis articulo appellationis omisso, de consensu tamen partium, & si appellans præmissa non obferuet, reputabitur non appellans, & redibit ad priorem iudicem.

& condemnabitur ad expensas legitimas. Si appellatus praefata contemnat, procedatur in eum tanquam contumacem tum in expensis, tum in causa, pro ut fore. Idem est enim, ut in eum iura insurgant, qui ius, & iudicem, & partem eludit. Item per hanc obo montant ea, quae statuta sunt antiquo iure in appellatione ad distinctionis sententias. Colligunt ex O. din. Lap. Abb. Atebild. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Rur. Domin. Monach. Franch. Vin. in ration. lib. 2. pag. 238. Alagona in compend. pag. 142. remissioe Calal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

2. *Causam appellationis in scriptis, &c.* [Notatur ad hoc, quod appellatio ab interlocutoria, vel a distinctione ex intervallo semper in scriptis proponenda est, ut per Mich. Graff. rom. 2. causam. opin. lib. 7. tit. 21. n. 91. pag. 107. Cald. Petreia de empiri. & vendit. c. 6. n. 18. in notis.]

3. *In quibus appellationis causam, &c.* [Notatur ad hoc, quod in appellatione requiritur pro forma quod causa appellationis nominatim exprimitur, ut per Tiraq. de iure mariti, gloss. 6. 120. Rebuff. in tract. nominat. q. 4. n. 17.]

4. *Finis appellationis articulo, vel de partium, &c.* [Speciale namque est in Papa, ut omisso articulo appellationis possit cognoscere de causa principali pro ut tibi visum fuerit, vel de partium voluntate, ut per Couar. pract. c. 9. m. 6. Stephan. Gratian. discept. forens. c. 6. n. 1. cum segg. D. Barbo. in l. 1. ff. de iudic. n. 24. cum segg. ubi ait hoc ipsum inferiori iudici permissum esse, quando ad id accedit Papae confirmatio, siue approbatio.]

5. [Notatur etiam ad hoc, quod si appellatus pönctio appellationis remanet, appellationis index super principali cognoscere potest pratermissio appellationis articulo, ut per Bernard. Grauz. ad pract. Camera Imper. lib. 1. concl. 136. confid. 1. n. 1. Quando enim appellatus impetrat commissionem per quam totum negotium demandatur, tunc indistincte Senatus cognoscit de meritis, etiam si appellatio non deuolueretur, vel esset male appellatum, ex Surd. decis. 175. n. 10.]

6. In gloss. Prius Apostolus, in addit. ibi, dicuntur Apostoli ab aro, quod est de, & eorum, quod est nullio, quasi missio, quae facit vni index ad alium. Ita Grauz. ad pract. Feltri, lib. 7. n. 1. n. 60. Marchesani de commis. p. 1. de commis. appellat. c. 1. n. 1. 5. Iste Sigilim. Scacc. de appellation. q. 13. a princ. ubi docet qui dicantur Apostoli conuentionales, testimoniales, dimissorii, reuocentiales, & reuocatorii.]

S V M M A R I V M.

1. Index, qui recusatur, statim competentem terminum arbitri ad finiendam causam, quo elapso si finita non fuerit, in principali procedat, & n. 2.
2. Arbitrorum, vel aduersarij culpa quando intra terminum praefixum non fuit terminata suspicio, an index possit in negotio principali procedere, remissus.
3. Recusatio in scriptis est proponenda.
4. Arbitri iuris recusari possunt.

C A P. Legitima. II.

1. Index allegatus suspectus assignet arbitrium etiam de iure competentem terminum, intra quem terminent negotium suspicionis, alioquin index ex tunc procedat in negotio principali. Colligunt ex Ordin. Atebild. Anchar. Ioan. Andr. Gemin. Monach. Domin. Franch. Vin. in ration. lib. 2. pag. 340. Alagona in com-

pend. pag. 341. remissioe Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Hanc eandem concl. ex hoc text. desumunt Couar. pract. c. 26. n. 1. Soar. de Pace in pract. 2. p. 1. c. 6. n. 10.

Per iudicem cau. pönctio terminum praefigatur, &c.]

Quid si culpa arbitrorum non fuit terminata suspicio iuris terminum? Vide Bart. in l. fin. n. 2. ff. de ver. & ex. tract. cognat. Facin. in practi. crim. p. 3. q. 11. c. num. 5. 18. & 355. Quid si recusatus aduersarij factio fuit impedita? Vide quae resoluunt Calal. decis. 9. de appell. Tiraq. de retrall. sig. 4. 12. gloss. 2. n. 1. & 2. Cald. Petreia in l. si curatorem, verbo lesus, n. 16. Mafcard. de probat. conclus. 1212. n. 88. cum segg. & concl. 1216. n. 40.

In gloss. Iudicem, ibi, & eorum iudice, qui recusatur, 4. dandus est libellus recusatorius. Ac proinde recusat in scriptis proponenda, ut per Auen. p. 1. Prater. c. 23. n. 12. in fin. Petre. l. 1. vers. 1. 4. tit. 1. lib. 3. Ordin. pag. 165. & pag. 168. concl. 2. Rebuff. in tract. de excepti. n. 179. Roland. de consens. lib. 2. c. 15. ante n. 9. p. 1. Soar. de Pace d. c. 6. n. 26. Azened. l. 1. num. 1. tit. 16. 4. n. 1. recap. Cou. Philip. p. 1. q. 7. n. 2. Cardos. in practi. iudic. verbo recusatio, n. 1. Ludou. Mirand. de ordin. iudic. q. 10. art. 2. conclus. 3. Amat. Roder. in practi. videndi, seu examinandi processum, c. 10. n. 47. Modern. de cogn. per viam viol. p. 2. q. 1. 4. n. 17. Melch. Phaebo. Lusti. decis. 10. 1. art. 8. 2.

In gloss. Formam iuris, ibi, non debent esse suspensae, &c. Notatur ad hoc, quod arbitri iuris recusari possunt, ut per Gare. Maltre. Sacris decis. 91. n. 7. Celsarz. Boronien. decis. 5. n. 18. & 19. Camil. Borel. in fin. n. 1. cum segg. tit. 6. 1. de compromis. n. 394. Cattacin. explicat ad aliquas leges recipit. c. 9. n. 12. quos refert patentes meos in comment. ad Ordin. Reg. Lusti. lib. 3. tit. 2. 1. ante princ. n. 16.

S V M M A R I V M.

1. Appellatio de officiali Episcopi non ad Episcopum, sed Archiepiscopum interponi debet, & n. 2.
2. Appellatio ab Archidiacono interponenda est ad Episcopum.
3. Constatendo tribus iurisdictionem etiam primato nullam penitus iurisdictionem habenti.
4. Inhibito ut dicatur legitima, & Communica, necesse est ut citentur partes quarum interest.
5. Inhibito quibus casibus fieri possit, remissus.
6. Appellatio est interponenda infra legitimam tempora appellationis facienda constituta, qua decem praefinimur diebus.
7. Appellationem interpositam probans debet etiam probare infra decem dies appellasse.
8. Attentata pendente appellatione sunt omnino reuocanda per ipsum iudicem ad quem fuerit promouetur.
9. Archiepiscopus antequam suffraganeos inhibere, considerare debet an per appellationem sit deuolutum negotium, & causa, & an appellatus sit legitime interposita.
10. Inhibitis Canonica dicitur quoties ea facta fuit prima causa cognitione, ad hoc ut appellatio sit recipienda ex causa probabili.
11. Inhibitoria decernere potest index ad quem appellatum est in casibus a iure prohibitis statim postquam cognoscere cepit, an recipienda sit appellatio.
12. Confessus laicum etiam si testibus conuictus non sit nec in civilibus, nec in criminalibus, regulariter ad appellandum aduocatur.
13. Appellatio non datur in reuocatis tam in civilibus, quam in criminalibus, in quibus non obstante appellatione index potest ad executionem suae sententiae deuolare.
14. Appellatio ubi a iure prohibita est, nihilominus admittenda.

mittenda est si causa infra expressa fuerit in appellatione.

15 *Attentatorem remedium non datur contra tertium.*

17 *Appellatio interponitur ab Episcopo ad Archiepiscopum in causis in quibus iurisdictionem temporalis habet, nisi speciale ius aliud inducat.*

C A P. Romanæ. III.

1 **A**B officiali Episcopi non est appellandum ad Episcopum, quia sunt idem tribunali, sed ad Archiepiscopum. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gem. Ioan. Andr. Anch. Domin. Monach. Franc. Viu. in ration. lib. 2. pag. 341. Aliqua in compend. pag. 344. remittit Caus. in amor. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

2 Hanc eandem conclus. firmitur plures Doctores citati in collect. ad c. 2. de consuet. hoc lib. ubi latè dixi, & faciunt per me tradita de officio, & potest. Episcopi p. 1. tit. 4. de Archiepiscopo. praesentia n. 6. 2. cum seqq. secundum Lugdunens. impress.

3 *Ab Archiepiscopo.* Notatur ad hoc, quod ab Archiepiscopo appellatur ad Episcopum, ut per Sigism. Seace. de appellatione. q. 8. n. 52.

4 In gloss. Consuetudine. ibi. *qua dat iurisdictionem.* &c. Notatur ad hoc quod consuetudo tribuit iurisdictionem etiam prius non nullam penitus iurisdictionem habenti, ut per Palat. in repet. cap. per vestras natus. 2. 5. 1. n. 27. Nau. cons. 95. n. 4. Cane. cons. 218. n. 6. & 7. Decian. tra. crimin. lib. 4. c. 27. sub n. 6. Pacil. cons. 15. n. 16. vol. 1. Schard. de feudis p. 10. sect. 5. n. 5. cum seqq. Sord. cons. 46. n. 4. Biag. de consuetudin. q. 8. n. 17. Stephan. Graziac. dissertationum forens. c. 184. n. 25.

§. Si verò.

5 *Pocatis peribis.* Notatur ad hoc, quod ut inhibito dicatur legitima, & canonica, necesse est ut euentur partes, quarum interest, ut per Mich. Grass. tom. 2. commun. opinio. lib. 7. tit. 1. q. n. 59. pag. 270. Vant. de militat. tit. ex defectu iurisdic. Ordin. n. 55. Accondan. de exequendis mandatis p. 1. c. 2. n. 10. Con. praes. c. 24. n. 3. Mynting. cur. 3. obseru. 37. Bernard. reg. 376. Sord. cons. 424. n. 41. Gac. reg. 169. Guier. de iuram. curiam. p. 1. c. 2. num. 31. Gabr. Pereira de manu Regis, cap. 10. num. 9.

6 De inhibitione, & quibus casibus fieri possit, vido Joseph. de Belle in speciali tra. de inhib. Consuet. praes. c. 35. n. 4. vers. sic etiam, Parlat. rer. quot. lib. 1. cap. fin. p. 5. 6. 1. n. 23. Cald. Pereira de potest. eligendi c. 5. n. 10. & quest. forens. lib. 1. q. 15. n. 27. D. Barboz. in l. Titia. ff. solut. matrim. n. 38. & n. 54. Mendez à Caltero in praxi Lusit. lib. 2. cap. 11. à num. 13. Bernard. Græze. ad praes. Camera Imper. lib. 1. conclus. 144. & seqq. Aloyf. Riccius in collect. decis. part. 1. collect. 204. Favinacius frequent. crimin. part. 2. lit. 1. à num. 31. 2. v. que ad num. 339.

7 *Aut non infra decem dies.* Notatur ad hoc, quod appellatio est interponenda infra legitimam tempora appellationi faciende constituta, quæ decem præsumuntur diebus, ut per Vincent. Hunded. cons. 8. n. 3. vol. 1. Alexand. Rand. resp. 23. n. 18. vol. 1. Menoch. de praesumpt. lib. 2. praes. 5. n. 1. Malcard. de probat. conclus. 114. num. 6. & 7. Fr. Lud. Mirand. de ord. iudic. q. 30. art. 7. conclus. 2. Sord. cons. 5. num. 18. & ten. 278. à num. 10. Cardos. in praxi iudicum verbo appellatio, num. 3. Alex. Tientacinq. var. resol. lib. 2. tit. de appellat. resol. 4. à n. 1. Jac. Ignat. de Villar. in synsa respons. lib. 1. respons. 15. quest. 4.

8 Unde probans appellationem interpositam debet etiam probare infra decem dies appellasse, ut per Malcard. Collect. Tom. I. p. 1.

card. d. concl. 11. n. 6. & conclus. 1351. n. 10. Tirac. de retract. lib. 5. 1. gloss. 1. G. n. 8. Sord. cons. 5. n. 36. Et ad hoc ut attentata pendente appellatione sint omnino remouenda per ipsum iudicem ad quem fuerit promouctum, prius omnino constare debet ipsam appellationem intra decem dies fuisse interpositam, ut tenet Conar. praes. c. 2. n. 1. vers. secunda.

Nisi prius ipsi consisterit. &c. Notatur ad hoc, quod Archiepiscopus antequam suffraganeo inibeat, considerare debet an per appellationem sit deuolutum negotium, & causa, & an appellatio sit legitime interposita, ut per Steph. Quæ. in summ. Bull. verbo Archiepiscopi antistitis, n. 18. vers. secunda principaliter.

§. Quod si obiciatur.

Nisi prius, &c. Notatur ad hoc, quod Canonica inhibito dicitur quoties ea facta fuit per uia causa cognitione ad hoc, ut appellatio sit recipienda ex causa probabili, ut per Conar. praes. c. 24. n. 3. vers. tertio.

§. Si autem.

Probat hic §. iudicem ad quem appellatum est in casibus à iure prohibitis posse inhibitoriam decernere statim postquam cognoscere coeperit, viam recipienda sit appellatio, innouatur per Con. li. Tred. sess. 2. de reform. c. 7. admodum Abb. in rap. cum special. §. par. n. 6. hoc tit. Oltan. Vestr. lib. 7. c. 1. n. 11.

Vel de quo quis in iure confessus extitit. Notatur ad hoc, quod confessus tantum, etiam si testibus conuictus non sit, nec in civilibus, nec in criminalibus regulariter ad appellandum admittitur, ut per Con. praes. c. 23. n. 5. vers. secunda conclusio, Fichard. & Bonacol. tom. 2. comm. opinio. lib. 7. tit. 24. n. 5. pag. 320. Gouier. praes. lib. 1. q. 49. n. 1.

In gloss. Nario. Notatur ad hoc, quod in notoriis non datur appellatio, tam in civilibus, quam in criminalibus, in quibus non obstante appellatione iudex potest ad exequutionem suæ sententiæ denegare, ut per Doen. reg. 42. vers. duodecim fallit, Farin. in praxi crimin. p. 1. q. 21. n. 17. cum seqq. p. 5. q. 101. n. 164.

In gloss. Mandatur ibi, *nisi exprimeret causam rationabilem*, &c. Notatur ad hoc, quod ubi à iure prohibita est appellatio, nihilominus est admittenda si causa infra expressa fuerit in appellatione, ut per Conar. praes. c. 15. num. 1. & c. 23. num. 5. vers. secunda conclusio.

§. In alium.

Aliquid post eorum inhibitionem attentat. Notatur ad hoc, quod remedium attenuationis non datur contra tertium, ut per Afflic. decis. 354. n. 20. Put. decis. 74. lib. 2. in antiq. Lancel. de attent. p. 1. c. 3. n. 4. cum seqq. Menoch. de interd. remed. 17. recap. n. 44. Flamin. Part. de resign. benefic. lib. 1. q. 16. n. 44. Bernard. Græze. ad praes. Camera Imper. lib. 1. concl. 72. consid. 1. Cabed. Lusit. decis. 120. n. 18. p. 1.

§. Debet.

Probat hic §. ab Episcopo in causis in quibus iurisdictionem temporalem habent, appellandum esse ad Archiepiscopum, nisi ex consuetudine, privilegio, siue alio iure speciali ad alium sit appellandum, ut per Soat. de Pace in praes. tom. 2. p. 5. c. 2. num. n. 4. ad fin.

S V M M A R I V M.

- 1 Index requisitus si non tradit apostolos, & postea procedit in causa, non valet processus, nisi renuntiatio fuisset appellatori.
- 2 Index tenetur petitis apostolos appellanti exhibere.
- 3 Index à quo quando expresse denegat dare apostolos, vel in termino iuris illos non exhibet, & postea procedit, processus est ipso iure nullus.

CAP. Vt super. IV.

- 1 Vd ex à quo si requisitus non tradit apostolos iuxta cap. cordi, & procedit, eius processus est nullus, nisi fuerit antea appellatio renuntiatio. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Domin. Monach. Ansb. Franc. Vin. in ration. lib. 2. pag. 147. Alagona in compend. pag. 145. remissioe Casal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.
- 2 Apostolos appellanti, &c.] Notatur ad hoc, quod index tenetur petitis apostolos appellanti exhibere, vt per Sigism. Scacc. de appellat. q. 1. à n. 42. vbi subdit quod non tenetur statim, sed intra triginta dies.
- 3 Si verò non exhibuerit, &c.] Notatur ad hoc, quod quando index à quo expresse denegat dare apostolos, vel in termino iuris illos non exhibet, & postea procedit, processus est ipso iure nullus, vt per Sigismund. Scacc. d. q. 13. m. 91. in fine.

S V M M A R I V M.

- 1 Index appellantis iniquè appellentem ante sententiam remittere debet ad iudicem principalem, & in expensis condemnare, & hoc si principalis index non detulerit appellanti, sed si detulit, non fac remissio de necessitate.
- 2 Appellatio frimola non est admittenda, & qua talis dicatur, ostenditur.
- 3 Appellatio frimola, & calumniosa potest regulariter à iudice reuocari, & ea non obstantia ad vltiora procedi absque vitio attentatorum.
- 4 Appellantis deferenti censetur à se omnem iurisdictionem abdicare.
- 5 Index promissus non tenetur remittere causam principalem quando index à quo appellantis designat.

CAP. Cùm appellationibus. V.

Clem. IV.

- 1 Vd ex appellantis iniquè appellentem ante sententiam eodem die tenetur ad iudicem principalem, & condemnari in expensis, si verò prius index detulit appellanti, quia à se consequenter abdicauit causam, index appellantis non tenetur remittere causam ad priorem, sed potest si vult cognoscere de tota causa, vel potest remittere, si vult. Si verò sit appellatio post sententiam, tenetur iura antiqua. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Domin. Monach. Ansb. Franc. Vin. in ration. lib. 2. pag. 148. Alagona in compend. pag. 145. remissioe Casal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.
- 2 Nec sit à iudice deferendum.] Notatur ad hoc, quod appellatio frimola non est admittenda, vt per Zetol. in praxi Episcop. p. 1. verbo appellatio, vers. ad nonum. Et

illa dicitur frimola appellatio, quæ sine legitima causa interponitur, vt per Fr. Emman. quæst. reg. tom. 2. q. 13. art. 10. Et iudex arbitrio relinquit quæ dicantur frimolæ appellationes, allerit Menoch. de arbit. c. 197. num. 7.

A superire valent resutari.] Notatur ad hoc, quod appellatio frimola, & calumniosa potest regulariter à iudice reuocari, & ea non obstantia ad vltiora procedi absque vitio attentatorum, vt per Ozafch. decif. q. 3. n. 8. Malcard. de probation. concl. 145. n. 31. Fatio in praxi crimin. p. 1. q. 18. n. 13.

A si iurisdictionem abdicauit, &c.] Notatur ad hoc, quod appellanti deferenti censetur à se omnem iurisdictionem abdicare, & causam transferre in superiorum, vt per Anton. Gom. var. sum. 3. c. 13. n. 32. Sord. conf. 414. n. 91.

Nec est illi causa de necessitate vltiorum remittenda.] Notatur ad hoc, quod index promissus non tenetur remittere causam principalem, quando index à quo appellantis detulit, vt per Bernard. Graeoz. ad praxi. Camera Imper. lib. 1. concl. 132. conf. 1. n. 4.

S V M M A R I V M.

- 1 Appellans si infra 30. dies constanter non petat apostolos appellanti renuntiare, si index modo debite requisitus illos non tradit, sed postea procedit, non valet eius processus, & n. 2.
- 3 Index non tenetur in continenti tradere apostolos, qui habet 30. dies intra quos possit deliberari an debeat admittere, vel reuocare appellationem.
- 4 Dies triginta, intra quas index tenetur tradere apostolos, currunt à die interposita appellationis.

CAP. Ab eo. VI. Bonif. VIII.

Appellans si intra triginta dies non petat instanter apostolos à iudice, intelligitur renuntiare appellationi, etiam si vadat, vel mittat ad eam prosequendam. Item illud quod dicitur in cap. ult. super, quod index requisitus si non tradit apostolos, & procedit in causa, processus est nullus, intelligitur si non est requisitus cum debita instantia, id est iteris vicibus, & loco, & tempore congruis, & expresse denegat malitiose, vel negligenter illos dare permittit intra tempus. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Ansb. Domin. Monach. Franc. Visitan. in ration. lib. 2. pag. 149. Alagona in compend. pag. 145. remissioe Casal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Hanc eandem conclus. ex hoc text. desumunt Sot. de Pace in praxi. tom. 2. p. 5. cap. vnic. n. 6. & 11. Sigism. Scacc. de appellat. q. 1. n. 24. Mantie. decif. 92. n. 1. vbi ampliat quauis appellans pro apostolis reuersos fuerit.

Et eadem infra dictum tempus à iudice exhiberi.] Etgo index non tenetur in continenti tradere apostolos, quia habet 30. dies, vt intra eos possit deliberari an debeat admittere, vel reuocare appellationem, Mandos de commissio. in coramiss. 1. appellantis in prima instantia, in verbo termino iuris, Lancel. in tract. de attent. p. 2. c. 12. de attent. & innot. appell. per d. in prefat. vers. secundo ab non reditioem n. 11. Scacc. d. q. 1. n. 21. vers. sed iam ob.

In gloss. Triginta dies, ibi, & currunt isti dies à die sententia. Ita Myning. cent. 4. ob. eru. 16. Verum quod incipit currere à die interposita appellationis obliuatur praxis, prore referunt Mareham. de commissio. in commiss. appellat. in prima instantia in vers. termino iuris pag. 104. Lancel. de attent. p. 2. c. 12. de attent. pend. temp. appell. n. 2. & 3. Sigism. Scacc. d. q. 13. n. 83.

S V M

SYMMA RIV M.

1. *Innovata per iudicem post diffinitivam sententiam à qua appellatum existit, renovatur statim per iudicem appellantis, etiamsi ante appellationem fuerit innovata. Attentata vero post appellationem ante diffinitivam non renovatur, nisi prius de veritate constituitur, & deinde post inhibitionem debito modo factam attentata fuisset.*
2. *Attentata appellatione pendente ante omnia sunt renovanda per iudicem ad quem fuerit provocatum, intelligendo ut ibi.*
3. *Attentata post appellationem ab interlocutoria non renovatur nisi ea, quæ facta sunt post inhibitionem superiorem.*
4. *Appellari in omni causa permissa est, nisi expresse repugnare prohibita.*
5. *Attentata appellatione pendente sunt ipso iure nulla, parte scilicet volente, & permittente.*
6. *Excommunicatio lata ante appellationem valet, & non renovatur attentatorum remedia, etiamsi lata sit intra terminum datum ad appellandum.*
7. *Attentata post appellationem ab interlocutoria non sunt renovanda donec probetur vera causa appellandi.*
8. *Attentata ante omnia non sunt renovanda in casibus, in quibus appellatio iure non est admittenda.*
9. *Attentata renovari potest tria probare debet, videlicet fuisse sententiam, appellationem, & attentatam.*
10. *Executio sententia fieri non debet durante tempore ad appellandum.*
11. *Indicatum propriè dicitur quando infra illud appellari non potest.*
12. *Tertium non dicitur attentare, nec potest contra eum attentatorum remedium dari.*
13. *Attentata pendente appellatione extrajudiciali non sunt renovanda.*
14. *Attentare non dicitur, qui possessionem suam continet, & vitatur illa, quæ ante vitatur.*
15. *Inhibitioni contraveniens non dicitur, qui suam possessionem continuat.*
16. *Innovare, seu attentare non dicitur is, qui non inhibitione sine pendente suam continuat possessionem.*
17. *Nunciatum si procedit in opere post præceptum iudicis nulliter agi, & omnia sunt renovanda.*
18. *Appellari si innovet aliquid appellatione pendente, privatur beneficio appellationis, & in causa principali procedi potest appellatione non obstanti.*
19. *Inhibitioni contraveniens non excusatur ex eo, quod dicat se suam possessionem continuare quando eadem possessione uteretur non eo modo, quo ante litem vitatur, sed diversè.*

CAP. Non solum. VII.

1. *Iudex ad quem non solum omnia attentata ante appellationem, & post diffinitivam sententiam tempore potest, exceptis casibus in quibus iura prohibent appellare post sententiam, sed etiam omnia attentata post sententiam diffinitivam, & ante appellationem in decennio, ac si fuissent innovata post appellationem. Illa verò, quæ sunt innovata post appellationem, sine ante diffinitivam sententiam non poterit renovare nisi prius constituerit causam appellationis esse veram, secus quando iudex appellationis constat negotium esse sibi devolutum per appellationem ex causa probabili, qui inhibuit eam omne nō*
Barbof. Collect. Tom. IV.

procedat, tunc enim sunt hæc ante omnia in statum pristinum redeunda. Colligitur ex Ordinarij, Lap. Abb. Arelid. Gemin. Ioan. Andr. Barr. Auchat. Domin. Monach. Franch. Viniar. in ration. lib. 2. pag. 350. Alagona in compend. pag. 345. tenuisse Cals. in amon. & Ximenis in concord. p. 1. & 2.

Innovata post appellationem, &c.] Notatur ad hoc, quod attentata pendente appellatione ante omnia sunt renovanda per iudicem ad quem fuerit provocatum, ut per Duenn. reg. 42. Añd. decif. 98. Conar. præf. c. 2. n. 1. vers. prima igitur, ubi n. 2. in princ. subdit quod innovata iuxta tempus datum ad appellandum renovari debent ante omnia, Bellacomb. tom. 2. commun. opin. lib. 7. tit. 21. n. 182. pag. 313. & n. 87. pag. 315. Ozaf. decif. 5. n. 1. Cald. Percia de vemin. emphy. § 9. §. n. 5. col. 5. Aloyf. Ricc. in collect. decif. p. 2. collect. 277. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. § 3. 1. in amon. n. 20. 1. cum seqq. Cotti in memorab. verbo Appellatus pendente, vel interposita, Brunsio à Sole in loci commun. verbo Appellatio 31. Mendez à Castro in prati Lusitana, lib. 2. c. 112. à n. 16. Rot. decif. 656. n. 1. apud Faxin. p. 1. recens. & decif. 682. n. 1. & 4. ad. p. 1. recens. Et procedit quantumvis notorium sit in hoc, & iniuste appellasse, ut resolut D. Barbof. in l. 3. de vi, n. 144. ff. de iust. cessat verò ubi notoriè constat spoliatum non habere ius, ex resolutis per Cabed. Lusit. decif. 15. n. 18. p. 2.

A diffinitiva sententia.] Ergo attentata post appellationem ab interlocutoria non renovatur, nisi ea, quæ facta sunt post inhibitionem superiorem, ex Bellacomb. d. tit. 21. n. 40. pag. 304. Cald. Percia subd. loco, quicquid dicitur Conar. præf. c. 2. n. 2.

Exceptis casibus in quibus iura post sententiam prohibent appellare.] Qui sunt iusti casus enunciat patens meos in continetur. ad Ordin. Reg. Lusit. lib. 1. tit. 70. in princ. n. 2. cum seqq. Regulariter verò in omni casu appellatio penultima est nisi expresse repetitur prohibita, ut tradunt per l. & in maioribus, C. de appellat. Tit. 4. de privileg. pia causa, princ. 1. §. 3. Sord. de aliment. tit. 3. princ. 6. c. 1. & conf. 271. n. 17. & decif. 27. n. 4. Azeved. l. 1. n. 71. tit. 18. lib. 4. nova recip. Marc. Anton. Genvent. in præf. Eccles. §. 319. n. 2. Melch. Phorbof. Lusit. decif. tom. 1. Actio 62.

Potius renovari.] Licet attentata appellatione pendente sint ipso iure nulla, ut text. inferius, hoc tamen intelligitur parte volente, & permittente, ut observat Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. § 6. num. 63. cum seqq.

Sed etiam ea omnia, quæ medio tempore, &c.] Limita in excommunicatione, quæ lata ante appellationem valet, & ligat, nec renovatur attentatorum remedia, etiamsi lata sit intra terminum datum ad appellandum, ut per Conar. in cap. alma mater, p. 1. §. 2. n. 2. col. pen.

Ille verò, quæ post appellationem, &c.] Notatur ad hoc, quod attentata post appellationem ab interlocutoria non sunt renovanda donec probetur vera causa appellandi, ut per Conar. præf. c. 2. à princ. Aloyf. Ricc. in collect. decif. p. 2. collect. 1745.

In gloss. Casibus, Notatur ad hoc, quod attentata ante omnia non sunt renovanda in casibus in quibus appellatio iure non est admittenda, ut per Bellacomb. tom. 2. commun. opin. lib. 7. tit. 21. num. 185. pag. 315. & Mich. Gual. lib. 1. c. 192. pag. 166.

In gloss. Ante, ibi, scias tamen quid de hoc, &c.] Notatur ad hoc, quod attentata renovari potens tria probare debet, videlicet fuisse sententiam, seu diffinitivam, fuisse appellationem, & fuisse attentatam, ut observat Mascard. de probat. concl. 1. 278. n. 1.

In gloss. Innovata fuissent, ibi, si iure pendente iure quod competit condemnare ad appellandum, id est, usque
P 3 ad

ad decem dies. Notatur ad hoc, quod executio sententiae fieri non debet durante tempore ad appellandum, vt per Duen. reg. 274. Potest tamen fieri in omnibus casibus in quibus appellatio est prohibita, vt per Conar. praxi. c. 23. n. 7. Mascard. de probat. concl. 148. num. 32. & 33.

11 In ead. gloss. ibi, *Tunc enim propriè dicitur iudicatum quoad infra illud appellari non potest.* Refert, & sequitur Conar. praxi. c. 23. n. 2. illud tamen.

12 In gloss. Reducendum, ibi, *si autem aliquid attentatur à terrie, &c.* Notatur ad hoc, quod tertius non dicitur attentare, nec potest contra eum remedio attentatorum vii, vt per Conar. praxi. c. 24. n. 4. Lancel. de attent. p. 1. c. 3. n. 4. cum seqq. Menoch. remed. 27. recap. n. 4. 1. Potest. decif. 74. p. 2. in anteq. Flamin. Parif. de resign. benef. lib. 1. q. 16. n. 4. Bernard. Gtrux. ad praxi. Conar. Imper. lib. 1. concl. 72. confid. 1. Cabed. Lnfis. decif. 120. n. 14. & 18. p. 1.

13 In ead. gloss. ibi, *Si extrajudicialis fuit appellatio, &c.* Notatur ad hoc, quod attentata pendente appellatione extrajudiciali non sunt reuocanda, vt per Mich. Gr. li. item. 2. commun. opin. lib. 7. tit. 2. c. n. 195. pag. 316. Rebus. in traxi. nomen. q. 17. n. 28.

14 In ead. gloss. ibi, *Quia ut in possessione eo modo, quo ante, &c.* Notatur ad hoc, quod attentare non dicitur, quia possessionem suam continuat, & vitatur illa, qua antea utebatur, vt per Bertrand. conf. 147. num. 4. lib. 5. Menoch. remed. 17. recap. possess. n. 49. & 50. Lancel. de attent. p. 2. in praxi. n. 84. & lous. 26. & c. 4. limit. 1. à n. 2. & p. 1. c. 2. q. 20. Mascard. de probat. concl. 148. n. 2. 4. Sicut de aliment. lib. 9. q. 12. n. 66. & decif. 16. n. 1. & decif. 43. n. 79. Flamin. Parif. de resign. benef. lib. 2. q. 1. n. 29. & 72. Valasc. conf. 156. n. 6. Flores de Mena var. lib. 1. q. 10. n. 67. Gabr. Pereira in traxi. de Mann Regia, tom. 1. c. 21. n. 54. in fine, Rot. decif. 653. n. 2. & decif. 693. n. 1. apud Farin. in collect. nouiss. lib. 4. diuers. ac proinde inhibitioni contraveniente non dicitur, quæ suam possessionem continuat, Mandol. de inhib. q. 9. sub n. 3. & q. 21. Hieron. Gabr. conf. 57. n. 17. lib. 1.

15 In ead. gloss. ibi, *Nisi prohibito iudicio, &c.* Collige ex gloss. quod innovare, seu attentare non dicitur is, qui non inhibitus huc pendente suam continuat possessionem, Amon. Gabr. commun. lib. 5. tit. de acquir. possess. concl. 6. in princ. Capyc. decif. 72. sub n. 2. B. lam. conf. 18. n. 24. & seq. Nat. conf. 606. n. 16. lib. 3. Menoch. remed. 17. recap. q. 17. n. 49. Lancel. de attent. p. 2. c. 4. limit. 2. n. 2. Honded. conf. 100. n. 85. lib. 2.

17 Notatur etiam ad hoc, quod si nuntiatus procedit in opere post præceptum iudicis nulliter agit, & omnia sunt reuocanda eodem privilegio, quo gaudent attentata pendente iudiciali appellatione, vt per Steph. Gratian. discept. forens. c. 24. n. 4.

18 In ead. gloss. ibi, *Vnde nomen scias, &c.* Notatur ad hoc, quod appellans si innovet aliquid appellatione pendente, priuatur beneficio appellationis, & in causa principali procedi potest appellatione non obstante, vt per Bouacof. item. 2. commun. opin. lib. 7. tit. 2. n. 2. pag. 301.

19 In ead. gloss. ibi, *Dis tamen, &c.* Notatur ad hoc, quod inhibitioni contraveniens non excusatur ex eo quod dicit se suam possessionem continuare, quando eadem possessione vteretur non eo modo, quo ante litem utebatur, sed diuerso, vt per Bero. conf. 118. n. 7. & seq. & num. 24. lib. 3. Lancel. de attent. p. 2. c. 4. limit. 1. num. 70.

1 Appellare volens extra iudicium infra decem dies (ex quo sciuit gravatum) appellare debet, & postea per remedium iuris communis audire, sed non per appellationis remedium.

2 Collationes, & provisiones beneficiorum regulariter sunt alium extrajudiciales.

3 Appellare omittens an, & quando videatur sententia acquiescere, remittitur.

4 Decendum ad appellandum currit de momento ad momentum.

5 Appellationis terminus currit à tempore scientia.

6 Facti alienius scientiam habere non sufficit ubi agitur de aliquo gravi præiudicio, nisi etiam quis fecit eiusdem facti omnes qualitates, & circumstantias.

7 Scientia explicita, & indubitata requiritur in praedictis.

CAP. Concertationi. VIII.

Potens se gravatum in actibus extrajudicialibus, vt in electione, postulatione, provisione, si vult, potest appellare intra decem dies, post quos libet non possit appellare, potest tamen ut aliis iuris remediis, vt debite contradicendo, dummodo interim non consensit electioni. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Anchor. Bur. Ioan. Andr. Domin. Monach. Franch. Viniar. in raisen. lib. 2. pag. 151. Alagona in compend. pag. 346. remissus Cals. in annot. & Ximen. in couard. p. 1. & 2.

Provisionibus, & quibuslibet extrajudicialibus, &c. Notatur ad hoc, quod regulariter collationes, & provisiones beneficiorum sunt actus extrajudiciales, vt per Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 9. §. 1. in anno. n. 15.

Post decursum vero, &c. An, & quando omittens appellare videatur sententia acquiescere? vide Conar. de sponsal. p. 2. c. 8. §. 12. n. 18. Mascard. de probat. concl. 147. n. 28. & concl. 1263. n. 21. Menoch. de praesumpt. lib. 2. praes. 9. 4. Rot. decif. 64. apud Farin. collect. 1. nouiss. alias p. 4. diuers.

In gloss. Sciens, ibi, & sit de momento ad momentum comparatur. Notatur ad hoc, quod decursum ad appellandum currit de momento ad momentum, vt per Honded. conf. 83. n. 36. tom. 1. Vin. Neapol. decif. 266. n. 2. Hieron. de Lament. Avenion. decif. 53. sub num. 10. Ignat. de Villar. in syna respons. lib. 1. resp. 15. c. 4. n. 16. Alex. Trentacin. var. resol. sub tit. de appell. resol. 6. n. 4. Sigism. Seacc. de appellat. q. 12. n. 49.

In ead. gloss. ibi, *A die scientia.* Notatur ad hoc, quod appellationis terminus currit à tempore scientia, vt per Tiran. de retract. lig. 4. §. 5. gloss. 4. n. 9. & de iure mariti, gloss. 8. n. 283. Borg. de Pace conf. 12. n. 13. Menoch. conf. 120. n. 4. Conar. praxi. c. 15. n. 2. Mascard. de probat. concl. 1200. n. 6. Sicut. decif. 26. n. 19. Stephan. Gratian. discept. forens. c. 161. num. 4. & c. 529. n. 17. & c. 625. n. 10. & c. 631. n. 1. & c. 633. n. 22. Alex. Trentacin. var. resol. 12. tit. de appell. resol. 4. n. 3. & resol. 6. n. 1. Cald. Pereira de renuat. emphyt. q. 6. n. 24. & de reseln. emphyt. c. 13. n. 3. Gabr. Pereira in traxi. de Mann Regia, c. 22. n. 19. Ignat. de Villar. in syna resp. n. 1. lib. 1. resp. 15. q. 4. n. 14. ubi n. 15. subdit quod omnes dies feriati etiam in honorem Dei computentur.

In ead. gloss. ibi, *Et si intelligendo scientiam non solum aliam illam sustinuit, sed per illam se gravatum.* Ergo ubi agitur de aliquo gravi præiudicio, non sufficit alienius facti scientiam habere, nisi etiam quis fecit eiusdem

eiusdem facti omnes qualitates, & circumstantias vt per Tiraq. de retrah. lig. 4. 36. gloss. n. 30. & seqq. Bertaz. consil. 157. n. 40. & 46. Hippol. consil. 310. n. 14. Cardin. Tufch. verbo scientia concl. 66. à n. 1. Sord. conf. 325. n. 41. Seraph. de privileg. iuram. priuileg. 4. n. 143. & seqq. Ioan. Baptista Coll. de falsi scientia, & signor. in preli. 63. n. 10. & 3. & 14. & in preli. 76. Fatim. fragment. crimin. p. 2. l. 1. n. 23. Et idem solet ex hac gloss. colligi quod in praxi dicialibus scientia explicita, & indubitata requiritur, vt per Gemin. hic n. 15. Paris. conf. 47. n. 9. lib. 1. Crauet. conf. 93. n. 8. Bec. consil. 111. n. 20. Rot. decis. 621. n. 1. apud Fatim. p. 1. recent.

tata, tunc licet non compareat, minime potest citari contra eum tanquam contra contumacem procedere.

- 3 Vocatus ad forum notarij incompetentem in illis, qua notarij ad vocatus officium non spectant, minime tenetur venire.
- 4 Sententia diffinitiva non potest amplius à iudice reuocari.
- 5 Verba cum effectu sunt accipienda.
- 6 Verbum substantia, ac effectum, & non sonus attendi debet.

CAP. Si à iudice. X.

SVMMARIVM.

- 1 Appellatio valet in scriptis porrecta, licet coram iudice non legatur.
- 2 Nominatiomem littera coram collatore necessario legendae non sunt.
- 3 Retrahit oblationem tanquam procurator consanguineus faciens iussit ostendere, sine porrigere instrumentum mandati, & non est necesse ut legat, aut legendum praebeat.
- 4 Appellandum est coram iudice, & si illius copia non datur, protestari debet.
- 5 Appellatio quando in scriptis interponitur, necesse non est vt libellus appellatorius, seu schedula appellatoria coram iudice legatur.

CAP. Appellatio. IX.

- 1 Appellatio in scriptis porrecta licet à iudice non fuerit lecta, valet. Colligant ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Aneb. Ditr. Domin. Monach. Franc. Viuian. in ration. lib. 2. pag. 352. Alagona in compend. pag. 146. remissioe Xibon. in concord. p. 2.
- 2 Ex quo coram apse lecta non fuerit, &c.] Notatur ad hoc, quod licet nominatiomem non est necesse quod coram collatore suae legendae, vt per Tiraq. in tract. nominat. q. 14. n. 120.
- 3 Et ad hoc, quod satis est eum, qui tanquam procurator consanguinei facit oblationem retractus, ostendere, sine porrigere instrumentum mandati, & non est necesse vt legat, aut legendum praebeat, notat Tiraq. de retrah. lig. 4. 1. gloss. 10. n. 102. & 101.
- 4 In gloss. Indici ibi, Nota appellandum coram iudice, &c. Ita Gutier. pract. lib. 1. q. 10. l. 1. Menoch. conf. 466. n. 16. Honded. conf. 27. n. 22. vol. 1. Si verò non datur indicis copia, debet protestari, vt tradunt Felin. in cap. venerabilis n. 6. de indic. Viu. decis. 166. n. 6. Sord. conf. 228. n. 3. cum multis seqq. Lancelot. de iurament. p. 2. c. 12. l. 1. m. 50. n. 205.
- 5 In gloss. Lecta ibi, sed non tanta solemnitas, &c. Notatur ad hoc, quod quando appellatio in scriptis interponitur, necesse non est vt libellus appellatorius, seu schedula appellatoria coram iudice legatur, vt per Bernard. Gemen. ad pract. Camera Imper. lib. 1. concl. 119. consil. 1. n. 34.

SVMMARIVM.

- 1 Index à quo compelli non potest appellatorem à gravamine ipsius veritatem probare, licet citare potest ad ipsius reuocationem auferendum, qua facta in causa procedere poterit cum contumacia non obstante, ac nunquam appellasset.
- 2 Citatus ubi notarij nullam habet iurisdictionem in ci-

Appellans ab illato gravamine si index à quo procedit terminum ad docendum se fuisse gravatum, non tenetur adire, & veritatem gravaminis probare. Si verò datus terminus appellanti ad audiendum causam gravaminis, & appellans non comparet, & index à quo in termino cum effectu, & re ipsa reuocat gravamen, tunc potest index à quo liberè in causa procedere, ac si non fuisset interposita appellatio. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Aneb. Domin. Bitr. Monach. Franch. Viuian. in rationali lib. 2. pag. 351. Alagona in compend. pag. 146. remissioe Calal. in amot. & Ximenian. concord. p. 1.

Nec etiam coram iudice, &c.] Collige ex text. quod quando certum, & notorium est citantem nullum habere iurisdictionem in citato, tunc licet non compareat, minime potest citans contra eum tanquam contra contumacem procedere, vt per D. Barbo. in l. si quis ex aliena, n. 11. ff. de indic. Vocatus enim ad forum notarij incompetentem in illis, quae notarij ad vocatus officium non spectant, minime tenetur venire, ratio est, quia data notoria incompetencia notarij deficit iurisdictioni, & potestas de publico introducta, & consequenter index notarij reputatur privata persona, lib. 3. ibi. nam si excessus priuatus est, ff. de offic. Praef. cap. conueniente 7. de rescript. spectat. ac subinde notarij constitut de nullitate citationis, & ita non proponitur aliquod factum superius, cui obtemperandum sit, arg. l. factum 32. ff. de regul. iuris; sic à fratri procedunt iura, quo nullam parendi necessitatem patibis imponunt, Clem. pastoralis, & notorium, & 5. ceterum, de re iudic. l. ult. ff. de iurisdic. iud. cap. ult. 5. statum de consuet. hoc lib. per totum, C. si à non competentis iud. reuolunt DD. in cap. inter ceteros, per text. ibi. in illis gloss. vlt. & ibi, Abb. n. 10. de sentent. & re iudic. idem Abb. in c. 2. n. 16. de dilacione & ibi Innocent. n. 3. Coar. lib. 1. var. c. 1. n. 10. in princ. & pract. c. 2. n. 2. Marant. de ordinis indic. part. 6. cap. de sententia. num. 116. Hippolit. in rub. de probation. num. 115. Sord. de iustis. lib. 5. q. 7. art. vlt. in fine, Menoch. remed. 9. recuper. à n. 8. Cephal. conf. 442. num. 47. Sard. consil. 23. mon. 6. Fr. Emman. quest. Regul. tom. 1. q. 36. art. 4. colum. 3. in princ. tom. 2. quest. 59. art. 5. in princ. Granuch. de Matrim. lib. 7. diffus. 33. num. 23. post princ.

In gloss. Gravamen, ibi, quae index reuocari non potest, &c. Notatur ad hoc, quod sententia diffinitiva non potest amplius à iudice reuocari, vt per Ordin. Reg. l. ult. lib. 3. tit. 65. in princip. licet Celd. Pereira quest. forens. lib. 1. q. 9. à n. 10. Aloy. Ricc. in collect. decis. p. 5. collect. 1474. fecit verò in innotuatoria, vt per Cardo. in praxi iudicum, verbo index n. 66. & 67. Scaph. Gratian. discept. forens. c. 147. n. 11. & cap. 155. num. 16. cum seqq.

In gloss. Cui effectus, ibi, effectualiter enim intelligenda sunt verba. Ita Sard. consil. 3. n. 15. & conf. 1799. 49. Ignat. de Villat. in spolia rescript. resp. 1. n. 25. Fr. Anton. à Sonfa

Soula in relet. *Bulle Cane* l. 4. diff. 26. n. 2. & c. 11. n. 6.
 6 & c. 12. diff. 63. n. 2. Et verborum substantia, ac effectus,
 & non sonus attendi debet, ut per *Surd. decr.* 303. n. 5.
 & de *alimen. su.* 9. q. 1. 6. n. 22. *Flamin. de resignat. lib. 8.*
 q. 3. n. 134. *Pincl. in rub. C. de rescind. vendit. p. 2. c. 1. n. 3.*
in fine.

SYMMARIUM.

- 1 Capituli ad collationem appellatur ad Episcopum, si ut Canonici interfuit, secus si ut Prelatus, & c. 2.
- 2 Collatio simulata Episcopi, & Capituli ad effectum regule ut non iniret alterutrum non solum dicitur quando Episcopus confert pro dimidia tanquam Prelatus cum Capitulo, sed etiam quando Episcopus concurrens in collatione uti primatus, seu tanquam Canonici.
- 4 Episcopus, qui est Canonici in aliqua Ecclesia, debet in ea sedere uti Canonici, non ut Episcopus.

CAP. A Collatione. XI.

A Collatione facta à Capitulo, & Episcopo non potest quis appellare ad eundem Episcopum si ipse interuenit ut Prelatus, secus verò ut Canonici. Colligunt ex Ordine. Ioan. Andr. Gemin. Archid. Gemin. Butr. Domin. Monach. Franch. Viu. in *ration. lib. 2. pag. 354.* Alagona in *compend. pag. 346.* remissus Ximen. in *concord. p. 1. & 2.*

Hanc eandem conclusionem hoc text. defumit Sigism. Scacc. de *appellatib. q. 8. n. 6.*

Quam conueniunt per Episcopum, & Capitulum, & c. Ergo non solum dicitur collatio simulata Episcopi, & Capituli ad effectum regule ut non iniret alterutrum, quando Episcopus confert pro dimidia tanquam Prelatus cum Capitulo, sed etiam quando Episcopus concurrens in collatione uti primatus, seu tanquam Canonici, & unus de Capitulo, ut per *Gonçil. ad reg. 3. Cancel. gloss. 4. 5. n. 67.*

In gloss. Prelatus ibi, sed quando sedet, & c. Notatur ad hoc quod Episcopus, qui est Canonici in aliqua Ecclesia, debet in ea sedere uti Canonici, non ut Episcopus, ita Menoch. de *arbitr. casu* 68. n. 23. & 24. & *consil. 51. n. 4.* Zetoli in *praxi Episcopi. p. 1. verbo Episcopus, vers. septimi.* Meph. Gratian. *discept. forens. c. 111. n. 14.* ego ipse de *offic. & potest. Episc. p. 3. alleg. 73. post n. 16.* secundum Lugdun. impress. Hieron. Veneto & Leyna in *examine Episcoporum, lib. 4. c. 29. n. 27.*

SYMMARIUM.

- 1 Interlocutoria principali negotio praeiudicans per appellationem interpositam à diffinitiva remoueri potest, aliter non.
- 2 Grauenem etiam illatum per interlocutoriam ex nouis causis, & probationibus potest reparari in appellatione à diffinitiva.
- 3 Appellatio est licita ab interlocutoria cōnente grauenem, quamvis à diffinitiva prohiberetur appellari.
- 4 Appellatio licita est ab interlocutoria, ubi grauenem reparari non potest in diffinitiva, aut potest, sed non ex toto, vel cum difficultate, & praeiudicio partis.

CAP. Licet. XII. & ult.

Sententia interlocutoria si feratur per quam relictum exceptio praeiudicans negotio principali, vel reddens iudicium nullum, & reus ab ea non appel-

lat, si deinde appellat à diffinitiva, quae post decem dies promulgatur, tunc iudex appellationis potest etiam emendare grauenem illatum per illam interlocutoriam, secus si interlocutoria non parit praeiudicium negotio principali, oportet enim tunc ab ea etiam appellasse. Colligunt ex Ordine. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Butr. Anchar. Domin. Monach. Franch. Viu. in *ration. lib. 2. pag. 355.* Alagona in *compend. pag. 347.* remissus Ximen. in *concord. p. 2.*

Potest in appellationis causa, & c. Notatur ad hoc, quod in appellatione à diffinitiva potest reparari grauenem etiam illatum per interlocutoriam ex nouis causis, & probationibus ex quo non dicitur appellari ab interlocutoria, ut per *Duen. decr. 47. vers. quarto fallit.*

Pro veris interlocutoria, & c. Notatur ad hoc, quod appellatio est licita ab interlocutoria cōnente grauenem, quamvis à diffinitiva prohiberetur appellari, ut per *Steph. Gratian. discept. forens. c. 74. n. 14.* Vbi enim grauenem reparari non potest in diffinitiva, licita est appellatio ab interlocutoria, l. 1. §. *quasi non, ff. hoc rie.* Menoch. de *arbitr. casu* 490. n. 2. Fr. Ludonic. *Mitanda de ordine iudic. q. 10. art. 8. conclus. 4.* Amat. *Roderic. de modo, & forma videndi, seu examinandi processum, cap. ult. p. 1. n. 4. vers. verumtamen.* Decian. *resp. 62. n. 22. vol. 5.* Petr. *Georg. in tract. de appellat. lib. 2. c. 4.* Sigism. *Scacc. in simili tract. q. 17. limit. 47. n. 8.* *Surd. decr. 16. n. 13.* *Stephan. Gratian. Marchia decr. 202. n. 5.* *Modern. de cognit. per viam violentie, p. 1. gloss. 6. n. 10. p. 2. q. 49. 2. n. 1.* Etiam si tale grauenem posset reparari, sed non ex toto, vel cum difficultate, & praeiudicio partis, ut tradit *Scacc. d. q. 17. limit. 47. n. 36.* *Surd. d. decr. 16. n. 14.* & 15. *Gonzal. ad reg. 3. Cancel. gloss. 94. in annu. n. 177.* *Steph. Gratian. discept. forens. c. 74. n. 12. & 13. & c. 77. m. 9.* *Bernard. Grazz. ad pract. Camera Imper. lib. 1. cancel. 129. n. 5. & 6.*

In Librum III. Sexti Decretalium.

De Vita, & honestate clericorum.

TIT. I.

SYMMARIUM.

- 1 Clerici, qui se faciunt inoculariter, goliardos, seu buffones, si per annum hoc exerceant sunt ipso iure omni privilegio clericali priuati, si minus anno ter aduocentur ab Ordinario, & si non desistant, priuantur per sententiam omni privilegio clericali, & c. n. 2.
- 3 Clerici in artibus sordidus, & minimè honestis versari prohibentur.
- 4 Tempus ubi ius apponit intelligitur de centenis.
- 5 Ius aliquod facere non reprobat in occulto, vel honesta rei causa.
- 6 Histrones à testimonio quando repellantur.

CAP. Clerici. Vnic. Bonif. VIII.

CLERICI, qui se faciunt inoculariter, goliardos, seu buffones, si per annum hoc exerceant, sunt ipso iure omni privilegio clericali priuati, si minus anno ter aduocentur ab Ordinario, & si non desistant, priuantur per sententiam omni privilegio clericali. Colligunt ex Ordine. Lap. Abbas, Archidia. Gemin.

Gemin. Ioan. Adr. Anchaz. Domin. Franch. Vin. in ration. lib. 1. pag. 12. Alagona in compend. pag. 357. requisi-
tione Casalan. annot. & Ximen in concord. p. 1. & 2.

2 Hanc eandem concil. ex hoc text. desumunt Tab-
bien. in sum. verbis excommunicatio. il. 1. n. 26. Bernard.
in pract. c. 68. alias 5. 71. in nouiss. impress. Clar. 5. fin. 5. 56.
n. 1. Anton. Scapp. de iure non scripto. lib. 1. c. 14. Camil.
Borrel. in addit. ad Beldug. in specul. Principum. lib. 1. 5. vi-
dendum. lit. ff.

3 Se ioculatores, &c.] Notatur ad hoc, quod clerici in
tribus sordidis, & minimè honestis veriari prohiben-
tur. ut per Tiracq. de nobilit. c. 3. n. 3. vbi c. 31. num. 406.
subdit hoc intelligi de clericis etiam simplicibus.

4 Per annum, &c.] Notatur ad hoc, quod ubi ius ap-
ponit tempus, intelligitur de continuo, ut per Guicet.
canon. lib. 1. c. 12. n. 25.

5 In gloss. Ioculatores, ibi in occulto tamen, vel infirmi-
tatis, vel alterius honeste rei causa aliquid ieci facere non
reprobatur. Ita Tiracq. de nobilit. c. 3. n. 18. Unde historio-
nis à testimonio repellitur, quando causa quæritur in pu-
blico spectaculo sui corporis faceret, secus si causa
recreationis, quamvis in publico, reholuit Redbuff. in
erall. de reprobat. testium. n. 25. & facium quæ Malsard.
de probatib. concl. 1356. n. 46. Fatim. in practi crimin.
q. 56. n. 419.

In gloss. Ignominiosum, ibi, multo minus tenere. Nota-
tur ad hoc, quod clericus non potest tenere tabernam,
ut per Guicet. lib. 1. c. 1. Canon. c. 4. n. 68. Bertachin. de Epis-
copo. p. 8. lib. 4. in causa mater. de grad. n. 1. vbi inquit
quod debet deponi, Salzed. ad Bernard. in practi. c. 81.
n. 3. in fin. Decian. in erall. crimin. lib. 4. c. 9. n. 536.

De Clericis coniugatis.

Tit. II.

S V M M A R I V M.

- 1 Clericus coniugatus cum unica, & virgine si fuerit
habitu, & tonsuram, clericali privilegio gaudet
alias non. & num. 1. & quid ultra desideretur à
Concil. Tridentino, n. 3.
- 2 Clerici coniugati si sine habitu, & tonsura incidentes
delictum committunt, & habitum ac tonsuram
postea reassumunt, an privilegium retineant cleri-
cale? remissum.
- 3 Vestes clericales minoribus Ordinibus congruentes
quæ dicantur? remissum.
- 4 Privilegium huius text. restringitur ad clericos, qui
cum unica, & virgine contraxerunt.
- 5 Privilegium fori non verò casuum gaudet clericorum
coniugatorum uxores.
- 6 Clerici coniugati gaudent privilegio fori tantum in
criminalibus, non verò in civilibus, ut n. 9.
- 7 Clerici coniugati pro debito civili capi, & detineri
potest per iudicem laicum.
- 8 Clerici coniugati non est exemptus à tributis.
- 9 Beneficiorum incapax est clericus coniugatus, etiam
ex Episcopi dispensatione.

CAP. Clerici. Vnic.

Bonif. VIII.

- 1 LERICI coniugatus cum unica, & virgine,
deserens tonsuram, & vestes clericales gaudet

privilegio can. si quis suadente, ac etiam fosi, ut scilicet
pro delictis non possit trahi ad tribunal laicale, nec
criminaliter, nec à seculari valeat condemnari in per-
sona, nec in bonis; verum cetera privilegia non habet,
imò & supradicta amittit si concenat, & vestes
non deserat clericales. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb.
Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchaz. Dominic. Mo-
nach. Franch. Vvian. in rational. lib. 1. pag. 28. Al-
agona in compend. pag. 366. remissum Ximen in concord.
p. 1. & 2.

Hanc eandem concil. ex hoc text. desumunt Comar.
practi. c. 31. n. 6. & 7. vers. servio, Bertand. consil. 14. q. n. 2.
lib. 9. Paris. consil. 40. n. 11. lib. 4. Duon. reg. 99. vers. am-
plia 5. Alciat. resp. 40. n. 16. lib. 9. Anton. Gomez tom. 3.
variorum. c. 10. n. 4. Clar. 5. fin. q. 36. n. 7. cum segg. Mench.
de success. creat. lib. 3. 5. 1. n. 62. Jacob. de Grad. in auctor.
decis. p. 1. lib. 2. c. 49. n. 29. Burg. du Pace consil. 12. num. 1.
Ioan. Garc. de nobilit. gloss. 9. n. 50. Soar. de Pace in practi.
tom. 5. c. 12. n. 6. Tibert. Decian. tract. criminum. lib. 4.
c. 9. n. 40. D. Barbo. in l. Titia à num. 3. ff. solus maritus.
Sanch. de Matrim. lib. 7. diffin. 46. à princ. Carol. de
Grassis de effectib. clericali. esset. lib. 3. n. 54. Thom. Valasc.
alleg. iuris tom. 1. alleg. 44. à princ. Bernard. Gexne. ad
practi. Camera Imper. l. 1. concl. 3. consil. 5. Cur. Philip.
p. 1. 4. n. 6. Cardos. in practi. iudicem, verbo Cleric. n. 96.
Fatim. in practi. crimin. p. 1. q. 8. à num. 6. Camil. Borrel. in
summa omnium decis. tit. 8. n. 1. & 2. ego ipse de offic. &
potest. Episcopi. p. 1. alleg. 11. n. 25. cum segg.

Nonne Concil. Trident. sess. 22. de reformat. c. 6. iubet
obseruari textum in præfatis, illo autem quod huius-
modi clerici aliquis Ecclesiarum servitio vel ministerio
ab Episcopo deputati, eidem Ecclesiarum serviant, vel
ministrant, & clericali habitu, & tonsura utantur, vel
obseruent Soar. de Pace tom. 1. practi. lib. 2. n. 7. Ioan. Garc.
de gloss. 9. num. 50. Salzed. ad Bernard. c. 62. n. 1. Lelli.
Zechi. de Repub. Eccles. tit. de cleric. vers. similiter,
Henric. in summa. lib. 10. c. 1. q. 4. 2. D. Barbo. in d. Titia,
num. 36. Camil. Borrel. d. tit. 8. n. 4. Soar. de Relig. tom. 2.
lib. 4. de erat. c. 10. n. 1. Sanch. de Matrim. lib. 7. diff. 46.
num. 1.

Si tonsuram, & vestes deserant clericales.] Verum
autem clerici coniugati si sine habitu, & tonsura in-
cidentes delictum committunt, & habitum, ac tonsura
postea reassumunt, privilegium retineant cleri-
cale? dixi d. alleg. 11. n. 25. Quæ autem dicantur vestes
clericales Ordinibus congruentes, dixi quoque d. tract.
de offic. & potest. Episcopi. p. 2. alleg. 9. à num. 5. & ibi citatis
adde Dianam resol. moral. p. 1. tract. 3. resol. 26. Si autem
controversium fuerit super probatione habitus cleri-
calis, an scilicet ille in quo fuit repertus, sit clerico
conveniens, an cognitus pertineat ad Ecclesiasticum,
dicam commodius ad c. si iudex laicus, l. 2. de sent. excom.
hoc lib.

Cum unica, & virgine.] Restringitur ergo privi-
legium huius text. ad clericos, qui cum unica & virgine
contraxerunt, ut per Ordin. Reg. Lusitan. lib. 1. tit. 5.
§. 27. Anton. Gomez tom. 3. var. c. 10. n. 4. Fatim. d. q. 8.
num. 8. Sanch. de Matrim. lib. 7. diff. 46. num. 1. Carol. de
Grassis d. effectus 1. n. 8. Camil. Borrel. in summa omnium
decis. tit. 8. de clericis coniug. n. 24. vbi ampliat etiam si
postea ipsa adulterium committat, refero ego ipse d.
alleg. 11. n. 26.

Huiusmodi clericis coniugatis.] Sic & eorum uxores
fori privilegio gaudere teloluunt Anil. ad capit. Pra-
torum in princip. proam. n. 28. Curia Philip. p. 3. §. 1. n. 7.
Privilegium vetus Canonis non communicari uxori
tradit Perez lib. 1. vers. est & aliud, tit. 3. lib. 1. Ordin.
pag. 18.

Vel delictis.] Ergo fosi privilegio gaudet clericus
coniugatus solum in criminalibus, ut per Comar. practi.
c. 35.

- c. 31. n. 6. Facin. d. q. 8. n. 7. speculum d. alleg. 1. 2. num. 25.
 Azued. l. 2. tit. 2. lib. 1. m. 2. recipit, Megal. in 1. p. lib. 3.
 c. 10. n. 10. Gutier. praelic. lib. 1. q. 5. n. 3. Sanch. de Matr.
 lib. 7. disp. 46. n. 12. Cened. canon. quæst. lib. 1. q. 4. m. 182.
 & 19. Paul. Layman. in Theolog. moral. lib. 4. tra. 2. q. c. 8.
 n. 1. Contra Zanard. in direct. Confess. part. 1. de Sacram.
 matrimon. c. 2. q. 2. 4. Censual. in tra. de cognit. per vim vio-
 lent. p. 2. q. 73. n. 4. Mart. de iurisd. p. 1. cent. 2. casu 159.
 n. 5. Duard. in Bull. Cuna. lib. 2. can. 1. q. 4. concl. 3. n. 12.
 Alay. Ric. in decis. Curie Archiep. Neapol. p. 4. decis. 320.
 num. 5. castimantes clericum coniugatum si contrahat
 cum virgine, & conforam ac habitum clericalem gesserit,
 & alicui Ecclesie defertur, gaudere privilegio fori,
 non solum in criminalibus, sed etiam in civilibus, &
 ante iudicem Ecclesiasticum esse conueniendum.
- 9 In ceteris autem, &c. Ergo clerici coniugati in cas-
 sis civilibus fori privilegio non gaudent, vt per Conat.
 c. 31. n. 7. Cuna. 1. hilip. p. 3. q. 1. n. 5. Sanch. de Matr.
 lib. 7. disp. 46. num. 21. cum segg. Facin. d. q. 8. n. 7. Camil.
 Borrel. d. 2. n. 8. num. 5. Bernard. Genuæ ad praelic. Camera
 Imper. lib. 1. concl. 37. confid. 1. n. 1. D. Barbol. in 1. si quis
 posteaquam, n. 107. ff. de iudic. Vnde pro debito capi, &
 detineri poterit per iudicem, vt tenet Gutier. de iuram.
- 11 confirmat. p. 1. c. 17. n. 11. & à tribus exemplum non
 esse tradunt Conat. d. c. 9. n. 9. Garc. Girond. de gabel. p. 2.
 n. 37. & 38. Sanch. d. lib. 7. disp. 46. n. 16. & alij citati per
 me d. tra. de offic. & potest. Episc. p. 2. alleg. 13. à princ.
 ac denique illum incapacem beneficium esse refe-
 rent Lambert. de iurapaven. p. 1. lib. 2. q. 7. art. 3. Hoied.
 de incomparabil. benefic. p. 1. cap. ult. n. 76. & 77. Flamin.
 de regim. benefic. lib. 4. q. 2. a. n. 27. & 99. Lessid. de iust.
 lib. 1. c. 14. dub. 11. Camil. Borrel. d. 2. n. 8. num. 29. itavt
 nec ex Episcopi dispensatione beneficium quantumvis
 simplex obtineri possit, ex Seln. de benefic. p. 1. q. 2. n. 18.
 Lambert. d. art. 3. n. 8. Hoied. d. n. 77. Flamin. d. q. 2. n. 29.
 Henricq. in summa lib. 13. 4. 14. §. 1. & in commento lit. K.
 Sanch. d. lib. 7. disp. 42. n. 18.

De Clericis non residentibus in Eccle- sia, vel Prabenda.

TIT. III.

SVMMARIVM.

- 1 Distributiones quotidianæ solum præsentibus qui inter-
sunt Divinis, dari debent, consuetudine non
obstante, & qui aliter istas receperint, non facient
eas suas, & idem de distributionibus, quæ dantur
pro anniversariis defunctorum.
- 2 Distributiones quotidianæ cor ita appellentur, asen-
datur.
- 3 Consuetudo iudici non potest ut distributiones quoti-
dianæ ab illis, qui divinis Officiis personaliter non
interfunt, percipiuntur.
- 4 Consuetudo etiam immemorialis non excusat à residen-
tia in Cathedralibus, & Collegiatis insignibus.
- 5 Consuetudo invalida est, quæ invaduntur dicitur
quod si qui habet Canoniam in diversis Ecclesiis
percipiat distributiones in utraque.
- 6 Consuetudo invalida est quod mortui beneficiario di-
tributiones primi anni dantur cum hereditate.
- 7 Consuetudo invalida est ut Canonici, qui una hebdo-
mada interfunt divinis Officiis possint lucrari di-
tributiones sequentis etiam hebdomada, quomvis
illius non interfunt.

- 8 Infirmi qui personaliter divinis Officiis adesse non
possunt, quotidianas percipiunt distributiones in
absentia.
- 9 Debitus in curibus, seu titulis, qui ad Ecclesiam se
conferre non possunt, quotidianas percipiunt distribu-
tiones in absentia.
- 10 Cæci in absentia quotidianas percipiunt distributiones.
- 11 Pedagra laborant in absentia quotidianas percipiunt di-
tributiones.
- 12 Canonici, qui medicinam sumunt, aut sanguine minui-
tur, distributiones quotidianas percipiunt in absentia.
- 13 Canonici, qui sanitatis causa balnea, aut alium sa-
natum petunt, distributiones quotidianas in absentia
percipiunt.
- 14 Leprosi, aut alio morbo contagioso coacti ab Episcopo
descendere, distributiones quotidianas in absentia
percipiunt.
- 15 Infirmi distributiones quotidianas percipiunt quomvis
propria culpa in infirmitatem incederint, dum-
modo sanum consueverint interesse divinis Officiis,
& n. 16.
- 17 Impedimentum corporale, quod per se fieri infirmum, &
rationabilem aliquam necessitatem, excusat à resi-
dendia.
- 18 Senex, qui residere, & interesse divinis non potest, per-
cipere debet quotidianas distributiones in absen-
tia, modo alius interesse consueverit.
- 19 Carceratus iussu distributiones lucratur quoti-
dianas.
- 20 Absens pro evidenti Ecclesie utilitate, præcipue si ius
consuetudine percipit distributiones quotidianas.
- 21 Archidiaconum, vel Canonici visitans Ecclesiam,
utra, vel reditus sui Archidiaconatus, vel Pra-
benda, non amittit distributiones quotidianas.
- 22 Canonici veri sui domini distributionum distribu-
tionem, quas iussu acquirerunt.
- 23 Distributiones pro anniversariis defunctorum ab-
sentes iussu percipiunt.
- 24 Residentia sola absque ministerio personali non suffi-
cit ad lucrandas distributiones quotidianas.
- 25 Canonici absentes iussu consentia distributiones præ-
sentibus ratione possunt, si eam ipsi ceteri remittant.
- 26 Episcopi, aut Capitulum non possunt donare, aut re-
mittere annuam distributionem ab non residen-
tiam.
- 27 Canonorum consensu non potest facere ut qui non
interfunt Divinis, habeant distributiones quotidia-
nas, etiam si statum canonum sit.
- 28 Canonici, qui principaliter propter lucrum quotidia-
narum distributionum in Ecclesia commorantur, pec-
cant quidem, & simoniam materialiter committunt,
declarando, ut n. 29.
- 30 Text. in presenti resellit restitutionis non compre-
hendit eos, qui ante illam distributiones iussu per-
ceperunt.

CAP. Consuetudinem. Vnic.

Bonifac. VIII.

DISTRIBUTIONES, quæ manuum
beneficia, seu vidualia vocantur, dari
non debent nisi Canonici beneficiariis,
& clericis, qui divinis Officiis in
ipsis Ecclesiis interfunt secundum di-
tributionem rationabilem factam, vel
faciendam pro horis Canonici. Qui verb absens aliquid
distributionum accipit, totum debet restituere, nisi in-
firmitas, vel iusta, & rationalis corporis necessitas,
vel

De Clericis non residentibus, &c. Tit. III. 179

vel evidens Ecclesie utilitas excuset. Item idem seruandum est pro distributionibus, & annuatariis defunctuorum. Colligunt ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anehar. Domin. Monach. Franch. Visian. in ration. lib. 5. pag. 41. Alagona in compend. pag. 171. remissive Calal. in annot. & Ximen. in concord. part. 1. c. 2.

Que aliter manualia beneficia. Ita appellantur quotidianæ distributiones, vel quia ad manum dantur iis, qui diuinis hinc in choro interficiunt, vt relictus Prob. ad Monach. lib. 1. c. 3. & Franch. Duaren. in tract. de benef. lib. 7. c. 4. paulo ante mod. huc quia pendunt, & tribuuntur à mano eas distibuentis illis duntaxat, qui Ecclesie infestissimi, & pro ratione seruicij, prore censu Stephan. Duntaxat de ritibus Eccles. lib. 1. c. 1. §. 3. quem refert Monet. de distribution. quod. p. 1. q. 1. n. 5. & ego de Canon. c. 11. n. 1.

Pecunia improbanda. Expressè probat hic text. consuetudine luduci non posse vt distributiones, quotidianæ ab absentibus, & qui diuinis Officiis personaliter non interficiunt, percipiantur, vt per gloss. vlt. in cap. de cetero, sup. hoc tit. & verbo integro in cap. vlt. de magistris, & verbo exceptis, in cap. vlt. de rescript. hoc lib. Seld. de benef. p. 4. q. 1. num. vlt. Rebuss. in concord. ric. de collect. 1. verbo distributiones, Duaren. reg. 1. §. 4. in fine, & reg. 106. à princip. Calal. decif. vnic. hoc tit. Coston. in pratm. tit. que tempore qui debet esse in choro, verbo distributiones, Paris. cons. 32. & seqq. lib. 4. Consil. 1. var. c. 1. §. 1. n. 2. Hoied. de incompatibil. benef. p. 1. c. 17. n. 5. Nauar. de hris canon. c. 5. n. 19. & c. 18. n. 10. Cabed. diuersis argumens. lib. 1. c. 9. n. 17. & 20. & de mam non licere vigore consilij consuetudinem absentes distributiones quotidianas percipere statuit Concil. Trident. sess. 14. de reformat. c. 12. Vnde consuetudinem etiam immemorabilem non excusare à residentia in Cathedralibus, & Collegiatis insignibus, refertur decisum Nicol. Garc. de benef. p. 3. c. 2. n. 197. Attendat. in addit. ad recapit. legum Nauar. lib. 1. tit. 23. de resident. n. 20. Sanctarel. var. resol. q. 4. n. 33. vbi citat metipsum de officio, & potest. Episcop. p. 3. alleg. 53. num. c. 15. obseruantes in Collegiatis non insignibus posse excusari immemorabilem consuetudinem li Ecclesie sint totales profectus destitute, aut in quibus nunquam antea supra hominum memoriam solitum elisset residere, aut in quibus adeo toties redditus essent, vt Canonice aliunde non habentes vnde viuerent, alere non possent.

Hinc etiam fit inualidam esse consuetudinem, qua introductum dicitur quoddam, qui habet Canoniciatus in diuersis Ecclesiis, percipiat distributiones in vtraque, cum tamen in vna tantum residet, vt tenent Monet. d. tract. de distribut. quod. p. 1. q. 12. num. 40. Sanctarel. var. resol. q. 10. n. 20.

Hinc patet euenit inualidam esse consuetudinem quoddam mortuo beneficio distributiones primi anni denent eius hereditibus, vt notant Anehar. hic num. 1. & Franch. etiam n. 1. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 7. c. 7. §. 5. Cened. pract. quæst. lib. 1. q. 1. num. 41. Sanctarel. d. q. 10. n. 21. Bonacin. de hris Canon. dist. 3. q. 3. punct. 6. n. 11. ego ipse d. c. 13. n. 6.

Sic etiam ex dictis colligitur inualidam esse consuetudinem vt Canonici, qui vna hebdomada interficiunt diuinis Officiis, possint locum distributiones sequentis etiam hebdomade, quamvis illis non interficiant, vt tradunt Azor. dist. cap. 7. quæst. 5. Sanctarel. d. quæst. 10. num. 23. ego ipse d. tract. de Canon. cap. 3. num. 10.

Exceptis illis, quas infirmis, &c. Notatur ad hoc, quoddam infirmi, qui personaliter diuinis Officiis adesse non possunt, quotidianas percipiunt distributiones

in absentia, vt per Seld. de benef. part. 4. quæst. 6. n. 9. Duaren. reg. 106. lum. vlt. Comar. lib. 5. var. c. 13. num. 8. Nauar. consil. 2. num. 5. de clerico, non resid. & in tract. de hris Canon. cap. 11. num. 10. Fule. de visitat. lib. 1. cap. 15. num. 15. vers. & infirmis, & cap. 10. num. 16. Thom. Aq. in tract. de infirmis, part. 1. cap. 50. num. 25. Hoied. de incompatibil. benef. p. 1. c. 17. n. 15. Ludovic. Gomez in reg. de infirmis resignant. q. 9. vers. 47. Gutier. canon. lib. 1. c. 1. n. 140. Spin. in speculo testam. gloss. princip. n. 10. Franc. Leo in thesauri fori Ecclesiast. p. 3. c. 1. n. 1. Piasce. in praxi Episcop. p. 1. c. 1. n. 9. vers. infirmis, Carol. de Grassis de effectibus clericali effectu 1. n. 117. Attendat. sub d. tit. de residentia Canon. num. 75. Cened. d. q. 1. n. 7. Azor. d. lib. 7. c. 7. §. 10. Nicol. Garc. d. p. 1. c. 1. n. 161. Monet. d. p. 1. q. 1. n. 48. & q. 6. à num. 1. metipsum dist. alleg. 1. num. 166. me citato in illo loco, Sanctarel. var. resol. q. 8. à princip. Bonacin. d. q. 5. puncto 1. nonnulli ego ipse d. tract. de Canon. cap. 14. num. 17.

Veluti si ad Ecclesiam se conferre non possint, quia est debilis in cunctibus, seu tibiis, vt per Monach. de arbitrar. casu 60. num. 14. & seqq. Monet. d. quæst. 6. num. 16. Cened. d. q. 1. num. 13. & ego ipse d. cap. 14. num. 18.

Vel ceteris, idem Monet. d. q. 6. num. 16. Cened. d. q. 1. n. 13. Aloyf. Ricc. in praxi aucta resol. 397. ego ipse d. c. 14. à n. 50. vbi refero ita sacram Congreg. Conc. censuisse 10. July. 1619.

Vel podagra laborans, Monet. d. q. 6. n. 18. Cened. d. 11. q. 1. n. 3. ego ipse d. c. 14. n. 31.

Vel quia medicamina sumit, aut sanguine minuitur, 12 Jacob. de Grassi. in decis. aucta, p. 1. lib. 3. c. 1. §. 1. num. 10. Monet. p. 1. q. 6. num. 8. Cened. d. q. 1. num. 7. ego ipse d. alleg. 53. n. 169. me citato Sanctarel. d. q. 8. n. 4. ego ipse d. c. 14. n. 31.

Vel quia sanitatis causa ad balnea, vel alium locum 13 itet, Monet. d. q. 6. n. 10. Cened. d. q. 1. n. 11. Sanctarel. d. q. 8. num. 4. ego ipse d. alleg. 53. num. 169. & d. c. 14. num. 31.

Vel quia lepra, aut alio morbo contagioso cogitur 14 ab Vrbe discedere, Monet. d. q. 6. num. 11. Cened. d. q. 1. num. 12. ego ipse dist. alleg. 53. num. 170. & me citato Sanctarel. dist. quæst. 8. num. 5. iterum ego ipse d. c. 14. num. 34.

His omnibus infirmitatibus detenti possunt distri- 15 butiones quotidianas percipere, quamvis propria culpa in eas inciderint, vt per Comar. d. c. 13. n. 8. Azor. d. c. 7. q. 11. Monet. d. q. 6. n. 12. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo distributiones, §. 3. vers. fecerit, Gutier. d. c. 1. n. 38. Cened. d. q. 1. n. 8. ego ipse d. alleg. 53. num. 168. & me citato Sanctarel. d. q. 8. num. 6. iterum ego ipse d. c. 14. num. 35.

Intellige si eum erant iam conseruauerat interesse 16 diuinis Officiis, alius secus, vt per Monet. d. q. 6. n. 11. Azor. d. c. 7. q. 11. Cened. d. q. 1. n. 9. ego ipse d. alleg. 53. n. 167. me citato Sanctarel. d. q. 8. n. 8. Henric. in summa lib. 1. c. 1. §. 4. in fin. in comment. lit. I. Calal. Pericia de reuocat. emphyr. q. 5. n. 13. vers. vnde si Canonici, iterum ego ipse d. q. 1. n. 36.

Et rationabilis corporalis necessitas. Hic est secundus casus in quo absentibus distributiones debentur, vbi non quodlibet impedimentum corporale excludit, sed illud tantum, quod pre se fert instant, & rationabilem aliquam necessitatem, veluti si inuisset quis in carcerem mittatur, vel iniquè excommunicetur, vel sine culpa à ciuitate sit elapsus, vel aliis simili casibus, de quibus latè ego d. alleg. 53. à num. 1. Quod sensu ira confectus, vt residet, & interesse diuinis non possit, percipere debeat quotidianas distributiones in absentia, modò alias interesse conseruauerit, resoluit per

me citati d. alleg. 53. n. 164. quibus addo Sanctael. d. 9.8. n. 12. vbi n. 1. subdit iudicis arbitrio sua idam esse cum quis propter necessitatem excusatur quomodo possit in choro interesse diuinis Officiis, & tamen possit lucrari distributiones quotidianas.

- 19 De carcere inhiat quod distributiones lucratur, egi d. alleg. 53. n. 178. & ibi citatis addo Nald. verbo distributiones n. 10. Sanctael. d. 9.9. n. 5. Bonac. d. quæst. 5. p. 2. l. 2. n. 1.

- 20 Ant euidens Ecclesie utilitas exen'aret.] Notatur ad hoc, quod abiens pro euidens Ecclesie utilitate præcipue stante consuetudine, præcipit distributiones quotidianas, & hic est veritas casus in quo diuini Officii non interessibus distributionibus dehentur, vt per Duem. reg. 2. c. 6. vers. *luna sexta*, H. ued. de incomparabilib. benef. p. 1. c. 1. n. 19. & p. 2. c. 10. n. 16. Con. lib. 3. var. c. 12. n. 8. vers. *solenne*, Azor. d. 7. q. 1. 4. Guiver. canon. lib. 1. c. 1. n. 144. Monet. d. 2. q. 11. n. 21. Aloyf. Ricc. in praxi fori Eccles. resol. 389. in 2. edit. Scraph. de c. 129. p. 2. Nicol. Garc. d. 2. n. 162. Armendar. d. rit. de residentia Canon. n. 71. & 95. ego ipse d. alleg. 53. n. 171. vbi n. 172. resoluo abienti a seruizio Ecclesie pro defensione vñum ipsius Ecclesie, vel sui beneficii deberi fructus, & distributiones, vel Archidiaconum, vel Canonicum visitantem Ecclesiam, iura vel redditus sui Archidiaconi, vel præbende non amittere distributiones quotidianas, cum sic visitandi seruiz Ecclesie ius re vñi, iacent citati per me d. alleg. 53. n. 163. & 129. vbi n. 127. idem obuius in incumbendis animarum curæ imminenti fore dignitari, vel Canonici, dum sunt in actu administrandi Sacramenta, vel alia exercendi, quæ spectant ad ipsam Curam.

- 21 Dominium non acquirit, &c.] Ergo Canonici veri sunt domini quotidianarum distributionum, quas iuste acquirunt, liberique de illis, sicut de patrimonialibus, disponere possunt, vt per Azor. d. lib. 7. c. 9. q. 10. & lib. 8. c. 3. quæst. 9. Cened. ad Sextum collect. 15. n. 2. & 3. Gonzal. ad reg. 3. Canon. c. 1. p. 1. n. 163. Monet. p. 1. q. 1. n. 81. Stephan. Gratian. discept. forens. c. 381. n. 11.

- 22 De distributionibus etiam pro defunctorum, &c.] Vide Azor. d. lib. 7. cap. 7. q. 4. Apertissime probat tunc omnia supradicta circa distributiones quotidianas esse quodam intelligenda etiam distributiones pro anniuersariis defunctorum largiendas, ac proinde quemadmodum in tribus casibus hic exceptis quotidianas licite abfentes lucrantur distributiones, ita etiam in eisdem casibus istas pro anniuersariis abfentes iuste percipient, vt per Rebuff. de congrua port. num. 21. & 86. Staphil. de literis gratis tit. de formis expectati. 4.9. num. 45. Valac. conf. 14. n. 6. quicquid Nauar. conf. 13. in nouis, sub hoc tit. iuxta illos, & istos differentiam consistunt.

- 24 In gloss. Adfuerint, ibi, facies cum reputari pro presente, sed non pro intereffente diuinis Officiis, &c.] Notatur ad hoc quod licet ad percipiendos, & assequendos fructus beneficii sola residentia absque ministerio parochiali, & præsentia in diuinorum Officiorum celebratione sufficiat, non tamen sufficit ad obinendos quotidianas distributiones, quæ nisi interessibus dantur, vt per Conar. lib. 3. var. c. 11. n. 3.

- 25 Inter gloss. Sicut, ibi, quod si illi quantum lucro prædicta cedebant, remittant, nonquid est Canonici absoluti? satis videtur, &c. Notatur ad hoc, quod Canonici abfentes iura conscientia distributionibus præteritis retinere possunt si eas ipsi ceteri remittant, & donent, vt per Azor. d. lib. 7. c. 7. q. 9. Sanctael. var. resolut. q. 13. num. 6.

- 26 Non potest verò Episcopus, aut Capitulum remittere, aut donare amissionem distributionum ob nup

residentiam, Concil. Trident. sess. 14. de reformat. c. 12. ibi, *quantis collatione, aut remissione excusata*, Nauar. de horis Canon. c. 23. vers. *cel. 14. n. 48. & consil. 7. num. 1. de cleric. non resid. Menoch. de arbit. casu 429. num. 6. Placc. in praxi Episcop. p. 2. c. 3. n. 5. in fine pag. 124. Armendar. d. rit. de residentia Canonici n. 90. & 91. Gallet. in uisagoria casuum conscientie, verbo distributiones 4. Rot. in Hispan. distributionum 2. Maij 1603. coram Reuerend. D. meo Coccino, quæ est primâ inter premissas post tract. de distrib. quæd. vñm 14. ego ipse d. alleg. 53. n. 140. & me citato in hoc loco, Sanctael. d. 9.15. n. 7.*

Canonici enim assensu non potest facere, vt qui non interest diuinis, habet distributiones quotidianas, etiam si stantem cautum sit, vt per Nauar. de horis Canon. c. 5. n. 2. & c. 31. n. 63. Menoch. in addit. ad decis. 429. n. 6. Mendez de Cabe. d. iur. for. iuris argum. lib. 1. c. 9. Aloyf. Ricc. in praxi verum fori Eccles. decis. 493. in 1. edit. alius resol. 384. n. 2. 2. edit. itat nec vi consecrandis hoc ipsum possit Capitulum introducere, ex resoluus per Rot. in d. Hispan. distributionum tradunt Aloyf. Ricc. d. resol. 384. n. 2. Stephan. Gratian. discept. forens. c. 166. n. 11.

In gloss. Reciperit ibi, sed quid dices, ordinatio est in Ecclesia, &c.] Notatur ad hoc, quod illi, qui principaliter propter lucrum quotidianarum distributionum in Ecclesia continentur, peccant quidem, & simoniam mentalem committunt, si iuxta aut Ecclesiam accedunt vt principaliter suo mœriti satisfaciunt, & minus principaliter propter illa temporalia, sunt tunc in conscientia, vt per Nauar. in man. c. 24. n. 101. & de erat. & horis Canon. c. 5. n. 12. & 16. c. 18. n. 10. 18. & 15. & in tract. de finibus humani actuum num. 19. c. 60. lib. 1. var. c. 2. c. 1. n. 1. Abbn. 1. An n. 1. & omnes in cap. finem, de finem. Syluest. verbo simonia quæst. 9. Hieron. Glig. conf. 144. n. 20. Vgolin. tab. 4. de consens. c. 7. §. 2. n. 3. Monet. de distrib. quotid. p. 2. q. 18. n. 12. vbi subdit non teneri ad aliquam eorumdem distributionum restitutionem, Ioan. Valer. de different. inter vñumque futurum, verbo simonia different. 10. vbi subdit in foro exteriori nullum inper hoc fieri scrupulum quod valde deplorandum esse ait.

Intellige tamen sententiam huius gloss. dum in posteriori casu beneficiarios tutus reddit in conscientia, verissimam esse, dum verò in priori asserit simoniam committi, censura indiget, etenim quamvis aliquis ad diuinas horas recitandas propter distributiones principaliter moueatur, non ideo simoniam committit, quia non pro ipso, & ita non pro pretio temporali, sed propter ipsas id facit, planè causa impulsiva licet ea remota quis non esset facturus, & dicatur causa sine qua non, multum tamen à proximo sine, seu à causa distat, vt explicant Mai. in c. 1. §. 2. q. 19. Nauar. in c. inter verba 4. corol. 1. §. 2. Conar. d. c. 20. n. 2. id quod exemplo manifestum sit, si enim aliquis petat ab aliquo, vt pium opus in indigentem exerceat, vel parochus pro vñis, aut defundis orationes fieri iubeat, certum est illum non esse facturum illa pia opera, nisi ea ab ipso alias peteret, & ob eam petitionem principaliter moueretur, & tamen falsum est finem ipsius operis pij esse petitionem, sed potius charitatem, & Dei obsequium; finalis verò causa est non quæ agentem mouet, sed in quam eius intentio principaliter dirigitur, iuxta ea, quæ tradunt D. Thom. 2. 2. q. 2. art. 1. & q. 18. art. 8. Nam d. corol. 4. Conar. d. c. 20. n. 2. ac ne iduo beneficiarius licet ob distributiones principaliter moueatur, si tamen in illas eius intentio tanquam in pretium dirigatur, nulla daret culpa cum actus humani nō ex causis impulsivis, sed ex causis finalibus, in quas intentio fertur, speciem sortiatur, iuxta supradicta, quod

De Præbendis, & Dignitatibus, Tit. IV. 181

quod si per contrarium beneficiarius in distributionem tanquam in proximum, & immediatam operis finem suam dirigat intentionem, & ita ex pretio velut ex causa finali moveatur, simoniam incurrit, quia iam spiritualia pro temporalibus commutatur, & hoc modo explicanda est hæc glossa cum D. Thom. & ceteris ibid. citatis.

- 30 In ead. gloss. ibi, *Sed contrarium credo, &c.* Collige ex gloss. hunc text. respectu restitutionis non comprehendere eos, qui ante illam distributionem malè receperunt, quam vltra Doctores in presenti sequuntur Domin. & Franch. in c. 1. de postul. Præstat. hoc lib. Felin. in cap. ult. n. 5. & 6. de censur. Non obstat quod cum ex rei natura huiusmodi distributionum restitutio esset facienda, videbatur dicendum teneri ad restitutionem etiam illos, qui eas ante hunc text. receperunt, quia responderetur quod licet ex rei natura sit restitutio facienda, tamen aliquando occurrente legitima causa talis restitutio circa præterita ex mente legislatoris remissa censetur, constat autem in hoc text. legitimam causam adesse, nempe contrariam consuetudinem, quæ communi errore licita reputabatur, & ea inducit Pontificem ut solummodo veterior verbis futurum tempus denotantibus, cuiusmodi sunt illa, *contra huiusmodi nostram consuetudinem receperit.*

Episcopum nullam habere iurisdictionem, per donationem enim tali modo factam huiusmodi Ecclesiæ in iurisdictione Episcopi exemptæ reperiuntur, potè quia per illam tam quoad iura parochialia, quam quoad Episcopalia, & sic quoad iurisdictionem monasterio subiacentem. Concil. Trid. sess. 2. c. 5. de Regul. c. 11. ac proinde statim illa donatione Ordinarius nullam in exemptos iurisdictionem valet exercere, iuxta d. c. 1. de priuileg. hoc lib. sic venit intelligendus text. in cap. gravi, de offic. ordin. non sic dicas de aliis Ecclesiis, in quibus non obstat donatione facta Religiosis Episcopis, in illis ius retinet Episcopale, & licet ad Religiosos quantumcumque exemptos dicantur pertinere, adhuc tamentatione illarum in ipsos non obstat exemptio- nis privilegio quoad congruum sustentationem, & præsentatis designandam exercere potest iurisdictionem, arg. l. 1. ff. de auctoritat. tutor. cum in effectu repellendo aliter præsentatos non in ipsos præsentatos altem directè, sed in Ecclesiis decatur iurisdictionem exercere, & ita tenent in effectu Domin. & alij hic, tenent Panorm. in cap. de monachis, n. 6. hoc tit. Fuch. Joce citat. Amplia text. procedere etiam in aliis ad quosvis aliquo speciali pertinet institutio Ecclesiæ, ut addidi ad d. cap. de monachis. Limita non procedere in Vicariis temporalibus, ut dixi ad Clem. 1. de irregul.

De Præbendis, & Dignitatibus.

TIT. IV.

S V M M A R I V M.

- Religiosorum etiam exemptorum ad præsentationem non debent in Ecclesiis ipsorum Rectores institui, nisi primo tantum eisdem assignentur unde vacantibus onera subire possint, & congruè sustentari, nec valet contraria consuetudo.
- Episcopus potest præsentatum rescire, intelligendo ut ibi.

C A P. Suscepti. I. Clem. IV.

- A**D præsentationem Religiosorum etiam exemptorum non debent in Ecclesiis ipsorum Rectores institui nisi prius illis assignentur unde possint sustentari, Episcopalis iura solvere, & alia onera portare, non obstante consuetudine in contrarium. Colligitur ex Ordin. Archi. i. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Butz. Domin. Monach. Franch. Violan. in ration. lib. 3. pag. 96. Alagona in compend. pag. 383. remissive Ximen. in concord. p. 1. & 2.

2. *Tam exemptos, &c.* Collige ex text. Episcopum posse rescire præsentatum per Religiosos exemptos absque congrua sustentatione, ita gloss. Domin. Anch. n. 1. Franch. & reliqui in presenti, Abb. in cap. extirpanda, §. qui verò, & in cap. de monachis, vbi Doc. n. 1. sup. hoc tit. Card. per text. in Clem. 1. de irregul. Rot. non decis. 2. d. de præb. Rebuff. in præxi. tit. de Vicariis perpetuis, n. 2. 1. Paul. Fuch. de visit. lib. 2. c. 16. n. 1. Linn. Illi ergo ut procedat in exemptis illis Ecclesiis, in quibus exempti solum iurisdictionem retinere solent, non verò in illis que in totum, & pleno iure ad ipsos pertinent dicuntur de primo patet si expensas præsentationum omnes Ecclesiæ proventus habuerunt fore, nullòque Religiosus præsentantibus esse applicandos, de secundo idem patet, constat namque in talibus Ecclesiis Rector. Collect. Tom. I V.

S V M M A R I V M.

- Beneficia vacantia in curia alim quàm Papa conferre non potest, & si factum fiat, falsum est irritum.
- Papa est dominus beneficiorum, ut ait ad libitum de illis disponente possit.
- Verba, libera dispositio, significant potestatem omnibus vinculis solutam.
- Beneficia Ecclesiastica sunt indita à iure positiva.
- Beneficia Ecclesiastica inter bona Ecclesiæ computantur.
- Papa in beneficiis quicquid voluerit primare, mutare, & extinguere potest.
- Papa potest præuenire ceteros collatores inferiores.
- Papa potest sub conditione etiam de futuro, & quæ non infir, alternatiuè, copulatiuè, & ad tempus collationem facere.
- Doctores tenentes Papam non esse dominum beneficiorum, sed dispensatorem refringunt.
- Ordinarium, seu alium præter Papam non potest præferre, seu conferre beneficium vacans in Curia.
- Ordinarium si provideat de beneficio, quod vacans in Curia, promissum non habebit tamen coloratum.
- Reservatio statuta in hoc text. de beneficiis vacantibus in Curia non comprehendit beneficia iurisdictionis laicorum.
- Beneficia regularia non veniunt in reservatione beneficiorum in Curia.
- Reservatio de beneficiis vacantibus apud Sedem non habet locum in beneficiis de Vrbe.
- Statutum sen municipalis lex idem differtens, quod ius commune, addit speciale vinculum.
- Beneficia electiva comprehenduntur sub reservatione huius text.
- Curia Romana, seu Papa ibi dicitur esse ubi est Papa, & non ubi est auctoritas, seu Concilium Papa.
- Diocesis, specialis, non est idem quod episcopium.
- Episcopus, & Abbatia non comprehenduntur sub reservatione reservationis in Curia.

C A P. Licet Ecclesiarum. II.

Beneficiorum omnium, quæ vacant in Curia, collatio pertinet ad summum Pontif. & si loco fiat, factum

factum est irritum. Colligunt ex Ordin. Lsp. Abb. Arelid. Gemin. Anchar. Hort. Joan. Andr. Do. in. Monach. Franch. Vianar. raron. lib. 3. pag. 69. Alapona in compend. pag. 383. remissioe Casal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

2. *Plenaria dispositio, &c.* Collige ex text. Papam esse dominum beneficiorum, itave ad libitum de illis disponere possit, ut per gloss. verbo *veri Dei in cap. quanto, de translat. Prælati*, gloss. verbo *ex quoque in cap. si co tempore, de elect. hoc lib. gloss. verbo à Romano Pontif. vbi Domin. n. 16. in cap. si gratia, de rescript. eod. lib. Felin. in cap. qua in Ecclesiis, n. 39. de consue. Decid. n. 26. & in cap. ult. num. 8. de confirm. vtili, & cons. 640. n. 5. & cons. 419. n. 14. Abbas fuit quasi. q. 1. n. 1. Mant. dialog. 10. Isid. in l. quater, n. 13. C. de rei vendic. Duenn. reg. 72. Catd. m. 1. & reliqui scribentes in Clem. 1. ut lue pendente, Anton. Burg. in rubr. de imp. & vend. Hippol. sign. 21. & 614. incip. Credo te scire, Gom. in reg. de non tollendo iure questio. q. 1. vers. illud tamen, vbi Mandol. q. 4. n. 3. Simonet. de rescript. q. 2. n. 1. cum segg. q. 10. à n. 4. & q. 17. col. 1. Nicol. Garc. de benef. p. 1. c. 1. n. 1. & p. 8. c. 2. num. ult. Rojas in epistola inest. c. 23. n. 14. Fulch. de visitat. lib. 1. c. 9. n. 3. Gabriel. de iure questio. concl. 1. à num. 9. Flamin. de resignat. l. 1. q. 4. num. 34. & lib. 5. questio. 6. num. 128. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. §. 1. proem. n. 33. cum segg.*

3. Pro quibus ultra predicta verba huius text. perfectam, & absolutam potestatem significantia, cui nil deest, arg. text. in cap. si omnia 6. q. 1. & in l. si arborem 16. §. de servit. vbi in facie primo text. d. l. Clem. 1. in fine, ibi, *libera dispositio*, quæ verba significant potestatem omnibus vinculis solutam, ex doctrina Bartan l. 1. C. de sacros. Eccles. & exemptionem ab aliquo impedimento, iuxta doctrinam gloss. verbo *liberè* in Clem. du. du. de sepul. resoluunt Tiraq. in l. si unquam, verbo *revertatur*, n. 119. Cald. Petreia de rescript. euseph. q. 8. n. 10. & constat dominum illius dñi, qui de se libetam habet dispositionem. Facit præterea quod beneficia Ecclesiastica sunt induta à iure positio, ex can. Ecclesiæ 13. q. 1. tradunt Marfil. de reddit. p. 1. c. 8. à princ. Schol. de benef. p. 1. q. 2. Molcan. de maiestate militantis Ecclesiæ, lib. 1. p. 3. c. 1. pag. 418. Azor. in suis moral. p. 2. lib. 9. c. 1. q. 1. & constat Papam iuris positio constitutionem ad libitum posse tollere, ex cap. *potius, de concess. prob.* Abb. in cap. post transactionem, n. 26. de renunc. & in cap. iustit. à n. 13. de rescript. spul. Nauat. in man. c. 11. n. 7. Albert. de agnos. q. 2. à n. 32. Borgol. de irregul. tit. de homicid. à n. 10. faciunt omnes supra citati, unde beneficia ad libitum eo modo tollere possit dictandum est.

5. Tercio facit, quia beneficia Ecclesiastica inter bona Ecclesiæ computantur iuxta resoluta in reg. beneficium, de reg. ur. lib. 6. & constat bona Ecclesiæ à libera Pontificis dispositione pendere, ex text. in cap. *consilia per modum* q. 9. 3. quæ quidem nequaquam fa. iunt nisi domini. Postremo facit, quia Christus Dominus potestatem, quam habebat, Petro, & successoribus tradidit, patet ex illo Ioan. 10. *sicut me misit pater*, &c. & propterea vices Dei in terris gerunt, docet Concil. Trid. sess. 6. c. 1. de reform. Cardan. d. Clem. 1. n. 3. Gom. in c. 1. à n. 36. de consue. hoc lib. Fulch. de visit. l. 1. c. 2. n. 2. & constat Christum Dominum dominum habuisse, & habere in rebus Ecclesiæ, iuxta illud Apocal. c. 17. *Rece regem*, & ex illo Psalm. 21. *Regnum ipsius dominabitur omnibus*, text. optin. in cap. qui Christi 12. q. 2. & in cap. cum secundo n. 1. ibi, de patrimonio Christi, hoc cit. & in cap. cum ex 34. de elect. hoc l. gloss. verbo *salus*, & ibi, Abb. Conar. in cap. cum in officio, n. 1. de testam. 6. Marfil. de reddit. p. 1. c. 23. n. 2. sic alibi predicti aiunt

posse Pontificem in beneficiis quicquid vultuerit privare, mortare, & extinguere, prout in specie tradunt Simon. vbi sup. q. 2. n. 6. Gig. d. q. 10. n. 6. Dec. in cap. ult. n. 8. de confirm. vtili, metu quos refert Pinel. in rubr. de rescript. vendit. p. 1. c. 1. n. 29. quæ quidem nisi dominus esset non fecisset.

Eff. aut huius plenarie potestatis Papæ in beneficiis suis quomplures. Primò potest prævenire ceteros collatores inferiores, Clem. dudum, §. *verum, de sepul.* Roman. cons. 298. n. 2. Flamin. de regn. lib. 1. q. 10. à n. 53. & lib. 7. q. 11. à num. 6. Menoch. cons. 183. plures, quos refert, sequitur Nicol. Garc. de benefie. p. 1. c. 1. num. 8. Azor. cons. 7. num. 8. & à num. 14. Luca de univers. & capell. lib. 2. n. 10. num. 14. Azor. d. lib. 6. c. 25. q. 1. & 10. Secundò potest sub conditione etiam de futuro, & quæ non inest, alternativè, copulativè, & ad tempus collationem facere cap. *pastoralis* 7. q. 1. cap. *quoniam, de Presby. non baptiz.* Schol. d. 20. num. 2. & 3. Azor. d. c. 16. q. 1. plures quos refert, & sequitur Nicol. Garc. de benefie. p. 8. cap. 2. num. ult.

Verùm contrarium, imo Papam non esse dominum absolutum beneficiorum, tenentur S. Thom. 2. 2. q. 100. art. 1. & q. 6. art. 2. Emman. Scot. lib. 8. n. 20. Nauat. de spul. §. 1. Sor. de iust. lib. 1. q. 6. art. 2. Sola. de benef. p. 2. q. 1. n. 26. Pinel. in rubr. C. de rescript. vendit. p. 1. c. 2. n. 40. Corral. de benef. p. 1. c. 1. à n. 2. Gambat. de offi. Legati, lib. 10. n. 185. & seg. Sacrament. lib. 1. foli. c. 8. n. 25. Salzed. ad Bernard. reg. 109. ampl. §. ob exceptionem B. Pauli ad Constitutionem 1. ad Cer. cap. 4. ibi, *Sic nos transmissimus*, &c. & ad Cor. cap. 9. ubi, *Disposuimus tibi credere*, & 2. ad Cor. cap. 1. & cap. ult. ibi, *Secundum potestatem mihi traditam*, & facit illud Luca 12. ibi, *Quis putat esse fidelis dispensator*, propter quæ hæc sententia non caret probabilitate, sed prima receptetur.

Præter Romanum Pontificem.] Collige ex text. Ot. 10. dinarium, seu alium præter Papam non posse promittere, seu conferre beneficium vacuum in Curia, idem probat reg. 5. Cancel. gloss. verbo, *sine ad nos in Clem. pen. de præbend. Anchar. n. 1. Franchon. Domin. & reliqui scribentes in present. Rot. nova decis. 1. q. 5. de ritum parum. Card. in Clem. 1. ut lue pend. in prae. & n. 17. Rebuff. de novat. q. 1. c. 1. 2. Simon. in trakt. de rescript. q. 3. c. 1. idem Rebuff. in praxi tit. de rescript. num. 2. Coar. præf. c. 16. n. 7. Gom. in reg. de triennali, q. 11. Flamin. de resignat. lib. 2. q. 16. n. 18. Card. Tsch. tom. 1. lib. 4. caus. 76. Valsæ conf. 163. n. 5. Azor. in suis moral. p. 2. lib. 7. c. 10. q. 9. Zetol. in praxi Episcop. p. 1. verbo *beneficium, vers. ad secundum*, pag. 38. Nicol. Garc. de benefie. p. 1. c. 1. n. 68. Ego ipse de offi. & potest. Episcop. p. 5. alleg. 5. n. 22. Vide q. Ordinaris provident de beneficiis, quod vacavit in Curia, provisionis non habebat dualum coloratum, ut per Valsæ conf. 79. num. 7. & seg.*

Limita primò in beneficiis inirregularitatem laicorum, nam licet reservatio hæc iure communis statuta de beneficiis vacantibus in Curia comprehendat beneficia inirregularitatem Ecclesiasticorum, non tamen afficit, nec includit beneficia inirregularitatem laicorum, ut per gloss. in present. verbo *collatio*, tradunt Lsp. alleg. 96. Ioan. I. op. in trakt. de beneficiis vacant. in Curia, §. 1. Rebuff. de novat. q. 2. 1. Roeb. de irregular. verbo *competentes*, q. 14. n. 14. Con. præf. c. 16. n. 2. post princ. Spem. in speculo testam. gloss. 1. princ. n. 4. 1. Azor. d. l. c. n. 1. tit. 6. l. 1. nova recep. Cal. Petreia in rescript. pen. Pensaranda. n. 1. Petreia 12. vers. *distinuit etiam* si 6. lib. 1. Ord. pag. 110. Causal. cum contra comm. tom. 1. q. 897. n. 452. cum segg. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 17. n. 2. Cened. d. collect. 2. 1. num. 2. Ego ipse d. alleg. 37. n. 26.

Limita

De Præbendis, & Dignitatibus, Tit. IV. 183

- 13 Limita secundò in beneficiis Regularibus, quæ non veniant in reservatione beneficiorum in Curia, vt per Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. n. 11. quem refero ego ipse ad leg. 17. n. 19.
- 14 Limita tertio in beneficiis de Vrbe, in quibus locum non habet reservatio de beneficiis vacantiis apud Sedem, vt per Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 13. n. 14. quem refero ego ipse ad leg. 57. n. 12.
- 15 Nos itaque laudabiles, &c.] Notatur ad hoc, quòd statutum, seu municipalis lex id disponens, quòd ius commune, addit speciale vinculum, & maiorem vim iuri communi, vt per Conar. præf. c. 7. n. 4.
- 16 *Ipsum electis, &c.*] Ergo beneficia electi comprehenduntur sub reservatione huius cap. vt tenent Colm. in pragm. sanct. sit. de elect. cap. licet. 5. statim, verbo obstatia, Nicol. Garc. de benef. p. 5. c. 1. n. 119.
- 17 In Curia Romana.] Nota in reservatione huius cap. de morientibus apud Sedem nullum constitui ad effectum reservationis differentiam inter Urbem & Romanam Curiam, nisi in limitatone calum expreſſorum in secunda parte, cap. præf. inf. hoc tit. & lib. vt firmavit Rot. in Sakuen. benef. 24. Martij 1631. coram R. P. D. Vernispio, & in Clusina Parochialis 28. Iunij 1612. coram R. P. D. meo Pitouano. Coria Romana, seu Papæ ibi dicitur esse ubi est Papa, & non ubi est aedificia, seu Concilium Papæ, vt docent Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 13. 5. 1. n. 2. D. Harbol. in l. 2. §. legatus, n. 16. ff. de iudic. Quicquid dicant Petri l. 3. n. 19. lib. 5. Ordin. pag. 189. Nicol. Garc. de benef. p. 5. c. 1. n. 387. & relati à Cened. ad Sextum collecti. 21. n. 4.
- 18 *Specialis, & expressa.*] Ergo non omnino idem est specialis, & expressa, vti per Tiraq. de iur. mariti, gloss. 7. n. 149.
- 19 In gloss. Dignitatum, ibi, Quid de Episcopis, nunquid comprehendantur hac constitutione, &c. Notatur ad hoc, quòd sub reservatione vacationis in Curia non comprehenduntur Episcopi, & Abbates, quia sunt speciali nota digni, vt per Monach. n. 1. & Prob. ad emm. n. 41. & 48. in præf. Lap. alleg. 48. vbi Mandol. lib. B. Colm. in pragm. sanct. sit. de elect. cap. licet, 5. statim, verbo obstatia, Franc. Marc. decis. 111. l. 2. n. 3. p. 1. Petr. Gregor. de re benef. c. 2. §. n. 1. In Abbatibus monasterium tenent Dom. hic, n. 10. Simonet. q. 11. Gonzal. gloss. 9. n. 35. Nicol. Garc. de benef. p. 5. c. 1. n. 124.

S Y M M A R I U M.

1. Papa si beneficia vacantia in Curia non causet infra mensem à die vacationis, illi ad quos collatio pertinebat, poterunt illa conferre.
2. Text. in præfati an sit sublati per Extravag. 1. de puzbend. inter communes, ostenditur.
3. Capitulum non potest conferre beneficia vacantia in Curia Romana, quæ Papa intra mensem non conſtituit.
4. Clausula Non obstantibus statutis Ecclesiæ, non tollit statuta per Papam edita, seu confirmata.
5. Dies termini non computatur in terminis si lex ipsa tempus statuenti declarari non computatur.
6. Ordinarius post lapsum mensem potest beneficia in Curia vacantia conferre.
7. Papa nullum tempus est præfixum ad conferendum, nisi in beneficiis vacantiis in Curia.
8. Iurisdictione voluntaria, quæ comperat iure speciali, vel privilegio, nullus virores extra territorium.
9. Dicitio, apud pro in. accipitur.

Barbol. Collect. Tom. IV.

10. Beneficium vacare in Curia, & apud Sedem an differat.
11. Mensis de quo in hoc text. currit à die vacationis, non notitia.
12. Tempus præfixum in negligentiam adim, non excusis ignorantis, vel impedito, sedus quando non in odium negligentis, sed in aliteri fauorem præscribitur.
13. Fausorabilis, & extendenda materia, quomvis correlloria, dicitur ubique agitur de redeundo ad ius primarium, sine communi.
14. Dies termini non computatur in terminis quando adiungitur numero dierum, vel mensium cum dicit. A, vel Ab.
15. Vicarius Episcopi habens facultatem conferendi beneficia potest ea conferre extra propriam diocesim.
16. Episcopus extra suam diocesim existens potest beneficia vacantia in sua diocesi conferre.
17. Episcopus non potest potestatem conferendi beneficia committere alteri, quon eius Vicario generali.

C A P. Statutum. III.

Episcopi per se, vel si in remotis degant per suos Vicarios generales existentes in diocesis, possunt post mensem conferre dignitates, & beneficia vacantia in Curia si non fuerint prius per Papam collata, immo merum à die vacationis, dummodo Vicariis hoc sit legitimè commissum. Colligant ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Borr. Domin. Monach. Anchar. Franch. Vinian. rariu lib. 2. pag. 70. Alagona in compend. pag. 184. remissive Casal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Textum in præfati, sublatum esse per Extravag. 1. de præbend. inter communes, quæ incip. Pia sollicitudinis, ubi statuitur quòd beneficia vacantia apud Sedem etiam post lapsum mensis sint Papæ reservata tradunt Rot. decis. 1. ante n. 1. de præbend. in nouis, Miles in reperi. verbo beneficia reservata vacantia in Curia. Lap. alleg. 96. in princ. Simon. de reservat. q. 10. num. 3. Gom. in reg. de trien. q. 3. n. 5. vers. & ideo ob eam causam. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. 5. §. præf. n. 1. 48. Rot. in Clusina Parochialis 28. Iunij 1632. coram R. P. D. meo Pitouano, in fin. Verum An. de Falcon. q. 4. princ. effusum 6. n. 2. ant. non esse magnum peccatum tenere quòd text. in præfati non sit derogatus per d. Extravag. eo quòd Bonifacius voluit inseri hunc text. in hoc libro sexto Decretalium, & si esset abrogatus, non inferretur, vt dicit idem Bonifac. in præfatio huius libri in fin. ibi, Nullas alias præter illas, quæ inferuntur, aut specialiter referuntur in eo Decretales, aut Constitutiones à quibusque nostris prædecessoribus Romanis Pontificibus post editionem dicti voluminis promulgatas receptari veliteris, aut pro Decretalibus haberi, præsertim quia d. Extravag. 1. est eiusdem Bonifacii de anno primo sui Pontificatus, & longè postea fuerit compilatus hic liber sextus, videlicet anno quarto, nonis Martij, & ideo cum in hoc libro non repetitur inserta dicta Extravagans, sed hic text. dicit ille auctor quòd ipse Bonifacius ex aliqua causa motus voluit text. hunc observari, dubitauerunt de dicta reservatione Zerol. in praxi Episc. p. 1. verbo beneficium, §. 3. dñb. 4. & p. 2. verbo reservatio, §. 7. Nicol. Garc. de benef. p. 5. c. 1. n. 99.

¶ Et q. ad quos, &c.] Notatur ad hoc, quòd Capitulum non potest conferre beneficia vacantia in Curia Romana, quæ Summa. Pont. intra mensem non conſtituit, vt per Azor. inſtit. moral. p. 1. lib. 1. c. 18. q. 7.

Statuta non obstant prædictis.] Notatur ad hoc, quòd clausula. Non obstantibus statutis Ecclesiæ, non tollit statuta per Papam edita, vel confirmata, vt per

Q 2 Beunoz.

Bronor. à Sole in locis communibus, veris clausula, n. 11. & alios per me citatos in tract. de claus. vsufreq. claus. 84. n. 1. in ult. in press.

Ad hoc, quod dignitates, &c.] Notatur ad hoc quod dies termini non computantur in termino, si lex, aut constitutio ipsa tempus statuentis dicitur non computari, vt per Tiraquel. de reuol. leg. §. 1. gloss. 11. num. 42.

Ea conferre valeant, &c.] Notatur ad hoc, quod si Papa non confectus post lapsum mensis, potest Ordinarius conferre beneficia in Curia vacantis, vt per gloss. Anchar. Domin. & reliquos in praesentia, Gom. de expellat. n. 2. & in reg. de criminali, q. 11. Simon. de reuerentia q. 15. Rebou. in praxi benef. tit. de reuerentia. n. 1. Saphil. de literis gratis, in praxi. n. 20. & tit. de vi. & offitum clausula, §. sexis sequitur, n. 7. Mallob. in p. acc. habendi concorsum, reg. 7. dub. 28. vbi ait hodie literas de beneficiis vacantibus in Curia datari sub die obitus, Aloy. Rice. in decis. Curia Archiepiscopi. Napol. de off. 17. n. 1. p. 1. Ioan. à Cochier. super reg. 1. Cancell. n. 2. vers.

prima igitur, Nicol. Garc. de benef. p. 5. c. 1. n. 96. non operantur tamen hae restrictio ad mensum, vt post mensum omnino excludatur Papa, vt conferre non possit, sed ad hoc tantum, vt post hunc mensum moras Ordinarii vtiuersis non censentur ligatae, & id eo potest Papa moram purgare in conferendo beneficia vacantia in Curia, quae intra mensum non conuenerat, si tamen res sit integra; ita Mallob. in praxi habendi concorsum, reg. 7. dub. 29. secundum Romanam impress. quos tecto ego ipse de off. Episcop. p. 3. alleg. 57. sub n. 24. iuxta Lugdunens. impress. & hoc habet tantum locum in reuersu propter vacationem in Curia, in ceteris autem nullum tempus est Papae praefixum ad conferendum, vt per Franch. hic, n. 6. Granor. ad Simon. q. 27. n. 14. Gonzal. ad reg. 3. Cancell. §. 1. prem. à n. 145. Nicol. Garc. d. c. 1. n. 97. Ego ipse de off. & potest. Episc. p. 3. alleg. 57. sub n. 24.

In coram diocesibus existentibus.] Notatur ad hoc, quod nullus extra territorium vni valet voluntaria inuicidatione, quae competat iure speciali, vel privilegio, vt per Cond. lib. 3. var. c. 20. n. 9. vers. ceterum.

In gloss. In Curia, ibi, & sic idem est dicere in Curia, quod apud Sedem. Ergo dictio, apud pro in, accipitur, iuxta tradita per Cened. post lib. praxi. & Canon. quast. sing. 19. n. 6. & per me in tract. de dist. in vsufrequent. dist. 40. n. 5. secundum Lugdun. impress.

Notatur etiam ad hoc, quod idem est vacare beneficium in Curia, & apud Sedem Apost. vt per Conar. praxi. c. 36. n. 2. vers. ceterum. Sed an hoc verum sit, & quae detur differentia inter vnum, & alterum modum, dixi de off. & potest. Episc. p. 3. allegat. 57. post n. 24. secundum Lugdun. impress.

In gloss. Numerandum, ibi, est ergo expressum istud tempus non à tempore scientiae, sed vacationis currere. Notatur ad hoc, quod mensis, de quo in hoc text. currit à die vacationis, non notitiae, vt per Zetol. in praxi Episcop. p. 2. verba reuerentia, vers. decim. Licet autem tempus praefixum in negligentiam ordinum non curat ignorantia, vel impedimento, tamen secus est quando non in odium negligentiae, sed in alietis fauorem praescribitur, vt per Sanch. de matrim. lib. 7. dist. 37. num. 19.

In ead. gloss. ibi, Item per hanc reditur ad ius commune, &c. Notatur ad hoc, quod quando igitur de redendo ad ius primatum, siue commune, etiam si materia correptoria sit; semper dicitur fauorabilis, & excludenda, vt per Nicol. Encard. in loc. à ratione legis larga, n. 29. Cor. ion. euf. 99. num. 3. Ofalch. Pedem. decis. 147. n. 20. Villag. in tract. de extens. legum rubr. de extens. legis correctionis, n. 9. & rubr. de extens. legis cor-

rect. & panalis simul, à n. 72. Conar. lib. 3. var. c. 6. n. 42. Tiraq. de iurprimog. q. 24. n. 6. Menoch. conf. 187. m. 16. Sanch. de aliment. tit. 1. q. 15. n. 193. Gonier. conf. 11. n. 37. Cold. Pereira in l. si curatorem, verbo, vel adiutorij de lo, n. 82. & de resolut. emphyt. c. 13. n. 11. & c. 14. n. 25. & de empt. c. 9. n. 8. & c. 33. n. 53. Sanch. de matrim. lib. 1. dist. 12. n. 2. Fanin. fragm. crimin. p. 1. lit. E, n. 86. & constitutio, quae reducit materiam iuxta terminos iuris antiqui, non potest diu irritabilis, neque odiosa, vt per Butt. in cap. olim, per illum text. de verbor. signif. Rip in l. si constante, n. 61. ff. solut. matrim. Felin. in cap. cum accepissent, col. 2. n. 3. de confus. Ofalch. decis. 147. n. 20. Deue Alex. cas. 127. n. 6. lib. 6. quod refert Ro. in Sabinen. Castri montis Rotundi 8. Februarij 1627. coram R. D. meo Coccino Decano in vers. fuit praeterea.

In ead. gloss. ibi, Tertium quid non sit computatio de mensura ad momentum, &c. Notatur ad hoc quod dies termini non computantur in termino quando adiungitur numero dictum, vel mensium eum dict. A, vel Ab, vt per Tiraquel. de reuol. leg. §. 1. gloss. 11. num. 51. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 161. num. 1. & 2.

In gloss. Per se ipsos, ibi, qui statim cum vacabant beneficia, &c. Notatur ad hoc, quod Vicarius Episcopi habens potestatem conferendi beneficia, potest ea conferre extra propriam diocesim, vt per Boët. decis. 10. Cop. lib. 1. var. c. 20. n. 8. Gonzal. ad reg. 3. Cancell. gloss. 6. n. 3. Stephan. Gratian. discept. forens. c. 127. n. 1. cum segg.

In gloss. In remota, ibi, & dixerunt quidam per hanc literam quid quis extra suam diocesim existens, &c. Notatur ad hoc, quod Episcopus extra suam diocesim existens potest conferre beneficia vacantia in sua diocesi, vt per Conar. d. c. 20. n. 8. Zetol. in praxi Episcop. p. 1. verba beneficia, vers. ad remota, pag. 13.

In gloss. Id eandem. Notatur ad hoc, quod Episcopus non potest potestatem conferendi beneficia committere alteri, quam eius Vicario generali, vt per Cond. lib. 3. var. c. 20. n. 6. ad finem.

S V M M A R I V M.

- 1 Compendium huius text. referunt.
- 2 Praefatio facienda est non in pensione, sed in beneficiis, ubi mandatur praedari vsque ad certam summam.
- 3 Pensio in dispositionibus odiosis non venit appellatio ne beneficii.
- 4 Cathedralis Ecclesia continetur in mandato de prouidendo in aliqua Ecclesiarum diocesi, vel ciuitate.
- 5 Canonizatum, vel prebendam habere in Ecclesia Cathedrali est magnus honor, & praeminentia.
- 6 Declinator text. in esp. pro illo tum 11. hoc titum Decret.
- 7 Cathedralis Ecclesia continetur in mandato de prouidendo in aliqua Ecclesiarum prouincia.
- 8 Dist. vique, ubi ponitur in literis, venit asensum.
- 9 Nomin. Sancti exprimi non solet in Cathedralibus Ecclesiis, sed in inferioribus sic.

C A P. Quamvis. IV.

Papa quando scribit alicui Praelato, vt prouideat alicui vsque ad certam summam, v. g. centum aureo

useorum, Prælati non possunt providere de hac summa in pensione super beneficio, nisi in literis fiat expressa mentio de pensione, sed debet providere in beneficio. Literæ tamen super obtinendis beneficiis debent strictè interpretari, quia sunt ambiciose, & odiosæ, & Papa mandans quod quis provideat de beneficio in aliqua Ecclesia Civitatis, vel Diocesis, non intelligitur in Ecclesia Cathedrali, licet aliis sub nomine Ecclesiarum Civitatis intelligatur Cathedralis. Cum vero mandatum aliquem providei in aliqua Ecclesia promittitur, tunc intelligitur etiam Cathedralis, & Metropolitana. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Berr. Anchar. Dominic. Monach. Franch. Vin. in ration. lib. 3. pag. 71. Alagona in compend. pag. 348. remissus Casal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

1. *Non in persona, sed in beneficiis, &c.* Collige ex text. quod in mandato de providendo videtur ad certam summam non in pensione, sed in beneficiis promissio facienda est, ita gloss. *in pensione*, Domin. Anchar. & Franch. n. 2. in presenti. Catdin. in Clem. per litteras n. 9. in fine hoc tit. Gom. in tract. de expectativis, n. 92. Gig. de personis, q. 28. Intellige ut procedat in literis, seu mandatis, quæ ad impetrantis petitionem conceduntur, patet si expensas huiusmodi licitas esse quidem odiosas, nam licet solius liberalitatem concedentis nullius testij continant præiudicium, & sic favorabiles videantur, merito tamen odiosæ sunt censendæ ob ambitionem, quam continet ex parte impetrantis, instat reg. text. in l. si quemquam 30. vers. tantum, C. de Episcop. & cleric. farentur test. in presenti, ibi, *ambitiosæ*.

3. *Impetrantes, ac proinde ad pensiones non esse extendendas, ut text. habet:* licet enim verum sit in depositionibus odiosis venire ea, quæ ea laza verbi significatione continentur, tamen pensio cum nullo modo sit beneficium Ecclesiasticum, appellatione beneficii Ecclesiastici, nec ea laza significatione, nec aliquo modo continetur, per ea quæ resoluimus Rebuff. in tract. de pacificis possess. q. 1. c. 4. & in tract. de nomin. q. 9. num. 36. Azoued. l. 1. m. 5. tit. 4. lib. 1. nova recap. Flamin. de resignat. benef. lib. 1. m. 69. & lib. 2. q. 1. §. 4. m. 11. & lib. 11. q. 4. num. 31. & seqq. Quintanad. Ecclesiast. lib. 1. c. 3. n. 13. Gonzal. ad reg. 3. Cancel. gloss. 5. §. 5. num. 2. Azot. in fin. moral. p. 2. lib. 3. §. 9. 2. & lib. 8. cap. 5. q. 4. Sotz. tom. 5. de censuris, disp. 1. §. 5. §. 1. m. 1. Aloyf. Ricc. in collect. decis. part. 2. collect. 4. 25. & in decis. Curia Archiepisc. Neapol. decis. 71. n. 4. p. 2. Flores de Mena var. lib. 1. q. 23. m. 35. Ricc. de iure personarum, lib. 5. c. 19. m. 6. Gailenz. conf. 36. à num. 16. Anton. Fabr. in praxi & theoria beneficiorum, de pension. benef. à n. 1. Sebast. Car. in releit. de Ecclesiast. hierarch. p. 3. disp. 14. §. 13. à princip. Ego ipse de appellat. in verborum utriusque iuris significat. appell. 32. n. 2. & de iure Ecclesiast. lib. 3. c. 11. de pension. à princ. & const. text. in presenti, agere de beneficiis Ecclesiasticis, potest esse adversaria, tamen de qua hic. Amplia procedere in beneficiis Curatis, in illis enim virtute literarum provisionis non est facienda sicut in pensionibus, ut test. dicitur de quo vide dicta ad cap. cum in illis 16. in princip. infra hoc tit. Limita text. non procedere quando literæ Motu proprio conceduntur, de quo vide posita ad cap. si pluribus 24. infra hoc eod. tit.

4. *Quoniam sub nomine Ecclesiarum, &c.* Collige ex text. quod in mandato de providendo in aliqua Ecclesia Cathedrali, vel civitatis, non continetur Ecclesia Cathedralis, ita gloss. verbo *inclusa*, Domin. n. 2. Franch. n. 5. & reliqui in presenti. Abb. in cap. postlasti, n. 2. vbi Dec. n. 6. de rescript. idem Abb. in cap. ult. n. 6. hoc tit. Catdin. n. 8. in Clem. 1. de suppl. negl. Præl. Staphil. de literis gratis, tit. de forma expectativarum, à nova forma à n. 32. Simon de rescript. q. 11. n. 7. Coar. in cap. Barbof. Collect. Tom. I V.

alma mater, p. 2. §. 1. n. 4. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 9. n. 5. & gloss. 10. n. 1. Habere enim Canonicatum, vel Præbendam in Ecclesia Cathedrali est magnus honor, & præminetia, ut ex hoc recte colligitur Gom. in cap. statum à n. 24. de rescript. & Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 2. n. 39. Non obstat text. in cap. pro illorum 23. hoc tit. in Deverat. quia nullo modo variis intellectibus, quos adducit Staphil. vbi supra. num. 32. respondetur textum agere de mandato de providendo, quod secundum verba ibi prolata, & intentionem concedentis, comprehendebat Ecclesiam Cathedrali.

Secur. autem, &c. Collige ex text. in mandato de providendo in aliqua Ecclesia provincie contineri Ecclesiam Cathedrali, in gloss. verbo *provincia*, Dominic. n. 9. Anchar. n. 4. Franch. n. 8. & reliqui in presenti, sic limitatur hac text. in vers. *procedit*, propter rationem de qua hic. Amplia text. procedere quando mandatum providei in aliqua Ecclesia Patriarchatus Regni, tunc enim non solum in Cathedrali, verum etiam in Metropolitana est facienda provisio, ita Dominic. & Franc. dicitur locis.

In gloss. *Usque ad certum, ibi, & cum istud, usque, 7 ponitur in literis, intelligit quid veniat ascendit* Vide quæ dixi in tract. de dissolutionibus dictum. 436. secundum Lugdum. impressi.

In gloss. *Non extendit, ibi, quia in Cathedralibus Ecclesiis non solet exprimi nomen Sancti, sed in inferioribus sic.* Ita Menoch. de arbit. casu 201. n. 34. Rendin. in prompt. recepti. sentent. tom. 1. tit. 7. n. 18. vbi latè disputat, Rebuff. in tract. de nominat. q. 9. n. 6.

S Y M M A R I U M.

1. Beneficium saculare impetranti providetur de beneficio per saculares clericos usque ad præscriptionem legitimam possessæ.
2. Clerico saculari Prioratum impetranti simpliciter non providetur de consuetudine per Religiosos gubernatorem.
3. Possessionem continuam habere oportet ad inducendam præscriptionem circa statum, & qualitatem beneficii.
4. Beneficium Ecclesiasticum præscriptionem recipit.
5. Beneficij status ut præscribatur requiruntur tempus quadraginta annorum.
6. Beneficium saculare, quod antea per clericos saculares administrabatur, si per 40. annos continuè, & pacificè ab uno, vel pluribus Monachis in eo institutis suis gubernatum, in Regulare transformatur.
7. Beneficia Regularia dicuntur illa, quæ per 40. annos, consuetudine sunt regi per viros Regulares, & quæ per Regulares regi debent, ut n. 13.
8. Beneficium Regulare obtentum per saculares statio 40. annorum officium saculare.
9. Tempus 40. annorum sufficit, ut prædium assumat qualitatem rei libera.
10. Beneficium de sui natura manuale potest ex consuetudine effici perpetuum.
11. Aliter quis sufficiens indicetur ad confirmandum, & inducendum consuetudinem, ostenditur.
12. Beneficium Regulare non potest concedi clericis sacularibus, nec è converso.
13. Beneficia omnia sacularia in dubio præsumuntur, nisi Regularia præbentur.

CAP. Cùm de beneficio V.

- P** Aq̃a quando mandat aliquem provideri de beneficio confueto assignati Clericis secularibus, si legitime, & pacifice Clerici faculares possederint beneficium Regulare, itavt compleverint legitimam prescriptionem, id est, quadraginta annorum, potest de illis provideri. Item si scribatur aliquem Clericum facularem provideri de Prioratu, non potest provideri de Prioratu solito gubernari per Regulares, nisi hoc in literis canatur expresse. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Gemin. Ioan. Andr. Archid. Anchar. Butr. Domin. Monach. Franch. *Vitio in ration. lib. 3. pag. 72.* Alagona in *compend. pag. 384.* remissis Ximco. in *concord. p. 1. & 2.*
- C**ontinui.] Ergo ad inducendam prescriptionem circa statum, & qualitatem beneficii oportet continuum habere possessionem, vt per Barb. de *prescrip. 3. p. 6. princ. in princ. Coar. in reg. passif. p. 1. 9. 12. a princ.*
- P**er *prescrip. legitima. &c.*] Collige ex text. beneficium Ecclesiasticum prescriptionem recipere, vt per gloss. verbo *legitima.* Domin. Anch. notab. 4. Franch. & omnes in *presenti.* Scilicet de *benef. p. 2. q. 11. n. 127.* Gom. de *expetit. n. 68.* Scaphil. *ut de forme expellatarum super 43. forma. n. 4.* Rebuff. in *praxi benef. tit. Regularia beneficia.*
- E**t ad praescribendum statum beneficii requiri tempus quadraginta annorum, tradunt Anchar. in *princ. Franch. n. 5. in presenti.* Scaphil. d. 3. B. *forma. num. 4.* Rebuff. d. *ut Regularia beneficia. n. 1.* Fufch. de *visitat. lib. 2. c. 16. n. 14.* Cald. Pericita in *resp. pro Monasterio de Offera. n. 1.* Gutier. *pract. lib. 2. q. 18. num. 8.* Gonzal. ad *reg. 3. Cancell. gloss. 7. n. 8. & gloss. 8. n. 1.* Valac. *conf. 99. n. 4.* Vnde beneficium faculare, quod antea per Clericos faculares administrabatur, si per 40. annos continuè, & pacifice ab vno, vel pluribus Monachis institutus in eo fuit gubernatum, in Regulare transformatur, & Regulare dicitur, secundum Nauar. *conf. 3. d. n. 5. hoc tit.* Cald. Pericita de *renouat. q. 1. 5. n. 20. cum segg.* Gonzal. *dist. gloss. 7. n. 3. cum segg.* nam Regularia beneficia dicuntur illa, quae per 40. annos confueto sunt regi per viros Regulares, ex Rebuff. de *nominat. q. 1. 5. num. 23. & in praxi benef. tit. Regularia beneficia. num. 1.* Gonzal. *dist. gloss. num. 31.* Sic è conuersio beneficium Regulare obtenutum per faculares per annos 40. & ultra, efficitur faculare, Felin. in *cap. in nostra. num. 41. de rescrip. Achil. de Grassis decis. 3. num. 3. de rescrip. spelat. Cephal. conf. 358. n. 16. cum segg. & n. 20. lib. 2. Maliardus de *probat. cancel. 171. num. 1. 50. & 20.* Mar. Antonin. *var. resol. lib. 1. resol. 20. num. 5.**
- T**empus enim quadraginta annorum sufficit, vt praedictum assumat qualitatem rei liberae, ex Valac. *conf. 93. num. 4. & 11.* Et beneficium de sui natura manuale potest ex consuetudine effici perpetuum, & vice versa, vt per Gonzal. ad *reg. 3. Cancell. gloss. 5. 4. 6. n. 34. & 38.*
- A**b vno, vel pluribus.] Notatur ad hoc, quòd quauis in consuetudine regulariter binus actus requiritur, si tamen vnus tantum occurrerit, siue habuerit tractum successionum, ac continuationem per tempus requisitum ad consuetudinem inducendam, is, actus solus ad confirmandam, & inducendam consuetudinem sufficiens erit, vt per Molin. de *primog. lib. 2. c. 6. num. 26.* Gutier. *pract. lib. 2. quest. 73. num. 2.*
- N**on potest de Prioratu, &c.] Notatur ad hoc, quòd beneficium Regulare non potest concedi Clericis fa-

cularibus, vel è conuerso, Excolare Regularibus, vt per Anchar. n. 1. Franch. & reliquos scribentes in *presenti.* Concil. Trid. *sess. 14. de reform. c. 10. & sess. 25. de Regularibus. c. 21.* Selo de *benef. p. 1. q. 11. n. 130. & q. 58.* Gomel. de *expetit. num. 68.* Colim. in *pragm. Sanct. tit. de collat. 5. illi vero, verbo Religiosis.* Borgal. de *irregular. p. 1. q. 6. num. 23.* Rebuff. in *praxi benef. tit. de dispensatione cum Regular. & in tract. de pacifice possess. num. 259.* Corral. de *benef. p. 3. c. 5. num. 13.* Coar. in *c. 2. n. 2. & 3. de testament.* Hojed. de *incompatib. benef. in cap. fin. num. 92.* Nauar. *conf. 3. hoc tit.* Flamin. de *resignat. benef. lib. 4. q. 1. Et Emman. quest. Regul. num. 1. q. 34. art. 1.* Gonzal. ad *reg. 3. Cancell. gloss. d. num. 3. & gloss. 5. Catd. Tusch. lib. 8. cancel. 67.* Aloyf. Riecio *collect. dist. p. 4. collect. 763.* Stephan. Gracian. *discept. forens. c. 574. num. 15. cum segg.* Regularia enim beneficia sunt, quae per Regulares, seu Religiosos regi debent, Nicol. *Gaz de benef. p. 1. c. 6. num. 13.*

Nisi hoc in literis, &c.] Notatur ad hoc, quòd facularia praesumuntur in dubio omnia beneficia, nisi Regularia probentur, vt per Nauar. *conf. 8. n. 1. sub hoc tit.* Malcand. de *probat. cancel. 172.* Zetol. in *praxi Episcop. p. 1. verbo beneficium, vers. decimoscensendo.* Coar. in *reg. possessor. p. 2. 4. 1. n. 1.* Gonzal. ad *reg. 3. Cancell. gloss. 7. in princ.*

In gloss. *Ab vno.* Notatur ad hoc quòd vnica praesentatio sufficit ad constituendum praesentationem in possessione praesentandi, si praesentatus per 40. annos possederit, nec vnquam vnicitalis noxae praesentationis, vt per Franch. *hic. num. 1.* Felin. in *cap. in nostra. n. 4. vers. castrum, de rescrip. Feder. de Senis conf. 234. num. 4. in princ. vers. ad id quod queritur.* Catd. *conf. 62. num. 2.* Dec. *conf. 134. num. 1. ante fin. vers. Et in casu.* Achil. *decis. 5. num. 1. de incompat. Rot. in Birgenen. capellania 18. Maij 1629.* coram R. P. D. Merlino, quia quando actus habet causam successionem, & permanentem, necnon continuationem temporis requisiti, inducit praesumptionem sufficientem, quamvis sit vnicus, Abb. in *cap. fin. n. 17. vers. distinguere tamen, de consuetudine.* Dec. d. *cancel. 134. n. 2. circa fin.*

S V M M A R I V M.

- 1 Personatum habere cum cura, & praebendam, cui annexa est Parochialis Ecclesia, non est contra Concilium generale, & c. n. 2.
- 2 Dignitas aliquando est sine cura, & administratione spiritualium.
- 3 Cura annexa non est facienda mentio.
- 4 Vicarius Ecclesiae Parochialis vnica praebenda an habeat illius curam, vel potius praebendam? remissum.
- 5 Residere tenetur quis in Ecclesia principali, non autem in annexa.
- 6 Beneficia plura etiam incompatibilia possunt ratione vniari ob vno obtineri.

CAP. Super eo. VI.

Personatum habens, potest habere simul & praebendam, cui sit annexa Ecclesia Parochialis cura animarum sine dispensatione. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Gemin. Ioan. Andr. Archid. Anch. Butr. Domin. Franch. *Vit. in ration. lib. 2. pag. 73.* Alagona in *compend. pag. 385.* remissis Ximen. in *concord. part. 1.*

Hanc

2 Hanc eandem concl. ex hoc text. desumunt Abb. in cap. expofiti, n. 3. & in cap. extirpanda, §. quia vero in 2. l. 2. in 27. hoc tit. in Decret. Rebuff. in praxi benefic. viz forma, & declaratio mone prout. verbo cum annexis, Hoied. de incomparabil. benefic. p. 1. c. 13. num. 50. & p. 2. c. 3. à prime. Fulch. de visitatione, lib. 2. c. 7. num. 8.

3 Simul cum personarum.] Notatur ad hoc, quòd dignitas aliquando est sine cura, & administratione spiritualium, ut per Boet. de off. 286. n. 6.

4 Quibus Parochiales Ecclesia sunt annexa, &c.] Notatur ad hoc, quòd de cura annexa non est faciendum mentio, ut per Card. in Clem. vnic. n. 6. q. 9. de offic. vicar. & cap. 30. ante n. 1. vers. ex hoc videtur, Felin. in cap. postulasti, n. 1. vers. si enim cura, de rescript. Guiter. alleg. 8. n. 9. Menoch. de arbit. casu 201. n. 67. Rebuff. in tract. amia q. 9. n. 14.

5 In gloss. Annexa, ibi, sed ad ipse Vicarium, vel ipse prabendarius curam animarum alius Parochia habent, &c. Hanc questionem late disputavi de offic. & pers. Episcop. p. 1. tit. 2. gloss. 1. n. 4. & in collect. ad cap. de offic. Vicar. in Decretal.

6 In gloss. Non obstat, ibi, quia in Ecclesia annexa prabenda non tenetur residere. Notatur ad hoc, quòd in Ecclesia principalis, non verò in annexa tenetur quis residere, ut per Rebuff. in repet. cap. extirpanda, §. qui verò, notab. 4. sup. hoc tit. Nicol. Garc. de benefic. p. 1. c. 2. num. 23.

7 In ead. gloss. ibi, Ergo consist. de multis hic locum aut habet. Notatur ad hoc, quòd ratione unionis possunt obtineri ab vno plura beneficia etiam incompatibilia, ut per Flamin. de rescript. benefic. lib. 3. q. 1. n. 119. Guiter. alleg. 8. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. §. 5. q. 7. num. 21.

8 In gloss. Dissensu. Vide quæ dixi in collect. ad cap. eam 12. de rescript. in Decret.

S V M M A R I U M.

- Beneficiarius in imperpetuum iussitutus data, non presentatio, vel receptio.
- Prioritas iuris in beneficiis consideratur ex tempore vtili, non verò ex tempore traditionis.
- Data tempus, non verò presentatio in literis Apostolicis inspicitur, si gratia sit perfecta, ut n. 4.
- Declaratur text. in cap. dilectus, hoc tit.
- Declaratur text. in cap. super eo, de appell.
- Limitatur, & declaratur text. in præfati.
- Canonicatus absque prabenda conferri potest.

C A P. Eum, cui. VII.

1 **D**ata, & non presentatio, vel receptio in beneficiis adsequendis consideratur, & est præferretur alijs, qui prius habuit datam. Colligunt ex Ordin. Gemino. Andr. Archid. Anchar. Bar. Domin. Monach. Franch. Vitiari. in ration. lib. 3. pag. 73. Alagona in compend pag. 185.

2 Licet nondum sit in ea receptus.] Collige ex text. quòd prioritas iuris in beneficiis consideratur ex tempore tituli, non verò ex tempore traditionis, ita gloss. verbo primi, Franch. n. 1. Anchar. n. 2. Domin. n. 3. in præfati, gloss. communiter recepta verbo collatio in cap. penult. hoc tit. tradunt omnes in cap. si tibi absenti, infr. hoc eod. tit. resoluunt Coust. lib. 5. var. 16. n. 1. & in cap. quor. viri postum, p. 2. §. 4. n. 1. §. Gom. in reg. de non tollendo iure quæsto, q. 1. pag. 14. Probatur, quia talis prioritas iuris, & prælatio non aliter consideratur quàm ex dominij translatione, ex reg. text. in l. quæstus,

de rei vendit. ubi omnes notant, & constat dominij translationem in beneficiis Ecclesiasticis non fieri ex traditione ipsius beneficii, sed solo titulo à superiore legitime obtento, cap. si tibi absenti, infr. hoc tit. c. 1. de eo, qui mittitur in possess. hoc lib. ideo prioritas iuris in beneficiis Ecclesiasticis non ex traditione, sed ex titulo considerari dicendum est.

Licet isti, &c.] Collige ex text. quòd in literis Apost. inspicitur tempus data, non verò tempus presentationis, id enim probant text. in cap. eam 12. de rescript. & in cap. si eo tempore, & in cap. tibi qui, eod. tit. hoc lib. tradunt Domin. Anchar. & alij in præfati, gloss. verbo tempore in c. 2. de decimis hoc lib. gloss. verbo Canonici in cap. statum, de rescript. Inno. in cap. mandatum, eod. tit. Abb. in cap. dilectus, n. 7. hoc tit. Dec. n. 5. Felin. n. 18. in d. cap. eam 12. Molin. de primog. lib. 2. c. 7. n. 58. Cuch. in stat. maior. lib. 1. de rescript. tit. 4. num. 26. Flamin. Paris. de rescript. benefic. lib. 1. q. 6. n. 31. & lib. 2. q. 8. n. 112. Mar. Ant. sur. rescript. lib. 1. rescript. 24. n. 112.

Intellige in gratia perfecta, non verò quando gratia proponitur imperfecta, patet si expellat data gratie perfectione statim acquiritur ius imperpetui, ut probat text. in cap. si postquam, & in cap. quia sape 2. §. & in cap. pen. infr. hoc tit. aduertunt Mandol. reg. 12. Cancel. q. 5. n. 3. Franch. in cap. quia sape, infra hoc eod. tit. n. 2. & in d. cap. penult. in quo iure omnibus alijs præferendum est ille, qui literas imperpetui, non sic si gratia imperfecta proponatur, in qua ius statim non queritur, sed postquam executioni mandatur, inixta ea, quæ tenentur Staphil. de literis gratis, tit. de mandatis de providendo, §. octava forma. Fulch. de visitat. lib. 1. c. 1. n. 9. idque colligunt ex verbis huius text. ibi, collatus est, quæ concludunt perfectam esse gratiam de qua hic, agitur.

Non obstat cap. dilectus 27. hoc tit. quia agit de gratia imperfecta, id est, de mandato de providendo, in quo non constat dari clausulam decreti irritantis, nec executorem ad providendum, qui data iniminatione affectam faciat præbendam, iuxta text. in d. cap. tibi qui, & in cap. si à Sede Apostolica, infra hoc eod. tit.

Nec obstat cap. super eo 12. in fine, de appellat. quia si responderetur textum illum, & iura similia procedere quoad usum, & executionem potestatis, ad quod necessaria est presentatio, ut docent, Felin. in d. cap. eam 12. n. 21. Molin. de 7. n. 58. Gom. in c. 2. de rescript. hoc lib. n. 31. Staphil. de literis gratis, tit. quibus modis expirent literæ ad beneficia, in princ. n. 5.

Limita primò, text. in præfati, non procedere quando secundo impetranti virtute literarum debetur dignitas, quæ habet annexam præbendam illam vacantem per ea, quæ notati ad cap. quia sape, hoc eod. tit.

Limita secundò non procedere si præbenda esset sacerdotalis, & secundus impetrans habet etiam requisitam, non verò primus, de quo vide postea ad cap. si eo tempore, de rescript. hoc lib. Vtrum autem text. procedat quando non constat quis prius literas Apostolicas obtinere, vide notata ad cap. duobus, de rescript. hoc lib.

Canonicatus.] Collige ex text. quòd Canonicatus conferri potest absque præbenda, idem probat text. in cap. dilectus, & in cap. relatum 9. & in cap. pro illorum 12. hoc tit. & in cap. vltim. in princ. & in vers. in illis, infr. de concess. præbend. tradunt gloss. verbo recipiunt, ubi Abb. n. 16. Dec. n. 3. in cap. eam 12. de consuet. ubi communis.

CAP. Si pro Clericis. VIII.

- 1 **P**apa si scribit alicui Ordinario quod provideat alicui de beneficio etiam Curato, & talis providendus non habet Ordinem requiritum, potest Episcopus illi providere de beneficio etiam Curato, sed prout tenetur primis temporibus à iure statuto accipere Ordines, quos beneficium requirit, quamvis in literis non fuerit facta mentio quod Ordinem non habet. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Gemin. Ioan. Andr. Archid. Anchar. Buttr. Dominic. Monach. Franch. Vinian. in *rationib. lib. 3. pag. 74.* Alagona in *compend. pag. 185.* remissus Ximen. in *concord. p. 2.*
- 2 Hanc eandem conclus. firmat *Auz. in fist. moral. p. 2. lib. 6. c. 5. q. 9. vers. nec obstat.* & *a. 8. q. 13.*

SVMMARIVM.

- 1 *Mandato alterius super provisione faciende per Papam implete potest auctoritate Papa intelligitur esse facta, & n. 2.*
- 2 *Intellige quando Papa adiecit in rescripto, auctoritate nostra, vel apposuit in mandato de providendo verbum, precipimus, vt n. 4.*
- 3 *Receptio in Canonicum facta per Legatum à Latere non censetur fieri auctoritate Apostoli.*

CAP. Si cum. IX.

- 1 **L**egatus quando mandat, quod aliquis provideatur de beneficio, vt de Canonizatu primò vacaturo, & deinde Papa dicit quod secundum literas sui Legati illum recipiant, recipit tunc Apost. auctoritate, & Legatus, & est preferendus in prebenda aliis receptis auctoritate Legati, vel alia auctoritate. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Gemin. Ioan. Andr. Archid. Anchar. Buttr. Domin. Monach. Franch. Vinian. in *rationib. lib. 3. pag. 75.* Alagona in *compend. pag. 187.*
- 2 Hanc eandem conclus. probat text. in *cap. si Apostolica 12. infr. hoc eod. tit. gloss. in verbo concedimus, ubi Domin. n. 1. & Franch. n. 4. in cap. cum aliquibus, de rescriptis hoc lib. gloss. vlt. in cap. hi qui infr. eod. Causid. decis. vlt. de confirm. vlt. Gom. in c. 1. n. 12. de iudic. hoc lib.*
- 3 *Intellige vt procedat quando Papa adiecit, prout hic, in rescripto verbum, auctoritate nostra, sed si tale verbum non addatur, patet si expensas in casu huius text. tractari de suscitanda, & confirmanda potestate Legati, ad quem alias antequam iure prædicta potestas competeat, unde necessarium fuit dictum verbum adiecit, vt provisioni Apostoli. conferretur iuxta supra resoluta, aduocet Domin. n. 3. in d. cap. hi qui, sic aliis si mandatum de quo hic, processerit à Legato, qui de Latere non esset, tunc cum talis Ordinarius non sit in collatione beneficii, ex d. cap. 1. quantumcumque verbum, auctoritate nostra, de quo in text. non apponcretur, adhuc receptus virtute mandati, auctoritate Apostoli. recipi diceretur, siquidem etiam semota confirmatione Pontificis ipsi provisioni à tali Legato facta Apostolica dicebatur, vt probat text. in d. cap. hi qui, in 2. p.*
- 4 *Vnde ex his inferitur decisionem huius text. procedere similiter quando Pontifex verbum precipimus, in mandato de providendo apponit, tunc enim eo modo provisioni, de qua in text. non Ordinaria, sed Apostolica reponitur, ex gloss. verbo concedimus, in cap. cum aliquibus de rescriptis hoc lib. Gom. in c. 1. n. 12. de iudic. hoc eod. lib. & consuet. ratione, siquidem statim mandato de*

providendo certæ personæ Episcopos prædicti tenetur ad ea, ad quæ aliis non tenebatur, ex reg. text. in *l. non quicquid, ff. de re iudic. quicquid dubitatur nonnulli, vt per Abb. n. 8. Felin. n. 34. in d. cap. licet, Dec. in cap. rotatum n. 3. sup. hoc tit.*

Non Legati. Collige ex text. quod receptio in Canonicum facta per Legatum Sedis Apostoli. scilicet de Latere, non censetur fieri auctoritate Apostoli. idem probat text. in d. cap. hi qui, & in cap. si à sede, infr. hoc tit. tradit gloss. verbo legatus, in cap. si Apostolica 12. infr. eod. tit. intendit gloss. vlt. in cap. literis, de rescriptis. & verbo deputatus in Clem. auditor, iud. tit. & verbo Apostolica in Clem. quia cernitur, de Relig. demum, tradunt Specul. in d. Legato, & nunc tractemus in princip. Colm. in pragmat. de collat. & item voluit, ad verbum Romanus, in fine.

SVMMARIVM.

- 1 *Mandatum alternatim plures collaret includens verificatur in primo vacante, infirmo vero vacante ordo scripturæ servatur.*
- 2 *Mandatum de providendo à Papa concessum tenetur Episcopus executioni mandare ubi scandalum, vel aliquod malum non proponitur.*
- 3 *Ordo scripturæ servandus est in mandato de providendo plures collationes alternatim concludente pluribus beneficiis vacantibus.*
- 4 *Mandatum de providendo adimpletur situm in primo beneficio vacante.*
- 5 *Verbum simpliciter prelatum de prima vice intelligitur.*
- 6 *Cláusula, Quod duxerit acceptandum, addita in mandato de providendo operatur vt in primo beneficio vacante non sit necessaria promissio facienda, sed aliud beneficium expectabatur.*
- 7 *Promissio an sit facienda in beneficio vacante ad alterius collationem perueniente virtute mandati de providendo.*

CAP. Mandato. X.

Papa quando mandat tibi Episcopo vt provideas de beneficio pertinente ad tuam, vel alterius iurisdictionem, intelligitur de primò vacaturo; si verò plura simul vacent, est spectandum in literis quæ collatio primò nominetur, & illi beneficium est dandum. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Domin. Monach. Buttr. Franch. Vinian. in *rationib. lib. 3. pag. 75.* Alagona in *compend. pag. 186.* remissus Ximen. in *concord. p. 1. & 2.*

Providere debetur. Collige ex text. quod Episcopus tenetur executioni mandare mandatum de providendo à Romano Pontifici. concessum, fatentur omnes in præsent. tradunt Abb. auz. 2. per text. ibi in cap. pastoralis, & quia verò, de officio deleg. resoluunt omnes in cap. si quando, de rescriptis. vbi Nazar. remed. 1. & in cap. cum teneatur de prebend. Covar. lib. 1. var. c. 1. à num. 4. & n. 10. Marant. disp. 1. n. 4. in specie Covar. in reg. peccatum, part. 1. in princ. num. 8. & prail. cap. 15. num. 6. *Intellige vt procedat quando in executione mandati de providendo scandalum, vel aliquod malum non proponitur contra bonum publicum, patet si expensas mandatum à Pontifice Romano esse mandatum superioris, argum. text. in cap. dandum, vers. nos quia infr. hoc tit. ac proinde non posse ab inferiori suspendi, nisi aliquid proponatur ex quo verisimilis*

mens superioris colligatur, quæ quidem reperitur si scandalum in executione mandati imminet, vel malum aliquod contra bonum publicum, cum superior mandatum non videatur intendere aliquid iniustum cum scandalo, vel contra bonum publicum, adnotatur Dec. n. 1. Abb. n. 2. in d. cap. cum teneatur, facit text. in cap. ubi, de præscript. imò in dubio potius per importunitatem, quam ex animo mandasse præsumitur, ut significat text. in d. cap. si quando, in fine.

Si vero, &c.] Collige ex text. quod in mandato de providendo plures collationes alternariæ concludentes pluribus beneficiis vacantibus scripturæ ordo servandus est, tradunt gloss. verbo scriptura, Domin. & Franch. n. 2. Anch. & alij in præfenti, idem tradit gloss. in reg. in alternariis, de reg. arb. lib. 6. Intellige ut procedat alternatio ordinis, patet si expendas prædictam alternatiæ ordinis induci ex connectura voluntatis disponentis, iuxta text. in l. heredes mei, q. ult. ff. ad S. C. Trebell. sic aliis si mandatum de providendo ordine consero concipiatur, videlicet ad alterius, vel ad tuam collationem, eodem modo scripturæ ordo servandus est, itat per plures simul vacantibus beneficiis provisio fiat de beneficio pertinenti ad collationem alterius, adnotat gloss. verbo, & in præfenti.

In gloss. Ad illius. Vult gloss. quod mandatum de providendo, de quo hic, adimpleatur statim in primo beneficio vacante, itat de illo virtute mandati fiat provisio, idem probat text. in præfenti, ibi, de beneficio quod primo vacabit, &c. tradunt Domin. n. 1. Anchor. Franch. & alij hic, Domin. n. 2. in cap. ult. de reuocatur. hoc lib. & iurat, quia verbo in simpliciter prolatum de prima vice intelligitur, l. bonus, q. hoc sermo, ff. de verb. signif. Socin. conf. 147. n. 3. lib. 1. laf. conf. 16. col. ult. lib. 1. Alex. conf. 16. n. 9. lib. 4. Secus quando clausula in mandato de providendo additur, quod dixeris acceptandum, tunc enim virtute mandati in primo beneficio vacante non est necessarium provisio faciendæ, sed aliud beneficium expectabitur, ut tradit hæc gloss. in fin. & Staphil. de literis gratiæ, sit quibus modis expient litteræ, c. 1. n. 3.

In gloss. Ad te, ibi, dico tamen, &c. Dubium est an provisio sit faciendæ in beneficio vacante ad alterius collationem pertinente virtute mandati de providendo, quod concipitur sub hac forma, ad tuam, alioquin ad cuiusvisque collationem pertinente? In quo Franch. n. 2. & 3. Domin. n. 2. hic existimant in primo beneficio ad alterius collationem pertinente non esse faciendam provisionem virtute mandati, quod sub tali forma concipitur. Contrarium tamen tenet Archid. quem refert, & sequitur Anchor. in præfenti, quas contrarias opiniones ad concordiam reduci posse verius censeo, ut scilicet posterior intelligatur quando mandatum de providendo ad Episcopum, prior vero quando ad alium dirigitur, ad quem potestas conferendi virtute alicuius privilegij, consuetudinis, aut præscriptionis spectat.

S V M M A R I U M.

- 1 Clericus, cui mandabatur provideri de præbenda primo vacante, si negligit petere præbendam sibi debitam extorseta est gratia, si autem sibi collatus fuerit Canonici, non habet præbendam, cum nullus est ibi expectandi auctoritate Apostoli.
- 2 Papa si simpliciter mandat alicui provideri de beneficio vacante, intelligitur de primo, & non de alio.
- 3 Mandatarium potest præbendam, quam neglexerat, petere si iterum vacet.

Index dicitur vir bonus.

Gratia extinguatur per negligentiam.

C A P. Si Clericus. XI.

Papa quando mandat alicui provideri de præbenda primo vacante, & postea eundem recipi in Canoniam, si ipse est negligens in petenda prima præbenda, gratia expirat, & non potest secundam petere, quia non est Canonicus. E contra vero si Papa ei conferat Canoniam, & factus est Canonicus auctoritate Apostoli & mandat Canonici, ut conferant præbendam primo vacantem, & ille sit negligens in ea petenda, potest adhuc aliam petere, quia gratia non est extincta, & præfertur aliis non tamen auctoritate Pontificis expectantibus) aliis facta collatio alteri in illius præiudicium eo ipso non valet. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Gemin. Ioan. Andr. Anchor. Burr. Domin. Monach. Franch. Vician. in ration. lib. 3. pag. 76. Alagona in compend. pag. 386. remissive Ximen. in concord. part. 2.

Aliam postmodum, &c.] Notatur ad hoc, quod si Papa simpliciter mandat alicui provideri de beneficio vacante, intelligitur de primo, & non de aliis, ut per Tiraq. in l. bonus, q. hoc sermo, n. 27. & 39. ff. de verbor. significat.

Verum si præfatus Clericus, &c.] Notatur ad hoc, quod mandatarium potest præbendam, quam neglexerat, petere, si iterum vacet, ut per Tiraq. de retrah. lib. 3. gloss. 9. n. 162.

In gloss. Negligenter, ibi, arbitrio boni viri, id est, indicis, ibi Tiraq. de retrah. lib. 3. gloss. 1. n. 16.

In gloss. Aliam. Vide Tiraq. de retrah. lib. 3. tit. n. 41.

In gloss. Extincta. Notatur ad hoc, quod per negligentiam extinguatur gratia, ut per Staphil. de literis gratiæ, sit quibus modis expient litteræ, vers. servis expirat, n. 1. cum seq. Mar. Anton. var. resol. lib. 2. resol. 24. num. 13.

S V M M A R I U M.

- 1 Receptus auctoritate Papa etiam ad mandatum alterius, præferendus est aliis in præbendis.
- 2 Recepti a maiori, seu digniori, præferuntur ceteris receptis ab inferiori, etiam si illi sint tempore posteriores.
- 3 Alius ut dicatur prerogativæ operari in eo eandem intervenire formam, & qualitatem, quam habet alius, qui prerogatur, alius magis dicitur nominatus.

C A P. Hi qui. XII.

Receptus in Canoniam auctoritate Apostolica est præferendus in præbenda aliis receptis etiam auctoritate Legati. Quod si Legatus habeat speciale mandatum, tunc dicitur receptus auctoritate Apostoli & præfertur. Colligitur ex Ordin. Gemin. Ioan. Andr. Archid. Anchor. Domin. Burr. Monach. Franch. Vician. in ration. lib. 3. pag. 76. Alagona in compend. pag. 383.

Ceteris autem ferri, &c.] Notatur ad hoc, quod recepti a maiori, seu digniori, præferuntur ceteris receptis ab inferiori, etiam si illi sint tempore posteriores, ut per Tiraq. de nobil. c. 6. n. 8.

In gloss. Specialiter, ibi, auctoritate Legati prerogata receptus videtur. Notatur ad hoc, quod ut actus dicatur prerogatus, oportet in eo eandem intervenire for-

mam.

190 Collectanea Doct. in Lib. III. Sexti Decret.

man, & qualitatem, quam habebat actus, qui prorogatur, aliter magis dicitur novus actus, ut per Cuius de iuram. confirm. p. 2. c. 4. §. 3. D. Barbo. in l. 1. art. 1. n. 74. ff. de iudic.

SUMMARYM.

- 1 *Papa ubi confert Canonici alicui, & mandat providendi de prebenda primò vacatura, si Canonici hoc ignorantes, & ignorantes prebendam conferunt postea, vacantem, non tenet collatio.*
- 2 *Ius ad rem acquiritur donataxat ex mandato de providendo.*
- 3 *Dillio, Vacatura, in materia reservationis, capit tunc vacatura.*

CAP. Si postquam. XIII.

- 1 **P**apa quando confert Canonico alicui, & mandat providendi de prebenda primò vacatura, & nulli alij de iure debita, si Canonici ignorantes mandatum conferunt prebendam primò vacantem alteri ignorantem etiam mandatum, collatio tenet, quia Canonici in Concilio Apostol. factos habet ius ad primam prebendam, quam iustè potest petere, & non potest alteri conferri licet ignorantem mandatum. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Domin. Monach. Franch. Vivian. in rationa. lib. 3. pag. 77. Alagona in compend. pag. 187. remissive Ximen. in concord. p. 1. c. 2.
- 2 *Ius ad obtinendum prebendam, &c.] Notatur ad hoc, quod ius ad rem acquiritur donataxat ex mandato de providendo, ut per Gorn. ad reg. de non tollendo iure questio. 9. §. 1. n. 1. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 1. §. 6. 2. n. 56. ubi dicit sic fuisse resolutum in vna Bergen. Canonizans 18. Aprilis 1397. coram Card. Pamphilo.*
- 3 *In gloss. Vacaturam, ubi, multis factis ergo vacantem. Notatur ad hoc, quod dicit, vacatura, in materia reservationis capit tunc vacantia, ut per Dec. conf. 433. Pisto tenore, sub n. 4. vers. & videmus, Simonet. de reservatione. §. 7. 4. Gonzal. ad dist. reg. 8. §. 5. proam. num. 66. Mandol. in reg. 16. de vacaturis post promot. in proam. n. 3. & 4.*

SUMMARYM.

- 1 *Compendium huius text. refertur.*
- 2 *Papa concedendo alius potestatem, eandem sibi reservat & maiorem.*
- 3 *Iurisdictionem alicui papa committens, eandem, & maiorem sibi retinet.*
- 4 *Princeps licet concedat alicui iurisdictionem privative, tamen cum illis concurrere potest, quia semper maiorem potestatem videtur apud se retinuisse.*
- 5 *Princeps non dat tantam potestatem alteri, quin plus sibi retineat.*
- 6 *Principis auctoritas semper censetur prestantia in concessionibus.*
- 7 *Præsentium locus est inter Papam & Ordinarium.*
- 8 *Papa, & Episcopus concurrentibus in collatione beneficii in mense Ordinarie vacantis, illius premissi prevaleat, quia precessit.*
- 9 *Gratia & dispensatio tacita veritate vincitur quando est gratis finalis concessio, sicut quando est solennis causa impulsiva.*
- 10 *Mandatum de providendo speciale derogat generali mandatis precedenti, licet de illo nulla expressa mentio habeatur.*

- 1 *Privilegio generali de conferendis beneficiis derogatur per speciale gratiam alteri factam.*
- 2 *Clauſula decreti irritantis ligat etiam ignorantes.*
- 3 *Certum de beneficio quando de lucro simpliciter tractare videtur.*
- 4 *Dispensatio quavis odiosa sit ac stricte intelligenda, actamen potestas dispensandi commissi alicui est late interpretanda.*
- 5 *Beneficia Curia possunt conferri vigore facultatis data ad conferendum.*
- 6 *Argumentum ex sequela absurditatis bonum est.*

CAP. Dudum. XIV.

Papa quando concedit suo Legato facultatem acceptandi resignationes beneficiorum, & illa conferendi, si Papa deinde facit aliquem Canonicum Ecclesie legationis, & mandat executoribus depositis ut provideatur hic de prebenda primò vacatura, si vacat per resignationem, & interim Legatus illam confert alicui, collatio non tenet, quia stat pro Canonico creato à Papa, licet in mandatis nullam fecerit mentionem de potestate concessa Legato, quia sufficit decretum irritans quicquid attentatur contra decretum Papæ, eum agitator de lucro electi ab Episcopo, & non de preiudicio Episcopi. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Dominic. Franch. Vivian. in rationa. lib. 3. pag. 77. Alagona in compend. pag. 187. remissive Ximen. in concord. p. 1. c. 2.

Perus mo. 129. in nobilitatem romanis mear.] Notatur ad hoc, quod Papa concedendo alius potestatem, eandem sibi reservat, & maiorem, ut per Grammat. vno 128. n. 4. Roland. conf. 1. num. 1. §. 1. vol. 2. Petre conf. 1. n. 1. vol. 1. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. 62. proam. n. 2. cum seqq. adherenti ad hoc esse textum hunc singularem, peregrinum, & optimum.

Vnde Papa committens alicui iurisdictionem aliquam, eandem, & maiorem sibi retinet, Bald. conf. 326. in fine, vol. 1. Grammat. decis. 102. n. 4. Menoch. conf. 479. n. 9. Ioan. Gate. de nobilit. gloss. 3. §. 1. num. 19. ubi ait quod licet Princeps concedat alicui iurisdictionem, non ideo eam à se abdicat, sed semper maior apud ipsam remanet, D. Barbo. in l. 1. ff. de iudic. art. 4. n. 109. ubi dicit quod licet Princeps concesserit aliquibus iurisdictionem privative, tamen cum illis concurrere potest, quia semper maiorem potestatem videtur apud se retinuisse.

Et Princeps non dat tantam potestatem alteri, quin plus sibi non remaneat, ut per hunc text. tradunt Affl. Q. in c. 1. verbo potestas, n. 86. & in c. 1. §. iterum si quis in 5. artic. quibus modis feud. amitt. Nat. conf. 387. n. 24. vel 3.

Et concessiones Officiorum semper Principis auctoritas censetur prestantia, Bald. in l. qui se parit, vers. item in concessis, C. unde vi, Nat. conf. 38. c. n. 4. vers. nam predicta, Mench. de success. creat. lib. 2. §. 17. n. 88. Surd. conf. 1. §. 2. n. 16. Camil. Curt. p. 1. diuers. iuris feud. §. potest. n. 5. fol. 28.

Propter quod vestra, &c.] Notatur ad hoc, quod inter Papam, & Ordinarium est locus persequutioni, ut per Colm. in prag. sanction. 212. de collat. §. vltim. verbo prauentionem, Cottal. de benefic. part. 2. cap. 1. num. 7. Simonet. de reservation. quest. 2. art. 5. Fulc. de visitat. lib. 2. cap. 18. num. 10. Anallat. German. de indultis Cardinal. §. per quia saluatis. n. 30. & 81. Menoch. conf. 183. lib. 1. Flamin. de resign. beneficii lib. 1. quest. 10. à num. 53. & lib. 7. quest. 11. n. 6. Lili. Zechi. de benefic. c. 2. num. 1. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. §. 4. proam. num. 1. ubi per hunc text. tradit quid Papa, & Episcopus concurrentibus in collatione beneficii tu mense Ordinarie

diario vacantis illius promissio prævalet, quæ præcessit.

CAP. Quia sapè. XV.

- 9 *Nam habita mentione de ipsa, &c.*] Notatur ad hoc, quòd solum visitatur gratia, & dispensatio tacita veritate, quando est gratia finalis concessionis, secus quando est solum causa impulsiva, ut per Tiraq. in *tratt. de causa, l. i. m. 1. m. 16. Sanch. de Matrion. lib. 3. dist. 21. m. 11.*
- 10 *Per speciem generi derogatur, &c.*] Notatur ad hoc, quòd mandatum de providendo speciale derogat generali mandato præcedenti, licet de illo nulla expressa mentio habetur, idem probat text. in c. *quomodo* 38. *infra hoc tit. & in cap. pastoralis* 1. 4. 5. *quoniam, de rescriptis* tradunt gloss. *verbo sanctissimus*, Domin. m. 6. Franch. m. 7. Anchar. & alij in *presenti*, gloss. in *sum. 15. q. 2. gloss. vbi DD. communiter in reg. generali, de regulis iuris hoc lib. a. solum Abb. a. 1. vbi Innoc. m. 1. Dec. a. 1. Felin. m. 3. Rip. m. 7. m. 1. de rescriptis. Innoc. m. 2. vbi gloss. *verbo non facta*, in *cap. cum ordinem eod. tit. de rescriptis*. Alexand. conf. 1. 6. m. 1. lib. 5. Xant. alleg. 38. m. 10. communis ex Dec. conf. 1. 4. a. m. 1. vol. 1. & in d. *cap. pastoralis* 1. 4. *quoniam*, m. 2. Rot. decif. 7. *hoc tit.* Rebouff. in *concord. su. forma mandati, verbo data in prime* Gom. in c. 1. *de consuet. hoc lib. m. 59. a. d. Manic. de consuet. vlt. voluerit* lib. 9. tit. 6. m. 2. Cephal. conf. 19. 4. a. m. 19. lib. 1.*
- 11 *Valde conf. 7. m. 1.* Et quòd privilegium generali de conferendis beneficiis derogatur per specialem gratiam alteri factam, tradit Rebouff. in *tratt. nomin. q. 4. m. 1. c.*
- 12 *Statim ignorantes ligaverunt.*] Notatur ad hoc, quòd clausula decreti irritantis ligat etiam ignorantes, ut per Doctores, quos plena manu citavi in *tratt. de clausulis, claus. 4. c. a. m. 2. secundum Lugdun. l. i. p. 1.*
- 13 *Pro de iura dilli G. tantum agitur, &c.*] Notatur ad hoc, quòd certas de beneficio querendum de iure simpliciter tractare videtur, ut per Tiraq. de *retrahit lib. 5. l. 1. m. 10. m. 126. Flamin. Parif. de resignat. benef. lib. 4. q. 9. m. 46.*
- 14 *In gloss. Beneficia, ibi, sumitur hic beneficium large, &c.* Notatur ad hoc, quòd quomvis dispensatio odiosa sit, ac strictè intelligenda, tamen potestas dispensandi commissa alicui est lute interpretanda tanquam favorabilis, ut per Sanch. de *Matrimon. lib. 3. dist. 2. m. 1.* Et per hanc gloss. tenet Grouaz. ad reg. 8. *Cancel. gloss. 6. m. 24.* quòd Curia beneficia possit conferri vigore facultatis date ad conferendum, de quo etiam plures citant per Nicol. Garc. de *benef. p. 1. c. 6. m. 41.*
- 16 *In gloss. Absurdum, ibi, nota bene modum arguendi ex sequela absurditatis. Vide Ercard. in topicis legalib. l. 6. 8. Menoch. conf. 1. 2. m. 31. & conf. 37. m. 118. & conf. 76. m. 12. & conf. 84. m. 2. & conf. 95. m. 7. 5. Sord. conf. 1. 16. m. 45. Setaph. de privileg. in *novis. prinil. 30. m. 12.* Flamin. de *confident. q. 16. m. 10.* Mari. Anton. var. *resol. lib. 1. resol. 32. m. 12. & resol. 59. casu 19.**

SVMMARIVM.

- 1 *Secundum, qui impetravit dignitatem, & præbendam, præferunt priori qui solum præbendam impetraverat, si præbenda dignitatem est annexa, & præstatur ratio, n. 2.*
- 3 *Vno beneficium non presumitur, sed est probandum ab allegante.*
- 4 *Vacatio successione non minus contingit per renuntiationem, quàm per mortem.*

Papa si mandat provideri de præbenda, deinde i mandat provideri secundo de præbenda & dignitate in eadem Ecclesia, si præbenda, quæ vacat, est annexa dignitati, præferatur secundus, cui data est, secus si est sola præbenda. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Bertr. Dominie. Monach. 3. ranch. Vin. in *ration. lib. 1. pag. 78.* Alagona in *compend. pag. 388.* semelivè Ximen. in *concord. part. 2.*

Ratio decisionis est, quia præbenda annexa alicui dignitati, officio, vel personam regulari secundum dignitatem, officium, vel personam, cui annexatur, ex reg. l. cum principalis, si de regulis iuris, & reg. accessorum eod. lib. 6. & constat primum non esse primum de dignitate; præbenda verò, quæ vacat ab vacatione, sequitur naturam dignitatis; ergo merito secundus in ea præferatur, non verò primus, qui de dignitate promissus non fuit, sic alias limitabis reg. text. in *cap. cum cu 29. hoc eod. tit. iunctis ibi resolutis.* Intellige tamen quòd si secundus aliam obtinebat præbendam, per ademptionem illius vacare dicitur, quam prius impetrans virtute rescripti obtinebat, inata ea quæ tradit Franch. in d. *cap. ei cui, n. 2.* Anchar. m. 4. ibi, si in eadem Ecclesia præbenda non sit, ex *cap. dno in fine de rescriptis hoc lib. vbi notatur.* Dubium tamen est, an ille, cui mandatum provideri de præbenda, & dignitate, & sic copulata virtute rescripti possit provideri de præbenda tantum, vel de dignitate tantum, si una sine alia vacaverit, in quo respondendum est virtute rescripti posse præbendam, vel dignitatem tantum obtineri, nisi alius prior offeratur, ita Domin. sum. 5. Anchar. m. 1. Franch. m. 5. in *presenti*, apud quos etiam videbis quid dicendum sit si verba profertur, ut fiat promissio de dignitate cum præbenda.

Notatur ad hoc, quòd ymo beneficiorum non præsumitur, sed est probandum ab allegante, ut per Mascard. de *probat. concl. 1. 41. m. 2.*

In gloss. *Fuad, ibi, morte renuntiatione, &c.* Notatur ad hoc, quòd per renuntiationem non minus vacatio successione contingit quàm per mortem, ut per Auzan. l. 4. 5. *Tauri. gloss. 2. m. 4.* Guicci. *prælib. 3. q. 71. m. 3.* Azenc. l. 1. n. 2. *tit. 3. lib. 7. noue recopil.*

SVMMARIVM.

- 1 *Mandatum providendi de dignitatibus, vel beneficiis alius Ecclesiasticis Curati non includit non expressè cura.*
- 2 *Rescripta sunt strictè iuris.*
- 3 *Qualitas Curati beneficii si taceatur impetratio est ipso iure nulla.*
- 4 *Promissio non est facienda in beneficiis Curatis quando alicui simpliciter providendi mandatur.*
- 5 *Beneficiorum appellationes regulariter beneficia Curata, & dignitates non continent.*
- 6 *Electivus modus non includitur in beneficii promissione si aliq. modi providendi exprimentur.*
- 7 *Beneficii electivi in literis beneficiis huius mentis fieri debet si beneficium huius qualitatis sit.*
- 8 *Beneficiales littere vnius modum exprimentes alium non includunt.*
- 9 *Collationis appellatione non venit infirmia.*
- 10 *Tituli vnius appellatione non venit alius.*
- 11 *Mandatum simpliciter dno veniens, alterum si latum non adstringit, & è canonico directum vni, dno non officio.*

192 Collectanea Doct. in Lib. III. Sexti Deeret.

- 12 *Gratia ad collationem Episcopi non comprehendit collationem simultaneam Episcopi & Capituli, nec e converso.*
- 13 *Nominaciones directa Capituli non comprehendit singulares Canonicos, nisi vice Capituli conferrent.*
- 14 *Commun quod est mei, & alterius, non est proprium.*
- 15 *Alternativa non intrat in beneficiis simultanea collationis.*
- 16 *Mandatum de providendo divisim conceptum non comprehendit beneficia, quae ad simultaneam collationem pertinent, sed contrarium verum, ut n. 18.*
- 17 *Alternativa natura est ut in altero verificetur tantum.*

CAP. Cùm in illis XVI.

- 1 **P**apa quando mandat aliquem provideri de personam, dignitate, vel alii beneficiis quibuscunque, non intelligitur de Curatis, nisi men iocum faciat de habentibus eam animam. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Domin. Monach. Anchor. Franch. Vin. in ration. lib. 1. pag. 79. Alagona in compend. pag. 188. remissive Casal. in amur. de Ximen. in concord. p. 1. & 2.
- 2 *Intentionis nostra nequaquam existit, &c.]* Notatur ad hoc, quod respectu sunt stricti iuris, ut per Thiaq. in l. si unquam, verbo libertas, num. 55. C. de renovand. donation.
- 3 Notatur etiam ad hoc, quod qualitas Curati beneficii si taceatur, impetratio est ipso iure nulla, ut per Gonzalad. reg. 8. Cancel. gloss. 9. §. 1. n. 64. Nicol. Garc. de benef. p. 1. c. 6. n. 49. De Cura autem annexa non esse faciendam mentionem resoluunt per me curati supra in collectad. cap. super eo 6. n. 4. hoc eodem tit.
- 4 *Posse, aut debet provideri.]* Collige ex text. quod quando providendi mandatur, promissio non est faciendam in beneficiis Curatis, ita gloss. verbo providendi, Anchor. n. 1. Domin. Franch. n. 4. hic, idem Franch. n. 5. Domin. etiam n. 1. in cap. quatuor, sup. hoc tit. Abb. in cap. ultum, n. 1. hoc tit. & in cap. postultasti, n. 2. vbi Dec. num. 6. de rescript. Card. in Clem. 1. in princip. n. 8. de suppl. negl. Pral. Staphil. de literis gratia, ut de modo, & forma impetrandi in princ. & tit. de formis expellatationum, & sexta forma, n. 1. & 4. noma forma, num. 11. Cig. de pensib. q. 19. n. 5. Rebuff. in praxi tit. de clausula mand. n. 14. & tit. de dispens. ad plura beneficia, num. 66. & tit. tertia pars
- 5 *signatura, verbo qualitarum, n. 3.* Regulariter enim beneficiorum appellatione Curata beneficia, & dignitates non veniunt, ut per hunc text. tradunt Gig. de pensib. q. 18. n. 9. Corral. de benef. part. 1. c. 1. n. 2. Franc. Marc. Delphin. decis. 127. p. 1. Pet. Gregor. de benef. c. 6. n. 4. Aloys. Ricc. in collect. decis. part. 4. collect. 1217. Gonzalad. reg. 8. Cancel. gloss. 6. ex n. 1. Sicut etiam collatio facta de Ecclesia ab Ordinario non comprehendit Ecclesiam Curatam, ut per Pore. decis. 101. 307. & 308. lib. 1. in antiq. Tamen veritas est quod licet appellatione beneficii Ecclesiastici ex proprietate sermonis Curatam comprehendatur, ut patet ex definitione, nihilominus si de defectu intentionis repertiatur, appellatione beneficii Ecclesiastici Curatam nequaquam in dispositione continetur, consistit namque in concessionibus, sicut in reliquis actibus, ultra intentionem non duci operationem, ex reg. text. in l. non omnia ff. si certum petatur; colligitur verò huiusmodi defectus intentionis non solum ex verbis concessionis, verum etiam ex materia subiecta, hoc supposito patet declaratio ad text. in presenti, quatenus dicit promissio-

nem non esse faciendam in beneficiis Curatis virtute literarum, quae ad beneficia conceduntur, ut procedat quando literae ad impetrationem promissi conceduntur, patet si expendas in huiusmodi literis ob ambitionem, quam continent, dari defectum in eminus, ut faretur Pontifex in presenti, quo defectu praedicta beneficia excluduntur, ut in specie adnotat Dec. in d. cap. postultasti, num. 6. Staphil. ut de modo, & forma impetrandi, in princ. sic alibi si literae Mon. 1. optio concedantur, quia cessat praedicta ambitio, ac proinde defectus intentionis, de quo supra, meriti beneficia Curata comprehendunt, ut in illis promissio fieri possit, eum talia in rei veritate sub proprietate beneficii Ecclesiastici contineantur, aduertit in specie Staphil. vbi proxime, n. 6.

§. Illis verò.

Mandatum de providendo de personatibus, seu dignitatibus, etiam si curam habeant animarum ad collationem, promotionem, praesentationem, vel dispositionem alicuius spectantibus, non extenditur ad beneficia clericali, ut per Gonzalad. reg. 8. Cancel. gloss. 19. n. 4. Nicol. Garc. de benef. p. 1. c. 6. n. 47. Parif. caus. 11. n. 4. lib. 4. Fieri enim debet m. ratio in literis beneficii electui si beneficium huius qualitas sit, ut per Menoch. de arbit. casu 101. n. 84. Flamin. de rescript. lib. 10. q. 1. n. 35.

§. Cùm autem.

Cùm collatio, praesentatio, in titentio maxime differtur, si Papa mandat providendi de beneficio spectante ad collationem alicuius, non extenditur mandatum ad beneficium spectans ad praesentationem, vel institutionem. Colligitur Doctores in princ. text. citati.

Inter collationem, praesentationem, &c.] Notatur ad hoc, quod collationis appellatione non venit institutio, nec confirmatio, ut per Gonzalad. ad reg. 8. Cancel. gloss. 16. num. 10. non appellatione unius tituli non venit alius, ex Rebuff. in tract. de pacifici poss. num. 57.

§. Si verò.

Si Papa mandat providendi de beneficio spectante ad collationem, vel praesentationem aliquorum, non extenditur ad beneficium spectans ad collationem, vel praesentationem aliorum illorum, nisi adduxer commuiter, vel divisim, &c. e contra. Si verò mandat providendi de beneficio spectante ad collationem unius, non extenditur ad spectans ad collationem plurium. Colligitur Doctores in princ. text. citati.

Vnde notari solet hic §. ad huc, quod gratia ad collationem Episcopi spectans non comprehendit collationem simultaneam Episcopi, & Capituli, nec e converso, ut per Gemin. n. 1. & 5. Franch. n. 2. 3. & 4. in presenti, Simon. de rescript. q. 71. Caputaq. decis. 88. n. 4. p. 2. Gonzalad. reg. 8. Cancel. gloss. 9. num. 15. & gloss. 4. n. 19. Et ad illud quod nominationes directae Capitulo non comprehendunt singulares Canonicos, nisi vice Capituli conferrent, ex Rebuff. in tract. nomin. quest. 3. num. 31.

Ratio est, quia illud, quod est commune mei, & aliorum, non est proprium nemini, sed impropiet. gloss. in cap. penult. 1. q. 1. illud ff. de ritu nupt. Ioan. Monach. in presenti, n. 4. Prob. n. 1. & 5. & Gemin. ac Franch. citatis locis, Cagnol. in l. 1. ad, quid nostrum 13. n. 20 ff. de reg. iur. 12.

15 Vnde in beneficiis simultaneæ collationis non intrat alternatio, ut fuit dictum in *Pistorien. Canonica- rum* 17. *Iunij* 1615. coram bon. nem. Card. Cavalerio, inter alias impressas decis. 359. n. 7. & 15. & in eadem *Aprilis* 1616. coram eodem, decis. 190. n. 1. ubi allegat Gonzal. ad reg. 8. *Cancel. gloss. 4. in princ. n. 1. & seqq.*

16 *Adimpleri non possit*, &c. 1. Collige ex textu mandatum de providendo distincti conceptum non comprehendere beneficia, quæ committunt ad collationem pertinentem, idem probat text. in *cap. ult. infr. hoc tit. tradit. Anchar. n. 2. Franch. n. 3. in præsent. idem Anch. post princ. Franch. n. 1. in fine. Domin. n. 4. & alij in cap. in mandato, sup. hoc tit. adficientes in mandato de providendo sub hac forma, ad tuum, vel alterum collationem, non contineri beneficia ad utriusque collationem pariter spectantia. Pro quibus facit quod mandatum de providendo alios casus quam expressos non comprehendit, sed in specificis forma debet observari, ut expressè probat text. in *cap. de non sacerdotali* 1. 1. hoc eod. tit. resoluunt Rebuss. in *praxi, tit. de dispens. ad plura beneficia*, à num. 65. Roc. decis. 14. de præbend. in novis, Gom. de expensat. n. 49. Staphil. de literis gratis, tit. de modo. & forma impetrandi, n. 2. Hoid. de incompatib. benefic. p. 1. c. 2. 4. n. 6. 1. vnde cum beneficium ad utriusque collationem simul spectans non sit casus in tali mandato de providendo expressus, metum in illo non comprehendatur, arg. text. in l. 4. t. ius, ubi notat Paul. ff. de damno infecto, & quæ tradit Guttier. cons. 1. n. 1. Deinde facit quod natura alternatiæ est ut in aliquo verificetur tantum, & in hoc à copulatiua differre dicitur, iuxta text. in *cap. inter caveras, de rescript. resoluunt* Roland. cons. 18. n. 4. Cephal. cons. 154. n. 1. lib. 1. ac proinde si tale beneficium pertinet ad utriusque collationem in tali mandato de providendo contineretur, nulla esset differentia inter coniunctivam, & disiunctivam contra decisionem text. in l. si heredes plures ff. de cond. insti.*

18 Contraria tamen sententia verior esse videtur, pro qua adduci solet illud, quod Papa in tali mandato gratans vnumquemque in solidum, à fortiori pro dimidiato parte gratate intendit, ex text. *cap. in ius, in cap. plus semper, de reg. iur. hoc lib. facit etiam text. in l. si ita scriptum, ff. de liberis, & posth. ubi dispositio in casibus distinctis habet locum si simul ambo illi casus continentur, facit tandem, quia alternativa respiciens personas in coniunctionem resoluunt *Idem quidem, C. de verb. signif. ac* proinde in mandato de quo in text. magis comprehenduntur beneficia, quæ ad utriusque collationem spectant. Quia rei etiam opinione ad text. in *cap. ult.* respondetur procedere quando unusquisque per se non gratatur, sed tantum communitas Capituli, prout patet ex littera ibi in principio, tunc enim aie text. non existeri gratum in Canonicum in eo beneficio, quod peculiariter ratione alicuius rei ad illum pertinet nisi clauisula addatur, de qua in text. Insuper quod illa, quæ in communis competent, non dicuntur esse propria singulorum, iuxta text. in *cap. ratio nulla* 3. *sup. hoc tit. sed si 3. qui manumittitur, ff. de in ius vocand. de* sic alias pro obligatione communitatis singuli non conueniunt, iuxta text. in l. siue 7. in princ. ff. quod causæque universitati nemine. Ad illam verò Doctorum rationem quod mandata non debent extendi ad alios casus quam expressos, respondetur veram quidem esse, nihilominus tamen non esse negandum prædictum casum esse expressum, si quidem eo ipso quod utrumque alternativè gratare tenentur in solidum, ita vi promittit fieri faciendâ sine in beneficio, quod ad Episcopum spectaverit, siue in alio, cuius collationem alius habuerit, statim expressis repetitur casus, quo beneficium & ad Ordinarij, & aliorum spectaverit*

Berjof. Collect. Tom. IV.

collationem. Ad ultimum denique fundamentum satisfit si dicas non esse inconueniens quod alternatio in coniunctam conuertatur, si tamen personas respiciat, ex text. in d. l. cum quidem, C. de verb. signif. licet in tali mandato repetitur, in quo tam Episcopus quam alius gratatur est circa beneficij collationem, & sic verificari in casu, qui in huiusmodi alternatiua expressus est.

S P M M A R I U M.

- 1 Beneficium nisi collatum ante dispensum meum, alteri conferri non potest, nisi terminus mihi date ad conferendum esset elapsus, & tunc etiam post terminum, antequam alteri conferatur, potest conferre.
- 2 Beneficium absenti, & ignorantem conferri potest.
- 3 Ius in beneficium collatum absenti non acquiritur donec acceptet.
- 4 Ius in re in beneficium acquiritur per collationem acceptatam etiam ante adeptam possessionem.
- 5 Ius plenum transiit in spiritualibus ex solo titulo absque traditione.
- 6 Ius ad rem data collatio facta absenti ante eius acceptationem.
- 7 Beneficium vacare non dicitur per eum, cui facta fuit in absentia collatio, ante acceptationem.
- 8 Episcopus non potest variare re integra antequam absens beneficium acceptet.
- 9 Episcopus valet terminum præfixum intra quem absens acceptet beneficium, & eo lapsa potest Episcopus alij providere.
- 10 Beneficium post terminum elapsum re integra potest acceptari.
- 11 Beneficij acceptatio fieri potest non tantum ab ipso, cui collatum fuerit beneficium, sed etiam ab alio eius nomine modo si habet speciale mandatum.
- 12 Resignatio beneficii non potest fieri à procuratore sine speciale mandato.
- 13 Mandatum speciale semper requiritur in beneficiis libris.
- 14 Mandatum speciale requiritur in possessionis beneficii apprehensione.
- 15 Empior secundus si mala fide eandem rem emerit, licet eidem eradita sit, nihilominus per primum emptorem rei ab eo renouabitur, & emittitur.
- 16 Beneficij collationi sibi absenti facta dissentiens potest re integra mutare voluntatem, permanente consensente in eadem voluntate.

- C A P. Si tibi absenti. XVII.

Episcopus si conferat beneficium absenti licet non acquirit ius in beneficio nisi ratum habeat, tamen Episcopus non potest alteri conferre, nisi & notificet collationem, & des terminum consuetudini, qui si non consentit, potest elapso termino alteri conferre, & si adhuc non consensit, poterit ille absens consensum præstare, licet terminus sit elapsus, & Episcopus non poterit tunc alteri conferre. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andæ. Anchar. Domin. Monach. Franch. Viozan. in *ration. lib. 3. pag. 30. Alagona in compend. pag. 389. remissive Calal. in anno. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.*

Probat igitur hic text. beneficium absenti, & ignorantem conferri posse, ita ut renouatio collationis per Episcopum facta non admittatur, idem probat text. in *cap. gratia, de rescript. hoc lib. ubi gl. verbo ignorantem, & in cap. accedens 24. sup. hoc tit. gloss. 3. Domin. Anchar.*

R. n. 11

n. i. Franch. & alij in *presenti*, gloss. verbo *debitum in Clem. audierit*, de *receptis*. Abb. & Innoc. in *trans. in d. cap. accedens*, Gom. in *reg. de non tollendo iure quaesito*, q. 1. Mandos in *reg. 3. Cancell. q. 5. n. 6.* Coar. lib. 1. var. c. 16. n. 1. Menoch. de *arbitr. casu* 18. n. 47. Non obstat quod collatio beneficii donatio censetur, cap. *consuetudinibus* 4. de *donat.* & collatio donationem abicere factam ante acceptationem non fortiter effectum. & posse reuocari, ex text. in l. *absenti*, vbi omnes, & in l. 1. §. sed si quis. ff. de *donat.* & in l. *qui absenti*, in *prin.* ff. de *acquir. posses.* quia responderit, praedicta iura, & similia procedere in illis actibus, qui non ex necessitate, sed ex mera liberalitate procedunt, veluti in donatione de qua agitur, unde licet sit reuocatio ante partia acceptationem, cum adhuc alicuius iuris acquisitionem non reperitur, et verò collatio beneficii, de qua agitur text. in *presenti*, & similia iura, cum sit de actibus, quos Episcopus ex officio, & sic ex necessitate facere tenentur, arguuntur in c. 3. de *inoppar* notatur in cap. *nexo deinceps*, de *elect. hoc lib.* Rationem suam habet effectum, itant ante partia declarationem reuocatio non admittatur, iuxta DD. *supra* citatos. Nun refragant collationem continere donationem, scilicet enim si dicas quod licet ex parte beneficiarii emolumentum continet, non proinde ex parte concedentis donatio reputatur, cum non ex voluntate, sed ex officio, & sic ex necessitate procedat, iuxta *supra* dicta, sic alias ex ingratitudine reuocari non potest vt donatio, ex text. in cap. *vt de donat. p. vlt* in specie aduenit Dec. in cap. *relatum*, n. 6. hoc tit. Nec obstat text. in c. 1. *vers. nec obstat*, in *fr. de concess. prob.* ibi, ad illum quibus conceduntur, dum dicit quod gratia, & privilegia non acquiruntur, nec trahuntur ius aliquod abicere, vel ignoranti, sed esse necessarium notitiam, & acceptationem, propterea etiam dicit gloss. 1. in *l. vlt. C. de consue. lib.* 12. quia procedit quod efficentem acquisitionem privilegij, vltim, & exercitium eiusdem, non verò quoad effectum vt gratia sustineatur, nec amplius tenentur.

3. *Donec tam ratum habueris.* Notatur ad hoc, quod ita in beneficium collatum abicere non acquiritur donec acceptet, et interim collatio reuocari non potest quouique abicere certior factus nolit acceptare, vt per Flamin. de *resign. benef.* lib. 10. q. 8. n. 5. cum *seqq.* Sanch. de *matrim.* lib. 1. disp. 7. n. 20. & lib. 2. disp. 16. n. 4. vbi n. 2. per hunc text. collatio quod privilegium tantum fortiter suum effectum, & tempore, quo certior de illo sit is, cui conceditur.

4. *Ius in ipso be. officio.* &c.] Ergo per collationem acceptam ius in re in beneficio acquiritur etiam ante adeptionem possessionem, vt per Rebass. in *praxi super reg. de non tollendo iure quaesito*, gloss. 6. n. 18. Cortal. de *benef.* p. 4. c. 1. n. 14. Simon. de *resign. q. 5. c. 56.* Coar. lib. 3. var. c. 16. n. 3. & 5. Flamin. de *resign. benef.* lib. 1. q. 16. n. 2. & lib. 10. q. 6. n. 2. & n. 51. & q. 8. n. 5. Molin. de *iustis*, tom. 1. tra. 2. disp. 2. *vers. dixi superius*, & disp. 3. in *fine*, Gonzal. ad *reg. 3. Cancell. gloss.* 1. §. 4. n. 15. & 3. Alayf. Rice in *collat. decis.* p. 5. collat. 16 §. 8. Vnde notari solet ad hoc, quod in spiritualibus ex solo titulo absque traditione plenum ius transferatur, vt per Tiraq. de *iure prin.* q. 17. in 11. n. 5. & opin. 12. n. 2. Barbol. p. 2. rubr. ff. *solus maritus* n. 3.

6. *Ius tamen ad rem* et collatio facta abicere ante eius acceptationem, ex Gonzal. ad *reg. 3. Cancell. gloss.* 1. §. 4. n. 15. vbi n. 13. per hunc text. tradit quod gratia beneficii concessa abicere non est perfecta donec abicere acceptet. Vnde notat idem Gonzal. gloss. 1. §. 2. n. 6. quod vacare non dicitur beneficium per eum, cui facta fuit in absentia collatio aut acceptationem.

8. *Ipsa tamen Episcopus.* &c.] Notatur ad hoc, quod

re integra antequam abicere beneficium acceptet, non potest Episcopus variare, vt per Cald. Pereira de *potestas eligendi*, c. 6. num. 14. Gonzal. ad *reg. 3. Cancell. gloss.* 1. §. 2. sub n. 14. vbi post Coar. lib. 3. var. c. 16. n. 1. ante finem dicit quod ideo in hoc casu non est locus ponentem, quia Episcopus confect ex necessitate, cum sibi retinere non possit, & iam functus est officio suo, secus aduersus in donatione, & aliis actibus, qui ex mera voluntate sunt.

Ad *consuetudinem terminum competentem assignat.* 9. Notatur etiam ad hoc, quod valet Episcopus terminum praeficere, intra quem abicere acceptet beneficium, & eo elapso potest Episcopus alij promittere, vt per Tiraq. in l. *bene*, §. *hoc sermo*, n. 36. ff. de *verbor. signif.* Sanch. de *matrim.* lib. 1. disp. 7. n. 8.

Antequam tamen, &c.] Notatur ad hoc, quod lapsus termini ad acceptandum beneficium non nocet re integra, quia post terminum lapsum possit acceptari, vt per Malcard de *prob. concl.* 123. n. 2. Zerol. in *praxi Episcop.* p. 1. verbo *beneficia*, *vers. quartum*.

in gloss. *Habueris*, ibi, *vt procurator*, &c.] Notatur ad hoc, quod acceptatio beneficii fieri poterit non tantum ab ipso, cui collatum fuerit beneficium, sed etiam ab alio eius nomine, modò is habeat speciale mandatum, vt per Coar. lib. 3. var. c. 16. num. 4. & 5. Villalob. tom. 1. *commun. episcop.* lib. 4. tit. 24. n. 15. pag. 611. Brunor. à Sole in *locis communibus*, verbo *mandatum*, n. 14. Massob. in *praxi habendi consensum ad Parochiales Ecclesiarum vacantes* praed. 25. dub. 8. secundum Rom. impress. Ego ipse in *tra. de class. v. infr. class.* §. 3. n. 41. secundum Lugdun. impress. Flamin. de *resign. benef.* lib. 10. q. 8. n. 14. Camil. Borrel in *summa canonica decis.* tit. 66. n. 16 §. Azor. in *inst. moral.* p. 2. lib. 7. c. 23. q. 1. Sic etiam resignatio beneficii non potest fieri à procuratore sine speciali mandato, ex Flamin. d. *resign. lib.* 9. q. 7. n. 9. Cardol. in *praxi iudicum verbo procurator*, n. 40. vbi n. 19. subdit idem esse dicendum in collatione, siue inuestitura beneficii, & in praesentatione nuncupatim traditur Card. Manic. de *causis*, & *ambiguis* *comment.* tom. 1. lib. 7. tit. 16. n. 49. Cald. Pereira de *amp. c.* 15. n. 11. Alayf. Rice in *praxi rerum fore Eccles.* decis. 189. n. 19 §. Nam in beneficiis bae semper requiritur speciale mandatum, vt per Stephan. Gratian. *disp. c. 66. n. 35.* Et in possessionis beneficii apprehensione per procuratorem, requirit speciale mandatum, & non sufficit generale, tradunt Coar. d. c. 16. n. 19. Flamin. d. lib. 10. q. 6. n. 13. non requiritur tamen in individuo mandatum ad acquirendam possessionem talia beneficii, Alex. in l. 1. §. *per procuratorem*, ff. de *acquir. posses.* Ferrer. *conf.* 220. num. 1. in *fin.* Rot. in *Aduersus beneficij* 1. *Inf.* lib. 1620. citam bonae memoriae Vbaldo.

in gloss. *Non acquirat*, ibi, *in secundo* sic notatur ad hoc, quod si secundum tempus mala fide, id est, non ignarus prime venditionis, eandem rem emerit, licet eadem tradita sit, retinensque per primum emptorem res ab eo reuocatur, & euincitur, vt per Coar. lib. 3. var. c. 19. n. 1. Guitier. de *inrem. confus.* p. 1. c. 30. num. 8. Molin. de *iustis* tra. 1. disp. 369. *vers. septimum*, num. 9. Lessa in *finis* tra. 1. lib. 2. c. 2. d. 10. n. 142. Rebel. de *obligat. iustis* p. 2. lib. 9. q. 17. §. 1. n. 16. Ioan. Salas de *contra. d. d. tra. d. de empt. dub.* 46. n. 6. Azor. in *inst. moral.* p. 1. lib. 8. c. 18. q. 1.

in gloss. *Ex elapso*, ibi, *quid adhuc re integra possit consensire*, &c.] Notatur ad hoc, quod differens collationi beneficii sibi abicere factae, potest re integra mutare voluntatem, & consentire, consentiente per eum in eadem voluntate, vt per Sanch. de *matrim.* lib. 3. disp. 3. n. 2.

SYM MARIVM.

- 1 Beneficium secundum Curatum qui vi, vel iniuste occupat, priuatus est primo, qui autem vi beneficii aliquando occupat, est ipso iure priuatus iure, quod in illo, vel ad aliud habebat.
- 2 Intra sua ille ducatur qui abique diocesani, alteriusque superioris consensu, vel auctoritate possessionem beneficii apprehenderit.
- 3 Beneficij possessionem propria auctoritate, & vi occupans, eo ipso perdit ius, quod ad illud habebat, vacat ipso facto, secus si se intrudat in possessionem alicuius prædij ipsius beneficii, ut n. 4.
- 5 Andax est qui contra ius facit.
- 6 Beneficij sibi collati possessionem quis sua auctoritate ingredi non debet, sed auctoritate sui superioris.
- 7 Beneficium secundum impetrans debet exprimere primum, quod de facto tenet.

CAP. Eum, qui. XVIII.

- 1 Beneficium Curatum habens, si vi aliud Curatum occupat, vel scienter se iniuste introducit in eo, ipso iure est priuatus primo. Item qui non veretur occupare vi, & propria auctoritate dignitates, personatus, & alia quocunque Ecclesiastica beneficia amittit ius, quod habebat ad illa beneficia, vel eis competeant. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Gemin. Ioan. Andr. Archid. Anchar. Butr. Domin. Monach. Franch. Vinian. in ration. lib. 3. pag. 81. Alagona in compend. pag. 189. consuetudine Calais in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.
- 2 Sen se scienter iniuste intrudat in eo. [Notatur ad hoc, quod ille dicitur intrusus, qui abique diocesani, alteriusque superioris consensu, vel auctoritate possessionem beneficii apprehenderit, ut per Mascard. de probat. concl. 936. n. 5. Spin in speculo testam. gloss. 4. prin. n. 91. Flamin. de resignat. benef. lib. 3. c. 9. n. 114. Azor. iustit. moral. p. 1. lib. 7. c. 15. q. 10. Vnde quod intrudens se in possessionem abique ministerio executionis incurrit poenias huius text. censuris Rot. in Matien. Canonizatus 13. Junij 1614. eorum bonæ memoriæ Vbaldo.
- 3 Decernimus ipso iure fore priuatum, &c. [Notatur ad hoc, quod si quis propria auctoritate, & vi capiat possessionem beneficii, eo ipso perdit ius, quod ad illud habebat, & vacat ipso facto, ut per Conat. lib. 3. var. 2. lib. 6. Aucter. ad Capel. Tholof. q. 444. num. 4. Pontan. de syl. lib. 1. c. 9. num. 91. cum seqq. Menoch. remed. 9. recuperand. possess. n. 277. cum seqq. & n. 306. Zetoli in praxi Episcop. p. 2. verbo possessio beneficii, vers. ad secundum pag. mibi 86. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 15. n. 58. & gloss. 17. n. 46. Farin. in praxi crimin. p. 6. q. 175. num. 64. cum seqq. Celsi de iustit. lib. 2. c. 14. dub. 34. n. 18. Aloyf. Rec. in collect. decis. p. 5. collect. 1475. Rot. decis. 66. n. 1. cum seqq. apud Farin. p. 4. sua praxi criminalis, Mascard. in praxi habendi consensum requirit. 1. dub. 2. n. 18. quos refero ego ipse de officio, & potest. Episcop. p. 1. alleg. 57. n. 200. secundum Lugdun. impressi. Rot. decis. 3. de præbendis in navis, & decis. 111. per tot. p. 2. recentissim. ubi fuit relictum quædam Annibalem esse priuatum Parochialis, de qua fuerat priuatus auctoritate Apostolica in forma Dignum, eo quod approbaretur per quorundam actum exercitium, possessionem dictæ Parochialis accepisse dicebatur, nam probatur gratiam dicti Annibalis in forma Digni nullum tribuisse illi ius in re, sed solum importare

Barb. Collect. Tom. IV.

mandatum de promittendo, quatenus idoneus fuerit re-
pertus, Calisd. decis. 1. n. 6. ut lue pend. Mandol. in reg.
de annali, q. 55. n. 3. Rebuff. in praxi, tit. de rescript. in
forma Dignum, num. 2. & 3. Gonzal. ad reg. 8. Cancell.
gloss. 15. q. 2. n. 56. addebatur ignorantiam Annibalis
credentis se habere aliquod ius in dicta Parochiali vi-
gore gratiæ in forma Dignum, illum non excusare,
sed solum facti ignorantiam, quod ex Mantica proba-
tur in d. decis. 151. n. 8. Possessio dictæ Parochialis cen-
sebatur apprehensa per celebrationem Missarum, ba-
ptizationem, & aliorum Sacramentorum in dicta Ec-
clesia administrationem, & omnium spiritualium
actuum ad Curatum pertinentium exercitium, Abb.
in cap. Genesi. n. 5. de elect. deinde per fractionem per-
ceptionem, scilicet decimarum, primiarum, & obla-
tionum, ex quibus probatur possessio quod tempora-
lia, ad text. in 1. Tuna, ff. solut. matrim. l. vbi Bart. C. de
acquir. possess. cum aliis per Monach. remed. 3. reme-
num. 564.

Intellige in intrudente se in beneficio, non autem
in se intrudente in possessionem alicuius prædij ipsius
beneficii, cum sint diuersa, ad tradita per Tirac. de ra-
trahit. lib. 6. gloss. 1. n. 1. Rot. decis. 19. num. o. part. 2.
diuersi. & ita declarauit ipsa Rot. in Matien. Ca-
nonizatus 14. Martij 1603. eorum Cardinali Lan-
celloto.

Sua temeritatis audacia. [Ergo andax est qui contra
ius facit, ut per Rebuff. in auth. habita, C. ne filio per
parte, verbo tam andax, pag. mibi 603. vbi alia adducit
de audacia.]

In gloss. casus positivis, ibi, Nota quod sua aucto-
ritate non debet ingredi possessionem beneficii sibi collati,
sed auctoritate sui superioris. Ita Rebuff. in praxi benefi-
cii. de iniuriis in possessionem, n. 1. Menoch. de inter-
dictis remed. 9. recuper. possess. n. 277. cum seqq. Conat. lib. 3.
var. 2. lib. 6. n. 7. Pet. Greg. rei benef. c. 40. n. 11. & 15. Fla-
min. de resignat. benef. lib. 3. c. 9. n. 55. & lib. 10. q. 6.
n. 17. cum seqq. Vnde passim conceditur a Summo Pon-
tifici Breue, quod executoriale dicitur, pro execu-
toribus, qui prouisum mittant in possessionem beneficii,
de quibus multa tradunt Maschell. de commiss. p. 1. c. 13. ad
prin. Nicol. Garc. de benef. p. 6. c. 3. à princ. Flores de
Mena var. lib. 1. q. 4. per totum.

In gloss. Obtruncat, ibi, quod si aliquis iniuste deti-
neat beneficium, &c. [Notatur ad hoc, quod impe-
trans secundum beneficium debet exprimere primum,
quod de facto tenet, ut per Menoch. de arbit. casu
201. n. 45.]

SYM MARIVM.

- 1 Potestatem Apostolicam habens persona idonea de
beneficio promittendi, alias beneficiarius sufficienter
providens non potest, nisi m. literis hoc exprima-
tur, & tunc vaicum simplex obtineat providebit.
Si vero conceditur ut provideant beneficia obti-
nenti, ad duo tantum refertur, & contra fallum
est nullum.
- 2 Provideri quando mandatur alicui usque ad certam
summam, non in vno (dammodo sufficiens non sit,
aut personalem residentiam non requirit) sed in
pluribus beneficiis est promissio facienda.
- 3 Beneficij afirmatio quomodo fit facienda, ostenditur.

CAP. Is, qui. XIX.

Apas quando dat facultatem alicui executori con-
ferendi beneficium persone idonee, non potest
confesse haberi aliud etiam simplex, sed sufficiens.

R. 2 Scd

Sed si in literis ponatur, ut provideat de beneficio etiam habenti aliud, tunc si illud est vnicum, & non habet curam animarum, debet provideat, si in literis dicitur ut provideat de beneficio habenti plura, non extenditur nisi ad duo singula, promissio autem aliter facta non valet. Colligitur ex Ordine Lm. Abb. Archid. Anchar. Ioan. Andr. Gemin. Monach. Domin. Franch. Viuian. in ration. lib. 3. pag. 34. Alagona in compend. pag. 183. remissive Ximen. in concord. p. 2.

1. *Beneficium sufficiens.* Colligitur ex text. quod si alicui personae provideat mandatur eidem beneficium habenti, promissio est facienda si beneficium sufficiens non fuerit, unde iam probare videtur, quod si alicui vbiq[ue] ad certam summam provideat mandatur non in vno (dammodo sufficiens non sit, ut per totalem residentiam non requirit, ut explicat Pontifex in praesenti) verum etiam in pluribus beneficiis est promissio facienda, ut per gloss. Domin. n. 5. Franch. n. 4. in cap. *quantum sup. hoc tit. & lib. citato* ad Conar. lib. 1. var. c. 20. n. 7. vers. *scilicet* pro quibus facit d. cap. *quantum*, ibi, *Sed in beneficiis Ecclesiasticis*, ubi proponitur vnus tantum non impetrans, potest ibi, alicui, &c. & tamen inquit text. promissionem esse faciendam in beneficiis Ecclesiasticis, quae verba solum de duobus sunt intelligenda, ex reg. pluralis locuti 45. de regulis iuris, lib. 6. *Quantum* contrariam sententiam tenet Host. quem refert, & defendit Com. de expell. n. 6. Staphil. de literis gratia, tit. *formis expellat.* 6. sexta forma, n. 8.
2. Quomodo autem sit facienda estimatio beneficii, an in studiis grossis, an vero in distributionibus quotidianis: dic quod in studiis distinximus grossis, non vero in distributionibus quotidianis, quae non numerantur in valore beneficii, arg. text. in cap. *vine de Cleric. non resid.* lib. 6. iuxta communem opinionem, de qua in cap. *cum ad de rescriptis*, aduertit Staphil. d. tit. *formis expellat.* vers. *non in forma*, n. 44. Conar. d. n. 7. Mouet de distribut. quant. p. 1. q. 3. n. 2. cum seqq.

S V M M A R I V M.

1. Beneficium prius reservatum, vel alteri collatum per Papam, si quis ignorans recusat, & ubi primum hoc seruire illud sine difficultate dimittit, recuperat prius beneficium propter illud dimissum, alias non, & n. 2.
2. Verbum, tenere, aliquando accipitur pro, possidere.
3. Beneficium dimissum, non autem resignatum recuperat qui recipit beneficium prius reservatum, vel alteri collatum per Papam, & ubi primum hoc scribit sine difficultate dimittit.
4. Ignorantia in causa non releuat Episcopum si postquam fuerit de reservatione certioratus, insinuat in contraventione.
5. Beneficium permutans potest redire ad suum, altero sibi cuncto.

C A P. Si beneficia. XX.

1. Ordinatios si confert beneficium reservatum per aliquod decretum Sedi Apostolicae, & qui accipit ignorat talem reservationem, vel collationem factam a Papa alicui, & accepto secundo renuntiat primo, quod forte habebat incompatible, si postquam scius fuisse reservationem, vel collatum a Papa, statim dimittit secundum, recuperat primum sine noua collatione. Idem sciunt alij, qui hac occasione renuntiarunt, sed si difficultatem adhibent in dimittendis secundis, non possunt regredi ad prima. Colligitur ex Ordine Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Ambr.

Anch. Domin. Monach. Franch. Viuian. in ration. lib. 3. pag. 83. Alagona in compend. pag. 390. remissive Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Hanc eandem conclusionem ex hoc text. definit a Titus in l. *boner*, & *hoc seruare*, limit. 2. n. 7. ff. de verb. signif. Et habere locum etiam appellatur a promissione, quia non deuoluitur causa ad Curiam, ait Card. Tolch. tom. 1. lit. C, concl. 44. n. 23.

2. *Que ibi tenentur antea.* Verbum, Tenere, aliquando accipit pro, possidere, ex hoc text. colligit Rebuff. de nuntiis. q. 9. n. 11.

3. *Dimissa per eos, &c.* Procedit igitur in dimissione, non autem in resignatione, prout intelligit Rebuff. in tract. de pacificis possessionibus. n. 147. & n. 150.

4. *Ne talis ignorantia, &c.* Notatur ad hoc, quod causa iusta ignorantiae non releuat Episcopum, si postquam fuerit de reservatione certioratus, insinuat in contraventione, ut per Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 16. n. 142. vbi n. 146. ex hoc text. colligit quod regressum habens ad suum beneficium vigore huius text. vultur remediis possessoris.

5. *Ad beneficia sua prius, &c.* Notatur ad hoc, quod permutans beneficium potest redire ad suum altero sibi cuncto, ut per Rebuff. in tract. de pacific. possess. mon. 190.

S V M M A R I V M.

1. Beneficij etiam modici sacrosanctas vias dispensationum super pluralitate beneficiorum, quae etiam laicis super duobus obtinentur ad duo prius recepta referunt. Itaque promissio alicui facta de beneficiis, non obstante quod aliud habeat, dispensationem super utroque retinendo non inducit.
2. Dispensatio ad beneficia intelligitur de duobus tantum.
3. Episcopus si alicui concesserit facultatem iurandi monasterium Monachum, intelligitur de prima vice.
4. Trium ubi fit mentio, intelligitur de prime.
5. Obsecrans simplex narratio facta in postrema Apostolica provisione non inducit dispensationem ad plura beneficia obtinenda.
6. Declaratur reg. quoniam consuebant, ff. de re iud.
7. Beneficia duo curam animarum habentia ubi alicui retinendi potestas data fuerit a Papa, non videtur ex hoc dispensari ut in neutro residat, sed debet in altero tantum, vel in utroque alternatim vicibus residere.
8. Dilectio, dummodo, non habet vim conditionis, sed potius aduocacionis.

C A P. Non potest. XXI.

Dispensationem super pluralitate beneficiorum impetrans, si tacet aliquid beneficium, licet modicum, dispensatio non valet. Item si dispensante possit retinere duo beneficia Curata, si canonice conferantur eidem, intelligitur de duobus primis, quae contingit habere post dictum indultum, id est, si postquam semel habuit duo Curata, vnum dimittit, non potest habere secundum. Item quando provideatur ut quis possit habere aliquod beneficium non obstante quod aliud obtineat, non est dispensatio ut duo beneficia habeat, sed solum quod gratia facta valeat, & non iudicatur subseptata. Colligitur ex Ordine Lap. Abb. Ioan. Andr. Gemin. Anch. Borr. Domin. Monach. Franch. Viuian. in ration. lib. 1. pag. 84. Alagona in compend. pag. 390. remissive Ximen. in concord. p. 1.

Iustis

De Præbendis, & Dignitatibus, Tit. IV. 197

² *Intelligitur de duobus primis beneficiis.*] Notatur ad hoc, quod dispensatio ad beneficia intelligitur de duobus tantum, ut per Titag. in l. *bonis*, s. *hoc sermone*, n. 28. & *seq. & limit.* 14. n. 1. & *luc.* 26. n. 1. Rebuff. in *præb. benef.* 18. de *dispensat. atatis*, vers. *illisque simul dimittere*. Hoid. de *incompatib. benef.* p. 1. c. 1. n. 71. Unde si Episcopus concesserit alicui facultatem intraudi Monasterium Monialium, intelligitur de prima vice tantum, ut per Titag. d. 5. *hoc sermone*, n. 7. Et Emman. *quæst. Regul. tom. 3. q. 6. art. 1.* Et facta mentione de trionio intelligere debemus de primo, ex Sord. *decis.* 189. num. 1.

⁵ *Non intelligitur dispensatum, &c.*] Collige ex text. Simplicem narrationem obtentorum factam in postrema Apost. provisione non inducere dispensationem ad plura beneficia obtinenda, sed ex illa ratione tantum subreptionis, quæ ex non expellitione prodiret, ita gloss. *Franch. n. 1.* Anchar. Domin. & reliqui *Nauas. in tract. de orat. 2. 2. missal. 16. n. 64. & 65.* ubi subdit in hoc decipi plures credentes ex tali narratione dispensatos remanere, Hojed. de *incompatib. benef.* p. 2. cap. 6. n. 7. 2. *Mil. in repert. verbo dispensati*, vers. *dispensare non intelligitur*, Rebuff. de *nemin.* q. 9. n. 18. Salced. ad *Bernard. in præb. cap. 48. alias 49. lit. C. in missal. edit. vers.* circa quod adducendi sunt, Et Emman. in *summ. tom. 1. c. 11. n. 1.* Gonzal. ad *reg. 8. gloss. 1. n. 27.* hinc colligit Flamin. *Parisi. de resign. lib. 4. c. 9. n. 14.* quod Papa admittendo renuntiationem, & conferendo per clasulas solitas in provisione, non videtur dispensare, quamvis Mandat. ad *Lap. decis.* 117. *addit.* 1. existimet eum tutum esse, qui obtentorum meminit in supplicatione Papæ porrecta.

⁶ *Non obstat quod in gratia concessa à Principe data certa scientia censetur dispensatum, ex text. in l. quidam consulant, ff. de re indic. cum aliis citatis per Xou. ad l. 2. à princip. quia respondetur regula n. dicit. lib. quidam consulant, procedere quando aliis gratia ex dicta certa scientia facta valere nequit, sine eo quod talis dispensatio indicatur, non vero quando gratia ex certa scientia facta absque tali dispensatione valere potest; constat autem gratiam ad beneficium validam esse, licet impetretur ab illo, qui aliud obtinet beneficium, dummodo de tali beneficio obtento in gratia mentio reperitur.*

⁷ *In gloss. Retinere, ibi, nunquid per talem indulgentiam videatur concessum quid in neuro residere teneatur, &c.* Notatur ad hoc, quod si alicui data fuerit à Summo Pontifice potestas retinendi quod beneficia curam animarum habentia, non ex hoc indulum esse videtur, ut in neuro residere, æternis vicibus residere, ut per Titag. de *iure primog. q. 17. opm. 5. n. 4.* Sanchez. de *Matr. lib. 8. disp. 12. n. 19.*

⁸ *In ead. gloss. ibi, Illud enim, dummodo non habet vim conditionis, sed potius admonitionis.* Ita Bertachin. in *reperit. iuris*, verbo *dummodo*, Vezin. *tom. 2. commun. apu. lib. 9. tit. 34. n. 63.* Rebuff. ad l. *maiore parte* 156. vers. *dummodo*, ff. de *verb. signif. pag. 144.* Menoch. *conf. 134. n. 36.* Azoned. l. 1. n. 39. tit. 6. lib. 5. *meno. recap. Molin. de primog. lib. 2. cap. 1. num. 28.* Cened. *post lib. præb. & Canon. quæst. sup. 11. n. 1.*

SVM MARIYM.

¹ *Mandatum Legati super facienda provisione per Papam confirmatum. Populis gratia est concessa.*
² *Confirmatio ex certa scientia facta dicitur si Principem eorum, quæ animam suam possunt movere, etiam extrajudicialiter instructum fuisse constituit.*

Barbof. *Collecq. Tom. IV.*

³ *Confirmatus videtur altum facere, altisque confirmatus tributur.*
⁴ *Omnia nostra facimus, quibus auctoritatem nostram impartimur.*

CAP. Si Apostolicæ. XXII.

PAPA quando confirmat mandatum Legati super provisione faciendi de aliquo Canonico vacante, censetur illud mandatum esse Papæ, & si Papa mandaret alios providendos in eadem Ecclesia, primus esset præferendus, Colligunt ex Ordin. *Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Dominic. Monach. Franch. Viniat. in variis lib. 1. pag. 83.* Alagona in *compend. pag. 39. 1. c. missal. Ximenian. concord. p. 1. & 2.*

Plura de his facta narratione, &c.] Ergo confirmatio ex certa scientia facta dicitur si Principem eorum, quæ animam suam possunt movere, etiam extrajudicialiter instructum fuisse constituit, ut per Auend. ad l. 41. *Tauri. gloss. 1. n. 5.*

Auctoritate nostra procedunt.] Notatur ad hoc, quod confirmatus videtur altum facere, ac si quæ confirmanti tributur, ut per citatos à Melch. Phæobos *Lusi. decis.* 18. *num. 1. tom. 1.* Cald. *Pereira de resolut. enphyte. 1. 5. n. 54.*

Nostra censetur effecta.] Notatur ad hoc, quod omnia nostra facimus, quibus auctoritatem nostram impartimur, ut per Boët. *decis.* 153. n. 1. Gom. l. 4. *n. Tauri. n. 89. vers. tertio*, Melch. Phæobos d. *decis.* 28. n. 12.

SVM MARIYM.

- 1 *Beneficij obtenti licet modici tacuermus obstat, nisi cesset provisionem factam proprio motu Papæ, quod demum intelligitur si hoc in literis exprimitur.*
- 2 *Clauſ. Motu proprio, vi, & effectum, remissus.*
- 3 *Motu proprio dicitur gratia concessa quando Petitiæ expressit in literis se motu proprio concedere, quamvis consuetudine huiusmodi gratiam motu proprio fuisse ab impetrante petitam.*
- 4 *Dispensatio motu proprio concessa est latè interpretanda.*
- 5 *Rescriptum in dubio presumitur ad postulationem partis, & non motu proprio concessum.*
- 6 *Subreptio ita vitatur ut obreptio in beneficiis, & rescriptis gratia.*
- 7 *Verba, Vires volumus obtinere, latam à iure sententiam continent.*
- 8 *Clauſ. Motu proprio, adiecta in rescripto, vix tollit subreptionem, licet de beneficio obtento nulla mentio reperitur.*
- 9 *Gratia ad beneficium impetrata nullius est momenti de beneficio obtento aliquo modico, non habita mentio.*
- 10 *Declaratur text. in cap. gratia, de rescript. hoc lib.*
- 11 *Exprimenda in literis sunt etiam ea ex quibus superius non redderetur facilius ad concedendum, vel denegandum.*
- 12 *Rescriptum impetrare potest alius pro alio.*
- 13 *Clauſ. Motu proprio, in gratia adiecta non inducit dispensationem.*
- 14 *Clauſ. Motu proprio, alias subreptientes non tollit, quæ dispensationes indigent.*
- 15 *Tacuermus qualitatibus, quon iure specialiter exprimi debent, reddit gratiam subreptitiam, etiam si ignoranter ea qualitas tacita fuerit.*
- 16 *Testibus probari non potest gratiam esse concessam motu proprio.*

R 3 C 11.

CAP. Si motu proprio. XXIII.

Papa quando habenti beneficium confert aliud motu proprio, nulla facta mentione de primo, gratia valet, & cognoscitur commissa motu proprio tunc quando hoc expremitur in literis. Quando verò Papa confert ad petitionem alienius si non fiat mentio beneficii obvenit, licet sit modicum, gratia est subreptitia, & nulla. Colligitur ex Ordin. Lp. Abb. Gemm. Iosm. Andr. Boir. Archid. Anchor. Dominic. Monach. Franch. Vinian. in rational. lib. 1. pag. 86. Alagona in compend. pag. 191. remissive Calais in amor. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Ad motu proprio.] De hac clausula latè egi in tract. de clausul. v. sup. claus. 79. secundum Lugdun. impressi. ubi in princ. plures citati Doctores de eius vi, & effectibus agentes.

Ad motu proprio tunc solum gratia, &c.] Notatur ad hoc, quod tunc solum dicitur gratia motu proprio concessa quando Pontifex expresse in literis se motu proprio concedere, ut per Sanchez de Matrim. lib. 3. disp. 1. n. 6. in princ. Moneta de commut. vlt. volunt. c. 6. n. 1. 63. ubi post Gabr. commun. lib. 6. tit. de clausul. cancl. 2. n. 102. obsequit huiusmodi clausulam debere esse scriptam manu propria Principis, seu concedentis. Quod quidem procedit, etiam si constet huiusmodi gratiam motu proprio fuisse ab impetrante petitam, quia hæc non repugnat, sed significat illis verbis Pontificem non illa petitione, sed proprio motu ductum, ut per Dec. in c. 2. n. 21. de rescript. & conf. 51. n. 3. vol. 1. & conf. 502. num. 2. vol. 1. Rebuff. in concord. in forma mandati Apostol. super verbo motu proprio, vers. notandum quod hoc clausula, & in praxi benefice. tit. de mandatis Apostol. in clausul. mandat. mun. 21. Anastasi. German. de iudiciis Cardinal. 5. nos itaque. n. 5. Menoch. de arbit. casu 101. n. 79. Setaph. de rescript. 363. num. 1. & 2. Rot. in Affen. penultim. 11. Martij 1615. coram Reuerendiss. D. meo Coccino Decano, impressa per Farin. de rescript. 6. n. 1. part. 2. rectorior. quos refero d. claus. 79. num. 6.

Qua de nostra nostra liberalitate processit.] Notatur ad hoc, quod dispensatio motu proprio concessa est latè interpretanda, ut per Sanchez de Matrim. lib. 3. disp. 1. num. 1.

Secus si ad petitionem, &c.] Notatur ad hoc, quod in dubio presumitur rescriptum ad postulationem partis, & non motu proprio concessum, ut per Tiraqueum l. si quoniam, verbo donatione largitur, num. 52. C. de renovandis donat. Valasc. consult. 25. num. 18. non quum enim presumitur clausula motu proprio, ex Maioribus de prob. consult. 1. 075. quem refero d. claus. 70. num. 9.

Ipsum veluti subreptitum, &c.] Ergo in beneficiis libris, ac proinde in rescriptis gratiæ, ita vitia subreptio, ut obreptio, ut per Menoch. de arbitrar. lib. 2. casu 101. n. 161.

Pere voluntas obtinere.] Verba hæc continere sententiam à iure latam tradunt Say. in claus. Regia. lib. 3. c. 8. n. 2. Tiraqu. l. si quoniam, verbo reuertatur, n. 217. cum sigg. C. de reuocand. donat. Virg. Bocacc. in consilij. Piceni. gloss. 6. n. 134. Farinac. fragm. crimin. p. 2. l. 1. l. 144.

Inuicem voluntas reputari.] Collige ex text. clausulam motu proprio adiectam in rescripto eius tollere subreptionem, licet de beneficio obento nulla mentio ceperetur, idem probat text. in Clem. Romanus Pontifex 4. hoc tu gl. verbo beneficium, Dominic. & Franch. n. 2. Anchor. in princ. & reliqui scribentes hic, tradunt gloss. vltim. in cap. vlt. de offic. Legati hoc lib. Abb. in cap.

ad hunc. num. 4. ubi Felin. n. 16. de rescript. idem Abb. in cap. cum nobis 19. de concess. prob. & in cap. quia cum ea, n. 7. de consue. & affin. Cardin. in d. Clem. si Romanus à princ. Rot. de rescript. hoc tit. in nouis, Callador. dec. 3. de pension. num. 4. Mandol. in reg. Cancell. 16. q. 4. num. 3. Gom. in c. 1. n. 19. & 65. de rescript. hoc lib. & in reg. de non tollendo iure quasito, q. 12. in fine, Gig. de pensionib. q. 9. n. 4. & q. 12. n. 7. Rebuff. in praxi 3. part. signatura, n. 17. & tit. de clausulis mandatorum, n. 21. Staphil. de literis gratiæ, tit. de vi, & effectibus clausularum, 6. subseque. à princ. Anton. Gabr. commun. tit. de clausulis, cancl. 2. in princ. Fulse. de vitiis lib. 2. c. 7. num. 10. Ratio est, quia licet illa clausula motu proprio, non debeat intentio in concedente, ut gratia suum fortioris effectum, licet de beneficio mentio non fiat. Intellige text. procedere etiam præcedente aliqua partis petitione, ut fuerint Gom. in d. cap. 1. de rescript. hoc lib. num. 19. Rebuff. in concord. tit. forma mandati, verbo motu proprio, Coust. qui communem dicit in cap. alio. part. 1. 4. 7. num. 2. Menoch. de arbit. casu 101. à n. 81. Gabr. lib. commun. tit. de clausulis, cancl. 2. num. 4. Intellige etiam stante clausula, Non obstante subreptione, vel clausula, Habentes pro expressis ea, quæ tacita sunt, de quo vide posita ad Clem. si Romanus Pontifex, hoc tit.

Tunc enim quantumcumque modicum, &c.] Collige ex text. quod gratia ad beneficium imperata nullius est momenti de beneficio obento etiam modico, non habita mentione, ita gloss. verbo tacet, Doulin. num. 7. Anchor. n. 5. Franch. n. 10. & reliqui scribentes in praxi, Abb. num. 3. Dec. num. 1. ubi Innoc. in cap. cum tenentur, hoc tit. idem Innoc. in cap. postulasti, ubi Abb. num. 1. de rescript. gloss. verbo de hoc, ubi Abb. num. 1. in cap. si proponente, de rescript. gloss. vltim. in cap. non potest 5. hoc eodem tit. resolutum Dec. conf. 156. Selo de benefice, p. 1. q. 12. column. 2. Staphil. de literis gratiæ, tit. de vi & effectibus clausularum, 5. sunt & alia, n. 2. Rebuff. de arbit. q. 6. Coust. var. lib. 1. cap. 20. à princ. Menoch. de arbit. casu 101. num. 42. & 41. Burlat. conf. 151. num. 12. lib. 4. Flamin. Paris. de resignat. benefice. lib. 1. c. 9. 2. n. 73. & 74. Nicol. Gasc. de benefice. p. 1. cap. 2. à n. 1. 22. Intellige, ut procedat de iure nouo, non verò de iure antiquo Decretalium, idque patet ex verbis huius text. ibi, Pore volumus obtinere, quæ quidem verba ius nouum inducere censentur, innotat doctrinam gl. vlt. in Clem. 1. de rerum permut. innotis resolutis per Fortum. in Liuegentium in princ. num. 13. de patris, Staphil. de literis gratiæ, tit. de variis modis, 6. modo, num. 11. Coust. lib. 1. varior. cap. 1. n. 5. Non obstat text. in cap. gratia, de rescript. hoc lib. quia reiectis iis, quæ tradunt Abb. num. 5. Felin. num. 6. Dec. num. 7. in d. cap. super literis, de rescript. Selo de benefice. p. 3. q. 12. à n. 29. Menoch. d. casu 101. à n. 51. Satisfit si dicat in eo text. gratiam valere data ignorantia, quia potest reduci ad terminos iuris communis, innot quod Papa aliis cognita veritate concessus fuisset, idque ex eo, quia si impetrans ibi facta mentione beneficii impetraret, adiectis ad effectum dimittendi alteram, si verumque attentio iure esset incompatible, Pontifex huiusmodi gratiam difficultius saltem notabiliter non concessisset. Vnde prædicta gratia ad illud terminos iuris communis reducitur, prout probat text. in d. cap. gratia in fine, secus si ignorantia non posset reduci ad terminos iuris communis, innot supra dicta.

Quantumcumque modicum.] Ergo in literis fuit expremenda etiam ea, ex quibus superior non redderetur facilius, vel difficultius ad concedendum, vel denegandum, ut per Rebuff. in tract. numm. q. 9. n. 50. Azor. in silij. moral. p. 2. lib. 6. c. 10. q. 1.

Vel alterius pro eodem.] Collige ex text. quod potest alius

De Præbendis, & Dignitatibus, Tit. IV. 199

aliquis pro alio reſcriptum impetrare, idem probat text. in l. *universis*, C. de *proſum Imper. offerendis*, tradunt gloſſ. in cap. ad *aver*, gloſſ. pen. in cap. *nonnulli*, §. *ſunt* & alij, ubi omnes, de *reſcript.* fatentur ſcribentes in cap. ſi tibi *abſenti*, ſup. hoc end. tit. Abb. in cap. ex ore *ſedentis*, n. 2. de *his*, qui ſunt à maiori parte Capituli, & in d. cap. *nonnulli*, §. *ſunt* & alij, n. 1. Alex. conſ. 133. n. 3. Nauar. in cap. ſi quando *pag. 2.* de *reſcript.* Intelligit ad effectum ut gratia ſuam habeat effectum, ſecus ad effectum inquisitionis, tunc enim mandatum neceſſarium requiritur.

- 13 In gloſſ. Beneficium ibi, cum per hoc ſecum diſpenſatum non ſit. Dum gloſſ. conſtituit clauſulam *Mora proprio*, in gratia adiectam non inducere diſpenſationem, de quo Couar. in cap. *alma mater*, p. 1. §. 7. n. 2. Menoch. diſta. caſu 10. l. 1. num. 30. Mart. de clauſ. par. 1. clauſul. 7. l. 1. num. 1 §. & alij per me citati diſta. clauſul. 79. n. 1.
- 14 iam probat prædictam clauſulam *Mora proprio*, alias ſubſcriptiones non tollere, quæ diſpenſatione indigent, idem probat gloſſ. verbo *validum* in Clem. ſi *Romanus Pont.* hoc tit. reſolvent *clauſul.* num. 5. & alij in præſenti, Gom. in cap. 1. num. 19. & 65. de reſcript. hoc lib. Rebuſſ. in præxi tit. *ſervit. per ſignaturæ*, num. 1 §. & in concord. ſi *forma mandati*, verbo *motu proprio*, verſe decimè, Couar. in cap. *alma mater*, p. 1. §. 7. num. 1. Gabr. commun. n. 1. de clauſulis conſul. 2. §. 4. num. 40. Menoch. d. caſu 10. l. 1. num. 31. & iuxta ratio, quia clauſula *Mora proprio*, non inducit diſpenſationem, iuxta text. in cap. *non poteſt ſupr.* hoc end. tit. quæ diſpenſatio requiritur ad tollendas alias ſubſcriptiones inhabilitatem perſonæ conſolentes. Quicquid contradicat Dominie. in præſenti n. 1. & in c. 1. n. 1. 4. de reſcript. hoc lib.
- 15 In gloſſ. *Tacetur*. Notatur ad hoc quod taciturnitas qualitatis, quam iura ſpecialiter exprimi iubent, reddidit grauiſimam ſubſcriptionem, etiamſi ignorent ea qualitates tacite fuerint, ut per Sanch. de *matrim.* lib. 8. diſp. 12. num. 14.
- 16 In gloſſ. *Expresſe*, ibi, ex quo non exprimitur in litteris. Notatur ad hoc quod non poteſt reſtitibus probari gratiam eſſe conceſſam *motu proprio*, ut per Gabr. rem. 5. commun. apin. lib. 6. tit. de clauſulis conſul. 2. n. 303. Malcard. de *probat. conſul.* 107 §. n. 25. Sanch. de *matrim.* lib. 8. diſp. 1. n. 6. Monet. de *commutat.* ultim. volunt. c. 6. n. 168. Ego ipſe d. clauſul. 79. n. 10.

SVM MARIVM.

- 1 Collatio facta motu proprio Papa pluribus beneficiis in eadem Eccleſia vacantibus ſimul intelligitur facta de pinguiori, ſed ſi beneficia ſunt æqualia, ad eum ſpecificat electio, cui gratia eſt conceſſa.
- 2 Gratia motu proprio conceſſa recipit ampliamentum.
- 3 Gratia ad beneficia ſi motu proprio facta fuerit, virtute illius poterit fieri promiſſio in penſione.
- 4 Electio cum alicui datur intra certum aliquod tempus facienda, ſi id non faciat, tranſiſt electio ad alium.
- 5 Mandatum de providendo obtinens, habet electionem caſu quo plura proponantur beneficia vacantia, intelligendo ut ibi.
- 6 Maioritas conſiſit in maioris.
- 7 Avaritia excecatur homines.

CAP. Si pluribus. XXIV.

- 1 Beneficia plura nulli de iure debita ſi vacant ſimul, & Papa conſert vni beneficium in genere, ſi conſultis motu proprio, intelligitur de pinguiori; ſi ſunt æqualia beneſiciatus intra decem dies eligit quod vult,

ſi non motu proprio, ſed ad petitionem; intelligitur quod eſt minoris valoris, & ſi ſunt æqualia, ſi ad quem de iure ſpectabat conferre, intra decem dies eligit, & ſi non eligit, electio demouitur ad alium. Colligunt ex Ordine. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Dominie. Monach. Burr. Franch. Vinian. in *ration.* lib. 3. pag. 88. Alagona in *compend. pag. 192.* remiſſiſſe Ximen. in *concord. par. 2.*

Si motu proprio cam fecerimus, &c.] Notatur ad hoc quod licet gratia ad beneficia obtema præcedente petentis interpretatione reſtringatur, cap. *quantum hoc tit.* & lib. tamen ſi motu proprio concedatur, recipit ampliamentum, ſecundum Anton Gabr. commun. lib. 5. tit. de clauſ. conſul. 2. n. 601. 603. & 607. Monet. de *commutat.* ult. volunt. c. 7. n. 79. quos refero ego ipſe de clauſ. clauſul. 76. n. 3. unde licet talis gratia ad petitionem conceſſa non reſtrictetur in penſione, iuxta diſt. cap. *quævis*, facta tamen motu proprio virtute illius in penſione poterit fieri promiſſio, ut per Felin. n. 7. in cap. *cauſam qua de reſcript.* Rebuſſ. in *concord. tit. forma mandati*, verbo *motu proprio* verſ. 1. Unde etiam privilegium conceſſum motu proprio præſentem eſſe interpretandum, reſolvent Nat. conſ. 340 num. 5. Sord. conſ. 140. n. 59. cum ſeq. Camil. Bortel. de *praſtantia Regis Caſublicæ*, c. 33. n. 19. Oñan. Glor. reſp. 13. l. 1. n. 71. Ego ipſe d. clauſul. 79. n. 36.

Ad aliam ex tunc electio, &c.] Notatur ad hoc quod cum alicui, ſive à iure, ſive à ſtatuto datur electio iuxta certum aliquod tempus faciendæ, ſi id non faciat, tranſiſt electio ad alium, ut per Tiraq. de *reſtit. lig.* §. 24. n. 9.

Ad eam, quam eis cui conferimus, &c.] Collige ex text. illum pro quo conceditur mandatum de providendo, habere electionem caſu, quo plura proponantur beneficia vacantia, ita gloſſ. verbo *elegerit*. Domin. n. 3. Franch. n. 3. Anch. & alij in præſenti reſati à Caſſad. decif. 3. de *penſionib.* n. 4. Rebuſſ. in præxi tit. de *denariis*, num. 2. Unde iam videtur probare quod beneficia ſimul collatis ille, qui habet mandatum de providendo cum clauſula ad eam, vel alterius collationem pertinentem, quodcumque voluerit repetere poterit. Intellige quando prædicta beneficia ſimul vacant eo quod per mortem alicuius plura beneficia habentia vacauerunt, ſecus verò ſi de prioritate vacationis conſiſterit, tunc enim cum Ordinarius teneatur in primo beneficio vacante collationem facere illi, qui prædictum habet mandatum, iuxta text. in cap. *mandata*, hoc end. tit. ibi, de beneficio, quod pro *mò vacavit*, &c. aq. ſubinde aliter facta collatio nullius rei momenti, merito facta alij collatione beneficium repetetur. Intellige rurſus quando mandatum de providendo habentis clauſulam decreti irritantis, vel aliquid, quod Ordinatio auferat poteſtatem conferendi, iuxta text. in cap. ſi ſoli *infra de conceſſ. præbend.* Intellige denique, ſive mandatum de providendo ad beneficium vacans dirigitur, ſive ad beneficium vacaturum, utroque enim caſu ſi ſimul vacauerint beneficia plura, idem dicendum eſt, propterea aduertit gloſſ. hic verbo *vacantibus*, facit quod tradit Staſphil. de *litteris gratia*, tit. de vi, & effectus clauſul. §. 5. n. 2.

In gloſſ. *Maioris*, ibi, maioritas conſiſit in maioris. Ita 6 Tiraq. de *iure primogen.* g. 1. n. 10.

In ead. gloſſ. ibi, *Excitantur ergo avaritia*. Vide Gail. lib. Benefic. in cap. *Kaynium*, §. 4. & *vorum*, decif. 1. n. 251. & decif. 2. n. 156. & ſeq. Craue. conſil. 10. n. 1. Alciat. in l. cum in teſtamento 10. §. de verb. ſignif. Boët. decif. 236. n. 6. Malcard. de *probat. conſul.* 150. n. 2.

SYMMARIVM.

1. *Præbenda, quæ per Episcopum præbendarij mortui vacat non debetur expectanti.*
2. *Episcopus ubi assistit in Capitulo tanquam Canonicus habet in eo vocem, & suffragium vnum.*
3. *Beneficium quodlibet annexum in nominationibus non veniens.*

CAP. Cùm in Ecclesia. XXV.

1. **P**apa quando habenti beneficium confert aliud motu proprio cùm ex consuetudine Episcopus habet præbendam canonice in Capitulo, si quis provideatur de præbenda primò vacatura, & interim moriatur Episcopus, non intelligitur providendus de illa præbenda, quia Papa non intendit priore successorem Episcopum, nec augere numerum Canonicoꝝ, nec detogere consuetudinem. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Butr. Dominic. Monach. Franch. Viu. in *ration. lib. 3. pag. 88.* Alagona in *compend. pag. 192.*

2. *Vocem habet in Capitulo tanquam Canonicus, &c.]* Notatur ad hoc quòd Episcopus, ubi assistit in Capitulo tanquam Canonicus habet in eo vocem, vt per Steph. *Gen. discip. forens. l. 106. d. 9. Lotter de re benef. lib. 1. q. 16. n. 10. & seq. D. Hieronym. Venero in examine, Episcopus, lib. 4. c. 19. n. 28. vbi n. 30. subdit quòd tunc habet vnum suffragium sicut vnus de Capitulo, licet magis ponderatum propter eius auctoritatem, refero ego ipse de officio & potestate. Episcopi. p. 3. alleg. 7. n. 1. c. secundum Lugdun. imperit.*

3. *Præbendam quæ per mortum Episcopi, &c.]* Notatur ad hoc quòd in nominationibus non veniunt beneficia quilibet annexa, vel ex statuto, aut consuetudine; seu alio quouis modo, vt per Rebuffum *tratt. nominat. q. 15. n. 29.*

SYMMARIVM.

1. *Beneficium primum non vacat per ademptionem secundi Curati, cuius fructus alius ex causa percipit.*
2. *Beneficium non dicitur obtinere ille, qui ex eo fructus percipere nequit.*
3. *Impetrans tenetur facere mentionem de beneficio, cuius fructus loco pensionis alteri referantur.*
4. *Mentio facienda est de proprio beneficio, quod ab alio extiterit occupatum.*
5. *Beneficij primi vacatio vt inducat per ademptionem secundi incompatibilis, requiritur pacifica possessio medius beneficij, & cura, sed etiam honorum, & fructuum, seu maioris partis.*
6. *Text. iste non est coordinatus per Extrinsec. exorbitabilis, de præbend.*
7. *Beneficia priora vt vacent per ademptionem secundi incompatibilis, satis erit adipsi possessionem totius vel maioris partis totius temporalium.*

CAP. Si tibi concessum. XXVI.

1. **B**eneficium Curatum habens quando acquirit aliud Curatum, dum alius accipit fructus secundi ex causa, v. g. Episcopus ex concessione l'apæ ad tempus, non tenetur relinquere primum. Colligitur ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Butr. Dominic. Monach.

Anchar. Franch. Viu. in *ration. lib. 3. pag. 89.* Alagona in *compend. pag. 192.* remissio Ximen. in *concord. part. 1.*

Quandiu fructus ipsius perciperis, &c.] Notatur ad hoc quòd in effectu beneficium non dicitur obtinere ille, qui ex beneficio fructus percipere nequit, ita gloss. verbo *vacare*, Dominic. & Franch. m. 4. Anchar. & alij in *presenti*, tradit Stephan. de *literis gratia, sit de statum beneficiarum*, §. *humboldt*, n. 14. Vnde iam videtur probare quòd gratia valet ad beneficium in qua non sit mentio de beneficio, cuius fructus loco pensionis sunt alteri referendi, prout in specie tradit Bald. in *l. si in quib. §. cum qui ff. de excusat. interum*. Contraria tamen sententia venio est, immò impetrans tenetur facere mentionem etiam de beneficio, cuius fructus loco pensionis alteri referantur, prout aduertit Dec. in *c. cum teneatur*, n. 1. de *præbend.* Nec refragatur text. in *presenti*, quia procedit ad effectum, ne pena amissionis incurratur, & hoc ex æquitate introducit, quasi inueniens de rigore contrarium esse dicendum, unde retorqueri potest pro ista sententia. Ex quibus colliges impetrantem tenetur facere mentionem de beneficio, ex quo nulli fructus percipiuntur, putà de beneficio in habitu, in quo ob hostium incursum non potest beneficiarius inspicere, nec fructus ex illo percipere, constat namque beneficiarium adhuc habere beneficium. Sic alijs erit mentio facienda de proprio beneficio, quod ab alio extiterit occupatum, communis ex Felin. n. 7. in *c. in nostra, de rescript. Sed de benef. p. 1. q. 11. n. 1. Rebuff. in concord. tit. forma mandati Apostolice, verbo pro expressis, n. 6.*

Primum non debet reputari vacare.] Collige ex his verbis quòd ad hoc, vt inducatur vacatio primi beneficij per ademptionem secundi incompatibilis, requiritur quòd habeat pacificam possessionem non iam beneficij, & tituli, seu exercitij curæ, vel officij antecessoris beneficij, sed etiam honorum, & fructuum beneficij, seu maioris partis eorum, vt per Villad de *Legato p. 1. q. 14. n. 93.* Cassal. *decis. 9. de causa possid. n. 2.* Coris. de *benef. p. c. 10. n. 3.* Hoied. de *incompatib. benef. c. 13. n. 48.* & n. 80. *versus declaratur.* Azor. *insit. moral. p. 1. lib. 7. c. 16. q. 9.* Nicol. Garc. de *benef. p. 1. c. 5. n. 112.* vbi n. 125. ex *Ordin. conf. 112. n. 3.* subdit decisionem huius textus non esse correctam per *Extrac. exorbitabilis*, quod etiam tradit Card. Tolch. *pract. canel. tom. 1. lib. C. canel. 44. n. 17.*

In gloss. *Vacaret, ibi, sed quare nunquid ille teneatur infra annum promoueri, &c.* Notatur ad hoc quòd requiritur pacifica possessio beneficij, seu tituli, & liberum eorū exercitium, vt proditus teneatur ad sacerdotium intra annum promoueri, vt per Cassal. citate loco, Rebuff. in *praxi benef. tit. de non promotis intra annum*, n. 11. Iacob. de *Graf. in auctis decis. lib. 2. c. 97. n. 49.* Nicol. Garc. *d. c. 10. n. 125.* & 126. & supra dixi ad *cap. commissa* §. 5. n. 17. de *elect.*

Notatur etiam ad hoc quòd vt priora beneficia vacent per ademptionem secundi incompatibilis, satis erit adipsi possessionem totius, vel maioris partis totius temporalium, vt per Stephan. *Genian. discip. forens. cap. 296. num. 38.* Vide quoque dixi ad *d. cap. commissa*.

SYMMARIVM.

1. *Præbenda non sacerdotalis, vel integra, aut certi valoris cum mandatur alicui conferri, præbenda sacerdotalis, diuisa, vel minoris valoris illi etiam valens conferri non poterit.*
2. *Præbenda sacerdotalis si vacet, & ex fundatione requiratur*

De Præbendis, & Dignitatibus, Tit. IV. 201

ut quid nominatus sit Sacerdos, tunc non debetur nisi sacerdos.

- 3 *Præbendam sub nomine non comprehenditur dimidia præbenda.*
- 4 *Papa si mandaverit provideri de beneficio certi valoris, non potest provideri de beneficio minoris etiam volente eo, cui providendum est.*
- 5 *Mandati fines sunt diligenter observandi.*
- 6 *Argumentum à maiori in mandato non valet.*

CAP. Cui de sacerdotali. XXVII.

Mandata Papæ non debent extendi ad alios casus quàm ad expressos, ideo cùm mandatur alicui provideri de præbenda non sacerdotali, non potest provideri de sacerdotali etiam volenti. Ita si mandatur de integra præbenda, non potest provideri de dimidia etiam volenti. Item si de præbenda certi valoris, non potest de minori etiam volenti. Colligunt ex Ordine Archid. Lap. Abb. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Butr. Domin. Monach. Franch. Vivian. in ration. lib. 1. pag. 89. Alagona in compend. pag. 192. reamissioe Casal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Sub etiam volenti [sacerdotalis, &c.] Ergo si sacerdotalis præbenda vacet, & ex fundatione requiratur quod nominatus sit Sacerdos, tunc non debetur nisi Sacerdoti, ut per Rebuff. in tract. novinar. q. 15. n. 30. Capellania, seu præbenda sacerdotalis quando dicitur, vide quæ dixi de officio & potestate Episcopi. p. 2. alleg. 14. n. 17. cum seqq.

Similiter in Ecclesia in qua integra ac dimidia, &c.] Ergo hoc nomine præbendam non comprehenduntur dimidiæ præbende, iuxta ea quæ post Guzzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 45. in prin. à n. 19. resoluunt ego ipse dist. tract. de officio & potestate Episcopi. p. 1. tit. 1. gloss. 17. n. 51. secundum Lugdunensem impellit.

Idem etiam iniquum provideri alicui, &c.] Notatur ad hoc quod Pontifex, mandans provideri de beneficio certi valoris, non potest provideri de beneficio minoris, etiam volente, cui providendum est; ut per Menoch. conf. 7. n. 1. & 14. Sanchez de matrim. lib. 8. disp. 21. n. 35. & 36. vers. unde textus, ubi reddit rationem huius decisionis, quia sic mandatum fuerit, cuius fines strictissime servandi sunt, & ita hoc est speciale in mandato, ut notant Dec. in reg. in eo quod prius est, n. 14. ff. de regulis iuris, Peláez de Maiorata p. 1. q. 4. n. 3. in 1. edit.

Quoniam fines diligenter servari, &c.] Notatur ad hoc quod mandati fines sunt diligenter observandi, & custodiendi, ut per Menench. conf. 134. n. 3. Ioseph. Ludon. Pers. decis. 17. n. 5. & decis. 117. à n. 12. Tirag. in lib. si unquam, verbo libertas, n. 59. C. de renovand. donat. Aloy. Ricc. in praxi rerum fore Eccles. decis. 129. n. 1. in 1. edit. Camil. floret. in summa canonum decis. 66. n. 437. Et ideo non valet argumentum à maiori in mandato, cuius fines diligenter observandi sunt, ut per Cal. Pereira de empir. & vendit. c. 13. num. 55.

SVM MARI VM.

- 1 *Beneficio secundo Curato effectualiter adepto primum consensile eius possessore irrogante, conferri, non autem eius possessio dari potest.*
- 2 *Beneficij primi incompatibilis ut indicatur vacatio per affectionem secundi, non sufficit collatio sola, & eius acceptatio, sed requiritur adepto possessionis secundi pacifica, vel quod per præsens fiat quominus eam adipiscatur.*

3 *Possessio secundi beneficii incompatibilis, ut indicatur vacatio prout, debet esse pacifica non saltem de facto, sed etiam de iure.*

4 *Beneficiarius duo beneficia obtinens non vacatus priuari non debet possessione primi, ac proinde si spoliatus est restituendus, & n. 5. & 6. respondetur contrarium.*

7 *Beneficium alienans etiam in iussu, non debet expelli non citatus.*

8 *Intrusus sine pendente non debet expelli non citatus nisi constet ex actis ipsum esse talem, & habere causam à litigante, & nullam ei prorsus defensionem competere.*

9 *Vfructu finis non potest dominus fructuarium expellere propria auctoritate, sed debet illum ab eo vadicare per iuris remedia.*

CAP. Licet Episcopis. XXVIII.

Certum aliquis postquam accepit aliud beneficium simile, & est in pacifica possessione, vel per ipsum fiat, tunc Episcopus potest primum beneficium alicui conferre, sed non potest dare copulatum possessionem non vocato primo Curato, quia adhuc potest illi competere ius retinendi. Colligunt ex Ordine Archid. Gemin. Ioan. Andr. Arch. Domin. Monach. Franch. Vivian. in ration. lib. 1. pag. 89. Alagona in compend. pag. 193. reamissioe Casal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Ac ipsius possessionem pacificam, &c.] Notatur ad hoc, quod ad indicendam vacationem primi beneficii incompatibilis per affectionem secundi, non sufficit collatio sola, & eius acceptatio, sed requiritur adepto possessionis secundi pacifica, vel quod per præsens fiat quominus eam adipiscatur, ut per Cortal. de benefic. p. 1. c. 10. n. 4. & 5. Novat. conf. 14. & 18. sub hoc tit. de anteq. Caputaquén. decis. 194. p. 2. Baelin. conf. 153. lib. 4. Malcard. de probat. concl. 183. Flamin. de resignat. lib. 1. q. 1. n. 139. Requiritur igitur possessio secundi pacifica non solum de facto, sed etiam de iure, id est, non litigiosa, sed absque controversia iuris, & facti iudicialis, & extrajudicialis, ut per Villad. de Leg. p. 1. q. 14. n. 96. Coim. in pragmat. sac. tit. de collat. n. item quod universitates, verbo possederunt, Rebuff. de pacifica possess. n. 164. Casal. decis. 9. n. 2. de causa possess. Mandos. in reg. 14. Cancell. q. 26. Hoted. de incompat. benefic. c. 12. n. 80. Malcard. d. concl. 183. n. 40. Quistanad. Ecclesiast. lib. 4. n. 77. Flamin. d. q. 1. n. 130. Azor. in sum. moral. p. 2. lib. 5. c. 16. q. 9.

Non debet te non vocato, &c.] Probat hic text. beneficium duo beneficia obtinens non vocatum primum non esse possessione primi ac proinde esse restituendum, nam licet cum quis priuatur beneficio, ipso iure statim id beneficium conferri possit, nulla expectata sententia, & sine ulla citatione possidentis de facto, non tamen potest priuati possessione inauditus, ut resoluunt Tiraguel. in lib. si unquam, verbo reuertatur, n. 335. & 337. C. de renovand. donat. Cald. Pereira de resol. exphys. cap. 17. num. 24. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 15. §. 1. num. 39. & seq. Sanchez in precepta Decalogi lib. 1. cap. 26. num. 12. quia nullus sine citatione, & actio iudiciali à sua possessione amouendus est, ut per Bald. conf. 135. num. 1. lib. 2. Menoch. recond. 1. recap. possess. num. 111. Flamin. de resignat. benefic. lib. 1. quest. 10. num. 10. cum seqq. Muxic. decis. 309. num. 1.

Obstat tamen videtur, quia hoc commune testit ne plura beneficia incompatibilia quis obtineat, cap. de multis, hoc tit. in Decretalib. & assistit Episcopo ad quem

quem pertinet promissio Ecclesiarum vacantium, cap. ex frequentibus, super de instant. & succedit r. g. cap. ad decimas, de rescriptis, hoc lib. Com. unum ter respondet solut. ius commune, quod in hoc casu assistit Episcopo spoliati, non resistere in eisdem terminis beneficii spoliati, nam spoliato restituit ne beneficia incompensabilia accipiat, & retineat, Episcopo vero assistit ut non ut eadem retineat, sed tantum ut prius quod ipso iure vacante, possit conferre, unde restituta respectu spoliati acquisitionem, & retentionem utriusque beneficii respicit, assistentia vero respectu spoliati solam conferendi potestatem, qui terminus sunt longe diversi à decisione text. in d. cap. ad decimas, ibi, *Ius commune, quo spoliato restituit ne decimas retineat, assistit spoliati in eadem, ut eas consequatur, & retineat velat.*

- 6 Verum non incongruè considerari potest text. in presenti, solum alterere beneficium plura incompatibilia retinentem non vocatum spoliari minimè debuisse, ex quo non sequitur quod si spoliatur statim restitendus sit, tum in generali regula multa fieri prohibetur, quæ facta tenent, c. ad Apost. sup. de Regul. & iuxta illud scriptum dicitur, &c. de quo in c. quemadmodum, de iur. iur. tum etiam quia ille regule sunt longe diversæ quod non vocatus nemo prius sua possessione, c. 1. de causa poss. quod à iure promittit naturali, Clem. pastoralis, §. verum, de re iud. & vix admittit limitationem; illa vero quod statim restituitur reiectis exceptionibus proprietatem respectibus à iure civili procedit in l. si quis ad se fundum, C. ad l. solam de vi, multaque patitur limitationes de quibus lucillimè Menoch. remed. 1. & 15. recuper. poss. patet instantem in terminis d. ad decimas, in quo casum est Ecclesiam Patrochalem auctoritate propria spoliare non debuisse clericum, qui decimas intra eius Patrochiam percipiebat, iuxta reg. l. non est singulis, ff. de reg. iur. & tamen spoliatus non restituitur, sed vide quæ supradixi in collect. ad d. c. ad decimas, ubi iure de eius intellectu.

- 7 In gloss. Te non vocato, ibi, ex quo nemo possidet iure iniuste. Notatur ad hoc, quod beneficium detinens etiam iniuste non debet expelli non citatus, ut per Bern. reg. 6. 2. Amplia quamvis sit introitus lre pendente, nisi consistat ex actis ipsum esse talem, & habere causam à litigante, & nullam ei proefus defensionem competere, ut per Franc. in cap. ex parte, n. 29. de appell. Hieton. Gabr. cons. 31. n. 20. lib. 2. & fuit dictum in Bracharen. Archidiaconatus 31. Martij 1628. eoram Reuerendiss. Concino Decano.
- 8 In ead. gloss. ibi, Hinc est quid usufructuarium usufructu finis, &c. Notatur ad hoc, quod finito usufructu non potest dominus fructuarium expellere prout auctoritate, sed debet illum ab eo vindicare per iuris remedia, ut per Cald. Perera de rescriptis, emphyt. 1. 7. n. 17. & 41. D. Babo. in l. si de vi, ff. de iudic. n. 36. cum seqq.

SYMMARIUM.

- 1 Sacerdotalis prebenda per simplex mandatum de providendo, non nisi apud ad sacerdotium est conferenda.
- 2 Etas requiritur ad Ordinem sacrum, quem habet annexum ex fundatione, statuto, vel privilegio beneficii, aliis promissis de illo aliter factis est nulla.
- 3 Ordo quando est annexus prebenda, seu beneficio, ex consuetudine, &c. non est faciendum mentio ab impetrante quod sit in etate ad talem Ordinem requisita.
- 4 Habilitas impetrantis an attendatur secundum tempus data, n. 5.

- 6 Concordatur text. in presenti, cum cap. si eo tempore, de rescriptis, hoc lib.
- 7 Declaratur text. in cap. si per clericis 8. sup. eodem tit.
- 8 Declaratur text. in cap. statutum, in princ. de rescriptis, hoc lib.
- 9 Prebenda sacerdotalis non est danda ei, qui factum est Sacerdos ante legitimam etatem.

CAP. Ei, cui. XXIX.

Quando simpliciter mandatur, ut quis provideatur, non potest provideri de prebenda sacerdotali, si non est in etate ad suscipiendos Ordines, sed debet expectare aliam. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Ioan. Andr. Gemin. Anchar. Berr. Domin. Monach. Franch. Vin. in ration. lib. 2. pag. 90. Alagona in compend. pag. 391. remissus Ximen in concord. p. 2.

Sacerdotalis prebenda conferri, &c. Notatur ad hoc, quod in beneficiis habentibus Ordinem factum annexum ex fundatione, statuto, vel privilegio, requiritur etas ad eundem Ordinem annexum requisita, ut per Rot. decif. 1. n. 3. hoc tit. in nouis, Rebuff. in praxi benef. tit. de requisita ad collationem bondis, n. 32. & in repet. cap. extirpanda, §. qui verò notab. 1. hoc tit. Hojed. de incomparabil. benef. c. 4. n. 2. ita vt promissio aliter facta etiam ex causa permutationis nulla sit, ex Per. dec. 33. 2. & 138. lib. 1. in anteq. Mohod. decif. 7. de concess. prebend. Flamin. de resign. benef. lib. 4. q. 9. n. 31. & 42. Amplia procedere non solum in beneficiis habentibus annexum Ordinem Presbyteratus, sed etiam in habentibus annexum Diaconatum, vel Subdiaconatum, ut pariter requiratur etas ad eundem Ordinem requisitam, ex Lambert. de interpretat. p. 1. lib. 2. §. 7. art. 27. n. 8. Pet. Gargon. de benef. c. 17. n. 1. Et ideo quando Ordo est annexus beneficii, seu prebende ex consuetudine, &c. non est faciendum mentio ab impetrante, quod sit in etate ad talem Ordinem requisita, ut per Selu. de benef. p. 1. q. 11. n. 42. Cortial. eod. tit. p. 42. c. 4. num. 56. Azot. instr. moral. p. 2. lib. 6. c. 13. q. 2.

In nouum, &c.] Duo text. supponit data legitima etate posse obtineri prebendam, iam probat habilitatem impetrantis non attendi secundum tempus data, idem probat text. in cap. si, cui, hoc eod. tit. tradunt gloss. verbo nouum, Dominicus. 3. Franch. n. 8. & reliqui in presenti, Staphil. de literis gratia sit. de vi, & esset clausul. §. post predictas n. 1. Rebuff. in praxi tit. requisita ad collationem à n. 12.

Verum obstat maxime text. in cap. si eo tempore de rescriptis, hoc lib. ubi habilitas à tempore data consideratur. Pro quorum iurium declaratione, & concordia præmittendum est quoddam esse inhabilitates, vel defectus, qui iure communi, vel stylo Cneie attento impetrationi literarum repugnant tam ad beneficia obtinenda, quam ad lites, veluti si impetrans excommunicatus existit, ex c. 1. de rescriptis, hoc lib. alias vero inhabilitates, seu defectus, qui solum beneficii collationem respiciunt, ut si defectus sit minoris etatis, iuxta text. in c. cum in curia, §. inferiura, de elect. Inter utrumque inhabilitates illud maxime interest, quia in prioribus considerandum, & inspicendum est tempus data, consistit namque data tali inhabilitate respectum non valere, non ita dicendum est in posterioribus inhabilitatibus, in quibus tempus presentationis, vel collationis inspicitur dummodo in literis Apost. vitiū subreptionis non detur, si enim tale vitiū subreptionis in impetratione reperiatur, non tempus presentationis, vel collationis inspicitur, sed tempus data consideratur, patet si expendas in hac specie dari odium impe

Impetrantis, qui expresse, vel suppressit aliquod necessarium, ex egest. in cap. ex tunc, de rescriptis.

- 6 Ex quibus colliges primò concordiam ad text. in *præsentis*, cum text. in d. cap. si ex tempore, ut procedat ille text. quando in forma impetrationis vitiū subreptionis reperitur, text. verb. in *præsentis*, quando tale vitiū in forma impetrationis non datur, & ita Abb. n. 8. in cap. dilectum, *sup. hoc tit.* Felin. in cap. cum te, de rescriptis. communis secundum Natus. in cap. si quando, pag. 2. 1. Ex probatur intelligendum ex eo, quia impetrans in d. cap. si ex tempore, non simpliciter, & in genere impetratur beneficium, sed facta mentione de Curato, patet ex alienatione, de qua ibi, vnde adverte, & exprimeere debebat se tunc temporis non habere illam auctoritatem, quæ ad tale beneficium requiritur. Contra verò in hoc text. simpliciter, & in genere nulla facta mentione de sacerdotali impetrans præbendam postulans, vnde potuit probabiliter non adverteere sacerdotalem primò vacanciam, non est impudens, sicut illi, quod etiam def. eam non expresse. Nec refragatur quod sub nomine beneficii in impetratione Curati n. beneficium non veniat, ac proinde videtur dicendum quod nec appellatione præbende sacerdotalis continetur, ex c. cum in illis, in *prin.* *sup. hoc tit.* quia respondet cum Franc. n. 2. & Domin. n. 4. hic.

- 7 Secundò collige intelligentiam ad text. in cap. si pro clericis 8. *sup. hoc eod. tit.* dum dicit valere impetrationem beneficii Curati licet impetrans tempore datur sacrorum Ordinem defectum paratur, constat namque attendi iure communi datæ auctoritatem illam esse idoneam ad Curatum beneficium, qui in minoribus Ordinibus, vel in prima Tonura constitutus est. ex c. 2. de *instit.* & ex cap. licet canon. de *elect.* lib. 6. communis, ut per Roch. de *insep.* verbo *beneficium*, num. 24. Rebuff. in *prox.* *lib. 1.* requirit ad bonam collat. n. 14. ac proinde suppressio deficientium Ordinem sacrorum in impetratione Curati subreptionem non inducit, nec viciat, ut text. habet. Vnde fit, ut in terminis Conc. Trid. sess. 2. de *reform.* c. 12. ad consequendam præbendam necessaria sit etiam saltem requirit ad Subdiaconatum, ut resoluat in specie Hojed. de *insep.* benef. p. 1. cap. ult. num. 16. sic aliis si beneficium ex latore, vel conformidine sacros Ordines requirit ad hoc ut collatio eiusdem fieri possit, limitabitur text. in d. cap. si pro clericis, readit Dec. in cap. cum in causis, §. inferiori, num. 2. de *elect.* Gonet. conf. 1.

- 8 Tertio collige intelligentiam ad text. in cap. statum, in *prin.* de rescriptis. hoc lib. ut procedat etiam si index delegatus post tempore datæ definit esse Canonici, vi modò talis erat tempore impetrationis, constat namque habilitatem requirit tempore datæ, in quo saltem in habita iurisdictione conceditur, ac proinde si tempore datæ Canonici existat, cum tunc habilis sit, meritis delegatus esse potest, licet ex postfacto non sit Canonici, ita gloss. verbo *Caenensis*, in d. cap. statum, gloss. verbo *principalis* in Clem. et si *principalis*, de rescriptis. & verbo *receptum*, in cap. dilectum, hoc eod. tit. Dec. in c. quantum, vbi Abb. num. 6. de *off. deleg.* Quod intelligi non procedere, quando ille tempore datæ habens qualiteramque requisitam definit illam habere ob aliquem defectum, vel incapacitatem superuenientem, quæ repugnet iurisdictioni commissæ, veluti si post prædictum tempus matrimonium celebraverit, arg. text. in cap. *exie.* de clericis *coning.* hoc lib. & eodem, quæ notantur in cap. *decernit* de *ind. non* si dicas si tempore datæ Canonici non existens tempore præsentationis sit effectus Canonici, ut similiter si tempore datæ existat excommunicatus impetrans beneficium, & tempore collationis sit ab excommunicative absolutus.

- 9 In gloss. *Etate*, ibi, sed quid dicit si iam erat Sacer-

dos, licet non esset in *atate* legitima. Notatur ad hoc, quod præbende sacerdotales non est danda ei, qui factus est Sacerdos ante legitimam ætatem, ut per Nau. conf. 7. n. 6. *sub tit. de atate*, & qualis in *antiqu.* Fr. Emmann. *quæst.* Reg. rom. 3. q. 2. art. 12. Azor. *instit. moral.* p. 2. lib. 6. c. 4. q. 1. 2.

SVMMARIUM.

- 1 Pauperi Sacerdoti non habenti beneficium si mandatur Episcopo providere, & interim obtineat unum, Episcopus non tenetur providere.
- 2 Pauperibus clericis providendum est de beneficiis vnde se valeant sustentare.
- 3 Pauperi quis dicitur, remissum.
- 4 Mandati causa cessante cessat mandatum.
- 5 Expectationis gratia amittitur per affectionem incompensabilem.
- 6 Beneficium pauperi clerico conferre potius dicitur iustitia, quam gratia.

CAP. Si pauper. XXX.

Episcopo si mandatur providere Sacerdoti pauperi non habenti beneficium, & interim obtineat unum, Episcopus non tenetur providere. Colliguntur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Dominic. Monach. Anchar. Berr. Franch. Via. in *rationem*, lib. 3. pag. 90. Alagona in *compend.* pag. 191. tenuissimè Casal. in *annot.* & Ximen. in *concord.* p. 1. c. 2.

Pauper clericus, &c.] Notatur adhuc, quod pauperibus clericis providendum est de beneficiis vnde se valeant sustentare, ut per Gonzal. ad reg. 8. *Cancel.* gloss. 2. n. 2. cum *segg.* Quis autem dicatur pauper, dixi in *tratt. de clausulis* *vsus* *reg.* *claus.* 30. n. 7. cum *segg.* *leondum* Langdon. Imper. II.

Cum cesset causa mandati.] Notatur ad hoc, quod mandati causa cessante cessat mandatum, ut per Turq. in *tratt. cessante causa*, p. 1. n. 80.

De cetero non tenetur.] Ergo gratia expectationis amittitur per affectionem incompensabilem, ut per Flamin. *Pap. de rescriptis*, benef. lib. 1. q. 1. n. 19.

In gloss. Pauper, ibi, hac enim Decretalis loquitur de forma, quæ providet necessitati pauperum. Notatur ad hoc, quod conferre beneficium pauperi clerico potius dicitur iustitia, quam gratia, cum illi sit debitum, & propterea transcripta in forma pauperum dicuntur transcripta iustitiz, ut per Staphil. de *litteris* *pauper*, §. *nema* forma *pauperum* sub n. 5. Casal. *decis.* 8. n. 9. de *concessi* *prah.* Gonzal. d. gloss. 2. n. 7.

SVMMARIUM.

- 1 Beneficii pluribus collati prioritas, ubi non apparet primò possessio, deinde maior prerogativa præferatur, & n. 1.
- 2 Cellarius factus ab Episcopo tanquam maiore præbendis factus ab ipsius Vicario.
- 3 Cellarius quando est factus dubius à diversis eodem die, nec apparet qui prius fuerit factus, potior est constitutio possidentis.
- 4 Promissum à Papa præferatur promissum à Legato, vel Nuncio.
- 5 Legatus de latere concurrere potest cum Ordinariis.
- 6 Ordinarius collectio præbendis quando in ea appositus est bora, & in collectione Papa, vel Legati non.
- 7 Primus, & posterius dicitur ratione vnius bora.

9 Beneficij in collatione ubi est dubium quis debeat preferri, tunc preferitur qui prius adeptus est possessionem, & in ea est.

S V M M A R I V M.

CAP. Si à Sede. XXXI.

1 Papa, vel eius Legatus quando confert beneficium vni, & Ordinarios alteri eodem die, ita vt non possit constare de proprietate collationis, tunc erit potior conditio possidentis, & si neuter possidet, preferatur electus à Papa, vel Legato propter ampliorem prerogatiuam. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Bntr. Domin. Monach. Franch. Vin. in ration. lib. 3. pag. 91. Alagona in compend. pag. 393. remissus Ximen. in concord. p. 2.

2 Hanc eandem concl. ex hoc text. deservit Gig. de presum. q. 6. n. 21. Cott. in numerabil. verbo bona, Mascard. de probat. conclus. 114. Vezin. tom. 1. canon. apin. lib. 4. tit. 11. n. 57. vers. & hoc idem, pag. 568. col. 2. Aloy. Rice in collect. decis. p. 4. collect. 14. 12.

3 Vnde collationem factam ab Episcopo tanquam à maiore praevalet, & factam ab ipsius Episcopi Vicario, qui inferior est, prolius submouetur, tradunt per hunc text. Mascard. d. conclus. 314. n. 2. Rebuff. in praxi beneficij. forma Vicariatus, n. 121. & 123. Cald. Petreia de resolut. emphyt. c. 1. n. 16.

4 Et potior conditio possidentis. Notatur ad hoc, quod quando collatio est facta duobus à diversis eodem die, nec apparet cui prius fuerit facta, potior est conditio possidentis, vt per Menoch. de interd. remedi. 4. adipisc. posses. n. 97. & de arbit. lib. 2. casus 48. n. 10. cum segg. Rebuff. de pacific. posses. n. 197. cum segg. Titusq. de iure prim. q. 1. n. 1. opus. 11. n. 1. & opus. 11. n. 1. Zetoli in praxi Episc. p. 2. verbo beneficium, vers. secundo, pag. mibi 20. D. Barbo. in l. 1. ff. solus marit. p. 2. n. 4. Pot. decis. 120. lib. 1. in correct. ubi dicit decem habere locum siue possessio eodem die, siue ex intervallo capta fuerit.

5 In gloss. Legatus, ibi, quid dices si Papa censuit vni, & Legatus alteri. Notatur ad hoc, quod promissus à Papa praefertur promissus à Legato, vel Nuncio, vt per Gonzal. ad reg. 8. Cancel. q. 3. proam. n. 119. Nam Legatus de latere concurrere potest cum Ordinariis, vt per Rebuff. in tract. nominat. q. 17. n. 16. vers. secundo, Gonzal. ad reg. 8. Cancel. q. 3. proam. n. 54. & 4. 3. proam. n. 7. aut, quod Legatus praerogative potest Episcopum, & quolibet Ordinarios.

7 In gloss. Nec appareat, ibi, vel in ipsis literis dicitur de bona. Notatur ad hoc, quod quando in collatione Ordinarij est appensa hora, & in collatione Papae, vel Legati non, tunc collatio Ordinarij praevalet, vt per Cassador. decis. 10. de prebend. Anton. Gomez. lib. 4. 5. Tenor. p. 148. Rebuff. in tract. de pacific. posses. n. 299. Titusq. de iure primogen. q. 17. opus. 11. n. 1. & de reuol. in lign. q. 11. gloss. 1. n. 10. D. Barbo. in l. 1. ff. solus marit. p. 2. n. 10. ubi Rip. n. 7. & l. 1. n. 4. vers. secundo singulariter, & Socin. n. 11. vers. iuris limita. Rot. in Salamantina praesentis vltim. January 1614. coram Buratto decis. 514. n. 1. p. 2. recitatur.

8 Vnde notari solet ad hoc quod prius, & posterius dicitur ratione vnius boni, vt per Titusq. de iure primogen. q. 1. n. 2.

9 In gloss. Neuter, ibi, vel uterque nec apparet quis tunc primus, &c. Notatur ad hoc, quod ubi est dubium quis debeat praefertur in collatione beneficij praefertur qui prius adeptus est possessionem, & in ea est, vt per Titusq. de iure primogen. q. 17. opus. 11. num. 2. Menoch. casus 51. n. 49.

1 Religiosus habens Prioratum, vel Ecclesiam Curatam, si recipit secundum sine licentia Papae, ipso iure vacat priuilegium, quod si statim non dimiserit, efficitur ineligibilis, & priuatur utroque, & n. 2.

3 Officia duo nemo potest exercere.

4 Officia duo quando vnus ex gratia Principis seruit, utriusque debet habere salarium.

5 Praelatus non potest Regularem sibi subditum habilem facere ad duo beneficia etiam sui Ordinis, & Monasterij.

6 Beneficium vtrumque non causat incompatibilitatem.

7 Connexa habentur pro vno.

8 Beneficij principalis capta possessione aliorum illi vniuersum capta intelligitur.

9 Legis promulgata notitia habentes ante lapsum duorum mensium ad legis obseruationem tenentur.

10 Prioratus Ecclesiae vel administrationis vniuersi Monasterij solus per ipsius Monachos gubernari absque Sedis Apostolice licentia alterius Monasterij Monachis non debent committi, nec commissi dimitti.

11 Praelatus non potest suum Regularem cogere ad accipiendum beneficia alterius Monasterij eiusdem Ordinis.

12 Ecclesia prima vacat per translationem Praelati ad aliam, & n. 3.

14 Religiosus vt transcat ad stratiorem Religionem requiritur licentia Praelati sui, quatenus non obstat.

15 Papa solus dispensat vt Religiosus sine causa transcat ad laxiorem Religionem.

16 Religiosus ad parem Religionem ex causa transire potest de licentia Abbatis, & Communitatis.

CAP. Cùm singula. XXXII.

Religiosus sine auctoritate Sedis Apostolice non praesumat habere duos Prioratus, vel Ecclesias eorum animarum habentes, etiam si cura debeat exerceri per Presbyteros à se praeparatos, & ab Episcopo institutos, ois vnus beneficium ab alio dependeat, vel ad inuicem sint connexa. Et si habens vnum alterum recipit, primum istum dimittere tenetur, quo ipso iure est priuatus, quod si non fecerit, repelli debet ab utroque, & efficitur ineligibilis. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Bntr. Domin. Monach. Franch. Vin. in ration. lib. 3. pag. 91. Alagona in compend. pag. 394. remissus Ximen. in concord. p. 2.

Hanc eandem concl. ex hoc text. deservit Hojed. de incompatib. benefic. p. 1. c. 2. n. 1. Campan. in diuersis Canon. rubr. 12. c. 7. n. 17. subicientes text. in praesenti, non modo explicandum esse de Monacho, sed de Religioso quocunque.

Cum singula officia singulis committenda personis. Notatur ad hoc, quod nemo potest duo officia exercere, vt per Titusq. de consuet. p. 1. limit. 30. n. 38. Ansal. c. 1. Prateram. n. 1. fol. 19. vers. Quando verò vna persona ex Principia gratia duo officia seruit, verolique debet habere salarium, vt per Ansal. d. cap. 1. Prateram. fol. 10. Azeved. ad Coriam Psal. lib. 2. c. 12. n. 9. Azot. insit. moral. p. 2. lib. 2. c. 7. q. 13. Zetoli in praxi Episc. p. 2. verbo distributionis vers. priuilegium. pag. mibi 116.

Absque Sedis Apostolice auctoritate. Ergo Praelatus non potest Regularem sibi subditum habilem facere ad duo beneficia etiam sui Ordinis, & Monasterij, vt per Nau. comment. 4. de Regular. n. 23. vers. quartus.

Nisi

- 6 Nisi forte unum ex eis ab alio, &c.] Notatur ad hoc, quod beneficium vitium non causat incompatibilitatem, ut per Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 5. 4. 7. n. 2. t.
- 7 Nam connexa habentur pro uno, ea Sord. decis. 78. num. 12. ita ut per collationem principalis habeatur utrumque, gloss. verbe de iure, in cap. gratia, de rescript. hoc lib. Rot. in Verdano. Decretum 9. Martij 1590. coram Card. Lancel. seu impressa per Nicol. Gaur. de benef. p. 5. c. 1. n. 2. 0. Et capta possessione Ecclesie, seu beneficii principalis, aliorum illi viciorum capta intelligitur, ut per Ferret. decis. 236. n. 8. Gonzal. d. gloss. 5. 4. 7. num. 6.
- 9 In gloss. Peruenitis, ibi, & sic si peruenitis ante duas menses tempore publicationis, &c. Notatur ad hoc, quod habentes notitiam, & scienciam legis promulgare ante lapsum duorum mensium ab legis oblationem teneantur, & obligantur, ut per Azor. instit. moral. p. 1. lib. 5. c. 2. 7. 8. Sayr. in clau. Regie, lib. 3. c. 5. n. 10.

§. Prohibemus.

- 10 Priorum, Ecclesie, administratio; vel officia vniuersi monasterij consueva gubernari per Monachos eiusdem monasterij non committantur Monachis alterius monasterij, & commissi reuocentur, qui secus fecerint, & commissi non teneantur ea vice sunt privati potestate ordinandi, & si loca non sint exempta, ordinet, Episcopus, si exempta, Papa. Recipientes, & eligentes sunt indigibiles ipso iure. Colligunt Doctores citati in princ. text.
- 11 Ex principio huius §. colligitur Prælatus non posse solum regularem cogere ad accipienda beneficia alterius monasterij eiusdem Ordinis, ut per Nau. comment. 4. de regularibus, n. 23. Sanch. in præcepta Decalogi tom. 2. lib. 6. c. 3. n. 15.
- 12 Nisi canonice transferatur, &c.] Notatur ad hoc, quod per translationem Prælati ad aliam Ecclesiam vacat prima Ecclesia, ut per Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 1. 5. n. 48.
- 13 In gloss. Canonice. De materia huius gloss. latè egi in collect. ad cap. licet, de regul. in Decret.
- 14 In ead. gloss. ibi. Ut si transferat ad fructuosam Religionem, sufficiat licentia sui Prælati, etiamsi non obsecratur. Ita Menoch. de arbit. casu 421. n. 37. Fr. Emman. q. Regul. tom. 3. q. 52. art. 3. Sanch. in præcepta Decalogi tom. 2. lib. 6. c. 7. n. 12.
- 15 In ead. gloss. ibi. Sed si transferat ad laxiorem sine causa solum Papa dispensat. Ita Sanch. d. lib. 6. c. 7. n. 63. Menoch. de arbit. casu 421. n. 36. Fr. Bast. de Vecch. in præxi obseruanda in admitt. ad relig. stat. mon. disp. 15. dub. 5. n. 7.
- 16 In ead. gloss. ibi. Si ad parum ex causa transire potest de licentia Abbatis. & Conuentus. Refertur, & sequuntur Monach. hic a. 4. & Anchar. n. 2. Rebuff. in præxi beneficii de translat. Monach. n. 7. Less. de instit. lib. 2. c. 40. dub. 13. n. 107. vers. dico secunde, Sanch. d. c. 7. n. 49. Miranda tom. 1. q. 31. art. 5. concl. 2. Fr. Barthol. de Vecchis d. dub. 5. n. 6.

SUMMARIUM.

- 1 Monachi, vel Canonici absentes si non veniunt ad receptionem, vel collationem, possunt dicere de contemptu nisi consuetudo habeat eos non vocari.
- 3 Canonici non eliguntur sed recipientur.
- 2 Canonici si est in loco unde vocari debet, & non vocantur potest facere cessare electionem factam eo absente.

Barbol. Collect. Tom. IV.

Canonici quando in Ecclesia accipiendi sunt, vel conferenda beneficia, præsentibus Canonici, si commodè fieri potest, debent vocare absentes, nisi consuetudo sit in contrarium. Et ubi non est talis consuetudo si absentes non vocati instant, omnia attentata sunt reuocanda. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Gemin. Ioan. Andr. Archi. Aochar. Bott. Dominic. in compend. pag. 413. remissioe Ximen. in concord. part. 2.

Canonici receptis. Ergo Canonici non eliguntur, sed recipientur, ut per Boet. decis. 223. n. 6.

Aliquis quid in eorum absentia, &c.] Notatur ad hoc, quod Canonici si est in loco unde vocari debet, & non vocantur, potest facere cessare electionem factam eo absente, ut per Rebuff. de voce Canon. in Capitulo. q. 3. 9. 2. primè.

SUMMARIUM.

- 1 Beneficia morantium etiam in loco vicino Curia Romana per duas dietas legales, vel Sede ipsa vacante, ibi causant, domicilium, vel originem non habentium sed Curialium, & ibi causa Romana Curia morantium, vel translata Curia eam sequentium, & in itinere decedentium, vel in loco unde recessit Curia, in quo remanserunt infirmi, conferri negantur per alium, quam per Papam.
- 2 Beneficia resignata coram Papa in Curia sunt reuerentia reservatione iuris.
- 3 Beneficium illud dicitur vacare apud Sedem, ut sit reservatum, quod vacavit in locis vicinis ipsi Sedis Apost. & Rom. Curia.
- 4 Reservatio quoad beneficia ibi non habet locum in eis qui in urbe degunt ratione originis, vel domicilij, nisi etiam Curiam sequantur.
- 5 Subditus qui dicitur magis ratione domicilij quam originis.

CAP. Præsentis. XXXIV.

Beneficium vacans apud Sedem per solum Papam est conferendum, quod locum habet in Curialibus, seu Nuntiis, qui in eundem, vel redeunt morantur in locis vicinis Curia, id est, intra duas dietas legales. Item si Sede vacante Curialis peregrinationis, infirmitatis, recreationis, seu alia causa in loco vicino moratur, dummodo ibi domicilium, vel domos propria non eassit. Item si quis habet domum, ubi degit in Curia, & ibi moratur, beneficia non conferuntur per solum Papam, quia non dicuntur vacare in Curia. Si verò Curia recedit ab vno loco, & aliquis Curialis officialis ibi remanet, vel dum sequitur Curiam moratur, licet in loco distanti, collatio spectat ad Papam, qui dicuntur vacare in Curia. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Archi. Bott. Domin. Monach. Franch. Vio. in rationib. lib. 3. pag. 94. Alagona in compend. pag. 394. remissioe Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Ab ipsa obiciere nescuntur, &c.] Notatur ad hoc, quod beneficia resignata coram Papa in Curia sunt reservata reservatione iuris, quia beneficia vacantia in Curia dispositioni Sedis Apostol. referantur, ut per Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 1. q. 1. n. 54.

Si est in loco vicinis ipsi Curia, &c.] Notatur ad hoc, quod illud beneficium dicitur vacare apud Sedem ut sit reservatum, quod vacavit in locis vicinis ipsi Sedis

S Apost.

206 Collectanea Doct. in Lib. III. Sexti Decret.

Apostol. & Romanae Curiae, ut per Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 4. n. 4. cum seqq. Agor. in h. i. moral. p. 2. lib. 6. c. 34. q. 6. vers. par. Nicol. Garc. de benef. p. 5. c. 1. n. 70. Visian. in praxi iur. patr. lib. 4. c. 1. n. 12. in ultim. impress. referuntur enim in presenti beneficia venientium ad Curiam, & recedentium ab ea, & decedentium intra duas dietas, Pote. decis. 190. in fin. lib. 1. Rot. in Clusina Parochialis 28. Iunij 1632. coram R. P. D. meo Pitouano, ubi etiam fuit dictum in hac reservatione non esse faciendam differentiam personarum ad Verbum venientium, aut recedentium sine Curiales sint, vel non, ibique allegatur eadem Rot. in Sabinen. benef. 14. Martij 1631. coram R. P. D. Veto. pio. Item similiter in d. Clusina Parochialis, fuit resolutum non esse distinguenda negotia pro quibus quis Curiam ingreditur, & ab ea recedit, scilicet peregrinationis, recreationis, negotiationis, litis, & similium, aut pro eisdem ad quos destinantur accedentes ad Verbum, & postea recedentes, & ibidem etiam fuit animadversum, quod ex lectura huius text. patent duae partes principales, in prima disponitur de venientibus, & recedentibus a Romana Curia, qui obstant intra duas dietas, & de hac non est questio inter feribentes quod quis veniat ad Verbum, vel ad Curiam, & stylus daturae semper fuit non attendere hanc distinctionem. Secunda vero pars incipit a vers. Idem est si aliquis Curialis, & in casibus ibi, expressis bene habenda est ratio Curialitatis.

Sancti si quis in loco, &c.] Notatur ad hoc, quod reseruat quoad beneficia Verbis non habet locum in iis, qui in Verbo degunt ratione originis, vel domicilij, nisi etiam Curiam sequantur, & Curiales existant, ut per Rot. decis. 616. n. 1. in t. collect. non solum alia p. 4. divers. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 3. n. 18. & 19. & fuit resolutum in Romana beneficiatus S. Petri 27. Iunij 1593. coram Caud. Blanchetto, quomodo refert Nicol. Garc. de benef. p. 5. c. 1. n. 83. Iussim Rot. in Romana beneficiatus S. Petri 3. Aprilis 1621. & Novembri 1624. coram R. P. D. meo Pitouano, & in Romana Capellania 20. Novembri 1628. coram eodem. Licet enim beneficia vacantia apud Sedem dicantur etiam vacare in Curia, non tamen qua vacant in Curia vel ratione obitus, vel alicuius reservationis dicuntur vacare apud Sedem si deficient qualitates Curialitatis. Sacerdos in reg. de triennali, q. 31. vers. & idem pro Clariari, Gonzal. gloss. 13. n. 49. & 59. Rot. in d. Romana beneficiatus S. Petri 3. Aprilis 1621. coram R. P. D. meo Pitouano, & in d. Romana capellania, coram eodem.

Curialis.] Curiales autem ad effectum praedictum dicuntur illi, qui Papae, aut Cardinalibus, seu officialibus Romanae Curiae inserviunt, aut alias occasione Curiae in Verbo commutantur. Mandol. ad reg. 5. Cancell. 7. n. 18. vers. concludo igitur, Rot. decis. 616. n. 2. p. 4. divers. & in d. Romana beneficiatus S. Petri 21. Novembri 1624. coram R. P. D. meo Pitouano, & in d. Romana capellania, coram eodem, in qua propterea fuit resolutum Protonotarios Apostolicos ad Legatis de latere non dici Curiales, quia nullum officium neque secretum in Curia habent, sed creati sunt Notarij honoris causa tantum, potestas enim omnimoda tam in scribendis actis Martyrum, quam in aliis functionibus, quae prius ad istos Protonotarios spectabant ex consue. Sixti V. & aliorum Pontificum successorum, concessa fuit collegio Protonotariorum participatio primarij quoad alios.

Non sufficit tamen ad effectum praedictum quod quis semel fuerit Curialis, nisi etiam probetur Curialitas continuata usque ad mortem. Anchast. Archid. & Ioan. Monach. in praesenti, Mandol. in reg. 8. Cancell. q. 1. in fin. Rot. in d. Romana beneficiatus S. Petri 29. No-

vembri 1624. & 30. Martij 1626. coram R. P. D. meo Pitouano.

Presumptio tamen Curialitatis continuata usque ad obitum, nisi mutata probetur, ut de familiaritate tradunt Saruen. de impetu benef. per obit. fano. q. 13. n. 6. Rot. decis. 14. n. 4. p. 1. recent. & de civilitate firmat Rant. in L. assuptione, §. ult. ff. ad municip. Menoch. de praesumpt. lib. 6. praef. 2. §. n. 3. & praef. 4. n. 12. & de curialitate Mandol. super d. reg. 5. q. 4. in fine, & n. 6. vers. ad aliud. Rot. in d. Romana beneficiatus S. Petri. Verum non adhiberi hanc praesumptionem non admittit leuior probatio etiam per alias praesumptiones, & coniecturas, Alciat. de praes. reg. 2. praef. 21. n. 12. & 13. Menoch. lib. 4. praef. 6. n. 61. Rot. in d. Romana beneficiatus S. Petri 20. Novembri 1624. & 30. Martij 1626. coram R. P. D. meo Pitouano, refert Ferrentil. in annot. ad decis. 540. Baratta, litera C.

In gloss. Originis, ibi, certe satis idem patet, &c.] Notatur ad hoc, quod quis dicitur subditus magis ratione domicilij, quam originis, ut per Titag. de re tractu lig. 4. q. gloss. 2. n. 22. Cald. Pereira in responsa pro Ferdinando Pereira, n. 3.

S Y M M A R I U M.

1. Papa mortis tollit nō Parochiales Ecclesiae in Curia vacare dicantur, & n. 2.
2. Text. hic corrigi Extravag. piz. hoc tit. inter communes.
3. Text. in praesenti, procedit tantum in Parochialibus in Curia vacantibus, & non reservatis alia ratione.
4. Dicitur libere, idem importat hic, quod fuit aliquo reservationis obstaculo.

C A P. Si Apostolica Sede. X X X V.

Parochi quando moriuntur Romae Sede Apost. vacante, vel ante mortem Papae, sed vacante Sede huiusmodi Parochiales Ecclesiae non sunt adhuc promissae, promissio illarum spectabit ad Ordinarios non obstantem dispositione cap. 1. eod. Colligitur ex Ord. in Lap. Abb. Archid. Anchast. Ioan. And. Gemin. Monach. Domin. Franch. Visian. in ration. lib. 3. pag. 132. Aliqua in compend. pag. 413. remittit Ximenes, in concord. p. 1. & 2.

Hanc eandem conclus. firmant Rebuff. in praxi benefic. to. ferme nona promiss. verbo dummodo tempore data praesentium, n. 14. Paul. Granot. ad Simon. q. 47. non. 14. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. 5. n. 12. cum seqq. & gloss. 2. n. 11. & 12. Ioan. Anton. Mallob. in fin. praxi habendi concursus ad Parochiales Ecclesias vacantes requir. 7. dub. 43. & 44. secundum Roman. impress. Pisce. in praxi Episcop. p. 2. c. 5. n. 12. Nicol. Garc. de benef. p. 5. c. 1. n. 101. vbi n. 102. subijci quod 3. cō. text. in praesenti, si postest inter Extravag. pia. 1. de praebend. inter comes unci, illam quantum ad hoc coartat, & n. 106. ait quod quavis per Extravag. Clem. 8. Est in temporalium, 3. de praebend. inter communes, quae est postest, & derogationi huius text. tamen illa Extravag. erat temporalis, & cum suo conditore expiravit, ut apparet ibi.

Text. in praesenti, videtur solum procedere in Parochialibus in Curia vacantibus, & non in refectionibus alia ratione, ut per Franch. in cap. statum, n. 6. sub hoc eod. tit. Galp. de Presb. de reservat. q. 5. Nicol. Garc. d. cap. 1. n. 103. quicquid deane Zerol. in praxi Episcop. part. 2. verbo beneficium, §. 3. dicto 10. & p. 2. verbo reservationis

De Præbendis, & Dignitatibus, Tit. I V. 207

reſervari §. 5. Gonzal. d. §. 5. *provis.* à n. 137. Vtùm autem quoad Parochiales vicine Papa vacantes ſit delegatum huic *cap.* vide Nicol. Garc. d. c. 1. *num.* 107. cum *ſeqq.*

- 3 *Libri.* Id eſt, ſine aliquo reſervationis obſtaculo intelligit Gonzal. ad reg. 8. *Cancel. gloſſ.* §. 3. n. 25.

SVM MARIUM.

- 1 *Gratia alieni conceſſa ut providere poſſit perſonis idoneis in certa Eccleſia, perſonis non expreſſis, non expirat re integra obſerv. concedentis, ſecus ſi perſona eſſent expreſſa, & n. 2.*
- 2 *Declaratur text. in cap. ſuper gratia, 9. de officio deleg. huic lib.*
- 3 *Claſſula contradictores, & c. vis, & effectus, remiſſus.*
- 4 *Diſpenſandi poteſtas eſt late interpretanda quando ea conceditur ad diſpenſandum cum perſonis non expreſſis, ut ſtriſſe intelligitur ubi exprimiuntur perſona cum quibus eſt diſpenſandum.*
- 5 *Delegatus poteſtas expirat ipſo iure mortuo delegante re integra.*

CAP. Si cui nulla. XXXVI.

- 1 *Gratia conceſſa alieni ut conferat beneficia reſervata Sedi Apoſtol. perſonis idoneis, ſi re integra concedens moriatur, gratia non expirat ſi perſone providende non erant expreſſe, ſecus verò ſi expreſſe erant. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Monach. Buttr. Franch. Via. in ration. lib. 1. pag. 95. Alagona in compend. pag. 395. remiſſus Ximenis concord. p. 2.*

- 2 *Hanc eandem conſultationem ſumant Fr. Emman. queſt. Regal. tom. 1. q. 9. art. 1. Sanchez de matrim. lib. 8. diſp. 28. n. 64. 81. & 86. Nicol. Garc. de benef. p. 6. c. 2. n. 301. ubi intelligit. Gratia Principia etiam non expirat quando continet quid perfectum & abſolutum. Card. Tusch. tom. 4. *concl.* 68. n. 6. Narbona in 1. 10. tit. 6. §. 3. n. 10. lib. 1. *mona. recop.* Fontanel. in *trall. de pallis imp. claſſ.* 4. gloſſ. 1. §. 1. à n. 42. & in gratia ſolo verbo facta Menoch. *conſil.* 920. ex n. 1. Maxime in his que conceduntur ſub nomine dignitatis, Xuar. *alleg.* 1. o. n. 3. Mierez de maior. p. 4. q. 10. Martene, in 1. 3. gloſſ. 2. n. 1. tit. 7. lib. 1. *recop.* Azuod. l. 1. n. 3. tit. 1. lib. 2. *recop.* Gutier. lib. 2. *pract.* q. 74. à n. 1. & q. 75. n. 1. Maſtrilli lib. 2. de magiſtr. c. 27.*

- 3 *Non obſtat text. in cap. ſi ſuper gratia 9. ſup. de officio deleg. huic lib. dum indiſtincte habet, gratiam non expirat morte concedentis etiam re integra, quia diſtinguitur oportet quando gratia reſcriptum reſertur ad eum, cui gratia fit, etiam ſi cauſa delegationem continet alteri diectam, quia tunc mortuo concedente gratia non expirat, arg. cap. deſet. de reguli. iuris huic lib. & procedit d. cap. ſi ſuper. quod obinet etiam ſi gratia alterius fauorem, vel viſitationem inclinat, & intelligitur text. hic in primo reſponſo. Quando verò reſcriptum gratia non reſertur ad eum, in cuius fauorem gratia fit, mortuo concedente expirat, ſi res integra ſit, vel fuerit, quia ſi quis mandat ſervum in genere emi, inſpicitur ſcientia ementis, ſi in ſpecie inſpicitur mandantis, ſic gratia in genere facta primo reſponſo huius text. menſurata ex perſona donatæ, id eſt, Episcop. an, ex capite, vel non, & gratia in ſpecie facta in ſecundo reſponſo huius text. ex perſona donantis, id eſt, Papæ, cuius morte expirat & ſic procedit text. in verſ. ſecus ſi ſuper. Colligunt hæc concordia ex Morſa in *imperio iuris*, p. 1. tit. 2. in *præſud.* n. 108.*

Barboſ. Collect. Tom. I V.

Contradictores eadem auctoritate, & c.] De vi, & effectibus huius claſſe late in *trall. de claſſulis ſuſ. freq. claſſ.* §. 1. ſecundum Lugdunen. Impreſſ.

Non expirat, & c.] Notatur ad hoc, quòd poteſtas diſpenſandi eſt late interpretanda, quando ea conceditur ad diſpenſandum cum perſonis non expreſſis, aut ſtriſſe intelligitur, ubi exprimiuntur perſona cum quibus eſt diſpenſandum, ut per Pau. *decif.* 39. n. 2. lib. 34 in *correctis*, Sanchez de *matrim.* lib. 8. diſp. 2. n. 6. Conar. de *ſponſalib.* p. 2. c. 8. §. 8. ſub n. 9.

Illa quidem expirat omnia.] Notatur ad hoc, quòd poteſtas delegata expirat ipſo iure mortuo delegante re integra, ut per Sanchez de *matrim.* lib. 8. diſp. 28. n. 40. ubi citat Marant. de *ordin. inde.* p. 4. diſt. 5. an *iudicium ſit ordinarium* n. 61. Bellam. *decif.* 542. *novic.* Mendof. ad reg. 10. *Cancel. de annali* q. 2. n. 4. Ceuall. *commun. contra communes* q. 424 in *fine*, & alios.

SVM MARIUM.

- 1 *Episcop. qui ex licentia circa incertes conceſſa abſque titulo ad ſacros Ordines clericis promouet, eis tenetur providere, ſi verò dedit licentiam ſuam, ut à quocunque ordinantur, tenetur ille, qui dedit licentiam.*
- 2 *Ordinans non habentem titulum an, & quando tenetur providere ſic ordinare remiſſus.*
- 3 *Ordinans non tenetur alere ordinatum ſine titulo, quando de alterius mandato ordinatur.*
- 4 *Permonium non eſt neceſſarium in ordinatis ad minores Ordines.*
- 5 *Expreſſio relatina non ſufficit cum quid certum, & expreſſum requiritur.*
- 6 *Tranſlatio valet ſuper præteritis alimentis, non autem ſuper futuris.*

CAP. Si Episcop. XXXVII.

Diſcretioſus ſi dat facultatem alteri Episcop. ordinandi quos vult in ſua dieceſi, nullis expreſſis, & ille non habentem titulum ordinat, ordinans tenetur miniſtrare neceſſaria vitæ donec obtineat beneficium, ſi expreſſit perſonas, tenetur diſcretioſus. Si verò dedit licentiam ſuis ut à quocunque ordinentur, tenetur qui dat licentiam. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Ioan. Andr. Gemin. Archid. Anchar. Buttr. Domin. Monach. Franch. Via. in *rationib.* pag. 96. Alagona in *compend.* pag. 396. remiſſus Ximenis in *concord.* part. 2.

Tenebitur vitæ neceſſaria miniſtrare.] An, & quando ordinans non habentem titulum teneatur providere ſic ordinato de ſufficienti beneficio, illique interea ſubminiſtrare vitæ neceſſaria, dixi late in *trall. de offici. & poteſt. Episcop.* p. 2. alleg. 20.

Non qui ordinant, ſed qui tribunt licentiam, & c.] Notatur ad hoc, quòd ordinans non tenetur alere ordinatum ſine titulo, quando de alterius mandato ordinavit, ut per Sued. de *alimentis* tit. 7. q. 37. n. 51.

In gloſſ. Ad Sacros. ibi, *ideo dici quia pro ordinatis ad minores, & c.* Ita Fr. Emman. in *ſum.* c. 5. *concl. ult.* tom. 1. Flarin. *Paride reſignat. benef.* lib. 2. q. 6. n. 5. Sued. ad Bernard. in *pract.* c. 18. n. 5.

In gloſſ. Certat. Notatur ad hoc quòd expreſſio relatina non ſufficit, cum quid certum & expreſſum requiritur, ut per Tiraq. de *iure mariti* gloſſ. 7. n. 198.

In gloſſ. Ad præſentia, ibi, & alimenta paſſo alimentarij non tolluntur, & c. Notatur ad hoc, quòd valet tranſlatio ſuper præteritis alimentis, non autem ſuper futuris, ut per Gig. de *penſion.* §. 1. n. 26. Menoch. de *arbitr. cauſ.* 170.

§ 4 caſu 170.

caſu 170. *Lac. de l. ſi quis a liberis, §. parents, n. 12. & n. 73. ff. de liberis agros. Gucet. de iurament. conf. p. 3. c. 2. Sord. de aliment. tit. 3. §. 1. m. 40. & tit. 6. §. 1. c. num. 1. & cit. 8. prinſ. 16. n. 4. Moch. la empoſio iuris p. 1. tit. 4. in prinſ. d. a. 40. Aldonin. conf. 73. n. 1. D. Bithol. in l. 1. p. 4. nam. 9. ff. ſoluto m. arim. Reb. de obli. iuſſis. p. 1. lib. 16. quaſt. ſin. 2. Card. Manic. de tacitis, & ambig. clement. ann. 1. lib. 16. tit. 3.*

S Y M M A R I U M.

- 1 *Papa ſi dat licentiam conferendi beneficia certo modo vacantia, vel ad Papam devoluta, & deinde aliquod de his conferat ſpecialiter, vel conferri mandet, ſpecies generi derogat, ita quid ſecundo beneficium debetur.*
- 2 *Gratia ſpecialis derogat generali in literis gratia.*
- 3 *Reſignans non poteſt amplius ſe intrinſecare in beneficio reſignato.*
- 4 *Reſignans poſt expreſſam reſignationem habetur pro mortuo quoad illud beneficium reſignatum.*

C A P. Quamvis. XXXVIII.

- 1 *Papa ſi dat facultatem, v. g. conferendi beneficia in genere vel beneficia devoluta ad Sedem Apoſtol. ſi antequam Episcopos conferat, Papa alicui certæ perſonæ conferat, vel mandat alicui conferri, tener collatio Papæ, non Episcoporum, quia poſterior ſpecialis derogat prioræ gratiæ generali, licet in ſpeciali non fiat inſertio de generali. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gem. Ioan. Andr. Anch. Domin. Monach. Burr. Franc. Vtojanſia rariſ. lib. 3. pag. 97. Alagona in compend. pag. 396. remiſſus Ximenſ. in concord. p. 1.*
- 2 *Nam prima generalis gratia, &c. Notatur ad hoc, quod in literis gratiæ ſpecialis gratia derogat generali, & eſt præſentur, vt per Valſc. conſult. 72. n. 3.*
- 3 *In gloſſ. Cederentium, ibi, quod cedens eſſet mortuus quoad beneficium, cui ceſſit. Notatur ad hoc, quod reſignans nō poteſt amplius ſe intrinſecare in beneficio reſignato, vt per Flamin. Paſſ. de reſignat. benefic. lib. 1. §. 16. c. 8. nam poſt expreſſam reſignationem habetur pro mortuo quoad illud beneficium reſignatum. Campanian. diſcreſio iuris Canonice. rubr. 11. c. 27. nam. 60. verſic. alterum quod in diſſa, abſolutioque ſe propter omne ius, teſte Crecſent. decr. 95. aliis 6. de indic. omnemque perdidit poſſeſſionem, ita quod in ea perdurando diceretur intruſus ad inſtit. aliterius collationeque, qui eſſet titulus beneficii primarius, Paſſ. conſ. 144. n. 13. vol. 4. Granet. conſ. 141. nam. 5. Grg. conſ. 10. n. 9. A quo tempore autem reſignans beneficium deſinat lucrari fruſtus, latè agi Nicol. Gare. de benefic. p. 1. c. 1. n. 125. cum ſeqq.*

S Y M M A R I U M.

- 1 *Renovatio gratia non tollit ius quaſitum, ſed querendum, niſi ius annexione aliud indicat, nec tamen tollit ius querendum annexum iuri digniori iam quaſitum.*
- 2 *Gratia re integra non extinguitur per mortem Papæ eam concedentis.*
- 3 *Conſuetudine intraduci poteſt quod quis habeat dignitatem, & canonicatum in eadem Eccleſia.*

C A P. Si is, cui. XXXIX.

Renovatio gratiæ non tollit ius acquiſitum, ſed acquiſitum, quod non eſt cōnexum cum digniore acquiſito, nec tollit acquiſitū, quod non eſt cōnexum cum digniori acquiſito, v. g. ſuit facta gratia alicui de acquiſendo Canonicatum, præbendam, dignitatem, acquiſitū Canonicatum, & non dignitatem, & renovatur gratia, ſi Canonicatus erat coniunctus dignitati, non renovatur gratia pro dignitate, ſi non erat annexus, admittitur, idem de præbenda. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Gem. Ioan. Andr. Archid. Anch. Burr. Domin. Franc. Vin. in rariſ. lib. 3. pag. 95. Alagona in compend. pag. 396. remiſſus Ximenſ. in concord. p. 1.

Prædeceſſorū noſtrorum, &c. Ergo per mortem Papæ concedentis gratiam non extinguitur gratia etiam re integra, vt per Doctores, quos citavi in collect. ad cap. reſtatum 19. n. 6. de offic. deleg.

Nō ſic autem ſi Canonicatus, &c. Notatur ad hoc, quod conſuetudine intraduci poteſt quod quis habeat dignitatem, & Canonicatum in eadem Eccleſia, vt per Doctores quos citavi in collect. ad cap. cum te, n. 7. de reſcriptis.

S Y M M A R I U M.

- 1 *Renovatio gratia obſt expellenti præbendam, & decreti interpoſitum etiam ignoranti.*
- 2 *Clauf. Anteferris, quam vim, & effectum habet, miſſa.*
- 3 *Clauf. decreti irritantis ligat etiam ignorantes.*
- 4 *Ius ad rem facilius tollitur, quam ius in re.*
- 5 *Clauf. decreti irritantis annullat actum contra factum ipſo iure.*
- 6 *Diſſio, penitus, denotat nullitatem actus ipſo iure.*
- 7 *Callaris Canonica per ſe ſolum obſque traditione poſſeſſione, cuiusque apprehenſione ius in re tribuit.*
- 8 *Beneficium non dicitur vacare per habentem ſolum ius ad rem.*

C A P. Quondam. XL.

Si tibi detur canonica cum expectatione præbendæ vacaturæ, & mihi eadem gratia concedatur cum claſſula, Anteferris, deinde vacat præbenda, & tibi conferretur ignoranter, interim renovatur gratia, & max eadem præbenda mihi conferretur. Queritur eni debeatur? Reſp. quod nulli, non tibi propter claſſulam, Anteferris, nec mihi, quia eſt renovata gratia. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gem. Ioan. Andr. Anch. Burr. Domin. Monach. Franch. Vin. in rariſ. lib. 4. pag. 98. Alagona in compend. pag. 397. remiſſus Ximenſ. in concord. p. 1.

Velut anteferris. De vi, & effectibus claſſulae, Anteferris, egi latè in tract. de claſſula viſuſſeq. claſſ. 8. ſecundum Lugdunenſ. impreſſ.

Lacit ab ignorantibus, &c. Ergo claſſula decreti irritantis ligat etiam ignorantes, vt per Doctores citatos in collect. ad cap. ſi eo tempore, de elec. hoc lib. dicit. tract. claſſ. 40. n. 7.

Ius verò, &c. Notatur ad hoc, quod ius ad rem facilius tollitur quàm ius in re, vt per Menoch. conſ. 16. n. 5. Penitus eſt ſublatus. Notatur ad hoc, quod claſſula decreti irritantis annullat actum contra factum ipſo iure, vt per Menoch. conſ. 83. n. 7. cum ſeq. Flamin. Paſſ. de reſignat. benefic. lib. 4. quaſt. 9. nam. 19. Nam dictio illa, penitus, denotat nullitatem actus ipſo iure, vt tradunt Sanchez de matrimonio lib. 8. diſput. 21. nam. 75.

Nicol.

Nicol. Garc. de benef. p. 3. c. 1. n. 5. & plures citati à Cened. ad Sextum collect. 25. n. 2.

- 7 In gloss. Collato, ibi, quia si præcessisset collatio, iam habuisset non ad rem, sed in re. Notatur ad hoc, quod sola canonica collatio absque traditione possessionis, cuiusque apprehensione ius in re tribuit, ut per Conar. lib. 3. var. c. 16. n. 1. Vacare enim non dicitur beneficium per habentem solum ius ad rem, ut adiecit Gonzal. ad reg. 3. Cancel. gloss. 1. §. 1. n. 2.

SYM M A R I V M.

- 1 Mandatum de providendo de beneficio ad collationem Capituli pertinet non tangit ius singularis, & non 1.
- 2 Mixtum nunquam comprehenditur sub simplicis iussu in materia favorabili, & late interpretanda.
- 3 Beneficia per vices mensium, vel alternis temporibus à pluribus conferri possunt.

CAP. Mandatum. XLI. & vlt.

- 1 Mandatum Papæ, ut provideatur quis de beneficio pertinente ad collationem Capituli, non extenditur ad beneficia, quæ Canonicis aliquis ut singularis solet conferre. Colligant ex Ordin. Lap. Abb. Aschi. l. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Butt. Dominic. Monach. Franch. Via. in ration. lib. 1. pag. 99. Alagona in compend. pag. 197. tenuitque Casal. in annor. & Ximen. in concord. part. 2.

- 2 Hanc eandem conclus. ex hoc text. desumant Rot. dec. 1. & 4. de concess. prebend. in antiq. Felin. in cap. cum te, n. 1. vers. aliud singuli, & num. seq. de rescript. Rebuff. in tract. nominat. q. 3. num. 31. & 32. Gonzal. ad reg. 3. Cancel. gloss. 9. n. 18. & 19.

- 3 Ratio est, quia sub simplicis nunquam comprehenditur mixtum, & à commercio, nisi finis in materia favorabili, & late interpretanda, Mandol. in reg. 10. Cancel. q. 3. n. 9. & 10. Sord. conf. 453. n. 49. Farin. in sum. comp. p. 2. lit. M. n. 241.

- 4 In gloss. Statuto, ibi, est forte consuetudo, vel statutum quod beneficia vacant in primo mense, &c. Notatur ad hoc, quod beneficia per vices mensium, vel alternis temporibus à pluribus conferri possunt, ut per Titacq. de iure primog. q. 17. opin. 5. n. 2.

De Clerico agrotante.

TIT. V.

SYM M A R I V M.

- 1 Coadiutorum Episcoporum, & suorum Superiorum datus est de maioribus causis, & fecit ad solum Papam, potest tamen Episcopus senex, vel infirmus perpetua impeditus de consensu maioris partis sui Capituli sibi adiutorem Apostolicum unum, vel duos coadiutores assumere, & si decesserit fuerit, Capitulum, aut dua partes ipsius hoc facient.
- 2 Papa solus est coadiutores Episcopis, vel eorum superioribus dare.
- 3 Delegata magis quam ordinaria videtur concessa iurisdictione quando constat ex verbis quod non auctoritate officij, sed auctoritate concedentis quis cognoscit.

Barboz. Collect. Tom. I V.

- 4 Mente capius dicitur ille, qui interrogatus ad rem non respondet, & mentis sui sensum nescit explicare.
- 5 Statutum loquens de infirmis, habet locum in senibus.
- 6 Episcopo senis confessio ita licet coadiutorem sibi assumere, quemadmodum & agrot.
- 7 Etas L. X. annorum requiritur quando coadiutoria conceditur propter ingrauescentem aetatem coadiutori.
- 8 Coadiutoria quando datur propter corporis debilitatem narratam, debet talis debilitas verificari, quia per se aggravat corpus sine spe futura prosperitatis.
- 9 Coadiutor datus Episcopo, vel alteri collatori infirmo, vel aliis impedito, potest conferre beneficia.
- 10 Prescriptio immemorialis non sufficit aduersus Principi reservata.
- 11 Alienatio immobilium prohibita censetur, & mobilium pretiosorum prohibita.
- 12 Immobilem loco habentur res mobiles pretiosae.

CAP. Pastoralis. Vnic.

Bonifac. VIII.

1 OADIUTORES Episcopis, vel eorum superioribus dare prestat ad Papam, quia est de causis maioribus, non obstat C. constitutions contraria. Item conceditur facultas Episcopo, qui ob senium, vel aliud impedimentum perpetuum officium nequit exercere, ut possit de sui consilio, & assensu Capituli, vel maioris partis unum, vel plures coadiutores assumere ad officium exercendum, & si Episcopus fuerit decesserit, vel nequit eximere quod velit, Capitulum, vel dua partes eligant prædictos, & si in utroque casu Episcopus renuat coadiutores, & dicat se illis non egere, Capitulum nil innovet, sed omnia nuntiaret Pontifici. Item coadiutores Prælatorum recipiant sumptus moderatos ab eorum Ecclesiis. Item nihil alienent de bonis Ecclesie, & reddant rationem eisdem Prælati si sunt sanæ mentis, & Capitulo, & si adhuc non reddiderint, reddant successoribus Prælatorum. Colligant ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Anchar. Ioan. Andr. Gemin. Monach. Dominic. Franch. Viuian. in ration. lib. 1. pag. 115. Alagona in compend. pag. 405. tenuitque Ximen. in concord. p. 1. & 2.

2 Et referendum ad Sedem Apostol.] Notatur ad hoc, quod solus Papæ est coadiutores Episcopis, vel eorum superioribus dare, ut tradunt Gam. de offic. & potest. Legati de Litteris, tit. de coadiutorib. n. 4. Flamin. de resign. benefic. lib. 7. q. 20. n. 14. Quarant. in summo Bullarij, verbo Archiepiscopi auctoritas num. 9. Campan. in diversis iuris Canonici, rub. 7. c. 6. n. 101. vers. est tamen, quos refero ego ipse de offic. & potest. Episc. p. 3. alleg. 50. n. 8.

Auctoritate Apostol.] Notatur ad hoc, quod quando constat ex verbis quod non auctoritate officij, sed auctoritate concedentis quis cognoscit, magis delegata, quam ordinaria, hoc casu videtur concessa iurisdictione, ut per D. Barboz. in L. cum preter, §. 1. c. 33. ff. de indic.

Decesserit fuerit, & quid velit, aut noli exprimere nescit.] Ergo mente capius dicitur ille, qui interrogatus ad rem non respondet, & mentis sui sensum nescit explicare, aut memoriam non habet ordinatam, ut per Xuat. alleg. 1. num. 4. Malcard. de probat. c. 1. c. 104. n. 5.

Senis, aut curabili morbo] Ergo statum loquens de infirmis, in senibus locum habet, ut per Menoch. de arbit. lib. 4. casu 60. n. 7.

Notatur ad hoc, quod Episcopo senis confessio ita licet coadiutorem sibi assumere, quemadmodum

§ 3 &

- & arguo, ut per Menoch. de *presump. lib. 6. pres. 46.*
 7 n. 1. Gonzal. ad reg. 8. *Cancel. gloss. 5. §. 9. m. 2. cum segg.*
 ubi n. 54. cum segg. tenet quod ætas sexaginta annorum
 requiritur quando coadiutoria conceditur propter in-
 8 graviscentem ætatem coadiutori. Et quando propter
 corporis debilitatem narratam conceditur coadiutoria,
 debet talis debilitas verè haberi, quæ per se aggra-
 vat corpus sine spe future prosperitatis, ex Gonzal.
 9 d. 5. §. 8. 88. & 89. Et coadiutor datus Episcopo, vel al-
 teri collatori infirmo, vel aliis impedito, potest con-
 fectio beneficii, ut per Gonzal. ad reg. 8. *Cancel. gloss. 2. §. 3.*
 n. 1. & c. m. l. 2. *Rebol. in praxi tit. de deulor. l. n. 87. & ar.*
forma Vicariarum n. 132. Selu. de benef. p. 2. §. 1. c. m. 4.
Nicol. Gacc. d. c. 7. m. 54.
 Quare autem collatio beneficiorum ad Episcopum
 spectantem ad Capitulum non pertinet iuxta hæc
 text. in *prin. & d. c. 1. ne sede vacat institutio*, & con-
 firmatio sic, debitorum ab aliquibus; sed omnia solu-
 10 tione Ioan. Andr. in *cap. quoniam de elect. lib. 6. assen-*
tis beneficiorum collationem non esse propriè iurisdic-
tionis Episcopalis, iuxta cap. consequens, 16. de offic.
Ordinar. cap. cum ex inuoluntate, ad fin. de heret. quam opi-
niæ committit Abb. in d. cap. cum olim, & Selu. n. 6. post
alios refulentes beneficiorum collationem in Ecclesia
libera de iure communi ad Episcopum spectare, iuxta
cap. omnes, 16. q. 7. & ita esse propriè iurisdic-
tionis Episcopalis, sicque inferiores hanc potestatem sibi
vendi: æt non possunt, nisi ei aliquo privilegio, seu
legitima consuetudine competat, iuxta cap. cum olim,
& cap. auditis, de prescrip. Omnia, inquam, hæc solu-
tionem, veta differunt rari ex eo promittit, quia cum
ex consuetudine electionis, seu ex institutione præ-
sentalionalis nullum fuit Prelo præiudicium gene-
retur, quia nulla ei aliquam donationem, seu libe-
ritatem exerceat occasio soletur, quippe qui electum
confirmare, & præsentatum instituire, si digni sunt,
tenetur, iuxta cap. postquam 3. de elect. c. decernimus 16.
q. 7. tectè sit quod Capitalum huiusmodi actus, ut pote
non præiudiciales fuit Episcopo exercere possit,
quamvis conferre, ut pote illius præiudicium con-
ueniens, non valeat, & sic licet collatio inest fructus Ep-
iscopatus competuerit, non tamen confirmatio, & insti-
tutio, quæ rationem assignat Abb. dist. 1. loci, Selu.
d. n. 6. & reliqui supra citati Sic alii, quamvis Vicaria
generalis ex generali commissione beneficia vacantia
conferre non possit cap. ut de offic. Vicarij hoc lib. gloss.
per text. ibi, verbo per se ipsos in cap. Flaminio, de præ-
bend. hoc lib. Ro. antiq. decr. 1. de reuocatis, Rebol. in
praxi tit. de Vicar. in prin. & tit. forma Vicariarum
n. 53. Stephan. de literis gratis tit. de modo vacat. §. modo,
Conar. var. lib. 3. c. 10. n. 6. in fine, & n. 7. Flamin. de va-
sign. lib. 7. q. 14. m. 1. cum aliis citatis per me de officio, &
potest. Episcopi, p. 3. alleg. 54. n. 62. potest tamen insti-
tuere præsentatos, ut per gloss. pen. in d. cap. vic. Roland.
conf. 47. m. 45. lib. 1. Flamin. d. q. 24. n. 7.

10 In gloss. *Non absente, ibi, ubi sit, quæ sibi in signum,*
 &c. Notatur ad hoc, quod præscriptio immemorialis
 non sufficit a lucris Principi telestata, ut per Valde.
 de iure in *ph. 2. q. 8. n. 36.*

11 In gloss. *Absentem, ibi, & intellige de alienatione*
immobilium, vel mobilium pretiosorum. Notatur ad hoc,
 quod prohibita alienatione immobilium, censetur &
 mobilium pretiosorum prohibita, ut per Tiraq. de *re-*
tract. lib. 3. gloss. 7. n. 100. & seg. Nam res mobi-
 les pretiosæ loco immobilium habentur ex traditis per
 Molin.

De Institutionibus,

TIT. VI.

SYMMARIVM.

- 1 Capitalium Sede vacante licet beneficia ad Episcopi
collationem spectantia conferre non possit, tamen
ad illa presentatus instituire potest, & n. 2.
- 3 Potestas instituendi presentatus à patris ad Cap-
italium Sede vacante deulor.
- 4 Beneficiorum ad Episcopum spectantium collatio
quare ad Capitulum non pertinet, ut institutio, &
confirmatio sic ostenditur.
- 5 Vicarius generalis ex generali commissione beneficia
vacantia conferre non potest, sed potest instituere
presentatos.

CAP. Etli. I. Bonif. VIII.

- 1 **E**PISTVLVM Sede vacante non potest
conferre illa beneficia iurisdictionis,
quorum collatio spectat ad Episcopum,
sed potest presentatus à patris admi-
tere, si sint idonei, & instituire eos in
beneficiis. Colligunt ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan.
Andr. Burr. Domin. Monach. Anch. Franch. Vintan. in
variet. lib. 3. pag. 122. Alagona in *compend. pag. 407. co-*
 2 *mmissionē Ximen. in concord. p. 2.*
 Hanc eandem conclus. ex hoc text. desumunt Azor.
instit. moral. p. 1. §. 18. q. 1. & 2. Gonzal. ad reg. 8. Can-
cel. 4. 4. prom. n. 35. & gloss. 9. 6. m. 77. Steph. Quærant,
in summa Biliary. verbo Capitalium Sede vacante, ver-
noni, & versic. quæ conclusio, Nicol. Gacc. de benef. p. 3.
d. 7. m. 51. & 54.

CAP. Si is. II. & vlt.

Presentatus si aliis est idoneus, licet non sit ordi-
natus, si intra tempus, id est, annum iuris, possit
ordinari, non est repellendus. Colligunt ex Ordin.
Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anebar. Burr.
Domin. Monach. Franch. Vin. in *variet. lib. 3. pag. 121.*
 Alagona in *compend. pag. 408. te mmissionē Ximen. in con-*
 cord. p. 1. & 2.

Hinc eandem conclusionem ex hoc text. desumunt
 Rebol. in *praxi benef. tit. de requis. ad collationem. bene-*
 1 *n. 14. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 6. §. 9. 1.*
 Deinde alios sit idoneus. Vide quæ latè dixi in
 2 *trall. de claus. usufreq. claus. §. 1. secundum Luganens.*
 impetui.

De Concessione Præbendæ, &c. Ecclesiæ non vacantis.

TIT. VII.

S Y M M A R I U M.

1. Promitteri quando mandatur alicui de dignitate vacatura, quam duxerit acceptandam, & vocat dignitas, quam ante acceptationem Ordinarii confert, tenet ipsius collatio, etiamsi executor impetrantis ante acceptationem fecerit reservationem, inhibitionem, & processum super prima vacante.
2. Recessus non vacantis collatio fructu non valet.
3. Privilegium requirit scientiam respectu personæ privilegiantis, nam respectu alterius in cuius damnum est non deliberatur eius notitia.
4. Lex, seu constitutio Principis regulariter non ligat ignorantes.
5. Clausula decreti irritantis ligat etiam ignorantes.
6. Episcopus depositus à Papa in Consistorio non potest conferre beneficia à die depositionis, quamvis illam ignoret, & habeatur pro vero Episcopo.
7. Privilegium suum tantum fortiter effectum à tempore, quo certior de illo fit is, cui conceditur.
8. Privilegium concessum non dicitur perfectum, nec habet vires, donec is, cui conceditur, si absens sit, illud acceptet.
9. Præbenda concessio prodest ei, cui conceditur, posteaquam is de ea notitiam habuit.
10. Beneficium aliquod si quis vi gratia Apostolicæ elegit, sine acceptatione, consummata est gratia, nec poterit, etiam hoc dimisso, aliud petere.

CAP. Quia. I. Innoc. IV.

1. **Q**UANDO mandatur promitteri alicui de dignitate vacatura, quam duxerit acceptandam, & vocat dignitas, quam ante acceptationem Ordinarii confert, tenet collatio, etiamsi executor impetrantis fecerit reservationem, inhibitionem, & processum super prima vacatura. Ratio est, quia per mandatum non tollitur Ordinarii potestas conferendi nisi post acceptationem, ante quam nihil potest executor. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Domin. Monach. Franch. Vin. in ration. lib. 3. pag. 131. Alagona in compend. pag. 12.
2. **Q**uid enim dicitur Præbendam dum vacabat, &c.] Notatur ad hoc, quod collatio beneficij non vacantis facta non valet vt per Boët. decis. 308. n. 1. in princ.
3. **L**icet id forsitan suis ignoret Episcopus, &c.] Notatur ad hoc, quod privilegium requirit scientiam respectu personæ privilegiantis, nam respectu alterius in cuius damnum est, non deliberatur eius notitia, vt per Sanch. de matrim. lib. 1. diff. 36. n. 3.
4. **N**isi postquam ad notitiam pervenerit, &c.] Notatur ad hoc, quod lex, seu constitutio Principis regulariter non ligat ignorantes, vt per Azor. in iust. moral. p. 1. lib. 5. c. 3. g. 9. Aloyf. Ricc. in collect. decis. p. 1. collect. 1780. Farin. fragm. crimin. p. 1. lib. C. in n. 685. cum seqq. & p. 3. cons. 55. in addit. lib. C. ubi plures refert.
5. **A**diciuntur insuper, &c.] Notatur ad hoc, quod clausula decreti irritantis ligat etiam ignorantes, ad quod plures citant Doctores in erro. de claus. v. iust. reg. claus. 40. n. 7. & in collect. ad cap. si eo tempore, 43. de elect. hoc lib.

Collatio, quam idem Episcopus, &c.] Notari solet ad hoc, quod Episcopus depositus à Papa in Consistorio non potest conferre beneficia à die depositionis, quamvis illam ignoret, & habeatur pro vero Episcopo; vt per Stephan. Gratian. discip. forens. c. 127.

Ex parte vero sua, &c.] Notatur ad hoc, quod privilegium suum tantum fortiter effectum à tempore, quo certior de illo fit is, cui conceditur, vt per Sanch. de matrim. lib. 3. diff. 36. n. 2. Azor. in iust. moral. p. 1. lib. 5. c. 3. quæst. 3.

Privilegium enim concessum non dicitur perfectum, nec habet vires, donec is, cui conceditur, si absens est, illud acceptet, vt ex hoc text. colligitur Sanch. d. erro. de matrim. lib. 1. diff. 6. n. 19. Gorral. ad reg. 8. Cancel. gloss. 126. n. 11.

Notatur etiam ad hoc, quod concessio præbendæ prodest ei, cui conceditur, posteaquam is de ea notitiam habuit, vt per Menoch. de arbit. casu 185. num. 21.

Vel in omni ex aliqua causa, &c.] Notatur ad hoc, quod si quis vi gratia Apostolicæ elegerit, sine acceptatione aliquod beneficium, consummata est gratia, nec poterit, etiam hoc dimisso, aliud petere, vt per Tiraq. in l. bene, §. hoc sermone, l. iust. 21. n. 1.

CAP. Detestanda. II. Bonif. VIII.

Promissio de beneficio eum le facultas obtinet, non valet, non obstante declaratione text. in cap. accedent sup. ad. licet non valet quæcumque alia promissio per quam directè, vel indirectè aperiri via valet ad beneficia vacatura. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Domin. Monach. Franch. Vian. in ration. lib. 3. pag. 131. Alagona in compend. pag. 41. remissum Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Plura, quæ ad ornatum huius text. adduci possunt à dizi in collect. ad c. 2. & ult. hoc tit. in Decret.

S Y M M A R I U M.

1. **C**ontentum huius text. refertur.
2. **P**actum de succedendo etiam in piis causis reprobatum.
3. **L**ex, vel statutum ubi requirit aliquid esse certum, & expressum, quod fit in genere non dicitur certum, & expressum, etiamsi genus non possit verificari nisi in una specie.
4. **G**ratia alicui à Sede Apost. concessa, ut ei promittatur de præbenda, dignitate, aut alio beneficio, intelligitur de primo, nec is, cui ea gratia concessa est, admittitur ad secundum nisi ex causa.

CAP. Ne captandæ. III.

Literas Sedis Apostol. habens super primo beneficio, dignitate, vel præbenda, quo duxerit acceptandum, certum accipere non potest, sed primum, quod vacabit, vel ex causa, secundum, vel vterius poterit accipere; Reservationes, processus, & decreta contra hoc facta non valent. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Anchar. Ioan. Andr. Gemin. Monach. Domin. Franch. Vian. in ration. lib. 3. pag. 132. Alagona in compend. pag. 43. remissum Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Mortis alicui occasione, &c.] Notatur ad hoc, quod pactum de succedendo etiam in piis causis reprobatum, vt per Tiraq. de privileg. pia causa, privileg. 101.

Licet in genere primum, &c.] Notatur ad hoc, quod

quando lex, vel statutum requirit aliquid esse certum, & expressum, quod sit in genere non dicitur certum, & expressum, etiam si genus non possit verificari, nisi in una specie, vt per Titac. *de iure mariti*, gloss. 7. n. 147.

- 4 In gloss. *Causa subdit*. Notatur ad hoc, quod gratia alicui in Sede Apostolic. concessa, vt ei provideatur de prebenda, dignitate, vel personatu, aut alio beneficio, intelligitur de primo, nec is, cui ea gratia concessa est, admittitur ad eundem, nisi ex causa, vt per Titac. in l. *hous*, §. *hoc sermone*, in prin. n. 54. & l. *lim. 6. n. 4. & l. *lim. 2. n. 1.**

CAP. EXECUTOR. IV.

- 1 Executor super provisione alicuius de vacaturo, non potest per generalis literas in habere Ordinarius generaliter ne procedat ad collationem beneficiorum donec illi, pro quo scribitur, provideatur, nisi expresse hoc habeat in mandatis; potest tamen specialiter pro primo, vel secundo, vel tertio vacaturo inlubere si hoc habet in mandatis, & quicquid contra factum fuerit irritum est. Colligitur ex Ordin. Lap. Abi. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Domin. Monach. Anchar. Brev. Franch. Viuium in *ration. lib. 1. pag. 133*. Alagona in *compend. pag. 413*. remissive Ximen. in *concord. part. 2.*

SYMMARIVM.

- 1 Capitulum si mandetur ut me recipiat in Canonicum, & prebendam conferat, iam id pertinet ad illud, dato executori ad providendum per solam presentationem scilicet Capitulo infra terminum per eum statutum nec recipere, & prebendam conferre non vocato Capitulo id exequi poterit.
- 2 Collatio, seu presentatio si spectat ad duos simul in mandatis Apostolicis, sufficit vni illorum infirmare.
- 3 Presentatio mandati Apostoli, si quis impedit ne sibi fiat, tunc ea pro solita habetur.
- 4 Morosus non dicitur qui impeditur facto adversarij.
- 5 Presentatio mandati Apostolicus de providendo alicui de beneficio facta vni ex duobus collatoribus admittitur virique potestas conferendi alteri.
- 6 Cunctio, que fit ad congregandas universitates quomodo fieri debeat, remissive.
- 7 Citatio debet fieri Capitulo capitaliter congregato.

CAP. Si Capitulo. V.

- 1 Si mandatur Capitulo Ecclesie, ad quod spectat presentatio, vt me recipiat in Canonicum, & prebendam, que vacat, vel primo vacatorem, & ego presento literas, licet meus executor non intimaverit ei, iam beneficium est affectum, & si vacat, Capitulum non potest alteri conferre, & si post administrationem executoris intra certum tempus mihi non conferant, executor potest exequi, & mihi conferre siue Capitulo. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Gemin. Ioan. Andr. Butr. Archid. Domin. Monach. Anchar. Franch. Viuium in *ration. lib. 3. pag. 124*. Alagona in *compend. pag. 413*.
- 2 Per solam illorum presentationem Capitule, &c.] Notatur ad hoc, quod in mandatis Apostoli, si collatio, vel presentatio spectat ad duos simul, videlicet ad Episcopum, & Capitulum, sufficit vni illorum infirmare, vt per Rebuff. in *trall. aeminar. q. 4. n. 30. vbi n. 74*. subdit, quod quando dirigitur nominationes Capitulo, illi tunc debent infirmari congregatis Ca-

gonicis, vel Monachis, non autem sufficeret si separatim in domo cuilibet literis presentarentur.

In gloss. *Factam*, ibi, *si autem se includeret, vel impediret ne fieret citatio*, &c. Notatur ad hoc, quod si quis impedit ne sibi fiat presentatio mandati Apostoli pro facta habetur, vt per Titac. *de retract. lig. 4. 2. gloss. 1. n. 8 & 3. 6. gloss. 2. n. 47*. Morosus enim non dicitur, qui impeditur facto adversarij, ex Gonzal. ad reg. 8. *Cancel. §. 3. premissis. 4. Cald. Petrus post quest. forens. caus. 11. n. 2. & 12.*

In ead. gloss. ibi, *Die quod sufficit presentare Decano*, &c. Notatur ad hoc, quod per solam presentationem mandati Apostoli, de providendo alicui de beneficio factam vni ex duobus collatoribus, admittitur virique potestas conferendi alteri, vt per Titac. *de retract. lig. ad fin. tit. n. 63.*

In ead. gloss. ibid. *In distis enim citationibus*, &c. Qualiter autem fieri debeat citatio, que fit ad congregandas universitates, laicis ostendit Cald. Petrus *post questiones forens. caus. 11. per verum*, & nuncupatim quod citatio debeat fieri Capitulo capitaliter congregato censuit Rot. *decis. 36. n. 4. apud Farin. in c. collect. nouiss.* & quod citatio adversus moniales nulla sit, si contra eas non congregatas capitaliter est exequuta, fuit dictum in ead. Rot. *decis. 38. n. 2. apud Farin. collect. 1. nouiss. alias p. 4. diuers.*

CAP. Si soli. VI.

Mandatum si dirigatur Episcopo soli, & Episcopo ac executori, vel soli executori, vt sibi faciat providere de beneficio in certa Ecclesia, & presentatur mandatum, per talem presentationem non auferitur Ordinatio potestas conferendi, quia collatio facta tenet, licet Episcopus si non obediat sit puniendus, sed si in mandato ponitur quod quicquid sit contra ipsum sit irritum, vel executor cum interpositione decreti interdicat Ordinario vel alteri conferat, vel si tu es ei mandati receptus in Canonicum, & expectares prebendam, tunc Episcopus non possit alteri conferre, & collatio esset nulla. Colligitur ex Ordin. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Butr. Domin. Franch. Viuium in *ration. lib. 3. pag. 135*. Alagona in *compend. pag. 414*. remissive Ximen. in *concord. p. 2.*

Hanc eandem concl. in parte ex hoc text. desumit Rebuff. *sem. 1. ad leges Galila. trall. de curationib. art. 1. n. 101. pag. 270.*

SYMMARIVM.

- 1 Compendium huius text. refertur.
- 2 Papa si alicui conferat Canonicatum, & mandat executori ut illi provideat mortuo Papa talis gratia, & auctoritas executoris non expirat, quin prebendam postmodum vacantem illi assignare possit.
- 3 Vincens vincensum te, nulli magis vincit te.
- 4 Vniuersi, & gratia Apostoli. potius acquiescent vniuersis voluntatibus, quam contractibus.

CAP. Auctoritate. VII.

Quando preceps Papa dat expectatam primam vacatur alicui, & sequens Papa dat secundo, ac deinde tertio, in cuius litteris ponit vt prefactor promissus a predecessore Pontifice, non a se, tunc prebenda est danda secundo, secunda tertio, & tertio primo, sicut in successione adoptati ad intestato. Colligitur ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Domin. Monach. Butr. Franch. Viuium in *ration. lib. 3. pag. 136.*

De Concessione Præbendæ, &c. Tit. VII. 213

pag. 136. Alagona in compend. pag. 414. remissionē Ximeni in concord. p. 1. & 2.

2. *Et tertium primum debet obtinere præbendam.*] Notatur ad hoc, quod si Papa alicui confert Canoniciatum, & mandat executori ut illi provideat mortuo Papa, talis gratia, & auctoritas executoris non expirat, quin præbendam postmodum vacantem illi assignare possit; ut per Gig. de pensionib. q. 91. n. 1.

3. *Qui primum superat illam habet.*] Notatur ad hoc, quod vincens vincenem te, multo magis vincit te, ut per Sord. de aliment. tit. 2. q. 1. §. 9. §. 96. & conf. 125. n. 1. 4. & conf. 118. n. 18. & 19. & conf. 416. n. 2. & 25. Menoch. confil. 126. num. 25. Radden. de success. Regni Portug. res. 2. n. 117. Card. Tuleh. tom. 8. lib. 1. §. 1. concl. 208. per totum, ubi multipliciter ampliat, & limitat. Procedit verò hæc regula ubi victus vincitur ex eodem iure, non autem ex diverso, ut censuit Rot. decif. 59. n. 2. in fine, apud Farin. p. 1. recet. Vtrum autem, & quomodo procedat in successione, & aliorum actuum materia. Vide Couar. lib. 1. var. c. 7. n. 3. versum aduersus principalem, Menoch. confil. 4. n. 11. & conf. 214. n. 16. Gabr. lib. 4. commun. tit. de success. ab intestato, concl. 4. Molin. de primog. lib. 3. c. 1. n. 16. Philip. Putt. lib. 3. reg. 27. Card. Marle. de consil. ult. vol. lib. 10. tit. 7. num. 6. Decian. confil. 13. n. 18. lib. 3. & conf. 18. n. 20. lib. 5. latè Castil. lib. 2. quodid. c. 30. per totum.

4. *Sicut coniungit in successione.*] Notatur ad hoc, quod visiones, & gratia Apostolicæ potius æquiparantur vltimis voluntatibus, quàm contractibus, ut per Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 5. §. 7. n. 100.

addo Petre de Lata de amiserf. & capellen. lib. 2. c. 8. §. n. 53. Fagund. in quinque Ecclesiæ præcepta, præc. 1. lib. 2. c. 4. n. 17. Sebast. Calu. relict. de Ecclesiæ hierarchia, p. 1. disp. 14. §. 5. n. 2. metipsum de iure Ecclesiæ. lib. 3. c. 8. de præsummon. à prius.

In quibus ius non esset quæsitum in re, licet ad rem.]

Notatur ad hoc, quod per acceptationem vigore gratiæ expectatiuæ acquiritur ius ad rem ad beneficium acceptatum ante collationem, ut per Callad. decif. 3. n. 3. sub tit. de præbend. Flauto. Paris. de resignat. benefic. lib. 2. q. 2. §. n. 1. Zerol. in praxi Episcopi, p. 1. verbo ius ad rem, §. 1. Aloyf. Ricc. in collect. decif. p. 4. collect. 1662. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 2. §. n. 20.

Seu partium suarum augmentum, &c.] Notatur ad hoc, quod augmentum est eiusdem nature ac id, quod additum est, ut per Titag. de retrallu lig. 5. 1. gloss. 18. n. 51. §. 2. & 31. Card. Tuleh. tom. 1. lib. 1. §. 1. concl. 555. §. n. 1. Rot. decif. 72. n. 4. & decif. 94. n. 3. p. 2. recent. Iular. de substitut. q. 6 §. 2. n. 6. & plures, quos refero ego ipse in tract. Axiomaticum iuris ususfreq. Axiom. 34. ubi multipliciter declaro.

In gloss. Diffinitio ibi, quod etiam si non sit certus numerus Canoniorum, &c. Notatur ad hoc, quod ubi Romanus Pontifex mandauerit Titium recipi in Canonico Ecclesiæ, v.g. Salmanticensis, non obstantæ certo Canonico numero ibidem statuto, idem Titius recipiendus est, licet in eadem Ecclesiâ nullus sit certus Canonico numero statutus, ut per Couar. lib. 1. var. c. 20. n. 3. vers. septimi.

Ne, Sede vacante, aliquid innovetur.

TIT. VIII.

SVMMARIVM.

1. Collatione communiter ad Episcopum, & Capitulum pertinet, uno ipsorum effello inhabili alter conferre.
2. Collatio præbendarum Ecclesiæ Cathedralis iure communis assensu non est libera collationis Episcopi, sed potius simulanea cum Capitulo, nisi aliter ex consuetudine, seu concordia dispositum sit.
3. Capitulum mortuo Episcopo, vel à beneficiarum collatione suspensio, potest conferre, si ad ipsum, & Episcopum finit collatio spectabat.
4. Capitulum Sede vacante auctoritatem præstat in beneficiarum permutationibus, quarum collatio ad ipsum, & Episcopum simul spectat.
5. Beneficium in collationibus, que communiter spectant ad Episcopum, & Capitulum, uno deficiente, vel inhabili existente alter conferre.
6. Excommunicatus denunciatus, aut notorius Clericus percussor, non potest solus, vel cum aliis electoribus eligere.
7. Collatione spectante ad Episcopum de consilio, seu assensu Capituli, Episcopo existente inhabili, nisi sit in mora, non confert Capitulum.
8. Collatio quando spectat ad Episcopum cum consilio, & consensu Capituli, Episcopo tamen nominationes dirigere debent.
9. Canonici si teneantur conferre cum consensu Episcopi non poterit Capitulum conferre non habito consensu Episcopi.
10. Beneficia saltem ad provisionem, & collationem Episcopi spectantia non transferuntur in Capitulum Sede vacante, sed Episcopo reservantur.

11. Brevi

SVMMARIVM.

1. Rencencia gratiarum includit receptas in Canonico præbendam distindam expectantes, etiam si perciperent distributiones quotidianas secus si præbendam distindam non expectabant, sed augmentum portiois, includit etiam habentes ius ad vacantiam si nondum est denotatum ad collationem.
2. Præsumptio dicuntur beneficia Ecclesiastica.
3. Ius ad rem acquiritur per acceptationem vigore gratiæ expectatiuæ ad beneficium acceptatum ante collationem.
4. Augmentum est eiusdem nature ac id, quod additum est.
5. Papa quando mandat aliquem recipi in Canonico non obstante certo Canonico numero ibidem statuto, talis recipiendus est, licet in eadem Ecclesiâ nullus sit certus Canonico numero.

CAP. Quoniam. VIII. & vlt.

1. **P**apa quando renouat gratias, & expectantias includit Canonici receptos expectantes distindam præbendam, etiam si perciperent distributiones quotidianas, includit etiam habentes ius ad vacantiam beneficia si nondum fuit facta collatio, sed non extenditur ad eos Canonicos receptos ultra numerum, qui tanquam de numero per mortem aliorum non expectant, nisi augmentum distributionem, seu partium suarum. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Domin. Monach. Putt. Franch. Vin. in rebus. lib. 1. pag. 137. Alagona in compend. pag. 414.

2. *Præsumptio.*] Ergo præsumptio dicuntur beneficia Ecclesiastica, ita Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 3. q. 1. n. 140. Azor. instr. moral. p. 2. lib. 1. cap. 7. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 5. §. 2. n. 7. & plures, quos refero, & sequitur Nicol. Garc. de benefic. p. 1. c. 3. n. 117. quibus

- 11 Beneficia omnia vacantia Sede Episcopali vacante referantur dispositioni Summi Pont. ex Confit. p. V. & reg. Cancell.
- 12 Confensus non solum est habendus, sed etiam sequendus, alius alius erit nullus.
- 13 Inducit arbitrio relinquatur quando quis dicatur esse in mora.
- 14 Morosus non dicitur qui impeditur falso adversarij.
- 15 Collatio beneficii si ad aliquem pertinet, cum consilio Episcopi sine illo conferre poterit, morte Episcopi, seu remota eius absentia interveniente.

CAP. Si ad Episcopum. Vnic.

Bonif. VIII.

- 1 **B**ENEFICII collatio si pertinet ad Episcopum etiam ut Praelatum, & ad Capitulum simul, & vna pars fiat inhabilis, altera potest conferre, v.g. mortuo Episcopo, vel suspensio à collatione beneficii, Capitulum conferre potest praebendas, & si Capitulum sit suspensum à collatione beneficii, vel singuli Canonici sine excommunicati, Episcopus cōferre valet. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gem. n. Ioan. Andr. Anchar. Bont. Domin. Monach. Franch. Vin. in ration. lib. 3. pag. 141. Alagona in compend. p. 41. remissum Ximen in concord. p. 2.
- 2 Ad Episcopum, & Capitulum committitur, &c. Ergo iure communi attentio collatio praebendarum Ecclesiae Cathedralis non est libera collationis Episcopi, sed potius simultanea cum Capitulo, ita ut Episcopus, & Capitulum indistincte debeant conferre, & non vni sint alio; ut Cassad. decis. 22. de praebend. Aloy. Ricc. in collect. decis. p. 4. collect. 1388. Rot. decis. 131. num. 2. apud Farin. p. 1. recept. vbi n. 3. subdit quod ex consuetudine, vel concordia potest liberè ad solum Episcopum spectare sine Capitulo.
- 3 Poterit Capitulum vacante, &c. Notatur ad hoc, quod mortuo Episcopo, vel à beneficiarum collatione suspensio potest Capitulum conferre si ad ipsum, & Episcopum simul collatio spectabat, ut per Abb. in c. 2. a. hoc tit. Rebuff. in praxi benef. tit. de deusur. à n. 74. Et ideo Capitulum Sede vacante auctoritatem praestat in beneficiarum permutationibus, quorum collatio ad ipsum tantum, vel ad ipsum & Episcopum simul spectat, ut per Bellacomb. tom. 1. comm. opin. lib. 1. tit. 9. n. 1. pag. 183.
- 5 Idem prioris Episcopus, &c. Notatur ad hoc, quod in beneficiis, quae committunt spectant ad collationem Episcopi & Capituli, vno deficiente, vel inhabili existente alter confert, ut per Steph. Quantar. de summ. Bullarij, verbo Capitulum Sede vacante, vers. quae conclusio, pag. mhi 138.
- 6 In gloss. Maioris, ibi, vel maiori excommunicatione, &c. Notatur ad hoc, quod excommunicatus denuntiatus, aut notorius clerici percussus, non potest solus, vel cum alijs electionibus eligere, ut per Sav. de censur. lib. 2. c. 5. n. 4. nec beneficium conferre, secundum Comar. in cap. alma mater p. 1. §. 7. num. 9. Sox. tom. 1. de censur. diff. 1. 4. §. 2. Flamin. Paul. de resignat. benef. lib. 11. g. 1. n. 16.

§. Cum verò.

- 7 Collatione spectante ad Episcopum de consilio, seu assensu Capituli illo existente inhabili (nisi sit in mora) non confert Capitulum. Colligunt ex Ordin. Doctores in princip. text. citati.
- 8 Ex hoc §. colligit Rebuff. in tract. nominat. g. 3. n. 33.

- quod quando collatio spectat ad Episcopum cum consilio, & consensu Capituli, Episcopo tantum nominationes dirigi debent. Si enim Canonici tenebantur cōferre cum consensu Episcopi, non poterit Capitulum conferre non habito Episcopi consensu, ut per Rebuff. in praxi benef. tit. forma Vicariatus, n. 9. cum seqq.
- Capitulum se non potest intrinsecare, &c. Notatur ad hoc, quod beneficia solum ad provisionem, & collationem Episcopi spectantia non transferuntur in Capitulum Sede vacante, sed Episcopo referantur, ut per Petre l. 2. vers. nota tamen, tit. 6. l. 1. Ordinum. pag. 153. Hodie tamen beneficia omnia vacantia Sede Episcopali vacante referantur dispositioni Summi Pont. ex Bulla Pij V. de qua meminerunt Flamin. de resignat. l. 2. q. 16. n. 1. & alij citati per me de offic. & pers. Episcop. p. 3. alleg. 57. n. 35. & num. 90. vbi quod referantur in reg. 3. Cancell. in nouis.
- In gloss. Assensu, ibi, inter ista autem duo scilicet consilium, & assensum est magna differentia, &c. Notatur ad hoc, quod consensus non solum est habendus, sed etiam sequendus, alius actus erit nullus, ut per Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gl. 46. n. 8. gl. 47. n. 8. Aloy. Ricc. in decis. Curia Archiep. Neapol. decis. 19. n. 3. p. 1.
- In gloss. In mora, ibi, arbitratibus ergo hic bonus index, Notatur ad hoc, quod arbitrio iudicis relinquatur quando quis dicatur esse in mora, ut per Tiraq. de tractu leg. §. 9. gloss. 1. n. 16.
- In ead. gloss. ibi, Si autem malitiose impediatur, &c. Notatur ad hoc, quod non dicitur morosus, qui impeditur sibi aduersarij, ut per Gonzal. ad reg. 8. Cancell. §. 1. proem. num. 41. Cald. Percina post. lib. quatuor. forat. cens. 11. a. 2. §. 12.

§. Vbi verò.

- Collatio beneficii si ad aliquem pertinet, cum consilio Episcopi sine illo conferre poterit, morte Episcopi, seu remota eius absentia interveniente. Colligunt ex Ordin. Doctores in princip. text. citati, & eandem conclusi. ex hoc desumit Tiraq. de iure marit. gloss. 8. n. 13. cum seqq.

De Rebus Ecclesiae non alienandis.

TIT. IX.

SYMMARIUM.

- 1 Alienatio perpetua facta de rebus Ecclesiae vacantibus non procedente tractatu, & sine iusta causa non valet.
- 2 Episcopus etiam de consensu Capitali sui non potest pariter decimarum vacantibus Ecclesiae vniuersi pauperum dignitari, aut praebenda, non date deservire ipsi Ecclesiae vacanti.
- 3 Trahatur Praelatus cum Capitulo suo in alienationibus rerum Ecclesiae debet necessariò intervenire.
- 4 Trahatur Praelatus cum Capitulo suo in alienationibus rerum Ecclesiae vniuersi tantum sufficit, & in perpetuis alienationibus rerum Ecclesiae, non tamen temporalibus requiritur, ut n. 5.
- 6 Alienationes rerum Ecclesiae ad substantiam non pertinent trahuntur, & reliquae solemnitates ad illas requiruntur, sed extrinsecum quoniam, & accidentalium solemnitates.
- 7 Solemnitas essentialis, seu substantialis vniuersi, quae alijs est illa, sine qua nullus eiusdem speciei secundum

De Rebus Ecclesiæ non alienandis, Tit. IX. 215

secundum naturam suam, & institutionem potest in esse produci.

8. Solemniter alienandi sunt illa sine quibus aut annuus, aut saltem aliquis annuus censum speciei possunt in esse produci.
9. Tractatus non requiritur in facienda unione per Episcopum, quemadmodum desideratur in aliis rebus Ecclesiæ donationibus.
10. Solemnitas, & causa capitalis in alienatione rerum Ecclesiæ requiruntur, nec unum sine altero sufficit.
11. Alienatio solemniter facta præsumitur ex duritate temporis.
12. Solemniter omnia intervenisse præsumuntur ex antiquitate temporis.
13. Alienari non debent Ecclesiæ bona quando ad sunt fructus beneficij pro satisfactione.
14. Consensus, auctoritas, decretum, & licentia defertur.
15. Consensus Prælati in alienatione rei Ecclesiastica expressus esse debet.
16. Solemnitas si in alienatione requiratur non sufficit utilis nisi simul solemnitas per legem requisita interveniat.

C A P. Dudum. I. Innoc. IV.

PISCOPVS dum vacat aliqua Ecclesia sua, non potest alienare perpetuò bona illius, quia caret defensore. Similiter sine tractatu solemnī, & diligenti, alienatio perpetua non valet, præsertim ubi deficit necessitas, vel cuiusdam utilitas. Colligunt ex Ordīn. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Domin. Monach. Franch. Vician. in ration. lib. 1. pag. 162. Alagona in compend. pag. 123. item illiusdē Catal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Quia verò in concessione, &c. Collige ex text. non posse Episcopum etiam de consensu Capituli ius partem decimarum vacantis Ecclesiæ vicke pauperi dignitati, aut prebendæ, non dān defensori ipsi Ecclesiæ vacanti, vt colligunt gloss. ibi verbo *defensore*. & Doctores supra citati. Verū ex diametro obstat fortiter text. in Clem. 2. h. tit. ubi Ecclesia vacans nullo ipsi dato defensore potest alteri Ecclesiæ in totum vūti, dummodo auctoritas Episcopi, & consensus Capituli interveniat: facit etiam in conseratione text. in cap. significatum 1. de præbend. ubi Prælati, & Capitulum præbendæ vacanti nullo ipsi dato defensore certum quoddam onus speciale, de quo ibi, imposuerunt, ad quod futuris præbendariis teneretur, patet ibi, ut quid Missam, &c. quod quidem onus vacante beneficio recte potuit adici, vt gloss. 1. ubi vers. *sed Capitulum*, adnotante, quam testatur communem Dec. ibid. m. 10. sequuntur Innoc. in c. 1. ad fin. ne Prælati vices suas, Abb. in cap. Iacobus. n. 3. de simon. D. Thom. in 4. dist. 15. q. 3. art. 2. q. 3. Syluest. verbo *simonia*. q. 9. Sed retento huius text. notabili ad contraria respondetur prout diximus in collect. ad d. Clem. 2. ubi latē.

Quia etiam tractatus solemnī, &c. Collige concessione decimarum Ecclesiæ vacantis factam Archidiacono, de quo hic, ultra defensionem defensoris de quo supra, invalidam item fuisse eo quod in tali concessione non intervenit tractatus Prælati eum Capitulum suo, qui in alienationibus rerum Ecclesiæ debet necessariò intervenire iuxta cap. sine exceptione 1. q. 2. ibi, & cum totius Clerici tractatu, cap. cum Apostoli c. 7. vers. ne quis Episcopos, & cap. rna 8. de his, quæ fiunt à Prælat. resoluunt gloss. & Doctores utrobique, Re-

buss. in compend. alien. m. 1. cum seqq. & à n. 81. Coar. lib. 2. var. c. 17. n. 1. latē multis citatis Redoan. de rebus Ecclesiæ. ubi de tractatu, per ter. qui quidem prius requiritur quam consensus, iuxta cap. sine exceptione, argum. dedūctū ab ordine scripturæ, quod est validum, iuxta cap. mandatum, de præbend. hoc lib. facit text. in l. cum pater 7. q. 4. de te peto, ff. de leg. 1. Anton. Gomel. tom. 1. var. c. 1. n. 4. vers. secundo.

Primo intellige quod quamvis utile sit plures tractatus eicere vnum, idēque negotium fieri, vt per gloss. verbo *tractatus in presenti*, non tamen est necessarium cum vnicus tantum sufficiat, vt hoc text. colligitur, qui in singulari loquitur, & d. cap. sine. & d. cap. rna, quam sententiam sequuntur Specul. ut. de locato, §. sequitur vers. scilicet. Ioan. Andr. Archid. m. 1. Dominie. n. 8. & Franch. m. 9. in presenti, citati à Coar. d. num. 1. Redoan. ubi supra à n. 6. Rebuss. d. loco n. 80. nec contrarium probat cap. tertio loco, de præbendi quærit, ubi text. innot. multoties fuisse tractatum de huiusmodi alienatione, & ita plures requiri in rebus Ecclesiæ alienandis, quia responderetur id factum fuisse, quia est utile fieri, non autem necessarium, iuxta supra dicta.

Secundò intellige huiusmodi tractatum requiri in perpetuis alienationibus rerum Ecclesiæ, non tamen in temporalibus, in quibus tacito postea Capituli consensus sufficit, vt probat text. in presenti, ibi, *concessibus perpetuis*. ubi optimè notatur gloss. resoluendo Anchar. Archid. Domin. & Franch. utroque n. 16. in presenti, Abb. in c. 1. m. 1. & in c. 2. m. 6. de his quæ fiunt à Prælat. idem Abb. in d. cap. rna. n. 5.

Tertiò intellige huiusmodi tractatum, sicut & reliquis solemnitatibus in alienationibus rerum Ecclesiæ requiritur, quamvis ad ipsius validitatem omninò requirantur, iuxta supra dicta, & expressè probat text. in presenti, ad solutandum tamen alienationis minime pertinere, sed ad extrinsecam quondam, & accidentalem solemnitatem, consistit enim solemnitas essentialis, seu substantialis vniuersimodis actus esse illam sine qua nullus actus eiusdem speciei secundum naturam suam, & institutionem potest in esse produci, prout in venditione certum pretium, iuxta l. 1. & l. pilla cementa, ff. de contrah. empt. l. pretium, Instit. de empt. in locutione merces pro patientia venditi, l. 2. ff. locati, in locutione stipulatio, l. solutandum, C. de fideiussor. &c. sic de reliquis: sunt enim illa ad d. intrinseca his actibus, vt nullus abque eis in esse produci valeat, aut existeret. Pro contrariis verò solemnitates accidentales esse illas, in quibus, aut saltem aliquis actus eiusdem speciei possunt in esse produci, prout in matrimonio publicæ denunciationes, de quibus in tit. de eland. d. dispens. Concil. Trid. sess. 24. de reform. matrim. c. 1. in alienationibus rerum minores auctoritates curatoris, decretum iudicis, de quibus in l. 1. ff. de rebus eorum, in iudicis iuramentum calaminæ, cap. vnic. §. 1. de iuram. calamin. hoc lib. in testimonio iuramentum testis, cap. 2. de rebus in testimonio testis, l. 1. ff. de milite. testam. l. hac co. saluissimam, §. ex in perfello, l. omnium C. de testam. quibus constat testamentum nullum inter liberos, ad pia, & quæ etiam Principe fiunt, testium solemnitate non requirere. Vnde eum rerum Ecclesiæ alienationes aliquando licite fiunt sine tractatu, & reliquis solemnitatibus, iuxta cap. per rna. cap. ceterum, eum aliis, de donat. rectè sit illas potius esse accidentales, quam substantiales ipsarum alienationum.

Non fuit habitus in eadem. Notatur ad hoc, quod in facienda vniōne per Episcopum non requiritur tractatus, quemadmodum desideratur in aliis rerum Ecclesiæ donationibus, vt per Doct. decis. 345. num. 2. Rebuss. ubi supra n. 14.

Preteritum cum quidens necessitas, &c. Notatur ad hoc,

216 Collectanea Doct. in Lib. III. Sexti Decret.

hoc, quod in alienatione rei Ecclesiasticæ duo copulati requiruntur, solemnitas, & causa, nec vnum sine altero sufficit, vt per Roland. *conf. 12. n. 12. vol. 1. Con. lib. 2. var. c. 17. a. n. 1.* Alphons. de Villagut. in *tract. de reb. Eccl. non rite alien. recuper. lib. 1. c. 1. Spinan. speculo testam. gloss. S. princip. n. 45. Kechou. tom. 1. *commun. opin. lib. 1. tit. 1. non. 36. pag. 152. Mascard. de probat. cancl. 7. n. 15. Brunot. à sole in locu communib. verbo Ecclesia. n. 10. Ioseph. Ludovic. Pers. *decis. 9. n. 15. can. segg. Card. Tusch. var. 1. lit. A. cancl. 2. 71. Rot. *decis. 204. & *decis. 222. n. 2. & *decis. 596. apud Farin. in 1. collect. nouissimarum. alias p. 4. diuers.******

- 11 Verum alienatio solemniter facta præsumitur ex distantia temporis, secundum Mascard. *de probat. cancl. 1. 1. n. 15. Gam. Lusi. *decis. 321. n. 5. quia ex antiquitate temporis omnia solemniter interuenisse præsumuntur, vt tradunt Cypre *der. 16. n. 1. Gratian. dec. 79. n. 1. Gam. Lusi. *decis. 49. n. 1. & *decis. 81. n. 2. Brunot. à sole in locu communib. verbo si emanat. n. 3. Chretien. tom. 1. *commun. opin. lib. 1. tit. 1. non. 18. pag. 150. Mehl. Gail. *cond. 1. lib. 4. tit. 9. n. 348. pag. 511. Mench. *controuers. illust. 2. c. 3. n. 1. Mascard. d. *cancl. 7. n. 14. & d. *cancl. 1. & 16. Sued. *decis. 221. n. 19. Auerd. 4. Tauri, gloss. 2. n. 7. Quæritur in summa Bullarij, verbo Alienationem rerum Ecclesiasticarum. n. 46. pag. ubi 34. Flores de Mena lib. 3. *varior. q. 2. m. 40. & n. 89.************
- 12 In gloss. *Defensor. ibi. an de fructibus satisfieri possit, &c.* Notatur ad hoc, quod alienari non debent Ecclesiæ bona, quando aditus fructus beneficij pro satisfactione, vt per Socin. *conf. 20. n. 19. vol. 1. Alu. Ric. in praxi rerum firi Ecclesiasticarum. post *decis. 103. in notabilib. alienationis rei Ecclesiasticæ. vers. saluari. alias resolut. 58. in 1. adu.**
- 13 In gloss. *Tractatus. ibi. inter decretum, auctoritatem, &c.* Ergo consensus, auctoritas, decretum, & licentia differunt, vt per Cald. Petreia in l. si coram te, verbo *contractu. n. 2. 2. vers. & quia.*
- 14 In gloss. *Perpetuus. ibi. an perpetua expressus.* Notatur ad hoc, quod consensus Prælati in alienatione rei Ecclesiasticæ expressus esse debet, nec sufficit tacitus, vt per Tiraq. *de iure maris. gloss. 7. n. 15. & n. 69.*
- 15 In gloss. *Præscriptum.* Notatur ad hoc, quod si solemnitas in Alienatione requiritur, non sufficit utilitas, nisi simul solemnitas per legem requisita interueniat, vt per D. Barbofin. l. c. ff. *soluto matris. p. 5. n. 9.*

SVMMARIVM.

- 1 Compendium text. refertur, & n. 2. Dollores citantur de eius materia agentes.
- 2 Incorporata alienari non possunt.
- 3 Infractionem ex concessione, & privilegio Episcopi alicui con potere non potest.
- 4 Episcopi auctoritas aliquando vocatur licentia.
- 5 Confessio appellationis contrarius continetur.
- 6 Titulus illegitimus, qui ex errore iuris legitimus reputabatur, constituit præscriptum in mala fide, destruitque longissimi temporis præscriptum.
- 7 Verbum, incutit, demit ipso iure.
- 8 Legi promulgata qui notitiam habuerunt ante lapsum duorum mensium, ad legis obseruationem tenentur, & obligantur.

CAP. Hoc consultissimo. II. & vlt.

- 1 Prælati Ecclesiæ sibi commissas, vel eorum bona immobilia, vel iura sine consensu Capituli, & excepta licentia Papæ laicis submittere non possunt, conuincendo se ab illis tanquam à superioribus relecte,

aliis Prælati ipsi contra facientes sunt ipso facto suspensæ ab officio, & administratione. Clerici verò qui sciunt aliquid esse præsumptum, & negligunt denuntiare superiori, per triennium suspensæ sunt à beneficio, si quod in Ecclesiâ grames habent. At laici, qui compellunt clericos ad faciendam talem submissionem sunt excommunicati, & qui aliquid accipiunt nisi testantur, & respiciant, ultra excommunicationem eorum terræ Ecclesiasticæ interdictioni supponi poterunt. Colligant ex Ordin. Lap. Abb. Ioan. And. Gemin. Archad. Anchar. Burr. Domin. Monach. Franch. Viman. in *reum. lib. 1. pag. 163. Alagona in compend. pag. 426. remissive Ximen. in concord. p. 1.*

Hanc eandem encl. quoad primam partem ex hoc text. dclatant Valer. Regin. in *praxi firi pæm. lib. 2. tract. 2. n. 63. versum*, quoad secundam verò partem firmant Filiuc. *tr. 1. 4. n. 1. vers. illam*, & n. 61. Gam. b. *de casibus reseruat. c. 10. n. 9. Isl. Lanot. de Indulg. p. 2. c. 13. n. 1. ego ipse de offic. & potest. Episc. p. 1. alleg. 5. n. 208. secundum Logaunum. Impress. omnissive Bonac. de censur. exor. Bullian. disp. 2. q. 2. p. 20. 20.*

Sen iura, Ergo incorporata alienari non possunt à Prælato, vt per Tiraq. *de retractu. lig. 4. gl. 5. n. 2.*

Ecclesiæ sibi commissas, Ergo infractionem ex concessione, & privilegio Episcopi alicui competere non potest, vt per Rebuff. in *praxi in 1. p. Signaturæ. vers. non in iurisdictione. staphil. de iustis gratis. tit. de nouis, & forma imper. 5. 1. de iurisdictione. prærogat. n. 1. & 4. Vin. in *praxi iurisdictione. lib. 1. c. 5. n. 12.**

Confessio, & Apellat. Sedis licentia, Notatur ad hoc, quod auctoritas Episcopi aliquando vocatur licentia, vt per Rebuff. in *compend. alienat. n. 51. & 52.*

Sen profutendo ab illis, Notatur ad hoc, quod confessio appellationis contrarius continetur, vt per Tiraq. *de iure maris. gloss. 5. n. 117.*

Nec præscribendi etiam causa, &c., Notatur ad hoc, quod ritibus illegitimus, qui ex errore iuris legitimus reputabatur, constituit præscriptum in mala fide, destruitque longissimi temporis præscriptum, vt per Mohm. de *primog. lib. 2. c. 6. n. 68. vers. contrarium.*

Incurrat, Id est, ipso iure, sine alia sententia, ex adductis per Tiraq. in l. si vngnam. verbo *reuerentia. n. 14. 5. C. de reuocand. donat. Sayr. an clau. Regu. lib. 2. c. 8. n. 21. vers. fallit.*

In gloss. *Hallensis.* Notatur ad hoc, quod si, qui legis promulgatæ notitiam, sciensiamque habuerint ante lapsum duorum mensium, ad legis obseruationem tenentur, & obligantur, vt docent Menoch. de *arbitr. lib. 2. c. 14. n. 14. Azor. anstus moral. p. 1. lib. 5. c. 1. q. 3. Sayr. an clau. Regia. lib. 2. c. 5. n. 10. 1. vol. Comitul. *reppos. moral. lib. 1. q. 109.**

De Rerum permutatione.

TIT. X.

SVMMARIVM.

- 1 Permutatio fieri potest non obstantibus expellationibus beneficiarum.
- 2 Permutatio solum fieri potest de beneficiis propriis.
- 3 Reservatio generalis concessa in fauorem expellationis non comprehendit ex æquate beneficia vacantia per viam permutationis.
- 4 Beneficia vacantia renuntiatione facta ex causa permutationis.
- 5 Resignatio vera est illa qua fit ex causa permutationis.

6 Resignatio

- 6 *Resignatio beneficiarum libera fieri potest in manibus Episcopi.*
 7 *Permutatio impedit, & excludit literas Pontificias eorum, qui expellunt beneficium primo vacatum.*
 8 *Gratia expectativa non capit beneficium resignatum in fauorem.*
 9 *Diocesis appellacione regulariter venit civitas, quando profertur à lege.*
 10 *Beneficij appellacione largè sumpto vocabulo, seu in generalis significacione omnia comprehenduntur beneficia tam maiora, quam minora, tam Curata, quam simplicia, &c.*
 11 *Consensus illorum ad quos collatio, electio, seu presentatio pertinet, in permutatione requiruntur.*
 12 *Verba narrativa in dispositionibus legalibus super contingentem facti non inducunt dispositionem, nec licet ab eis arguere.*

CAP. Licet. Vnic.

Bonif. VIII.

- B**ENEFICIUM vacantiam quando quis expectat ex gratia Principis, non impedit quin permittens aliqui sua beneficia renouando liberè, ac sine fraude in manibus Episcopoi. Colligant ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Domin. Monach. Frauch. Vin. in ration. lib. 1. pag. 292. Alagona in compend. pag. 436. et in illis Ximeni concord. p. 1. & 2.
 2 *Sua beneficia.* Ergo de beneficiis propriis permutationem solum fieri potest, vt per Petr. de Peniso de permu. benefic. p. 1. n. 1. & 2. Bellam. in simili tractat. p. 2. q. 1. Rossin. ad. tract. c. 35. Nani. in man. c. 23. n. 100. versio. tertio quod. & conf. q. 3. de financia. n. 2. Cape. tom. 1. commun. opinio. tit. 42. n. 2. Boix. desir. 205. n. 3. Vgolin. de finio. tab. 1. c. 27. §. 1. num. 5. Lel. Zech. de benefic. lib. 2. q. 12. num. 4. Card. Mantie. de sacris, & archie. comment. lib. 2. §. tit. 9. à n. 2. Vnde de iure ad rem non posse fieri permutationem, trañunt Zech. ad. 2. versio. num. 1. Flamin. d. lib. 2. q. 2. §. 23. Zetol. in praxi Episc. p. 2. verbo renouatio, §. 1. Azot. insit. moral. p. 2. lib. 7. c. 29. q. 12.
 3 *Beneficia proximi vacatura, &c.* Proccedit in reservatione generali concessa in fauorem expectantium, quam declarat Summus Pont. non extendi ex æquitate ad beneficia vacantia, per viam permutationis, ne per indirectum auferatur alicui libertas disponendi de rebus suis modo licito, & honesto, & debito, vt alio Flores de Mena var. lib. 1. q. 12. n. 20.
 4 *Permutare volentes, &c.* Notatur ad hoc, quòd beneficia vacant renouatione facta ex causa permutationis, vt per Bellam. de permu. benefic. p. 2. q. 1. Petr. de Petulio ead. tract. p. 2. num. 17. 23. & 41. Staphil. de literis gratia. tit. de variis modis vacationis à n. 10. Seln. de benefic. p. 3. q. 4. Boix. desir. 202. n. 2. Lambett. de inceptat. p. 1. lib. 2. q. 6. art. 1. & art. 6. n. 2. & 16. Petr. Gregor. de benefic. c. 31. n. 2. Mascard. de probat. concl. 1395. Flamin. de resign. lib. 11. q. 5. n. 20. Vera enim resignatio est illa, quæ fit ex causa permutationis, ex Flamin. d. q. 5. n. 19. & lib. 12. q. 5. n. 19. Azot. insit. moral. p. 2. lib. 7. c. 29. q. 30. & c. 10. q. 10.
 6 *In manibus tuis ipsa resignant.* Ergo libeta beneficiarum resignatio fieri potest in manibus Episcopoi, ex Flamin. de resign. lib. 7. q. 14. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 4. n. 32. & seqq. vbi etiam quòd coram Ordinario fieri potest in omnibus mensibus.
 7 *Nolumus occasione premissa, &c.* Notatur ad hoc, quòd permutatio impedit, & excludit literas Pontificias. Barbo. Collecti. Tom. IV.

cias eorum, qui expectant beneficium primò vacatum, vt per Azot. insit. moral. p. 2. lib. 7. c. 30. q. 8. Nam gratia expectativa non capit beneficium resignatum in fauorem, ex Put. dec. 273. lib. 1. Flamin. lib. 1. q. 4. n. 28.

In gloss. Dioces. ibi. non excludit, in hoc locutus civitatem. Notatur ad hoc, quòd appellacione dioces. regulariter venit civitas quando profertur à lege, vt per Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 43. num. 195. & gloss. 51. n. 74. Nicol. Garc. de benefic. p. 1. c. 6. à n. 76.

In gloss. Dioces. ibi. sic largè intelligi, &c. Notatur ad hoc, quòd appellacione beneficij largè sumpto vocabulo, seu in generali significacione omnia comprehenduntur beneficia tam maiora, quam minora, tam Curata, quam simplicia, dig. itales, & perbende, & tam Regularia, quam secularia, vt tradunt Seln. de benefic. p. 1. q. 1. Rebuff. in praxi benefic. tit. quid sit beneficium. n. 10. & tit. de vniuers. num. 5. & in reg. Cancel. de vniuers. gloss. 2. & in tract. de vniuers. q. 9. n. 5. & 6. Medic. de deus. p. 2. c. 16. n. 1. Sahag. in cap. fia. de sequest. posses. n. 20. Nicol. Garc. de benefic. p. 1. c. 6. n. 37.

In gloss. Collationem, ibi. item quid sit pertinent ad collationem sui, & alterius, &c. Notatur ad hoc, quòd requiritur in permutatione consensus illorum, ad quos collatio, electio, seu presentatio pertinet, vt per Bellam. de permu. benefic. p. 1. q. 7. & p. 2. q. 4. n. 5. & p. 4. q. 1. 2. 3. & 4. Petr. de Petul. in simili tract. p. 2. q. 9. & vlt. & p. 1. q. 1. vsque ad 6. ex n. 55. Rebuff. in praxi tit. de permu. n. 10. & 21. Lel. Zech. de benefic. & pensionib. c. 20. n. 2. Conze. in cap. alma mater. p. 1. §. 7. n. 9. Petet. l. 1. versafferi se. tit. 6. lib. 1. Ordin. pag. 144. Lel. de insit. lib. 2. c. 14. n. 198. Azot. insit. moral. p. 2. lib. 7. c. 28. q. 6. & 12. Soar. de Relig. tom. 1. tract. 3. lib. 4. c. 32. num. 12. Nicol. Garc. de benefic. p. 11. c. 4. n. 65. & 66. vbi dicit hanc gloss. esse communiter receptam.

In ead. gloss. ibi. Vnde per illa verba penes factum videtur narrari, quàm iuris diuersitas. Notatur ad hoc, quòd verba narrativa in dispositionibus legalibus super contingentem facti non inducunt dispositionem, nec licet ab eis arguere, vt per Bernard. reg. 781. & Emmam. de Cost. Luit. tom. 3. repet. iuris Canon.

De Testamentis, & ultimis Voluntatibus.

Tit. XI.

SYMMAKIVM.

- 1 *Quartorum deductio locum habet in fideicommissis substitutionibus, non verò in directis, & n. 2.*
 2 *Legatum inter virum, & uxorem valet.*
 3 *Succesio filiorum defertur etiam de iure naturali ad infantes, & similitudinem liberorum, quibus illa iure naturali debetur.*
 4 *Substitutio pupillaris expressa excludit matrem à successione filij.*
 5 *Substitutio directa à patre facta filio pupillo, excludit matrem etiam à legitima ipsius filij.*
 6 *Atque certa ubi requiritur à iure ad intelligentiam, & discretionem, non potest suppleri maius, nec præconi iudicio.*
 7 *Legitima est relinquenda filio risale institutio.*
 8 *Elementa relicta quando non sunt declarata inter quos pauperes diuidenda esset, diuidi debet inter pauperes illum loci in quo testator habitabat, & domicilium habebat.*

- 11 *Compendiosa substitutio quibus verbis fiat, ostenditur.*
 12 *Substitutio facta hoc modo, quandoconque decesserit filius, vel sine filio decesserit, filium substituto, vel volo quod ei filia succedat, licet decessit non valet, valet tamen ad iudicium iure fideicommissi.*
 13 *Falcidia non potest deduci ex legato ad pias causas.*
 14 *Trebellianica non deducitur ex legato ad pias causas.*

CAP. Si pater. I. Bonif. VIII.

IN substitutionibus semper est interpretandum quod ponitur sit directa, quam obliqua, dummodo committitur personis, & eorum verbis. Colligunt ex Ordine. Lap. Abb. Arebid. Gemin. Ioan. Avd. Anch. Domin. Monach. Vivian. in ration. lib. 3. pag. 212. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 453. semilicet Catalin. auctor. & Ximen. in concord. part. 1. & 2.

1 Hanc eandem concl. ex hoc text. desumunt Tiraq. in l. si unquam, verbo reuerenti, n. 251. C. de reuocand. donat. Stephan. Gratian. discept. forens. c. 407. n. 19. & cap. 128.

2 *Ei uxori aliqua in suo testamento ligatur.* Ergo legatum inter vium, & uxorem valet, vt per Costam licet verbo legatis, Sanchez. de matrim. lib. 6. dist. 1. n. 12.

3 *Filius testamentis suo matrem, &c.* Notatur ad hoc quod etiam de iure naturalis defectus parentibus filiorum successio ad instat, & similitudinem liberorum, quibus illa iure naturali debetur, vt per Anton. Gom. tem. 1. avar. resol. c. 4. n. 7. col. 1. Cald. Percira de nominat. c. phyt. q. 19. n. 1.

4 *Pater tamen in testamento, &c.* Notatur ad hoc quod substitutio pupillaris excludit penitus matrem in successione filij, vt per Gregor. l. verbo del. mero. tit. 5. p. 6. Assult. Neapol. decif. 35. n. 3. Magon. Florent. decif. 144. n. 21. Cenall. commun. contra commun. q. 70. Menoch. lib. 4. pref. 30. Tiraq. de iure mariti gloss. 7. n. 61. Vivian. tom. 1. commun. opin. lib. 3. tit. 16. n. 57. pag. 411.

5 *Et tunc, l. lib. 6. tit. 16. n. 19. pag. 98.* Surt. decif. 173. plures refert Fufat. de substitut. q. 156. n. 3. & de legitima, vt per Mench. de success. progressu lib. 2. §. 11. n. 24. Ctaff. §. substitutio q. 30. n. 1. Card. Mantie. de comest. de volunt. lib. 5. tit. 11. n. 14. & tit. 15. n. 37. Thelanc. Pedem. decif. 200. n. 8. Surt. conf. 212. n. 1. Fufat. d. q. 156. n. 14. Anton. de Amato resol. 25. n. 1. Ros. decif. 639. n. 4. p. 1.

6 *recent.* Directa enim substitutio à patre facta filio pupillo excludit matrem etiam à legitima ipsius filij, vt per Menoch. conf. 144. n. 1.

7 In gloss. Impubes, ibi, licet quod matrimonium non inficiamus salum annos, &c. Notatur ad hoc quod ubi certa ætas ad intellectum, & discretionem requiritur à iure, non potest suppleri malitia, nec præcoci iudicio, vt per Cop. de sponsal. p. 14. n. 1.

8 In gloss. Infinita. Notatur ad hoc quod legitima est relinquenda filio titulo institutionis, vt per Greg. l. 5. tit. 8. p. 6. Molin. de primog. lib. 2. c. 15. n. 15. Perez l. 1. vers. est dubium tit. 2. lib. 5. Ordine. pag. 66. Menoch. de arbit. casu 149. n. 29. Surt. decif. 29. n. 4. Cald. Percira de nominat. emphyt. q. 9. num. 15. Valde. de part. cap. 17. num. 18.

9 In gloss. Eidem. Vide Menoch. de presump. lib. 4. pref. 20. per totum.

10 In gloss. Pauperes, ibi, & de pauperibus loci proprii domicilij, &c. Notatur ad hoc quod si testator non de-
 clarauerit inter quos pauperes sit dividenda elemo-
 syna, diuisi debet inter pauperes illius loci, in quo

testator habitabat, & domicilium habebat, non verò inter alios ab illo loco extraneos, vt tenent Doctores citati à Cened. ad Decretal. celest. 11. n. 3. quibus adde Surt. de aliment. tit. 1. q. 93. n. 21. Gonzal. ad reg. 8. Camer. gloss. 2. n. 59. Ex legato reliquam Ecclesiam, vel pauperibus, cui, & quibus debeatur si scire cupias consule Abb. in cap. iudicant. n. 4. & Conu. 2. hoc tit. eund. Abb. conf. 99. n. 5. vol. 2. Paris. conf. 38. n. 28. vol. 3. Tiraq. de privileg. pia causa privileg. 56. n. 1. lal. in §. ex maleficio, n. 46. cum seqq. Infrat. de alimoni. Troil. Malu. in tract. de oblation. in 3. & 4. dub. Card. Munnie. de comest. ult. volunt. lib. 3. tit. 5. a. n. 1.

In gloss. Absque deductione, ibi, compendiosa qua sit his verbis, quandoconque filius meus decesserit, vel si sine filio decesserit, Ita Menoch. de pref. lib. 4. pref. 51. n. 7. Surt. decif. 17. n. 8.

In ead. gloss. ibi, Si autem testator sic dixisset, quandoconque decesserit filius, vel sine filio decesserit filium substituto, vel volo quod ei filia succedat, tunc licet decessit non valet, valet tamen iudicium iure fideicommissi, Ita Steph. Gratian. discept. forens. c. 407. n. 1.

In gloss. Trebellianica, ibi, licet ergo cesset falcidia, &c. Notatur ad hoc quod quarta falcidia non potest deduci ex legato ad pias causas, vt per Coll. hic verbo Trebellianica, n. 1. cum seqq. Tiraq. de privileg. pia causa primil. 26. Conat. in cap. Rynaldus, §. 3. n. 7. hoc tit. Donel. comment. iuris Civilis, lib. 8. c. 27. §. verum autem, Surt. de aliment. tit. 8. privileg. 18. d. n. 2. Peteg. de fideicom. art. 3. d. n. 62. Flores de Mena ver. lib. 2. q. 21. n. 190.

In ead. gloss. ibi, sicut videtur in Trebellianica, &c. 14 Notatur ad hoc quod Trebellianica deducitur ex legato ad pias causas, cuius tamen conuatiorem tenent Coll. d. verbo Trebellianica, n. 21. vers. Tiraq. de privileg. pia causa primil. 21. vers. sunt tamen, Fufat. de substitut. q. 299. n. 7.

S Y N O P S I S.

- Religiosus non potest suscipere officium executoris testamenti, nisi pretia, & obtemperet licentia à superiore, & n. 2.
- Testamentum executorio facta à Religioso absque licentia superioris, quomodo mobilis possessum fuerit, inuoluta est, secundum probabilem sententiam, sed contraria est probabilior, vt n. 4.
- Licentiam acceptandi officium executoris testamenti potest quilibet superior etiam immediatus Communis concedere Religioso.
- Religiosus ex sola Episcopi licentia Abbate suo contradicente non potest suscipere non potest.
- Licentia, quam Religiosus à suo Superiore habere debet ad acceptandum officium executoris testamenti, non sufficit obtrineri post aliud susceptionem, sed ad illud quoque acceptandum prærequiritur.
- Patres Minores monachi executoris testamenti abusu non possunt.
- Fratres Minores possunt facere delinquentes pauperum.
- Dilecta de Fratibus Minoribus non extendantur ad alios Mendicantes.
- Religiosus, qui extra claustra suus, vt beneficiis perpetuis præsent, possunt absque superioris licentia monachi executoris obire.
- Monach non potest esse executor testamenti.
- Executoribus pluribus datis vno monacho, vel in remota existentia, vel exequi uolente, alius potest liberè exequi testamentum, nisi testator aliud expresserit, & n. 4.
- Executor testamentarius non potest officium suum alteri committere, nisi in legato ad pias causas.

16 *Exsecutoris testamenti quando quis reliquerit amicum suum sub nomine dignitatis, videtur non dignitatem, sed amicitiam confiderasse.*

CAP. Religiosus. II. & vlt.

17 **R**eligiosus exsecutor testamenti ab aliquo deputatus non potest suscipere hoc officium nisi petita, & obtenta licentia a Superiore. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Atehid. Gemin. Ioan. Andr. Domin. Monach. Anchar. Butr. Franch. Vin. in *ration. lib. 3. pag. 133*. Alaguna in *compend. pag. 454*. rmissit Casal. in *annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.*

18 Hanc eandem concl. ex hoc text. desumunt Nam. comment. 2. de *Regular. n. 64*. Matien. l. 14. gloss. 1. n. 2. r. 1. lib. 5. *nona recip. Azor. in sum. moral. p. 1. lib. 12. c. 11. q. 1. latè Sanch. in precepta Decalogi, tom. 2. lib. 6. c. 11. a princ.*

19 *Non potest huiusmodi officium suscipere, &c.* Ergo exsecutor testamenti facta à Religioso absque licentia Superioris, quamvis nihil oppositum fuerit, inualida est, ex illo verbo, *non potest*, quod precatum importat necessitatem, & idcirco prius potentia, ut actum contra gestum irriter: quare ita tenent Rimin. ius. conf. 403. n. 11. vol. 4. Perez l. 4. dub. 8. r. 1. lib. 1. Ordin. Mench. de success. areat. lib. 2. §. 11. n. 178. Molin. de inst. r. 1. c. 12. disp. 2. 47. vers. *Religiosus tamen*, Fr. Emman. quest. Regul. tom. 1. q. 6. art. 3. & tom. 3. q. 70. art. 1.

20 Verum licet hæc sententia sit valde probabilis, contraria tamen est probabilior, eoque sequuntur Roland. conf. 14. n. 8. & vlt. 1. Fulv. Pacian. tom. 1. conf. 162. n. 79. cum seqq. Menoch. de presump. lib. 2. pres. 46. n. 14. Hippoc. conf. 19. num. 12. Azor. d. c. 11. q. 1. vers. *quæres*, Matien. l. 14. gloss. 1. n. 14. r. 1. lib. 5. *nona recip.* Canall. comment. contra comment. q. 88. n. 1. & q. 404. in fin. Cald. Pereira de resol. empt. c. 17. n. 10. vers. *infero decimo ultime*, Sanch. d. c. 11. n. 44. vbi respondit verbum illud, *non potest*, minime poni hic respectu valoris facti, sed respectu iuris, sed respectu ipsius Monachi tale officium suscipiens, vel exsecutur, cum nec velle, nec nolle habeat.

21 *Nisi à Superiore suo, &c.* Licentiam acceptandi officium exsecutoris testamenti posse quilibet Superiorem etiam immediarium Consensus concedere Religioso, tradunt in presenti, Ioan. Andr. n. 1. Archid. n. 1. Anchar. n. 1. notab. 2. Domin. in princ. n. 2. & Franc. n. 5. Molin. d. disp. 2. 47. cel. pen. Sanch. d. c. 11. n. 1. vbi n. 16.

22 hoc temperat, nisi consensum illius Religionis obtinuerit, aut eius constitutiones præscriberent, ut hæc licentia à solo Superiore mediato obtinenda sit, & n. 19. observat non posse Religiosum ex sola Episcopi licentia Abbate suo contradicente munus hoc suscipere, quia plus subditur ratione sue professionis Abbati, & n. 10. querit quis Superiore mortuo hanc licentiam concedere valeat, & n. 5. resoluit ipsum Religionis Superiorem etiam Conventualem posse absque aliquo sui Superioris licentia hoc munus obire, & citat Molin. d. disp. 2. 47. cel. pen. ac Fr. Emman. d. tom. 3. q. 70. art. 1.

23 *Potest à super hoc licentia, & obtenta.* Non sufficit igitur licentiam obtineri post susceptum exsecutoris officium ad illud exequendum, sed ad illud quoque acceptandum prærequiritur, ut docet Sanch. d. c. 11. n. 10. vbi n. 11. subdit quod non sufficit tacita Superioris licentia, quæ habetur ex ratiificatione de presenti, aut de præterito ad hoc munus acceptandum, & n. 12. disp. 2. 47. vers. *licentiam hanc* semel concessam postea Superior revocare ad libitum quando res non est integra, quia corpus Religiosus hoc monere vult Adverit bene idem Sanch. d. c. 11. n. 8. licentiam huiusmodi non

Barbo. Collect. Tom. I. P.

requiri quando Religiosus ille exsecutor esset testamenti quoad sola legata pia, & n. 9. etiam quando exsecutor illa credit in Monasterij utilitatem.

In gloss. *Religiosus*, ibi, *intellige indistinctè*, &c. Ad dictio marginalis ad hanc gloss. inbide, saluo quod de Fratribus Minoribus dicitur Clem. de verb. sign. c. xxi. §. *proinde*, ex quo text. colligunt Doctores Fratres Minores etiam obtenta suorum Superiorum licentia minime posse vitime voluntatis exsecutores esse, de quo latè Sanch. d. c. 11. n. 24. cum seqq.

24 Licet autem Fratribus Minoribus interdictum sit munus exsecutoris testamenti obire, illis tamen permissum est pauperum electionem facere, veluti si testator suis exsecutoribus præcipiat pecunias aliquas pauperibus distribui eligendis per Fratres Minores, vel cum eorum consensu, quia hoc non est exsecutoris munus obire, tum quia hæc electio est quid facti potius, quam iuris, ex l. cum pater 79. §. *hereditatem*, l. 1. §. *de legat. 1.* & ideo ita tenent Coo. in c. rna. nos. 1. ad fin. de testam. Quest. ad fin. suis variis quest. cap. 12. n. 10. Mench. lib. 3. illust. cap. 98. Spin. in speculo testam. gloss. 18. princ. n. 3. Fr. Emman. quest. Regul. tom. 1. q. 70. art. 2. Ceval. comment. contra comment. q. 88. in fin. Flam. Pacif. de resign. benefic. lib. 1. q. 1. num. 2. Cald. Pereira de nomin. empt. q. 6. n. 3. Steph. Gratian. discept. forens. c. 113. n. 2. Sanch. d. c. 11. n. 32. Fr. Barthol. de Vecchis in praxi pferenda in administrat. ad Religiosum statum mutatis, disp. 8. dub. 13. n. 1. & 2. Contra Dilect. de arte testandi. tit. 7. cap. 7. in fine, Nat. conf. 408. n. 4. vlt. t. Dorn. reg. 18. 1. ausp. 6. in fin. Perez l. 4. dub. 2. r. 1. lib. 1. Ordin. Molin. de inst. tom. 1. disp. 2. 47. vers. *illud est obfer.*

In ead. gloss. ibi, *Mendicans*. Ergo dicta de Fratribus Minoribus non extenduntur ad alios Mendicantes, quia id genus paupertatis non vocatur, ut per Domin. hic in princ. n. 4. Perez l. 4. dub. 7. tit. 2. lib. 5. Ord. Sanch. d. c. 11. n. 25.

In ead. gloss. ibi, *Et de claustralibus intelligo*. Qui enim extra claustra sunt, ut beneficiis perperis præfint, possunt absque Superioris licentia munus hoc obire, quia huiusmodi Religiosi non sunt sub Abbatis obedientia, ac proinde cessat in eis ratio prohibitionis, ut per Domin. hic n. 6. & Franc. n. 1. Greg. Lop. l. 2. verbe *fratres*, tit. 10. p. 6. Fulv. Pacian. conf. 161. n. 181. tom. 1. Sanch. d. c. 11. n. 4. Rot. in Interamnia. honorum, 5. May 1603. coram Gregor. XV. impedita per Farinae. decis. 87. n. 2. p. 2. recent.

In ead. gloss. ibi, *Item de feminis*, &c. Notatur ad hoc, quod mulier non potest esse exsecutrix testamenti, ut per Bened. Capr. tom. 2. commun. apin. lib. 6. tit. 21. n. 16. pag. 140. vbi resoluat contrarium verius esse, & consuetudine observari.

§. Sancè.

Executores plures quando deputantur à testatore simpliciter, & unus vel dositur, vel est in remotis, vel non vult, alter potest liberè exequi testamentum, nisi testator aliud expresserit. Colligunt Doctores in princ. text. citati.

Hanc eandem concl. ex hoc §. desumunt Bellacomb. tom. 2. commun. apin. lib. 6. tit. 1. n. 5. pag. 139. Ioseph. Sesse. Aragon. decis. 11. r. 1. Steph. Gratian. discept. forens. cap. 52. n. 2. Perez ad tit. 2. lib. 5. Ordin. pag. 141. nam quando omnes alii sunt exsecutores, unus sine alio regulariter testamentum exequi non potest, ut per Gregor. Lop. lib. 6. tit. 10. p. 6. Churiam. d. tom. 2. commun. apin. lib. 6. tit. 1. n. 19. pag. 141.

Officium exsecutoris iunctum, &c. Notatur ad hoc, quod exsecutor testamentarius non potest suum officium alteri committere, ut per Bern. reg. 169. Tirac.

de priuilegio causa priuilegii. 31. ubi secus asserit in Legatis ad priuilegia causas.

- 16 *Vel in remotis.*] Quando quis dicatur in remotis esse, vide Alosf. Ricc. in praxi aurea resol. 18.
17 In gloss. Expresserit ibi. quid si Abbas, &c. Notatur ad hoc, quod si quis reliquerit executorem testamenti amicum suum sub nomine dignitatis, videtur non dignitatem, sed amicitiam considerasse, ideo mortuo, ipso executore non transit officium in successorem in dignitate, ut per Tiraq. de panis temper. causat. 22. n. 25.

De Sepulturis.

TIT. XII.

SVMMARIVM.

- 1 *Passum de sepultura eligenda prohibetur, & illo non obstante, sepeliendum est quis ubi alius erat de iure sepeliendum, &c. n. 2.*
- 2 *Sepulcrum ad eligendam sub voto, vel iuramento, non potest quis induci a Religiosis & secularibus clericis.*
- 3 *Permissio sub fide quoad observantiam idem operatur quod iuramentum.*
- 4 *Lex, seu statutum ubi aliquid mandatum fieri, intelligitur si petatur, licet verba sint precisa, & necessaria.*

CAP. Animarum. I.

Bonifac. VIII.

- R**ELIGIOSI, vel clerici seculares non possunt inducere aliquem ad votandum, vel iurandum, vel promittendum, ut apud eorum Ecclesias eligant sepulcrum, vel ecclesiam non motent, si secus fiat electio est nulla, & mortuus sepeliri debet ubi de iure sepeliendus esset si sepulcrum non elegerit; & tales Religiosi, & Clerici si praesumant sepelire praedictum in suis Ecclesiis, tenentur intra decem dies restituere corpus si petatur, & omnes promittentes occasione sepulcrum habitos, alioquin Ecclesia, & cimiterium, ubi est sepultus, sit interdictum, donec fiat integra restitutio ultra peccatum mortale. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Anch. Ioan. Andr. Gemin. Monach. Domin. Franch. Vician. in ration. lib. 3. pag. 244. Alagona in compend. pag. 459. remissum Calalin annu. & Ximenian concord. p. 1. & 2.
- 2 *Hanc eandem concil. ex hoc text. deservunt Filliue. tract. 1. §. 4. 7. q. 3. Id. Labor. varior. lucubr. tom. 1. tit. 2. de priuilegio, & recentis funerandi more. c. 11. n. 3. Bonacin de cessis extra Bull. dist. 2. q. 5. quodlibet 4. Vgolin. de officio Episcopali. c. 17. n. 1. verum locum, Ego ipse de officio & potest. Parochi, c. 26. n. 25.*
- 3 *Prohibemus ne aliquis ad votandum, &c.] Notatur ad hoc, quod non potest quis induci a Religiosis, & secularibus Clericis ad eligendam sepulcrum sub voto, vel promissione de non mutando illam electionem, ut per Gutier. de iuram. confirm. p. 2. c. 4. n. 11. cum seqq. Un. in l. si quis a libris, §. patens, n. 6. & seqq. de libris agros. Fr. Emman. quaest. Regal. tom. 3. q. 58. art. 7. Melch. Priebos Lusit. decis. 5. in fin. tom. 2.*
- 4 *Iuramento, vel fide interposita, &c.] Ergo quoad observantiam idem operatur promissio sub fide, quod iuramentum, ut per Surd. decis. 23. n. 1. & de alimont. tit. 9. q. 14. n. 2.*

Quam nisi fecerit, &c.] Notatur ad hoc quod lex, seu statutum ubi aliquid mandatum fieri, intelligitur si petatur, licet verba sint precisa, & necessitatis, ut per Tiraq. de retrahit. lig. §. 1. gloss. 1. o. num. 109. Surd. decis. 57. n. 2.

SVMMARIVM.

- 1 *Ecclesia dimissa non debetur canonica portio, sed parochialis, & pluribus si sunt plures.*
- 2 *Domicilium in duobus decessibus locis quis habere potest.*
- 3 *Vagi dicuntur qui sunt sine domicilio, & iter faciunt quoniam quo se collocant.*

CAP. Cum quis. II.

QUANDO aliqui consecraverunt sepeliri, non in parochiali Ecclesia, sed in alia, & illa alia dimissa eligant deinde tertiam, illa tertia solvet quartam, seu portionem canonicam non Ecclesiam relictam, sed parochiam. Qui vero habet duo domicilia, & in utroque se locat aequaliter, & eligit sepulcrum in tertia Ecclesia, quarta est dividenda inter Ecclesias domiciliorum. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Domin. Monach. Vician. in ration. lib. 3. pag. 246. Alagona in compend. pag. 459. remissum Ximenian concord. p. 2.

Qui duo habet domicilia.] Ergo potest quis domicilium in duobus distinctis locis habere, ut per D. Barbof. in l. heres absens, §. ult. n. 61. ff. de iudic.

In gloss. Domicilio, ibi, item potest quis esse sine domicilio, ut si relicto domicilio naueget, vel iter faciat, quoniam quo se collocat. Tales enim dicuntur vagi, ut per Sanch. de Matrim. lib. 3. dist. 23. n. 2.

SVMMARIVM.

- 1 *Translatio personae ad certum locum facta ad tempus, Ecclesiae sua sepultura non auferit.*
- 2 *Domicilium quando quis in aliquo oppido tenet, & aliud parit ad proprium domicilium veniens, rediturus, dicitur illius Parochianus, & non alterius ad quod accedit.*
- 3 *Parochianus dicitur, qui totum annum, partemque illius maiorem habitat in aliqua Parochia, ibique audit Divina, & percipit Ecclesiasticam Sacramenta.*
- 4 *Parochus proprius non dicitur ruralis.*
- 5 *Sepeliri potest vtriusque in sepultura, qua Maioribus sepeliri consueverunt, vel alium elegerunt.*
- 6 *Filius sepeliendus est in sepulchro Matris, licet in alia Ecclesia pater sepultus sit.*
- 7 *Mulier mortua, qua pluribus nupsit, cum viro ultimo sepelitur, &c. n. 8.*
- 9 *Vxor per contrahendum matrimonium fertur formae viri.*

CAP. Is, qui. III.

QUI egreditur de sua Parochia recreationis animae, vel causa negotiandi, & moritur non ecclesiam sepulcrum, sepeliendus est in sua parochiali, vel in ea potius in qua Maiorem ipsius ab antiquo sepultura extitit, si commodum potest. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Domin. Monach. Bnt. Franch. Vician. in ration. lib. 3. pag. 247. Alagona in compend. pag. 459. remissum Calalin annu. & Ximenian concord. p. 1. & 2.

Non in Ecclesia dicta villa sed in sua parochiali, &c.] a
Notatur

Notatur ad hoc, quod quando quis domicilium in quodam oppido tenet, & petit aliud breuiter ad proprium domicilium redire, ut si causa recreationis, vel ad ruralia exereanda aliq[uod] tendit, tunc est parochianus prioris oppidi, & non illius ad quod accedit, ut per Sanch. de *matrim.* lib. 1. diff. 23. n. 9. Parochianus enim is dicitur, qui totum annum, partemve illius maiorem habitat in aliqua parochia, ibique audit Divina, & percipit Ecclesiastica Sacramenta, ut per Menoch. de *praf.* lib. 6. praf. 88. Fr. Emman. *quaf.* Reg. tom. 1. q. 46. art. 1.

4 *Pal ve ruralia exerceat.*] Ergo proprius Parochus non dicitur ruralis, ut per Menoch. *conf.* 398. n. 51.

5 *In qua Maiores sui ab antiquo, &c.*] Notatur ad hoc, quod sepeliri potest vultusque in sepultura, qua Maiores sui sepeliri consueverunt, vel aliam eligere, ut per Spin. in *quodam* *testam.* gloss. 1. princ. a. n. 38. Gutier. de *matrim.* *confirm.* p. 2. c. 4. a. princ. Ioan. Garc. de *expens.* c. 8. n. 4. Card. Tufel. *sum.* 7. lit. S. concl. 19. 4. Vgol. de *offic. Episcop.* c. 17. n. 3. in fine, metipsum de *offic. & potest. Parochi.* c. 26. p. 1. ubi n. 3. ostendo qui Maiores dicuntur.

6 *In gloss. Ab antiquo.* Notatur ad hoc, quod si in vna Ecclesia est sepulchrum pariter, in alia reliqui Maiores, sicut sepeliendus est in sepulchro Maiorum, ut per Fr. Emman. Roder. *quaf.* Reg. tom. 1. q. 58. art. 3.

§. Mulier.

7 *Mulier, quæ habuit plures viros, si non electa sepulchra moritur, est sepelienda in sepulchra ultimæ viri.* Colligunt Doctores in *prin. text.* citat.

8 *Hanc eandem cond. sicut Lauor. var. lucubr. tom. 1. tit. 2. c. 11. n. 136. cum segg. Nauar. de *electioe* fori. q. 3. sect. 3. Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fori* Eccles. p. 4. res. 19. n. 1. Ego ipse de *offic. & potest. Parochi.* c. 26. num. 29.*

9 *Cum domicilium retinet.*] Ergo vxor per contractum matrimonium sortitur finem viri, ut per Duen. *reg.* 177. Ioan. Garc. *reg.* 499. Tiraq. de *nobilit.* c. 18. n. 5. cum segg. D. Barbos. in *Lexigere* *dotem.* n. 12. cum segg. ff. de *iudic.* Bernard. Gruz. ad *praf.* *Can. Imper.* lib. 2. concl. 80. *confid.* 1.

SVM MARI VM.

1 *Pater in puberi ex consuetudine eligere potest sepulchrum, potest autem eligi per se ipsum, & n. 4. & 5.*

2 *Filiusfam. pro anima non legat sine consensu patris, bona non castrensia.*

3 *Mxor 14. annorum non potest sibi eligere sepulchrum.*

6 *Filiusfam. potest restitui ad pias causas cum consensu patris.*

7 *Diffusio, libertas, interpretatur sine quacunque obligatione.*

C A P. Licet pater. IV.

1 *Patris impuberibus, qui nequeunt eligere sepulchram, eligere potest pater si consuetudo teneat id habet, si vero tum sit, sepeliri debet in sepultura Maiorum.* Pro anima tamen filiusfam. non legat sine consensu patris bona non castrensia. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Ioan. Ande. Gemin. Anchar. Burt. Dominic. Monach. Franch. Vician. in *ration.* lib. 3. pag. 247. Alagona in *compend.* pag. 460.

3 *Qui nequeunt, &c.*] Notatur ad hoc, quod minor 14. annorum non potest sibi eligere sepulchrum, ut per Zerolin. *praxi* *Episcop.* p. verbo *sepultura.* §. 1. Tiraq. de *primleg.* *pia causa* *primleg.* 9. *vers. contrarium* *ta-men.* Lauor. *var. lucubr.* tom. 1. tit. 1. c. 11. n. 117. cum segg. Barbos. *Collect.* Tom. I V.

metipsum de *offic. & potest. Parochi.* c. 26. num. 28.

Eligere sepulchrum possit.] Notatur ad hoc, quod pater potest eligere sepulchrum pro filio impubere, ut per Steph. *Guin. discept.* *forens.* c. 9. n. 79. *Reflect. discept.* *cleric.* p. 1. tit. de *cleric. debitor.* §. 3. n. 17. metipsum *d.* c. 26. num. 28.

Si consuetudo terra, &c.] Ergo pater sepulchrum filio suo impuberi eligere non valet, si id consuetudine non obferuente, ut per Nauar. *conf.* 1. *sub hoc tit. in antiquis* *2. in nouis.*

Quous autem filiusfam. &c.] Notatur ad hoc quod filiusfam. potest restitui ad pias causas cum consensu patris, ut per Soc. *reg.* 20. *vers. primus* *subit.* Tiraq. de *primleg.* *pia causa* *primleg.* 7. 3. a. princ. & de *ius* *matrim.* gl. 5. n. 108. *Coen. in rubr. de testam.* p. 3. n. 23. Mench. de *successione.* §. 22. n. 8. *Clar. 2. testam.* q. 5. n. 6. *Crall. eod. verbo.* q. 17. n. 12. *Calde. Petreia in l. i. coratorem.* verbo *lasti.* n. 153. *vers. licet.* Molin. de *insit. testam.* 2. diff. 138. *vers. dubium.* Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fori* Eccles. *decis.* 663. n. 1. in *2. edit.* alius *resol.* 569. in *2. edit.*

Libert.] Id est, sine quacunque obligatione, ut per Valac. *conf.* 123. n. 8. ubi hunc text. allegat, & sic intelligit.

SVM MARI VM.

1 *Religiosi nisi multum remoti à monasterio nequeunt alibi eligere sepulchrum, & n. 2.*

3 *Regulares extra claustra decedentes possunt ad eorum Ecclesias deferri etiam Parochi in consuet.*

4 *Religiosus si moriatur ita remotus à monasterio non electus sepulchrum sepeliendus est in Ecclesia parochiali in qua decessit instar secularium in itinere morientium.*

5 *Religiosi potest sibi eligere sepulchrum quando moriatur ita remotus à monasterio, ut ad illud conuenire perzari nequeat.*

C A P. Religiosi. V. & ult

Religiosi sunt sepeliendi in propriis monasteriis, nisi sint ita remoti, ut commode portari nequeant, quia tunc possunt eligere sepulchrum. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Gemin. Ioan. Ande. Archid. Anchar. Burt. Domin. Monach. Franch. Vician. in *ration.* lib. 3. pag. 248. Alagona in *compend.* pag. 360. temissioe Ximen. in *concord.* p. 1. & 2.

Hanc eandem concl. ex hoc text. desumunt Fr. Emm. *quaf.* Reg. tom. 1. q. 60. art. 1. & 2. Lauor. *var. lucubr.* tom. 1. tit. 2. c. 11. n. 91. & 93. *latè* Sanch. in *praecepta Decalogi.* tom. 1. lib. 6. c. 14. nonnullimè Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fori* Eccles. p. 4. *resol.* 293. n. 39. Ego ipse de *offic. & potest. Parochi.* c. 26. n. 30.

Et quod Regulares extra claustra decedentes possunt ad eorum Ecclesias deferri etiam parochi in consuet. consensu S. Congreg. Illustr. Card. S. Concl. Trid. interpetum, *sub dis.* 2. *July* 1620. ut refert Laurent. de *Periculis in consuet.* *si Ordinis Minor.* tom. 2. *Constit.* 7. *Pij P. n. 11. vers. ad* 10. pag. 194.

In gloss. *In casu* *postione.* ibi, *sed quid si moriatur non electus sepulchrum?* respondet quidam quod sepeliendus est, &c.] Notatur ad hoc, quod si Religiosus moriatur ita remotus à Monasterio non electus sepulchrum, sepeliendus est in Ecclesia parochiali in qua decessit, instar secularium in itinere morientium, ut per Domin. Anchar. & Franch. *in fine* *Sanch.* *d. c. 14. num. 4.* *subdeus* contra hanc gloss. sepeliendum adhuc in Ecclesia parochiali, quamvis ibi sit monasterium aliud sui Ordinis, nisi ibi fuerit causa perpetua residentium

222 Collectanea Doct. in Lib. III. Sexti Decret.

de n. 1. subdit quod tenetur et pensas factas in Monachi sepultura solvere, testor ego ipse d. c. 26. n. 30.

5 In gloss. *Sepultura*, vlt. Notatur ad hoc, quod Religiosus potest sibi eligere sepulchrum quando moritur tunc remotè à monasterio, vt ad illud eodem modo potuit nequeat, vt per Naoar. *concord. 2. de Regul. n. 4. Fr. Emman. d. q. 60. art. 2. vers. aduertendum tamen est*, Sanchez. d. c. 14. n. 3.

De Decimis,

TIT. XIII.

S Y M M A R I U M.

- 1 Populus vt Ecclesiis iura debita persoluat est in predicationibus, & alibi exhortandus.
- 2 Index potest ex officio procedere contra non solu-tem decimas tanquam contra notorie delinquentem.
- 3 Decima an debeatur de iure diuino, remissum.
- 4 Decimarum in solutione consideratur consuetudo.

CAP. Discretioni. I.

Gregor. I. X.

DE PREDICATORIBUS, & alijs Fratres in sermonibus hortentur populum ad solutionem decimarum, seu aliarum rerum Ecclesiis debitaram. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Domin. Monach. Franch. Vmianus *ration. lib. 1. pag. 2. 6. Alagona in compend. pag. 472. remissioe Ximen. in concord. p. 1. & 2.*

2 Inuò verbo, & opere, &c. Index igitur potest ex officio procedere contra non solu-tem decimas, tanquam contra notorie delinquentem, vt per Monet. *de decimis, c. 8. n. 76. Rot. in Conchen. decimarum del. In-favato d. Iuris 1614. coram Andrea*, prout etiam poterit Episcopus in visitatione, vel visitator ab eo deputatus est iusta causa, iuxta traditas per Faich. *de visitat. lib. 2. c. 2. n. 26. Zel. Zech. de Episcop. c. 6. n. 2. & 7. Pavin. in tract. de visit. p. 1. q. 2. a. 44. cum seqq. & p. 2. q. 1. n. 96. cum seqq. Monet. d. c. 8. n. 77.*

3 In gloss. *Decimarum*. An autem decimæ debeantur de iure diuino? vide quæ dixi in collect. ad cap. *Parochiani*, hoc tit. in Decret.

4 In ead. gloss. libi, *Vigere consuetudinis*, &c. Notatur ad hoc, quod in decimarum solutione consideratur consuetudo, illaque ita ve dimitti possunt, vt per Con. lib. 1. var. c. 1. n. 2. vers. *præterea*, Rebuffi *de decim. q. 13. n. 46. Sout. de Relig. rem. 1. tract. de decim. lib. 1. c. 12. Azor. infor. moral. p. 1. lib. 7. c. 17. q. 1. Petre. 1. tit. 1. lib. 1. Ordin. pag. mibi 13. Monet. de decim. c. 4. n. 87. plozet, quos refert Cened. ad Decretum collect. vlt. n. 4.*

S Y M M A R I U M.

- 1 Privilegium decimas nonaliæ concedens, non includit decimas nonaliæ per alios possessas tempore imperationis, & loca tantum includit ubi percipiebantur antiqua, & ad portionem antiquæ, &c. n. 2. & 3.
- 4 Privilegium decimarum nonaliæ limitatum ad mensuram antiquarum non potest ultra dimidium includere, sicut in Cisterciensibus, & Carthusien-sibus, & n. 5.

6 *Privilegium si quis habeat percipiendi decimas intra alterius confinia, non satis est, vt percipere possit nonaliæ decimas, nisi & quoad nonaliæ privilegium speciale fuerit assignatum.*

7 *Dispositum fœderabilis, & edicta attenditur ex primario fine.*

8 *Privilegium super decimis recipiendis, Ecclesiis Parochialibus gratis assignari debetur portione pro debitis oneribus sustentandis.*

9 *Decimas per laicos ante Lateran. Concil. in feudum receptas à Religiosis per eos recognita in feudum, non possunt ipsi Religiosis concedi sine discessione-ram consensu.*

10 *Religiosa persona non possunt de manu laici sine Episcopi consensu decimas accipere.*

11 *Laici etiam in laicos accedente soltem Episcopi consensu transferre possunt decimas, quas iuste obtinuerunt ante Lateran. Concil.*

12 *Decima postquam in laicos licet fuerint alienata, efficiuntur de ipsarum patrimonio.*

13 *Laici quacumque iuste possideant decimas sibi in feudum ante Concil. Lateran. concessas à Prelatis, non tamen iuste possident illas, quæ post illud sibi concessæ sunt.*

14 *Decima si ante Lateranense Concil. laici fuerint in feudum, vel emphyteusim concessa, & finita generatione ad Ecclesiam reuertantur, an possit Prælatus eas iterum laicis dare in feudum, vel emphyteusim, ostenditur.*

15 *Discessum compellunt Religiosos exemptos solvere decimas Parochialibus Ecclesiis, si non agatur de rebus exemptis.*

16 *Decimas habentes ex donatione laicorum antiquas nonales superuenientes in eodem loco non percipiunt.*

CAP. Statuto. II. & vlt.

Alex. IV.

QUANDO aliqui, veluti Monachi, obtinunt privilegium habendi decimas nonaliæ secundum proprietatem decimarum, quas aliquo modo possident, tale privilegium non extenditur ad decimas nonaliæ, quas tempore impetrationis alij de iure possidebant, nisi siue expressa mentio; similiter nec valet nisi pro illis locis in quibus Monachi habent antiquas decimas. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Domin. Monach. Vician. *in ration. lib. 1. pag. 176. Alagona in compend. pag. 472. remissioe Calan. an. & Ximen. in concord. p. 2.*

Hanc eandem complex hoc text. desumunt Rebuffi *in tract. de decimis, q. 14. n. 34. Xuat. alleg. 28. n. 9. Musnet. de decimis, c. 4. n. 70.*

Quas tempore isto, &c. Si tamen probarent se possidere per tempus immemorabile mediam, vel aliam partem veterum, & adhuc se possidere, tunc præsumetur quod tempore iudicij illam partem possiderint, vt per Rebuffi. d. q. 14. n. 35. Monet. d. c. 4. n. 71.

§. Scituimus.

Privilegium decimarum nonaliæ limitatum ad mensuram antiquarum non extenditur ultra dimidiam partem decimarum, etiam si amplius in veteribus haberemur, quia non est verisimile quod si tunc de plena, & integra percipiunt veterum fuisset expressam, Apostolica Sedes pariter nonaliæ decimas in tam græue parochialium Ecclesiarum idpendium indulgisset. Colligunt Doctores in *prin. decet. citat.*

Hanc

1 Hanc eandem concl. ex hoc §. desumunt Rebuff. *de decim.* q. 1.4. n. 36. Monet. *end. arat.* c. 4. q. 1. n. 72. vbi n. 73. subdit hoc non habere locum in Monachis Cisterciensibus, & Carthusiensibus, propterea exipit Pontifex in *presenti*, hi enim si percipiunt integram vel partem dimidiam decimarum antiquarum vigore talis indulti, tantandem quoque habebunt in novis, ut adnotant Ioan. Andr. & Gerson in *presenti*.

6 Non possit in novis, &c.] Notatur ad hoc, quod non satis est quod quis habet privilegium percipiendi decimas intra alieius confinia, ut percipere possit novalem decimas, nisi & quoad novalia privilegium speciale fuerit assequutus, ut per Conar. lib. 1. va. c. 17. n. 13.

7 Cum non sit dicendum asperum, &c.] Notatur ad hoc, quod dispositio favorabilis, & odiosa attenditur ex primario fine, ut per Sanchez *de Mariis*, lib. 1. disp. 1. n. 4. Constitutio enim potest dici favorabilis ex quo principaliter emanat ad favorem alicuius, licet in consequentiam referatur ex ea damnatum aliorum, ut per Cou. var. lib. 3. c. 11. n. 5. vers. si est enim adnotari, Salas de legib. q. 77. arat. 1. q. 1. f. 1. n. 10. Rot. in *Salmen. Castri montis Retundi* 8. February 1627. coram R. D. meo Coccino Decano.

§. Vbi autem.

8 Vbi per huiusmodi decimarum concessiones Parochiales Ecclesie aded gravantur, quod earum Rectores de ipsarum redditibus congrue sustentari, & iuxta Episcopalia exhibere non possunt, debent locorum Ordinarij providere quod eisdem Rectoribus tantum de illorum presentibus relinquatur, quo exinde competentem sustentationem habere, & Episcopalia iuxta solvere aliique onera debita supportare valeant. Colligitur Doctores in *prin. text.* citati, & Monet. *de decimis*, c. 4. q. 3. n. 74.

§. Sanè.

9 Religiosi si decimas dederunt laicis in feudum, tamenque laici sic per eos præstatis recognoscant, non possunt illas de manibus laicorum ipsorum acquirere, vel recipere abique Diocesano Episcoporum assensu. Colligitur Doctores citati in *principio text.*

10 Absque Diocesano Episcoporum assensu.] Ergo Religiosæ personæ non possunt de manu laici sine Episcopali consensu decimas accipere, ut per Rebuff. *de decimis* q. 10. n. 11. Mench. *illustr.* c. 89. à n. 1. Gutier. *pract.* lib. 1. q. 1. 4. & 15. Lambert. *de inepatron* p. 2. lib. 1. q. 1. ar. 9. & 10. Fachin. *centum.* lib. 7. c. 72. Azot. *insist.* moral. p. 1. lib. 7. c. 36. q. 11. D. Barbol. in l. Titia n. 46. ff. solut. matron. Soar. *de Relig. tom. 1. tract. de decim.* lib. 1. c. 16. n. 7.

11 Quæ ante Lateran. Concilium, &c.] Ergo licet in Religiosis cum Episcopi consensu laici decimas transferre possint, non tamen in laicis id videri permittitur tunc Azot. *d. c.* 36. q. 13. D. Barbol. in d. Titia, n. 4. vers. non absque secundo. Verum accedente saltem Episcopali consensu posse laicos etiam in laicis transferre decimas, quas iuxta obdormierunt ante Lateran. Conc. à Prælati inferioribus, resoluunt Mench. *illustr.* c. 89. n. 2. Gutier. d. q. 1. n. 6. Gilchen. *de præscript.* p. 3. c. 8. à n. 6. Guc. *de expens.* c. 9. à n. 97. Cessall. *commun. contra commun.* q. 36. 7. Soar. *d. c.* 26. n. 7. Cabed. *Lusitan.* d. decim. 6. n. 8. p. 2. quia postquam in laicis licitè fuerunt alienaræ efficiuntur de ipsorum patrimonio, & ut profana bona censeri debent, ex reg. l. pater filius 36. q. quindecim ff. de legat. 1. & ex c. 2. de feudis, cum aliis, & quibus Menoc. *de arbit.* lib. 1. q. 5. 4. à n. 2. 4. Multo de

primogen. lib. 4. c. 1. à n. 11. Lara in l. si quis à liberis §. item rescriptis n. 56. ff. de liberis agnoscendis.

Notari solet hic text. ad hoc, quod quamvis laici iuxta possident decimas sibi in feudum ante Concilium Lateranense concessas à Prælati, non tamen iuxta possident illas, quæ post illud sibi concessæ sunt, ut per Conar. lib. 1. var. c. 17. n. 5. vers. alim. sand. Azot. c. 16. q. 11. Menoch. *de præsumpt.* lib. 6. præf. 86. n. 2. Monet. *de decim.* c. 1. q. 3. n. 66. Rot. in *Placentina decimarum* 11. Junij 1589. coram Bubalo.

In feudum perpetuum, &c.] Virum si decimæ ante Lateranense Concil. laicis fuerint in feudum, vel emphyteusim concessæ, & finita generatione ad Ecclesiam revertantur, possit Prælati eas iterum laicis dare in feudum, vel emphyteusim: Patem affirmativum tunc tenetur Bosius. *conf.* 12. 7. n. 122. vol. 2. Gilchen. *d. c.* 8. à n. 10. Negativum verò tenent Berzic. *conf.* 1. n. 32. cum seqq. vol. 1. Conar. *d. n.* 15. vers. præter hæc, Menoch. *d. lib. 6. præsumpt.* 86. à n. 3. late Fachin. *contravers.* lib. 7. cap. 72.

§. Dicecesani.

Dicecesani compellunt Religiosos exemptos solvere decimas Parochialibus Ecclesiis, si non agatur de rebus exemptis. Colligitur DD. in *prin. text.* citati, & Rebuff. *de decimis* q. 10. n. 5.

§. Nec pro eo.

Religiosi etiam exempti in aliquibus Parochiis decimas antiquas, aut earum partem habentes ex donatione laicorum, non possunt pro eadem vel simili portione novales supervenientes sine alia rationabili causa percipere, aut petere. Colligitur Doctores in *prin. text.* citati, & monet. *de decimis* c. 4. quest. 3. n. 75. Privilegium enim concessum monasterio, vel aliis etiam laicis ut recipiant decimas alicuius Parochie non extenditur ad novalias, ut per Rebuff. *de decim.* q. 1. 4. n. 29.

De Regularibus, & transcurrentibus ad Religionem.

TIT. XIV.

SVM MARIVM.

- 1 Compendium huius text. referunt.
- 2 Concil. Trid. sess. 25. de Regular. c. 15 referunt, & Doctores citantur de eius materia agentes.
- 3 Professiones tacite non tolluntur per Concil. Trident. sess. 25. de Regular. c. 15.
- 4 Professio tacita per habitum professionis delationem ut inducitur qua requiruntur, attenditur, & n. 5. 6. & 7.
- 5 Habitum monasterium ubi non distinguitur ab habitu professionis per delationem illius, tunc inducitur tacita professio quando monium eius desit per annum.

C A P. I s , qui. I.

Innoc. IV.

RELIGIONEM quæ ingreditur ante decimum quartum annum, ut Monachus fiat, si in decimo quinto non fecit professionem, & si quam fecit in decimo quarto non habuit ratam, nec in 15. accepit habitum professorum, liberè potest reuerti ad seculum infra 15. Si verò in toto 15. anno mansit in Monasterio, ubi professorem, & novitiorum non est distinctus habens, videtur per hoc fecisse professionem, vel ratam habuisse si quam prius fecerat, nisi habitus esset iis indistinctus, ut communis etiam laicis, & clericis secularibus videretur, tunc enim non presumitur tacita professio. At quando ingreditur Monasterium esse maior 14. & gestat habitum Religionis per annum præsumitur professus licet habitus sit indistinctus à professis, vel laicis cohabitantibus, quis iam habet annos discretionis. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Ioan. Aug. Gemin. Archid. Anch. Butz. Domin. Monach. Franch. Vinian. in ration. lib. 3. pag. 298. Alapona in compend. pag. 480. remissimè Casal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Innouatur hic text. per Concil. Trident. sess. 25. de Regul. 15. in huc verba: *In quacunque Religione tam virorum, quam mulierum professio non fiat ante decimum sextum annum expleto, nec qui minori tempore, quam per annum post susceptum habitum in probatione steterit, ad professionem admittatur. Professio autem antea facta sit nulla, nullamque inducat obligationem ad alium Reg. la. vel Religionis, vel Ordinis observantiam, aut ad alios quocunque effectus.* Hæc tenet Concil. de cuius intellectu, & materia vide Nazar. conf. 25. de Regularib. in nouis, quod desit in antiq. Sayr. in floribus decif. sub illo tit. decif. 97. Zetoli in praxi Episcop. p. 1. verbo Admonit. 1. 2. Petz. de Ledelma in suum. p. 1. trail. de las Religiones ex eum. cap. 7. Franc. Leo in thesaur. fore. Eccles. part. 2. c. 1. n. 36. Ioan. à Cuce. de statu Religion. lib. 1. c. 8. dub. 1. & 4. Sanchez. de Matrim. lib. 2. disp. 24. n. 11. & in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 5. c. 1. à prime, Caropan. in diuers. iuris Canonici, rub. 1. c. 11. n. 1. Atmendaz. in addit. ad recap. legum Nauarra. lib. 2. tit. 17. lib. 7. de Relig. num. 11. cum seqq. Fr. Ludovic. Miranda in man. Prælat. tom. 1. q. 24. art. 2. D. Hieron. Venero, & Leyna in exam. Episcop. lib. 6. c. 15. quorum plures retero ego ipse de offic. & potest. Episcop. 5. alleg. 101. n. 5. cum seqq.

Quod si per totum sequentem annum, &c.] Agit hic text. quomodo, & quando tacite professiones inducantur, quæ non tollantur per Concil. Trid. d. 15. nec alibi, sed in suo pristino valore manent, illo tamen impræditto ex eodem Concil. ut non ducantur nisi expleto novitiorum anno, & etiam completis sexdecim annis profectus; ita docet Nazar. conf. 28. n. 5. sub hoc tit. in nouis, Sayr. in floribus decif. sub eod. tit. decif. 42. Et Emmann. quæst. Regn. tom. 3. q. 17. art. 1. Azor. in his. moral. p. 1. lib. 1. c. 4. q. 6. Honded. conf. 78. n. 2. lib. 2. Atmendaz. loc. cit. n. 6. & 8. Steph. Gratian. discept. forens. tom. 4. c. 640. n. 14. addend. ad Gregor. decif. 185. n. 6. Fr. Barthol. de Vecchis in praxi seruanda in admittendis ad Religionis statum novitiis, disp. 13. dub. 8. D. Hieron. Venero, & Leyna d. c. 15. n. 5. Rot. decif. 59. n. 2. p. 1. re. gent. & in Placitum. professionis 10. Decembris 1621. coram R. P. D. Merlino.

Potest: olim sicut & hodie professio tacita duplici modo emitti, primò per habitus professorum delatio-

nem, secundò per exercitium actuum, qui ad professorem tantum spectant. Ad hoc autem ut per habitus professorum delationem professio tacita inducatur quatuor requiruntur: primum, ut sic habitum deferens illum susceperit coram Priore, vel Superiore, & omnibus aliis simul, ut per Decian. conf. 18. n. 11. lib. 2. Menoch. de præsump. lib. 6. præf. 33. n. 9. cum seqq. Addend. ad d. decif. 185. Gregor. XV. Steph. Gratian. d. c. 640. n. 17. & 18. Fr. Barthol. de Vecchis d. dub. 8. n. 4. nam alius quis ex se ipso assumeret habitum professorum, non se obligaret Religionis, Calderin. conf. 5. colom. 2. vers. præsumptio autem, de Regularibus, Steph. Gratian. d. c. 640. n. 19.

Secundum est ut sic susceptor habitus deferatur in ipso Monasterio, secundum Menoch. d. præf. 73. n. 15. & Azor. d. lib. 1. c. 5. q. 3. Rot. in Meten. professionis 25. May 1615. coram Vbaldo, ob delationem enim habitus Religionis extra Monasterium per quodcumque etiam magnum temporis spatium non induci tacitam professionem, ex aliis obliuatis Fr. Barthol. de Vecchis d. dub. 8. n. 4. in fin.

Tertium, ut hi actus, per quos inducitur tacita professio, fieri debeant non solum sponte, sed etiam scienter, ita ut sciam illis utens ad solos professos illius Religionis pertinere, ita supra citati, qui fecerunt omnes subiungunt videntem illi actibus non debere etiam ignorare per illos tacitam induci professionem, quia ratione huius ignorantie deficit consensus tacite proficiendi.

Quartum ut oporteat videntem illi actibus animam 7 emittendi professionem habere, nec satis est se habere negativè, non habendo scilicet animam non profutendi, nec faciendo vilam determinationem emittendi professionem, ut bene aduertit Nazar. commenta 4. de Regul. n. 75. vers. quoniam autem, & post illum Fr. Barthol. de Vecchis d. dub. 8. n. 7.

Vbi professorem, & novitiorum sunt habitus indistincti, 8 &c.] Notatur ad hoc, quod in Religionibus, ubi habitus novitiorum non distinguitur ab habitus professorum, per delationem illius, tunc inducitur tacita professio quando novitiorum enim defuit per annum (integrum scilicet, & continuum, ac expleto decimo sexto suæ ætatis anno ex noua decisione Concil. Trid. cit. loc.) ut per Nazar. commenta 4. de Regularibus, 74. Honded. d. conf. 78. n. 19. Mascud. de probat. conel. 12. 17. n. 15. Menoch. de præsump. lib. 6. præf. 33. n. 25. Sanchez. in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 5. c. 3. n. 32. & 35. vbi subdit text. in præfenti, non esse correctum per Clem. fin. hoc tit. imò dictam Clem. intelligendam esse iuxta distinctionem factam in hoc text. Fr. Barthol. de Vecchis d. dub. 8. n. 10. vbi subdit statim impleto anno, sicut dictum est, induci tacitam professionem concurrentibus quatuor requisitis, de quibus supra, & n. 12. dicit quod in Religionibus, ubi patenter distinguitur habitus novitiorum ab habitus professorum, tunc inducitur tacita professio per exercitium actus proprii professorum, quando concurrentibus enarratis quatuor requisitis notius expleto de momento ad momentum sexto decimo suæ ætatis anno, & etiam completo probationis anno continuè se ingerit adiutori, vel consuetudine professus tantum competenti, & persevera: in hoc proposito per triduum.

S V M M A R I V M.

- 1** Prædicatores, & minores infra annum probationis quoniam ad sui Ordinis professionem recipere non possunt, quando si fecerint, receptum obligant quod est contra Ordinem, & ipsi à receptione professionis

quibuslibet aliarum suarum suspensionum, & punitionum parum, quae pro gravitate culparum eis communi infligi, & non.

- 3 *Professionem in aliqua Religione qui facere veluerit, olim maior 14. hodie 16. annis existere debet.*
- 4 *Professus ante 14. annum hodie ante 16. completum potest libere redire ad saeculum.*
- 5 *Ordinarius potest professionem ante 16. annum emissam nullam declarare.*
- 6 *Novitius in Religionibus quibusvis ad professionem admissionem ante expletum probationis annum peccatu mortaliter.*
- 7 *Suspensus de qua hic non incurritur nisi intercedat dolus in admittendo ad professionem quemquam ante expletum probationis annum.*
- 8 *Suspensionem de qua hic incurritur ne dum Praelatus recipiens ad professionem ante expletum probationis annum, fed etiam Regulari Religiosi, qui in tali receptione suffragium habuerunt.*
- 9 *Suspensus de qua in hoc textu habetur locum, etiam post Concil. Trid. sess. 25. de Regul. c. 15. ostenditur.*
- 10 *Verba, sub poena, continent sententiam ferendam.*
- 11 *Novitius integrum est de bonis suis testari etiam antea disponente Concil. Trid. sess. 25. de Regul. cap. 16.*

CAP. Non Solum. II.

Alex. IV.

Praelectores, & Minores ante clapsum annum probationis quemquam ad sui Ordinis professionem, vel renuntiationem in saeculo faciendam sub poena excommunicationis non possunt recipere, nec impedire, si infra hunc annum voluerit ad aliam Religionem, vel saeculum transire, nisi eadem constet clara probatione, vel indicio competentibus illum voluisse vitam monasticam vel praesumptis aliquem admittere contra idem Constitutionem, admissus non erit obligatus, & advenientes sunt ipso facto suspensi à receptione quorumlibet ad professionem, & puniendus est per poenis, quae in Religione solent infligi pro culpis gravioribus. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Domin. Monach. Butt. Franci. Viri. in ration. lib. 1. pag. 300. Alagona in compend. pag. 418. remissive Catal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Hanc eandem conel. ex hoc text. desumunt Sayr. de censur. lib. 4. c. 1. §. 1. & 14. Fr. Barthol. de Vecchis in praxi observanda in admittendis ad Religiosus statum novitiis, disp. 11. dub. 6. lat. Bonac. de suspensibus omnibus in particulari disp. 3. q. 8. p. 1. §. per tot.

Minor tamen 14. annis existens, &c. Hodie ex nova dispositione Concil. Trid. sess. 25. de Regul. c. 15. maior decimo sexto anno existere debet, ut observat Fr. Emmen. quae. Regul. tom. 3. q. 15. art. 12.

Omnino ad saeculum redeat. Ergo professus ante 14. annum, hodie ante 16. completum potest libere redire ad saeculum, ut per Sayr. in claus. Regia, lib. 6. c. 5. §. 5. nam Ordinarius poterit professionem ante illud tempus emissam nullam declarare, prout refert decisum Armend. in addit. ad recap. legum Navarra, lib. 2. tit. 17. l. 7. de Relig. n. 11. quem refert ego ipse de offic. & potest. Episcop. p. 1. alleg. 10. l. 1.

Quod si forte contra hanc vestram, &c. Transgressiones prohibitionem hic contentam, lethaliter delinqueret reus Fr. Barthol. de Vecchis d. dub. 6. n. 3. in princ. ac generaliter recipientes in Religionibus

quibusvisque novitium ad professionem ante expletum probationis annum lethaliter se commaculare, cum faciant contra preceptum Concilii in art. 1. §. 1. resoluat Lell. de iust. lib. 2. c. 41. dub. 7. n. 59.

Recipere praesumptis. Ergo poena suspensionis, de qua hic, non incurritur nisi intercedat dolus in admittendo ad professionem quemquam ante expletum probationis annum, ut per Fr. Barth. de Vecchis disp. 11. dub. 6. n. 3. vers. secundo, Bonac. d. p. 1. §. 1. vers. obferu. & facit quae de verbo, praesumere, dixi in tract. de d. i. v. §. 1. §. 2. 8.

Poena à receptione quorumlibet, &c. Notatur ad hoc, quod huiusmodi suspensionem incurrit ne dum Praelatus recipiens ad professionem, fed etiam singuli Religiosi, qui in tali receptione suffragium dederunt, ut per Pot. decis. 103. lib. 1. in correctis, Sot. tom. 5. de censur. disp. 11. sess. 6. n. 6. Max. Alier. in similia tract. tom. 2. disp. 17. c. 1. cel. 9. vers. de qua Bonac. d. p. 1. §. 1. Fr. Barth. de Vecchis d. dub. 6. n. 3. vers. cui poena, ubi post Domin. hic n. 10. Sylvest. verbo Religio 3. q. 17. & alios, sub lit. non incurritur à memoratis irregularitatibus si non obstante hac suspensione admittent aliquem ad professionem, quia irregularitas solum incurritur quando suspensus ab Ordinis actu illum exercet, admissio autem ad professionem non est actus Ordinis.

Verum ante praefata suspensionem habet locum etiam post Concil. Trid. d. c. 15. quod est dubium, nam adhuc illam in suo robore esse insinuat Pote. decis. 95. num. 1. alius decis. 90. in correctis, lib. 1. dum ait tales Religiosi suspensos posse absolvi, atque rehabilitari vigore privilegiorum à suis superioribus. Nihilominus probabilius est tunc post Tridentinum hanc suspensionem ablatam esse, ut bene probant Sanch. in praepara Decretis lib. 5. c. 4. num. 10. Fr. Barth. de Vecchis disp. 11. dub. 6. n. 3.

In gloss. sub poena. Hae verba continere sententiam ferendam, & non latam, tradit Sayr. in claus. Regia, lib. 1. c. 8. n. 19.

In gloss. Inducit. Notatur ad hoc, quod novitiis integrum est de bonis suis testari, ut per Tirac. de re tract. lig. 5. §. 1. §. 3. n. 29. Conz. in c. 2. n. 7. de testam. Nov. comment. 2. de Regular. tom. 49. Azor. in specul. moral. p. 1. lib. 12. c. 1. in fine, Thesaur. lib. 2. quae. forens. q. 16. n. 2. Molin. de iust. tract. 2. disp. 19. col. 5. vers. Intra constituitur, Menoch. de praesumpt. lib. 6. praef. 6. n. 12. lat. Fr. Barth. de Vecchis in d. praxi disp. 8. dub. 10. num. 2. Amplius procedere etiam antea dispositione Concil. Trid. sess. 25. de Regul. c. 16. ut docent Fr. Emmen. quae. Regul. tom. 2. q. 27. art. 10. & tom. 3. q. 16. art. 1. Lell. de iust. lib. 2. c. 41. dub. 4. n. 40. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 5. c. 387. n. 30.

SYMMARIUM.

- 1 Suspensionem incurritur omnes Religiosi Mendicantes, qui aliquem ad professionem admittunt non expleto probationis anno, & n. 1.
- 2 Professus in alia Religione ultra Mendicantes potest de iure fieri expressa, vel tacita infra annum probationis, & n. 6.
- 3 Ordines Mendicantes etiam post hanc constitutionem infirmos comprehendit text. in praefata.
- 4 Mortales Ordines Mendicantium subiacent censura huius text.
- 7 Duo si inveniuntur equiparati in diversa materia, & eadem, tunc lex disposita in uno, non censetur idem disponente in alio.

CAP. Constitutionem. III.

1 **P**recedentem textum de Prædicatoribus & Mendicantibus agendum extendit ad omnes Mendicantes. In aliis vero Religionibus potest fieri possessio expressa, vel tacita infra annum probationis si adsint ætas, sed expressa obligat illi Religioni præcisè quam proficiens est professus, tacita vero facta intra annum probationis per susceptionem habitus profectum obligat tantum Religioni in communis si est in ætate, & sciens, ac voluntarius, & perseveret in triduo. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Domin. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Monach. Franc. Visian. in ration. lib. 3. pag. 301. Alagona in compend. pag. 481. remissus Ximen. in concord. p. 1. & 2.

2 Hanc eandem conclus. quoad primam eius partem ex hoc text. colligit Bonac. de suspensionibus remissus in particulari disp. 3. q. 8. p. 1. & 2. Et vera est non solum de Ordinibus Mendicantibus, qui tempore Alexandri I. V. & Bonifacii VII. instituti erant, verum etiam de illis, qui postmodum creati, instituti, & approbati fuerunt, non lex perpetua datur, nec afficit solum nunc tempore constitutionis, verum etiam eos, qui nascuntur eo tempore quo lex viget, & durat; ita Soan. tom. 1. de consuet. disp. 31. sess. 6. n. 7. Mar. Alter. in simili tract. tom. 2. disp. 17. c. 1. col. 9. Bonac. d. p. 1. & 2. n. 11. ubi etiam resoluit Morales Ordinum Mendicantium huic censuræ subiici.

3 Hanc eandem conclus. quoad secundam eius partem ex hoc text. desumunt Nasar. comment. 1. de Regn. n. 4. Fr. Eodem. quest. Regn. tom. 1. q. 1. art. 2. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 1. c. 4. q. 3. & q. 5. Sanch. de matrim. lib. 7. disp. 25. n. 22. & in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 5. c. 3. n. 18. & 24. Fr. Barthol. de Vecchis in præsentanda in admittendis ad Religionis statum novitiis, disp. 13. dub. 8. num. 8. & 9.

4 In gloss. Prærogamus. Notatur ad hoc, quod si duo inveniuntur æquiparata in doctis materia, & casu tunc lex disponens in uno, non censetur idem disponere in alio, ut per D. Barthol. i. l. si constante, in princ. n. 44. ff. solut. matrim.

SYMMARIUM.

- 1 Beneficium ingredientis Religionem infra annum probationis (exceptis casibus hic exceptis) non est alteri conferendum, interim tamen debet per alium beneficio deferri, assignata eidem substituto congrua portio, unde vivere possit.
- 2 Beneficium appellatione in presenti text. continentur quæcumque beneficia sine maiora sint, sine minora, ac etiam pensiones.
- 3 Novitius casu priuari non potest suo beneficio infra annum probationis.
- 4 Novitius si velis intra probationis annum beneficium suum renuntiare, hoc efficere debeat servata solemnitate Concil. Trid. sess. 25. de Regul. c. 16. ostenditur.
- 5 Votum solenne censetur propositum mutandi vitam cum habitu susceptione.
- 6 Beneficium vacat post emissionem professionem.
- 7 Patres Societatis Iesu non amittunt beneficium, & pensiones nisi per solemnem professionem, & vota coadiutorum formatum.
- 8 Novitius dum in anno probationis existit ex fructibus beneficij, quod obtinet, congrua portio Vicarij ipsius beneficij assignari debet.

9 Minus 14. annis ingredientis Religionem non potest eius beneficium conferri donec 15. iudicet 16. annos expleverit, quo tempore profiteri potest.

10 Novitius non tantum retinet ea beneficia, in quibus obtinet ius in re, sed & illa in quibus ius ad rem tantum habet.

11 Beneficium non potest conferri constituto in probatione.

12 Novitius gaudet privilegio fori, & non potest excommunicari.

13 Canonici Ecclesiæ Cathedralis, qui est in probatione, anno ad electionem Episcopi vocandi non est.

14 Consuetudine beneficium suum alteri conferre non videtur illud renuntiare.

CAP. Beneficium. I V.

Beneficium ingredientis Religionem non est alijs conferendum, nisi æ consentio illius vel eius, si voluit vitam mutare vel emisit professionem tacitam, aut expressam, ad interim servari ejus beneficium per alium assignat congrua portio de fructibus illius. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Domin. Monach. Franc. Visian. in ration. lib. 3. pag. 131. Alagona in compend. pag. 481. remissus Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Beneficium.] Intelligit de quolibetque beneficio sine maiora sint, sine minora, eo quod text. indistinctè de beneficio loquitur, ita Gig. de pension. q. 57. num. 1. Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 7. c. 4. n. 3. ubi n. 13. id extendit ad pensiones.

Non est infra probationis annum alicui conferendum.] Notatur ad hoc, quod novitius iussu priari non potest beneficio suo infra probationis annum, ut per Maiol. de irregul. lib. 3. c. 6. n. 21. Mandosin casibus alicuius casu 192. n. 6. ad finem; Gig. de pension. q. 57. n. 7. & 8. Soan. tom. 3. de Relig. lib. 5. c. 16. n. 12. Fr. Barthol. de Vecchis in præsentanda in admittendis ad Religionis statum novitiis disp. 8. dub. 7. n. 4. vers. uno, ubi subdit nonnullis ex citatis Doctores hoc intelligere, etiam si novitius pluribus annis duraret, proxi intellexit Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 7. c. 4. n. 6. Quod adeo verum est, ut si novitius velit infra huiusmodi probationis annum beneficio renuntiare, hoc possit valide efficere etiam non servata solemnitate Concil. Trid. sess. 25. de Regul. c. 16. provt cum Nicol. Garc. de benef. p. 1. c. 9. n. 12. & 13. resolvi ego ipse de esse, & potest. Episcop. p. 3. alleg. 99. n. 19. licet communis Doctorem opinio sit in contrarium resoluens dispositionem dicti decreti vendicare sibi locum in renuntiatione beneficij, quia illa in vinculum agit de renuntiatione, quodque tunc Maiol. d. c. 6. p. 1. n. 1. Veg. in sum. tom. 2. c. 1. casu 3. Flamin. de regul. benef. lib. 1. q. 13. n. 4. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 7. c. 20. q. 6. Molles. tom. 1. ad consuet. Neapol. p. 4. tit. de renuntiat. q. 16. n. 14. & 35. & in sum. moralis Theologia tract. 6. c. 12. n. 18. in fine, ubi duobus non sequ. respondet contrariis, Ceval. comment. contra canon. q. 121. num. 4. & 5. Campan. in diversis iuris Canon. rub. 12. c. 3. n. 10. Fr. Ludov. Miranda in man. Prælat. tom. 1. q. 23. art. 5. Mar. Anton. var. resel. lib. 1. resel. 12. casu 62. Barthol. 5. Fastio in thesaur. Religiosorum, lib. 5. q. 181. Soan. citatus loc. Sanch. in præcepta Decalogi, lib. 7. c. 5. n. 38. Fr. Barthol. de Vecchis d. lib. 7. n. 4.

Aut censet quid vitam voluit absolvi mutare.] Ergo propositum mutandi vitam cum habitu susceptione censetur votum solenne, ut per Sayr. in clavi Regia, lib. 6. c. 1. n. 7. Ad votum enim duo tantum sufficiunt, deliberatio & propositum, ex Azor. instit. moral. p. 1. lib. 1. c. 13. n. 5.

6 *Vel professionem expressam fecerit.*] Ergo post emissionem professionem vacat beneficium, ut per Henricum in *summ.* lib. 12. c. 1. §. 4. in commento *lit. X.* Flamin. de *resignat.* lib. 5. q. 6. a. n. 6. 4. & lib. 7. q. 1. 4. n. 2. 8. Cald. Peñeta. in *l. si curatorem, verbo implorare* n. 27. Fr. Emman. *quest. Regul.* tom. 1. q. 37. art. Sayr. in *clausi Regia* lib. 6. c. 5. n. 25. Sanch. de *matrim.* lib. 9. disp. 13. n. 19. Gonzal. ad *reg. 8. Cancel. gloss.* 1. §. 1. n. 45. Nicol. Garc. de *benefic.* p. 11. c. 12. a. princip. Molfes. in *summ. moralis Theologia* tract. 5. c. 12. n. 18. Mallob. in *praxi habendi censuram* requir. 1. dub. 2. n. 9. secundum Romanam impet. quorum plures refero ego ipse de *officio, & potest. Episc.* p. 3. alleg. 17. n. 208. Rot. *decis.* 543. n. 4. p. 2. *revert.* Fr. Barthol. de *Vecchis d. dub.* 7. n. 4. *post mod.* ubi subdit cum Rota *citat.* loc. statim post professionem integrum esse et ad quem spectat collatio, illud libere conferre; quod etiam procedere in pensione tenent Gig. de *pensionib.* q. 96. n. 1. in fine, & n. 12. Mantie. *decis.* 10. 4. num. 7. Sanch. d. c. 5. n. 13.

7 Circa Religiosos Societatis Iesu admetendum est possessionem beneficiorum ab eis prius obtentorum amitti post emissionem solennem professionem, vel vota coadiutorum formatorem per quos redduntur omnino incapaces bona, & iura quocunque acquirendi, & retinendi, non autem per emissionem simplicium votorum biennij, per que iuxta dictam Societatis constitutiones à Sede Apostolice approbatas tales Religiosi non sunt incapaces retinendi dominia bonorum, & beneficia, quæ in saculo habebant, ut habetur in dicta Societatis constitutionibus p. 4. c. 4. §. 5. in *declarat. lit. E.* & *part. 6. cap. 2. §. 11. in declarat. lit. E. & in Const. Gregorij XIII. incip. Ascendentes Domini, sub dat. 3. Kalend. Junij 1584. vers. & licet qui ad gradum professorum.* Idem dicendum est de pensionibus, quæ per dicta biennij vota non extinguuntur, sed durant usque ad professionem solennem, sicut de beneficiis dictum est, quia text. in *presenti*, intelligitur de omnibus beneficiis, secundum Archid. hic in *prin.* Monald. *conf.* 159. num. 2. vol. 2. & ideo ita resoluunt Sanch. in *præcepta Decalogi* lib. 7. cap. 4. n. 7. & e. 27. num. 31. & cap. 19. num. 10. & fuit dictum in *ultim.* seu *Caputaquen pensionis* 18. Aprilis 1616. coram bonæ memoriæ Martino Andrea Tenente tamen idem Religiosi finito probationis biennio antequam vota simplicia emittant, beneficia prius obteuta resignare, pensiones tamen retinere usque ad solennem professionem, vel vota coadiutorum formatorem, ut obferuntur in *praxi*, de qua testatur Sanch. *dict. c. 29. num. 10.*

8 *Assignata sibi congrua, &c.*] Notatur ad hoc, quod ex fructibus beneficij novitij, dat in anno probationis exiit, congrua portio Vicario ipsius beneficij assignari debet ut per Fr. Emman. *quest. Regul.* tom. 1. *quest.* 37. art. 1. Fr. Barthol. de *Vecchis d. dub.* 7. num. 5. obervantes huiusmodi portionem per Ordinarium taxandam esse; residui vero fructus sunt ipsius novitij, ut docetur Mandol. *citato loco*, & Sanchez *diff. c. 5. num. 18.*

9 In gloss. *Probationis.* Notatur ad hoc, quod minore 14. annis ingrediente Religionem non potest eas beneficium conferri donec 15. annum, & hodie 16. expleverit, quo tempore profecti potest, ut per Gig. de *pension.* q. 8. n. 7. Lancel. *instit. iuris Canon.* lib. 1. *tit. de Regularibus*, §. *visi canigerie, verbo probationis.*

10 In gloss. *Conferendum ibi sed quid dices si non habeas ius in re, sed ad rem, &c.*] Notatur ad hoc, quod novitius non tantum retinet ea beneficia in quibus habet ius in re, sed & illa in quibus ius ad rem tantum habet, ut per Turq. de *restric. lig.* §. 1. gloss. 8. n. 28.

Gemin. hic n. 6. Gionag. lib. 1. *resp.* 38. n. 13. & 19. Sayr. in *clausi Regia* lib. 6. c. 5. n. 25. Tapia in *anth. ingressi C. de sacrosanct. Eccles.* verbo *sua c. 2. n. 8.* Fr. Barthol. de *Vecchis d. dub.* 7. num. 4. in *prin.* Sanch. d. lib. 7. cap. 4. num. 5.

In ead. gloss. ibi, *Sed nunquid constituto in probatione poterit conferri beneficium?* puto, quod non. Ita Azor. *instit. moral.* p. 1. lib. 12. c. 1. q. 1.

In ead. gloss. ibi, *Quoad privilegium immunitatis.* Notatur ad hoc quod novitius, ut Religiosus indicatur, & gaudet privilegio fori, ac proinde non potest collatari, ut per Flores de *Mena var. lib. 2. quest. 21. n. 198.* nec committi nisi coram iudice Ecclesiastico pro delicto autem professionem commissio, ut tenent hic Franc. num. 4. & Gemin. num. 7. Stephan. Gratian. *Mutatus decis.* 35. n. 1. in *addit.* Caball. *resol. crimin.* *casu* 108. num. 30. Fazinac. in *praxi crimin.* *part. 1. q. 8. num. 16.* Fr. Barthol. de *Vecchis in d. praxi disp.* 1. dub. 11. n. 2.

In eadem gloss. ibi, *Sed nunquid Canonicum Ecclesia Cathedralis, qui est in probatione habetur, & regna in aliquo monasterio, vocari debeat ad electionem Episcopi, &c.* Negativè respondet hæc gloss. quia talis hæc religionis causa ritè, & legitimè abesse censetur, ut per Carol. Tapia in *anth. ingressi verbo sua c. 2. n. 8. C. de sacrosanct. Leli. Zechi. de Republ. Ecclesiast.* *tit. de Regul.* c. 1. n. 10. Azor. *instit. moral.* p. 1. lib. 12. c. 1. q. 1. quos refero ego ipse de *officio, & potest. Episcopi* p. 3. alleg. 9. n. 11. Contra Archidiaz. hic n. 1. verbo *assensum*, Card. in *Clem. fin. num. 3. quest. 1. hoc tit.* Bertachin. de *gabell.* p. 7. in *prin.* n. 56. Mandol. in *casibus annalibus* num. 66. *casu* 197.

In gloss. *Assensu.* Notatur ad hoc, quod consentiens ut beneficium suum alteri conferatur, videtur illud retinere, ut per Flamin. de *resignat. benefic.* lib. 1. q. 2. num. 23.

SUMMARY.

- 1 Votum secundum solennem Religionis derogat prioris simplici, & n. 2.
- 2 Potius solum habens ingrediendi Religionem strictiorem, immo est à peccato ingrediens laxiorem animo perseverandi in ea.
- 3 Potius ingrediendi Religionem qui emittit, nè dum tenetur ad ingressum Religionis, sed etiam ad profectum in ea, nisi superveniat aliqua iusta, seu rationabilis causa egrediendi.
- 4 Professio emissa in laxiori Religione ab eo, qui votum strictioris emittit, non est revocanda, quatenus sit voluntarius in ea existens crimine lethale non effragat.

CAP. Qui post votum. V.

Votum simplex ingrediendi aliquam Religionem faciens, deinde aliam laxiorem se ingreditur, & in ea profectur, licet potest in illa manere, quia votum solenne derogat simplici, sed penitentia pro non obsecrato simplici voto ei imponi debet. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Dominic. Monach. Anchar. Francb. Viuan. in *ration.* lib. 3. pag. 302. Alagona in *compend.* pag. 431.

Hanc eandem conclusionem ex hoc text. desumunt Naur. in *man.* cap. 12. num. 13. & *conf.* 16. n. 1. *sub tit. de voto*, in *novis*, Azor. *instit. moral.* *part. 1. lib. 12. cap. 2. quest. 1.* Sayr. in *clausi Regia* lib. 6. c. 9. num. 14. Sanch.

228 Collectanea Doct. in Lib. III. Sexti Decret.

Sanch. in *præcepta Decalogi*, tom. 1. lib. 4. cap. 16. num. 16. cum seqq. Item Fr. Bartholom. de Vecchis in *præf. servanda in admittendis ad Religionis statum novitiis*, disp. 101. dub. 1.

1. Limita quoad eum, qui solum votum habet ingrediendi Religionem strictiorem, quia inhumanis est à peccata ingrediens laxiore animo petsoverendi in ea, vt per Naur. d. c. 12. n. 75. Valent. 2. 2. disp. 6. q. 6. puncta 7. col. 10. Sanch. d. lib. 6. c. 12. n. 4. Sanch. d. dub. 4. cap. 49. n. 2. Fr. Barth. de Vecchis d. dub. 1. n. 1. vers. limitatur, quicquid dicat Sotus. tom. 3. de Religionis lib. 4. c. 9. num. 2.

4. *Ingreditur. & profectus in ipsa.* Ergo ille, qui votum ingrediendi Religionem emisit, tenetur etiam ad profectum in ea, vt per Naur. d. c. 12. n. 75. Titus de retract. lib. 5. gl. 8. n. 31. Azor. d. lib. 1. c. 22. q. 6. Fr. Bartholom. de Vecchis d. disp. 10. dub. 2. num. 1. nisi in credat aliqua iusta, seu rationabilis causa egrediendi, aut expellatur ob infirmitatem, vel aliud huiusmodi temporale impedimentum, quia tunc per ingreffum tantummodo votum suum implet, nec fit egressus cessante impedimento reuocatur redire ad eum, vt docent Nau. d. cap. 12. n. 47. vers. quo circa, Azor. d. c. 22. q. 6. ad finem, Lessi. de inflis lib. 2. c. 4. dub. 5. n. 46. vers. quarto, Sanch. d. lib. 4. c. 16. n. 105. Sotus d. tom. 3. lib. 4. c. 1. n. 11. Bonae. de legib. disp. 4. q. 2. puncta 5. q. 6. n. 2. Fr. Barthol. de Vecchis d. dub. 2. n. 7. vbi tamen limitat in eo, qui vota petsoverandi in Religione est ligatus.

5. *Movere licet in eadem.* Notatur ad hoc, quod emissio professionis in laxiori ab eo, qui votum strictioris Religionis emisit, talis professio non est renouanda, quævis in ea emittenda crimen lethale non effugiat, vt per Sanch. d. lib. 4. c. 16. num. 21. & Fr. Barthol. de Vecchis d. lib. 1. num. 3. in fine, addunt utique nou. seqq. huiusmodi voto non satisfacere qui ingreditur Religionem laxiorem penè collapsum quoad substantialia, nisi spes esset proximæ reformationis, nec ille, qui Religionem Militarem ingreditur.

S V M M A R I V M.

1. *Conuentus monasterio vacante nouum non recipit.* Monachum, si de consuetudine, vel privilegio id spectat ad solum Abbatem, aliàs poterit si spectat infirmo ad utrumque.
2. *Monachorum creatio quando pertinet ad Abbatem, & quando ad Conuentum, ostenditur.*
3. *Abbas adhibito, & sequens maioris partis Conuentus consilio potest monachum recipere, vbi ex privilegio, consuetudine, seu regula id ad solum Abbatem non spectat, & n. 4.*
5. *Consilium sequi non tenetur obligatus ad illud petendum, nisi ab alio tanquam à collega, & participare officij petendum sit.*
6. *Monachorum creatio assensu iure communi spectat ad Abbatem, & Conuentum, ne dum quando nouitij ad probationis habitum recipiuntur, sed etiam quando aduocantur ad professionem.*

C A P. Si ad solum. I V. & vlt.

1. **M**onachum creare, si de consuetudine, vel privilegio spectat ad solum Abbatem, non potest Conuentus, aliàs poterit si spectat infirmo ad utrumque. Colligant ex Ordia, Lap. Abb. Archid. Gemin.

Ioan. Andr. Anel. Domin. Monach. Franch. Viniat. in *ration. lib. 3. pag. 301.* Alagona in *compend. pag. 452.* remittit Ximen. in *concord. p. 1. & 2.*

Ex hoc text. iuncta gloss. verbo, *pertinet*, colligant Doctores communiter creationem Monachorum spectare ad solum Abbatem, quando Religio habet ad hoc talem consuetudinem, aut privilegium; vbi verò non adeit talis consuetudo, aut privilegium, seu regula, penes Abbatem adhibito Conuentus consilio refuldere huiusmodi facultatem, vt per Panorm. in *cap. ad Apostolicam*, n. 11. ad fin. hoc tit. Felin. in *cap. quoniam*, n. 2. de *sum. Coch. lib. 3. in ista. maior. tit. 1. de Regularib. n. 56.* Fr. Barthol. de Vecchis in *præf. servanda in admittendis ad Religionis statum novitiis*, disp. 7. dub. 4. n. 4. & disp. 12. dub. 1. num. 8. Rot. in *ultimo iurisdictionis* 1. c. *laumar. 16. 10. eotam Card. Caserio, quæ reperiuntur nouissime inter eius impetibus dec. 51. 5. n. 5.* vbi ex Oldrad. *conf. 97. n. 1. vers. sed contrarium*, subdit quod eo ipso quod Abbas se probat Abbatem, dicitur constitutus in quasi possessione ratione tituli vniuersalis corrigendis Monachos, & eliciendi illos, qui sine licentia monasterium suum occupant.

Verum autem in his terminis tenetur Abbas sequi Conuentus consilium? quæstio est dubia; nonnulli negant, ex quorum numero sunt Panorm. & Felin. citatis locis, Syluest. in *summa. verbo Religio* 3. q. 13. & q. 18. dicto 4. Azor. *instit. moral. p. 1. lib. 1. c. 5. q. 3.* obseruantes suo valore exere professionem, quam recipit Abb. non adhibito præfato consilio; & è contratio validam esse, si audit Conuentus consilio illud non sequatur.

At verius est Abbatem teneri ad præfatum consilium, seu consensum maioris partis Conuentus sequendum, vt docent Anel. hic notat. 1. Spin. in *speculo iustitiam. gl. 2. princ. num. 2. & 3.* Lotich. in *sum. thesaur. tit. de Regul. 3. 3. vers. tertio*, Lessi. de *inflis lib. 2. c. 4. 1. dub. 7. n. 60. vers. quarto*, Menoch. de *presum. lib. 6. pref. 8. num. 12.* Fr. Ludon. *Miranda in man. Prælat. tom. 1. q. 24. art. 4.* Naur. *conf. 9. à n. 19.* sub tit. *de consil. in nouis.* Fr. Emman. *quest. Regul. tom. 3. quest. 17. art. 7.* Sanch. in *præcepta Decalogi*, tom. 2. lib. 5. c. 4. n. 65. in fine, Fr. Barthol. de Vecchis d. dub. 1. n. 10. ex quorum quatuor vltimo loco citati attestatur sic habere consuetudinem omnium Religionum. Nam quamvis regulariter obligatus ad consilium petendum non tenetur illud sequi, hoc tamen fallit si ad id ab alio tanquam à collega, & participare officij petendum sit, vt docent Bart. in l. 1. §. si plures. n. 7. ff. de *execut. auct. Naur. d. conf. 9. n. 13.* Gonzal. ad *reg. 8. Cancel. gl. 46. num. 76.*

In gloss. *Pertinet*, ibi, aliàs de iure pertinet firmi ad utrumque. Notatur ad hoc, quod creatio Monachorum attentio iure communi spectat ad Abbatem, & Conuentum, vt per Naur. *conf. 9. n. 12.* sub tit. *de consil. in 1. n. 12.* aliàs *conf. 17. n. 1. de voto, in 2. edit.* Fr. Barthol. de Vecchis in *præf. servanda in admittendis ad Religionis statum novitiis*, disp. 6. dub. 3. n. 2. vbi etiam post Lap. alleg. 11. n. 1. subdit creationem monialium spectare ad Abbatissam, & moniales. Quod quidem intelligitur etiam quando nouitij admittuntur ad professionem, sed etiam quando ad probationis habitum recipiuntur, sicut docent Fr. Ludon. *Miranda in man. Prælat. tom. 1. q. 15. art. 1. & 2.* Sanchez in *præcepta Decalogi*, lib. 4. c. 16. n. 52. Fr. Barthol. de Vecchis vbi *supra*, & lazar. disp. 7. dub. 4. n. 2.

De Voto, & voti redemptione.

TIT. XV.

S Y M M A R I U M.

- 1 *Votum solemnne solemnizatum per susceptionem sacri Ordinis, vel per professionem factam alicui de Religionibus per Sedem Apost. approbata, dirimit matrimonium post contractum, aliis solum impedit, & non dirimit.*
- 2 *Votum solemnne appellatur, cui additur solemniz aliqua iuris formula, qualitas, siue conditio.*
- 3 *Voti solemnitas ex solo statuto & consuetudine Ecclesie introducta est.*
- 4 *Matrimonium postea iniurum dirimitur per Ordinem sacrum.*
- 5 *Votum solenne factum per professionem expressam, vel tacitam Religionis approbata impedit matrimonium contrahendum, & contractum dirimit.*
- 6 *Clericus post sacrum Ordinem matrimonium contrahens ipso iure suspensionem incurrit.*
- 7 *Profectus tacita eundem valorem, & omnes effectus habet, quibus gaudet expressa.*
- 8 *Votum simplex castitatis impedit matrimonium licite iniuri, non tamen dirimit contractum.*
- 9 *Matrimonium in Paradiso, & ante peccatum institutum fuit.*
- 10 *Matrimonium de presenti non dissolvitur per susceptionem sacrorum Ordinum.*
- 11 *Subdiaconatus si quis recipiat ab eo, quem credebatur Episcopum, sed non erat, si postea contrahat matrimonium, bene tenet.*

C A P. Quod votum. I. Bonif. VIII.

OT V M solemnne, quod dirimit matrimonium deinde contractum, est illud, quod fit per susceptionem Ordinis facti, vel per professionem expressam, aut tacitam in aliqua Religione approbata à Sede

Apost. Alia verò vota impediunt contrahendum, non dirimunt contractum, & talibus tanto gravior poenitentia est iniungenda, quando manifestius viderint propter scandalum. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemus. Ioan. Andr. Arch. Domin. Monach. Franch. Vin. in ration. lib. 3. pag. 255. Alagona in compend. pag. 494. semel siue Casal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

- 1 *Debeat dici solemnne, &c.] Notatur ad hoc, quod votum solemnne appellatur, cui additur solemniz aliqua iuris formula, qualitas, siue conditio, nimirum, vel facti Ordinis suscepio, vel approbata Religionis professio, vt per Gregor. Lop. l. 2. verbo per ration. tit. 1. c. p. 4. Fr. Emman. quest. Regul. tom. 1. q. 1. 2. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 11. c. 14. in princ.*
- 2 *Voti solemnitas ex sola constitutione Ecclesie, &c.] Notatur ad hoc, quod voti solemnitas, siue celebritas ex solo statuto, & Constitutione Ecclesie introducta est, vt per Azor. d. p. 1. lib. 2. c. 9. in 1. precept. vers. ammaduerendum est, & lib. 12. c. 6. q. 2. Sanch. de matrim. lib. 7. disp. 2. §. n. 2. & in precepta Decalogi, tom. 2. lib. 5. c. 1. n. 9. Sayr. in elasi Regia, lib. 6. c. 1. n. 7. Ribadenelta in lib. de statuto Soc. Ies. c. 18. §. par. para responder. Gabu. Valq. 1. 1. q. 96. art. 1. disp. 16 §. c. 6. & 7.*
- 3 *Per susceptionem sacri Ordinis, &c.] Notatur ad hoc, quod per Ordinem sacrum dirimitur matrimonium postea iniurum, vt per Sanch. de matrim. d. lib. 7. disp. 18. n. 1.*

Barbol. Collect. Tom. I V.

Ans per professionem, &c.] Notatur ad hoc, quod i votum solemnne factum per professionem expressam, vel tacitam Religionis approbate impedit matrimonium contrahendum, & contractum dirimit, vt per Barthol. à S. Paulo in thesaur. Relig. lib. 5. q. 254. Azor. d. lib. 12. c. 5. q. 4. Sanch. d. lib. 7. disp. 26. n. 1. per solum enim votum Religiosi matrimonium postea contractum dirimitur sola Ecclesie auctoritate, vt per Azor. d. lib. 12. c. 6. q. 3. vers. deinde? qui etiam lib. 1. c. 1. §. 6. subdit Clericum post sacrum Ordinem matrimonium contrahentem ipso iure in suspensionem incurtere.

Expressam, vel tacitam, &c.] Ego professio tacita 7. eundem valorem, & omnes effectus habet, quibus gaudet expressa, eo quod constituit hominem verè, & propriè religiosum tribus votis solemnibus obligatum, vt per Fr. Emman. quest. Regul. tom. 1. q. 17. art. 1. Gougnon. respons. 39. in fin. lib. 2. Fr. Barth. de Vecchis in praxi observanda in admittendis ad Religionis statum novit. disp. 14. dub. 3. n. 1.

Reliqua verò vota, &c.] Notatur ad hoc, quod votum simplex castitatis impedit matrimonium licite iniuri, non tamen dirimit contractum, vt per Sanch. d. lib. 7. disp. 18. n. 4.

In gloss. In statu, ibi, in Paradiso, & ante peccatum 9 institutum fuit, & per illa verba precepti, hoc nunc es ex ossibus meis, &c. Genes. 2. Vide Sanch. de matrim. lib. 2. disp. 4. n. 1.

In gloss. Sacri Ordinis.] Notatur ad hoc, quod matrimonium de presenti non dissolvitur per susceptionem sacrorum Ordinum, vt per D. Barbol. p. 2. rubr. §. solut. matrim. n. 87.

In gloss. Approbata, ibi, recipit quis Subdiaconatum ab eo, quem credebatur Episcopum, sed non erat, si postea contrahat matrimonium, bene tenet. Ita Sanch. de matrim. lib. 7. disp. 27. n. 13.

De Statu Regularium,

TIT. XVI.

S Y M M A R I U M.

- 1 *Moniales tacite, vel expresse professæ clausuræ Monasterij exire non possunt, nec alij ad illas intrare, nisi causa legitima, & superioris licentiâ interveniente, & n. 2.*
- 2 *Constitutionem de clausura, & reformatione Monialium enoscantque Ordinis fecit Pius V.*
- 3 *Constitutionem aliam edidit Pius V. contra Moniales exentes à clausura nisi in quibusdam casibus, & sique comitantes, & receptantes, &c.*
- 4 *Gregorius XIII. circa loca & alia clausuræ pertinentia multa edidit.*
- 5 *Licentiam quascunque ingrediendi monasteria, & loca Monialium renuocat Gregorius XIII. & prohibet vii licentiis ab Episcopis, vel superioribus concessis pro casibus necessariis, nisi in necessariis urgentibus.*
- 6 *Praelati, & alij Monialium curam habentes ut non possint earum monasteria ingredi nisi in casibus tantum necessariis declarat Gregorius XIII.*
- 7 *Renovationem generalem licentiarum, & quorundamque privilegiorum ingrediendi monasteria Monialium fecit Gregorius XIII.*
- 8 *Licentiarum quascunque ingrediendi monasteria Monialium, & ibi permanenti concessarum mulieribus secularibus etià Marchionissis, Ducissis, &c.*

V reuoca

remissionem fecit Sixtus V. & Paulus V. ut n. 11.
& S. D. N. Urbanus VIII. ut n. 12.

- 10 Licentia à Romanis Pontificibus concessa ingrediendi Monasteria Monialium quomodo quæ vii possit statu Paulus V.
- 11 Monasteria exire quibus ex causis licet Monialibus ostendatur.
- 12 Moniales an possint à Monasterio exire ex aliis casibus similibus, vel urgentibus ultra expressum in Constitutione Pij V. procedatur, & n. 15.
- 13 Bello tempore possunt Moniales à Monasterio exire, tunc in locum tutum recipere, dum periculum est ut nisi egrediantur gravi damno afficiantur.
- 14 Moniales de licentia Superiorum possunt transire ab uno Monasterio ad aliud, vel causa nova fundamini, vel correctionis, vel reformationis, vel perfectiōis.
- 15 Moniales possunt ad perfectiorem religionem transire.
- 16 Monialis licitus est ritus, quæ dum in proprio Monasterio aliqua de causa canonice corrigi non potest, ad aliud Monasterium correctionis gratia transferatur.
- 17 Moniales à suis Monasteriis egredientes extra casus exceptos, & Prælati quicunque licentiam ei concedentes, comitantes, &c. ipsi iure sunt excommunicati excommunicatione minori Summo Pontif. reservata.
- 18 Monialium claustra ex quibus causis, & in quibus casibus licitum sit ingredi, rescribitur.
- 19 Episcopus, aut eius Vicarius generalis speciale mandatum habens potest in Monasteriis sibi subiectis auctoritate ordinaria facultatem ingrediendi Monasteria Monialium concedere, auctoritate vero delegata in Monasteriis Summo Pontif. subiectis.
- 20 Licentiam concedere ad ingrediendum Monasteria Monialium Regularibus subiectarum pertinet ad eorum Superiores Regulares, quorum est Monialibus claustrum inducere.
- 21 Licentia generalis non sufficit ad ingrediendum Monasteria Monialium.
- 22 Licentia ingrediendi Monasteria Monialium extenditur ad socium.
- 23 Licentia ingrediendi Monasteria Monialium primo alia finitur.
- 24 Licentia ad ingrediendum Monasteria Monialium nullatenus sufficit tacita, acceperimus, sed in scriptis concessa.
- 25 Religiosi accedentes ad Monasteria Monialium quæ penam incurant, ostenduntur.
- 26 Mendicantium in Monasteriis res severas sumantur quæ sine pecunia possunt sustentari, & si secus quid fiat est irritum, & n. 10.
- 27 Mendicantium Monialium in Monasteriis si sumant res severas ultra numerum carum, quæ ex redditibus Monasterii absque pecunia sustentari valent, hodie talis receptio non irritatur.
- 28 Commode vivere, & absque pecunia sustentari in quo differant, re scribitur.
- 29 Abbatissæ Principibus secularibus ad fidelitatis Sacramentum prestandum adstrictæ, si non possunt per procuratorem iurare personaliter excommunicantur inrabat absque dilatione ad Monasterium reducere, & n. 14.
- 30 Falsitas ex consensu domini iuramentum fidelitatis ipsi domino solum prestare potest per procuratorem habentem ad id speciale mandatum.
- 31 Iuramentum quovunque personale fit ex parte iurantis potest prestari per procuratorem.
- 32 Episcopi, si opus sit, possunt per censuras dominos temporales, ut in suis tribunalibus, & Curis causa

Monialium irriteretur per procuratores speciales.

33 Causa, & occasio differunt.

34 Papa si quid rogat præcepti vim habet.

40 Ordinarij locorum in subiectis Monasteriis propria in exemptis Apost. auctoritate claustrum procurare debent, & n. 41.

42 Episcopus potest & debet videre an claustra serventur non solum in Monasteriis sibi subiectis, sed etiam in Monasteriis Monialium, quæ Regularibus subiacent, & non potest à Regularibus impediri, contra citates, n. 43.

44 Episcopus habet iurisdictionem in Moniales quæ privilegio, vel indulto Papa sunt immunes, in iis, quæ ad claustrum, & spiritualium rerum curam pertinent.

45 Moniales exempta possunt toties visitari ab Episcopo quoad observantiam claustra, quoties ei videbitur expedire.

C A P. Periculoso. Vnic.

Bonif. VIII.

MONIALES quæcunque tamen, vel expresse professæ à Monasteriis egredi non possunt, nisi consensu laboratore tali morbo euidenti, quod non possint cum aliis absque gravi periculo, sine scandalo commorari; nullique deus talitas ingrediendi prædicta Monasteria nisi cum rationabili, & manifesta causa, & de licentia Superioris, ad quem spectat. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Ioan. Andr. Gemio. Anchar. Domin. Monach. Franch. Vin. ration. lib. 2. pag. 141. Aliqua in compend. pag. 408. et similit. Caietan. amon. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Innotuit hic text. per Concil. Trid. sess. 15. de Regul. c. 5. his verbis: Nemo autem Sanctionum licentiam post professionem exire à Monasterio etiam ad breve tempus quovunque prætextu, nisi ex aliqua legitima causa ab Episcopo approbanda, indultis quibuscunque, & privilegio non obstantibus, ingredi autem iura supra Monasteria nemo licet cuiuscunque generis, aut conditionis, sexus, vel ætatis fuerit, sine Episcopi, vel Superioris licentia in scriptis excommunicationis penam ipso facto incurrendo. Dant autem tamen Episcopi, vel Superioris licentiam debet in casibus necessariis, neque alius modo possit etiam vigore cuiuscunque facultatis, vel indultis habere concessi, vel in posterum concedendi. De cuius Decreti materia latè agunt Fr. Emman. quest. Regul. tom. 2. q. 2. art. 7. Campan. in diferio iuris Canon. rub. 12. c. 16. n. 18. Galizia in opusculo de claustra Monialium, D. Hieron. Venero, & Leyna in examine Episcoporum, lib. 6. c. 22. Armend. in addit. ad recopilacionem legum Navarra, lib. 2. tit. 18. l. 7. de Religiosis, n. 100. cum multis segg. Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 6. c. 15. Bonacin de claustra, & penis cum violantibus impositis, q. 4. Laurent. de Preteritis in consil. sui Ordinis Minorum tom. 1. Consil. 6. P. V. a. n. 1. laudant Metol. tom. 1. dist. in universam Theolog. moral. dist. 1. c. 2. n. 41. cum multis segg. plures quot textu ego ipse de offi. & potest. Episcop. p. 1. alleg. 192 per totum.

Pius V. in sua Constit. incip. Circa pastoralis sub dat. 4. Kalend. Junij 1566. super claustra, & reformatione Monialium cunctisque Ordinibus, text in præfati, & dictum Concil. Trid. Decretum renouavit, quam Constit. iterum ego ipse d. Leg. 102. n. 13. & nonnullimè Laurent. de Preteritis d. Consil. 6. P. V.

Idem Pius V. iam edidit Constit. incip. Decretum, sub dat. Kalend. Februarij 1569. contra Moniales excentes

excentes à claustra nisi in quibusdam casibus, eisque comitantibus, vel receptantes, & contra superiores extendi licentiam concedentes, nisi in casibus in ea expressis, est in Bullario novo, tom. 2. Constit. 8. eiusdem Pontificis, pag. 185. refert Quarant. in summa Bullariorum verba Monasteria Monialium, & ego ipse d. alleg. 102. num. 14.

Gregorius XIII. sua Constit. incip. *Des sacris*, sub dat. 3. Kalend. Ianuarij 1572. circa loca, & alia claustrorum pertinentia multa edidit, quam refert Quarant. d. verbo *Monasteria Monialium*, & de illa meminit Sanchez d. lib. 6. c. 1. §. m. 6.

Idem Gregorius XIII. alia sua constit. incip. *Vis gratia*, sub dat. Idibus Iunij 1575. renouat quatenusque licentias ingrediendi monasteria, & loca Monialium, & vitiorum eiususque Ordinis, & prohibet vi licentis ab Episcopis, vel superiorem concessis praeiudicium necessitatis, nisi in necessitatibus urgentibus, est in Bullario novo, tom. 2. Constit. 28. eiusdem Pontificis, pag. 392. refert Quarant. circa loca, & ego ipse d. alleg. 102. n. 33.

Idem Gregorius XIII. in alia constit. incip. *Dubius*, sub dat. 21. Decembr. 1581. declarat quod etiam Priuilegijs, & alij Monasteriorum eorum habentes eorum monasteria ingredi non possunt, nisi in casibus necessitatis, est in Bullario novo, tom. 2. constit. 28. eiusdem Pontificis, refert Quarant. d. verbo *Monasteria Monialium*, pag. 447.

Idem Gregorius XIII. in alia constit. incip. *Qua sanctissimum*, sub dat. 8. Septemb. 1584. generalem praedictorum licentiam, & quocumque priuilegiorum renouationem fecit, quam refero d. alleg. 102. num. 14.

Situs V. in sua constit. incip. *Sanctissimum*, sub dat. 5. Ianuarij 1589. generalem renouationem fecit omnium licentiarum quacumque ingrediendi monasteria, & ibi permanendi mulieribus secularibus eiususque status, & conditionis existentibus etiam Commissis, Marchionibus, & Ducibus concessit.

Paulus V. in sua constit. incip. *Facillimum*, de qua in Bullario novo, tom. 2. constit. §. 1. eiusdem Pontificis. Itaque circa modum vniuersi facultatis concessis à Romanis Pontificibus ingrediendi monasteria Monialium, ac declarat, & ordinat quod nulla persona cuiuscumque gradus, & conditionis existat, vigore licentiarum plura monasteria pluribus vicibus ingrediendi, possit ingredi aliqua, vel singula monasteria pluribus vicibus, sed quod licentia huiusmodi respectu vniuersorum, non autem aliquorum, vel singulorum monasteriorum suffragetur, itaque cuius in anno seu amplius plura monasteria ingredi conceditur, bis, vel amplius tantum vniuersis, non autem eorum aliqua, vel singula ingredi licet, etiam si praedicta monasteria in diuersis Ciuitatibus, Terris, Diocesis, ac locis existant.

Mem Paulus V. in alia sua constit. incip. *Monialium*, sub dat. 19. Iunij 1612. renouat omnes licentias ingrediendi monasteria Monialium concessas secularibus mulieribus, etiam Marchionibus, & Ducibus dignitate fulgentibus, est in Bullario novo, tom. 3. constit. 74. eiusdem Pontificis, & de illa meminit Menor. Clericorum, c. 9. num. 12.

S.D.N. Urbanus VIII. in suo Motu proprio incip. *Sacrosanctum Apostolicum ministerium*, sub dat. 27. Octobr. 1624. similes edidit renouationes.

Nisi forte tanto et talis verbo, &c. Ad causas expressas in hoc textu expressis Concil. Trid. d. c. 5. vers. nisi ex aliqua legitima causa, &c. ut aduertit Sanchez d. lib. 6. c. 15. n. 11. in fine, & eas clarius exprimit euanit Pius V. in sua constit. incip. *Decreti*, de qua supra, in hac verba: Ordinarium nulli Abbatis, Priuilegijs, Barbus. Collect. Tom. IV.

rum, aliudque Monialium de cetero etiam infirmitas, seu aliorum monasteriorum, etiam eis subiectorum, aut donorum, parentum, aliorumque casus quatenus visitandorum, aliunde occasione, & prae-textu, nisi ex causa magis inuendy, vel infirmitatis lepra, aut epidemia, &c. à monasterijs exire, sed nec in praedictis casibus extra illa, nisi ad necessarium tempus stare licere.

Quaestio est dubia an Moniales possint à monasterijs exire ex alijs causis, vel urgentioribus? Affirmant Nann. comment. 4. de Regular. num. 48. & in cap. statim. num. 19. q. 1. n. 49. Fr. Emman. tom. 1. q. 34. art. 3. p. 1. post princ. & art. 5. Azor. p. 1. lib. 1. c. 8. §. 2. vers. tertio. Llam in methode Curat. in append. §. 1. c. 10. in C. de statu Relig. lib. 1. c. 5. dub. 4. Sanchez d. lib. 6. c. 15. num. 37. ego ipse d. alleg. 102. à n. 16. & me citato in illo loco; Bonac. d. c. 15. §. 1. punct. 9. num. 6. & de legib. disp. 1. c. 1. punct. 3. num. 19. Diana refut. moral. tract. 1. in fine, refut. 23.

Quamvis constanter, imo casus exceptos in d. constit. Pij V. non extendi ad casus similes, & urgentiores, teneant Collect. compend. Mendicant. verbo claustra Monialium, n. 5. queritur utrum minister generalis, Fulch. de visit. lib. 1. c. 18. n. 17. Boll. in acc. num. Comm. classe 5. c. 4. n. 10. Gutier. canon. lib. 1. c. 14. Cened. ad Sextum collect. 31. n. 2. Zetol. in praxi Episc. p. 1. verbo Moniales, §. 16. vers. secundo, & p. 2. eod. verbo in fine, addit. ad Nann. caus. 1. in fine de Regul. Aluyl. Ricc. in praxi verum fore Eccles. disp. 945. in l. edit. alia refut. 54. in 2. edit. Fr. Emman. in sum. tom. 3. c. 96. n. 3. Fr. Lendon. Miranda de sacris Monialibus, q. 3. art. 4. Campan. d. rub. 1. c. 16. n. 22.

Vnde tempore belli possunt Moniales à monasterio exire, sèpe in locum tutum recipere, dum periculum est, ut nisi Moniales à monasterio egrediantur, graui damno afficerent, vt resoluunt Sanchez d. p. 1. lib. 13. c. 8. §. 1. ad fin. vers. tertius quare, Gutier. d. c. 14. num. 9. Nauis d. comment. 4. n. 48. Sanchez d. c. 15. n. 44. Bonac. d. q. 1. punct. 9. n. 7.

Sic etiam possunt Moniales de licentia superioris transire de vno monasterio ad aliud, vel causa nouae foundationis, vel correctionis, vel reformationis, seu pensionis, vt tradunt Nann. d. cap. statim, n. 48. & conf. §. 7. n. 6. de Regular. Fr. Emman. tom. 1. q. 49. art. 5. Sanchez d. c. 16. à n. 46. Arment. d. l. 7. de Religiosis, n. 101. Zetol. p. 1. verbo Moniales, §. 16. & p. 2. eod. verbo, dub. 9. & 12. Anon. Ricc. de iure personar. lib. 5. c. 5. n. 11. Bonac. d. punct. 9. n. 10. ego ipse d. alleg. 102. n. 25. obseruantes ad hoc tutius esse teneant ad Sedem Apostol.

Sic etiam Moniales possunt ad perfectiorem Religionem transire, vt tenent Tap. Zetol. Fr. Emman. & alij, quos refert, & sequitur Sanchez d. lib. 6. c. 7. n. 6. quibus addit Barbol. à S. Paulo in thesoro Relig. lib. 5. q. 327. Anon. Ricc. d. lib. 5. c. 5. à princ. Bonac. d. q. 1. punct. 9. n. 11. metipsum in collect. ad cap. licet 18. n. 3. de Regul.

Sic pariter licitus est exitus Moniali, quae dum in proprio monasterio aliqua de causa commodè corrigi non potest, ad aliud monasterium correctionis gratia transferatur, iuxta resoluta per Sanchez d. lib. 6. c. 15. n. 47. Ludon. Miranda de sacris Monialibus, q. 3. art. 2. vers. quare casus, & art. 3. Bonac. d. q. 1. punct. 9. n. 13. ego ipse in collect. ad cap. ult. de Regularibus, n. 16.

Moniales à suis monasterijs egredientes extra casus exceptos ipsi iure excommunicatas esse excommunicatione maiori late sententiae Summo Pontifici reuerentia, & in eandem intentione Praetores eidem extendi licentiam quocumque modo concedentes, necnon & ipsas comitantes, ac petitiones illarum receptantes, edidit Pius V. in d. sua Constit. incip. *Decreti*, & do-

cent Nanaz. in d. cap. statimur, n. 52. Zerol. p. 1. verbo *Moniales*, §. 16. dub. 1. Azor. p. 1. lib. 13. c. 3. q. 1. *vers. tertio querit*. Fr. Ludon. Miranda d. q. 3. art. 6. Sanch. d. c. 15. num. 72. Bonac. d. q. 1. p. 1. art. 8. num. 6. ego ipse d. alleg. 102. num. 29. & 30. ubi quantes supradictam penam contra recipientes, & concomitantes prædictas Moniales egredientes à suis Monasteriis non videri comprehendere illos, qui compassione quadam naturali in extrema, vel gravi necessitate id faciunt.

- 11 *Nisi rationabilis, &c.*] Ex quibus autem causis, & in quibus casibus licitum sit claustra Monialium ingredi referunt Fr. Emman. d. tom. 1. q. 46. art. 4. cum seqq. Fr. Ludon. Miranda de sacris Monialibus, q. 2. art. 7. cum seqq. Sanch. d. lib. 6. c. 16. Bonac. q. 4. p. 1. art. 4. ego ipse d. alleg. 102. n. 48.

- 12 *Ad de illius ad quem pertinetur speciali licentia.*] Episcopos, aut eius Vicarios generalis speciale mandatum habens potest in monasteriis ubi subiectis auctoritate ordinaria facultatem ingrediendi monasteria Monialium concedere, auctoritate verbò delegata in monasteriis Summo Pontif. subiectis, prout referunt decemum Armend. d. l. 7. de Religiosis, n. 109. Bonac. d. q. 4. p. 1. art. 2. n. 2. ego ipse d. alleg. 102. n. 48. In aliis verò Monasteriis Regularibus subiectis, hoc pertinet ad eorum superiores Regulares, quorum est Monialibus clausuram indicare, vt per Nanaz. d. comment. 4. de Regularibus, n. 60. Ullam. in methodo Curar. in append. §. 5. & 6. Jacob. de Grassi in aures deis. p. 1. lib. 4. c. 23. n. 6. Azor. p. 1. lib. 1. c. 8. q. 7. Fr. Emman. tom. 1. q. 46. art. 2. Ludon. Miranda d. q. 2. art. 2. Campan. d. rub. 2. c. 16. n. 31. Sanch. d. lib. 6. c. 16. n. 13. Socr. tom. 4. de Religione, tract. 1. lib. 1. c. 1. n. 12. Peyrinis in Confus. sui Ordinis Minor. Confus. d. P. 1. n. 29. ego ipse d. alleg. 102. n. 40. & 41. & n. c. citato in illo loco, Bonac. d. q. 4. p. 1. art. 2. n. 1. Quicquid dicant Lex. Zech. de Republ. Eccles. tit. de Regularibus, c. 1. n. 5. & Zerol. p. 1. verbo *Moniales*, §. 8. *vers. 4.* existimantes Episcopum posse hanc facultatem concedere in monasteriis, quæ Regularibus subiecta sunt.

- 23 *Speciali licentia.*] Non sufficit igitur generalis, vt etiam attenta noua Concil. Trident. dispositione resolunt Sanch. d. lib. 6. c. 16. n. 28. Fr. Ludon. Miranda de sacris Monialibus, q. 2. art. 2. ad fin. Bonac. d. q. 4. p. 1. art. 2. n. 1. Et extendi ad licentiam obtinentis obseruati Gabet. in margarita casuum Conscient. verbo *licentia* 2. Fr. Emman. tom. 1. q. 6. art. 2. Aloy. Ricc. in praxi rerum fori Eccles. decis. 649. in 1. d. d. alius resol. 642. in 2. edit. Et primo actio finiri asserunt Aloy. Ricc. in d. praxi resol. 545. in 2. edit. Vgolin. de off. Episcop. p. 1. c. 21. §. 3. ego ipse d. alleg. 102. n. 59.

- 14 *Speciali licentia.*] Non sufficit igitur generalis, vt etiam attenta noua Concil. Trident. dispositione resolunt Sanch. d. lib. 6. c. 16. n. 28. Fr. Ludon. Miranda de sacris Monialibus, q. 2. art. 2. ad fin. Bonac. d. q. 4. p. 1. art. 2. n. 1. Et extendi ad licentiam obtinentis obseruati Gabet. in margarita casuum Conscient. verbo *licentia* 2. Fr. Emman. tom. 1. q. 6. art. 2. Aloy. Ricc. in praxi rerum fori Eccles. decis. 649. in 1. d. d. alius resol. 642. in 2. edit. Et primo actio finiri asserunt Aloy. Ricc. in d. praxi resol. 545. in 2. edit. Vgolin. de off. Episcop. p. 1. c. 21. §. 3. ego ipse d. alleg. 102. n. 59.

- 17 Nullatenus sufficit tacita superioris licentia, quæ ex scientia, & patientia eorum facile contradicere potentium colligitur, nec ore tenes, & verbis expressa, vt statuit Concil. Trid. d. s. ibi. in scriptis obtemperare, resoluunt Confess. in primis. Mendicant. tit. 10. c. 6. Sanch. d. c. 16. n. 29. cum seqq. Bonac. d. q. 3. p. 1. art. 2. Itavt non euadat lethalem culpam, & potius contra ingredientis sine licentia impositas, qui eam etiam stante causa ingressus legitima à superiore legitimo orationis concessam habuerit, vt aiunt Sanch. d. c. 16. n. 31. Bonac. d. p. 1. art. 2. n. 3. quicquid teneat Fr. Ludon. Miranda de sacris Monialibus, q. 2. art. 2. ad finem, dum existimat scripturam necessarium non esse quando causa ingressus clara est.

- 18 In gloss. Huesia, n. 1. unde nec Monachi ad casu accedere debent, nec cum eis alloqui. Contra Religiosos accedentes ad monasteria Monialium imposita est pena priuationis officiorum, vocis actiue, & passiuæ ipso facto incurrenda in decreto S. Congreg. in syn-

ti. Editio de anno 1590. quod refert Bonac. de clausur. q. 4. p. 1. art. 4. n. 1. vbi n. 4. subdit prædictum decretum sub mortali obligare, & n. 5. tenet Religiosum præfatis penis affici vnico accessu, & n. 6. resoluunt Religiosum teneri in Conscientia pena priuationis vocis actiue, & passiuæ sponte subire ante sententiam iudicis declaratoriam. Nouissimè tamen per S. Congreg. Concil. Trid. sub dat. 12. Kalend. Decembris 1621. de mandato S. D. N. Urbani VIII. concessum fuit Episcopis, vt licentiam dare valeant Religiosis alloquendi Moniales seruatis certis regulis, & conditionibus ibi expressis.

§. Sanè.

In monasteriis Ordinum non Mendicantium tot aurores sumantur quæ sine penuria possint sustentari, & si secus quid fiat esse irritum. Colligunt Doctores in princ. text. citati.

Innotuit à Concil. Trid. sess. 4. §. de Regular. c. 3. *vers. si tantum numerus confinatus, &c.* & per Confess. Pij V. in praxi. Circa pastoralis officij, sub dat. 4. Kalend. Iunij 1566. statuentis ne plures Moniales in eorum monasteriis recipiantur, & admittantur, quam ex propriis redditibus ipsorum monasteriorum, vel conuictis elemosynis commodè sustentari possint. Vide Quarta in summa Bullarj, verbo *Monasteria Monialium*, pag. 359. Fr. Emman. quest. Regul. tom. 2. q. 43. art. 1. Puleo. in praxi Episcop. p. 2. c. 1. n. 35. & 56. Zerol. in simili praxi, p. 1. verbo *Moniales*, §. 6. Azor. in sum. moral. p. 1. lib. 1. c. 9. q. 1. Campan. in diuersis Curar. can. rub. 12. c. 16. n. 7. & 14. Fr. Ludon. Miranda de sacris Monialibus, q. 8. art. 6. Aloy. Ricc. Neapol. decis. 219. p. 4. ego ipse de off. & potest. Episcop. p. 3. alleg. 98.

Si secus aliter fuerit, &c.] Obseruat Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 7. c. 23. n. 4. *vers. secunda conclusio*, quod quamvis attentio hoc §. professio Monialis recepta in monasterio non Mendicantium ultra numerum earum, quæ ex redditibus monasterij, & conuictis elemosynis absque penuria sustentari valeant, esse irrita, hodie tamen hoc locum non habet, quia consuetudine abrogatum est, cum compertum sit plures sepe admitti, nec vnquam nostris temporibus auditum sit in controuersiam verti valorem professionis, ne dum illam irritari.

In gloss. *Asque penuria*. Quæ autem sit differentia inter commodè vivere, & absque penuria sustentari, dixi de off. & potest. Episcop. p. 3. alleg. 19. n. 10.

§. Verum.

Abbatissa, vel Priorissa, quæ propter feudum seculare præstat iuramentum fidelitatis alicui domino seculari, si per procuratorem illud præstat nequit, potest cum honesta societate easse, modò statim præstito iuramento reuertatur. Colligunt DD. in princ. text. citati.

Hanc eandem conclus. firmant Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 6. c. 15. n. 1. Bonac. de clausur. q. 1. p. 1. art. 9. n. 9. adnotantes in huius casu superioris licentiam petendam esse, quòd si nulla causa doctus illam denegat, hoc consilio posse auctoritate iuris Abbatissam ingredi.

Nisi quid per procuratorem, &c.] Etgo potest vassallus ex consensu domini iuramentum fidelitatis ipsi domino seculi præstat per procuratorem habentem ad id speciale mandatum, vt per Malinbr. de Synodo Episcop. cap. 4. dub. 40. secundum Romanam impress. Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 2. l. 3. c. 13. n. 23. vbi n. 17.

n. 17. subdit quod instrumentum quantumcumque personale sit ex parte iurantis potest prelati per procuratorem.

§. Porro.

Invocato ad hoc, si opus fuerit, &c.] Vide Sanchez, d. lib. 6. c. 15. n. 22. Bonac. d. q. 1. p. 1. c. 6. n. 2. & p. 1. c. 7. n. 4. in fine.

De Religiosis domibus.

TIT. XVII.

SVM MARIVM.

- 1 Ordinem novum, aut Religionem vel habitum nova Religionis creare, & assumere non licet, & renovari sunt Ordines Mendicantium per Papam non approbati creati post Concil.
- 2 Papa solus est sacros Religiosorum hominum Ordines, & instituta approbare.
- 3 Religiosi Mendicantes per Papam post Concil. approbati, & instituti non possunt aliquem ad professionem recipere, dumtaxat, vel locum de novo acquirere, nec acquisita sine licentia alienare, nec extraneis praeferre, Confessiones eorum audire, vel ad sepulchrum admittere, & contra factum non tenet.
- 4 Mendicantes exceptis domibus Fratrum S. Francisci Capucinorum, & eorum qui Minores de Observantia vocantur, bona immobilia possidere possunt.
- 5 Congregatio Societatis Iesu cessis non praevalenti ex concessione Concil. Trid. sess. 25. de Regul. c. 1. quoad habenda bona immobilia in communis in domibus professionum, vel eorum Ecclesiarum.
- 6 Mendicantes Religiosi approbati post Concil. Lugdun. qui de novo domos ad habitandum recipiunt, vel receptas mutant, sine licentia Sedis Apost. incurrunt excommunicationem Papa reservatam.
- 7 Mendicantes possunt capere etiam immobilia sibi relicta, non quidem ad revincendum, sed ad vendendum illa, & eorum pretio vendendum.
- 8 Prohibetur habere praedia in territorio non utatur si illis sit vendendum.
- 9 Mendicantium Ordinem appellatione qua continentur remissum.
- 10 Prædicantibus Ordo præferatur aliis Ministrum.

CAP. Religionum. Vnic.

Gregor. IX.

Exempti novum Ordinem, vel religionem innovare licet, aut habitum novum Religionis creare, & assumere, & renovari sunt omnes Ordines & Religiones Mendicantium post Concil. Lateran. sub Innoc. III. sine Sedis Apost. facultate facti. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Ioan. Andr. Gemm. Anch. Domin. Monach. Franch. Vin. in ration. lib. 3. pag. 154. Alagona in compend. pag. 502. remissum Caliz. in annot. & Ximen. in concord. p. 1.

Ne aliquis de cetero novum Ordinem, &c.] Notatur ad hoc, quod solus Romanus Pontifex est sacros Religiosorum hominum Ordines, & instituta approbare, ut per Azor. instit. moral. p. 1. lib. 1. c. 22. q. 5. & p. 2. lib. 1. c. 7. q. 1. Laurent. de Peytrinis in Consil. n. Ordinis Ministrum. 1. Consil. 1. Archiepiscopi Purris. Fr. Emm. quest. Regul. tom. 3. q. 48. art. 1. Valer. Reginald. in praxi fore parat. lib. 18. n. 164. vers. accedat, merip. in de offic. & potest. Episcop. p. 3. alleg. 50. n. 47. secundum Logand. imprufl.

V 3 6. Cos

- 37 Episcopi, si opus sit, cogant per censuras dominos temporales, ut in suis tribunalibus, & Coriis causae Monialium tractentur per procuratores, ut spirituales. Colligunt Doctores in princ. text. citati.
- 38 Causam, seu occasionem.] Ergo causa, & occasio deferunt, ut per Tiraq. in tract. cessante causa limit. 13. n. 5.
- 39 Censura Ecclesiastica compelluntur, &c.] Notatur ad hoc, quod si Papa quid roget, precepti vim habet, ut per Tiraq. de penis temper. causa 35. n. 4.

§. Et quoniam.

- 40 Ordinarii locorum in subiectis Monasteriis propria, in exemptis Apostolicis auctoritate claustrum procurare debent, nec est propter hoc in aliis casibus iurisdicatio in exemptis illis attributa. Colligunt DD. in princ. text. citati.
- 41 Innovatur, & ampliatur per Concil. Trid. sess. 25. de Regular. c. 1. in princ. in hac verba: Bonifacii VIII. Constitutionem, qua incipit Periculoso, renovari sancta Synodus vniuersis Episcopis sub oblatione divini iudicii, & interminatione maledictionis aeternae precipit, ut in omnibus monasteriis sibi subiectis, ordinaria, in aliis vero, Sedis Apost. auctoritate, claustrum Sanctimonialium, ubi violata fuerit, diligenter restituit, & ubi immutata est, conservari maxime vnkrent, inobedientes, atque contradiitores per censuras Ecclesiasticas, aliasque penas quacunque appellantes postposita compescerent, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis. Quod auxilium ut præbatur omnes Christianos Principes hortatur sancta Synodus, & sub excommunicationis pena ipso facto incurrende omnibus Magistratibus secularibus iniungit. Hasenus Concil. Trid.
- 42 Vnde colligit Episcopum posse, & debere videre in claustra servetur non solum in Monasteriis sibi subiectis, sed etiam in Monasteriis Monialium, quae Regularibus subduntur, & non posse ab ipsis Regularibus impediri quominus ad hunc effectum ea visiter, quoties id expedire indicaverit, ita referunt à S. Congreg. Concilij decisum Galet. in margarita casuum Confiscat. verbo Clausura 1. Zerol. p. 1. verbo Moniales, 6. 4. & 48. vers. 4. Armendar. in addit. ad recap. legum Navarra, lib. 1. tit. 18. lib. 7. de Episcop. n. 44. ego ipse d. p. 1. alleg. 102. n. 4.
- 43 Quamvis Fr. Ludov. Miranda de sacris Monialibus, q. 2. art. 1. c. n. 3. Sanchez. d. lib. 6. c. 15. n. 22. & Bonac. d. q. 1. p. 1. c. 6. existimaverint non posse Episcopum ad claustra coegere Moniales exemptas ab eis, nec illis licere intrare huiusmodi monasteria exempta, Praetertitque Regularibus subiecta etiam praeterito videndi an violata ibidem fuerit claustra, nisi solummodo in casu, quo publicè constaret illam esse violatam.
- 44 Hinc etiam inferitur Episcopum habere iurisdictionem in Moniales, quae privilegio, vel indulgio Papae sunt immunes in iis, quae ad claustrum, & spirituales rerum curam pertinent, ut per Aymend. in addit. ad recap. legum Navarra, lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. n. 95.
- 45 quem refero ego ipse d. alleg. 102. n. 4. Et huiusmodi Moniales exemptas posse toties visitari ab Episcopo quoad observantiam claustrum, quoties ei videbitur expedire, asserti Galet. in margarita casuum Confiscat. verbo Moniales 3. & ego ipse d. alleg. 12. n. 5. & faciant quae Aymend. in d. addit. lib. 1. tit. 6. l. 3. de visis. quoad Canonice, n. 18.

Barbof. Collect. Tom. IV.

§. Confirmatos.

Ordines illi Mendicantium post Concil. Lateran. sub Innoc. III. confirmati, qui nequeant per regulam habere redditus, possessiones, &c. recipere non possunt in posterum aliquos ad professionem, nec de nouo domum, vel aliquem locum acquirere, nec acquisita alienare valent, & illis extinctis Sedes Apost. de bonis disponere poterit, & quicquid locus factum fuerit, sit irritum, & contrasacientes excommunicationem incurrant, & persone talem Ordinem predicare, Confessiones audire, vel seipste non possunt, ad alios tamen Ordines transire poterunt. Colligunt Doctores in *prætext. citati*.

Quibus ad congruam sustentationem, &c.] Concil. Trid. sess. 25. de Regular. c. 3. in princ. concedit omnibus Monasteriis, & Domibus tam viroorum quam mulierum etiam mendicantium, exceptis domibus Fratrum S. Francisci Capucinorum, & eorum, qui Minores de Observantia vocantur, etiam quibus aut ex constitutionibus suis erat prohibitum, aut ex privilegio Apost. non erat concessum, ut deinceps bona immobilia eis possidere liceat; de cuius materia tractant Fr. Emman. quest. Regul. tom. 1. q. 29. art. 1. 4. Ioan. à Cruce de Statu Religiosus, lib. 1. c. 4. Ludon. Miranda in man. Prælat. tom. 2. q. 11. art. 6. & q. 18. art. 1. D. Hieton. Venero & Leyna de examine Episcoporum, lib. 6. c. 1. 3. à princ. Cui tamen iam promittenti ex concessione Concilij dicto loco cessit Congregatio totius Societatis Iesu de anno 1566. quoad habenda bona immobilia in communi in domibus professorum, vel eorum Ecclesiis, ut refert Sanchez præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 6. c. 18. n. 11.

Sententiam excommunicationis incurrant, &c.] Notatur ad hoc, quòd Religiosi Mendicantes, approbati post Concil. Lugdunense, qui de nouo domos ad habitandum recipiunt, vel receptas mutant, sine licentia Sedis Apost. incurrunt excommunicationem Papæ relesatam, ut per Nauar. comment. 2. de Regularibus, n. 14. Duenn. reg. 381. vers. amplius aliando ad med. Mench. illustr. c. 32. n. 13. Puz. decif. 126. lib. 1. Peteg. de iure fisci, lib. 3. tit. 14. n. 2. Fr. Emman. quest. Regul. tom. 2. q. 125. art. 1.

In gloss. Duenno, ibi, & si legatur eis domus ut vendant, hanc potestatem recipere, Ergo Fratres Mendicantes possunt capere etiam immobilia sibi relicta, non quidem ad retinendum, sed ad vendendum illa, & eorum pretio vtendum, de quo Nauar. comment. 2. de Regularibus, n. 14. Duenn. reg. 381. vers. amplius aliando ad med. Mench. illustr. c. 32. n. 13. Puz. decif. 126. lib. 1. Peteg. de iure fisci, lib. 3. tit. 14. n. 2. Fr. Emman. quest. Regul. tom. 2. q. 125. art. 1.

Notatur etiam ad hoc, quòd prohibetur habere prædij in territorio, non verumque illi illud sit venditurus, ut per Mench. d. c. 32. n. 3.

§. Sanè.

De quatuor Ordinibus Mendicantium, scilicet Predicatorum, Minorum, Eremitarum S. Augustini, & Carmelitan. eorumque origine agunt S. Antonin. in summ. p. 1. tit. 6. c. 1. §. 8. & tit. 19. c. 3. & tit. 21. c. 74. Cusan. in catalogo gloria mundi. p. 4. confid. 63. 69. & 70. Fr. Emman. quest. Regul. tom. 1. q. 2. art. 1. cum seqq. & q. 27. 1. c. 1. q. 2. art. 1. & art. 4. Azot. instit. moral. p. 1. lib. 12. c. 2. 3. Zetol. in praxi Episcop. p. 2. verbo Mendicantes.

Sanè ad Predicatorum, & Minorum Ordines, &c.]

Ergo Ordo Predicatorum præferatur aliis Minorum, secundum ea quæ iure resoluunt dominus meus Felix Contelorus, olim in Romana Curia Advocatus, nunc verò Vaticane Bibliothecæ custos vigilantissimos, & S. D. N. Urbani Octau. Cubicularius honoratus, in q. 1. de præcedentia, n. 11.

De Capellis Monachorum.

TIT. XVIII.

SYMMARIVM.

- 1 Instituti in Ecclesiis Monachorum ad Curam populi per Episcopum ad ipsum presentationem, per eundem, si causa subsistat, amoveri poterunt.
- 2 Vicarij quando debent esse perpetui, remittunt.
- 3 Episcopi nomine ubi non excluditur Vicarium, & est res, quæ convenit Vicario ex eius officio, intelligitur etiam eius Vicarius generalis.

CAP. Presbyteri Vnic.

Bonif. VIII.

RESBYTERI, qui à Monachis præsentantur pro cura populorum in Ecclesiis sibi subiectis, & ab Episcopo sunt instituti, debent esse perpetui, non possunt à Monachis amoveri, non obstante quacunque privilegio, vel consuetudine. Sed si subita causa rationalis ut amoveantur, debent amoveri ab Ordinario. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Domin. Monach. Franch. Vin. in ration. lib. 3. pag. 366. Alagona in compend. pag. 505. remissioe Calan. annot. & Ximeno in concord. p. 1. c. 2.

Cum debent esse perpetui] Vide quæ dixi in collect. 2. ad cap. ult. n. 2. & 3. de officio Vicarij, in Decretal. hui.

In gloss. Per Episcopum, ibi, quando per Vicarium, &c.] Notatur ad hoc, quòd nomine Episcopi, ubi non excluditur Vicarius, & est res, quæ convenit Vicario ex eius officio, intelligitur etiam eius Vicarius generalis, ut per Sanchez de matrim. lib. 1. diff. 2. q. 16. de quo vide quæ iure dixi in tract. de appellat. verbor. utriusque iuris signif. verbo Episcopum.

De Insuperationibus.

TIT. XIX.

SYMMARIVM.

- 1 Denatis insuperationibus laici solia loco Ecclesiastica etiam sine consensu Episcopi tenent, non tamen prædicant iura Episcopi, & n. a.
- 2 Laici quadrimestre tempus habent ad præsentandum Ecclesiæ verò semestri, licet à laico acquisitis insuperationibus, & n. 4.
- 3 Insuperationibus Ecclesiasticis illud est, quod licet originis habuerit ex patrimonio laici, facta tamen quovis titulo in Ecclesiam transiunt.
- 4 Conditione persona mutata, & bonorum conditio mutata videtur.
- 5 Privilegiata res efficitur illa, quæ cum non esset privilegiata, ad privilegiatam pervenit.
- 6 Legatus non possit conferre, seu reservare sue præsentandi hæres.

beneficium, in quo insuscriptum mixtum reperitur, ostenditur.

- 9 Patroni clerici non solum habent semestre ad presentandum, sed & totam causam computant laici.
10 Insuscriptum mixtum assidue naturam Ecclesiasticam.

C A P. Si laicus. Vnic.

Bonif. VIII.

LAICUS potest sine consensu Episcopi dare suum insuscriptum eidem, vel alteri Ecclesie, seu loco Religioso, non tamen per iudicium iuri Episcopi. Colligant ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Anchar. Ioan. Ande. Gemin. Monach. Dominic. Stancl. Vin. in ration. lib. 1. cap. 185. Alagona in compend. pag. 514. et similiter Calan. amos. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Hinc eundem consil. ex hoc text. defumunt Roch. de insuscripto. verbo pro eo quod q. 1. & n. 2. & q. 3. & n. 6. Lambert. in simili tract. lib. 1. p. 2. q. 6. art. 4. n. 3. & q. 1. art. 10. & p. 1. Sylvest. in summ. verbo insuscriptum, n. 4. Vivian. tom. 1. commun. opinio. lib. 1. tit. 4. n. 9. pag. 167. Azor. in suis moral. p. 1. lib. 6. c. 10. q. 5. Stephan. Gratian. discipul. forens. c. 177. n. 1. Perez de Lara de annuif. & capellan. lib. 2. c. 9. in principio. Vide quoniam dixi in collect. ad cap. illud 8. de insuscripto.

§. Verum.

Laicus patronus licet ad presentandum tempor habet quadrimestre, Ecclesia tamen habet semestre, etiam si illo acquisiverit insuscriptum, quia Ecclesia quantum ad presentandum reputatur patronus non laicus, sed Ecclesiasticus. Colligunt Doctores in prime. text. citati.

Patronus laicus ad presentandum, &c.] Notatur ad hoc, quod patronus laicus habet quadrimestre ad presentandum, Ecclesiasticus vero semestre, ut per Perez l. 1. tit. 1. lib. 1. Ordinam. pag. 59. Aloyf. Ricc. in collect. decis. p. 1. collect. 119 & Neapol. decis. 128. n. 14. & 15. p. 2. Cardos. in praxi iudicium. verbo insuscriptum, n. 15. & 16. Nicol. Garc. de benef. p. 1. cap. 9. n. 109. vbi n. 210. subdit quod quod lo sunt Ecclesiastici, & laici simul, omnes habent semestre etiam laici ratione communionis.

Vel Monasterium, &c.] Notatur ad hoc, quod Ecclesiasticum dicitur insuscriptum, quod pertinet ad presentandum Monasterii, ut per Paris. consil. 118. sub n. 19. cum seqq. lib. 4. Gonzal. ad reg. 3. Cancel. gloss. 18. sub n. 1. Rot. decis. 740. n. 2. p. 2. dicitur. & in Anagnina beneficij 15. Martij 1627. coram R. P. D. Vblan.

Et tamen quantum ad presentandum, &c.] Notatur ad hoc, quod illud est insuscriptum Ecclesiasticum, quod licet originem habuerit ex patrimonio laici, fuit tamen vel ab initio, vel fundatore, testamento, donatione, aut alio quovis titulo in Ecclesiam translatum, aut in Capitulum, seu Collegium Ecclesiasticum Canonico-rum Regularium, aut secularium, vel in aliquam personam Ecclesiasticam rationi Ecclesie, dignitatis, aut beneficii, ut per Roch. de insuscripto. verbo iur. q. 7. num. 14. Lambert. in simili tract. lib. 1. q. 1. art. 1. Rebuff. in praxi iur. de presentat. n. 1. & 7. p. 1. signatur, verbo necnon insuscriptum, num. 8. Conaz. praxi. c. 16. n. 2. & 5. Flamin. Pacif. de resignat. benef. lib. 2. q. 4. n. 39. Gonzal. ad reg. 3. Cancel. gloss. 18. n. 5. Valde. conf. 161. n. 15. Nicol. Garc. de benef. p. 1. c. 1. m. 11. Scraph. dec. 1420. m. 1. Rot. in Ferdinand. capella 16. Martij 1615. coram bono mem. Batatto, & decis. 41. n. 4. p. 2. recent. Illud tamen adnotare oportet quod insuscriptum

spektans ad laicorum confraternitates laicales censetur, Rot. in Romana beneficiatus S. Laurentij in Dana. 7. Februarij 1628. coram R. P. D. Dotan.

Notatur etiam ad hoc, quod mixta conditione personarum, & honorum condicio mixta videtur, ut per Valde. de iure emphyt. q. 17. n. 15. vel. 1.

Notatur etiam ad hoc, quod quando res non privilegiata pertinet ad privilegium, amittit naturam antiquam, & efficitur res privilegiata, ut per Tirac. de iure primogen. in praxi. n. 131. D. Barbos. in Liberis abfens in princ. n. 176. ff. de iudic.

In gloss. Ecclesiasticum, ibi, unde Legatus possit illas conferre, &c. Sentit gloss. Legatum non posse conferre, seu referre suae potestati beneficium, in quo insuscriptum mixtum reperitur, ut per Felin. in tract. quando iura Apostolica necant, ampl. 6. Abb. in caput. n. 9. hoc tit. Lambert. de insuscripto. lib. 2. q. 9. art. 4. Intellige stante laici patroni repugnantia, secus vero si laicus consentiat, ut Legatus in praedictum suae praesentationis conferat beneficium, vel referat, tunc enim Legatus poterit conferre, vel referre, siquidem dato tali consensu Legatus vitat iure Clerici, quo veluti suo vit potest, & ita in specie adverteit Abb. d. n. 9. Lambert. vbi supra. n. 1.

In ead. gloss. ibi. Quid dicat si Ecclesia, & patronus, &c. Notatur ad hoc, quod non solum Ecclesiastici patroni habent semestre ad presentandum, sed & eorum causa computantur laici, ut per Perez l. 1. tit. 1. lib. 1. Ordinam. pag. 59. Nicol. Garc. de benef. p. 1. c. 9. n. 210. Aloyf. Ricc. in praxi aurea resol. 458. Ego ipse de offic. & peregr. Episc. p. 1. alleg. 72. n. 131. & me citato Vivian. in praxi iurispraxen. lib. 7. c. 1. n. 9. in vit. impress. vbi n. 10. post me d. alleg. 72. n. 131. ampliat etiam si laicus habeat maiorem partem. Insuscriptum enim mixtum assumit naturam Ecclesiasticam, ut per Flamin. Pacif. de resignat. benef. lib. 1. q. 4. n. 50.

De Censibus, Exactionibus, & Procuratoribus.

TIT. XX.

SUMMARY.

- 1 Archiepiscopus velens Provinciam visitare, prius debet visitare Ecclesiam, civitatem, & diocesim propriam, clericos, & laicos universalem, &c. n. 2.
- 2 Archiepiscopus visitata sua diocesi in parte, vel in totum, visitat omnia loca Ecclesiastica, clericos, & populum Provinciae procuratorem a visitatione recipiende.
- 3 Helveticus pium, & Religiosum preest ab Episcopo visitari.
- 4 Dilecti, libere, idem importat quod contradietione, praescriptio, vel appellatio non obstant.
- 5 Archiepiscopus post acceptam visitationem in sua diocesi, transiens ad aliam ad primam redire non potest, nisi de novo reiteret in tota Provincia.
- 6 Franci in dubio non praesumunt.
- 7 Delus in dubio non praesumunt, & ideo per allegantem probari debet.
- 8 Visitatione Provincia expedita non reiterat illam Archiepiscopus sine consensu Suffraganeorum, & diffinitione in scriptis prius facta, debet tamen reimpere ab illis, qui in prima non fuerant visitati.
- 9 Scriptura in quibus casibus requiritur, remissio.

- 11 *Privilegium ad probationem necessaria est scriptura.*
- 12 *Profectio ut evitatur necessaria est scriptura.*
- 13 *Scriptura requiritur in contrailu emptientium.*
- 14 *Archiepiscopus visitans debet proponere verbum Dei, inquirere de vita ministrorum, & pertinacibus ad divinum Officium, absque iuramento infamatus Ordinaris denuntiat, & notoria crimina punit.*
- 15 *Episcopus dum visitans debet semper portare gregem suum predicationibus, & servitutibus.*
- 16 *Episcopi in visitatione quoad mores inquirere, & interrogare debent singulos clericos, & ut quisque deponat circa vitam alterius etiam cum iuramento.*
- 17 *Visitator non in pecunia, sed in virtualibus recipere debet procuratorem moderatum, nec familia sua aliquem etiam oblatum munus recipere potest etiam preterea officij.*
- 18 *Virtualia totum ab Ecclesiis ministranda sunt Visitatoribus, qui ex invulso sibi munere visitare tenentur.*
- 19 *Virtualium expensarum appellatione comprehenduntur illa, quae consistunt in visitis, non autem illa, quae concernunt alia necessaria persona.*
- 20 *Virtualia ministranda visitatoribus debent esse moderata secundum facultatem Ecclesiae.*
- 21 *Procuratores an quando, & a quibus recipere possunt visitatores, remittunt.*
- 22 *Munera accipere non potest in visitatione prater procuratorem ab Ecclesiis Episcopus, nec quisquam suorum sub gravibus poenis.*
- 23 *Munera qualicunque etiam comestibilia, non potest Episcopus a visitantibus ratione visitationis accipere.*
- 24 *Visitandi sunt, & potestatem habet omnis Prælati Ecclesiastici, cui iurisdiclio, & administratio committitur.*

CAP. Romani. I. Innoc. IV.

ARCHIEPISCOPUS, qui vult visitare provinciam, prius debet plenè visitare Capitulum suae Ecclesiae, civitatem, & diocesim propriam, clericos, & laicos eorundem, & si commodè ipse non possit ad unamquamque accedere, de pluribus locis ad unum congruum clericos, & laicos studet conlocare. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Aochar. Dominic. Monach. Franch. VIII. in ratione, lib. 3. pag. 408. Alagona in compend. pag. 523. remittunt Calab. in auctor. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

- 1 *Hanc eandem concl. ex hoc text. desumunt Zerol. in practi. Episcop. p. 1. verbo visitatio, vers. ad tertium, Petre. l. 4. in princ. sit. 3. lib. 1. Ordin. & l. 1. gloss. 1. sit. 4. lib. 3. pag. 129. col. 2.*

§. Deinde.

- 3 *Archiepiscopus visitata sua diocesi visitare debet vel totam, vel partem Provinciae visitando dioceses, civitates, Suffraganeos, eorum subditos, Capitula Cathedralium, & aliarum Ecclesiarum Monasteria, Ecclesias alia loca pia, Religiosa, clericos, populos, & accipere procuratores tantum a locis visitatis. Colligunt Doctores in princ. text. citati.*
- 4 *In gloss. Pia loca, ibi, hospitalia, &c. Notatur ad hoc, quod hospitale pium, & Religiosum potest ab Episcopo visitari, ut per Mascard. de probat. concl. 869. n. 30. Azor. in sum. moral. p. 2. lib. 9. c. 1. q. 6. vers. si reges.*
- 5 *In gloss. Liberé, ibi, scilicet contradiuina, praescri-*

ptione, vel appellatione non obstante. Ita Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 53. n. 1.

§. Ex quo.

Archiepiscopus si corperit visitare unam diocesim suae Provinciae, non poterit illam dimittere, & mox ad eandem reverti, nisi prius visitatores omnes dioceses Provinciae, vel in toto, vel in parte, quas secutè poterit visitare, & etiam suam visitaverit. Sed si aliqua diocesis, vel aliqua Ecclesia indigeat visitatione plus aliis, si à diocesano illius Ecclesiae, vel à communi consensu maioris partis Suffraganeorum fuerit requisitus, tunc intermissa visitatione aliarum tenetur ad eandem, sed si hoc multo difficilius, tunc Archiepiscopus petere debet licentiam à Sede Apostolica. Colligunt ex Ordin. Doctores in princ. text. citati.

In gloss. Maluioz, ibi, qui allegat fraudem probare debet. Frans enim in dubio non praesumitur, ut per Farinac. in practi. crimin. p. 3. q. 89. n. 4. & 5. & ad num. 17. quod probatur per indicia, praesumptiones, & coniecturas, de quoniam etiam Mascard. de probat. concl. 530. Valde. conf. 56. n. 1. Sic etiam dolari in dubio non praesumitur, & ideo per allegantem probari debet, l. m. r. ff. pro socio, cum multis adductis per Turq. de retractu leg. 5. 1. 6. gloss. 1. n. 35. Mascard. de probat. concl. 511. à princ. & concl. 814. cum seqq. Card. Tuleb. in D. concl. 573. Menoch. de praes. lib. 3. praef. 3. num. 42. Soc. de aliment. sit. 4. q. 1. n. 51. Sesse Atagon. decis. 109. n. 8. tom. 1.

§. Postquam.

Si Archiepiscopus finita visitatione Provinciae vel l. 1. de nov. visitare, debet prius requirere consensum Suffraganeorum, & coram eis dare suam definitionem in scriptis, ut possit etiam esse nota aliis, & mox eandem visitationem iterare modo praedicto etiam sine consensu Suffraganei, & incipiat visitare illas Ecclesias, vel populos, qui non fuerint visitati in prima, nisi oppositio esset alios visitare. Colligunt Doctores in princ. text. citati.

In gloss. In scriptis. De casibus scripturae requiritur in hac gloss. enumeratis, vide Roman. conf. 397. Guid. 4. §. 83. Petre. l. 3. vers. sexto, facit sit. 8. lib. 3. Ordinam. pag. 612. Aul. ad c. 1. Praeterea, verbo curia, pag. 25. ubi alios plures refert, remittunt Cald. Petre. de empr. & vendit. c. 19. n. 12. latè Erasim. à Cochier. de iurisdiclio. Ordinam. in exemptis, p. 1. t. quæst. 7. in princ.

In ead. gloss. ibi, Tertius in privilegiis. Notatur ad hoc, quod ad probationem privilegiorum necessaria est scriptura, ut per Mascard. de probat. concl. 318. n. 19. Azcoed. l. 2. §. 23. m. 1. lib. 6. non recipi. Molin. de priv. lib. 1. c. 8. à n. 5. Auerd. l. 41. Turi. gloss. 2. à n. 24. Rot. decis. 539. n. 5. apud Farinac. collect. 1. num. 11. m. m. alias p. 4. divers.

In ead. gloss. ibi, Sextus in praesente. Notatur ad hoc, quod ad emittendam professionem necessaria est scriptura de iure communi, ut post Alex. de Nevo in cap. sursum, §. 1. 4. & ibi Vitzpol. n. 7. qui clericis, vel vinctis, Zanard. de iur. Theolog. p. 2. cap. 26. num. 14. Passori Armill. Sylvest. & alios, reoluit Fr. Baribol. de Vechis in practi. observanda in admittendis ad Religionem novitius, disp. 12. dub. 2. num. 2. qui: quid dicat Sanch. in precepta Decalog. tom. 2. lib. 5. cap. 3. num. 5.

In ead. gloss. ibi, Ollam in emphrepsi. Notatur ad hoc, quod scriptura requiritur in contrailu emphiteutico

teutico, vt per Menoch. *conf.* 708. n. 1. Ruper. Rotand. in *thesauro iuris emphy. quest.* 7. n. 1. & 2. Sord. *decif.* 1. n. 1. Aldosin. *conf.* 80. n. 1. Molin. *de iustit. tract.* 1. *diff.* 4. q. 4. Azor. *instit. moral.* p. 3. lib. 10. c. 5. q. 1. Stephan. Gratian. *discept. forens. c.* 188. n. 1. cum seqq. Card. Mande. *de tacit. & ambig. comment. lib.* 22. tit. 1. n. 8. & tit. 6. n. 12. cum seqq. Valic. *de iure emphy. q.* 7. n. 3. cum seqq. Cald. Pereira *de potest. elig. cap.* 7. n. 16. & *de renouat. emphy.* q. 1. n. 2.

§. Sanè.

14. Archiepiscopus visitans debet proponere verbum Dei, quætere de vita, & conseruatione ministrantium in Ecclesiis, & aliis locis depositis disino seruitio, & de cæteris spectantibus ad officium ipsum absque coactione iuramenti, intendens ad emendationem ipsorum per salubria monita, siue lenia, siue aspera prudenter. Si verò contra eas orta fuerit infamia de aliquibus, denuntiat Ordinario, vt inquirat solemniter super his si indicauerit expedire; sed notoria crimina, quæ examinatione non indigent, liberè corrigæ infligendo poenam debitam, quia præsumitur negligentia Ordinarij. Colligunt Doctores in princip. text. citati.

15. *Proposito verbo Dei.* Notatur ad hoc, quòd Episcopus debet per se, vel per alium aliquem idoneum proponere verbum Dei, & semper dum visitat palce- re gregem suum prædicationibus, & sermonibus, vt per Zetol. in *praxi Episcop.* p. 1. verbo *visitatio, vers.* ad quintum.

Notoria verò crimina, &c. Notatur ad hoc, quòd Archiepiscopus notoria crimina subditorum Suffraganei ponere potest, vt per Quarant. in *sum. Bullarij, verb. Archiepiscopi auctoritas, vers.* 14. Marc. Anton. Genuen. in *praxi Archiepiscopi, cap.* 70. n. 11. Nonnullimè Sebast. Cæsar. in *relect. Ecclesiast. hierarchia, p.* 1. *lib.* 5. c. 2. n. 11. Et Archiepiscopum notoria crimina inbilitatum Suffraganei liberè punire posse omni tempore absque appellatione, & extra visitationem, asserit Abb. in *cap. ex frequentat.* n. 10. *de iustit.* quod tamen admittit Genuen. *loc. cit.* dummodo Episcopus non peruenierit in puniendo; sed Sylbest. in *sum. verbo Archiepiscopus, sub* num. 3. in fine, quem videtur sequi Quarant. *diff.* 14. Illud intelligit quando Episcopus fuit negligens, imò talis credendus, quia scilicet in illis puniendis eius negligentia notari potest, eum sint notoria, vt aduertit Sebast. Cæsar. d. n. 11. refecto ego ipse in *tract. de iure Ecclesiast. lib.* 1. c. 7. n. 75.

16. In gloss. *Coactio.* Notatur ad hoc, quòd Episcopi quosdam mores inquirere, & interrogare debent sigillatim singulos clericos, vt quisque deponat circa vitam alicuius etiam cum iuramento, vt per Zetol. in *praxi Episcop.* p. 1. verbo *visitatio, §.* 5. *vers.* secundò.

§. Procuraciones.

17. Visitator, aut famulus non debet accipere procuracionem in pecuniis, sed in moderatis expensis victualium, item nec ipse, nec quisquam suorum quodcumque munus accipere præsumat, qualitercumque sit oblatum, & si quis acceperit, non absoluitur nisi duplum restituit, & emittitur quælibet fraus. Colligunt Doctores in princip. text. citati.

18. *Sed in visitationibus expensas tantum, &c.* Notatur ad hoc, quòd visitatoribus deputatis ad Ecclesiæ visitacionem, vt sunt Episcopi, qui ex immundo sibi munere ad hoc tenentur, alia expensa ab Ecclesiis non est ministranda præter victualia, vt per Sord. *de aliment.* lib. 4. q. 12. Azor. *instit. moral.* p. 2. lib. 3. c. 42. q. 9. Zetol.

in *praxi Episcop.* p. 1. verbo *visitatio, §.* 6. Bellet. *disquisit. cleric. tit. de clericis debitor.* §. 11.

Vidualium expensarum appellatione comprehenduntur illæ, quæ consistunt in victu, non autem illæ, quæ concernunt alia necessaria personæ, vt per Zetol. d. §. 6. dub. 1. quem refecto ego ipse *de offic. & potest. Episcop.* p. 1. alleg. 7. §. n. 57. Debent autem esse moderata secundum facultatem Ecclesiæ, non autem indebitè gratandas esse clericis, vt resoluist Bellet. d. §. 11. n. 6. ad illum tantum diem, quo visitat Episcopus pro ipso, & loco moderato comitat, vt tradit Palsac. in *praxi Episcop.* p. 1. c. 3. n. 64. in princip.

An autem, quando, & à quibus procuraciones reclipere possint visitatores latè dixi *de offic. & potest. Episcop.* p. 1. alleg. 7. §.

Caneatur insuper, &c. Notatur ad hoc, quòd in visitatione præter procuracionem ab Ecclesiis non solum Episcopus, sed quisquam sanctorum nihil muneris accipere potest sub poena maledictionis, & interdicti ingressus Ecclesiæ, ac restituendi duplum infra mensem, non obstante remissione partium, ita Concil. Trident. *sess.* 14. *de reform. c.* 3. *vers.* inter omnes cautam, & *vers.* nec minus, Sord. *de aliment. tit.* 1. q. 6. n. 6. & tit. 4. q. 12. Azor. *instit. moral.* p. 1. lib. 3. c. 41. q. 9. Marc. Anton. Genuen. in *mar. Pastorum, c.* 35. n. 2. Ego ipse *d. alleg.* 7. §. n. 44. Et quòd munera qualicumque etiam comitibus, & alia non potest Episcopus à visitatis ratione visitationis accipere resoluunt Palsac. in *praxi Episcop.* p. 1. c. 3. n. 73. Marc. Anton. Genuen. d. c. 35. n. 7.

§. Hanc autem.

Visitandi supradicta forma est etiam seruanda ab omnibus Episcopis, & Prælati visitantibus suos subditos, saluis tamen rationabilibus, & approbatis Religioforum consuetudinibus, & Regularibus institutis. Colligunt Doctores in princip. text. citati.

Aliisque Prælati, &c. Notatur ad hoc, quòd omnis Prælati Ecclesiasticus, cui institutio, & administratio conuenit, ius, & potestatem habet visitandi, vt per Aloy. Ricc. in *collect. decif.* p. 4. *collect.* 1218. Azor. *instit. moral.* p. 2. lib. 3. c. 40. q. 6.

SVMMARIVM.

1. Compendium huius text. refertur.
2. Vidualium nomine non veniunt equorum vestura, et proinde illa visitatoribus præstanda non sunt, nisi essent à Summo Pont. delegati.
3. Visitator ratione officij sui aliquid malè accipiens quam poenam incurrat, ostenditur.
4. Clerici non possunt etiam volentes, & sponte gabellari, & collectari, seu alia munera soluere sine licentia Papa.

CAP. Exigit II. Gregor. IX.

Visitacionis ratione exigens pro procuracione pecunias etiam à volente, vel recipiens munera, vel à non visitatis recipiens procuracionem, vel aliud cum præsumptione, tenetur infra mensem reddere duplum accepto illi Ecclesiæ à qua acceperat. Et si non restituit infra mensem, Patriarcha, & Archiepiscopi sunt interdicti ab ingressu Ecclesiæ, inferiores verò sunt suspensi à beneficio, donec plenariè restituant Ecclesiæ, nec possunt iurari remissionem, liberalitate, vel gratia dantium. Colligunt ex Ordinaz. Archid. Gemin. Joan. Andr. Anchar. Domin. Monach. Franck.

Franc. Vician. in ration. lib. 3. pag. 407. Alagona in compend. pag. 525.

¹ *Visitatio* nomine non veniunt equorum vecturæ, ac proinde ille visitatoribus præstandæ non sunt, ut docent Zetol. in praxi Episcop. p. 2. verbo *visitatio*, §. 6. dub. 3. Palsce. in simili praxi, p. 1. c. 3. m. 6. 3. in fine, Marc. Anton. Genouet. in manuali Pastor. rum, c. 3. §. 1. in fin. & n. 10. Bellet. *disquisit. clericis. tit. de clericis debitoribus*, §. 1. n. 4. Nisi visitator esset Prælati à Summo Pontif. delegatus, tunc ei deberi mercedis equorum, & viaticum, ut de loco ad locum transire commodè possit, per gloss. verbo *si valuerit*, in Clem. 2. de censib. tenet Azot. *instit. moral. p. 2. lib. 3. c. 4. §. 8.* quem refero ego ipse de officio & potestate Episcop. part. 3. alleg. 73. num. 101.

² *Duplum* eius, quod receperis, &c.] Notatur ad hoc, quod visitator ratione officij sui aliqui male accipiens ipso inter suspensionem incurrit, ab ea tamen absolvi potest, dummodo intra mensem duplum eius, quod recepit, Ecclesiz, à qua id receptum fuerit, restituat, ut consuevit Nan. *consil. 1. in antiquis. 2. in novis*, sub tit. de censib. Sayr. in floribus decif. sub red. tit. decif. 11.

³ In gloss. *Potentia*. Notatur ad hoc, quod clerici non possunt etiam volentes, & sponte soluere gabellas, & collectas, seu alia onera subire sine licentia, ut per Vician. in praxi iurispatriar. lib. 6. cap. 1. num. 190. in ult. impress.

S V M M A R I V M.

- 1 Visitator recipere potest procuratorem in pecunia volentibus visitatis, sed una die ultra unam procuratorem non recipit, licet plura visitantia loca.
- 2 Visitatio liberum est, si velint, pecunia redimere procuratorem, & tunc visitator tenetur recipere in ea specie, qua fuerit oblatus.
- 3 Visitator non potest in pecunia tenere id, quod per visitum sibi necessarium contingebat.
- 4 Episcopo visitanti clericum civitatis ubi sita est Cathedralis, nulla debetur procuratio.
- 5 Episcopus si una die duas parochias visitaret, unam tantum portumum habere debet.

CAP. Felicis. III.

¹ Visitans ex officio potest recipere procuratorem in pecunia volentibus visitatis, sed in via die ultra unam procuratorem recipere nequit, licet plura visitaverit loca. Colligitur ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Domin. Franc. Vician. in ration. lib. 3. pag. 408. Alagona in compend. pag. 526.

² *Pecuniam licite recipere valeant.*] Hodie ex dispositione Concilii Trid. sess. 24. de reformat. c. 3. vers. *si tamen in optine*, liberum est visitatis, si velint, pecunia redimere procuratorem, & tunc visitator tenetur recipere in ea specie, qua fuerit oblata, ut tradit Palsce.

³ in praxi Episcop. p. 2. c. 1. n. 6. 4. in fine. Non potest tamen visitator in pecunia taxare id, quod per visitum sibi necessarium contingebat, ut ait Zetol. in simili praxi, p. 2. verbo *visitatio*, §. 6. dub. 2. quem refero ego ipse de officio & potestate Episcop. part. 3. allegat. 73. num. 53. & c.

⁴ *Diebus quibus visitationis effectum personaliter exercentur.*] Ergo Episcopo visitanti clericum civitatis, ubi sita est Cathedralis, nulla debetur procuratio, ut tenent Marc. Anton. Genouet. in manuali Pastor. rum, c. 3. §. 1. Palsce. in praxi Episcop. p. 2. c. 3. n. 6. 5. Ego ipse d. alleg. 73.

num. 46: quicquid dicant Sord. de aliment. tit. 4. §. 2. 2. num. 3. & Azot. *instit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 4. §. 4.* Bellet. *disquisit. clerical. part. 1. tit. de clericis debitoribus*, §. 1. c. n. 1. & 3.

Nisi unam procuratorem, &c.] Notatur ad hoc, quod si Episcopos una die duas parochias visitaret, unam tantum procuratorem habere debet, ut observat Zetol. *decif. §. 6. dubio 6.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Universitas*, vel singularis persona, qua Ecclesiam, vel Ecclesiasticas personas compulset soluere pedagiam, vel gindagia, aut exactiones pro rebus suis, quas causa negotiationis non deferunt, vel pro personis, singulares sunt excommunicati, & universitas interdicta, nec prodigi contraria consuetudo.
- 2 Exemptio clericorum quoad forum est iuris Divini.
- 3 Clerici immunes sunt à tributis, & gabellis.
- 4 Clerici res suas negotiationis causa deferentes immunes sunt à solutione gabellæ.
- 5 Clerici quando dicuntur negotiationis causa res deferre, vel emere, ostenduntur.
- 6 Clerici quando deferunt, vel vendunt fructum, & redditus suorum beneficiorum non dicuntur negotiari, ac proinde gabellam soluere non tenentur.
- 7 Ecclesiasticas personas compulset ad pedagiam, & sine per se, sine per alium exigentes, incurrunt excommunicationem nullis reservata.

CAP. Quanquam. IV.

Ecclesiz, & personæ Ecclesiasticæ pro se, & pro rebus suis propriis, quas non causa negociandi deferunt vel defecti faciunt, vel transmittunt, non tenentur soluere pedagiam, vel gindagia; qui ergo pro personis, vel rebus exigit, vel extorquet per se, vel alium, suo, vel alieno nomine, vel compellit ad solvendum, si sit persona singularis cuiuscunque dignitatis, conditionis, vel status, sit excommunicatus, si Collegium, vel Universitas, eius locus sit interdictus ipso facto, nec absolutus, vel relaxatus interdicto, nisi plenè restituerit exacta, & competeret satisfactio de transgressione, non obstante quacunque consuetudine contrariæ, quæ potius corruptela dicenda est. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Dominic. Monach. Franc. Vician. in ration. lib. 3. pag. 408. Alagona in compend. pag. 526. temissine Casal. in ann. & Xingm. in concord. part. 1. & 2.

Quinimò, & Divino, &c.] Notatur ad hoc, quod exemptio clericorum est iuris Divini, ut per citatos in collectis cap. Ecclesia sancta Maria 10. de consue. n. 19. quibus addo Flaminde resignat. benefic. lib. 7. §. 9. n. 3. Perez l. 1. tit. 1. lib. 4. Ordinam pag. 15. & l. 2. vers. *quare utrum Papa. tit. 1. lib. 3. Ordinam pag. 466.* Ansh. German. de sacrorum immunit. lib. 2. c. 1. §. 1. cum seqq. D. Sahagun cap. fin. de sequel. possess. n. 52. vers. *primam sententiam*, Castil. lib. 2. quærit. c. 5. n. 29. cum seqq. Paul. Comitol. *respons. moral. lib. 1. q. 92.* Mart. de iurisdic. p. 4. casu 64. n. 1. Cabed. Lusit. decif. 83. n. 10. p. 2. Fr. Anton. de Soula in relect. Bulla in Causa Damini, c. 1. §. 1. §. 1. Cened. *præf. & Canonis. quæst. lib. 1. q. 4. l. 2. d. Alian.* Tambut. in tract. de iure Abbatum, tom. 1. d. 1. §. 1. quæst. 19. & seq.

Et personæ Ecclesiasticæ, &c.] Notatur ad hoc, quod clerici immunes sunt à tributis, & gabellis, ut per Coust. *præf. cap. 3. n. 9.* Lazari. de decima vendit. cap. 19. à num. 18. Accord. ad Curiam Pisanam

Pifanum, lib. 2. c. 21. & l. 2. n. 1. tit. 4. lib. 1. *anno recip.*
Olan. in antimon. iur. verbo *Clerici*, n. 3. Girond. de
gabell. p. 7. n. 4. Matienf. l. 1. gloss. 1. n. 4. tit. 4. lib. 5. *anno*
recip. Ioseph. Ludon. tom. 3. commun. opin. tit. de gabellis
causis. unica. vers. *inferior* 10. pag. mibi 479.
 Gotier. *pract.* lib. 1. q. 8. Barthol. Hamad. l. 49. verbo
frangere p. 1. tit. 6. p. 1. Zerol. in *praxi Episcop.* p. 1.
 verbo *Clericus*, vers. ad *notum*, pag. mibi 69. Alex.
 Trentacinq. *var. resol.* lib. 1. tit. de *ure fisci* *resol.* 5.
 a. non. 7. cum *seqq.* Mart. de *iurisd.* p. 4. cent. 1. c. 6. n. 6.
 Quazant. in *summa Bullarum* verbo *vestigal.* Censal.
communium contra commones, tom. 4. q. 899. a. n. 1. 51.
 Cardol. in *praxi indicum*, verbo *Censibus*, n. 74. &
 verbo *gabella*, nam. 5. Valsc. *conf.* 31. Chailloph. de
 Pæce in *scholâ ad leges fisci*, l. 2. 12. n. 2. & 3. Flores
 de *Mena* var. lib. 2. q. 21. n. 1. 4. cum *seqq.* Viozin. in
praxi iurisd. lib. 6. c. 1. a. n. 86. in *vit. impell.* quomodo
 plures refero ego ipse de *offic. & potest.* *Episcop.*
 p. 2. allegat. 13. per *tot. vbi* disputo quid dicendum si
 sint Clerici in minoribus tantum auctores Regis Ordi-
 nationibus Hispania, de quo etiam noncupatim
 agnos Bobadil. in *sua politica*, lib. 2. c. 18. n. 110. Molin.
 de *iustis tract.* 2. disp. 67. 1. n. 5. Flores de *Mena* d. q. 21.
 n. 199. Sanchez de *matrim.* lib. 7. disp. 46. n. 16. Gotier. de
gabell. q. 91. Azot. *instit. moral.* p. 1. lib. 3. cap. vic. quæst.
 fin. Nicol. Garc. de *benef.* p. 1. c. 3. a. n. 5. Felician. de
causis, lib. 2. cap. 10. n. 1. Valq. in *opis de resol.*
 c. 6. 6. n. 13. Less. de *iustis*, lib. 2. c. 33. dub. 5. um. 19.
 Malder. 2. tract. 5. c. 6. dub. 8. Diana *resol. moral.* tract. 2.
resol. 95.

4. *Quæ non causa negociandi deferunt.* Ergo si defen-
 sione causa negociationis, immunes non sunt à solutione
 gabellæ, vt resoluunt *Duen. reg.* 100. vers. *fallit* 12.
 Lazzare d. c. 19. n. 6. 5. & 66. Girond. de *gabell.* p. 7. n. 8.
 Folier. ad *Martens*, de *ordine ind.* p. 4. n. 30. pag. 184.
 Ioseph. Ludon. tom. 3. *commun. opin.* tit. de *gabellis* *caus.*
unica. vers. *inferior* decimo, Matienf. d. l. 1. gloss. 1. n. 3.
 Bobadil. in *sua politica*, lib. 2. c. 18. n. 12. 3. tit. E. n. 142.
 Iuan. Garc. de *nobilis*, c. 9. n. 51. Mex. in *tract. iussa pa-*
næ *canon.* 4. num. 22. Cened. ad *Decretum collect.* 37. n. 2.
 Cabed. *instit. decif.* 189. p. 1. & *Arestio* 45. part. 2.
 Quarant. in *summa Bullarum*, verbo *vestigal.* vers. *tertio*
quæstus, Alex. Trentacinq. *var. resol.* lib. 1. tit. de *ure*
fisci *resol.* 5. num. 8. Gotier. de *gabellis*, q. 93. Quando
 autem dicantur Clerici negociationis causa res deferre,
 vbi emere? Vide Lazzar. d. c. 19. n. 51. Girond. d.
 p. 7. n. 31. Sor. de *iustis*, lib. 6. q. 2. art. 2. Molin. de *iustis*.
tract. 2. disp. 341. ex vers. *secundum*, Mart. d. p. 4.
 casu 3. n. 10. Valer. Reginald. in *praxi fori pænis*, lib. 15.
 n. 325. vers. *quarta*, Iuan. de Solis de *contract.* tract. de
empt. dub. 2. a. 1. Cened. d. *collect.* 37. n. 1. Aloy. Rice. in
praxi verum fori *Eccles.* decif. 375. in 1. edit. Camill.
 Botrel. in *summa monum.* decif. 16. 7. de *Clericis* à a. 68.
 Censal. *commun. contra commones* q. 810. num. 16. & 17. &
 in *tract. de cognis.* per *viam violentie*, p. 2. quæst. 64.
 num. 21.

6. Quando Clerici deferunt, vel vendunt fructus, &
 redditus suorum beneficiorum, non dicantur nego-
 tiari, ac proinde gabellam solvere non teneantur, vt
 resoluunt Bonacof. *commun. crimin.* p. 2. verbo *gabella*,
 pag. 32. vers. 4. Gregor. lib. 49. verbo *las frangere*,
 tit. 6. p. 1. Ioseph. Ludon. d. *caus. l. unica.* vers. *inferior* 10.
 Mex. d. *caus. l. 5.* num. 29. Cabed. d. p. 2. *Arestio* 45.
 Gotier. de *gabell.* q. 91. num. 15. Miera d. *casu* 3. n. 9.
 faciunt quæ Aloy. Rice. d. decif. 143. n. 8. Cened. d.
collect. 37. num. 2. in *fine*, Valsc. *conf.* 31. a.
 num. 6.

7. *Qui verò contra fecerint, &c.* Compellentes Ec-
 clesiasticas personas ad pedagium, gaidagium, &c. sine
 per se, siue per alium exigentes excommunicationem

nulli relaxatam incurram, vt per Sor. tom. 5. disp. 13.
 sect. 4. num. 21. Inl. *Lamor. de Indulg.* part. 2. cap. 13.
 num. 17. Filline. *erall.* 14. num. 53. vers. *non*, &
 num. 62. & alios, quos refero ego ipse de *offic. & potest.*
Episcop. p. 1. alleg. 10. num. 21. secundum Lugdun. im-
 press. nouissime Bonac. de *censur.* extra *Bullam* disp. 2.
 q. 1. punct. 21.

Interdicti sententia ipso facto incurrant. Notatur
 ad hoc, quid ciuium, castum, vel locum, cuius Col-
 legium, aut vniuersitas exigit, seu extorqueat, aut
 solvere compellat per se, vel per alium suo, vel alio
 nomine pedagium, vel gaidagium, aut exactiones ab Ec-
 clesiis, vel Ecclesiæ personis exceptis rebus, quas
 causa negotiationis deferunt, Ecclesiasticis interdico
 subiiciuntur, vt per Mar. Alter. de *censur.* tom. 3. disp. 12.
 de *interdicto* c. 2. col. 1. Bonac. de *interdictis* in *particul.*
 disp. 4. q. 1. punct. 1. n. 1. vbi aiam, huiusmodi interdico
 esse locale, non personale, & sufficere ad illud
 incurrendum, vt actiones præstare fiant ab vniuersi-
 tate seculari, vel Ecclesiastica, iuxta gloss. *hic* *de*
vniuersitat. additque idem Bonac. n. 8. quod non tene-
 mur seruare interdictum locale nequaquam locus de-
 nuntiatur interdictum, quia post *Extraz.* Ad *causa*
de, non teneantur quemquam euitare ante denuncia-
 tionem, Ecclesia tamen censetur sufficienter denuncia-
 ta si dicatur, singulæ Ecclesiæ tales loci ipso facto sint
 interdictæ.

Nec ab excommunicatione huiusmodi, &c. Notatur
 ad hoc, quod absolutio, seu relaxatio istius interdicti
 relaxatio esse ante factam restitutionem, & prædictam
 competentem satisfactionem, vt per Alter. d. c. 2. col. 2.
 Bonac. d. punct. 1. n. 4. relaxationis prædictæ satis-
 factione, & restitutione Prælatus inferiorum absoluere
 posse, quia Papa relaxationem interdicti in hoc casu
 non relaxat. Admittere tamen oportet euias, seu
 penas huius cap. adhuc vigore si locorum consuetudo
 habeat, vt tenent Sor. tom. 5. de *censur.* disp. 37.
 sect. 1. num. 14. Filline. tract. 18. c. 6. num. 144. Bonac. d.
 punct. 1. n. 6.

SVMARIYM.

1. Archiepiscopus visitare potest Prouinciam, atque
 etiam iterare, licet Suffraganei non sint negligentes,
 & tunc Confessiones omnino audire, absolue-
 re, & penitentiam imponere.
2. Archiepiscopi hodie non possunt dioceses suorum
 Comprovincialis visitare, nisi causa cognita,
 & prebata in Concilio Prouinciali.
3. Archiepiscopus dum aliu visitat Prouinciam, potest
 Confessiones subditorum Suffraganeorum audire,
 & absolue re confitentes, & ipsi penitentiam im-
 ponere saluantes tam per se, quam per alios.

CAP. Perpetuo. V. & vlt.

Archiepiscopus liberè potest suam Prouinciam
 visitare, licet eius Suffraganei non sint negli-
 gentes, & reuenter visitationem eandem, & accipere
 procuraciones à locis visitatis, non obstante con-
 traria consuetudine. Item potest dnm visitat audire Con-
 fessiones subditorum Suffraganeorum, & absolue re cum
 salutori penitentia, ac per Prouinciam dare literas In-
 dultuarum. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid.
 Gemin. Iuan. Andr. Anchar. Domin. Monach. Franch.
 Viozin. in *ration.* lib. 3. pag. 409. Alagona in *compend.*
 pag. 526.

Suam Prouinciam visitare, &c. Hodiè verò attentius
 dispo

De Reliquiis, & Veneratione, &c. Tit. XXII. 241

violetur, requiritur quod effusio sanguinis iniuriosa sit, nam si homicidium, aut vulnus casu contingat, aut in necessariam defensionem, aut quia sanguis naturaliter fluit, nulla iniuria inferetur loco facto, & consequenter pollutus censeri non debet, vt per Sayr. d. c. 16. n. 14. *Notat. in man. d. 27. n. 156. vers. dixi effundatur.* Fr. Ludon. *Ap. in instr. Confess. p. 1. c. 33. vers. sed cerit secundum.* Azot. *instr. moral. p. 1. lib. 6. c. 16. q. 13. Fatin. in praxi crimin. p. 3. q. 115. n. 21.*

9 In ead. gloss. ibi, *Et si extra Ecclesiam vulneratus ad Ecclesiam fugiat, & ibi sanguinem spargat, non reconciliatur Ecclesia, secus e contrarie.* Ita Vgolin. de officio, & potest. Episcop. c. 29. §. 1. vers. *certum non potuitur.* Fagundes d. c. 14. n. 89. ego ipse d. p. z. alleg. 28. n. 13. & 16.

10 In ead. gloss. ibi, *Si autem supra tulum ponit cum sagitta homo interficiatur, &c.* Notatur ad hoc, quod ex effusione sanguinis, aut sceminis supra vestim. contingente non polluitur Ecclesia, vt per Sanch. d. diff. 15. §. n. 21. Mat. Alex. d. c. 1. vers. *requiritur,* Fagundes d. c. 14. §. n. 37. quos refero ego ipse d. alleg. 28. n. 13. n. 45.

11 In ead. gloss. ibi, *Sed quid si sanctus vir ibi occidatur, &c.* Notatur ad hoc, quod Ecclesia polluitur ex martyrio alicuius Sancti, vt per Jacob. de Grassi. d. loc. n. 24. Sayr. d. c. 16. n. 14. vers. *item,* Vgolin. d. §. 1. statim in princ. vers. *id quod locum habet,* Mat. Alex. d. c. 1. vers. *verum,* Fagundes in quinq. Ecclesie precepta prae. 2. lib. 4. c. n. 17. quos refero ego ipse d. alleg. 28. n. 19.

12 In ead. gloss. in addit. ibi, *si vir sana mentis se ipsum occidat, &c.* Notatur ad hoc, quod si quis sine mentis compos ex ira, vel desperatione se ipsum occidat, vel iniuriis percutiat, censetur Ecclesia violata, & reconciliatione indigebit, vt per Sayr. d. c. 16. n. 4. in fine.

13 In gloss. Seminis, ibi, *unde si vir cognoscit uxorem in Ecclesia, non reconciliabitur, &c.* sed ipse Ioan. quod verum paret. Notatur ad hoc, quod per coitum coniugalem factum in Ecclesia polluitur Ecclesia, ac indiget reconciliatione, vt per Couar. de sponsal. p. 1. c. 7. §. 2. n. 3. Perez tit. 1. lib. 5. Ordinar. pag. 12. Fulch. de visit. lib. 1. c. 28. n. 9. & lib. 2. c. 15. n. 6. Cened. ad Sextum collect. 1. 1. n. 2. Ragul. de Missa in Ecclesia, q. 58. Sayr. d. c. 16. §. n. 9. Sanch. de matris lib. 9. diff. 15. §. n. 7. Gambar. d. casu 6. n. 11. In fine, Vgolin. d. c. 29. §. 1. vers. *certum locum habet,* Ludon. Miranda d. q. 39. art. 5. canel. 1. vers. *secundum* habet, & plates per me citatos d. alleg. 28. n. 47. vbi n. 48. intelligo de coitu coniugali intra Ecclesiam contingente illicito, & peccaminoso.

De Reliquiis, & Veneratione Sanctorum:

TIT. XXII.

SVMMARIVM.

1 *Esca XII. Apostolorum, quatuor Evangelistarum, & quatuor Doctorem, & Confessorum Ecclesia, scilicet Gregori, Augustini, Ambrosii, & Hieronymi, sub Officio duplici debent solemniter celebrari.*

2 *D. Hieronymus an fuerit Cardinalis? remissum.*

3 *Papa solus potest Sanctos canonizare.*

4 *Papa errare non potest in canonizatione Sanctorum.*

5 *Preces solemnes, aut publicas fundere non licet defuncto non canonizato, seu non beatificato.*

Barb. Coll. & Tom. I V.

6 *Preces licet in secreto porrigere alicui defuncto, quem Sanctum credit aliquis, vt pro ipso ad Deum intercedat.*

CAP. Gloriosus. Vnic.

Bonif. VIII.

EST A duodecim Apostolorum, quatuor Evangelistarum, & quatuor Doctorem, Sanctorum Gregori, Augustini, Ambrosii, & Hieronymi precipitur annis singulis in perpetuum per vniuersas mundi Ecclesias sub duplici Officio solemniter celebrari. Colligunt ex Ord. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Auehar. Domen. Monach. Franch. Visiam. in ratione lib. 3. pag. 248. Alagona in compend. pag. 543.

Ac Hieronymus Sacerdotii praedictum titulo. An D. Hieronymus fuerit Cardinalis? Vide Thesaur. linguae Latinae verba Cardinalis, Fr. Ioseph. à Segenza, in vna eiusdem Sancti, lib. 3. c. 6. Illece, in chronica Pontificali, p. 1. lib. 4. c. 30. pag. mibi 193. Card. Caf. Batoni. annalium Ecclesie, rem. 4. anno Christi 382. pag. 142.

In gloss. Sedis Apostolicae, ibi, *sed etiam eius canonizatio.* Notatur ad hoc, quod solus Romanus Pont. potest Sanctos canonizare, vt per Doctores, quos citauit in collecta d. c. 1. n. 3. hoc tit. in Dever.

In ead. gloss. ibi, *Et si Ecclesia in canonizatione erraret, &c.* Quod Papa errare non possit in canonizatione Sanctorum, tenent Doctores, quos plena manu citauit in collecta d. c. 1. n. 5.

In ead. gloss. ibi, *Licet solemnes preces publice emittere, vel solemnes officium publice dicere nequeat.* Notatur ad hoc, quod non licet solemnes preces, aut publicas fundere defuncto non canonizato, seu non beatificato, vt resoluunt in c. 1. sup. hoc tit. Innoc. n. 1. in fine. Host. n. 11. Abb. n. 3. nona. 2. vers. *& hoc intelligo,* S. Antonin. in summa. p. 3. tit. 1. c. 8. §. 1. Carlin. summa summarum, tom. 3. lib. 1. c. 17. vers. *verum dicitur,* Betrand. conf. 18. vol. 3. p. 2. fol. vol. 6.

In ead. gloss. ibi, *Dicimus enim quod cuiuslibet licet in secreto alicui defuncto, quem Sanctum credit, preces porrigere, vt pro ipso ad Deum intercedat.* Ita Innoc. in c. 1. in fine, & Host. n. 11. sup. hoc tit. Zabai. in c. 2. n. 2. vers. *quarta,* & Auehar. n. 2. sup. ad. Iacob. Castellin. de canonizat. Sanctorum, q. 9. art. 1.

In ead. gloss. ibi, *Quarendum etiam est de miraculis, &c.* Vide quae dixi de officio, & potest. Episcop. p. 3. allegat. 97. n. 9.

De Immunitate Ecclesiarum

TIT. XXIII.

CAP. Quia nonnulli. I.

Alex. IV.

IMMUNITATEM, vel insuliam temporalem obtinentibus, siue exercentibus non licet imponere collectas, tallias, vel quascunque exactiones Ecclesiis, seu personis Ecclesiasticis, vel exigere ab eisdem pro bonis legitimè acquisitis, vel in posterum acquirendis, etiam si huiusmodi bona sint in ipsorum districtu, nec licet eis coactae Eccle

X

242 Collectanea Doct. in Lib. III. Sexti Decret.

Ecclesias, vel Ecclesiasticas personas ad distrahendum, vel alienandum, vel extra manum suam ponendum dicta bona iam acquisita, vel acquirenda. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Domin. Monach. Franch. *Viam ration. lib. 3. pag. 460. Alagona in compend. pag. 350. remissionē Ximen. in concord. p. 1. & 2.*

1 *Substit.* Dicuntur consules, qui eo nomine in Gallia appellantur, per Cailan. in *catalogo gloria mundi. p. 11. confid. 7.*

3 *Nec etiam liceat illis, &c.* Vtrum valida sit consuetudo siue statutum canonicum ne certa bona immobilia à laicis possidea in Ecclesiis alienentur, sicut ab eisdem retineri possint, vide Tiraq. de iure mariti, gloss. 8. n. 171. & de retrah. lib. 5. gloss. 13. n. 5. Conar. in reg. passifor. p. 2. §. 4. non. ult. vers. cetero, Mexian. tract. 1. §. 4. passifor. c. 1. n. 27. cum segg. Molin. de instir. tract. 1. disp. 140. vers. quin de iure, Ceol. commun. contra communem. tom. 4. §. 899. n. 175. cum segg. Fr. Emman. quest. Regul. tom. 1. §. 66. art. 4. Fr. Ludov. Miranda in *manuali Pralat. tom. 1. §. 27. art. 7.* D. Barbofin. prouti schol. ad Lysium. §. de leg. 1. vers. ad Ordin. Cald. Pereira in l. si eratorem, verbo vanumdesisti, n. 2. C. de in integr. rest. minor. & de excep. 8. n. 27. §. 45. & lib. 1. quest. fo. vers. §. 23. n. 92. latē Benet. Argid. in repet. l. 1. C. de sacros. Eccles. p. 5. §. 2. n. 3. cum segg.

Quidquam credant, molant, cognant, &c. Notator ad hoc, quod statutum ne laici vendant Clericis, ne molant, aut conponant panem, vel ne exhibeant aliqua ferocia, & obsequia, est contra libertatem Ecclesiasticam, unde Principes sui statuentes in excommunicationem Bullæ Cenzæ Domini incidere, resoluunt. Sicut de censur. diff. 21. scilicet. n. 93. Valer. Reginald. in §. 401. fari pax. lib. 9. c. 24. n. 158. Gambacort. in tract. de casibus referent. c. 10. n. 10. Filliuc. in quest. moral. tom. 1. tract. 16. c. 10. d. 27. contra Nauar. in man. c. 27. n. 119. Anguian. in tract. de legib. tom. 1. lib. 2. contron. 15. n. 19. & segg. Gabr. Pereira de Castro de manu Regia, pral. 3. n. 7. existimantes Principes sui facientes non incurre in excommunicationem Bullæ Cenzæ.

S V M M A R I V M.

- 1 Ecclesiis dato humiliter ingressu debet orationibus infusi excommunicatoribus, & seditionibus, consilium universitatis laicorum, & eorum publicis parlamentis, vana colloquia, negotiationibus, & mudiciis, &c. n. 2.
- 3 Repræsentationes in Ecclesiis fieri non est permittendum.
- 4 Cœmeterium gaudet immunitate sicut Ecclesia.
- 5 Iudicium seculare etiam civile non potest in Ecclesia fieri.
- 6 Citatio non potest fieri in Ecclesia.
- 7 Verba, quoniam careant robore firmitate, important ipso iure.
- 8 Contractus in Ecclesia celebrati valent.
- 9 Argumentum à contrariis ad iudicia, & à conuerso, facit cessare ratio diuersa.
- 10 Pœna ubi apposta est quasi contractui, non debet extendi ad verum contractum, nec à conuerso.
- 11 Auullatio alius est pœna.

C A P. Decret. II.

1 **A**D Ecclesias debet esse humilis, & deuotus gressus, in eis quieta conuersatio, Deo grata, hominibus placita, reuerentior nomen huius quando nominatur in Missa saltem capitis inclinatione, & ore, in

illis nemo excuset seditionem, conclamationem, impetum, cesset ibi volucritas consilia, & parlamenta, vana colloquia, confabulationes, & omnia, quæ possunt turbare diuina Officia, vel Deum offendere. In Ecclesiis, & cœmeteriis cessare debent negotiationes, mudiciis, & tumultus sicut, strepitus iudicij secularis, & omnis causa, maxime criminalis, iuxta processum iudicium secularium, & sententia sit nulla. Quæ omnia supradicta Ordinarij obseruare faciant per alios deputatos, vt contrasacientes timeant ultra peccatum mortale, pœnas, & censuras Ecclesiasticas. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Domin. Monach. Franch. *Viam ration. lib. 3. pag. 460. Alagona in compend. pag. 351. remissionē Ximen. in concord. p. 1. & 2.*

Id ipsum ex hoc text. colligentes sientiam Naz. de erat. c. 1. n. 2. & 31. cum segg. & in misel. de erat. misel. 36. Soar. de Relig. tom. 1. lib. 3. c. 4. n. 9. cum segg. & c. 6.

Cessat vana, &c. Repræsentationes in Ecclesiis fieri non esse permittendum, multis comprobant Naz. de erat. c. 1. n. 25. Petz. Greg. spatagm. iuris, p. 3. lib. 39. c. 11. Zecol. in praxi Episcop. p. 1. verbo repræsentationes, pag. 110. 302. quos testat pœnas meus in comment. ad Ordin. Reg. l. 1. lib. 4. tit. 5. n. 4.

Cessat in Ecclesiis earumque cœmeteriis. Ergo cœmeterium gaudet Ecclesiastica immunitate, sicut Ecclesia, vt per Remig. de immunit. Eccles. ampl. 4. Valde. cens. §. 1. in prin. Bobadil. in sua pœna, lib. 2. c. 14. n. 80. Soar. de Relig. tom. 1. tract. de locis sacris, lib. 3. c. 9. n. 6. Fr. Raph. de la Tuere in 2. 2. §. Thomas, tom. 2. §. 99. art. 1. disp. 3. §. 6. cœtus gradus, vers. singula, Camil. Borrel. in summa omnium decist. tit. 3. de iur. qui ad Ecclesias consuegunt, n. 21.

Secularium iudiciorum strepitus, &c. Notator ad hoc, quod seculare iudicium etiam civile non potest in Ecclesia fieri, vt per Rebosin. in comment. ad tit. §. de iur. signif. ad l. appellationes 7. versum sicut, pag. 355. Azor. vbi notat. p. 1. lib. 9. c. 9. §. 1.

Notator etiam ad hoc, quod citatio non potest fieri in Ecclesia, vt per Tiraq. de retrah. lib. 4. c. 1. n. 82. Valde. cens. §. 1. n. 1. cum segg. Arcued. ad Cur. Pisan. lib. 1. c. 1. n. 4. lit. E. Ludou. Correa in repet. cap. inter alia, de immunit. Eccles. p. 2. n. 27. metipsum de Perichii, c. 13. n. 15.

Omnis careant robore firmitate. Ergo ipso iure, iuxta ea, quæ de his verbis tradunt Tiraq. in l. si vniuersum, verbo reuertatur, n. 86. C. de reuocan. denot. Sayt. in elam. Regia, lib. 3. c. 8. n. 26. Facin. fuga. crimin. p. 2. lit. L, num. 129.

In gloss. Processus, ibi, tamen contractus tenent. Notatur ad hoc, quod contractus in Ecclesia celebrati valent, vt per Vezin. tom. 1. commun. opin. lib. 1. tit. 67. & 73. pag. 153. Ind. Cort. d. p. 2. n. 27.

In ead. gloss. ibi, Nam etiam tuncque processus, &c. Notatur ad hoc, quod ratio diuersa facit cessare argumentum à contrariis ad iudicia, & à conuerso, vt per Tiraq. de iure mariti, gloss. 5. n. 214. Et ubi pœna apposta est in quasi contractu, non debet extendi ad verum contractum, nec à conuerso, vt per Abb. in cap. quia fronts, c. 1. de appell. Mandol. reg. 19. Cancell. q. 1. n. 11. Ioan. Valer. de diff. inter verumque forum, verbo pœna, differ. 1. n. 1. vers. facit.

In ead. gloss. ibi, Et pœnalis sit consuetudo, &c. Ergo 11 annullatio alius est pœna, vt per Sanchez. de marrim. lib. 3. disp. 4. n. 8.

C A P. Clericis. III.

Papa dolenter refert quod nonnulli Ecclesiasticum Prælati, Ecclesiasticæque personæ timentes vbi non

erat timendam, & quærentes pacem temporalem, ac-
quebant laicis imponerentur tallias, & alia onera
Ecclesiasticis; omnes igitur Ecclesiastici, qui talia
soluunt, vel promittunt, aut consentiunt se solutores
sub prædictis, vel alio quovis titulo, prætextu, & co-
lore, necnon etiam laici, qui ista imponunt, exigunt,
vel recipiunt, aut faciunt atterari vel occupari, &
dantes auxilium, consilium, vel fauorem, eo ipso ex-
communicationem incidunt Papæ reservatam. Vtrū-
verbatē verò Ecclesiastico supponuntur interdico
sine licentia speciali Papæ non tollendo, non obsta-
ntibus quibuscunque privilegiis sub quacunque for-
ma, &c. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Ioan.
Andr. Gemin. Anchar. Domin. Monach. Franch. Vin. in
ration. lib. 3. pag. 462. Alagona in compend. pag. 551. remissio
Ximen. in concord. p. 2.

Hanc eandem concl. firmant, & ex hoc text. desu-
munt Filline. tract. 1. §. n. 57. vers. quicquid, & num. 70.
& 71. ego ipse de offic. & potest. Episcop. p. 1. alleg. 50.
n. 92. secundum Lugdun. impress. ubi aduerto hanc
excommunicationem esse sublatam quoad Clericos,
solummodo, in Clem. quoniam, hoc sit. quo verò ad im-
ponentes talia onera Clericos, & ipsorum bonis non so-
lum non esse sublatam, sed repetiri innotatam in Bulla
Cena Domini casu 18.

Præmissis quoque, &c. Huius interdictionis memi-
nerunt Filline. in quest. moral. tract. 18. c. 6. q. 6. Bonac. de
interdictis in particulari disp. 4. q. 1. punct. 3.

SYMARIUM.

1. Excommunicati sunt, qui impediunt super causis qua
ad forum Ecclesiasticum de iure, vel consuetudine
pertinent, literas à Sede Apost. impetrari, vel su-
per ipsiis causis Ordinariis, vel delegatis Ecclesi-
asticis litigare, & n. 2.
2. Ballivus vox vulgaris apud Gallos, qua Institutorius,
seu locorum Rectores significant.
3. Cautio, seu pignus non sufficit ubi requiritur satis-
factio.

CAP. Quoniam. IV.

EXcommunicati sunt qui in causis Ecclesiasticis,
vel ad forum Ecclesiasticum ratione personæ, ne-
gotii, vel rei pertinetibus de iure, aut antiqua con-
suetudine, impediunt ne quis impetret literas Apost.
vel litiget coram iudice Ecclesiastico, vel delegato
tam indirectè, quàm directè per se, vel per alium, nec-
non dantes auxilium, consilium, vel fauorem, donec
iudici Ecclesiastico, & parti impeditæ satisfecerint.
Colligunt ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anch.
Domin. Monach. Franch. Vin. in ration. lib. 3. pag. 463.
Alagona in compend. pag. 552.

Hanc eandem concl. firmant, & ex hoc text. desu-
munt Rayner. in catalogo censurarum extra Bullam, c. 9.
excom. 66. Lanor. in suo tract. de subiles, & Indulg. p. 2.
c. 13. n. 18. ego ipse de offic. & potest. Episcop. p. 1. alleg.
50. n. 111. secundum Lugdun. impress. Bonacin. de
censur. extra Bullam, disp. 2. q. 2. punct. 18.

Ballivorum.] Vox est vulgaris apud Gallos, qua
iustitiariorum, seu locorum Rectores significant, ut per
Peni. in Dorell. Inquisit. p. 2. q. 3. comment. 78. lit. C.
pag. mihi 372.

In gloss. Satisfactum, ibi, ergo non sufficit cautio,
&c. Notatur ad hoc, quòd cautio, seu pignus non suf-
ficit, ubi requiritur satisfactio, ut per Steph. Gratian.
discept. forens. c. 92. n. 53.

Domini temporales prohibenter suis subditis ne
cum personis Ecclesiasticis contrahant, vel comu-
niam obsequia exhibeant, sunt excommunicati ipso
iure. Colligunt ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan. Andr.
Anchar. Domin. Monach. Franch. Vin. in ration. lib. 3.
pag. 463. Alagona in compend. pag. 552. remissio
Ximen. in concord. p. 2. & 2.

Hanc eandem concl. firmant, & ex hoc text. desu-
munt Naxar. in man. c. 27. n. 130. vers. 23. Iul. Lanor. in
tract. de Indulg. p. 2. c. 23. n. 16. ego ipse de offic. & po-
rest. Episcop. p. 1. alleg. 50. n. 93. & 212. secundum Lug-
dun. impress. novissimè Bonac. de censur. extra Bull.
disp. 2. q. 10. punct. 4.

Ne Clerici, vel Monachi secularibus
negotiis se immisceant.

TIT. XXIV.

SYMARIUM.

1. Cap. super specula, prohibens audientiam Legum,
vel Physicæ, non includit habentes Parochiales
Ecclesias, nisi sint Plebania, qua sub se capellas
habent, in quibus Clerici perpetui insistantur.
2. Plebanus quis dicatur, ostenditur.
3. Matris Ecclesia vocatur Plebania.
4. Duo si inveniuntur æquiparati in diversa materia,
& casu, tunc lex exorbitans disponens in uno,
non censetur idem disponere in casu æquiparato
in diversa materia, non autem in ea de qua ipsa
disponit.

CAP. Statutum. I. Bonif. VIII.

A. super specula, hoc sit. in Decretalibus pro-
hibens audientiam Legum, vel Physicæ
Clericis habentibus personatus, &c. non exen-
ditur ad habentes parochiales Ecclesias, nisi sint ple-
banie sub se Capellas habentes ad quas Clerici sunt
perpetui insituti, ita tamen sine rationabili causa ab illis
amoveri non possunt. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb.
Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Domin. Monach.
Franch. Vin. in ration. lib. 3. pag. 471. Alagona in
compend. pag. 555.

Nisi eadem Ecclesia sint plebania, &c.] Notatur ad
hoc, quòd Plebanus vocatur is, qui est præfatus Ec-
clesiæ sine plebis habentis in sua iurisdictione, & po-
testate Capellas, seu minores Ecclesias, quibus Vicarij
in perpetuum, vel ad tempus præficiuntur, ut per
Azor. in sum. moral. p. 2. lib. 1. c. 11. ubi multa refert de
plebanis, Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo plebanum,
vers. ad quoniam pag. mihi 123. Et ideo Matris Ecclesiæ
vocatur Plebania, Rebuff. de decimis, q. 6. n. 7. Azor.
d. p. 2. lib. 1. c. 11. q. 3. & lib. 9. c. 3. q. 14. vers. Matris,
Rot. decisi. 172. n. 2. cum seqq. p. 2. recent. ego ipse de
officio, & potest. Parochi, c. 1. n. 5.

In gloss. Declinamus, ibi, quia constitutio illa pana-
lis erat, &c. Notatur ad hoc, quòd si duo inveniun-
tur æquiparati in diversa materia, & casu, tunc lex
exorbitans disponens in uno, non censetur idem dis-
ponere in casu æquiparato in diversa materia, non au-
tem in ea de qua ipsa disponit, ut per D. Barbosa in l. si
constante, in prin. n. 99. ff. solut. matrim.

S V M M A R I V M.

- 1 Excommunicatus est ipso facto Religiosus professus habitum temerarij dimittens, vel ad quacunq[ue] studia accedens non obtenta licentia Prælati, & conventus. Item similiter excommunicationem incurrit Doctores scienter docentes, vel in scholis retinentes ad Leges, vel Physicam tales Religiosos, & c. n. 2.
- 2 Episcopus Regularis omittens habitum, & assensum illam alium, & candidam vestem, quæ ab Episcopo exteriori deferitur, incurrit excommunicationem latam in hoc text. sed contrarium venit, ut num. 4.
- 3 Habitum temeraria dimissio dicitur quando absque consensu, seu si ex turba causa.
- 4 Religiosus dimittens Religiosum habitum etiam absque apostatandi animo incurrit excommunicationem latam in hoc text.
- 5 Habitum dimittens Religiosus non statim incurrit excommunicationem latam in hoc text. sed quando ei peruenit ut vagetur, vel se se hominum conspectui exhibeat.
- 6 Habitum ubi dimittitur Religiosus ex aliqua apparenti causa postea assensum, quævis illa causa non omnino honesta sit, nec excusans, non erit loci excommunicationis lata in hoc text.
- 7 Habitum dimittens Religiosus ex causa turpi eo brevi tempore non incurrit hanc excommunicationem.
- 8 Religiosus accedens ad quacunq[ue] studia etiam permissa non obtenta licentia Prælati & conventus, incurrit excommunicationem latam in hoc text. intelligi se extra sua Religiosis claustra sint, seu si infra, ut n. 11.
- 9 Consilium conventui sui, quod Prælatum requirere debet ad concedendam licentiam Religioso accedendi ad studia, non sufficit si audiat, sed debet à Prælato sequi.
- 10 Conventum totum ad consilium petendum pro concedenda licentia Religioso accedendi ad studia non est opus esse, sed satis est maior eius pars.
- 11 Magister, & doct[or] an idem sit.
- 12 Doctores seu Magistri docentes quævis non retinent in suis scholis Religiosus incurrent excommunicationem de qua in hoc text. & contra si retinent quævis non doceant, & c. n. 17.
- 13 Ignorantia quævis culpabilis excusans Doctores ab excommunicatione, de qua in hoc text.
- 14 Doctores seu Magistri non incurrit excommunicationem de qua in hoc text. si Religiosus habitum retinens Medicinam, vel Leges audiat.
- 15 Monasterium obligatur ex contractu pro expensis necessariis invito à Religioso existente in scholis, vel in alijs negotijs extra monasterium ex legitima superioris licentia.
- 16 Monachus si non vult exire à schola an, & quando Magister ab hoc effugiat excommunicationem huius text. ostenditur.

C A P. Vt periculosa. II.

Religiosus professus, qui temerè habitum relinquit, vel sine licentia sui Prælati vna cum consensu sui conventus, vel maioris partis eiusdem ad quacunq[ue] studia accedit, est ipso facto excommuni-

catus, Item Doctores seu Magistri, qui scienter docent, aut in scholis suis scholæ præsumptim retinent Religiosos suo habitu dimisso, audientes Leges, vel Physicam, eo ipso excommunicationem incurunt. Colligunt ex Ordine. Lap. Abb. Archid. Gemin. Joan. Andr. Anchor. Domin. Monach. Franch. Visian. in rationib. 3. pag. 471. Alagona in compend. pag. 556. tenuissimè Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Hanc eandem concl. ex hoc text. desumunt Char. 4. in q. 77. n. 16. Richart. tom. 1. comen. opus lib. 1. dir. 6. n. 16. pag. mibi 273. Soar. tom. 3. disp. 23. sect. 4. num. 17. & 28. Nam in man. c. 27. n. 23. Fr. Emmann. quæst. Regul. tom. 2. q. 76. art. 6. Azor. in sum. moral. p. 2. lib. 1. c. 6. q. 6. & c. 7. q. 4. 6. & 8. & c. 1. q. 6. Jacob. de Grassi. in auribus decif. p. 1. lib. 3. c. 5. num. 17. & 2. lib. 3. c. 18. Sayr. de censur. lib. 3. c. 13. n. 7. Aldres. de Relig. disp. 1. num. 12. c. 18. n. 11. Paul. Cornu. resp. moral. lib. 6. q. 3. n. 6. Mart. de iurisd. p. 4. c. 6. n. 168. n. 7. Raynet. in catalogo censurarum extra Bullam in causa Domini, c. 3. excomm. 12. & c. 8. excomm. 6. Valent. 2. disp. 1. q. 12. p. 1. ad fin. Ban. 2.2. q. 12. art. 1. ubi de apostasia à Religione, latè & eleganter Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 6. c. 3. n. 17. cum multis seqq. Laurent. de Peyrinis de Religiosis subdito tom. 1. c. 2. 6. 5. 1. lib. 1. Lanoz. de Sodalit. p. 2. c. 1. 3. n. 3. Filliac. tract. 1.4. n. 53. vers. 10. ego ipse de officio & potest. Episcop. p. 3. alleg. 50. n. 110. secundum Logdun. impedit nonnullimè Bonacin. de censur. extra Bull. disp. 1. q. 2. p. 1. 12. & q. 5. p. 1. 6.

Imò & Episcopum Regularem omittentem habitum, & assensum illam albam, & candidam vestem, quæ ab Episcopis exteriori deferitur, incurrit excommunicationem latam in hoc text. contra Monachos omittentes habitum, tradunt Can. in Clem. 1. in prin. n. 9. q. 6. de statu Monach. & ibi, mol. n. 27. Maior. de iur. lib. 2. c. 1. n. 13. Cuch. in sum. maior. lib. 2. c. 1. n. 157. Rim. conf. 6. n. 7. col. 1. Sued. de alimen. lib. 3. privit. 79. n. 10. Fulso. Pacian. conf. 142. n. 42. vol. 1. & videtur sententia Henrici in sum. lib. 10. c. 3. 5. n. 1. fuit, dum ait hunc esse apostatam.

Verum contrarium optimo iure finitur ex eo, quia nullo iure est excommunicatio indicta Monacho, qui prætextu Episcopalis dignitatis habitum dimittit, & Episcopalem induit, quia textus professus loquitur de Religioso sub Abbatis obedientia manente, cuiusque regulis addicto, neque ita etiam rationem reddere debet Monacho materia vagandi dimisso habitu, eo quod à nemine cognoscitur quæ in Episcopo Religioso desineant, viroque qui non est sub regule obedientia, & indens Episcopalem habitum, minus aptus est ad vagandum. Quare ita tenet Bonif. in d. Clem. 1. 5. rursus, n. 33. & 34. Conat. in c. 1. n. 18. de statu. Tapin. aub. ingressi, verbo sua, c. 6. n. 61. C. de success. Eccl. Fr. Emmann. d. tom. 2. q. 58. art. 5. Azor. d. lib. 1. c. 7. q. 4. Sanch. d. c. 6. n. 23. Sanch. de apostasia, c. 1. n. 15. Bonacin. d. q. 3. p. 1. 6. n. 27.

[Temerè habitum suum Religiosus dimittit, & c.] Temeraria habitus dimissio dicitur quando absque causa fit, seu si ex iusta causa, ut si Religiosus per loca Turcarum, aut hæreticorum, seu aliorum Religiosorum habitus hostium transfusus esset, & oporteret ad se tuendum habitum dimittere, vel ex alia iusta causa; ita docent Soar. d. disp. 23. sect. 4. n. 27. & 29. Sanch. d. lib. 6. c. 8. n. 47. ubi n. 42. differt qualis ignorantia excuset ne dicatur temeraria transgressio.

Ex his colligitur primò illum non affici excommunicatione huius cap. qui le vestitus spoliat vel dormiat, ut habitum perget, vel accommodet, vel melius studeat, vel quiescat, ita Soar. d. disp. 23. sect. 4. n. 29. Sayr. lib. 3. c. 3. n. 1. Sanch. d. c. 8. n. 5. Filliac. tract. 1.4. c. 8. q. 4. n. 133. Sanch. de apostasia, c. 1. n. 6. & 7.

Secundò

Secundò colligitur Religiosum, qui suis vestibus indotus à Monasterio absque superioris licentia fugit, non affici excommunicatione huius cap. quia ista excommunicatione non est lata in fugitivos, & apostatos, sed in eos, qui habitum dimittunt, ita Bannez 2.2. q. 12. art. 1. dub. 1. conclus. 6. de apostasia à Fide, Lessi. lib. 2. de insti. c. 41. dub. 1. n. 109. Sanchez d. 8. n. 46. Sanchez d. 8. n. 9. lib. 2. Lessi. lib. cit. Sanchez d. 8. n. 20. Soar. de censur. lib. 1. c. 1. §. 1. & tom. 4. de Relig. lib. 3. cap. 1. num. 27. Sanchez de apostas. c. 3. dub. 2. num. 19. contra Henric. in summa lib. 1. c. 40. §. 1. Attil. verbo apostasia 1. 2. Azor. d. p. 1. lib. 2. c. 1. §. 1. q. 6. Alter. de censur. tom. 2. disp. 17. c. 2. col. 8. & alios existit mant apostatam fugientem cum habita iure communi non affici excommunicatione.

Tertio colligitur excommunicationem huius text. incurrere Religiosum, qui proprium habitum ita occultat, ut à circumstantibus agnosci nequeat cuius ordinis Religiosus sit: ita Mandol. de signatur. gratia, verbo licentia, vers. qui licentia non obtenta, Clar. in prout. c. fin. q. 76. n. 16. Namur. in man. cap. 27. num. 131. Bannez 2.2. q. 12. art. 1. q. 1. dub. 1. concl. ult. Fr. E. man. q. 1. Regul. tom. 1. q. 1. §. 1. art. 2. Valenz. tom. 2. disp. 1. q. 1. §. 1. pmulto 1. Sanchez d. 8. n. 61. Sanchez d. 8. cap. 1. num. 20. contra Sayr. d. lib. 3. cap. 17. num. 9. Filline. dist. q. 1. num. 135. Soar. tom. 4. lib. 3. cap. 5. num. 12.

4 Amplia decisionem text. procedere quamvis Religiosus dimittat temerè habitum absque ampliarandi animo, ut docent Naur. censur. n. 6. sub tit. de apost. Fr. E. man. q. 1. Regul. tom. 1. q. 1. §. 1. art. 2. Valenz. tom. 2. disp. 1. q. 1. §. 1. pmulto 1. ad fin. Lessi. de insti. lib. 2. c. 1. cap. 41. dub. 1. num. 109. Sanchez d. cap. 8. num. 15.

7 Intellige tamen dimittentem habitum non statim incurrere hanc excommunicationem, sed quando eò peruenit ut vagetur, vel sic se hominum conspectui exhibeat, nec incurrere si ante hanc euentum mutata intentione indotat habitum, ut per Tabien. verbo excommunicatione 2. casu 23. q. 1. n. 2. Soar. d. disp. 25. sect. 4. n. 1. Sayr. de censur. lib. 3. c. 33. n. 1. Sanchez d. 8. num. 54. in fine.

8 Quando verò ex aliqua apparenti causa habitus dimittitur postea assumendus, est illa causa non omnino honesta sit, nec excusans, non etiam locus huius excommunicationis, ut si Religiosus habitum deponat, quò expeditius curet, ut scilicet, aut lapidem protelat, quia huiusmodi dimissio, est non omnino caræ culpa, at non est adeo temeraria, ut culpa mortalis sit, nec merito temeraria dici possit, ut potè que causam apparentem habet, ita docent Sayr. d. c. 33. n. 15. & 14. Fr. E. man. d. 2. q. 76. art. 6. notab. 2. Azor. d. lib. 12. c. 3. q. 1. casu 16. & cap. 17. q. 1. §. 1. Soar. d. sect. 4. num. 27. & 29. Sanchez d. 8. num. 55. vbi num. 56. subdit dimittentem ex causa turpi habitum eo breui tempore non incurrere hanc excommunicationem, & num. 60. resoluit quòd non est opus ad hanc excommunicationem ut Religiosus recedat absque superioris licentia, habitumque deponat, sed quantumcumque obtentam licentiam habeat, locurrer deponendo habitum, & num. 61. docet satis esse si intra priuatis Monasterij parietes Religiosus habitum temerè deponat, ut hinc excommunicationi subiacet, & num. 68. tradit hanc excommunicationem non incurrer quando assumitur habitus alterius Religionis ad illam transeundo contra iura.

10 Ad quevis studia.] Etiam permissis, ut intelligant Archid. hic num. 2. Anchar. n. 1. & Ioan. Andr. statim in princ. Domin. n. 7. Franc. in princ. num. 3. Namur. d. c. 17. n. 133. Sanchez d. 8. n. 73.

Barbof. Collect. Tom. 1. §. Y.

Nisi à suo Pralato eum consilia sui Conuentus, &c.]

Intellige de aduente studia, quæ extra suæ Religionis claustra sunt, nam vbi intra sunt, non exigitur licentia, nisi proprii superioris in consilio Conuentus, Azor. d. casu 16. vers. de altera excommunicatione, Soar. d. sect. 4. n. 3. Sayr. d. c. 33. n. 21. Sanchez d. de apostas. c. 2. n. 1. Bonacin. d. q. 8. pmulto 3. n. 3. Sanchez d. c. 8. n. 75. vbi n. 77. ait decisionem huius text. non procedere in his Religionibus, in quibus licentia promiscuendi ad habitandum extra claustrum non pendet ab immediato Conuentus Prælato, sed à sola Provinciali, vel Generalis facultate, tunc enim adiens studia ex sola huius superioris facultate in consilio Conuentus non incurrer, & n. 85. tenet hanc censuram non incurrere ipsum Monasterij Prælatus aduente studia absque sui superioris licentia.

Cum consilio sui Conuentus.] Non sufficere illud addit, ac proinde non esse liberum Prælato illud non sequi, docent Nam. d. c. 27. n. 13. Sayr. d. cap. 33. num. 102. Sanchez d. c. 8. n. 82. quique dicant Franc. hic in fine, n. 1. & 5. & Soar. d. sect. 4. n. 37.

Vbi maioris partis consilio.] Ergo non est opus totum Conuentum ad consilium petendum cogere, sed satis est maior eius pars, ut per Soar. d. sect. 4. num. 37. Sanchez d. c. 8. n. 80.

Si quis autem horum, &c.] Intellige distinctiue, cum satis sit alterius partis ex illis violatio, ut per Soar. d. sect. 4. n. 26. Sanchez d. c. 8. n. 19.

Doctores quoque sine Magistri, &c.] Ergo non oportet retinere in scholis fuisse munere docendi, sed fuisse etiam in scholis fuisse Academicum gradum obinuerit, ut tenet Soar. d. sect. 4. n. 41. subdem non intelligi idem nomine Magistri & Doctores, sed Magistri nomen ad officium docendi referri, Doctores autem ad gradum. Verum idem importare utramque nomen, argue ita Doctores appellari Magistros docentes, tenet Sanchez d. c. 8. n. 96. hinc inferens huiusmodi Doctores si hinc munere non fungantur, minime incurrere hanc censuram, quamvis Doctores gradu insigniti sint, retinendo in scholis prædictos Religiosos.

Docere, aut in scholis, &c.] Ergo Doctores sine Magistri docentes, quamvis non retineant in suis scholis huiusmodi Religiosos, incurrunt hanc censuram, & è contra si teneant quamvis non doceant, ut per Soar. d. sect. 4. n. 40. & 41. Sanchez d. c. 8. n. 91.

Reuocare.] Est concutere positio sine rogando, siue consulendo, siue defendendo sua auctoritate, & sanoe, vel violentia aliqua, ut bene docent Soar. d. sect. 4. n. 41. Sanchez d. c. 8. n. 97. obsecrantes non dici reuocare, quando adesse sola negatio, id est, non expellere nisi Magister ille esset Rector Vniuersitatis, cui ex officio incumbere expellere.

Scienter.] Ergo excolabit ignorantia quamvis culpabilis sit, ut per Soar. d. sect. 4. n. 19. Sanchez d. c. 8. n. 100. vbi amplius, etiam si sit casualis, & supina, dummodo non affectata, non adeo errata sit, ut possit dici ingens temeritas, Sanchez d. de apost. c. 2. dub. 3. n. 13. Bonac. d. pmulto 6. n. 19.

In gloss. Damisso.] Contra hanc gloss. videtur tendendum Doctores, siue Magistros non incurrere hanc excommunicationem si Religiosus habiet retento Medicinam, vel Leges audiat, ut docent Nam. in man. c. 16. n. 134. Soar. d. sect. 4. n. 36. post Caiet. & Tabien. tenet Sanchez d. c. 8. n. 90. vbi optime declarat Sanchez d. de apostas. c. 2. dub. 2. n. 11.

In gloss. Licentia, in addit. ibi, pro necessitate Monachi monasterium obligari, &c.] Notatur ad hoc, quòd monasterium obligatur ex contractu pro expensis necessariis inito à Religioso existente in scholis, vel in alio negotio extra monasterium ex legitima superioris licentia, ut per Ioan. Andr. num. 4. Archid. num. 5.

Domin. n. 9. & Franc. n. 6. Nanat. comment. 2. de Regul. n. 65. ad fin. Horat. Luc. de princ. scholar. princ. 87. Carol. Tapia in archiepiscopi, C. de Sacros. Eccl. verbo sua, c. 13. num. 67. & 8. Azor. insit. moral. p. 1. lib. 12. c. 11. q. 11. Cessul. q. 446. n. 15.

11 In gloss. Raineri, ibi, quod licet Doctor faciat Monachum habentem domum in extra scholas, &c. Notatur ad hoc, quod Magistri docentes non incidunt excommunicationem, de qua in hoc ext. quavis sciant Religiosos in domo propinqua audire, ut docent in present. Ioan. Andr. in fin. Archid. prope fin. Monach. n. 4. Domin. in §. Doctores. num. 3. & ibi Franc. ad finem, Sanch. de S. m. 95.

12 In ead. gloss. ibi, Quid si Monachus non vult exire scholas, &c. In hac questione plures erant Magistrum posse ac debere vi expellere non in ecclesia, sequuntur Archid. & Ioan. Andr. in fin. V. num. 1. Doctores n. 1. Franc. ead. §. in fin. Attil. de exco. iurisdictionis, casu 54. in fin. Sylvest. ead. verbo 3. casu 26. n. 57. q. 3. Atianen verius videtur non integrum esse Magistro eam vim inferre, nisi Rector de Universitatibus, aut aliunde iurisdictione hoc præstet, quia hoc publicæ potestatis est, quali non longius magister ex solo docendi officio, ut docent Soar. d. secl. 4. n. 40. Sanch. d. c. 8. n. 98.

CAP. Episcopus. III. & ult.

1 **E**piscopus, seu quicumque alius Prelatus, seu clericus habens iurisdictionem temporalem si in sua iurisdictione committatur delictum dignum morte, & ipse deleget, seu iniungat alicui, ut veniorem inquirat, & iustitiam exequatur, si delegatus ad pernam sanguinis processerit, non sit Prelatus, seu clericus irregularis, eo quia licet ille non possit agitare causam sanguinis, tamen in sua iurisdictione temporalis potest illam delegare sine irregularitate. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchor. Domin. Monach. Franch. Viu. in ration. lib. 3. pag. 472. Alagona in compend. pag. 556. remissioe Ximen. in concord. p. 1. & 2.

2 Hanc eandem concl. ex hoc text. desumunt Con. in Clement. si furiosus. p. 2. q. 4. n. 8. & lib. 3. var. c. 20. n. 3. vers. tertio. Henricus in sum. lib. 14. c. 12. §. 6. lib. K. Et. Emman. quest. Regul. tom. 2. q. 62. art. 9. Sayr. in clavi Regia. lib. 7. c. 12. n. 3. & de censur. lib. 6. c. 18. n. 17. Bonacin. de censur. disp. 7. q. 4. puncto 1. num. 25. & 26. Aut in simili tract. par. 7. disp. 5. sect. 2. dub. 4. Molin. de iust. tom. 4. tract. 3. disp. 74. n. 9.

In Librum IV. Sexti Decretalium.

De Sponsalibus, & Matrimoniiis.

TIT. I.

SUMMARY.

- 1 Sponsalia pura, & certa ex consensu valida, licet aliter nulla, inducunt publicam honestatem, qua dirimitur sequentia sponsalia, sed non præcedentia.
- 2 Impedimentum publicæ honestatis non oritur ex sponsalibus incertis.
- 3 Sponsalia incerta non sunt propria, & perfecta sponsalia, sed potius conditionata, ad eligendum scilicet in futurum unum ex illis, quibus sub distinctione facta est promissio.

4 Impedimentum publicæ honestatis oritur ex quibusvisque sponsalibus cum determinata persona initis, quomodo ea irrita essent etiam ratione impotentia, non tamen ex defectu consensus, & n. 5.

6 Consensus defectus ob quem sunt irrita sponsalia, debet esse externus, qualis est in furioso, & infante.

7 Impedimentum publicæ honestatis oritur ex sponsalibus initis cum consanguineo, affine, frigido. Sacris initato. Religioso, aut alio impedimento dirimentis laborante, licet illa irrita sint.

8 Impedimentum publicæ honestatis est perpetuum, nec morte alterius sponsi extinguitur.

9 Matrimonium de presenti si sponsus post sponsalia de futuro cum certa persona, contrahat cum eius consanguinea in gradu prohibito, iudicque consummaverit, cum neutra possit valide illud irritare.

10 Impedimentum publicæ honestatis non inducunt sponsalia conditionalia aut conditionis euentum, & num. 11.

11 Impedimentum publicæ honestatis non contrahitur ex sponsalibus impuberis ante septennium, qua pro filio incunt parentes, nisi expressè, aut tacite impleta autem consenserint.

12 Impedimentum publicæ honestatis oritur ex sponsalibus conditionatis, quando conditio est de præcæto, aut de futuro.

14 Condicio de futuro si sit impossibilis, aut turpis, valde ut non sit contra matrimonium substantiam oritur statim publicæ honestatis impedimentum.

15 Sponsalia conditionata dicuntur sub hoc condicione, si Deo, & Ecclesia placeant.

16 Impedimentum publicæ honestatis non oritur ex sponsalibus sub condicione, etiam que à tunc inest contrahentibus.

CAP. Ex sponsalibus. Vnic.

Bonif. VIII.

IMPEDIMENTUM publicæ honestatis oritur ex sponsalibus puris, & certis, licet illa sponsalia essent nulla ex alio capite, v.g. consanguinitate, affinitate, frigidity, Religionis, seu professionis, non tamen defectu consensus. Item, qui contrahit sponsalia cum vna purè, & determinatè, & postea contrahit cum eiusdem consanguinea, debet accipere primam, quia ex secundis non oritur impedimentum publicæ honestatis contra primam. Colligunt ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchor. Domin. Monach. Franch. Viu. in ration. lib. 4. pag. 21. Alagona in compend. pag. 567. remissioe Casal. in auctor. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Et certis,] Notatur ad hoc, quod ex sponsalibus incertis non oritur impedimentum publicæ honestatis, ut per Sanch. de Matrim. lib. 7. disp. 69. n. 1. Bonacin. in simili tract. q. 3. puncto 10. n. 2. vers. dixit ex sponsalibus certis.

Nam sponsalia incerta non sunt propria, & perfecta sponsalia, sed potius conditionata, ad eligendum scilicet in futurum unum ex illis, quibus sub distinctione facta est promissio, ut per Chamecet. de Matrim. c. 2. dub. 3. & 6. Grotius in simili tract. c. 16. Bonacin. in eod. tract. disp. 1. q. 1. puncto 1. n. 2.

Quomodo non sint nulla, &c.] Ex quibusvisque sponsalibus certis, id est, cum determinata persona initis, & absolutis, hoc est, absque conditione suspendendi, quæ nondum impleta est, contrahitis, quamvis ea irrita essent ex quacunque causa, oritur impedimentum publicæ

De Sponsalibus, & Matrimonii, Tit. I. 247

hæc honestatis, dummodo non esset irrita ex defectu consensu, veluti si contracta essent ab infante, vel furioso, qui consensu incapaces sunt, quia tunc huiusmodi impedimentum minimè oriretur, ac, si ratione impotenter, Ordinis, aut voti, aut alterius impedimenti dicimèntis esset irrita, oriretur utique, vt per Sanch. de matrim. l. 7. disp. 68. n. 5. vbi n. 7. intelligit huc contrahentes scirent, sine ignorarent impedimentum, contra Anchor. hic, n. 5. Verac. in speculo coniug. p. 1. art. 52. concl. 5. & Veg. tom. 2. summa. c. 34. casu 33. ac alios existimantes text. in præsent. intelligi quando contrahentes sciebant impedimentum, secus quando id ignorabant.

5 In gloss. Paris. ibi, *conditionalia non inducunt publicæ honestatis infirmitatem*. Vide infra n. 10. & seq.

6 In gloss. Consensus, ibi, *purè contracta ab infante, vel furioso*. Notatur ad hoc, quòd defectus consensus, ob quem sunt irrita sponsalia, debet esse externus, qualis est in furioso, & infante, vt docent in præsent. Archid. n. 9. Ioan. And. n. 5. Franch. n. 8. ad finem. Domin. in princ. n. 13. Couar. de sponsal. p. 2. c. 6. §. 2. num. 3. Sanch. d. lib. 7. disp. 68. n. 14.

7 In gloss. Dissolendum, ibi, *impedire omnes consanguinitates*, &c. Notatur ad hoc, quòd si consanguineus, affinis, frigidus, Sacris initiatus, Religiosus, aut alio impedimento ditrimènti laborans, sponsalia cum aliqua inest, quauis ea proculs irrita sint, eum tamen habebunt effectum, nempe impedire proprios consanguineos vsque ad quantum gradum, ne possint valide eam feminam ducere propter impedimentum illud publicæ honestatis ex illis sponsalibus irritis conuersum, vt per Sanch. d. lib. 7. disp. 68. n. 6. subdens non esse audiendum Cald. in cap. ad audiendum, sup. hoc rit. dum negat sponsalia à Monacho inita hoc impedimentum producere, eo quòd hic nec velle, nec velle habet, cap. si Religiosus, de elect. in 6.

8 In gloss. Publica, ibi, *ex quo consanguinitas meus vincitur, vel mortuus, &c.* Ego hoc impedimentum publicæ honestatis est perpetuum, itat nec morte alterius sponsi extinguatur, vt docent in præsent. Ioan. And. n. 5. Franch. n. 6. & Domin. in fine principij. Gac. in repet. cap. ad limina 30. q. 1. §. 4. q. 201. n. 486. Fe. Erman. in summa. l. c. 234. n. 1. Sanch. d. lib. 7. disp. 68. num. 20.

9 In gloss. Idem fecit, ibi, *vnde aduertit si cum prima contraxerit*, &c. Notatur ad hoc, quòd si post sponsalia de futuro cum certa persona contrahat sponsus matrimonium de presenti cum secunda consanguinea in prohibito gradu, illudque consummauerit, cum neutra possit valide illud inire, non cum priori ob impedimentum affinitatis coniugens ex copula cum eius consanguinea in gradu prohibito habita; non cum posteriori propter impedimentum publicæ honestatis ex sponsalibus valide contractis cum prædicta eius consanguinea, vt per Nauar. in man. c. 22. n. 57. Ladon. Lop. in instrum. Consuet. p. 2. vbi de matrim. c. 50. fol. 1147. Sanch. d. lib. 7. disp. 68. n. 24.

§. Ille verò.

10 Sponsalia contrahens cum aliqua sub conditione, & ante implendam conditionem contrahit sponsalia de presenti cum consanguinea primæ, est matrimonium cum secunda, quia ex sponsalibus conditionalibus non nascitur impedimentum publicæ honestatis. Colligunt Doctores in princ. text. citati.

11 Hanc eandem concl. ex hoc text. desumunt Barthol. de Leleima de matrim. dub. 43. concl. 2. Fe. Erman. in summa. tom. 1. c. 234. concl. 3. n. 1. in fine. Sanch. de matrim. lib. 7. disp. 69. n. 2. Gac. eod. tract. s. 103. n. 19. & 20.

Bonac. in simili tract. q. 1. punct. 11. n. 5. Valer. Reginald. in praxi forei parisi. lib. 32. n. 129. ego ipse de offic. & potest. Episcop. p. 1. alleg. 51. n. 185.

Vnde Henric. in summa. lib. 12. c. 104. 2. lit. D. docet ex sponsalibus impuberis ante septennium, quæ pro filio inuenti parentes, non contrahi impedimentum nisi expressè, aut tacitè impleta ætate consenserit, vel nisi iam discreti præsentis sunt absque contraditione, vel ablenes dum id sciunt consenserint exteriori signo.

Ante conditionem extantem.] Intellige igitur quando conditio est de futuro, si enim sit conditio de presenti, aut de præterito, orietur statim impedimentum publicæ honestatis, si ex conditione veræ sint, quia quando conditio est de presenti, aut præterito, & est veræ, iam extat, nec consensum suspendit, ac proinde sunt veræ, & absoluta sponsalia, vt per Couar. de sponsal. p. 2. c. 6. §. 2. num. 17. Gac. in repet. cap. ad limina 3. q. 1. §. 4. q. 203. n. 486. Amon. Cuch. in lit. maior. lib. 3. tit. 10. n. 5. Sanch. d. lib. 7. disp. 69. n. 4.

In gloss. Conditionis, ibi, & intellige de conditione honestæ, &c. Notatur ad hoc, quòd si conditio de futuro sit impossibilis, aut turpis, taliter vt non sit contra matrimonij substantiam, orietur statim publicæ honestatis impedimentum, quia cum ea conditio habeatur pro non adiecta, manent sponsalia omnino absoluta, ita post multos à se relatos docet Sanch. d. lib. 7. disp. 69. num. 6. vbi num. 7. subdit quòd nihil tectet si adiciantur tales conditiones impossibiles, aut turpes ioco, & absque consensu interno absoluto, nisi locus ille patens sit, aut defectus consensus.

In ead. gloss. ibi, *Quòd si quis tali conditione*, &c. Notatur ad hoc, quòd sunt sponsalia conditionalia contracta sub hac conditione, si Deo, & Ecclesie placeat, atque ita reperto impedimento, ob quod ea sponsalia sunt nulla, non oritur publicæ honestatis infirmitas, vt per Sanch. eod. tract. de matrim. lib. 5. disp. 1. num. 8.

In ead. gloss. ibi, *Conditiones enim tacite*, &c. Notatur ad hoc, quòd publicæ honestatis impedimentum non oritur ex sponsalibus sub conditione, etiam quæ à interuentu, contractis, vt per Couar. de sponsal. p. 2. c. 6. §. 2. num. 4.

De Desponsatione impuberum,

TIT. II.

S Y M M A R I U M.

1 Sponsalia impuberum infantum, vel alterius tantum per superuenientiam maioris ætatis non validantur, nec publicam honestatem inducunt, nisi fuerint ratificata tacitè, vel expressè, & n. 2.

3 Sponsalia ante septennium completum non contrahuntur.

4 Impedimentum publicæ honestatis non oritur ex multis minoribus septem annorum.

5 Sponsalia per verba de presenti contracta inter impuberem, & puberem, vel inter impuberes non praxim potestati valent, vt sponsalia de futuro, & inducunt publicam honestatem.

6 Matrimonium contractum inter impuberes per verba de presenti non valet in vim matrimonij, sed tantum in vim sponsalium de futuro.

7 Sponsalia de futuro iuxta interpretationem in matrimonium

nim transeunt quando aetate perfecta superuenit copula, vel alio modo copula adqueant, secundum de iure Concil. Triad.

- 8 Potentia impuberis ad copulam probatur si femina impubes ab alio fuerit cognita, vel puer impubes aliam feminam cognouerit.
- 9 Sponsalia pro absentibus filiis non tenent nisi ipsis presentibus, vel nisi approbuerint tacite, vel expresse ex post facto.
- 10 Sponsalia contracta per parentes pro filiis presentibus, & tacentibus valida sunt.
- 11 Sponsalia si parentes contrahant pro filiis absentibus, vel infansibus, qui capaces non sunt, satis non est si postmodum noverint, & tacenda non reclamauerint, nisi certiores facti tacite, vel expresse ratificauerint.
- 12 Sponsalia si quis contrahat per extraneum, non sufficit presentia, & taciturnitas, sed desideratur aliud signum consensum internum exprimens, ut illa valeant.

C A P. Si infantes Vnic.

Bonif. VIII.

VANDO infantes duo, vel unus saltem minor septennio contrahunt sponsalia, sunt nulla, & quamvis deinde veniant ad aetatem non conualescunt, nec inducunt impedimentum publicae honestatis, nisi septennio evadit cognoscatur de novo consensisse expresse, vel tacite, veluti verbo, seu facto, aut cohabitatione. Colligunt ex Ordinariis. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Domin. Monach. Franch. Viuian. in ration. lib. 4. pag. 32. Alagona in consensu. pag. 571. remissus Casal. in anno. & Ximen. in concord. p. 1. c. 2.

- 1 Hanc eandem conclusionem ex hoc text. desumunt Franch. Molin. de ritu nupt. lib. 1. comp. 1. 4. Sanch. de matrim. lib. 1. disp. 16. num. 5. vbi n. 6. subdit quod facto censetur ratificare, ut quia post septennium simul iacent, vel se osculantur vel sponsi, aut si alter alterius domum petat, vel mitat marmicola a sponsi mietu confecta; additque tacite ratificationis etiam signum esse si adveniente legitima aetate contrahentes mutuum habeant habitationem in domo viti, vel mulieris, vel consuecunt.

- 2 Maior septennio, &c.] Ergo ante septennium completum non contrahunt sponsalia, ut per Greg. l. 3. verbo scite aetate, tit. 1. p. 4. Couar. de sponsalib. p. 1. c. 1. n. 2. Henric. in summ. lib. 11. c. 13. 4. §. lit. I. Mandol. de aetate minori, c. 1. 4. num. 1. Sanch. de matrim. lib. 1. disp. 16. n. 2.

- 4 Et alter minor, &c.] Notatur ad hoc, quod ex sponsalibus contractis cum puella minore scilicet in anteriorum non oritur impedimentum publicae honestatis, ut per Veracroc in specul. coniug. p. 1. art. 52. vers. secunda conclusio, Steph. de Gaet. in repet. cap. ad lumen 30. q. 1. §. 4. ex u. 463. Cened. ad Decret. collect. 19. n. 3.

§. Idem quoque.

- 5 Sponsalia per verba de presenti contracta inter impuberem, & puberem, vel inter impuberes non proximis pubertati, valent ut sponsalia de futuro, nec in matrimonium transeunt sed sola persequantia aetatis, nisi aliter approbentur, inducunt tamen publicam honestatem. Colligunt Doctores in princ. text. citati.
- 6 In matrimonium non transeunt de presenti, &c.] No-

tatur ad hoc, quod matrimonium contractum inter impuberes per verba de presenti non valet in vim martubonij, sed tantum in vim spoliatorum de futuro, ut per Couar. de sponsal. p. 1. c. 1. §. 4. num. 1. cum seq. q. 10. deest. 2. 2. n. 17. Et Emman. in summ. 12. n. 1. c. 12. O. n. 2. Petre. l. 1. vers. dicitur, tit. 1. lib. 5. Ordinem. Spin. in speculo testam. gloss. 1. 1. p. 1. n. 78. Henric. in summ. lib. 11. c. 13. §. 2. & 6. §. 3. 4. Cald. Petre. de empt. & vend. c. 3. n. 10. Sanch. de matrim. lib. 1. disp. 21. n. 2. Fr. Molin. de ritu nupt. lib. 1. comp. 11. n. 17.

Nisi per carnis copulam, &c.] Notatur ad hoc, quod sponsalia de futuro iuris interpretatione in matrimonium transeunt quando aetate perfecta superuenit copula, vel alius modus, scilicet copula adqueant, ut per Roin. cons. 203. lib. 1. Couar. d. p. 1. c. 1. §. 4. n. 1. Mascard. de probat. concl. 1029. n. 1. & 4. Menoch. de praes. lib. 1. praes. 1. n. 60. cum seq. Spin. d. gloss. 1. 1. num. 6. 1. ad med. Franc. Molin. d. lib. 1. comp. 11. n. 28. & comp. 1. 4. n. 11. vbi n. 18. declarat primò, ut procedat quoties signa illa fuerint emissa aetate iam perfecta, secus imperfecta, etsi proxima pubertati, & licet malitia aetatem suppleret, & n. 42. declarat secundò quando sponsalia fuerint contracta à minoribus septennio, nam hac adveniente maiori aetate ex signis anterioribus non transeunt in matrimonium, & n. 43. declarat tertio, ut hæc procedant aetate iure veteri, secus inspecto novo Concil. Triad. nam licet impuberes sponsalia in eum modum contraherent, licet etiam consensum tunc coram Parocho, & duobus, vel tribus testibus iuxta S. Concilij decretum interponerent, adhuc adveniente pubertate, sequuta copula, & aliis signis non esset verum matrimonium nisi per verba de presenti denuo contraherent, & mutuum consensum ostenderent coram Parocho, & testibus.

In gloss. Supplebar, ibi, quid si puer minor, &c. Notatur ad hoc, quod satis probatur potentia impuberis ad copulam si femina impubes ab alio fuerit cognita, vel puer impubes aliam feminam cognoverit, ut per Sanch. de matrim. lib. 7. dub. 10. 4. n. 25.

§. Porro.

Sponsalia pro absentibus filiis non tenent, nisi ipsis presentibus, vel nisi approbaverint tacite, vel expresse ex post facto. Colligunt Doctores in princ. text. citati.

Si si presentes fuerint, &c.] Notatur ad hoc, quod sponsalia contracta per parentes pro filiis presentibus, & tacentibus valida sunt, ut per Villalob. cum opin. lit. M. n. 60. Nauar. in man. c. 12. n. 58. Azor. iust. moral. p. 1. lib. 1. c. 4. vers. filij. Sanch. de matrim. lib. 1. disp. 23. n. 3. vbi n. 4. post Brunel. de sponsalib. Felin. & Verac. limitat nisi filius metu reverentiae parentum taceat, & faciat quae elegantur tradit idem Sanch. eod. tract. de matrim. lib. 4. disp. 9. n. 1.

Post secentes ratificaverint tacite, vel expresse, &c.] It. Ergo quando parentes contrahunt sponsalia pro filiis absentibus, vel infansibus, qui capaces non sunt, satis non est si postmodum noverint, vel facti sunt doli capaces, idque notarunt, taceant non reclamantes, quia text. in presenti, manifeste constituit differentiam inter sponsalia à parentibus nomine filiorum presentium, & tacentium contracta, quo casu dicit valere si non contraxerint; & inter contra acta filiis absentibus, quo casu dicit non valere nisi certiores facti ratificaverint tacite, vel expresse; ergo in hoc casu ultra tacentiam petit alia expresse, aut tacita signa consensu; quare ita docent in presenti, Ioan. Andr. n. 2. Domin. & Franch. n. 4. Brunel. de sponsalib. concl. 1. 1. num. vnic. Veg. lib. 6. summ. c. 31. Sanch. d. lib. 1. disp. 24. n. 16. vers.

versuerunt, subdus in fine, in hoc casu nullum esse discrimen sine parentibus contrahant pro filiis, sine extraneis. Quicquid teneant hic in hoc. Anch. n. 3. Henricus in sum. lib. 1. c. 1. §. 5. Fr. Emman. in sum. rom. 1. c. 2. §. 4. n. 1. & alij per Sanch. ubi supra citati.

- 12 In gloss. Sponsalia, ibi, sed verius videtur quod dicit Host. &c. Tene hanc gl. non esse speciale dum parentes pro filiis contrahunt, ut sufficiat presentia, & taciturnitas, sed idem dicendum esse de quocunque extraneo, sequuntur Domin. hic in fine, Fr. Emman. d. c. 2. §. 4. n. 4. Contrarium tamen multo probabilior est, videlicet speciale esse in parentibus, unde si alij respondent, desiderabitur aliud signum consensum internum exprimens, ut valeant sponsalia, quia in hoc text. tanquam quid speciale hoc de parentibus statuitur, ut docent in *propositis* Archid. prope fin. Ioan. Aude. in fine, Franch. in hoc §. n. 3. & 4. & Anch. n. 3. Greg. l. 1. v. verbo nolas pueri tu. l. p. 4. Matien. in rub. tit. 1. gloss. 1. n. 2. §. 2. & 2. §. 1. non recip. Sanch. d. l. 1. disp. 2. §. 1. num. 7. Franch. Molin. d. lib. 1. comp. par. 1. n. 38.

De Cognatione spirituali.

TIT. IV.

S Y M M A R I U M.

- 1 Cognatio spiritualis contrahitur inter baptizatum, & levantem, filius, & uxorem levantis ante carnaliter cognitam, & suscipientem ac patrem, & matrem suscepi, & similiter de baptizante.
- 2 Doctores referuntur agentes de materia Conc. Trid. sess. 24. de reform. Matrim. c. 2.
- 3 Cognatio spiritualis non contrahitur inter ipsosmet patris.
- 4 Cognatio spiritualis contrahitur a viro non transfunditur in uxorem, nec e contra.
- 5 Vir & uxor minime peccant suscipientes alienum puerum in Baptismo.
- 6 Cognatio spiritualis contrahitur inter suscipientes, & parentes carnaliter suscepti, non vero adoptantes.
- 7 Cognationem spirituales non contrahit suscipiens in Baptismo non solemnem.
- 8 Cognationem spirituales non contrahit suscipiens in Ecclesia, ubi servati fuerint solemnitates, domi baptizatum.
- 9 Baptizans etiam laici in extremo necessitatis articulo contrahit cognationem perfectam spirituales dirimentem subsequens matrimonium.
- 10 Confirmatio frontis inducit spirituales cognationem sicut Baptismus.

CAP. Ne dum. I.

Bonif. VIII.

1 **I**Ntra baptismum, ac suscipientem, ipsiusque filios, & uxorem ante susceptionem carnaliter cognitam, & inter suscipientem, patremque baptizati, ac matrem, & impedimentum dirimentem contrahendum, & contractum, eisdem modis contrahitur cognatio spiritualis in Confirmatione. Colligant ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Ioan. Andr. Gemin. Anch. Domin. Monach. Franch. Viu. in ration. lib. 4. pag. 68. Alagona in compend. pag. 184.

2 Innouatur a Concil. Trid. sess. 24. de reform. matris.

c. 1. in hac verba, *statuit ut unus tantum sine viro, sine muliere iuxta sacrosanctum Canonem infans, vel ad summum unus, & una baptizatus de Baptismo suscipiant, inter quos, ac baptizatum, & illius patrem, & matrem, necnon inter baptizantem, & baptizatum, baptizati patrem ac matrem, tantum spiritualis cognatio contrahatur.* Haec nos Concil. super cuius declaratione Pius V. in sua Constit. incip. *Cum illius vicem*, sub dat. Roma 4. Kalend. Decemb. 1566. Accutus, & declaratus nullum amplius impedimentum ratione cognationis huiusmodi subesse quomvis inter matrem, vel uxorem suscipientis, & baptizatum, baptizati patrem, & matrem, & quicunque alias personas, tam ex parte suscipientis, quam baptizantis, & baptizati in Concil. Trid. nominatim non expressas matrimonium liberè, & licitè contrahi possit. Unde Sacra Concil. Trid. Congregatio censuit liberè, & licitè posse matrimonium fieri inter personas nominatim non expressas in d. c. 2. eiusdem Concilii, ut refert Armendar. in addit. ad recopil. legum Novarre, lib. 4. tit. 5. l. 1. de matris. n. 8.

Cognatio igitur spiritualis non contrahitur inter ipsosmet patris, ut docent Lopez in *instru. Conf. p. 2. c. 1. de matris. col. 2. Galleg. de cognat. spiritualis. q. 2. num. 8. Veg. tom. 1. sum. d. c. 5. casu 40. Gallet. in notitia casuum Conscientia, verbo *Admirationem*, pag. 165. col. 12. Sanch. de matris. lib. 7. disp. 54. n. 12. Valer. Reginald. d. n. 149. Aegid. de Coniex. tom. 2. disp. 52. n. 24. vers. *inter feminam*, Armendar. d. l. 1. de matris. n. 84. ego ipse de officio, & potest. Episcopi. p. 2. alleg. 30. n. 55.*

Nec etiam contrahit a viro eo quod aliquem tenerit in Baptismo, vel Confirmatione transfunditur in uxorem, vel e contra ut per Petr. de Ledefm. Soar. Fr. Emman. & alios tenet Sanch. d. lib. 7. disp. 54. n. 1. Henricus in sum. lib. 1. c. 1. §. 2. Valer. Reginald. d. lib. 3. t. n. 149. Aegid. de Coniex. tom. 2. disp. 52. n. 24. vers. *inter feminam*, Armendar. d. l. 1. de matris. n. 84. ego ipse d. alleg. 30. n. 56. Ex quibus colligitur vicem, & uxorem minime peccate suscipientes alienum puerum in Baptismo, ut tradunt Nane. in men. c. 22. n. 39. Armendar. d. n. 84. Sanch. d. lib. 7. disp. 57. n. 5. Bonacin. d. 5. n. 5. ego ipse d. alleg. 30. n. 57. potest enim patris contrahere matrimonium cum ea, cum qua simul alienum filium suscepit, ut declarat sanct. mem. Pius V. in d. Constit. incip. *Cum illius vicem*, ut refertur Sanch. d. lib. 7. disp. 54. n. 12. & Bonacin. d. 5. n. 6.

Patrumque baptizati, ac matrem, &c. Intelligit carnaliter, ut tradunt Galleg. de cognat. spiritualis, cap. 7. n. 12. Sanch. d. lib. 7. disp. 54. num. 16. Valer. Reginald. d. lib. 3. t. n. 150. vers. *ceterum*, ego ipse d. allegat. 30. num. 54.

Qui eandem suscepit de Baptismo, &c. Intelligit si 7 solemniter sit, quia cum adhibere solentur nullam cognationem spirituales contrahere cum ipso baptizato, vel cum suis parentibus, docent Nam. in men. cap. 22. n. 40. Petr. de Ledefm. in sum. p. 1. ubi de Baptismo, c. 3. concl. 4. dub. 2. Bonac. d. 3. t. n. 9. Sanch. d. lib. 7. disp. 10. n. 13. Valer. Reginald. d. lib. 3. t. n. 154. vers. *secundum*, Armendar. d. l. 1. de matris. n. 81. Ioan. Valer. de differentiis inter vitum, qui servat, verbo *Baptismus*, diff. 2. n. 2.

- 9 *Sunt etiam de baptizante confenda.* Baptizans etiam laicus in extremo necesse sit articulo contrahit cognationem perfectam spirituales dirimentem sublequens matrimonium cum baptizato, eisque parentibus, ut docent Comar. de sponsalib. p. 2. c. 6. §. 4. num. 4. Nam. in man. c. 16. n. 14. in fine, & c. 22. n. 4. in fine, & conf. §. 3. n. 2. sub tit. de sponsalib. in antiquis aliis conf. §. n. 2. de cognat. spiritual. in minor. Matien. ad rubr. 1. gloss. 1. n. 170. lib. 5. nona recep. Sanch. d. lib. 7. diff. 6. 2. n. 10.

§. Ex Confirmatione.

- 10 Confirmatio frontis in locis spirituales cognationem sicut Baptismus. Colligunt Doctores in principio text. citati.

Innotat ad Concil. Trid. sess. 24. de reformat. matrim. c. 2. ubi in hac verba: *Ex quoque cognatio, quae ex Confirmatione contrahitur confirmacionem, & confirmacionem, illiusque parentem, & matrem, ac tenentem non egrediatur;* & ita docent Sanch. d. lib. 7. diff. 57. num. 9. Rebel. de obligat. in fine, p. 2. lib. 3. §. 6. num. 6. ad finem, Bonacio. de matrim. q. 5. puncto 5. §. 1. n. 11. Piasce. in praxi Episcop. p. 1. c. 1. n. 4. in fine, pag. 73. Fernand. in examinis Theologiae moralis, p. 3. c. 3. §. 6.

SYMMARIUM.

- 1 Cognationem per catechismum contrahit impedire matrimonium, sed non dirimit, & c. n. 2.
2 Catechismi impedimentum prorsus sublatum est per Concil. Trid. sess. 24. de reformat. matrim. c. 2. in fine.

CAP. Per catechismum. II.

- 1 Cognatio contrahita per catechismum impedit matrimonium contrahendum, sed non dirimit contractum. Colligitur ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Domin. Monach. Franc. Viti. in ration. lib. 4. pag. 69. Alagona in compend. pag. 58 §. remissive Ximen. in concord. p. 1. & 2.

- 2 Hanc eandem concl. firmat Sanch. de Matrim. lib. 7. diff. 10. §. 1. num. 2. ubi n. 7. ampliat etiam si catechismus Baptismo prorsus sit respondens ad hunc text. dum habet ibi: *Per catechismum, qui procedit Baptismo, ut intelligatur frequentius vltus gratia.*

- 3 Verum autem hoc catechismi impedimentum sublatum sit prorsus per Concil. Trident. sess. 24. de reformat. matrim. c. 2. in fine, poterat dubitari, sed omnino sublatum esse tenent plures quos refert, & sequitur Sanch. d. lib. 7. diff. 10. n. 1. 2. quibus addo Valer. Reginald. in praxi feri puenient. lib. 3. n. 190. Rebel. de obligat. in fine, p. 2. lib. 3. §. 1. n. 10. cum seqq. Gutier. de matrim. c. 34. per totam, Bonac. in simili tract. §. 3. puncto 5. §. 2. n. 3. Molfes. in summa Theologiae moralis tract. 4. c. 10. n. 1. 2. Iac. Ioan. Valer. de differenti. inter utrumque forum, verbo Baptismus, diff. 2. n. 2. cum seqq.

SYMMARIUM.

- 1 Vnus tantum intrinsece debet in leuissime infantis de sacra fonte, vel chrismationis frontis, tamen si plures intrinsece, cognationem carnaliter spirituales, & ex aliis Sacramentis cognatio non contrahitur.
2 Concil. Trid. decretum hac de re editum refertur.
3 Patris designare ad parentes pertinet, vel illis non designantibus ad Parochos.

- 4 Patris plures quando designantur a parentibus, an & quando cognationem spirituales contrahant, ostenditur.

- 5 Parochus si non admittat designatum a parentibus baptizandi, sed alium casu in Ecclesia ingrediens item vocauerit, cum ex spiritualis contrahatur cognatio.

- 6 Cognationem non contrahitur deficiente confirmacione.

- 7 Filium Confessionis spirituales carnaliter cognoscentem, debet hoc in Confessione derogare, quia est circumstantia necessario consistenda.

CAP. Quamvis. III. & vlt.

Quamvis vnus solus vir, vel vna mulier debeant accedere ad suscipiendum in Baptismo, vel Confirmatione, si tamen plures accedant, eodem modo contrahitur cognatio spiritualis. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Domin. Monach. Franc. Viti. in ration. lib. 4. pag. 69. Alagona in compend. pag. 58 §. remissive Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Innotat ad Concil. Trid. sess. 24. de reformat. matrim. c. 2. in hac verba: *Parochus autem ad Baptismum conferendum accedat, diligenter ab eis, ad quos spectabit, sciscitetur quem vel quos elegerint, ut baptizatum de sacro fonte suscipiant, & cum vel eis tantum ad idem suscipiendum admittat, & in libro ecclesie nomina describat, dederitque cor quam cognationem contraxerit ut ignorancia vlla excusari valeant. Quid si alij ultra designatus baptizatum tetigerint cognationem spirituales nullo pacto contrahant, Constituantibus in contrarium facientibus non obstantibus.* Hactenus Concil.

Ad parentes igitur pertinere patris designare, vel illis non designantibus ad Parochos, adherent Possemin de officio Curati, cap. 6. n. 11. Bonac. de matrim. q. 3. puncto 5. §. 4. n. 17. ego ipse de officio & potestate Episcopi. p. 2. alleg. 10. n. 46. Si vero nullus specialem designatus est patris ex negligentia, aut obliuione parentem, seu Parochi, & multi simul tenendo tangerent baptismum, aut de fonte ij æque susceperent, omnes fieri cognatos resoluit Nanz. man. 22. n. 39. Iacob. de Grass. in aureis decis. p. 1. lib. 1. c. 8. §. 1. n. 4. Pet. de Ledesma de matrim. q. 56. art. 3. vers. alij aliud dubium annexum, in summa p. 1. de Sacram. ubi de Sacramentis Matrim. cap. 17. concl. 6. dub. 1. Vinald. in concord. canon. p. 1. ubi de impedim. matrim. n. 5. vers. cognatio spiritualis, Henric. in summa. l. 1. c. 1. §. 1. Aegid. de Coniunct. rem. 2. q. 12. num. 37. Rebel. de obligat. in fine, p. 2. lib. 3. §. 6. n. 5. & in app. ad lib. 4. num. 95. Valer. Reginald. in praxi feri puenient. lib. 3. n. 152. vers. secunda, Bonac. in d. §. 2. n. 24. ego ipse d. alleg. 10. n. 48. Sanch. d. lib. 7. diff. 57. num. 12. Gutier. de matrim. c. 100. n. 7.

Quando plures designati a parentibus, vel ab aliis eam infantis habentibus tangerent, omnes contrahunt cognationem modo tangerent simul; si vero tangerent successiuè solum primum, qui baptizatum suscipit, vel ad summum duos, si fuerint masculus, & femina, contrahere cognationem asserunt Aegid. de Coniunct. d. q. 12. n. 39. Valer. Reginald. d. lib. 3. num. 152. Sanch. d. lib. 7. diff. 57. n. 14. Bonac. d. §. 2. n. 25. ubi n. 16. dicunt, quid quando plures designati sunt a parentibus, sed Parochus admittit vnum, & vnam tantum, cognatio contrahitur tantummodo ab eis, qui fuerunt a Parocho admissi, & n. 27. tenet cognationem contrahi a designatis a parentibus, non vero a ceteris, qui fuerunt admissi a Parocho, quando parentes designauerunt tantummodo duos, sed Parochos plures admittit, & num. 28. resoluit cognationem contrahi a designatis a parentibus, quamvis suscipiat puerum contra Parochi voluntatem, & n. 30. affectat cum, qui tangit baptismum cum

De Accusationibus, Inquisit. &c. Tit. I. 251

eum non sit designatus a parentibus, vel saltem a Parocho, quando i archos potest designare, non contrahere cognationem si alium alij designati a Parocho, vel a parentibus.

5 Si Parochus non admittat designatum a parentibus baptizandi, & alium casu in Ecclesiam ingredientem vocaverit, ut baptizatum puerum susciperet, ac tangere, cum eo spiritalem contrahi cognationem asseruat Ludon. *Beia respons. casuum Confessionis p. 2. casu 4. vers. alteram*, ubi a principio illius casus probare intendit Parochum in hoc euentu peccare mortaliter.

6 Requiritur semper contractus, traut eo deficiente compaternitas, non contrahatur: qui enim tantummodo afflitt baptizato, vel confirmato, ipsamque non tangit, vel tangit tantum extremitate digiti, non contrahi cognationem, eo quod verè non dicat tenere, vel suscipere, docent Henric. lib. 12. c. 11. §. 3. Vorrall. *decis. 164. p. 1.* Valer. Reginald. d. lib. 3. m. 151. Sanch. d. lib. 7. disp. 36. n. 1. Bonac. d. §. 2. n. 14. Marian. Antonin. *var. resolut. lib. 1. resolut. fin. casu 33.* Atmendat. *in adulter ad exp. legum Natara lib. 4. tit. 15. d. 1. de matrim. n. 8.* egoiple d. *ad leg. 30. n. 47.*

7 Ex donatione verè aliorum Sacramentorum, &c.] Ergo non est cui accedere ad filium Confessionis, sit ei constantia necessarii confitenda, vt tenent Emmann. *sa verbo Confessio n. 26.* & Petr. de Ledesma *de matrim. q. 36. art. 1. dub. ult. col. antepen.* Vtò hanc circumstantiam esse necessariam in Confessione detegendam tenent Fr. Emmann. *in summ. tom. 1. c. 209. n. 1.* Henric. lib. 11. n. 1. Sanch. d. lib. 7. disp. 35. n. 1. ubi n. 3. respondet ad hunc text. quod licet huiusmodi cognitio in hoc casu non contraheretur, sufficeret tamen specialiter hoc prohiberi in reuerentiam Sacramenti.

In Librum V. Sexti Decretalium.

De Accusationibus, Inquisitionibus, & Denuntiationibus.

TIT. I.

SVM MARIVM.

1 Confessus postquam aliquis est certa crimina coram iudice inquirente, non potest se excusare dicendo, quod non fuit diffamatus in illis, vel quod index non tradidit capitula super quibus erat inquirendum, sed condemnandum est.

2 Index potest procedere contra confesum proprium crimen.

3 Confessus sponte facta absque tormentis, vel tormentorum metu etiam nullis indicibus precedentibus, vel non data indiciorum copia probat.

CAP. Postquam. I. Bonif. VIII.

POSTQUAM aliquis est confessus certa crimina coram iudice inquirente, non potest se excusare dicendo, quod non fuit diffamatus in illis, vel quod index non tradidit capitula super quibus erat inquirendum, sed condemnabitur. Colligunt ex Ordin. Abb. Gemin. Ioan. Andr. Anehar. Domin. Monach. Franch. Viuin. *in ration. lib. 3. pag. 20.* Alagona *in compend. pag. 613.* remissive Calal. *in annot. & Ximenes in concord. p. 6. c. 2.*

Eadem crimina fuisse confessus, &c.] Ergo potest index procedere contra confesum proprium crimen, vt per Sayr. *in cloni Regia lib. 11. c. 11. n. 15.* Nam confessio sponte facta absque tormentis, vel tormentorum metu, etiam nullis indicibus precedenibus, vel non data indiciorum copia probat, & sufficit sine iurisdictione ad eodemmandum consentientem, vt per Viuin. *tom. 1. commun. opus lib. 7. tit. 19. n. 62. pag. 290.* Mascard. *de probatio. concl. 333. n. 34.*

SVM MARIVM.

- 1 Inquisitio facta super veritate criminum omnia inquisitione infamia valet si rem praesens tacuit.
- 2 Inquisitio tunc valet, & tenet quando sit parte praesente, & non opponente de precedenti infamia.
- 3 Praesentia & tacuit in iudicialibus confessorie censetur eorum in sola praedicialibus.
- 4 Inquisitio quando formatur ex Motu proprio Principis uen ad postulationem partis, nullis precedentibus indicibus formari potest.

CAP. Si is, cui. II. & vlt.

Iudex quando omittit inquisitione infamiae inquitit de criminibus coram reo praesente, & tacente, non potest amplius in pugnariis processibus ex eo, quod prius non fuit quantum de infamia. Colligunt ex Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anehar. Domin. Monach. Franch. Viuin. *in ration. lib. 3. pag. 21.* Alagona *in compend. pag. 613.*

Te praesente, nec reclamante, &c.] Notatur ad hoc, quod inquisitio tunc valet, & tenet quando sit parte praesente, & non opponente de precedenti infamia, vt per Duenn. *reg. 298. vers. limita primò.*

Notatur etiam ad hoc, quod in iudicialibus praesentis, & tacens consentire censetur etiam in sibi praedicialibus, vt per Tiracq. *de iure mariti gloss. 7. n. 37.* D. Barbos. *in l. diuortio §. ob donationem n. 14. §. solate matrem.*

In gloss. Fnerat, ibi, quia si Papa proprio Motu, &c. 4 Notatur ad hoc, quod quando inquisitio formatur ex Motu proprio Principis non ad postulationem partis, nullis precedentibus indicibus, talis inquisitio formati potest, vt per Duenn. *reg. 298. vers. limita septimò.* Facin. *in practi criminis p. 1. q. 1. n. 42.*

De Hæreticis.

TIT. II.

SVM MARIVM.

1 Clericum in quibuscunque sacris Ordinibus constitutum propter crimen hæresis solus eius Episcopus degradare potest.

2 Decretum Concil. Trid. hoc de re agens refertur.

3 Episcopi dundecim si degradabatur Episcopus, sex si Presbyter, tres si Diaconus, vel Subdiaconus etiam in degradationibus à Communi requirebantur.

4 Episcopus proprius hodie solus per se ipsum potest ad altitudinem clericis in sacris degradatione procedere.

5 Episcopus electus, & confirmatus ante consecrationem non potest clericum actualiter degradare.

6 Prelati Religiosorum non habent facultatem depouendi, vel degradandi suos subditos, nisi illis concessum sit per privilegium, vel consuetudinem à Romano Pont. toleratam.

CAP.

LERICVS in sacris quando pro crimine heresis est tradendus brachio seculari, vel perpetuo murandus, sufficit solas eius Episcopos ad eum degradandum, conuocatis Abbatibus, & aliis Prelatis, & Religiosis, ac personis literatis huius Ecclesie, si ita expedire iudicauerit. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Atebid. Ioan. Andre. Gemin. Anch. Domin. Monach. Franc. Vin. in ration. lib. 1. pag. 84. Alagona in compend. pag. 643. et multis Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Hodie super hoc obseruabitur nona dispositio Concilii. Trid. sess. 1. 2. de reform. c. 4. in hac verba: *Proprietas finitur, & decretis Episcopo per se, seu illius Vicarium in spiritualibus generalem contra clericum in sacris etiam Presbyteratum Ordinem constitutum etiam ad illum condemnationem, necnon verba depositionem, & per se ipsum etiam ad actum, atque solemnem degradationem ad ipsi Ordinem, & gradibus Ecclesiasticis in casibus, in quibus aliorum Episcoporum presentia numero à Canonibus prescripto requiritur, etiam absque illis procedere liceat, adhibitis tamen & in hoc sibi assistentibus eisdem Abbatibus usque Adite, & Baculis ex privilegio Apost. habentibus, & si in ciuitate, aut diocesi reperiuntur, & commode interesse possint, aliquos alios personarum in Ecclesiastica dignitate constitutarum, quae auctoritate, ac iuris sententia commendabiles existant. Haec omnia Concilii.*

Episcoporum numerus, &c. Videlicet duodecim Episcopi in degradetur Episcopos, sex in degradatur Presbyteros, tres in Diaconos, vel Subdiaconos, vt ex cap. si quis ruidus, &c. Felix. 1. 5. q. 7. tradunt Salzed ad Bernard. in pract. 1. 43. vers. non tamen, ad finem, Mar. Alter. de censur. tom. 2. disp. 2. c. 7. a princip. Bell. de iur. clericali, p. 1. tit. de saure clericali personali, §. 19. n. 7. Pisec. in pract. Episcop. p. 2. c. 4. m. 9. in fine, ego ipse de officio. & potest. Episcop. p. 3. alleg. 110. n. 21.

Sum solus possit Episcopum degradare.] Notatur ad hoc, quod solus proprius Episcopos per se ipsum potest ad actum clericum in sacris degradatione procedere, vt per Spin. in speculo reformationis gloss. 1. 2. rub. n. 47. Hentia, in summa. lib. 1. c. 4. §. 5. Soar. de censur. disp. 30. sess. 1. m. 19. Anil. eod. tract. p. 1. disp. 1. dub. 1. comel. 2. Sayz. in summis tract. lib. 5. cap. 2. o. n. 18. Franc. Leo in rescripto suo Ecclesiast. p. 3. c. 4. n. 47. & 48. Aldrete de Relig. disciplina ruenda, lib. 1. c. 1. n. 18. Pisec. d. c. 4. m. 9. in fine, Bell. d. §. 10. m. 7. Seraph. de Freitas in addit. ad tract. de sollicitudinibus mulieres in Confessione Illustriss. D. mei Roderici à Cunha, q. 4. n. 107. ego ipse d. alleg. 110. n. 21. obseruantes Vicarium generalem proprii Episcopi possit: cōtra clericum in sacris etiam Presbyteratum Ordinem insignitum ad illum condemnationem, & verba depositionem procedere ex nova Concilii Trid. decisione cit. loc.

Episcopos electos, & confirmatos ante consecrationem non potest Clericum actualiter degradare, quia huiusmodi degradatio videtur quidam actus Ordinis dependens ab ipsa consecratione, potest tamen verbaliter deponere etiam in ordine ad actum degradationem, quia est actus solius iurisdictionis, non Ordinis, vt rescribit Mar. Alter. d. tom. 2. disp. 2. c. 7. vers. sequuntur Dilectores, quem tunc ego ipse d. alleg. 110. n. 24.

Prelati vero Religiosorum non habent plenam deponendi, vel degradandi suos subditos, nisi illis concessum sit per privilegium, vel consuetudinem à Romano Pont. toleratam, vt tenent Sayz d. c. 10. n. 18. Anil. d. disp. 1. dub. 4. Bonacin. de censur. disp. 4. p. 1. v. 1. n. 8. ego ipse d. alleg. 110. n. 25.

- 1 Excommunicationem incurrit sepeliens scienter hereticos, vel eorum receptores, defensores, vel fauores, nec absoluitur nisi excoletur eterna corpora, locum vero prouidet sepultura.
- 2 Sepeliens hereticorum credentes, receptatores, defensores, vel fauores puniuntur paria, qua puniuntur sepelientes ipsi heretici.
- 3 Credentes, & receptatores hereticorum qui dicuntur, remittuntur.
- 4 Ignorans quem esse hereticum si quis illum sepeliret, non incurrit excommunicationem.
- 5 Sepulturam Ecclesiasticam dantes hereticis, eorumque credentibus, receptatoribus, defensoribus, vel fauoribus, excommunicantur.
- 6 Hereticum si quis sepelire curauerit non ex causa heresis sed ne illius cadaver putredine aerem corrumperet, vel ob amicitiam, aut consanguinitatem, nullam excommunicationem incurrit.
- 7 Verba, excommunicationis sententiae se non erunt iobiacere, inducunt Canonem lata sententia.
- 8 Sepeliens hereticos, eorumque credentes, &c. ab excommunicatione, quam intulerunt non absoluitur, nisi sepulchrum ossa excoletur, quando possint ab aliorum ossibus discerni, vt n. 72.
- 9 Hereticum si plures sepeliant, & tunc tantum ex illis, aut aliis extantibus illius ossa excoletur, vt, omnes absolui possunt.
- 10 Sepultura, in qua hereticus sepelitus fuit, perpetuo aliorum sepultura carere debet.
- 11 Industria persona electa censetur vbi propriis manibus aliquid fieri debet.
- 12 Laici, qui publice, vel secreta disputant de Fide Catholica, vel excommunicationis, &c. n. 14.
- 13 Clericus quomodo indoluit si de rebus Fidei disputet, licet peccet mortaliter, nullam tamen incurrit excommunicationem.
- 14 Disputare in scholis ad auenda ingenia, bene possunt laici absque incurso excommunicationis.
- 15 Laici interdictionem est de Fide disputare, etiam quid sint persona docti, & literati, nisi in casu magna necessitate.
- 16 Excommunicatio, quam incurrit laici disputantes de Fide Catholica non imponitur ipso iure sed opus est citatione, mentione, & sententia.
- 17 Hereticorum, et credentium, fauorem, receptatorem, & defensorum eorum promissio, nec non filiorum suorum usque ad secundam generationem ad beneficia Ecclesiastica, vel officia publica non valet.
- 18 Filij hereticorum propter suam parentum heresim sunt inhabiles ad omnia officia, & beneficia Ecclesiastica obtinenda.
- 19 Filij tamen ante heresim patris an inhabiles sint ad beneficia obtinenda, remittuntur.
- 20 Lex in qua ponuntur verba per que redditur irrita, & inanis alius, aut passio, qua in peccatum criminis per legem imposita est sententia à iure latam continet.
- 21 Filij hereticorum sunt inhabiles ad pensiones acquirendas, & obsequia prauentur.
- 22 Verbum, beneficium, accipitur largi sumpto vocabulo in materia heresi.
- 23 Incapaces beneficiorum sunt etiam incapaces pensionis.
- 24 Beneficium aliquod qui ad peccatum aliquis hereticus adeptus fuerit, prauenter acquisito, & si illud scilicet recipit, sit inhabilis ad alius, &c. n. 17.
- 25 Emancipatio filiorum, quorum parentes deteguntur fuisse heretici ante emancipationem, est nulla.

- 29 *Fili excommunicati à patria potestate propter hæresim paternam. & efficiuntur sui iuris.*
 30 *Fili ut sunt sui iuris propter hæresim paternam non requirunt sententia declaratoria.*

C A P. Quicumque. II.

Alex. IV.

† **S**epulturæ Ecclesiasticæ qui scienter præsumpserit dare hæreticos, credentes, receptatores, defensores, vel fautores, eiti excommunicatus donec fuisset inter idonæ, nec mereatur absolutionem nisi propriis manibus publicè extirpulet, & proleis huiusmodi corpora damnatorum, & ille locus debet careere perpetuò sepultura. Colligunt ex Ordin. Lap. Abbas, Archid. Gemin. Joan. And. Anchor. Domin. Monach. Franch. Vinian. in *revel. lib. 5. pag. 84.* Alagona in *comp. pag. 649.* remissuè Ximen. in *concord. part. 1. & 2.*

2 *Hæretici, credentes, receptatores, &c.]* Ergo paria puniuntur sepelientes hæreticorum credentes, receptatores, defensores, vel fautores, quia puniuntur sepelientes ipsos hæreticos, ut resoluit Farin. *de hæresi, q. 12. n. 50.* Qui autem dicuntur credentes diti in collect. ad cap. excommunicatum 2. n. 20. cum segg. hoc tit. in *Decret. vbi n. 3. cum segg. de fautoribus, & qui dicuntur receptatores, vide citatos per me ad cap. fecit 8. n. 3. & 4. eod. tit.*

4 *Scienter præsumpserit, &c.]* Ergo secus si ignorantes quem esse hæreticum sepelierint, ut per Nan. *cons. 11. de hæres. Vgolin. in tract. de censuris Pontifici referuntur in gloss. fautores, in princ. n. 18.* vbi loquitur ad effectum non incurritur excommunicationem Bullæ in Cerna Domini, refert, & sequitur Farin. *de hæresi, q. 9. n. 51.* Metrol. *rem. 1. diff. in vniuersam Theologiam moralem, c. 2. n. 30.*

5 *Excommunicationis sententia se inuicem subiacere.]* Notatur ad hoc, quod excommunicati sunt dantes sepulturam Ecclesiasticam hæreticis, eorumque credentibus, ut per Alphons. de Castro *de iusta hæreticorum puni. c. 18. vers. at cum nullus possit, Sylvest. in summ. verbo hæreticus, §. 1. n. 14. vers. decimas etiam, & n. 16. vers. Clerici quoque, Vmbert. Locat. in indic. Inquisit. in verbo Clerici, n. 3. & in verbo pena, num. 9. Cuius in præf. tit. de hæres. 5. nunc de panis, n. 6. fol. 277. Paul. Guiland. *de hæres. q. 9. num. 2.* Ioan. Rojias *seg. 181.* Simanch. *de Cathol. inquit. tit. 18. §. 1. & in exchid. tit. 6. n. 2. cum segg. Perez l. 3. vers. est præterea alia pena, tit. 4. lib. 3. Ordinem. pag. 92.* Eymer. in *direct. Inquisit. p. 3. q. 40. & ibi Penia comment. 39. fol. rubi 611. col. 2. & comment. 103. vers. sed alterum iam caput, spin. in speculo iustitiæ. gloss. 2. princ. n. 17. Henric. in summ. lib. 1. c. 1. §. 3. Azor. *inquit. moral. p. 1. lib. 8. q. 8. vers. sexta, Dec. in tract. crimin. lib. 5. c. 41. n. 6. Cened. ad Sextum collect. 7. 6. n. 1. Filline. tract. 1. 4. n. 3. vers. undecima, Iul. Lopez *de Indulgent. p. 2. c. 13. n. 30.* Farin. *de hæresi, q. 9. n. 41. n. 45.* Santhæel. in simili tract. c. 28. n. 1. cum segg. nouissimè Bonac. *de censur. extra Bullam d. 2. q. 2. post. 30.* quorum plures refert ego ipse de officio, & potestate Episcopii, p. 2. allegat. 10. n. 214. secundum Lugdunens. impress. Limitatur tamen in eo, qui hæreticum sepelire curauit, non ex causa hæresis, vel fauore hæresis, sed ne illius eadem putredine aërem corumpat, vel ob amicitiam, aut consanguinitatem, ut ex aliis adducit Farin. d. q. 92. num. 50.***

7 *Et quod verba præcitata huius text. inducunt ex-Banjos. Collect. Tom. I. V.*

nonem latæ sententiæ, resoluitur Tiraq. in l. si inquam verbo reuertitur, n. 49. C. de renouat. donat. & Perez tit. 4. lib. 3. Ordinem. pag. 93. Sayt. in claus. Regia, lib. 3. c. 8. num. 21.

Nec absolutiois beneficium, &c.] Notatur ad hoc, 8 quod sepelientes hæreticos, eorumque credentes, &c. ab excommunicatione, quam incurritur, non absoluntur, nisi sepulchrorum ossa exhumauerint, ut reuertit in præfatis Archid. n. 7. ad mod. & num. 8. & 9. & Franch. num. 1. Penia in *direct. Inquisit. p. 3. q. 40. comment. 36. vers. quod si quandoque de facto, Dec. d. lib. 5. c. 41. n. 6. Farin. d. q. 9. §. 3. n. 4. vbi n. 43. post Gemin. num. 13. & Franch. num. 3. in præfatis, libidè quod si 9 plures fuerint, qui hæreticum sepelierint, & unus tantum illius ossa exhumauit, vel eadem ossa fuerint ab aliquo alio extraneo extirpata, omnes absoluntur.*

Et locus ille perpetuò careat sepultura, &c.] Notatur 10 ad hoc, quod sepultura, in qua hæreticus sepultus fuit, perpetuò aliorum sepultura carere debet, ut per Archid. hic n. 9. in verbo locus, & verbo perpetua, & verbo carcat, Gemin. n. 3. vers. nota quod grande, & Franch. note n. 1. vers. locus verò, Rojias *sigill. 102.* Dec. *diff. lib. 5. c. 41. n. 6.* Farin. d. q. 92. §. 1. n. 4. t. Soar. *ram. 5. de censur. disp. 37. sect. 1. ad fin. Aket. eod. tract. tom. 2. d. 3. p. 2. de interdillo c. 4. in initio, n. 28.* Bonac. *de interdillo in particulari disp. 4. q. 3. post. 7.* vbi etiam post Tabien. verbo in exchiditum 2. n. 2. Sayt. *de censur. lib. 5. c. 12. n. 10.* resoluit in hac pena non posse Episcopum dispensare.

In gloss. *Propriis manibus, ibi, nota casum, &c.* 12 *Ex censuræ ecclesiæ industria personæ vbi propriis manibus aliquid fieri iubetur.* Vide Perez tit. 4. lib. 3. Ordinem. pag. 96. Menoch. *de præf. lib. 1. præf. 21. num. 7.*

In gloss. *Extirpantur, ibi, hoc verum intelligo quando 12 esse ipsorum possent ab offibus aliorum discerni, alius fecit.* Ita Franch. Penia in *direct. Inquisit. p. 3. q. 4. comment. 39. vers. quod si quandoque, Henric. in summ. lib. 1. c. 1. cap. 25. §. 2. in H. Farin. *diff. q. 92. §. 3. ram. 42.**

§. Inhibemus.

Laici, qui publicè, vel secretè disputant de Fide 13 Catholica, sunt excommunicari. Colligunt Doctores in princ. text. citati.

Hanc eandem conclusionem ex hoc §. desumunt 14 Sylvest. in summ. verbo disputat. 2. 1. Vmbert. Locat. in indic. Inquisit. in verbo disputat. n. 1. c. 2. & in verbo laici, n. 2. & 6. Alphons. de Castro *de iusta hæreticorum puni. tit. 1. c. 19.* Albert. *de agnoscend. assert. Cathol. q. 13. n. 4.* Simanch. *de Catholicis inquit. tit. 20. n. 1. cum segg. Perez l. 3. tit. 4. lib. 3. Ordinem. pag. 97. col. 1. vers. quo fit quod etiam, & pag. 114. vers. quatuor etiam citant, Ban. 2. 1. q. 100. art. 7. Penia in *direct. Inquisit. p. 1. q. 10. comment. 25. vers. laici etiam, Henric. in summ. lib. 1. c. 12. §. 3. lit. N. Dre tract. crimin. lib. 5. c. 18. vers. 46. Azor. *inquit. moral. p. 1. lib. 8. c. 16. q. 1.* Cened. ad Sextum collect. 20. n. 1. Farin. *de hæresi, q. 78. §. 5. num. 117.* cum segg. Sauch. in præcepta Decalogi, tom. 1. lib. 2. n. 6. m. 3. vbi n. 6. subdit procedere in verè laico, secus in Clerico primæ Toulouz. Santhæel. *de hæresi, c. 8. num. 5.***

Laici personæ.] Ergo non includitur Clericus 15 quauis ind. dñs, si de rebus Fidei disputet contra prohibitionem factam in hoc text. peccabit tamen contra legem naturalem exponendo se periculo occidendi in molis, ita Becan. *de Fide c. 1. diff. 7. num. 7.* X. Azor.

254 Collectanea Doct. in Lib. V. Sexti Decret.

Azor. *instit. moral.* p. 1. lib. 8. c. 26. q. 1. Sanch. d. c. 6. n. 8. Sanch. d. c. 3. dub. 2. n. 8. in princ.

16 *Disputare.*] Intelligit de disputatione formali, quæ fit ad fidei veritatem persuadendam, & non de disputatione materiali, quæ suscipitur in scholis ad accendendam ingenia, ut per Pet. de Ledelm. in *summ. tom. 2. tract. 1. c. 5. concl. 13.* Valent. 2. 2. diff. 1. q. 10. *posit. 4. concl. 2.* Sot. de *Fide diff. 10. sect. 1. in princ.* Sanch. d. c. 3. dub. 2. n. 9.

17 In gloss. *Laica*, ibi, & *dollor Decretorum*, &c. Notatur ad hoc, quod laici interdum est de Fide disputare etiam quod uni personæ doctæ, & literatæ, ut per Gemin. hic n. 1. *vers. gloss.* & n. 3. ac Franch. n. 1. Albert. d. q. 13. n. 12. Valent. 2. 2. diff. 1. q. 10. *posit. 4. post 2. conclus.* Penia d. q. 10. *comment. 25. lit. 1. vers. laici autem cum seque.* Azor. *instit. moral.* p. 1. lib. 8. c. 26. q. 1. Farin. d. q. 178. n. 112. Sanch. d. c. 8. n. 6. Sanch. d. lib. 2. c. 6. n. 5. & n. 7. declarat nisi in caso magne necessitatis, vel utilitatis, veluti quando in aliquo loco adesset aliquis hæreticus, qui fideles perverteret, nec ibi adesset Ecclesiastici docti, qui Fidei partes suscipiant, tunc enim laico docto non solum non est prohibendum disputare cum illo hæretico, sed etiam tenetur, ut proximorum spiritali saluti consulere, quod etiam tradunt Turtian. in *tract. de Fide q. 10. art. 7. diff. 50.* Becan. *end. tract. c. 15. q. 7. num. 6.* Sot. *etiam tract. de Fide diff. 20. sect. 1. num. 11.* Sanch. d. c. 8. num. 7.

18 In gloss. *Innotetur*, ibi, est igitur benignitas ut intelligamus, &c. Notatur ad hoc, quod excommunicatio, quam incurrunt laici dissonantes de Fide Catholica, non imponitur ipso iure, sed opus est citatione, monitione, & sententia, ut per Navar. *conf. 25. n. 1. sub hoc tit.* Azor. d. c. 26. q. 1. in fin. *vers. postremi quæret.* T 139. in l. si *visquam*, verbo *reueretur*, n. 246. Petre. l. 3. tit. 4. lib. 9. *Ordo pag. 98. col. 1. post med.* Sanch. d. c. 6. n. 3. Farin. d. q. 178. n. 120. Becan. d. q. 7. n. 7. Sanch. d. c. 8. sub n. 8.

§. Hæretici.

19 Hæretici, credentes, receptatores, defensores, fautores eorum, & ipsorum filij vique ad secundam generationem non possunt admitti ad aliquod beneficium Ecclesiasticum, vel officium publicum, si secus fiat, factum est irritum, & inane. Colligunt Doctores in *princ. text. citati.*

20 *Ad nullum Ecclesiasticum beneficium, seu officium, &c.*] Notatur hic text. ad hoc, quod filij hæreticorum propter suorum parentum hæresim sunt inhabiles ad omnia officia, & beneficia Ecclesiastica obtinenda, ut per Cos. lib. 2. *var. c. 3. n. 2.* Caste. de *instit. hæret. puni. lib. 2. c. 10.* Simanch. de *Carbol. instit. rit. 9. c. 29.* Rojas de *hæret. p. 2. assert. 42. n. 336. & sing. 66.* Hoied. de *incompatibil. benef. p. 1. c. 23. n. 97. & c. 24. num. 6.* Penia in *addit. ad decret. Inquisit. p. 3. comment. 63. vers. in hac breui questione*, Fatimide *hæret. q. 191. n. 48. & si quis crimini.* p. 1. lit. C. n. 148. Garc. de *benef. p. 11. c. 10. n. 72.* Cened. ad *Sextum collect. 28. n. 11.* Less. de *instit. lib. 2. c. 34. dub. 2. n. 21.* Rice. de *iure personarum, lib. 5. c. 29. n. 2. & c. 10. n. 6.* Sanch. de *hæresi, c. 34. dub. 2. num. 12. cum seque.* Sanch. in *precepta Decalogi, tom. 1. lib. 2. c. 27. n. 2. & c. 28. n. 4. cum seque.* Vide quæ dixi ad *cap. satis peruersum* §. 6. diff.

21 Vtrum autem sub penis in hoc text. contentis comprehendatur tantum filij nati antequam patres in hæresim liberentur, an etiam filij postea nascuntur? dixi ad gloss. verbo *quia lapsi*, in *cap. statum*, il. 2. *infi. hoc end. sit.*

22 *Decernimus irritum, & inane.*] Notatur ad hoc,

quod lex in qua ponuntur verba per quæ redditur irrita, & inanis actio, aut passio, quæ in poenam criminis per legem imposita est sententiam à iure laicam continet, ut per Sayt. in *clavi Regia, lib. 2. c. 8. n. 26.*

In gloss. *Beneficium*, ibi, *largi sumitur*, &c. Ergo sicut filij, & nepotes hæreticorum sunt inhabiles ad beneficia in posterum obtinenda, sic etiam sunt lub- 25
biles ad pensiones acquiritandas, ut per Sanch. in *precepta Decalogi, tom. 1. lib. 2. c. 28. n. 35. & 36.* Farin. de *hæresi, q. 191. §. 2. n. 9.* Sanch. d. c. in *fini tract. cap. 4. dub. 2. n. 15.* Nicol. Garc. de *benef. p. 1. c. 10. §. 1. n. 7. 4.* quia in materia hæresis verbum, *beneficium*, accipitur 26
large sumpto vocabulo, ut docet Rice. de *iure personarum, lib. 5. c. 19. n. 7.* tum quia incapaces beneficiatorum, 27
sunt etiam incapaces pensionis, Sanch. de *matrimonio, lib. 7. diff. 44. n. 9.* Zerol. in *praxi Episcop. p. 2. verbo irregularitatem*, §. 8. & verbo *pensio*, §. 6. Nicol. Garc. de *benef. p. 1. c. 5. num. 121.*

§. Ad hæc.

Ecclesiasticus, qui ad preces alicuius hæretici alio- 28
quod beneficium Ecclesiasticum adeptus est, primario acquisito, & si illud scienter recipit, fit inhabilis ad alia, vel similia beneficia. Colligunt Doctores in *princ. text. citati.*

Hanc eandem concl. firmat Azor. *instit. moral.* p. 1. 27
lib. 8. c. 13. q. 8. *vers. soluta pena*, Gonzal. ad *reg. 8. Can. cel. gloss. 15. n. 68.* Ergo ipse de offic. & potest. *Episc. p. 3. alleg. 57. num. 230.*

§. Illorum.

Emancipatio filiorum, quorum parentes detegun- 29
tur fuisse hæretici ante emancipationem, est nulla, quia statim ac pater est hæreticus, filij sunt filij iuris, nec indigent emancipatione. Colligunt DD. in *princ. text. citati.*

Filij esse in parentum hæreticorum deseruunt potestate.] 19
Notatur ad hoc, quod propter hæresim paternam filij eximuntur à patria potestate, & sui iuris fiunt, ut per Molin. de *iustit. tract. 2. diff. 9. vers. ab hac regula*, & diff. 229. *vers. tertius modus*, Sayt. in *clavi Regia, lib. 3. c. 9. n. 30. & lib. 9. c. 7. n. 7.* Less. de *instit. lib. 2. c. 34. dub. 5. num. 23.* Azor. *instit. moral. p. 1. lib. 2. c. 22. q. 6.* Rebel. de *oblig. instit. p. 1. lib. 1. q. 7. sect. 2. n. 23.* Sanch. in *precepta Decalogi, lib. 2. c. 16. n. 18. & c. 24. n. 5.* Sanch. de *hæresi, c. 37. n. 9.* quorum plures citant in *collect. ad upi. ult. n. 3. hoc rit. in Decret. ubi n. 5.* post multos à me re-
latos resoluo mancipia Christiana ob dominorum hæ-
resim libertatem consequi.

In gloss. *Deserunt*, ibi, *etiam antequam per Eccl. 30*
sua fuerit declaratum, &c. Notatur ad hoc, quod ut filij sui iuris propter hæresim paternam non requirunt sententia declaratoria, ut per Doc. in *tract. crimin. lib. 5. c. 4. n. 18. vers. & nota*, Azor. d. p. 2. lib. 2. c. 22. q. 6. Less. de *instit. lib. 2. c. 34. dub. 5. n. 23. in fin.* Molin. de *iustit. tom. 1. diff. 9. vers. ab hac regula*, & diff. 229. *vers. tertius modus*, Sayt. in *clavi Regia, lib. 9. c. 7. n. 7.* Sanch. d. lib. 2. c. 24. n. 9. Farin. de *hæresi, q. 197. n. 29.*

CAP. Filij. III.

Filij, vel hæredes illorum, qui dom in lecto decum- 31
bum, vocant hæreticos, ut ab ipsis censentur, non admittuntur ad probandum quod tunc eorum paren-
tes iam defuncti, non erant sanæ mentis quando peti-
erant

runt illam consolationem, si domi vivebant erant dif-
famati de hæresi, vel suspecti, vel legitime coartati,
quod quando petierant hæreticos erant sanæ mentis.
Si verò secus fuerit, admittantur ad probandum præ-
missa, non tamen per viros, filios, familiares, vel ali-
quos ex suis, sed per alios testes fide dignos speciali-
ter Fidei zelatores. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb.
Archid. Gemin. Ioan. Andr. Domin. Monach. Franch.
Virian. in ration. lib. 5. pag. 86. Alagona in com-
pend. pag. 649. remissive Ximco. in concord. p. 1. & 2.
Qui non sit sanæ mentis, & memoriam habeat ordina-
tam. Ergo non est sanæ mentis, qui non habet me-
moriam ordinatam, ut per Xuar. alleg. t. m. 4.

S Y M M A R I U M.

- 1 Relapsi in hæresim sunt tradendi Curia seculari, li-
cet penitent erit, & ad Fidem redeant, non tamen
degenerant ex Sacramento Penitentia, & Eu-
charistia, & c. n. 2.
- 2 Relapsi indulgentia concessa non proficit nisi quoad
penam spirituales, secus quoad temporales.
- 3 Receptus ad gremium Ecclesie, dicitur receptus ad
penitentiam: receptus verò ad receptionem Sacra-
mentorum dicitur receptus ad misericordiam.
- 4 Relapsi, si postea penitent Sacramento Penitentia,
& Eucharistia degenerant non sunt.
- 5 Absolutio data relapsi in sua penitentia proficit ad
remissionem peccati tantum.

C A P. Super co. I V.

Relapsi, id est, qui abiurant errorem, vel se pur-
gantur in examinatione proprij Antidoti, & ite-
rum reincidunt in abiurationem hæresim sine iudicio
seculari iudicio relinquitur debent, etiam si conuertantur,
quia tamen Ecclesia non claudit suum gremium
redeunt, non debent illis petita Sacramenta Peniten-
tia, & Eucharistia denegari. Colligunt ex Ordin. Archid.
Gemin. Ioan. Andr. Domin. Monach. Franch. Virian.
in ration. lib. 5. pag. 87. Alagona in compend. pag. 649.
remissive Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Hinc eandem concl. fiximus Coar. lib. 2. var. c. 1.
n. 1. Gam. in tract. de Sacram. præstatis ultimo supplicio
damnatis, q. 1. n. 9. Relapsi autem qui dicantur dæxi
in collect. ad cap. ad abolendam q. n. 15. cum seqq. hoc sit
in Decretal.

Nos itaque Inquisitioni, &c. Notatur ad hoc, quod
indulgentia erga relapsum non proficit nisi quoad
penam spirituales, secus quoad temporales, ut per
Dec. in tract. crimin. lib. 5. c. 56. n. 7. Ludou. à Paramo
de origine S. Inquisitionis, lib. 5. q. 9. n. 159. Azor. in sum. moral.
p. 1. lib. 8. c. 14. q. 7. vers. obiciuntur unde bene Furius
de hæresi, q. 3. q. 2. n. 1. & ad finem, tradit quod is, qui re-
cipitur ad gremium Ecclesie, dicitur recipi ad peni-
tentiam, qui verò recipitur ad præceptionem Sacra-
mentorum, dicitur recipi ad misericordiam, prove-
nim testem Rieo de iure personarum extra gremium Ec-
clesie existens lib. 5. c. 30. n. 37.

Si tamen postea penitent, & c. Notatur ad hoc,
quod receptus si postea penitent, & penitentia signa
in eis apparuerint manifesta, Sacramento Peniten-
tia, & Eucharistia deneganda non sunt, ut per Sylvest.
in sum. verbo hæretici c. 1. n. 14. & 17. Squillac. in tract.
de Fide Carol. 2. l. 7. n. 4. Sanctæ de hæresi, c. 42. dub.
vnic. n. 17. in fine.

In gloss. Deneganda, ibi, intelligitur in salute anime.
Notatur ad hoc, quod absolutio data relapsi in foro
Barb. Collect. Tit. I. P.

Pœnitentia proficit ad remissionem peccati in foro
interiori, quod nihil suffragatur in foro iudiciali, ut
per Thom. Trevisan. decis. 36. n. 16. & 17. p. 1. Ricc. d.
c. 30. num. 36.

S Y M M A R I U M.

- 1 Excommunicati participes, & socij criminis admi-
ttuntur in testes contra hæreticos si sciunt verisimi-
liter veritatem deponere, & c. n. 2.
- 2 Excommunicatus produci valet in testem adversus
hæreticum, qui alius non est idoneus testis.
- 3 Socij, & participes criminis possunt esse testes adver-
sus hæreticos, defensores, receptatores, & ceteros
suspectos de Fide.
- 4 Testes aliorum hæresim testificantes si sunt criminosi,
& infames etiam concurrentibus administratis iuribus
non sufficiunt.
- 5 Testes singulares in crimine hæresim an plenum faci-
ant probationem, ostenditur, & c. n. 7.
- 6 Testes inhabiles in crimine hæresim tunc denique ad-
mittuntur, quando proceditur per viam Inquisi-
tionis, secus per viam accusatiæ.
- 7 Lex exco. non est extendenda ad identitatem ra-
tionis.
- 8 Statutum non extendendum ex simili ratione.

C A P. In Fidei fauorem. V.

Excommunicati, participes, & socij criminis ad-
mittuntur ad testificandum contra hæreticos, cre-
dentes, factores, receptatores, & defensores, si ex con-
iecturis verisimilibus, ex numero, & qualitate perso-
narum, & ex alijs circumstantiis præsumantur non di-
cere falsum. Colligunt ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan.
Andr. Domin. Monach. Franch. Virian. in ration. lib. 5.
pag. 88. Alagona in compend. pag. 650. remissive Casal.
in annot. S. Ximco. in concord. p. 1. & 2.

Hanc eandem conclusionem ex hoc text. desumunt
Zanchin. in tract. de hæresi c. 1. n. 1. Carotend. tract.
n. 102. & 118. Simanch. de Carol. in sum. lib. 4. n. 79. &
80. Evmet. in direct. Inquisit. p. 1. q. 65. & q. 66. Decian.
tract. crimin. lib. 5. c. 35. a princ. plures testes quos refert Fa-
rinac. de hæresi, q. 166. n. 67. cum multis seqq. Sanctæ.
in simili tract. c. 18. dub. vnic. n. 6.

Excommunicati. Notatur ad hoc, quod excommuni-
catus produci potest in testem adversus hæreticum,
qui alius non est idoneus testis, ut per Felin. in cap.
veniens, d. 2. n. 4. de testib. Philip. Port. lib. 4. common.
open. concl. 16. Rojas sing. 18. Mairard. de probat. cons.
c. 170. n. 14. Cened. ad Sextum collect. 23. n. 2. Sacer-
de indic. caus. civil. crimin. c. 82. n. 2. Fatini in pract. crimin.
p. 2. q. 16. n. 273.

Et participes, vel socij criminis, & c. Notatur ad
hoc, quod possunt esse testes socij, & participes cri-
minis adversus hæreticos, defensores, receptatores, &
ceteros omnes suspectos de Fide, ut per Repert. In-
quisit. verbo testis, vers. circa prædicta. Nam. in man.
c. 18. n. 58. Cottal. lib. 5. in sum. c. 20. Bosl. in pract. in da-
hæresi c. 2. Ivan. Rojas de hæresi p. 2. assert. 7. a. n. 55. &
sing. 84. 189. & 192. Simanch. de Carol. in sum. c. 64. a.
d. n. 36. & in enchirid. c. 35. a. n. 17. & in tract. contra
Zanch. c. 2. Palat. Rub. in alleg. de hæresi, §. 15. Tiraq.
de penit. in per. caus. 49. n. 24. & seq. Villadieg. de hæresi.
q. 11. Gig. de crimine lesa Maiestatis, lib. 2. q. 5. vers. ter-
tio fallit. Menoch. de arbit. casu 474. n. 28. Opin. in
speculo testam. p. 1. 2. rub. n. 35. & seq. 7. in princ. n. 23.
Mairard. de probat. conclus. 857. & conclus. 1311.
q. 22. Ceued. d. collect. 23. num. 1. Ludou. à Paramo

256 Collectanea Doct. in Lib. V. Sexti Decret.

de origine Inquisit. lib. 3. q. 6. m. 97. cum segg. SanQar. de heresi. c. 38. dñb. vñc. n. 5. cum segg.

3 *Ex az numero testium, &c.* Notatur ad hoc, quod testes alterius heresim testificantes si sunt criminosi, & infames etiam euncurcibus admittuntur duo non sufficiunt, vt per Azured. l. 1. n. 109. tit. 1. lib. 3. nota recip. Tres enim testes requiruntur ad probandum quem esse hereticum, vt docent Azured. d. l. 1. n. 108. cum segg. Menoch. conf. 149. n. 12. & 13.

6 *Vtrum autem testes singulares in crimine hereses plenam faciant probationem?* questio est dubia, cuius pars affirmatiua foaderetur ex eo, quia in hoc crimine heretice prauitatis per hunc test. probationes minus legitime requiruntur, tam quia maius praedictum reperitur adhibere plenam fidem personis inhabilibus, & reprobatis per leges, vt sunt excommunicati, & so. 1. criminis, quam personis, qui singulares deponunt, tum quia crimen heretice prauitatis cum singularibus personis committi solet, & ita occurrere, vt de illis constare commodè non possit, tum denique, quia omnes hereses in sua substantia conueniunt, eo quod omnes ipsa Catholica Fide impugnantur, unde licet de duobus testes singulares deponant, in fine tamen rei de qua agitur, consentit conuenire; & ideo hanc sententiam tenent Iacob. Borrig. in l. Arriani, C. de heret. Guid. Pap. q. 44. Boer. dec. 12. p. n. 44. Franch. Curt. in tract. de testib. concl. 37. n. 77. Visiun. commun. opin. verbo Testes singulares, Cae. talap. in repet. Ladmannendi n. 84. vbi l. l. cum. 256. Hippol. conf. 1. n. 41. 46. & 58. & conf. 39. n. 2. ad fin. Anton. Gom. var. tem. 3. c. 12. n. 12. Albert. de agnosc. assert. c. 1. q. 16. cum. 51. Monticel. in rubr. testes in crimine heresi, vers. 1. cum segg. Zanch. in tract. de heret. c. 16. cum. 5. Mench. de succ. test. creat. lib. 2. q. 4. cum. 45. plures testes Facin. in praxi crimin. p. 2. q. 6. n. 201.

7 *Constatum tamen sententiam affirmatiuam (quae attento rigore iuris verior vide. or.) inquiruntur Nell. de testib. n. 215. vers. ad probandum certum crimen heresi, Palat. in allegat. heresi, 3. 12. Si mach. in tract. de heret. tit. 6. rubr. de testib. n. 69. Bro. end. tract. lib. 4. c. 9. Roja. p. 1. assert. 6. n. 114 cum segg. & sign. 104. cum. 2. Eymon. direct. Inquisit. p. 1. q. 7. n. 1 vbi Penna, comment. 121. col. 1. vers. primum est, Malcard. de probat. concl. 336. Menoch. conf. 81. n. 159. & conf. 149. n. 17. & 44. Delr. disquis. magic. lib. 5. q. 9. & 10. col. milia 448 cum segg. Sayr. in clau. Regis, lib. 12. c. 21. n. 16. Ludou. Merenda de ordine iudic. q. 21. art. 4. concl. vñc. in fine, Ceuil. commun. contra concum. q. 721. Morl. in auspicio iuris. p. 1. tit. 11. in prat. d. n. 51. Ignat. de Villar. in syna. responsib. lib. 1. resp. 9. n. 18. cum segg. & cum. 40. ampliat. etiam cum testibus singularibus conuestrat fama publica, Leif. de iuris. lib. 2. c. 30. dub. 4. cum. 33. SanQar. de heresi. c. 39. dub. 1. n. 4.*

8 *In gloss. Inquisitionis, ibi. Quid si non procedat per modum inquisitionis, sed accusatiui, &c.* Notatur ad hoc, quod in crimine heresi tunc demum inhabiles testes admittuntur, quando proceditur per viam inquisitionis, sicut per viam accusatiui, vt per Facin. in praxi crimin. p. 1. q. 6. n. 86.

9 *In ead. gloss. ibi. Contrarium credo, &c.* Notatur ad hoc, quod lex exorbitans non est extendenda ex idiosyncrasia rationis, vt per Tiraq. in tract. cassare. causis p. 1. n. 162. & de prin. pia causa prin. 160. Et statutum non est extendendum ex simili ratione, vt per Tiraq. de iure marii, gloss. 2. n. 22.

CAP. Praesidentes. VI.

10 *Officiales alicuius Regni, Provinciae, vel loci, licet sint excommunicati, & de facto tamen, &*

non de iure habent iurisdictionem, possunt tamen, & debent sicut requisiti ab Ordinariis, vel Inquisitoribus, vel delegatis contra haereticos, credentes, fautores, receptatores, & defensores, excreare iustitiam, & suum officium, quando sine periculo mortis, vel negotij ad superiores legitimos recurri non potest. Colligitur ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan. Apd. Anchar. Domin. Monach. Franch. Virum in ratione lib. 5. pag. 384. Alagona in compend. pag. 650.

Hanc eandem concl. ex hoc test. desumit Palat. in repet. cap. per vestra, de donat. inter. virum, & uxorem notab. 2. q. 1. n. 22.

S Y M M A R I U M.

1. Excommunicatus propter contumaciam non respondens super heresi, & de qua tras suspensus, post annum damnatur vt hereticus, & n. 2.
2. Annot. de quo in hoc test. debet esse continuus.
3. Perseuerantia per annum in excommunicatione ad hoc, vt suspensus quis de heresi habeatur, debet esse cum animi pertinacia, qua intendat contempnere Clericum.
4. Pena corporalis imponenda non est quando ex praesumptis solum proceditur ad condemnationem.
5. Continuus in excommunicatione per annum insubstentibus suspensus habetur de heresi, beneficiisque priuatur, vbi esset excommunicatus pro crimine.
6. Continuus iudicio Ecclesiae habetur tanquam coram, & veri pertinax velut hereticus.

CAP. Cum contumacia. VII.

*S*uspensus de heresi vocatus ab Inquisitoribus, vt de Fide respondeat, & ob id quod fuit contumax non patendo, vel se absentando, excommunicatur, si per annum talem excommunicationem pertinaci sustinuerit animo, ex tunc condemnatur tanquam hereticus. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Domin. Monach. Franch. Virum in ratione lib. 5. pag. 39. Alagona in compend. pag. 650. remissioe Ximco. in concord. p. 1. & 2.

Hanc eandem conclus. ex hoc test. desumunt Clar. 2. in 5. heresi, n. 21. vers. hac autem conclusio, Si mach. de Cathol. tit. 1. n. 9. & tit. 24. n. 2. Menoch. de arbit. casu 374. n. 10. Borras. conf. 7. n. 23. Sigism. Seac. de iudic. c. 98. n. 4. & 6. Dec. tract. crimin. lib. 5. c. 35. n. 20. vers. illud tamen, & n. 24. & c. 38. n. 8. & c. 48. n. 43. Ludou. Patano de origine S. Inquisit. lib. 3. q. 4. n. 21. & 22. Fum. de heresi, q. 19. n. 14 cum segg. Rojas sing. 2. n. 4. & 1. & sing. 60. n. 3. Sayr. de censur. lib. 2. c. 10. n. 1. Cenol. tract. lib. 1. q. 15. Sanchez. de heresi, c. 4. n. 1. Menoch. de arbit. casu 416. & plures per me citati in collect. ad cap. excommunicatus 13. n. 10. cum segg. hoc tit. in Decretal. vbi late a n. 11. teneo quod ille, qui ex alio delicto praeter heresim fuit excommunicatus, & in excommunicatione illa permansit per annum, non est habendus tanquam hereticus, sed solum vt suspectus de heresi, & a n. 1. qui requiritur ad hoc, vt quis dicatur insubstentibus in excommunicatione ad effectum vt suspectus habeatur de heresi, primumque beneficiis.

Per annum. [Significat annum debere esse continuus, vt docent in praesent. Gemin. n. 9. & Franch. cum. 2. Scraphin. dec. 128. cum. 4. cum segg. Ricciol. de iure personarum, lib. 4. c. 8. cum. 3. Sanchez. el. de heresi, c. 4. cum. 6. in fin. Sayr. de censur. lib. 2. c. 10. cum. 5.]

- 4 *Animo sustinet pertinaci.* Ergo periculatoria per annum in excommunicatione ad hoc ut suspectus quis de hæresi habeatur, debet esse cum animi pertinacia, quæ includat contemptum Clauis, ita Rot. dec. 196. n. 5. apud Farin. tom. 2. confil. & decif. 338. n. 1. apud eundem in 1. collect. nouissim. aliis p. 4. diuers. & decif. 132. n. 7. apud eundem p. 1. recent.
- 5 In gloss. *Rebementer.* Notatur ad hoc, quod non est imponenda poena corporalis quando ex presumptione solum proceditur ad condemnationem, ut per Tiraq. de panis temp. causa 27. n. 10. ubi intelligit de presumptione hominis, & non de presumptione legis.
- 6 In gloss. *Hæreticus*, ibi, sic & in aliis criminibus, &c. Notatur ad hoc, quod contumax in excommunicatione per annum inordinatus suspectus habetur de hæresi, beneficiisque priuatur quandoque esset excommunicatus pro crimine, licet si pro causa civilis, ut per Doct. reg. 153. vers. quartæ amplia. Coust. in cap. alma. p. 1. §. 7. n. 10. vers. tertio, Menoch. de arbit. casu 416. n. 6. Farin. fragm. crimin. p. 1. lit. C. n. 289. Sayr. d. 10. n. 4. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 15. num. 101. cum seqq.
- 7 In ead. gloss. in addit. ibi, *Licet habeatur pro conuictis*, &c. Notatur ad hoc, quod iudicio Ecclesiæ habetur eo iuratus tanquam conuictus, & verè pertinax velut hæreticus, ut per Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 1. lib. 2. c. 27. n. 19.

S P M M A R I U M.

- 1 Abiurans in iudicio hæresim propter vehementem presumptionem si iterato labitur, licet non fuisset probatum plene, relapsus dicitur, secus si leuis erat presumptio.
- 2 Relapsus hæreticus dicitur is, qui de vehementi suspicionem hæresis abiurauit, etiam si de primo lapsu per plenas probationes non fuerit conuictus, si post abiurationem de vehementi in hæresim incidat.
- 3 Relapsus hæreticus probatur ex eo, quod post hæresim abiuratum in tandem incidisse conuictus est.
- 4 Suspicio etiam vehemens non sufficit ad condemnandum de hæresi.
- 5 Relapsus non est ille, qui primo de leui abiuratione quocumque post huiusmodi abiurationem de hæresi fuerit conuictus.
- 6 Culpabilis in uno articulo hæresis, generaliter postea abiurando, relapsus dicitur si committit etiam in alio articulo separatim, & n. 7.
- 7 Abiurans primo non simpliciter, aut generaliter, sed unam tantum hæresis speciem, non habetur pro relapso si in diuersam speciem hæresis incidit.
- 8 Detractionem liberatio facta pro sorte extenditur ad omnia accessoria.
- 9 Religiosus dicitur qui post abiurationem hæresis, de qua conuictus fuerat, vel postea conuincitur falsæ, vel verbis hæresis communicat, & n. 11.
- 10 Fontes hæreticorum non duntaxat illi, qui hæresim in extrema, vel gravi necessitate consueto ob Dei amorem eleemosynam præbent.
- 11 Testis in causa hæresis falsum deponit, licet periuurus sit, probat dicendo contrarium, dum tamen ex indicatis constet dictum non corruptionem, sed veritatem continere, & num. 14. & declaratur, num. 17.
- 12 Testimonij correctio ex intervallo intervenientibus conuictis de quibus in hoc §. admittitur, in quo Fidei faver consideratur existit.
- 13 Text. in præfati limitat regulam cap. præterea, de testib. cogend.
- Barbof. Cusell. Tom. II.

- 19 *Inquisitores super hæresi deputati non se intrinsecus de diuinationibus, vel sortilegiis non sapientibus hæresim manifestant*, & n. 28.
- 20 *Diminationes quæ, & quæ sint eius species, remittunt.*
- 21 *Doctores referuntur de sortilegiis agemus.*
- 22 *Dæmones invocare, & eos consulere etiam sine adoratione, & exhibitione honoris, est hereticale sortilegium.*
- 23 *Sortilegium est hereticale, quando aliquis per verba præcatur.*
- 24 *Inquisitores non possunt se intrinsecus ad cognoscendum, an sortilegiis sapient hæresim manifestam.*
- 25 *Inquisitores hæresis de quæsiombus usurarum se intrinsecus non possunt*, & n. 26.
- 27 *Inquisitores possunt compellere hæresis fautores hæreticos, qui tamen hæretici non erant, ad implendum penitentiam inuitam in bonis temporalibus, secus si mortui sint antequam fuerit penitentia inuita.*
- 28 *Bona verè hæreticorum, non autem de hæresi suspectorum, sunt publicanda.*
- 29 *Hæreticum quem fuisse potest declarari post ipsius mortem ad suam confiscationem, & n. 31.*
- 30 *Hæresis in crimine post mortem hæretici infra 40. annos potest procedi etiam ad confiscationem bonorum.*
- 31 *Clerici instrumentes hæreticos nō inquisitores veritatem inuestigent puniri possunt per eos, & Religiosi grauius puniuntur, & n. 34.*
- 32 *Inquisitionis Officium impediens in punitione hæreticorum duntaxat erandem hæreticorum fautores.*
- 36 *Hæretici instrumentes ad celandum veritatem quando fuerint examinati, & ad negandam hæresim, quam tenent, duntaxat erant fautores, & poena arbitraria puniuntur.*

C A P. Accusatus. VIII.

Abiurans in iudicio hæresim propter vehementem presumptionem, si iterato labitur, licet non fuisset plene probatum, censetur relapsus ex quadam iuris fictione, & ponitur poena relapsorum. Si autem suspicio sit leuis, & modica non censetur relapsus sed lapsus, & licet sit grauior puniendus, non tamen debet relapsorum poena poni. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Domin. Monach. Franch. Vio. in ration. lib. 5. pag. 89. Alagona in euang. pag. 651. remissioe Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Magna, & vehemens suspicio, &c. Notatur ad hoc quod hæreticus relapsus dicitur is, qui de vehementi suspicionem hæresis abiurauit, etiam si de primo lapsu per plenas probationes non fuerit conuictus, si post abiurationem de vehementi in hæresim incidat, ut per Syluest. in summ. verbo hæreticus 1. n. 15. Mascard. de probat. conf. 363. n. 3. & 4. Mart. Delr. disquisit. magic. lib. 5. sect. 1. a quos refert, & sequitur Sanctæ de hæresi, c. 42. dñb. vñc. n. 6. in prin.

Et postea committit in ipsa. Ergo relapsus hæreticus quis probatur ex eo quod post hæresim abiuratum in eandem incidisse conuictus est, ut per Pentam in direct. Inquisit. p. 24. §. 4. Aloy. Ricc. in collect. decif. p. 1. collect. 12. Mascard. de probat. eod. c. 863. n. 1. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 8. c. 14. §. 2. Sanctæ de hæresi, c. 42. & citans in collect. ad cap. ad abolendam §. non. 15. cum hoc sit in Doret. Hæreticos enim non auditur de correctione ligemina vice accedit, secundum Mascard. eod. c. 83. n. 9.

Licet ante, &c. Notatur ad hoc, quod suspicio etiam vehemens non sufficit ad condemnandum de hæresi, ut docent in præfati, Archid. ante num. 1. vers.

vehementis, Gemin. *in 1. vers.*, *nata quod propter vehementem*, de Franc. *n. 1. & 2. Patil. conf. 1. num. 7. & 99. lib. 4. Simanch. de Cathol. tit. 50. n. 3. Menoch. de præsump. lib. 1. praf. 100. n. 1. & alios citatos per Ricc. de iur. persuarum extra grenium Ecclesie existens. lib. 5. c. 11. n. 21. Farin. de heresi, q. 187. §. 1. n. 38.*

Si autem levis, &c. Notatur ad hoc, quod relapsus non est ille, qui primo de levi abiuravit, quamvis post huiusmodi abiterationem de heresi fuerit convictus, ut per Carcer. *in tract. de heret. n. 159. Squillac. de Fide Catholica*, cap. 21. n. 2. Rojas *supra*, 1. n. 26. Hieron. Gabr. *conf. 160. n. 23. & seq. lib. 1. Sanctarel. d. c. 42. dub. vnic. n. 6. in fine.*

§. Eum vero.

Hereticus in una specie heresis, vel secta, vel in uno articulo, vel Sacramento, de deinde specialiter, & generaliter abiuravit heresim, si postea in aliam speciem heresis, vel sectam incidit, vel alio articulo, aut Sacramento, iudicatur ut relapsus in heresim. Colligunt Doctores in princip. text. citati.

Hanc eandem conclus. ex hoc text. desumunt Rojas *supra*, 1. 71. n. 1. in fin. & num. 7. Butas. *conf. 7. n. 40. l. 1. Simanch. de Cathol. instit. tit. 57. n. 2. & in enchir. tit. 60. num. 2. Malcard. de probat. conf. 362. num. 5. Decian. tract. crim. lib. 5. c. 56. n. 2. & n. 12. & 14. Eymet. in direct. Inquisit. p. 29. 40. n. 5. in princ. & q. 5. n. 13. vers. num. vero, & num. 14. & q. 57. n. 4. Farin. de heresi, q. 195. §. 1. num. 42.*

In gloss. *Simpliciter*, ibi, *per hac verba patet quod si adiurasset*, &c. Notatur ad hoc, quod si quis primo non simpliciter, aut generaliter, sed unam tantum heresim sp. eiem abiuraverit, tunc non habetur pro relapso si hic specialiter abiurans in diversam speciem heresis incidit, ut per Eymet. in direct. Inquisit. p. 29. 40. n. 5. vers. *scilicet si tantum*, ubi Penia commentato 63. lit. D. Dec. d. lib. 5. c. 4. n. 10. vers. *quod quidem*, Menoch. *conf. 82. n. 156. cum seqq.* Farin. de heresi, q. 195. §. 1. num. 43. ubi n. 44. plures contrarium tenentes refert, & n. 45. subdit hodie disputationem hac de re factam cessare, quia semper heretici penitentes abiurant generaliter etiam quando in unam tantum heresim incidit, idem refert Sanctarel. de heresi, c. 42. dub. vnic. n. 2.

In gloss. *Judicari*, ibi, *illa locum habent in non con- nexis*, &c. Notatur ad hoc, quod libertate debitorum facta pro fonte extenditur ad omnia accessoria, ut per Sord. de alien. ent. tit. 6. q. 3. n. 33.

§. Ille quoque.

Ille, de cuius lapsu in heresim ante, vel post abiurationem constat, si postea hereticos recipit, deducatur, visitetur, vel associetur, aut dona, vel munera eis donet, vel mittat, vel suorum impendat, qui excusari non possit, etiam si sine adoratione, ut dicunt, meritis indicatur, ut relapsus, quia id fit ex conscientia probati erroris. Colligunt Doctores in princip. text. citati.

Hanc eandem conclus. firmant Butas. *conf. 7. n. 36. lib. 1. Menoch. conf. 32. n. 148. Sanctarel. de heresi, c. 42. dub. vnic. num. 3. Malcard. de probat. concl. 863. n. 6. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 8. c. 14. q. 3. Penia in direct. Inquisit. p. 29. 55. §. 1. libel. 81. & 82.*

In gloss. *Non possit*, ibi, *patet propter necessitatem famis*, &c. Notatur ad hoc, quod fautores hereticorum non dicantur illi, qui heretico in extrema, vel gravi necessitate constituto ob Dei amore elemosinam prebent, non ut illi in heresi foveant, ut per Nau. in

mon. c. 27. n. 55. Dec. in tract. crimin. lib. 5. c. 51. num. 351. Sanctarel. de heresi, c. 11. dub. 2. n. 18.

§. Licet.

Testis peritius licet post penitentiam repellatur, si tamen in causa heresis si vult corrigere suum peritium deponendo contra se, vel alios suos complices si manifestis indicibus appareat talem non ex levitate animi, vel fomite odij, vel corruptione pecunie, sed solo Fidei Catholice zelo suum dictum corrigere, nisi alia obstitit, in suorum Fidei admittitur. Colligunt Doctores in princip. text. citati.

Hanc eandem conclusionem ex hoc text. desumunt Felin. in cap. cum in tua, n. 7. de testib. & in cap. per tuas, il. 1. n. 9. de simonia, Villadieg. de heret. pravit. q. 13. n. 12. Coar. lib. 2. var. c. 13. n. 9. vers. ex his, Simanch. de Cathol. instit. c. 64. n. 36. cum seqq. Rojas de heret. p. 2. assert. 9. n. 110. & sing. 194. vers. *sed speciale est in crimine heresi*, & sing. 206. vers. *sed in casibus heretica pravitatis*, Rebuff. in tract. de reprob. testium, n. 143. vers. *salvis primis*, Menoch. de arbit. c. 108. n. 13. Malcard. de probat. concl. 875. n. 5. Decian. tract. crimin. lib. 5. c. 35. n. 3. Cened. ad Sextum collect. 5. n. 2. Sayr. in claus. Regia, lib. 12. c. 21. n. 8. Camil. Borel. in summa omnium decis. tit. 62. num. 62. Farin. in pract. crimin. p. 2. q. 66. n. 157. cum seqq. & de heresi, q. 188. num. 86. cum seqq. observantes data repugnantia in duplici vobis testimonio in causa heresis non priori, sed posteriori credendum esse.

Vnde infertur primo favorem Fidei consideratum in hoc text. non consistere in eo, ut peritius in causa heresis ad testimonium dicendum admittantur, sed in eo quod in eadem causa heresis admittatur correctio testimonij ex intervallo interuenientibus coniecturis, de quibus in hoc §. quod ad talem effectum requirantur, patet si expensas verbum, postmodum de quibus hic, intervallo, & temporis dilationem importaret, iuxta doctrinam Bart. in l. 5. diu. ff. de questum. l. 2. ad communem ex Coar. cit. loc. ac proinde quocumque tempore postestis testimonium prouertatur, si coniecturae supradictae interueniant, reuocabitur prius, cui necessario standum erit, iuxta quam considerationem decisio text. in presenti, non procedit in crimine lae. Maiestat. vel in aliis exceptis criminibus, in quibus fauor Fidei non apparet, nec zelus illius, qui fundamentum est istius decisionis, ita in specie aduertit Felin. in c. per tuas, il. 1. n. 3. de simonia, Aym. *conf. 6. n. 13.* licet contradiat Gig. de laesa Maiestate, sit quomodo, & qualiter probetur, q. 11.

Secundo infertur text. in presenti, solummodo limitando corrigere regulam text. in c. praterea, de testib. quod in causa heresis per hunc text. limitatur, non vero limitare regulam text. in cap. testimonium, de testib. dom peritius inhabilis redditur ad testificandum, quae quidem regula in praedicta causa heresis salua manet, si expensas causam heresis in qua propter illius gravissimum praedictum cautius quam in aliis proceditur, requirere probationem concordantem ad veritatem rei de qua agitur concludendum, & ita illam non admitti, quae talis non est, & ex qua oppositum refutatur, constat autem talem probationem ex testimonio peritij non resultare, sed magis oppositum, propter quod in reliquis causis peritius omnino redditur ad iure inhabilis ad testimonium dicendum. Vnde notum si in causa heresis testimonium peritij, quatenus tale est nequaquam recipitur, prout in effectu explicat Simanch. de Cathol. c. 64. n. 83. & c. 11. Corral. lib. 5. misel. c. 20. Palaz. in alleg. heresi, §. 1. ad fin. ac proinde cum in hac specie de qua agimus, non consideretur peritium

perlorum simplicitate propter correctionem, quæ in hac specie permittitur, merito in favorem Fidei tale testimonium posterius recipitur.

- 17 Tertio inferitur textum in *protesti*, solum esse intelligendum casu, quo per posterius dictum crimen proprium, & sociorum, quod dicere tacuerat, tenebatur; secus vero si posterius testificatio negaret culpam, quæ antea per priorem erat tenebatur. Patet si expendas in priori casu ex cognitione propria culpe, & confessione eius apud iudicem maximam refutare veritatis præsumptionem, & ostendi verum poenitentem; minime vero in posteriori casu, ac subinde considerata Christianæ Religionis perniciæ, quæ in occultando tali crimine consistit, non erit mirum si posterius casu priori testimonio steter, proit in specie resolutum plures, quos, refert, & sequitur Coar. ubi *suprà* a. 9. in fine, Simanch. d. 6. 4. n. 60. & in *praxi* c. 16. a. 4. Pro quibus expendi possunt verba huius text. ubi, *contra se, & alias sunt complices depuendo*, iuncta verbis præcedentibus, tam de se, quàm de aliis *saper* fallit hæresis, &c. quæ quidem verba maximum mihi faciunt fundamentum, ad supradictam differentiam confirmandam, licet aliud teneat Simanch. ubi *proximè*; nec refragatur text. in *litteras*, *vers.* *quamquam versimilibus, de præsumpt.* satis enim si adueras text. illum procedere, quando dictum extrajudiciale est, & ex coniecturis probabile videtur, nec vnum nec alterum dictum esse verosimile.

§. Sanè.

- 18 Inquisitores non debent se intromittere, nec punire extraneas diminutiones, & sortilegia, nisi manifestè sapient hæresim, sed relinquunt eos puniendos suis iudicibus. Colligunt Doctores in *princip.* text. citati.
- 19 Hanc eandem concl. ex hoc text. desumunt, Paul. Griland. *de sortileg.* lib. 2. q. 11. Eymetic. in *direct.* *Inquisitor*, part. 2. cap. 42. ubi *Penia comm.* 67. Simanch. de *Carbol. inquit.* c. 62. Petz. l. 9. tit. 1. lib. 8. *Ordin. pag.* 11. remissioe Salzedad Bernard. in *pract.* c. 107. *alias* 110. *lit. A. vers.* & *generaliter*, in *omiss.* *impress.* Azened. l. 5. num. 14. cum *segg.* tit. 1. lib. 8. *nona recopil.* Aloys. Ricc. in *collect.* decis. p. 4. collect. c. 73. Mart. de *invisibilib.* part. 2. cap. 12. Azot. *inquit.* moral. p. 1. lib. 9. c. 26. q. 4. Sot. de *Religionem* tem. 1. lib. 2. de *superst.* cap. 19. c. 111. Farin. in *praxi crimin.* p. 1. q. 20. n. 79. cum *segg.* & in *trattat.* de *heresi* q. 181. à num. 9. Eminent. de Valle de *incant.* & *enfalms* apuscal. 1. sect. 3. cap. 1. num. 2. & Sanchez in *præcepta Decalogi* tem. 1. lib. 2. c. 38. a. 92. Martin. Delci. *disquis.* magic. l. 5. sect. 2. sub *vers.* *sepmi* requiritur.

- 20 Diminutionibus.] De Diminutionibus, quæ, & quocumque sint eius species? Vide Petr. Gregor. *Synagm. inis* lib. 34. c. 3. de *generalis* diminutionis prohibitionibus, & c. 15. Petr. Binsfel. de *confess.* malef. *prælat.* 15. *causa* 3. *vers.* *diminuat.* & in *rub. C. de malef.* & *malis.* notab. 9. Læb. Zeeb. in *sum. tit. de Fide* c. 1. & de *superst.* *diminutionis*, & c. 21. de *sum.* Jacob. de *Gass.* in *arvis* dec. p. 1. lib. 2. c. 3. à n. 6. Card. Tolet. in *infract.* *Sacerdos* lib. 4. c. 15. Aviles ad c. 53. *Præterea* in *gloss.* *admonit.* Gregor. de *Valencia* 1. 2. q. 93. *diff.* 6. q. 12. Azot. *inquit.* moral. p. 1. lib. 9. c. 14. Raph. de la Torre in 1. 2. tem. 1. q. 25. art. 1. cum *segg.* Martin. Delci. *disquis.* magic. l. 4. c. 2. q. 1. 4. 5. 6. & 7. Sot. de *Relig.* tem. 1. lib. 2. de *superst.* c. 73. & 10. Lessi. de *inquit.* lib. 2. c. 43. dub. 3. Sanchez. d. lib. 2. c. 38. à n. 12.

- 21 Sortilegiis.] De his latè Paul. Griland. in *speciali* *tratt.* de *sortileg.* Petr. Greg. d. lib. 34. cap. 1. cum *segg.* Bossi. in *praxi* *tit. de sortileg.* Lancel. *Contumacia* *templa* *emongy*

indic. lib. 1. cap. 1. §. 3. de *obligat.* *imperat.* *verbo* *sortilegi* *ca* *cuitare* à num. 1. Martin. Delci. *disquis.* magic. p. 1. lib. 3. q. 1. cum *segg.* & lib. 4. cap. 4. q. 1. Azot. d. lib. 9. c. 21. Sot. d. lib. 2. cap. 38. à num. 56. Fr. Raph. de la Torre d. tem. 2. q. 93. art. 8. par. mihi 330. Lessi. d. lib. 2. cap. 43. dub. 9. Hortens. *Causale* de *brachio* *Regio* p. 1. num. 84. Farin. d. q. 20. à num. 72 & de *heresi* *quasi* 181. Eminent. de Valle d. *opusc.* 1. sect. 3. cap. 1. num. 2. & c. 3. num. 18. & cap. 5. num. 31. & 32. & cap. 9. num. 5. 10. & 32. Sanchez. d. cap. 38. à num. 56. plures ex antiquioribus, quos refert Cened. ad *Decretum* *collectan.* 21. num. 1.

In *gloss.* *Saperent.* ibi, *demoni* *consulere*. Notatur ad hoc, quod innocare demones, & eos consolare etiam sine adoratione, & exhibitione honoris est hæreticale sortilegium, ut per Martin. Delci. d. lib. 5. sect. 15. in *fine* *vers.* *disco* *sexti*, Azot. p. 1. lib. 9. cap. 23. in *princ.* Farin. d. q. 181. §. 2. num. 72. cum *segg.* ubi latè *disputat*.

In ead. *gloss.* ibi, *puerum* *rebaptizant*, &c. Notatur ad hoc, quod hæreticale est sortilegium quando aliquis puer rebaptizatur, ut per Simanch. de *Carbol.* tit. 10. n. 15. Decian. lib. 5. c. 17. *vers.* *stem* *quando* *internit* *rebaptizant*, Mart. Delci. d. sect. 15. *vers.* *disco* *quart*, Farin. d. q. 181. c. 21.

In *gloss.* *Admissi*, ibi, in *hæsi* *enim* *hoc* *causa* *non* *habent* *irriditionem*. &c. Notatur ad hoc, quod Inquisitores non possunt se intromittere ad cognoscendum an sortilegia sapient hæresim manifestè, ut per Simanch. de *Catholicis* *inquit.* tit. 30. num. 20. Nauar. *conf.* 2. *incip.* *Verum* *Inquisitor* *n. 42.* sub *hoc* *tit.* Eymeric. in *direct.* *Inquisitor*, part. 2. q. 42. num. 7. Decian. lib. 5. c. 21. num. 9. Rojas *sing.* 110. num. 1. & 1. Jacob. de Grassis d. lib. 1. c. 1. a. 21. Martin. Delci. *disquis.* magic. lib. 5. sect. 15. Eminent. de Valle d. *opusc.* sect. 3. c. 6. num. 1. Farin. de *heresi* q. 181. §. 4. num. 95.

§. De questionibus.

Inquisitores non possunt se intromittere in causas viuarum, etiam si sint contra illos, quibus pro crimine hæresis innotent testimonem viuarum, & illi obligant se, & sua bona. Colligunt DD. in *princ.* text. citati.

Hanc eandem concl. ex hoc text. desumunt Simanch. de *Carbol.* *inquit.* tit. 66. de *usuris* n. 3. & in *enquir.* tit. 3. a. 6. Sylvest. *verbo* *hereticus* §. 2. n. 5. Petz. l. 1. tit. 2. lib. 8. *Ordinam* *pag.* 38. col. 2. Zanchin. de *heretica* c. 31. num. 1. Curzer. in *simili* *tratt.* num. 76. Decian. *tratt.* *crimin.* lib. 5. c. 23. num. 4. Farin. de *heresi* q. 186. §. 2. n. 42. cum *segg.*

§. Si verò.

Fantor hæreticorum, non tamen hæreticos quando promisit Inquisitoribus, & obligavit sua bona ad faciendam poenitentiam, quam Inquisitores iniungere vellent, si moritur antequam iniungatur ei poenitentia, hæres mortui non potest cogi ad satisfaciendum; si verò antequam moreretur fuerit poenitentia iniuncta, nondum tamen petita, & poenitentia erat complenda in bonis temporalibus, tunc hæres debet cogi ad explendam talem poenitentiam, quia iam bona transierunt cum hoc onere. Colligunt Doctores in *princ.* text. citati.

Quem *Inquisitor* *ipso* *iniungere* *vellent*.] Vide Simanch. de *Catholicis* *inquit.* c. 4. n. 4.

Eius *hereticus*, &c.] Notatur ad hoc, quod bona yent hæreticorum, non autem de hæresi suspectorum

rum sunt publicanda, vt per Menoch. *conf.* 159. n. 16. cum seqq.

§. In eo verò casu.

30 Adortus hæreticos iam demortuus potest per sententiam declarantiam ad confiscationem bonorum procedi. Colligunt Doctores in *princent. citati*.

31 Hanc eandem concl. & ex hoc text. desumunt Simanch. de *Carbalicis infis.* c. 4. n. 4. Gondifal. in *tratt. de heret.* q. 12. per totum. Clar. q. heresi, n. 11. Decian. in *tratt. crimin. lib.* 5. c. 57. Coost. de *hsion. lib.* p. 2. cap. 6. § 3. n. 6. Burlat. *conf.* 43. n. 2. lib. 1. Roland. *conf.* 3. n. 4. t. & § 8. lib. 3. vbi verum dicit quauis ante mortem non fuerit accusatus, Sancti. *de heresi* c. 20. *dub. unico*, num. 2.

32 In gloss. *Poss. mortem*, ibi, intellige hoc vsque ad 40. annos, &c. Notatur ad hoc, quod infra quadraginta annos potest in crimine heretici post mortem hæretici procedi etiam ad confiscationem bonorum, non autem ultra, vt per Simanch. de *Carbal. infis.* c. 17. n. 7. Brun. de *heret. lib.* 5. c. 17. Gomde. *de delictis* c. 1. n. 8. t. Decian. *de* c. 77. n. 12. Fatim. in *praxi crimin.* p. 1. q. 10. num. 8. t. & q. 25. n. 19. Sanch. in *precepta Decal.* tom. 1. lib. 2. c. 12. num. 40.

§. Sacerdotes.

33 Clerici, qui impediunt instruendo citatos hæreticos, vel eorum credentes de veritate celanda, vel discenda falsitate, vel eos indebitè liberando, possunt ab Inquisitoribus castigari debita poena, vt incarceratione, vel alia prout culpa exigit; si verò sint Religiosi sunt immorandi, vel graviori poena puniendi quam laici, si inueniunt sint deliquisse in heresi, vel consimilibus. Colligunt Doctores in *princent. citati*.

34 Hanc eandem conclusionem ex hoc §. desumunt, Vmbert. Locat. in *indie. Inquisit.* in verbo clericum n. 9. & in verbo *sanctos* n. 7. & in verbo *suspensio* n. 13. Campeg. in *addis. ad Zanchin.* de *heret.* c. 20. lit. A. verbo *suspensio* in 4. casu, Eymet. in *reli. Inquisit.* p. 2. q. 56. n. 4. vbi Poena conuenit, 3. t. lit. A. in fine, vers. in quarto casu, Decian. in *tratt. crimin. lib.* 5. c. 57. n. 56. Fatim. de *heresi* q. 182. §. 1. n. 3.

35 Sen eos indebitè liberando. Notatur ad hoc, quod impediunt sanctum Inquisitionis Officium in punitione hæreticorum dicuntur eorumdem hæreticorum fautores, vt per Eymet. in *direct.* Inquisit. p. 1. q. 54. n. 5. Vgolin. de *causis Post. reseruat.* p. 2. in gloss. *fautores*, in *princent.* 5. Azor. in *inst. moral.* p. 1. lib. 8. c. 1. §. 6. lit. Fatio. de *heresi*, q. 182. §. 5. n. 69. cum seqq. vbi multipliciter ampliat, & limitat.

36 In *sanctum heretica prauitatis*, &c. Notatur ad hoc, quod instruendo hæreticos ad celandum veritatem, quando fuerint examinati, & ad negandam heresim, quam tenent, obiciunt eorum fautores, & poena arbitraria puniuntur, vt per Syluest. in *sum. verbo hereticum* q. 2. n. 16. vers. *tercium Sacerdotes*, Eymet. in *direct.* Inquisit. p. 2. q. 56. n. 4. vbi Poena conuenit, 3. t. lit. A. in fine, vers. in quarto casu, Decian. *de lib.* 5. c. 57. n. 56. Fatim. de *heresi*, q. 182. §. 1. n. 3.

S Y M M A R I V M.

1 Statuta non valent per qua Inquisitorum heresi officium impeditur, vel retardatur, & n. 2.

2 Inquisitionis officium impediuntur puniuntur ab Inquisitoribus.

4 Index secularis tenetur celatius exequi litteras, &

mandata Inquisitorum non heretica prauitatis, & illarum officium nullatenus impedire.

5 Inquisitionis officium directè impediri dicitur quando statum mandet ne aliquis civis accusari, aut inquiri possit in crimine heretici, vel quod nullus contra alium de crimine heretici testificari audeat.

C A P. Statutum. IX.

Vrbis. IV.

S Tatutoloci, quod directè, vel indirectè impedit, vel retardat possunt Inquisitionem ne procedat, non valent; & Reatores centoris compelli valent, vt statum deficiant Inquisitori, & si tale repetitur est reuocandum, vel moderandum ne impediatur, vel retardetur processus inquisitionis aliquo modo. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Domin. Monach. Franchi. Viu. in *ration.* lib. 5. pag. 94. Alagona in *compend.* pag. 652. retinuit Ximen in *concord.* p. 1. & 2.

Hanc eandem conclusionem ex hoc text. desumunt, Syluest. in *sum. verbo hereticum*, §. 2. n. 3. vers. *quartum deumini*, Vmbert. Locat. in *ind. Inquisit.* in verbo *domini temporales*, n. 3. & in verbo *ordinario* n. 1. Zanchin. de *heret.* c. 31. n. 6. Eymet. in *direct.* Inquisit. p. 1. q. 54. vbi Poena conuenit 33 fol. mihi 603. & seq. vbi quod omnia huiusmodi statuta, seu leges directè, vel indirectè officium Inquisitionis impediunt iam ipso iure nulla, & ibi recensentur Summorum Pont. relcripta super hoc expresse disponentia, refert Fatim. de *heresi*, q. 182. §. 5. n. 76.

Per *consensum Ecclesiasticum*, &c. Ergo impediuntur Sanctum Inquisitionis Officium puniuntur ab Inquisitoribus, vt per Zanchin. *de* c. 31. n. 1. Carret. in *tratt. de heret.* c. 93. vers. & *possit puniri*, Eymet. in *direct.* Inquisit. p. 2. q. 64. n. 5. & p. 3. q. 36. Decian. in *tratt. crimin.* lib. 5. c. 57. Fatim. *de* q. 182. §. 5. n. 77.

Quod per illud Inquisitionis processum non impediatur, &c. Tenetur enim secularis index litteras, & mandata Inquisitorum hereticæ prauitatis celeriter exequi, & illorum officium nullatenus impedire, vt per Locet. Inquisit. *verbo impediuntur* n. 1. Simanch. de *Carbal. infis.* tit. 2. §. n. 9. Azor. *de lib.* 5. c. 57. tit. 4. *non recip.* Bobadil. in *sua politica* lib. 2. c. 17. n. 8. 1. Mendez à Castro in *praxi Lusitan.* lib. 2. c. 1. n. 16.

In gloss. *Directè ibi*, putà n. aliquis civis, &c. Notatur ad hoc, quod Sanctum Inquisitionis Officium directè impediri dicitur quando statum mandet ne aliquis civis accusari, aut inquiri possit in crimine heretici, item quando mandaret quod nullus contra alium de crimine heretici testificari audeat, vt per Eymet. in *direct.* Inquisit. p. 2. q. 54. num. 1. & 3. vbi Poena conuenit, 79. lit. A. vers. *primo*, Fatim. *de* q. 182. §. 5. n. 75.

S Y M M A R I V M.

2 Inquisitionis officium non expirat morte concedentis, & n. 2.

3 Inquisitiones contra hereticam prauitatem an sint induci delegati, vel Ordinarii, remissum.

4 Citatio partis non est necessaria, nec res dicatur non integra, sed sufficit qualitercumque capere index inquisitionis vi.

CAP. Ne aliqui. X.

Clem. IV.

- 1 **I**nquisitoris officium non expirat morte concedentis, v.g. Papæ, &c. nec quoad negotia, quæ nondum erant cepta, vel orta. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Ande. Auchar. Dominic. Monach. Franc. Viti. in *ration. lib. 3. pag. 94. Alagona in compend. pag. 652. remissio Ximen. in concord. p. 1. & 2.*
- 2 Hanc eandem concluxit hoc text. defamant Simanch. de *Carol. inquit. tit. 3.4. num. 14. Cæter. in tract. de heret. n. 65. vers. & morte delegatus, Eymetic. in dicit. Inquisitor. p. 4. q. 7. & 8. vbi Penia comment. 5. 6. & 37. Decian. tract. crimin. lib. 5. c. 10. n. 8. & c. 12. n. 5. & 29. Sigism. Scacc. de indic. c. 67. n. 3. Rojas sing. 114. n. 1. Farin. de heresi, q. 186. §. 2. n. 10. vbi n. 11. limitat in delegato beneplacitum Sedis Apost. Accet. inquit. moral. p. 1. lib. 8. c. 18. q. 7. Sanch. de *Matrim. lib. 8. disp. 18. n. 34.**
- 3 Vitum autem Inquisitores contra hæreticam prauitatem Indices sint delegati, in verb. Ordinarij vide quæ dixi ad cap. per hoc 17. infra, hoc end. ita.
- 4 In gloss. Incipit, ibi, etiam præter citationem iurisdictionis perpetuatur, &c. Notatur ad hoc, quod non est necessitas partis citatio, sed sufficit ut res dicatur non integra, sed cepta, qualitercumque ceperit index iurisdictione vti, exercens quæcumque ad eum iudiciale, ut per Sanch. A. disp. 28. n. 8.

S Y M M A R I U M.

- 1 **I**nquisitores quando sunt plures, singuli, vel conuincti simul possunt cognoscere de causis, & in condemnandis, vel absolvendis res secundum Canones antequam debent tinorem Dei respectibus humanis.
- 2 Inquisitores sunt iudices delegati ad vniuersitatem causarum ad Fidei cognitionem pertinentium.
- 3 Inquisitores hæresis si in vna Prouincia plures deputati fuerint à Sede Apost. possunt ex speciali favore omnes simul, vel singuli separatim procedere, nisi aliquis eorum effice in speciali causa specialiter deputatus.
- 4 Inquisitores possunt recipere hæreticos penitentes, illisque inuicella penitentia Ecclesia reconciliare, & talis absolutio predest in vtroque foro.
- 5 Inquisitores quomodo instruendi in modo examinationis testium, & in personis, quæ testificata scribere debeant.
- 6 Testium in examine in crimine hæresis ultra notarium adhibenda sunt duo Religiosæ, & discreta persona, & desiciente notario ipsius loco adhibendi sunt alij duo idonei viri.
- 7 Episcopi cum procedunt contra hæreticos non habent necesse enunciare personas Religiosas ad examinationem testium.
- 8 Inquisitores contra hæreticam prauitatem ideo subdelegari possunt, quia sunt delegati Principis.
- 9 Monachus, qui in saculo erat tabellio, potest in causis Fidei id munus obire.
- 10 Monachus effectus post assumptum tabellionatus officium non potest illud exercere.
- 11 Monachus, qui in saculo erat tabellio, si contra prohibitionem episcopi instruat, illud valet.
- 12 Monachus, qui in saculo erat tabellio, potest implere post professionem, & signare instrumenta, quæ in saculo consecrati.

- 13 Inquisitores quomodo instruendi circa personas per quas impediri possit, vel differti Inquisitionis negotium, ostenditur.
- 14 Inquisitionis effectum impediens compescendi sunt ad desistendum per censuras Ecclesiasticas, etiam innecato brachio seculari.
- 15 Indices delegati possunt innecare auxilium brachij seculari.
- 16 Magistrum, qui non obtemperat Inquisitionem mandatis, & prestare auxilium recusat, potest prohiberi, & iurisdictione sua priuari, & est suspensus de heresi.

CAP. Nisi aliqui. XI.

Clem. IV.

Inquisitores plures quando sunt, singuli, vel conuincti simul possunt cognoscere causas, & in condemnandis, vel absolvendis res secundum Canones antequam timorem Dei respectibus humanis, sed soletur considerare in absolendo, ne simulat, & fraudulenter conuerantur absolendi, & se, & Inquisitores decipiant. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Ande. Arch. Domin. Monach. Franc. Viti. in *ration. lib. 3. pag. 94. Alagona in compend. pag. 652. remissio Casal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.*

Officium est commissum, &c. Ergo Inquisitores sunt indices delegati ad vniuersitatem, causarum ad Fidei cognitionem pertinentium, ut per Spin. in *speculo rebus gloss. 12. rub. n. 37. Emman. de Valle de incantat. & ensolus, sect. 2. c. 1. n. 6.*

Simul vel separatim, &c. Notatur ad hoc, quod si in vna Prouincia deputati fuerint à Sede Apost. plures Inquisitores hæretice prauitatis, possunt ex speciali favore Fidei omnes simul, vel singuli separatim, prout eis magis expedire videbitur, procedere, ut per Sylo. in *sum. verbo hereticus, §. 2. n. 10. vers. certum in aliquibus prouinciis, Ioan. à Rojas sing. 17. a. num. 3. & in tract. de heret. part. 1. n. 439. Simanch. de Carolicis inquit. tit. 1.4. num. 26. Eymetic. in dicit. Inquisitor. p. 4. q. 46. vbi Penia comment. 95. fol. 623. col. 1. Decian. in tract. crimin. lib. 5. c. 12. n. 7. Sigism. Scacc. in tract. de indic. c. 67. n. 9. Farin. de heresi, q. 186. §. 1. num. 14. vbi num. 15. limitat non procedere quando in aliquo speciali causa esset à Papa deputatus aliquis Inquisitor specialiter, nam tunc cum per hanc speciale delegationem censetur aliis habentibus generalem iurisdictionem interdictione positus procedendi in illa causa, hoc ideo omnes alij scire debent, & solum procedat Inquisitor specialiter in illa causa delegatus.*

Absolutio beneficium impenditur, &c. Notatur ad hoc, quod Inquisitores possunt recipere hæreticos penitentes, illisque inuicella penitentia Ecclesie reconciliare, & talis absolutio predest in vtroque foro, ita docent in presenti, Ioan. Ande. ante n. 1. Gemin. sub n. 2. ad fin. & Franz. n. 2. Zanclin. de heret. c. 14. Simanch. de *Carol. inquit. tit. 3. n. 1. Mar. Anton. Genuens. in praxi Archiepiscopi Neapol. c. 67. n. 10. Farin. de heresi, q. 192. §. 4. n. 32. Stephan. Gratian. discip. forens. tom. 3. c. 43. q. num. 24. quos refert & sequitur Reucersand. D. Ricciol. de iure personarum extra gremium Ecclesie exist. lib. 5. c. 14. d. 1. & c. 15. n. 1.*

§. Verum.

Testes quando sunt excipiendi super crimine hæreticis, vel ipsam tangentibus, debent diuina publico

notariis accipi, adhibendique sunt duæ personæ Religiosæ, & dicerent, & si notarius commodè haberi non potest, dispositiones testium per duos viros idoneos scribendæ sunt. Item Inquisitores possunt cogere ad scribendum testimonia loco notarij Religiosos, qui in seculo exercebant officium notarij, non obstante lare, vel regula in contrarium, sic & clericos seculares, & alios etiam, quibus est à Sede Apost. commissum. Colligunt Doct. in princ. text. citati.

- 6 Dnas Religiosas, & discretas personas, &c.] Notatur ad hoc, quòd in examine testium in crimine hæresis ultra notarium adhibendæ sunt duæ Religiosæ, & discretæ personæ, & deficiente notario ipsius loco adhibendi sunt alij duo idonei viri, vt per Simanch. de Catholici infu. tit. 6. q. 2. n. 1. & 22. Gonsal. in trati. de heresi. q. 13. n. 18. Eymec. in direct. Inquis. p. 3. tit. quæ personæ esse debent in exco. testium, &c. n. 8. 1. vbi Pena comment. 20. Rojas seg. 187. Menoch. conf. 1. 49. n. 18. vbi ait quòd testes contra inquisitionem de hæresi, vt probent, examinari debent coram duobus Religiosis. Decian. in trati. crimin. lib. 4. c. 1. n. 4. & c. 24. n. 26. Sigilum. Scacc. de indic. c. 37. n. 16. Ludou. à Paramo de erige. S. Inquisitionis, lib. 5. q. 4. n. 5. Farin. de heresi. q. 138. §. 2. n. 35. vbi n. 34. limitat non procedere in Episcopis, qui cùm procedant contra hæreticos, non habent necesse conuocare personas Religiosas ad examinationem testium, sed sufficit eos solos cum notario testes examinare.

- 8 Notatur etiam ad hoc, quòd Inquisitores contra hæreticum prauitatem ideo subdelegare possunt, quia sunt delegati Principis, vt per Duffabod. in l. c. m. prator §. 2. n. 39. §. ff. de iudic.

- 9 Ad confabandas, &c.] Notatur ad hoc, quòd in causis Fidei potest Monachus, qui in seculo erat tabellio, id munus obire, vt post alios resoluit Sanch. in practica Decretum. 2. lib. 6. c. 13. n. 26.

- 10 In gloss. Præmissa, ibi, tabellio factus Monachus non potest exercere, &c. Notatur ad hoc, quòd Monachus effectus potest assumptum tabellionis officium, non potest illud exercere, per Farinac. Fragm. crimin. p. 1. lib. C. n. 31. 6. Such. d. c. 1. n. 46. Si tamen aduersus hanc prohibitionem Monachus, qui in seculo erat tabellio, conficiat instrumentum, valebit, quia nullibi invenitur verbum tale instrumentum irritans, vt docet Sylvest. in sum. verbo tabellio, q. 3. dist. 5. Couar. pract. c. 19. n. 8. vers. quòd si Sacerdos, Sanch. d. c. 1. n. 48.

- 12 In ead. gloss. ibi, Quod veteres rogationes complebit, &c. Notatur ad hoc, quòd Monachus, qui in seculo erat tabellio, potest complere post professionem, & signare instrumenta, quæ in seculo consecraverat, vel in suo protocollo breuiter, & succinctè conscripserat, vt postea per oñem, quoties opus sit, latius extendere, quia complere vetera instrumenta non est instrumenta denud conficere, sed exco. et, atque consummatio instrumenti tempore habili confecti, ita docent in presenti, Franch. in §. ad confabandas, in fine, & Domin. ibid. Bernard. in pract. c. 38. dist. 61. n. 3. vbi Salzed. lit. E. in miss. impress. Marian. Socin. de oblation. libello 8. n. 61. Nazar. comment. 2. de Regularib. n. 42. Couar. d. c. 19. n. 8. vers. Monachus, Fr. Emmanuel. quest. Regular. tom. 3. quest. 8. art. ult. Sanch. d. cap. 1. n. 49. vbi n. 50. subdit ad hoc exigi licentiam superioris, & n. 51. quòd potest monasterium conueniri, vt Monachus ante notarius hac instrumenta perficiat.

§. Compendendi.

- 13 Inquisitor potest inhibere predicationem questio-

nis, & aliis quando ipse vult facere aliquem actum inquisitionis, vel vult perdicare hæreticis: potestque innuocare auxilium brachij secularis ad capiendum hæreticum, vel impediens, caputram remota appellatione, non obstantibus privilegiis sub quacunque verborum forma conceptis. Item potest facere, vt Magistratus, vel Officialis inret feruare, & facere seruari à suis subditis omnes Constitutiones à Sede Apost. promulgatas, ac probatas contra hæreticos, & si nolint feruare, vt infames, & fauores ac suspecti de hæresi priuari debent officio, & regimine, nec in possessionem ad officium publicum assumantur. Colligunt DD. in princ. text. citati.

Coertitionis expedit, &c.] Notatur ad hoc quòd impediens quomodolibet S. Inquisitionis officium compescendi sunt ad desistendum à præstito impedimento per censuram Ecclesiasticam etiam innuocare brachio seculari, vt per Atchid. hic n. 9. Ioan. Andr. n. 3. & Franch. in 6. denique n. 1. Farin. de heresi q. 182. §. 5. n. 84. Sanctarel. in sum. trati. c. 1. d. 1. n. 1. vers. item impediens.

Inuocato auxilio brachij secularis, &c.] Ergo delegati indices possunt innuocare auxilium brachij secularis, vt per Couar. pract. cap. 10. n. 1. Nazar. in cap. cum conuincat, de rescript. remed. 1. n. 1. cum seqq. Menoch. remed. 3. tit. n. 360. Mandol. reg. 17. Cancell. q. 12. n. 12. Aniles ad cap. 20. Prætorum gl. usurpant. n. 27. Azuned. l. 5. n. 3. tit. 1. lib. 4. n. 2. recip. Bernard. Grana. in pract. Camera Imper. lib. 1. c. 1. n. 15. confid. 1. Tobadil. in sua politica lib. 2. cap. 17. n. 179. Farin. in pract. crimin. q. 97. n. 86. Beunus. à Sole in legis communib. verbo brachium seculari. 1. Mart. de iurisdic. p. 1. c. 50. n. 25. Ludou. Rodolph. in trati. de brachio seculari, n. 30.

Ac de fide suspectus, officio, &c.] Notatur ad hoc quòd Magistratus qui non obtemperat Inquisitionum mandatis, & prestare auxilium recusat, potest apprehendi, & interdictione suo priuari, & est suspectus de hæresi, vt per Rebiff. rom. 2. ad leges Gallie tit. de iur. requisit. in princ. n. 20. Menoch. de presump. lib. 6. pres. 6. n. 37. Tenetur enim literas, & mandata Inquisitorum hæretice prauitatis celeriter exequi, & illorum officium nullatenus impedire, vt trahunt Simanch. de Cathol. infu. tit. 23. n. 9. Lucern. Inquisit. verbo impediens, n. 1. Azueod. ad l. 1. §. n. 7. & 9. tit. 1. lib. 4. n. 2. recip. Pena in direct. Inquis. p. 4. comment. 34.

Suamini in super, &c.] Vide Sanctarel. de heresi, 17. c. 11. d. 1. n. 15. vers. item in cap.

S Y M M A R I U M.

- 1 Compendium huius text. referor.
- 2 Sententia contra hereticos proferenda est de consilio peritum.
- 3 Inquisitores non tenentur præciè requirere consilium peritum, sed tantum si expedire visum fuerit eorum arbitrio.
- 4 Afferres, seu Consultores S. Officij ad Inquisitoribus remouantur, ut in causis Fidei consilium eis præbeant.
- 5 Afferres, seu Consultores S. Officij debent esse persone qualificate, prudentes, boni in Theologia, vel iure Canonico periti.
- 6 Inquisitores in crimine hæresis citare possunt hæreticum absentem etiam extra territorium.
- 7 Afferres S. Officij an salarium petere possint, remissum.
- 8 Inquisitores hæresis non tenentur afferres, & consultores consilium necessarium sequi.

9. *Inquisitores hæretici prænati, & Episcopi ex ista causa possunt minime penam eorum post sententiam.*
10. *Hæretici prænati sunt ipso iure à die commissi criminis omnibus beneficiis Ecclesiasticis ante hæresim adepti.*
11. *Episcopus punire conferens scienter beneficium hæretico, aut hæreticorum fautoribus.*

CAP. Vt commissi. XII.

Bonif. VIII.

1. **I**nquisitoribus, vel eorum singulari facultas concessa est committendi citationes, & denunciationes sententiarum, quas ferunt contra hæreticos, et ceteros, receptatores, defensores, & fautores eorum, vocandi quolibet peritos, ut eis adsint dum sententiam ferant, & consilium dent prout iudicauerint expedire, & iungendi ipsi peritis in iudicio obedientie, ut super his parcant: committendi elatum oppidi, vel ciuitatis, prout expedierit negotio Fidei, procedendi contra illos, de quibus constat quod deliquerunt in Fide in provincia talis Inquisitionis, licet deinde se transferant in aliam; faciendi ut eis assignentur libri, & scripta in quibus continentur inquisitiones, & processus contra hæreticos facti per quoscumque auctoritates Apostolicas, vel Legatorum; mirigandi vel mandandi penas illorum, qui humiliter obediunt fidei mandatis sunt in exerce, vel moro celsi, si ita expedire iudicauerint, quod quidem faciendum est simul cum Prelatis, quorum iurisdictioni subiacent; priuandi, & priuatis declarandi dignitatibus, & beneficiis Ecclesiasticis de consilio Directorum, vel eis absentibus, vicariorum suorum, & officii publicis, ac honoribus quibuscumque eisdem hæreticos, et ceteros, receptatores, defensores, & eorum filios, & agnatos. Sunt autem Directori in priuando tales, vel nominando priuatis beneficiis huiusmodi requirendi, si non constet eos legitime, & scienter talibus eadem beneficia contulisse, tunc enim in his non requirendi, sed à suo iudice eiunt priuandi. Colligunt ex Ordin. Lup. Abbas. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Domin. Monach. Franch. *Vid. in ration. lib. 1. pag. 97. Alagona in compend. pag. 553. et similiter Ximén. in concord. p. 1. & 2.*

2. *Admittendi quoque, &c.*] Notatur ad hoc, quod sententia contra hæreticos proferenda est de consilio peritorum, ut per Anebas. n. 1. Ioan. Monach. num. 1. Ioan. Andr. n. 2. Gemin. n. 2. Franch. etiam n. 2. in 2. not. in presenti. Comend. Brun. in trakt. de heret. lib. 4. c. 10. Zanch. in simili trakt. c. 5. n. 1. & 3. Gondisil. eod. trakt. q. 1. n. 1. Simanch. de Cathol. in trakt. tit. 4. num. 1. 1. Rojas seg. 99. Eymet. in direct. Inquisit. p. 3. q. 77. vbi perit. comment. 116. vers. per arch. Inquisitoribus, Dec. in trakt. crimin. lib. 1. c. 24. n. 10. & c. 38. n. 10. Ludon. à Paramo de origine S. Inquisitionis, lib. 3. q. 4. n. 55. cum segg. Farin. de heresi, q. 183. §. 12. n. 183.

3. *Prout expedierit.*] Ergo Inquisitores non tenentur precise requirere consilium peritorum, sed tantum si expedire visum fuerit eorum arbitrio, de quo vide Farin. d. q. 183. §. 12. n. 195. vbi n. 196. and. d. peritis consilioribus dandus fore integralis processus.

4. *Peritis quoque ut vobis assistant, &c.*] Qui quidem periti, sive assessores, sive consultores vulgo nominati, ab Inquisitoribus conuocantur, ut in causis Fidei consilium eis perbeant, ut per Lucern. Inquisit. verbo Inquisitor. n. 11 & verbo Admittendi, n. 1. quem refert Cened. ad Sextum cancell. 17. n. 1. & debent esse perso-

ne qualitate, Simanch. d. cit. n. 41. n. 11. & 12. vbi quod eligendi sunt ad hoc mores viri prudentes, boni, & periti, Dec. d. c. 24. n. 10. vbi quod vel in Theologia, vel in iure Canonico, vel in iure Ciuili periti esse debent, & vterius viri probate vite, ut corruptionis periculum tollatur, Rojas de heret. p. 1. n. 404. vbi quod consultores possunt eligi etiam laici conuocati, qui tamen sint in iure Canonico, & Ciuili periti, honesti, & prouidi viri, Direct. Inquisit. p. 3. q. 77. n. 1. vbi quod periti conuocandi erunt Theologi, Canonici, & Legisti.

Et contra illos, &c.] Notatur ad hoc, quod in crimine hæretici potest Inquisitor citare hæreticum absentem etiam extra suum territorium, ut per Archid. n. 3. Ioan. Andr. n. 3. c. 2. Gemin. num. 1. & 2. Farin. d. q. 183. n. 304.

Ut autem huiusmodi assessores salarium percipere possint, examina Eymet. d. p. 3. q. 77. Zanch. de hereticis, c. 15. num. 3. Lucern. Inquisit. d. verbo admittendi, num. 3. Simanch. de Cathol. in trakt. c. 41. num. 13. & in enchirid. tit. 19. num. 4. Rojas seg. 35. Decian. d. cap. 24. num. 10. vbi quod isti consultores periti non possunt exigere salarium, sed bene illud recipere.

Præbeant consilium opportunum.] Non vero tenentur Inquisitores illud necessario sequi, iuxta tradita per Lucern. Inquisit. d. verbo Admittendi 4. Arnald. Albert. de agnosc. asserit. q. 26. n. 1. cum segg. Simanch. d. c. 41. n. 14. Rojas de heret. p. 1. n. 409. cum segg. & p. 2. asserit. 11. n. 166. & segg. 99. vers. Inquisitores, & Acced. ad Curiam Pysan. lib. 4. c. 6. n. 116. Penia in direct. Inquisit. p. 3. schol. 132. Cened. d. cancell. 27. m. a. Farin. d. q. 183. §. 1. n. 192. & segg.

Penam vna cum Prelatis, &c.] Notatur ad hoc, quod ex iusta causa possunt Inquisitores hæreticis prænatis, & Episcopis minime penam etiam post sententiam, ut per Clar. §. hæresis, num. 8. Metich. in trakt. c. 31. num. 3. Penia in direct. Inquisit. part. 2. q. 47. schol. 78.

Priuandi præterea, &c.] Notatur ad hoc, quod hæretici priuati sunt ipso iure à die commissi criminis omnibus beneficiis Ecclesiasticis ante hæresim adepti, ut per Coust. lib. 2. ver. c. 8. num. 4. Penia in direct. Inquisit. p. 3. comment. 162. Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 3. q. 1. num. 31. & 32. Et. Emman. in summa tom. 1. c. 129. n. 3. Petr. de Ledecina in summa, p. 2. trakt. 1. c. 4. c. 14. Azor. in trakt. moral. p. 1. lib. 8. c. 13. q. 3. & 8. & p. 2. lib. 7. c. 17. in princ. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 15. num. 65. Farin. fragm. crimin. p. 1. lit. C. num. 335. cum segg. Sanch. in precepta Decalogi, tom. 1. lib. c. 26. n. 5. cum segg. Anton. Rice. de iure personarum extra gremium Eccles. existent. lib. 5. c. 19. num. 8. laic. Farin. de heresi, q. 183. §. 4. n. 69. cum multis segg.

Sed penam à suo iudice priuandi.] Notatur ad hoc, quod punitor Episcopos confens scienter beneficium hæretico, aut hæreticorum fautoribus, ut per Lambert. de irreparat. lib. 2. p. 1. q. 6. art. 6. Penia in direct. Inquisit. p. 3. comment. 162. vers. secunda verò assertio, Rice. d. lib. 5. q. 19. n. 5.

S V M M A R I U M.

1. Christiani ad Iudaismum transcentes, & redempti, hæretici reputantur.
2. Iudei sponte facti Christiani si à Fide apostatantes redeant ad Iudaismum, reputantur hæretici, & contra illos viri hæreticos procedatur.
3. Iudei facti Christiani dum erant infantes si ad Iudaismum

daissimum redeunt heretici reputantur, nec excusantur ex eo quod ignorantes, & infantes Baptisma suscepissent.

4. *Indei facti Christiani non sponte, sed coacti si ad Iudaismum redeant non excusantur, nisi coactio fuerit praecisa, & absoluta.*
5. *Indei, & infideles receptatores, fautores, & defensores Christianorum ad Iudaismum transivimus, vel redeuntium puniuntur ad instar receptatorum, & defensorum haereticorum.*
6. *Indei in testimonium admittitur contra Christianum, quando agitur de illo committendo reversionem fuisse ad infidelitatem.*
7. *Haereticus testimonium admittitur contra alios haereticos.*

CAP. Contra Christianos. XIII.

Christiani qui transiunt, vel redeunt ad Iudaismum, licet in infantia fuerint baptizati, vel metu mortis, non tamen absolute, & praecise coacti, veniunt tanquam haeretici puniendi, si sint coacti, vel per Christianos, vel per Iudeos coacti, & contra talium fautores, receptatores, & defensores est procedendum sicut contra fautores, receptatores, & defensores haereticorum. Colliguntur ex Ordine. Archid. Gemina. Joan. Andr. Anchar. Domin. Monach. Franc. Viu. in *ration. lib. 4. pag. 97.* Aliqua in *compend. pag. 654.* tenellius Ximen. in *concord. p. 2.*

2. *Qui ad ritum redeunt Iudeorum, &c.* Notatur ad hoc, quod Iudei sponte facti Christiani si a fide apostatae redeunt ad Iudaismum, reputantur haeretici, & contra illos ut haereticos proceditur, ut per Simon. de *Carol. infir. tit. 15. m. 12. & in enclirid. tit. 27. m. 1.* Gondisal. in *trakt. de haeretic. q. 5. m. 8.* Eymerie. in *direct. Inquisitor. p. 2. q. 44. m. 1. & m. 4.* Vbi Penia comment. *69. vers. ac de his, Decian tract. crimin. lib. 5. c. 10. m. 21. & c. 11. m. 1.* Farin. de *haeretic. q. 178. §. 6. m. 136.*

3. *Etiamsi huiusmodi redeuntes dum erant infantes, &c.* Notatur ad hoc, quod Iudei facti Christiani dum erant infantes si ad Iudaismum redeant, haeretici reputantur, nec excusantur ex eo quod ignorantes, & infantes Baptisma suscepissent, ut per Sylvest. in *summa verbo haereticus, §. 2. m. 4. vers. secundum, Penia ad Eymerie in direct. Inquisitor. p. 2. q. 44. m. 69. vers. iamque, vbi subdit minus esse agendum cum Iudeis infantibus factis Christianis, quam cum baptizatis in maiori aetate, refert Farin. d. q. 178. §. 6. m. 140.*

4. *Etiamsi huiusmodi redeuntes meritis iure, &c.* Notatur ad hoc, quod Iudei facti Christiani, non sponte, sed coacti si ad Iudaismum redeant non excusantur, nisi coactio fuerit praecisa, & absoluta, secus si non praecisa, & absoluta, sed conditionalis, ut per Sylvest. d. verbo *haereticus, §. 2. m. 4. vers. secundum, Decian d. lib. 5. c. 10. m. 21. & c. 10. m. 6. vers. 6.* Penia vbi proxime, Farin. d. q. 178. m. 141. Joan. de Valboa in *cap. amicus unum. to. de panis, & remiss. Cabreitos de meta lib. 2. c. 17. m. 57.*

5. *Ei sicut contra fautores, &c.* Notatur ad hoc, quod Iudei, & infideles, & receptatores, fautores, & defensores Christianorum ad Iudaismum transivimus, vel redeuntium puniuntur ad instar receptatorum, fautorum, & defensorum haereticorum, ut per Hippol. Rimini. *conf. crimin. divers. §. 4. m. 4. lib. 2. Rojas de haer. p. 1. m. 57. cum segg. Decian d. lib. 5. c. 12. m. 16. & 17. Azor. infir. moral. p. 1. lib. 7. c. 12. q. 12. Eymerie p. 2. q. 44. m. 2. & 3. Farin. d. q. 178. m. 141.*

6. *Sen Iudeos coacti.* Collige ex text. Iudeum in testimonium admitti contra Christianum quando agitur de illo committendo reversionem esse ad infidelitatem, ut per Felin. u. 2. & Mynding. m. 3. in *cap. Iudei, de testi-*

bus in Decretal. Simon. de Carol. infir. cap. 64. m. 422. Moscaud. de *prob. crimel. m. 17. m. 9. & 10.* Simon. de *haeretic. c. 18. dub. vnic. m. 17.* Ratio est, quia cum per transitum ad ritum Iudaicos Christiani baptizatos transiens dicatur esse infidelis, iuxta resoluta per D. Thom. 2. 2. q. 10. art. 5. & q. 11. art. 1. & infidelis contra alium infidelem a testimonio repellitur, ut late dicitur in collect. ad d. cap. Iudei, merito, effectum est, ut in specie huius text. Iudei testes esse possint contra Christianos ad ritum Iudeorum reversiones. Confirmatur hac explicatio ex eo, quia licet crimen apostasiae gravissimum sit, & vii tale maximum infertis praedictum illi, qui accusatur propter infamiam, bonorum confiscationem, & alias penas, quae tamen possunt, nihilominus tamen tale crimen, ut plurimum, occulte & cum aliis similibus delinquentibus fieri solet, ac proinde satis consonum, seu contentanum rationi lex praesumit esse ut ne cunctis particulari iudicio propter bonum publicum, quod illi particulari anteposuit, Iudei alii in habiles ad praedictum testimonium ferendum habilitarentur, ut sit facilius, & melius crimen apostasiae detegatur, propterea in crimine laici Maiestatis agnoscit Moscaud. de *prob. crimel. §. 57. m. 9.*

Hic consequens est textum in *presenti*, sic explicatur procedere etiam in haereticis, contra quos alij haeretici in testimonium admitti debent, consilia sequendum in hoc casu agi de causa hominis infidelis, iuxta text. in *cap. sup. de haer. ac subinde nil mirum si contra illum alius infidelis testis esse possit, iuxta text. in cap. si haereticus, in prov. c. 9. Accedit quod haereticus testis ut plurimum tanquam socius delinquentis ponitur, qui quidem socius, licet illius testimonium reprobetur, in causa tamen haereticis ad testificandum admittitur, ut probat text. in *cap. in fidei favorem, hoc tot. ut. & lib.**

In gloss. *procedendum. Vide Titm. de retract. lig. 8 §. 1. gloss. 1. a. m. 102. in l. si vquam in prefat. m. 119. C. de reus, donat.*

S Y M M A R I U M.

1. *Dotes uxoris innocentium non confiscantur propter haereticum maritum, & c. n. 2.*
2. *Pana boni text. an extendatur ad alia bona eius dotes, ostenditur.*
3. *Dotes ab haereticum uxoris confiscari possunt.*
4. *Matrimonium inter Christianum, & haereticum, & quando sit validum, remittitur.*
5. *Cartholicus vir matrimonium scienter cum haereticis contrahens non incurrit penam amissionis bonorum.*
6. *Vir contrahens matrimonium scienter cum virgine relicta primae dote, & applicatur fisco.*
7. *Matrimonium tempore si mortui erat Catholici, post vero in crimen haerese incidit, tunc dicitur, penae alia quaeque hanc uxoris Catholicae non confiscantur.*
8. *Mulier contrahens matrimonium cum haeretico ignorans illum esse haereticum, non amittit dorem suum, quomodo post contrahendum matrimonium cognoscatur maritum esse haereticum.*
9. *Leges, & Canones punientes incestus nuptias locum habent ubi ad istam scientiam contrahens fuerint.*
10. *Ignorans praesumitur quod quis matrimonium contraxerit cum haeretico.*

CAP. Decruit. XIV.

Catholicorum vxorum dotes oon conficantur propter hæresim maritorum, si quando contraxerint matrimonium nesciebant illos esse hæreticos. Colligitur ex Ordinarij. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Domin. Monach. Franch. Viu. in ration. lib. 5. pag. 98. Alagosa in compend. pag. 654. remissioe Ximenes in concilio. p. 1. & 2.

Hanc eandem conclusionem ex hoc test. desumunt Repert. Inquisit. verbo dotes, Simanch. de Cathol. instr. tit. 9. n. 66. cum segg. & tit. 40. n. 24. Villadieg. de heret. q. 15. n. 9. Zach. end. tract. 2. 25 ad finem, vbi Campeg. in addit. lib. A. Quæner. in quest. crimin. c. 1. n. 2. vers. versum contraxit ignoranter, & n. 24. vers. aut uoluer ignorabat matrimonium, Callan. in consuet. Burgund. rub. 2. §. 2. in princ. Perez l. 1. vers. vltimus dabitur, tit. 1. lib. 2. in Ordinam. pag. 21. Hieron. Portoles de confertib. c. 17. a. n. 18. Palat. in repet. rub. de donat. inter virum, & vxorem, §. 66. n. 2. cum segg. Couduba de Lara in l. §. quis a liberis, §. si quis ex his, n. 48. ff. de liberis agnosc. Penia in direct. Inquisit. p. 3. schol. 153. Dec. in tract. crimin. lib. 5. c. 45. num. 10. Sanch. in præcepta Decalogi, lib. 2. c. 17. n. 1. cum segg. Sanch. de heresi, c. 9. dub. 3. n. 1. Cened. ad Sectionem collect. 1. 3. num. 2. Farin. in praxi crimin. p. 1. q. 25. n. 151. cum segg. c. de heresi, q. 190. §. 1. n. 4. vbi num. 44. cum segg. ampliat ad bona paraphernalia vxoris, ad donationes propter nuptias, ad quasita ab vxore constante matrimonio, & ad res donatas vxori a consanguineis viui, nisi expresse fuerit tempore donationis dictum, vt marito acquiratur. Vtrum Sanch. d. c. 17. n. 22. obferuat non esse tutum extendere penam huius text. ad alia bona, qui in dote tantum agit, in qna est maior ratio, cum fuerit causa contrahenda, & cuius intus matrimonium cum hæretico celebratum est, & ita conueniens fuit vt vxor in illius amissione ponitoret, quæ ratio cessat in bonis paraphernalibus, quæ sunt extra dotem, & in aliis bonis, quæ postea constante matrimonio ex accidenti acquiritur sunt, nec fuerunt causa matrimonij turpiter contracti, sequitur Sanch. d. c. 9. dub. 3. num. 14.

Propter hæresim maritorum. Ob hæresim tamen eandem vxorum dotes conficari posse resoluit Cov. de sponsal. p. 2. c. 7. §. 5. n. 5. Simanch. de Cathol. instr. c. 9. a. n. 8. Gom. l. 78. Tauri, à princ. Clar. 6. fin. q. 78. n. 15. D. Barbol. in l. si constante, §. fin. in princ. ff. solut. matrim. Sanch. d. c. 17. n. 25. cum segg. vbi n. 31. post alios, quos refert, sublit hoc casu dotes conficationem statim & absolute fieri, nec relinquendam viro ad vitam vxoris froendam ad sustinenda onera matrimonij.

Nisi forte mulieres, &c. Matrimonium inter Christianum, & hæreticum an, & quando sit validum: Vide Nauat. in man. c. 11. n. 49. vers. tertio, Dec. tract. crimin. lib. 5. c. 4. n. 1. vers. quæritur matrimonium, Comar. de sponsal. p. 1. c. 6. §. 11. num. 4. Rojas sing. 128. Simanch. de Cathol. instr. tit. 40. n. 1. cum segg. Mozz. de contrah. tit. de matrin. §. qui possunt contrahere matrimonium. n. 27. Petr. Bollo in oceanum. Canon. classi 2. c. 4. §. 7. vers. diffinitio salutis, Matienf. in rub. tit. 1. gloss. 1. n. 16. l. lib. 5. noua recap. Com. d. ad Sectionem collect. 1. 3. n. 1. Ludou. Bcja respons. casuum Conscient. p. 4. casu 30. Azor. instr. moral. p. 1. c. 11. q. 5. & p. 2. lib. 5. cap. 2. q. 1. Sanch. de matrin. lib. 10. dist. 15. remissioe Farin. de heresi, q. 190. num. 3. inter quos, excepto Rola & Simanch. circa controversiam est coniugium personæ fideles cum hæretica baptizata, vel apostata à Fide, validum esse, quamvis illicitum, quia cum matrimo-

Barbol. Collect. Tom. IV.

nium sit Sacramentum, solum petit paritatem Baptismi suscepti a contrahentibus, quamvis à Fidei professione disparitas sit, ita præter supra citatos docent S. Thom. in 4. dist. 19. quæst. vnic. art. 1. ad 5. Cardin. Bellarm. lib. 1. de matrin. c. 13. in princ. Valer. Rognald. in praxi forensi lib. 1. n. 168. Sanch. de matrin. lib. 7. dist. 7. 2. a. n. 18. Palat. Ponc. de impedim. c. 20. §. 2. vers. de coniugio. Matrimonium verò contractum à Catholicis cum infideli non valere probat test. cap. quantum 31. dist. ex Concil. Carthag. desumptis, & alijs Canonibus vel ex Sanctis, vel ex Conciliis provincialibus desumptis, & quamvis nullus fortasse sit Pontificis textus, quo hæreticatio inducatur, sufficit tamen visus Ecclesiæ ex receptissima consuetudine, & Apostolorum traditione vim legis obtinente, vt per Sor. in 4. dist. 19. quæst. vnic. art. 2. c. 5. vers. hoc tamen. Card. Bellarm. d. c. 11. propos. 2. & 1. Henriq. lib. 12. de matrin. c. 13. §. 3. in fin. Sanch. d. dist. 7. 1. n. 8. Rebell. de obligat. instr. p. 2. lib. 3. q. 9. circa fin. Quamvis Basil. Ponc. d. c. 20. §. 2. vers. ceterum, multum infuset probare lege Ecclesiastica scripta tale matrimonium non subsistere.

Mulier ipsa, &c. Ergo non viti, quia quamvis vlt. & vxor licet correlata, & dispositum in vno correlatum, censetur etiam in alio dispositum, iuxta l. 1. C. de capress. lib. 10. ad tamen obiter quæritur in vtroque datur eadem ratio, secus si diuersa videat, vt in hoc casu, & ideo virum Catholicum matrimonium scienter cum hæretica contrahentem non incurrere similem penam amissionis bonorum, resoluit Sanch. d. c. 17. n. 22. & Sanch. d. c. 19. dub. 3. n. 15.

Quæ hæretici, &c. Notatur ad hoc, quod si vxor scienter contraxit matrimonium cum viro hæretico, tunc in delicti penam prinatur dote, & applicatur fisco, vt per Peniam in direct. Inquisit. p. 1. com. em. t. 60. Sor. n. 4. dist. 19. art. fin. in princ. Palat. in repet. cap. per vestras de donat. inter virum, §. 9. n. 11. cum segg. Simanch. de Cathol. instr. c. 9. n. 7. Sanch. d. c. 17. a. n. 17.

Tunc scilicet. Ergo si tempore matrimonij maritus erat Catholicus, postea verò in etiam hæreticus iniecit, tunc dos, seu alia quæcumque bona vxoris Catholicæ non conficantur, vt docent Palat. in repet. d. rub. 66. n. 2. 3. Simanch. de Cathol. instr. c. 9. num. 66. Segura de bonis lucrativis, n. 13. & a. n. 24. Couar. lib. 2. var. c. 8. n. 2. & 7. Clar. §. fin. q. 8. n. 15. Cabed. Inst. de eis. 18. §. 3. Sanch. d. c. 17. a. n. 19. q. ad a. n. 16. vbi n. 17. sublit cum gloss. hic verbo tunc, quod exigitur, vt vxor tempore contractus sciat virum esse hæreticum ad hoc vt in delicti penam eius dos publicetur, secus si postea scierit.

In gloss. Tunc, ibi, ergo si tunc ignorabat, licet postea scierit, non habet locum penam, &c. Notatur ad hoc, quod femina contrahit ux. matrimonium cum hæretico ignorans illum esse hæreticum, non amittit dotem suam, quamvis post contractum matrimonium cognoscat maritum esse hæreticum, vt per Franch. n. 2. Geminatium n. 2. Ioan. Andr. Domin. & Anchar. in fine hic, Penia in direct. Inquisit. p. 1. comment. 160. vers. in hac translatione, Lal. Zech. in summ. tit. de Fide rub. de heresi, c. 11. n. 16. vers. quæritur amplius, Farin. de heresi, q. 190. §. 3. n. 52. Sanch. in simili tract. c. 19. dub. 3. n. 6. nam leges punientes incestus nuptias, & etiam Canones locum habent vbi ab initio scienter contraxit suum, secus tamen si ab initio bona fide contraxit nuptias postea detecto impedimento vir & femina in eadem coniugali contractu perseverant, vt per Couar. de sponsal. p. 2. c. 6. §. 8. num. 19. Doen. reg. 150. vers. secunde limita.

In ead. gloss. ibi, Presumuntur autem ignorare nisi probentur scire. Notatur ad hoc, quod in dubio presumuntur

z

quod

quid ignorans contraxerit cum hæretico, ad flicum voluntatem ut dos publicetur, pertinet probare quid scienter contraxerit, ut per Sylvest. in *summa*, verbo *hæreticum*, §. 1. n. 1. Repert. Inquisit. in verbo *duser* vers. prima, Farinae. n. 53. & Sanchez. l. n. 16. proxime citatis locis.

S Y M M A R I U M.

- 1 Filij hæreticorum isque ad secundam lineam paternam, ad primam verò matrem sunt inhabiles ad beneficium Ecclesiasticum, vel officium saculare si patres autem mortui Ecclesie reincorporati non fuerint, & c. n. 1.
- 2 Intellege tam de natis post hæresim, quam etiam de natis ante hæresim patris.
- 3 Generationis appellatio comprehenditur filia, familia, & nepotes.
- 4 Sententia condemnans parentes hæreticos non exigunt, ut filij, ac nepotes incurrant penas irregulares, ac inhabilitatis ad beneficia.
- 5 Statutum loquens de nepotibus hæreticorum, seu reconciliatorum non habet locum in reconciliato sponte confessa promissa sibi venia.
- 6 Hæresis ascendens non nocet descendens, quandoque illi ascendentes fuerint Ecclesie reincorporati.
- 7 Filij hæretici parentis, & ad fidem redeuntis non priuatur beneficio, nec ad alia obtinenda inhabiles redduntur.
- 8 Statutum inhabilitans filios hæreticorum ad beneficia, comprehendit filios hæretici, etiam parentis, & ad fidem redeuntis.
- 9 Filij hæretici relapsi, & traditi Curie seculari sunt inhabiles ad beneficia Ecclesiastica, & officia, quousque ille penitent, & decedat Catholicus.
- 10 Poena contra filios hæreticorum à iure statuta locum habet propter hæresim matris.
- 11 Filii non debent portare arma familia materna, sed paterna.
- 12 Masculinum concipie femininum in materia pœnali & odiosa.
- 13 Penam contra hæreticos, eorumque fautores, & c. statuta, habent locum etiam in quouisque filio etiam illegitimo, & spurco.

CAP. Statutum. ij. XV.

- 1 Filij hæreticorum, credentium, receptatorum, defensorum, & fautorum, ex paterna linea usque ad secundam gradum, ex materna usque ad primum, non possunt habere beneficia, vel officia, & intelligitur quando parentes ut talis, id est, hæretici, mortui sunt, secus quando conitit eos fuisse emendatos, & reincorporatos Ecclesie, & ad mandatum Ecclesie penitentiam pro culpæmissis, vel paratos ad eam recipiendam fuisse. Colligunt ex Ordin. Lap. Abbas, Archid. Gerdin. Joam. Ande. Anchar. Domin. Monach. Franch. Vivian. in ration. lib. 5. pag. 98. Alagona in compend. pag. 654. remissimè Ximeno. in consed. p. 1. & 2.
- 2 Hunc eadem conclusio ex hoc text. desumunt Anton. Gomez. tom. 3. de m. c. 2. n. 4. Dec. in tract. crimin. lib. 5. c. 45. n. 4. in fin. vers. & hoc intelligi, Molin. de iustit. tom. 3. dist. 65. h. n. 19. vers. filij tamen, Azot. in iust. moral. p. 1. lib. 8. c. 13. post q. 5. in parva 8. hæreticorum, & p. 2. lib. 6. c. 4. in princip. Sot. tom. 5. de censur. dist. 4. 1. sect. 1. n. 1. Farinae fragment. crimin. p. 1. lib. 3. c. 10. & de hæresi q. 191. num. 5. Sanchez. in simili tract. cap. 34. num. 12.

Sanchez. in precepta Decalogi, lib. 2. cap. 17. num. 2. cum segg.

[*Ipso quoque filij.*] Intellige tam de natis post hæresim, quam etiam de natis ante hæresim patris, ut tenent Perez tit. 7. lib. 8. Ordin. pag. 197. Menoch. de presumpt. lib. 3. presumpt. 3. 1. n. 24. Farin. in tract. de hæresi q. 9. 1. n. 1. n. 17. & 18. censuit Rot. in Cauchen. personis 9. Martij 1598 coram Peregrino, ubi argumentis contrarie patris sigillatim respondet, propterea tam refert Ric. de iure personarum extra gradum Ecclesie existent. lib. 5. c. 10. n. 17.

[*Post ad secundam generationem.*] Ergo generationis appellatione comprehenduntur filia, familia, & nepotes. ut per Tiraq. de retrallu lib. 5. gloss. 2. n. 24. 1. Menoch. de presumpt. lib. 4. presumpt. 8. 4. n. 6. & conf. 311. q. 1. 1. Cald. Petreia de prescript. eligendi c. 1. §. n. 17. & 28. Aloy. Ric. in praxi rerum fore Eccles. decis. 17. n. 5. in prima editione.

[*Qui tales esse, vel tales etiam decessisse probantur.*] Ergo non exigunt sententia condemnans parentes hæreticos, ut filij, ac nepotes incurrant penas irregulares, & inhabilitatis ad beneficia, sed satis effect si vel per emendationem facti, vel per propriam confessionem parentum in iudicio constet parentes fuisse hæreticos, fautores, defensores, aut receptatores hæreticorum, ut per Sot. tom. 5. de censur. dist. 4. 1. sect. 1. n. 2. Sot. de censur. lib. 6. c. 1. n. 40. Sanchez. de hæresi c. 14. dist. 2. n. 1. Sanchez in precepta Decalogi, lib. 2. c. 2. n. 3.

[*Quis emendatus esse constaret, &c.*] Notatur ad hoc, quod statutum loquens de nepotibus hæreticorum, seu reconciliatorum, non habet locum in reconciliato sponte confessio promissa sibi venia, ut per Rot. decis. 316. lib. 2. Nam hæresis ascendens non nocet descendens quandoque illi ascendentes fuerint Ecclesie reincorporati, vel citato hoc text. censuit Rot. in Colimbien. Canoniam 1. 1. Junij 1616. coram Card. Sacro, ubi etiam fuit dictum non esse faciendam distinctionem inter sponte confessum, & condemnatum, de qua Capotaquen. decis. 69. n. 6. p. 2. & eadem Rot. decis. 105. p. 2. lib. 2. dicitur, qui loquuntur in terminis statuti Ecclesie Hispanie. inhabilitantis nepotes reconciliatorum, & concludunt statum esse intelligendum strictè, & sic de nepotibus tantum illorum, qui fuerint reconciliati post condemnationem, quapropter dictæ decisiones contrariæ statuto Hispanie. emanant contra descendentes reconciliatorum, non autem ampliatur penas iuris communis contra eosdem.

Vnde filius hæretici penitentis, & ad fidem redeuntis non priuatur beneficio, nec ad alia obtinenda inhabilis redditur, etiam si eorum parentes ante pactam penitentiam obierint, dummodo tamen parati essent ad eam recipiendam, relictum Carre de heretico. n. 24. 1. vers. similia nisi pater, Gundisalvi. eodem tract. q. 2. 3. Paris. conf. 3. n. 5. lib. 4. Sot. decis. 368. n. 14. Dillac. Quæstiones in quibus erit ius de hæresi c. 1. n. 1. vers. quod supradictum est. Dec. in tract. crimin. lib. 5. c. 45. n. 5. vers. licet a tercio, Sanchez. lib. 2. c. 2. n. 16. Ric. de iust. lib. 3. c. 10. n. 41. ubi etiam post Versi. decis. 66. n. 7. p. 2. subdit illos tamen comprehendi sub statuto inhabili ante filios hæreticorum ad beneficia, Farin. de hæresi, q. 191. 1. n. 64.

Videam autem parva, de qua in hoc text. & alibi Jo. cum habet in filijs hæretici relapsi, & traditi Curie seculari, qui tamen penitent, & decessit Catholicus? Ex dictis videbatur dicendum talium filios penas humilioris effugere, quod tanquam æquius probant hic Iam Ande. & Gemini in §. hoc sunt n. 1. vers. dicitur, Repert. Inquisit. verbo filij, §. summe, Alphons. Monald. ad leges Castelle l. 1. tit. 26. p. 7. vers. est ergo conclusio, Sot. decis. 346. num. 24. & alij citati per Sanchez.

de hæresi, e. 34. dub. 1. n. 17. in princ. Verum licet hæc sententia probabilitate non careat, contraria tamen receptor est, illamque expresse tenent in presenti, Anchar. n. 1. in fine, Ioan. Andr. n. 3. & Franch. n. 4. vers. in gloss. verbo rei incorporatus, Simanch. de Cathol. instit. tit. 29. n. 17. vers. sed re attentius perpendenda, Buzac. conf. 189. n. 6. & seq. lib. 2. Penia in direct. Inquisit. p. 5. q. 111. vers. circa secundum, & vers. quomodo prior, Dec. tract. crimin. lib. 5. c. 4. §. 3. n. 3. vers. amplius etiam si parentes, Azor. instit. moral. p. 1. lib. 8. c. 13. §. 8. in 8. hæreticorum punia, vers. quod autem, & p. 2. lib. 6. c. 4. §. 3. vers. dubia etiam quasi. Soar. de censur. tom. 1. diff. 4. §. 1. fol. 3. n. 4. Anil. in simili tract. p. 1. diff. 4. dub. 1. Fatim. d. 9. 191. n. 6. §. 3. Parato de origine S. Inquisitionis, lib. 1. q. 9. n. 109. Sanch. d. lib. 2. c. 27. n. 23. Ricc. d. lib. 5. c. 30. n. 12. cum seqq. id probantes ex hoc text. ubi ad dictum effectum duo requiruntur, nempe quod pater fuerit emendatus, & incorporatus Ecclesie visitati, ut reclusus non potest dici reincorporatus, quia Ecclesia illi denegat audientiam, cap. super eo, hoc eodem titul.

1 In gloss. Inane, ibi, item si mulier aliqua est hæretica, &c. Notatur ad hoc, quod poenæ contra filios hæreticorum ad inter statum locum habent propter hæresim matris, ut per Zaneh. in tract. de hæresi. c. 18. n. 8. & 10. Dec. d. lib. 5. c. 4. §. 3. n. 3. Ricc. d. lib. 5. c. 30. n. 29. Fatim. de hæresi, q. 191. n. 6. §. 3.

2 Notatur etiam ad hoc, quod filius non debet portare arma filii matris, sed paternæ, ut per Tirac. de nobilit. c. 18. n. 21.

3 In ead. gloss. ibi, Cum mulier committit, &c. Notatur ad hoc, quod in materia penali, & odiosa masculinum concipit femininum, ut per Tirac. de retract. lib. 5. §. 1. gloss. §. 9. num. 2. Card. Mantica. de consuet. ultim. volunt. lib. 6. tit. 7. n. 18. Franc. Molin. de ritu nupr. lib. 3. q. 16. §. 1. princ.

4 In gloss. Patet, ibi, an filii illegitimi includantur hæc prohibitionem, &c. Notatur ad hoc, quod poenæ omnes contra hæreticos, eorumque fautores, defensores, & receptatores statim habent locum etiam in quibusvis filiis illegitimis, & spuriis, ut docent in præfatis, Ioan. Andr. lib. 2. c. 4. Anchar. n. 2. Franch. n. 4. Gemin. etiam n. 4. Coar. var. lib. 5. c. 8. n. 1. Menoch. de præsumpt. lib. 3. præsumpt. §. 3. n. 11. Sued. conf. 186. n. 6. Soar. tom. 3. de censur. diff. 4. §. 1. num. 2. Iacob. de Gestis in auris decr. lib. 2. c. 11. num. 19. Azor. d. q. 8. in 8. hæreticorum punia, & p. 2. lib. 6. cap. 4. §. 3. Sanch. d. lib. 2. c. 27. num. 1. Ricc. d. lib. 5. c. 30. n. 11. cum seqq. ubi ad 2. disputat quid dicendum de filiis adoptionis, Sanctarel. de hæresi, e. 16. dub. 1. num. 1. ubi cum seqq. de filiis etiam adoptionis, Fatim. in simili tract. q. 191. num. 34.

SYMMARIUM.

- 1 Inquisitor Papa super hæresi sine speciali mandato non inquiri contra Episcopum, sed si non culpabiliter fecerit, nuntiatur Papa, &c. 12.
- 2 Causa hæresis in Episcopo reservatur Sedi Apostolice.
- 3 Episcopi electi, & confirmati quomodo nondum consecrati, causa hæresis reservatur Sedi Apostolice.
- 4 Inquisitor contra Episcopum hæreticum ibi tantum casu procedere poterit, quando sic procedendi potestati ipsi à Papa fuerit expresse concessa.
- 5 Inquisitores debent habere notitiam de hæresi alicuius Episcopi illius Papa nuntiare.
- 6 Episcopi, & alij Prælati inferiores debent nuntiare Papa hæreses, & hæreticos, qui sunt in territoriis suis.

Barbof. Collect. Tom. I V.

8 Dicitur, expresse, requirit expresse mentionem, non autem qua deprehenditur ex verbis quatuordecim, que generalibus.

9 Expresse aliquando dicitur quod committitur sub generalitate verborum.

10 Commisum specialiter procedendi contra Episcopum Inquisitori facta, debet promerire ab ipsa Sede Apostolica.

11 Inquisitor potest de hæresi Episcopi cognoscere, ut mutuo negotium infortium ad Papam.

CAP. Inquisitores. XVI.

Inquisitor deputatus à Sede Apostolica vel ab alio, non potest inquirere de hæresi, vel procedere contra Episcopos, nisi in lueris commissionis Sedis Apostolice expresse ponatur. Si tamen Inquisitor sciens, vel innotens Episcopum, vel eo superiorem, commississe crimen hæresis, aut esse diffamatos, vel suspectos de hoc, tenetur denuntiare Sedi Apostolice. Colligunt ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Domin. Monach. Franch. Vin in ration. lib. 5. pag. 99. Alagona in compend. pag. 615. temissive Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Hanc eandem conclusionem ex hoc text. desumunt, Locum in opere inde verbo Episcopus, Villabie de hæresi. q. 7. num. 11. Simanch. de Cathol. instit. tit. 26. num. 7. Rojas sing. §. 5. num. 2. Penia in direct. Inquisit. p. 1. comment. 76. Henric. in summa, lib. 1. §. 2. cap. 5. §. 2. lit. P. Fr. Emman. quest. Regular. tom. 2. q. 81. art. 1. l'index. Molin. de maiestate militantis Ecclesie, p. 2. cap. 21. de Inquisit. pag. 277. vers. item ut procedatur, Dec. in tract. crimin. lib. 5. cap. 21. num. 5. & cap. 23. n. 2. Fatim. de hæresi, q. 186. §. 3. ad num. 114. ubi num. 119. limitat quando Episcopus esset suspectus de fuga, & num. 120. pariter limitat quando Episcopus aliquid in manifestum fidei detrimendum, & fideliis perniciosum moliretur, quia tunc potest capi, & custodiri donec Summus Pontif. certior redderetur, Molin. de iust. tract. diff. 18. num. 19. Fatim. de hæresi, q. 186. n. 11. ipse ego de officio, & potestate Episcopi, p. 3. allegat. 112. n. 14. Illustrat. D. meos Roeder. à Cunha de Confessoribus sollicitantibus mulieres in Confessor, q. 12. num. 6.

Vnde causam hæresis in Episcopo reservari Sedi Apostolice statuit etiam Concil. Trident. sess. 24. de reformatione. c. 5. & per illud tenent Penia d. p. 3. comment. 77. & Fr. Emman. d. art. 1. vers. advertendum tamen. Et procedere etiam Episcopus sit titularis, post Molin. d. diff. 28. n. 19. obviatur Illustrat. D. meus Roeder. à Cunha d. q. 12. n. 12. in princ. ubi num. 11. loquid patitur procedere in Episcopis electis, & confirmatis, licet nondum consecratis, per ea quæ trahunt Molin. d. diff. 28. num. 19. & Sancti. de matrim. lib. 8. diff. 2. num. 117.

[Nisi in lueris, &c.] Notatur ad hoc, quod Inquisitor contra Episcopum hæreticum illo tantum casu procedere poterit quando sic procedendi potestas ipsi à Papa fuerit expresse concessa, in tantum quod sub commissione, seu delegatione facta procedendi contra quosque personas cuiuscumque dignitatis, & quibuscumque generalibus verbis concepta, Episcopi non comprehendantur, nisi expresse, & specialiter de Episcopis facta fuerit mentio, ut per Gondifal. in tract. de hæresi. q. 7. n. 15. Cures. in simili tract. n. 7. vers. nisi specialiter, Simanch. anchid. tit. 8. n. 1. Decian. d. lib. 5. cap. 21. num. 5. Fatim. diss. q. 186. §. 3. num. 117.

Tacebant Sedi Apostolice nuntiare.] Notatur ad hoc, quod

quod licet Inquisitores non possint contra Episcopum pro hæresi procedere, debent tamen habita notitia de hæresi alicuius Episcopi illam Papæ nuntiare, ut per Simanch. d. tit. 15. m. 7. & 10. Zanch. de heret. c. 8. n. 9. versed possunt. Castor. in simili tract. n. 72. Petr. Greg. synagoga. lib. 17. c. 7. num. 3. vers. in persona. Dec. d. lib. 5. c. 12. m. 1. vers. item quando. Farin. d. q. 186. l. 5. n. 121.

7 Episcopi etiam, & alij Prelati inferiores debent nuntiare Papæ hæreses, & hereticos, qui sunt in territoriis suis, ut per Namaz. conf. 1. de foro compet. in anteq.

8 In gloss. Expressè. Notatur ad hoc, quod distio expressè, requirit expresse mentionem, non autem generale comprehenditur ex verbis quantumcumque generalibus, ut docet Cabed. Luffa. decr. 12. m. 7. p. 2. licet alia dicatur expresse, quod continetur sub generalitate verborum, ut per Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 6. q. 1. m. 54. & lib. 3. q. 10. m. 23. Brumot. 2. Sole in locis communibus, verbo expresse 4. Flores de Motta var. lib. 2. q. 1. n. 26.

9 In gloss. Apostolica, ibi, ab alio quam à Papa, &c. Notatur ad hoc, quod specialis consilio procedendi contra Episcopum Inquisitori facta debet promissionis ab ipsa Sede Apostol. non autem ab alio superiore, Farin. d. q. 186. l. 5. m. 17. in fine.

10 In ead. gloss. ibi, Etiam ut instrum. remittant causam, &c. Contra hanc gloss. tenet communis quod Inquisitor potest de hæresi Episcopi cognoscere ut mittit negotium instructum ad Papam, ita Simanch. de Carol. in his. tit. 15. n. 3. & in ead. tit. 8. n. 1. Petrus ad d. d. Inquisit. p. 3. q. 27. comment. 76. vers. mandis tamen sumus, Dec. d. lib. 5. c. 13. num. 1. Farin. d. q. 186. l. 5. m. 116.

SYMARIUM.

1 Ordinarius non derogatur super processu hereticorum, licet Papa generaliter alteri deleget, & super eodem facto Episcopus, & Inquisitor possint procedere communiter, vel diuini, vel preterite sententiam, in qua si discordet debet Papa referre.

2 Episcopi qualitercumque procedant in causa heresis debent seruare modum Inquisitoribus impositum.

3 Potestas ampla, quam Episcopi de iure communi habent ad cognoscendum de crimine heresis, restricta est hodie quoad forum externum ad Tribunal S. Officii.

4 Inquisitores contra hereticam prauitatem sunt indices delegati, & non Ordinarij, si attendamus primariam eorum iurisdictionem, ut n. 10.

5 Ordinarius index dicitur ille, qui iure sui officij, designatur, vel magistratum iurisdictionis, seu iurisdictionis praestit.

6 Inquisitores non habent iurisdictionem principaliter ratione Officii, cui illa adhaeret, sed magis eam obtinent ex speciali commissione, seu delegatione.

7 Ordinaria censetur iurisdictione, quæ à lege, vel à Principe ad vniuersitatem casuum, vel ad certum genus eorum alicui vniuersaliter committitur.

8 Verba, auctoritate Apostol. procedat, indicant iurisdictionem commissam esse delegatam, & n. 9.

9 Inquisitores contra hereticam prauitatem hodie possunt dici Ordinarij.

10 Inquisitores in Regno Hispaniarum immediatè à Summo Pontifici iurisdictionem accipiunt, mediante sola nominatione facta personarum per Inquisitorem generalem ex commissione Pontificis sibi indulta.

11 Iurisdictione Inquisitoribus delegata non praevincit iurisdictioni Episcopi cum censetur concessa communi, non prauitatem.

12 Inquisitores in Regno Hispaniarum immediatè à Summo Pontifici iurisdictionem accipiunt, mediante sola nominatione facta personarum per Inquisitorem generalem ex commissione Pontificis sibi indulta.

13 Iurisdictione Inquisitoribus delegata non praevincit iurisdictioni Episcopi cum censetur concessa communi, non prauitatem.

14 Inquisitor, & Episcopus in crimine heresis, & in eadem causa, eodemque facto possunt instrui, diuini, vel communi procedere.

15 Inquisitor, & Episcopus discordantibus in prelati sententia, seu in alio alio, quæ quisque solus expedit non potest, debent Sedem Apostol. consulere.

CAP. Per hoc. XVII.

Papa quando delegat generaliter negotium hereticorum alicui in aliqua diocesi, non derogat Diocesano quin possit procedere in eodem negotio auctoritate ordinaria, vel delegata si eam habet, & de eodem facto Ordinarius, & Inquisitor communiter, vel diuini inquirere possunt, & si diuini procedant, tenentur iurim communitate processus, vel veritas melius inueniatur, & nisi in tali casu alter alteri iudicauerit deferendum, sententia proferatur simul per utroque, & si non conveniunt, mittatur ad Sedem Apostol. negotium sufficienter instructum per utroque. Item Episcopus sine Ordinaria, sine delegata potestatem procedat, sicut in procedendo illum modum, quem Inquisitores per iura communia vel speciales concessionis, seu ordinationes Sedis Apostol. debent seruare. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemini. Ioan. Andr. Anchar. Domin. Monach. Franch. Vin. in ration. lib. 5. pag. 99. Alagona in compend. pag. 655. tenuit Ximen. in concord. p. 1. & 1.

Potestas autem illa ampla, quam Episcopi de iure communi habebant ad cognoscendum de crimine heresis in utroque foro, & in quacunque parte, & loco suorum diocesis, restituta est hodie quoad forum exterius ad tribunal de domum Sancti Officii Inquisitionis, ubi omnes Episcopi, qui sunt in diocesi, & consueque domus Inquisitionis assistunt per se, vel per suos delegatos ad decidendum causas Fidelium diocesis, ut docet Moxe. Arton. General. in pract. Archiep. Neapol. c. 66. Ioan. Valer. de differ. inter verumque forum verbo heresis, differ. 3.

Ab Apostolica Sede generaliter, &c. Ergo inquisitores contra hereticam prauitatem indices sunt delegati, non Ordinarij, ut docet Dec. in cap. causam, n. 10. de offic. deleg. Auzan. in rub. n. 9. de offic. Ordin. Simanch. de Carol. tit. 15. n. 3. dicitur Inquisit. p. 1. q. 4. & ibid. Penia comment. 53. Patam. de origine Officii S. Inquisitionis, lib. 5. q. 1. m. 37. Molin. de iust. rem. d. dist. 1. n. 1. D. Barthol. in l. cum prater, §. 1. n. 44. & n. 51. cum seqq. ff. de iudic.

Non obstat quod Inquisitoribus non sine officio, & magistratu. Sed magis fore, & ratione officij Inquisitoris iurisdictione mandata est, ut probat text. in cap. m. aliqui, ibi, officium, cap. vi. officium 1. c. vi. communi, 1. 1. ibi, officij, sup. hoc eod. tit. & lib. 2. c. proinde index Ordinarius dicendus videtur, cum talis dicatur ille, qui iure sui officij, dignitatis, vel magistratus iurisdictioni, seu iurisdictionis praestit, secundum Molin. in epistol. in iur. tit. 1. in pract. n. 88. Molin. d. rem. d. dist. 1. n. 1. & 3. D. Barthol. in l. cum prater, §. 1. n. 1. 5. quia respondetur Inquisitores non habere iurisdictionem principaliter ratione officij, cui illa adhaeret, nec sub illius ratione eisdem datum esse, ut contingit in Ordinariis, sed magis eam obtinere ex speciali commissione, seu delegatione, ratione cuius delegationis officium inquirendi, & indicandi exercere dicuntur, sicut aliis quilibet delegatorum ratione iurisdictionis sibi delegata officio habere dicitur, iuxta verba rub. de offic. & potest. indic. deleg. & in hoc sensu intelligenda sunt omnia iura supra citata, quæ de Inquisitoribus loquuntur officij mentionem faciunt.

Nec etiam obstat quod eisdem Inquisitoribus intra prouin

prominiam, vel destructum, ad quem sunt destinati, acquiritur cognitio vniuersalis negotiorum ad Fidem pertinentium, vt ita secundum communem dicantur constituti ad vniuersitatem causarum; vel (vt alij nec improprie loquuntur) si non ad vniuersitatem causarum, quia ad certum, & speciale negotium hæreticorum deputantur, saltem contra vniuersitatem personarum, nempe hæreticorum, seu constituti; statim eorum iurisdiclio respectu personarum vniuersalis sit, vt probat text. in *presenti*, ibi, *generaliter*, post alioquin Albert. in c. 1. q. 7. n. 6. hoc rie. Penia d. comm. 3. vers. *illud tamen*, & vbi ad vniuersitatem causarum, vel ad certum genus earum vniuersaliter tantum iurisdiclio à lege, seu à Principe committitur, Ordinaria censetur, vt per text. in l. 1. verbo *cum Priem. ff. de offic. Praefecti Fidis*, resoluunt Menoch. de arbit. lib. 1. p. 12. n. 9. D. Barbof. in *Leam prater*, §. 1. à num. 37. 40. & 54. cum seqq. §. de iud. Quia responderetur ideo Inquisitores delegatos censuerunt si illis hæreticorum negotium, & ita certum genus causarum generaliter à Papa committitur, vt insinuat text. in *presenti*, ibi, *generaliter*, ex eo quia in tali commissione adiectum requiritur, vt auctoritate Apost. procedant, & insident, d. cap. vt officium, in *princ. ibi*, aut. *Apost. & c. sup. hoc eod. tit. ac* subinde succedit regula text. in c. cum aliquibus, vers. *in si quid*, de *rescriptis*, hoc lib. vt eleganter aduertit Menoch. de *praesumptis* lib. 2. *pres. 16. n. 11.*

Cui considerationi non obstat illud, quod aduersus eam adducit D. Barbof. d. §. 1. n. 60. dicens d. vt officium, non asserere quod Inquisitores cognoscant auctoritate Apost. sed potius quod habeant officium inquirendi auctoritate Apost. quod est longe diuersum, siquidem omnes Ordinarij officia sua auctoritate Principis obtinent, replicatur enim si attentè legatur, aperte dicere Inquisitores cognoscere auctoritate Apost. verba enim illa, *auctoritate Apost.* non constituntur cum precedentibus, ibi, *officium est commissum*, quasi dicant quod habeant officium auctoritate Apost. (nam inter vna, & altera verba virgula adiecta reperitur,) sed magis cum sequentibus, ibi, *auctoritate Apost. positis efficacius adimplere*, id est, exequi, & procedere, vt infra idem text. ait ibi, *procedant*, sic docens Pontifex officium Inquisitionis auctoritate Apost. ab Inquisitoribus exequi, seu adimpleri, quo admissio necessarib. delegati censendi sunt, iuxta reg. d. cap. cum aliquibus.

Licet autem omnia iurisdictiona procedant attenta illa prima Inquisitionum institutione secundum quam à principio quidam destinabatur ad certas personas, alij ad certas causas, & nonnullam ad certas prouincias prout necessitas exigebat, ac Summo Pontifici necessarium videbatur, nec officium eorum perpetuè erit stabilem, vt constat ex his, quæ circa illos eum originem ex alijs tradunt Param. lib. 2. tit. 1. c. 1. & §. 1. & Molin. d. disp. 28. num. 4. Nihilominus tamen, quia postea in Regnis Castellæ, Lusitanie, Siciliæ, & alijs locis ita inuenerit necessitas, & utilitate ad Catholicæ Fidei peritatem, & sinceritatem conservandam officium Inquisitionum perpetuè est constitutum sub vno Inquisitore generali, & cum generali illius senatu, ac alijs particularibus Tribunalibus, cum diuisione diocesana, & denique cum vniuersali iurisdictione, circa omnes Fidei causas eidem officio veluti coherentes, quæ quidem omnia species sunt iudicium ordinarium, ac iurisdictionis ordinariæ. Nec in hoc videtur admittenda differentia inter Inquisitorem generalem, & ceteros Inquisitores, quam in specie tradit D. Barbof. d. §. 1. n. 65. ex eo ductum quod ceteri Inquisitores sunt remouibiles ad nuntium Inquisitoris generalis; confundunt enim ex eo quod sicut isti ad nuntium Inquisitoris generalis, ita & ille ad nuntium Summi Pont.

Barbof. Collect. Tom. I. P.

amouibilis est, nec verum est dicere ceteros Inquisitores esse delegatos eiusdem Inquisitoris generalis, & ab eo iurisdictionem accipere, omnes enim immediate à Summo Pontif. iurisdictionem accipiunt mediante sola nominatione personarum facta per Inquisitorem generalem ex commissione Pontificis sibi indulta, vt post Direct. p. 1. q. 3. & ibid. Penia commenta §. 1. comprobatur latè Param. lib. 2. q. 2. num. 37. cum seqq. Molin. d. disp. 28. num. 7. qui difficultatibus in contrarium satisfaciunt; quæ sententia, nempe Inquisitores esse iudices ordinarios, sine dubio amplectenda foret, si, prout hodie sunt, fuissent à principio à Summo Pont. instituti, quia tamen ab initio officium hoc delegatum incepit, vt supra, modò verò omnes sicut Ordinarij numeris, ac iurisdictionis qualitates, & effectus habent, vt proximè, constanter dici potest illorum iurisdictionem in se quidem delegatam esse, habereque omnes excellentias delegatæ iurisdictionis, ad ordinariam tamen valde accedere, & cum illa se in omnibus continere, itatè careat imperfectiōibus delegatæ, vt eleganter in proposito tradit, & consequitur Molin. disp. 28. n. 1. & 4.

Dicesamus Episcopis, &c. Notatur ad hoc, quod iurisdictioni Inquisitoribus delegata non præiudicat iurisdictioni Episcopis, cum censitorum concessa commulatur, non primatè, vt per Syluest. in *seum. verbo hereticus*, §. 2. n. 10. vers. *quando negotium heretis*, R. jas sing. 28. n. 2. Gondisalo in *tratt. de heretis* q. 7. n. 9. Carer in *tratt. n. 67. vers. & operabitur*, Simanch. de *Carbol. iuris. tit. 25. n. 4.* Decian. in *tratt. crimin. l. 2. c. 1. n. 10.* seglin. Scacc. de *iur. d. 67. m. 9.* Farin. de *heretis* q. 1. §. 6. §. 3. m. 38. vbi n. 59. intelligit vt non censetur derogatum iurisdictioni Episcoporum Ordinariæ per commissionem, seu delegationem factam Inquisitori generaliter de procedendo in omni crimine heretis, leuiss. si commissio esset restricta ad certa crimina, & certas personas specialiter, quia tunc etiam ordinariæ Episcoporum auctoritati censetur derogatum. Sed hodie obseruatur quod *supra* dixi n. 3.

Concedimus quod per Episcopos, &c. Notatur ad hoc, quod Inquisitor, & Episcopus in crimine heretis, & in eadem causa, eodemque facto possunt insimul, diuisim, & coniunctim procedere, vt per Zanchin. in *tratt. de heretis* c. 3. n. 4. in *princ.* Gondisalo in *simili. tratt. q. 3. m. 3.* Carer. *eod. tratt.* n. 70. Clar. §. heretis n. 5. vers. *sed qui*, Rojas sing. 44. n. 12. & de heretis. p. 1. n. 439. Simanch. d. tit. 25. n. 5. Decian. d. lib. 5. c. 12. n. 8. Farin. d. q. 186. §. 3. n. 56.

In qua ferenda, &c. Notatur ad hoc, quod discordantibus Inquisitore, & Episcopo in prolatione sententiæ, seu in alio actu, quam quicquid lotus expedire non potest, debent Sedem Apost. consulere, vt per Rojas d. p. 1. n. 437. Simanch. d. tit. 25. n. 4. vers. *si verò concordet*, Eymet. in *direct. Inquisit. p. 1. q. 50.* vbi Penia comm. 99. Decian. d. l. 5. c. 1. n. 5. verbo *item quando*, & n. 12. & c. 13. n. 18. Farin. d. q. 186. §. 3. n. 64. vbi n. 65. ait quid faciendum si Episcopus, & Inquisitor discordant in tormentando inquisitum de heretis.

SYMMARIUM.

- Episcopis, & Inquisitoribus heretis non resistant, sed omnino pareant domini temporales, & de eo crimine non cognoscant, alijs prouideatur.
- Principes saculares, eorumque iudices tenentur litteras & mandata Inquisitorum contra hereticum prauitatem celeriter exequi, & illorum officium nullatenus impedire, sub pena excommunicationis.

- 3 *Incarceratus pro quibuscunque delictis, etiam atrocibus apud iudicem secularem statim remittendus est ad Tribunal S. Officii quodcumque petatur ob negotium Fidei.*
- 4 *Index secularis in causa heresis est merus executor, ita ut nec de mandato Inquisitoris, nec de crimine illo cognoscere possit.*
- 5 *Index secularis tenetur punire, & morti tradere hereticum sibi ab Inquisitoribus traditum, & ad id per censuras Ecclesiasticas compelli potest.*
- 6 *Appellatio non datur à sententia lata contra hereticum carumque credentes, sanctos, &c. sed limitatur aliquibus modis.*
- 7 *Heresis cognita nullo pacto spectat ad iudices seculares.*
- 8 *Heresis crimen est merè Ecclesiasticum.*
- 9 *Disio, quoquo modo, quid denotet, ostenditur.*
- 10 *Inquisitionis S. Officii impedientes puniuntur non solum si directè impediunt, sed etiam si indirectè.*
- 11 *Officium S. Inquisitionis impediens excommunicationis vinculo est immodatus.*

CAP. Vt Inquisitionibus. XVIII.

1 **P**rinces & Reges seculares obedire debent Episcopis, & Inquisitoribus, & intendere in captione, investigatione, & diligenti custodia hereticorum, & sanctorum eorum fuerint requisiti, ut tradantur in carceres Episcoporum, & Inquisitorum, vel alibi in districto, ubi Episcopi, vel Inquisitores mandaverint, ac custodiantur ac tunc per viros Catholicos deputandos per Episcopum, vel Inquisitorem, donec eorum negotium terminetur per iudicem Ecclesiasticum, & quando condemnati de heresi ipsis relinquantur, statim eos accipere debent, & sine dilatione punire, non obstant appellatione, vel proclamatione eorum, quia hac font illis interdicta à legibus. Item prohibetur dominis, & officialibus prædictis, ut non cognoscant, vel indicent de crimine heresis, quia est Ecclesiasticum, nec liberent à carcere captos pro heresi sine licentia, vel mandato Episcopi, aut Inquisitoris, nec executionem sibi iniunctam promptè facere, vel adimplere detrahere, nec præsumant directè, vel indirectè impedire sententiam, vel processum iudicum, Inquisitorum, vel Episcopi. Si quis prædictorum præsumpserit contrarietate, vel se opponere, seu impedire, & qui scienter in prædictis dederit auxilium, consilium, vel favorem, est excommunicatus, & si per annum pertinax in excommunicatione permanserit, ac tunc condemnabitur, ut hereticus. Colligunt ex Ordin. Anch. Gemin. Ioan. Andr. Dominie. Monach. Franc. Viuisan. in ration. lib. 5. pag. 100. Aliqua in compend. pag. 65. remissionè Ximen in concord. p. 1. & 2.

2 *Parant, & intendunt, &c.* Notatur hoc, quòd Principes seculares, eorumque iudices tenentur litteras, & mandata Inquisitionum contra hereticam pravitatem celestiter exequi, & illorum officium nullatenus impedire sub pena excommunicationis, ut per Carter. in praxi tit. de heret. & contra secundam, num. 56. Lucerna. Inquis. verbo impedientes. n. 1. Simanch. de Cathol. Inquis. tit. 21. n. 9. Azaved. l. 1. §. 7. tit. 1. lib. 4. nova recap. & ad hoc possunt Inquisitores prædicti eos compellere censuris, & poenitis, ut docent Decian. in trakt. crimin. l. 5. c. 22. n. 11. Bobadil. in sua politica, l. 2. c. 1. n. 16. Patens meus in comment. ad Ordinam. Reg. Lusit. lib. 2. tit. 6. in princip. n. 1.

3 *In potestatem, seu carcerem, &c.* Incarceratum pro quibuscunque delictis etiam atrocibus apud iudicem

secularem statim remittendum esse ad Tribunal S. Officii quodcumque petatur ob negotium Fidei. Statuit sanct. mem. Pius V. in sua constit. incipien. Sanctissimum Dominum, cuius meminerit Simanch. in fin. trakt. de Cathol. Inquis. & Penia in addit. ad trakt. de Strigis, quem inferuit in fine dicit. Inquis. Ioseph. Sella de inibi. c. 30. n. 12. cum seqq.

Statim recipiant indolati, &c.] Index ergo secularis in causa heresis est merus executor, nec de processu, nec de sententia, aut de mandato Inquisitoris, nec de crimine illo cognoscere potest, etiam si mortis poena imponenda sit heretico, quia totum hoc Inquisitoris prædicitæ relinquitur, ita ut locus non deot transiui, ut docent Campag. in addit. ad Zanch. in trakt. de heret. c. 8. lit. A. Villadieg. in simili trakt. q. 19. versio. am index secularis, Simanch. de Cathol. Inquis. c. 36. à mon. 4. Falch. de vitiis lib. 2. c. 2. n. 8. Rojas de primis. Inquis. n. 450. Loceren. Inquisit. verbo executio contra damnatos, Bellog. in speculo Principum, rub. 11. §. 1. versio, num. 1. vbi Boetel. in addit. lit. B. Palat. in repertis c. per vestras, de denat. inter verum, notat. d. 5. n. 22. Azaved. d. l. 1. n. 115. Penia in direct. Inquis. p. 3. §. 1. versio, ex hoc asseruione, Cened. ad Decretal. c. 1. §. 5. n. 2. Soar. de Pace in praxi. tom. 2. pralud. 2. n. 30. Fr. Ludon. Missus de ordine indic. q. 1. versio. §. 1. versio. 5. Cur. Philip. p. 3. §. 3. n. 19. Fatin. in praxi. crimin. p. 3. q. 97. num. 103. Sanctard. de heresi c. 40. dub. 4. n. 24. Mendez à Castro d. lib. 2. c. 1. num. 16. Alois. Rice. in praxi rerum furi Ecclesiæ. decis. 330. in 2. edit.

Ita ut teneatur ipse index secularis punire, & morti tradere hereticum sibi ab Inquisitoribus traditum, ad idque per censuras Ecclesiasticas compelli potest, quamvis dicat liquidò sibi constare sententiam esse iniustam, secundum Fatin. d. q. 97. n. 105. cum seqq. & in trakt. de heresi q. 186. n. 16.

Non obstantibus appellationibus, &c.] Notatur ad hoc quòd à sententia contra hereticos, eorumque credentes, sanctos, defensores, & receptores laici non datur appellatio, ut per Sylvet. in sum. verbo hereticus n. 4. versio. etiam, Zanchin. in trakt. de heret. cap. 20. num. 1. Carter. in simili trakt. n. 12. 9. Simanch. de Cathol. Inquis. tit. 6. num. 2. & in Exchirid. tit. 6. §. 1. num. 1. Ioan. Rojas sing. 19. num. 1. cum seqq. & sing. 170. num. 2. Decian. in trakt. crimin. lib. 5. cap. 12. num. 16. & cap. 18. num. 1. Ludovic. à Paramo de origine S. Inquisitionis, lib. 3. quest. 4. num. 58. Farinac. de heresi q. 18. §. 1. n. 22. 7. cum seqq. vbi num. 230. addit quòd sicut hereticus à sententia contra se lata appellare non potest, ita nec etiam appellare possunt illius heredes, & num. 232. limitat appellatione à sententia interlocutoria gravaminis illi auct diffinitivam, & num. 235. limitat pariter in appellatione à decreto torture, & num. 240. declarat quòd in casu limitationum supradictarum si Episcopi sit ille, qui gravat, & gravatus est de exemptioni, à tali gravamine appellatur ad Papam; si vero gravatus non est de exemptioni, tunc appellatur ad Metropolitani, vel etiam ad Papam omisso medio, ad vbi si Inquisitor esset Religiosus, non appellatur ad Provinciale, seu Generalem ipsius Inquisitoris fopietorem, sed ad Papam.

Prohibemus quoque, &c.] Notatur ad hoc, quòd cognitio criminis heresis nullo pacto spectat ad iudices seculares etiam contra laicos, nec in eo index secularis se intromittit nisi à iudice Ecclesiastico fuerit requisitus, & si se intromiserit, ipso iure est excommunicatus, ut per Alphons. de Castro de iustia heret. parit. lib. 1. cap. 23. Simanch. de Cathol. Inquis. tit. 36. n. 1. & in exchirid. tit. 6. num. 1. & tit. 6. num. 1. Albertin. de agnoscend. assert. q. 25. num. 41. Zanchin. de heret. cap. 8. num. 1. & 2. Gundisalu. in trakt. de heret. q. 7. num. 20. &

¶ 4. 20. n. 3. Carter. in eodem tract. n. 61. & 64. ante finem. Clar. §. hæresis n. 4. vbi hoc crimen hæresis. Petr. Gregor. synag. lib. 3. c. 7. n. 2. Decian. in tract. crimin. lib. 5. c. 25. n. 1. & 2. Sigismund. Seace. de iudic. c. 15. n. 2. Ludovic. à Paramo. de origine S. Inquisit. lib. 3. q. 7. n. 20. in fine. Sanchez. de hæresi c. 40. dub. 4. n. 22. Facine. in simili tract. q. 186. 4. 9. n. 15. cum seqq. vbi n. 154. ampliat, vt secularis iudex non cognoscat de crimine hæresis non solum principaliter, sed nec etiam incidenter, de n. 158. subdit quod licet iudex secularis non possit se intromittere in cognitione hæreticis prauitatis, non tamen prohibetur hæreticos excommunicare ad efficiendum illos remittendi iudici Ecclesiastico.

8. *Cum meri sit Ecclesiasticum.* Notatur ad hoc, quod crimen hæresis meri est Ecclesiasticum, vt per Carter. in tract. tit. de hæretic. n. 71. Bruni. de hæretic. lib. 4. c. 1. Clar. in §. hæresis à n. 4. & §. fin. q. 6. n. 7. Palat. in repet. disti. cap. per vestra c. 2. §. 3. num. 16. Gregor. 1. 7. verbo Catholici. tit. 7. p. 6. Villalob. commun. op. verbo hæresis, num. 41. Petr. Gregor. synag. lib. 3. cap. 7. num. 2. Paramo. de origine S. Inquisitionis lib. 3. q. 7. n. 30. in fine. Castro de iustia hæretic. p. 1. c. 23. Perez 1. 3. tit. 4. lib. 3. Ordin. pag. 86. cum seqq. Doen. reg. 145. limit. 2. Decian. in tract. crimin. lib. 5. cap. 33. Azened. 1. 1. num. 116. tit. 3. lib. 3. noue recopilationis. Marta de iurisdic. part. 1. cap. 11. num. 3. cum sequentib. optimè Ignat. de Villat. in sylua respons. lib. 1. resp. 13. n. 18. Peregrin. de iure fisci lib. 4. tit. 5. n. 29. vers. huiusmodi verò crimen. Facinac. in tract. de hæres. q. 189. §. 9. n. 152. cum seqq.

9. *Quomodo.* Denotat hæc dictio, vt seculares non le intromittant in causis hæresis, neque in iure, neque in facto consistendum, vt obseruat D. Barbol. in l. Tuia n. 17. ff. solut. mar.

10. *Directè, vel indirectè, &c.* Notatur ad hoc, quod impediens Sanctorum Inquisitionis Officium puniuntur non solum si directè impediunt, sed etiam si indirectè, vt per Vmbert. Locat. in iudic. Inquisit. verbo fauores, n. 2. & verbo suspicio n. 11. Eymezic. in direct. Inquisit. p. 2. q. 54. à n. 1. Facine. de hæresi, q. 182. §. 3. num. 74.

11. *Si quis verò de prædictis, &c.* Notatur ad hoc, quod impediens S. Inquisitionis Officium, excommunicationis vinculo est innodatus quam si per animum animo sustinuerit pertinaciter ex tunc violenta inspicione committitur, est vt hæreticus condemnandus, vt dicit Eymezic. in direct. Inquisit. p. 2. q. 56. n. 2. pag. mibi 180.

12. *In gliff. Percussus, ibi, nota canonem lare sententia, ita Tirac. in l. si vnuquam, verbo reuertatur, n. 72. C. de reuocand. donation.*

S V M M A R I V M.

1. Bona hereticorum ipso iure sunt confiscata, sed apprehensio bonorum fieri non debet per dominum secularem nisi prius promissionem fuerit super crimine per iudicem Ecclesiasticum.

2. Bona contrahentium incestus nuptiarum fisco ipso iure à die commissi criminis adiudicantur.

3. Hereticorum bona confiscantur ipso iure.

4. Hæretici, & alij, quorum bona ipso iure publicantur, retinent rerum suarum dominium, donec per sententiam declarentur.

5. Hereticum non confiscentur priuilegiis bonis suis aut sententiam iudici declaratoriam.

6. Sententia declaratoria hæresis in causa requiritur vt priuilegium suum plenarium habeat effectum, nec ante pœrit hereticum remoueri à possessione.

7. Hereticum habet rerum suarum possessionem antequam feratur sententia declaratoria contra illum, utat si de facto occupant, contra occupantem possit agi ad restituendum.

8. Sententia declaratoria necessaria est in casibus in quibus lex ipso iure punem inducit, vt amoueri possit rem à possessione.

9. Hæretici, & alij, quorum bona ipso iure confiscantur, amittunt receptum ante iudicis sententiam ea fisco restituere.

10. Solutio vniuini quod, & qua persona incurrent aliud excommunicatio remissionem.

11. Pena inposita per legem raptibus, qua cum raptis, paribus suis non consentiendum, matrimonium contrahunt, habent locum, & seruatur de iure Canonum.

CAP. Cùm secundum. XIX.

Hereticorum bona sunt ipso iure confiscata, excommunicatio vero confiscationis, vel occupatio bonorum non debet fieri ante sententiam promulgatam ab Episcopo, vel à persona Ecclesiastica habente potestatem, nec mitti, quia qui contrahit incestuosas nuptias vel patres contrahentibus parentibus, vel quod prohibita transuehant, priuilegiis ipso iure, multo magis hic colligunt ex Ordin. Iap. Abb. Archid. Gemino. Andr. Anchar. Dominic. Monach. Vianin. in ration. lib. 6. pag. 101. Alagona in compend. pag. 656. remissionem Cal. in annotat. & Ximenes in concord. p. 1. & 2.

Incestus nuptiarum contrahentes eo ipso, &c. Notatur ad hoc, quod bona contrahentium incestus nuptiarum fisco ipso iure à die commissi criminis adiudicantur, vt per Doen. reg. 150. Conar. de sponsalib. p. 2. c. 6. §. 3. num. 6.

Bona hereticorum, &c. Notatur ad hoc, quod bona hereticorum confiscantur ipso iure, vt per Clar. in §. hæresis n. 14. Menoch. remed. 1. recap. n. 50. & conf. 99. n. 16. cum seqq. & conf. 195. n. 2. & conf. 183. num. 8. & conf. 189. n. 10. Mench. de success. progress. l. 1. §. 4. n. 166. Gail. de pace publica l. 1. c. 19. n. 18. Bortat. conf. 7. n. 3. & conf. 14. n. 3. Hentig. in summ. l. 1. §. 56. §. 1. d. 2. Sured. de iur. 147. n. 1. & de aliment. ci. 8. prindex. §. 3. & tit. 9. q. 32. Peregrin. de iure fisci lib. 5. tit. 2. n. 166. Azot. in iust. moral. p. 1. l. 8. c. 12. q. 1. Roland. conf. 8. lib. 3. Caspan. ad §. vnta Medolan. tit. de bonorum confiscat. n. 610. Franc. Torreblanc. in epit. direct. lib. 3. c. 1. n. 7. Paul. Comit. de respons. moral. l. 4. c. 1. Sayt. in Clavi Regia lib. 9. c. 11. n. 3. Lell. de iust. l. 1. c. 2. q. 9. dub. 8. Farin. in praxi crimin. p. 1. q. 25. n. 3. & in tract. de hæresi q. 190. §. 1. n. 1. cum seqq. Sanchez. in precepta Decalogi, tom. 1. lib. 2. c. 14. à n. 10. 12. Reuerend. D. Riccin. de iure personarum extra gratiam Ecclesie exist. l. 5. c. 31. num. 3. Sanchez. de hæresi c. 2. dub. 1. à princip.

Et ipso iure suarum dominium, &c. Notatur ad hoc, quod hæretici, & alij, quorum bona ipso iure publicantur, amittunt bonorum suorum dominium à die commissi criminis, illudque in fisco transferret, vt docent Sured. de aliment. ci. 8. prindex. §. 9. n. 7. & §. 3. tit. 9. q. 32. num. 3. Menoch. conf. 183. §. 5. n. 8. Peregrin. de iur. 1. n. 166. Lell. de iust. c. 2. q. 9. dub. 8. n. 64. Sayt. in Clavi Regia lib. 9. c. 11. n. 3. Azot. de part. 1. lib. 5. cap. 7. q. 2. & l. 3. c. 11. q. 2. Riccin. de iur. 1. n. 6. Contrariam tamen sententiam, quæ forsitan sicut recepta, ita probabilior videtur, videlicet quod ij omnes retinent rerum suorum dominium, donec per sententiam declarantur, probant Simanch. de Cathol. in iust. tit. 9. n. 174. & 187. & à n. 129. Valg. 1. 2. q. 96. art. 3. diff. 170. tom. cap. 1.

Franc. Bec. conf. 57. sub num. 15. Molin. de iustit. tom. 1. disp. 95. col. 11. vers. dubium verò est, Henr. 1. in summ. l. 1. c. 56. §. 2. paulo ante finem, Aquil. de confus. p. 1. dub. 7. col. 1. Sanchez. lib. 2. c. 23. n. 2. & 3. piores quos refert, & sequitur Sanctatell. d. 9. c. 1. dub. 1. n. 2.

5 Vel honorum ipsorum occupatio, &c.] Notatur ad hoc, quod hæretici non censentur peccatores bonis suis ante sententiam iudicis declaratoriam, vt per Menoch. conf. 99. n. 163. cum seqq. & conf. 185. n. 7. & conf. 301. n. 20. & de arbit. casu 416. n. 63. Mench. conf. 7. n. 3. & 14. Mexi in tract. iassa panis concl. 6. n. 63. cum seqq. Henr. d. lib. 1. c. 16. §. 2. lit. F. Sord. decif. 247. num. 2. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo primario, vers. ad quintum. Fr. Eminent. quæst. Regul. tom. 2. q. 83. art. 1.

6 Primatio enim vt sum pleniorum sequatur effectum requiritur sententia declaratoria hæretici in iurisse, nec ante poterit hæreticus remoueri à possessione, vt docet Sarnen. in reg. de auct. §. 2. n. 5. vers. secunda ratio est. Bucar. conf. 14. n. 18. & 19. lib. 1. Sord. decif. 247. n. 2. Sanchez. d. lib. 1. c. 26. n. 12. Ricciol. d. lib. 5. c. 19. n. 12.

7 Antequam enim feratur sententia declaratoria contra hæreticum, habet illi veram eorum suorum possessionem, Simanch. de Cathol. iustit. tit. 9. n. 73. & seqq. Sord. de aliment. tit. 9. §. 2. n. 14. Ricciol. d. lib. 5. cap. 51. n. 10. ita vt si de facto occupetur ab aliquo, contra occupantem possit agi ad restitutionem, prout resoluunt Bucar. conf. 43. n. 23. vers. credendum. lib. 1. Molin. d. disp. 95. in solut. d. 5. Valq. 1. 2. q. 96. art. 5. disp. 170. c. 4. num. 5. Sanchez. d. lib. 2. c. 23. n. 18. Ricciol. d. c. 11. n. 11.

8 Nam sententia declaratoria necessaria est in casibus in quibus lex ipso iure penam inducit, vt amoneri possit reus à possessione, vt tradunt Tiraq. in l. 1. si vquam, verbo remittatur, n. 400. cum seqq. C. de renouand. d. nat. Menoch. remed. 5. recuper. n. 69. Capre. decif. 112. n. 2. Sord. de aliment. tit. 9. §. 2. n. 7. §. & seqq. Peregrin. de iure fisci, lib. 4. tit. 5. num. 8. cum seqq. Aloy. Ricc. in collect. decif. p. 2. collect. 303. Bernard. Græz. ad prat. Camera Imper. l. 1. concl. 51. n. 3. Cald. Pereira de resolut. emphys. cap. 17. num. 25. & 29. & quæst. forens. lib. 1. q. 23. n. 49. & conf. 2. n. 24.

9 Vnde hæreticos, & alios, quorum bona ipso iure publicantur, minimè teneri ante iudicis sententiam restituere fisco ea bona, sustinent Anton. Gomez var. tom. 1. cap. ult. m. 3. Simanch. d. tit. 9. à num. 161. Peña in direct. Inquisit. p. 1. commoente 158. Azconed. in rub. tit. 1. n. 14. lib. 2. & 13. n. 183. tit. 1. lib. 3. noua recepti. Molin. de iustit. tom. 1. disp. 95. vers. contrariam sententiam, Henr. d. c. 56. §. 2. paulo ante fin. Sayr. d. l. 1. c. 9. n. 30. Lessi. d. c. 29. dub. 8. n. 64. Eminent. Sà verbo fisco. n. 4. & piores alij citati à Cened. ad Decret. collect. 2. n. 3. & à Sanchez. d. lib. 2. c. 22. n. 6. & à Sanctatell. d. c. 21. dub. 1. num. 4.

10 In gloss. Nannu contrariar. De Sodomie vitio, & de penis contra illos excrecentes egi latè de offic. & poss. Episcop. p. 2. alleg. 44.

11 In gloss. Cerrique casu ibi, sed nunquid de iure Communi habere locum hac pena, &c. Notatur ad hoc, quod pena imponitur per legem prætoribus, quæ cum rapta, parentibus suis non conscientibus, matrimonium contrahunt, habent locum, & feruntur de iure Canonico, vt per Gutier. pract. lib. 2. q. 1. num. 13. Sanchez. de Matrim. lib. 7. disp. 12. n. 27.

12 In gloss. Ipso iure, ibi, & puto confirmationem hanc locum habere, etiam si ille Catholicus filius habens, &c.

13 Vide Ricc. d. lib. 5. c. 18. n. 7.

- 1 Compendium huius text. refertur.
- 2 Hæreticorum in causis proceditur simpliciter & de plano, & sine strepitum, & figura iudicij.
- 3 Clausula, simpliciter, & de plano, &c. in crimine hæresis non tollit solennitates iudiciorum, vel duorum, nec per illam sublata sunt substantiata, & necessaria causa.
- 4 Adnotatum seu procurator non admittitur quando contra hæreticum proceditur.
- 5 Causa partis vt videat iurare testes non requiritur, nec illorum, & accusatorum nomina publicantur in causis hæreticis, quod an procedat solum si immineat gravis testium periculum, ostenditur, n. 6. & 7.
- 6 Specialius huius textus quo consistat, ostenditur.
- 7 Causa partis est facienda, & testium nomina sunt publicanda non dato gravi testium periculo, sed timore tantum alicuius levis damni.
- 8 Periculum an sit gravis, vel non, iudicium conscientie, & arbitri relinquatur.
- 9 Causa, & publicatio testium hodie indistinctè denegantur in crimine hæresis.
- 10 Hæreticorum in causis post publicationem, vel aperturam testium passus idem, vel alij testes recipi.
- 11 Clausula, simpliciter, & de plano, &c. quam vim, & effectum habeat, remittitur.
- 12 Clausula, simpliciter, & de plano, &c. operatur vt ordo iudiciorum sit sublatum.
- 13 Clausula, simpliciter, & de plano, &c. non possunt vni inferiori & a de plano.
- 14 Legatus de latere non potest committere causam sine strepitum, & figura iudicij designandam.
- 15 Inferior non potest tollere legem inferioris.

C A P. Statuta. XX. & vlt.

IN inquisitionis hæreticæ prauitatis negotio procedi potest simpliciter, & de plano, & absque Adnotatorum, ac indiciorum strepitum, & figura. Item si propter potentiam reorum timetur imminere gravis periculum accusatoribus, testibus, vel deponentibus, si publicentur nomina, tunc eorum nomina non publicè, sed secretè coram Episcopo, vel eo absente coram Vicario, quando Inquisitionis procedunt, si verò procedit Episcopus, coram Inquisitoribus si haberi commodè possit copia eorumdem, & semper etiam coram alijs personis, prouidis, bonellis, & iurisperitis, quibus seriò manifestetur, & explicetur totus processus, & de eorum consilio procedatur ad sententiam, & condemnationem, & ad executionem iudicis instruendam adhibeatur plena fides depositionibus talium testium, non obstantè quod deponentium, vel testium nomina non fuerint eis ostensa. Item consilios tribus prædictis possunt indiciere secretum de præmissis, & si opus fuerit sui pena excommunicationis ipso facto incurrenda, si violenter secretum, sed Inquisitores Episcopum, vel Episcopos Inquisitores hac de causam excommunicent, sed in virtute sanctæ obediencie tenentur ad secretum. Item precipitur Episcopis, & Inquisitoribus, vt vbi est securitas, non dicant esse periculum, & si nomina suppleant, nec vbi est periculum, dicant esse secretatem, & si nomina vulguntur. Item decreta, & responsa Pontificum circa Inquisitionem, quæ hic non contradicunt, maneat in suo robore. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Dom. Monach. Franch. Vin. in rason. lib. 5. pag. 102. Alagona in compend. pag. 67. tenuissimè Ximenes in concord. p. 1. & 2.

Procedit

1 *Procedi possit simpliciter, & de plano, &c.*] Notatur ad hoc, quod in causis hæreticorum proceditur simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura iudicii, ut per Sylvest. in *summa verbo hæreticus*, §. 2. *num. 10. in princ.* Simanch. de *Cathol. inquit. tit. 5. num. 1. & tit. 4. num. 10.* Zanchin. de *hæretic. cap. 9. in princip.* Gondal. in *finali tract. q. 21. num. 1.* Cæcæ. *cod. tract. num. 9. in fine, vers. licet procedere possunt, & num. 103. & 108.* Rojas *sig. 1. 4. num. 1.* Et met. in *direct. Inquisit. part. 3. q. 184. vbi* Peia *commento 101. Decian. in tract. crimin. lib. 5. cap. 24. num. 1.* Sigism. Scac. de *iudic. consuetum civil. crimin. hæret. c. 51. num. 2.* Lodo. à Paramo d' *Perigine S. Inquisitionis*, lib. 1. q. 9. *num. 45.* Farin. de *hæresi. q. 184. §. 1. num. 13. cum segg. vbi num. 16. declarat clausulam prædictam simpliciter, & de plano, &c. in crimine hæresis non tollere solemnitates iuris gentium, vel Divini, nec per illam subfata esse necessaria, & substantialia causæ, illa scilicet, sine quibus nec iuste, & rectè, nec commodè negotium tractari potest, & c.* 18. subdit quod in causis hæreticis requiritur etiam legitimatio personarum, aliis processibus reddetur nullus.

4 *Et absque advocatorum, &c.*] Notatur ad hoc, quod in crimine hæresis quando contra hæreticum proceditur, Advocatus, seu Procurator non admittitur, ut per Sylvest. in *summa verbo hæreticus*, §. 1. *num. 14. in fine, vers. decima quarta.* Cæcæ. in *tract. de hæret. n. 114.* Simanch. de *Cathol. inquit. tit. 5. n. 1.* Clar. in *5. hæresi. n. 17. vers. ultimam.* Decian. in *tract. crimin. lib. 5. c. 51. n. 13. in princip. lat.* Fatin. de *hæresi. q. 107. §. 2. num. 54. cum seg. vbi num. 64. dicit quod non solum advocat, sed etiam supplicare pro hæretico prohibuit esse, & num. 65. ampliat, quamvis siut accusati de alio crimine, vel de alia causa.*

5 *Invenni tamen, &c.*] Notatur ad hoc, quod in causis hæreticis non requiritur citatio partis ut videat hæretice testes, nec illorum, & accusatorum nomina publicentur vbi grane non imminet periculum, ut per Socin. *reg. §. 2. l. i. m. 4.* Affib. d' *lib. 1. conf. rub. 51. n. 18.* Roman. *sig. 169.* Zanchin. de *hæresi. c. 9. n. 6. vers. si tamen inquirere.* Decian. in *tract. crimin. lib. 5. c. 51. n. 16. & c. 34. n. 2.* Navar. in *cap. inter verba. n. 711.* Simanch. de *Cathol. inquit. tit. 4. n. 15. cum segg. & tit. 6. n. 18. & 18. & in præci hæresis. c. 1. n. 13.* Rojas *sig. 1. 40. vers. sed quando, & sig. 107. & sig. 196. n. 6.* Menoch. de *arbit. caus. 37. n. 5. & conf. §. 33.* Pacif. *conf. 2. n. 54. cum segg. vol. 1.* Rebou. de *reprobis. testium. n. 74. vers. septimo.* Gregor. d. 11. *verb. conducto. tit. 17. p. 3.* Clar. §. fin. q. 49. n. 1. Repert. *Inquisit. §. nomina, vers. unum videndum est.* vbi Mandos. in *addit. lib. B. Villadieg. de hæresi. q. 14. à princip.* Azcoed. l. 13. n. 3. *vers. primo in causa hæresi, tit. 7. l. 1. una recopilat.* Peña in *direct. Inquisit. part. 3. commento 29. num. 119. & commento 124. pag. 679. cum segg.* Rendi. de *maiest. Princip. §. sed etiam per legitimos transires.* num. 150. Segura Dasalos in *direct. indic. Ecclesiast. p. 2. c. 14. n. 11. & 16.* Salzed. ad *Bernard. in præci. l. 11. lit. D. vers. cum equidem, in nensis. impress.* Cened. ad *Sectionem collect. 6. num. 1.* Fr. Erman. *quæst. Regular. tom. 2. q. 15. art. 1.* Malced. de *probat. concl. 682. num. 36.* Farinac. de *hæresi. q. 188. §. 1. num. 7. cum segg.*

6 *Plures ex citatis Doctoribus existimant text. in præfenti, à iuris regulis deviare in d. cap. 2. de testibus, & cap. qualiter 2. vers. debet igitur de accusatoribus.* quod non inconuenit propter potentiam delinquentium in plerisque facere, iuxta text. in *cap. coniugia. de dolo, & c.* ita specialiter procedere quando grane testium imminet periculum, patet ibi, videantur *Episcopi, vel Inquisitores grane periculum iuriscere.* Ratio autem specialitatis fundatur in bono communi, & utilitate Reipub.

quod quidem bonum commune, & utilitas tolleretur si prædicta citatio, & publicatio fieret, siquidem testes rimentes præsentiam delinquentis data notitia proprii testimonij ad vitandum damnum à testimonio facilitate deliterent, vnde ne copia testium subtraheretur, existimant fessè omnes supradictam legem occurrenti huic malo communi, & incommodo Reipub. cum quali delinquentis præiudicio voluisse citationem partis, & testium publicationem denegare, aut ferendo medium ad defensionem ordinatum, quod non est inconueniens, ut ex iusta causa fiat propter aliquod maius bonum publicum consequendum, præsertim si aliis modis prædicta defensio manet confirmata, prout manet hic interuenientibus aliis requisitis necessariis.

Verum licet prædicta ratio specialitatis in se vera sit, & includat, scilicet imminenti gravi testium periculo citationem partis, & testium publicationem non esse faciendam secundum Fatin. & ab eo citatos, in *tract. de hæresi. q. 188. §. 1. n. 9.* nihilominus tamen ad text. in *præfenti*, non videtur rectè accommodata, siquidem ratio licet sit specialis respectu regulæ generalis, de qua in d. c. 2. & in d. §. debet, non tamen specialis est respectu criminis, de quo in hoc text. eo quod dato tali imminenti periculo in omnibus aliis criminibus, præsertim vbi agitur de periculo animæ, vel reipub. detrimento, eadem citatio, & publicatio delinquentibus denegatur, ut melius tenet Anton. per text. ibi in *cap. præterea* il. 2. d' *hæresi. lib. inuendit Felin. d. n. 3.* fatetur expresse Navar. vbi supra n. 711. dicit exceptam sententiam in præci Clar. in §. fin. q. 49. n. 1. cum in omnibus supradictis criminibus ratio boni publici supra considerata concludat. Licet contrarium quod forsan verius mihi in puncto inris videtur) resoluant Frane. hic n. 1. Villadieg. de *hæresi. præci. q. 14. vers. occurrit dubitatio*, Rupert. *Inquisit. verbo nomina col. ult.* Rojas d' *sig. 196. n. 7. & sig. 140. in princ.* Martin. de Olano in *animam. lit. T. n. 16.* Segura d' c. 14. n. 20. Gom. d' c. 1. n. 21. Salzed. ad §. 1. lit. D. *vers. sed silentio*, latè Cened. d' *collect. 6. n. 2. cum segg.*

Vnde aduertimus specialitatem huius text. in eo consistere, quia licet in aliis criminibus imminenti gravi periculo citatio partis, & testium publicatio saltem eo modo, quomodo refert Clar. d. n. 3. cessare debeat ex ratione de qua supra, & in hoc casu cesset reg. text. in d. §. debet, tamen in crimine hæretice prauitatis contrarium dicendum videbatur, inuicem aliis in illa specie exceptum adhuc maneret in reg. de qua in text. in d. c. 2. & in d. §. debet, eo quod cum sit aliorum omnium criminum nefandissimum, & Reipub. maximè nocuum, in illo igitur de maiori damno delinquentia, quam in aliis criminibus, nempe de bonis illius, de fama propria, & honore suorum, que quidem omnia in testibus non proponebantur sicut in delinquentibus, in quibus prædictorum omnium defensio periclitabatur. Quibus tamen non obstantibus lex ista sanctissime specialiter constituit, ut propter grane testium periculum prædicta citatio, & publicatio non fieret, non obstante gravissimo damno delinquentis, quod quidem minus reputatur quam illud, quod ex citatione vel publicatione resultare videbatur, eo quod data illis cessabat accusatio hæresis, & ostensio, seu manifestatio illius, quibus cessantibus intra Reipub. corruptebatur, & peius destruebatur, quod quidem esse nimis maius damno delinquentis, imò omnium malorum maximum, nemo est qui ignoret, inuicem doctrina Abb. in d. cap. præterea, n. 4.

Ex his igitur colliges non dato gravi testium periculo, sed rimore tantum alicuius leuis damni esse faciendam citationem partis, & testium nomina esse publi

nomine, q. 3. n. 6. quicquid dicat Monet. de decimis, c. 9. q. 3. n. 12. Vide plura quæ cumulat Gonzalad. reg. 8. Cancell. gloss. 24.

5 *Omnino primatum.* Hæc verba denotant suam sententiam iusta ea, quæ tradunt Tiraq. in l. si vtroquam verbo reuertatur, n. 21. & n. 75. C. de reuocand. donat. Ioan. de Salas de legib. q. 96. ar. 2. 14. disp. 15. sect. 7. sub n. 79. & disp. 16. sect. 8. n. 29. in fine, Farin. fragm. crimin. p. 2. lit. l. n. 121.

6 In gloss. *Sede vacante*, Collegium Cardinalium Sede Apost. vacante an Pontificis iurisdictione gaudeat, sicut Capitulum Episcopali Sede vacante? Vide Henric. in sum. lib. 1. 4. de irregul. c. 18. §. 2. in fine, Sanchez in præcepta Decalogi, tom. 1. lib. 2. c. 10. n. 44. Monet. de censuris. ubi voluit, c. 5. n. 186. & dixi latè ad Clement. nê Romani 2. n. 1. cum seqq. de elect.

- 23 *Conatus punitur in crimine assassinij, etiam si effectus sequatur non fuerit.*
 24 *Assassini propriè qui ducuntur, ostenduntur.*
 25 *Pœna contra assassinos statuta exequi possunt etiam contra Prælatus, Episcopum, vel Archiepiscopum.*
 26 *Assassini in crimine sola coguntur si non fuerit ad aliquem alium proditum, nulla pœna punitur.*
 27 *Assassini incurrunt excommunicationem à qua poterit Ordinarius rem absolvere.*
 28 *Dilectio, libere interpretatur, id est iuramine non vocato.*

CAP. Pro humani. I.

Innoc. IV.

De Homicidio.

TIT. IV.

SYMMARIUM.

- 1 *Assassinum manu faciens vel mandans aliquem Christianum interficere tacquam ab omnibus diffidendum absque alienius probatione sententia incurrat excommunicationis, & depositionis ab officio, & beneficio.*
- 2 *Assassini crimen nê dum atrocissimum, & gravissimum in iure reputatur, sed etiam crudele inhumanum, execrabile, & horrendum inculpatur.*
- 3 *Assassinum canonici dicitur à quocunque persona cuiuscunque gradus, seu dignitatis.*
- 4 *Pœna contra assassinos nê dnm contra personas seculares, sed etiam contra quoscunque alias Ecclesiasticas exequi debet.*
- 5 *Assassinus ut propriè quis dicatur quoad pœnam huius text. requiritur ut interfecit sit Christianus.*
- 6 *Assassinus dicitur mandans, & assassini pœna punitur, idem in mandatorio, ut n. 7.*
- 7 *Assassini pœna laicum habet etiam si mors non sequatur.*
- 8 *Assassini pœna punitur sine publicè sine secretè quis assassinus recipiat.*
- 9 *Assassinum defendens assassinus pœna punitur.*
- 10 *Excommunicationem incurrunt illi, qui per assassinos interficiunt aliquem Christianum, aut mandantes interficere, quatenus non sequatur mors, aut illos receperit, defenderit, &c.*
- 11 *Depositionis pœnam statim incurrat delinquens in crimine assassinij.*
- 12 *Assassinus Clericus non degradatur actualiter.*
- 13 *Degradatio actualis non impeditur clero pro crimine lapsa Ministerio.*
- 14 *Assassinus primatum omni honore, dignitate, officio, ac beneficio.*
- 15 *Verba, incurrat sententias ipso facto, inducunt canonem late sententia.*
- 16 *Reus in assassinij vacans ipso iure.*
- 17 *Assassini bona occupantibus conceduntur.*
- 18 *Assassinus à quolibet primato iussu effendi, & occidi potest.*
- 19 *Argumenta probabilis sufficiunt ad probationem criminis assassinij, non modò ad pœnam extraordinariam sed etiam ad pœnam ordinariam, & capitali.*
- 20 *Argumenta probabilis quæ dicuntur, ostenduntur.*
- 21 *Pœna ubi ipse iure est inposita in casu contrarietatis*

PE a assassinos faciens interficere aliquem Christianum, vel mandans, licet mors non sequatur, vel eos receperit, defenderit, vel necitauerit, incurrat ipso facto excommunicationem, & depositionem à dignitate, honore, Ordine, officio, & beneficio, itave aliis conferri possint ab eo, ad quem spectat collatio, & est etiam cum suis munda-ntis bonis perpetuò diffidens à Christiano populo. Et postquam probabilibus continetur argumentis aliquem locum tam execrabile commississe, nullatenus alia excommunicationis, vel depositionis, seu diffidationis aduersus eum sententia requiritur. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Domin. Monach. Franch. Viuz. ration. lib. 1. pag. 123. Alagona in compend. pag. 67. 5. remissio Catal. in auct. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Seruo tam execrabile, &c. Assassini igitur crimen nê dum atrocissimum, & gravissimum in iure reputatur, sed etiam crudele, inhumanum, execrabile, & horrendum inculpatur, ut tradunt Conar. var. lib. 2. c. 20. n. 10. Monicel. reg. crimin. 6. num. 2. & 7. Roland. cons. 14. n. 14. lib. 4. Dec. cons. 32. post n. 4. lib. 2. & cons. 115. n. 14. lib. 3. & in tract. criminal. o. c. 30. n. 4. & 4. Farin. in praxi crimin. p. 1. q. 123. n. 6. & 7.

Ut quicunque Princeps, & Prælatus, &c. Notatur ad hoc, quod assassinium committi dicitur à quocunque persona cuiuscunque gradus, seu dignitatis existat etiam quod sit Princeps, ut tenent in præsent. Host. n. 19. ubi ampliat sine Princeps sit maior, siue maximus, cum hic text. sit fauorabilis, & medicinalis Reipubl. idcirco extendendus, & latè interpretandus, Archid. post n. 2. in verbo Princeps, Gemin. num. 5. & Franch. n. 5. Capcy. decis. 155. n. 23. & seq. Dec. in tract. crimin. lib. 9. c. 39. n. 6. ubi ampliat etiam in Imperatore Farin. d. q. 123. n. 23. Et extendi ad personas maximè gradus etiam Cardinales tradit Marc. de iurif. p. 4. casu 85. n. 11. & casu 229. n. 2.

Sen quous alio Ecclesiastica, &c. Ergo pœnæ contra assassinos statuitur ne dum contra personas seculares, sed etiam contra quoscunque alias Ecclesiasticas exequi debent, ut per Farin. d. q. 123. n. 24. ubi ex Host. sub n. 19. Ioan. Andr. n. 4. col. 3. post med. in verbo secularis, Gemin. in §. Sacri, n. 6. ac omnes in præsent. extendit etiam ad Laicos Religiosos.

Quempiam Christianum. Ergo ut quis dicatur propriè assassinus, & consequenter in eo locum habeat dispositio huius text. requiritur quod interfecissit sit Christianus, ut docent Clar. q. assassinum, num. 2. Gutier. praxi. l. 1. q. 7. num. 8. Conar. var. lib. 2. cap. 20. num. 10. vers. hinc apparet, Plac. in epuone delict. lib. 1. c. 19. num. 19. Peguer. crimin. decis. 5. num. 29. ad mod. Zetol. in praxi Episcop. p. 1. verbo assassini, vers. hinc

276 Collectanea Doct. in Lib. V. Sexti Decret.

orientur, Fatim. d. q. 123. n. 133. cum seqq. Aloyf. Ricc. in
praxi aucta refol. 38.

6 Interfici fecerit, vel etiam mandauerit.] Ergo mandans
allissimus dicitur, & allissimij poena ponitur, vt
per Gram. v. 9. Matth. de Aff. d. in consilij. Neapol.
lib. 1. rub. 12. n. 16. Vincent. de Franch. Neapol. dec. 176.
Menoch. de arbitr. casu 360. à n. 50. Salzed. ad Bernard.
c. 96. alij 100. vers. primus est casus, in nouiss. impress.
Malcard. de probat. cauci. 38. n. 1. Dec. in trall. crimin.
tom. 1. lib. 4. c. 9. n. 7. Gutier. prall. lib. 4. q. 7. n. 23. Car-
doso. in praxi iudicium verbo allissimus, n. 1. Fatim. d. q. 123.
num. 26. & 27.

7 Auplia procedere etiam in mandatario, vt docent
Gutier. d. q. 7. n. 18. Fatim. d. q. 123. n. 19. & p. 4. conf. 101.
n. 3. Salzed. d. c. 100. vers. secundus casus, vbi in vers. ter-
tius casus, subdit quod quando mandans tenuit manda-
tarium vt pecuniam acciperet, & occideret, &
mandatarius recusat, hoc casu solum mandans ponitur
extraordinaria poena, cum talis conatus remotus
sit ab ipso effectu.

8 Quinquaginta mors ex hoc forsitan non sequatur.] No-
tatur ad hoc, quod allissimij poena locum habet etiam
si mors non sequatur, ita vt mandans aliquem per al-
lissimum interfici, etiam morte non sequente, pari de-
beat eandem poenam inpositas in hoc text. vt per Ber-
nard. Diaz. d. c. 100. n. 6. & Salzed. ibi l. d. Anton. Go-
mez. de delict. cap. 1. rub. de homicid. tom. 10. in prin.
Monicel. reg. crimin. 7. n. 77. & reg. crimin. 8. num. 11.
& seq. Dec. in trall. crimin. lib. 9. c. 36. num. 2. & 4.
Gregor. l. 1. verbo mandado de mator, tit. 27. p. 7. Gutier.
d. q. 7. num. 26. Brunet. à Sole in locis communib. verbo
allissimus, n. 1. & 2. Fatim. d. q. 123. à num. 79. vbi mul-
tipliciter declarat.

9 An eis receptauerit, &c.] Notatur ad hoc, quod
siue publice, siue secretè quos allissimos recipiat, al-
lissimij poena ponitur, vt per Farin. d. q. 121. n. 29.
Bernard. Diaz. in prall. c. 100. n. 1. in nouiss. impress. Anc.
Gabe. common. lib. 7. canel. 1. n. 33. Dec. in trall. crimin.
lib. 9. c. 20. n. 42.

10 Et defunderit.] Notatur ad hoc, quod qui allissi-
mum defendit allissimij poena ponitur, vt per Host.
n. 26. Ioan. Monach. in prin. & n. 6. vers. quartus, Go-
min. in §. Sacri, n. 1. hic, Bernard. Diaz. d. c. 100. num. 1.
Farin. d. q. 121. n. 30. cum seqq.

11 Excommunicationis, &c.] Notatur ad hoc, quod
illi, qui per allissimos interficiunt aliquem Christianum,
aut mandant interfici, quauis non sequatur
mors, aut allissimos receperint, defunderint, vel ce-
lanetint, excommunicationem incurrit, vt per Soat.
tom. 5. disp. 2. c. 1. s. 4. num. 26. Raynet. de cursu extra
Bullam, c. 9. excomm. 52. Iul. l. mot. de Indulg. p. 2. c. 13.
n. 15. Farin. d. q. 123. n. 11. Fillius. trall. 14. n. 12. vers.
duodecima, & n. 65. quos refero ego ipse de offic. &
potest. Episcop. p. 1. alleg. 10. n. 116. secundum Lugdum.
impress. Bonac. de censur. extra Bullam disp. 29. q. 2.
pauit. 33.

12 Et deponerit, &c.] Collige ex text. delinquentem
in crimine allissimij statim incurrit poenam deposi-
tionis, vt per Ruyat. in cap. vbi Clerici in prin. m. 19.
de iudic. Poet. dec. 156. n. 18. Con. lib. 2. vers. 2. n. 10.
Clar. §. fin. q. 36. à n. 29. Bernard. in prall. c. 100. n. 3. in
nouiss. impress. Farin. d. q. 121. n. 12.

13 Intellige text. non procedat in depositione prout
ordinatur ad actualem degradationem, vt talis Clericus
Curie seculari tradatur, patet si expensas talem
depositionem non fieri nisi in casibus à iure expressis,
vt dixi de offic. & potest. Episcop. p. 1. alleg. 100. è quo-
rum numero non est crimen allissimij, neque text. in
praxi, hoc dicit, siquidem tantum asserit depositionem
ipso iure à lege esse impositam, quæ depositio

huiusmodi verbis, vel similibus à lege constituta, non
est depositio, sed poenæ irregularitatis censetur, vt alibi
diximus; si autem dicatur text. in praxi, etiam im-
ponere poenam diffidatilis, respondendum occurrit
poenam illam esse constitutam respectu secularium,
quibus etiam prohibitio de qua hic facta fuit, vt col-
ligitur ex illis verbis, ibi: Cum suis bonis mundanis,
iuncta reg. adu. lib. 6. Accedit quod crimen læsæ ma-
iestatis grauius est quam crimen allissimij, iuxta text.
in l. qumqum. C. ad legem Iuliam maiest. & tamen pro il-
lo regulariter non imponitur depositio in ordine ad
actualem degradationem vt Clericus Curie seculari
tradatur, unde de rigore iuris idem dicendum videtur
in crimine allissimij, prout in effectu videtur sentite
Guillelm. resp. cap. Raynorum in quasi de homicidij,
n. 3. quicquid contrarium teneant plures relati à Ber-
nard. d. c. 100. n. 4. vbi dicit communiter, Gutier. d. q. 7.
n. 27. Zerol. d. verbo allissimij vers. hic oriuntur, Cardos.
verbo allissimij, n. 9. & citati à Cenod. ad Decret. c.
leth. 37. n. 11. quorum sententia in praxi seruari testatur
Clar. q. 36. n. 30. quæ si in praxi obferuntur, vt illi
aiunt, temperanda est, dummodo circa crimen prius
procedat sententia declaratoria per Ecclesiasticum an-
tequam à seculari inducatur Clericus delinquens capi, &
puniri possit, arg. text. in cap. cum secundum, de heret.
hoc lib. nobiliter salzed. ad Bernard. d. c. 100. l. d. B.
versus alibi, Secce de iudic. lib. 1. c. 11. n. 70. Fatim.
in praxi crimin. p. 1. q. 8. n. 55. & 86. Bellier. disquisit. clerice,
p. 1. tit. de fauore clericorum personali, §. 7. n. 6. vers.
ta. an.

A dignitate, honore, Ordine, &c.] Notatur ad hoc, 15
quod allissimij priuatur omni honore, dignitate, officio,
& beneficio, vt per Farin. d. q. 121. n. 11.

Incurrit sententiam ipso facto.] Notatur ad hoc, quod 16
poenæ contra allissimos constitutæ ipso iure incurrunt
ut abque alia iudicis sententia, vt per Dec. d. c. 30. in
fin. Malcard. cauci. 128. n. 16. Farin. d. q. 121. n. 15. vbi
n. 17. subdit quod requiritur sententia declaratoria,
nam supradicta verba huius text. inducunt canonem
latum sententia, vt tradunt Titiaq. in l. si inquam verbo
reueretur, n. 146. C. de reuocand. doct. Farin. d. q. 123.
n. 1. Monet. de distrib. quod p. 9. n. 15. Et sane. Leo.
in thesaur. fons. Eccles. p. 1. c. 14. n. 31. & c. 4. n. 183.

Ad quos eorum collatio pertinet, &c.] Notatur ad 17
hoc, quod allissimij beneficia vacant ipso iure, vt per
Gonzalez. d. reg. 8. canel. gloss. 1. n. 76. Azor. in fin. m.
ral p. 2. lib. 1. c. 1. q. 3. vers. aliamque est, Mallob. in
praxi habendi censuram requisit. 1. d. b. 2. n. 14. secundum
Roman. in impress. quos refero ego ipse de offic. & potest.
Episcop. p. 1. alleg. 57. n. 38.

Sui etiam cum suis bonis, &c.] Notatur ad hoc, quod 18
allissimij bona occupantibus conceduntur, ac prout
illis ad quos res paralis successio spectat, vt per
Caype. dec. 155. n. 5. Dec. d. c. 30. n. 42. Farin. d. q. 123.
n. 9. & 10. post Starfil. conf. 105. n. 26. Anton. Gryn. de
delictis, c. 1. rub. de homicid. n. 10. ad fin. vers. pen. & seq.
& alios subdit quod si bona allissimij possident à quoli-
bet occupati, missi magis poterunt apprehendi à iu-
dico, & sic constitui.

A tunc quibusque populo perpetuo diffidatur.] Notatur 19
ad hoc, quod allissimij à quolibet priuato imponi
offendi, & occidi potest, vt per Conar. var. lib. 2. c. 20.
n. 10. vers. iuris. Anton. Gabe. common. lib. 7. canel. 1.
n. 31. Hypol. Riminald. conf. 81. n. 4. & seq. lib. 6.
Gutier. d. q. 7. n. 11. Caroli. d. verbo allissimij, n. 3. Sayt.
in clari Regia, lib. 7. c. 11. n. 12. Fatim. p. 4. conf. 101. &
q. 121. num. 8.

Et postquam prohibendum constituitur argumentis.] 20
Notatur ad hoc, quod in crimine allissimij ad il-
lius probationem sufficienter probabilia argumenta,
vt

vt per Gregor. l. i. *verbo como las otras*, tit. 27. p. 7. Boët. decif. 16.4. n. 1. Roland. conf. 27. n. 4. lib. 1. Clar. 5. fin. q. 20. *verf. ficut tamen*, Bernard. d. c. 100. n. 2. *Maleficus de prob. concil.* 137. Gutier. d. q. 7. n. 11. Candel. d. verbo *affaffinus*, n. 9. Farin. p. 2. q. 86. n. 4. cum feqq. & d. q. 123. num. 46. cum feqq. Aloyf. Ricc. in *praxi aures*, refol. 16. n. 1. Intelligit non modò ad penam extraordinariam, fed etiam ad penam ordinariam, & capitalem, ficuti docent Placa in *epitome delicti* lib. 1. c. 19. n. 16. vbi dicit id effe confultiffimum, refert, & fequitur Clar. in 5. *affaffinus*, *verf. quatenus*, Monticel. in *reg. crim.* 8. num. 24. & reg. 11. n. 24. in 3. *dimis*. Ioseph. Luc. *encl.* 4.5. in 1. *ampl.*

Decian. in *trall. crim.* lib. 9. cap. 18. n. 2. Quæ autem dicantur in propofito probabilia argumenta non bene enitit inter DD. quos in quatuor fententias dimifos inuenio. Prima tenet probabilia argumenta aliud non effe: quàm inter præfumptiões, fecundùm Simanch. in *trall.* de *heret.* tit. de *præfumpt.* cap. 50. n. 6. Secunda ait quòd probabilia argumenta videntur effe fempiternæ probationes, ex Maicard. de *prob. encl.* 137. n. 1. Tertia firmat probabilia argumenta effe veras, & plenas probationes, vt per Hieron. Gabr. *conf.* 170. n. 16. lib. 1. qui in crimine affaffini loquitur. Quarta (cui tanquam magis probabili, & receptiori adhareo) tenet probabilia argumenta effe illa, ex quibus oritur probatum indicium, ficuti tradunt Grammat. *note* 11. n. 22. *Cartet. in prall.* in 3. *trall.* de homicid. & affaffin. 5. circa igitur tertium, verbo de homicidio commiffio, n. 20. & feq. Placa d. c. 19. n. 14. Farin. in *praxi crimin.* q. 86. n. 4. & 48.

Ex his verbis colligunt Doctores communiter, quòd vbi pena ipfo iure eft impofita in cafu contranentionis, debet fuper dicta contranentione precedere fententia iudicis declaratoria facti cafu cogniti, & fic parte citata, vt per Ioan. Andr. *Archid.* & alios in *præfent.* Felinus *cap. cum non ab homine* q. 9. & 10. de indic. & in *cap. Rodolphus*, n. 15. de *refcript.* Grammat. *dec.* 105. n. 60. Mayon. *Florum.* decif. 116. n. 1. Hier. Gabr. *conf.* 88. n. 2. lib. 1. & *conf.* 67. n. 17. lib. 1. Affaffin. *dec.* 9. n. 2. & 3. & fuit dictum in *Rotunda de Arrenis* 15. Ianuar. 1614. coram Vbaldo inapellata per Farin. *decif.* 55.5. num. 8. p. 1. *certum*.

In gloff. In *figurat. cafus* in fine, ibi, & sic puniunt affaffin. &c. Notatur ad hoc, quòd in crimine affaffini puniunt conatus, etiam fi fiftus fequutus non fuerit, vt docent plures citati à Cened. ad *Sextum collect.* 26. per *veron.* quibus addè Menoch. de *arbitr. cafu* 360. n. 1. Malefard. de *prob. encl.* 118. n. 5. cum feqq. Brunot à Sole in *locis communib.* verbo *affaffinus*, n. 1. Gutier. d. q. 7. n. 27. cum feqq. Candel. d. verbo *affaffinus*, num. 9. Aloyf. Ricc. in *collect.* *dec.* p. 1. *collect.* 1867. Farin. d. q. 12. n. 7. c. feqq.

In gloff. *Formidantes*, in *addit.* ibi, *funt illi fui ferri*, &c. Affaffini propriè dicebantur quidam infideles fub Principe pauper infideles, à quo ita edocti, & introducti erant, vt quos ille occidi iufferit, facillimè occidant, arbitantes ex hoc mortem non effe timendam, nec velle penam ob illud crimen poft obitum paffuros, in d. fe obsequium præftare Deo opinabantur, vt obferuant Conar. l. 2. *var. s.* 20. n. 10. Zerol. d. verbo *affaffinus* in *princ.* Gutier. d. q. 7. num. 2. Candel. d. verbo *affaffinus*, n. 1. Farin. d. pag. 125. n. 21. vbi n. 22. fubdit communis Doctorum interpretatio, & in *praxi* receptum effe, vt affaffini iam dicantur quiconque pecunia, aliòve precio conducti homines occidunt, percutiuntve nihil tale ab eis præcipientes.

In gloff. *Prælati*, ibi, etiam *Epifcopus*. Notatur ad hoc, quòd penæ contra affaffinos videntur exequi poffunt etiam contra Prælatum, Epifcopum, vel Archiepifcopum, vt per Clar. 5. *affaffinus*, num. 2. *verf. quæro nunquid etiam Epifcopus*, Decian. in *trall. crimin.* lib. 30. c. 30. n. 15. Farinac. d. q. 123. n. 25.

Barthol. *Collect.* Tom. I. V.

In gloff. *Mandauerit*, ibi, *ergo cogitatio*, &c. Notatur ad hoc, quòd in crimine affaffini fola cogitatio fi non fuerit ad aliquem actum producta, nulla pena puniatur, vt per Petr. Plac. in *epitome delicti* lib. 1. c. 19. n. 10. in fine, *verf. quid fi mandatum*, Farin. d. q. 123. n. 11. cum duobus feqq. Brunot à Sole in *fuis quæft. legal.* q. 34. n. 15.

In gloff. *Excommunicationis*, ibi, *ex quo Papa non refertur abfoluam*, puto quid Ordinaris poffit abfoluere ita tenent in *præfent.* Hoft. n. 1. & 13. & n. 26. in fine, Archid. col. 2. in verbo *excommunicationis*, Monach. n. 4. Ioan. Andr. etiam n. 4. *ante fin.* Farin. d. q. 123. n. 11. & faciunt quæ ego ipfe de *offic. & potest.* Epifc. p. 3. alleg. 50. n. 18. 1. fecundùm Lugdon. *irrepreff.*

In gloff. *Libere*, ibi, *etiam ille non tucatur*, Ita Gonzal. ad reg. 8. *Cancel. gloff.* 53. n. 2.

SVMMA RIVM.

- Clerici ficut irregularitatis incurfu de fuis malefactoribus coram iudice faculari conqueri poffunt etiam de criminibus ex quibus debetur pena sanguinis, exprefse proteftando quid ad puniam sanguinis non intendunt, & c. n. 1.
- Accufans alterum de iniuria illata perfonis extraneis, an etiam conſanguineis fit irregularis fequuta mortale, vel morte, etiam fi præmiferit proteftationem.
- Clericus abſque irregularitatis incurfu poteft accufare, detinere, & iudicare inſuam damnificationem bonorum ſua Eccleſia.
- Clericus indicans furem, qui fuit comprehenſus, & fures ſuſpenſus, an & quando incurat irregularitatem, oftenditur.
- Irregularitas incurritur à laicis accuſantibus delinquentes etiam ad conſultandum ſibi & rebus ſuis, ſi inde ſequatur mutilatio, vel mors, non præmiſſa proteſtatione.
- Proteſtatio per clericum accuſantem malefactorem in rebus ſuis facienda, non ſufficit tacita.
- Proteſtationis huiusmodi forma peritur.
- Irregularitatem an incurat ille, qui inſte denuntiat præmittendo proteſtationem ſibi animo, & interiori deſiderat vindictam, & ſanguinem, oftenditur.
- Accuſatio quando penitur per clericum coram iudice Eccleſiaſtico non eſt neceſſaria proteſtatio, etiam ſi delictum enormiſſimum ſit.
- Offenſus ab altero tenetur omnino ſub morti criminis reata in alio iudicio rancorem, & odium illi remittere, nec tamen ius accuſandi apud iudicem.
- Clericus accuſande aliquem pro delicto, quo pena ſanguinis non imponitur præmiſſa proteſtatione citra vindictam ſanguinis, ſi index penam ſanguinis impoſuerit contra iuſtitiam ab irregularitate excuſatur.
- Prælati etiam Epifcopus temporalem iuriſdictionem habens non incurrit in irregularitatem, quatenus alteri committat cauſam in qua poſtea ingratior pena ſanguinis.

CAP. Prælati. II

Bonif. VIII.

Prælati, & Clerici de ſuis malefactoribus poſſunt deponere querelam coram iudice faculari, & potere cinſcedam ſibi fieri, & provideri, ne contra eos de

As extort

278 Collectanea Doct. in Lib. V. Sexti Decret.

cetero talia fieri præsumant, etiam si in tali caso poena sanguinis à iudice interrogari debeat, ite deinde ille motum inferat secundum iura, tunc enim non sunt irregulares, dummodo expressè protestentur quòd non intendunt ad vindictam, vel poenam sanguinis, alioquin si timore irregularitatis non auderent conquiri, dæcep occasio aliis ipsos cruciandis, & ipsorum bonæ deprædandi. Colligunt ex Ordin. Archiep. Gemin. Ioan. And. Anchor. Domin. Monach. Franch. Visian. in ration. lib. 5. pag. 128. Alagon. in compend. pag. 675. tenuissimè Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Hanc eandem conel. ex hoc text. desumunt Tiraq. de iure mariti, gloss. 7. num. vlt. Felician. de censur. tit. de irregul. cap. de secundo. Item irregul. quia contrahunt extra bellum, vers. Prælati, vel Clerici. Couar. in Cleu. si furiosus, p. 1. §. 5. Soc. de iustu. lib. 5. §. 1. art. 9. vers. & pari iure epiani Clerici, & §. 1. art. 1. in fine, vers. de Clerici. Anton. Gom. tom. 3. c. 1. m. 33. Syloest. in sum. verbo homicidium, d. 2. n. 7. vers. oñano, Ban. 2. 2. §. 1. art. 2. vers. dubitatur septimo, Clar. lib. 4. §. fin. q. 14. n. 1. Petr. à Nusat. tom. 1. de reff. lib. 1. c. 4. n. 23. 9. Maiol. de irregul. lib. 1. c. 7. n. 2. Vital. in candelabro auro tit. de irregul. ex homicid. volunt. n. 42. LxL. Zech. de casibus reformati casu 1. n. 3. 4. vers. falsi in ea, qui, Soc. de Pace in prat. tom. 1. p. 6. c. 5. in princ. num. 21. cum seqq. Salzed. ad Bernard. etiam in prat. c. 101. m. 3. cum seqq. in manifest. press. Cened. ad Sextum collect. 1. 2. n. 1. Henric. lib. 1. c. 1. m. 4. Zetel. in praxi Episcop. p. 1. verbo accusatio, vers. sexto, Bobadill. in sua politica, lib. 4. c. 7. n. 3. 1. Facin. in fragm. eximius d. C. n. 423. cum seqq. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fore. Eccles. decr. 111. in 1. edit. Vgolin. de irregul. c. 6. 4. Molin. de iustu. tom. 2. tr. 3. diff. 8. n. 3. & tom. 4. ad trall. 1. diff. 7. 4. Soc. de censur. d. lib. 4. §. 1. m. 10. & §. 1. 4. n. 9. Bonac. in simila trall. diff. 7. quæst. 1. p. 1. 2. a. princ.

Sens manifestissimus, Ergo accusatio alterum de iniuriatata personis extraneis, aut etiam consanguineis, sit irregularis sequita mutilatione, vel morte, etiam si præmiserit proclatationem, ut per Nusat. in p. 1. c. 1. 7. n. 21. Salzed. d. c. 101. m. 7. Vgolin. d. c. 6. §. 9. Molin. d. diff. 8. n. 8. Bonac. d. p. 1. 2. n. 4. vbi n. 5. subdit Clericum posse accusare iniuriam damniatorem bonorum suæ Ecclesiæ, additque excusari non solum quando accusat, sed etiam quando desinet, & indicat tunc, modo præmitat protestationem cum ipsa accusatione, aut post accusationem, sed ante prolatiorem sententiam, & n. 7. verbo quartus, limitat supradictam resolutionem quando non accensit de iniuria illata extraneis, sed inferenda, nec ipse potest aliter illa damnum impedire, quàm accusando, & denuntiando.

Potest emendari, &c. Clericus etiam protestando coram iudice laico de fure se nolle cum poena sanguinis poni, sed tantum ut cogatur ad damnum illatum restituendum, & iniuriarum emendand faciendum, si postea indicat locum ubi fur comprehendi possit, & fur ibi comprehensus, & postea suspensus sit, irregularis erit, si fur non erat fugitiva persona, secus autem si fugitivus erat; ita quòd probabiliter crederetur quòd sententia contra eum lata parum profuisset, nisi persona desinere, cum in hoc posteriori casu capta necessaria sit ad effectum sententiæ, etiam similiter late, non autem in priori, & ideo in priori evento irregularis erit, non autem in posteriori, ita Nusat. conf. 9. in 1. edit. d. 1. conf. 11. dub. 1. in 2. edit. in p. hoc tit. Sayr. in seribis decisionum sub rub. tit. decr. 10. Fr. Emman. quæst. Regal. tom. 2. q. 10. §. 1. art. 4.

Vel Clericus quibuscunque.] A laica accusantibus delinquentes etiam ad consulendum sibi, & rebus suis irregularitas incutitur, si inde sequatur mutilatio,

vel mors non p. 1. ista protestatione, ut per Vgolin. d. c. 6. 4. Molin. d. tom. 4. diff. 7. 4. num. 9. Bonac. d. q. 4. p. 1. 2. n. 12.

Protestando expressè.] Ergo non sufficit quòd tacite fuerit protestatus, ut per Salzed. d. c. 101. m. 9. obferuans praxim iam recipere quòd protestatio in limine querit, & vel accusationis fiat, & sonum protestationis po sit Bonac. d. p. 1. 2. n. 9. in hunc modum. Domine, p. te erit mihi satisfactum, vel restitutum exhiberi à Titio, qui mihi damnum intulit, protestor, quæ me nulla ratione intendere panam sanguinis, mutilationem, vel mortem; additque ex Vgolin. d. cap. 6. §. 7. non esse necessariam protestationem fieri in scriptis, quia nullo iure probatur scriptam requiri.

Virum autem qui insit denuntiat premitendo protestationem sicut animo, & interiori desiderat vindictam, & sanguinem, incurrit irregularitatem. In qua quæst. sunt qui teneant hoc casu talem incurrit irregularitatem, quia huiusmodi protestatio mendax & fallax est, nec talis, qualem eius Canonium requirit ad irregularitatem labem excusandam, ita Nau. d. c. 12. n. 2. 6. Salzed. d. c. 101. m. 2. §. 1. vers. fed epino, Sim Maiol. de irregul. lib. 1. c. 48. §. 6. n. 4. Vital. d. tit. de irregul. & homicid. vol. 4. num. 142. Cened. d. collect. 1. 2. n. 2. Verum contraria sententia affirmatiua ferebatur, ita receptior est, multisque rationibus sulcitur, videlicet quia protestatio sicut quantum valet apud iudicem ignarum falsitatis, quantum valet si ex animo, & non sicut ferebatur, tam quia Ecclesia non imponit irregularitatem ob intentionem, & ad hunc internum, sed propter omissionem protestationis, tum denique quia verisimur in materia pot nali, in qua benignior pars est accipienda, arg. cap. in parvis, de regulari iuris, l. 4. Quare merito hanc partem sustinent Cou. d. 4. §. 1. n. 1. Vgolin. d. c. 6. §. 8. Henric. d. l. 1. c. 6. §. 3. Molin. d. diff. 8. n. 4. Bonac. d. p. 1. 2. n. 11. vbi num. 3. subdit quòd omittens protestationem ex obliuione in causa criminis incurrit irregularitatem, additque ab irregularitate excusari illum, qui accusat reum de leui crimine, seu postquam reus in carcerem coniectus fuit; accesserunt iam accusationem præbentes aliorum criminum, propter quæ reus insit adiungatur morti. Sic pariter non poterit Clericus ab irregularitate excusari, qui protestationem omisit, eo quòd in animo non habuit quòd iudex ad mortem, vel membrorum mutilationem procederet, sed potius contrariam voluntatem, quæ voluntas cum in animo rexta fuerit, nihil operari potest, eum adus exterior direde contrarius sit, ut ex Couar. resolut. Salzed. d. c. 101. n. 16. vbi n. 6. xit quòd si protestatione omissa non sequeretur effectus accusationis criminalis, nec imposeretur poena mortis, vel mutilationis membrorum, non esset Clericus irregularis, etiam si alia sanguinis vincta in p. 1. 2. n. 1.

In gloss. laici, ibi, coram iudice laico conqueretur. Quando autem accusatio coram iudice Ecclesiastico proponitur, non est necessaria protestatio, etiam si delictum enormissimum sit, ut tenet Salzed. d. c. 101. num. 14.

In gloss. Emendari, ibi, sicut iniuriam passus rancorem demittere tenetur. Notatur ad hoc, quòd offensus ab altero tenetur omnino libi mortalis criminis reatum in animæ iudicio, rancorem, & odium illi remittere, non tamen ius accusandi apud iudicem, & auctoritate publica vendicandi propriam iustitiam, ut per Con. lib. 2. var. c. 10. n. 7. Anton. Gom. tom. 3. var. c. 1. n. 2. §. 1. in fine, Molin. de promig. lib. 2. c. 5. n. 12. Paul. Comitol. rescript. moral. lib. 4. q. 1. n. 10. & plures citatos à Cened. ad Sextum collect. 1. 2. n. 5.

- Sot. de iustit. lib. 1. q. 1. 2. am. 1. vers. contra. Fr. Emmanuel. in summ. tom. 1. c. 17. n. 7. P. Molin. de iustit. tract. 2. disp. 100. nom. 6. & 7. Lessius. tract. lib. 1. c. 47. m. 21. Valq. 1. 2. disp. 11. c. 1. 3. nom. 10. in fine. Azot. iustit. moral. p. 3. lib. 1. c. 1. vers. & ibid. Valcut. tom. 1. disp. 1. q. 1. p. 101. 1. vers. nec tamen tenetur alium. V. Alex. Reginald. in praxi forensi. lib. 1. m. 116. 119. & 120. Ioseph. de otto Parochi in speculo Parochorum. c. 16. n. 12. Sot. de Fide. tract. de bello. disp. 13. sect. 1. n. 1. in fine. & tract. de charitat. disp. 5. m. 10. quorum plures refert & sequitur Ioan. Saneius in selet. & pract. dispensat. disp. 2. vbi n. 11. in fine, ait fas esse Deum deprecari infligere alicui damnum temporale non solum ut à peccato puniendus cesset, verum animo homicidii iustam vindictam; sicut enim fas est hanc inferendam à iudice terreno exoptare, eam licebit à celesti, imo feceritis.
- 12 In gloss. Insula. ibi, idem fit contra iustitiam, &c. Notatur ad hoc, quod clericus accusandus aliquem pro delicto, quo pena sanguinis non inponitur 2. p. remissa profectione citra vindictam sanguinis, si iudex penam sanguinis impulerit contra iustitiam ab irregularitate excusatur, ut per Facin. fragm. crimin. p. 1. lit. C. n. 412. cum segg.
- 13 In eadem gloss. ibi, Quod simili modo prouida Prælati temporalem iriuditionem habebunt, &c. Notatur ad hoc, quod Prælati etiam Episcopus temporalem iriuditionem habens non incidit in irregularitatem quamvis alteri committat causam in qua postea integritas p. na sanguinis, ut per Facin. d. lit. C. nom. 18. 5. Bonac. de censur. disp. 2. quest. 4. p. 101. 1. 2. 3. vbi plures refert.

SVM MARI V M.

- 1 Mandans aliquem verberari, licet expressè prohibeat ne occidatur, vel mutiletur, si mandatarius fines mandati excedendo mutilat, vel occidat, fit irregularis, & n. 1.
- 2 Mandans an, & quando puniatur eadem pena, qua mandatarium, remissè.
- 3 Irregularis non fit mandans verberari discipulum, aut seruum causa correptionis, & discipline, si mandatarium excedendo mandatum occidit.
- 4 Irregularitas contraria dicitur si aliquis mandatum tacitum dederit ad occidendum, vel mutilandum.
- 5 Mandatarium si occidatur, vel mutiletur, mandans incurrit irregularitatem.
- 6 Mandatum, seu consilium homicidii non facit quem irregularem, nisi sequatur mutilatio, vel homicidium.
- 7 Irregularitas non incurritur à mandante ubi mandatarium sine alicuius mandato occisus erat.
- 8 Irregularitatem non incurrit mandans ferri homicidium, quando ille reuocauit mandatum, & post reuocationem huiusmodi mandatum uisum, & notificatum committitur homicidium.
- 9 Irregularitas non incurritur ex homicidio sequenti ratificatione.
- 10 Membri appellatione que veniat, remissè.

CAP. Is, qui. III. & vlt.

- 1 Mandans aliquem verberari licet expressè prohibeat ne occidatur, vel mutiletur, si mandatarius fines mandati excedendo mutilat, vel occidat, fit irregularis, quia mandando fuit in culpa, & debuit cogitare hoc posse evenire. Colligitur ex Ordin. Archid. Barbes. Celsi. Tom. IV.

Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Domin. Monachi. Franch. Vigani, in ration. lib. 5. pag. 118. Alagona in compend. pag. 676. temis. Celsi. in amon. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Hanc eandem conclusionem ex hoc text. desumunt, 2 S. Anton. part. 3. tit. 2. 9. de irregul. cap. 2. §. 1. Sylvest. in summ. verbo homicidium 1. q. 3. vers. scilicet, Namur, in manual. cap. 27. nom. 23. 1. & nom. 240. Maiol. de irregul. lib. 1. cap. 48. 4. & 5. in ampl. Conar. in Clem. si furiosus, part. 2. §. 1. nom. 2. Sayt. de censur. lib. 7. c. 2. n. 7. Auil. in simili tract. part. 7. disp. 6. sect. 2. dub. 1. Anton. Gomar. 5. variat. cap. 3. n. 18. Fatinae. in praxi forensi, part. 5. quest. 135. nom. 166. & fragment. crimin. part. 2. lit. 1. nom. 568. cum segg. Sot. tom. 5. disp. 4. 5. sect. 2. nom. 3.

An autem, & quando mandans puniatur eadem 3 pena, qua mandatarius, vide Doctores per me citatos in collect. ad cap. si cui dignum, n. 1. de homicid. in Decret. quibus addo Bonacof. tom. 1. commun. opin. lib. 4. tit. 2. 4. n. 44. pag. 612. & commun. crimin. p. 2. verbo Atadani, Clar. 5. fin. q. 89. nom. 1. & 5. Fatinae. d. quest. 135. nom. 1. & 1-2.

Amplia primò, ut conclusio huius text. procedat si 4 perentio, & verberatio sit illicita, sicut si licita, velut quando magister, pater, vel dominus, correptionis, & discipline causa mandat verberare discipulum, filium, aut seruum, tunc enim si mandatarius excedendo mandatum occidat, mandans irregularis non est, ut per Maiol. de irregul. lib. 1. c. 48. §. 2. n. 5. Namur, in manuali, cap. 27. nom. 23. 1. vers. vicesimo, Sot. d. tom. 5. de censur. disp. 4. 5. sect. 2. nom. 4. vers. ex quibus, Sayt. in simili tract. lib. 7. c. 2. n. 8.

Amplia secundò, ut procedat pariter non solum 5 quando mandatum est expressum ad occidendum, vel mutilandum, sed etiam tacitum, puta quando pater, seu dominus, qui aliquam recipit iniuriam à Petro, dicat filio, seu seruo, Non reuertaris domum donec aliquid tui sentiam de Petro, nam tunc occidio Petro ex parte patris, seu domini dicitur contracta irregularitas, etiam quod fuerit inhibicum ne Petrus occidatur. Conar. in d. Clem. si furiosus, part. 2. §. 1. nom. 5. Namur, d. cap. 27. nom. 23. 5. vers. 10. Maiol. d. c. 2. nom. 8. Sot. d. sect. 1. n. 114. & seg. Sayt. d. cap. 2. nom. 9. Auil. d. sect. 2. dub. 2. in 1. conclus. vers. que conclusio habet verum.

Amplia tertio, ut procedat etiam casu, quo manda- 6 tarius occidatur, vel mutiletur, cum enim mandans homicidium sic mandando det operam rei illicitæ, ideo nihil refert si præter eius intentionem occidat mors mandantij, quia cogitare debebat tale quod accideret posse, Maiol. d. §. 2. nom. 4. Sot. d. sect. 1. n. 17. Auil. d. sect. 2. dub. 5. vers. ex dict. sequitur, Sayt. d. cap. 1. nom. 12. Vilez. Reginald. in praxi forensi. lib. 10. tract. 2. cap. 11. nom. 126. quicquid dicitur Diana refutat. moral. part. 2. tractat. 1. in scilicet. refel. 17.

Limita primò mutilatione, seu homicidio non se- 7 quimo, quamvis mandans illud attentauerit, quia nullum mandatum, seu consilium homicidij facit quem irregularem antequam homicidium ipsum sequatur, ut per Conar. in d. Clem. si furiosus, p. 2. n. 2. Sot. d. disp. 4. 4. sect. 1. nom. 6. vers. quare, Auil. d. sect. 2. dub. 1. in fine principij.

Limita secundò, ubi mandatarius sine alicuius man- 8 datio occisus erat, quia tunc irregularitas non incurritur à mandante, ut per Auil. d. sect. 2. dub. 5. conclus. 5. vers. sed inquiri, ubi tamen testatur oppositum esse probabilius. Verum post Con. d. §. 2. n. 1. sic distinguit Sayt. d. c. 2. n. 11. Quando mandatarius non erat alicuius suus, tunc certum est mandantem irregularem esse.

esse sequito effecto, si verò mandataris etiam aliis fa-
cturos, & tunc si ex mandato dato citius occidit, pa-
rius & mandans erit irregularis, cum sit causa pro-
pinqna accelerationis, si verò ex mandato non citius
occidit, & sic mandatum non auit voluntatem man-
dantij, tunc non erit irregularis.

9. Limita tertio, quando mandans fieri homicidium
retrahit mandatum, & post revocationem huius-
modi mandatio intimata, & notificata, continet
ille homicidium, Diana *resol. moral.* p. 2. r. 2. *missel.*
resol. 1. 7. Sayr. d. c. 2. m. 1. 3. vbi n. 1. 4. subdit cenleri reuo-
cationem mandatum per mortem mandantis re integra,
& infecta, Anil. d. *secl.* 2. d. 2. c. 1. c. 1. & 2.
10. Limita quarto, ut homicidio sequito ex ratifica-
tione non incuratur irregularitas, quamvis homici-
dium commissum fuerit nomine ratificantis, Cosar. d.
5. 1. m. 4. Sayr. d. *secl.* 1. m. 2. 4. Sayr. d. lib. 7. c. 4. n. 1. 7. cum
segg. Anil. d. *secl.* 2. d. 2. c. 1.
11. *Vel membra aliquo mutilentur.* Appellatione mem-
bri que veniant dicitur de officio, & potest. Episcopi, p. 2.
alleg. 4. m. 1. 1. & late in *tratt. de appell. verb. veriusque*
intra signis appell. 2. 4. 5. p. 101.

De Vjuris.

TIT. V.

SVM MARI VM

1. *Compendium huius text. referatur.*
2. *Hebraei an comprehendantur sub dispositione huius
text. ostendatur, & n. 3. & 4.*
3. *Domos locare vjuriarum an licitum sit ostendatur.*
4. *Nobiles, & alij in dignitate constituti an mitius pro-
mouantur quam ignobiles, & plebei, reuolunt.*
5. *Excommunicationem incurrit clerici, qui permit-
tunt versari in terris suis vjuriarum publicis alieni-
genis, vel qui non expellunt eas intra tres men-
ses, & qui locum illi, vel alio pretexto concedunt
domos ad sacras exercendum.*
6. *Verba, ex tunc Ecclesiastico subiaceant interdicto,
importante ipso iure.*
7. *Vjuriarum manifestus est qui crimem ipsum confisus
est in iudicio.*

CAP. Vjurarum. I.

Gregor. X.

1. **I**NVIOLABILITER obtemperat preceptis
Pontificis per quia in omnibus sup. hoc tu,
& plebei, quod tamen an & quando verum sit resoluunt
Tit. 2. q. de nobilitate. c. 10. n. 108. & de penis tempera. c. 4. n. 9.
Callian. in catalogo glorie mundi. p. 3. c. 3. f. 3.
Conat. lib. 2. c. 9. n. 2. 3. vers. tertio, Lucern. Inquisit.
verbo nobilit. n. 1. Mandol. in gloss. facultatum in proam in
verbo personarum acceptione, vers. quod hic dicitur, Clar.
lib. 5. f. 9. q. 60. n. 1. 2. Simanch. de Cathol. inquis. c. 4. n. 6.
cum segg. Aluar. Pelag. de planctu Ecclesie lib. 2. c. 10. Pena in d. r. l. inquisit. p. 2. f. 10. 1. 3. vers. vulten-
tes tamen, Roj. f. 9. 2. 3. Grammat. dec. 2. 2. n. 9. & 10.
& de i. f. 2. 2. n. 1. Mexi. in *tratt. taxa panis*, c. 16. n. 21. cum segg. Spin. in *specula testamenti*, gloss. 16.
princip. n. 72. cum segg. Anil. ad cap. 1. Pratorum, in
gloss. de reclamacione, n. 26. Anton. Scap. de i. i. n. 2. vers.
scripta lib. 3. cap. 191. Perez l. 1. vers. corroboratur etiam
tit. 3.

pelluntur per censuram Ecclesiasticam ab Ordinario ab
huiusmodi excessu cessante omni privilegio. Colligunt
ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Auchi.
Dominic. Monach. Franc. Vin. in *ration.* lib. 1. p. 12. 1. 2.
Alagona in *compend.* pag. 688. remittit Ximen. in *con-
cord.* p. 1. & 2.

Verum autem dispositio huius text. comprehendat
etiam Hebreos affirmatio opinionem ante omnes
probat antiquos Doctores Laurent. de Rodolph. in c.
causatus, q. 1. 76. sup. hoc tit. qui subdit ita fuisse con-
suetudinem in Civitate Florentia, Felian. in cap. quia, col. fin.
vers. & quia illa ratio de Indis, Gemin. presens, n. 6.
vers. ubi dubitari, Declan. c. 1. sub n. 90. vers. sed praedicti
non obstantibus, de probat. & in l. 1. sub n. 13. ad fin. &
n. 14. C. de edendo, Alex. conf. 75. sub n. 8. lib. 3. Roland.
conf. 3. 1. m. 4. lib. 2.

Contrarium tamen opinionem probatur, Alex. 3
sibi contrarius conf. 6. n. 10. lib. 6. Barbat. conf. 16. n. 17.
lib. 4. Socin. conf. 72. circa med. lib. 1.

Verum D. Riccin. de iure personarum extra gremium
Ecclesie existens. lib. 2. c. 19. ponderatis hinc inde pe-
didictorum Doctorum rationibus, tandem conclusit
eas fore conciliandas, videlicet ut si videtur in par-
tibus in quibus Iudei ex specifica Principis permilla-
tione recepti sunt, in illis quidem non vendicet libe-
rum dispositio huius text. quia si esset Principis in ciui-
tate adiuncta, vique per necessarium antecedens per-
missionem videtur subditis eis domos locare, etiam ad
sacras exercendum ad exemplum Synagogarum, &
alioquin rituum, quae eis tolerantur, c. 1. & cap. Iudei
de Indis. Si verò loquamur de Iudeis alienigenis, qui
quamvis in ciuitate aliqua de causa versentur, tamen
adhuc ibi à Principe non sunt admissi specialiter, &
in tali casu credit sine dubio dispositionem huius cap.
habere locum etiam in locantibus domos Hebraeis, id
probat ex verbis huius text. ibi: Alienigenas, & alios
non oriundos, &c. quae liquidè demonstrant Summum
Pont. non loqui nisi de advenis, & exteris, non autem
de oriandis, vel de receptis.

Et alios non oriundos. Ergo videtur permittere lo-
cationem vjuriarum indigenis secundum Naxar in mon.
c. 17. n. 19. 5. vers. quanto in fine, qui intelligit in foro
exteriori, non in interiori. Verum probabilius mihi
videtur id etiam licitum esse in foro interiori, quia
hic agitur de locatione facta vjuriarum indigenis, non
quidem in fine fientrandi, quod attinet ad intensionem
locantis, quamvis talis finis detur ex parte vjuri-
ariorum, ad quos referuntur verba text. ibi, ad hoc do-
mus, &c. sed solum ex fine, & causa iusta percipiendi
visitationem morealem ex ipsa locatione, ut tenet Rebel.
de obligat. inquit. p. 2. lib. 1. q. 1. n. 8. & ex Vhem. de
Azor. docet Sanch. in precepta Decalogi. n. 1. lib. 2. 7.
num. 20.

Quia verò, &c. Ergo nobiles, sicut & alij in digni-
tate constituti mitius puniuntur quam ignobiles, &
plebei, quod tamen an & quando verum sit resoluunt
Tit. 2. q. de nobilitate. c. 10. n. 108. & de penis tempera. c. 4. n. 9.
Callian. in catalogo glorie mundi, p. 3. c. 3. f. 3.
Conat. lib. 2. c. 9. n. 2. 3. vers. tertio, Lucern. Inquisit.
verbo nobilit. n. 1. Mandol. in gloss. facultatum in proam in
verbo personarum acceptione, vers. quod hic dicitur, Clar.
lib. 5. f. 9. q. 60. n. 1. 2. Simanch. de Cathol. inquis. c. 4. n. 6.
cum segg. Aluar. Pelag. de planctu Ecclesie lib. 2. c. 10. Pena in d. r. l. inquisit. p. 2. f. 10. 1. 3. vers. vulten-
tes tamen, Roj. f. 9. 2. 3. Grammat. dec. 2. 2. n. 9. & 10.
& de i. f. 2. 2. n. 1. Mexi. in *tratt. taxa panis*, c. 16. n. 21. cum segg. Spin. in *specula testamenti*, gloss. 16.
princip. n. 72. cum segg. Anil. ad cap. 1. Pratorum, in
gloss. de reclamacione, n. 26. Anton. Scap. de i. i. n. 2. vers.
scripta lib. 3. cap. 191. Perez l. 1. vers. corroboratur etiam
tit. 3.

iii. l. 3. *Ordinum*, pag. 66. & l. 6. in gl. et *hyodalgo* *enervat*, g. lib. 4. Menoch. de arbit. casu 392. num. 16. Jacob. Benni. de privileg. Iurifconsulti, p. 2. primil. 4. 1.

7. Excommunicationis.] Fecit in presenti excommunicatione contra clericos qui permittunt versari in terris suis generatores publico alienigenas, vel si non expellant eos intra tres menses, qui locant illis, vel alio preterito concedunt domos ad fœtus exercendum, reſerunt Nautar. in manual. cap. 27. n. 116. vers. 13. 3032. *rom.* 5. disp. 12. fœl. 4. n. 42. Cui. Tolit. in instrum. Sacrad. lib. 1. c. 38. n. 12. Iul. Lanoe. de Indulgent. p. 2. c. 2. 3. n. 1. Sayt. de censur. lib. 4. c. 32. n. 12. Filline. tom. 1. tract. 14. n. 108. quos refecto ego ipse de offic. & potest. Episc. p. 1. alleg. 50. n. 27. secundum Lugdon. impress. addo Bonac. de censur. extra Bullam Cœna, disp. 1. q. 4. primil. 9.

8. Ex tunc Ecclesiastico subiacent interditi.] Id est, ipso iure, ex latè additis per Tarq. in l. si unquam, verbo reuertatur, n. 149. C. de reuocand. donat. Salaz. de legib. q. 96. tract. 14. disp. 5. fœl. 6. sub num. 78. Sot. in finali tract. lib. 5. c. 6. sub n. 25. Fatim. fragm. crimin. p. 2. l. 1. n. 146.

- Collige ex text. Collegium vel Vniuersitatem permittentem viciariis concedere domos in terris suis ad fœtus exercendum interditi censura ligati, vt per Bonac. de interditi in particulari, disp. 4. q. 1. puſto 8. Cui interditi subiacentur solum Collegium, & Vniuersitas, seu Communitas Ecclesiastica, laici verbò puniendi sunt ab Ordinali per censuram, nam Papa in hoc text. primo loco fert prenas contra Ecclesiasticos diuersas pro diuersitate graduum, ita vt si sint Episcopi, maiores Episcopi. incurrunt suspensionem, si sint singulares persone inferiores Episcopi, excommunicatione afficiuntur: si verbò sint Collegium, vel Vniuersitas, ligentur interditi, quam censuram si per mensem animo indurato sustinerint, ipsorum terre interditi Ecclesiastico subiacentur, quando vforarij in eis commorantur: secundum verbò loco loquens de laici decernit ipsos per censuram compescendos, & retrahendos esse, quod valet sine laici sine persone singulares, sine sint Communitas, & Vniuersitas: nam Papa vniuersaliter, & indènitè loquitur in presenti de laici ubi, ceterum si laici, ita Gemin. hic n. 4. Franch. num. 2. Mar. Alex. de censur. tom. 2. disp. 12. de interditi, c. 1. col. 1. Bonac. d. puſto 8. n. 2.

9. In gloss. Manifestus, ibi, manifesti dicuntur isti &c. Notatur ad hoc, quod manifestus vforatus est, qui crimen ipsum confessus est in iudicio, vt per Conar. lib. 2. cap. 1. n. 4. Clar. de vfora, n. 15. Menoch. de arbit. casu 235. Malcud. de probat. concl. 1. 418. num. 2. Spin in secundo testam. gloss. 2. puſto 18. vbi etiam agit de alijs modis, quibus dicitur vforarius manifestus.

S Y M M A R I U M.

1. Compendium huius text. referitur.
2. Vforarius manifestus quauis in testamento mandat restitutionem certa, vel incerte quantitatis, non est in loco sacro sepeliendus quousque fiat restitutus.
3. Parochus potest stipulari cum agitur de restitutione vforarum.
4. Stipulatu alteri per alterum facta non valet de iure Canonico.
5. Notarij solum possunt alijs stipulari.
6. Vforarius manifestus non potest testari nisi præstita cautione de restituendo vfora.
7. Parententia in vforario manifestis, vel siqua contritiōnis non sufficiunt, sed actus etiam exteriores requiruntur.

Barbol. Colle&. Tom. IV.

8. Codicillis facere non potest vforarius manifestus, nisi præstita cautione de restituendo vfora.
9. Donatorum causa mortis facere non potest vforarius manifestus.
10. Iudeus non comprehendit diffinitio huius text.
11. Testamentum vforarij canonicalis, si ille postea cœnet de vforis restituendis.
12. Verbum, alex, negatiuè possum denotat sententiam letam.
13. Vforarius manifestus quis dicatur, ostenditur.
14. Notarij cum decerni alteri stipulari possunt, si id fiat auctoritate iudicis, non alia.
15. Causa idonea dicitur cum pigura, vel fideiussores dantur.

CAP. Quauquam. II. & vlt.

Vforariis manifestis in vlcima voluntate mandantibus, vt testamētum vforæ acceptæ non datur sepultura Ecclesiastica, huc explicant quantitatē, siue non, donec fuerit satisfactum, prout patiuntur facultates eorum, vel nisi dent cautionem de restitutione faciendā ipsimet dominis, vel alijs, qui dominis possunt eam acquirere, vel his absentibus Ordinario, vel eius Vices gerenti; vel Parocho sine Parocho coram aliquibus hde dignis, & sic per hos acquiritur alio dominis, vel Notario publico de mandato Ordinarj, & si quantitas est certa, expiendū est, si minus arbitratia cum obligatione restituendi restitutum. Qui autem contra prædictum modum tales in Ecclesia sepelire præsumunt, pœnas cap. quia in omnia, sup. hoc tit. id est, excommunicationis, & interpositionis incursum. Testari minime possunt publici vforarij, & factum testamentum non valet, & nullas eorum testamentis interesse potest, nisi iustificauerint, vel dent cautionem, vt supra, nullusque admittitur debere eis ad confessionem, vel absolutionem, nisi satisfecerint, vel prædictam cautionem præstent. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. And. Domin. Monach. Franch. Vinu. rariu. lib. 5. pag. 153. Alagona in compend. pag. 689. remissit Cal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Ecclesiastica sepultura denegatur donec, &c.] Notatur ad hoc, quod viciariis manifestus, etiam in testamento mandat restitutionem certæ, vel incertæ quantitatis, non est in loco sacro sepeliendus, quousque fiat restitutio ipsi damnificatis, vel eorum hæreditibus, aut loci Ordinario, aut tanto idonea recipiant, & sic tandem debeat alius alio acquiratur, vt per Sayt. in clau. Regia, lib. 10. c. 5. tract. 5. ann. vlt.

Cautioem huiusmodi eorum nemine, &c.] Ergo Parochos potest stipulari eum agitur de restitutione vforarum, vt per Molin. de iustit. tract. 1. disp. 264. vers. Parochus, Sanch. de Matr. lib. 1. disp. 7. num. 10. subdeus fanote p. 1. consue. posse alterum alteri stipulari, respondens text. in presenti, procedet; quia hic non tam agitur de causa pia, quàm de conscientie exoneratione, quod ad officium Parochi pertinet.

Seruo publico, &c.] Exgo etiam de iure Canonico non valet stipulatio alteri per alterum facta, vt per Gottier. in cap. quousque passum in princ. num. 55. sup. de pœis hoc lib. in 2. edit. vbi mutatur sententiam, quom pœis tennet in 1. impress. Anton. Gom. tom. 1. vlt. c. 9. n. 1. Molin. d. tract. 2. disp. 16. vers. aperte prauum, Sanch. d. disp. 7. n. 2. Soli enim Notarij possunt alijs stipulari, vt docent Gregori. lib. 7. orbe fœmiente, tit. 1. part. 5. Titon. de iur. eccl. p. 1. limit. 10. n. 16.

Testamenta quousque, &c.] Notatur ad hoc, quod vforarius manifestus non potest testari nisi præstita cau-

A a 3 tioni

esse sequuto effectu, si verò mandatariorum erat aliis fa-
ciuros, & tunc si ex mandato dato citius occidit, pa-
rius & mandatis erit irregularis, cum sit causa prin-
cipaliter accelerantis; si verò ex mandato non citius
occidit, & sic mandatum non auxit voluntatem man-
datarii, tunc non erit irregularis.

- 9 Limita tertiò, quando mandans fieri homicidium
trouocauit mandatum, & post reuocationem huius-
modi mandatum intimatum, & notificatum, commi-
sit ille homicidium, *Diana resol. moral. p. 2. r. 2. m. scilicet.*
resol. 1. 7. Sayt. d. c. 2. m. 13. vbi n. 14. subdit censeri trouo-
catum mandatum per mortem mandantis re integra,
& infra, *Anil. d. scilicet. 2. d. b. 4. concl. 1. c. 2.*

- 10 Limita quarto, ut homicidio sequuto ex ratifica-
tione non incutatur irregularitas, quamvis homici-
dium commissum fuerit nomine ratificantis, *Conar. d.*
6. l. m. 4. Sot. d. scilicet. 3. m. 24. Sayt. d. lib. 7. c. 4. n. 17. cum
segg. Anil. d. scilicet. 2. d. b. 6.

- 11 *Vel membra aliqui mulerur.* Appellatione mem-
bri quæ veniant dixi de officio, & p. scilicet. Episcopi, p. 2.
alleg. 4. m. 1. t. & lae in tract. de appell. verb. vtriusque
invs signis. appell. 24. 5. p. 101.

De Vsuris.

TIT. V.

SUMMARIUM.

- 1 Compendium huius text. refertur.
- 2 Hebrei an comprehenderent sub dispositione huius
text. ostenditur, & n. 3. & 4.
- 3 Domus locare vsuarias an licitum sit ostenditur.
- 4 Nobiles, & alij in dignitate constituti an iniuriæ po-
nuntur quàm ignobiles, & plebei, reuolunt.
- 5 Excommunicationem incurrit clericus, qui permi-
ttere vsuarias in terris suis seneratibus publicis alieni-
genis, vel qui non expellunt eos intra tres men-
ses, & qui locant illis, vel alio pretexto concedunt
domos ad sumus exercendum.
- 6 Verba, ex tunc Ecclesiastico subiaceant interdictio,
important ipso iure.
- 7 Vsurarius manifestus est qui crimen ipsum confessus
est in iudicio.

CAP. Vsurarum. I.

Gregor. X.

VIOLABILITER oblatum precepit
Pontifex cap. quia in manibus, sup. hoc tit.
& licet vi nulla vinatur licet, vel singula-
ris persona permittit alienigenis, & alios
non oriundos de terris ipsorum publicè
suerent pecuniam exerceat, et exerceat volente-
at hoc domos in terris suis conducere, vel con-
ducas habere, aut alias habuere; & huiusmodi vsu-
arios manifestos intra tres menses expellant de terris
suis, nec alios admittant, & nemo illis domos locet, vel
sibi alio titulo concedat ad sumus exercendum. Qui
contra fecerit, si sunt Ecclesiastici, etiam Patriarche,
& Archiepiscopi, suspensionis, si minores persone sin-
gulares, excommunicationis, si Collegium, vel Vniuer-
sitas, interdicti sententiam ipso facto incurant, & si
per mensem sunt oblati, ipsorum terree sunt inter-
dictas, dum ibi habitant vsuarij, si quisque laici, com-

pellantur per censuram Ecclesiasticam ab Ordinario ab
huiusmodi excessu cessante omni privilegio. Colligitur
ex Oedini. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Auct.
Domenic. Monach. Franc. Viu. in ration. lib. 5. p. 12.
Alagna in compend. pag. 638. remissive Ximen. in con-
cord. p. 1. c. 2.

Verum autem dispositum huius text. comprehendat
etiam Hebræos? Affirmatiuam opinionem ante omnes
probauit antiquus Doctor Laurent. de Rodolph. in c.
consuluit, q. 176. sup. hoc tit. qui subdy. ita fuisse con-
sultum in Ciuitate Florentiz, Felini in cap. quia, col. fin.
vers. & quia illa ratio de Iudeis, Gemin. in presenti, n. 6.
vers. ubi dicitur, Decret. in c. 1. sub n. 90. vers. sed prædictis
non obstantibus, de probat. & in l. 1. sub n. 13. ad fin. &
n. 14. C. de edendo, Alex. conf. 75. sub n. 8. lib. 5. Roland.
conf. 1. c. 4. lib. 2.

Contrariam tamen opinionem probauit, Alex. 3
sibi contrarius conf. 6. m. 10. lib. 6. Barbat. conf. 16. m. 17.
lib. 4. Socin. conf. 73. circa med. lib. 1.

Verum D. Riccini. de iure personarum extra gremium
Ecclesiæ existens. lib. 2. c. 19. ponderat hinc inde prædi-
ctorum Doctorum rationibus, tandem concludit
cas fore conciliandos, videlicet vt si versetur in por-
tibus in quibus Iudei ex specifica Principis permisso-
ne recepti sunt, in illis quidem non vendicit sibi lo-
cum dispositio huius text. quia si eos Princeps in ciui-
tate admittit, vtque per necessarium antecedens per-
missum videtur subditis eis domos locare, etiam ad
sumus exercendum ad exemplum Synagogarum, &
aliorum rituum, quæ eis tolerantur, c. 1. & cap. Iudei, de
Iudeis. Si verò loquamur de Iudeis alienigenis, qui
quamvis in ciuitate aliqua de causa versentur, tamen
adhuc ibi a Principe non sunt admitti specialiter, &
in tali casu credit sine dubio dispositionem huius cap.
habere locum etiam in locantibus domos Hebræis, id
probat ex verbis huius text. ibi: Alienigenas, & alios
non oriundos, &c. quæ liquidè demonstrant Summum
Pont. non loqui nisi de aduenis, & exteris, non autem
de oriundis, vel de receptis.

Et alios non oriundos. Ergo videtur perminere lo-
cationem vsuarias indigenis, secundum Nauar. in man.
c. 17. n. 195. vers. quidam in fine, qui intelligit in foro
exteriori, non in interiori. Verò n. probabilis mhi
videtur id etiam licitum esse in foro interiori, quia
hic agitur de locatione facta vsuarias indigenis, non
quidem eo fine facienda, quod attinet ad intensionem
locantis, quantvis talis huius deat ex parte vsu-
ratorum, ad quos referat or verba text. ibi: ad hoc do-
nos, &c. sed solum ex fine, & causa iusta percipiendi
utilitatem moralem ex ipsa locatione, vt tenet Rebel.
de obligat. infir. p. 2. lib. 1. q. 1. n. 8. & ex Valent.
de obligat. Sanchez. in præceptis Decalogi. m. 1. lib. 1. c. 7.
num. 20.

Quæ verò, &c. Ergo nobiles, sicut & alij in digni-
tate constituti motus ponuntur quàm ignobiles, &
plebei, quod tamen an & quando verum sit resoluunt
Tiraq. de nobilit. c. 20. m. 108. & de panis tempore. c. 41.
à num. 9. Cassin. in catalogo gloria mundi, p. 8. confid. 1. 3.
Conar. lib. 2. var. c. 9. à n. 1. vers. tertio, Lucern. Inquisit.
verbo nobilit. m. 1. Mandol. in gloss. facultation. in pream.
in verbo personarum acceptatione, vers. quid hic dicitur, Clar.
lib. 1. 5. fu. q. 60. num. 24. Sanchez. de Carol. infir. c. 4. 7.
num. 6. cum segg. Aloar. Pelag. de planctu Eccles. lib. 2.
c. 10. Petru. in direct. Inquisitor. p. 2. schol. 13. vers. volente-
tes tamen, Roj. sing. 1. 18. Gamman. decif. 23. n. 9. & 10.
& decif. 32. à num. 1. Mexi. in tract. taxa pasc. concl. 6.
num. 21. cum segg. Spin. in speculo testament. gloss. 16.
princip. num. 72. cum segg. Anil. ad cap. 1. Pratorum, in
gloss. de reclamante, num. 26. Anton. Scap. de ingra. non
scripte. lib. 3. cap. 191. Perez. l. 1. vers. corroboratur etiam.
lib. 3.

vis. 3. lib. 3. Ordinar. pag. 66. & l. 6. in gl. el. hypodolgo
envis. tit. 9. lib. 4. Menoch. de arbit. casu 392. num. 16.
Iacob. Benni. de premissis Jurisconsult. p. 1. prinil. 41.

- 7 *Excommunicationis.* [Fecit in praesenti excommu-
nicatio contra clericos qui permittunt vestiri in ter-
ris suis foenectores publico alienigenas, vel si non
expellunt eos intra tres menses, qui locant illis, vel alio
pretexto concedunt domos ad foenus extendendum,
referunt Natus in manual cap. 27. n. 136. vers. 13. Soar.
tom. 5. disp. 12. sect. 4. n. 42. Card. Tolci in instruat. Sacerd.
lib. 1. c. 38. n. 12. Iul. Labor. de Indulgent. p. 2. c. 23. n. 1.
Sayr. de censur. lib. 1. c. 32. n. 12. Fillue. tom. 1. tract. 14.
n. 108. quos testis ego ipse de offic. & potest. Episc. p. 3.
alleg. 50. n. 117. secundum Lugdun. impress. addo Bonac.
de censur. extra Bullam Cana. disp. 1. q. 2. parit. 9.]

- 8 *Ex tunc Ecclesiastico subiacent interditi.* Id est,
ipso iure, et lae adducti per Tirat. in l. si unquam,
verbo reuertatur, n. 149. C. de reuocand. donat. Salas de
legib. q. 96. tract. 14. disp. 15. sect. 6. sub num. 78. Soar. in
simili tract. lib. 5. c. 6. sub n. 25. Fatin. fragm. crimin. p. 2.
lit. L. n. 146.

Collige ex text. Collegium vel Vniuersitatem pec-
nitentem vltariis condere domum in tertis suis
ad foenus extendendum interdicti censura ligari, vt per
Bonac. de interdictis in particulari, disp. 4. q. 1. puncto 8.
Cui interdicto subiacentur solum Collegium, & Vni-
uersitas, seu Communia Ecclesiastica, laici vero pu-
nienti sunt ab Ordinariis per censuram, nam Papa in
hoc text. primo loco fert penas contra Ecclesiasticos
diuersas pro diuersitate graduum, tunc si sunt Episcopi,
vel maiores Episcopi. incurrent suspensionem, si sunt
singulares personae inferiores suspensionis, excommuni-
catione afficiantur: si vero sint Collegium, vel Vni-
uersitas, ligentur interdicto, quam censuram si per
mentem animi indurato sustinuerint, ipsorum terra
interdicto Ecclesiastico subiiciuntur, quando vltarij
in eis committuntur: secundo vero loco loquens de
laicis decernit ipsos per censuram compellendos, &
retrahendos esse, quod valet sine laici sunt personae sin-
gulares, siue sine Communitas, & Vniuersitas: nam
Papa vniuersaliter, & infinite inquitur in praesenti
de laicis, lib. 1. c. 2. etiam si laici, ita Gemin. hic n. 4. Franch.
num. 1. Mar. Allet. de censur. tom. 2. disp. 12. de interdicto,
c. 1. col. 1. Bonac. d. parit. 8. n. 2.

In gloss. Manifestus, ibi, manifesti dicuntur illi &c.
Notatur ad hoc, quod manifesti vltariis est, qui
crimen ipsum confessus est in iudicio, vt per Conar.
lib. 1. var. c. 1. n. 4. Clar. 5. usura, n. 15. Menoch. de arbit.
casu 25. Malcard. de probat. concl. 1418. num. 4. Spin. in
specie testam. gloss. 2. princip. 18. ubi etiam agit de alijs
modis, quibus dicunt vltariis manifesti.

SYMMARIUM.

- 1 Compendium huius text. refertur.
- 2 Usurarius manifestus quando in testamento mandat
restitutionem certa, vel incerta quantitatis, non
est in loco sacra sepelendus quousque fiat resti-
tutio.
- 3 Parochus potest stipulari cum agitur de restitutione
usurarii.
- 4 Stipulatio alteri per alterum facta non valet de iure
Canonico.
- 5 Notarij solum possunt alius stipulari.
- 6 Usurarius manifestus non potest testari nisi praesentia
cautione de restituendo usurari.
- 7 Penitentia in usurario manifestis, vel siqua centi-
onem non sufficiens, sed alius etiam exteriores re-
quiritur.

Basbol. Collect. Tom. IV.

- 8 Codicillis facere non potest usurarius manifestus, nisi
praesentia cautione de restituendo usurari.
- 9 Donationem causa mortis facere non potest usurarius
manifestus.
- 10 Indotus non comprehendit dispositor huius text.
- 11 Testamento usurarij conuulso, si ille postea caueat
de usuris restituendis.
- 12 Verbum, valet, negatiue possum denotare sententiam
latam.
- 13 Usurarius manifestus quis dicatur, ostenditur.
- 14 Notarij tunc deserviunt alteri stipulari possunt, si id fiat
auctoritate iudicis, non aliter.
- 15 Cautio silencia dicitur cum pignora, vel fideiussores
dantur.

CAP. Quanquam. II. & vlt.

Usurarius manifestus in vltima voluntate mandan-
tibus, vt restituatur usurae acceptae non datur
sepultura Ecclesiastica, siue explicent quantitatem,
siue non, donec fuerit satisfactum, prout patitur
facultates eorum, vel nisi deus cautionem de resti-
tutione faciendi ipsimet dominis, vel alijs, qui domi-
nis possunt eam acquirere, vel his abentibus Ordi-
nario, vel eius Vices gerenti, vel Parochi suae Paro-
chiae coram aliquibus hinc dignis, & sic per his acqui-
ritur actio dominis, vel Nuario publico de mandato
Ordinarij, & si quantitas est certa, expianda est, si
minus arbitratia eum obligatione restituendi reli-
duum. Qui autem contra praedictum modum valet in
Ecclesiastica sepulture persumitur, penas cap. quia in omni-
bus, sup. hoc tit. id est, excommunicationis, & inspen-
sionis incurrent. Testari minime possunt publici usu-
rarij, & factum testamentum non valet, & nullus eor-
um testamentis interesse potest, nisi satisfaciunt, vel
dent cautionem, vt supra, nullusque admittet debet
eos ad confessionem, vel abolitionem, nisi satisfaciant,
vel praedictam cautionem praestent. Colligitur ex
Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. And. Domin.
Monach. Franch. Vin. in ration. lib. 1. pag. 153. Alagona
in compend. pag. 689. remittit Cal. in annor. &
Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Ecclesiastica sepultura denegatur donec, &c. [Notatur
ad hoc, quod vltariis manifestus, etiam in testa-
mento mandat restitutionem certa, vel incerta quan-
titatis, non est in loco sacro sepeliendus, quousque fiat
restitutio ipsi damnificatis, vel eorum haeredibus, aut
huius Ordinarij, aut cantio idonea recipiatur. & sic ran-
dem de satisfactione actum acquiritur, vt per Sayr. in clausi
Regia, lib. 1. c. 6. §. 3. tract. 1. num. 10.

Cautioem huiusmodi eorum nemo, &c. [Ergo Paro-
chus potest stipulari cum agitur de restitutione vltari-
um, vt per Molin. de instruat. tract. 1. disp. 26. 4. vers. Paro-
chus, Sanch. de Matr. lib. 1. disp. 7. num. 10. subdeus
faciote pie eam possit alterum alteri stipulari, respon-
dens text. in praesenti, procedere, quia hic non tam agi-
tur de causa pia, quam de conscientie exoneratione,
quod ad officium Parochi pertinet.

Sermo publicus, &c. [Ergo etiam de iure Canonico
non valet stipulatio alteri per alterum facta, vt per
Guttier. in cap. quousque positum in princ. num. 55. sup. de
pactis hoc lib. in 2. edit. ubi mutatur sententiam, quam
prius tenebat in 1. impress. Anton. Gom. tom. 1. var. c. 9.
n. 1. Molin. d. tract. 2. disp. 16. 3. vers. apert. prius, Sanch.
d. disp. 7. n. 1. Solum enim Notarij possunt alius stipulari,
vt docent Gregor. lib. 7. verba faciente, tit. 11. part. 5.
Tirac. de iure const. p. 1. dicit. 10. n. 16.

Testamenta quoque, &c. [Notatur ad hoc, quod vltari-
us manifestus non potest testari nisi praesentia cau-
tionem]

AA

tione

282 Collectanea Doct. in Lib. V. Sexti Decret.

tione de restituendo vsoras, vt per Clar. §. testamentum, q. 16. n. 1. Perez l. 3. tit. 1. lib. 8. Ordinar. pag. 27. Ant. Ricciol. de iure personarum, lib. 4. c. 58. n. 21. Rot. decis. 169. n. 1. apud Facin. in 1. collati. nouissim. vbi n. 2. subdit quoddam penitentia in vsuorio manifesto, vel signa contritionis non sufficiunt, sed etiam etiam exteriorer iuxta formam huius text. requiruntur.

8 Amplia primò supra proximam resolutionem huius text. decisionem procedere in codicillis, vt docet Conar. lib. 2. var. c. 1. n. 9. vers. quibz.

9 Amplia secundò habere locum in donatione causa mortis, illam enim facere non posse vsuorium manifestum, tradunt Clar. §. dotatio, q. 7. Menoch. conf. 11. n. 2. c. 2. Bonaccol. commun. crimin. p. 1. verbo vsuor. pag. 186. vers. Steph. Gratian. discept. forens. c. 79. n. 1. 7. Quicquid dicant Cald. Percita in l. si cura oritur, verbo huius contractum, num. 2. Aloyf. Ricc. in collecti. decis. p. 2. collect. 356.

10 Limita inter Iudaeos, quos quidem huius text. decisionem non comprehendere tradunt Marfil. sing. 609. Marquard. de Iuda. p. 2. c. 1. n. 2. Clar. d. §. testamentum, q. 16. n. 1. Conar. d. c. 3. n. 9. vers. seprimo, Decian. trall. crimin. lib. 3. c. 14. n. 3. Anton. Gabr. commun. lib. 2. tit. de testam. concl. 3. n. 8. Mich. de Grass. de success. verbo testamentum, q. 35. n. 6. Cat. Tusch. verbo Iudaei, concl. 361. n. 16. Tiraq. de iure primogen. q. 66. n. 1. t. Perez l. 3. tit. 2. lib. 8. Ordinar. pag. 49. Menoch. de arbit. casu 440. n. 10. Azor instit. moral. p. 1. lib. 3. c. 12. q. 15. comita Ludon. Peguera decis. crimin. 41. n. 1. c.

11 Verum autem vsuorij testamentum conualecat, si publica concat de vsuorij restituendis 1. Affirmat Sord. de alim. rit. q. 4. n. 10. Aloyf. Ricc. d. collect. 355. Steph. Gratian. discept. forens. c. 79. n. 13.

12 Nō valeant. Verbum, valeat, negatiue positum denotat sententiam latam, & intelligi ipso iure docent Tiraq. in l. si unquam, verbo reueritior, n. 237. Cde reuocand. donat. Sayr. in clari Regia, lib. 4. c. 8. n. 16.

13 In gloss. Monachi, ibi, tamen quous casum nostrum satis posset etiam dici manifestum vsuorij si coram Sacerdote, & testibus publici fateretur vsuorij, & vsuorij restitui mandet. Ita Coulib. 3. var. c. 3. n. 4. vers. tertio, Malcard. de probat. concl. 1418. n. 11. cum seqq.

14 In gloss. Mandate, ibi, nisi eam faciat de Ordinarij mandate, &c. Ergo notarij tum deum alteri stipulari possunt si id sua auctoritate indicia, non alias, vt per Tiraq. de iure confirmi, p. 3. finis. 10. n. 2. c.

15 In gloss. Idonea, ibi, nomine idonea pignora, vel fideiussores intellige. Notatur ad hoc, quod casus idonea dicitur cum pignora, vel fideiussores dant, vt per Bernard. reg. 7. Ducen. reg. 89. Garc. reg. 12. Con. lib. 3. varior. c. 3. n. 6. Pinel. in l. 1. c. de bonis matris p. 2. n. 76. Menoch. de arbit. casu 142. mon. 1. Sanch. de Matrim. lib. 10. disp. 18. n. 35. Gutier. in repet. nemo potest, n. 247. ff. de legat. 1. Cenal. commun. contra a canon. q. 66. Steph. Gratian. in discept. forens. cap. 147. n. 12. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori Eccles. decis. 154. n. 3. w. 1. edit.

men loca pro Eremitica vita cessat prohibita, & num. 2.

5 Episcopi loci auctoritas ultra Papa licentiam requiratur in erigendis Regularium Monasteriis.

4 Monasterium sine Papa, & Diocesani licentia de uno in alium locum mutari non potest.

C A P. Cūm ex co. Vnic.

Bonif. VIII.

MENDICANTES Religiosi non possunt recipere de nouo domos, vel loca quacunque, seu tecepta mutare, vel alienare in alios sine Papae licentia de hac prohibitione specialiter mentionem faciente, si secus, irritum sit. Per hanc tamen non interdictur, vt qui de licentia suorum superiorum voluerit agere vitam eremiticam, seu solitariam, non possit eligere, seu acquirere, ac mutare domos in eremo, seu locis solitariis, ubi non habitant saeculares. Colligunt ex Ordin. Lup. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Domin. Monach. Franch. Vin. in ration. lib. 5. pag. 150. Alagona in compend. pag. 709. tenuissim. Calad. in apuer. & Ximenia in concord. p. 1.

Hanc eandem concl. quoad primam partem huius text. firmant Namar. in max. c. 17. n. 144. Aloyf. Ricc. in decis. Curia Archiepiscopi Neapol. p. 4. de. isf. 198. Ludouic. Miranda in man. Pralar. tem. 1. q. 3. art. 2. concl. 1. ego ipse de offic. & potest. Episcopi p. 2. alleg. 26. sub n. 4. secundum Ludouic. imp. n. 1. nouissime Bonac. de censur. extra Bullam Cana. disp. 4. q. 2. par. 12.

Leo X. Proximialibus Monachum concessit privilegium transferendi ex causa necessaria Eccles. & Monasteria, tam Eccl. quam Monachialia ab uno loco ad alium, & conuertendi priora loca ad vsus humanos, prout expedire visum fuerit; Sinar. de cens. disp. 21. isf. 5. n. 35. Tolet. lib. 1. c. 40. n. 13. Filliuc. tr. 14. c. 8. q. 8. n. 145.

Neque Concil. Trid. sess. 25. de Regularib. c. 3. in fine, abrogauit dispositionem huius text. petentis Summi Pontificis auctoritatem in erigendis Regularium Monasteriis, quia praeterea illud indixit vt altera quocunque alibi haberent Episcopi loci, sicuti declarauit Sacra Congregatio, & referunt Zerol. in praxi Episcopi, p. 4. verbo Monachi, §. 2. Campan. in diuersaria iuris Canonici, rub. 12. c. 13. n. 80. in fine, ego ipse d. allegat. 26. n. 4.

Sen huiusmodi recepta mutare.] Ergo Ecclesia, seu Monasterium sine Papa, & Diocesani licentia de uno in alium locum mutari non potest, de quo vide Aloyf. Ricc. in decis. Curia Archiepiscopi Neapol. p. 4. decis. 168. Fr. Ludouic. Miranda in manuali Pralar. tem. 1. q. 33. art. 2. concl. 2. quos refero ego ipse d. allegat. 26. n. 8.

De Excessibus Pralatorum.

De Privilegiis.

TIT. VI.

TIT. VII.

S Y M M A R I V M.

S Y M M A R I V M.

1 Mendicantes non possunt acquirere noua loca ad habitandum, vel antiqua alienare, vel mutare absque speciali licentia Papa, qua de hac prohibitionis facit mentionem, ut acquirentibus ca-

1 Compendium huius text. referunt.
2 Exemptus si extra locum exemptionis delinquit, contrahit, aut alibi res sita sit, potest coram locorum Ordinariis communi ratione delicti, contrahit, aut res sita, declarande, vt n. 3.

- 4 *Declaratur auct. quia in promissione, C. vbi de crimine.*
 3 *Monasterio priuilegiato, ut eius Monachi à quocunque interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, cessat in illis Ordinariis iurisdictione quoad illa, nisi illi Monachi mitterentur ad Priuilegium subiectis Ordinariis, & c. n. 6.*
 7 *Beneficium manuale illud dicitur, quod non conferatur in perpetuum, nisi ad nuntium conferentis.*

CAP Volentes. I.

Innoc. IV.

- X**EMPTI à iurisdictione Episcopi, & ex priuilegio immediatè subiecti Papæ si delinquant in diocesi Episcopi in loco non exempto, poterit Ordinarius loci de causa cognoscere, & punire, sic de causa ratione contractus, vel rei in loco non exempto idem dicendum est. Sed si delinquant, vel contractus, vel res sunt in loco exempto, licet qui comenitur habeat domicilium in diocesi Episcopi, tamen non potest conueniri coram Episcopo ratione priuilegij. Similiter si delinquit, vel contrahit, vel habet rem litigiosam in aliena diocesi, sed domicilium in hac, non poterit cognoscere Ordinarius domicilij, nec ad se causam adducere. Et id ipsum procedit quando quis obtrinit priuilegium, ut non possit conueniri, nec teneatur respondere nisi sub vno certo indice, nam si concurrat domicilium, & delictum, vel contractus, vel res, in loco non exempto, poterit conueniri coram indice domicilij, saluis aliis casibus, in quibus de iure subieciuntur Episcopis. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Domin. Monach. Franch. Vin. in ration. lib. 6. pag. 203. Alagona in compend. pag. 720. remissive Casal in annos. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

- 1 *Nihilominus tamen ratione, &c.* Notatur ad hoc quod si exemptus extra locum exemptionis delinquat, contrahat, aut alibi res sita sit, poterit eorum locorum Ordinarius conueniri ratione delicti contractus, aut rei sitæ annouatur à Concilio. Trid. sess. 7. de reform. c. 14. & docent Const. prædic. c. 11. num. 5. Afflic. lib. 1. consil. rubr. 41. n. 12. Paul. Falc. de visitat. l. 2. c. 1. à princ. & c. 20. à n. 7. Nuar. cons. 2. de Regularib. n. 61. Henric. in summa lib. 7. de Indulgent. c. 13. n. 7. Azced. l. 1. ex n. 18. tit. 16 lib. 8. noua recop. Dec. trall. crimin. lib. 1. c. 17. à n. 13. Fr. Emman. in summa. tom. 1. c. 74. n. 4. casu 1. & quest. Regal. tom. 2. q. 74. art. 10. col. 1. Sanchez. de matrim. lib. 7. disp. 33. n. 13. Cabed. Last. decis. 86. n. 7. p. 2. Catd. Tolch. tom. 3. lit. E. concl. 244. & concl. 365. Cardosin præxi iudicio, verb. exemptus, n. 2. Franc. Moh. de beneficiis seculari Ecclesia, c. 11. n. 7. Dr. Barbo. in l. heres absens, §. 1. n. 41. & 42. ff. de iudic.

- 1 *Intellige secundum Conar. d. n. 5. quando priuilegium exemptionis certo loco circumscriptum est, quo casu si exemptus extra illum locum delinquat, vel contrahat, poterit in loco delicti, vel contractus conueniri, non ita si tale priuilegium ratione personæ concessum sit absque illius loci præfinitione, quia tunc ubicunque deliquerit, vel contraxerit, eodem priuilegio poterit, ut utque in loco delicti, vel contractus valeat conueniri. Vel secundum alios procedit ubi exemptio ita ampla, & absoluta est, ut in omnibus, & per omnia concessa dicatur non obstat quocunque Ordinariis præiudicio, ita ut nulla de iure coniectura, quæ restrictionem aliquam concludat.*

- 4 *Non obstat auct. quia in promissione, C. vbi de crimine, ubi dicitur priuilegio cessante, quod omnia in vno iuriam*

excluserit, respondente enim primo textum illum id eo tantum casu omne exemptionis priuilegium exclusisse, quo ambo actor & reus sunt in eadem provincia, patet expressè ex tenore text. Deinde respondentis, ut insinuat gloss. ibi, verbo illic, omnia priuilegia excludi respectu loci, quasi illis non obstantibus eo loci, quod delictum commissum est, indicari debeat, & potius, interim tamen sub suo delinquentis iudice alias legitimo iuxta formam exemptionis, ita d. gloss. verbo illic, vers. solutio secundum quosdam. Vel potius responderi poterit text. illum ad terminos iuris reducendum, ut scilicet non procedat in priuilegio exemptionis pleno, & absoluto, sed de restricto, vel ad certum locum, vel ad aliam similem causam, quæ in nihilo deniat à regula d. mah. quæ in promissione, & cap. ultim. de fore comp. id Decretal.

§. In eos.

Priuilegium habentes quod non possint interdici, suspendi, vel excommunicari ab Ordinario, ut sunt multi Religiosi, in quorum priuilegiis ponitur de suorum monasteriorum Monachi excommunicatione, si prædicti Monachi habitent in Prioratibus subiectis Ordinario locorum, ut ibi regant, vel residant, possunt excommunicari, suspendi, vel interdici ab Ordinariis, dum ibi morantur. Colligitur Doctores in princ. text. citati.

Hanc eandem conclus. firmat Sanchez. de matrim. 6 lib. 7. disp. 11. n. 21.

Est liberè prius ad eadem Monasteria renouari, &c. 7. Ergo manuale beneficium illud dicitur, quod non conferatur in perpetuum, nisi ad nuntium conferentis, ut per Gonzal. ad reg. 8. Cancel. §. 6. n. 2.

SUMMARIUM.

- 1 Curia Romana habet studium generale, & cum priuilegio.
- 2 Studentes iuri Canonico, vel Civili in studio generali in absentia integros suorum beneficiorum proventus percipere possunt.
- 3 Studium generale quod dicatur, restrictè.
- 4 Distributiones quotidianæ non percipiunt absens causa studij.
- 5 Papa licentia ad non residendum non excusat ab amissione distributionum quotidianarum nisi eas sufficienter exprimeret.
- 6 Canonici non statim ubi cantur, ut si qui in studio literarum versantur, beneficij fructus non percipiant, vim, & rebus non habet si Theologia student.

CAP. Cùm de diuersis II.

PRONIDIT ut in Curia Romana vigeat studium, iuris Civilis, & Canonici, in eoque studentes gaudeant priuilegiis locum, in quibus est studium generale, & recipiant integros proventus suos Ecclesiasticos, ut illi Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Domin. Monach. Franch. Vin. in ration. lib. 5. pag. 120. Alagona in compend. pag. 721. remissive Casal in annos. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Ad recipiendos integros proventus, &c. Notatur ad hoc quod studentes iuri Canonico, vel Civili in studio generali in absentia integros suos proventus percipere possunt, ut per Rebuff. in præxi tit. de dispensat. de non resid. num. 23. & in tract. de priuileg. scholar. priuileg.

nileg. 29. & 31. Horat. *Luc. eod. tract. de princ. scholae. princ. 8. & 100. Duen. reg. 389. Nator. in 2. d. c. 25. n. 130. Hojed de incor. parib. benef. 2. 1. 7. n. 2. 5. Fule. de visitat. lib. 2. c. 29. n. 10. Fr. Emman. in sum. tom. 1. c. 32. n. 2. & tom. 2. c. 36. n. 2. Veg. in sum. p. 1. cap. 16. casu 42. Perez. 1. 2. tit. 10. lib. 1. Ordinam. Zetol. in praxi Episc. p. 1. verbo studium, §. 4. Flores de Mena var. lib. 2. q. 24. n. 29. Azot. in ista. moral. p. 2. lib. 7. c. 1. q. 3. Azot. Monet. de distrib. quid. p. 1. q. 10. ex n. 5. cum segg.*

3 *Vbi generale regitur studium.* Ergo non sufficit, ut illud studium, ad quod aliqua accedit causa studij, qualemque sit, sed debet esse generale, ut observat Monet. d. q. 10. num. 17. Quale autem dicatur studium generale, vide Cofin. in pragm. sancit. in praxi. §. quibus attendit, verbo studium, vterq. & Monet. citatis locis.

4 In gloss. Intergr. libi, quotidianis distributionibus exceptum. Notatur ad hoc quod absens causa studij non propter quotidianas distributiones, ut per Conz. l. 1. var. cap. 1. n. 2. Horat. *Luc. d. princ. 100. finit. 1. Petr. Gregon. de re benef. cap. 7. num. 12. Monet. d. cap. 10. num. 12. vbi subdit id procedere etiam post Concil. Trident. & quod licentia Pape non excusat ab amissione harum distributionum, nisi eas sufficienter exhibuerit.*

6 In ead. gloss. libi, *salua quod de sacra pagina dicimus*, &c. Notatur ad hoc, quod Canonicoarum statum ubi cauent, utq. qui in studio literarum versantur, beneficii fructus non percipiant, vim & robur non habet si Theologus studeat; ut per Azot. in ista. moral. p. 2. lib. 7. c. 1. q. 3. vers. queritur.

SVM MARI VM.

1 *Compendium huius text. refertur.*

2 *Abbat. exempti habent Ecclesias pleno iure sibi subiectas.*

3 *Abbat. iurisdictionem quasi Episcopalem habentes quando possunt benedictionem populo impetrari, ostenditur.*

4 *Abbat. exempti habentes ius Baculum deferendi, & Mitram, possunt minores Ordines subditis conferre, & n. 1.*

6 *Abbat. exempti habentes ius Baculum deferendi, & Mitram, non possunt Tonsuram, & minores Ordines conferre aliis Regularibus, vel secularibus, qui suorum Superiorum dimissorias habuerint.*

7 *Abbat. exempti ubi promittunt subditis suis Regulares ad Ordines minores, in iurisdictione cum illis dispensare possunt.*

8 *Ecclesia dicitur ad aliquem pleno iure pertinere quando in spiritualibus, & temporalibus eidem subiecta sunt.*

9 *Novitius sui monasterij ad minores Ordines promoveri non possunt Abbat. habentes ius Baculum deferendi, & Mitram.*

10 *Abbat. exempti possunt conferre suis subditis Regularibus minoribus Ordinibus, usque ad Lectoratum inclusivum.*

11 *Abbat. exempti benedicunt Calices, patenas, vestes Sacerdotales, Crucis, & similia.*

12 *Abbat. non possunt benedicere ea, in quibus intervenit sacra Visio, remissum.*

CAP. Abbates. III. Alex.

1 *Abbat. qui habent privilegium dandi benedictionem super populum, possunt tamen bene-*

dicere solemniter populum in Ecclesiis sibi pleno iure subiectis, quando in eis celebrant divina Officia, post solemniam Missarum, & Matutinum, Laudes, & Vesperas, & non possunt alibi publice, ut per vias, Cinixtas, &c. nisi hoc expresse sit in privilegio concessum. Nec eis licitum est conferre primam Tonsuram, sed contentis in monasterio, & in quibus habent quasi Episcopalem iurisdictionem, nisi aliter constet ex pleno indulto Apost. Colligitur ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Domin. Monach. Franch. Vin. in ration. lib. 1. pag. 110. Alagona in compend. pag. 721. remissum Caril. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Qua ad res pertinent pleno iure, &c. Notatur ad hoc quod Abbates exempti habent Ecclesias pleno iure sibi subiectas, & per hoc habent ius Episcopale, & iurisdictionem quasi Episcopalem, ut per Flamin. Paris. de reposit. benef. l. 1. q. 1. §. 4. Quando autem dicatur Ecclesia pleno iure ad aliquem pertinere, dixi infra, num. 8.

Possunt post Missarum solemniam, &c. Notatur ad hoc quod Abbates habentes iurisdictionem quasi Episcopalem possunt solemniter benedictionem populo imperari in Ecclesiis ad ipsum pleno iure pertinentibus post Missarum sacrificia, post Vesperas preces, aut Matutinas decantatas, non autem alibi publice, aut per vias, aut per cinixtas, castella, aut villas, nisi ex privilegio speciali hanc potestatem sit consequutus, ut per Fr. Emman. quass. Regul. tom. 1. q. 18. §. 1. Azot. in ista. moral. p. 2. lib. 1. c. 1. q. 7. Renat. Chopin. Monach. lib. 1. tit. 2. num. 18. Tamburin. de iure Abb. tom. 2. d. 2. quass. 7.

Nec eis licitum sit, &c. Notatur ad hoc quod Abbates exempti habentes ius Baculum deferendi, & Mitram, minores Ordines possunt conferre suis subditis non solum Monachis, verum etiam & laicis, in quos ordinariam Ecclesiasticam habent iurisdictionem, ut per Sylvest. in sum. verb. Ordo, il. 1. n. 2. Conz. lib. 1. var. c. 10. num. Rodolph. Capers in repet. cap. episcopatus 79. dist. in 4. Tonsura, n. 6. Ribuff. resp. 2. Fule. de visitat. lib. 1. c. 15. n. 93. & alios citatos a Cened. ad Decretal. cunct. 10. n. 1. quibus adde Almyf. Ricc. in collect. decr. p. 2. collect. 955. Flores de Mena var. lib. 2. q. 24. n. 141. Fe Lud. Miranda in man. Praelatorum, tom. 1. q. 38. art. 9. cancl. 1.

Hodie ex nova dispositione Conc. Trident. sess. 13. §. de reform. c. 10. non licet Abbatibus, & aliis quibuscunque quantavis exemptis in posterum intra fines alicuius diocesis existentibus etiam nullius diocesis, vel exempta esse dicantur, enipiam, qui Regularis subditus sibi non sit, Tonsuram, vel minores Ordines conferre, refert Fr. Ludon. Miranda d. art. 9. concl. 2. quem citant de officio, & potestate Episcopi, p. 2. allegat. 1. n. 11. & tangit Postelan dubis Regularib. verbo Abbat. 1.

Abbat. huiusmodi Regulares habentes ius Baculum deferendi, & Mitram, etiam postquam sacerdotalem Ordinem, & monas benedictionis suscepint, non possunt Tonsuram, & minores Ordines conferre aliis Regularibus, qui dimissorias speciales suorum Superiorum, & specialem licentiam Episcopi loci habuerint, neque etiam aliis secularibus suorum superiorum dimissorias afferentibus, ut censuit Rota apud Seraphin. decr. 1085. cuius memini ego ipse d. allet. 1. num. 1. & sustinet Fr. Ludon. Miranda d. concl. 2. quicquid dicitur Quarant. in summa Bullarum, verb. Ordo, prop. fin. vers. Abbatibus, Bonae. de Sacram. d. 2. §. 9. unica parit. 4. num. 1. Vgol. de officio, & potestate Episcopi. c. 16. §. 19.

In casu vero, quo huiusmodi Abbates primam clericalem

ricalem Tonfuram, minoreſque Ordines ſuis ſubditis Regularibus conferre poſſunt, illis licitum eſt in interdictis diſpenſare, trahi, ſorb. ad compend. *Mendicant. verbo Ordines ſacri, verſus quando vero Abbates, neque tunc examinandos eſſe ab Episcopis, ſed ab Abbatibus, non obſtante Concil. Trid. diſpoſitione conſultus Nan. conf. 1. 3. n. 2. in antiq. aliter conf. 1. 4. in nouis, ſub hoc tit.*

8 In gloſſ. *Plene iure, ibi, ſcilicet in ſpiritualibus, & temporalibus.* Dicuntur igitur Eccleſiæ ad aliquem pleno iure pertinere quando utroque iure, id eſt, in ſpiritualibus, & temporalibus eidem ſubiecta ſunt, ut per Rebuff. in concord. tit. forma mandati, verbo plenum, Azor. d. p. 1. r. 1. c. 20. q. 7. Card. Toſch. tom. 6. l. 1. P. concl. 36. 4. n. 1. Sayr. de conſur. lib. 1. c. 6. n. 1. 2.

9 In gloſſ. *Conſuetudinis, ibi, ut ibi conuertantur, & ſunt Monachi.* Ex hac gloſſatione text. colligit Soar. tom. 4. de Reliq. tract. 3. l. 2. c. 29. n. 12. poſſe Abbates, qui facilitate gaudent conferendi ſuis ſubditis Ordines minores, illos conferre nouitiis, & reſert tenere expreſſe hanc opinionem Rebuff. in praxi, p. 2. tit. de Clericis, n. 18. Vt cum probabiliter cenſeo tali facilitate non gaudere, præcipue attenda diſpoſitione Concil. Trid. ſeſſ. 21. de reſcriptis. c. 10. ubi decretum non licere impoſitum ſuis Abbatibus conferre Tonfuram, vel Minores culquam; qui Regularis ſubditus ſibi non ſit; cum ergo nouitiis non poſſit ſtrictè appellari Regularis, & cum pendente probationis anno non habeat quoad Ordines ſuſcipiendos præſubdito Prælati Religionis, conſtat totum non eſſe Abbatibus hos Ordines conferre nouitiis; quare ita tenent Henricus in ſum. lib. 10. c. 23. q. 3. in comment. l. 6. Fr. Ludon. Miranda in man. Prælat. tom. 1. q. 3. art. 9. concl. 2. in ſa. Sayr. de conſur. lib. 4. c. 1. n. 3. Fr. Emman. queſt. Regul. tom. 1. q. 23. art. 1. Fr. Barthol. de Vecchis in praxi ſeruanda in adiutendis ad Religionis ſtatum nouis, diſt. 1. q. 3. a. 4. Ego ipſe de officio & poteſt. Episcop. p. 2. alleg. 1. n. 8.

10 In gloſſ. *Tonfuram, ibi, poſſunt tales Abbates conferre etiam ſuperiores Ordines, vbi ad Letteratum inclinet.* Ita Fr. Emman. queſt. Regul. tom. 3. queſt. 13. art. 2.

11 In ead. gloſſ. in addit. ibi, *Qui benedictioni Calices, Patenas, veſtes ſacerdotales, Cruces, & ſimilia.* Ita Fr. Emman. queſt. Regul. tom. 1. q. 36. art. 6. & citati per me de officio & poteſt. Episcop. p. 2. alleg. 27. num. 36. l. 2. Alcan. Tambatin. de iure Abbatum, tom. 1. diſt. 22. c. 23.

12 In ead. gloſſ. ibi, *A conſecratione Calicis, &c.* Vide Azor. in ſum. moral. p. 1. d. 10. c. 28. q. 1. D. Alcan. Tambatin. diſt. 23. q. 1. ubi, an Abbas poſſit benedecere ea, in quibus interueniunt ſacra Vinctio.

S Y M M A R I U M.

- 1 Compendium huius text. reſertur.
- 2 Interdictum generale reuocatur obſeruare exempti etiamſi ab Ordinario latum ſit.
- 3 Exemptis non licet edificare Eccleſias in diocēſi Episcopis ſine eius licentia, aliquam cederent dominio, & iuriſdictioni Episcopis.
- 4 Episcopi conſenſus an, & quando requirendus ſit in Eccleſiarum, & Monafteriorum edificatione, reſponſum.

C A P. Auctoritate, II V.

1 Exempti in locis exemptis non poſſunt conſtrui Eccleſie Oratoria, vel Capellas ſine licentia Ord-

narij loci, nec in ſic conſtitutis celebrent, vel celebrent Diuini faciant, nec in tempore interdicti, niſi in caſibus à iure expreſſis, quod ſi talia præſumptioſe, compellantur ab Ordinario, reuocatis ſententiis, quas ipſorum exemptorum Conſentientes tulerint; inhibitiſque ne exempti in locis etiam exemptis audeant facere præmiſſa ſine licentia, & priuilegio Papæ. Item exempti non accipiunt ſon ſonare tanquam nuncios, vel deſenſores cauſas, vel liſes ſuorum hominum liberorum, etiamſi ſint ſui cenſuales, id eſt, qui in poſſeſſionibus habeant dominium vniuerſale, & ſoluant cenſus exemptis, ut dominis directis, dummodo cruſe ad ipſos homines liberos tantum pertineant. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anehar. Domin. Monach. Franch. Vmā. ratiō, lib. 1. pag. 1. 1. Alagona in compend. pag. 721.

Nec tempore interdicti, &c. Notatur ad hoc, quod exempti tenentur obſeruare interdictum generale, etiamſi ab Ordinario latum ſit, ut per Sayr. de conſur. lib. 1. c. 1. n. 19.

Exempti conſtruere non poſſunt, &c. Notatur ad hoc, quod exemptis non licet edificare Eccleſias in diocēſi Episcopis ſine eius licentia, alioquin cederet dominio, & iuriſdictione Episcopis, ut per Specul. tit. de ſeq. p. 4. n. 1. Angel. in ſum. verbo exemptus, n. 11. & ſeq. Anton. de Præſ. de iuriſd. Episcop. c. 1. m. 4. & 7. Eraſm. à Cochier. de iuriſd. Ordin. in exemptis, p. 1. q. 16. n. 1.

Episcopi conſenſus an, & quando requirendus ſit in Eccleſiarum, & Monafteriorum edificatione, latè dixi de officio & poteſt. Episcop. p. 2. alleg. 26. per tot.

S Y M M A R I U M.

- 1 Priuilegium Papa quid quæ excommunicari, ſuſpendi, vel interdicti non poſſit, nec extenditur ad ſententias Ordinariorum, niſi tale priuilegium ſit conceſſum Regibus, Regibus, vel ipſorum filiis, an Religioſo loca, vel Ordini, & n. 2. ampliatur, num. 1.
- 2 Priuilegium conceſſum Regi non cenſetur conceſſum Regina, nec filius, niſi id exprimeatur.

C A P. Ne aliquid. V.

Clem. IV.

Priuilegium, ſeu indulgentia conceſſa cuiſcumque Eccleſiaſtico, vel ſeculari in quacumque dignitate quod non poſſit excommunicari, vel interdicti à quocumque, & quod ipſius terre, vel Eccleſiæ non poſſint interdictio ſupponi, non intelligitur de ſententiis latitis ab Ordinario, & ſic Ordinarius poteſt illos excommunicare, interdiceret, &c. Excipiuntur Reges, Regine, & eorum filij, & Religioſi, non ratione perſonarum tantum, ſed etiam Ordinum, vel locorum perſonarum tantum. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anehar. Domin. Monach. Franch. Vmā. ratiō, lib. 1. pag. 211. Alagona in compend. pag. 722. remiſſiſſe Cal. in anten. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Hanc eandem concl. ſuſtinent Henricus in ſum. lib. 13. c. 25. 5. Sayr. de conſur. lib. 1. c. 10. num. 8. Eraſm. à Cochier. de iuriſd. Ordin. in exemptis, p. 4. q. 1. n. 8.

Ampla etiamſi eſſent perſonæ Religioſæ, quibus ratiōne, ſeu intuitu perſonæ, huiusmodi perſonale priuilegium conceſſum eſt, ut per gloſſ. hic verbo ratiōne, Eraſm. à Cochier. d. q. 1. 4. num. 8. veſt. quod ampliat

platur: secus verò si privilegium concessum esset ratione loci religionis, v. g. Monasterij, aut Ordinis, tenendum Henric. l. 7. c. 2. q. 4. l. 1. & lib. 13. c. 2. q. 4. l. 1. quale privilegium concessum esse Societati Iesv, Prædicatoribus, Minoribus, & Benedictinis testatur Sayt. d. nov. 8.

- 4 Per qua Regibus, &c.] Ergo privilegium concessum Regi, non censetur concessum Regine, nec filijs, nisi si exprimeatur, ut per Ioan. Andr. in presenti, Tituq. de iure priores q. 52. in princ. & q. 59. n. 1. q. 11. & de iure meritis, gloss. 2. n. 6. l. D. Basbol. in l. qna rale, n. 8. & 12. verbo ultima, ff. solut. matrim. Sanch. de matrim. lib. 7. disp. 47. n. 1. & 3. Soaz. de legibus, l. 8. q. 11. n. 1.

SVM MARIVM.

- 1 Prælati inferiores, quibus per privilegium conceditur ut in Mitra, si sunt exempti in Provincialibus; & Episcopaliibus Concilijs, ut possint Mitras aurifrasas non habentibus locutus, aut gemmas, & si non sint exempti alibi & planis videntur in alijs locis utantur ut indulta permittunt, & c. 1.
- 2 Abbates habentes populum, & territorium, interesse possint Concilio Provinciali.
- 4 Exempli omnes, qui alias cessante exemptione Synodo interesse deberent, nec Capitulis generalibus subduntur, ad Synodum diocesanam accedere tenentur.

CAP. Ut Apostolicæ. VI.

- 1 Abbat, & alij Prælati inferiores, quibus à Sede Apost. conceditur vius Mitre, si sunt exempti quando interfuit Provincialibus Concilijs, & Episcopaliibus Synodis, possunt uti Mitris aurifrasatis, sed non habentibus gemmas, vel laminas aureas, vel argentæas: si verò non sint exempti, uti debent simplicibus albis, & planis, id est, non aurifrasatis, sed in alijs locis exemptis uti possunt Mitris, prout indulta concessa à Sede Apostolica eis permittunt. Colligunt ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anehar. Domin. Monach. Franch. Vis. in rationib. l. 1. pag. 212. Alagonia in compend. pag. 722. temiffiæ Ximen. in concord. p. 1. & 1.
- 2 Hanc eandem concl. firmant Ioan. Garc. de nobilit. gloss. 48. §. 2. num. 62. Zanol. in praxi Episcop. p. 2. verbo Abbas, verbo secundo, Tamborin. de iure Abbatum, c. 1. verò quæ Prælati tam Regularium, quàm secularium Episcopi inferiores tot. disp. 10. q. 2. n. 12. Ego ipse de officio & potest. Episcop. p. 3. alleg. 95. n. 2. secundum impress. Logdun.
- 3 In Provincialibus Concilijs.] Ergo Abbates habentes populum, & territorium interfuit Concilio Provinciali, ut trahunt Aloyf. Ricc. Neapol. decis. 151. num. 4. p. 4. Stephan. Quarnus. in sum. Bullar. verbo Concilium Provinciale, n. 1. verò, tertio quæro, ubi Prosper de Augustino post q. 1. subdit huiusmodi Abbates tanquam locum Ordinarios in Concilio Provinciali habere vocem decernendam, additque illos teneri ad Concilium Provinciale accedere etiam ab eorum sententijs immediate ad Sedem Apostolicam, & non ad Archiepiscopum appellentur.
- 4 Et Episcopaliibus Synodis.] Hodie ex nova dispositione Concil. Trid. sess. 24. de reform. c. 2. exempti omnes, qui alijs cessante exemptione Synodo interesse debent, nec Capitulis generalibus subduntur, ad Synodum diocesanam accedere tenentur, ut docent Vgolin. de officio Episcop. c. 48. §. 2. n. 1. Etiam à Cochæz. in ord. Ordin. exempti. p. 4. q. 19. quos refero ego ipse ad leg. 93. n. 8.

SVM MARIVM.

- 1 Compendium huius text. referunt.
- 2 Privilegium non præsumitur, sed ab eo, qui allegat, probandum est.
- 3 Privilegium probatur per scripturam est facienda.
- 4 Privilegium allegat, tenetur illud integraliter, & originaliter indicere exhibere, nec sufficit quod legatur.
- 5 Privilegium quando non est notorium in iure, & possessione, tenetur exemptus illud exhibere.
- 6 Ius commune quando resistit præscribenti, sufficit præscribere 40. annorum cum titulo.
- 7 Ordinarius iudices cognoscere possunt an sua sit iurisdic. & utrum concurrens qualitas necessaria ad fundamentum illius, & pronuntiare super exceptionibus declinatorijs sui fori, seu incompetentiæ.
- 8 Index in propria causa non potest dicere quando interesse non principaliter tenet sed in consequentiam.
- 9 Ordinarius ad evitandam mantentionem non sufficit exhibere privilegium, nisi ulterius adit quasi possessione exemptionis.
- 10 Text. in presenti emanavit ad sanctorum iurisdictionis ordinaria.
- 11 Causa finalis colligitur ex narrativa premissi.
- 12 Ordinarius eo ipso quod exercet iurisdictionem in una parte sue diocesis, videtur constitutus in quasi possessione exercendi quoad omnes, in quibus aliter non habet particularem exemptionem.
- 13 Privilegium exemptionis sola exhibitio non impedit mantentionem.
- 14 Exemptionis in quasi possessione consistentis non dicitur subditi ex eo quod non appareat superiori in illum exercuisse iurisdictionem, nisi probetur quod venerit casus exercendi.
- 15 Exemptus si alleget privilegium, & possessionem, præcise dubia erit manutentenda contra Episcopum interem sola iuris communis dispositione.
- 16 Possessio nihil relevat contra eum, qui fundatam habet suam intensionem iure communi quousque verum in iure demonstraret ex quo ipsa possessio suscitaretur.
- 17 Possessionem rei quando quis habet in ea defendi debet durante lite super proprietate.
- 18 Præscriptio se fundat cum probare tenetur.

CAP. Cum personæ. VII.

Bonif. VIII.

HI, qui se assument exempti per privilegium, vel indulgentiam Sedis Apost. requisiti ab Ordinario loci, illi in loco congruo, & securo, vel alijs prudentibus viris sine suspitione ab eo deputatis ostendere debent integraliter iusto fundamentum cessante legenda privilegia præfata, vel indulgentias inter terminum competentem pro qualitate facti ab ipso Ordinario, vel eius delegato moderandam, nec non de articulis de quibus controversia fuerit, reassumptum tradere tenentur. Si autem super huiusmodi libertate solummodo præscriptionem canonicam duxerit opponendam, ipsi Ordinario, vel eius delegato prudenti non suspecto de tali præscriptione fidem facere debent, & interim Episcopos in eos sua valet uti iurisdictione, donec plenè probetur præscriptio canonica, quia habet fundam. intensionem. At verò si tales privilegia, & præscriptio simul afferantur muris, & exhibent privilegium, ut in principio dictum est, & exhibitum non probat plenè libertatem.

sed *non* praeſcribendi, coram perſonis pendensibus praeſcriptionem annorum 40. teneantur probare, & quod non fuerit violenta, clandestina, vel precario conceſſa, interimque Episcopos iurisdictionem in eos exercere non valet. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Dominici. Monach. Franc. Viſian. in *ration. lib. 5. pag. 213.* Alagona in *compend. pag. 723.* tenuisse Ximen. in *concord. p. 1. & 2.*

2. *Huiusmodi priuilegia, vel indulgentiae, &c.*] Priuilegium enim non praesumitur, sed ab eo, qui allegat, probandum est, ut per Monach. num. 1. *vers. cessi priuilegium, & Prob. ad eum in princ. Gemin. n. 1. & Anchar. notat. 1. in presenti. Paris. conf. 95. num. 8. & 9. volum. 4. Rot. decif. 145. num. 6. part. 2. diuers. Fusc. de visit. lib. 2. cap. 18. num. 3. & cap. 20. num. 6. Alacord. de probat. conclus. 1200. num. 16. Card. Tolich. 100. 6. lit. P. conclus. 76. 2. Menoch. de praescript. lib. 6. quest. 14. num. 15. Cabed. *Insir. decif. 91. num. 3. part. 2. Verall. decif. 106. num. 7. part. 1. & decif. 101. p. 1. Seraphin. decif. 1067. num. 2.**

3. *Ac ad legendam integraliter, &c.*] Ergo probatio priuilegij per scripturam est facienda, iuxta doctrinam gloss. *verbo volo in scriptis in c. 1. de consub. hoc lib. & quae trahunt Marcand. concil. 325. num. 19. Alacord. ad l. 22. & 23. tit. 14. l. 6. num. recap. Ex qui allegat tenetur illo integraliter, & originatim iudici exhibere, nec sufficit quod legatur secundum Hentij. in *sum. l. 7. c. 14. n. 1. lit. K. C. notat. praef. c. 10. n. 7.* ubi intelligitur quando agitur de priuilegio exhibendo iudici, quia tunc oportet quod totum praesentiae parte coram iudice legatur, & iudici praesentari exhibeatur, subdum quod si agatur de eo parti exhibendo, illud tantum capitalem, quod ad eum spectat, & subiectam tangit materiam exhiberi oportet, iuxta text. in *c. cingula de fide instrum. & longam distinctionem gloss. verbo dicit & consule, in l. 2. §. editionis. ff. de edendo.**

4. *Priuilegium quidem ipsum exhibere, &c.*] Notatur ad hoc, quod quando priuilegium non est notorium in titulo, & possessione, tenetur exemptus illud exhibere, ut per Hentij. in *sum. lib. 7. cap. 25. §. 6. lit. X.*

5. *Annotum quadraginta praescriptorum, &c.*] Notatur ad hoc, quod ad probandum exemptionem ab Ordinario in qua ius commune resistit praescribenti, ac proinde requiritur tempus immemorabile, sufficit praescriptio 40. annorum cum titulo, ut per Molin. de priuilegiis. l. 1. c. 6. n. 52. Cuius. praef. l. 9. q. 62. num. 12. Etasui. à Cochier. de iurisd. Ordin. in *exemptis. p. 1. q. 1. num. 8.*

6. *Necesse de articulis, &c.*] Notatur ad hoc, quod indices ordinarij cognoscere possunt an sua sit iurisdictione, & verum conuenit qualitas necessaria ad fundamentum illius, & pronuntiare super exceptionibus declinatorijs suis fori, seu incompetetiae, lal. n. 6. per text. ibi in l. 2. ff. si quis in iur. Simanch. de Cathol. instrum. tit. 10. n. 2. Gam. *Insir. decif. 340. n. 3.* testantur ita iudicantur Cabed. *Insir. decif. 4. n. 1. p. 1.* refert plures Sord. *conf. 186. n. 3.* quimodò in consequentiam huius cognitionis, & pronuntiationis posse condemnare litigantes in expensis factis circa huiusmodi articulum, resoluit Abb. in *cap. dilectus. 1. num. 1. de prebend. & in cap. 1. num. 20. de iudic. ubi Felin. n. 4. Dec. conf. 14. in princ. Cassad. super regulis Cancell. decif. 1. n. 3. Marcan. de ordine iud. p. 4. dist. 3. n. 2. Petrez ad rubr. tit. 2. lib. 3. Ordin. quest. 17.*

7. *Necesse de articulis, &c.*] Notatur ad hoc, quod indices ordinarij cognoscere possunt an sua sit iurisdictione, & verum conuenit qualitas necessaria ad fundamentum illius, & pronuntiare super exceptionibus declinatorijs suis fori, seu incompetetiae, lal. n. 6. per text. ibi in l. 2. ff. si quis in iur. Simanch. de Cathol. instrum. tit. 10. n. 2. Gam. *Insir. decif. 340. n. 3.* testantur ita iudicantur Cabed. *Insir. decif. 4. n. 1. p. 1.* refert plures Sord. *conf. 186. n. 3.* quimodò in consequentiam huius cognitionis, & pronuntiationis posse condemnare litigantes in expensis factis circa huiusmodi articulum, resoluit Abb. in *cap. dilectus. 1. num. 1. de prebend. & in cap. 1. num. 20. de iudic. ubi Felin. n. 4. Dec. conf. 14. in princ. Cassad. super regulis Cancell. decif. 1. n. 3. Marcan. de ordine iud. p. 4. dist. 3. n. 2. Petrez ad rubr. tit. 2. lib. 3. Ordin. quest. 17.*

8. *Non obstat quod iudex videatur in propria causa ius dicere, ex qua interesse praetendit, ut pro ratione dubitandi argumentatur gloss. 2. in princ. in d. l. 1. & gloss. verb. Ordinarij in presenti, iuxta regem, l. 1. iur. C.*

*ne quis in propria causa, & l. qui iurisdictionem 10. ff. de iurisd. ordinum iud. Respondetur enim cum Bart. n. 1. & commun. in d. l. 2. quem sequitur Cabed. d. decif. 41. num. 3. interesse in proposito non principaliter veniat, tunc enim ius dicere non posset, ut voluit gloss. 2. necessarium est intelligenda in *l. de iure 37. in princ. ff. ad municip. sed in consequentiam quod negligi solet, ut in legatorio, qui in testamento testis esse potest, l. qui testamentum 20. ff. de testam. & legatarij. In eod. tit. in tunc. l. 1. ubi, prima enim ratio, ff. de auctor. iur. gloss. 2. in cap. quatuor pallum, de pallis l. 6. excepta communiter, ut per Hojed. de incompatib. benef. p. 1. q. 23. num. 22.**

Quia de priuilegio facit fidem in libertatis, vel 9 exemptionis possessione.] Ergo ad evitandum Ordinarij manutentionem non sufficit exhibitio priuilegij nisi videretur adit quasi possessio exemptionis, si enim Papa magis in hoc text. eas non turbat in possessione, per necessarium agnoscendum praeponit quod possideant, quia priuatio praesupponit habuim, iuxta notata in l. decem. ff. de verbor. oblig.

Et ille intellectus suadetur ex eo, quia text. in *presenti*, emanat ad suorum iurisdictionis ordinarij, ut patet in *principi. Ordinarij. correctores, & ordinarij. subreptugentes*, eorum foram ac sine iudicio declinantes, nos volentes super hoc de salubri remedio pronuntiare, statuimus, ut hi, qui se afferant per priuilegia, seu indulgentias Apost. Sedes exceptos à locorum Ordinarij requirit, & ex quoniam tatiua pronuntij colligitur causa finalis l. fin. ff. de hered. inst. Oldrad. *conf. 101. num. 2. Roman. conf. 38. num. 1. Alexand. conf. 206. n. 10. l. 6.* Si igitur allegantes priuilegium exemptionis per solam exhibitionem priuilegij atqueam de illius vitiis cognoscatur, liberantur ab exercitio iurisdictionis Episcopi, dispositio huius text. emanauit ad illorum fauorem, siquidem per regulas iuris sola exhibitio priuilegij non tolleret exercitium iurisdictionis Ordinarij.

Nam eo ipso quod ordinarij exerceat iurisdictionem in vna parte suae diocesis, videtur constitui in quasi possessione exercendi quoad omnes in quibus alter non habet particularem quasi possessionem, Abb. *conf. 71. col. fin. tertio ad idem ibi, nec aliam erat in possessione, l. 2. Felin. in c. audis n. 19. in 3. deceler de praescript. Rebuff. in *tratt. de decimis, q. 9. n. 4. Menoch. remed. 3. rem. 135. Cephal. conf. 369. n. 15. cum seq. Rot. in causa Orsinea decimarum 19. Iun. 1591. coram Gyptio, & in Valentina decimarum 27. Octobris 1598. coram Seraphin. & in terminis iurisdictionis, tradit Innocentius in c. dilectus, num. 3. vers. possessionem ex eo, Host. n. 1. vers. ex praedictis etiam, Ioan. Andr. n. 8. Butr. num. 15. Boich. num. 11. de capellis monach. Verall. decif. 106. part. 1.**

Et proinde per istam exhibitionem priuilegij, quae concernit petitorium, remanent Episcopus priuatus sua quasi possessione, contra notata per Abb. in c. 1. n. 4. & Butr. n. 2. ut l. pend. Cancell. de assen. p. 2. c. 17. n. 16. & seq. Et in specie quod sola exhibitio priuilegij exemptionis non impediat manutentionem sui decem in causa Carthaginens. decimarum 27. Iunij 1590. coram Gyptio.

Nec potest subditi dici constituti in quasi possessione exemptionis ex eo quod non appareat inspectorem in illam exercuisse iurisdictionem, nisi probetur quod venerit calus exercendi, & volens exercere fuerit repulsus, & repulsioni acquiescit, vel alijs habuerit se pro ipsa, ut per Innoc. Host. Ioan. Andr. Butr. Boich. & Verall. locis supra allegatis.

Et licet gloss. verb. *in presentia*, in hac text. innuat quod sola exhibitio priuilegij sufficiat, tamen loquens

contra regulas iuris, & patet ex prædictis, & dicit argumentum suum à contrario sensu, ut aduertit Lap. Anehar. & alij infra allegandi, quod argumentum non valet ad indicendam correctionem iuris, ut latè per Euerard. in loco à contrario sensu, n. 8. propterea in hoc proposito casu, & iste videtur communis intellectus huius text. ut per Lap. hic n. 4. vers. & hoc videtur Franc. n. 3. vers. & hoc procedit, dnm dicens exhibentem privilegium ita demum enitae manutentionem Episcopi, si ipse est in quasi possessione exemptionis; quibus rationibus, ita censuit Rota in Supplicata iurisdictionis 23. May 1613. coram Cardin. Sacro decr. 491. n. 4. cum segg. p. 1. recent. Unde si exemptioni alleget privilegium, & possessionem, proculdubio erit manutendus contra Episcopum nitentem sola iuris communis dispositione, ut tenet Rot decr. 447. n. 3. p. 1. recent. & decr. 177. n. 1. p. 2. etiam recent.

16 Cùm de iure communi Ordinationum intentio, & c.] Notatur ad hoc quòd possessio nihil releuat contra eum, qui fundaram habet suam intentionem iure communi, quovisne verus titulus demonstratur, ex quo ipsa possessio sustinetur, ut per Con. præd. 217. n. 9. Gutier. præd. 1. 3. q. 19. n. 11. cum segg. Fr. Emman. q. reg. tom. 2. q. 63. art. 7.

17 Notatur etiam ad hoc quòd quando quis est in possessione rei, iurisdictionis, census, vel alterius iuris, debet in ea defendi, & nullo modo inquietari durante lite super proprietate, ut per Anton. Gom. l. 4. tauri, n. 198. col. pen. Rot. in Valuen. iurisdictionis 4. Decemb. 1615. coram bonæ mem. Buratto, ubi quòd ex sola iuris assistentia, qua Episcopus habet fundam intentionem exerceendo iurisdictionem in locis in sua diocesi existentibus, in ea iurisdictione Episcopali manutendos est.

18 In gloss. *Munus* Notatur ad hoc quòd in præscriptione se fundans cum probare tenetur, ut per Burg. de pace conf. 4. n. 11.

S Y M M A R I U M.

- 1 Interdictum est ingressus Ecclesie Regularibus, vel secularibus, quovis exempti, qui scientes celebrant, vel celebrari faciunt Divina in civitatibus, vel locis interdictis, nisi secundum permissionem iuris, vel excommunicationis, aut interdictis publicè ad divina Officia, Sacramenta, vel sepulchrum admittunt, & c. n. 1.
- 3 Irregularis an fiat celebrans coram excommunicatis, vel interdictis, aut illis, quibus interdicitur ingressus Ecclesie, si postea celebret, ostenditur.

CAP. Episcopum. VIII.

- 1 Privilegiatis, sine secularibus, sine Regularibus qui scientes celebrant, vel celebrare faciunt Divina in Civitate, vel loco interdicto ab Ordinario, vel delegato, vel à iure, nisi in casibus à iure concessis, & qui publicè excommunicatis, vel interdictis ad divina Officia, Ecclesiastica Sacramenta, vel Ecclesiasticam sepulchram admittere præsumunt, præter alias pœnas iuris, interdicitur ingressus Ecclesie, donec ad arbitrium eius, eius sententiam contempserint, satisfecerint competenter, Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemio. Ioan. And. Anch. Domin. Monach. Franc. Vinian. in ration. lib. 1. pag. 214. Alagona in compend. pag. 724. remissive Ximen. in concord. p. 1. c. 2.
- 2 Hanc eandem cond. firmit Conar. in cap. alma mater, p. 1. §. 6. in fin. Henric. in sum. lib. 1. §. 1. & §. 2. lit. O,

Says. de censuris, lib. 5. c. 14. n. 11. & 14. Soar. eod. trakt. tom. 1. diff. 31. sect. 2. n. 2. cum segg. Mur. Alter. in simili trakt. sum. 1. diff. 11. c. 3. Filline. in quest. moral. tract. 17. c. 6. q. 2. Bonac. de suspensionibus omnibus in particulari, diff. 1. q. 1. punto 1.

Ingressum Ecclesie, & c.] Verùm autem celebrans coram excommunicatis, vel interdictis, aut illis, quibus interdicitur Ecclesie ingressus, fiat irregularis si postea celebret, questio est dubia, & fieri irregularem tradunt gloss. hic verb. ingressum, gloss. verbe modis, in cap. 11. cni. de sentent. excom. hoc lib. citati per Conar. d. p. 2. §. 6. n. 9. vers. qui verò, tunc Soar. de censur. l. 2. c. 15. n. 6. & lib. 7. c. 9. n. 16. Ab hac tamen opinione recedit Conar. citato loco, citatione motus, quia text. in presenti solùm procedit in exemptis, qui excommunicatis, vel interdictis ad divina admittunt Officia, ut colligitur ex principib. quantumcumque exemptionis, seu libertatis Sedes Apost. privilegia communi; unde ad alius pœna illa interdicit ingressus Ecclesie trahenda non est, multò minus fecerit irregularitas, ut ultra Con. contendunt Nau. in man. c. 25. n. 9. 2. & communem dicit exp. 17. num. 157. vers. videretur, Vgolin. tab. 1. de censur. cap. 1. §. 6. n. 25. & malis adductis Henric. lib. 1. q. 1. cap. 7. §. 1. lit. R. Sum. de censur. diff. 34. sect. 4. num. 10. Sed prior opinio in rigore iuris longè verior est, literæ enim huius text. magis adpærat, ut benè aduertit Say. d. lib. 5. c. 14. n. 11. quia verbi illa, quantumcumque exempti, non sunt restrictiva, sed magis ampliativa; posterior tamen quia benignior, & gravissimorum auctoritate suffulta in praxi potest defendi.

Quantumcumque exemptionis, & c.] Ergo comprehendit non solùm privilegiatos, sed etiam alios quoscunque, ut per Soar. & Filline. citatis locis, Bonacin. d. punto 1. num. 1. ubi etiam limitat, nisi fiat ignoranter, quia in hoc text. habetur verbum, præsumptis, quod indicat scientiam, seu dolum, & c. n. 4. post Soar. d. tom. 1. diff. 31. sect. 2. n. 2. Filline. d. g. 2. n. 8. Bonac. d. punto 1. n. 5.

Nisi quatenus eis à iure coarctetur.] Notatur ad hoc quòd interdictum huiusmodi invenitur celebrando, nec celebrati faciendo in loco interdicto nominum denuntiatio, quoties Divina sunt extra eas loci concessos, & non ieiunia forma à iure præscripta, ut per Soar. d. diff. 31. sect. 2. n. 2. Filline. d. g. 2. n. 8. Bonac. d. punto 1. n. 5.

S Y M M A R I U M.

- 1 Compendium huius text. refertur.
- 2 Ecclesia exempta, exempti quoque censentur Vicarius perpetuus, Prælati, Canonici, & Clerici Ecclesie.
- 3 Exempti Clerici alienius Ecclesie tam Canonici, quam alterius cuiusvis Ordinis Clerici exempti quoque censentur.
- 4 Canonici exempti, neque Ecclesia, neque exempti, vel alij clerici censentur exempti.

CAP. Per exemptionem. IX.

Ecclesia quando eximitur, intelliguntur etiam exempti & Clerici eius Monachi, vel Canonici coarctati.

conuersi, & perpetuo oblati, sed non eius Ecclesie Parochus quoad pertinentia ad Parochiam, nec Parochiani. Quando vero eximantur Canonici Ecclesie, non est exempta Ecclesia, seu alij Clerici illius. Si autem eximantur Clerici, intelliguntur exempti tam Canonici, quam Clerici, sed non Ecclesia, nisi aliud in priuilegio exemptionis exprimitur. Colligunt ex Ord. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Domin. Monach. Franch. *Vin. in ration. lib. 5. pag. 215. Alagona in compend. pag. 724. remissive Ximen. in concord. p. 1. & 2.*

2. *Ipsa Ecclesia, & ipsius Monachi, &c.* Notatur ad hoc, quod exempta Ecclesia exempti quoque censentur Vicarii perpetui, Prælati, Canonici, & Clerici Ecclesie, vt per Rebuff. in *praxi benef. p. 1. tit. de Vicariis perpetuis, n. 16. Et sicut à Cochier. de iurisd. Ordin. in exemptis, p. 4. q. 37. n. 1. vbi n. 2. id limitat si Prælati, seu Vicarii non esset de corpore Ecclesie.*

3. *Si autem Clerici, &c.* Notatur ad hoc, quod exempti Clerici alicuius Ecclesie tam Canonici quam alterius cuiusvis Ordinis Clerici exempti esse censentur, vt per Erasim. à Cochier. d. *trall. part. 1. q. 13. num. 7.*

4. *Nec ipsi Parochiani erant.* Notatur ad hoc quod exempta Ecclesia non censetur exemptus populus, ideo Episcopus ordinariam potestatem exercere poterit in Parochianos, vt per Franc. hic n. 3. *vers. quoniam, Angel. verbo exemptus, n. 1. vers. & exempta, Erasim. à Cochier. d. q. 1. n. 4. vbi n. 5. Insuper quod exempto populo non censetur Ecclesia exempta.*

5. *Verumtamen Canonici, &c.* Notatur ad hoc, quod exempti Canonici, neque Ecclesia, neque conuersi, vel alij Clerici censentur exempti, vt per Erasim. à Cochier. d. p. 4. q. 37. in fine.

S V M M A R I V M.

1. Compendium huius text. referitur.

2. Exemptio, aut libertas non probatur quando priuilegium sententia, aut scriptura non sunt principaliter super exemptione, seu libertate, sed incidenter propter aliud.

3. Exemptio à potestate Ordinariarum probatur si in priuilegio continetur, vt Ecclesia existat iuris B. Petri, vel sit libera, seu quod potius libertate Ecclesia Romana, aut quod eius speciali prerogativa gaudeat, &c. n. 4.

5. Exemptio à potestate Ordinariarum an, & quando probetur ex solutione facta Sedi Apost. &c. n. 7.

6. Exemptio à potestate Ordinariarum probatur si Papa Ecclesiam priuilegio eximat ab Ordinarij potestate, vel si Papa dicat in priuilegio ne Episcopus audeat Cathedrali suam collocare, &c. vt n. 7. vel si aliquis recipiat in propriis, & speciales subdit. vt n. 8.

9. Verbanarratio habet vim dispositionis, & vetustas quando in illis fundatur intentio.

CAP. Si Papa. X.

1. Exemptio in priuilegiis, quibus formis, modis, & clausulis, vel verbis probetur, declarat text. in *presenti*, v. g. si Papa in priuilegio, vel scriptura facta non principaliter super sententia exemptionis naret aliquam Ecclesiam ad ius, & proprietatem Romanæ Ecclesie, vel similia verba, non ideo probatur exemptio, nisi de libertate aliter doceatur: probatur verò si super Ecclesie exemptione sententiando, vel agendo negotium de exemptione, assentiat ipsam Ecclesiam

esse exemptam, vel esse iuris Diuini Petri, vel ad Romanam Ecclesiam specialiter, vel sine medio, vel simpliciter pertinere, quia cum omnes Ecclesie mundi pertineant ad Ecclesiam Romanam, ista verba priuilegij aliquid operari debent. Idem procedit si dicatur in priuilegio, Ecclesia sit libera vel potius libertate Ecclesie Romanæ, vel solus Ecclesie Romanæ annuum censum ad indicium perceperit libertatis, vel quod Ecclesiam illam eximit ab ordinarij potestate, vel quod in ea non exerceat Episcopus iurisdictionem, seu si recipiatur in proprium, & specialem subiectum, secus si in specialem filium Romanæ Ecclesie. Item si priuilegium alicui concedatur circa aliqua, vt quod non possit excommunicari, suspendi, vel quod in specialem filium Romanæ Ecclesie sit assumptus, etiam si postea sequatur quod annuum censum soluat Ecclesie Romanæ, non dicitur exemptus licet per prædicta non deroget aliis modis, & effectibus exemptionum, qui reperiuntur in litteris Ecclesiasticis. Colligunt ex Ord. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Domin. Monach. Franc. *Vin. in ration. lib. 5. pag. 215. Alagona in compend. pag. 624. remissive Cai. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.*

Aliquam Ecclesiam ad ius, & proprietatem, &c. Notatur ad hoc, quod exemptio, aut libertas non probatur quando priuilegium, sententia, aut scriptura non sunt principaliter super exemptione, seu libertate, sed incidenter propter aliud narrare aliquam Ecclesiam, vel personam esse iuris B. Petri, vel ad Ecclesiam Romanam pertinere: constare enim ex generalibus principiis, quæ docent verba narratis, quæ non proferuntur principaliter propter se, plenam probationem non efficit, vt probat text. vbi notatur omnes, in l. ex hac, ff. de donation. & in l. ex his verbis, C. de rescript. nullis cum similibus, de quibus Garc. reg. 175. & 481. Mascard. de probat. concl. 621. Card. Mantie. de consell. vlt. volut. lib. 3. tit. 12. Menoch. de prescript. 3. præf. 133. in princ. & verbis narratis Summi Pont. probat generaliter text. in *Cleu. 1. de probat.*

Aut eam iuris B. Petri existere. Notatur ad hoc, quod exemptio à potestate Ordinariarum probatur si in priuilegio continetur, vt Ecclesia existat iuris B. Petri, aut ad Ecclesiam Romanam pertineat, quando scilicet Princeps priuilegium exemptionis concedendo aut index de exemptione ipsa sententiam proferens apponit prædicta verba, vel illa aliquid operentur, & ne maneant sine effectu, quemadmodum remanerent, nisi concedendo quod iuris B. Petri specialiter existat, concessa oculeant exemptio ab Ordinariarum potestate, & quod soli Papæ B. Petri successori subleuantur; quo casu accipienda est resolutio Abb. n. 2. Socin. n. 7. & 12. in cap. recepinus 8. de priuileg. Mascard. de probat. concl. 713. Card. Tusch. tom. 1. tit. E. concl. 552. n. 11. Erasim. à Cochier. de iurisd. Ordin. in exemptis, p. 1. q. 9. n. 1. *vers. in primis* Ego ipse de officio, & potest. Episc. p. 3. alleg. 125. n. 15. secundum Lugdun. impress.

Quid Ecclesia sit libera, &c. Notatur ad hoc, quod exemptio probatur, si in priuilegio dicatur locum sine Ecclesiam esse liberam, seu quod potius libertate Ecclesie Romanæ, aut quod eius speciali prerogativa gaudeat, vt per Erasim. à Cochier. d. q. 9. n. 1. *vers. si dixeris*, quem refero ego ipse d. alleg. 123. n. 11.

Quid Ecclesia Romana annuum censum soluat ad percepta iudicium libertatis. Ergo ex solutione censum facta Sedi Apostolicæ exemptio non probatur à potestate Ordinariarum nisi appareat, quod sit in singulum subiectionis, & percepta libertatis, vt per Socin. num. 1. & Dec. n. 2. cum seqq. in d. cap. recepinus, Valas. de iure emphyt. q. 32. num. 6. Felician. in tract.

290 Collectanea Doct. in Lib. V. Sexti Decret.

de confibus in *prohm.* n.6. Et alim. à Cochier. d. q.9.n.1. vers. *item si indebitur.* Ego ipse d. alleg. 2.3. à n.2. & ratione confirmatur. quia nomen *confus*, est æquocum variis habens significacionibus, ex tractis per Valde. & Felicitatis loqis, & per Gasp. Roder. de *arctis redub.* lib. 2. q. 2. n.66. cum sequentib. Biffon. de *verborum significat.* verbo *confus*, ac proinde propter suam generalitatem ex solutione census necessario non probatur specialis subiectio, & exemptio ab Ordinariorum potestate, iuxta vulgarem regulam, quod probatio debet concludere per necesse, non per potest esse, vt tolligunt Doct. in l. neque neque notales, C. de probat. & in cap. in *presentia*, eod. tit. cum similibus, de quibus Malcard. de *prob.* concl. 671. n.11. Card. Tufch. tom. 6. lib. 3. concl. 765.

Intelligi autem regulam prædictam deficere ubi alia coniectura concordant cum solutione census, succedit enim vulgaris regula, quæ non proficit singulis, multa collecta iuvant, de qua gloss. verbo *legimus in l. 2. ff. de excusat. tutor.* recepta ex multis, quos latè adducit Gabr. lib. 1. commun. tit. de *probationibus* concl. 2. à princ. Exemplum ad nostrum propositum adducunt Doctores, veluti si Ecclesia solens censum exhibet in dote celsi Episcopi, cui soluitur, nam cum Episcopus in tota sua diocesi habeat iure communi fundatam intentionem, cap. cum *Episcopus*, de offic. Ord. hoc lib. merito solutio census facta ab Ecclesia intra eisdem diocesi existente concludit quod fiat in signum subiectionis, vt consiluit Feder. de Scris, quem referunt, & sequuntur Abb. per text. ubi in cap. 12. n. 4. de *relig. domib.* Dec. n. 6. in d. cap. *receptum*.

6 Sine quod ipsam Ecclesiam eximit ab Ordinarj potestate. Notatur ad hoc, quod exemptio probatur si Pontifex Ecclesiam privilegio eximit ab Ordinarj potestate, vt per Bellencin d. q. 3. n. 3. Et alim. à Cochier. d. q. 9. n. 1. vers. *deinde*, metipsum d. alleg. 2.5. n. 11.

7 Vel quod non audeat illi Episcopus cathedram collocare. Notatur ad hoc quod plena exemptio indicatur si dicat iapa in privilegio, vel Episcopus audeat illie Cathedram suam collocare, vel quamlibet potestatem exercere, aut ordinationem aliquam quamvis levissimam facere, vt per Bellencin d. q. 3. n. 3. Et alim. à Cochier. d. q. 9. n. 1. vers. *si dicat ne audeat*.

8 Similiter si aliquis recipiatur in propriis, & speciales subiectur. Vide Etalim. à Cochier. d. quest. 9. num. 1. vers. *si recipiat*, & quæ latè scripti d. allegat. 123. num. 25.

9 Idem dicimus, &c. Collige ex text. non probari exemptionem si circa aliquod specialiter libertas concedatur, veluti ne quis ab Ordinaris excommunicari, aut interdici possit, & deinde addiatur clausula, quod in signum perceptæ libertatis census annuus persolvatur, cum enim census præstetur in signum illius libertatis, quæ percepta est, hæc autem non simpliciter data sit, sed specialiter quoad certum articulum, merito quoad illum restringitur exemptio, & quoad alia Ordinaris manet subiectus, nec duplex clausula cum restricta sit, & limitata ultra expressa operatur iuxta generalem regulam *in agris, ff. de acquir. rerum doman.* & ad nostrum propositum consiluit Bart. cons. 59. quem sequuntur plures alij, de quibus Dec. in d. cap. *receptum*, n. 9. & magis ad nostros terminos, & intellectum text. in e. cum *capella*, hoc tit. in *Decretalib.* ceniunt Rot. decis. 744. p. 1. divers. quod licet iuxta privilegij sui formam excommunicari non possint, vel suspendi ab Ordinario capellani, de quibus ibi, aliis tamen pennis ab eo puniri valent.

10 Vel consilia verba narret. Notatur ad hoc quod verba iuratoria habent vim dispositionis, & veritatis

quando in illis fundatur intentio, vt per Gutier. *pract.* lib. 2. q. 17. n. 65.

Cum verba aliquid operari debeant. De quo p. inel. 11 pio. vide Susd. decis. 64. n. 19. & cons. 127. n. 9. & cons. 213. n. 15. & cons. 270. n. 10. Burg. de Pace cons. 25. n. 21. Turan. de iure *confusum* p. 3. limit. 30. n. 36. & de *retractu* tit. 2. §. 1. gba. n. 2. & 45. Gutier. *pract.* lib. 3. q. 15. n. 30. Cald. *Pereira de renouat. consilij* q. 1. n. 14. Gonzad. ad reg. 8. *Cancel.* §. 7. *prohm.* n. 127. Stephan. Gratian. *Adarche decis.* 47. n. 17. & decis. 106. n. 19. Benedicte. *Ægid.* in *repet.* ex hoc iure, ff. de *usufr.* & *usu*, c. 3. n. 2.

In gloss. *Probata*, ibi, in quo continetur de finibus 11 Episcopat. licet ista sint facta ab aliud. Notatur ad hoc quod verba enumerata emissa propter aliud probant in confibus, vt per Malcard. de *prob.* concl. 393. n. 4. Vide quoque dixi in collect. 4. ad cap. cum *causam* de *prob.* in *Decret.*

S Y M M A R I A M.

- 1 Privilegiati vt tempore interditi celebrare possint Divina clausis Ecclesiis, alias etiam agnoscant admittunt non possunt, & si fuerit singula persona super hoc privilegiata, familiaris suos admittit secus in familia Conveniens taliter privilegiati, & n. 2.
- 2 Privilegiati non aliam concessam, eius familiaribus prodesset, si alias invale remaneret.
- 3 Familiarium nomine proprii illi veniunt, qui dominice, vel parvie potestatis subiacent, & expensis domini continentur aluntur.
- 4 Privilegium audiendi Divina tempore interditi ad illos tantum familiares extenditur, qui privilegium solum committunt.
- 5 Religiosi in Conventu si vult tantum reperiant, poterit tempore interditi agnoscere familiares em, vt et celebrant ministrare.
- 6 Religiosi iam hodie ferè omnibus ex privilegiis Romanorum Pontif. licet tempore interditi celebrare etiam sui familiaribus.
- 7 Privilegia concessa aliquibus, vt tempore interditi Divina intersint, illis tantum profunt, qui interditi causam non dederunt, seu alius in eo culpabiles non sunt.

C A P. Licet. XI.

Privilegiati, qui tempore interditi laicos claudis excommunicati, & interdicti submissa voce celebrare Divina possunt, ad ea aliquem tñ privilegium recipere non valent. Si vero privilegium particulari personæ concessum fuerit, familiares suos domesticos admittere possit, dummodo non sint familiares alicuius Conventus, vel Collegij, quia non admittuntur si non sint privilegiati. Prædicta tamen concessione non gaudet is, cuius causa, culpa, dolo, vel fraude fuit prolata sententia interditi, sicut nec is, qui ad perpetrandum delictum, ob quod fuit positum interdictum, dedit consilium, auxilium, vel fauorem. Colligunt ex Ordin. Lap. Abbas Archid. German. Ioan. Ande. Anchar. Dominic. Monach. Franch. Visian. in *ration.* lib. 5. pag. 216. Alagona in *craspend.* pag. 725. remissim Ximen. in *concordant.* part. 1. & 2.

In hac eandem conclus. ex hoc text. desumunt Henric. in *summo* lib. 3. c. 48. §. 5. in fine, Anil. de *consensu* p. 5. diffus. 4. sess. 2. dub. 7. Paul. Laymann. in *Theolog. moral.* lib. 1. tract. 5. p. 4. c. 2. num. 2. vers. *tertia est ex privilegio*.

Eius familiares domesticij, &c.] Notatur ad hoc, quod quando priuatis personis, ueluti Episcopis, Ducibus, Comitibus, uel alijs singularibus personis conceditur tempore interdicti celebrare, uel diuinis interesse, eorum quoque familiares, ad diuina audienda admitti possunt, secus uero in familiaribus Collegij, seu Conuentus; differentia autem rationem assignat gloss. *hic uerbo non debet*, quia in primo casu inutile esset priuilegium si priuata persona, cui conceditur, familiares, qui cum comitari solent, secum ducere non possent, imò credibile est nobiles non adituros Ecclesias, si eos de more familiares non comitarentur, quia ratio cessat in Collegijs, & Conuentibus, quia in illis conuentius est, ut sine familiaribus celebrentur; Generaliter enim receptum est priuilegium alicui concessum eius familiaribus prodesse, si alijs inutile remaneret, ut in familijs scholasticorum late explicat Rebuff. *de priuileg. scholastic.* l. 279. *alias priuileg.* l. 100. atque ita glossa rationem sequuntur Doctores communitati, ut per Nauar. in *man. c. 27. m. 181.* Fr. Emman. *tom. 2. quest. Regul. q. 67. art. 1. & in addit. ad Bullam Cruciatam.* p. 2. pag. 9. Cubed. *Lusit. decis. pen. a. n. 11. p. 2.* Henric. in *summ. lib. 13. c. 48. §. 5. Vgol. de consuet. tab. §. 5. §. 4. n. 2.* Sayr. *cod. tract. lib. 1. c. 5. a. n. 29.* Auil. in *simili tract. p. 2. diff. 4. sect. 2. dub. 7.* & in priuilegio, ut alicui liceat Sacram facere post meridiem, quod procedat etiam respectu socij testatur Soar. *de legib. lib. 8. c. 11. n. 7.* cum quibus adducunt contra alios recentiores quod licet alijs familiarium nomine intelligi soleant omnes illi, qui dominice, uel patre potestati subiectionem, & expensis domini continē aluntur, indeque commensales dicuntur, ut explicat text. in *cap. vi. de uerbis signis hoc lib. l. i. c. 1. m. 1.* quæ l. 2. tradunt Mascard. *de probat. consuef. 751. cum seqq. Card. Tusch. tom. 3. lit. F. concil. 72.* Gonzal. *ad reg. 3. Cancel. gloss. §. 1.* a. n. 16. in proposito tamen priuilegium audiendi diuina tempore interdicti illis tantum familiaribus prodest, qui priuilegiatum solent comitari, ut cuius ratio prædicta nō priuilegium maneat inutile, quia non adaptatur toti familiæ. Quare uno, uel pluribus ex familijs absentibus, aut inermis totidem alios assumi possit, absque fraude tamen, notatur Nauar. & alij proxime citati, & ex Ioan. Andr. in *reg. qui sentit, hoc lib. 6.* pluribusque alijs comprobatur Suet. *conf. 162. m. 35.*

Ex eadem ratione si in Collegio, aut Conuentu unus tantum reperitur, posse celebrantem assumere familiarē, qui ei ministrat, contra Archid. cum Host. post gloss. dicto uerbo non debet, tenent Doctores communiter, ut post Syluest. & alios resoluunt Sayr. *d. c. 5. n. 40. vers. si quærat*, Hentiq. *d. c. 48. §. 5. in fin. & Fr. Emman. quest. Regul. tom. 2. q. 114 per tot.* Verum iam hodie Religiosis plene prouisum est priuilegium Roman. Pont. ut scilicet possint celebrare eorum familiaribus suis, ut de singulis Religionibus prosequitur Fr. Emman. *ubi proxime*; quia imò generaliter in Bulla Cruciatæ nobilibus conceditur, & matronis, ut famulis, & consanguineis ducere possunt, & quod in Oratorio priuato celebrent, uel sacrum celebrari in sua præsentia, & familiarium, & consanguineorum, de quo post Fr. Emman. in *rad. Bulla*, §. 6. multa scribunt Henric. *lib. 7. c. 13. §. 4.* Auil. *d. dub. 7. concil. §. 5.* & seq. Sebait. *Acosta in Bull. Cruciat. q. 17. per tot.*

Humusmodi quoque concessione, &c.] Notatur ad hoc, quod priuilegia concessa aliquibus ut tempore interdicti diuinis intersint, illis tantum profunt, quos interdictio causam non dederunt, seu alij in eo culpabiles non sunt, ut per Nau. *d. c. 27. n. 180.* Henric. *d. lib. 13. c. 48. §. 5. lit. A.* post alios Sayr. *d. lib. 5. c. 5. n. 9. & 11. & c. 5. n. 2. vers. nota secundo*, Gonzal. *ad reg. 3. Cancel.*

Barbof. Collect. Tom. I V.

gloss. 27. n. 13. Erasmi. *de iurisd. Ordinarij in exemptis.* p. 4. q. 1. 4. in fin.

In gloss. *Non debent*. Recipitur à Nau. in *man. c. 27. n. 181.* & ab alijs, quos refert & explicat Sayr. *de censur. lib. 5. c. 5. a. n. 29.*

S P M M A R I V M.

1. *Episcopi cum Altari uisitato celebrare possunt, & sibi facere celebrari, ita tamen quod non uisito interdictum.*
2. *Episcopi debent singulis diebus dicere, uel audire Missam.*
3. *Priuilegium concessum Episcopo celebrandi cum Altari uisitato, & sibi faciendo celebrare, non est sublatum per Concil. Trid.*
4. *Episcopus in sua diocesi ante Concil. Trid. concedere poterat ut extra locum sacrum in Altari portatili quis posset celebrare, & an sic hoc illi licitum post Concil. Trid. uide num. seqq.*

C A P. Quoniam. XII. & ult.

Episcopi ubique possunt uti Altari portatili, ut in eo quouide celebrent, uel celebrari faciant, ubi illis permittitur, modò seruent interdictum, quia eos non decet absque causa rationabili transire aliquem diem sine Missa. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Domin. Monach. Franch. Viu. in *ration. lib. 5. pag. 117.* Alagona in *compend. pag. 73.* & similiter Ximenis in *canon. d. 1. c. 2.*

Sunt quoque eos transire non decet absque causa, &c.] Notatur ad hoc, quod Episcopi debent singulis diebus dicere, uel audire Missam, ut per Syluest. in *sum. uerbo Missa* l. 2. q. 1. Nau. in *man. c. 27. n. 2. prop. fin. Azor. in fin. moral. p. 1. l. 7. c. 4. q. 3.* Aloyf. Ricc. in *praxi aurea res. sol. 20. n. 6.* Fagundez in *quæst. Ecclesiæ præcepta, præcept. 1. lib. 2. c. 2. n. 1.* obseruantes id iustellig de congruentia, & consilio, refero ego ipse de *effic. & potest. Episcop. p. 2. allegat. 24. n. 1.* secundum Lugdunens. impress.

Ut Altare possint habere uisitatum, &c.] Notatur ad hoc, quod Episcopus cum Altari uisitato celebrare possit, & sibi facere celebrari, ut per Nau. *conf. §. hoc tit. in nom.* ubi licet dubitet an hoc priuilegium sublatum sit per Concil. Trid. *sess. 22. in decreto de obseruandis in sacrificio Missa*, tamen uetus est non esse sublatum, ut docent Azor. *in fin. moral. p. 2. lib. 10. c. 2. §. 4.* Lud. Beja *respons. casuum concil. p. 4. casu 12. fore per totum*, Ioan. Valer. *de differ. inter uisitatum forum, ubi hoc Missa differ. 2. vers. hac tamen regula*, Fagundez in *quæst. Ecclesiæ præcepta præc. 1. lib. 1. c. 13. n. 19.* Arment. in *addit. ad recep. legum Navarra, lib. 1. tit. 18. lib. de Episcopis, n. 7.* Ego ipse *d. p. 2. alleg. 23. n. 5.*

Notatur etiam ad hoc, quod Episcopus in diocesi concedere possit, ut extra locum sacrum in Altari portatili quis ualeat celebrare, & ante Trid. hanc fuisse receptam sententiam tradunt, Hentiq. in *sum. lib. 9. c. 27. §. 2.* Guier. *canon. lib. 1. c. 10. m. 25.* Soar. *tom. 3. diff. 8. §. 3. vers. secundò obseruandum*, Azor. *in fin. moral. p. 10. c. 26. §. 2.* Card. Tusch. *tom. 3. lit. A. cancel. 317.* Fagundez *d. p. 2. præcept. 1. lib. 3. c. 1. n. 6.* refero ego ipse *d. p. 2. alleg. 23. n. 6.*

Quæstio est dubia, an hæc facultas sit renouata per Concil. Trid. *dicto loco*? Renouata esse absolute tradunt Nauar. in *man. c. 27. m. 31.* Foleh. *de uisita. lib. 1. c. 11. m. 3.* Gutier. *d. cap. 30. m. 25.* Cened. *canon. & prall. quest. lib. 1. q. 44. m. 6. cum seqq.*

B b 2

Notat.

292 Collectanea Doct. in Lib. V. Sexti Decret.

Artoz. d. c. 26. q. 3. Fagundes d. precept. 1. lib. 3. cap. 13. à nom. 8.

- 6 Verum per illud Concil. Trid. decretum prædictæ potestati concedendi hæc licentia iure communi Episcopis competenti detegatur non esse inuentor Eman. Sâ. verbo *Missæ*, n. 10. an fin. Hensiq. d. c. 27. §. 1. Beja d. c. 1. *verf. veris dico*. Navar. conf. §. 2. sub hoc tit. in nouis, plures relati à Cened. g. 44. n. 4. emen quibus consentire videtur Soar. tom. 1. ad §. 81. st. 2. *verf. ad-*
due verò, Fr. Emman. *quæst. Regul. tom. 1. q. 43. art. 6.* & non dissentit Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fori Ecclesiæ*, *refol.* 460. n. 2. Ragul. de *Missæ* in *Ecclesiâ*, q. 5. Ioan. Valet. de *diff. inter verumque forum verbo* *Missæ* *dis-*
ferent. 2. *verf. vno tamen in casu.* Bonac. de *Sacrament.* *diff.* 4. *quæst. ult. punct.* 9. n. 10. Placel. in *praxi Episcop.* p. 1. c. 5. n. 8. pag. 77. & p. 2. c. 3. n. 21. in fine. Quas contrarias opiniones distinctione ad concordiam reduco ego igitur de *allegat.* 2. §. non. ult. ut scilicet prior, quæ hæc potestatem negat Ordinariis, procedat deficienti necessitate, vel iusta causa, posterior verò, quæ eandem illi impartitur, habeat locum illa stante, quod & admittit Fagundes d. c. 13. n. 14.

De Iniuriis, & damno dato.

TIT. VIII.

SUMMARIVM.

- 1 Represalias contra personas Ecclesiasticas concedi, vel concessas extendi non debent, contra facientes, nisi reuocent intra mensem singulares sunt excommunicati, vniuersitates interdictæ, & n. 2.
- 2 Represaliarum materiam qui traident, referuntur.
- 3 Excommunicati sunt illi, qui concedunt represalias contra personas Ecclesiasticas, vel eorum bona, nisi intra mensem à concessione, vel extensione abstinuerint, & reuocauerint.
- 4 Sententia lata contra principalem debitorem potest mandari executioni contra fideiussores sine nouo processu, & iudicio.
- 5 Lex ubi punit actum, & eius executionem, trahitur ad actum habentem originem ante constitutionem si habet executionem de futuro.

CAP. Et si pignorationes. Vnic.

Gregor. X.

REPRESALIA, quibus vnus pro alio grauent, sunt legibus, & iuri naturali contrariæ, ac prohibitiæ, si tamen concedantur in legibus, non extendantur ad personas Ecclesiasticas, vel bonas ipsarum, non obstante consuetudine contraria, quæ potius est corruptela; & qui hæc concedunt, vel extendunt contra prædictas personas, si intra mensem non reuocent, si sunt personæ singulares, sunt excommunicati, si vniuersitates, sunt interdictæ. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. And. Anchar. Domin. Monach. Franch. *Viu. in ration. lib. 5. pag. 237.* Alagona in *concord.* pag. 735. remittit Ximen. in *concord.* p. 1. & 2.

- 2 Hinc eandem concl. ex hoc text. desumunt Bart. in *trac. de represal.* in §. 9. n. 6. & 7. Matth. Bruni in *trac. de cess. honor.* in §. 9. princ. n. 3. Bertrachin. in *sua reperi. verbo*

Clerici pro represaliis, Carol. de *Grati. de effectibus cler. officii* 22. n. 1. ubi m. ampliat, ut procedat in quibuscunque Religiosis, ac tam in maioribus, quàm in minoribus Ordinibus constitutis.

Represalias nuntius.] De materia represaliarum, vi. 3 de Bart. & Ioan. Iacobi à Canibus, qui de illis faciunt peculiari tractatus, Gregor. J. 1. verbo *in error*, tit. 10. p. 7. Victor. in *relect. de iure belli*, n. 41. Couar. in *reg. pec. catum*, p. 2. §. 9. n. 1. *verf. hinc denique*. Syluan. conf. 34. ad fin. Peguera decif. 11. Bonac. *commun. crimin.* p. 2. verbo *represalia*, pag. mibi 67. Hensiq. in *summ. lib. 1. §. 4. 41. §. 5. Sit. G. Perez. 16. sit. 16. lib. 8. Ordin. pag. 330. Azmed. 1.6. n. 1. tit. 12. lib. 8. noua recap. Valdez. ad *Xuar.* p. 2. pag. 93. Sebalt. Næm. in *auth. ut non fiant pignorationes collar.* c. n. 4. Mart. de *iurisdic. p. 2. casu 41. n. 11.* Ioan. Bapt. Colla de *remed. subdit. remed.* 17. ex n. 9. Tiraq. in l. si vnquam, verbo *susciperis liberis*, n. 147. C. de *reue. cand. donat.* & quo tempore duret ius agendi ad represalias, vide eundem Tiraq. de *retract.* lig. §. 36. gloss. 2. non. 41.*

Sententiam excommunicationis incurrit, &c.] Notator ad hoc quod sententiam excommunicationis incurrit illi, qui concedunt represalias contra personas Ecclesiasticas, vel eorum bona, nisi intra mensem à concessione, vel extensione abstinuerint, & reuocauerint, si autem est vniuersitas supponitur in eadem, ut per Sylvest. verbo *excommunicatio* §. non. 6. *accus. 11.* Nauar. in *man. c. 27. n. 36.* Rayner. in *cod. censuraru. extra Bullam*, c. 7. *excomm.* 9. Lauos de *indulg.* p. 2. c. 13. d. 19. Filliac. *trac.* 14. n. 53. *verf. decima serua.* & n. 66. Camb. de *casibus reuerentis*, c. 10 & 17 quos refero ego ipse de *eff. & poss. Episcop.* p. 1. *alleg.* 50. n. 218. secundum Lugdun. *impet. non simit* Bonac. de *censur. extra Bullam*, *diff.* 2. §. 2. *punct.* 12.

In gloss. *Prægnatus*, ibi, an condemnato debitor intelligatur condemnatus fideiussores, &c. Notatur ad hoc quod sententia lata contra principalem debitorem potest mandari executioni contra fideiussores sine nouo processu, vel iudicio, ut per Anton. Gom. tom. 2. v. c. 13. n. 1. *Malcad. de probat. cont.* 707. Cald. *Pereita de empr. & vendit.* c. 33. n. 7.

In ead. gloss. ibi, *Quid si intra mensem istum processum fuit ad actum*, &c. Notatur ad hoc quod vbi lex punit actum, & eius executionem, trahitur ad actum habentem originem ante constitutionem si habet executionem de futuro, ut per Tiraq. de *iur. primogen.* q. 43. non. 13.

De Panis.

TIT. IX.

SUMMARIVM.

- 1 Archiepiscopus, vel Metropolitani dum visitat prouinciam, vel Concilium conuocat, aut iurisdictionem exercet, potest punire notorios iniuriantes sibi nuntios, & familia sua, etiam per hæc iniurias minime impediatur sua iurisdic. tio.
- 2 Manifesta dicuntur illa qua notoria sunt, & patet, nullaque probabili tergiversatione celari possunt, & in quibus nulla probatione, seu examinatione opus est.
- 3 Manifestum, notorium, euident, publicum, sunt iurissima, & ferè pro eodem in iure accipiuntur, nisi materia subtilis, aut mensu dispensantis repugnent.
- 4 Prelatus in causa sua Ecclesiæ, in qua versatur ipse

quærit

commodum in quandam consequentiam potest esse index.

non Rep. Fatin. in proximi crimin. p. 3. quæst. 105. sum. 191.

3 Prælatum non potest remittere iniuriam factam Ecclesie.

CAP. Romana. I. Innoc. IV.

ARCHIEPISCOPI, vel Metropolitana potest punire percutientes se, vel suos nuncios, vel familiam suam, dum visitat provinciam, vel suos ad visitandum dicitur, vel dum Concilium convocat, vel iurisdictionem exercet, dummodo iniuria illata sit notoria, & manifesta, etiam si per has iniurias non impediatur sua iurisdictione. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Joan. Andr. Anchar. Domin. Monach. Franch. Vitian. in rationib. l. 1. pag. 143. Alagona in compend. pag. 719. remissive Calal. in annot. Sc. Ximen. in concord. p. 1 & 2.

Hanc eandem conclusionem ex hoc text. desumunt Quatun. in summ. Bulary verbo Archiepiscopi auctoritat. vers. 1.1. Marc. Anton. Gemeni. in pract. Archiep. c. 70. n. 12. Ego ipse in tract. de iure Eccles. lib. 1. c. 7. num. 71.

1 **Manifesta.**] Manifesta intelliguntur illa, quæ notoria sunt, & patentia, nullaque probabili tergiversatione celari possunt arg. text. in cap. ult. de cohabit. cleric. cap. cum alia 2.4. de verb. signif. cum similibus, & in quibus nulla probatione, seu examinatione opus est, iuxta text. in cap. manifesta 2.4. cap. evidens cum ibi notatis, de accusat. c. 1.9. Jani. vers. notoria, de censuris hoc lib. sequuntur Menoch. n. 3. Joan. Andr. col. 1. Host. & Domin. n. 5. in fine, in c. 1. de offic. deleg. hoc lib. Azor. infra. moral. p. 2. lib. 5. c. 34. q. 7. secundum quos licet alia manifestum in iure aliquando pro eo tantum accipitur, quod nec publicum, nec occultum est, sed manifestari, & probari potest, & ita pro eo, cui licet probatio non desit, eam tamen exigit, lib. c. 1. in 1. in 1. gloss. 2. c. de appell. sub verbo 29. in princ. ibi, ut sit manifestum, C. de testam. c. 1. ibi, manifeste apparebit, de integ. restit. gloss. in d. cap. manifesta, & verbo notorium in cap. vestra, de cohabit. cleric. notantque Doctores infra citandi, nihilominus tamen hic, sicut & magis frequenter, manifestum idem significat, atque notorium, evidens, seu publicum, ut per citatos, nam hec nomina velut synonyma sunt, & fere pro eodem in iure accipiuntur, nisi materia subiecta, aut mens disponens repogent, ut probant text. in d. cap. manifesta, eum supra adductis, cap. ad vestram il. 1. ibi, manifesta, iuncto ibi, manifestum & notorium, de in reur. melior text. in cap. ab eo 31. in princ. & ibi gloss. verbo manifestum, de elect. hoc lib. tradit dicitur gloss. in d. cap. manifesta, & in d. cap. vestra Anton. de Butr. in tract. de notorio, art. 1. n. 12. & art. 2. d. n. 18. vol. 4. tractat. divers. Butr. in l. heredes palam, ff. de testament. Caltr. lib. 2. de lege pandi, c. 15. cum multis citatis à Mafcard. de probat. consil. 1017. & n. 21. c. 13. cum seqq. & consil. 1166. n. 1. Fatin. in praxi crimin. p. 1. q. 21. num. 5. & 6.

2 In gloss. **Punire**, ibi, & sic est index in causa sua, &c. Notatur ad hoc, quod Prælatum in causa suæ Ecclesie in qua vertitur ipius commodum in quandam consequentiam, potest esse index, ut per Tirac. in tract. res inter alias alia, vers. & idem, pag. 5. Zetol. in praxi Episcop. p. 1. verbo Episcopus, pag. 155. vers. 34. Sord. conf. 10. per tot.

3 In ead. gloss. ibi, **Imò, nec talem iniuriam remittere possit**, &c. Notatur ad hoc, quod Prælatum non potest remittere iniuriam factam Ecclesie, ut per Clar. 5. ult. q. 58. num. 13. Azor. l. 2. num. 193. tit. 10. lib. 8. Barbof. Collect. Tom. 1 V.

S V M M A R I U M.

- 1 Degradatio qualiter facienda.
- 2 Clericum præsentando degradatur qua ceremonia & solemnitate hodie utendum sit, remissive.
- 3 Concil. Trident. quid statuat circa degradationem, refertur.
- 4 Degradatio verbalis, & depositio sunt idem.
- 5 Crimina quæ merentur verbalem degradationem, seu depositionem quos remissive.
- 6 Crimina quæ merentur æternalem degradationem quos sine, refertur.
- 7 Clerici degradandi exui debent vestibus sacris, & conferti de eis omnia per Episcopum, qua in eorum ordinatione collata sunt.
- 8 Clericum æternalem degradatum omnemque privilegium Canonis, & fori, & omne aliud Ecclesiasticum amittit.
- 9 Clericum verbaliter degradatum finitur privilegio canonis, si quis suadente 17. q. 4.
- 10 Sacerdos vicinque solemniter degradatus conficit Eucharistia Sacramentum, si vitatur dubia materia, & forma cum intentione.

CAP. Degradatio. II.

Bonif. VIII.

Degradandi modus in hoc text. describitur, v. g. i quibus assensibus fieri debeat degradatio, de quibus vestibus, ornamentis, libris, & instrumentis in degradatione sua explicatio, & quibus verbis utatur ipse degradans, quod læt prosequuntur. Colligitur ex Ordin. Archid. Gemin. Joan. Andr. Anchar. Domin. Franch. Vitian. in rationib. lib. 1. pag. 244. Alagona in compend. pag. 719. remissive Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Item qua ceremonia, & solemnitate hodie utendum sit cum Clericum præsentando degradatur, vide Repert. Inquisitionis verbo degradatio, vers. forma autem, & ibi Penia comment. 49. lit. D. Marant. de ordinandis, p. 4. distict. 11. n. 71. & 72. Menoch. de arbit. casu 411. n. 8. cum seqq. novissime Andr. Piscara Castaldo in praxi ceremoniarum, lib. 1. sect. 1. c. 9. Bellet. de quibus Cleric. p. 1. tit. de fuisse cleric. personis, §. 10. d. n. 7. & citat hoc Concil. Trid. sess. 13. de reform. c. 4. disponit in hæc verba. Cum verò tam gravis nonnunquam sint delicta ab Ecclesiasticis commissa personis, ut ob eorum atrocitatem à sacris Ordinibus deponende, & Cunctis huius tradende seculari, in quo secundum sacros Canones certos Episcoporum numerus requiritur, quos si omnes adhibere difficile esset, debita iuris executio differretur; si quando autem intervenire possent, eorum residentia inveniuntur, propterea statim, & decrevit Episcopo per se, seu illius Vicarium in spiritualibus generalem contra Clericum in Sacris etiam Presbyteratus Ordinis continuationem, etiam ad illius condemnationem, nec non verbalem depositionem, & per seipsum etiam ad æternalem, atque solemnem degradationem ab ipso Ordine, & gradibus Ecclesiasticis in casibus in quibus aliorum Episcoporum presentia in numero in Canonibus de iure requiritur, etiam absque illis procedere liceat: adhibitis tamen, & in hoc libi assensibus totidem Abbatis, v. scilicet, Mitæ, & Bæth ex privilegio Apostol. habentibus, si in Civitate,

aut diocesis reperiri, & commodè interesse possint, alioquin aliis personis in Ecclesiastica dignitate constitutis, quæ ætate græves, ac iuris scientia commendabiles existant. Hactenus Concil. De causis decreti, & huius text. materia agunt Locat. in opere iudic. verbo degradatio, Conrad. Brun. de hæres. lib. 4. c. 12. Simand. de Carol. in praxi. 46. n. 68. Roias sing. 48. Bernard & Salzed. in praxi. cap. 14. in nouiss. edit. Clar. 5. fin. q. 74. Menoch. de arbit. casu 415. Dicitur Inquisit. p. 3. q. 46. vbi Penia comment. 46. & 49. Henric. in summ. lib. 17. cap. 55. §. 2. Zerol. in praxi Episcop. verbo degradatio, Præce in simili praxi, p. 2. c. 4. n. 9. & 94. Sbroz. de Pœnia Episcopi, lib. 2. q. 157. Mar. Alter. de censur. tom. 2. dist. 2. c. 1. vers. degradatio, Carol. de Grass. de effectibus cleric. effectus 1. a. n. 814. Paul. Layman. in Theolog. Moral. lib. 1. tract. 5. p. 3. c. 6. n. 4. Monet. de distribut. quæst. 9. 17. à princ. Bellet. disquisit. cleric. p. 1. tit. de favore Clericorum personali, §. 10. n. 1. cum seqq. Franc. Leo in thesauro fori Eccles. p. 1. c. 4. à n. 47. Fernandez in examine Theologia Moral. p. 2. c. 14. §. 1. Illust. D. Roder. à Cunha in tract. de Confessoribus sollicitantibus mulieris in Confessione, q. 14. Ego ipse de officio & potest. Episcop. p. 1. allegat. §. 10. & plures ex antiquioribus, quos plena manu refert Cened. ad Decret. collect. 65. num. 1.

4. *Quod verbaliter degradatio, seu depositio, &c.* Hinc igitur collige quòd degradatio verbalis, & depositio sunt idem, vt per Flamin. Carthar. in tract. de excoar. sent. cap. hanc. c. 1. n. 189. Menoch. de arbit. casu 415. n. 5. & 7. Scaccia in tract. de iudic. p. 1. c. 11. n. 71. Farin. in praxi crimin. §. 8. n. 72. Carol. de Grass. de effect. cleric. effectus 1. n. 816. Crimina autem quæ moterent verbaliter degradationem, seu depositionem, referunt Ber-tachin. de Episcop. p. 8. lib. 4. tit. de causa materiali degradationis, Henric. d. c. 5. §. 4. 3. Monet. d. q. 17. num. 6. Ego ipse d. alleg. 110. n. 10.

6. *Actualis vero, &c.* Tria principaliora esse crimina, quæ moterent actusalem degradationem, & Curie seculari traditionem, videlicet hæresis, falsi in lueris Apost. commissi, & conspirationis contra proprium Episcopum, tradidi d. alleg. 110. n. 11. quibus addenda duxi plura alia, videlicet crimen nefandum ibid. n. 19. crimen abortus animati, n. 20. item alio sollicitantes mulieres in Confessione si dehisit grauitas petat. n. 21. non ordinatores celebrantes, vel sacerdotales Confessionem audientes, n. 18. incorrigibiles qui transierint in profundum omnium malorum, ac commiserint aliquod immane, & horrendum delictum, n. 13. & ibi citatis addo Layman. d. c. 6. n. 6.

7. *Poterit autem Episcopus, &c.* Notatur ad hoc, quòd Clerici degradati exco. debent vestitus sacris, & auctori ab eis omnia per Episcopum, quæ in eorum ordinatione collata sunt, vt per Fr. Emmam. quæst. Regul. tom. 2. q. 123. art. 3.

8. *Omni Ordin. benefic. &c.* Notatur ad hoc, quòd Clericus actualiter degradatus vtique priuilegium Canonis, & fori, & omne aliud Ecclesiasticum amittit, vt per Farin. in praxi crimin. q. 8. num. 73. Roland. cons. 4. n. 14. vol. 1. Clar. in §. fin. q. 16. d. n. 30. Bobadil. in sua poluicia, lib. 2. c. 18. n. 38. Carol. de Grass. de effect. cleric. effectus 1. n. 824. Sanctarel. de hæres. c. 26. dub. 1. n. 3. Bellet. disquisit. cleric. p. 1. tit. de favore clericorum personali, §. 6. num. 4. itavt possit eorum inde seculari conveniri absque alia traditione, & resolvent Clar. d. q. 36. n. 37. Maxant. p. 4. dist. 11. n. 75. Menoch. d. casu 455. n. 6. Scaccia p. 1. c. 11. n. 58. Farin. d. q. 8. num. 73. Grass. d. effectus 1. n. 823. Bobadil. d. c. 18. n. 38. & 70. Bellet. vbi supra. 6. 10. n. 11.

9. In gloss. Prælegio, ibi, *qua opinio adhuc ferri est vera in verbaliter deposito, &c.* Notatur ad hoc, quòd

Clericus verbaliter degradatus fruatur privilegio casuum, si quis suadente 17. q. 4. itavt qui illum percuterit incidit in excommunicationem, vt per Abb. in cap. ad abolendam, n. 11. de hæres. Henric. in summ. lib. 13. c. 55. §. 3. Sanctarel. de hæres. c. 26. dub. 1. n. 4. Clericus verbò actualiter degradatus priuilegium dicti canon. amittit, vt in collect. ad ibum, latè dixi.

In ead. gloss. ibi, *Qui dixerint degradatum conficere* 16. verum. Sacramentum Eucharistia. Notatur ad hoc, quòd Sacerdos vitæque solemniter degradus ad hoc, quòd Eucharistia Sacramentum, si vitatur debita materia, & forma cum intentione, vt per Con. variat. lib. 1. c. 10. n. 8. Natus. comment. 2. de Regularibus, n. 36. Sayr. de Sacram. in genere, lib. 1. c. 6. art. 3. vers. ad quintum, Cened. ad Decret. collect. 65. n. 4. & praxi. ac canon. quæst. lib. 1. q. 10. n. 8. Perez l. 1. gloss. 1. tit. 3. lib. 1. Ordinam. pag. 62. col. 2. & l. 1. gloss. 3. tit. 1. lib. 3. pag. 40. colum. 2.

SYMMARIUM.

1. Carceris inuention licet fuerit ad custodiam, tamen potest quis pariter pena carceris perpetui, & ad tempus, &c. n. 1.
2. Carcer est sepultura virorum, consummatio bonorum, consolatio inimicorum, & experientia amicorum.
3. Pœna carceris perpetui non est in usu apud laicos.
4. Carcer virorum, & mulierum debet esse distinctus.

CAP. QUAMVIS. III.

CARcer licet sit inuentus specialiter ad custodiam, tamen coincidis, vel confellis de criminibus potest dari in pœnam in perpetuum, vel ad tempus ad arbitrium, pensatis excelsibus, personis, & circumstantiis. Colligunt ex Ordin. Arschid. Gemin. Ios. Andr. Anchar. Domin. Monach. Franch. Vin. in ratum. lib. 5. pag. 241. Alagona in compend pag. 739. c. emissi Calal. in annal. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Hanc eandem conclus. ex hoc text. desumunt Menoch. de arbit. lib. 1. q. 79. n. 10. Azcond. l. 1. §. 9. n. 10. lib. 1. n. 10. recip. Sayr. in clari Regia, lib. 12. c. 18. n. 6. Aldret. de Relig. disciplina tuenda, lib. 2. c. 27. n. 14. Fr. Emmam. quæst. Regul. tom. 2. q. 123. art. 4.

Carcer enim, vt vulgò dicitur, est sepultura virorum, consummatio bonorum, consolatio inimicorum, & experientia amicorum, vt refertur Bobadil. in sua poluicia, lib. 3. c. 15. n. 133. Farin. in praxi crimin. q. 17. num. 2.

In perpetuum. Hæc autem pœna carceris perpetui non est in usu apud laicos, vt ait Clar. §. ult. q. 70. n. 4. vbi subdit quòd apud Clericos multum frequentatur, & quod de iure Regio Hispania detur carcer perpetuus est l. 2. tit. 4. lib. 4. Ordinam. vbi Perez gloss. 3.

In gloss. Expendere, ibi, *sicut in carcere quoad custodiam non debet fieri mixtio sexuum.* Notatur ad hoc, quòd carcer virorum, & mulierum debet esse distinctus, vt per Bonaccol. commun. crimin. p. 1. verbo mulieres, fol. mibi 118. Giegrot. l. 5. tit. 29. p. 7. Menoch. de arbit. lib. 1. q. 83. n. 21. & 21. Azcond. per text. ibi, in l. 2. tit. 24. lib. 4. n. 10. recip. Farin. d. q. 27. n. 52. & 59. Ordin. Reg. Lusit. lib. 1. tit. 35. §. 4.

SYMMARIUM.

- 1 Pœna alicui imposita, & eius posteris, non extenditur ad posteris ex linea feminina, nisi aliud in iure, vel sententia sit expressum, & n. 2.
- 2 Posterorum appellatione tam descendentes ex masculis, quam ex feminis continentur.
- 3 Fideiurum appellatione in numero plurali masculinum, & femina comprehenditur.
- 4 Communis usus loquendi proprietati prævalet, & ab illo dubia dispositio interpretationem accipit.
- 6 Declaratur text. in præfenti.

CAP. Vbicunque. IV.

- 1 Pœna ab homine, vel à iure imposita alicui, & eius filiis, vel posteris usque ad certam generationem, non extenditur ad descendentes ex linea feminina, sed tantum ex masculina, nisi aliud in iure, vel sententia sit expressum. Colligitur ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Dominie. Monach. Franch. Visian. in raten. lib. 5. pag. 145. Alagona in compend. pag. 740.
- 2 Hanc eandem concl. ex hoc text. definunt Conaz. in c. Raynaldus in princ. n. 16. de testam. Gom. rem. 1. var. c. 2. n. 4. Arceus. l. 3. n. 10. in gloss. verbo per lineam femininam, tit. 3. lib. 3. noua resp. Decian. tract. crimin. l. 5. c. 45. n. 4. vers. ex hoc intelligi. Rebuffi. in praxi tit. de modis amittendi beneficia, n. 16.
- 3 Intellige de pœna temporali secundum rationem medicinæ accepta, ut quis minori bono priuetur, ut in maiori augeatur, vel data ista causa ad maiorem Reipubl. utilitatem ex auctoritate legis contra verborum rigorem, qui dicitur ad posterorum appellatione descendentes tam ex masculis, quam ex feminis contineri, ex l. cum accussissimi, C. de fideicommiss. l. filiusfam. l. 4. §. diu. ff. de legat. 1. cum aliis adductis per Dec. in l. famina, n. 62. ff. de reg. iur. Percgr. de fideicommiss. art. 2. n. 57. Tiraq. de retract. lib. 5. §. gloss. g. n. 139. aliis 149. Sme. de conf. 140. n. 8. & 17. D. Barbolan. l. quia tale, n. 37. ff. de iur. marit. Et filiorum nomine in numero plurali masculinum, & femininum comprehendit, probat, l. si quis ita l. 6. ff. de testam. iud. l. si ita scriptum 4. §. ff. de legat. 2. l. si in l. qui filius, n. 14. ff. de legat. 1. licet hoc non ex verbi proprietate procedere non immerito commendat Cuius in cap. si pater, verbo utrumque, n. 1. de testam. hoc lib. nec ex interpretatione extensiva deduci parum ineptè opinentur. Percgr. d. art. 2. §. n. 4. & Catd Mantie. de comest. vltim. volunt. l. 6. tit. 7. n. 18. & lib. 11. tit. 14. n. 12. Tiraq. d. gl. 9. n. 180. & 181. ac proinde videtur saltem ex communis usu loquendi, ut experientia docet, derivari, qui proprietati prævalet, cap. az literis 7. de sponsalib. & de quo dubia dispositio interpretationem accipit ex Valac. consue. 146. num. 2. Moha. de primogen. lib. 2. c. 6. n. 58.
- 4 Quare procedente huius text. decisione ex auctoritate legis ita in pœnis benigniorem faciens interpretationem contra verborum rigorem, quæ aliud dictabatur, ut supra innuimus, iam colligitur veram non esse illorum sententiam, qui asserunt ex eo solum in terminis huius text. descendentes ex feminis non comprehendi nomine posterorum, quasi in pœnis strictiori faciendi est interpretatio, quali lenienter malum fore legis abinimicium necessarium, sed totum id tribuendum esse materię potestati, aduenere namque debuissent materiam potestatem per se solum ad hoc non sufficere, cum alia reperiantur iura in quibus

bus de illa agitur, & tamen pœna imposita alicui, & posteris eius, descendentes etiam ex feminis afficit, ut in cap. vnic. vers. contra natos de schismat. hoc lib. & in cap. in quibusdam 11. prope fin. secundum vnum intellectum, hoc tit. in Decretalib. proptet etiam ponderari debuissent finalia verba huius text. ibi. Nisi aliud in iure, vel sententia sit expressum, per quæ verba limitatur regula in principio huiusmodi text. posita, sic planè ostensum hoc, quod est descendentes ex masculis, vel ex feminis comprehendendi per pœnam alicui, & eius posteris impositam, non dependere ex materia potestati, sed ex legis auctoritate, quæ contra verborum rigorem in specie huius text. statuit, ut nomine posterorum descendentes ex masculis tantum comprehendantur, ea scilicet ratione, quia in pœnis strictior faciendi est interpretatio, iuxta quam resolutionem vti veritiorem & literæ textus magis conformem, intelligi potest text. in d. cap. vnic. vers. contra natos, dum enim in ea pœna Ioanni de Columna, & eius posteris imposita comprehendit descendentes per lineam masculinam, & femininam, ut patet ex his verbis eiusdem, ibi. Ipsique posteris dicti Ioannis per masculinam, & femininam lineam descendentes, &c. intelligendus est procedere secundum limitationem huius text. quia scilicet in eo ita expressum reperitur, sicut etiam reperitur in cap. statutus 15. de heret. hoc lib. cum similibus, in quibus pro crimine hæresis parentum puniuntur filij, filizve, & ex utroque nepotes, ut aduertit gloss. hic verbo indice, & verbo volumus, in d. cap. statutum.

SYMMARIUM.

- 1 Compendium huius text. refertur, & de eius materia Doctores citantur, & n. 2.
- 3 Sacrilegium committit offendens Cardinalem.
- 4 Cardinalem hostiliter insequens, licet non capitur,
- 5 Percussus licet non vulnerauerit,
- 6 Captiuis reali captura sequuta, & n. 7.
- 7 Socius offendens,
- 9 Mandatis offendi sequens effectus,
- 10 Ratificans offensionem si eius nomen sit falsum,
- 11 Consulens fraudulenter,
- 12 Auxiliu, & fauorem dolosum præstans ut Cardinalis offendantur, puniuntur eadem pœna, qua ipse offendent.
- 13 Receptans eum, qui offendit Cardinalem, pari pœna puniuntur ut ipse offendent, intellige, ut d. 14.
- 15 Infamia perpetua est Cardinalis offendent.
- 16 Pœna imposita offendentibus Cardinalem ipso iure incurritur.
- 17 Cardinalem offendentem habetur pro hæretico, & diffidato.
- 18 Testamenti falsificationem aliam, & passivam amittit offendentem Cardinalem.
- 19 Donus offendentis Cardinalem dirigitur, & denegatur, quod si sit communis cum aliis, remittitur n. 20. & quid si sit alicuius maioratus, n. 21.
- 21 Donus hæretici dogmatizantis quare denui indeatur, & sale conforgi, remittitur, & an illam sic destruat liceat reedificari, n. 22.
- 24 Debitur eum, qui Cardinalem offenderit, non tenetur illi solvere.
- 25 Bonus offendentis Cardinalis confiscatur.
- 26 Locutionibus, & sensibus primariis offendentis Cardinalem, & libere ad denunciam reuertitur.

- 27 Beneficis & officiis omnibus temporalibus, & spiritualibus priuatur offendentes Cardinales.
- 28 Emphyteusis Ecclesiastica, qua nequis ad heredes extraneos transferre, nec transferri in fisco ob emphyteusam de illius, sed cum similibus rebus ad Ecclesiam hactenus directum illius dominium.
- 29 Filij, & nepotes: si quis Cardinalem priuatur omnibus benefi- & dignitatibus Ecclesiasticis, & ad illas per- & obsequia efficiuntur inhabiles.
- 30 Excommunicatus non solum sunt offendentes Cardinalem.
- 31 Excommunicatus potest facere, & celebrare contractum, & ab eo iusti, & celebrari valent.
- 32 Bona sua non comprehenduntur in confiscatione bonorum, sed à quo tempore computantur, offenditur, n. 13 & 14.
- 33 Familiars Papae, aut Cardinalis offendentes sunt acriter puniendi.
- 34 Cardinalem offendens ponitur non solum à indice Ecclesiastico Canonis panis, sed etiam legalibus à seculari.
- 35 Accusatus & indicatus de aliquo ex criminibus mixtis fori in iudicio Ecclesiastico, an possit iterum accusari, & puniri in seculari, & e converso, ostenditur, n. 18 & 19.
- 40 Declarator text. in l. placet, vers. si quis, C. de sacrosanct. Eccles.
- 41 Declarator text. in c. 1. de maledic.
- 42 Declarator text. in l. 1. de iur. iur.
- 43 Excommunicationis sententiam ipso iure incurrunt omnes Principes, & alij domini, ac indices percutientes, vel hostiliter insequentes aliquem Cardinalem.
- 44 Civitates, qua offenduntibus Cardinalem consilium, auxilium, vel fauorem dederunt, puniuntur.
- 45 Civitas quomodolibet Cardinalem offendens remanet ipso iure interdicta.
- 46 Episcopum offendens non tenetur poena huius text.
- 47 Cardinalem offendens si defendendo non incurrit aliquam poenam, si defensor fuit necessaria.
- 48 Bannitus, seu aliquis delinquentem consanguineum receptantem puniuntur ipsa ordinaria poena, sed iur. iuri.
- 49 Beneficij Ecclesiastici ipso iure priuatur offendentes Cardinalem, & à possessione eorum illi nuncupati vocati amoveri possunt.
- 50 Clericum insequens, & vibrans, non tamen percutiens, non est excommunicatus.
- 51 Vicina loca qua ducuntur relinquuntur arbitrio iudicis,

CAP. Felicis. V.

Cardinalem S. R. E. qui fuerit hostiliter innotatus, vel perculsus, aut cepit, vel locus fuerit faciens, aut fieri mandauerit, vel factum tacum habuerit, aut consilium, auxilium, vel fauorem dederit, vel postea receptauerit, aut scienter defensionem, sit reus laesae Maiestatis, perpetuo infamis, diffamatus, & bannitus, non potest testari, nec succedere etiam ab investito, eius edificia dari debent in ruinam nullo tempore reparanda, nullus ei obligatur reddere debitum, vel respondere in iudicio, eiusque bona applicentur Fisco: sit ipso facto priuatus omni feudo, gubernatione, beneficio Ecclesiastico, de quibus testor Ecclesiae disponere poterit. Eius filij, nepotes, vel pronepotes per totam lineam priuatur beneficiis sine spe ascensionis ad dignitates, regimen, honores

etiam mundanos, non sunt apti ad Ordines, nec ad testificandum, nec ad actus legitimos, & praedictis, atque abj. tanti mali participes sunt excommunicandi, & singulis diebus festis, ut tales publicari debent, dum sunt communices, nec absolui possunt nisi à Papa praemissis sollicitationibus in modo ad cautelam, & ultra more adriteres relegati deheant. Illum autem, qui fuit simpliciter consiliarius, vel fauor, index pro qualitate culpe castigare poterit. Praedicta item poenae per Papam extendi poterunt ad collaterales, fratres videlicet, nepotes, & pronepotes talium. Contra vero offendentes familiares Papae, vel Cardinalis poena imponi poterit pro qualitate culpe. Tamen contra occidentes Cardinalem, vel dantem causam mortis acris etiam à laicis, & secularibus insequi debet, qui si non fuerint huc obliuisci, intra mensem sunt excommunicandi, & totum citatis praedictis Pontificalibus, & est interdicta. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Genon. Ioan. And. Anch. Domin. Monach. Franch. Vin. in ration. lib. 5. pag. 246. Alagona in compend. pag. 740. remissionē Card. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

De materia huius text. late agunt Molin. de iustit. 2. tom. 1. tract. 3. disp. 6. §. 1. prae. Facin. in praxi crimin. p. 1. q. 112. n. 7. cum n. ultis seqq. Azcoed. l. 1. n. 7. cum seqq. tit. 18. lib. 2. nova recep.

In hoc sacrolegi genus irrepserit.] Ergo offendens Cardinalem committit sacrilegium, ut per Monach. n. 1. Archid. etiam n. 1. Genon. in prae. n. 1. in 2. notat. in praesentia, Gig. de crimine laesae maiest. lib. 1. rub. qualiter, & à quibus crimen laesae maiestatis, committit. q. 5. n. 1. & 11. Facin. d. q. 112. n. 107. Dec. in tract. crimin. lib. 7. c. 5. n. 3. vers. qui in uno & hoc offendens.

Fuerit hostiliter insequens, &c.] Notatur ad hoc quod Cardinalem hostiliter insequens tenetur crimine laesae maiestatis, etiam quod non reperit, aot perculserit, ut per Clar. §. fin. quest. 77. n. 11. vers. offendens, Facin. d. q. 112. cum. 81. vbi dicit quod concordat Bulla laesa in Cora Domini, ibi, vel hostiliter insequens. Hostiliter autem insequi in hoc casu nihil aliud significare videtur quam aliquem iniuste insequi qui animo nocendi ipso aduertente, subique canente, seu fugiente ut manus insequentis enadat, Nanaz. conf. 11. num. 4. de sent. excommuni. Filliuc, tract. 16. c. 9. quest. 5. n. 146. Anton. de Suisa de censuris in Bulla Cora. c. 11. disp. 59. n. 2. Bonac. med. tract. disp. 1. quest. 12. puncto 1. num. 6.

Perculserit, &c.] Ergo percutiens Cardinalem si reus laesae maiestatis, etiam quod non occiderit, seu vulnerauerit, ut per Gig. d. q. 5. n. 13. Clar. de §. fin. q. 77. num. 11. Facin. d. c. 112. num. 6. percutere autem est cum dolore cadere, seu verberare, aot corporaliter pulsare manu, pugni, baculo, saxo, vel alio instrumentum, ita Douand Bullam Cora. lib. 2. can. 11. quest. 3. Alzet. de censur. lib. 5. disp. 12. cap. 4. colum. 1. vers. percutientes, Bonac. d. puncto 1. n. 2. An autem poena huius ut procedat in percutensione verbi, hoc est, an habeat locum contra illum, qui contra Cardinalem verba iniuriosa pronuntiat, sicut ab aliquibus in dubium renouari: in quo contra Ananiam, & Felin. negatiue respondent Bernard. Diaz in pract. c. 69. n. 2. in nouiss. impress. Cozar. d. 1. c. 12. n. 5. Petr. Plac. de lib. lib. 1. cap. 2. num. 18. qui licet verbum percutere, comprehendat verbalem iniuriam, non potest ex hoc inferri, quod poena grauis imposita percutienti comprehendat verbi iniuriam inferentem: tam quia non est crimen laesae Maiestatis in Principem verba iniuriosa dicere, cum haec vel directis dictis titulis à Infinitimo explicentur, C. ad leg. Iulian. maiest. & C. si quis Imper. maledixerit.

- 6 *Caperis, &c.*] Notatur ad hoc quòd Cardinale capiens, & carcerans, committit crimen lese maiestatis, vt per Farin. d.g. 112. n. 80. Gig. d. q. 5. n. 13. Clar. d. q. 77. n. 11. *vers. offendentes.*
- 7 *Intellige cum effectū, id est, reali captura sequuta secundum Sayr. de censuris, lib. 3. cap. 15. num. 6. Iteus in claudendis in aliqua domo animo illis verecundiam faciendi, Vin. opin. 88. n. 6. & 7. Farin. d. q. 112. num. 130.*
- 8 *Vel socium fuerit fauentis.*] Ergo socius offendentis Cardinale eadem pœna ponitur ac ipse offendens, vt per Farin. d. q. 112. n. 99. vbi citat Monach. Gemin. & Afflictum.
- 9 *Aut fieri mandauerit.*] Notatur ad hoc, quòd mandans offendi Cardinale tenetur crimine lese maiestatis, sicut mandataris, vt per Gig. d. q. 5. n. 13. Farin. d. q. 112. n. 91. *Intellige sequens effectū secundum Sayr. d. c. 15. n. 9. Fr. Anton. à Soula in relict. de censuris Bulla Cœnæ, l. 2. diff. 61.*
- 10 *Vel factum ratum habuerit, &c.*] Notatur ad hoc quòd ratificans offensionem Cardinalis factam tenetur ac si ipse offenderet, vt per Gig. d. q. 5. num. 13. & 16. Decian. d. lib. 7. c. 34. num. 8. Farin. d. q. 112. n. 96. *Intellige si eius contemplatione, & nomine fit factum, alias ratum habere non possit secundum gloss. verba ratum habuerit, in presenti, Gig. d. q. 5. num. 16. Decian. d. lib. 7. cap. 14. num. 8. Sayr. d. cap. 15. num. 11. & Fr. Anton. à Soula d. cap. 12. diff. 64. Farin. d. q. 112. num. 97.*
- 11 *Aut consilium dederit.*] Notatur ad hoc quòd consiliens vt Cardinalis offendatur, tenetur pœna lese maiestatis, vt per Farin. d. q. 112. n. 83. *Intellige de consilio fraudulento, non nudo, iuxta ea, quæ tradunt Sayr. d. c. 15. n. 12. Fr. Anton. à Soula d. c. 12. diff. 63. n. 5. cum seqq. Menoch. de arbitratu 551. à princ. Farin. vbi sup. num. 86.*
- 12 *Vel fauorem, &c.*] Notatur ad hoc, quòd auxilium, & fauorem præstans vt Cardinalis offendatur, ponitur eadem pœna, qua ipse offendens, vt per Gig. d. q. 5. n. 13. Afflict. in tit. qua sunt regalia, verba, & bona commistionem n. 105. Farin. d. q. 112. n. 88. *Intellige de fauore dolo, qui aliquod operatur ad huiusmodi infectionem, persecutionem, &c. non verò de fauore nudo, & simplici, qui nihil addit ad peccandum, secundum Sayr. d. c. 15. n. 13. Farin. d. q. 112. n. 90. vbi per gloss. in presenti, declarat simplicem fauorem intelligi illius, qui ad malefium faciendum nihil addicit.*
- 13 *Aut postea receperit, &c.*] Notatur ad hoc, quòd recipiens eum, qui offēdit Cardinale, pari pœna ponitur vt ipse offendens, vt per Gig. d. q. 5. num. 17. Afflict. in tit. qua sunt regalia, verba, & bona commistionem num. 105. Pontac. de censur. in Bulla Cœnæ contentis, disp. 1. q. 12. puncta 3. n. 12. Farin. d. q. 112. n. 92. vbi num. 92. limitat nisi receptans fuerit consanguineus, vel affinis, qui tamen tunc non excusatur à totali pœna.
- 14 *Intellige quando ex eius receptione, & fauore, vd crimen committitur, vel in fieri conseruatur, ex traditis per Fr. Anton. à Soula d. c. 12. disp. 65. n. 3. Intellige etiam vbi quis receperat scienter hunc, qui Cardinalem offēdit, Menoch. de arbitratu 551. n. 5. Farin. d. q. 112. n. 94.*
- 15 *Perpetuū sit infamia,*] Notatur ad hoc, quòd Cardinalem offēdens est perpetuū infamis, vt per Farin. d. q. 112. n. 109. & hæc pœna incutitur ipso iure, propter verbum, *sic*, quòd est canon læx sententiæ, secundum Azoed. l. 11. num. 9. tit. 10. lib. 5. *nona recip. Gotier. prati. lib. 2. q. 118. n. 11. Ioseph Sessæ Arag. decis. 230. num. 18. & alios per me citatos in prati. de*

delictionibus vsufreg. diff. 374. & quod pœna impōitæ 16 offēdentibus Cardinalem ipso iure incutitur tradit Farin. d. q. 112. num. 120. vbi post Clar. 5. fin. q. 77. num. 11. *vers. offendentes*, subdit requiti declarationem.

Diffidatus nihilominus, & bannitus, &c.] Notatur 17 ad hoc, quòd Cardinale offēdens habetur pro bannito, & diffidato, vt per Archid. in presenti, Job n. 13. verba diffidatus, Clar. vbi proxime Farinac. d. q. 112. num. 11.

Sit inestimabilis, &c.] Notatur ad hoc, quòd Cardinale offēdens amittit testamenti factionem adiuuam, & passiuam, vt per Farin. d. q. 112. n. 111. Doen. reg. 172. n. 2. Anton. Ricciol. de iure personarum extra gremium Ecclesiæ, exsili. lib. 4. c. 38. n. 21.

Denus cuncta ipsius edificia in ruinam, &c.] No- 19 tatur ad hoc, quòd domus offēdentis Cardinalem diruitur, & deuastatur, vt per Farinac. d. part. 5. quæst. 112. num. 116. cum duobus, seqq. & q. 116. n. 28. cum seqq.

Quid si domus sit communis cum aliis, vel alius 20 habeat in eius hypothecæ? Vide Stephan. Gratian. discipuli forens. c. 117. n. 73. cum seqq. Ignaz. del Villar. in syn. res. l. 1. res. 4. n. 8. vbi resoluit quòd si domus communis proprii delictum socij destruitur, pretium partis domus destructæ solui debet socio innocenti.

Quid autem si domus sit alienius manerans, qui 21 debet denegare ad alium, an illa possit dirui? vide Sanchez in præp. Decalor. 2. c. 18. n. 36.

Quare domus hæretici dogmatizantis dirui inbe- 22 tur, & sale confecti? Vide direct. Inquisit. p. 3. q. 43. ad fin. pag. mibi 571. Perez l. 2. tit. 16. lib. 8. Ord. p. 32. 5. & seq. Bernard. Gizez. ad prati. Camera Imper. l. 2. cancl. 61. Cenc. prati. & canonic. quæst. lib. 1. q. 16. n. 28. late, & elegantè Steph. Gratian. vbi supra c. 179. n. 1. cō seqq. vbi subdit quòd domus delinquentis habetur dirui in criminibus atrocissimis, & à n. 14. multa adducit circa falli asperionem. An autem liceat prædictam domum sic destruatam reedificare? vide Perez l. 2. gl. 1. pag. 326. col. 1. *vers. dubium*, tit. 16. lib. 8. Ordinar.

Nulius ei debita reddere, &c.] Notatur ad hoc, quòd 24 debitor eius, qui Cardinale offēderit, non tenetur ei soluere, vt per Farin. d. q. 112. n. 119.

Quicquid etiam in bonis inuenitur ipsius fisci, &c.] 25 Notatur ad hoc, quòd confiscantur bona offēdentis Cardinale, vt per Farin. d. q. 112. n. 113.

Si quæ verè feuda, locationes, &c.] Notatur ad hoc, 26 quòd offēdens Cardinale primatur etiam locationibus, & feudis, si quæ habet, & liberè ad dominos reuertuntur, eorumque dispositioni, & voluntati reuertuntur, vt per Farin. d. q. 112. n. 114. Peteg. de iure fisci lib. 5. tit. 1. n. 108.

Officium, vel beneficium spirituale, vel temporale, 27 &c.] Notatur ad hoc, quòd Cardinale offēdentes priuantur omnibus officiis, & beneficiis spiritualibus & temporalibus, vt per Farin. d. q. 112. n. 113. Et quòd vacent ipso iure beneficia percontantis Cardinalem tradunt Rebouiss. in prati. tit. de modis amittendi beneficia, n. 39. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gl. 3. n. 74. Nicol. Garz. de beneficiis p. 1. c. 10. n. 55. Azor. inst. moral. p. 2. lib. 7. c. 17. q. 1. *vers. reuocari*, Massoli. in prati. habendi concorsum, reg. 1. dub. 2. n. 12. ego ipse de officio, & potestate, Episc. p. 3. alleg. 13. n. 25.

Quæ sic liberè ad Ecclesiam reuertantur, &c.] Nota- 28 tur ad hoc, quòd ob emphyteutic delictum, emphyteutis ab Ecclesia accepta, quæ ex sua institutione nequique transire ad hæreticos exaruant, non transferunt in fœnum, nec eius fructus publicantur, sed integrè cum emphy

emphyteusi tedeant ad Ecclesiam habentem directum illum dominium, ut per Sanch. in *præcepta Decalogi*, lib. 1. d. 19. n. 11. vbi n. 28. cum seq. secus dicit in emphyteusi Ecclesiastica, quæ potest transire ad hæredes extraneos.

- 29 *Quod si quis prædictorum filium, &c.* Notatur ad hoc, quod filij & nepotes offendentes Cardinalem puniantur omnibus beneficiis, & dignitatibus Ecclesiasticis, & ad illas in posterum obtinendas efficiuntur inhabiles, ut per Decian. in *tratt. crimin. lib. 7. cap. 41. num. 31. Farin. d. g. 112. n. 181. & 182. Sanch. d. lib. 2. cap. 28. num. 20. latè Menoch. de arbit. casu 551. n. 7. cum seqq.*

- 30 *Ipsa facta excommunicationis sententia, &c.* Notatur ad hoc, quod Cardinalem offenderent, tantique mali participes ipso facto sunt excommunicati, ut per Clar. d. fin. g. 77. n. 21. Vin. apud Sanch. d. lib. 2. cap. 28. n. 108.

- 31 *Verum cum talis gratiam, &c.* Ergo excommunicatus potest facere, & celebrare contractus, & ab eo facti, & celebrati valent, de quo vide tom. 1. commun. opus. lib. 1. tit. 12. n. 20. pag. 190. Spin. in *speculo testam. gl. 11. rub. n. 6. Mallob. de prob. concl. 705. n. 19. Preget. de iure fisci, lib. 3. tit. 1. num. 28. Sayt. de censur. lib. 7. d. 9. n. 11. cum seqq.*

- 32 *De postmodum acquisitis repetitis non negetur.* Ergo in constitutione bonorum non comprehenduntur bona futura, ut per Simach. de *Cathol. in fin. tit. 9. n. 13. Anton. Gom. tom. 1. de delictis, cap. 14. num. 1. Menoch. conf. 101. num. 13. & 1. vol. 1. Pinel. in rub. C. de bonis matris in princ. n. 1. Peteg. de iure fisci, lib. 1. tit. 1. n. 12. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 9. d. 5. n. 12. Farin. in *praxi crimin. part. 1. q. 85. n. 138. Sanch. d. lib. 2. cap. 14. num. 7.**

- 33 Verum autem hæc bona futura competentia à tempore sententiae criminis declaratoris, an potius à tempore delicti? quod à tempore sententiae competentur, tenet Bos. in *præf. crimin. tit. de public. bonorum, n. 30. Azor. in *fin. moral. p. 1. lib. 1. c. 7. q. 8. Azor. d. l. 10. n. 15. tit. 9. lib. 5. nova recap. Tell. l. 2. Tauri, n. 48. refert plures & sequitur Valquez 1. l. 9. 96. art. 5. disp. 169. c. 1. num. 8.**

- 34 Verum quod à tempore delicti competentur bona futura, melius sustinent in hæretico Bos. *conf. 14. n. 18 & conf. 43. n. 4. vol. 1. & conf. 289. n. 10. volum. 2. Matien. l. 1. gl. 7. n. 9. tit. 4. lib. 5. nova recap. Auend. in l. 4. Tauri, gl. 7. num. 17. in *crimine sodomia. Gonet. præf. lib. 2. q. 59. n. 6. quos refert, & sequitur Sanch. d. l. 14. num. 8.**

- 35 *Quamquam de Clericis, vel Religiosis nostra familia, &c.* Notatur ad hoc, quod offendentes familiares Papæ, aut Cardinalis sunt acriter puniendi, ut per Farin. d. g. 118. n. 103. cum seqq. Fr. Anton. à Soma in *relect. de censuris Bulla Cæna, cap. 12. disp. 66. n. 1. vbi observat offendentes Clericos, aut Religiosos de familia Cardinalium etiam in eorum presentia, & eorum introitu, non esse excommunicatos per Bullam in Cæna Domini.*

- 36 *Per hoc neque secularibus potestatis, &c.* Notatur ad hoc, quod Cardinalem offendens ponitur non solum à indice Ecclesiastico Canonice pœnit, sed etiam legalibus à seculari, ut per Farin. d. p. 5. q. 112. n. 18. vbi citat Bernard. & Clar. d. g. 77. n. 27.

- 37 Vnde inferunt Doctores communiter accollatum, & indicium de aliquo ex criminibus mixti fori (quale constat esse sacrilegium de quo hic iuxta e. cum sit generale de foro compet.) in indicio Ecclesiastico possit iterum in seculari accusari, & puniri, & e converso, idem probat text. in l. placet, vers. si quis, C. de sacrilegiis. Eccl. Abb. n. 4. Felin. n. 134. c. de iur. de accusat. idem

Abb. n. 1. Felin. n. 21. Barbat. à n. 39. in d. cap. cum sit generale, Alciat. in cap. 1. n. 134. de officio Ordinar. Conar. lib. 2. vers. 10. n. 6. Clar. d. fin. g. 57. n. 11. Anton. Gom. varior. tom. 3. cap. 1. num. 40. Gonet. canon. lib. 1. cap. 11. n. 12. & 13.

Contrariam tamen sententiam, si non semel in iudicio Ecclesiastico accusatum de crimine mixti fori, & pœna ordinaria indicatum non possit amplius in seculari iudicio conveniri, & e converso, probant gloss. verbo *audimus*, in *præfati*, dum resolvit in hoc textus speciale constitui, sic plene significans contrarium fore secundum regulas iuris, quam sequuntur Domin. & Franch. hic num. 3. Host. & Ioan. Andr. in d. cap. 1. & fin. de officio Ordinar. Innoc. Ant. num. 6. & Berolin. 23. cum seqq. per text. ibi in e. de his, de accusat. Soar. de Pace in *præf. tom. 2. pralud. 2. num. 49. cum multis seqq.* Bobadil. in *sua politica, lib. 2. cap. 17. num. 98. & cap. 18. num. 14. Cur. Philip. part. 3. §. 1. num. 13. Ludov. Mirand. de ordine iudic. quest. 1. art. 7. concl. 2. Mendez à Castro in *praxi Lusitan. lib. 2. cap. 4. d. n. 171* & plures citati à Cened. ad Decretal. collectan. 126. num. 4.*

Qua vltima sententia retenta non obstat text. in 39 *præfati*, respondetur enim per locum à speciali potius probare contrarium, nam si secundum iuris regulas accusatus in foro Ecclesiastico poterat iterum poni in seculari, necessarium non erat ut Summus Pontif. protestaretur non esse suæ intentionis per pœnas fori Ecclesiastici adimere pœnas fori secularis; cum igitur necessarium esse dixerit id exprimere, aptè semit secundum foris regulas contrarium fore dicendum, & ita intelligit d. gloss. verbo *audimus*, in *præfati*, probat Alciat. in d. cap. 1. num. 5. de officio Ordinar. aliam intellectum præstat Atrian. in d. cap. de his, quem refert, & explicat, licet non sequatur, Anton. Gom. omnino videndus d. num. 40. colum. 4.

Ad text. verò in d. l. placet, si verbum *acrimonia*, cum 40 *gloss. ibi*, & communis sumatur pro excommunicatione, respondetur excommunicationem non esse pœnam ordinariam criminis ad publicam vindictam, sed magis censuram medicalem ad emendationem iurum, e. l. de sent. excomm. hoc lib. ac subinde per eam non tollitur, nec impeditur accusatio criminis ad publicam vindictam, ut post Bald. Paul. & alios, intelligit Gom. d. n. 40.

Ad cap. 2. de maledic. vers. per temporalem, respon- 41 *detur* text. illum varios habere sensus, ut per Card. ibi opposit. 2. Anchar. n. 6. & Abb. n. 4. inter quos ille videtur magis literæ consentaneus, quod agitur calu, quo blasphemus Ecclesiastico non vult obedire, & propterea invocabit ibi auxilium brachij secularis, non ut secularis iudex indicet, & cognoscat, sed ut condemnationem ab Ecclesiastico factam exequatur contra eum, qui renuit obedire. Tandem ad l. 2. de sponsali. ultra Alciat. d. n. 31. dicendum est maiores pœnas ibi à maioribus indicibus non imponi pro iis delictis de quibus rei apud alios indices minores damniati, & positi sunt ad minorem pœnam, sed pro his de quibus adhuc condemnati non fuerant, quia indices minores illas pœnas maiores imponere non poterant, & tunc crimen maioribus indicibus puniendum traditur, propt aduertunt Bald. ibi num. 6. & Salicet. num. 1.

Quapropter si Principes, &c. Notatur ad hoc, quod omnes Principes, & alij domini, ac indices non obstantes contenta in hoc text. contra pretercentes, vel hostiliter insequentes aliquem Cardinalem eo ipso sententiam excommunicationis incurrunt, ut per Nauar. in man. cap. 27. num. 136. Rayner. in catalogo

De Pœnitentiis, & Remissionibus, Tit. X. 299

de censuris extra Bullam, c. 7. excomm. 4. Gambas de casibus referu. c. 10. in fine, Fatim. d. 9. 112. n. 123. cum seq. Filline. trait. 14. n. 53. in fine, & n. 133. & 134. Lano. de Indulgent. p. 2. c. 13. n. 14. quos refero ego ipse de officio & potest. Episc. p. 3. alleg. 50. num. 219. secundum Lugdun. impetell.

- 44 Cuius verò quevis, &c.] Notatur ad hoc, quod civitates, quæ offenduntur Cardinales consilium, auxilium, aut sanctorum dederunt, puniuntur, ut per Fatim. d. 9. 111. num. 101. Et sic res inanimata punitur, ut ponderat Perez. l. 3. gloss. 1. pag. 97. col. 1. tit. 9. lib. 8. Ordinem.

Collige ex text. subiectum interdicti, de quo in eo, esse quamlibet civitatem, excepta Urbe Roma, ac proinde diocesim non ligari hoc interdicto, quia nomine civitatis non intelligitur diocesis, ita Bonac. interdicti in particulari. disp. 4. q. 3. parit. 3. n. 4. ubi n. 5. post Soar. num. 5. de censur. disp. 37. sect. 1. n. 17. Filline. trait. 18. c. 6. q. 3. n. 139. idemque interdictum non cadere in totam Provinciam, seu Rempul. cuius Senator prefatus actiones facit, sed solum cadere in illam civitatem in qua Senator residet, nisi forte alie civitates illius Provincie contra hunc text. delinquant, & aditque villam, seu castrum, aut populum non ligari hac censura.

Vel infra menses.] Qui incipit currere à die scientiæ etiam per famam habitæ de momento ad momentum, ut per Gemin. hic n. 4. & Franch. n. 2. Mar. Alter. de censur. tom. 2. disp. 1. 2. de interdicto, c. 3. col. 3. Bonac. de interdicti in particulari, disp. 4. q. 3. parit. 3. n. 3.

- 45 Et nihilominus remaneat interdictum.] Notatur ad hoc, quod civitas quomodolibet Cardinalem offendens, remaneat ipso iure in interdicto, ut per Hentiq. in famm. lib. 13. c. 4. §. 5. lit. H. Bonac. de interdicti in particulari, disp. 4. q. 3. parit. 3. n. 1.

- 46 In gloss. Cardinales. Notatur ad hoc, quod offendens Episcopum non tenetur poena huius text. ut per Zerol. in praxi Episc. p. 2. verbo Episcopi, vers. Duo secundo, Fatim. d. 9. 111. n. 111.

- 47 In gloss. Percefferis, ibi, quia non se defendendo, &c.] Notatur ad hoc, quod offendens Cardinalem se defendendo non incurrit aliquam poenam, si defensio sit necessaria, ut per Duen. reg. 192. vers. primæ amplia, & tom. 2. canonum. epin. lib. 9. tit. 6. n. 11. pag. mibi 462. Clar. d. 77. n. 63. vers. percutientes, Glig. d. 9. 5. n. 14. Viuian. epin. 78. n. 4. Sayt. de censur. lib. 3. c. 15. n. 5. Fatim. d. 9. 112. n. 129.

- 48 In gloss. Receperunt, ibi, nisi essent consanguinei, vel affines. Notatur ad hoc, quod receptores banicum, seu alium delinquentem consanguineum, puniunt non ordinatis poena, qua de iure receptores huiusmodi puniuntur, sed mitiori, ut per Duen. reg. 39. 1. vers. amplia primo, Titag. de penis temp. causa 20. à princ. Fatim. in praxi crimin. p. 1. q. 10. n. 99.

- 49 In gloss. Dissimulat, ibi, illis non vocatis etiam si de facto possiderant. Notatur ad hoc, quod offendentes S. R. E. Cardinales priuatur beneficiis Ecclesiasticis ipso iure, & delinquentur eis minime vocati, Flamin. Parif. de resign. lib. 3. q. 2. n. 55. & lib. 11. q. 10. n. 2. & 24. ubi intelligit specialiter procedere in hoc casu propter atrocitatem criminis.

- 50 In gloss. Insequens, ita addit ibi, quod insequens, & vibrans, non tamen percutiens clericum, excommunicatur non sit. Ita Duen. reg. 99. vers. prima primò.

- 51 In gloss. Vicinorum, ibi, que sint loca vicina dies indicis arbitrio quoad hoc relinquendum. Ita Menoch. de arbit. casu 232. n. 16. Perez. l. 11. gloss. fin. in med. tit. 1. lib. 3. Ordinem, ubi itatit plura, que arbitrio iudicis rem quonatur.

De Pœnitentiis, & Remissionibus.

TIT. X.

S Y M M A R I U M.

- 1 Quæstiones non citant aliquos licet eos monere possint.
- 2 Archiepiscopus in concedendis Indulgentiis summum Concilij generalis excedere non debet.
- 3 Predicatores quæstarios omnino sustulit Concil. Trid.
- 4 Archiepiscopus in Provincia sua potest Indulgentias concedere.

CAP. CUM ROMANA. I. Innoc. IV.

VASTORIBVS, V. G. pro fabrica Ecclesiæ, dari non debet ab Ordinario facultas citandi alios, sed satis est ut soleant charitatiuè monere. In concedendis quoque Indulgentiis Archiepiscopus non excedat statutum Concilij generalis in e. cum ex eo, sup. hoc tit. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchor. Dumin. Monach. Franch. Vin. ration. lib. 5. pag. 259. Alagona in compend. pag. 748. remissioe Ximeni in concord. p. 1. & 2.

Collige ex text. posse Archiepiscopum mittere quæstos eleemosynarum per totam Provinciam pro fabrica Ecclesiæ Metropolitane, ut per Quarant. in sum. Bullary, verbo Archiepiscopi anturitas, vers. 16. & per metipsum in trait. de iure Ecclesiæ, lib. 1. c. 7. n. 78.

Predicatores quæstarios omnino sustulit Concil. Trid. sess. 5. de reformat. c. 2. in fine, & sess. 21. de reformat. cap. 9. sicut asserunt plura de illis testemur, Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo quæstos, Vgolin. de officio Episc. c. 8. §. 4. n. 6. Aloy. Ricc. in praxi aures, refel. 290. Quarant. in summa, Bullary, verbo Archiepiscopi anturitas, vers. 16. in fine, & multi per me citati de officio & potest. Episcopi, p. 3. alleg. 109.

In concedendis quoque Indulgentiis, &c.] Dui in collectis ad e. cum ex eo, n. cum seqq. hoc tit. in Decretalibus. Et quod Archiepiscopus in provincia sua possit Indulgentias concedere voluunt Doctores per me citati in collectis ad e. nostro 15. illo tit. & de officio & potest. Episcopi, p. 1. tit. 4. n. 1. secundum Lugdun. impetell.

S Y M M A R I U M.

- 1 Confessoris concessio generalis non tangit Episcopum specialiter reservata, nec obtentu consuetudinis potest quis sibi eligere Confessorem, & n. 1.
- 2 Archiepiscopus est Parochus totius Diocesis, & potest quacunque Sacramenta in tota illa ministrare.
- 3 Casus quot Episcopis reservantur, remissus.
- 4 Episcopo tantum, & non simplici Sacerdoti competit absolueré excommunicatos maiori excommunicatione.
- 5 Episcopo potest prohibere Confessorio ne absque consilio suo absoluat eum, qui bona incerta remanum reseruit, a quo eorum absolutionem sibi reservare.

CAP. Si Episcopo. II.

Bonif. VIII.

Episcopo quando concedit suo subdito ut sibi possit eligere idoneum Confessorem, electus non potest

potest absolueret a casibus specialiter referendis Episcopo, quia in generali concessione non veniunt illa quae verisimiliter in specie non esset quae concessio. Nulla quoque potest consuetudine introduci quod aliquis praeter sui superioris licentiam Confessorem sibi eligere valeat, qui cum possit solvere, vel ligare. Colligunt ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Dominic. Monach. Franch. Vin. in ration. lib. 5. pag. 259. Alagona in compend. pag. 748. remissio Ximen. in concord. p. 1.

1 Hanc eandem conclusionem primam partem firmant Fr. Emman. quod Regul. tom. 1. q. 20. art. 17. Paul. Comit. respos. moral. lib. 1. q. 28. n. 2.

3 In gloss. suo subdit, ibi, vel Archiepiscopum Cathedralis Ecclesiae, qui quoad hoc est Vicarius Episcopi, &c. Notatur ad hoc, quod Archiepiscopus est Parochus totius diocesis, & potest quaecunque Sacramenta in tota illa ministrare, ut per Sanchez de Matr. lib. 3. disp. 17. n. 1.

4 In gloss. Referuntur. De casibus Episcopo reservatis, & reservari solitis, late egi in tract. de offic. & potest. Episc. p. 3. alleg. 51. per totum.

5 In ead. gloss. ibi, Absolvere excommunicatos maiori excommunicatione competit simplici Sacerdoti, sed Episcopo. Ita Conar. in cap. alma mater. p. 1. §. 1. n. 5.

6 In ead. gloss. ibi, Dispositio male ablatorum incertum, vel certum, &c. Notatur ad hoc, quod Episcopus potest prohibere Confessario ne abique consilio suo absolvat eum, qui bona in eadem nondum restituit, atque eorum absolutionem sibi reservare, ut per Sayr. in clavi Regia lib. 10. tract. 5. c. 2. n. 19. Azot. diffinit. moral. p. 2. lib. 3. c. 3. q. 6.

C A P. Indulgentiar. III. & ult.

1 Indulgentiae, quae ab uno, vel pluribus Episcopis in dedicationibus Ecclesiarum, vel aliis casibus conceduntur, non habent vires si excedant statum Concilij generalis, de quo in cap. cum ex eo, hoc tit. in Decretal. Colligunt ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Dominic. Monach. Franch. Vician. in ration. lib. 6. pag. 160. Alagona in compend. pag. 749. remissio Ximen. in concord. p. 2.

2 Hanc eandem concl. ex hoc text. desumunt Namar. de Indulgentiis. 31. n. 16. Azot. in diffinit. moral. p. 2. lib. 3. c. 5. §. 6. Bonac. de Sacram. disp. 6. q. 1. quod. 1. n. 4. Valer. Reginald. in praes. feri panis lib. 1. n. 120. Iul. Lanot. de Indulgent. p. 2. c. 11. n. 41. Sar. Oare. de Indulgent. c. 1. dub. 2. h. §. observantes Indulgentiam concessam vltra numerum taxatum, esse ipsa iure nullam quoad executionem, ac proinde valere vique ad facultatem concessam in solutio, quia numerus dierum est separabilis, quo casu vtile per inutile non debet vitari, cum quia haec est quorundam liberalitas, & donatio, quae valida est vique ad legitimum modum.

De Sententia Excommunicationis, Suspensionis, & Interdicti.

TIT. XI.

S Y M M A R I U M.

1 Index, qui excommunicat, suspendit, vel interdicat, in scriptis hoc faciat, & causam conscribat, & requisitum exemplum sententiae tradat iussu mensum.

2 Excommunicatio medicinalis est, non mortalis.

3 Excommunicationis sententia ferri debet in scriptis.

4 Excommunicationis causa exprimenda est in sententia.

5 Praelati sola voce absque scriptis excommunicantes suspenduntur.

6 Excommunicationis copia si petita fuerit pro parte excommunicati, dari debet petenti.

7 Lex vel statum ubi aliquid mandat fieri, id intelligitur si paratur.

8 Verbo futuri temporis quando iungitur principium praeteriti temporis, tunc est lata sententia.

9 Clericus excommunicatus, interdictus, aut suspensus celebrans, est irregularis.

10 Conscriptum in quacunque praecipi materia mortalem culpam inducit.

11 Excommunicatio ligat etiam si falsa sit causa.

12 Religiosus suspensus a temporalibus si contraveniat de suis irregularis, remissus.

C A P. Cum medicinalis. I.

Innoc. IV.

EXCOMMUNICATIO cum sit medicinalis, & disciplinaria, ideo qui excommunicatur, debet proferre excommunicationem in scriptis, in quibus expresse ponat causam excommunicationis, & requisitos tradere debet infra mensem exemplum scripturae excommunicationis excommunicato, super qua requisitum est faciendum instrumentum publicum, vel licet testimonialibus signare sigillo authentico, & qui temere contra facit est suspensus ab ingressu Ecclesiae, & a divinis Officiis per unum mensem. Superius verò ad quem recurrit sententiam ipsam sine difficultate relaxans debet latere excommunicato ad expensis, & omne interesse condemnare, & condigna animadversione punire, & haec eadem in sententia suspensionis, & interdicti ferri debent. Excommunicans autem quia non tenetur praedicta, est suspensus per mensem, & si infra mensem exequitur divina Officia ut prius, sic irregularis in qua non potest dispensari nisi à Papa. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Dominic. Monach. Franch. Stephan. à Costa. Vician. in ration. lib. 5. pag. 302. Alagona in compend. pag. 773. remissio Casal. in sum. de Ximen. in concord. p. 1. c. 2.

Medicinalis fit excommunicatio, &c. Notatur ad hoc, quod excommunicatio medicinalis est, non mortalis, ut per Conar. in cap. alma mater, p. 1. in princ. q. Sayr. de censur. lib. 1. c. 3. n. 9.

Quisquis igitur excommunicat, &c. Intellige de maiori, non verò de minori excommunicatione, quia nomine excommunicationis absolute potest intelligi maior, iuxta ea quae circa in tract. de appellacione verborum vtriusque intrinsecus significat. appell. q. 1. n. 1. & in terminis Bonac. de suspensionibus omnibus in particulari disp. 3. q. 5. p. 2. c. 1. §. 1. n. 5. Intellige etiam de excommunicatione lata per sententiam hominis, non verò de excommunicatione lata à iure, seu per mundum statuti, quia in hoc text. sermo est de illis censuris quorum acceptis cum expresse causae tradendum est delinquenti, ut seipsum coram alio superiore incutat, hoc autem contingere solet in censuris laicis ab homine, in Gemin. & Costa n. 3. in praesenti, Sayr. de censur. lib. 1. cap. 13. n. 2. & 17. Mar. Alter. in simil. tract. sum. 2. disp. 4. c. 2. in princ. Bonac. d. §. 2. n. 4. vers. secunda.

Excommunicationem in scriptis proferat, &c. Notatur ad hoc, quod excommunicationis sententia ferri debet in scriptis, ut per Sayr. d. lib. 1. cap. 1. §. 1. n. 1. cum leg. Farin. fragm. crimin. p. 1. lib. E. num. 5. limitando cum

De Sententia Excommunic.&c. Tit. XI. 301

etiam Aloyl Ricc. in collect. decis. p. 4. collect. 7. 57. Et censuræ huius text. subicitur qui peccata censura sine scriptura, eam postea in scriptum redigit, ut per Soar. tom. 5. de censur. diff. 3. sect. 1. 2. n. 2. Bonacin. d. 5. 2. n. 2. non debet tamen scriptura ex qua profertur censura, esse authentica, & publica, & manu Notarii confecta, Costa hic num. 1. 5. Sayt. d. c. 1. num. 5. Soar. d. diff. 3. sect. 1. n. 2.

Et causam excommunicationis expressè ascribitur.] Notatur ad hoc, quod excommunicationis causa exprimenda est in sententia, ut docent Sayt. d. cap. 1. 1. n. 6. & 7. Farinac. d. l. 1. E. n. 1. 1. Bonac. d. 5. 2. n. 7. vbi n. 8. ampliat non solum quando censura fertur in specie contra certam personam, verum etiam quando fertur in genere, non expressa certa persona, & n. 10. tenet requiri expressionem causæ, & n. 11. tenet validam esse censuram latam sine scriptura, vel sine expressione causæ.

Si quis autem, &c.] Notatur ad hoc, quod Prælati sola voce absque scriptis excommunicatos suspendantur, ut per Fr. Emman. quæst. Regul. tom. 1. quæst. 20. art. 1. 4. Sanch. de Matrim. lib. 1. diff. 2. n. 5. Marc. Anton. Genuen. in practib. Ecclesiæ q. 7. 39. vbi sit procedere si non profertur oes, sed facit legi per Notarium ipso præsentem, de qm etiam Nanac. cons. 1. de sent. excomm. Stephan. à Costa in præsent. n. 26. Sayt. de censur. lib. 1. cap. 1. n. 1. Vgolin. cod. trall. tab. 1. cap. 2. 5. n. 2. Sed alij probabilius tenent necessarium non esse ut index per seipsum excommunicationem profertur, ut per Soar. de censur. tom. 5. diff. 3. sect. 1. 3. num. 4. Bonacin. d. 5. 2. n. 5.

Exemplum verè huiusmodi scriptura, &c.] Notatur ad hoc, quod excommunicationis copia si fuerit petita per parte excommunicati, dari debet petenti, ut per Gisp. de presump. q. 77. n. 6. Sayt. d. c. 1. 3. n. 9. cum segg. Farinac. d. l. 1. E. n. 1. 6. & 1. Intellige procedere modo requisitis sit congruo loco, & tempore, ut per Sayt. diff. cap. 1. 3. num. 11. Bonacin. d. 5. 2. n. 1. 2. vers. hoc tamen.

Tradere intra mensem, &c.] Computandum à die sententiæ, non autem à die requisitionis, ut per Stephan. à Costa in præsent. n. 41. Sayt. d. c. 1. 3. n. 2. a. Bonacin. d. 5. 2. n. 1. 2. vers. sed mihi, dicit sibi impossibile non videri spatium mensem inchoandum esse à die requisitionis, ita ut indici competat spatium mensis post requisitionem ad tradendum exemplari, subditque iudicem, qui semel denegavit exemplar, si postea illud tradat, antequam elapsus sit terminus mensis à die requisitionis inchoandi, non affici poenis huius text.

Si fuerit requisitus.] Ergo vbi lex, vel statutum aliquid mandat fieri, id intelligitur si petatur, ut per Surd. decis. 57. n. 2.

Si quis autem, &c.] Comprehendit igitur omnes indices non solum Ecclesiasticos secularis, sed etiam Regulares, ut per Nauar. in man. cap. 17. n. 7. Costa in præsent. n. 79. Vgolin. de censur. tab. 1. c. 1. 4. 6. num. 2. Auil. cod. trall. 1. part. diff. 3. dñb. 1. post 4. conclus. Alter. in simili trall. tom. 1. lib. 3. dist. 4. cap. 3. dñb. 1. Bonacin. d. 5. 2. num. 1. 4. vbi excipit Episcopos, & ipsi superiores.

Temerarius extiterit violator.] Ergo ignorantia, vel bona fides excusat, is enim dicitur temerarius, qui scienter & per dolum aliquod facit contra constitutionem, ut per Gemin. hic n. 1. & Franc. n. 3. Soar. d. tom. 5. diff. 3. sect. 1. n. 2. quicquid dicit glossa in præsent. verbo temerarius, & Sayt. d. lib. 1. c. 1. 3. n. 1. 5.

Noveris se suspensum, &c.] Notatur ad hoc, quod quando verbo futuri temporis iungitur participium præteriti temporis, tunc est largi lenientie, ut per Barbos. Collect. Tom. I. p.

Tiraq. in l. si unquam, verbo reuocatur, n. 74. C. de reuocand. donat.

Irregularitatem non efficiunt, &c.] Notatur ad hoc, quod clerici excommunicati, interditi, aut suspensi celebrans est irregularis, ut per citatos à Cened. ad Decretal. collect. 2. 5. n. 1. quibus adde Sayt. de censur. lib. 2. c. 1. 5. n. 2. cum segg. & lib. 5. c. 1. 4. n. 18. Nicol. Garc. de benefici. p. 7. c. 1. 4. n. 1. 3.

In gloss. Non contentum, ibi, & tunc amplius ex contemptu ligatur. Notatur ad hoc, quod contemptus in quacumque præcepti materia mortalem culpam inducit, ut per Gutier. canon. lib. 5. c. 30. n. 16. Contemnere autem quis dicitur, vide Conar. in cap. alma mater, p. 1. 5. 7. num. 6. Ricciol. de iure personarum, lib. 4. cap. 1. num. 7.

In gloss. Propter quam, ibi, & licet falsa sit causa, ligatur tamen excommunicatio. Ita Couar. in c. alma mater, p. 1. 4. 1. n. 1. 4. C. ord. in quæst. lib. 1. q. 43. Clar. 5. fin. q. 77. n. 13. Ricciol. d. lib. 4. cap. 1. n. 8. vbi declarat procedere dammodo index intelligat causæ falsitatem & hoc non obstantem profertur excommunicationem secus si crederetur veram causam eam, quæ erat falsa, & si sciisset, non fuisset excommunicatus, quia excommunicatio limitat etiam vires ab intentione excommunicantis.

In gloss. Obseruari. Verum Religiosus suspensus à temporalibus si contraveniat, sive irregularis? Vide Fr. Emman. tom. 3. quæst. Regul. q. 65. art. 6.

S Y M M A R I U M.

- 1 Compendium huius text. referatur.
- 2 Excommunicationem fuisse nullam allegans, & petens absolutiorem, absolutum est non simpliciter, sed ad cautelam.
- 3 Absolutio ad cautelam potest dari in quacunque casu contingat excommunicationem impugnari ex capite ignorantia.
- 4 Index iuratus cogi potest ad dandam absolutionem ad cautelam, cum allegatur excommunicationem fuisse nullam.
- 5 Sententia quando continet errorem patenter expressum conceditur absolutio ad cautelam.
- 6 Absolutioem ad cautelam petenti obici potest de manifesta offensa.
- 7 Excommunicationem pro manifesta offensa excipiens ad impediendam absolutionem ad cautelam, debet talem exceptionem infra terminum octo dierum probare, quo elapso, & offensa manifesta non probata, absolutio huiusmodi datur, & obiciens condemnatur in expensis.
- 8 Delegatus Papa an absoluit ad cautelam ex generali causa commisso, ostenditur.
- 9 Auditoris Rota sunt indices Ordinarii.
- 10 Offensa manifesta qua dicitur, ostenditur.
- 11 Clericus excommunicatus si post appellationem credat bona fide suam appellationem tenere, & ea fiducia dulcius celebret, non efficitur irregularis, licet postea appareat, & indicatur suam appellationem non fuisse legitimam.

C A P. Solet. II.

Excommunicatus quando petit absolui à superiori, et ad cautelam, dicens excommunicationem fuisse nullam, tunc est absolvendus, licet excommunicatus, vel aduersarius se opponat, nisi obiciat quod sit excommunicatus pro manifesta offensa, & si hoc dictum infra octo dies probet, non absolvetur.

Ce nifi

nisi prius sufficientem præstet emendationem, seu competentem cautionem pendendi iuri, si offensam est dubia, proponat. Excommunicatus vero, qui in iudicio vult probare se post appellationem legitimam fuisse excommunicatum, vel continere intolerabilem errorem, pendente probatione in ceteris, quæ vt actor atematur, in iudicio est virandus, sed extra iudicium in officiis, possessionibus, electionibus, & aliis actibus legitimis non est virandus. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Dominie. Monach. Franch. Steph. Costa. Vin. in ration. lib. 5. pag. 113. Alagona in compend. pag. 774. remissioe Catalani auctor. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

1. *Astria esse nullam, &c.*] Notatur ad hoc, quod qui allegat excommunicationem fuisse nullam, & petat absolutiorem, absolvens quidem est non simpliciter, sed ad cautelam, vt per Conar. in *el. alma mater*, p. 12. m. 7. Stephan. Quærat. in *summa Bullary verbo Archiepiscopi auctoritas*, n. 14. Intellige procedere in quocunque specie nullitatis, licet enim text. in *præfati*, loquatur tamem de quibus speciebus nullitatis, videlicet de nullitate insurgente ex eo quod excommunicatio fuerit lata post interpositam appellationem legitimam, & propter errorem patenter expressum, nihilominus quod illi sint expressi gratia exempli, & absolutio possit dari in quocunque causa contingat excommunicationem impugnari ex capite nullitatis, concludunt communis consensu in *præfati*, Ioan. Andr. n. 1. *verbe sic dic*, Anchar. n. 1. Gemin. m. 6. Franc. m. 9. *verficiens quod in quocunque*, Conar. in *cap. alma mater*, p. 1. §. sub n. 1. *verf. primum non tantum*, Henric. Bott. in *trakt. de synodo Episcopii*, p. 3. *et seq.* 1. 3. m. 12. D. Anton. Ricc. in *trakt. de iure person. lib. 4. c. 66. m. 7.* vbi n. 8. hinc inferit quod petas absolutiorem ad cautelam ex capite nullitatis non tenetur in libello specificare speciem nullitatis, cum quilibet nullitas fuisse sit, quamvis ad effectum vt absolutiorem obtineatur, nullitatem ad speciem deducere tenetur, & n. 9. extendit vt procedat etiam nullitas præterdatur ex defectu iurisdictionis, quia nihilominus datur absolutio ad cautelam.

4. *Vt petenti absolutio non negetur.*] Ergo potest index in his terminis iniquis cogi ad dandam absolutiorem ac cautelam, quia illa citra iniuriam negari non potest, ita Vgolin. de *confer. tab. 1. a. 2. §. 1. m. 15.* Ricc. d. c. 66. n. 8. vbi n. 19. respondet ad text. in *exp. venerabilium*, infra hoc eodem titulo.

5. *Vel intolerabilem errorem, &c.*] Notatur ad hoc, quod quando sententia continet errorem patenter expressum, conceditur absolutio ad cautelam, vt per Abb. in *exp. per tuas sub*, n. 1. *verf. aut causa non est impossibilis*, sub hoc tit. Ricc. d. c. 66. n. 32.

6. *Nisi cum excommunicatus pro manifesta dicat offensam*] Ergo petenti absolutiorem ad cautelam potest obici de manifesta offensam, vt per Ricc. d. c. 66. n. 50. vbi n. 31. post Gemin. hic n. 14. & Steph. Costa sub n. 15. subdit offensam propriè illam dici, quæ constat in faciendo, veluti quando monitus non dat, vel non facit illud, quod est obligatus dare, vel facere, quod si moneatur vt veniat, & non venit, non dicetur offensam, sed contumacia.

7. *In quo casu terminus octo dierum, &c.*] Requiritur ergo vt probatio fiat intra terminum octo dierum, quo elapso, & manifesta offensam non probata, absolutio ad cautelam datur, & obiciens condemnatur in expensis in articulo huius probationis factis, vt per Ricc. d. c. 66. n. 15. vbi n. 39. post Gemin. n. 14. *verf. an isto termino*, & Franch. n. 7. in *præfati*, subdit hunc terminum incipere currere à die exceptionis proposite, etiam nulla facta assignatione per indicem, & currere de momento ad momentum, computata die in qua fuit proposita excep-

ptio, & n. 60. tradit huiusmodi terminum esse communem tum obiciens offensam, tum etiam ipsi excommunicato, qui si velit probare offensam fuisse factam ad propriam tutelam, debet probare in eodem termino octo dierum, alias eo elapso licet non excludatur à facultate probandi, tamen iuribus non absoluitur ad cautelam.

In gloss. *Per superiorem*, ibi, *delegatus etiam Papa non absoluit ad cautelam, ex generali causa communiis, &c.* Ita in *præfati*, Gemin. n. 15. Franc. n. 4. & Steph. Costa n. 55. dicit receptionem Conar. d. §. 12. *est. pen. circa finem*. Contra ramentum Archid. & Anchar. Non in *manu*. 2. 7. m. 278. Ex consuetudine vero in his interpretati prima glossæ opinio habet locum in Curia ex quo facilis aditus ad Principem datur; secunda vero habet locum extra Curiam, vbi passim iudices delegati absolunt ad cautelam etiam sine speciali commissione; & ita has contrarias opiniones fordeat distinctionis compovere nititur. Ricc. d. c. 66. n. 15. & 26.

In ead. gloss. ibi, *Quasi Audaces habeant Ordinationem, &c.* Ergo Rotæ Auditores sunt indices Ordinarii, vt per D. Barbof. in l. cum prater, §. 1. m. 7. §. de iudic. & citatur in collect. ad Clem. Auditor, de responsi.

In gloss. *Manifesta*, ibi, *id est notoria*. Notatur ad hoc, quod offensam manifesta illa dicitur, quæ est notoria, nempe quæ constat per confessionem, vel probationem legitimam factam, vel per rei evidentiam, quæ nulla possit tergiversatione celari, vt per Ricc. d. c. 66. n. 52. vbi post Rot. *decisi. de sent. exco. in nonis*, subdit quod licet tempore, quo obicitur, non teneatur obiciens specificare in libello speciem offensæ, nihilominus tempore probationis teneatur specificare, alias non suffragatur, & n. 51. post eandem Rot. *decisi. 6. illo tit.* etiam in nonis, adferit hinc de iure quod obiciens de iniuria manifesta non sufficit probare veritatem iniuriæ, nisi simul probetur notorium iuris, vel facti, veluti quod non parerit rei indicæ insurgentis ex sententia lata per indicem, cuius iurisdicatio est notoria.

In gloss. *In officiis*, ibi, *vnde ex quo de appellations* in *confida securi celebrat*. Notatur ad hoc quod si Clericus excommunicatus post appellationem etiam bona fide suam appellationem tenere, & ea fiducia doctores celeberrimi non efficitur irregularis, licet postea apparuerit, & indicatum fuerit appellationem non fuisse legitimam, vt per Spin. in *speculo testam. p. 12. rubr. n. 44.* Rebuff. in *rub. de exco. non vitan. verf. si tamen*, qui est excommunicatus, Lancelot. de *attem. p. 12. 1. ampl. 8. n. 7.* Conar. *cap. alma mater*, p. 1. §. 7. n. 7. in fine, & plures quos refert, & sequitur Cen. ad *Decret. collect. 2. §. m. 6.*

SVMARIUM.

1. Excommunicatus lata in participantes, cum excommunicatus in lequatione, & similibus, Canonica mentione non promissa, non tenet.
2. Confessio manifeste præcedente citatione, seu Canonica mentione, ferri possunt.
3. Excommunicationis maioris pena contrariè non potest esse, qui cum excommunicatus participat in humanis, nisi fuerit ter admonitus.
4. Excommunicatus lata in participantes cum excommunicatus in lequatione, saluatione, & similibus, absque Canonica mentione nulla est ipso iure.
5. Verbum, teneat, negativè prolatum intelligitur ipso iure.

De Sententia Excommunic. &c. Tit. XI. 303

C A P. Statuimus. III.

Iudex non potest excommunicare maiori excommunicatione participantes cum excommunicatis ab eo, nisi præmittat canonicam monitionem. salvis tamen Constitutionibus latis contra eos, qui præsumunt participare in crimine damnato, alter autem, in participantes excommunicatione lata non teneat, & proferens penam legitimam poterunt formidare. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Auch. Domin. Monach. Franch. Steph. Costa. Vis. in ruriar. lib. 5. pag. 304. Alagona in compend. pag. 774. remissio Ximen. in concord. p. 1. & 2.

2 Ante monitionem canonicam, &c.] Notatur ad hoc, quod censuræ nominis præcedente citatione, seu canonica monitione ferri possunt, ut per Coar. in cap. alma mater. p. 1. §. 9. à n. 4. Nauar. in man. c. 17. n. 11. Vgolin de censur. lib. 1. c. 18. à princip. Garc. Falcon. reg. 68. Card. Tolet. in instrum. Sacerd. lib. 1. cap. 3. Gabr. commun. epin. tom. 3. tit. de citationibus. concil. 1. n. 165. & 168. Gutier. commun. lib. 2. c. 16. à princip. Coar. tom. 5. de censur. disp. 3. sect. 8. à princip. Sayr. in simili tract. lib. 1. cap. 12. num. 5. Stephan. de Aul. end. tract. diffua. 1. cap. 5. dñb. 7. eius segg.

3 Quod si ex latuitate, &c.] Notatur ad hoc, quod non potest maioris excommunicationis pena coerceri ille, qui cum excommunicato participat in humanis, nisi fuerit ter admonitus, ut per Paul. Comitol. resp. moral. lib. 6. q. 29. n. 7.

4 Alter notus in participante, &c.] Notatur ad hoc, quod excommunicatione lata in participantes cum excommunicatis in locutione, salutatione, & similibus absque canonica monitione nulla est ipso iure, ut per Coar. in cap. alma mater. p. 1. §. 3. n. 6. Gutier. canon. lib. 2. c. 4. n. 31. Ricciol. de iure personarum. lib. 4. c. 66. n. 3. vbi refert ita respondisse Sacram Congregationem Episcoporum Vmbaticum sub die 30. Mayi 1592. & iterum Episcopo Vmbaticum de anno 1619.

5 In gloss. Non teneat, ibi, non casum in quo non tenet ipso iure excommunicationis sententia. Notatur ad hoc, quod verbum, teneat, negativè prolatur, intelligitur ipso iure, ut tradunt Thra. in l. si unquam, verbo reuertitur. n. 23. C. de reuocand. donationib. Virgil. Boccac. in censur. Piceni. gloss. 6. n. 134. Farinac. fragment. crimin. p. 2. tit. 1. verbo lex. n. 142. per text. in l. si inter, cum quibus causis in integram restat, non est necessaria, & in l. non dubium, C. de iuror. & curat.

S Y M M A R I U M.

- 1 Episcopi nullam interditi, vel suspensionis incurrant sententiam, nisi in sententia sint expressi, & non. 1.
- 2 Episcoporum appellationes etiam in materia stricte & penali veniunt regulariter Patriarchæ, & Archiepiscopi.
- 3 Ordo nullus superior est Episcopali.
- 4 Papi cur Episcopum nominetur.

C A P. Periculosum. IV.

Episcopi non incurunt sententiam interditi, vel suspensionis nisi in ipsa sit expressa mentio de Episcopis. Colligunt ex Ordin. Atchid. Gemin. Ioan. Andr. Domin. Monach. Franch. Steph. Costa. Visian. in ruriar. lib. 5. pag. 305. Alagona in compend. pag. 775. remissio Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Barb. Collat. Ten. IV.

Hanc eandem concl. ex hoc text. desumunt Henric. in summ. lib. 1. c. 34. §. 2. lit. F. & c. 43. §. 5. lit. J. Fr. Eman. quest. Regul. tom. 1. q. 6. art. 3. Azor. instrum. moral. p. 2. lib. 1. c. 12. §. 8. vers. quæritur. Petz. l. 1. §. 1. lit. 3. lib. 2. Ordinam. Alter. de censur. tom. 1. disp. 10. lib. 3. c. 5. vers. sed quæritur potest. Sayr. in simili tract. lib. 1. cap. 8. num. 5. Bellet. disquisit. clerical. p. 2. tit. de disciplin. cler. §. 2. n. 47. Aloy. Ricc. in praxi auren. resolut. 211. num. 2. Iul. Lator. de Indulgent. part. 2. cap. 23. non. 9. 4. ego ipse de officio, & potestas Episcopi, part. 3. allegat. 111. num. 1.

In gloss. De Episcopis ibi, sed dic contrariè, &c.] Notatur ad hoc, quod Episcoporum appellationes etiam in materia stricte, & penali veniunt regulariter Patriarchæ, & Archiepiscopi, ut per Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 4. n. 19.

In ead. gloss. ibi, Quia non est superiorem Ordinem Episcoporum, Ita Gambaz. de casibus reservatis. c. 1. n. 7. & 8. quem refert ego ipse de officio, & potestas Episcopi. p. 1. tit. 1. c. 1. n. 11.

In ead. gloss. ibi, Et ab hunc causam Papa dicitur Episcopum. Ita Gambaz. de casibus reservatis. c. 1. n. 7. & 8. quem refert ego ipse de officio, & potestas Episcopi. p. 1. tit. 1. c. 1. n. 11.

S Y M M A R I U M.

- 1 Compendium huius text. refertur.
- 2 Excommunicatio ferenda non est pro futuris culpis, nec etiam sub conditione posteritatis, si tale quid fecerit, sed obicitur, n. 5.
- 3 Censura qualibet principaliter ad correctionem instanti non aliter, quam precedente contumacia, & ad eam comminandum prævia Canonica monitione ferri potest.
- 4 Monito compensat, seu Commencio qui dicitur, ostenditur.
- 5 Excommunicatio tripliciter potest contingere, primo pro præteritis omnino culpis, secundo pro culpis præteritis habito respectu in tempus futurum, tertio pro culpis futuris omnino.
- 6 Excommunicatio lata pro præteritis omnino culpis non solum iniusta, sed iniusta omnino censeri debet, etiam si culpa notoria sint, ut n. 8.
- 7 Excommunicatio ferri potest pro culpis præteritis habito respectu in tempus futurum, dummodo ex parte subditi datur mori, seu negligentia in non satisfaciendo.
- 8 Monito nulla requiritur ubi excommunicatio fertur existente mori, & negligentia materiæ in non satisfaciendo.
- 9 Negligentia, & mora in non satisfaciendo si notoria non sit, tunc ad iustitiam excommunicationis trina monitio requiritur, ad validitatem verò unica iustitia, que inuenitur sub precepto de restituendo.
- 10 Excommunicatio pro culpis futuris omnino licet iniusta eo quod deficiat triens monito, valida tamen est cum datur saltem in monito, que sub præcepto innotatur.
- 11 Declaratur text. in præfenti.
- 12 Excommunicationes lani pro culpis præteritis ubi reperiuntur à Pontificibus approbata, debent intelligi de culpis præteritis modo aliquo pendentibus in futurum.
- 13 Declaratur text. in cap. ex parte, de verborum signific.
- 14 Declaratur text. in cap. quidam maligni §. quæst. 1.

- 17 *Declaratur text. in c. si quis Episcopus 17. q. 1. & in cap. eos, cum seqq. 36. q. 2.*
 18 *Declaratur text. in cap. vlt. 2. q. 1.*
 19 *Declaratur text. in cap. Guilfridus 23. q. 4. & in cap. duo sunt, vers. nam si 96. dist.*
 20 *Civitas, Universitas, Collegium, seu Capitulum excommunicari non potest, quoniam singuli de illis possent excommunicari.*
 21 *Monitio trina ad silem infirmum excommunicationis necessaria est, non ita ad validitatem.*
 22 *Tractus futuri temporis non spectat ad inducendum.*
 23 *Excommunicationis sententia ab homine non potest ferri pro sui sui culpa.*
 24 *Clerici si negligenter fuerint in divinis Officiis dicendis potest index dicere, Excommunicatio omnia, qui non interveniunt horum Canonum.*
 25 *Excommunicationis sententia licet prohibetur pre-ferri in Universitatem, vel Collegium, si tamen lata fuerit, tenet.*

CAP. Romana. V.

Officiales Archiepiscoporum, seu quilibet alij iurisdictionem habentes Suffraganeorum, quando excommunicant suos subditos, vel suspendunt, aut interdicunt, non potest Archiepiscopus relaxare sententias illis subditis antequam recurratur ad immediatos superiores, nisi sit consuetudo in contrarium. Item sententia excommunicationis Archiepiscopi etiam generaliter lata solum ligat subditos, qui sunt in iurisdictione Archiepiscopi, & non Suffraganeorum. Item sententia excommunicationis prolata sine in genere, sine in specie pro culpa, & offensis preteritis, vel presentibus sine competenti monitione premissa, est iniusta. Item sententia excommunicationis ferri non debet in Universitatem, vel Collegium ne intretur innoxii, sed solum in culpabiles de Collegio, vel Universitate. Colligunt ex Ordinar. Lap. Abb. Archid. Gemin. Inam. Andr. Anchar. Domin. Monach. Franch. Visian. in ration. lib. 5. pag. 306. Alagona in compend. pag. 775. remissioe Calad. in annot. & Ximenio concord. p. 1. & 2.

Caveant etiam ne tales, &c.] Potest hic text. pro futuris culpis excommunicationem extendam non esse, nec etiam sub conditione potestatis si tale quid fecerit, ut per Coar. in cap. alma mater, p. 1. 4. 10. n. 1. Henric. in summo, lib. 13. c. 18. 6. 6. lit. R. Corder. canonice, lib. 1. c. 4. a. prime. Spen. in speculo iustitiae, p. 11. rub. n. 17. cum seqq. latè Aloys. Ricc. in praxi aucta res. 45. Cened. ad Sextum collect. 3. n. 1.

Verum obstat maxime, quia sententia excommunicationis, & quævis alia censura non est proprie, & verè actus legitimus, quæ conditionem non recipiat, iuxta reg. alius legitimus, de regulis iuris hoc lib. quippe quæ nec sub certa verborum forma concipiunt, nec datur legis prohibitio conditionis impediens, imò approbatæ, iuxta quam excommunicatio sub conditione potestatis, nempe, Excommunico te nisi intra viginti quinque dies latifeceris, valet, ut habetur in c. preterea 40. de appellacionibus, c. si fuadente 17. quæst. 4. cap. quidam maligni, ibi, nisi exieris. 5. quæst. 1. cap. Salomonicæ, ibi, quod eis sub excommunicationis, &c. 63. distinct.

Quare pro resolutione prænotandum est primò excommunicationem, sicut & quamlibet aliam censuram principaliter ad correctionem institutam non aliter, quàm præcedente contumacia, & ad eam convincendam prævia competenti, & canonica monitione ferri posse, & certum, ubi gloss. per gloss. recepta in cap. Episcopi, c. nemo Episcoporum, ibi, qui aliter non

poterunt corrigi 11. q. 3. cap. omnes decima 16. q. 7. latè Coar. in cap. alma mater, p. 1. 4. 9. n. 4. Concil. Trident. sess. 25. de reformat. cap. 3. iuncta auctoritate Christi Domini Matth. 19. Si peccaveris, &c. refertur in cap. monit. de indic. ad cniis antiochenis exemplum quod petens monitio, seu canonica regulariter dicitur quando ab homine fertur excommunicatio, & ad eiusdem excommunicationis infirmam si trina concutatur, de quo in cap. sacro, & in cap. contingit, hoc tit. in Decretal. ubi dixi, secus ad validitatem, ad quam unica tantum sufficit, ut probat gloss. verbo iniuncta, hic, ubi notati, quinimo & ea sufficit quæ sub præcepto iudicis innotuit, quòd sub ea forma fertur, si tale quid feceris, &c. in qua specie licet iniusta sit, erit tamen valida, inquam sententia venit intelligendus text. in presentis, in supradicto, vers. caveant, quod limitandum est præterquam in excommunicatione in participantem lata, in qua trina monitio pro validitate requiritur ex speciali promissione cap. statimur 3. hoc tit. in. In excommunicatione verbò lata à lege, seu statuto quoad iustitiam, quàm etiam quoad validitatem, ea tantum sufficit monitio, quæ sub præcepto eiusdem legis, seu statuti innotuit, de quo in d. cap. si quis suadente, c. 1. vers. si ante, de confisus. in sexto, idque ex eo, quia lex, seu statutum, cum generalis, & in futurum concipitur, cap. 2. de confisus. perpetua est, & semper admonet.

Secundò prænotandum est excommunicationem tripliciter posse contingere, primò pro præteritis omnium culpis, quæ nec habent tractum successuum, nec coincidentem suspensionem, veluti si quis aliquem excommunicaverit pro adulterio, aut homicidio iam commissio sub hac forma, quia occidisti, aut adulterasti. Secundò modo pro culpis præteritis, habito tamen respectu in tempus futurum, vixit quia crimen habet tractum successuum, vel coincidentem suspensionem, veluti si quis aliquem excommunicat latronem, vel aliter alienum detinentem, aut concubinatam ad affectum ut restituit, ut soluit, ut à peccato discedat, in quo præstitit, quo casu licet Pnifix hoc in vers. caveant, dicat talem excommunicationem latam esse pro præteritis culpis, verum tamen videtur latam pro futuris, quæ habent causam, seu fundamentum de præterito, non enim excommunicatio imponitur in ea specie pro fortis præterito, aut alio peccato, sed potius ut ab eo discedat. Tandem imponi potest excommunicatio pro culpa fortis omnino nullæ habente causam de præterito, sed quæ in totum futurum evenit pendet, veluti si index aliquem excommunicat si futurum fecerit, vel quodvis aliud crimen patravet. Inter has autem species quæ est notabilis differentia, excommunicatio lata præterito modo non solum iniusta, sed iniusta omnino censeri debet. Primò, quia nulla in eadem ferenda præcedit contumacia, aut monitio ad eandem convincendam contumaciam necessaria, quæ aliquo modo præcedens requiritur pro validitate excommunicationis iuxta supra notata. Secundò, quia de intrinseca ratione excommunicationis est ut ad correctionem, & sub ratione medicinx, non verò ad vindictam feratur, c. 1. hoc tit. & lib. cap. inter hæc, in fine 33. quæst. 2. quæ ratio correctionis & medicinx considerari nequit, quando pro culpis iam præteritis excommunicatio imponitur. Ultimò, quia contingere potest quod etrogatur ei, qui per contritionem iam sit emendatus, & in gratia repositus, ut rectè considerat Sot. in 4. distinct. 22. quæst. 1. art. 2. col. 6. atque ita tenet Innoc. receptus in cap. 1. de excessib. Prælat. constanter innot quoad excommunicationem, licet quoad ceteras censuras exilimetur in vindictam multoties imponi posse.

De Sententia Excommunic.&c.Tit. XI. 305

posse, Doctores communiter, vt per Abb. n. 4. Dec. 8.
 alios in cap. reprehensibilis, de appellat. idem Abb. n. 3.
 per text. ibi in cap. san. lauris, de testib. Quod am-
 plian- dum est, etiam si culpa, ratione cuius excommu-
 nicatio inferatur, sit notoria, adhuc enim viget suprà
 posita ratio, ob quam pro culpis præteritis hoc
 modo excommunicatio fieri non potest. Nec obstat
 cap. illud, ibi, *interim*, &c. iuncto *vers. apse*, ibi, *muta-
 tione non præmissa, de cleric. excomm. cap. duo sint* 96.
dist. 11. cap. cum apud 1. 1. 1. cap. quidem maligni 5. 9. 1.
 quorum de alicuius iurium argumento nonnulli exis-
 timant excommunicationem pro præteritis culpis
 fieri posse prædicto modo. si fuerint notoria, Doct. in
 c. 1. per text. ibi, de indic. Retenta enim suprà dicta re-
 solutio responderi potest prædicta iura (de quibus
 infra laus agemus) procedere iuxta secundam spe-
 ciem, de qua modò dicendum est, quando contumacia
 præcedens notoria est: aut monito necessaria non sit.
 In secundò vero casu rectè, & legitime excommu-
 nicatio fertur, dominiò ex parte subditi datur mora
 seu negligentia in non satisfaciendo, & ita contumacia,
 (ad quam conuincendum præcedens monito tri-
 na quidem pro iustitia excommunicationis, vnicà ve-
 rò, quæ sub præcepto in excommunicatione contento
 inuoluitur priuè valdè requiritur) quo postò inuel-
 ligenda est text. hic in d. *vers. cauent*, ibi, *vel etiam
 pro iam commissis sub hac forma si de illis infra tale tem-
 pus minime satisfecerint, prætere præsumant, nisi mora
 in exhibenda satisfactioe*, &c. ita iuxta dispositio-
 nem illius text. mora, & negligentia præcedens in
 non satisfaciendo requiritur sub ea distinctione, vt si
 notoria sit, nulla alia monitio tam ad iustitiam, quàm
 ad validitatem excommunicationis requiritur, præter
 illam, quæ sub præcepto contento in eadem excom-
 municatione inuoluitur, text. sic intelligendus in c. 1.
 de indic. & in cap. Romana, 5. *ut de appellat. hoc lib. d.
 cap. illud, de cleric. excomm. in variis*, quæ omnia, & si-
 milita iura dum disponunt absque monitione excom-
 municationem iuram fuisse, intelligenda sunt quando
 mora, & negligentia in non satisfaciendo notoria est,
 text. *not. in cap. venerabilibus, 4. per 1. vers. seu*, ibi,
*cap. sup. 1. &c. hoc tit. & lib. d. cap. reprehensibilis vers.
 nisi forte, de appellat. in c. 1. traditis per Couar. d. loco.*
 Quamvis Doctores communiter variè existant circa
 præstandum intellectum prædictorum iurum, vt vi-
 dete est per gloss. & Abb. n. 8. ac Dec. n. 1. & 2. in d.
 cap. reprehensibilis. Si verò negligentia & mora in non
 satisfaciendo notoria non sit, tunc ad iustitiam qui-
 dem excommunicationis tria monito requiruntur, ad
 validitatem verò vnicà tantum, quæ inuoluitur sub
 præcepto de testificando, seu satisfaciendo contento
 in eadem excommunicatione, secundum gloss. *verbo
 iniussa, in præsentis*, vbi Auar. n. 1. & Domin. n. 1. ob-
 seruat Abb. n. 8. in cap. a nobis il. 1. hoc tit. *Decretal.*
 In tertio tandem casu similiter licet iniussa sit ex-
 communicatio, valida tamen censuere sine genera-
 lis, sine specialis à indice fertur, siquidem licet defi-
 ciat tria monito, quinimo dari nequeat quando citen-
 tem, seu culpa est de futuro, nec habet causam de
 præterito, & ex consequenti iniussa sit excommuni-
 catio, etiam tamen valida, cum datur saltem ea monito,
 quæ sub præcepto inuoluitur impositio ad aliquid faci-
 endum, vel non faciendum in futurum, in cuius
 transgressione cum præuisa considerant contumacia,
 quæ ad excommunicationis validitatem requiritur, vt
 per gloss. Anchar. Domin. & Abb. *dist. 1. loci*, differen-
 tiam de eo constituitur inter excommunicationem,
 & illam quæ fit iuxta legem, vel statuto, pro futuris om-
 nino culpis semper iusta est, & valida de qua in d. cap.
 si quis iudicet. d. c. *vers. a statuto, sup. de cons. hoc lib.*

d. c. a nobis il. 1. Ratio differentie est, quia non homi-
 nis, sed legis proprium munus est futura prospicere,
 arg. 1. 1. ff. de iur. l. legis virtus, ff. de legib. & insuper
 quia in præcepto legis, quod generale est, & non vni-
 ca tantum, sed continua, & perpetua datur monitio,
 cuius ignorantia non præsumitur, sicut in præcepto
 iudicis contingere potest, quod temporale est.

Ex quibus sic propositis inferunt intellectus ad no-
 strum text. in d. cap. cauent, si intelligatur quid probi-
 bitio illius non eò tendit, vt excludat conditionem
 potestatis ab excommunicatione, sed ad effectum
 ne excommunicatio feratur absque præuia contumacia,
 quæ ex præuia monitione conuincitur, iuxta suprà
 resoluta, quæ monitio & præuia contumacia non præ-
 cedit, qualis ad iustitiam excommunicationis requi-
 ritur, quando ab homine, & pro futura culpa excom-
 municationi imponitur, vel etiam pro præterita non da-
 ta mora, seu negligentia in non satisfaciendo, qua in-
 termittente non negat Pontif. imò expresse statuit
 posse fieri sub prædicta conditione potestatis, vt
 colligitur ibi, *vel etiam pro iam commissis sub hac for-
 ma. Si de illis infra tale tempus*, &c. iunctis verbis, le-
 quitur ibi, *nisi mora in exhibenda satisfactioe*, &c. quin-
 imò apposita conditione prædicta quocunque modo,
 & ita pro futura culpa, etiam si excommunicatio ini-
 iussa sit ex defectu monitionis præcedentis, est tamen
 valida, iuxta proximè resoluta.

Inferunt etiam intellectus ad præta iura, in quibus
 nostri Pontifices admittunt, seu approbant excommu-
 nicationes latas pro culpis præteritis, quæ agunt de
 culpis præteritis modo aliquo pendebimus in futu-
 rum, vt in hoc text. in *vers. perit*, vbi agitur de culpis
 præteritis, pro quibus monitio adhuc necessaria erat,
 quia peccator moneatur à presenti culpa recedere, vel
 à præterita, quæ aliquo modo daret per impemittentiam,
 vel propter debitum satisfactionem omittam.

Ad text. verò in cap. ex parte, de verb. significand.
 respondetur, vt colligitur ex illis verbis ibi, *vel etiam
 pro offensa, quia scilicet in his voluit maleficium emen-
 dare*, quæ verba ostendunt agere textum de culpa,
 quæ durabat per impemittentiam.

Ad text. in d. cap. quidem maligni 5. 9. 1. variis modis
 respondent Doctores Caiet. 1. 2. q. 69. intelligit textum
 ea ratione procedere, quia l'apa non excommunicat
 simpliciter malefactorem, sed sub conditione, si non
 exierit. Admittunt alij Pontificem non primò, & prin-
 cipaliter malefactorem illum excommunicasse pro
 culpa præterita, sed primò præcepisse vt si non exierit
 abstineat à participatione corporis, & sanguinis Do-
 mini nostri Iesu Christi, quod si non obtemperat corpus,
 & sanguinem Domini percipit, anathemate, id est,
 excommunicatione feratur. Sed quia hæc solutio
 plenè non resoluit difficultates, & præcipue illam ex
 reg. text. in *quis aliquando*, 5. *ven tibi dico, de penit.*
dist. 1. & in cap. officij, de penit. quæ scilicet potuerit
 Pontifex compellere illum infamorem cum propriæ
 famæ detrimento se prodere. Melius difficultas re-
 soluitur posita distinctione, quid scilicet quando vis cum
 detrimento propriæ vitæ, vel famæ non teneatur quæ
 restituere debitum pecuniarum, neque generaliter
 cum detrimento bonorum ordinis Superioris restitu-
 tuere bona ordinis inferioris, vt bene probat text. in
 d. cap. officij, si tamen bona sint eiusdem ordinis, &
 aliter restitutio fieri non possit, tenetur qui alterum
 iniuste læsit, facere restitutionem, veluti si iniuste
 alium infamauit, & aliter famam læsant, facere non
 potest, tenebatur publicè confiteri se saluum dixisse
 etiam cum propriæ famæ detrimento, vt docent D.
 Th. 2. 2. q. 6. 2. art. 2. ad 1. *Sec. de iust. lib. 5. q. 6. art. 2.*
vers. illud tamen, Nauis rab. de iudic. n. 61. & in non.

c. 18. n. 15. *Conat. in reg. peccation. p. 1. in princ. n. 6. vers. tenet*, Et *Lodou. Top. in instr. confitent. p. 1. c. 1. 16. concl. 1. Jacob. de Grat. in auar. de off. lib. 2. c. 18. n. 5. p. 1. c. 1. in ego in d. cap. quidam maligni, multo libelli famosi debitor esset sanæ Castitatis, vultuque lesæ, tamque aliter relaxare non posset quam se prodendo, bene sequitur excommunicationem in illis fieri non pro culpa præterita, sed quia in futurum pendebat alline satisfactio, & peccatum verificabatur in non restituendo debito sume in illis lesæ.*

17 Ad text. in cap. si quis Episcopus 27. q. 1. & in cap. cor. cum seqq. 16. q. 2. respondetur non agere de excommunicatione pro culpa præterita, sed præcipere, vt excommunicentur illi, qui rapuerunt Virginem, vel cum Monialibus moechari fuerint, & per consequens non fertur ibi censura pro culpa præterita, sed pro futura extendam esse decernitur, quemadmodum etiam in multis aliis pro culpa futura fertur ipso iure excommunicationis d. cap. si quis in aderte, cum similibus.

18 Ad text. in cap. vlt. 2. g. 1. dupliciter respondetur, primò ibi necessarium fuisse satisfactionem pro scandalo publico sedando, quod ortum erat ex facto Regis torpissimo, cui Episcopi sanebant, patet ex text. ibi, *etiam orbis vniuersi*, & per consequens non erat culpa omnino præterita. Secundò respondetur non agere text. ibi de excommunicatione propria, quæ censura est Ecclesiastica, sed magis de suspensione perpetua ab officio sacerdotali, quæ ex dictis censura Ecclesiastica non est, vt patet ex text. ibi, *de pœnit. & ab officio, sacerdotali excommunicari*, accipiendo verbum, *excommunicari*, in generali significatione, hoc est, separati, & explicati ibi Turrecim. & tenet Soan. de censur. dist. 4. sect. 5. n. 25.

19 Ad text. in cap. Guislerius 23. q. 1. & in cap. duo sunt, vers. nam si 96. dist. respondetur culpam ibi non fuisse omnino præteritam, sed potius pendere in futurum, quia Senatores, qui Syluestrum Papam in exilium miserunt, & Imperator, qui Chrysostomum à sua Sede expulit, adhuc in sua culpa impenitentes persequebantur, eosque ad dignitatem non restituebant.

20 In vniuersitatem, &c. Notatur ad hoc, quod Ciuitas, Vniuersitas, Collegium, seu Capitulum excommunicari non potest, quamvis singuli de Ciuitate, Collegio, seu Capitulo possint excommunicari, vt per Couar. lib. 2. var. c. 8. n. 8. in fine, Nauar. conf. 14. n. 1. sub hoc tu in auct. Henric. in suam. lib. 1. c. 1. 5. 6. 4. 1. B. Gonzal. ad reg. 3. Canel. gloss. 17. n. 7. Anil. ad cap. 1. Præter gloss. de magna persona. p. 7. Felician. de censur. tit. de excommuni. c. 26. vers. animaduerat, Lxli. Zech. de casibus reservatis casu 1. n. 1. vers. præterea, Cened. ad Sextum c. 126. 25. n. 1. Cardol. in praxi iudicum, verbo Cuius, n. 5. & verbo excommunicatio, num. 4. Sayt. de censur. lib. 1. c. 8. n. 15. Et Anton. de Soula de censur. Bullæ Cane. c. 1. n. 1. & c. 1. 6. dist. 83. n. 8.

21 In gloss. in inst. ibi, *ligat ergo excommunicatio lata non præmissa monitione*, Notatur ad hoc, quod tria monito ad solam iustitiâ excommunicationis necessaria est, non ita ad validitatem, vt per Couar. in cap. alma mater. p. 1. 5. q. 7. Guier. canon. lib. 1. c. 4. n. 4. & lib. 2. c. 16. n. 13. vers. quæ reuocata, Vgol. in de censur. can. 1. c. 18. n. 4. Soat. in simili trall. dist. 1. sect. 12. à princ. Sayt. eod. trall. lib. 1. c. 12. n. 16. Anil. eod. trall. dist. 1. c. 1. d. 1. 3. Farin. fragment. crimin. p. 1. lit. E. n. 27. Vnica tamen monitio, siue citatio ad eius substantiam, & validitatem requiritur, vt per Sot. in 4. dist. 12. q. 1. art. 2. concl. 4. & 5. Ledesin. 2. 4. q. 2. art. 1. d. 1. c. 1. in cap. sed habetis, Nauar. in n. c. 1. 2. n. 1. vers. quod ad id verum est, Henric. d. lib. 1. c. 16. 5. 1. unclæ lib. N. & c. 1. 5. 1. Guier. d. c. 1. 6. à n. 1. Anil. d. cap. 3. dist. 1. d. 1. c. Bonac. de censur. dist. 1. q. 1. puell. 9. n. 4.

quicquid dicat Cordubian suo quest. lib. 2. q. 2. vers. ad secundum probatum.

In gloss. Fatetur, ibi, *quia trallum summi temporis non fessit ad iudicem*. De hoc principio agunt Sued. de off. 1. 20. n. 5. & conf. 340. n. 9. Cenal. commun. contra couar. 9. 899. n. 3. Conat. in cap. alma mater, p. 1. 6. 9. n. 1. vers. trina, & 8. 10. n. 1. Aloyf. Rice. in praxi aucta resolu. 45. n. 1. in fine.

In ead. gloss. ibi, *Aliud est statum*, &c. Notatur ad hoc, quod sententia excommunicationis ab homine non potest fieri pro futuris culpis, vt per Couar. in cap. alma mater, p. 1. 5. 10. n. 1.

In gloss. Culpe, ibi, *qui negligenter faciunt Clerici in diuinis Officiis dicendo, poterit index dicere, Excommunicatio omnes, qui non interuenerunt horis Canonice, hic enim culpa præcessit casum*. Ita Marc. Anton. Geuul. in praxi. Eccles. 9. 777.

In gloss. Penitus, ibi, *quod si sententia fuit lata, bene tenet, & hoc est rursus*. Notatur ad hoc, quod quamvis in hoc text. penitus prohibebatur profecti sententia excommunicationis in Vniuersitatem, vel Collegium, si tamen lata fuerit, tenet, vt per Cened. d. collect. 1. 5. n. 3. Zetol. in praxi Episcop. p. 2. verbo excommunicatio, vers. septimo pag. mibi 49.

S V M M A R I V M.

- 1 Prælatus contra potentiam temporalem etiam spiritali gladio, scilicet Ecclesiastica censura, se tueri potest,
- 2 Vni vi repellere licet.
- 3 Episcopus tanquam pars extraiudicialiter procedendo potest vii gladio spiritali non solum quando agit ad defensionem bonorum, & iurium Ecclesiæ, sed etiam si agit pro defensione iurium, & bonorum patrimonialium ipsius Prælati.
- 4 Descendere quis potest etiam propria etiam vsque ad ecclesiam inuisi aggressoris, quando aliter illa defensus expedire non poterit.
- 5 Prælatus non solum potest per censuras tueri bona, & iura Ecclesiæ suæ, ac bona patrimonialia, sed etiam propriam personam ab iniuria, siue violentia.
- 6 Excommunicatio à Prælato fieri potest in aliquem absque canonica monitione quous ex prænuntiatione ad defensionem propriis iuris.
- 7 Laici perturbantes iurisdictionem Ecclesiasticam puni de foro illius.
- 8 Episcopus pro iniuria suorum iurium potest vii gladio spiritali extraiudicialiter procedendo.
- 9 Descendere proximum tentent quis ab offensa, & iniuria.
- 10 Index Ecclesiasticus, & secularis mutuo sibi præstari & præstare tenentur auxilium in exegendis mandatis.

C A P. Dilecto. VI.

Prælatus contra nimirum potentiam illius, qui cum vult suis bonis mundanis iniurijs spoliaré, vel illa violenter occupare, potest, si defensus temporalis sibi fortè sufficiens non aderat, spiritualibus armis vii, id est, excommunicatione, aut interdicto, quia omnia intra permittit singulis vim vi repellere, & se defendere, & vtroque gladio vii, imo etiam præbere tale auxilium cuiuslibet proximo ad repellendum ipsius iniuriam. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin.

De Sententia Excommunic. &c. Tit. XI. 307

Gemin. tom. Andr. Anch. Domin. Monach. Franch. Steph. Costa, Visian. in ration. lib. 4. pag. 388. Alagona in compend. pag. 776. tenuisse Casalanum & Ximén. in covard. p. 140 & 2.

2. *Non vi repellere, &c.* De hoc principio vide Peretz. ad Extravag. Ambrosia. de rebus Eccles. sine alien. verbo infringere. n. 18. Aloy. Rice. in decis. Curia Archiep. Neapol. decis. 16. n. 10. p. 2. Valdin. de officio Episcopi. c. 29. §. 1. vers. secundo non videtur, Bellet. disquisit. clerical. p. 1. sit. de discipl. clericali. §. 5. n. 104. pag. 67. Cardin. Tusch. tom. 8. lit. P. secud. 1. 13. Joseph. Aldrete pro eximeda Regularium exempti p. 2. c. 1. n. 2. Fr. Anton. à Souza in relett. de censuris Bulla Cens. 12. disp. 6. §. 1. n. 2. & c. 1. §. 1. disp. 78. n. 5. Thom. de Thomasset reg. 306. vbi subdit procedere quando vis vi repellit ob necessarium defensionem sui corporis, & cum moderamine inculpate tutelæ, cui subicibit Bellet. d. p. 1. sit. de favore clericorum canonis. §. 2. n. 2.

3. *Bona sui mundici in iniuriis solvere, &c.* Notatur ad hoc, quod Episcopus tanquam pars extrajudicialiter procedendo potest vii gladio spirituali non solum quando agit ad defensionem bonorum, & intium Ecclesie, sed etiam si agat pro defensione intium, & bonorum patrimonialium ipsius Prælati, vt docent hic Gemin. sub n. 2. & Sephan. Costa n. 11. Ricciol. de iure personarum. lib. 4. c. 61. n. 29. defendere enim quis potest bona propria, etiam vtque ad occasionem iniusti aggressoris, quando aliter illa defensio expedire non potuerit, vt per Duran. reg. 1. 91. Clar. §. homicidium, n. 25. Conar. in Clement. si furiosus. p. 3. c. 6. vbi n. 6. Sot. de iustis. lib. 5. q. 1. art. 3. & 18. n. 5. Nauar. in man. c. 15. n. 1. Mench. illustr. c. 1. n. 5. Sot. de censur. tom. 5. disp. 46. sect. 1. Sayr. eod. tract. lib. 6. c. 17. n. 2. & in clau. Regia. lib. 7. c. 10. n. 30. Molin. de iustis. tract. 3. disp. 16. n. 1. vers. contrarium, Lessin simili, tract. lib. 2. c. 9. num. 66. cum seqq. Paul. Comitoli. respons. moral. lib. 4. quæst. 10. n. 17. Azor. in sit. moral. part. 1. lib. 2. cap. 1. quæst. 19. Beja respons. seu sum. Conferentis. p. 2. c. 6. §. 11. Cardol. in praxi iudiciorum. verb. homicidium. n. 4. & 8. Rebell. de obligation. infirmit. p. 1. lib. 1. quæst. 12. n. 2. Fatinae. in praxi crimin. p. 5. q. 125. num. 168. cum seqq. & num. 228. cum seqq.

5. *Parce se etiam spiritaliter gladio, &c.* Notatur ad hoc, quod non solum Prælati potest per censuras tueri bona, & iura Ecclesie sine, ac bona patrimonialia, sed etiam, & multo fortius potest tueri propriam personam ab iniuria siue violentia, vt per Ricciol. d. c. 61. n. 30. nam excommunicatio potest ferri in aliquem abique canonica monitione, quoties ea pronuntiat ad defensionem proprii iuris à Prælato potius, vt prius, quam vt iudice, nempe contra occupantem res Ecclesie, vt per Conar. in cap. alia mater. p. 1. §. 9. n. 6. & turbantem iurisdictionem Prælatorum, secundum Mart. de iurisdic. p. 2. c. 1. n. 3. Iuici enim perturbantes iurisdictionem Ecclesiasticam sunt de foro illius, vt per Bobadil. in sapientia. lib. 2. c. 17. n. 87. & ita posse Episcopum pro ratione suorum iurium vii gladio spirituali extrajudicialiter procedendo, tradit Mart. de ordine iudic. p. 4. vers. faculæ, vel Ecclesiasticum, n. 6. Borgnin. decis. 28. n. 40. p. 1. Ricciol. de iure person. lib. 4. c. 61. n. 2. vbi à n. 4. declarat quæ utilitas resoluit ex hac facultate procedendi extrajudicialiter.

9. *Locat arbitrium sui vicinis, &c.* Notatur ad hoc, quod potest quilibet, & tenetur ab offensa, & iniuria proximum defendere, vt per Couar. in Clement. si furiosus. p. 1. c. 6. vbi. n. 5. & in reg. peccatorum p. 2. §. 3. n. 41. & 6. Nauar. in man. c. 24. n. 16. cum seqq. Clar. §. homicidium. n. 27. & 28. Syluest. in summa verbo homicidium in 1. n. 4. in fine, Gregor. 1. 3. gloss. 1. sit. §. p. 2. Anton. Gom. var.

tom. 3. c. 3. n. 11. Sot. d. tom. 5. disp. 22. sect. 1. num. 49. Fr. Emmanuel finem. tom. 1. c. 137. Card. Tusch. tom. 2. lit. D. corol. 1. 11. n. 1. Molin. d. tract. 3. disp. 18. n. 1. cum seqq. Less. d. lib. 2. c. 9. n. 8. cum seqq. Rebell. d. lib. 1. q. 11. n. 2. Fatinae. d. 1. §. 1. n. 30. cum seqq. vbi n. 296. ex hoc text. colligit licere occidere aggressorem etiam pro defensione sui vicini.

Sicque vicinorum quodammodo gladio, &c. Notatur ad hoc, quod iuxta Ecclesiasticum, & sacularis mutuo sibi præstant, & præstare tenentur auxilium in exequendis mandatis, & sententiis, vt per Couar. proli. c. 10. n. 1.

S Y M M A R I U M.

1. Excommunicatus à subditis Suffraganeorum Archiepiscopi non possunt absolueri, sed excommunicatus à suffraganeis, vel officariis bent, si ad eos appellatum fuerit.
2. Episcopus pro defensione etiam rerum incorporalium potest vii gladio spirituali tanquam pars extrajudicialiter procedendo.
3. Querela non præstatur sententia erronea, aut similis propinqua est coram eo, qui adiri potest pro simpliciter querelam.
4. Archiepiscopus in casibus in quibus iurisdictionem habet ante cognitionem causa absoluit excommunicatum ad petitionem parvis, vel officii, nisi dicatur excommunicatus pro manifesta offensa, vel contumacia.
5. Metropolitani ante litem ingressus prebani proprii quod appellatur præstiterit, dat absolutiorem ad cautelam in quantum opus fuit præstata cautione de parendo mandatis Ecclesie.
6. Absolutiorem ad cautelam potest obici de manifesta offensa.
7. Absolutiorem ad cautelam in concessione citari debet pars, cuius interest.
8. Appellatio interposita ad Metropolitano ubi non agitur legitima, & prouide admittenda non veniet, absolutiorem ad cautelam minime operatur.
9. Contumacia manifesta dicitur cum citatus facit in iudicio se contumacem, vel cum consistit cum respondisse uelle ad iudicium, nec ad iudicem accedere.
10. Offensa manifesta qua dicatur, remissimè.
11. Excommunicatio lata post sententiam intra tempus datum ad appellandum, valet merito iure, & ligat.
12. Excommunicatio lata post appellatiorem interpositam ex causa probabili non statim promouetur nulla, sed fieri potest relaxatio ad cautelam etiam antequam incipiat de veritate causa cognoscere, & n. 13.
13. Absolutio ab excommunicatione obtenta ab eo, qui postulat habet absoluenti, valida est, etiam si iniusta sit, & iniquè præstata.
14. Citatio defensus non annullat absolutiorem.
15. Archiepiscopus in casibus, in quibus excommunicare potest, si consuetudo habet, emendas pecuniarias exigere valet.
16. Excommunicatum se dicent post appellatiorem, vel eam sequi si fuerit dubitatur, præsumendum est in dubio ipsam excommunicationem præstiffisse.
17. Adus ad substantiam quod requiritur præsumitur præstiffisse.

CAP. Venerabilibus VII.

1 Archiepiscopus non potest absolvere excommunicatos ab aliquibus, qui sunt subditi suffraganeorum, sed excommunicatos ab ipsis Suffraganeis, si ad eos appellatum fuerit. Colligunt ex Ordin. Archid. Genin. Ioan. Andr. Anchar. Domin. Minnach. Franch. 308. Colla. Vin. in praxi. lib. 1. pag. 303. Alagona in compend. pag. 776. remissive Casal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

2 Extra iudicium pro suorum defensione iurium.] Ergo Episcopus pro defensione etiam rerum incorporearum, & sic iurium potest uti gladio spirituali tanquam pars extrajudicialiter procedendo, ut per Ricc. de iure personarum, lib. 4. c. 6. n. 28.

3 Neutra vero partium, &c.] Notatur ad hoc, quod nova querela per textum sententiae erronee, aut similis proponenda est coram eo iudice, qui illam tulit, vel coram eo, qui adiri potest per simplicem querelam, non autem coram Archiepiscopo Metropolitano, qui index est solum ex causa appellationis inter subditos Episcopos, ut per Comar. de sponsalib. p. 2. c. 3. §. 1. n. 1. vers. versio, & in vers. quarto, subdit procedere etiam si agatur contra sententiam ex eo quod nulla fuerit, quia Archiepiscopus Metropoles per viam hanc, qua sententia nulla dicitur, non est index inter Episcopos subditos.

§. Porro.

4 Archiepiscopus debet absolvere excommunicatos à Suffraganeo antequam incipiat causam audire in casibus in quibus ei cõpetit iurisdictione, ut quod quis post definitum fuit excommunicatus, & appellat, exceptis casibus in quibus intra prohibent appellare. Sic si Suffraganeus extra iudicium, sed pro sua offensa, vel defensione iniuriis, aliquem excommunicat, & super hoc illi querelam ponit, prius est absolvens secundum formam Ecclesiae, nisi Suffraganeum se offerat probatum quod eum pro manifesta offensa excommunicavit. Sic si fuit excommunicatus ob contumaciam, quia non comparuit in termino, siue causa sit contra partem, & appellanti, & pars contraria ad absolvi, siue causa sit cum Episcopo, & excommunicatus dicit, quod verè contumax reputari non debet, quia fuit in iure capess, vel legitime impeditus, est prius absolvens iuxta formam Ecclesiae, secus si fuerit se contra naturam, vel consuetudinem contumacia manifesta, vel officiosa, tunc non est absolvens nisi prius satisfaciatur de expensis, & det cautionem de stando iudicio Ecclesiae, mox absolvi poterit, quare contumacia debet esse manifesta, & non presumpta. Idem in similibus casibus, ut si index vocat aliquem ad certum locum, & ille dicit locum ei non esse tutum, quod non probat, & non comparuit, si deus appellat, est absolvens, ut supra. Colligunt Doct. in princ. text. citati.

5 Semper antequam audire causam incipiant, &c.] Notatur ad hoc, quod Metropolitano ante litem ingressum probato solum quod appellatio praecesserit, dat absolutionem ad cautelam in quantum opus sit praestita cautione de parendo mandatis Ecclesiae, qua praestita litigatur super veritate rei, & si fuerit receptus culpabilis, compellitur satisfacere, alias absoluitur in totum, ut per Rot. decis. 8 sub num. 2. de sentent. excommunicato. Ricc. de iure personarum, lib. 4. cap. 66. n. 65. Zenzl. in praxi Episcop. p. 1. verbo appellatio, vers. ad secundum.

6 Nisi Suffraganeus probatum se offerat quod pro manifesta offensa, &c.] Ergo poterit absolutionem ad cau-

telam potest obici de manifesta offensa, ut per Ricc. d. c. 66. n. 50.

Et ab adversario proponatur quod absolvens non sit, &c.] Ergo in absolutione ad cautelam concedendam citari debet pars, cuius interest, videlicet is, ad cuius instantiam fuit lata excommunicatio, vel ipse excommunicatus si fuit lata ex officio, nam cum talis absolutio possit impediti in casu offensa manifesta, necesse est partem citari, ut per Ricc. d. c. 66. n. 41. & laus cum ampliationibus, & limitationibus, in lib. 4. c. 70.

Exceptis casibus, &c.] Ergo in casu, quo appellatio non admittitur, utique appellatio interposita non efficit legitimam, & consequenter non operatur absolutionem ad cautelam, ut per Ricc. d. lib. 4. cap. 66. n. 29. vers. dixi.

Cum manifesta sit contumacia, &c.] Notatur ad hoc, quod dicitur manifesta contumacia cum citatus fuerit in iudicio se contumacem, vel cum constat eum respondisse velle ad iudicium, nec ad iudicem accedere, ut per Comar. in c. alma mater, p. 1. §. 11. n. 11. col. 3.

Et manifesta reputetur offensa.] Quae dicitur habes in collectanea c. fateri, supra hoc cod. tit.

In gloss. Appellatio, ibi, ino est necessaria absolutio.] Notatur ad hoc, quod excommunicatio lata post sententiam intra tempus damni ad appellandum, valet merito iure, ac ligat, ut per Comar. praef. c. 13. n. 1. vers. illud tamen.

§. Sed si, cum seq.

Quando quis ex causa legitima, vel probabili, v. g. 11 quia locus non est tutus, appellat, & adu excommunicatur, superior ad quem fuit appellatum, non statim declarari debet excommunicacionem nullam, sed ad cautelam relaxare ad tempus secundum formam Ecclesiae. Item quando constat excommunicacionem fuisse iustam, index superior remittit excommunicacionem ad excommunicatorem, nec absoluit, nisi periculum sit in mora, vel nisi excommunicator requisitus malitiose deoget illi absolutionem. Si verò constat esse iniustam, non remittit, sed absoluit, si res est dubia, superior potest eum absolvere, nisi velit desistere excommunicatori, quod honestius, & conueniens est. Quando Archiepiscopus, absque excommunicacione cognoscere potest, si absoluit, absolutio tenet, licet sit iniusta, quia etsi contrarius litigatoris, non tamen constitutionis absoluit. Colligunt Doctores in princ. citati.

Ex causa legitima, seu probabili, &c.] Ergo excommunicatio post appellacionem interpositam ex causa rationabili, & probabili est nulla, ut per Federic. de sentent. conf. 1. 98. in princ. Ricc. d. lib. 4. c. 66. num. 19. vbi n. 19. subdit ex hoc text. non illico promeretur debere huiusmodi excommunicacionis requisitus fore nullam, sed posse eam ad cautelam relaxare.

Pro autem Superiori, &c.] Notatur ad hoc, quod absoluitio ab excommunicacione obtenta ab eo, qui potestatem habet absolvendi, valida est, etiam si iniusta sit, & inique praestita, ut per Comar. in c. alma mater, p. 1. §. 11. n. 7. Unde defectum citationis non annullat absolutionem post Roman. conf. 1. 54. sub n. 1. vers. versio est, & Ordinatio in c. qua fronte, de appellat. in Decretalib. resolutis Ricc. d. lib. 4. c. 70. n. 12.

§. Denique, cum seqq.

Archiepiscopus in casibus in quibus potest excommunicare subditos Suffraganeos, potest ab eis exigere emendas pecuniarias secundum consuetudinem regionis. Item quando excommunicatus dicit sententiam continere errorem intolerabilem, Episcopus negat, tunc

De Sententia Excommunic. &c. Tit. XI. 309

tenet Archiepiscopus potest eum absolvere ad cautelam. Item similiter si dicat se excommunicatum ante diffinitam sententiam in iudicio, vel extra post legitimam appellationem potest Archiepiscopus eum absolvere ad cautelam, iuxta formam Ecclesie etiam antequam incipiat cognoscere de veritate cause appellationis. Colligunt Doctores in *priv. text. citati*.

- 17 In gloss. *Postquam*. Notatur ad hoc, quod si quis dicat se excommunicatum post appellationem, debet hoc probare, ut per Rebuff. in *tratt. de nominat. q. 14. num. 16.*

- 18 Notatur etiam ad hoc, quod in dubio quoties agitur an excommunicatio præcesserit appellationem, vel eam sequuta fuerit, præsumendum est ipsam excommunicationem præcessisse, ut per Conat. in *cap. alma mater, p. 1. §. 2. n. 4. et. §. 5.* In dubio enim illud præcessisse præsumitur, quod requiritur ad substantiam actus, ut per Malsard. *de probat. concl. 1378. num. ult.*

SYMMARIUM.

- 1 Index Ecclesiasticus compellit iudicem laicum repellere excommunicatos ab actibus iudicialibus sibi prohibitis, & n. 2.
- 2 Exceptio excommunicationis maioris non tantum in foro Ecclesiastico, sed etiam in seculari alicuius iudicio excludit.
- 3 Advocatus esse non potest in iudicio, qui fuerit excommunicatus.
- 4 Index secularis an cognoscere valeat de quasiis factis circa excommunicationem, remittitur.
- 5 Excommunicatus maioris excommunicatione testificari non potest.
- 6 Excommunicatus potest facere testamentum.
- 7 Instrumentum factum à Notario publico excommunicato est nullum, valet tamen quando eius excommunicatio est occulta, ut n. 9.
- 8 Gesta per excommunicatum oculum existente communi errore valida sunt.

CAP. Decernimus. VIII.

Alex. IV.

- 1 Indices Ecclesiastici compellere debent per censuram Ecclesiasticam indices seculares præmissa canonica admonitione, ut repellant excommunicatos ab agendo, patrocinando, testificando in suis Curias, & iudiciis. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Anchar. Domin. Monach. Franch. Steph. Cost. Viu. in *ration. lib. 1. pag. 112.* Alagona in *compend. pag. 7-8.* remittit Calal. an. an. & Ximen. in *consuet. p. 1. & 2.*

- 2 *Pe indices seculares, &c.* Notatur ad hoc, quod index Ecclesiasticus compellit iudicem laicum repellere excommunicatum ab actibus iudicialibus eidem prohibitis, ut per Aloyf. Ricc. in *collecl. decr. p. 1. collecl. 214.*

- 3 *Repellere excommunicatos ab agendo.* Notatur ad hoc, quod exceptio excommunicationis maioris non tantum in foro Ecclesiastico, sed etiam excludit actorem à iudicio excludit, ut per Tiraq. *de retract. lig. 4. 1. gress. 9. n. 181.* Conat. *var. lib. 1. c. 18. n. 1.* vide quoque latè dixi in *collecl. ad cap. intelleximus, de indic. in Decret.*

- 4 *Patrocinando.* Ergo Advocatus esse non potest in iudicio qui fuerit excommunicatus, ut per Abb. in *d. cap. intelleximus, n. 2.* vbi Barba. n. 1. Decretum. 6. & 7;

Soar. *tem. 5. de censur. disp. 16. sect. 7. n. 1.* Sayr. in *simili. tratt. lib. 2. c. 8. n. 5.* An. Ricc. *de iure personarum, lib. 4. c. 2. n. 1.* vbi n. 6. post Arch. in *prin.* Ioan. Andr. ante n. 1. *vers. repellere, in præsent.* extendit ut nisi excommunicatus ab advocacionis exercitio se abstinere possit, & debeat repelli à iudice eorum quo litigat, sine fit index Ecclesiasticus, sine secularis, addique stante notoria excommunicatione debere iudicem repellere excommunicatum ex officio, nullo opponente, & etiam partibus iniuris, & contradicentibus, & n. 8. similiter extendit per hunc text. ut si index secularis negligat repellere excommunicatum ab exercitio advocacionis, quod poterit ipse cogi à iudice Ecclesiastico per censuras ad repellendum.

Vtrum autem index secularis cognoscere possit de questione facti circa excommunicationem, an scilicet compars in iudicio fuerit declaratus pro excommunicato per iudicem Ecclesiasticum, vel non fuerit, vel non promissaria contra aliquem excommunicationis sententia. Vide Moel. in *emporio iuris, p. 1. tit. 2. in princ. n. 133.* D. Barbo. in l. Titu. n. 26. ff. *solu. matrim.*

In gloss. *Et testificando*, ibi, *excommunicatus ergo, & maiori intelligat, testificari non potest.* Ita Gabr. *commun. tit. de testib. concl. 19. n. 1.* Vinian. *tom. 1. commun. epin. lib. 2. tit. 10. n. 153.* Malsard. *de probat. concl. 705. n. 1. & concl. 1378. n. 26.* Rebuff. in *tratt. de reprobat. testium, n. 102.* Sayr. *de censur. lib. 1. c. 8. n. 1.* Amas. Roderie. in *pract. de iure, & forma excommunicandi processum, cap. 9. n. 40.* latè Fatim. in *praxi crimin. p. 2. q. 56. n. 240.* cum segg. vbi n. 161. subdit procedere in excommunicato maiori excommunicatione, & n. 237. limitat in crimine hæresis.

In ead. gloss. ibi, *Sed nullius excommunicatus potest testari, &c.* Tenet hæc gloss. excommunicatum non posse testamentum concedere, sed contrarium sententiam quod imo testamentum valeat, sustinent Duen. *reg. 27. 2. vers. licet, Roys sing. 61.* Clar. in *4. re. statum. q. 24.* Conat. in *rub. de testam. p. 2. num. 18.* Anton. Gomp. l. 3. *Tanri, n. 5.* Spin. in *speculo testam. p. 1. rub. num. 57.* Soar. *tem. 5. disp. 15. sect. 2. num. 1.* Sayr. *d. lib. 2. c. 6. num. 2.* latè Ricc. *d. lib. 4. cap. 58. n. 17.* vbi numeris sequentibus, multipliciter ampliat, & limitat.

In ead. gloss. ibi, *Quid dicit de rebellionat, &c.* Notatur ad hoc, quod instrumentum confectum à notario publico excommunicato est nullum, ut per Gemin. n. 8. *vers. sed Inno. & Franch. sub n. 8.* Soar. *d. tem. 5. disp. 16. sect. 5. n. 2.* Gam. *Lusit. decr. 133.* Sayr. *d. lib. 2. c. 8. n. 4.* Fatim. *d. q. 56. n. 258.* Mar. Alert. *de conf. lib. 2. disp. 3. c. 4. vers. hæc secunda responsio*, latè Ricc. *d. lib. 4. c. 50. n. 9.*

In ead. gloss. ibi, *Quando eius excommunicatio est occulta, valet instrumentum ab eo confectum, vel si se manifesta, nec potest probari.* Ita Ricciol. *d. lib. 4. c. 50. num. 11.* verbo *dixi* aurem. Omnia enim gesta per excommunicatum oculum existente communi errore valida sunt, ut tradunt Tiraquel. *de iure mariti, gloss. 8. num. 150.* Sauch. *de matrim. lib. 3. disp. 22. num. 31.*

SYMMARIUM.

- 1 Excommunicatio lata in participantes non valet nisi fuerint nuntiati nominatim.
- 2 Mentio canonica dicitur, quæ habet diuina interualla nisi necessitas saluti aliud sindeat.
- 3 Mentio canonica requiritur quod nominatim exprimantur qui monentur.

- 4 *Admonitio unica, quæ tres complectitur, sufficit ut feratur excommunicatio comminatoria.*
 5 *Monitiones ibi tres, siue una pro omnibus, quæ faciende sunt in excommunicatione comminatoria, continere debent congruum tempus per aliquot dierum intervalum.*
 6 *Intervalum inter monitionem, & monitionem est iudici arbitrium.*
 7 *Excommunicationem minorem incurrit quis mittendo nuntium, vel litteram excommunicato.*
 8 *Nominatum id fieri dicitur eum vel nomen proprium exprimitur, vel aliis circumstantiis, quibus vice nominis utimur.*
 9 *Monitio dicitur nominatum facta ad hoc, ut possit excommunicari, qui participat cum Excommunicato si dicitur, monere filium Petri, si ipse Petrus unicuique filium habeat.*

CAP. Constitutionem. IX.

Gregor. X.

- 1 **P**articipantes cum excommunicato quando excommunicatur permissa canonica monitione, & scriptis servandis, debent etiam exprimi nominatim hi, qui monentur. Indices vero quando faciunt canonicas monitiones siue citent tribus, siue una pro tribus, intervallo competentis aliquotum dierum observare debent, nisi necessitas facti suaserit aliter illa esse moderanda. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Domin. Monach. Franch. Stephan. Coft. Viu. in ration. lib. 5. pag. 212. Alagona in compend. pag. 778. remissive Cal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. c. 2.

2 *Eos, qui monentur, exprimat nominatim.* Ergo requiritur in canonica monitione quod nominatim exprimitantur qui monentur, ut per Bellet. diff. 5. c. 1. de favore clericorum canonis, 5. 4. n. 42.

3 *Sine una pro omnibus, &c.* Sufficit igitur unica monitio, quæ tres complectatur, ut per Conar. in cap. alina mater, p. 1. 4. 9. n. 5. Bellet. d. 5. 4. n. 21.

4 *Obscurent aliquotum dierum competentis intervallo.* Notatur ad hoc, quod ille tres monitiones, siue una pro omnibus, quæ faciende sunt in excommunicatione comminatoria, continere debent congruum tempus per aliquot dierum intervallo, ut per Conar. d. 5. n. 5. Grauz. ad V. scriptum in pract. civil. lib. 7. c. fin. n. 29. Sayr. de censur. lib. 1. c. 1. 2. n. 52. c. 23. Bellet. d. 5. n. 19.

5 *Huiusmodi autem tempus, siue intervallo inter monitionem, & monitionem est arbitrium iudici, ut tradunt Host. in cap. reprehensibilis, n. 2. de appellat. Bellet. d. 5. 4. n. 30. vers. Insuper, Tiraq. in l. si tuquam, verbo susceperis liberos, n. 256. C. de reuocand. donat. ubi ait quod licet text. hic loquatur in plurali de dierum intervallo, tamen non est necesse duos dies pro quolibet termino assignari, sed vel unum, vel duos, vel plures ut iudici videbitur.*

6 *In gloss. Participatores, ibi, incurrit quod minorem excommunicationem mittendo nuntium, vel litteram excommunicato.* Ita Conar. in cap. alina mater, p. 1. 4. 2. n. 1. Soar. jun. 5. de censur. diff. 1. 5. sect. 1. n. 2. Sayr. in simili tract. lib. 2. c. 13. n. 2. Ricc. de iure personarum extra gremium Ecclesie existent. lib. 4. c. 4. 6. n. 5.

7 *In gloss. Nominatum, ibi, scilicet propriis nominibus expressis, vel aliis indubitabilibus circumstantiis.* Notatur ad hoc, quod nominatum id fieri dicitur, eum vel nomen proprium exprimitur, vel aliis circumstantiis, quibus vice nominis utimur, res designator, per Menoch. conf. 3. n. 27. c. 29.

In ead. gloss. ibi, Item si dicat, monere filium Petri, &c. Notatur ad hoc, quod monitio dicitur nominatim facta ad hoc, ut possit excommunicari, qui participat cum excommunicato, si dicatur, monere filium Petri, cum ipse Petrus unicuique filium haberet, ut per Tiraq. de iure mariti, gloss. 7. n. 129.

S V M M A R I V M.

- 1 *Relaxatio ad cautelam in generali interdictione non habet locum, & n. 2.*
- 2 *Excommunicationis non potest suspensio nisi in totum relaxetur.*
- 3 *Episcopi an interdictionem suspendere possint ad tempus, vel ad certum effectum, remissive.*
- 4 *Excommunicationis sententia in quibus casibus dicatur ipso iure nulla, remissive.*
- 5 *Excommunicationis nulla est quando lata fuit post interpositam appellacionem legitimam.*
- 6 *Excommunicatio est nulla quando in sententia expressus est error intolerabilis.*
- 7 *Excommunicationis sententia est nulla quando tam ferens est excommunicatus denotatus.*
- 8 *Excommunicatio nulla est, quæ fertur a suo iudice, sed iurisco.*
- 9 *Excommunicatio nulla est quando iudex communiat extra compem, aut habentem privilegium in contrarium.*
- 10 *Interdictum speciale potest bene ad cautelam relaxari.*
- 11 *Verbum, habere, negatiue prolutum est latu sententia.*

CAP. Præsenti X.

Interdictum positum generaliter in civitates, castra, vel alia loca, seu terras, non relaxatur ad cautelam, Colligunt ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Domin. Monach. Franch. Stephan. Coft. Viu. in ration. lib. 5. pag. 312. Alagona in compend. pag. 708.

Hanc eandem conclusionem Henric. in sum. lib. 13. c. 51. 4. lit. R. Sayr. de censur. lib. 5. c. 15. n. 7. Bonac. in finali tract. diff. 5. punct. ult. n. 9. Anton. Ricc. de iure personarum extra gremium Ecclesie existent. lib. 4. c. 66. n. 15. ubi subdit dari tamen absolutionem ad cautelam ab interdictione personali, & speciali.

In gloss. Declaramus, ibi, excommunicatio non potest suspensio nisi in totum relaxetur. Ita Conar. in cap. alina mater, p. 1. 4. 1. n. 6.

In ead. gloss. ibi, Interdictum potest suspendi, &c. Verum autem Episcopi, & alij inferiores Romano Pont. Interdictum suspendere possint ad tempus, vel ad certum effectum, hæc disputatio in tract. de offic. & potest. Episcopi, p. 2. allegat. 38. quam me citato transcripsit Aloy. Ricc. in decis. Carui Archiepiscopi, Neapol. p. 4. decis. 123.

In gloss. Ad cautelam. Hæc gloss. enumerat plures casus, in quibus excommunicationis sententia dicitur ipso iure nulla, quos percutiunt Conar. in cap. alina mater, p. 1. 4. 7. n. 2. c. 4. Henric. in sum. lib. 13. c. 16. 4. lit. A. Fatin. fragm. crimin. p. 1. lit. E. num. 35. Sylvest. in sum. verbo excommunicatio, d. 2. n. 1. Vinold. in eund. sacro. c. de excom. un. n. 58. Spin. in speculo te. stem. p. 1. rub. n. 29. vers. & plures casus. Cened. ad Decret. collect. 24. n. 1. Sayr. de censur. lib. 3. c. 16. n. 12. cum segg. Ant. Ricc. d. lib. 4. c. 66. n. 29. cum segg.

In ead. gloss. ibi, P. si post appellacionem legitimam. 6 Notatur ad hoc, quod excommunicatio nulla est quando

De Sententia Excommunic.&c. Tit. XI. 311

quando lata fuit post Interpositam appellationem legitimam, nempe post appellationem interpositam ex causa rationabili, & possibilibi, vt per Sayr. d.c. 16. n. 18. cum seqq. Rice. d.c. 66. n. 2. vbi u. 30. extendit vt potest siue quis ante excommunicationem appellauerit, siue adhuc sit appellatus interposita per alium, dummodo probet adhuc esse intra decem dies concessos ad appellandam, & appellationem iudici debita tempore intinuisse.

7 In ead. gloss. libi. *Secundo si continet intolerabilem errorem.* Notatur ad hoc quodd excommunicatio est nulla quando in sententia expressus est error intolerabilis, vt per Abb. in c. per tuos, sub n. 11. vers. aut causa non est impossibilis, hoc tit. Sayr. d.c. 16. n. 31. cum seqq. Rice. d.c. 66. n. 12.

8 In ead. gloss. libi. *Quinto si a iudice suo lata est, sed excommunicatio.* Notatur ad hoc quodd excommunicationis sententia nulla est, quando qui eam fert est excommunicatus demonstratus, vt per Sayr. d.c. 16. n. 12.

9 In ead. gloss. libi. *Septimo, si ab intruso, &c.* Notatur ad hoc quodd excommunicatio nulla est, quae fertur quidem a suo iudice, sed intruso, vt per Sayr. d.c. 16. n. 13.

10 In ead. gloss. libi. *Nono ubiqueque Prælatus subditum excommunicat contra privilegium sui sacrosancti.* Notatur ad hoc, quodd excommunicatio nulla est quando iudex excommunicat exemptum, aut habentem privilegium in contrarium, vt per Sayr. d.c. 16. n. 17.

11 In gloss. *Generaliter*, ibi, quid si feratur non generaliter in loca, sed specialiter in personam, &c. Notatur ad hoc quodd interdictum speciale bene potest ad cautelam relaxari, vt per Contr. in c. alius mater, p. 2. §. 2. n. 6. Rice. d.c. 66. n. 13.

12 In gloss. *Non habere.* Notatur ad hoc, quodd verbum, habere negativè prolium est lax sententiae, vt per Tirac. in l. si unquam verbo reuertatur, n. 213. C. de reuocandis deat.

SVMMARIVM.

1. Compendium huius text. refertur, & n. 2. referuntur Doctores de eius materia agentes.
2. Conianguineum clerici offendens aqñe punitur ac si ipsum clericum offenderet.
3. Ordinarius Regis est in Episcopum in cuius Diocesi domicilium habet.

CAP. Quicunque. XI.

1 **E**Xcommunicati sunt omnes, qui dant licentiam molestandi, vel grauandi in personis, vel in bonis illorum, qui excommunicauerunt, interdixerunt, vel quocum occasione hae sententiae suae prolatæ, vel obseruantes illas sententias, vel eos, qui nolunt communicare cum prædictis, nisi re integra licentiam reuocauerint, vel re non integra si occasione licentiae sit processum ad bonorum capionem, nisi infra octo dies restituant, vel satisfaciunt. Item sunt excommunicati, qui nisi sunt vt dicta licentia, vel qui sine licentia suo motu aliquid prædictorum prohibitorum committunt. Ille verò, qui in hac excommunicatione manserit per duos menses, non poterit deinde absolui nisi per Sedem Apost. Colligunt ex Ordin. Archid. Gemini. Ioan. Andr. Anchar. Domin. Monach. Franch. Steph. Costa, Viu. in ration. lib. 5. pag. 313. Alagona in compend. pag. 79.

2 Hanc eandem conclus. ex hoc text. desumunt Henric. in sum. lib. 13. c. 43. §. 3. de F. Sanch. de marion. lib. 4.

disp. 4. n. 8. Filliac. tract. 1. 4. n. 54. versic. secundo, & u. 60. lul. Lamos de Indulgent. p. 2. c. 21. n. 16. latè Bonae. de censur. extra Bullam disp. 2. §. 3. punit. 19. Rayner. in catalogo censurarum extra Bullam, c. 9. excom. 7. vbi cum Soas. tom. 5. disp. 21. fell. 3. n. 2. cum seqq. oblietur humilmodi granam de bere esse per actionem iniuriarum & contra iustitiam vt incutatur censura, siue illud fiat contra iudicem, qui sententiam tulit, siue contra eum, qui dedit occasionem ferendæ censuræ, siue contra illum, qui talem sententiam obstruat, vel non vult excommunicare cum tali excommunicato, refert ego ipse de officio & potestate Episcop. p. 3. alleg. 50. n. 94. locundum Lugdunensem impet.

In bonis suis, vel suorum.] Patia ergo sunt aliquem vexare, opprimere, gravare, aut conianguineos ipsius, & æque punitur offendens conianguineum clericum, ac si ipsum clericum offenderet, vt per Tirac. de penis temporand. causa 31. n. 67. & 74. Hippol. sing. 104. n. 1. & alios citatos per Cened. ad Decretum. c. 2. §. 2. n. 15.

In gloss. *Reges, ibi, est autem Ordinarius Regis in Episcopum in cuius Diocesi domicilium habet.* Ita Boer. de-ef. 69. n. 5.

SVMMARIVM.

1. Compendium huius text. refertur.
2. Clericus an quis sit prima Tonsura, vel minorum Ordinum, desideratque habitum, & ceteras qualitates abritates necessarias spectat ad Iudicem Ecclesiasticum, & non ad sacularem, & n. 3. reprehentur contrarium sententes, nisi accedat Papa privilegium.
3. Clericum quando notoriè constat per iudicem sacularem deprehensum esse beneficiatum, seu in Sacris Ordinibus constitutum, statim remitti debet ad iudicem Ecclesiasticum absque alia cognitione.
4. Index Ecclesiasticus potest petere ut sibi remittantur clerici dicentes a iudice saculari etiam ipso clerico iniurio, & contradicente.
5. Clericus coniugatus ut privilegio fori fruatur, necessarium est vestes omnes indutro clericales, & honestas.
6. Clericatus non probatur ex eo quid quis intodat in habitum & tonsura, nisi doceat de tunc.
7. Index Ecclesiasticus dum cognoscit de clericatu debet saculari superfedere.
8. Clericatus probatur per famam, vel communem existimationem.
9. Clericus qualitas non presumitur, & propriè qui dicit se clericum, probare debet.
10. Clericatus probatur per literas Episcopi attestantis se vocasse Ordines illi, qui se clericum asserit.
11. Clericatus potest per testes probari deficiente, seu deperdito Ordinationis instrumento.
12. Tifist vna probat clericatum, si non agatur de aliquo præiudicio.

CAP. Si iudex laicus. XII.

Bonif. VIII.

Si iudex laicus detineat captum malefactorem, dicit se esse clericum, ideo petat remitti ad Ecclesiasticum, vel iudex Ecclesiasticus illum repetat, & laicus neget esse clericum, cognitio huius causæ spectat ad iudicem Ecclesiasticum, id est, an ille sit clericus, vocato tamen iudice saculari. Verùm si notorium sit, vt est fama publica quod ille sit clericus, vel si pro clerico communiter habetur, tunc statim in continenti

eriam ante cognitionem an ille sit Clericus, debet reddi Curia Ecclesiastica; similiter debet statim remitti si aore captorem reus non gerebat se ut laicum publicè, & sicut capus ut Clericus, id est, in tonsura, & vestibus, quia status alienos videtur esse in quo ipse deprehenditur donec contrarium constet, sicut qui est in possessione ingenuitatis. Si verò antequam caperetur, publicè se pro laico gerebat, & pro tali communiter habebatur, quamvis in tempore captus fuerit inuentus in habitu Clericali, tunc non est statim restituendus, quousque ipse probet de titulo, est enim præsumptio contra ipsum, tamen contra eum iterum non procedant. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Germin. Ioan. Andr. Anchar. Domin. Monach. Franch. Steph. Costa, *Vio in ration. lib. 5. pag. 113. Alagona in compend. pag. 779. semilindus Calad. in auctor. & Ximen. in cunctis. p. 1. & 2.*

2. Probat hic text. quod quando reus per iudicem secularem est captus, & contrahitur an sit Clericus primò Tonsura, vel minorum Ordinum, deferatque habitum, ceterasque qualitates obtineat necessarias, ad iudicem Ecclesiasticum pertinet prædictorum cognitio, & non ad secularem, vt docent Clar. §. fin. q. 36. n. 21. Couar. *pract. c. 33. à n. 1. Rebuff. in tract. except. n. 200. & in declarat. arbor. except. n. 5. Menoch. de præsumpt. lib. 6. præsumpt. 76. n. 34. Malcard. de probat. concl. 689. n. 7. Azcoed. l. 1. n. 13. verbo debet tamen, tit. 16. lib. 8. nona recap. Gam. de Sacramento. præbendis ultimo supplicio damnatus, q. 5. n. 26. & 29. D. Barbof. in l. Titia, n. 2. & 28. cum seqq. ff. solut. matrim. Saph. Gratian. *discept. forens. c. 190. n. 13. cum seqq. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo Clericus, vers. ad tertium, Morl. in temporis iuris, p. 1. tit. 2. in præfud. num. 135. Ioseph. Sesse de inhibitis, c. 5. §. 6. non 78. Mar. Azon. var. *resolut. lib. 3. resol. 48. Ioan. de la Cruz. in direct. Conscient. p. 2. de Sacram. Ordin. q. 5. deb. 8. tom. 1. Molin. de iuris. tom. 4. tract. 3. diff. 49. num. 6. & 11. Layman. in Theolog. moral. lib. 4. tract. 9. c. 7. n. 6. Diana *resolut. moral. p. 1. tract. 2. resol. 27. Farin. in praxi crimin. q. 8. num. 13. ubi num. 34. ampliat procedere non solum quando questio est super Clericato, an scilicet captus sit Clericus, sed etiam quando est super vestibus, an scilicet in habitu incessevit, & tonsura.****

3. Verum contra hanc resolutionem est Ordin. Regia Lusit. lib. 2. tit. 1. §. 12. & 27. quam descendunt D. Barbof. in d. l. Titia, n. 4. Thom. Valac. *allegat. iuris, tom. 1. allegat. 24. n. 10. & 12. Et apud Gallos contra illam communiter observari testantur Guis. Papæ decif. 138. Rupelan. *forens. iuris. lib. 4. c. 6. ad finem, Ruffin. ad leges Gallia, tom. 1. tit. de literis oblig. art. 1. gloss. 3. n. 15. Et apud Hispanos hoc ipsum esse præ receptum assunt Couar. *pract. c. 33. n. 1. Petex ad l. 2. verbo item probatur, tit. 1. lib. 3. Ordin. pag. 456. Et in Regno Neapolitano prædicari referunt Vincent. de Franch. Neapol. decif. 329. n. 9. Camil. Borrel. de præsumptis Regis Carolici, c. 71. à n. 304. & in summa commun. decif. 74. de citat. n. 435. et ratione computantes, quia huiusmodi questio facti est, & in facto consistit, cuius cognitio ab omni iuris spiritualis cognitione remota est, & consequenter cessat reg. c. 2. de indic. unde recepta est conclusio iudicem laicum de his questionibus facti circa Ecclesiasticam, seu spirituales negotia posse cognoscere, veluti si circa filiorum legitimatatem dubium sit non de viribus matrimonij, sed an de facto matrimonium fuerit contractum, & in multis aliis similibus, quæ explicant Bart. in l. aroni mutationis, C. de sacros. Eccles. & in l. quæstus, C. de iudic. atque aliis comprobatur D. Barbof. in d. l. Titia, n. 4. 2. vers. secunda concl. Menoch. *concl. 664. n. 1. Ioseph.****

Sesse d. c. 8. §. 1. n. 21. Cabed p. 1. decif. *Lusit. ariste. 1012. Mart. de iuris. p. 2. c. 8. n. 19. & c. 16. n. 8. & 10. Quare omiffis quoamplicitis distinctionibus, quas refert, & comprobatur D. Barbof. in d. l. Titia, à n. 16. & citari per Sanch. lib. 7. de matrim. diff. 46. n. 7. non est recedendum à sopradicta decisione ex hoc text. desumpta, & ad contrarium observandum, si verum est quod addit in Regnis suprà adductis, responderi potest id futurasse tribuendum alicui speciali Summi Pont. privilegio, vel consuetudini immemorabili, quam in hoc proposito tribuere posse iurisdictionem laico iudici, contra reg. cap. Clerici, de indic. super criminibus Clericorum in minoribus multis latè adductis comprobatur D. Barbof. in d. l. Titia, n. 32.*

Et si notorium fuerit, &c.] Notatur ad hoc, quod 4 quando notoriè constat Clericum per iudicem secularem deprehensum esse beneficiatum, seu in Ordinibus sacris constitutum, statim remitti debet ad iudicem Ecclesiasticum absque alia cognitione, vt docent Boss. de delict. tit. de foro compet. à n. 51. Couar. *pract. c. 23. n. 3. vers. fortassis in hac materia, Dec. in tract. crimin. sum. lib. 4. c. 29. n. 25. & 99. Fula Pacian. de probat. c. 34. n. 11. Farinac. in praxi crimin. q. 8. num. 5. Etiam ipse Clerico innito, & contradicente, secundum Sbroz. de officio Vicarij, lib. 2. q. 191. n. 1. Dec. in tract. crimin. lib. 4. c. 4. n. 116. Carol. de Grass. de effectibus cleric. officij, l. 1. n. 329.*

Idem esse censum, &c.] Notatur ad hoc, quod vt 6 Clericus coniugatus privilegio fuit utatur, necessarium est vestes omnes inducere Clericales, & honestas, illas saltem, quæ faciliè videri possunt, vt per Couar. *pract. c. 31. n. 7. vers. secundo.*

Quousque fidem de titulo feceris Clericali.] Notatur 7 ad hoc, quod Clericus non probatur ex eo quod quis incedat in habitum, & tonsuram, nisi doceat de titulo, vt per Malcard. de probat. *concl. 101.*

Contra eum tamen, &c.] Notatur ad hoc, quod 8 dum iudex Ecclesiasticus cognoscit de clericatu, debet secularis impedire, vt per Salzed. ad Bernard. in *pract. c. 6. n. 11. Fustin. d. q. 8. n. 11.*

In gloss. Cognitione, ibi, scilicet etiam est fama, vel 9 communis existimatio. Notatur ad hoc, quod Clericus probatur per famam, vel communem existimationem, vt per Flamin. Paris. de resignat. *benef. lib. 4. q. 2. n. 70. & lib. 10. q. 3. num. 14. Mart. de iuris. p. 2. c. 31. num. 7. Nicol. Garc. de benef. p. 7. c. 1. num. 140. Rot. decif. 157. n. 6. decif. 611. n. 4. part. 2. recent. & decif. 99. n. 4. & decif. 116. num. 5. & decif. 736. n. 4. p. 1. recent.*

In gloss. Feceris, ibi, coram iudice, &c. Notatur ad 10 hoc, quod Clericus qualitas non presumitur, & propterea qui dicit se Clericum, probare debet, vt per Azcoed. l. 10. n. 1. tit. 2. lib. 4. nona recap. Menoch. de *presumpt. lib. 6. præsumpt. 76. n. 1. Malcard. de probat. concl. 108. n. 13. & concl. 96. 3. n. 1. Fula Pacian. in simili tract. lib. 2. c. 7. n. 9.*

In ead. gloss. ibi, Hanc autem fidem facit per publi- 11 cam instrumentum sua ordinationis. Notatur ad hoc, quod Clericus probatur per literas Episcopi attestantis se contra illud Ordines illi, qui se Clericum asserit, vt per Malcard. *concl. 305. Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 10. quest. 3. num. 10. d. quest. 8. num. 40. Rot. decif. 101. n. 1. & decif. 248. num. 2. & decif. 121. n. 5. & decif. 700. num. 5. & decif. 715. num. 3. part. 1. recent. & decif. 17. n. 1. & decif. 312. n. 1. & decif. 401. n. 4. & decif. 523. num. 1. & decif. 699. num. 1. p. 2. recent.*

In ead. gloss. ibi, Per testes poteris etiam probare. 12 Ergo deficiente, seu perperdo ordinationis instrumento Clericus potest per testes saltem duos probari.

De Sententia Excommunic.&c. Tit. XI. 313

vt docent Coust. *pract. c. 1. n. 1. Salzed. ad Bernard. in pract. c. 62. a. n. 16. Malfard. concl. 20. 3. num. 6. Jacob. de Graff. in aureis decif. p. 1. lib. 4. c. 18. n. 155. Farin. d. q. 8. n. 41. Marc. de iurisd. p. 2. c. 3. n. 5. Rot. decif. 509. n. 2. p. 2. recent. etiam singulares ex Facin. in *praxi crimin.* p. 2. q. 6. d. 18. Et fufficit vnus tantum si non agatur de alicuius preiudicio, vt docent Rebuff. in *tratt. nominat. q. 32. num. 14. Zerol. in praxi Epifcop. p. 1. verbo Bulle, vers. ad tertium. Mart. d. c. 31. n. 6. Fortun. in d. praxi crimin. p. 3. q. 37. n. 42. Camil. Boerl. in *foan. omnium decif. 7. n. 12.* qui deponat vidiffie Clericum celebrantem, & quod communiter, & publice pro Clerico habebatur, Malfard. d. concl. 303. n. 1. & 2. Sud. confil. 369. n. 13. Flamin. d. q. 2. n. 31. Rot. decif. 629. n. 3. p. 1. recent. & decif. 522. n. 6. p. 2. recent.**

C A P. Statutum. XIII.

- 1 Suspendio, vel interdictum lata in participantes non tener nisi premissa monitione canonica. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Domin. Monach. Franch. Steph. Cofta. Vin. in *ration. lib. 5. pag. 314. Alagona in compend. pag. 780. semiliter Ximen. in concord. p. 1. & 2.*
- 2 Et interdicti sententia, &c. Notatur ad hoc, quod interdictum Ecclesiasticum ferri non potest nisi canonica monitione premissa, vt per Vgolin. de censur. tab. 1. q. 1. c. 18. in *prima. n. 1. in fine. Sayr. in simili tract. lib. 5. c. 11. n. 25.*

S Y M M A R I U M.

- 1 Excommunicatio post appellationem lata non conualefcit per negligentiam non prosequentem illam debito tempore, sed eo elapso est publici denuntiandum, & vitandus.
- 2 Contra conclusionem ex text. desumptam opponitur.
- 3 Declaratur text. in *presenti.*
- 4 Respondetur obiectioni.

C A P. Licet. XIV.

- 1 Excommunicatus post legitimam appellationem si per negligentiam non fuit eandem appellationem prosequutus post tempus elapsum, non ideo conualefcit excommunicatio lata, sed elapso tempore est publicè denuntiandus excommunicatus, & est vitandus in iudicio, & extra illud, & reuocandus ab actibus legitimis donec doceat quod fuit excommunicatus post appellationem, vel alias de nullitate excommunicationis. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Domin. Monach. Franch. Steph. Cofta. Vin. in *ration. lib. 5. pag. 315. Alagona in compend. pag. 780. semiliter Ximen. in concord. p. 1. & 2.*
- 2 Text. hic in prima eius parte reputatur difficilis à Doctoribus, difficultas autem ex eo oritur, quia ille, qui debito tempore appellationem non prosequitur, potius debet ac si à principio non appellasset, vt probat text. in *cap. personar. 4. & in cap. cum sit Romana 5. de appellat.* sed non data appellatione excommunicatio absque dubio valet. Igitur, &c. Confirmatur hæc dubitatio, quia sublatum impedimento resistenti acini nihil proponitur quod impediat illius validitatem, vt in proposito aduertit gloss. verbo *prouocationis in l. furi. 6. ff. de his, qui notantur infam.* cum ergo lex appellationem remoueat, quæ impediebat excommunicationis validitatem, omnino debuit conualefcere. *Barb. Collat. Tom. I. P.*

ere. Sic alias damnatus furti si appellet, & postea appellationem deferat, retro infamias efficitur. *d. l. furti, vers. si autem, iuxta d. gloss. verbo prouocationis,* quæ textum intelligit de tempore lapso ad protequendam appellationem; ergo similiter excommunicatus, qui appellationem non fuit prosequutus, retro excommunicatus debuit censeri, vt per gloss. hic verbo *conualefcit & gloss. verbo sententia in cap. sape 44. de appellat.* quæ sic contra text. in *presenti*, opponitur.

Circa intellectum laborat gloss. proximè citata, & Doctores ibid. *Lap. alleg. 1. n. 10. & alleg. 4. n. 3. Domin. conf. 99. n. 4. Coust. in cap. alina mater, p. 1. §. 10. Namur in cap. cum contingat, de rescript. remedi. 2. n. 10. Quare text. illa communis, & gloss. d. verbo sententia, distinguente inter excommunicationem, & inter alias sententias, quæ licet forsitan sustineri possent, atamen tem non aperit, nec prædixia tollit difficultates; idcirco in preposito idem in excommunicatione, & in quacunque alia sententia datis paribus terminis dicendum esse arbitror, idque facile deprehenditur si consideremus per appellationem legitimè interpositam de qua agitur in hoc text. suspendi iurisdictionem iudicis à quo, vnde durante ea suspensione actus quicunque ab eo iudice gesti nullius sunt momenti, iuxta doctrinam gloss. verbo *suspensus, in cap. cum bene 8. per text. ibi de iurisd. & qualis. cap. cum dilectus 2. vers. quia nobis,* vbi gloss. verbo *cessamus, de consuet.* ac subinde tam excommunicatio, vel quævis alia censura, quam ceteri actus gesti ab eodem valere non possunt, & per consequens neque ex postfacto conualefcere, vt habetur in hoc text. iuncta d. *reg. non firmatur,* & hic vetus est sensus huius text. absque vlla specialia ratione, vt satis volente gloss. hic d. verbo *conualefcit, & d. verbo sententia, & DD. communiter ibid. Lap. cit. loc. Præpositus in d. cap. sape, n. 16. & est de mente Non vbi proximè. Quamvis Coust. d. n. 6. alium esse velit intellectum affirmans ex eo ibidem excommunicationem non conualefcere, quia excommunicatio sicut alie retrotrahi non possunt per fictionem, cum in spiritualibus sola veritas præualeat, neque vlla fictio, aut retrotractio possit considerari. Conuincitur enim manifestè ex eo quia ibid. censura non valet propter defectum iurisdictionis in excommunicante, vtpote lata à iudice suspensio iuxta modò resoluta; quod autem censura non patitur fictionem retro, vel potius, ad prepositum non facit.**

Neque iam adducta in contrarium multiū obstant si responderetur non esse sublatum impedimentum quando appellatio deferatur, quamvis euius sublatum fuerit respectu primæ sententiæ, à qua appellatum est, non tamen respectu illorum, quæ iudex à quo ex postfacto iam suspensus temerè gessit in preiudicio appellationis, quam legitimè interpositam fuisse supponimus. Similiter nobiscum non pugnat difficultas ex *d. l. furti,* statum enim damnatus furti si appellauerit, & postea appellationem deferuerit, retro infamem fieri, quia infamia illa à principio simul cum ipsa condemnatione iniuncta est, in quibus terminis potius debet ac si non appellasset, ex eo quod appellationem deferuerit, in quibus terminis minime loquimur, sed in excommunicatione, quæ non à principio, sed post appellationem legitimè interpositam ex postfacto fuit prolata, vt habetur in hoc text.

C A P. Si Clericos. XV.

PRælatus cap. faciens suos Clericos propter excessus commissos, etiam si capiat per laicos non fugiunt, & custodiunt in carcere, quamvis nondum constet illos esse incorrigibiles, non est excommunicatus, nec capien

expientes sunt excommunicati, quia non a leſe temeritas, nec iniuria, niſi ex propoſito excedant. Item ſi clericus dant cautionem fidelitatis Epilcopo de pando iuri, Prelatus non debet eos detinere, niſi enormitas exceſſus, vel alia cauſa rationalis perſoſerit illos eſſe detinendos. Colligunt ex Ordln. Lap. Al. b. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Aneh. Dominic. Monach. Franch. Stephan. Coſta, Vin. in ration. lib. 5. pag. 316. Alagona in compend. pag. 780. remiſſiue Ximen. in concord. p. 2.

1. *Eoſdem quoque clericos, &c.* Notatur ad hoc, quod clericus carceratus, ubi agitur de pena corporali, non eſt fidelitatis relaxandus, vt per Duen. reg. 331. verſ. ſeruo ſubſi, Fatim in praxi crimin. p. 1. q. 330. 38.

S V M M A R I U M.

1. Interdictio clero non eſt interdictum populo, nec e conuerſo. Interdicta ciuitate propter delictum domini, ciues non interdicti extra ipſam audiunt Diuina. Interdictio populo ſingularis de populo conſenſu interdicti, &c. n. 2.
2. Populi appellations clerus non continetur in odioſis.
3. Interdictum ligat etiam non culpabiles.
4. Ciuitate interdicta ſingularis ex ea perſone interdicta conſenſu.
5. Verba vt aliquid operentur, debent potius ad improprium trahi ſignificationem, quam vt ſint ſuperflua.
6. Clero alicuius Eccleſie interdictio non propter hoc intelligitur, Eccleſia interdicta.
7. Clerus ſub interdicto generali populi non comprehenditur.
8. Interdictum ſi latum ſit ob culpam domini, aut populi, non ligando ſingularis illius perſonas, poſſunt non culpabiles Diuini interſeſſe.

C A P. Si ſententia. X VI.

Interdictio Clero non intelligitur populo interdictus, nec e conuerſo, quare alter poſſet interſeſſe Diuini. Cum propter delictum domini, vel Reſtoris ciuitas eſt interdicta, ciueſque non ſunt culpabiles, nec interdicti, poſſunt extra ciuitatem interſeſſe Diuini. At interdictio populo, ſingularis de populo ſunt interdicti, nec poſſunt audire Diuina, vel accipere Sacramenta, niſi in caſibus a iure conſeſſis. Colligunt ex Ordln. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Aneh. Dominic. Monach. Franch. Stephan. Coſta, Vin. in ration. lib. 5. pag. 316. Alagona in compend. pag. 781. remiſſiue Ximen. in concord. p. 1. & 2.

2. Hanc eandem concl. ex hoc text. deſumunt Nam. in man. c. 18. n. 167. Vgolin. de cenſur. tab. 5. c. 6. & c. 12. Conat. in cap. alma mater, p. 2. 5. c. 1. n. 6. Henric. in ſum. lib. 1. 3. c. 4. per totum, Sayr. de cenſur. lib. 5. c. 1. n. 6. & 7. & c. 1. n. 2.

3. *Non intelligitur interdictio populo.* Ergo in odioſis appellations populi Clerus non continetur, vt per Tirac. de retrall. lib. 5. c. 1. l. 8. n. 32.

Ceterum cum propter delictum, &c.] Notatur ad hoc, quod dans cauſam interdictio locali perſonale interdictum incurrit, & non ſolum in eo oppido interdictio diuina audire non poſſet, verum neque alibi, vt per Sylueſt. in ſum. verbo interdictum 4. q. 2. Nanaz. in man. c. 27. n. 169. Sox. tom. 5. de cenſur. diſp. 37. ſect. 1. n. 5. Sayr. in ſum. lib. 5. c. 12. n. 1. Alter. cod. tract. tom. 2. diſp. 12. de interdicto, c. 1. col. 3. Filliue. tract. 18. c. 6. q. 7. n. 14. Bonac. de interdictis in parocleris, diſp. 4. q. 1. pmiſſo 1.

Qui culpabiles non exiſtunt, &c.] Notatur ad hoc, quod interdictum non culpabiles etiam ligat, vt per Conat. in cap. alma mater, p. 2. 5. c. 1. n. 6. & var. lib. 2. c. 8. n. 10. Sox. tom. 5. de cenſur. diſp. 36. ſect. 1. n. 2. Sayr. in ſum. lib. 5. c. 4. n. 12. & c. 10. n. 4. & 7.

Cum vero alicuius terre, &c.] Notatur ad hoc, quod interdicta ciuitate ſingularis ex ea perſone interdicta conſenſu, vt per Fr. Emman. queſt. Regul. tom. 3. q. 52. art. 10.

Ne ſententia eſſectu careat.] Notatur ad hoc, quod verba vt aliquid operentur debent potius ad improprium trahi ſignificationem, quam vt ſint ſuperflua, vt per Sord. de alimentis, tit. 2. q. 1. n. 59. & deciſ. 195. n. 2. Cald. Perceira de reſol. epiph. 4. 7. m. 31.

In gloſſ. In clerico, ubi interdictio clero alicuius Eccleſie non propter hoc intelligitur Eccleſia interdicta. Ita Sayr. d. lib. 5. c. 4. n. 24.

In gloſſ. E conuerſo. Notatur ad hoc quod clerus ſub interdicto generali populi non comprehenditur vt per Sayr. d. c. 4. n. 15.

In gloſſ. Dominus, ubi, nota quia ſi propter delictum ciuium. Hæc gloſſ. quatenus probat non culpabiles Diuini interſeſſe non poſſe ſi interdictum latum ſit ob culpam populi, ſue ciuium, diſpicit Angel. verbo interdictum 2. in princip. quem ſequitur Sayr. d. lib. 5. c. 2. n. 5. nam ſi interdictum loci ſolius eſſe proponamus, non verò populi, aut perſonas non liget, ſue ob culpam domini, ſue ob culpam ipſius populi prolatum ſit, ſemper culpabiles tantum comprehendit, vt concludant expreſſa verba huius text. ubi, dammodo & ipſi propter delictum, &c. non fuerint interdicti.

S V M M A R I U M.

1. Compendium huius text. reſertur.
2. Ciuitate interdicta intelliguntur etiam interdicta ſuburbia, & continentia adificia.
3. Arbitrium conſeſſum in Ciuitate ex iuſta cauſa ad ſuburbia extenditur.
4. Ciuitatis appellations propriè non veniunt ſuburbia, ſed id ſolum, quod materiam ambitu terminatur.
5. Eccleſia interdicta intelliguntur interdicta capella; & cæmeteria contigua Eccleſie.

C A P. Si ciuitas. X VII.

Ciuitas, caſtrum, vel villa ſi interdicatur, intelliguntur etiam interdicta ſuburbia, & continentia adificia, ideo enim hæc interpretatio ſit lator ne contemnatur interdictum, ſi verò interdicatur Eccleſia, ſunt interdictæ capellæ & cæmeteria contigua & ſic non poſſet in eis ſepeliri, ſecus ſi non ſunt contigua. Colligunt ex Ordln. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Aneh. Dominic. Monach. Franch. Steph. Coſta, Vin. in ration. lib. 5. pag. 317. Alagona in compend. pag. 781. remiſſiue Caſal. in anno, & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Interum ſuburbia, & continentia, &c.] Notatur ad hoc quod interdicta ciuitate intelliguntur etiam interdicta ſuburbia, & continentia adificia, vt per Fr. Emman. q. Regularium, tom. 2. q. 108. art. 1. Bonac. de cenſur. diſp. 5. pmiſſo 1. n. 20. Sayr. in ſum. lib. 5. c. 1. n. 3. ubi neſſeg. explicat quid in hac materia ſuburbiorum, & continentium adificiorum nomine intelligatur, pluraque alia addidit circa materiam huius textus.

Vnde arbitrium conſeſſum in ciuitate ex iuſta cauſa ad ſuburbia extendi tradit Menoch. de arb. lib. 2.

elect. dub. 68. n. 1. Avil. p. 5. disp. 5. dub. 4. corol. 3. Paul. Layman. d. c. 1. n. 3. vers. secunda, quos refert de iure Eccles. lib. 1. c. 19. n. 6. 1. Notatur ad hoc, quod irregulares non possunt consorti beneficium, vt per Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 5. q. 3. m. 180. Sayt. d. lib. 5. c. 14. num. 9.

- 11 In gloss. *Scienter*, ibi, *secum ergo si ignoranter*, &c.] Notatur ad hoc, quod ex celebratione in loco interdicto non incurritur irregularitas nisi per scientem locum esse interdictum, vt per Petz tit. 1. lib. 5. Ordinem. pag. 121. 27.

SYMMARIVM.

- 1 Compendium huius text. refertur.
- 2 Sacramenta Baptismi, & Confirmationis licet ad ministranda possint etiam adultis tempore interdicti iuxta ritum ab Ecclesia prescriptum.
- 3 Christus confici potest tempore interdicti in die Cænz Domini.

CAP. Quoniam. XIX.

- 1 Quando terra est interdicta licet potest fieri Christus in die Cænz Domini, quia est necessarium in Baptismo, & Confirmatione quæ tempore interdicti licet dantur poenit. & aliohis. Colligitur ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Domin. Monach. Franch. Stephan. Coll. Vivian. in ration. lib. 5. pag. 244. Alagona in compend. pag. 782.

- 2 In Baptismo, &c.] Notatur ad hoc, quod Sacramenta Baptismi, & Confirmationis licet administrati possint etiam adultis tempore interdicti iuxta ritum ab Ecclesia prescriptum, Baptismum scilicet cum exorcismo, vocatione, oleo & Chrismate, vt per Cou. in cap. alma mater. p. 2. 5. 1. n. 7. Nau. in man. c. 7. n. 18. Henric. in sum. lib. 1. c. 16. 3. & lib. 3. c. 6. 4. 7. Vgolin. de censur. lib. 5. c. 7. 4. 4. & 5. Avil. in simili tract. p. 5. disp. 4. sect. 1. dub. 4. Sayt. in cod. tract. lib. 5. c. 7. Bonac. disp. 5. punct. 2. 4. 1. Soar. tom. 1. disp. 16. sect. 1. a num. 7. cum aliis per me citatis de officio & potest. Episcop. p. 2. alleg. 31. n. 12. & 13.

- 3 Christus die Cænz Domini, &c.] Notatur ad huc, quod Christus confici potest tempore interdicti in die Cænz Domini, vt per Couar. d. 6. 1. n. 8. Fr. Emman. quest. Regal. tom. 2. q. 109. art. 3. Sayt. d. lib. 5. c. 6. n. 5. Benzon. de iustitia Pœnitentiæ interdicti, c. 6. vers. præterea, cum seq. ubi intelligit si Episcopus non sit interdictus specialiter, Mar. Alter. de censur. tom. 2. disp. 4. c. 2. vers. communis, Bonac. in simili tract. disp. 5. punct. 2. 4. 1. n. 2. intelligendo tamen prout ego intellexi d. allegat. 31. n. 15.

SYMMARIVM.

- 1 Suspendus ab ingressu Ecclesie in ea divina celebrans est irregularis, & notatus in poenitentia suspensione illa durante caret Ecclesiastica sepultura.
- 2 Suspendus ab ingressu Ecclesie, vel officio per appellationem sequentem non suspenditur.
- 3 Suspendus ab ingressu Ecclesie quos effectus operetur, remouitur.
- 4 Ecclesia ingressus cui est interdictus poterit extra Ecclesiam celebrare divina Officia.
- 5 Suspendus ab ingressu Ecclesie non prohibet omnem introitum in Ecclesiam, sed tantum eum, qui est ad celebrandum divina Officia.

6 Sacramenta in Ecclesia quando in ea non celebrantur divina Officia, potest recipere ille, cui est ingressus Ecclesie interdictus.

7 Suspendus ministrando sunt irregulares.

8 Interdictus ab ingressu Ecclesie non potest in Ecclesia, vel cimiterio sepeliri, nisi forte dederit signa contritionis.

9 Excommunicationis sententia non suspenditur per appellationem.

CAP. Is cui. XX.

Suspendus ab ingressu Ecclesie cum sibi per consensum censetur in ipsa diuinorum celebratio interdicta, sit irregularis si agens in suo officio, vt prius se ingerat Diuinis in illa Ecclesia, & si moriatur in tali suspensione non potest sepeliri in Ecclesia, vel cimiterio Ecclesiastico nisi prius preauerit. Et suspensus ab ingressu Ecclesie, vel officio licet excommunicatur, per sequentem appellationem non suspenditur. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Domin. Monach. Franch. Stephan. Costa, Vivian. in ration. lib. 5. pag. 218. Alagona in compend. pag. 782. tenuitque Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Et Ecclesia interdictus ingressui.] Suspendus ab ingressu Ecclesie quos effectus operetur differunt Cou. in cap. alma mater. p. 2. 5. 1. n. 1. cum seqq. Nauac. in man. c. 17. n. 17. Henric. in sum. lib. 1. c. 32. 3. 2. Soar. tom. 3. de censur. disp. 3. 5. sect. 4. Avil. in simili tract. p. 3. disp. 2. dub. 1. concl. 1. 2. & p. 5. disp. 4. dub. 5. concl. 5. 6. & 7. Sayt. cod. tract. lib. 4. cap. 7. num. 11. cum seqq. & lib. 5. c. 9. 2. num. 14. late Bonac. in cod. tract. disp. 5. puncto 4. a num. 11.

Censetur in ipsa diuinorum celebratio interdicta.] Ergo is, cui est interdictus Ecclesie ingressus, poterit extra Ecclesiam celebrare diuina Officia, vt per Cou. in cap. alma mater. p. 2. 5. 1. n. 3. Fr. Emman. in explic. Bullæ Cruciatæ in addit. ad 5. 5. n. 14. pag. 20. versu Avil. de censur. p. 3. disp. 4. dub. 5. concl. 5. vers. præterea Bonac. cod. tract. disp. 5. punct. 4. n. 15. vers. primo, Paul. Comitol. respons. moral. lib. 6. q. 49.

Si contra interdictum huiusmodi Diuinis in ea se ingerat.] Notatur ad hoc, quod suspensus ab ingressu Ecclesie, non prohibet omnem introitum in Ecclesiam, sed tantum eum, qui est ad celebrandum diuina Officia, vt per Fr. Emman. quest. Regal. tom. 1. q. 20. art. 14. & non prohibet quin recipiamus Sacramenta in Ecclesia quando in ea non celebrantur diuina Officia, ex Soar. d. sect. 4. num. 5. Bonacin. d. punct. 4. num. 12.

Irregularis efficitur.] Notatur ad hoc, quod suspensus ministrando sunt irregulares, vt per Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 5. q. 6. n. 3. 1. & v. 102. cum seqq. Fr. Emman. in sum. tom. 1. c. 68. n. 5. & plures quos refert Cenedad Decretal. collect. 2. 5. n. 1.

Non debet in Ecclesia, vel cimiterio, &c.] Notatur ad hoc, quod interdictus ab ingressu Ecclesie, non potest in Ecclesia, vel cimiterio sepeliri, nisi forte dederit signa contritionis, tunc enim potest absolui, & sepeliri in loco sacro, vt per Sayt. d. lib. 4. c. 7. n. 20. & c. 9. n. 14. Soar. tom. 3. disp. 38. sect. 1. n. 2. c. Avil. d. disp. 4. sect. 3. dub. 5. concl. 5. Bonac. d. punct. 4. num. 11. in prius.

Sane sicut excommunicatio, &c.] Notatur ad hoc, 9 quod sententia excommunicationis non suspenditur per appellationem, vt per Capell. Tholof. decis. 129. Rebuff. in concord. tit. de excomm. non vitan. vers. 54. Itund. d. 21. gloss. 1. a. n. 1. tit. 9. parit. 2. Garc. reg. 171. Acced.

De Sententia Excommunic. &c. Tit. XI. 317

Azeved. lib. 1.2. n. 1. tit. 5. lib. 3. n. 1. recepit. Cened. ad D. c. r. coll. 4.2. n. 1.

bas, quas latè prosequitur Fr. Bart. de Vecchis in d. praxi, disp. 9. dub. 5. cum seqq.

SVM MARIVM.

SVM MARIVM.

- 1 Religiosum clericum verberantem absolutus Episcopus ex causa, quo absolutus clericum, &c. n. 2.
- 3 Nuntius Religionis percussus est excommunicatus, &c. n. 4.
- 5 Nuntius propriè Religiosus appellari non potest.
- 6 Nuntius non ligatur casibus in Religione ab Abbate, vel aliis Superioribus reservatis.
- 7 Nuntius fori privilegio, & aliis gratis, & absolutus tamen gaudet.

- 1 Absolutus propter mortis periculum, vel aliud impedimentum ab eo, à quo alias non poterat se exsante impedimento, si non presentat cum commode potest ei à quo alias absolutus debet, incidit in eandem excommunicationem, &c. n. 2.
- 3 Mortis periculum, & articulus à pari procedunt.

CAP. EOS. XXII.

CAP. Religioso. XXI.

Qui est in aliqua censura, à qua non potest absolutus nisi à Papa, & propter mortis periculum, vel aliud impedimentum legitimum, absolvitur ab alio, si deinde cessante periculo, vel impedimento, quam citò commode poterit, conveniens se praesentare illi, à quo erat absolvendus ad recipiendum mandatum, & satisfaciendum, reincident in eandem censuram. Item qui absolutus à Sede Apost. vel ab eius Legato cum hoc ut se praesentet superiori immediato ad accipiendam poenitentiam, & satisfaciendum passus initium, si hæc non implent cum commode possunt, reincident in eandem poenam. Colligitur ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchor. Domin. Monach. Franch. Steph. à Costa, Vin. in ration. lib. 5. pag. 310. Alagona in compend. pag. 78. remittunt Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Hanc eandem conclus. ex hoc text. desumunt Fr. Emman. quæst. Regular. tom. 1. q. 20. art. 1.2. Sotus de censur. tom. 5. disp. 12. sect. 1. n. 74. Ego ipse de officio, & potest. Episc. p. 3. alleg. 4. t. n. 18. Bellet. disquisit. cleric. p. 1. tit. de favore Canonis, §. 3. n. 7. Alcan. Tambour. de iure Abbatum, tom. 2. disp. 17. q. 10. n. 3.

§. Quamvis.

- 3 Nuntius Religionis percussus est excommunicatus, licet antequam fecerit professionem Religiosus censeri non possit. Colligitur DD. in princ. text. citati.

- 4 Hanc eandem conclus. ex hoc §. desumunt Duenn. reg. 99. vers. amplius annu, Tirsz. de retractu lig. §. 1. gl. 3. n. 21. & de iure mariti, gl. 2. n. 9. Azor. inst. moral. p. 1. lib. 12. c. 4. q. 2. Fr. Barthol. de Vecchis in praxi observanda in admittendis ad Religiosum statum novitiis, disp. 1. dub. 10. n. 1. n. med.

- 5 Religiosus censeri cum effectu non possit. [Notatur ad hoc, quod novitiis propriè Religiosus appellari non potest, ut per Honded. conf. 4. a. 2. volum. 2. Fr. Emman. in explicat. Stella Cruciana, §. 9. pag. nubi 88. Magon. Florent. decis. 1. 4. n. 1. cum seqq. Fr. Barthol. de Vecchis citato loco.

- 6 Intellige in oneribus, & onis, & ideo non ligari casibus in Religione ab Abbate, vel aliis superioribus reservatis resoluunt Jacob. de Grassia append. ad lib. 1. decis. am. c. 7. n. 69. Fr. Emman. quæst. Regul. tom. 1. q. 11. art. 11. Azor. d. lib. 12. c. 2. q. 10. Ioan. à Cruce de statu Relig. lib. 1. c. 6. dub. 10. concl. 2. Fr. Ladon. Miranda in man. Pralat. tom. 2. q. 34. art. 16. Coriolan. de casibus reservatis, p. 1. sect. 1. art. 18. quicquid dicat Fr. Barthol. à Vecchis d. disp. 9. dub. 26. a. n. 2. gratis etiam & privilegio Religiosis concessis gaudere possunt, ex adductis per Henricum in sum. lib. 7. c. 2. §. 7. Sayr. de censur. lib. 7. c. 13. n. 6. Molin. de iustis. tract. 2. disp. 139. col. 1. vers. præter hoc, Azor. d. lib. 12. c. 2. q. 10. ad fin. Sanch. in præcepta Decalogi, lib. 4. c. 39. n. 17. & lib. 6. c. 10. in fine, Sotus tom. 2. de Relig. lib. 1. c. 16. n. 17. in fine, Fr. Barthol. de Vecchis d. disp. 11. dub. 10. quicquid dicat Mandol. de priuileg. ad instar. gl. 7. n. 14. Fr. Emman. quæst. Regular. tom. 2. q. 51. art. 12. Vnde præter fori privilegio gaudere resoluunt per me citati de officio, & potest. Episcopi, p. 2. alleg. 12. n. 137. & aliis gratis, & absoluti. Burbol. Collect. Tit. IV.

Propter immunitatis mortis articulum, aut aliud impedimentum, &c.] Ergo eadem est ratio de probabili periculo mortis, & de articulo, ut per Henricum lib. 6. c. 11. §. 3. in commento, lit. Q. Articulus mortis quando dicatur dixi d. alleg. 2. §. n. 31.

In eandem sententiam, &c. Vide Azeved. l. 1. n. 151. cum seqq. tit. 5. lib. 8. n. 1. recepit. ubi extendit ad quamcumque excommunicationem.

SVM MARIVM.

- 1 Excommunicationem incurro si percussorem in clericum, sine meo mandato tamen, nomine meo factum, ratam habeam, secus si meo nomine non sit facta, &c. n. 2.
- 3 Ratificans tunc puniatur eadem poena, qua puniatur delinquens, dummodo delictum sit commissum nomine ratificantis, aliis secus.
- 4 Ratificatio in criminalibus obligat ratificantem à die ratificationis, non à die commissi delicti.
- 5 Ratificatio delicti inducitur ex receptatione, & occultatione delinquentis, qui delictum nomine receptantis commisit.
- 6 Clericum percussor mandatis si ante percussorem renouat mandatum, licet renouatus ad mandatum non pertineat, non incidit in excommunicationem in foro animæ, bene tamen quoad forum exterius.
- 7 Clerici percussorem sola corde ratam habentem ligantur quoad Deum, etsi non quoad Ecclesiam.

D d 3 8 Du

B Delicti ratificatione non inducitur ex receptatione delinquentis, & auxilij praestante, quando delictum non est gestum nomine recipientis, & praestans auxilium.

CAP. Cùm quis. XXIII.

Clericum quando quis percussit nomine meo, sed sine meo mandato, si postea ego ratum habeo, sum excommunicatus, quia rati habetio retrahitur, & debet mandato comparari. Si verò percussor non fuit factus meo nomine, & ego deinde ratum habeam; non sum excommunicatus, licet peccem, quia nullus potest habere ratum, quod suo nomine non est factum. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemis. Ioan. Andr. Anchor. Domin. Monach. Franch. Steph. Costa. Violan. in ration. lib. 5. pag. 321. Alagona in compend. pag. 783. remissive Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Hanc eandem conclus. quoad primam partem eius firmant Farin. in practi. crimin. p. c. q. 1. §. 15. num. 53. cum segg. Paul. Comit. I. respo. moral. lib. 4. q. 6. §. 4. ubi ait quòd in, qui aut verbo, aut signo minime fallaci probavit scelus homicidij suo nomine facti, est irregularis: in delictis enim ratificatio aequiparatur mandato, secundum Farin. d. q. 1. §. 15. num. 41. cum segg.

Cum quis ratum habere nequeat, &c.] Notant ad hoc, quòd tunc demum rati fictio aequiparatur mandato, & ratificans ponitur eadem poena, qua ponitur delinquens, si delictum fuerit commissum nomine ratificantis, aliàs secus, ut per Farin. d. q. 1. §. 13. num. 54. cum segg.

In gloss. figurationis casus, ibi, Sed quid in primo casu, &c.] Notant ad hoc, quòd in criminalibus ratificatio obligat ratificantem à die ratificationis, non à die commissi delicti, ut per Farin. d. q. 1. §. 13. n. 74.

In ead. gloss. ibi, Queritur de quâ ratificatione, &c.] Notant ad hoc, quòd ex receptatione, & occultatione delinquentis, qui delictum nomine recipientis commisit, ipsius delicti inducitur ratificatio, ut per Farin. d. q. 1. §. 13. n. 48.

In gloss. Mandatis. Notant hæc gloss. ad hoc quòd mandans Clericum percussor, si aze percussorem tenet mandatum, licet remocio ad mandatarium non pertineat, non incidit in excommunicationem in foro animæ, bene tamen quoad forum exterius, ut per Felin. in cap. si quis dignum, n. 14. §. 1. de homicid. Ioan. Valer. de differ. inter virumque forum, verbum mandatum, differ. 1. n. 1. sicque intelligenda est alia gloss. verbo auctoritate in cap. mulieres, hoc tit. ubi plura iura allegat in argumentum ad probandum quòd mandans incidit in excommunicationem, nisi remocioerit mandatum: nam procedit quoad forum exterius, ut tradit Hyppol. sing. 18. incip. mandans, quem refert Ioan. Valer. d. differ. 1. m. 1. in fin. ubi n. 2. inbæit quòd irregularitatem incurrit in foro animæ, & dat rationem dicitur sitis.

In gloss. Tuo nomine, ibi, sed tamen in veritate ratum habui in corde, &c.] Notant ad hoc, quòd habentes solo corde ratum percussorem Clerici, ligantur quoad Deum, quamvis non quoad Ecclesiam, quæ de occultatione non indicat, per Saneh. in precepta Decalogi, tem. 1. lib. 2. c. 8. n. 1.

In gloss. Non fit facta. Ex receptatione tamen delinquentis, & auxilij praestante non inducitur ratificatio delicti, quando delictum non est gestum nomine recipientis, & praestans auxilium, ut per Farin. d. q. 1. §. 15. num. 49.

S V M M A R I V M.

- 1 Compendium huius text. refertur.
- 2 Interdicti Ecclesiastici prohibentur per viam regulæ; certis casibus exceptis, Sacrificium Missæ, & alia Ecclesiæ Sacramenta continentur.
- 3 Pœnitentia Sacramentum tempore interdicti tam morientibus, & infirmis, quam etiam sanis, & benevolentibus concedi debet.
- 4 Declaratur text. in presenti in illis verbis, dum tamen excommunicati non fuerint.
- 5 Interdictio causam dantes, vel consilium, auxilium; seu fauorem delicto propter quod latum est, non debent admitti ad Pœnitentia Sacramentum, nisi prius satisfecerint, vel de satisfaciendo idoneam dederint cautionem.
- 6 Contentionis idcirco appellationes non venit munda.
- 7 Missæ atque alia divina officia celebrari possunt tempore interdicti generalis loci singulis diebus in Ecclesiis, & Monasteriis submissa voce, iannus clausis, campanis non pulsatis, excommunicatis, & interdictis exclusis.
- 8 Laici non interdicti an divinis officiis possint intervenire, & si quæ presentibus celebrari valeant tempore interdicti, ostenditur.
- 9 Clerici, & reliqui omnes privilegiati tempore interdicti Missam audire tenentur sub peccato mortali.
- 10 Clerici omnes quomvis prima tonsura etiam extranei admittendi sunt ad divina tempore interdicti locis generalis.
- 11 Campana tempore interdicti pulsari non debent.
- 12 Campana magnæ, aut parvæ pulsare non licet tempore interdicti, exceptis festis quatuor, quibus publicè celebrare conceditur.
- 13 Interdicti tempore loco campanarum instrumento tabula, aut simili utendum est ad Clericos convocandos.
- 14 Campana laicorum pulsari possunt, ac etiam Clericorum tempore interdicti, ut moneantur laici de horis, quibus ire solent.
- 15 Text. in presenti in §. Adicimus, solùm procedit quando locus generaliter interdictus, non in Ecclesiis specialiter interdictis.
- 16 Cessantis à divinis etiam generalis tempore licitum non est divina celebrare cum moderatissimum, §. Adicimus, huius text.
- 17 Festivitates, in quibus tantum pulsatis campanis, & iannus aperis alia voce divina Officia solemniter interdicti tempore celebrari possunt, quod & quæ sint, ostenditur.
- 18 Festivitates, quibus licet publicè divina Officia tempore interdicti celebrare, incipiunt à primi vesperis & finiuntur in secundas.
- 19 Cessatio à divinis, suspenditur, & divina celebrari possunt in civitatibus, quibus publicè & solemniter divina Officia tempore interdicti celebrari possunt.
- 20 Interdicti prohibentur Altari appropinquari.
- 21 Sacramenta quæ celebrari pervertuntur tempore interdicti, remissus.
- 22 Matrimonium contractum tempore interdicti tenet.
- 23 Christianis consilio permittitur tempore interdicti.
- 24 Missa non solum ordinaria, sed etiam extraordinaria in festivitatibus exceptis in hoc text. publicè celebrari possunt tempore interdicti.
- 25 Dies Ecclesiasticis quantum ad indulgentias, & cetera privilegia, consueverunt à vesperis in vesperas inclines.
- 26 Privilegia Predicatoribus, & Minoribus ad celebrandum.

De Sententia Excommunic.&c. Tit. XI. 319

brandum tempore interdicti, ante hunc text. concessa hic revocata sunt, non autem qua deinde concessa reperimus.

- 27 *Privilegia Regularibus concessa post hunc text. declarationem ad celebrandum tempore interdicti, & ad admittentes laicos ad Divina eodem tempore an revocata sint per Concil. Trid. ostenditur.*

C A P. Alma mater. X X I V.

- 1 **I**nterdicti tempore sine ab homine, sine à iure omnes tam infirmi, quam sani admittuntur ad sacramentum Pœnitentie, dummodo non sint excommunicati, hi enim non admittuntur nisi in mortis articulo, nec etiam admittuntur hi propter quorum culpam, dolum, vel fraudem fuit positum interdictum, nec qui ad talem culpam interdicti delectent consilium, auxilium, vel fauorem, nisi pro ipso delicto prius satisfecerint, si possint, vel dent idoneam cautionem de satisfaciendo, vel si non possint, iurent quod satisfecerint quando poterint, & laborabunt pro posse dando consilium, auxilium, ut qui debent satisfecerint, non tamen ideo relaxatur interdictum, sed tantum conceditur eis pœnitentia. Item tempore interdicti in Ecclesiis, & Monasteriis singulis diebus Missæ, & alia divina Officia celebrantur ut prius, submissa voce, ianuis clausis, exclusis excommunicatis, & interdictis, & non pulsatis campanis; ita ut Canonici, & alij clerici, qui horis divinis non interfunt, amittunt distributiones, sicut quando non est interdictum. In festiuitatibus verò Natalis Domini, Pasche, Pentecostes, Assumptionis B. Mariæ Virginis pascheus campanæ, & ianuis apertis, & alia voce sollemniter celebrantur divina Officia exclusis excommunicatis, sed admissis interdictis; illi verò interdicti pro quibus expresse fuit positum interdictum nullatenus appropinquant Altari, cum derogatione Bullarum prædictarum in hac materia, tenentibus ceteris circa oblationum interdictorum in suo robore, non obstantibus quibuscunque. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Arelid. Gemin. Ioan. Andr. Anch. Domin. Monach. Franch. Steph. Colet. Comar. qui amplam repetitionem super hunc text. edidit, Vin. in varien. lib. 5. pag. 321. Alagona in compend. pag. 783. remissit Ximen. in concord. p. 1. & 2.

- 2 *Nulla divina celebrantur Officia, &c.* Notatur ad hoc quod interdicti Ecclesiastici prohibitionem per viam regulæ eorum casibus exceptis Sacrificium Missæ, & alia Ecclesiæ sacramenta continentur, ut per Nau. in man. c. 2. m. 171. Henric. lib. 13. sum. c. 45. per totum, Vgolin. de censur. lib. 5. c. 7. Sayt. in simili tract. lib. 5. c. 5. in princ. & c. 7. Auila cod. tract. p. 5. disp. 4. sect. 1. in princ. & dub. 3. cum segg. latè Soar. tom. 5. disp. 33. sect. 1. à princ. Paul. Layman. in Theolog. moral. lib. 1. tract. 5. p. 46. 2.

- 3 *Concedimus quid tempore interdicti, &c.* Notatur ad hoc quod Pœnitentie sacramentum tempore interdicti tam mortuicibus, & infirmis, quam etiam sanis, & benevalentibus concedi debet, ut per Comar. hic p. 2. 6. 2. Vgolin. d. c. 7. 6. 7. Card. Tollet. in instr. Sacre. lib. 1. c. 5. Soar. tom. 5. disp. 34. sect. 1. à 2. Sayt. d. lib. 5. c. 7. n. 8. Fr. Esmann. in addit. ad Bullam Cruciatæ, §. 5. n. 1. & §. Regni. tom. 2. q. 109. art. 3. Auila d. p. 5. q. 4. sect. 1. dub. 3.

- 4 *Dum tamen excommunicati non fuerint.* Super intellectu horum verborum non mediocriter est inter feribentes varietas: Angelen. Sylvest. & alij Summis, quibus magis assensu videtur Soar. d. sect. 1. n. 16. in fine, in quo præcedenti, existimant intelligenda esse de solis excommunicationis propter causam

interdicti. At verò Vgolin. d. c. 7. §. 7. quæ sequitur Sayt. d. c. 7. n. 9. consentiunt textum generaliter esse intelligendum de excommunicatis quocunque alio nomine, etiam extra causam interdicti ex generalitate text. qui violentæ resistunt ad excommunicatos ob solam interdicti causam; & quia inquantum absolutionem excommunicati heri non posse nisi adhibitis precibus, & orationibus, de quibus in cap. à nobis 18. in fine hoc tit. in Decretalib. in iudis multis, quæ læt de hac absolutionis forma tradunt Nau. in man. cap. 16. num. 8. Vgolin. tab. 2. cap. 3. à princ. Sayt. lib. 2. cap. 17. num. 17. Soar. tom. 5. disp. 34. sect. 1. à num. 10. quas preces, & orationes, cum Officium Ecclesiasticum importent, tempore interdicti prohiberi non est dubium. Verum hæc ratio Vgolin. minime concludit, si adheramus text. agere de absolutione excommunicati ad effectum consequendi sacramentum Pœnitentie, ad quem effectum conilat satis esse absolutionem præstitam in foro conscientie, etiam si non fiat in forma Ecclesiæ solenni, ut iidem proximè citati Doctores sentent. Quare verius censetur esse quod auctores prioris sententiæ resoluunt, quod scilicet text. hic vel debet intelligi de absolutione excommunicationis reuocata, vel de absolutione solenni, vel quod magis literæ textus adaptatur, de excommunicatis ob causam interdicti, & secundum hunc sensum erit differentia inter hunc ver. & sequentem, in quo agitur de interdictis, qui causam interdicti dederunt, ut hi admittantur si excommunicati non sint præstita cautione, ut statim explicandum est, si verò ultra interdictum huius excommunicati, absolui non possint nisi in mortis articulo.

Illis etiam propter quorum culpam, &c. Notatur ad hoc quod interdictio causam dantes, vel consilium, auxilium, seu fauorem delicti, propter quod laicum est, non debent admitti ad Pœnitentie sacramentum, nisi prius satisfecerint, vel de satisfaciendo idoneam dederint cautionem, unde pignoratium, aut fideiussorium necessarium esse, nec eundem sufficere, rectè notat gloff. hic verbo *idoneam*; licet enim quando cautio simpliciter fit mentio, nuda sufficit, iuxta text. in *l. facinus*, C. de verb. sign. non ita tamen quando idonea requiritur, ut per text. in *l. si mandata* §. 9. §. ult. ff. mandata, pluribusque aliis post gloff. verb. *idoneam* in c. *quangnam*, de vltis hoc lib. communiter receptum testatur Comar. lib. 3. var. c. 1. num. 6. & post Bernard. Diaz. reg. 3. Duen. reg. 56. Garc. Falcon. reg. 16. 2. planè relati per Sanch. de matrim. lib. 10. disp. 18. n. 35.

Adiucimus præterea, &c. In hoc c. concessum est ut 7 tempore interdicti generalis loci singulis diebus in Ecclesiis, & Monasteriis Missæ celebrantur, atque etiam aliadivina Officia, sicut prius, cum modificationibus tamen de quibus hic, scilicet submissa voce, ianuis clausis, campanis non pulsatis, excommunicatis, & interdictis exclusis, de quibus omnibus explicandis agunt Nauar. d. c. 2. 17. n. 173. cum segg. Cov. d. p. 2. 4. Henric. d. lib. 1. c. 46. Vgolin. d. tab. 5. c. 8. n. 1. cum segg. Sayt. d. lib. 5. c. 5. n. 13. Auila d. disp. 4. sect. 1. dub. 3. cum segg. Soar. d. tom. 5. disp. 34. sect. 1. num. 3. cum segg.

Excommunicati, & interdicti exclusi. Ergo à con- tratio sensu colligi videtur reliquos omnes non interdictos, nec excommunicatos, atque ita etiam laicos divinis posse Officiis interesse, eisque præsentibus posse celebrari tempore interdicti, quod tamen est contra receptissimam omnium scribenum, sententiam, & gloff. verb. *interdicti*, hic, quam sequuntur Domin. Anchar. Franch. & alij, in præsent. & Comar. d. p. 2. 4. num. 4. Nauar. d. cap. 2. 7. num. 174. Vgolin.

d. 4. 4. n. 1. Henric. d. c. 46. §. 1. Sayr. d. lib. 5. c. 3. n. 2. 4. Soar. d. f. 1. 1. a. num. 21. Anil. d. f. 2. 2. dub. 4. conclus. 1. ampliatum non solum ab integris Officiis diuinis, sed etiam a qualibet eorum parte laicos esse excludendos, ita vt nec ad faciendam oblationem in medio Missæ, nec extra Ecclesiam ad pacem sint admittendi tempore, quo in Missa dant soler; quorum sententia vera est; argumentum verò à contrario sensu ex hoc text. deductum non procedit quando contrarium iure reperitur expressum, ut laici dixi in *tratt. de laici communibus argument. iuris*. Contrarium autem probat text. in cap. licet 11. in princ. de priuilegiis hoc lib. & expressum in Clem. 3. hoc rit. de sentent. excommunic. & deductus ex hoc eodem text. nostro in illis verbis, *iuris clausis submissa voce*, &c. que alium finem non respiciunt, nisi hoc, vt laici non privilegiati ad diuina audienda minime admittantur, vt bene aduertit Anil. d. disp. 4. f. 2. d. 4. Nec otiosa manent verba inapudica, excommunicatis, & interdictis exclusis, operantur enim quoad excommunicatos, & interdictos, qui aliis essent admittendi, vel quia super hoc habent priuilegium, vel clerici sunt, qui cum regulariter aliis interdicti tempore diuina possint interesse, non ita admittuntur si excommunicati, aut personaliter fuerint interdicti.

9. *Missæ celebrantur.* Quam sub præcepto peccati mortalis audire tenentur clerici, & reliqui omnes priuilegium tempore interdicti, vt tenent plures, quos refert ego ipse de offic. & potest. Episc. p. 3. alleg. 18. n. 12. secundum Lugdun. impress. contra alios contententes nullam culpam committere habentes priuilegium interesse diuinis tempore interdicti si Sacrum omittant dictibus scilicet, quorum sententiam improbari curato loco.

10. *Et si dicantur diuina Officia sicut prius.* Ergo omnes clerici etiam extranei admitti debent ad diuina tempore interdicti localis generalis, quia hoc est eorum officium, vt docet Conar. d. 5. 4. n. 4. vers. num. & consuetudine generali Hispaniæ, & Lusitanie receptum testatur Nauar. d. c. 27. n. 174. Vgolin. d. tab. 5. c. 8. §. 5. n. 1. Henric. d. lib. 3. cap. 44. §. 6. lit. i. Anil. d. dub. 4. conclus. 1. multiplice ratione confirmat Sayr. lib. 5. c. 3. n. 13. Soar. tom. 5. disp. 34. f. 1. n. 10. qui omnes explicantes hanc resolutionem procedere in omnibus clericis etiam Minorum Ordinum, & primæ Tonstæ, non ita si fuerint coniugati argum. text. in cap. vnc. de clauis coniugatis, lib. 6. & Concil. Trident. sess. 23. de reformatione cap. 6. vt præ omnibus melius explicat Sayr. d. c. 5. n. 14. & Paul. Layman. d. part. 4. cap. 2. num. 2. vers. querit.

11. *Et campanis etiam non pulsatis.* Notatur ad hoc, quod tempore interdicti campanæ pulsari non debent, cum enim pulsantur veluti signa, vt populus conueniat ad diuina audienda, & interdicti tempore licet Missæ fieri, & diuina celebrari clericis permittitur, populum tamen, laicosque omnes excludi oportet, vt supra diximus, methodo sequitur campanas pulsandas non esse; quam rationem bene hic tradit Steph. Costa num. 12. & Conar. p. 2. §. 4. n. 5. vers. 13. & post eum, Nauar. Vgolin. luculenter prosequunt Sayr. de censur. lib. 5. c. 9. in princ. quibus addo Anil. eod. tract. p. 5. disp. 4.

12. *f. 2. d. 4. n. 8.* Soar. tom. 5. disp. 14. f. 1. d. n. 5. cum quibus aduertere oportet exceptis festiuitatibus quibus publice celebrare conceditur, licitum non esse pulsare campanas magnas, aut paruas etiam cum eleuato

13. Hostia, vel etiam vt signum fiat clericali veniendi ad horas, quibus interesse tenentur, sed instrumentum rabulæ, aut simili vtendum est ad clericos conuocandos, vt bene probat Soar. n. 16. Iaco proxime citato, licet cum Vgolin. & aliis contradicatur Sayr. d. c. 9. n. 3. quævis n. 2.

rectè docet pulsari posse campanas laicorum, atque etiam clericorum, vt moueantur laici de horis, quibus ire solent, & debent ad sua ex teititia, dommodo fraudes cesset ex parte clericorum, quæ etiam euenire fraude fieri possent ad denotandum interdictum, prout Salamanice fieri consuevit; duo tamen supersunt circa prædicta adnotanda.

Primum aduertere oportet concessionem huius §. 13. *Adiciamus*, solum procedere quando locus generaliter interdictus, non ita Ecclesia specialiter interdicta, vt probatur ex litera huius text. in princ. ibi, in terris, & locis; & deinde quia rationes, quas subiungit in §. quia verò, vigent, & militent tempore interdicti generalis loci, non ita efficiunt in particulari interdicto, siquidem si in hac parte ciuitatis, quæ interdicta est, fideles diuina interesse non possint, in altera non ita, & consequenter nec inde notio populi erecit, nec hæretes pullulant ex Sacramento, & diuinarum omnimodo defectu, quemadmodum in generali considerat Pontifex, & experientia compertum fuisse notat gloff. verbo *interfugit hic*, licet argumentum esse historiam, quem narrat in Marchia conuigile, post Vinald. scribat Sayr. d. c. 5. n. 3. ex quibus hanc declarationem quod concessio d. §. *Adiciamus*, non procedat in Ecclesia specialiter interdicta, notauit gloff. hoc verbo *Ecclesia*, vt testatur Conar. d. §. 4. n. 1. Num. d. c. 27. n. 175. in fin. & post illos Sayr. d. cap. 5. num. 20. Soar. d. tom. 5. disp. 34. f. 2. num. 1. Anil. d. disp. 4. f. 2. d. 4. conclus. 1.

Secundò obseruandum duobus tempore cessationis à diuinis etiam generalis licitum non esse diuina celebrare cum illis moderationibus d. §. *Adiciamus*, prout respondit grauissima Congregatio Doctorum Salamanicensium facta hac de re anno 1566. vt patet verbis expressis Nauar. d. c. 27. num. 189. & laud. dispositionis concludit Conar. d. f. 2. d. 4. n. 7. & post eum Henric. d. lib. 3. cap. 5. §. 2. Gurier. canon. lib. 1. c. 10. per totum, Vinald. in candell. aurea, sit de cessatione à diuinis, num. 6. Sayr. d. lib. 5. cap. 19. num. 2. Anil. de cens. p. 6. disp. 1. dub. 3. laud. Soar. d. tom. 5. disp. 39. f. 2. d. 4. n. 3.

In festiuitatibus verò, &c.] Licet hic quatuor tantum festiuitates, videlicet, Natalis Domini, Pasche, ac Pentecostes, & Assumptionis Virginis nomenclantur, in quibus tantum pulsari campanis, & iuuis apertis alia voce diuina Officia solemniter celebrari possunt, non tamen tamen Pontificum priuilegiis alie superaddidæ reperitur, festum scilicet Corporis Christi cum suis octauis, per Martinum V. & Eugenium IV. & perduxerit gloff. verbo *reuelatum in Clem. 1. de rescript. & vener. SS.* notant statim refert ibi, & præ cæteris Vgolin. d. cap. 8. §. 6. num. 2. uque etiam Conceptionis Immaculatae Virginis cum sua octaua per Leon. X. vt testatur post alios antiquiores Conar. d. §. 5. num. 5. cum segg. Nauar. d. c. 27. num. 182. Henric. d. lib. 3. cap. 47. §. 1. Anil. d. f. 2. d. 4. n. 5. vers. secundò notandum, Soar. d. disp. 34. f. 1. d. 4. n. 41. Paul. Layman. d. part. 4. cap. 2. num. 2. vers. quarta exceptio, Sayr. d. lib. 5. cap. 13. d. 4. n. 16. vbi à num. 5. explicat in proposito incipere festum à primis Vespertis, & finiri in secundis; dicto tamen Complectorio, licet aliqui contradixerint, quos refert num. 8. quos etiam improbat Vinald. res. de interdict. §. 5. n. 13. Sicut etiam idem Sayr. dicto loco, n. 1. contra Sot. & alios, quos sequitur Anil. vbi proxime, vers. in explicando, bene resoluit festiuitatem Natalis, Pasche, Pentecostes, & Assumptionis, intelligi de primis diebus tantum, non de duobus, vel tribus sequentibus, & hanc testant esse communem sententiam ex Nauar. Henric. Vgolin. & aliis, quos refert, & sequitur Soar. vbi proxime.

2 *Dilecti Fratres exempti non intelligi, &c.* Notatur ad hoc, quod non ideo Pontifex videtur eximisse si aliquos recipiat in filios, ut docet Eras. à Cochier de iurisd. Ordin. in exemptis, p. 1. q. 2. n. 1.

Removere, & suspendere valeant, &c. Ergo aliud est suspendere, aliud removere, ut per Bald. Angl. l. mol. & alios in l. lila institutio, §. fin. ff. de hered. instit. Anchar. conf. 1. 39. col. fin. Ricat. decr. 4. §. 2. n. 1.

3 *Vel Legatus ab eis latere, &c.* Ergo exempti subiecti sunt iurisdictioni Legati de latere, ut per F. lin. in cap. grane, n. 3. de offic. Ordin. Abb. in cap. 1. n. 8. de offic. Leg. Rom. conf. 39. 8. Villadieg. in tract. de Legato, p. 1. q. 8. n. 2. latè Paris. conf. 2. 3. num. 31. cum leg. vol. 4. Eras. à Cochier d. tract. p. 2. q. 2. n. 7. Nam Papa eximendo à iurisdictione cuiuslibet Ordinarii non videtur eximere à potestate Legati de latere, ut tradit Nam. de datus, & promissis pro iustitia notab. 4. n. 10. vers. secundo per ea, quæ.

13 *Legatum annuam reddituum Fratribus Minoribus restitutum an valeat?* res. iussit.

14 *Iudex tam Ecclesiasticus quam secularis potest ex suo iure officio nemine petente compellere heredem, ut adimpleat legatum Fratribus Minoribus restitutum.*

15 *Fratribus Minoribus illicitum est denuntiare iudici, ut ex officio compellat heredem adimplere legatum restitutum.*

16 *Verba in statuto debent fideliter sicut prolata sunt, & ad litteram exponi.*

17 *Novitius ad professionem admittitur in Religione Minorum est primarius, & originaliter apud Generalem, & secundarius apud Provinciales.*

CAP. EXIIT. III.

CAP. De Constitutione. II.

Nicol. III.

1 *IN cap. si forte, de elect. man. iustum, & evidens sunt synonyma. Item Canonici alienius Ecclesiæ, qui statim non recipere in Canonico aliquem mandante Papa, sunt conspiratores, & coniuratores contra sanctam Ecclesiam Romanam, ac libertatem, obedientiam, & auctoritatem ipsius, & ut tales sunt puniendi secundum ius. Item statum de non recipiendo aliquem ad mandatum Papæ est conspiratio, & coniuratio contra libertatem, & auctoritatem Sedis Apost. & est detestabile, & illicitum. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Dominic. Monach. Franch. Vin. in ration. lib. 3. pag. 140. Alagona in compend. pag. 794. remissus Casal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.*

SYMMARIUM.

- 1 *Compendium huius text. referunt.*
- 2 *Professores regula S. Francisci non ita Deo obligantur ut compellantur ad omnia Evangelica Christi consilia exequenda, sed solum ad vota emissa servanda.*
- 3 *Fratres Minores sunt incapaces bonorum in proprio, & in communi.*
- 4 *Fratribus Minoribus nullum ius, aut obligatio pro re temporalis acquiritur.*
- 5 *Legari an possit Religiosi Munerum, ostenditur.*
- 6 *Dominiū pecuniarum, quæ Franciscani in elemosynas dantur, remanet apud donantem, aliorum verò munium apud Papam.*
- 7 *Donanti pecuniæ in usum Fratrum Munerum integrum est illas liberè, & absque ulla causa sibi removere antequam alienata in alium fiant.*
- 8 *Revocandi ius expirat donantis morte, nec transiit ad eius heredem.*
- 9 *Legatum factum Fratribus Minoribus legatum quando in legando modum licitum testator expressit, & tunc res est vendenda, ut Fratribus estimatio detur.*
- 10 *Legatum non valet quando Fratribus Minoribus legatur domus ad habitandum, aut ibi construendam Ecclesiam si non egeant ea domo.*
- 11 *Legatum rei immobilis quando fit absolutè Fratribus Minoribus, valet, & debetur estimatio.*
- 12 *Legatum Fratribus Minoribus restitutum non valet si non expressimatur modus non illi permissus.*

Constitutio hæc amplissima multa dubia deciderat, quæ possunt occurrere circa regulam sancti Francisci, præcipue an Fratres Minores illius Regule professores sint ad omnia Evangelii consilia obligati, & utrum aliquod proprium habere, & pecuniam recipere, legatibus sibi relicta agnoscere valeant, cum multis aliis hic luculentissime resolutis.

In primis quæ, &c. Notatur ad hoc, quod professores regulæ S. Francisci non ita Deo obligantur, ut compellantur ad omnia Evangelica Christi consilia exequenda, sed solum ad vota emissa servanda, & ad ea, quæ in regula tanquam præcepta, prohibita exprimiuntur, ut docet Azor. in iur. moral. p. 1. lib. 1. c. 2. q. 1.

Paritatem cum ipsa regula, &c. Notatur ad hoc, quod Fratres Minores sunt incapaces bonorum in proprio, & in communi, ut per Nam. communio 2. de Regul. n. 3. Peteg. de iure fisci, lib. 1. tit. 1. n. 1. Fr. Emmanuel. quest. Regul. tom. 3. q. 2. art. 3. Azor. in iur. moral. part. 1. lib. 1. c. 9. col. mch. 107.

Si tamen ipsi, &c. Ex hoc vers. ibi, *In ipsa pecunia nihil omnino Fratres iuris habent, &c.* colligitur potest temporali nullum ius, aut obligatio Fratribus Minoribus acquiritur, ut per Bart. lib. 2. Muneratum, dist. 7. c. 1. n. 3. Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 1. lib. 2. c. 16. n. 13.

Ad hæc quia Fratribus, &c. Notatur ad hoc, quod si potest Religiosi Minorum legari, ut per Sanch. d. c. 16. n. 9. ubi n. 11. limitat modò id legatum non sit tantæ quantitatis, ut personatus fieri in fraudem, id est, relinquere hereditatem sub nomine legatæ.

Ceterum cum in eadem regula, &c. ibi, *ita tamen quid per nos ipsum dantem dominium, &c.* Colligitur ex his verbis Doctores dominium pecuniarum, quod Franciscanis in elemosynas dantur, remanere apud dantem, aliorum verò omnium siue unico, siue pluribus liberos consimilium, & aliorum omnium ut domorum, & Ecclesiarum, quas Franciscani habent, dominium esse penes Pontificem, Ita Sot. lib. 4. de iust. q. 1. art. 1. col. antepen. vers. hisce tamen minimè obstantibus, Alcor. lib. de iudo, c. 17. ad fin. Salom. 1. 2. q. 6. 1. in iust. tract. de dominio, q. 1. art. 2. concl. 1. quod insert ex c. concil. vnicæ Rebel. de obligat. iust. p. 1. lib. 1. q. 7. §. 4. num. 32. Fr. Emmanuel. quest. Regul. tom. 3. q. 2. art. 6. quos referet, & sequitur Sanch. d. tom. 2. lib. 7. cap. 18. item, 15. Quævis Nasas. in apolo. de redditib. q. 1. tota mon. 17. indistinctè temerit dominium rerum donatarum Franciscanis esse apud Pontificem, & quicquid Mench. idus, lib. 1. c. 17. num. 10. & Azor. in iur. moral. part. 1. lib. 1. c. 2. q. 1. dicant omnium rerum, quæ in non ero, ponderè, & mensura consistunt, & vi ipsa consanantur, dominium esse penes eos, qui eas donant, donec illi ipsi Franciscani consumpserint, donando, vendendo, & petromando; aliarum verò rerum dominium esse pe-

De Verborum significatione, Tit. XII. 323

nes Sedem Apostolicam. Nec obstat Ioan. XXI in *Extranag. ad conditoris. de verb. signif.* abdicasse a se, & a Sede Apost. totum dominium rerum Fratrum Minorum, quia postea Alex. V. & alij Pontifices idem dominium receperunt, vt habetur in privilegiis Fratrum Minorum, verbo *Paspetua*.

7 Vnde deducitur integrum esse donanti pecuniam in usum Fratrum Minorum eas liberè, & absque vlla causa sibi renouare antequam alienate in alium sint, quia remanet verus illorum dominus, sicut bene docent Bart. in *trac. Minoritarum*, lib. 2. dist. 3. cap. 2. Mench. d. c. 17. Azor. d. lib. 12. c. 2. q. 5. ac proinde Pontifex poterit ad libitum renouare omnia alia Fratrum Minorum bona, quorum dominum diximus supra ad Pontificem transferri, quia eadem est ratio eum sit verus eorum dominus, ita Soc. & Salom. citatis locis, Less. de *ingest. lib. 2. cap. 4. dub. 5. num. 19. vers. contra quia Sedes*.

8 In eo verò casu, &c. ibi, non obstat concedentis morte.] Ex his verbis colligitur huiusmodi renouandi ius ex parte donantis morte, nec transire ad eius heredes, ita Cordub. in *reg. S. Francis. c. 6. q. 11. punct. 4. Conar. lib. 1. var. c. 1. n. 16. immediatè ante, vers. his equidem*, Fr. Emman. *quest. Regal. tom. 2. q. 126. art. 1. Saneh. dist. lib. 7. c. 18. n. 18.*

9 Si verò modum licitum, &c.] Notatur ad hoc, quòd quando modum licitum Fratribus Minoribus in legando testator expressit, tunc valet legatum, & res est vendenda, vt Fratribus æstimatio deitur, vt per Saneh. d. c. 16. n. 16 vbi n. 2. post Cordub. in *reg. D. Francis. c. 6. q. 11. punct. 2. dub. 1. ad finem*, resoluti quòd non valet legatum quando Fratribus Minoribus legatur domus ad habitandum, aut ibi consuetudo Ecclesiam, si Minor non egeat ea domo, vt propriam domum, vel Ecclesiam extendant, & vt cum illa continent, aut vt inhabitent, aut Ecclesiam in ea ædificent, contra Fr. Emman. *quest. Regal. tom. 2. quest. 126. art. 1. ad finem*.

11 Absque medijs expressione, &c.] Notatur ad hoc, quòd quando legatum rei immobilis sit absolute Fratribus Minoribus, nempe illum explicando usum, valet tale legatum, & debetur æstimatio, vt per Bart. in *trac. Minoritarum*, lib. 2. dist. 4. cap. 1. n. 19. Sorb. in *compend. princ. Mendicant. verbo legata*, in suis articulis, vers. idem dicendum, Spin. in *speculo testamen. gloss. 12. in princ. n. 39. Fr. Emman. d. tom. 2. q. 126. art. 1. Saneh. d. cap. 26. num. 28.*

12 Alii legato, & eius receptione per omnem modum Fratres abstineant.] Probat hic q. quòd si in legato Fratribus Minoribus relicto exprimitur modus non illis permixtus, vt si legatur vinea, vt ab eis excolatur, vel alia res immobilis vt ab ipsis retineatur, debent per omnem modum abstinere à receptione talis legati, vt colligit Saneh. d. cap. 26. n. 17. vbi n. 28. post Bart. d. lib. 2. dist. 2. c. 17. n. 9. & Sorb. d. vers. idem dicendum, ac Fr. Emman. d. art. 1. subdit tale legatum procul non valere, nec tunc deberi æstimationem, nec eam posse recipi à Fratribus tanquam debant.

13 Verum autem & quando legatum annuorum reddituum Fratribus Minoribus relictum valeat, late differt Saneh. d. cap. 26. n. 33. cum seqq. & diximus in collect. ad Clem. exim. q. cūque annui reddidit, hoc tit.

14 Etiam Prælati, & saculares, &c.] Notatur ad hoc, quòd potest index tam Ecclesiasticus, quam secularis ex suo mero officio nullo petente compellere hæredem, vt adimpleat legatum Fratribus Minoribus relictum, vt per Bart. in *trac. Minoritarum*, lib. 2. dist. 7. cap. 1. num. 41. Saneh. d. cap. 26. num. 61. non ideo illicitam est ipsis Fratribus denuntiare iudici, vt ex officio compellat, quippe hoc non faciunt quasi ha-

bentes aliquid iuris in tale legatum, sed admonendo indicem extrajudicialiter, vt ille ex officio suo cogat: ita Syluest. in *sum. verbo hæredes* ac 1. q. 7. dub. 1. n. 10. Resolan. de *spoliis clericorum*, q. 8. in *princ. n. 47. Cordub. in reg. D. Francis. c. 6. q. 11. punct. 4. Fr. Emman. d. q. 126. art. 4. in fin. Saneh. dist. c. 16. n. 62.*

Itaque sub pena, &c.] Ex hoc text. ibi, sicut prolata 17 est, sic fideliter exponatur ad litteram, colligitur quòd in statuto verba debent fideliter sicut prolata sunt, & ad litteram exponi quadam grammaticali intelligentia, vt per Cott. in *memoralib. verbo statuta*, pag. 786.

Sed quoniam, &c. ibi, licere non solum Generali, sed etiam Provincialibus Ministris personas fugientes à sacro in Fratres recipere.] Ex hoc text. colligitur in Religionibus Minorum ius admittendi nouitios ad professionem esse primand, & originaliter apud Generalem, & secundariò apud Provinciales, vt post multos à se relatos docet Fr. Barth. de Veechis in *praxi seruanda in admittendis ad Religionis statum nouitiis*, d. 1. dub. 1. n. 13. vbi n. 14. ampliat ad Fratrem laicum in Ministrum electum.

CAP. Priuilegium. IV.

Bonif. VIII.

Priuilegium quando conceditur vt Monachi, vel Fratres habitationes in cellis spectantibus ad monasteria non possint excommunicari ab Ordinatione, nec cellæ interdici, nomine cellæ intelliguntur tantum loca solitaria, & secreta ab hominum conuersione separata ad Deo vacandum, non Prioratus Ecclesiarum, nec capellæ, nec in eis eorumque. Colligunt ex Ordin. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Domin. Monach. Franch. Viuian. in *ration. lib. 5. pag. 431. Alagona in compend. pag. 795. remissuè Ximen. in concord. p. 2.*

SVMMARIVM.

- 1 Priuilegiato aliquo vt possit conferre beneficia clericorum, appellatione clericorum suorum qui continentur, ostenditur.
- 2 Familiares verò dicuntur illi, qui expensis alicuius continè domesticis conuersales existunt.
- 3 Familiaris vt contrahatur requiritur mens, & deus.
- 4 Familiaris de praterite presumitur familiaris in futurum, nisi probetur contrarium.

CAP. Sicut nobis. V. & vlt.

Priuilegium quando conceditur alieni, vt possit conferre beneficia suorum clericorum cedentium, vel decedentium, tunc in hoc, vel similibus casibus nomine suorum clericorum intelliguntur illi clerici, qui sunt familiares, & viuunt expensis priuilegiati continè domesticis conuersales, etiam si contingat aliquando aliquos ex illis habere pro negotiis gerendis priuilegiati. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Archid. Gemin. Ioan. Andr. Anchar. Domin. Monach. Franch. Viu. in *ration. lib. 5. pag. 341. Alagona in compend. pag. 796. remissuè Ximen. in concord. p. 2.*

Verò tui clerici familiares existunt, & in tuis expensis, &c.] Notatur ad hoc, quòd familiares verè dicuntur illi, qui expensis alicuius continè domesticis conuersales existunt, vt per Gorn. in *reg. de impetr. benef. vacant.*

vocant. q. 13. Boët. decis. 213. num. 13. & 15. Mascard. de probat. concl. 755. Et. Etimian. quest. Regul. tom. 2. q. 6. art. 1. Suid. decis. 15. num. 16. Gonzal. ad reg. 3. Cancel. gloss. 51. à n. 16. Ad constabendam enim familiaritatem requiritur mens, & deus, & sic prælatio videtur, vt per Menoch. de arbit. casu 552. n. 2. & 5. Rot. in Hispan. portion. 2. Morisj 1614. coram Andrea, impellens per Farinac. decis. 584. n. 3. p. 1. recent. cuius memini de offi. Episc. p. 2. alleg. 5. n. 10.

- 4 Et sic familiaris de præterito præsumitur etiam familiaris in futurum nisi probetur contrarium, vt per Gom. d. q. 13. n. 5. in fin. vers. est tamen verum, Minucius. de reuerat. q. 36. num. 4. Gambat. de officio Legati. lib. 3. n. 164. Rot. decis. 584. n. 2. vbi n. 5. libet quod familiaritas cessat vbiennque familiaris fuit licentiatas, & dimissus; & quod familiaritas plenè probetur per testes deponentes de scientia, & communi reputatione censuit eadem Rot. decis. 116. n. 1. apud Fatim. part. 2. recent.

DE REGVLIS IVRIS.

SVMMARIVM.

- 1 Regula in dubio inharendum est donec exceptio probetur.
- 2 Indicandum est semper secundum regulam.
- 3 Intentionem suam fraudatam habet, qui habet regulam pro se.

N gloss. rubr. ibi, *Facior est eius causa pro qua facit regula*, &c. Notari solet ad hoc quod regule in dubio inharendum est donec exceptio probetur, sequuntur omnes hic. gloss. & Doctores in l. omnis desinitio. ff. de Batt. in Lagnas. ff. si quis cunctum. lal. in l. cetera. m. 9. ff. de legat. 1. Titusq. de verat. lib. 5. gloss. 9. n. 11. Paris. cons. 11. n. 17. lib. 2. Aym. cons. 2. 5. n. 8. Roland. cons. 8. n. 4. lib. 1. Molin. de primog. lib. 3. c. 4. n. 33. Burg. de Pace l. 3. Tauri. m. 84. Menoch. reuoc. 14. recap. n. 12. & cons. 88. m. 61. & cons. 187. m. 25. Conat. variat. lib. 1. c. 12. n. 4. Riminald. in §. ult. n. 77. Iustus. quibus alienare licet. Suid. decis. 55. n. 2. & decis. 322. n. 40. cum segg. & cons. 356. num. 18. Card. Mantie. de cunctis ultim. volum. lib. 2. tit. 15. n. 31. Honor. à Sole in locis communib. verb. regula. Cald. Petreia de extinc. emphyt. c. 2. n. 26. Gonzal. ad reg. 3. Cancel. gloss. 8. m. 70. cum segg. Monet. de distrib. quorid. p. 1. q. 9. n. 56. & p. 2. q. 10. n. 25. Aloyf. Ricc. in decis. Curia Archiepisc. Neapol. decis. 138. n. 1. p. 2. & regule est standum donec probetur limitatio, idem Aloyf. Ricc. d. p. 2. decis. 107. n. 1.

- Et secundum regulam semper est pronuntiandum, vt per Titusq. de verat. lib. 5. gloss. 9. n. 211. Mendez à Calbro in praxi. Lusi. lib. 1. c. 15. q. 9. ita vt ab ea non sit recedendum, nisi contrarium expresse repeterit in iure, Bertazol. in repet. l. si quis maior, num. 604. C. de transact.

- 3 Et qui habet regulam pro se, habet intentionem suam fraudatam, secundum Gutier. de iuram. consim. p. 1. 4. n. 64. & pract. lib. 3. q. 4. n. 14. & q. 76. n. 8. Bernard. Greuz. ad pract. Camera Imper. lib. 1. conclus. 36. consil. 1. Card. Tulchamensis. lit. R. concl. 94. Mar. Anton. par. resol. lib. 1. resol. 9. casu 12. ita vt ab onere probandi reluciat, ex Mascard. de probat. concl. 1261.

SVMMARIVM.

- 1 Beneficium Ecclesiasticum non potest licite sine institutione Canonica obtineri.
- 2 Beneficium Ecclesiasticum qui sine Canonica institutione obtinet non sit verum beneficij possessor, ostenditur, n. 3. & 4.
- 3 Beneficium largo modo sumptum comprehendit dignitatem, personatum, & Ecclesiam omnes cum cura, & sine cura.
- 4 Beneficium Ecclesiasticum non præscribitur à principibus Canonice institutionem non habentibus, quousque cum titulo colorato, & bona fide possideant.
- 5 Verbum, potest, negatim possumus necessitatem importat.
- 6 Possit id dicimus quod licite possumus.
- 7 Possit quis non dicitur, quod inuestitè potest.
- 8 Clerici possessor beneficij tenentur statum sua possessionis ostendere si requirant ab ordinario Superiore.
- 9 Ordinarium non excluditur per regulam de irremissi possidere, licet excludatur tertium inquietans in beneficiis.
- 10 Principes ad ostensionem titularum cogere possunt Asignatos Regni obinentes in iudiciorum, & alia iura Regalia super quibus habet fundatam intentionem iure communi.
- 11 Emphyteuta compellitur à domino directo ad ostendendum titulum.
- 12 Possidens compelli potest à domino ad ostendendum titulum inuestitura.

REGVLA I.

Beneficium Ecclesiasticum non potest licite sine institutione Canonica obtineri.

Desumitur ex c. 3. de infir. & ex cap. relatum 11. de 1. irregularitat. & tradunt multipliciter explicantes Doen. reg. 77. Ioan. Selo. de benefic. part. 3. q. 2. 5. apud. Rebuffan. cap. possidit in gloss. verbo pertuere, n. 13. cum segg. de cleric. excomm. minis. Lambert. de impetrat. p. 1. lib. 2. in 2. art. 3. questionibus princip. à n. 4. Et non à Sole in quæst. legal. q. 38. à n. 1. Aloyf. Ricc. in collat. decis. p. 1. collect. 1814. & ad beneficia Regularia ampliat Gonzal. ad reg. 3. Cancel. gloss. 8. m. 18. vbi gloss. 15. §. 1. n. 14. per hanc regul. tenet vacationem beneficij dici per ubitum ius habentis, & non possessionem solum obinentis.

Hinc illum, qui beneficium Ecclesiasticum sine Canonica institutione obtinet, verum beneficij possesorem dicendum non esse resoluit Oldrad. consil. 1. num. 4. Panorm. in cap. pastoralis, n. 27. de causa posses. Colmas in prag. sanct. 111. de pacificis posses. §. Ordinarij. verbo inquirent, col. 6. in parui, & verbo possident ad fin. ex ea ratione, quia vbi ius restitit, possessio dari non potest, l. qui omnes res 30. §. 1. vers. namque locum, ff. de acquir. posses. atqui ius restitit, & prohibet ne beneficium Ecclesiasticum sine Canonica institutione obtineatur, patet ex hac reg. ibi, non potest, quod verbum manifestam denotat legis resistentiam, ex cuius infra num. 7. Igitur, &c. Deinde probatur quia id, quod non potest obtineri nisi habito respectu ad certam causam si sine illa obtineatur, verè, & propriè non possidetur, cap. ex transmissa 8. vbi gloss. verbo, & ab eo, de res. iur. §. final. atqui beneficium Ecclesiasticum non potest obtineri, nisi habito respectu ad certam causam, nempe ad Canonice institutionem, quæ

quæ nihil aliud est quam promissio superioris, ex Dyn. hic, à n. 17. & Rebuff. in praxi, tit. quod modum beneficia acquirantur, & tit. canonica institutio. Igitur, &c.

Verùm collatariam sententiam probantur Anchar. in princ. Innoc. Bott. & Panorm. sibi contrarios n. 11. Bero n. 36. in cap. in literis. & de restit. spoliat. Pro quibus facit, quia regula est, quod proprietas, & possessio longè differunt, & ita vnum sine altero haberi possunt, l. naturaliter 1. §. illo tit. in §. nihil commune; sed hæc regula in beneficio Ecclesiastico immutata non reperitur: ergo beneficium Ecclesiasticum sine Canonica institutione verè, & propriè non possideretur, nec daretur spolatio de illo restitutio, nisi prius probaretur canonicam institutionem: patet, quia spoliatum non aliter restituitur ad beneficium, quam si probet se de illo tempore spoliationis possedisse, cap. consilatoribus 1. c. ad fin. ibi, possessionem, de offic. deleg. acqui spolatio de beneficio datur restitutio absque eo quod probet canonicam institutionem, d. cap. in literis, ibi, Prius de violenta institutione, quam de canonica institutione. Igitur, &c. hoc text. in cap. cum nostris, vers. audier, ibi, quia talis possessio, ubi expendit Panorm. n. 6. de concess. prob. textum in cap. licet 28. in tit. §. gloss. verbo te non vocas, & de prob. hoc lib.

Quia sententia retenta non obstat quæ pro prima supra expendimus, nam ad text. in presenti, respondetur non simpliciter resistere cuiusque acquisitioni beneficiorum, sed resistere tantum licitæ acquisitioni, ut patet ex verbo, licet, quasi sit sensus, beneficium Ecclesiasticum non potest licitè sine canonica institutione obtineri, non tamen negat Pontifex quòd illicitè etiam sine canonica institutione obtineri, & consequenter possideri potest, ut considerat Panorm. d. n. 21. Colem. d. verbo possidet ad fin. quicquid hoc non aduertat gloss. hic verbo licet. Ad secundum atqueam respondeamus, notandæ est differentia inter ea, quæ simpliciter, & absolute obtineri possunt, & inter ea, quæ obtineri non possunt nisi habito respectu ad certam causam, quòd priores non sunt simpliciter, & absolute possibilia, ut sic loquamur, si cum animo possidendi simpliciter, & sine respectu ad illam causam apprehendantur, verè & propriè possidentur, iuxta reg. l. 6. §. qui ad mundiciam sine ibi, intelligitur possidere, §. de acquir. posses. posteriora verò non ita, licet oportet quòd apprehendantur per respectum ad illam causam ex qua obtineri possunt; nam cum simpliciter, & absolute possibilia non sint, d. vers. namque locum, sed tantum possideri possunt per respectum ad aliquam causam, iuxta supradicta, it absque illo respectu apprehendantur, non dantur animus possidendi rem eo modo, quo possideri potest, ut patet, subindiquè de herede possessio, arg. d. in princ. ibi, animo, & l. quemadmodum 8. ibi, nisi animo, §. ead. tit. de acquir. posses. Ad argumentum igitur in forma negamus maiorem, nam etiam ea, quæ non possunt obtineri nisi habito respectu ad certam causam si sine respectu ad illam obtineantur, non dicuntur verè, & propriè possideri, iuxta modò dicta, si tamen per respectum, ad illam, hoc est, habita ratione illius causæ acquirantur, etiam sine illa causa, quia fortasse à parte rei nulla est, verè & propriè possidentur, nec contrarium probat d. cap. ex transmissa, etenim text. ille ad probandam mariti possessionem non requirit desponsationem legitimam in particulari, id est, validam, & canonicam in illo casu; patet, nam quavis, matrimonium de nullitate in illo casu arguitur, nihilominus maritus dicitur verè, & propriè possidere, cap. ex conquisitione 10. ead. tit. sed requirit desponsationem legitimam, id est, apparet, quia ex coloratam, ut appellatur, quæ legitima dicitur, quia ex secundam leges in communi non eoductatis

Barth. Celsi. Tom. I. P.

impedimenti in particulari valere poterat, & satis est ad ostendendum, quòd maritus uxorem aliquandò liberam, & uti talem simpliciter impossibilem per respectum ad causam, nempe matrimonium, & ita verè, & propriè possidebat, iuxta supradicta.

In gloss. Beneficium, ibi, sumitur hic beneficium large modo, ut comprehendat dignitates, personatus, Ecclesiasticos omnes cum cura, & sine cura. Ita Rebuff. in tract. nomin. q. 9. n. 1. Nicol. Gate. de benef. p. 1. c. 6. n. 17.

In ead. gloss. ibi, Et sic nota casum in quo non currit descriptio, &c. Notatur ad hoc, quòd à principio canonicam institutionem non habentes beneficium Ecclesiasticum non præscribunt, quavis cum titulo colorato, & bona fide possideant, ut tenent gloss. magna ad med. in cap. contingit de dolo, communis, ut per Balb. de præscript. l. 1. p. 5. princ. n. 3. Bero in cap. cura, n. 11. de iurepar. Con. in reg. possessio, p. 2. §. 10. n. 9. Cald. Petreia de renouat. emphy. q. 1 §. n. 22. monetur, quia si beneficium Ecclesiasticum præscribere, per præscriptionem, & ita sine canonica institutione, possit licitè obtineri; patet, nam ea, quæ præscribuntur post implorant præscriptionem absque illo alio titulo ex vi præscriptionis licitè obtineatur, gloss. verbo numeris, in cap. vigilans §. de præscript. & in cap. ult. verbo nulla, ead. tit. Anton. Gom. l. 1. §. Tauri, n. 12 §. Mench. illust. c. 7. à princ. Petre lib. 3. Ordin. col. 2. ad fin. pag. 140. Atqui beneficium Ecclesiasticum non potest sine canonica institutione obtineri, ut dicit hæc reg. Igitur, &c. Secundò pro hac parte adducitur text. in cap. unic. de eo qui mittitur in possess. hoc lib. ubi in beneficiis Ecclesiasticis prohibetur missio in possessionem ex primo, & secundo decreto, propter commutationem rei absentis, nè (inquit Pont.) ad ea ingressus patere valeat vitiosus, atqui si præscriptio admittatur, patet vitiosus ingressus ad beneficia, ut palam est. Igitur, &c. Tertiò probari solet hæc sententia ex eo, quia iura publica non præscribuntur, l. præscriptio §. 5. ibi, iuri publico non debet obistere, c. de operib. public.

In gloss. Non potest, ibi, negat dicitur potest, neganda 7 posita, ut hic, necessitatem importat. Ita Auil. ad c. 3. Prætorum in gloss. proclan, Lancel. Gallia in consuetud. Alex. in gloss. non possit, in princ. Felch. lit. P. sing. 57. Molin. de primog. lib. 2. c. 11. num. 12. Bernart. reg. 487. Titus de iure mariti, §. gloss. 4. n. 1. & 11. Couar. in cap. quovis potest, p. 2. §. 4. n. 4. Mench. quæst. frequent. c. 14. n. 3. Hypopol. conf. 65. n. 17. vol. 1. Azaved. l. 1. n. 1. tit. 5. & l. 4. n. 1. tit. 6. & l. 8. n. 1. tit. 10. lib. 3. nova recap. Gutier. in repet. l. nemo potest, n. 4 §. delegat. 1. Cald. Petreia de potest. eligendo, c. 19. n. 3. & n. 42. & de resol. emphy. c. 1. n. 1. Sanch. de matrim. lib. 6. diff. 38. n. 20. Cened. ad Sextum collect. 18. n. 4. Petr. Henricq. respos. opusc. 2. n. 13. Franc. Molin. de ritu nups. lib. 3. q. 41. n. 31. Rot. decis. 515. n. 3. p. recent. quoniam plures refero ego ipse in tract. de iur. v. s. frequ. dist. 267. n. 3. secundum Langdun imprefl.

In gloss. Licet, ibi, id enim dicimus posse quod licet 8 possumus. Ita Alciat. per text. ibi, in l. Nipos Proculus, §. de verbor. signif. Bortaz. de clausulas instrum. claus. 7. gloss. 13. n. 5. Ego ipse d. dist. 267. n. 7. Hinc è contrariis posse quis non dicitur quod inhonestè potest, d. l. Nipos Proculus, Sarr. conf. 203. n. 44. Menoch. conf. 901. num. 61.

In gloss. Obtrineri, vlt. ibi, & nota quid hæc regula 10 est in argumentum contra Clericum, qui est in quiete possessione beneficii sui, & petitur ab eo titulus possessionis, &c. Notatur ad hoc, quòd Clericus possessor beneficii tenetur titulum suæ possessionis ostendere, si requiritur ab Ordinario superiore, ut per Couar. in reg. possessor, p. 2. §. 10. num. 9. col. 2. Maran. de ordine iudic. p. 4. dist. 13. num. 4. Capotaquen. decis. 116. part. 1.

E e Namar.

Non. conf. 4. sub tit. de offic. Ordinarij. Sola. de benef. p. 3. q. 2. §. vers. & concludendo. Colm. in pragmat. scribit. de pacificis possessoribus in §. Ordinarij. in gloss. verbo inquirant. Duen. reg. 77. Valde de iure empht. q. 8. n. 6. Bernard. reg. 216. vbi Salzei. in addu. Fulc. l. i. c. §. §. 8. Menoch. de prescript. lib. 2. prof. 132. num. 46. cum segg. Petet. l. 3. sit. 16. lib. 8. Ordin. pag. 127. vbi ait, quod licet per regulam de triennali possessorio exclusio tunc tertius inquirans in beneficio, non tamen excluditur Ordinarius. Ma'card. de probat. concl. 117. 2. Azencoll. l. 2. n. 5. tit. 1. lib. 4. noua regit. Zerul. in praxi Episcop. p. 1. verbo Bulla, vers. ad quatuor. Alou. Ricc. in collect. decis. p. 3. collect. 1817. Max. Anton. var. resol. lib. 1. resol. 90. n. 7.

- 12 Amplia in premissis, & primò vt possit Princeps ad ostensionem utalorum cogere Magnates Regni obinentes iurisdictionem, & alia iura Regalia super quibus habet fundatam intentionem iure communi, vt post multos receptam asserit Valde. de iure empht. lib. 4. q. 8. n. 21. Secundò vt possit emphyteuta compelli à domino directo ad ostensionem iurisdictionis, secundum Corbol. de iure empht. sub tit. de causa priuationis ex eo, quod emphyteuta suo ostendit domino instrumentum renouatum, Bellug. in speculo Principum. rub. 28. & praterquam diuini. n. 19. Steph. Granand. decept. forens. c. 185. n. 11. cum segg. Tertio amplia in vassallo ex Malcard. concl. 137. 2. n. 16. Stephan. Gratian. proxime citato loco, quicquid dicit Bernard. Gruz. ad pract. Camera Imper. lib. 2. concl. 69. in considerat.

SVMMARIVM.

- 1 Possessor male fidei vltio tempore non prescribit, & n. 2. & ratio praestatur, n. 3.
- 2 Possessor male fidei, nec immemoriali tempore prescribit.
- 3 Bona fides in dubio in omni prescriptione praesumitur praesumptione iuris.
- 4 Bona fides in prescriptione immemoriali praesumitur praesumptione iuris, & de iure.
- 5 Prescriptione immemoriali male fidei probari non potest nisi illis modis quibus aliquid probatur contra praesumptionem iuris, & de iure.
- 6 Leges Civiles prescriptionem cum mala fide admittere sunt abrogatae, ita quod etiam in foro Civili vim non habeant.
- 7 Iuri Canonico, non verò legi Civili standum est in materia peccati.
- 8 Consuetudines iniuste, & peccati nutritivae inter laicos, & in foro Civili ex Pontificum auctoritate per Canones abrogantur.
- 9 Lex peccatis voluntariis subditorum vti potest in bonum commode, nunquam tamen potest ob aliquam causam boni publici praestare auctoritatem peccati.
- 10 Prescriptione completa, si quis incipiat habere malam fidem, an teneatur rem restituere, remissum.

REGVLA II.

Possessor male fidei vltio tempore non prescribit.

- 1 DE materia, & intellectu huius reg. vide Balb. de prescript. p. 3. q. 13. num. 2. cum segg. Conar. in reg. possessor. p. 2. q. 8. n. 4. & §. 11. num. 3. cum segg. Caballin. mulier. q. 77. Bernard. reg. 378. Crasset. de antiq. tempor. p. 4. §. materia illa, n. 16. & consil. 146. à princ. Ludovic.

Mexia in tract. iuste panis. concl. 1. à num. 34. Leide Zanch. de privileg. Ecclesiast. privileg. 2. 2. n. 10. & privileg. 69. à princ. Anton. Gabr. commun. 10. de prescript. concl. 1. n. 55. cum segg. & conclus. 1. Molin. de primogen. lib. 2. c. 6. n. 67. Garier. commun. lib. 2. c. 14. n. 68. cum segg. Menoch. de arbit. casu 22. §. 2. princ. Cessad. ad Decret. collect. 50. n. 1. Valde consule. 8. n. 25. Bonaeol. commun. crimin. p. 2. verbo prescriptio, fol. 62. Malcard. de probationib. concl. 999. n. 1. & concl. 1213. n. 10. Brodict. & Egid. in comment. ad l. ex hoc iure, ff. de iustit. part. 1. c. 1. n. 24. Capotaq. decis. 24. n. 1. & 2. Rot. decis. 197. n. 6. & decis. 211. n. 7. apud Farin. p. 1. recent.

Licit autem circa rationem variant scribentes tam in cap. vltim. de prescript. quàm hic, vbi Ioan. Andr. in neru. vltim. q. 3. Dyn. Monach. & alij, Mench. illustr. cap. 12. num. 3. tamen ex mente communis, & Sot. lib. 4. de iustit. q. 5. art. 4. & aliorum, praesertim ex mente d. cap. vlt. & cap. vigilanti, eod. tit. dici potest rationem in hoc esse, quia nullus delinquens per se ius peccatum, & eius continuationem ex legis auctoritate acquirit praemium, vel commodum aliquod, vt colligitur, tum ex reg. cap. intelligimus, de iudic. & cap. ex tenore de rescript. cum aliis, tum etiam quia absurdum, & omnino iussum est praemia, quae virtutis tantum propria sunt, & secundum omnem iustitiam constitui debent, vt boni, vel meliores efficiantur, l. 1. ff. de iustit. ex legis auctoritate deferantur iniquis, qui supplicia promerentur, & ita quod lex sit nutritiva peccatorum, quibus facit, & ad quae innitat subsidia, quibus pro impieciis praemia, pro incommotis, quae promerentur contra iustitiam, commodum deferret, contra reg. cap. vlt. autem lex, 4. dist. & cap. contra mores §. dist. & cap. ex parte, de consuetud. novat. l. bona fides, vers. nam mala, ff. de positi, l. insciendo, §. 1. ibi, quid tam ridiculum, ff. de servis l. conitar aetern. quod si male fidei possessor vltio tempore prescribit iam delinquens ipse per suam malitiam, nequidiam, & peccatum etiam continuatum, contra omnem iustitiam retinet alienam rem, praemium, & commodum acquirit, licet dominum eisdem rei, vel ius alienum, quod praescribit, l. 3. ff. de vscap. Igitur, &c.

Vltio tempore. Ex ita nec immemoriali, vt intendit d. cap. vigilanti, ibi, nulla antiqua, & docent Conar. d. part. 1. §. 3. num. 4. Valde, de iure empht. quest. 8. n. 25. & n. §. 8. num. 25. Gabr. d. tit. de prescript. conclus. 1. num. 5. vers. contrarium, Molin. de primogen. lib. 2. cap. 6. num. 6. Pincl. in arch. vlt. §. 1. num. 14. C. de bonis mater. Mench. illustr. c. 8. num. 10. Menoch. reuend. 15. recap. num. 417. & de arbit. lib. 2. case 22 §. 2. princ. Malcard. de probat. conclus. 1173. num. 45. cum seg. Et suadet, qui ratio inprè adducta, ob quam praescriptio cum mala fide prohibetur, multò magis in praescriptione immemoriali viget, in qua peccatum male fidei possessoris in grauius est, quo ille diuini altissimi retinetur commoratur, cap. vlt. in princ. de consuetud. quamvis contradicant, Salicet. in l. 2. num. 8. C. de seruut. & alij etiam per Conar. Gabr. & Mench. citatur laici. Verum ex mente Dec. in l. traditum, n. 11. C. de pallio, & Aleis. de prescript. part. 2. n. 14. se aliorum praedictae opinionis ad concordiam reduci possent, ita vt iuxta communem necessaria sit bona fidei ad effectum, vt si mala confiterent, praescriptio etiam immemorialis locum non haberet, at verò iuxta sententiam Saliceti, & aliorum iustissimi bona fides in praescriptione etiam immemoriali obesse non praesumitur, vt de illa tradendum non sit, hoc esse, non sit probanda ab eo, qui praescriptione nititur, quamvis ab aduersario legitimè probata praescriptionem inficiat, & impedit iuxta communem, licet

- licet autem in omni prescriptione bona fides in dubio presumatur, ut per gloss. pen. in cap. Sanctorum, gloss. verbo bona, in cap. si diligenter de prescript. Titiaq. de prescript. gloss. 2. vers. bona autem, Conar. in reg. possessionis, p. 1.4.8. n. 2. prescriptione scilicet ioris tantum, ita, ut mala fides ex aduerso legitimis modis, vel etiam indicis probari possit, iuxta tracta per Gam. Luffi. de iur. 290. n. 2. Menoch. de arbit. cap. 2. §. 2. a princ. Nichilominus tamen in prescriptione immemoriali presumuntur bona fides et presumptio ioris, & de iore, ut intendit Brutie. quem refert Salicet. in l. 2. n. 8. C. de seru. post alios Alciac. d. n. 14. Burlat. conf. 41. n. 9. lib. 1.
7. Gehr. d. tit. de prescript. concl. t. n. 50. unde conquire in prescriptione immemoriali malam fidem probari non posse, nisi illis modis, quibus aliqua probatur contra prescriptionem iuris, & de iore, iuxta gloss. & commentum in cap. is, qui fidem, de sponsal. & in l. contrahitur, verbo uisus modo, C. de non n. pecun. Titiaq. de retract. lig. §. 4. gloss. 1. a. n. 37. Conar. de iur. p. 1. c. 4. §. 1. n. 3.
8. In gloss. Possessor, ibi, nisi velis dicere leges esse correctas, &c. Innotuit igitur, & ut tales merito abrogantur leges Ciuiles prescriptionem cum mala fide admittentes, ita quod etiam in foro Ciuili vim non habeant, ut per Conar. hic, p. 2. §. 1. n. 3. & §. 3. Poetm. de vltimo sine illat. 2. a princ. Titiaq. de prescript. gloss. 2. a princ. Pasch. lib. 1. §. 2. n. 78. C. de seru. Perez. ad rubr. tit. 1. lib. 3. Ordin. Acendan. de exequend. mand. lib. 2. c. 11. col. 2. Et enim in materia peccati (de qua hic agitur propter malam fidem prescribentis) in utroque foro standum est legi Canonice, non vero Ciuili, quæ tanquam iniusta etiam in suo foro per illam reprobatæ, ex rebus ut per Sued. de iur. 1. §. 8. n. 9. & de aliment. tit. 7. §. 2. n. 11. Azcond. ad tit. 1. n. 17. lib. 2. noue recip. Rebuffin. proam. ad leges Gallia, gloss. 1. n. 20. Caml. Boerel. in summa omnium de iur. tit. 1. de legibus, n. 82. Sic decisio aut ex complexu, C. de incestu nupt. abrogata est per cap. cum habuerit, in fine, de eo qui duxit in matrem. Sic l. cor, C. de usuris, cum similibus probans viciat, & ad illas aditiones, & ioris remedia concedens, indistincte in utroque foro abrogatur per
10. Clem. 1. de usuris. Sic similiter etiam inter laicos, & in foro Ciuili consuetudines iniuste, & peccati nutritione ex Pontificum auctoritate per Canones abrogantur in cap. ex parte, de consuet. in c. 2. de probat. & in c. 1. de testame. Non obstat quod ut iuxta in suo foro feruntur leges Ciuiles, quæ publico bono prouident mala aliqua permittunt, & subditorum peccata impunita relinquunt ad vitanda mala, sic deceptio inter diuini iustitiam preiur. ex l. 1. C. de rescind. vendit. in collect. ad cap. inter opera, de sponsalibus, quia responderet legem humanam iuste posse peccata aliqua petmittere, impunita relinquendo, ut in prædictis exemplis, & aliis, quia punitio neque semper, & indistincte est in peccato, sed ex causa pro loco, & tempore actus circumstantiis secularium proditionis iuste omittitur. Sic etiam potest lex peccatis voluntariis subditorum uti in bonum commune, nunquam tamen poterit ob aliquam causam boni publici præstare auctoritatem peccatis, & illa fuisse præmissis propositis ad delinquendum inuitando, quia hoc semper, & omni casu, est illicitum, & contra iustitiam legis naturalis, & diuine, secundum quam non licet facere malum, ut inle sequatur bonum, ex D. Paulo ad Rom. 3. Sanè lex Ciuilis admittens prescriptionem cum mala fide non permittit aut dissimulat, neque peccatis voluntariis subditorum vitio, sed magis au-

Barbosi. Collect. Tom. I P.

toritatem præstat, fouet, & ad peccandum inuincit subditos aliena retinens, propriis præmissis, scilicet acquisitione rei, vel ioris præcipui, unde licet lex illa bonum finem intendit, medium tamen, quo vitatur ad illum finem consequendum, est omnino ineptum & illicitum, ac subinde omnino fugiendum vitiope magis nocuum; & periculosum, quam sint reliqua omnia, quæ euitare intendit, ut in simili docet text. in cap. de hoc, de celebrat. Missar.

In ead. gloss. ibi, Si autem queratur de eo, qui completa prescriptione incipit habere malam fidem an teneatur rem restituere? De hac questione vide Guid. Pap. sing. 336. Alciac. in cap. unius de indic. n. 31. Sor. de iustit. lib. 4. §. 1. art. 4. Palat. in repet. rubr. de donat. inter virum, & uxor. §. 6. §. n. 28. & l. 6. §. Tauri, n. 9. Balb. de prescript. p. 1. §. 9. in princ. Titiaq. de prescript. §. 1. gloss. 2. n. 13. & in tract. essente causa, limit. 1. n. 26. cum seqq. Boet. de iur. 1. n. 11. cum seqq. Medin. in C. de restitu. §. 18. Anton. Gom. 1. §. Tauri, n. 135. Rebuffin. repet. cap. postulat. in gloss. verbo retinere, a. n. 25. de cleric. excommuni. ministr. Coar. hic, p. 1. §. 2. a princ. Mench. idem. lib. 2. c. 74. Sacment. lib. 2. selett. c. 10. a princ. Spin. in speculo resam. gloss. 3. a princ. n. 70. Gontier. præst. lib. 2. quæst. 1. a. n. 24. Castr. de lege penali, lib. 2. cap. 5. Menoch. remed. 1. §. recap. n. 17. Less. de iustit. lib. 1. c. 6. d. 17. n. 10. & seq. Ioan. Valet. de differ. inter utrumque forum, verbo prescriptio, differ. 6. Ioan. Sandt. in selett. diff. 43. n. 58.

S Y M M A R I U M.

1. Prescriptio non procedit sine possessione.
2. Possessio est corporalis rei detentio animo, & opinione dominii, vel secundum alios, corporalis rei detentio corporis, & animi iuris adiunctis concurrente.
3. Possessio duplex, est naturalis, & ciuilis.
4. Possessio naturalis ad occupandam non sufficit, quam habet ille, qui asseruit, & ignorantis possessionem ingreditur, sed requiritur ciuilis, quem ipse absens animo retinet.
5. Possessio vera ad similitudinem introducta est pro iuribus incorporalibus quasi possessio, quæ resdend, vel similes effectum operatur ac vera possessio.
6. Furiosi, infantes, & similes, qui intellectum carent, possessionem acquirere, seu incipere, possidere non possunt.
7. Possessio vera non transferitur, quoties res traditur ex causa, vel titulo non habili ad domini translationem.
8. Locatio dominium non transfert.
9. Possessio non transferitur in eum apud quem res depositur.
10. Possessio erant in sequestrem quando sequestratio sit voluntaria, & consensu partium, secus verò si sit necessaria, iubente scilicet iudice.
11. Creditores, quibus ad securitatem debiti res pignori traditur, minime possident, sed potius debetur qui tradit.
12. Possidere verè non dicuntur illi, qui in possessionem mittuntur causa custodia ex iudicis decreto.
13. Precario rem accipiens verè, & propriè non possidet.
14. Commodataria rei possessio in commodatarium non transit.
15. Infirmitarius rem, in qua habet usus fructum, non possidet.
16. Possessio non acquiritur ex officio, qui iure auctoritatis & familiaritatis suæ.

Ec 2 17 PRA

17 *Prescribi non possunt ea, quae consistant, in mera voluntate.*

REGULA III.

Sine possessione praescriptio non procedit.

Definitur ex l. sine possessor, ff. de usufrap. cum aliis etiam a gloss. hic exornat Balb. de praser. 2. part. 4. prae. m. s. Handed. conf. 3. 1. 4. m. 4. lib. 1. Anton. Monach. Lucens. de acf. 1. 4. m. 59. & hinc vulgò dicitur, praefcriptum tantum emittat, quantum postulum, l. 1. §. si quis hoc interdicto, ff. de usu. aliq. prae. m. Abb. in c. accedendum, in fin. de primis. & conf. 1. c. 1. m. 7. vol. 1. Oñan. Glor. var. p. 3. m. 1. 47. cum segg. Aufer. ad Capell. Tholof. 9. 3. 13. Paril. conf. 2. 7. m. 1. 50. vol. 1. & conf. 7. m. 1. 5. vol. 4. Pat. decif. 10. 1. lib. 1. Cypre. decif. 309. m. 13. Noñ. decif. 168. n. 6. Malcard. de probat. concl. 1. 4. m. 23. & concl. 9. 46. n. s. Handed. decif. 79. n. 47. lib. 1. Mat. Anton. var. refut. lib. 1. refut. c. m. 10. Anton. Monach. de acf. 1. 4. m. 56. Ioseph. Aldrete in allegat. pro criminoda Regularium exempti. pars. 3. cap. 4. m. 12.

2 Possessio, quæ secundum Dnæen. lib. 1. *disponit*,
c. 18. & ad tit. de *acquir. possess. cap. 1.* VVezembec, in
paratib. sub tit. de *acquir. possess. num. 2.* & Donel. *com-
ment. inris. Cuius*, lib. 5. c. 6. col. 1. *vers. fit ergo*, est cor-
poralis rei detentio animo & opinione domini. Vel
mediis forsan corporalis rei detentio corporis, &
anmi inis adminiculo concurrente, vt definitur
Caual. in reg. 1. lib. 6. §. 2. *autem*, Petr. Gregor. *synagm.*
lib. 1. c. 13. num. 4. Azot *infin. moral.* rem. 3. lib. 1. c. 1. t.
Molin. de *instrum.* 1. disp. 12. Lef. *end. tract.* lib. 2. c. 3.
mon. 40. Rebello de *obligat. instrum.* part. 1. q. 8. felt. 3. *duplex*
est, naturalis scilicet, id est, quæ corpore; &
civilis, id est, quæ iure consistit, ita *gloss. 1.* Cuiac. de
alij in l. nemo 10. c. de *acquirend. possess. gloss. in l. 1. c.*
decisio *fiat ut arm* & in l. 1. verbo *naturalis*, & *verbo*
ut sit de *acquir. poss.* Anton. Gons. l. 4. §. *Tam*, n. 19.
Cocuz in reg. *possess.* part. 2. in initio, n. 4. *Vtrum declaratur*,
34. a princ. & declar. 16. in fin. Fachin *conuentionis* lib. 8.
c. 5. Petrege lib. 1. *var. a.* 2. 12. & 41. Ant. Fab. in *fas* C.
lib. 7. tit. 1. *definit.* 2. n. 8. Marefcot. *var. lib.* c. 74. a n. 6.
Valsec. de *re impetr.* q. 18. a. §. Cenell. *commun. contra*
commun. q. 540. *vers. sed causariis*, Gilchen. de *fract.*
p. 1. *membr.* 2. c. 3. n. 34. quæ omnes resolunt possessionem
civilem à naturali differre, quia hæc corpore
tenetur, in præsentia rei, illam tenet abfens in tēpus
rei abfentia.

4 Circa materiam vſucapionis non ſufficere dictam poſſeſſionem naturalem, quam habet ille, qui abſentis, & ignorantis poſſeſſionem ingreditur, ſed requiri ciuilem, quam ipſe abſens animo retinet, reſoluit gloſſi. magna in *ſuſ. in l. i. C. de ſeruis fugi. Gom. d. l. 4. §. Tanti*, n. 10. §. Bald. de *preſcript. 2. p. 5. princ. q. vlt. Coa. in reg. poſſeſſor. 2. p. 2. in initio*, n. 7. & plures alij, quos reſert, & q. p. cit. Gilchen. d. p. 2. memb. 3. §. 2. memb. 5. arguentes ab abſurdo, quia cum certum fit Ciuilem poſſeſſionem ſufficere, ex text. in *l. 1. §. per ſeruum*, qui in fuga, ff. de *acquir. poſſeſſ. dum probat ſeruum*, qui in fuga eſt, à domino vſucapi poſſe, unde dicere non poſſimus habere naturalem etiam vſucapere propter abſurdum, quod ſequitur ſi vterque vſucapione eiſdem rei dominium acquirat, contra vulgarem reg. text. in *l. ſi ve certa, §. ſi dubius, ff. de commodat.*

Ad similitudinem veræ possessionis introducta est
proturbis incorporalibus quasi possessio, quæ eor-
dem, vel similes effectus operatur, ac veræ posses-
sio, de qua facit mentionem text. in l. 1. §. 5. ubi, *quasi*
in possessione, de vi & vi armata, & in l. qui dicitur,

libi, longa quasi possessione, ff. si servitium vend. & docent
Covar. in reg. poss. v. p. 2. in princip. num. 6. & 3. Petr.
Gregor. synagm. iuris lib. 1. c. 13. n. 1. Gilen. de praescrip. part. 2. membr. 3. cap. 1. Fachin. contraveniens lib. 3. c. 10. à num. 31. Ideo pro hac quasi possessione tuenda interdicitur velut, sen quasi possessoria constituta esse ait text. in l. pen. ff. de servitut. aliis l. vii. secundum Arzon. August. lib. 1. emendat. cap. 7. & lib. 3. cap. 1. ad med. prosequuntur eandem materiam quasi possessionis multis additis ex antiquioribus, & recentioribus, Cuthill. lib. 2. de usufructu, cap. 12. à princip. & omnino à num. 6. Peregrin. variar. lib. 3. à num. 48.

Præter ex diſſis inferitur ſarſoſos, infantes, & ſi-
miles, qui intellectu carent, poſſeſſionem acquirere,
ſed incipere poſſidere non poſſe, vt per text. in l. 1.
ſ. adpſeſſor. ſ. de acquir. poſſeſſione, & l. quævis
32. i. infans, ſ. cod. ut, docent Conan. comment. lib. 3.
c. 8. n. 4. Donel. comment. lib. 3. c. 11. Menoch. remed. 4.
adpſeſſo. n. 1366.

Secundo inferitur veram possessionem minimè trans-
fetti quoties tunc traditur ex causa, vel titulo non ha-
bili ad dominij translationem, vt relictione Rehoff.
tunc. 3. ad leges Gallie tit. de *manerij possessor. in prefat.* ad
num. 3. Anton. Gom. l. 4. *Tauri*, & num. 6. Petegrin.
lib. 4. var. ad n. 44. Vnde euenit eo quod locatio domi-
nium non transfert. l. non *selet. §. locati*, per eam in
condictionem non transire possessionem, sed illam in
domino locatore retineri, vt probat *taxat. l. qm vnus* in
§. 30. 14. ult. §. de *acquir. posses.* comprobant Dond.
caus. ment. lib. 3. c. 13. vers. sed in hac, Memoeb. *remed. 3.*
reus. n. nam. 46. Valde. de *usur. empt. §. 120.* nam 10.
Caroc. de *locato. part. 2. tit. unde vi. pag. 1* - 3. inrellige
procedit in locacione ad modicum tempus, non
verò in ea, quæ sit ad vitam, vel ad longum tempus
decennij, & vltià, vt docuit glossa magna in d. l. si
per *erro. §. si ad usus, §. si commodati*, quam receptam testatur
Valde. de *usur. empt. §. 18. n. 2.*

Tertio inferius miramè transferri possessionem in
eum, apud quem res deponitur, ut probat *Lucac. 17. §. rei depositi §. de depositi, l. qui vniuersas, §. ult. ff. de acquir. posses.* Amon. *Gom. sem. 1. variet. c. 7. n. 1.* Peir. *Gregor. synagoge iuris lib. 2. c. 3. n. 4.* Rebuff. *sem. 3. ad leges Galilei tit. de sequestre art. 1. gl. 1. n. 13.* Donel. *comment. lib. 1. c. 1. 1.* Caroc. *de deposito, p. 1. q. 60.* Azor. *consuet. moral. p. 3. lib. 1. tit. de deposito, c. 1.* Rebello *de obliq. iniustis, p. 2. lib. 16. q. vltima, c. 1. pag. 810.* Cominol. *de contrah. lib. p. 3. c. 8. n. 5.* Quidam verò distinguunt inter sequestrationem voluntariam, quæ scilicet fit voluntate, & consensu partium, in qua inquiri possessionem transire in sequestrem, iuxta d. *h. rei depositi*, & necessariam, quæ iubente iudice fit, in qua negant possessionem transire in sequestrem, nisi id expresse actum sit, & procedere textum *l. interesse 39. ff. de acquir. posses.* ita distinguit Bart. & elle communem proferunt Abb. in cap. *examinata*, n. 14. de iudic. Cottal. *lib. 3. miscel. c. 1. n. 1.* Geg. *Lop. ad l. 1. gl. 1. tit. 9. p. 3.* & post Card. Felin. Graua. & Menoch. *d. remed. 3. retin. n. 86.* & plures alios, quos refert, & sequitur Caroc. *de sequestre, dist. p. 1. q. 4. a. n. 1.* Gom. *Lupis. decis. 177. num. 1.* & *decis. 331. n. 3.* Azored. *tit. 1. in princip. n. 7.* Cam. *segs. lib. 4. noua recopil. lib. 12. ae minimè elle recedendum concludit Cald. Pereira *quest. forens. lib. 1. q. 90. l. 1. num. 3.* sequitur Rota apud Seraph. *decis. 736. num. 1.**

Quand inferior creditores, quibus ad securitatem
debiti res pignori traditur, minimè possidere, sed po-
tius debitorem, qui tradidit, ut probat test. in l. *seruandus* 1 §. 5. creditor, ff. qui suisd. cogantur, & in l. qui po-
gnoris 36. ff. de acquir. posses. docent Baldus, in tract.
de

de pignori. c. 15. per totum. Anton. Fab. in ration. ad dolum. §. redierit. distinguendo tamen cum Menoch. remed. 3. rerum. n. 160. & Gilchen. de prescript. p. 3. c. 12. num. 8. & 15.

- 12 Quia infertur illos, qui in possessionem mittuntur causa custodia ex iudicis decreto, verè possidere dici non posse, eum animo, & opinione domini rem non teneant, sed custodia causa. *Li. no legata 12 ff. quibus ex causis eatur, Negoz. de pignori. p. 3. membr. 2. a. n. 6. Anton. Gom. in d. l. 45. Tauri. n. 9. & latissime Menoch. remed. 3. rerum. n. 163. Seacoe de appellat. q. 17. litem. 6. membr. 4. a. n. 25.*

- 13 Sexto infertur eum, qui preterito rem accepit proptiè, & verè non possidete, ut probat *l. si feruim 22. §. 1. ff. de iur. iudic. adion. l. ceteri 6. §. 1. qui rogant, ff. precario, docet Conan. comment. iuris Civilis, lib. 3. c. 10. n. 6. Donel. comment. lib. 5. c. 14. ad fin. Concinae. lib. 4. q. c. 21. n. 8.*

- 14 Septimo infertur rei commodatarie possessionem in commodatarium non transire, *l. rei commodata, §. ff. commodati, d. l. qui vniuersat, §. ult. ff. de acquir. possess. notant Anton. Gom. d. l. 45. Tauri. n. 8. & item 2. var. c. 7. n. 1. Conan. lib. 3. c. 1. num. 1. ad fin. Petr. Gregor. synagoga iuris, lib. 23. c. 1. n. 6. Azo. insit. iural. p. 3. lib. 1. cap. 6.*

- 15 Octavo infertur usufructuatum rem, in qua habet usufructum, non possidere, ut probat *l. sciendum, §. item qui, ff. qui suis iure cog. l. 1. §. per eum, ff. de acquir. possess. l. 1. §. quod ait Praet. ff. quibus legatorum, cum similibus, docent Cuiacius *l. naturaliter, ff. de acquir. possess. ff. lib. 9. obijci. §. 3. Co. in reg. possessor, p. 1. in ius. n. 5. Vacon. declar. 38. n. 4. Dna. in l. 1. in princ. col. 2. ff. de acquir. possess. Jacob. Concin. d. c. 21. n. 5. Faab. lib. 3. controuer. c. 13. Donel. comment. lib. 5. c. 6. col. 2. vers. in omnibus; ac proinde ipsam usufructuatum non verè, neque sibi, sed domino proprietatis possidere, solaque habere possessionem non aliter quam colonum, quem in eodem proposito usufructuario æquiparat text. in *l. ceteri 6. §. 1. qui rogant, ff. precario*, tradit Valae. de iure emph. q. 1. num. 1. Gilchen. de prescript. n. emb. 3. c. 1. n. 5. & 4. Molin. de iustit. tract. 2. disp. 1. 2. vers. dubium. Quamvis contrarium sententiam, quod usufructuarius sibi, & nomine proprio naturalem, & veram possessionem habeat ipsius rei in qua usufructum habet, tenent *l. in d. l. naturaliter, n. 5. cum seqq. Valae. de iure emph. q. 13. n. 6. Anton. Gom. d. l. 45. Tauri. n. 100. Menoch. remed. 1. recip. n. 7. Bostr. Tiraq. Villalob. Sord. Sfort. & plures alij, quos refert, & sequitur Castil. controuerf. lib. 1. de usufruct. c. 6. a. n. 2. usque ad finem.***

- 16 Nono infertur ex actibus, qui iure amicitie & familiaritatis sunt, possessionem non acquiri, ut in eo, qui ortum, aut fundum amici ingreditur, vel similem adum exerceat lenandi amici causa & iure amicitie, probat text. in *l. qui iure 41. ff. de acquir. possess. simile exemplum de eo, qui bosquem iure amicitie sepias recipit, probat text. in *l. habet, §. soluit, ff. precario, & in iustico, qui singulis annis soluit ad amicum afferre par caponem, tradit gloss. verbo qualitas in *l. solet, ff. de off. Procons. multique aliis exemplis exornant Ripan. c. 3. n. 39. cum seqq. de causa possessor. Rebuff. som. 3. ad leges Gallic. tit. de modis possessor. in prefat. 2. n. 17. Tiraq. in tract. de mort. p. 3. declar. 5. Conat. in reg. possessor, p. 2. §. 4. n. 6. Menoch. de arbit. casu 160. Malcard. de probat. eccl. 118. q. n. 1. Cald. Pereira conf. 2. n. 17. cum seqq. & idem ea, quæ consistunt in mera voluntate, præscribi non possunt *l. Proculus, ff. de demon. infelle, l. 1. §. demque, & l. si in meo, ff. de aqua pluuiæ ar. Tiraq. de retrall. tit. 1. §. 1. gloss. l. 2. n. 1. Conat. lib. 1. var. c. 9. n. 1. & 2. Menoch. de arbit. casu 44. a. n. 6. &****

conf. 143. n. 3. & 29. Mench. vñfreq. c. 4. n. 9. Cald. Pereira de renouat. emph. q. 15. n. 42. Gonzal. ad reg. 3. Cancel. gloss. §. 6. n. 37. Stephan. Gratian. discept. forens. c. 88. n. 15. & c. 89. a. n. 12. Monet. de optio. Canon. c. 8. n. 11. nec etiam conuictore, quamvis immemorabilis, potest cadere super ea, quæ sunt facultatis. Sord. decis. 127. n. 81. cum seqq. Stephan. Gratian. discept. forens. tem. 1. §. 7. n. 14. & c. 197. n. 10. Card. Tufch. lib. C. c. 801. & c. 802. 700. ex n. 59. Beltramin. in annos ad decis. 161. Gregori. X. P. lib. C. Gonzal. ad reg. 3. Cancel. gloss. §. 1. in fin. Rod. decis. 778. n. 3. p. 1. diuers. & decis. 516. sub n. 4. p. 1. recent. Quando verò concurrat actum pluralitas per longum temporis intervallum gestorum excludit presumptio facultatis, & sic debet actus esse gestus ex necessitate, ex traditis per Ripan. cap. cum Ecclesia Surtine, n. 75. de causa possessor. Czf. de Grass. decis. §. n. 3. col. 14. Seraphin. decis. 212. n. 2. & decis. 423. n. 4. Beltramin. in annos ad d. dec. 162. lib. C. nouissime Ioseph. Ramon. conf. 65. n. 21.

SVMMARIUM.

- 1 Peccatum non dimittitur nisi restituatur ablatum.
- 2 Reatus ad penam æternam, qui insurgit ex violatione iustitiæ communitatiue, non aliter adimitur quam si id quod verè, aut virtualiter ablatum est restituatur.
- 3 Peccatum mortale duplicem continet deformitatem, pro qua duplex quoque pena illi debetur.
- 4 Peccatum quando dicitur in presenti esse reatus ad penam æternam, ostenditur.
- 5 Peccatum, id est reatus pene æternæ de quo hic, non est simpliciter & absolute quicunque actus, sed est ille tantum, qui insurgit ex aliquo rei ablacione.
- 6 Iustitia communitatiue ostenditur vbiunque aliquid verè, aut virtualiter auferatur.
- 7 Anima defuncti propter dilacionem restitutionis ab herede facienda, in Purgatorio non desinit.
- 8 Declaratio texti, in cap. in literis, de raptoribus.
- 9 Peccatum, & delictum, & crimen inter se differunt.
- 10 Furto, vel rapina, seu alia iniuria acceptatione rem ablatam acquirunt, tenentur restituere, etiam si res sic ablata perierit casu fortuito, & etiam sine culpa eius leuissima.
- 11 Satisfactum intelligitur, si is, cui facienda erat restitutio, liberaliter remittat, nisi remissio aliquo modo inuoluntaria sit.
- 12 Restitutio facienda est expensis eius, qui iniussit rem accepit, & mittenda ad dominum vbiunque fuerit.
- 13 Restitutio ubi uescitur cui sit facienda, res sic iniussit possesse providentia Episcopi pauperibus debet erogari.
- 14 Restitutio non competit, sed pauperibus erogabitur, ubi recipiendi versatur ex parte versante.
- 15 Restitutio non sunt danti, sed pauperibus eroganda data ab turpem causam.
- 16 Verbum, restitutio, latè sumpto vocabulo acceptum satisfactiorem comprehendit.

REGVLA IV.

Peccatum non dimittitur nisi restituatur ablatum.

Desinitur ex S. August. epist. 94. ad Alaxedon. 2. c. 1. ubi verba habentur in cap. si res 14. q. 6. & in cap. cum in §. de usuria, latè de materia restitutionis.

E c 3 niq

nis agunt D. Thom. 2. 2. q. 62. *Medin. per aliquos que-
siones de rebus refut. Soc. lib. 4. de iustit. q. 6. & 7. D. An-
tonio. p. 1. tit. 2. c. 1. usque ad 8. Cozar. in repet. huius
reg. Namau man. 17. n. 6. cum segg. Acor. iustit. moral.
p. 1. lib. 4. de refut. Gabr. Vsq. in epist. moral. tract. de
refut. in foro conscientia.*

2. Ratio decisionis est, quia reatus ad poenam aeternam, qui insurgit ex violatione iustitiae commutationis, non aliter admittitur quam si id, quod verè, aut virtualiter ablatum est, restituatur, vel constet ex septimo præcepto Decalogi, de quo Exodi 10. *non fursum facies*, in eo enim impletur, & redactione continetur aliud præceptum licet formaliter sit distinctum, de restituendo ea, quae contra iustitiam commutativam verè, aut virtualiter auferuntur, vt per D. Thom. 2. 2. q. 66. art. 3. *Soc. de iustit. lib. 4. q. 6. art. 1. Ledesm. 2. 4. q. 18. art. 2. post princ.* Sed hic agitur de reatu ad poenam aeternam, qui insurgit ex violatione iustitiae commutativae. Igitur, &c. Ad probationem minoris aduertendum est peccatum mortale duplicem continere deformitatem, altera est auctio à Deo summo atque incommutabili bono, in qua consistit ratio formalis peccati; altera est inordinata conversio ad bonum commutabile, nempe ad creaturas: propter hanc duplicem deformitatem, duplex quoque poena peccato debetur; una est, quae respondet auctioni à Deo, & dicitur damni, nimirum ceteritè visionis diuinæ, altera est, quae respondet inordinatae conversioni ad creaturas, & dicitur poena sensus, nimirum ignis, & crucis: colliguntur hæc ex D. Thom. 1. 2. q. 79. art. 4. & p. 1. q. 86. art. 4. Viraque autem poena quando peccator ad Deum non convertitur est aeterna, prior, quia respondet culpæ infinitæ, nempe auctioni à Deo, & conueniens est, vt qui in bonum aeternum peccauit, in aeternum quoque puniatur; posterius verò, quia etiam respondet culpæ finitæ, nempe inordinatae conversioni ad creaturas, quæ in vnoquoque vitio certis mali gradus habet, & ita ex parte obiecti & secundum se, seu poena temporalis; nihilominus tamen ex parte peccantis quando illi ad Deum non convertitur, est aeterna, patet quia non solum respondet inordinatae conversioni ad creaturas, secundum se, sed etiam inordinatae conversioni ad creaturas proptèr est causa durationis peccati deformitatis, nempe auctio à Deo. Vnde cum inordinata conversio ad creaturas, proptèr est causa durationis peccati deformitatis, nempe auctio à Deo, quida modo continet culpam infinitam, vt patet, merito etiam poena, quæ responderet huic culpæ, quando peccator ad Deum non convertitur, in hunc sensum aeterna est, & vitalis in inferno lucenda iuxta illud Matth. 25. *Descendite à me, adestis in ignem aeternum*, significat Concil. Trid. sess. 6. de iustit. can. 50. & ad hæc reducenda sunt quæ tradunt S. Thom. 2. q. 87. art. 6. Magist. & communis in 2. dist. 42.

4. In hunc igitur sensum dicimus peccatum de quo hic, esse reatum ad poenam aeternam. Probat, quia in hac reg. agitur de peccato, id est, de macula, seu labe peccati ante dimissionem, & ita antequam peccator ad Deum converteretur; & constat ex verbis test. ibi, *non dimittitur*, atque macula, seu labe peccati ante dimissionem importat reatum ad poenam aeternam, scilicet damni, quæ aeterna est, iuxta supradicta. Igitur, &c. Ad idem postquam peccator ad Deum convertitur, tollitur omnino reatus ad aeternam poenam damni, & reatus ad aeternitatem poenæ sensus. Patet, nam quemadmodum hæc per auctio à Deo tantum per malum infinitum incurritur, & sunt veluti consequentia iniunctæ Dei, in qua qui est necessarius poenæ aeternæ laetare debet, ita etiam per conversionem,

quæ peccator ordinatur in Deum, tanquam per bonum quoddam infinitum, omnino tolluntur, & illorum sublato est etiam veluti consequentia amicitia Dei, cum qua non est compatibile, vt quis sit reus poenarum aeternarum, quare in his terminis tantum manet, in peccatore reatus ad poenam sensus secundum se, & ita temporalem iuxta supradicta, qui compatibile est cum conversione, & cum amicitia Dei quovisq. in hoc saeculo, vel in Purgatorio per opera perualia laetatur.

Peccatum namque, id est, reatum poenæ aeternæ de quo hic, non est simpliciter & absolute quicunque actus, sed est ille tantum, qui insurgit ex aliqua rei oblatione, patet ex hac reg. ibi, *ablatum*, quod in hac materia dicitur omne illud, quod verè & virtualiter auferatur, verè vt si quid furto, rapina, & similibus auferatur, virtualiter vt si quid iniuste retineatur, cap. sag. 13. de refut. *spoliar*, vel si debitor purum & simplex nun solutus, iuxta modos de quibus per Nam. in man. c. 17. à n. 12. vel tandem si aliquid ius probabiliter speraret, & ita in te, vel ad rem inopertiat, vt in cap. ult. de sepul. & in cap. in hietis 3. de rapinis. & in alia speciebus, de quibus per Nam. d. c. 17. n. 69. & 71. Vbi tamen antea aliquid verè, aut virtualiter auferatur, offenditur iustitia commutativa, Caiet. 2. 2. q. 62. art. 6. *Soc. de iustit. lib. 4. q. 6. art. 1. in corpore*, Cozar. in presenti. p. 1. in princ. Et ex tali offensione, seu violatione procedente ex aliquis rei oblatione insurgit peccatum, seu reatus ad poenam aeternam, quod non aliter deletur quam si id, quod verè, aut virtualiter ablatum est, restituatur, hæc verè restitutio duplicem continet, si aliter, vel ratione iniustæ acceptationis, vt quia quis iniuste abstulit, vel ratione solus rei acceptæ, vt quia quis rem ab alio ablatam possidet, aut vtramque vicia alias differentias illa principis constituit quod restitutioque fit ratione solus rei acceptæ, tantum est proptèr restitutionem, quando res ablata, quæ ad tertium peruenit, ad illum sciens & iniuste retinetur, & ita tam virtualiter auferatur ex dictis, unde restitutio iam non est ratione solus rei acceptæ, sed ratione iniustæ acceptationis, seu retentionis, vt patet; ceterum si tertius ille quicquidum scit rem alienam esse, statim domino restituit, non dicitur vere & proptèr restitutionem, nec enim aliquid contra iustitiam commutativam commisit, sed potius dicitur rem reddere, vt est de eo, qui debuit statim tempore soluit, quod scilicet proptèr restitutionem non dicitur, aduertit *Soc. de iustit. lib. 4. q. 6. art. 2.*

Nisi restituatur ablatum. Intellige quoad hoc saeculum, restitutio enim post mortem penitentis non liberat à poena in alio saeculo purganda, nec propter ipsius restitutionis dilationem anima in Purgatorio destinetur, ex multis, quæ adducit *Soc. lib. 4. de iustit. q. 6. art. 1.* ad convincendam inceptam vulgi opinionem contrariam sententia, idem tenent etiam Nam. in man. c. 17. n. 68. Card. Bellarmino. de Purgat. lib. 2. c. 16. & est vulgaris Theologorum traditio in 4. dist. 16. quicquid Anan. Abb. & alij ex nostris duosum vident autem sentire, arg. text. in cap. in hietis, de rapinis. ibi, *ut sic à poena valeat liberari*; cum tamen satisfactio, proptèr est tertia pars Penitentiae, & in hoc saeculo, & in futuro, nempe in Purgatorio, locum habeat, id quod evidentet patet, aliis enim iniqua esset lex Diuina, quæ statueret animam defuncti in gratia decessantis ex culpabili mora heredum in eo restituendo in Purgatorio detineri: insuper ex eadem mora culpabili poena Purgatorii temporalis natura sua fieret aeterna, non ex propria defuncti, sed heredum culpa, & consequenter Purgatorio eidem animæ rediret infernum, cum præcipua inter vtramque differentia ex peccato, vel temporali temporis diuturnitate, quod

attinet

amnet ad pœnalitatem, defomatur, vt est de fide, & colligitur ex Concil. Trid. sess. 6. can. 10. tradis Bonamen. in 4. dist. 20. n. 14. vbi Quard. prop. 4. & dist. 44. prop. 8. Hæc autem consideratio non solum obinet in eam sententiam restitutionis dilatio hæredibus in iunctæ anime defuncti, nocent, sed ad affectum etiam vt nec profiti, quasi sit in causa, vt elicitis, vel tardius à pœna purgatorii eripiant. Aduertimus namque restitutionis opus ab hærede præstitum non posse considerari satisfactionem tanquam gestum à defuncto, eum defunctus sit extra viam moriendi: vnde nullo modo ad hos terminos adaptari potest reg. qui per alium, & reg. potest quis per alium, hoc sit. & lib. quatenus verò restitutio opus consideratur ipsius hæredis, iustitiz opus est, quod licet moraliter sit bonum, ac proinde habeat rationem meriti, hoc tamen quoad ipsum hæredem considerari debet, non verò quoad defunctum, cui in alio sæculo existentis sola opera fidei boni charitatis, per modum suffragij optolantur, iuxta illud 1. Mach. c. 11. Sancti, & salubris cogitatio est pro defunctis exorare, vt à peccatis soluantur, iuncto illo Davidicis, peccata tua elemosinis redime, cap. medicina, de penit. dist. 1. in quem sensum Sacrificia, & oblationes pro defunctis continent satisfactionis rationem, de quo Conc. Trid. sess. 2. in decreto de purgat. & sess. 14. c. 8. c. anime defunctorum 1. q. 2. Ad hoc nequit quod restitutio cum sit merus adus iustitiz ab hærede gestus tendens in propriam ipsius deobligationem, per modum suffragij in commodum defuncti offeratur, tenetur enim hæres civiliter, naturaliter ex delicto defuncti ad damnum dare, etiam si nihil ad ipsum ex delicto perueniat, nec his cum defuncto fuerit connectata, iuxta illa equitate canonica, vt notant Doctores omnes, in d. cap. in literis, cap. fin. de sepulch. cap. tua nos, de ysuris, cap. Episcopus qui filius 12. q. 2.

Ad text. verò in d. cap. in literis, de rapturibus, respondetur dupliciter intelligi posse, primum legendum iuxta veritatem litterarum prædicta verba non in numero singulari, nempe valeat, ita vt ad defunctum, sed in plurali, nempe valeant, ita vt ad ipsos hæredes referantur, quibus Pontifex iubet, vt compellantur restituere, in quem sensum non impropiè accipitur verbum peccatum, pro reatu ad pœnam æternam, quo hæredes tenentur ex culpa mortali interim dum non restituerint, iuxta verba D. Augustini in epi. res aliena 14. q. 6. & in hac nostra reg. quæ similia sunt, & in eundem sensum accipiendam, quam litteram esse efficiebat in originali, & antiquioribus codicibus conueniam aduersit Abb. in eodem cap. in literis n. 4. licet valeant magis communiter dicat. Potest etiam intelligi text. ille retenta vulgari littera referendo prædicta verba in numero singulari ad defunctum, ita vt opus restitutionis profit eodem, vt citius liberetur à reatu pœne temporalis, non per se directè, & immediatè, sed per accidentem, seu per indirectum, quia cum in eo text. corpus defuncti si non de iote, vt text. in d. in verbo mandatum, saltem de fido careat Ecclesiastica sepultura, idque non sine colore fundamenti, cum agat text. de defuncto incolorato manifestum, qui regulariter, absque pœnia satisfactione non absoluitur, nec potius Ecclesiastica sepultura, ex text. in cap. super eo, eodem tit. iunctis notatis per Doctores in cap. ex parte 13. de verborum signis. cap. venerabilibus, 4. porro vers. sicut autem, de sent. excom. hoc lib. atque ita denegata inter Ecclesiastica sepultura privatur precibus, suffragiis, & oblationibus in funere fieri solitis, & in posterum, iuxta d. cap. super eo, Clem. 1. de sepulch. merito prædictum Pontifex vt hæredes restituant, quia licet opus tertij per se directè ad satisfac-

tiendum pro defuncto non tendat, est tamen in causa, vt corpus sepelitur restituant, & ex consequenti anima defuncti suffragiis, & oblationibus iunctur, quæ continent rationem satisfactionis nostra sua, atque ita profunt, vt citius anima à seato pœne temporalis liberetur, vt text. habet.

In gloss. Peccatum, ibi, quid est peccatum, delictum, 9. & crimen, inter hac secundum Ang. est differentia, &c. Vide Iacob. de Grass. in aureis decys part. 1. lib. 14. c. 14. num. 1.

In ead. gloss. ibi, Etiam si res illa causa perierit sine culpa sua, &c.] Notatur ad hoc, quod ille, qui furtum, vel rapina, seu alia iniuria acceptatione rem habuit alienam, cuius dominium non acquisiuit, tenetur eam dominio restituere, non tantum ratione rei acceptæ, sed ratione iniustæ acceptationis, adeo quod si res illa sic ablata perierit, etiam si sine leuissima culpa eius, qui eam detinet, sed foris, tenetur nihilominus restituere, quia qui sic accipit à dolo acceptationis dicitur esse in mora, vnde ei imputatur omnis satis fornicatus: ita docent S. Thom. 2. 2. q. 62. art. 6. Soc. de iustis. lib. 4. q. 7. art. 2. Sylvest. in sum. verbo furtum, q. 1. 16. Medin. in C. de restit. q. 6. Couar. hic p. 2. 5. 6. num. 1. Nanus. in man. cap. 17. num. 16. bene Valq. in apul. de rest. cap. 5. dub. 1. num. 64. & 65. vbi num. 66. subdit quod si res perierit eo modo, quo erat peritura apud dominum, & ita moraliter intelligeretur futuram, tunc non tenetur fur, vel alius, qui iniuste accepit, & detinebat aliquid, dominio satisfacere pro re perempta.

In gloss. Restituitur ibi, quod dicit de restitutione, intelligit, nisi si, cui facienda restitutio, liberaliter remitteret, quia satisfactum intelligitur. Ita Mex in tract. iustis panis coactis. num. 59. Tiraq. de retrad. tit. 1. ad fin. num. 151. Couar. hic part. 2. in princ. num. 5. & p. 5. 1. num. 2. Nanus. in man. cap. 17. num. 75. vbi num. 66. ampliat etiam pecuniam, seu ablatum remissum præsentibus non offeratur. Limita nisi remissio aliquo modo inuoluta sit, vt si quis fraudolenter pauperem simulat, aut impotentiam, & bium negat, aut solvere recuset, nisi pars aliqua remittatur, tunc enim talis remissio tanquam non spontanea, sed quodammodo coacta à restitutione non excusat, vt per Caiet. 1. 2. q. 62. art. 6. Soc. lib. 4. de iustis. quest. 6. art. vii. Mercad. de contract. lib. cap. 12. ante fin. Sic sanè remissiones, & pœna per quæ decedentes suos cedentes conficiunt pauperum cum possint solidum, vel aliquid amplius solvere, partem debiti consueverunt, in foro conscientie nihil profunt, vt per Mercad. vbi sup. quiniūb & in foro exteriori detecta fraude ad partem taliter remissam agi potest, Alex. & Ias per text. ibi in l. vlt. de condit. ob temp. causam, Sorach. de mercat. tit. de decedentib. p. 6. n. 1. Pinel. in l. 2. C. de rescind. vendit. part. 1. cap. vltim. n. 7. Mench. vsus frequent. cap. 93. num. 13.

In ead. gloss. ibi, Cuius autem expensis miti debeat ad eas si sunt remissi, &c. In hac q. ex sententia Caiet. 1. 2. q. 62. art. 5. circa solut. ad 3. & Soc. de iustis. lib. 4. q. 7. art. 2. circa solut. tertij argum. D. Thom. quos refert & sequitur Valquez d. opus. de restit. cap. 50. dub. 1. c. 10. 16. dicendum est quod expensis eius, qui iniuste sem accepit, & detinet, restituenda est, & remittenda ad dominum ubicunque fuerit, additque Couar. hic p. 1. in initio, num. 7. quod in hac restitutione abscisi facienda illud erant est quod quando debitor à loco recessit, vbi erant erant, & manifestum est restitutio eras facienda, tunc simplices tenentur in omni eorum suis sumptibus debitor rem restituendam ad dominum mittere, cum ipse recessit à loco vbi facere debuit restitutionem, sed quid dicen-

dom quando creditor ipse recessit de loco in quo res subleata est, & erat antea retinenda, distinctione tem componit Valg. d. c. 10. d. 1. n. 18.

- 13 In ead. gloss. ibi, Si vero recessit de quo, pauperibus erogatur providentia Episcopi. Ita Com. hic par. 3. §. 1. n. 2.

14 In ead. gloss. ibi, Item dico id verum cum turpitudine versatur ex parte recipientis tantum; si vero ex parte utriusque, & transferatur dominatio, nec restitutio competit, nec restitutor danti, sed pauperibus erogabitur. Ita Paul. Comit. res. pass. moral. lib. 3. q. 5. Unde data ob turpem causam, veluti ob homicidium perpetrandum, &c. non esse danti restituenda, sed pauperibus eroganda, tenent Com. hic p. 2. §. 2. n. 7. vers. ex tertia, Sanchez de Matr. lib. 6. disp. 20. n. 7.

- 15 In ead. gloss. ibi, Quia satisfactum intelligitur qualitercumque satisfaciatur, &c. Notant ad hoc, quod veteribus restitutio, in hoc text. & in similibus non proprie, sed late sumpto vocabulo acceptum satisfactio nem comprehendit, ut per Com. hic p. 2. in initio, n. 2. Nam in man. c. 17. n. 11. Ledesin. in 2. q. 18. in princ. Sot. de iuris lib. 4. q. 6. a. prius.

S Y M M A R I U M.

- 1 Peccati venia non datur nisi correctio.
- 2 Peccatum in hac reg. accipitur pro reatu ad penam eternam.
- 3 Reatus ad penam eternam, provenit ex peccato actuali in reatu in huius reg.
- 4 Peccatum originale non est voluntarium voluntate persone, sed tantum voluntate primi parentis.
- 5 Reatus insurgens ex peccato originali saltem in adultis lapsis absque correctione, id est, absque penitentia, non remittitur.
- 6 Venia multipliciter accipitur.
- 7 Remissio culpe, id est, reatus ad penam eternam, non datur sine gratia infusione.
- 8 Lapsus necessaria est gratia actualis, excitans atque adiuvans.
- 9 Gratia gratis data, seu proveniens, & gratia excitans atque adiuvans secundum suam essentiam non sunt plures, sed una tantum, qua distinguatur per diversas effectus.
- 10 Gratia gratum faciens, est habitus quidam supernaturalis, quoniam Deus infundit animabus nostris per quoniam grati sumus, vivimus, & quasi consubstantiamur Deo per divinitatem.
- 11 Lapsus nulla dari potest conversionis preparatio per motum liberi arbitrii in ordine ad veniam, seu remissionem culpe consequendam, nisi ipsi inmet lapsi corrent.
- 12 Culpa venia, seu remissio non datur sine infusione gratia gratum facientis in qua nostra infusio consistit.
- 13 Correctio, seu penitentia duplex est, altera formata & perfecta, qua appellatur contritio, altera informata, & imperfecta, qua dicitur attritio.
- 14 Correctio, seu penitentia quando charitate perficitur, & ita quando sit contraria, & quando sine charitate sit, ac provide sit attritio, ostenditur.
- 15 Contritio sine Confessione sacramentali saltem in voto non sufficit ad consequendam veniam, seu remissionem culpe.
- 16 Baptismi copia ubi deest applicatio Passionis Christi in ordine ad remissionem culpe originalis, quatenus sine Sacramento, non tamen sine voto Sacramenti, fieri potest.

- 17 Attritio cum aliquo impedimento seu obice ad gratiam ex parte penitentis, adiuvata Confessione sacramentali, non sufficit ad remissionem culpe, ostenditur, & n. 18.

REGULA V.

Peccati venia non datur nisi correctio.

Desumitur ex cap. legatur 14. q. 2. cum aliis exco. 1. Nant Sot. in 4. disp. 17. q. 2. art. 6. Vega in Concil. Trid. lib. 1. §. 19. Ledesin. p. q. 26. art. 5. col. antecedente. Ratio est, quia venia reatus ad penam eternam insurgentis ex peccato actuali de quo hic, non datur nisi ei, qui ex sua parte convenienter adhibet preparationem per motum liberi arbitrii; at solus correctus, seu poenitens ex sua parte convenienter adhibet preparationem per motum liberi arbitrii. Igitur, &c. Probat ex infra dicendis.

Pro toto igitur materie cognitione, & huius regule intellectui primò premissum est, quod peccatum in hac reg. accipitur pro reatu ad penam eternam, ut in reg. precedenti, notavimus. Patet, nam reatus ad penam temporalem, si insurgit ex peccato veniali absque emendatione, de qua hic, id est, absque poenitentia prius qua correctio accipitur in hac reg. ex infra dicendis, remitti potest, D. Thom. 3. p. q. 83. defendit, & declarat Sot. in 4. disp. 15. q. 2. art. 1. Si vero insurgit ex ipso reatu peccato mortali nec etiam per correctionem, id est, per poenitentiam tempore remittitur, ut probant text. in cap. si peccatum, & in cap. nullus, & in cap. fecit, de penit. disp. 1. Concil. Trident. sess. 6. de iustific. can. 30. D. Thom. ubi supra q. 83. art. 4. Sot. d. loc. q. 1. art. 4. cum seq. Valg. de penit. q. 37. art. 2. Valent. ter. 4. disp. 7. q. 4. p. 102. 2. ubi apud Bonae. de Sacram. disp. 5. q. 6. sess. 1. p. 102. 4. Adde quod reatus ad penam eternam, de quo hic agitur, iuxta supradicta, intelligendus est de reatu prominente ex peccato actuali, nam reatus proveniens ex peccato originali, id est, ex eo quod ex labe primi parentis per quandam regenerationis motionem in nos transit, D. Th. 2. 2. q. 8. art. 1. cum non sit volutus nostra voluntate personae, sed tantum voluntate eiusdem primi parentis per regenerationem, id est, per Baptismum absque correctione, id est, absque poenitentia, de qua hic regula, remittitur, cap. firm. si re, cap. ex quo, cum evictis aliis de consec. disp. 4. Nec ad rem facit quod reatus insurgens ex peccato originali saltem in adultis lapsis absque correctione, id est, absque poenitentia, non remittitur, iuxta illud Act. 2. Penitentiam agite, & baptizetur unusquisque vestrum, probat text. in cap. omni cum seq. eadem disp. 4. relolvit D. Thom. d. loco q. 69. art. 7. Sot. ubi supra disp. 6. q. 1. art. 7. respondetur enim id per accidentem contingere, quia scilicet implicat contradictionem quod reatus insurgens ex peccato originali remittatur, & maneat reatus ad penam eternam insurgens ex peccato actuali, ut egregie ratione ostendit Pont. in c. 3. §. sed adducit, de Baptismo. Vnde in ordine ad reatum ex peccato actuali quasi ad antecedens per accidentem necessarius correctio, seu poenitentia requiritur: ac verò per se & in ordine ad ipsum reatum, qui provenit ex peccato originali, correctio, seu poenitentia non requiritur, imò reatus ille sola vius Sacramenti regenerationis, nempe Baptismi remittitur, d. cap. firmisime, d. cap. 1. §. verum, R. offeni. Cast. & Sot. citati per Com. in cap. alma mater, p. 1. §. r. n. 51. Luyf. Tuttlan. de Gratia, opus. 8. disp. 3. dub. ult. & alius, quos refert & sequitur Bonacin. in suo nuntio, tract. de Gratia, q. 4.

Secundò præmittendum est quod licet venia multipliciter

tripliciter accipiatur, scilicet pro imputatione peccati in foro exteriori in *cap. de his qui d. 4. de quo gloss. 1. de Doctores hic*, pro remissione reatus ad poenam temporalem in hoc seculo, vel in purgatorio luendam *Extran. 2. libi, plenissimum veniam, de penit. inter communes*, & passim alibi, nihilominus tamen in presenti accipitur pro remissione culpa, id est, reatus ad poenam aeternam, ut diximus *supra*. Notandum est autem quoddam remissionem culpa, id est, reatus ad poenam aeternam, non datur sine gratiae infusione. Patet, nam remissionem culpa, id est, maculae, & reatus ad poenam aeternam, praesupponit cum, quoniam antea Deus oderat, & qui poena aeterna dignus erat, ex dictis in *reg. precedente*, nunc ab ipso Deo iam diligis, & iam vita aeterna dignum esse, ut inter omnes convenit; ac hoc non potest esse nisi per gratiae infusionem, per quam homo fit gratus Deo, & dignus vita aeterna, ut statim explicabitur. Igitur, &c. atque ita in specie D. Thom. 1. 2. q. 113. *art. 4. huiusmodi verò gratiae infusio, quae est iustificatio, seu reparatio lapsi, quamvis sit opus Dei, non hominis, iuxta illud Pauli ad Roman. 3. Vnus est Deus, qui iustificat, & unus cap. 9. Non volentis, nec percurrentis, sed miserentis est Dei*, nihilominus tamen ex parte ipsius lapsi necessaria est convenientia sui ipsius preparatio per modum liberi arbitrii, Concil. Trid. *sess. 6. c. 5. explicat D. Thom. ubi supra 312. art. 2. igitur illud Preterit. 16. hominis est animam*, epurare, & sententia D. Augusti. de verbo Apostoli. *serm. 13. Qui fecit te sine te, non iustificat te sine te*.

8 Ab hac convenientem preparationem necessaria est ipsi lapsio in primis gratia actualis, quae est specialis quidam concursus, seu auxilium, & dicitur gratia gratis data, id est, nullis meritis precedentibus concessa, D. Thom. *ubi supra 9. 111. art. 1. dicitur etiam gratia promerita, quia preparationem ipsam singulari Dei beneficio antecedit*, Concil. Trident. *dicta loco*, D. Thom. *ubi proxime, art. 3. Deinde necessaria est ipsi lapsio gratia proxima, atque adiuvans, quae est etiam quidam concursus, seu auxilium, quod postquam à gratia proveniente moti somus, voluntatem nostram confirmat, & facilitate operandi praebet*. Dicitur gratia excitans atque adiuvans, quia nos excitat, atque adiuvat ad progrediendum in dicta preparatione, Concil. Trident. *ubi supra*. Dicitur etiam gratia cooperans, quia nobiscum in ordine ad illum effectum cooperatur, id est, simul operatur. Haec autem gratia gratis data, seu proveniens, & gratia excitans atque adiuvans secundum suam essentiam non sunt plures, sed una tantum, quae distinguitur per diversos effectus, percipiendi scilicet, & cooperandi, ex D. Thom. 1. 2. *art. 3. ad 2. Post hac igitur preparationem, seu in ea ipsa infunditur gratia gratum faciens, quae est habitus quidam supernaturalis, quem Deus infundit animabus nostris, per quem grati sumus, vivimus, & quasi consubstantiamur Deo per charitatem*. D. Thom. *ubi supra art. 1. Augusti, & Vega, quos citat Conar. in cap. Alma mater 1. part. 4. q. 111. 2. & in hac consistit lapsi iustificatio, seu reparatio, quae est venia, id est, remissio culpa, de qua hic, Concil. Trid. *dicta sess. 6. cap. 7. Colonien. Concil. in tract. de Sacrament. Penit. fol. 91*.*

11 Tertiò praetendendum est quoddam nulla dari potest in lapsio convenientem preparationem per motum liberi arbitrii in ordine ad veniam, seu remissionem culpa consequendam, nisi ipsiusmet lapsi correctio. Patet, nam correctio in lapsio per motum liberi arbitrii duo importat, scilicet detestationem peccatorum, & propositum amplius non peccandi. Sic illas correctio generaliter, & in quocunque actu importat statim, qui

correctio, improbationem, seu detestationem, & propositum amplius non faciendi, &c. ut patet, atqui nulla dari potest in lapsio convenientem preparationem per motum liberi arbitrii in ordine ad veniam, seu remissionem culpa consequendam, nisi detestatio peccatorum, & propositum amplius non peccandi. Probat, quia venia, seu remissio culpa non datur sine infusione gratiae gratum facientis, in qua nostra iustificatio consistit, ex dictis in praemisso precedenti, & constat quoddam nulla dari potest in lapsio convenientem preparationem per motum liberi arbitrii in ordine ad infusionem gratiae gratum facientis, quoniam detestatio peccatorum, & propositum amplius non peccandi patet, nam per peccatum lapsus ad creaturas inordinatus conversus est, & à Deo avertit, ex dictis *reg. precedentibus*, & nullus est convenientem modus, ut per gratiam gratum facientem grati fiat, vivatur, & quasi consubstantiamur Deo, quam si per detestationem peccatorum à creaturis avertit, & per propositum non peccandi ad Deum convertatur, ut patet, & ex Augusti. probat D. Thom. 1. 2. q. 113. *art. 5. Igitur &c. Sic sunt correctio, de qua hic, nihil aliud est quam poenitentia, quippe cum poenitentia propriè nihil aliud sit, quam detestatio peccatorum cum proposito amplius non peccandi, c. 1. de pen. dist. 3. declarat Soc. in 4. dist. 14. q. 2. art. 1. col. 3.*

Correctio autem, seu poenitentia duplex est, altera formata, & perfecta, altera verò informis, & imperfecta. Formata, & perfecta dicitur illa, quae charitatem perficitur, & appellatur contritio, cap. *charitas, vers. item sine charitate, de penit. dist. 2. docet Concil. Trid. sess. 14. c. 4. Informis verò, & imperfecta dicitur illa, quae sine charitate est, & appellatur attritio. Concil. Trid. dicto loco, D. Thom. in 4. dist. 17. *quest. 1. art. 1. de volu. Soc. ead. quest. art. 5. Caiet. ad 3. part. 1. q. de contrit. Victor. de Sacram. nom. 110. Bonac. de Sacram. dist. 5. q. 5. part. 4. num. 11. Ad cognoscendum autem quando correctio, seu poenitentia charitatem perficitur, & ita quando sit contritio, quando sine charitate sit, & ita quando sit attritio, quinque differentiae assignantur à Soc. *art. 5. quatuor recit Ledelm. t. p. q. 32. art. 7. sed duos priores quae tantum nostro propositum deserunt, non satis rem absolvi videntur, tertia enim ait attritionem ex virtutibus naturalibus elici posse, est contra Concil. Trid. ubi supra, expressè decernit attritionem domum Dei esse, & Spiritus sancti impulsum; deo tandem perfectiores distinguunt contritionem, & attritionem circa ea, quae sunt ex parte Dei, nempe circa gratiae infusionem, non verò agmina de distinguenda contritione ab attritione circa ea, quae sunt ex parte poenitentis. Dicendum tamen nobis est quod correctio, seu poenitentia formata, & ita contritio in eo differt à contritione, seu poenitentia informi, & ita ab attritione, quod contritio tres habet speciales perfectiones, prima est circa detestationem peccatorum, hoc est, circa dolorem cordis, ut scilicet sit dolor maximè appetitativè, ita quod poenitens super omnia, quae sunt odibilia, sua peccata detestatur, D. Thom. *quodlib. 1. art. 9. Soc. ubi proxime art. 4. Vici ubi supra num. 100. Navar. in manual. cap. 1. num. 21. Secunda est circa obiectum, ut scilicet sit propter offensam Dei, ita quod non metus poenarum, non vetustudinis, aut peccati turpitudinis, sed sola offensae Dei sit potissima causa illius dolotis, Adrian. in 4. de penit. q. 1. *vers. sularum, Medin. de penit. tract. 1. q. 4. Soc. d. art. 5. Victor. d. loco num. 113. Tertia est circa propositum non peccandi, ut scilicet sit fortissimum, ita quod poenitens proponat se pro nulla re mundi peccaturum, D. Thom. *art. 9. Navar. dicto loco. Per contritionem verò correctio, seu poenitentia, quae charitatem******

ritate non perficitur, & ita attritio non habet illas tres perfectiones, nam cum præferat detestationem peccatorum, & ita dolorem cordis, iuxta supradicta; non tamen est appetitatio, id est, super omnia edibilia, nec est penitissimum propter offensam Dei, sed propter inferni penas, vel alia incommoda, rursus etiam si importet propitium non peccandi iuxta *supra* resoluta, non tamen ita infirmum, ut pro nulla re mundi, &c. sicut omnes fiantur. Hinc fit quod licet correctio, penitentia, seu contritio in comuni definitur quod sit detestatio peccatorum cum proposito amplius non peccandi, ut *supra* notauimus, particulariter tamen correctio, penitentia, seu contritio formata, & perfecta definitur potest, ut sit detestatio peccatorum, maxime appetitatio propter offensam Dei, cum firmissimo proposito non peccandi; correctio verò, penitentia, seu contritio infirmas, & imperfectas quamvis sit detestatio peccatorum, non tamen maxime appetitatio, propter penas inferni, vel alia incommoda cum proposito, licet non ita firmo, &c.

- 15 Ex quibus consequitur correctionem, seu penitentiam formalem, & ita constitutionem sine Confessione Sacramentali saltem in voto non sufficere ad consequendam veniam, seu remissionem culpæ, nam quando Confessio commodè adhiberi non potest, quamvis applicatio Passionis Christi in ordine ad veniam seu remissionem culpæ, de qua *hic*, per correctionem, penitentiam, seu contritionem formatam sine Sacramento in se fieri possit, fieri tamen non potest sine Sacramento in voto, hoc est, sine voluntate, seu desiderio Confessionis Sacramentalis, secundum S. Thom. 2. q. 8. art. 5. *Sot. ubi præcedit, concil. i. dicitur Concil. Trid. sess. 6. c. 14.* Sic alius ubi dedit copia Baptismi, appellatus Passionis Christi in ordine ad remissionem culpæ: originalis quamvis sine Sacramento, non tamen sine voto Sacramenti, hoc est, sine voluntate, seu desiderio Baptismi, fieri potest, *cap. debitem 4. ibi, propter sacramenti fidem, de Baptismo, D. Thom. ubi præcedit, q. 65. art. 2. Sot. ubi sup. dist. 5. quest. 10. & alij communiter, teste Bonac. de Sacram. dist. 5. q. 5. sess. 1. punct. 1. n. 1.*

- 17 Hinc etiam fit ut correctio, seu penitentia infirmas, & ita attritio cum aliquo impedimento, seu obice ad gratiam ex parte penitentis, abundante Confessione Sacramentali sufficiat ad remissionem culpæ, de qua *hic*, ut tenent gloss. *ubi in cap. vis de penis, dist. 2. D. Thom. in 4. dist. 17. q. 1. art. 4. Cnet. in episcopo de Confessione, q. 5. Sot. in 4. dist. 18. q. 3. art. 2. c. 3. Martin. Ledesma. 2. q. 8. art. 1. Con. in cap. alma, p. 1. q. 4. m. 1. Naon. in man. c. 9. m. 10. Sot. Nugn. Pelfant. & alij, quos refert, & sequitur Bonac. de Sacram. dist. 1. q. 6. art. 1. punct. 6. Probatur ex eo, quia Confessio in prædictis terminis quoad sui substantiam, & essentiam valida fuit, etiam non itam; & præfenti, saltem ex postfacto, nimirum cessante impedimento, seu obice ad gratiam, & remissionem operatur. Patet, nam aliquam validitatem nihil omnino operaretur, & Sacramentum otiosum esset, quod nullo modo dicendum est, igitur, &c. Deinde eadem ratio est in Sacramento Confessionis in ordine ad culpam actualem, quæ in Sacramento Baptismi in ordine ad culpam originalem, iuxta ea quæ resoluunt DD. per textum in c. 1. cum multis aliis, *de penis dist. 2.* atque Baptismus cum impedimento, seu obice ad gratiam susceptus, etiam non itam, & de præfenti, saltem ex postfacto, nimirum cessante obice, gratiam confert, & remissionem operatur, ut probat text. alibi diffusis in *cap. tunc valeret, de consecr. dist. 4.* Igitur, &c.*

- 18 Has tamen non obstantibus contrariam partem negantem tenent Card. S. Sixti, & communis in d. cap.

*ubi. Main. 4. dist. 17. q. 3. c. 9. Adian. q. 4. de Confess. dub. 3. Medin. in Cde Confessione p. de Confessione filia, Valg. de penis. q. 92. art. 1. dub. 4. ubi alios refert, quorum sententia longe maior est, & probatur, nam si correctio, seu penitentia infirmas, & ita attritio cum impedimento, seu obice ad gratiam adiuncta Sacramentali Confessione saltem ex postfacto gratiam conferret, vel esset ex absolutione, quæ de præfenti, id est, tunc temporis sit vel ex absolutione, quæ ex postfacto, id est, postquam impedimentum, seu obice ad gratiam cessaverit, indulgetur; atque ex neutra, &c. de prima patet, quia absolutio Sacramentalis est actus legitimus, id est, suam secum executionem trahens, Ioan. 20. *Quorum remiseritis, &c.* & ut tales sunt effectum, nempe gratiam ipsam ipsam solentiam habere non potest, *reg. alius 50. infra hoc tit. ubi notauimus, de secunda absolutione* itidem patet, quia nihil potest operari circa remissionem culpæ, quam penitentis tunc temporis non consistit, iuxta *reg. de qua re, ff. de iudic. Igitur, &c.* Ad argumenta verò in contrarium responderetur, & ad primum negando maiorem, nam in prædictis terminis Confessio quoad sui substantiam nulla est, nec fit cum vera detestatione peccatorum, nec cum vero proposito amplius non peccandi, neutrum enim habet illi, qui peccata non tetigit; sed in eorum occasionibus persistit. Ad text. verò in d. cap. tunc valeret, responderetur prout in soluti. ad eandem.*

S Y M M A R I U M.

- 1 Nemo potest ad impossibile obligari.
- 2 Impossibile quod dicatur, ostenditur.
- 3 Causa impossibilis, quæ vel à natura, vel à voluntate talis est, tam ab ultimis voluntatibus, quam à matrimonio reiciitur, & declaratur, &c. n. 1.
- 4 Conditiones difficiles ab ultimis voluntatibus, & matrimonio an, & quando reiciantur, ostenditur.

R E G U L A VI.

Nemo potest ad impossibile obligari.

Derivatur ex l. si quis in gravi, in princ. ubi Bart. i. ff. ad Syllan. l. si stipuler, ff. de verb. oblig. l. Paulus, ff. quæ sent. sine appell. rescind. l. impossibile, ff. de regul. iuris, §. impossibile, Insti. de hered. insti. tradente Thom. de Thom. reg. 194. Sot. de res. 157. mon. 21. Flamin. Paris. de resig. benef. tom. 2. lib. 1. §. 13. n. 3. Bellet. de quist. clerici. p. 1. inde Clerici de iure, §. 1. n. 4. Ratio est quia cum omnis obligatio consistat in dando, vel faciendo, l. 2. in princ. ff. de verb. oblig. l. 1. ff. de actio. & obligat. impossibilia autem de facto, vel de iure à nemine fieri possunt, ut infra ostenditur, merito disponitur, ut nemo ad aliquod impossibile possit obligari, siquid obligari, & obligari ad impossibile sunt repugnantia, quam rationem ex Monacho intendit gloss. l. ibi, & alij in d. l. impossibile.

Impossibile iure nostro dicitur omne illud, quod, inspecta humana potentia fieri nequit ab illo mortali, sine quo natura impeditur ne fiat, *continens 137. §. illud, ff. de verb. obligat.* sine quo à iure probatur, id est, quia inspecto iure naturæ, diuino vel humano, & ita moraliter fieri non potest, l. filius, in fine, de condit. insti. cap. faciat & ibi gloss. 22. q. 2. resolut. Gerard. singul. 82. Unde licet varias species impossibilium referant gloss. l. ibi, & Doctores in dicta d. l. impossibile, Insti. de hered. insti. & in princ. Insti. de inutilibus stipulat. tamen omnes reducantur ad

duas species, scilicet ad impossibile de facto, sub quo impossibilia de natura, & perplexa continentur, & ad impossibile de iure, cuiusmodi est turpe, & inhoneste, ut probat *cap. ult. de pñis, cap. scilicet, de re scriptis*, quo fit ut licet ea, quæ sunt difficilia dicantur in iure, l. 2. ubi *gl. refert similes, ff. de iis, quæ vi, cum aliis adductis per Cast. de lege pñalis, lib. 1. c. 1. fol. 4.* tamen propriè iuxta hanc materiam impossibilia sunt illa, quæ in se sunt infactibilia, & ita quibus factum, vel ius repugnat, nec ab illo fieri possunt. Difficilia verò, quæ licet in se sint factibilia, tamen propter defectum personæ fieri nequeunt, ut explicat *Interconf. in d. 5. illud, ubi Aret. in princ. l. ult. ff. de actionib. empti.*

Inter has autem impossibilium differentias illud observandum discrimen, quod impossibile conditio, quæ vel à natura, vel absolute talis est, tam ab ultimis voluntatibus, quam à matrimonio reicitur sine contrarietate ex coniecturata voluntate disponentium l. 1. *ff. de cond. & demost. d. 4. impossibilis, cap. ult. de condit. appof. Molin. de princ. lib. 1. cap. 11. num. 36.* alter *Molin. Tractat. de inst. trah. d. 106. concl. 2.* Sanchez de matr. lib. 1. d. 1. num. 7. quia in illis tota impossibilitas ignorantiæ dari non potest, tum quia eorum eorum inanis est. Unde matrimonium tali conditione impossibile reiecta, statim valere resoluit Sanchez d. lib. 1. disp. 1. *Gott. de matr. cap. 3. n. 38. cum seq. Fr. Molin. de ritu nup. lib. 1. cap. 16. n. 136.* quæ autem per suppositionem fuerit impossibilis, pariter vitabitur, si disponens impossibilitatem coniunctam adiecit, ut in *Lauda, 4. §. serui ff. de cond. & demost. & in l. 1. Mania 4. §. de hered. inst. Si verò possibilem credebatur vel manifestum defectum voluntatis, depositio non vitabitur, ut probat *l. sermo matrimonii ff. de condit. indeb. iuxta communem Doctorem interpretationem ibid. quod ipsum docet Bar. in l. 1. n. 5. ff. de condit. & inst. Imol. ibid. n. 11.* quam tamen communem sententiam post alios impugnare *Costa lib. 1. sect. 1. c. 9. aliter intelligens d. l. sermo matrimonii, & Sarnien. lib. 1. sect. 1. c. 1.* cuius nona interpretatio manifestam vim inferit verbis illius text. atque ideo eum ratio ostendit immeritò reicere conditionem, quam disponent probabiliter credebatur possibilem, cum eo animo apponita videatur ut adimpleri debeat, neque aliter videtur indicandum de voluntate partium, si in conditione verè possibili, ac de impossibili, quam possibilem credebatur, text. verò in *l. ad mun. 107. 3. in rescript. ff. de leg. 1. qui in contrarium adduci solet, cum agatur de facto testatoris, rectè cum Bar. & communi ubi supra, intelligi potest, ubi ignorantia nulla fuerit, vel aliter cum *l. in d. l. sermo, Aret. in d. l. impossibilis, ff. de verbor. sig. Ex quibus inferes ad intellectum d. cap. ult. de condit. appof. quem ibi præstati n. 12.***

Circa verò difficultates conditiones tam dicendum videtur illas ab ultimis voluntatibus, & à matrimonio non reici, quia & cessat voluntatis coniectura, & illa dubia, ac diffidilis iuris interpretatio in ultimis voluntatibus, & matrimonii facta, cum de impossibilibus conditionibus tamà n. agatur, non est ad difficultates trabenda, in quibus & ratio, & verba deficient, quod bene docet glossa recepta in *d. l. impossibilis, communis in d. l. 1. ff. de cond. inst. Costa sect. 1. c. 8. n. 14. lent. Con. de sponsal. l. 2. c. 38. Menoch. de arbit. casu 99. n. 8. Molin. d. lib. 1. c. 1. n. 3.* Unde in his difficultatibus constitutendum est, quod si ita sint difficiles ut considerata qualitate persone, cui iniunguntur, æquè pereat, manifestè non posse per eam aliquo modo præstari etiam ex amicorum auxilio, dispositio ab initio non valeat, iuxta text. sic intelligendum in *l. cum heres, §. 1. ff. de stat. lib. sin autem difficultas talis*

est, quam persona, cui iniungitur, per amicos, per fidem atque estimationem suam possit adimplere, tunc non valebit à principio dispositio, & expectabitur fortius eventus, ut si adimpleatur actus, valeat, si verò deficiat conditio non valeat, iuxta text. in *l. Aret. ff. de stat. lib. & in l. Siue non 39. §. si Siue, ff. de stat. lib.*

Circa autem conditiones impossibiles de iure, quæ propriè turpes appellantur, indistinctè reiciuntur in ultimis voluntatibus in penam adiectionis, in matrimonio verò ex præsumpta voluntate, quæ omnia si non ex verbis, ex mente DD. colligi possunt, & Interconfessorum doctores manifesti sunt, & faciunt quæ dixi in collect. ad *cap. ult. de condit. appof. n. 10.*

SVMMARIVM.

1. Privilegium personale personam sequitur, & cum persona extinguitur.
2. Privilegia omnia, vti realia sunt, vel personalia, hæc ungue dicuntur ea, quæ in personam, illa quæ in rem diriguntur.
3. Privilegium personale concessum, cum persona conditio ex locum facit.
4. Filij privilegij, quæ parentibus personaliter conceduntur, gaudere non possunt.
5. Privilegium marito personaliter concessum ad uxorem sine lege non extenditur.
6. Privilegium personaliter dominis concessum, non extenditur ad eorum famulas, & famularum, nisi colliguntur ex lege, seu forma privilegij.
7. Exemptiones, seu privilegia loci, aut rei concessa destructo loco, vel perempta re, amittuntur.
8. Iura omnia, privilegia, & exemptiones concessa loca sublata sunt, ubi locus fuerit destructus auctoritate Superioris sine spe restitutionis.
9. Locum destructum ab hostibus retinet omnis sua privilegia.
10. Ecclesia, civitas, castrum, collegium, aliæve loca retinent sua iura, privilegia, & exemptiones, si Superioris auctoritate in alium locum transferantur.
11. Beneficium restitutionis in integrum ab heredibus transij.

REGVLA VII.

Privilegium personale personam sequitur, & extinguitur cum persona.

Disiunctum ex *l. in omnibus causis 63. & ex l. privilegia 157. ff. hoc tit. l. 1. §. permittitur, ff. de aqua quodid. & aqua, l. quia tale ff. solut. matr. l. 3. ff. de censib. l. fundorum, C. de excus. mon. lib. 1. c. com multo aliter quæ post antiquiores adducunt, & explicant Titusq. de retr. lib. 4. c. 16. gl. 1. n. 6. & de iur. primog. q. 37. n. 1. Xazar. ad l. quoniam in prioribus super leg. Regni limit. c. 1. d. 1. n. 1. Menoch. conf. 1007. d. n. 95. & conf. 136. n. 21 & de præsumpt. lib. 1. præf. 101. n. 45. Mar. Anton. var. resal. lib. 1. resal. 109. n. 6. Gall. lib. 2. obf. 144. n. 3. cum seq. D. Barbofin d. l. quia tale, Card. Tolos. sem. 6. l. 1. P. concl. 746. Soar. de leg. lib. 8. c. 10. & 11. Salas in simili tract. disp. 17. sect. 6. & Aret. inst. mor. p. 1. lib. 1. c. 12. q. 6. Card. ver. privilegium 4. ego ipse in tract. Actum. iuris obsequ. actum. 10. c. 5.*

Privilegia omnia vel realia sunt, vel personalia, ut colligitur ex *d. l. privilegia*; personalia vulgò dicuntur ea, quæ in personam realia, quæ in rem diriguntur, *d. l. privilegia, d. l. 1. §. permittitur, l. 1. §. personis ff. de iure immo. ex pñeum D. Barbofin in d. l. quia tale, n. 1. conf. feli.*

sed definitiua, Card. Tufeb. d. lit. P. concl. 44. Soar. d. lib. 3. c. 1. Menoch. d. pref. 103. a. princ. Clavi. tan. in explicabitur si dixerimus privilegium personae censeri, cum personae constitui ei locum facit, ut quavis detur ob causam, aut ratione, quod motum dici solet, quae in aliis quoque personis repetitur, non tamen eisdem privilegium sic tribuendum; at verò reale est quando res, seu causa ei locum facit, id est, ut causa ipsi tribuatur, & omnibus competat, qui in eadem causa sunt, & ad quos eadem causa pertinet, quavis motum concedendi fuerit sola persona, ut patet omnibus melius explicat Donel. comment. iuris Civilis, lib. 11. c. 14. a. princ. Soar. d. c. 3. n. 6. vbi n. 10. aduenit ad hoc, ut appareat quando personae, an verò magis causa privilegium concessum videatur, in primis esse attendenda verba an in personam, an verò in rem ipsam dirigantur, deinde attendenda materia subiecta, postea recurrendum esse ad speciales coniecturas.

4 His ita breuiter praenotatis primò ampliatur hæc regula, ut etiam procedat in filiis, ut scilicet privilegium, quæ personae personaliter conceduntur, gaudent non possint, ut ex l. pen. §. si puella, ff. de iur. nupt. & ex l. privilegium in personis, C. de decurionibus, lib. 10. referunt communiter DD. & præcipue D. Barthol. in d. l. quia tale, n. 16. insidens manifestissimum esse privilegium simpliciter datum persone filiis non communicari, sed tunc demum si adiectus terminus aliquis ex quo colligatur filiis primi gradus, vel etiam vltioris idem privilegium communicare voluerit, quibus casibus asserit venire filios ex propria vocazione, non autem ex persona patris.

5 Secundò amplia, ut procedat etiam in vxore, ad eam enim sine lege extrinsecum non posse privilegium marito personaliter concessum tradunt D. Barthol. in d. l. quia tale, a. n. 11. vers. ultima ampliatio, Sanchez de Matr. lib. 7. disp. 4. n. 1. & 3. Soar. d. lib. 3. c. 11. n. 1. Iura autem quæ in contrarium alidui solent procedunt vel ex tenore ipsius privilegij, quia de ceteris personis, & earum vxoribus expressam facit mentionem, vel ex vi aliorum iurum, quæ communicant mariti privilegium eius vx. c. 1.

6 Tertio amplia ut procedat etiam in famulis, & familiaribus, ad illos enim privilegium personaliter eorum dominis concessum extendi non potest, ut probat text. in cap. pen. vers. non sic, de priuileg. lib. 6. & in l. seruarius 16. C. de testam. nullius, notat Dec. in c. sane 9. a. n. 13. de priuileg. nisi colligatur ex lege ut in auct. iubeat, C. ne filius pro patre, ibi, tam ipsi quam eorum vxores, l. 3. ad fin. de priuileg. scol. lib. 12. cap. inaguo ad fin. ibi, pro te, & famulis tuis, de voce; seu ex forma privilegij, ut ipsum privilegium maxima ex parte maneat inutile, nisi ad familiam, seu familiares extenderetur, ut notat gloff. verbo non debent, in d. cap. pen. recepta secundum Nauar. in men. c. 17. n. 181. & Sayr. de censur. lib. 5. c. 5. a. n. 19. vnde si alicui concedatur, ut post meridiem liceat Sacrum faciat, vel recitet Matutinum, Ministrum ad Sacrum faciendum, atque etiam socium ad recitandum Officium eodem privilegio vti posse refert Soar. d. lib. 3. c. 11. n. 7.

7 In gloff. Privilegium ibi, ut scilicet extingatur re extingatur privilegium. Notatur ad hoc, quod destructo loco, vel perempta re amittuntur exemptiones, seu privilegia loco, aut rei concessa, ut per Asili. in c. 1. n. 12. item seq. de capite Conrad. Alex. conf. 43. n. 2. vol. 1. Curt. conf. 10. n. 4. Albert. Brum. in trakt. de iustit. & perempt. concl. 5. lat. Erasim. à Cochier de iurisd. Ord. in exemption. p. 1. q. 10. a. princ.

8 In ead. gloff. ibi, Quid dic verum, &c. Notatur ad hoc, quod omnia iura, privilegia, & exemptiones concessæ loco sublata sunt vbi locus fuerit destructus au-

toritate superioris sine spe refectionis nullis remanentibus reliquis, ut per Felin. in c. dilecti, c. col. fin. vers. destrutto Monasterio de rescript. Bald. in cap. imperiali, n. 10. de pace Const. & in c. 1. col. 1. de elect. Albert. Brum. in trakt. de mutat. & transformat. memb. 2. cond. c. 1. n. 68. Per. de Petulo trakt. de mutat. status Ecclesie in princ. n. 1. & 4. & cap. 3. Erasim. à Cochier d. p. 1. q. 10. n. 5. vbi n. 6. post Sayr. de censur. lib. 5. c. 2. n. 16. subdit quod si locus fuerit destructus fatali casu, scilicet non habente auctoritatem, eo restauratum reuocaret etiam exemptiones; est autem ratio differentie, quia quando de iure destruitur, nullus cassatur, at verò facti calamitas nec ius, nec ritulum auferit, nec nomen, l. seruatus, §. si sublatum, ff. de seruic. urban. prad.

In ead. gloff. ibi, Si autem destruitur ab hostibus, vti et omnia sua privilegia. Ita Brum. in trakt. de rescript. concl. 9. in fin. Guil. lib. 1. obseru. 61. Erasim. à Cochier d. q. 10. n. 6. in fin.

In ead. gloff. ibi, Item si auctoritate superioris transferatur in alium locum. Notatur ad hoc, quod Ecclesie, Civitas, Castrum, Collegium, aliaque loca retinent sua iura, privilegia, & exemptiones si superioris auctoritate in alium locum transferantur, ut per Alexand. conf. 43. vol. 1. Guil. lib. 1. obseru. 61. n. 10. Albert. Brum. in trakt. de mutat. & reformat. memb. 3. concl. 1. n. 78. VVamel. conf. 63. n. 2. & conf. 64. n. 3. de indic. Erasim. à Cochier d. p. 1. q. 11. vbi q. 2. 30. exemptio amittitur si locus alteri viatur.

In ead. gloff. in addit. ibi, Quid opponitur de integram restitutionem minoris, &c. Beneficium restitutionis in integram licet personale sit, cum minorum personis personaliter concedatur, quia tamen principalis causa illud concedendi est lesio, iuxta text. in l. non omnia, & in l. quod si minor, & non semper, ff. de minoribus, cum similibus, concludunt Doctores id eo ad hæredes naturale iuxta text. in l. solus, ff. de restitu. in integ. & in l. minor. 19. §. vlt. ff. de minoribus, quæ sic interpretatur Dyn. hic, n. 7. & alij communiter secundum Pechum n. 10. in solus, secunda diffinitio. Anton. Gom. varior. sum. 1. de contrah. d. c. 14. n. 6. Menoch. d. pref. 103. a. n. 16. & alij citati à D. Barthol. in d. l. quia tale, num. 49. & esse communem ex Gom. & aliis testatur Cald. Perera in l. si curatorem, verbo minoribus, num. 44. quod etiam videtur voluisse Maur. de restitu. in integ. cap. 15. & cum sequens Myndling. lib. 4. obseru. 19. & ceteri, qui dicunt huiusmodi beneficium restitutionis esse reale, & ideo ad hæredes transire, quia scilicet causa danti seu lesioni, ut explicat Soar. d. lib. 3. c. 3. num. 6. Ex qua etiam ratione inquirunt procedere text. in l. hæredes, C. ad Velleian. dum probat Velleianum, quod mulieribus pro alio intercedentibus danti, transire ad hæredes, quia, scilicet quavis personæ mulierum ex ratione fragilitatis sexus concessum videtur, reale tamen est, seu mixtum, & quatenus non tam persona, quam causa illa in persona existens fuit principalis causa concessionis, quod etiam simili ratione decisum esse aiunt in Macedonianum, quo filiusfamil. mortuum accipienibus succorritur, & ad hæredes transire, ac filiusfamilis prodesse probat text. in l. exceptionis, vers. intercessionis, in l. gloff. de except. & in l. sed et si, non solus, ff. ad Macedon. quæ ex illo eodemmet fundamento procedere aduertunt Pechi. & Soar. in iurisd. Donel. lib. 21. comm. c. 14. vers. enim verò. Menoch. d. pref. 103. n. 18.

SPMARIUM.

1 Malus semel sepe praesumitur malus, declaratur n. 8.

1. *bonus quilibet in dubio presumitur, & non malus.*
2. *Natura humana per primum peccatum prona est ad malum.*
3. *Inclinatio naturalis ad malum non est peccatum.*
4. *Homo bonus à Deo creatus est, & potentiam, ac aptitudinem habet ad bonum.*
5. *Malus ex quo aliquis semel apparuit non potest bonus fieri aliter quam per penitentiam.*
6. *Accidens malitiae semel commissae non est productum durare presumitur donec probetur sibi contrarium.*
7. *Tabellio, qui falsarius conuincitur sicut presumatur in futurum talis, & propterea remoueri debeat, non tamen presumatur retro falsarius.*
8. *Suspiciosa lenis, non vergens semel malus, presumitur semper malus.*

REGULA VIII.

Semel malus, semper presumitur esse malus.

- D**elimitur ex l. filius, §. 1. vbi Bart. ff. de accusat. & ex cap. scribam, de presump. cum aliis citatis à gl. off. hic, trahunt Alciat. de presump. reg. 2. presump. 7. Hippol. sing. 64. & 197. & in rubr. de falsariis, à n. 67. Manu. dial. 89. & sing. 401. Instant. in Clem. dispensat. n. 26. de iudic. Roland. conf. 63. n. 3. cum segg. vol. 2. & conf. 98. n. 16. vol. 4. Coctet. sing. verbo presumptio, §. 1. Enctaid. loco 90. de tempore ad tempus, fol. 162. Aym. conf. 198. n. 6. Paul. Geom. ibidem. 24. Ioan. Rois sing. 197. n. 9. Jacob. Simonch. de Carol. inst. c. 50. n. 1. Guil. Benedic. in cap. Raymuni, verbo in eodem testamento, §. 1. n. 44. Gog. conf. 50. n. 9. & conf. 38. n. 77. cum segg. Hieron. de Monte. var. iuris quest. 13. n. 17. Coctet. in memorabil. verbo malus semel, pag. mihi 559. Dorn. reg. 30. Menoch. de presump. lib. 5. pref. 12. Malcard. de probationib. concl. 200. §. num. 17. Fr. Emman. quest. Regular. tom. 2. §. 12. art. 3. Cened. ad Sextum collect. 29. num. 2. Fatimac. in praxi crimin. part. 2. quest. 23. num. 21. Card. Tufch. tom. 1. lit. M. conclus. 28. per totam. Ego ipse in trait. Action. iuris usufrequent. action. 142.
2. *Quamvis in dubio quilibet regulatur et presumatur bonus, & non malus, ut late ostendit in collect. ad cap. ult. de presump. & nemo presumatur delinquere, l. merito, §. pro socio, cap. unic. de serui. in Ord. facien. reg. effus. hoc tit. in Decretalibus, cum traditis per Alciat. reg. 1. pref. 1. Duch. reg. 71. Hippolyt. in l. 1. à n. 61. C. de fidei. Manu. lib. 1. facrum. cap. 4. Titaquel. de penis semper cap. 3. à n. 18. quia licet per primum peccatum natura humana prona sit ad malum Genes. 8. cap. unic. 12. quest. 1. unde & fomes peccati ortum habet, Paul. ad Rom. 7. cap. si Paulus 32. quest. 5. late*
3. *Comit. in calumnia mater, part. 1. §. 10. num. 1. tamen quia inclinatio illa ex se peccatum non est, ut resoluit Sor. l. 3. de iustit. quest. 4. art. 1. Felin. in disto cap. ult. §. num. 1. & de presump. non tollit quominus homo, qui bonus à Deo creatus est, cap. 1. post princip. vbi gloss. verbo damnes, de Sam. Trans. & qui potentiam, & aptitudinem habet ad bonum, D. Thom. 2. 2. quest. 63. art. 1. & alij, quos sequitur Felin. disto n. 15. insinuat à natura, ut apud alios in dubio in bona sit opinione, ex D. Thom. 2. 2. q. 60. art. 3. & Sor. disto quest. 4. art. 3.*
4. *Atque, quia ex quo aliquis semel malus apparuit, nec bonus potest fieri aliter, quam per penitentiam, reg. peccatum, sup. hoc tit. merito interim dum de illa non constat, presumitur in eodem malo, quia mutatio non presumitur, cap. maiores, §. ult. de Baptismo, imo accidens malitiae semel commissae in esse productum, (quippe quod non tollitur tempore, sed per*

nitentia) durare, presumatur donec probetur sibi contrarium, atq. l. sine possidetis, vbi Gloss. & Doctores, C. de probat. docent Bart. d. 4. n. 1. Abb. in cap. accidentibus, n. 6. de prinsep. & ita hanc rationem intendit Alciat. vbi sup. luncta reg. 2. in princip. Manu. dial. 4. & latius Dyn. hic n. 2. & 3. & ideo semel malus semper presumitur malus existere in eodem malo semel commissio, vel in eadem voluntate respectu mali eiusdem speciei, non verò presumitur malus respectu mali diuersi, quia quoad illud nulla adeat coniectura, unde succedit reg. 1. Papinian. ff. de minor. & ita aduertit Bart. in l. Cassian. fin. ff. de Senatorib. communiter receptos per Alciat. de presump. reg. 1. pref. 7. n. 2. & docent Greg. l. 1. verbo praeiudicando, tit. 18. p. 6. Vezin. tom. 2. commun. apin lib. 9. tit. 2. n. 15. Grammat. decis. 25. n. 7. Hippol. conf. 1. num. 9. & conf. 4. n. 18. cum segg. Clar. lib. 5. §. fin. §. 1. n. 1. ad fin. Thom. de Thomalet. reg. 278. Malcard. de probat. can. disto 222. n. 20. & de mel. 100. n. 38. Galet. in margarita casuum Confess. verbo presumere, Aloyf. Ricc. in decis. Curia Archiepisc. Neap. decis. 4. p. 2. Fatim. d. g. 23. n. 50. Card. Tufch. tom. 5. lit. M. concl. 28. n. 2.

Semper. Intelligit ab eo tempore, quo semel malus exitit in futurum, non verò respectu temporis antecedentis, unde licet tabellio, qui falsarius conuincitur, presumatur in futuro talis, & propterea remoueri debeat, l. si aliquis, C. de suscepr. lib. 10. gloss. 4. in l. si quis ex argentariis, ff. de edendo, tradit Felin. in c. fraternitatis, n. 4. & heret. non tamen presumitur retro falsarius quoad instantanea confectio ante compertam falsitatem, ut resoluit Innoc. & alij citati à Felin. vbi proxime, num. 5. tradit in simili casu l. prius, num. 4. §. ff. de noui operis nunciat.

Presumitur. Suspicio quadam leni, non vigenti, cum non sit vergens signum ex quo colligitur, unde non sufficit ut accusatus de crimine conuincatur ex eo quod semel in eodem crimine malus fuit, ut docet hic Anghat. n. 4. Alciat. d. reg. 2. pref. 7. n. 3.

Intelligit procedere in presumptione definitiua, per quam determinatio de actu indicatur, illa verò presumptio, per quam nihil definitur, sed solum supponitur possibile esse malum ab aliquo fieri ad effectum praecauendi, non est illicita, quippe quod non ex iudicio, sed ex prudentia procedit, D. Thom. d. 4. 10. art. 3. ad 3. Sor. d. 4. 4. art. 4. vers. certum, pro quibus est text. qui in hac presumptione inpositura loquuntur, in cap. 2. disto. ut patet ibi, potuisse plures, &c. ut bene aduertit ibi Dec. n. 6. sic procedit id, quod de filiis ob timorem incontinentiae paternae repellentis ab Ordinibus, & officijs probat c. 1. de filiis Presbyter. luncto c. 1. & cap. si gens, §. disto.

S P M M A R I V M.

1. *Regum quis habere non potest quod ipsum nomine non est gestum.*
2. *Filiis complex est indultina, priuatiua, & translatina.*
3. *Indultina filiis est quando lex fingit esse, quod non est.*
4. *Priuatiua filiis est quando per contrarium lex fingit non esse, vel non existere, quod in veritate existit.*
5. *Translatina filiis est quando lex alium certo tempore vel modo saltem, alio saltem fingit.*
6. *Rarihabitis non aliter fieri potest quam per translationem fictionem, ad quam spectat duo extrema iungere data veritasque habilitate.*
7. *Rarihabitis non inducitur ex taciturnitate propter praesudicium quod consistere potest.*

- 8 *Ratihabitio inducitur non tantum per verba, sed etiam per facta.*
 9 *Consensus per ratihabitionem transire non potest in actum omnino alienum, qui nullam habet effigiem, vel symbolum alius mei, in quo alius ille meus effigietur.*
 10 *De Latentur text. in l. si fundus, §. 1. ff. de pignori. & in l. aliena 20. in princip. ff. de pignori. act. & in l. mater 2. C. de rei vendic.*
 11 *Ordinatio facta à non proprio Episcopo bene tenet quoad ordinationem, licet non quoad executionem.*

REGULA IX.

Ratum qui habere non poterit quod ipsius nomine non est gestum.

- D**efinitur ex l. si pupilli 6. §. sed si ego, ff. de negot. gestis, c. pen. de sentent. excom. hoc lib. cum aliis citatis à Turq. de retractu lig. §. 1. gloss. 9. n. 247. & seqq.
 Menoch. conf. 191. n. §. cum seq. Sard. decif. 22. n. 15.
 2 *Circa fidei iuris dispositionem licet certent DD. aliter atque aliter dividentes, recepta est illa, quam docuit Bart. in l. si in qui pro emptore, n. 15. ff. de usufructu. quod scilicet triplex sit industria, privativa, & translativa, quod etiam facit Philip. de siccione p. 2. c. 4. Mascard.*
 3 *de probat. §. 16. à n. 15. Industria est quando lex fingit esse quod non est, veluti quod mortuus in bello vivit per gloriam l. bello amissis, ff. de exco. act. vel quod in dote interceat stipulatio, tunc §. accedit, C. de rei vendic. ad. Privativa quando per contrarium lex fingit non esse, vel non existere quod in veritate existit, veluti quod Monachus, deparatus, aut servus habeatur pro mortuo in tra. c. placuit 16. §. 1. l. 1. §. 1. ff. de bonor. posses.*
 4 *contra tibi l. servum tenet ff. hoc tit. Translativa quando lex actum certo tempore, vel modo facit, alium factum fingit, quasi ad aliud tempus, vel ad aliam formam transferat in ratihabitione actus gelli meo nomine, fingit enim non modò quando ratum habeo, sed à principio intervenisse, & tunc licet actus gestus fuisse sine mandato meo, per ratihabitionem cum illo gestum fuisse fingitur.*
 6 *Quibus præhabitis patet ratum huius reg. nam cum ratihabitio non aliter fieri possit quàm per translationem fidei iuris, ad quam spectat duo exigenda iungere data vtriusque habilitate, tam in extremo à quo, id est secundum tempus præfens ex quo factio inchoatur, quàm etiam in extremo ad quod, id est, ad quod factio extenditur, vel referretur, aliter enim deficiente extremo cum habilitate factio fieret super impossibili de se, & operaretur pliusquam veritas, ita ex multorum iurium auctoritate obliquit Bart. in l. si in qui pro emptore, ff. de usufructu. n. 18. vbi lat. n. 105. & 118. Abb. in c. 1. n. vlt. de commens. infidel. communis, v. per Conz. de sponsalib. p. 2. c. 3. §. 2. n. 19. nonnullis traditis per Philip. de siccione p. 2. c. 3. cum seqq. Atqui habilitas in extremo ad quod tantum datur in ratihabitione vbi negotium gestum est nomine mei ratum habentis, adeo enim tunc aliquod habens effigiem, symbolum actus mei, in quo consensus per ratihabitionem facile transiit, arg. l. in rem 24. §. item vers. non idem ff. de rei vendic. cum lat. traditis per Mant. lib. 1. locorum. c. 22. & in 2 actus, vel negotium efficitur illius, qui ratum habuit, perinde, ac si mandasset, vt colligitur ex l. 12. vers. ratum, & ex l. Paulus, aliis non ratum ff. rem rat. haberi l. si pupilli 6. §. item queritur, ff. de negot. gestis, innotat Bart. l. §. sed et si, ff. de rei armata, Philip. de siccione p. 2. c. 1. vnde notabilis quod licet ratihabitio non inducatur ex actione atque propter præiudicium, quod contrarietate potest, argum. l. qui vos 49. vers. vetare ff. de furtis, obicitur*

Dec. conf. 98. in fine. Menoch. conf. 3. n. 34. inducitur tamen non tantum per verba, & ita expressè, sed etiam tacite per facta, d. l. Paulus, c. vnic. in fine, despons. impub. hoc lib. gloss. 1. in cap. cum in super 23. de offic. deleg. tradit Dec. in l. semper, quia n. 8. ff. hoc tit. & Tiracqui. de confusis, p. 3. limit. 30. n. 1. apud quos videbis varia exempla tacite ratihabitionis, quæ ex facto inducitur.

Hæc autem ratio si omnino deficiat in actu gesto non mine alterius; fieri non potest, vt in actu omnino alienum, qui nullam habet effigiem, vel symbolum actus mei, consensus per ratihabitionem ita transferat, vt actus ille meus efficiatur, iuxta l. verum 32. innotat l. aliud est 121. in princip. ff. hoc titulo.

Non obstant text. in l. si fundus, §. 1. ff. de pignori. & in l. aliena 20. in princip. ff. de pignori. act. & in l. mater 3. C. de rei vend. vbi admittitur ratihabitio, & tamen actus, de quibus ibi, non sunt gelli nomine ratum habentis, quia reiecta concessa Bart. in dist. iuribus, & in l. 1. §. sed et si, ff. de vi, & vi armata, existimantis regulam hanc tantum procedere vbi agitur de ratihabitione in utilitate ratum habentis, vt actus ad illum trahatur, & efficiatur ipsius, non verò vbi agitur de ratihabitione in præiudicium solius ratum habentis quo casu procedere ait prædicta in tra; melius responderet hanc nostram regulam tantum locum habere, vbi agitur de negotio, quod nullo modo meum esse, nec ad me pertinere potest, nisi ex voluntate agentis, tunc enim oportet illud meo nomine geri, vt ratihabitio sequatur, verò vbi negotium à principio meum est, vel ad me spectat re ipsa, id est, quia super re meæ celebratur, vel alio ex his tribus modis, de quibus per gl. in d. si pupilli, §. item verbo ipse gestus, vbi communis tunc licet non fiat nomine meo, ratihabitio locum habet, nec procedit hæc reg. Sic intelligitur text. in d. §. 1. & in d. l. mater, agitur enim ibi de ratihabitione venditionis, & hypothece rei meæ, vt intelligit Modest. de pignori. cap. qui possit hypothec. n. 9. Difficillime autem ratio illa videtur, quia primo casu ratihabitio eò tendit, vt per illam actus alienus ex voluntate agentis efficiatur meus per ratihabitionem, iuxta supradicta, & propterea oportet quod præcedat aliquid habens effigiem actus mei super quo ratihabitio fundatur, & actus habilitas in termino ad quem, vt ita actus fiat mihi, id est, meo nomine; verò vbi negotium ad me pertinet re ipsa, iam ex se habet effigiem actus mei, & est habile, vt sequatur ratihabitio meum verò efficiat, nec pendet à voluntate agentis, an fiat mihi necne, & propterea non requiritur, quod constet illam facere meo nomine, imò præsumendum est illam agere contemplatione mei, nè aliter delictum præsumatur, hoc est, quod tantum depravandi, & acquiriti fecit aliquid in re mea, contra reg. l. merito ff. pro fecit, id quod non contingit vbi actus non est meus, nisi ex voluntate agentis, & propriè efficiatur per ratihabitionem.

In glo. Contradicit, ibi, verus dic quod ordinatio facta à non proprio Episcopo bene tenet quoad ordinationem, licet non quoad executionem, &c. Hæc est verus intellectus cap. Lugdun. §. 9. 1. quem sequuntur omnes hic innot. in cap. prædictum, n. 4. de offic. deleg. Mayn. in l. hoc iure §. de iure, n. 1. ff. hoc tit. quicquid aliter intelligant de ratihabitione gloss. in d. cap. Lugdun. & Mench. vsufreq. c. 19. n. 9.

SYMMARIUM.

- 1 *Ratihabitio retrahitur, & mandato compertur.*
 2 *Intellige vbi mandatum ab initio potuit intervenire.*
 limita

Imine ubi facta retrotractione non potuit ratum haberi id ipsum mandare.

3 *Negotium infantis, vel furiosi nomine gestum non potest ab eisdem etiam, cessante impedimento, ratum haberi.*

4 *Ratihabitio cessat ubi negotium à principio nullum est, ita ut non sit in potestate ratum habentis.*

5 *Ratihabitio ut sit legitima, & habilis in extremis à quo duo requiruntur.*

6 *Ratihabitio requiritur ut fiat eo tempore, quo actus principalis, de cuius ratihabitione agitur, fieri potuisset.*

7 *Ratihabitio tempore ut eo legitime fiat, debent omnia esse in eo statu quo fuerant tempore, quo negotium gestum est.*

8 *Ratihabitio effectum cessat ubi per illum fieret praedictum tertio.*

9 *Factio retrotractionem non operatur sicut praedictio tertio.*

10 *Ratihabitio retrahitur non solum ad tempus, sed etiam ad locum actum à principio gesti.*

11 *Contrahens, vel delictum ratum habens non in loco ratihabitionis, sed in loco actus gesti forum fertur.*

12 *Ratihabitio legitima equiparatur mandato, immo inducit mandatum factum, etiam in delictis, ut nom. 14.*

13 *Mandato specialiter equiparatur ratihabitio.*

14 *Resistanti obnoxium est ille, qui ratum habet damnum suo nomine illatum ac si mandasset.*

15 *Ratihabitio mandato non equiparatur in iis in quibus à principio mandatum pro forma requiritur.*

16 *Irregularitatem non incurrit ratum habens occisionem, vel membri mutilationem.*

REGVLA X.

Ratihabitionem retrahit, & mandato non est dubium comparari.

1 **D**emonstrat ex l. si fundus l. 6. §. 1. ff. de pignori. & ex l. 1. §. de offi. & de vi. & vi armata, & ex l. ult. C. ad Macedon. cum citatis hic, à glossa que ostendit regulam obtinere in omni actu, similis glossa verbo petere, in c. quoniam sit 6. de elect. hoc lib. trahit latè Felin. in cap. si quis tuis. n. 1. de sum. refert p'ntes varia decedentes per hanc reg. addit ad Dyn. hic in prime. Tiraq. de retrah. lig. 6. gloss. 1. n. 64. Plac. de delictis, c. 18. Const. in Clem. si furiosus. p. 2. §. 1. n. 4.

2 **R**atio est, quia ratihabitio fit per fictionem translationem ex coniunctione duorum extremorum, per quam fingitur actum de cuius ratihabitione agitur fuisse à principio gestum ex mandato ratum habentis, ut hic, & dicit in reg. praecedenti; hanc autem coniunctionem fieri non potest nisi aliquod extremum trahatur ad aliud, unde oportuit ratihabitionem ipsam, quae est extremum à quo fictio inchoatur, trahi tertio ad actum praecedentem, tanquam ad id quod per fictionem principaliter pretenditur, iuxta que consilium necessarii requirit quod utrumque extremum à quo, & ad quod sit habile ad eliciendum actum de quo agitur, & insuper quod nihil impediat utriusque coniunctionem; alter enim ratihabitio nec retrahit, nec mandato comparari potest. Requiritur insuper quod actus ille potuerit fieri ex mandato ratum habentis, siquidem cum ratihabitio retrahatur & mandato comparetur, in iis tantum negotiis versetur, in quibus mandatum à principio potuit intervenire, cessabit tamen ubi Barbo. Collect. Tom. I. F.

facta retrotractione non potuit ratum habens idipsum mandare, ut adnotat Bald. in l. 1. n. 20. C. qui admittit, prosequitur post alios lat. in l. qui in aliena, in princip. n. 19. ff. de acquir. hered. Unde negotium infantis, vel furiosi nomine gestum non potest ab eisdem etiam cessante impedimento haberi ratum. Abb. in c. ult. de conuers. infidel. sequitur Mayn. in l. hoc cure. §. de iur. n. 3. ff. hoc tit. Sylvest. in sum. verbo consensu 6. vers. 4. Sic similiter ubi negotium à principio nullum est, ita ut non sit in potestate ratum habentis illud validum efficere, cessat ratihabitio, & retrotractio, cum à principio ex mandato ipsius fieri nequirit, probat Lohseuere, in fine, ff. de officio Praefecti. ubi Bart. n. 4. Innoc. & Abb. n. 19. in c. prudentia, ff. de officio delegat. Docl. semper qui, in n. 16. ff. hoc tit. communis ex Menoch. remed. 15. recuper. n. 154. & 156.

Ratihabitionem.] Quae ut sit legitima, & habilis in extremo à quo duo requiruntur, primum quod quis ratum habeat tanquam gestum suo nomine, aliter enim si gestum approbet, non tamen qualitercumque illam, scilicet quod suo nomine gestum sit, ratihabitio deficit, quia nihil est in extremo à quo, per quod etiam per retrotractionem actus efficiatur illius, qui ratum habet, idque docet glossa verbo ratum, in l. 1. §. de iur. ff. de vi & vi armata, ubi Bart. n. 3. & Bald. n. 12. in l. non idem C. de accusat. Sylvest. in summa verbo censur, n. 5. Navar. in manuali, c. 1. n. 13.

Secundo requiritur quod hanc ratihabitionem eo tempore, quo actus principalis, de cuius ratihabitione agitur, fieri potuisset, petuisset in princip. ff. rem ratam haberi, ubi Bart. & communis, & non solum 2. §. 6. glossa verbo petere, in d. c. quam sit, & verbo adhaerentes. in fine, in c. ut circa 4. de electione, hoc lib. communis, ut per Tiraq. de retrah. lig. 5. gloss. 1. n. 89. Anton. Gom. l. 4. c. 1. Tom. 1. n. 83. Couar. lib. 3. var. cap. 16. n. 5. & satis unat quod hanc regula cum similibus locis probant quod ratihabitio equiparatur mandato; igitur oportet illam eo tempore fieri, quo, si ex eo mandato ratum habentis perfici potuisset, quovis contrarium contra commonem intentionem nonnulli, ut per lat. in l. si is qui, n. 10. & 14. ff. de usucap. Philip. de fillionib. p. 4. c. 4. Non obstat quod ratihabitio datur etiam in homicidio, cap. pen. de sentent. excomm. hoc lib. & tamen illud non potest committi tempore ratihabitionis cum semel occisus iterum occidi nequeat, cui argumentum non satisfaciunt Angel. in d. l. pen. nec etiam Paul. quem sequitur Mench. contrariis. x. ff. freq. cap. 40. n. 17. & taudem illi succumbit Felin. in c. si quis tuis, n. 5. de sum. sed refellitur, si intelligas cum communis e potest quod actus praesenti tempore fieri possit non impieuerit, & rebus sic ita tibis, hoc est supposito quod actus iam sit gestus, sed in hoc sensu, quod scilicet nisi gestus ab alio meo nomine, posset modo fieri ex meo mandato, id quod etiam in actu homicidij reperitur.

Retrahit.] Intellige ubi nihil est quod impediat retrotractionem, & utriusque extremi coniunctionem, unde oportet tem esse integram, id est, tempora ratihabitionis omnia esse in eo statu, quo fuerunt tempore, quo negotium gestum est, Bart. in l. si uxor, §. si quis uxorem, n. 3. ff. de adult. Dec. in l. semper quod n. 1. §. hoc tit. Mench. de successu. §. 18. n. 91. Surd. de iur. c. 1. n. 1. Sic similiter cessat effectus ratihabitionis ubi per illam fieret praedictum tertio, cui vel medio tempore, vel aliter utrumque ius quaesitum est, arg. l. si partem, §. vbi, ff. quoniam adu. firmatus, docet Bart. in l. aliena in princip. ff. de pignori. aff. communis, ut per Tiraquel. de consuet. part. 2. ampliat. 17. n. 5. Plac. de delictis, cap. 18. n. 3. & satis voluit glossa, hic in prime, statu enim praedictio tertij minime

nimè huiusmodi sùtio retractationem operabunt, ut probat expressè text. in *c. si pre 11. et in cap. quamvis, de rescript. hoc lib. cum multis; quos copiose refert Titusq. de privileg. q. 1. num. 19. Et de retractu lig. 5. 1. gl. 10. m. 71. Bionor in locis commun. verbo ratificatio 2. Suct. decis. 345. m. 8. Valq. in opus. de rescript. cap. 6. 1. 2. dub. 5. m. 15. innotis ubi quæ resoluunt Anton. Gom. 1. 9. Tami. m. 6. 4. et latè Piaslin rub. C. de rescind. vendit p. 1. c. 1. per totum, præcipit n. 8. Et 17. Non obstat l. cum decem, q. ult. ff. de selus, quia respondetur in ea non posse considerari præiudicium tertijs respectu debitoris, cuius filio, vel seruo post solationem factam procuratori creditoris ipse creditor ignorans solutionem, fecit acceptilationem.*

- 10 Intellige ratihabitionem retrahi non solum ad tempus, ut hic, & in l. si fundus, §. 1. ff. de pignori. & sic ad diem actus celebrati, ut docent Bertheim. in reper. verbo ratificatio, pag. mibi 264. Suct. decis. 70. m. 20. cum segg. Bernard. Gencz. ad prælic. Camera Imper. lib. 1. cens. 47. cens. 1. m. 9. sed etiã ad locum actus à principio gestis, in quo tamen habens id ipsum fingitur gestisse, vel mandasse, d. l. cum decem, §. 1. ibi, quasi tunc præstasti; Card. in Clem. 1. q. 18. ut lise pendente, Felin. in c. nonnulli, m. 46. col. 2. de rescript. contra gloss. verbo collato in d. Clem. 1. quæ sequuntur Abb. ibi, & Imol. m. 20. Titusq. de retractu, lit. 1. §. 1. gl. 10. m. 68. Vnde fit ut is, qui actum habet contractum, vel delictum non in loco ratihabitionis, sed in loco actus gestis, forum fortior, iuxta cap. ult. de foro compet. obicitur Bart. in l. si periculum, C. de neget. gestis, ubi Fulgosi. Placa d. c. 18. num. 7.

- 11 Et mandatu non est dubium comparari. Ergo ratihabito legitima æquiparatur mandato, imo inducitur mandatum huiusmodi secundum communem ea Bart. in l. si is n. qui 4. ff. de testac. Conar. in Clem. si furiosus, p. 2. 4. 1. m. 5. col. 3. Bernard. Gratuz. d. cens. 1. m. 9. Et Ant. à Soula in releu. de censuris Bula Cava, c. 3. disp. 2. 2. n. 4. & c. 12. disp. 6. 4. n. 1. & c. 1. Felin. in praxi crimin. p. 3. q. 133. n. 34. cum segg.

- 12 Amplia primò etiam quoad ea quæ mandatam specie requirunt, cui ratihabito æquiparatur, l. quod speciale fit de minorib. l. 3. §. si procurator, ff. quod quisque iuris, cap. ult. de iur. iur. hoc lib. communis, ut per Titusq. d. gl. 20. n. 64. Conar. lib. 3. var. c. 16. num. 5. Suct. decis. 159. m. 12. & decis. 231. num. 21. Flamin. de rescript. lib. 9. q. 8. n. 16. quoniam contradicere gloss. n. 9. in l. si per procuratorem, ff. de acquir. hered. & Franch. hic num. 5. Communis tamen non procedit in specie cap. nonnulli 18. §. fuit, de rescript. ut aduertit gloss. ibi, hic ante finem, ex eo quia mandatam speciale in ea specie non requiritur propter gratuitatem negotij, vel præiudicium partis, sed propter bonum publicum vitandi lites.

- 13 Secundò amplia æquiparationem, de qua hic, procedere etiam in delictis, ut probant text. in d. l. 1. 4. de iussu, & in cap. penult. de sentent. auctoritate hoc lib. gloss. verbo petere in cap. quàm sit, de elect. hoc lib. Conar. in d. Clem. si furiosus, p. 2. §. 1. m. 4. Plac. d. c. 18. Intellige in illis tantum delictis, quæ per alios committi possunt, focus in his, quæ consistunt in propria libidine committentis, tantum velini adulterium & raptum, sicut enim hæc non nisi proprio instrumento sunt, ita nec mandari, vel ab alijs gesta ratihaberi possunt, secundum gloss. verbo mandate, in d. §. de iussu, declarando tamen, ut per Plac. d. c. 18. m. 2. & Philip. de siliis, p. 4. c. 9. ad finem.

- 15 Tertio amplia etiam ad effectum restitutionis, ut proinde quis teneatur ad illam si eorum habens damnum suo nomine illatum, ac si mandasset, ut per hanc

reg. post Palud. probant Sylvest. in summa verbo restitutione 4. §. 6. Naxar. in manual. cap. 17. num. 133. quoniam contradicatur Medin. de rescript. quest. 7. ad 4. argum. culas sententia ex ipsius fundamentis satis defendi posset, tam etiam ex alijs, quæ adducit Valq. in opus. de rescript. cap. 9. §. 1. à num. 19. ubi illam sequitur.

Limita primò æquiparationem de qua hic, non procedere in iis, in quibus mandatum à principio pro forma requiritur, vel in vim auctoritatis, cui non lairbit per ratihabitionem, æquum cap. cum dilecta, de rescript. cum traditis ibi, à Felin. m. 6. vers. amplia prima. cum segg. Suct. decis. 159. m. 16.

Limita secundò non procedere æquiparationem quoad irregularitatem incurrendam ea homicidium, vel membri mutilatione, ut per gloss. in c. si quis viduum §. 1. dist. Conar. in d. Clem. si furiosus, p. 2. 4. 1. m. 5. Vtoli. tract. de irregular. c. 1. §. 2. Sout. tom. 5. de censur. disp. 4. 4. §. 1. m. 24. Saut. eodem, tract. m. lib. 7. c. 4. m. 7. Bonac. in simili, tract. disp. 7. q. 4. par. 1. 8. m. 41. Contra Naxar. in manual. c. 27. n. 233. & Molin. de iussu. tom. 4. tract. 3. disp. 33. memb. 3.

S V M M A R I V M.

- 1 Reo fauendum est potius quàm alteri cum sunt paritum iura obicera.
- 2 Sententia est ferenda pro reo data paritate probationum ex parte actoris & rei.
- 3 Declaratur l. si quis intentione 66. ff. de re iudic.
- 4 Alter vbi tuerit causam aliquam iure fauorabilem illi potius fauendum est quàm reo.

REGVLA XI.

Cum sunt paritum iura obicera, reo fauendum est potius, quàm actori.

Desumitur ea l. fauorabiliores, ff. hoc tit. & ex §. m. innotanda Inst. de interd. cum alijs citatis gl. 1. hic, tradunt multa Hippol. in l. vniu. §. in ea, à n. §. de quest. & conf. 51. n. 41. Aleciat. de præsumpt. reg. 1. præf. 44. Menoch. in simili, tractat. lib. 2. præsumpt. 20. Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 1 lib. 1. c. 9. m. 11. ego ipse in tract. Axiom. vsusq. axiom. 104. m. 1. Facietatem quod data paritate probationum ex parte actoris & rei, sententia est ferenda pro reo, secundum gl. 1. in c. clerici 81. dist. Hippol. conf. 1. n. 12. & n. 18. cum segg. Duen. reg. 313. l. m. 1.

Non obstat quòd obicera petitio actoris declaratur in fauorem ipsius, actoris & non rei, l. si quis intentione 66. ff. de re iudic. cum alijs, quia reiecta solutione gl. hic verbo Actoris, & gl. 1. in c. cum ad Sedem, de rescript. sp. aliter tamen hac reg. procedere in fine iudicij, hoc est, in decisione causarum: ac verò d. l. §. 1. in principio huius, quo reimpore magis fauoret actori, respondetur sensum huius regulæ, & similitudinem esse quòd vbi iura paritum id est, actoris, & rei, sunt obicera hinc inde, quia scilicet post discussionem eorum, quæ utrinque adducit, & allegata sunt, res adhuc est obicera, omnique sunt paria, & necessario facienda est interpretatio in fauorem alterius ex litigantibus, tunc potius reo fauendum est, tam propter conditionem ipsius miserabilem, secundum quam cum præsumatur cum non plene instructum accessisse, & tamen æqualiter dotus de iure suo, plus aliquid egisse videtur quàm actor, & par est credere quòd si plene

efficit instructus, plenissime suam innocentiam ostenderet: tunc etiam propter causam absolutionis, quoniam in re debita securior, & favorabilior est. *Abstemius. ff. de panis, cap. abegant, vers. nonne 26. q. 7.* Unde fit ut hanc regulam non tantum in fine respectu sententiae ferenda, sed etiam in principio, & in medio litis procedat, ut quia reus aliquid petit, quod re hinc inde discussa pro utraque parte dubium est an concedi debeat. Unde cum in *l. si quis*, non agatur de interpretatione eorum, quorum utrinque sunt obscura, sed de declaranda petitione; quare debita proponitur per actorem, merito tunc in ipsius fauorem fit interpretatio, quia non convenit ea, quae actor producit, retorqueri in eius odium, & in fauorem rei, cui sit est (servata iustitiae aequalitate, iuxta *reg. non licet infr. hoc cod. tit.*) idem concedatur, ut videlicet exceptio, quam debitor proponit, in ipsius fauorem explicetur, iuxta *distam l. si quis*.

4. Limita tamen regulam hanc non procedere si actor tueatur causam aliquam iure favorabilem, ex quo enim tunc omnia ex parte ipsius, & rei non sunt paria, perponderat fauor causae, & sententia pro actore fertur, *cap. ex literis, de probat. cap. ult. in princ. de re iudic. l. in paribus 38. ff. de iur. iur. c. de soluto Alciat. de pref. 4. n. 13.* Titus id eandem ad quatenusque causam pariam, de *privilegio causa. princ. l. 46. cum seqq.*

SVM MARIVM.

1. *Acceptatio personarum in iudiciis non est habenda.*
2. *Personam hominis accipere, est hominem, non quia homo, sed propter aliquod quod circa ipsum est honorare.*
3. *Iudiciorum nomine quid veniat in praesenti materia ostenditur.*
4. *Acceptatio personarum tantummodo locum habet in his, quae quis ex debito dare debet, non ex gratia distribuit.*
5. *Deus nemini est gratia debitor, sed ipse benignissimus, ac dices in misericordia singulis volentibus suam dat ipse gratiam affluenter.*

REGVLA XII.

In iudiciis non est acceptatio personarum habenda.

1. Desonitur ex *Proverb. c. 18. cap. nonis, vers. ceterum, de iudic. cum aliis citatis hic à gloss. verbo in iudiciis*, tradunt D. Thom. 2. 2. q. 63. art. ult. *Sot. de iustit. l. 3. q. 6. art. 5. S. Am. p. 2. tit. 1. c. 19. & 20. Aldobrand. in §. 2. In iudic. n. 4. In iust. de iustitia, & iure.* Personam hominis accipere, ait Gregorius, est hominem, non quia homo, sed propter aliquod, quod circa ipsum est, honorare, propterea iure dicitur personae acceptatione quandam esse favorem reverentiam alicui non causa debiti, sed ex timore, vel propter utilitatem exhibitam.
3. Iudiciorum nomine in praesenti intelliguntur illa omnia, in quibus de meritis qualitercunque iudicatur, & examinandae sunt qualitates necessariae secundum iustitiam in ordine ad id, de quo agitur, & ita includuntur non tantum iudicia inter actorem, & reum, sed etiam distributiones quorumcumque bonorum, quae sunt per modum definitionis & iudicii. Excluduntur autem actus illi, in quibus non agitur de qualitatibus, nec oportet ad illas extendere, ut quia distributio non fit secundum leges iustitiae, sed ad voluntatem; pro ut contingit ubi quis bona proptis ad

Barb. Celsi. Tom. I V.

suam arbitrium distribuit, cessat enim tunc acceptatio personarum, iuxta illud Matth. *Nonne lucet vobis, &c.* docent D. Thom. d. q. 63. art. 1. ad ult. *Sot. d. q. 6. art. 1. ad 1. Sylvest. in summ. verbo acceptatio, in princ.* Et ita acceptatio personarum tantummodo locum habet in his, quae quis ex debito dare debet, quare si quis aliqua non ex debito, sed ex gratia distribuit magis videtur quam alteri non per hoc acceptor dicens est personarum, unde cum Deus nemini sit gratiae debitor, iam enim gratia non esset gratia si ex debito daretur, ideo nequaquam dici potest personarum acceptor, quando uni gratiam communicat, quam alteri nequaquam impartitur, imo potius benignissimus, ac dices in misericordia singulis volentibus suam dat ipse gratiam affluenter, dicitur enim eleganti metaphora in Sacris literis, vel gratia, vel Deus ipse fons hortorum, puteus aquarum viventium; nam sicut hortorum, & puteus aquarum viventium appellatur, ut liquidem agnoscatur nulli ipsam Dominam denegari gratiam, ac quemadmodum hortorum aqua flumini ibi manet ubi concauit, & basium repetit, imminens verò non attingit, ita pariter divina gratia in omnes ex se fluit, vult enim Dominus omnes homines saluos fieri, in humili verò firma consistit, Mai. 66. *Super quem requiescit spiritus meus, nisi super humilem, qui timet, & timentem Deum?*

SVM MARIVM.

1. *Ignorantia est simplex, & imperfecta notitia, seu scientia, ac etiam cognitio rei privatio.*
2. *Ignorantia est alium privatum habens annexam negationem de iure improbabilem.*
3. *Ignorantiam habere ille dicitur, qui nihil omnino scit, nec per famam, nec per aliam quavis rationem.*
4. *Ignorantia an differat ab errore, & in quibus, ostenditur.*
5. *Ignorantia per se non est peccatum, nec imperata culpam aliquam nisi vel malitia, vel negligentia procedat.*
6. *Ignorantia alia iusta, & probabilis, seu, ut Theologi dicunt, invincibilis, alia crassa, seu supina, alia affectata.*
7. *Probabilis, & iusta ignorantia illa dicitur, quae nulla procedit malitia, vel negligentia.*
8. *Crassa, seu supina ignorantia est nescire id, quod quis investigare, & scire tenetur.*
9. *Episcopus non presumitur ignorare vacationem beneficii in sua diocesi.*
10. *Iuristratatus designationem presumitur scire Episcopum cum semel in anno Ecclesiam visitare tenetur.*
11. *Ignorantia crassa, & supina non excusat.*
12. *Affectata ignorantia est illa, quam habet is, qui cum posset, & deberet noluit scire, ut liberius peccaret.*
13. *Ignorantia considerata respectu rei ignorate dividitur in ignorantiam facti, & ignorantiam iuris.*
14. *Falsum pro ut opponitur iuri dicitur omne illud in quo consistit alius in se pro ut est ex parte agentis.*
15. *Ius pro ut opponitur falsis est quicquid consistit in de-cisione, & auctoritate legum.*
16. *Iuris appellatione non tantum venit naturale, Divinum, & commune, sed etiam statutarium, & municipale.*

ff 3

17 Ignd

11. Inuit, quod idem asserunt Malcard. *concl.* 8. 9. *num.* 13. Sfort. *Odd. d. q. 8. n. 58.* Ioan. Baptist. *Costa d. in pest. 5. 1.* quia quidem nullo pacto ignorantem excusat, Gail. *obseru.* 48. n. 18. Honded. *conf.* 37. n. 4. 5. lib. 1. Scraph. *d. princ. 4. n. 10. 2.* Ioan. Bapt. *Costa d. in pest. 8. 1. n. 9. cum seq.*
12. Tercio præmittendum quod et si ignorantia multipliciter diuidatur, vt luit per Syluic. *vbi supra, Castr. d. cap. 14. per totum,* tamen considerata respectu rei ignoratæ, diuiditur in ignorantiam facti, & ignorantiam iuris, vt hic, & in tit. ff. *C. de iuris, & facti ignor.* licet autem valde controuersum sit, quid factum, & quid ius dicatur, vt ita dignoscatur ea circa quæ utrumque versatur, vt per Bald. in *princip. de pace Constant.* n. 23. Alciac. lib. 1. *paradox. cap. ult.* Philip. *de feli. iuris. p. 1. c. 1.* Loriot. *axiomat.* 14. cum seq. tamen ex mente communis in l. 1. ff. *de acquir. possess.* vbi Is. *num.* 12. Philip. *vbi proximi,* licet potest factum proptè opponitur iuri, esse omne illud in quo consistit actus in se, proptè et ex parte agentis, ius verò proptè opponitur facto, esse quicquid consistit in decisione, & autoritate legum, vt patet ex l. 1. vbi proponuntur exempla, ff. *de iuris, & facti ignor.* Vnde fit vt sicut appellatio facti quicunque actus continetur sine ab homine, siue à Deo, vel à natura promittat; sic sub iuris nomine non tantum naturale, diuinum, & commune, iuxta tit. *Instit. de iure naturali,* sed etiam situta locorum municipalia, vel synodalia, iuxta 5. 1. *Instit. de iure natur. & c. ius civil. d. diff.* docent gloss. verbo *iuris, in preem. Clement. Tiraq. in trall. de mort. in præf. declar. 7. n. 5.*
13. Ignorantia facti, &c.] Intelligi de sola ignorantia simpliciter, vel probabilis, hæc enim solum excusat simpliciter, id est, in totum, & absolute, iuxta ea, quæ in secundo prædicto dixi; &ideo hæc regula idem importat ac si diceret, ignorantia facti, quæ regulariter probabilis est, regulariter excusat, ignorantia verò iuris non excusat regulariter, quia regulariter est improbabilis. Vnde constat primò regulam hæc non procedere in ignorantia affectata, quæ cum habeat admixtam realitatem scite nolentis, vt liberius peccet, iuxta ea, quæ dixi in præcepto prædicto, tantum abest vt excuset, vt imò ex ea delinquens magis inculcetur, *cap. cor. de temp. ordin. hoc lib. vbi gloss. cap. cum inebrius, 5. 1. de clandest. despons. Ligu. contra, vbi, affectata errore, C. de incestu imp. Tiraquel. de penis temper. 1. 1. num. 1. 2. & de retrac. in lig. 6. 3. 5. gloss. 4. num. 28. Castr. *diff. cap. 14.* Gabr. communiter de regulis iuris, *conclus. 6. num. 4. 2.* Sebalt. *Medic. de casibus fortuitis, part. 1. q. 5. num. 10.* Sfort. *de in integr. rest. p. 1. q. 8. num. 57. & 58.* ego ipse in *trall. Axiom. iuris vsusque notat. Axiom. 112. num. 1.**
14. Secundò constat regulam non procedere in ignorantia vincibili, crassa, aut improbabilis, quæ propter rationem præcedentis negligentie voluit censetur, & ita culpam habet ex dictis in prædicto prædicto, 2. Vnde fit vt ignorantia facti proprii non excuset tanquam crassa & improbabilis, *Ignorantiam, ff. ad Petilian. cap. ab excommunicato, in fine, de rescript. l. 1. in 5. q. 1. quis agens, num. 6. Instit. de adimissib. Socin reg. 119. Marten. Paraphomen. 3. 4. Marant. in reper. l. 1. p. 1. n. 127. ff. de acquir. heredit. Roim. *conf.* 127. n. 16. lib. 1. Gail. lib. 2. *obseru.* 38. n. 9. Sfort. *d. q. 8. n. 6. 1.* Malcard. *concl.* 637. n. 1. & *concl.* 879. n. 40. Menoch. *lib. 6. præf. p. 1. 23. n. 32.* Card. Tusch. *verbo ignorantia, concl.* 22. n. 1. & n. 10.*
15. & *concl.* 21. n. 2. ego ipse *d. Axiom. 113. n. 2.* Intelligi præterquam in illis casibus in quibus ea circumstantiis negotij, & personarum etiam in factis propriis admittitur probabilis excusatio, veluti quando factum est antiquum in quo sit verosimilis ubiuium, secundum

Marent. in d. l. 1. p. 1. n. 127. in 4. *Imit. Gail. d. obseru.* 48. n. 20. Sebastian. *Medic. de casibus fortuitis, p. 1. q. 3. num. 17.* Menoch. *d. præf. p. 1. 23. n. 28. & seq. Card. Tusch. verbo ignorantia, concl.* 21. num. 1. 6. Vel quando factum est intricatum, & obsecrum, Marant. in reper. d. l. 1. p. 1. n. 217. in 4. *Imit. Gail. d. obseru.* 48. num. 207. *vers. item si factum, Sfort. diff.* q. 8. num. 28. Menoch. *diff. præf. 23. num. 21.* Vel in eo, qui multis negotiis implicatus est, Marant. *diff. num.* 227. in 5. *Imit. Sebastian. Medic. d. q. 3. num. 12. & n. 18.* Honded. *conf.* 55. n. 57. & 58. lib. 1. Menoch. *diff. præf. p. 1. 23. num. 47. & seq.* aut in extremis laborat, Marant. *d. num.* 227. in 2. *Imit. Scraphin. d. princ. 4. num. 28.* Malcard. *diff. concl.* 879. num. 51. cum sequentibus, Menoch. *diff. præf. p. 1. 23. num. 49.*

Sic similiter, licet regulariter ignorantia facti alieni in dubio præsumatur, & excuset, *Loerius, ff. de probation. l. hoc autem ff. de ad. iuris. rest. l. 1. fin. in fine, ff. pro socio,* cum alitis citatis ab Honded. *conf.* 9. num. 15. & *conf.* 55. num. 48. & *conf.* 109. num. 26. lib. 1. Gabriel *sch. hoc in concl.* 1. n. 1. 1. Gail. *d. obseru.* 48. n. 21. & n. 19. *vers. fecit, Menoch. d. præf. p. 1. 23. n. 51.* Sfort. *d. q. 8. n. 1. num. 55. & n. 6. & quest. 18. num. 5. ego ipse d. Axiom. 111. num. 6.* non procedit hæc nostra regula in ignorantia facti alieni, vbi aliquid proponitur propter quod & potius, & debuit sciri per mediocrem diligentiam, vt quia factum vel est publicum, *cap. 1. de postulat. Prælat. cap. ult. qui marum. acens. post. cap. cum illorum, de fenece. excommunic. Gabr. d. concl. 5. n. 1. 8. Malcard. *concl.* 879. sub num. 11. 12. 16. & 17. Menoch. *d. præf. p. 1. 23. n. 68. cum seqq. Gail. d. obseru.* 48. n. 16. Sfort. *d. q. 8. num. 67.* Sebastian. *Medic. d. q. 1. n. 4. vers. si erat publicè notum, & num. 10. vers. etiam.* Vel notabile, graue, ponderosum, Malcard. *d. concl.* 879. n. 47. Menoch. *d. præf. p. 1. 23. n. 8. 1. & seq. Card. Tusch. verbo Ignorantia, concl.* 21. num. 16. & verbo *Scientia, concl.* 64. num. 18.*

Non iuris excusatur.] Probat hæc reg. in hac secunda parte ignorantiam iuris non præsumi, ac proinde non excusare, vt per Gail. *d. obseru.* 48. n. 21. Gabr. *sub hoc tit. concl.* 7. n. 1. Paul. *conf.* 68. d. n. 3. 2. lib. 4. Valde, de iure *emphy. q. 8. n. 31.* Sebastian. *Medic. d. q. 3. n. 1.* Menoch. *d. præf. p. 1. 23. n. 10.* Sfort. *d. q. 8. num. 39. & 40.* Card. Tusch. *d. verbo Ignorantia, concl.* 11. num. 1. & 2. leges enim licite omnes debent, & lata culpa est iuris dispositionem ignorare, *leges sacrasissimas, C. de legibus, Socin. conf.* 103. n. 12. *vers. & licet, A3. m. conf.* 67. n. num. 11.

Amplius procedere non tantum in ignorantia iuris diuini, naturalis, vel gentium, & turbatur, *5. naturalis 1. q. 4. l. 1. vbi gloss. C. de in ius vocando, q. 1. in fine, 18. diff. Ignor. in l. 5. si conditio, n. 1. ad Syllau. sed etiam in ignorantia iuris humani, siue communis, siue municipalis, vel statutarij, vt per Gabr. *d. concl.* 5. n. 12. Sebalt. *Medic. d. q. 3. num. 4. vers. item status ignorantia, Gail. d. obseru.* 48. num. 26. Malcard. *concl.* 879. num. 14. Card. Tusch. *verbo Ignorantia, concl.* 11. num. 1. nisi cinis esset nonnullus, in quo tunc statuit ignorantiam præsumi, & ipsum excusare voluerunt Gail. *d. obseru.* 48. num. 28. & Scraphin. *d. princ. 4. n. 177. cum seqq.* vbi etiam resoluit quod licet ignorantia nedum iuris, sed etiam statutorum, seu consuetudinum non excuset, bene tamen excusatur ignorantia alicuius Extraneitatis, non politæ in librorum, statutorum, seu consuetudinum corpore.*

Limita tamen quando ignorantia iuris habet ad mixtam ignorantiam, seu errorem facti, Socin. *conf.* 47. n. 11. lib. 1. Malcard. *concl.* 619. num. 20. Card. Tusch. *verbo Ignorantia, concl.* 12. num. 18. Vel quando ius est dubium, obcurum, difficile, seu arduum, Sebastian.

Medie. d. 9. §. 1. n. 1. *verf. nisi eff. Sfort. d. 9. §. 8. n. 4. 4. Seraph. d. 9. §. 1. n. 16. & 17. Maleard. concl. 539. n. 9. Ignorantia iuris nunquid excuset rusticum, molierem, militem, vel minorem Vide Sfort. d. p. 1. §. 9. Card. Tufch. d. verbo Ignorantia, concl. 13. latè Facin. *fragment. crimin. p. 2. verbo Ignorantia, n. 17. cum multis seqq.**

S V M M A R I V M.

- 1 Ignorantia iustam causam habere censetur cum quis in ius succedit alterius.
- 2 Subrogatus Motu proprio in lite ab altero capta præsumentur ignorare sententiam contra suum antecessorem latam.
- 3 Successor in Ecclesia præsumentur ignorare gesta tempore sui antecessoris.
- 4 Successor singularis præsumentur ignorare factum defuncti.
- 5 Haeres regulariter præsumentur ignorare factum defuncti illiusque testamentum, & omnia in eo contenta, quando agitur de damno vitando.
- 6 Filius heres adhuc præsumentur ignorare factum patris defuncti.

REGVLA XIV.

Cum quis in ius succedit alterius, iustam ignorantiam causam censetur habere.

- 1 Desumitur ex reg. l. qui in alterius 43 ff. hoc tit. vbi dicitur: *trahunt Titiaq. de retratu iur. 1. §. 4. gloss. 6. n. 5. Rot. Bonniensis. decis. 69. Callad. decis. 1. ut lue pend.*
- 2 vbi in specie quid subrogatus Motu proprio in lite ab altero capta præsumentur ignorare sententiam contra suum antecessorem latam, *Ruin. conf. 166. n. 17. fih. 1.*
- 3 vbi de successore in Ecclesia quid præsumentur ignorare gesta tempore sui antecessoris, & *confil. 54. n. 3. in fin. lib. 5. Nat. conf. 506. num. 19. lib. 3. Afflic. decis. 37. n. 2. Menoch. de præsumpt. lib. 6. præsumpt. 23. n. 56. Card. Tufch. verbo Ignorantia, concl. 18. & n. 1. Ratio est, quia huiusmodi ignorantia versatur circa factum alienum, l. vlt. ff. pro socio, & consequenter censetur iusta, l. 2. ff. de iuris. & facti ignorantia, cum aliis additis in regula precedenti.*
- 4 Intellige regulam non tantum procedere in successione singulari declarando, ut per Menoch. *remed. 16. recipi. n. 19. cum seqq.* sed etiam in universalis, qualis est haeres, ille enim regulariter præsumentur ignorare factum defuncti, illiusque testamentum, & omnia in eo contenta, d. l. vlt. Menoch. *remed. 10. recipi. n. 52. & de præsumpt. 23. n. 55. Sebastian. Medie. de casu fornicato, p. 1. §. 3. num. 31. versic. item haeres. Card. Tufch. verbo haeres, concl. 73. Cald. Petreia de resolut. *emphyte. 7. n. 18. & de renovat. *emphyte. 9. §. 1. n. 28. & 9. §. 1. n. 17. quando scilicet agit de damno vitando, secus de lucro captando, tunc enim præsumentur scientia secundum Dyn. in regul. præsumptur, in fin. infra hoc tit. vbi Ioan. And. sub n. 1. Maleard. concl. 779. n. 37. Card. Tufch. d. concl. 73. n. 43.***
- 6 & amplia, quamvis haeres sit filius, adhuc enim præsumentur ignorare factum patris relictum *Duen. reg. 125. limit. 5. Honded. conf. 83. n. 12. lib. 1. Maleard. concl. 413. num. 8. & conclus. 780. & n. 3. Menoch. d. præsumpt. 23. num. 57.*

S V M M A R I V M.

- 1 Odia restringi, & fauores conuenit ampliari.
- 2 Odium in hac reg. accipitur latius prout significat radium, & molestiam.
- 3 Favor in hac materia dicitur quicquid fauerem, & benevolentiam promocat.
- 4 Dispositio an censatur fauorabilis, vel odiosa colligitur ex principali intentione dispositionis.
- 5 Favor in dubio considerandus est potius quam odium.
- 6 Extensio non aduertitur in odiosis etiam ex identitate rationis.

REGVLA XV.

Odia restringi, & fauores conuenit ampliari.

Desumitur ex l. cum quidam, ff. de liberis, & posthum. i. c. renouantes 12. dist. 17. ad Thom. de Thom. in floribus legum. reg. 209. Ioseph. Aldrete de reliquis disciplina tuenda, lib. 2. c. 1. §. 4. n. 6. Monet. de distrib. quod. p. 1. §. 10. n. 1. Ioseph. de Sella Aragonie decis. 18. n. 102. & decis. 45. n. 7. Mate. Ant. Genueci. in practica Ecclesiastica 9. §. 14. Menoch. conf. 900. n. 3. Card. Tufch. *pract. concl. tom. 5. lit. O. conclus. 57. per tot. ipse ego in tract. Axiom. iuris vsufreq. Axiom. 166. n. 1.*

Odium in hac materia non accipitur formaliter prout importat appetitum dissonantem à charitate, de quo S. Thom. 2. 2. q. 14. & c. 1. vbi gloss. de re indic. hoc lib. sed accipitur latius prout significat radium, & molestiam, in quo sensu reperitur passim apud bonos auctores, & ita comprehendit ea, quae præstant materiam odij, id est, fastidium, cuiusmodi sunt omnia illa, quae parnam, vel dispendij alicuius continent, & primo aliquid videntur acerbis, & iniusta. Per contrarium verò ratio in hac materia dicitur quicquid fauorem, & benevolentiam promocat, & ita gratiam, ut utrumque bene deducitur ex l. qui exceptionem, in princ. ff. de condit. indebit. & l. quod fauerem, C. de legib. iun. Quid reg. quod in gratiam, *infra hoc tit. an* & quando dispositio censetur fauorabilis, aut odiosa, colligitur ex principali intentione dispositionis. Titiaq. de retratu lib. 6. §. 3. gloss. 1. n. 5. Sanchez de Matrim. lib. 1. disp. 1. n. 4. In dubio verò potius est considerandus fauor, quam odium, *Gonzalez ad reg. 8. Cancel. §. 6. prae. n. 37. ego ipse d. Axiom. 166. n. 6.*

Amplia ut in odiosis non admittatur extensio etiam ex identitate rationis, *Consect. in sing. verbo extensio. 2. num. 1. Titiaq. de retratu in prae. n. 62. & 63. Honded. conf. 95. n. 98. & 112. lib. 1. Facinac. *fragment. crimin. p. 1. lit. E. n. 115. vbi n. 117. subdit quod extensio non conceditur ex identitate rationis, etiam quod ratio sit expressa in dispositione. quando sumus in materia, & odium est irrationabile: ego ipse d. Axiom. 166. n. 7.**

Quibus autem lex, vel alia dispositio dei possit fauorabilis, vel odiosa, vide Mil. in reperi. verbo lex dicitur fauorabilis, *Paxil. conf. 14. n. 34. & conf. 34. n. 32. & conf. 83. n. 27. lib. 2. & conf. 44. n. 21. & conf. 46. n. 24. & conf. 69. n. 1. lib. 4. Gom. ad reg. de annali. §. 1. in princ. Sacm. select. lib. 1. c. 12. n. 1. Paxil. de resign. lib. 1. i. quæst. 1. n. 15. & seq. Menoch. *remed. 1. recipi. n. 1. Gonzalez ad reg. 8. Cancel. §. 6. prae. num. 24. in fin. Soaz. de leg. lib. 5. num. 1.**

S V M M A R I V M.

- 1 Beneficium concessum à Principe decet esse maximum.

- 1 *Concessionis gratia per obitum Principis non expirat etiam re integra.*
- 2 *Dispensatio non corrigit quando causa, quæ à principio fuit vera erat impulsiva, licet postea cesset.*
- 3 *Princeps potest etiam post sui quæsitum privilegia per se, vel predecessorem suum subditis concessa prohibito sua voluntatis revocare.*

REGULA XVI.

Docet concessum à Principe beneficium esse mansurum.

- 1 **D**esumitur ex cap. si super gratia 9. de officio. deleg. hoc lib. & ex cap. si cui nulla 36. de prebend. hoc ead. cum aliis citatis hic à gloss. ex quibus colligitur quæcumque Principum beneficia secundum honestatem debere esse permanens, nisi contrarium ex intentione, vel aliunde colligatur, etenim Princeps invendit beneficium quàm perfectum, & firmum confert, ut ita plenior sit liberalitas, & de den. Molin. de primog. lib. 4. c. 3. n. 20. Unde inferitur concessiones gratiosas per obitum Principis non expirare etiam re integra iuxta hanc reg. quam sic interpretatur Pontifex in d. cap. si tui in 1. p. probat d. cap. si super gratia, Rot. decis. 12. de officio. del. in nom. Rot. decis. 46. Covar. pract. c. 11. n. 2. Cald. Petreia de resol. emphyt. c. 13. n. 36. cum aliis adductis in collect. ad d. cap. si super gratia, & ad cap. si gratior, de rescriptis.
- 2 In gloss. Docet. in addit. ibi, etiam si cesset causa concessionis privilegij, dammodo illa causa fuerit impulsiva. Notatur ad hoc quòd dispensatio non corrigit quando causa, quæ à principio fuit vera, erat impulsiva, licet postea cesset, ex adductis per Sanchez de matrim. lib. 3. disp. 10. n. 7.
- 3 In gloss. Mansurum, ibi, ipsius enim privilegium per se concessum diminuitur, vel moderari, & etiam in totum tollere potest. Notatur ad hoc, quòd Princeps potest etiam post sui quæsitum privilegia per se, vel predecessorem suum subditis concessa prohibito sua voluntatis revocare, ut per Con. lib. 3. var. c. 6. n. 1. Perugi. de iure fisci, lib. 1. tract. 3. n. 19.

S P M M A R I V M.

- 1 Beneficium à iure indultum non est alieni auferendum.
- 2 intellige ubi beneficium auferitur à iudice, vel ab homine, qui non possunt legem tollere.
- 3 Legitima filiorum iure præscripta ab homine tolli, vel monui non potest, bene tamen monuitur à consuetudine, lege, vel Principis auctoritate.
- 4 Beneficia si concedantur à iure non simpliciter, sed in defectum provisionis hominis, tunc si homo prævidet, cessat beneficium legis.
- 5 Dilaciones à iure concessa non possunt per iudicem auferri.

REGULA XVII.

Indultum à iure beneficium non est alieni auferendum.

- 1 **D**esumitur ex l. 1. vers. nec enim, ff. de feris, l. adulter, C. ad l. l. de adul. cum similibus, ex quibus colligitur quæcumque beneficia simpliciter alicui concessa à iure non posse inuito temere per inferiores auferri, quia dispositiones iuris communis, maxime in alicuius gratiam speciales, sine facto eius-

dem per inferiores auferri nequeunt, iuxta regulam, cap. cum inferior, de maior. & obedien.

Ex quibus inferitur primò regulam tantum procedere ubi beneficium auferitur à iudice, vel ab homine, qui non possunt legem tollere, licet si ab ipsa lege auferatur, quia per in potem, &c. c. innotuit, de elect. aduertit gloss. hic, per iura quæ erant, probat communis, ut per Cuman. in l. 1. n. 4. ff. de re iudic. Unde licet legitima filiorum iure præscripta ab homine tolli, vel monui non possit, ut per totum, tit. de iussu. testam. consuetudine tamen, lege, vel Principis auctoritate rectè minuitur. Dyn. hic, communis, ut per Con. de sponsal. p. 1. c. 8. §. 6. n. 4. Xuar. in l. quoniam ad leges non limit. 1. a. nam. 6. Secundò inferitur regulam non obici-
nere in beneficiis, quæ à iure conceduntur non simpliciter, sed in defectum provisionis hominis, tunc enim si homo prævidet, cessat beneficium legis, ut probat text. sic intelligendi in Lex hac, & in l. ult. C. de pactis conuent. & in l. & habet, §. cum quis, ff. de precari. can. alius, per quæ vulgò dicitur quòd provisioni hominis tollit provisionem legis, scilicet introductam non simpliciter, sed in defectum hominis, de quo per gloss. magnam ad med. ubi post Bart. & alios tradit l. 2. à n. 143. in l. 2. C. de iure emphyt. Palat. in repet. rub. 3. 1. 4. Rip. in l. ista stipulatum à n. 81. ff. de verbor. obligat. Denique inferitur dilaciones à iure concessas non posse per iudicem auferri, ut probat gloss. magna in fin. in l. quod iussu ff. de re iudic. quam ibi sequuntur Doctores, Dec. in c. cum sit Romana, n. 21. & ibi Felin. n. 7. de appellat. Rip. d. l. 1. n. 18. ff. de re iudic. & in notabili calu tradit Roman. singul. 439. ad l. 465.

S P M M A R I V M.

- 1 *Tracta temporis non firmatur quod de iure ab initio non subsistit.*
- 2 *Nullitatis effectus iam productum nunquam cessat, aiam sublata causa.*
- 3 *Actu ab initio nullo existente si ex post facto tacite saltem superveniant ea omnia ex quibus ille constituitur, non habito respectu ad id, quod præcessit nullitatem, incipit ex nunc alius novus & validus.*
- 4 *Declaratur text. in c. nullitatis 39. de elect.*

REGULA XVIII.

Non firmatur tracta temporis quod de iure ab initio non subsistit.

Desumitur ex l. quod initio 30. & l. pen. ff. de iur. & de c. auditis 29. de elect. cum aliis, per quæ iura ita tradunt, & varias questionibus decidunt Imol. in l. 1. §. ultim. ff. de verb. oblig. Rot. decis. 25. de procurator. in autig. Calderin. conf. 12. de elect. Barbat. conf. 70. col. 1. & 2. lib. 3. Dec. conf. 665. n. 14. D. Barbo. in l. 1. ff. solut. matrim. p. 4. n. 95. ubi n. 96. ait regulam non procedere in actu conditionali.

Licet autem non consueverit illemet actus, qui à principio nullus fuit, quoniam affectus nullitatis iam productus nunquam cessat etiam sublata causa, l. ult. in princ. ff. unde liberi, cum aliis, ut per Tuzq. in tract. conf. ante causa, limit. 1. 2. in princ. & limit. 1. 9. tamen si ex post facto tacite saltem superveniant ea omnia, ex quibus constituitur actus ille, de quo agitur, non habito respectu ad id, quod præcessit nullitatem, incipit ex nunc actus novus, & validus, sic procedit l. 1. §. 1. ibi, quæsi nunc datum, ff. de leg. 3. l. 1. c. 65. ibi, eff. ff. de iur. iur. p. c. 2. de coning. serv. cum aliis, de quibus per gloss. hic, & in hoc sensu accipiendæ est sequentia illorum, qui cedunt actum

Adm à principio nullum consensuere si superueniat causa confirmans, id est, incipit actus valere in impetue. niam causa confirmans. ex qua actus ille nunc constituitur, & de nouo conficitur, intellige esto quid actus prior nullas fuerit ipso iure, cum enim non agatur de ipsius consensu, aut confirmatione de creatione aliter non, nullitas prior quantumque efficax, & ipso iure indubie non obstat, id quod satis probat text. in l. 1. §. 1. ff. de legat. 3. cum aliis, quamvis gloss. vlt. in fin. cap. cum nos 3. de iis, que sunt à Pralatis, & plures relati per Titul. in l. si vnam, verbo reuertatur, n. 4. t. 5. aliud innuere videntur, quorum sententia, ut ille expleat non seq. procedit tantum ad effectum, ut actus idem à principio nulliter gestus confirmetur, & valeat ut ex tunc.

4 Non obstat text. in c. auditis 19. de elect. ubi electio nulla propter defectum consensus electionum non valet, ut ex tunc etiam eisdem consentientibus propter hanc teg. quoniam quicquid aliud intendat gloss. ubi, verbo ex post facto, gloss. verbo tractatus in c. 1. de rebus Eccles. alien. hoc lib. gloss. hic post medium, & utrobique Doctores, veniens videtur electionem illam non confirmari validam, etiam ut ex tunc. quia consensus illi superueniens non sufficiens fuit ad electionem nullam constituendam per se absque auxilio illorum, qui nulliter processerunt, & quæ oportuit de nouo iterari.

Farinae in praxi crimin. q. 87. n. 4. D. Barboſian l. si iſtius. fam. n. 4. t. ff. de iudic. Iſque etiam in magistro natus imperito per hanc regulam tradit Strach. d. p. 3. n. 12. Illa enim dicuntur non pertinere, vel impertinentia, quæ aliquo respectu indicuntur alicui, quia saltem propter circumstantias non conueniunt, sed repugnant persone, officio, vel statui, ut in d. cap. 2. & ita perinde est immiscere rei, quæ ad eam non pertinet, ut hic dicitur, ac immiscere se rei, quæ ponit aliquid contrarium, & repugnant his, quæ ad illam, vel statum ipsius ob quamcumque circumstantiam pertinent, ut intendunt gloss. 2. & omnes in d. l. cap. 2.

SVM MARIVM.

- 1 Defensio pluribus nullus vi prohibetur.
- 2 Reus ad sui defensionem potest multiplicare titulos sui iuris.
- 3 Dominij seu iuris acquisito secundum ex certo titulo perfecta non potest ex alio fieri, sicut quoad conseruationem iuris iam quesiti.
- 4 Multiplicatio titularum datur in beneficiis.
- 5 Reus non licet vi pluribus exceptionibus, quæ necessarium, & inevitabilem causam continent, contineri.

REGULA XX.

Nullus pluribus vi defensionibus prohibetur.

SVM MARIVM.

- 1 Culpa obnoxius est qui rei, quæ ad eum non pertinet, se immiscet.
- 2 Falcem in messiem alienam quis ponere non debet.
- 3 Medicum imperitus, & culpabilis de damno sequens tenetur, & aliquando puniatur.
- 4 Iudex per imperitiam iniquè iudicans de damno sequens tenetur & puniatur.
- 5 Navis imperitus quando tenetur ad damna sequenti remissio.

REGULA XIX.

Non est sine culpa, qui rei, quæ ad eum non pertinet, se immiscet.

1 Definitur ex Lulpa 17. ff. de iur. & ex c. 2. n. 1. de homicid. tradens Thom. de Thomaſ. reg. 20. Corral. inſer. lib. 4. c. 1. n. 10. Ego ipſe in traſſ. Axiom. iuris vſufreq. Axiom. 6. 1. n. 6. nam falcem in meſſiem alienam quis ponere non debet. Bald. conſil. 196. Quod autem, n. 1. lib. 4. Card. Tufch. rom. 3. ſit. F. conſil. 15. & ſic illud vulgare, tractera fabſilia ſabei, & quam quiſque noſit artem in ea exerceat, & de quo Strach. de mercat. p. 1. tit. de natis, n. 53. Card. Tufch. rom. 2. ſit. F. conſil. 2. Vnde colligitur non eſſe ſine culpa omnes illos, qui abſque competenti peritia artis tandem penſitentur, immiſcentes ſe officiis non pertinenti ad eodem. Sic medicus imperitus vi culpabilis de damno ſequens tenetur, & aliquando puniti poteſt, l. idem iuris, 4. vlt. ad leg. Aquil. l. idcirco, §. ſeruitas, ff. de officiis Preſidum, tradens gloss. & communis in cap. ad aures, de atate, & qualis. Felin. in d. cap. 2. in princ. latè Rip. de peſſe, p. 4. 4. videamus à princ. & citati per Farinae. ſignum. criminoſ. p. 1. ſit. 1. n. 428. Sic ſimiliter in iudice per imperitiam iniquè iudicante probat text. in l. ſit. ff. de variis & extradi. cognit. text. in princ. Luſit. de iſtius, quæ ex quaſi delicto, Menoch. de arbitrio. 4. caſu 339. Valde. conſil. 26. n. 4. Malcand. de probat. cancel. 332. num. 20.

Definitur ex l. i. qui §. 1. & l. nemo §. ff. de except. l. 1. nemo ex l. i. 4. ff. hoc ita. etiam aliis citatis per Corral. l. 1. var. 2. n. 2. Poteſt enim reus ad ſui defensionem multiplicare titulos ſui iuris, quia ex hoc nulla iniuncta contrarietas, cum poſſibile fuerit reum faltem ad cautelam utrumque titulum de facto habuiſſe, veluti ſi dicat rem ad ſe pertinere ex titulo donationis, & ex titulo emptionis, & ex privilegio, & præſcriptione, & ſatis inſinuat d. l. nemo, & probat c. auditis, de præſcript. c. conſtitutus, cap. pen. de relig. domib. c. cum perſona, verſus quod ſi, de privileg. hoc lib. cap. poſſ. electionem de conſeſſ. præb. & utrobique Doctores, reſolunt Felin. in c. iuris, dicitur, n. 19. de fide inſtrum. & in c. in noſtra, n. 2. de reſcript. l. ſit. l. 1. 4. pluribus, n. 1. ff. de acqui. poſſeſſ. Dec. in d. l. nemo, §. quæritur, n. 2. ff. hoc ita. Bellam. in c. impuſtari, à num. 19. de fide inſtrum. Natus. in cap. accepta appoſiti, n. 2.

Non obſtat quòd dominium, vel ius ex pluribus titulis acquiri non poteſt, d. ex pluribus, & quod noſtrum eſt, ampliùs noſtrum eſſici nequit, d. c. inter duos, l. ites, vnde ſibi contentius videtur qui plures titulos proponit, quaſi id, quod per alterum acquiſitum, cuius ex reliquo de nouo acquiſerit, ex quæ ratione eſſentia eſt, ut non liceat ad id titulos multiplicare, ex quibus multiplicatis ſus præſentis acquirere non potuit, cap. ut quis duas de elect. hoc lib. & eſt recepta ſententia. Reſpondetur enim argumentum concludere quoad acquiſitionem domini, vel iuris, quæ perfectæ ſemel ex certo titulo non potuit ex alio fieri, iuxta tradita in d. l. i. §. ex pluribus, non verò procedit quoad conſervationem iuris iam quaſiti, ad quem adfectum poteſt quis dubius de iure ſui tituli alios titulos multiplicare ad cautelam, argum. l. teſtamentum. C. de teſtamentis, & utrumque in iudicium deducere non ſimpliciter quaſi ex utroque ſimul ius acquiſierit, vel ut ex utroque ſimul obtineat, ſed in eum ſolum, ut ſi alter non ſufficiat, ex altero tamen defendatur, ut docet Innocentius in d. cap. auditis, nam. 2. conſuante receptus ex Cognol. in d. l. nemo, num. 3. & ideo in

in beneficialibus dari multiplicationem titulorum censuit non semel Rota, ut ipsa testatur decis. 742. n. 3. apud Farin. p. 2. recent. Nec item obstat quod actor non potest vti pluribus actionibus, sed alteram eligere debet, d. L. nemo ex his, §. quieris, cum aliis, quia responderet aliud esse multiplicare actiones, aliud verò multiplicare titulos, quorum plures contineri possunt sub vna, & eadem actione, ut si quis agens rei vendicationem intendat rem ad se pertinere ex titulo damnationis vel emptionis, aut similibus.

Pluribus vti defensionibus. Etiam diuersis, hoc est, quibus nihil aliud obstat, quominus proponatur à reo, quam eandem pluralitas, non verò vbi aliud obstat, nempe contrarietas, reo enim non licet vti pluribus exceptionibus; quæ necessariam, & inevitabilem contrarietatem continent, id est, quæ ad nullum rectum sensum possunt simul esse veræ, iuxta exemplum glossæ in d. cap. impuñari, & similia, & ita resoluitur Com. & Soc. in d. i. n. 8. Cagnol. in d. l. nemo ex his, n. 8. Conar. d. c. 2. n. 1. Bellam. in d. cap. impuñari, n. 18. quo casu si rectè admitteret nec plures dies posset exceptiones cum alia d. tractari illi, cui tepugnans, d. cap. impuñari. Non obstat d. L. nemo ex his, & L. cum de uidebis, in princ. ff. de probat. procedunt enim vbi negatio non est omnino contraria exceptioni secundo loco propolita.

SYMMARIVM.

1. Difficilior amplius non potest quod semel placuit.
2. Perseuerantia in bene est reuocanda.
3. Perseuerantiam si tollas nec obsequium mercedem habet, nec beneficium gratiam.

REGVLA XXI.

Quod semel placuit amplius difficilior non potest.

Desumitur ex l. si quis, C. de action. & oblig. cum aliis citatis per gloss. hic, tradunt Mayn. in l. nemo potest uenire, ff. hoc tit. gloss. verbo paribus, ad fin. in Clem. sepi de verbor. signif. Mant. dialog. 94. Sued. decis. 261. n. 25. & decis. 288. n. 1. Cald. Petreia de potestate eligendi, c. 16. n. 1. & de resolut. emphys. c. 1. n. 7. Catd. Tusch. pract. conclusum, 6. in Q. concl. 48.

Perseuerantiam in bono docet hæc regula, quia, ut inquit Bernard. epist. 139. absque perseuerantia nec qui pugnat victoriam, nec palmam victor consequitur, meritis est ad meritum, mediatrix ad premium, soror patientiæ, constantis filia, amica pacis, anxietatiæ nodos, vnanimitatis vinculum, sanctitatis propugnaculum; & contra, Pa tibi, ait Bernardus, qui reuerti desideras ad vomitum, redire ad lectum. Nam sicut nauis quæ multos fluctus transiit, multique tempestates effugit, in ipso autem portu tandem in scopulorum impingit, ita inquit Chrysostomus. multi postquam sustinuerunt labores, ieiunia, aliasque virtutes, tunc autem quando in portu iam & magis securi esse possunt, naufragium faciunt. Tolle perseuerantiam, inquit Bernardus, nec obsequium mercedem habet, nec beneficium gratiam, nec laudem fortunam, sola est, cui æternitas redditur, vel potius quæ æternitati hominem reddit, dicente Domino, qui perseueraueris usque ad finem, hic saluus erit. Refert Titum. Boet. lib. 1. c. 1. quod Theodoretus Imperator quomvis hereticus esset Arrianus, cum seruum haberet relicta Fide Catholica, ut ei placeret, Arrianus est factus, eum ipsemet poigione con-

fodit, dicens esse non posse, ut qui Deo fidelis uos fuit, homini seruet fidem.

SYMMARIVM.

1. Odio alterius non debet aliquis prægari.
2. Regula hac in quo differt à sequenti ostenditur.
3. Poena æterna nunquam puniatur vnus pro alio.
4. Poenis temporalibus sæpe punitur quis pro alio.
5. Filius pro peccato patris non semper puniendus.
6. Filius iustus nascitur nunquam ex patre peccatore.
7. Filius peccator, & vilissimus aliquando nascitur ex patre iusto, & illustri.
8. Romani plures incisi, & illustres, vilissimos reliquerunt filios.
9. Filius alter optimus, alter pessimus ex eisdem parentibus aliquando surgit.

REGVLA XXII.

Non debet aliquis alterius odio prægari.

Desumitur ex l. non debet alteri §. 1. & ex l. factum §. 105. ff. hoc tit. exempla huius reg. constant in l. vltim. C. de acquir. posses. & in c. 1. de iuris. hoc lib. cum aliis adductis in gloss. hic, tradunt Rebuff. ad l. vltim. appellatis 2. vers. in quantum, prope fin. ff. de verbor. signif. p. 1. §. 19. Sued. decis. 102. n. 1. Farin. in praxi crimin. p. 1. conf. 40. n. 45. & conf. 63. n. 98. Palz. in repet. cap. per vestras, de donat. inter vtrum, & vtr. §. 3. n. 6. 7. & 8. Tiraq. de iure marit. gloss. 3. n. 141. ego ipse in tract. Axiom. iuris vsusq. Axiom. 91. n. 21.

Vulgò creditur regulam hanc probare id ipsum, & quod in reg. sequenti, deciditur, scilicet neminem esse afficiendum poena pro delicto alterius, sed minus bene, quia non est verisimile Summum Pontif. Bonificium VIII. vtramque regulam immediatè ad idem retulisse, quare dicendum est in hac regula non tractari de poena alicui non inferenda pro delicto alterius, de quo in reg. sequenti, sed magis quòd nullus damnus pati debet ex pacto, contractu, vel odio alterius in se confidendo, & cui nulla infligitur poena à lege, vel à iudice, id quod denotat verbum, prægari, i. si quando illud C. de iussu testatur.

Intellige regulam hanc veram esse de poena æterna, poena etiam æterna nunquam puniatur vnus pro alio, c. 1. cap. iam itaque & seq. 1. g. 4. De poenis verò temporalibus sæpe punitur potest quis pro alio, & poena spiritali, & poena corporali; nam Exodus 10. ait Dominus, Ego Deus zelotes visitans iniquitates patrum in filiis in tertiam & quartam generationem. Vnde pro peccato Cam. Chanaan filius eius maledictus est, ut habetur Genes. 7. & pro peccato Achan, Iesse 7. populus Israël in manus traditus hostium; imò & binta etiam animantia, quæ ratione carent, iussa sunt interfici pro Amalechitarum peccato 1. Regum 15. De qua re bene D. Thom. 2. 2. q. 108. art. 4. finit hominem parricem re spiritali, quæ scilicet anime salutem directè concernat, nonquam puniri pro peccato alterius, bene tamen poena temporalis, triplici ratione, primò quia vnus homo temporaliter est res alterius, & ita in poenam eius etiam ipse puniatur, sicut filij secundum corpus sunt quædam res patris, & serui quædam res dominorum, alio modo in quantum peccatum vnus delinquit in alterum, vel per imitationem, sicut filij peccata parentum imitantur, & serui peccata dominorum, ut audacius peccent, vel per modum meriti sicut peccata subditorum merentur peccato-

rem Prælatum secundum illud *Job. 34.* qui regnare fecit hominem hypocritam propter peccata populi, unde pro peccato David populum numerantis, populus Israël punitus est. Secundò per aliquem consensum, seu dissimulationem, sicut etiam boni interdum temporaliter puniuntur cum malis, quia eorum peccata non redarguerunt, ut Augustinus *1. de civitate Dei*, dicit. Tertiò ad commendandum vnitatem humane societatis ex qua unus debet pro alio sollicitus esse, nè peccet, & ad detestationem peccati, dum poena vnius reddatur in omnes, quasi omnes essent unum corpus, sic docente Augustino de peccato Achan.

Verùm semper non est filius pro peccato patris puniendus, ut habetur in *cap. si habes 24. q. 3.* ubi dicitur quòd non excommunicatur filius pro peccato patris, & *Ezech. 18.* *Filius non portabit iniquitatem patris.* Non est vitæ emendandus, aut culpandus filius propter peccatum patris. Ideo Augustinus super *Matth. 18.* Nunquam de vitis erubescamus parentum, sed vnum illud queramus, amplectamur virtutem; non est, addidit, omnino nec de virtute, nec de vitio parentum autlandus quis, aut virupondus, nemo inde verè, aut obsecutus, aut clatus est. Et D. Hieron. ad *Paulinam*. Nasci de adulterio non eius culpa est, qui nascitur, sed illius, qui generat.

Vidimus namque ex patre peccatore filium nasci iustum, ut eleganter ostendit D. Chrysostomus super illud *Matth. 4.* *Patrem habemus Abraham.* Quid, inquit, Timotheo nocuisse creditur quòd patrem habuit Tharam latentem Deorum cultorem, nonne separatus à genere suo positus est in caput fidelium, ut non tam diceretur filius peccatorum, sed pater Sanctorum, nec potuerunt eius gloriam sordidare patris errores?

Per contrarium ex patre iusto, & iustissimo, aliquando nascitur peccator, & vilissimus filius, & est mirabile quod animadvertit Avidius Cassius in *vita Imperatoris Severi*, & refertur à Poggio Florentino in *lib. de infelicitate Principum*, nempe molles ex magnis, & inclis viris Romanis illudare; reliquissimè filios, sed vilissimos, quod etiam retulit Elius Spartianus Imperatoris Diocletiano, & scriptum reliquit Petrus Crinitus *lib. 11. de honesta disciplina*. Sic Scipio Africanus filium procreavit tam excellenti indignum patre, ut Valer. Max. *lib. 3.* eum obsecratum ex maximo splendore exortam iure appellet. Ita etiam narrat Quintus Fabius quòd de invidiosissimo Imper. Marco Aurelio Commodus filius est ortus infamis penitus, ac depeditus.

Ex eisdem nonnunquam parentibus alter optimus, alter pessimus nascitur filius. Ex Adam si nascitur Cain malus, probus quoque Abel produciuntur. Ex Abraham oritur Ismael impius, oritur etiam Isaac pius. Ex Isaac venit Esau reprobis, venit ex eodem Iacob electus. Mundi igitur deliramentum est, & fallax omnino præsumptio si propter parentum peccata descendentes vique ad septimam generationem sine peccatorum distinctione puniantur, & infamia notabili excludantur. Videant Principes quomodo hac itare, & Deo placere possint.

REGVLA XXIII.

Sine culpa, nisi subit causa, non est aliquis puniendus.

Deservit ex *l. si putator, ff. ad legem Aquil. & ex cap. cognoscens, de consuet. ex cap. cum voluntate, de sentent. excommunic. tradunt Thom. de Thom. in floribus legum reg. 283. Barth. Petrus. ad Extraneus. au-*

bitusa, de rebus Ecclesiarum alien. pag. 94. m. 30. Ioseph. Alder. de Relig. disciplina tradita, lib. 2. c. 10. m. 8. Nam ubi non adeit culpa propria respectu puniri, cessat consideratio, & mensura supplicii, & deinde quia causa defuit, cessat ratio medicinz, quæ sine causa, & necessitate non adhibetur. Iuxta illud *Matth. 9.* *Non est opus valentibus medicis.* Necessitas verò boni publici potest esse iusta causa ut poena innocentes comprehendat quatenus in illis, & delinquentes condignè puniatur, & medicinz ratio conservetur; hæc enim necessitas boni publici est iusta causa, ut poena delicti aliquando comprehendat omnes partes, & res delinquentes ut in illis omnibus condignè puniatur iuxta menturam delicti, & insuper ratio medicinz in Republica conservetur, ut constat ex reg. *litem vulneratus, ff. ad legem Aquil.* contingit autem inter delinquentes, & innocentes eam esse connexionem, ut hic censentur veluti pars, & res illius, ut est filius, respectu patris, *l. cum scimus ad fin. ibi: pars quidem modo, C. de agricol. lib. 1. l. ult. C. de impub. & alius, subditus respectu Superioris, in quibus veluti in partibus sui patris, & domini delinquentes condignè puniuntur, l. iustitiam quidem, ad fin. ff. quod metus causa, cap. si sententia 16. de sentent. excommunic. & simul medicinz ratio conservatur dum enim parti proximiori applicatur, magis affligit, & citius medetur non solum delinquentibus, sed etiam partibus ipsis, in quibus infirmitas magis timeatur, l. quinquies, §. 1. ibi, exemplo moriturus, C. ad leg. Jul. maiest. Hinc fit ut poena spirituali nullis innocens pro delicto alterius puniri debeat, quia cum poena hæc animam afficiat, quoad illam innocens non potest considerari ut res, vel pars delinquentis, in qua delinquens ipse puniatur; & tunc non conservatur medicinz ratio, imò offenditur dum pro remedio boni temporalis fit privatio in bono spirituali, quod est dignius, cap. soluta, de maior. & obed. & ita in poena spirituali excommunicationis probat text. in cap. non imputatur 2. q. 4. & in c. 1. 2. q. 1. gloss. 4. in cap. si sententia, de sentent. excommunic. D. Thom. 2. 2. q. 103. art. 1. Conar. lib. 2. var. c. 8. m. 1.*

S Y M M A R I U M.

1. Iudicis mandato quod quis facit dolo facere non videtur.
2. Agens ex mandato Superioris præsumitur facere ex necessitate obedientie.
3. Mandato Superioris iniuncto contra legem divinam, vel humanam, aut potestatem Superiorem, non tenetur subditus parere.

REGVLA XXIV.

Quod quis mandato facit iudicis, dolo facere non videtur.

Deservit ex *l. non videtur. 128. §. qui infus, ff. hoc in. cum aliis citatis à gloss. hic, & gloss. 4. in l. 4. ff. de aqua pluvia arc. tradunt Greg. Lop. l. 3. verbo per mandato, tit. 16. art. 2. Bonaeos. commun. crimin. p. 1. verbo mandatum, pag. mibi 109. Tirac. de panis semper. causa 34. num. 4. & cons. 15. n. 1. Capye. decis. 132. Gramenz. decis. 36. num. 31. cum seqq. Fatim. in praxi crimin. p. 3. q. 39. num. 126. & q. 97. num. 109. Ratio est, quia agens ex mandato Superioris, cui parere tenetur, iuxta c. 1. de consue. & l. 2. ff. de inst. & iure, præsumitur facere ex necessitate obedientie, & ita non habere animum maculandi, sine quo dolo non contrahit*

trahitur, ut satis intendit text. in *presenti*, unde infertur hanc reg. procedere in his, quæ licet primo aspectu, & regulariter sint illicita, aliquando tamen cum causa, & ex auctoritate Superioris licita sunt, cuiusmodi est occisio, vel verberatio alienius; adhuc enim in his pro Superiore præsumitur; ut in dubio licita censentur, & subditi parere teneantur, cap. qui culpatur 23. q. 5. gloss. in c. 2. de maioribus communibus ex Capuol. in l. velle, n. 15. ff. hoc tit. Affili. lib. 1. consil. rub. 3. n. 18. & consequenter subditi in his dolo facere non videntur, ex ratione de qua hic, intendunt gloss. 1. Dyn. & omnes hic, & in d. 5. qui iussu.

Mandate. [Dommodo illud non sit notorie iniustum contra legem divinam, vel humanam, aut potestatem superiorem, quo casu subditi non teneant, nec debet parere, ut probat text. in cap. non semper, cum seqq. 1. q. 3. cap. inter ceteros, de re iudic. Abb. & communis in cap. si querat, de offic. deleg. D. Thom. 2. 2. q. 64. art. 6. ad 1. Con. lib. 1. var. c. 1. n. 10. in qua specie potest subditi violententer resistere superiori temerè persistenti, l. prohibitum, c. de iure fisci, lib. 10. vbi gloss. verbo resistens, post alios Con. lib. 1. var. c. 2. n. 12. Menoch. remed. 3. recap. n. 9. ac subinde eam cesset necessitas in qua hæc reg. fundatur, utique cessabit illius decisio.

S Y M M A R I U M.

1. Mora appellatur nunquam dilatio culposa circa debitum solvendum, vel creditum recipiendum.
2. Mora est culpa prætermittendi officium in solvendo, recipiendove debito, quæ alteri damnoisa est.
3. Mora alia dicitur regularis, alia irregularis.
4. Mora regularis illa est quæ ex legitima hominis interpellatione, vel oblatum inducitur.
5. Mora in facto consistit, ac proinde probari debet.
6. Mora irregularis est quæ re ipsa solvendo nulla interpretatione vera, vel ficta contrahitur, sed fit absque hominis facto legis ministerio.
7. Mora omnis quoad suos effectus nocere debet moroso, nisi ab illa per legitimam purgationem ex iuris æquitate liberetur.
8. Mora rei principalis quando necesse fideiussori ostenditur.
9. Mora purgari non potest ubi obligatio in diem concepta est, adiecta poenæ sitis incurrenda ex lapsu diei.

REGULA XXV.

Mora sua culibet est nociva.

DEsumitur ex l. in condemnationem 333. §. unicuique, ff. hoc tit. & ex Lempriori, ff. de aqua pluvia arc. cum aliis citatis §. gloss. hic. Sed pro terminiorum cognitione primò præmittendum est quod mora, de qua hic, importare tarditatem, quæ cum alicuius culpa coniuncta alteri damnoisa est, unde dilationem culposam circa debitum solvendum, vel creditum recipiendum moram appellari tradunt Petr. Gregor. *synagm. iuris*, p. 3. lib. 2. c. 14. §. 1. num. 1. Mascard. de probation. concl. 1070. n. 1. & D. Barbof. in l. mora 10. in princ. ff. solut. matrim. quos refert Pichard. in *tratt. de mora*, a. 10. Definitor autem multipliciter, ut per gloss. magnam in l. mora §. de usur. Salicet, in l. quod 10. a. 2. vbi Alex. & alij, ff. si certum pecus. Cotta. lib. 2. mistel. cap. 6. Mayr. lib. 1. ad l. c. 13. Loriet. de mora axiom. 1. Cujas. in l. si ex legati causa, ff. de verbor. oblig. Mendz. in l. illiusque, §. 1. de glim. emp. Ferrer. in *tratt. de mora*, Barbof. Collect. Tom. IV.

col. 3. Sapot. *cod. tratt. c. 1. num. 4.* Forcatus in *simili tratt. p. 1. n. 1.* brevisiter definitur potest, ut sit culpa prætermittendi officium in solvendo, recipiendove debito, quæ alteri damnoisa est, quam de hinc inde amplectitur, & declarat Pichard. ubi *supra* num. 23. cum sequentibus.

Secundò præmittendum est duplicem in iure moram reperiri, aliam ex persona, quæ regularis à Doctoribus dicitur, quia regulariter in omnibus casibus & modo ordinario secundum regulas moræ inducitur; alia verò est ex re, quæ vulgò irregularis dicitur, tum quia procedit per modum irregularem, & extra ordinariam; & inopet quia in certis tantum casibus præter, vel contra regulas moræ inducitur, ut colligitur ex text. sic intelligendo in l. mora in princ. & in l. sed est Reipubl. §. vlt. ff. de usur. & ex l. §. ff. de minoribus, & passim fecerunt Doctores, quos refert Pichard. *dist. tratt. de mora*, a. 37.

Mora ex persona vel regularis illa est, quæ ex legitima hominis interpellatione inducitur, ut satis probat d. l. mora, l. si ex legati 23. ff. de verbor. oblig. nam cum mora in facto consistat, iusta ea, quæ adducit Pichard. ubi *supra* a. 13. cum seqq. probari omnino debet non alter quæ ex interpellatione, Mascard. d. concl. 1070. n. 7. Pichard. *dist. loco*, n. 43. quæ unica sufficit præcedere ex Menoch. *de arbit. casu* 220. a. 26. Petr. Gregor. d. p. 1. lib. 2. tit. 14. n. 4. Mascard. d. concl. 1070. num. 11. Garc. reg. 118. num. 2. D. Barbof. in d. l. mora, num. 9.

Irregularis verò mora est, quæ re ipsa solummodo nulla interpretatione vera, vel ficta contrahitur, sed fit absque hominis facto legis ministerio, l. in minorum 3. C. in quibus causis in integr. restit. Pichard. ubi *supra*, n. 18. Quibus autem casibus contrahitur hæc irregularis mora tradunt Cujas. in d. l. si ex legati causa lib. 2. vbi Segura a. 18 §. cum seqq. Tiraq. de privileg. pia causa privi. 141. Buzet. in *tratt. de mora*, p. 2. a. 1. Salicet. *cod. tratt. p. 1. n. 2. in princ.* Ferrer. etiam in *simili tratt. col. 1. a. num. 9.* Sapot. c. 2. Caballin. *de usuris*, q. 70. num. 517. cum seqq. Locan. in *tratt. de fisco*, p. 1. num. 14. Menoch. *de arbit. casu* 220. num. 8. cum multis seqq.

Hic ita constituitur conclusio sit quod omnis mora quoad suos effectus nocere debet moroso, nisi ab illa per legitimam purgationem ex iuris æquitate liberetur, nam cum omnis culpa nocet delinquenti quoad poenam nisi ab illa ex æquitate, vel iusta causa liberetur, ut patet in l. sancimus, c. de penis, & in cap. 99. *sauna* §. de sentent. excomm. in d. l. auxilium 38. §. in delictis, ff. de minoribus l. ad ea 199. ff. hoc tit. & omnis mora culpam, ac omnes moræ effectus contineant poenam, ideo conclusio prædicta procedit, Dixi, per legitimam purgationem, &c. quia licet mora sit, sua natura inspecto rigore iuris perpetuè nociva sit moroso, ut probatur hic, & in l. Titia 89. §. usuras, libi, *semel*, ff. de legat. 2. ex æquitate tamen inducitur est, ut si morosis legitime satisfecerit sit obligatio absque detrimento creditoris, moram ipsam purget, & ab illius effectibus liberetur, l. si servus 91. §. sequitur, c. 1. interduum 73. §. vltim. ff. de verborum obligatis. hinc fit ut regula hæc generaliter procedat in omni mora, & quoad omnes illius effectus, dummodo hæc mora non alij noceat, quam moroso, quia nullam delictum quoad suos effectus poenales nocere debet alij quam delinquenti, d. l. sancimus, c. de penis, c. 2. de iis, quæ sunt à Prelatis, sed omnis mora censetur delictum propter culpabilem dilationem, arg. l. hominem 3. in fine, & l. si delictus 47. ff. mandari, effectus autem illius censetur poena, quæ morosus iure afficitur, l. quod 10. §. si certum pec. cum aliis

G g huc

que prosequitur gloss. magna in *d. l. mora* 32. de *usu*.
igitur, &c.

- 8 Non obstat quod mora rei principalis nocet fidei-
iussori, *l. mora rei* 33. ff. de *verb. oblig.* siquidem fidei-
iussor (quatenus ipsius obligatio fit extendit velut ac-
cessorium reputans obligationem principalis) non
censetur alius, imo ipse cum eo moroso, & *solui* *in*
re, *Instit. de fideiuss.* iuncta *reg. accessorium hoc fit*. Vnde
merito mora rei noceat fideiussori quoad ipsam obliga-
tionem perpetuandam, non verò quoad augmentum
eiusdem velut penam, seu interesse debitum à moroso,
quia in his, in quibus fit fideiussor non obligant, cel-
sat prædicta ratio, & mora rei censetur omnino aliena,
nisi in omnem casum fideiussori, *l. vlt. ff. de fideiuss.*
l. actum Capue, ff. quid certo loco, resoluunt gloss. in *l.*
siue in duplum, ff. qui satisfacienda cog. omnes in *d. h. vnicuique*,
communio secundum Hippol. in rub. de fideiussori-
bus, n. 91. & 96. Sic similiter eadem ratione mora re-
toris pupillo, defuncti verò hærediti nocet, *l. sed si ex*
supra *l. 24. ff. de verb. oblig.* *l. cum paterfam.* ff. de *usu*.
Nec obstat *l. pen. ff. de duobus reis*, ibi, *aliterum factum*,
quia cum Roncheg. ibi n. 2. respiciatur illum text.
agere de facto, vel mora vnus ex reis, vt nocet alij
tandem quoad effectum perpetuandæ obligationis,
nam cum illa inter ipsos vnica sit sit, & vniuersalis,
& insuper vnus contractus, *l. ad l. 3. vltim. ff. eod. tit. de*
duobus reis, *l. vltim. C. eod.* merito propter hanc vnio-
nem obligationis, quæ perpetuatur quoad vnum propter
moram, quoad alium etiam perpetuari debet, nè alter
vna, & eadem obligatio maneat quoad vnum, dis-
soluatur verò omnino quoad reliquum, contra id, quod
inre dicitur, in *l. vlt. ff. de duobus reis*, & contra *reg.*
text. in cap. cum in tua 30. de decimis. Nec item obstat
d. h. vnicuique, quia dum dicit moram nocere solum
moroso, quod in duobus reis obseruatur, planè procedit
in his, in quibus duo rei non censentur vnus, &
idem, & considerantur vt diuersi, veluti quoad aug-
mentum obligationis, interesse scilicet, vel penam,
quoad hæc enim diuersa est cuiusque obligatio, &
propterea mora vnus non nocet alij, vt diximus *supra*
in fideiussore, secus verò quoad effectum obligationis
perpetuandæ. iuxta *supra* dicta, quicquid contradicit
gloss. in *presenti*.

- 9 In gloss. *Afero sua*, ibi, *dix quid vbi dicit*, &c. Ergo
mora purgari non potest vbi obligatio in diem con-
cepta adiecta pena statim incurrenda ex lapsu diei, si-
milis gloss. in *l. cessi poff.* ff. si quis caus. gloss. 3. in *l. inter-*
dictum 73. 6. vlt. ff. de *verb. obligat.* sequuntur Batt. n. 5.
Bald. in *l. eod. n. 31.* & in *repet. n. 20.* Paul. n. 4. Alex. n. 9.
& 14. & Isid. n. 20. in *l. si insulam* 84. ff. *eod. tit. de ver-*
bor. obligat. Loriot. *tratt. de mora axiom.* 16. Fachin. *lib. 1.*
controuerf. c. 98. Conat. *lib. 3. var. c. 17. n. 4.* Gregor. *l. op.*
l. 15. tit. 11. p. 5. Valde. *de iure iurisp. q. 5. m. 13.* Anton.
Gom. *l. 31. Tauri*, n. 3. Cuius in *tratt. de locato*, & *cond.*
p. 4. lit. de mora, n. 52. cum seqq. Garc. *reg. 197. n. 1.* Ma-
tieu. *l. 10. gloss. 2. n. 3. tit. 17. lib. 5. noua recip.*

SVM MARI V M.

- 1 *Falsa à indice, si ad eum non spectant officium, viri-*
bui non subsistunt.
2 *Falsa per iudicem extra territorium, aut sine iuris*
ordine procedentem, vel quia omnino incompetens
est, viribus non subsistunt.

REGVLA XXVI.

Ea, quæ sunt à indice, si ad eum non spectant
officium, viribus non subsistunt.

Desumitur ex *l. falsum à indice* 132. ff. *hic tit. cum* 4.
Aliis citatis à gloss. hic, & tradunt Coa. *lib. 1. var.*
c. 17. m. 13. ad fin. Aloy. Rice. in *collect. decis. p. 3. collect.*
1013. Ratio est, quia officium iudicis fundatur in in-
iudiciatione, hoc est in potestate de publico introducenda,
à qua validitas gestorum per iudicem pendet, *cap. fa-*
rum, vers. index, de verbor. signif. in 1. m. 1. gloss. 4. commu-
niter recepta in *l. 1. ff. de iurisdi. omnium iud.* Vnde in his,
quæ ad iudicis officium, & potestatem non spectant,
penitus censetur, *cap. conuenerunt, de rescript. folius.* &
consequenter gesta ab illo tanquam à penato propter
defectum publicæ potestatis nullius sunt momenti.

Vnde inferitur primò regulam procedere in omni-
bus actibus, qui quacunque via non pertinent ad iu-
dicis officium, siue quia extra territorium ius dicit,
cap. vltim. de consue. lib. hic, siue quia est omnino in-
competens, *cap. cessi Clerici, in prin. de iudic. & per totum*
C. si à non compet. vel tandem, quia licet sit com-
petens tamen sine iuris ordine procedat, *d. cap. conue-*
nerunt. l. prolatum, C. de sentent. & interloc. tradit laz Mon-
noch. *remed. 9. recap. 2. n. 8.* Secundo inferitur procedere
similiter in quocunque indice, vel superiorem etiam su-
premo, cuiusmodi est Princeps secularis in iis, quæ
pertinent ad officium, vel potestatem Ecclesiasticorum,
cap. Ecclesia S. Maria, de consue. gloss. 1. hic. Vel
de conuerso *cap. causam qua, qui filij sint legu. gloss. verbo*
vsuris in Clem. 2. de iudic. docet Innoc. in cap. inquisi-
tioni, in fine, de sentent. excomm. sequuntur & alij, vt
per addit. Abb. in *fine, Palat. in repet. cap. per vsuram, de*
deneg. inter vnus, & vter. notab. 1. 9. 1. a. n. 16. Tertio in-
feritur regulam procedere tantum in iis, quæ constant
notoriè ad iudicis officium non pertinere, in quibus
viget ratio superior, & locum habent verba huius
text. ibi, *non spectant*; secus verò in iis de quibus an per-
tineant dubitatur necne, circa quæ pro indico pue-
luntur, ad cuius officium spectat examinare ea, quæ ad
ipsius inuiciationem pertinent, *cap. super litteris, de*
rescript. l. si quis aliena 1. 5. ff. de iudic. & propterea inter-
rim gesta per illum valent merito iure, gloss. 2. hic, &
omnes.

SVM MARI V M.

- 1 *Scienti & consentienti non fit iniuria, nec dolus.*
2 *Iniuria non fit nisi ei, qui ab alio illatum patitur.*
3 *Declaratio text. in cap. quod verò 23. q. 2.*

REGVLA XXVII.

Scienti, & consentienti non fit iniuria nec
dolus.

Desumitur ex *l. nemo videtur* 187. ff. *hic tit. l. cum*
denuntiatio, vbi Paul. C. de *transact.* cum aliis vt
per gloss. hic, tradunt Atitior. *lib. 5. ethicorum c. 9.* & 11.
S. Thom. 2. 2. q. 59. art. 3. Sor. *lib. 1. de iustit. q. 3. art. 3.*
Meno. *conf. 98. m. 19. cum seqq.* Thom. de Thom. in
floribus decis. reg. 2. 7. Sard. decis. 194. n. 2. Sebast. Netai.
ad *l. 1. m. 15. ff. de iur. ioseph. Sella Aragon. decis. 189.*
n. 15. Cyl. Argel. *de contrad. legis. q. 10. n. 66.* & n. 97.
Ego ipse *tratt. Axium. iuris vsufreq. Axium 126.*

Ratio est, quia iniuria non fit nisi ei, qui ab alio
illatur.

SVM MARI V M.

- 1 *Falsa à indice, si ad eum non spectant officium, viri-*
bui non subsistunt.
2 *Falsa per iudicem extra territorium, aut sine iuris*
ordine procedentem, vel quia omnino incompetens
est, viribus non subsistunt.

illatam patitur l. 1. in princip. & §. 1. ff. de iniur. nec enim potest ab aliquo sibi ipsi fieri, secundum S. Thom. 2. 2. q. 58. art. 2. non obstante text. in cap. quod verò 2. §. 2. ibi, *in iuriam mihi facio*, quia intelligitur, scilicet per indirectum, & retorquitionem secundum Archid. & alios ibi, planè sciens, & consentiens non patitur ab alio, quia de natura patientis iniustitiam est quod resistens, & iniurius patitur, sunt de natura agentis quod sponte agit ex Arit. & Soc. ubi supra, & ita qui consentit potius ex se sponte agit, quam ab alio patitur, & consequenter eidem non fit iniuria, nec iniustitia.

SYMMARIVM.

1. Dispositio exorbitans dicitur que non in totum, sed in aliquo ius commune corrigat.
2. Statutum est correctorium iuris communis quando illud in totum corrigat, exorbitans verò quando illi in aliqua parte tantum derogat.
3. Extensio regulariter non fit in exorbitantibus.
4. Extensio fit in exorbitantibus favore pia causa, & favore anime, ut n. 5.

REGVLA XXVIII.

Quæ in iure communi exorbitant, nequaquam ad consequentiam sunt trahenda.

- D**efumitur ex l. 1. & ult. C. de antierit. præs. & ex. 1. per fundum 11. ff. de seruis rustic. præd. cum aliis vt per gloss. hic. Pro solutione autem multorum, quæ solent obici in contrarium, communis distinguit inter ea, quæ pertinent tanquam ad singulos, vel in speciali, & inter ea, quæ pertinent tanquam ad universos, vel in communi, veluti ad collegium, vt in illis tantum procedat hæc reg. in iis verò sufficiat maior pars, & de iis, quæ sunt à maiori parte Capit. ita Dyn. gloss. & omnes hic gloss. 1. in c. cum omnes, de consue. vbi Dec. n. 5. Felin. d. n. 1. §. & Exea. d. n. 144. Padil. in Laguum, num. 3. C. de seruiz. Gom. var. tem. 2. c. 3. m. 14. Duen. reg. 19. §. Salzed. ad Bernard. reg. 4. 49. Garc. reg. 9. n. 4. Acced. ad Cur. Pison. lib. 2. c. 14. lit. B.
- Verum quia adhuc huius distinctionis membra peculiariter habent difficultates, videtur melius dicendum quod ea, quæ pertinent ad aliquos vel ad singulos, de quorum præiudicio principaliter agitur, debent ab omnibus approbati, nec sufficit maior pars, nisi ex iusta causa aliud expresse reperitur. Dixi, de quorum præiudicio, &c. tum ad excludendos illos, & de quorum præiudicio secundariò agitur, quorum approbatio non est necessaria, arg. l. 1. §. de iur. iuri, ibi, *primo gradus, ff. de ventre inf. docet gloss. magna 2. in l. de vnoquoque 47. ff. de re iudic. gloss. vlt. in c. quousvis pallum, de pacis. l. 6. communiter recepta, vt per Tiraq. in trall. res alias, pag. 2. Naq. in c. quando de rescript. pag. 77. tum etiam, quia verbum, *tangit*, de quo hic, per prius & non per posterius verificatur tantum in iis, quorum detrimentum principaliter vertitur, iuxta d. l. de vnoquoque illa gloss. verbo *singulorum*, in l. 1. §. hinc, vbi Paul. & Bald. ff. de insti. Tiraq. ubi supra, pag. 5. verba hic. Dixi insuper, nisi ex iusta causa, &c. quia per illum iure induci potest, vt maior pars etiam in iis sufficiat, c. 1. de irreg. ibi, plurimum, in quo speciale est, vt in uocatio praesentationis, quæ ad singulos patronos pertinet, sufficiat maior pars, vt aduertit Roch. de irreg. par. verbo *humilificum*, n. 9. 1. vel quia aliis sequeretur absurdum aliquod, vel iniquitas, quæ vitari debent, l. nam absurdum, ff. de bonis liberi. vel quia exiguum est præiudicium, l. scio, ff. de in integ. ressit. vel tandem quia vitaras, & bonum publicum maxime viget argum. Lucius 1. ff. de iustion.*
1. Defumitur ex l. 1. & ult. C. de antierit. præs. & ex. 1. per fundum 11. ff. de seruis rustic. præd. cum aliis vt per gloss. hic. Pro solutione autem multorum, quæ solent obici in contrarium, communis distinguit inter ea, quæ pertinent tanquam ad singulos, vel in speciali, & inter ea, quæ pertinent tanquam ad universos, vel in communi, veluti ad collegium, vt in illis tantum procedat hæc reg. in iis verò sufficiat maior pars, & de iis, quæ sunt à maiori parte Capit. ita Dyn. gloss. & omnes hic gloss. 1. in c. cum omnes, de consue. vbi Dec. n. 5. Felin. d. n. 1. §. & Exea. d. n. 144. Padil. in Laguum, num. 3. C. de seruiz. Gom. var. tem. 2. c. 3. m. 14. Duen. reg. 19. §. Salzed. ad Bernard. reg. 4. 49. Garc. reg. 9. n. 4. Acced. ad Cur. Pison. lib. 2. c. 14. lit. B.
 2. Verum quia adhuc huius distinctionis membra peculiariter habent difficultates, videtur melius dicendum quod ea, quæ pertinent ad aliquos vel ad singulos, de quorum præiudicio principaliter agitur, debent ab omnibus approbati, nec sufficit maior pars, nisi ex iusta causa aliud expresse reperitur. Dixi, de quorum præiudicio, &c. tum ad excludendos illos, & de quorum præiudicio secundariò agitur, quorum approbatio non est necessaria, arg. l. 1. §. de iur. iuri, ibi, *primo gradus, ff. de ventre inf. docet gloss. magna 2. in l. de vnoquoque 47. ff. de re iudic. gloss. vlt. in c. quousvis pallum, de pacis. l. 6. communiter recepta, vt per Tiraq. in trall. res alias, pag. 2. Naq. in c. quando de rescript. pag. 77. tum etiam, quia verbum, *tangit*, de quo hic, per prius & non per posterius verificatur tantum in iis, quorum detrimentum principaliter vertitur, iuxta d. l. de vnoquoque illa gloss. verbo *singulorum*, in l. 1. §. hinc, vbi Paul. & Bald. ff. de insti. Tiraq. ubi supra, pag. 5. verba hic. Dixi insuper, nisi ex iusta causa, &c. quia per illum iure induci potest, vt maior pars etiam in iis sufficiat, c. 1. de irreg. ibi, plurimum, in quo speciale est, vt in uocatio praesentationis, quæ ad singulos patronos pertinet, sufficiat maior pars, vt aduertit Roch. de irreg. par. verbo *humilificum*, n. 9. 1. vel quia aliis sequeretur absurdum aliquod, vel iniquitas, quæ vitari debent, l. nam absurdum, ff. de bonis liberi. vel quia exiguum est præiudicium, l. scio, ff. de in integ. ressit. vel tandem quia vitaras, & bonum publicum maxime viget argum. Lucius 1. ff. de iustion.*
 3. Limita vt in exorbitantibus fiat extensio favore pia causa, vt per Aym. de antiquis. tempor. p. 4. in princip. n. 79. vbi loquitur quando agitur de favore Religio- nis, & de extensione faciendi favore rectorum pro anima, Villag. in trall. de extens. legum rub. de extens. legum limitatum, num. 9. cum seq. refert Farin. d. lit. E, num. 108.
 4. Item & favore anime, ex allegatis per Crot. in re- pes. Lamer. populi, n. 159. concl. 12. ff. de inst. & iure. Aym. d. n. 79. Villag. d. rub. de extens. legum exorbitantium, n. 3. in fin. in ult. ampliat. Farin. d. lit. E, n. 109.

REGULA XXXIV.

Generi per speciem derogatur.

Definitur ex l. in toto iure §. i. ff. hoc tit. & l. sanctio §. i. ff. de panis. c. 1. & cap. pastoralis §. quoniam, de re scriptis. cum aliis, ut per gloss. hic tradant Menoch. conf. 14. §. 1. n. 26. cum seqq. & n. 17. Armendar. in praem. addit. ad recap. legum Navarra. num. 5. Sord. de aliment. tit. 2. §. 1. n. 1. 30. ubi ampliat in legatis. & tit. 9. §. 8. & dec. 2. §. 1. n. 23. & conf. 3. §. 1. n. 1. Thom. de Thomast. in floribus legum, reg. 132. Gattier. practice. lib. 3. §. 2. 4. num. 6. Czf. Argel. de contradit. legit. q. 2. num. 132. Alder. de relig. disciplina tuenda lib. 2. cap. 7. num. 26. Catd. Tufch. practice. concl. 100. §. 1. lib. 3. concl. 12. & 36. Odu. Glor. ref. 11. n. 1. Sanctet. var. ref. §. 14. n. 5. ego ipse in tract. Axiem. inris vsusq. Axiem. 107. num. 1. cum seqq. ubi multis amplificationibus, & limitationibus hanc regulam exornat.

2 Ratio vero in eo consistit. ut genus, & species diversae concordentur: nam ubiqueque duae dispositiones sibi aduersantur, debent ad concordiam reduci, salua quoad fieri potest utriusque natura, & verborum proprietate, cap. cum tu §. 6. de rescrib. cum expediat 29. in princip. de elect. plane ubi genus, & species sibi inuicem aduersantur, possunt ad concordiam reduci, salua utriusque natura, & proprietate, si generi per speciem derogetur: igitur, &c. ut per Bald. conf. 192. n. 3. lib. 2. Perul. hic in princip. Mantu. dialog. 90. vers. quia, Caltr. lib. 2. de lege parali. c. 8. ff. parali. 101. cum seqq. & ad hoc reducenda sunt rationes. Monach. hic n. 7. Bart. in l. si alij. ff. de vsufr. leg. quae per se non concludunt, & ita intelligitur gloss. in l. si dominus 107. ff. de legat. 1. dum inquit speciem derogare generi ex inris interpretatione, sequuntur Bald. lib. 1. Mantu. ubi supra, vers. gloss. Sic cessat difficultas, quam contra hanc regulam Gammat. in topicis, lib. 3. c. 3. num. 1. quia regul. l. semper in generalibus 190. hoc tit. cum aliis non procedit in specie excepta, quae generi aduersatur, ut hic.

3 Limita igitur regulam non procedere in specie subiecta generi, veluti cum genus, & species respiciunt idem, & possunt concurrere simul, cessat enim tunc contradictio, & necessitas concordiae, & consequenter species non derogat generi, sed gratia exempli ad tollendam dubitationem; vel ex superabundanti censetur adiecta, sic procedunt text. in l. quae sunt 12. §. ult. in princip. ff. de fundo instr. ubi Bart. & communis, & in l. legata 9. in primo casu, ff. de supell. leg. resoluunt Dyn. & Perul. hic, Paul. conf. 92. §. 1. n. 3. lib. 1. declarat tamen ut per eisdem, & per Abb. in cap. feder. n. 12. de re scriptis. ubi Dec. n. 3. nisi ex mente disponentis, vel aliunde colligatur speciem fuisse adiectam ad restrictionem generis praecedentis, dist. l. legata, in secundo casu, l. pediculari 35. §. 2. l. ab eo in princip. & in fine, ff. de auro, & argente leg. quod tamen non ex vi huius regulae, sed aliunde ex mente testatoris procedit.

4 Limita etiam in iurisdictionibus favore publico ex Gattier. d. §. 1. §. 1. num. 6. vel quando genus est certum, determinatum, & praesum, ex Sord. d. conf. 352. n. 11. Vel denique quando genus exprimitur per verba dispositionis, species autem per verba enumerationis. Sord. end. conf. 352. n. 17.

5 Per speciem. Siue illa sequatur, siue precedat genus, utrumque enim casum comprehendunt verba hae, & ratio de qua supra, probat l. seruo 15. ff. de perul. leg. cum aliis, ut post Dyn. resoluunt Dec. n. 7. & 14. in l. in toto iure, ff. hoc tit. idem Dec. n. 6. & Bartol. n. 45. in cap. 1. de re scriptis. Vnde licet legibus generalibus per sequentes

Barbof. Caltr. Tom. I. P.

SYMMA R I V M.

- 1 Plus & minus multipliciter consideratur.
- 2 Plus in quantitate necessari, & naturaliter continet id quod est minus, sicut & totum suas partes.
- 3 Intellege regulam procedere ex ipsa rei natura, non vero ex inris interpretatione, item & in omni casu & in quacunque materia.
- 4 Dispositio excepta super summa, vel quantitate maiori, verificatur etiam in minori per se, declarando ut n. 6.
- 5 Dispositio non verificatur nisi secundum verba, vel mentem disponentis.
- 6 Declaratur l. in eo quod plus 111. ff. hoc tit.
- 7 Declaratur l. si decem 54. in princ. ff. locati.

REGULA XXXV.

Plus semper in se continet quod est minus.

Definitur ex l. in eo quod plus 111. ff. hoc tit. cum §. aliis hic citatis & gloss. ad cuius veram intelligentiam premittendum est plus & minus, quod attinet ad hanc materiam multipliciter considerari. aliquando in quantitate, ut in maiori summa, mensura, vel pondere respectu minoris de quo hic, & in l. 1. §. si stipulam, ff. de verb. obligat. Aliquando in toto, & suis partibus, ut in reg. in toto, infra ad cuiusmodi est domus, & partes respectu illius l. cum qui ades 23. ff. de vsu. cap. Aliquando in genere respectu specierum l. si eburne 87. in princip. ff. de legat. 3. Aliquando tandem in qualitate, ut in obligatione pura, vel in diem respectu conditionalis, iuxta text. in §. si deservos, ibi, plus, si sit, de fideiussorib. tradit gloss. in §. praeterea, Insti. de iur. lib. Vel etiam per comparisonem duobus inter se comparatis, alterum plus, id est, maius, alterum vero minus apparet, ut in reg. cui licet, infra, end. quae omnia colliguntur ex traditis in d. l. cum qui, & per Dec. & Cagnol. in l. in toto & pars, ff. hoc tit. gloss. hoc ad fin. Mench. de success. §. 1. §. 109. Euerard. loca 8 fol. 49. cum seqq. ubi late explicat, quo pacto procedit argumentum d. l. in toto, in hac vero regula tantum agitur de eo, quod est plus quantitate, vel toto, quia in his tantum, & non in aliis, plus semper continet sub se quod est minus.

Quibus praehabitis colligitur conclusio indubitabilis. Plus in quantitate necessari, & naturaliter continet id quod est minus, sicut & totum suas partes; idque patet omnino, quia impossibile est plus quantitarium, vel totum aliquod consistere, vel considerari absque eo quod est minus, vel sine aliqua parte totius tradit Cael. Tufch. rem. 7. lib. 3. concl. 88 §.

Vnde constat hanc regulam procedere ex ipsa rei natura, non vero ex inris interpretatione, ut satis denotat verbum, continet, & text. in d. l. in eo, verbo inest, resoluti, Insti. l. 1. §. si stipulam, num. 4. ubi Alciat. n. 3. & communis ex Grot. num. 3. ff. de verb. obligat. Dec. in d. l. in eo, num. 1. Menoch. de arbitrar. casu 38. num. 6. quicquid contra communem intendat Conat. lib. 1. variar. cap. 2. num. 5. vers. in oppositum, ad fin. Deinde constat regulam similiter procedere in omni casu, & in quacunque materia sine vlla exceptione, ut significat text. tam hic, quam in d. l. in eo, verbo semper,

Gg 3 quard

quamvis vulgo Doctores in d. 6. §. stipulanti, ut per Iul. ibi à n. 9. Croc. n. 5. & Dec. ubi *supra* n. 5. gloss. hic ad fin. perperam plates referant limitationes. Non obstat quod genus dicatur plus respectu singularium specierum, quæ sunt minus, & tamen genus in multis casibus non continet suas species, ut *supra* reuigi, quia respicitur si adertas plus continere quod est minus, sicut & totum suas partes necessitas, & actualiter, ut in hac regula cum similibus, genus verò comprehendit species habito tantum, unde ad destructionem vnius partis, vel membri contenti in toto, vel in eo quod est plus, destruitur totum ipsum, vel plus. d. l. eum qui ader, ff. de usufructu, separatus, quod locus est in genere ad destructionem speciei, ut ex Agricola, & aliis hanc & alias differentias annotatis Euerard, in *repositis* loco 6. ad fin.

4 Quapropter dispositio concepta super summa, vel quantitate maiori, verificatur etiam in minori per se, itat super ea disponens tantum fit contentus. id quod pro regula firmat Doctores, per text. hic, & in l. 1. §. stipulanti, ff. de verb. oblig. ubi Iul. n. 8. Alciat. Croc. & nouiter in l. debet cui, hoc tit. post princip. omnes in l. 1. §. quid plus, end. tit. Bernard. reg. 718. Verum obstat maxime quia dispositio non verificatur nisi secundum verba, vel mentem disponentis. l. si ancillas 6. 6. & l. ab amicis 10. §. ff. de legat. 1. l. Titia in l. si unquam, verbo Libertus, n. 11. C. de reus donation. Verba autem, quæ maiorem quantitatem significant, ut posà viginti, non verificantur in decem tantum, si enim etiam nec mentis, quæ ut ex verbis colligitur, dum aliud nō apparet. l. 1. §. aliter 6. §. ff. de leg. 1. ad integrum summam, non verò ad partem aliquam per se attendit. l. Lucius, §. tunc ff. de usufructu. Igitur, &c. Accedit quod stipulari omnis in qua aliquis ex contrahentibus expellit maiorem summam nisi aliud constet, non valet etiam in minori §. praterea. Infit. de inutilib. Virgent text. in l. diligenter, vers. item, ff. de iur. iudi, si decem §. 4. in 1. casu, ff. locati. Quare vixit videtur regulam esse constituendam negatiuam, ut scilicet dispositio super maiori quantitate non verificetur in minori per se solum, nec disponens ea tantum fit contentus, iuxta supradicta, nisi verosimiliter aliud appareat de mente illius, cui standum est. d. l. non aliter, & in hoc casu procedunt text. in l. qui queritur 1. §. in princip. ff. de legat. 1. l. querit 9. §. 1. ff. de hered. instit. l. si decem in 1. 2. casu, ff. locati, cum aliis, quæ

6 pro communi citantur. Nec obstat hæc reg. & d. l. in eo, quia solum probant in eo quod est plus contineri minus, non quidem per se solum, sed vult membrum & partem ad integrandum ipsum plus, ut patet, & intendit text. in d. l. in eo, & in d. 6. stipulanti, ibi, & minus inest, quasi aliud etiam inest, scilicet id quod deficit ad integrandum plus, ut adducunt Dec. num. 4. §. 9. ibi Cognol. in d. l. in eo, Dec. in l. nemo potest n. 4. ff. hoc tit. Alciat. n. 11. in d. 6. §. stipulanti, & ita hæc regula tantum enunciat eam, qui consentit in maiori quantitate, consentire etiam in minori, eo modo, quo hæc sub illa continetur, id est, tanquam in parte illius, quæ nemo negat, non verò enunciat consentire in minori per se, de quo est dubitatum. Cætera de materia & intellectu d. 6. §. stipulanti, vide per Anton. Gom. *variar. tom. 2. cap. 9. num. 4.* Mench. de *successionibus*, §. 10. num. 142. cum *seqq.*

7. Nec obstat d. l. si decem §. 4. in princip. ff. locati, ubi dispositio concepta super maiori summa non verificatur in minori, quia communis respondit propterea dispositionem conceptam super maiori summa non verificari in minori, quia agitur de causa onerosa, in qua non procedit principium illud, sed tantum in causa lucratua, ita Bart. in d. l. stipulanti, Aut. Gom. d. c. 9. n. 4. Conant. *comment. lib. 7. c. 11. m. 4.* Costa lib. 1. §. scilicet, ar.

c. 1. n. 1. Verum hinc intellectum continetur ex eadem l. si decem, in 2. casu, ubi probatur maiorem summam prolatam à conduttore verificari in minori per se. Quare reiecto prædicto Bart. & sequens intellectus considerat depolutionem conceptam super maiori summa non verificari in minori, nisi appareat verosimiliter disponentem intendisse quantumque summam contentam sub maiori, eam verò primo casu dicere l. si decem, maior summa proferatur à petente, scilicet à domino rei locatæ, idem non videtur consentire in minori summa, quia est ei præiudicialis: attamen in secundo casu maior summa proferatur à promittente, scilicet conduttore, & ilco in minori consensisse videtur: nam verosimiliter presumitur conductorem, qui in maiori summa consentit, à fortiori consentire in minori, si intelligeret locatorem minus velle locare, quia per hoc fit melior conditio ipsius.

REGULA XXXVI.

Pro possidere habetur qui dolo desit possidere.

Desumitur ex l. qui dolo desierit, l. non parem esse, l. 1. ad ea, §. semper, ff. hoc tit. & ex aliis iuribus in gloss. etatis iunctis adductis per Menoch. *remed. 1. adipisc. possess. num. 6. cum seqq.* Malcald. de *probat. consens. 141. m. 100.* & nescipsum in *tratt. Axiom. iuris usufrug. Axiom. 18. n. 5.*

SUMMARIUM.

1. *Vile non debet per inutile vitari, in diuinit & se parabolibus scilicet, secus in indiuiduis.*
2. *Tertio in aliqua testimonij parte falsum dicent, in nulla fide haberi, & totum corruit testimonium.*
3. *Fidei articulo vni non credem, in nullo retinet Fidem Catholicam.*
4. *Narij fides & auctoritas ubi deficit, quia in diuina parte instrumentum falsum dicit, totum corruit instrumentum.*
5. *Littera Apost. habentes in aliqua parte vitium falsa Grammatica, quare in totum corruunt, ostendunt.*
6. *Declinatur text. in l. libertus 16. vers. si quis plures de interpretat.*

REGULA XXXVII.

Vile non debet per inutile vitari.

Desumitur ex l. §. sed si mihi ff. de verb. oblig. cum l. aliis, ut per gloss. hic, & per Rot. *deris. 299. n. 6.* impressa per Pacific. post suam tract. de *Salutis interdictis*; ubi hoc format in speciebus, & summis, contra quam tamen reg. obstant plura iura, ut per eandem gloss. in *presenti*, & in c. pura 3. *quest. 9.* unde Doctores communiter aliam insuper regulam contrariam adiciunt, ut hæc negativa in diuinitis, & separabilibus, contraria affirmatiua in indiuiduis procedat, ut per gloss. hic, & in cap. vlt. in gloss. pen. de *pauis. hoc lib. gl. 4. in l. pecunia 9. ff. de usufructu, communis*, ut per Anchu. *cons. 21. c. n. 5.* & *seq. vers. septimo inducitur*, Alexand. *consil. 18. Consideratus in*, solum fin. l. 2. *Agid. Bellam. cons. 42. n. 11.* Tiraquel. de *retrahit. tit. 1. ad fin. num. 4.* & *tit. 2. ad fin. num. 4.* Molin. de *primis lib. 1. cap. 2. num. 28.* vers. ut autem, Vilcon. in *consens. que incip. Vile per inutile, fol. 101.* Petrar. ad C. *pye. decis. 14.* vers. *vile*, Carar. *decis. 19. n. 11.* Glazarel. *deris. 3. n. 39.* Sord. de *alimēt. tit. 7. q. 17. num. 27.* & *decis. 7. num. 1.* Seraph.

Scaphin. *decif.* 483. n. 8. *Cald. Precita de emp. & vend.* c. 12. n. 36. *Ca. Argel. de contrall. legit.* q. 10. n. 149. *Rot. decif.* 135. n. 9. & *decif.* 532. n. 10. p. 1. *resone.* & *ibid. decif.* 949. n. 4. *Card. Tufch. in l. 1. p. concl.* 373. per tot. cum aliis per me plene citatis in *tratt. Azim. iuris vtriusq. verbo Azim.* 121. Sic intelligentes text. in *l. Padus 7. alia incip. Parvi*, §. 1. ff. de arbit. & in *cap. cum super 23. de offic. deleg.* & in *cap. ad probandum 24. de re iudic.* in quibus propterea vide videtur, quia agitur de sententia, quæ est quid indiduum, *l. in hoc indicio 28. ff. familie hereticæ.* sicut propter eandem indidivibilibitatem in negotio electionis procedit text. in *cap. Messiana 36. de elect.* & satis hanc differentiam inter dividua & individua ultra alia, quæ citat gloss. hic. præbat *trist. conf.* in *l. 1. vers. item queritur*, ibi, non possit dividi, inuncto, *vers. sequenti*, pecunia separari possunt, ff. de aqua quotidiana & affluvia.

Non obstat quod vbi testis in aliqua testimonij parte falsum dixit, in nulla fidem habet, & totum corruit testimonium, vt probat text. in *cap. pura*, ibi, aliq. & ibi, totum testimonium fidem partis mendacio delectat, §. 9. q. 9. innot. *cap. si ad scripturas 9. diffinit.* resolunt gloss. 2. in *cap. quid ergo*, iuxta veram licentiam, ibi, vel testimonium 13. q. 5. gloss. 1. in princ. ibi, idem videtur, in *cap. in nostra 32. de testib.* recepta communiter ibi, & alibi, vt per Bald. in *l. si ex falsis, num. vlt. C. de transact.* Bernard. & addit. arg. 348. communis ex *Tiraq. de parvis tempor. c. 44. num. 42.* consonat doctrina D. Thom. 2. 2. q. 5. art. 3. secundum quam non citendus vni articulo Fidei, in nullo retinet Fidem Catholicam, quædammodum etiam literæ Apostolicæ ob vitium constructionis, & falsæ Grammaticæ in aliqua parte repertum in cæteris omnibus fidem, & auctoritatem non habent, quod omnia alia etiam separata quæ in eisdem literis absque aliquo vitio continentur, vt colligitur ex text. in *cap. ad authenticam 11. de rescriptis*, dum simpliciter, & absolute non vult fides huiusmodi literis adhiberi, resolunt Bald. & Felin. *ibid.* Rebuff. in *praxi benef. tit. opposit. quæ possunt contra Bulam*, n. 20. sicut etiam vbi deficit auctoritas & fides notarij, quia in aliqua parte instrumenti falsum scriptis, totum corruit instrumentum, etiam quoad alias partes, & capitula separata, arg. *l. 2. vbi gloss. verbo libri. C. de veteri iure emul. cap. quanto, vers. absensum, de his quæ sunt à Prelat. gloss. in d. cap. si ad scripturas, in fine, d. gloss. 2. in d. cap. quid ergo, Bart. in d. l. si ex falsis, vbi communis ex *Paul. num. 14. Bernard. & addit. dicitur l. c.**

Non, inquam, hæc obstat, quia respondetur quod cum fides testimonij, & fides notarij sit omnino indidivibilis, iuxta d. *cap. si ad scripturas*, & d. *cap. pura*, rectè fit, vt falsitas in vna parte commissa, in totum reddat inspectum testimonium testis, & fidem notarij. Quod verò attinet ad literas Apostolicas habentes in aliqua parte vitium falsæ Grammaticæ, vt in totum corruunt, responderetur quod ex illa insurgit vehemens quedam præsumptio per quam prædictæ literæ non censentur à Sede Apost. emanasse, & ita absurdum erat, vt tante huiusmodi vitio quod aliquam partem literæ Apostolicæ non censentur, nec fidem facerent, iuxta d. *cap. ad authenticam*, & quoad alias & fidem facerent, & Apostolicæ censentur.

Nec etiam obstat text. in *l. Libertus 16. vers. si quis plures, ff. de inseparru.* vbi alienatio plurium rerum in totum vitatur, cum tamen in aliquibus rebus potuisset valere, sufficiebat namque reuocare illas res per quas libertus minor centenario non maneret, quia responderetur idem tibi vitale per simile vitium, quia cum plurium rerum suum alienatio facta fuerit, non apparet cur magis hæc, quam illa debeat reuocari, & ita

non constare de parte vitii, quæ manere debeat, & fundetur ex *vers. si quis plures, infra proximo*, vbi dicitur in eis constituitur eo casu, quo plures res dineritis temporalibus alienantur, quia tunc de vitii constare poterit, quam resolutionem colliges ex *l. si n. 7. Alcia. 36. in l. 3. sed si mihi, ff. de verbor. obligat.* Alex. in *l. stipulatus hoc modo, n. 21. ff. od. rit. Gom. l. 69. Tauri, n. 22.*

SYMMARIUM.

1. Approbare quis non potest quod semel reprobatum;
2. Approbatum semel non potest amplius reprobari.
3. Approbare & improbare potest quis diversis rebus illius.

REGVLA XXXVIII.

Ex eo non debet quis fructum consequi quod nulus exstitit impugnare.

Hinc provenit vt quis approbare non possit, quod semel impugnavit, sicut per *l. dispendatorem, ff. de solut. tradit. Menoch. conf.* 195. m. 39. *Sord. conf.* 177. n. 10. & *conf.* 196. n. 2. cum seqq. & *conf.* 364. n. 27. *Rot. decif.* 636. m. 8. apud Farin. p. 1. recent. Ego ipse in *tratt. Azim. iuris vtriusq. Azim.* 31. n. 1.

Semel enim approbatum non potest amplius reprobari, *l. Pompeiur, ff. de nego. gestis, Sord. conf.* 18. n. 2. & *conf.* 351. n. 41. & *decif.* 112. n. 4. Mantie. *decif.* 1274. n. 2. & 3. Mar. Anton. *var. resol. lib. 2. resol.* 50. num. 25. Sanch. de *matrim. lib. 9. disp.* 6. m. 9. *Rot. decif.* 456. m. 4. apud Farin. p. 1. recent. Dicitur tamen respectibus potest quis approbare, & improbare, vt per *Tiraq. de nobilit. c. 28. n. 15.* quem refert *Card. Tufch. rem. 3. tit. E. concl.* 54. n. 6.

REGVLA XXXIX.

Cum quid prohibetur, prohibentur omnia, quæ sequuntur ex illo.

Desumitur ex *l. oratio, ff. de sponsatib. l. pupillus, §. 2. sed si per interpositum, ff. de auctor. tutor. l. eos, in fin. C. de usuris, l. legem in fin. C. de usuratib. lib. 1. fin. C. de rebus alien. non alien. cap. prater, de offic. deleg. tradunt gloss. verbo contrahere, in *Cleu. 1. de consang. & affin. Dec. conf.* 302. n. 3. Vital. de Camban. in *tratt. consang. mib. 193. n. 12. Sord. conf.* 301. n. 74. latè *Malcard. de de probat. concl.* 102. per tot. vbi dicitur limitari, & principaliter quando actus non esset perpetuus prohibitus, Franc. Galet. in *margaria casum consensio verbo prohibere*, Ioan. Franc. Leo in *thesaur. feri Eccles. p. 1. c. 15. n. 20.* Ego ipse in *tratt. Azim. iuris vtriusq. Azim.* 103. m. 3.*

Intellige in his per quæ necessitas pervenit ad rem prohibitam, non verò in illis, per quæ ad illam perveniri potest contingenter, aut possibiliter, iuxta tradita per Bart. in *l. ambitiosa, n. 22. ff. de iur. & ord. iud. facien.* & in *l. 2. ad fin. ff. de iurisd. emm. indic. reposit. communiter*, vt ex Porpor. refert, & sequitur *D. Razbol. in l. 1. p. 3. n. 57. ff. solut. matrim.* Ego ipse *d. Azim.* 193. m. 4.

REGVLA XL.

Pluralis locutio duorum numero est contenta.

1 Desumitur ex l. ubi numerus, ff. de testib. & ex l. libertas, q. ult. ff. de manum testam. inter illa, q. fin. ff. de verb. obligat. cum similibus, tradunt Oldrad. conf. 215. Puncta brevia col. fin. n. 8. vers. deinde oppositur, Ioan. de Imol. conf. 101. n. 2. Calderin. conf. 438. in princ. alius 21. de iure patron. Euerard. in specis legalib. loco 54. Malcard. de probat. concl. 818. n. 12. Escob. de ratiocin. c. 18. n. 41. Mar. Anton. var. resol. lib. 1. resol. 109. n. 37. Card. Tusch. tom. 2. lit. D, concl. 333. n. 1. & lit. P, conclus. 367. & laud ego ipse in tract. Axiomatum iuris vsu frequ. Axiom. 79. a. num. 1. Folac. de subsist. quest. 358. num. 12.

2 Pluralis tamen locutio verificatur in singulari, quando est eadem ratio vnius, & multorum, vt per Rebass. in Leon est sine liberis, col. 3. vers. notandum est igitur, ff. de verb. signif. Rostic ad l. cum annu, lib. 5. c. 7. n. 18. ff. de condit. & demonst. Steph. Gra. discept. forens. c. 621. n. 31. & c. 741. n. 13. vbi dicit quod pluralitas resoluitur in singularitates quando conuenit mens contrahentis, & non sequitur absurdum, aut aliquid repugnans iuri naturali, aut Ciuili, iustitie, & equitati.

REGVLA XLI.

Imputari non debet ei per quem non stat si non faciat quod per eum fuerat faciendum.

1 Desumitur ex cap. ult. de elect. & cap. quia diuersitate de concess. prebende, cum aliis citatis à gloss. hic, quæ etiam eleganter resoluit, quod quando culpa non est ordinata ad impedimentum, tunc ipsum impedimentum excusat, etiam si culpa impediri poueniat, at verò quando est ordinata, tunc excusat, sequuntur Boet. de prescript. statum. gloss. 21. num. 92. Sfort. Quid de rebus, in integ. quest. 28. art. 6. n. 52. Corbel. de iure emphyt. tit. de causis primas, ob non solut. canon. limit. 10.

SUMMARIUM.

- 1 Accessorium sequitur naturam sui principalis.
- 2 Dispositio concedens aliqui principali, confertur etiam concedere id, quod accessorie venit ad illud principale.
- 3 Sepultura concessa confertur concessa celebratio pro defunctis, & delatio mortui proceSSIONALITER.
- 4 Accessorium quando venit in necessariam consequentiam principalis, concessio principali confertur concessum accessorium, & alia sine quibus stare non potest.
- 5 Accessorium sequitur naturam sui principalis etiam in penalibus, correctoriis, & exorbitantibus.
- 6 Accessorium quatenus sit dignum ipso principali, sequitur ipsius naturam.
- 7 Ecclesia Parochialis si uniatu accessorie beneficis simplicis, omniindam naturam, & conditionem beneficis simplicis assumit.
- 8 Ratio diuersa vbi militat accessorium non sequitur naturam sui principalis.
- 9 Accessorium non sequitur naturam sui principalis in alibi deuentibus translationem denotat.

10 Accessorium quando est arduum, & non sine verecunditer cogitatum à concedente, tunc illud non confertur concessio principali.

11 Principale illud dicitur quod per se fiat, & in propria virtute subsistit.

12 Accessorium quod modis accipitur, ostenditur, & qualiter interuenire possit in quacunque dispositione, n. 13.

14 Principale non regulatur secundum naturam accessorii.

15 Pignori remisso non confertur remissum debitum principale.

16 Declaratur l. ult. de postis.

17 Declaratur regula de qua in present.

18 Declaratur l. 1. C. de licit. pignoe.

19 Declaratur iur. ex causa, C. de liber. pteat.

20 Declaratur cap. debitores, de iniur.

REGVLA XLII.

Accessorium naturam sequi congruit principalis.

Desumitur ex l. cum principali 139. & l. nihil dele 172. vers. cum principali, ff. hoc iur. etiam, C. de iure dot. & ex aliis citatis à gloss. hic, tradunt gloss. verbo neque in cap. inter dilectas, de fide instrum. Socin. reg. 1. Pul. decif. 1. n. 2. lib. 1. in verbaque edit. Menoch. conf. 38. n. 13. cum seq. lib. 1. aiur. qui, 4. quæ, n. 1. ff. certum petat. Afflic. lib. 3. consue. rubr. 5. n. 50. Mant. dialog. 93. Hippol. in l. penult. a. num. 67. ff. de quest. & in pract. 6. 2. a. n. 3. Titag. de consue. p. 1. limit. 7. a. n. 24. & de retrah. iur. 1. 4. 2. gloss. 18. a. n. 51. Conat. in cap. quamvis passum, p. 2. 5. 3. n. 2. vers. tertio, Sted. de alimen. iur. 9. 1. n. 8. cum seq. & decif. 88. n. 10. Richard. 4. si quis alium, n. 12. Insuper de inuolub. sigill. Franc. l. to in thesauro fore Eccles. p. 2. c. 16. n. 70. Anton. Monach. de nouen. decif. 27. n. 4. & decif. 28. n. 56. Mar. Anton. var. resol. lib. 1. resol. 72. n. 6. Card. Tusch. pract. concl. tom. 1. lit. A, concl. 76. Ego ipse in tract. de Axiom. iuris vsu frequ. Axiom. 4. vbi plura colligo notabilia, Rot. decif. 97. n. 2. apud Fatim. p. 2. recent.

Dispositio igitur concedens aliquid principale, confertur etiam concedere id, quod accessorie venit ad illud principale, cap. ad prudentiam, 4. si verò de offi. deleg. vbi notant Doctores quod delegata causa principali confertur etiam delegata omnia necessaria ad causam, quem text. ad id notat Alberic. ad l. cum principali, ff. de reg. iur. & adnertit Euerard. in loco à concessione antecedentis ad concessum consequentem, post n. 2. Aym. de antiq. temp. p. 4. in princ. n. 67. vbi propterea subdit quod conuictus, seu præscriptio etiam quod sit iustitiae iuris, & de sui natura non extendenda, extenditur tamen ad accessoria, & præscribens fundum confertur etiam præscribere seruitutem fundo competentem. Hinc etiam concessa sepultura confertur concessa celebratio pro defunctis, Federic. de Senis conf. 186. in princ. & delatio mortui proceSSIONALITER. Oldrad. conf. 255. n. 14. in fin. vers. vltimè videtur. Gardin. Tusch. d. lit. A, concl. 77. n. 9. & 10.

Hinc etiam quando accessorium venit in necessariam consequentiam principalis, concessio principali, confertur concessum accessorium, & alia sine quibus stare non potest, l. 2. ff. de iur. iur. ind. Feder. de Senis conf. 163. in princ. vers. in contrarium, & conf. 176. in princ. Aym. d. p. 4. in princ. num. 64. cum seq. Villag. in tract. de extensione legum, rubr. de extens. legis correctoria, num. 17. in 9. fallent. Card. Tusch. d. lit. A, concl. 77. num. 1.

Amplia primò hanc regulam vt procedat etiam in pœna

prenalibus, correctiois, & exorbitantibus, vt per Aym. d. p. 45. Videamus modum, n. 36. Nicol. Emeric. in loco a ratione legis larga, not. 35. Villagut. d. rubr. de excess. legis correctiois, & penalis simul, n. 266. cum sequenti.

- 6 Amplia secundum vt procedat etiam si accessorium sit dignum principali, Roman. conf. 320. Circa primum, n. 13. in fin. vbi Apostil. in verbo dignum, Card. Tusch. d. concl. 76. n. 26. D. Barbosa in l. cum prater, §. fin. n. 21. ff. de iudic. Et ideo ea, quæ habent diuersam naturam si annexam accessorie alteri rei diuerse, tunc res annexa atque accessoria potest suam naturam, & recipit naturam principalis, cui sit annexio, Roman. d. conf. 320. num. 14. putā si Parochialis Ecclesia vnatur accessorie beneficio simplici, omnimodum naturam, & conditionem beneficii simplicis assumit, ex Nazar. conf. 10. num. 3. de maior. & obed. in nouis, Azor. inquit. moral. part. 2. lib. 6. cap. 28. q. 20. in fin. Nicol. Garc. de benef. part. 11. cap. 5. num. 195.

- 8 Limita primò vbi militat diuersa ratio, & in separatis, Alciand. conf. 4. Circa primum, n. 5. lib. 1. Thom. de Thom. in floribus legum, reg. 8. in declar. Bennot. à Sole in locis commun. verbo accessorium, Card. Tusch. l. c. concl. 76. n. 19. & concl. 79. n. 4. Franc. Molin. de vitiis sup. lib. 1. comp. 12. num. 22. Vt quia in principali tractatur de damno, & in accessorio de lucro, Cramet. in quæst. de indemnitate. n. 47. Menoch. conf. 58. in fin. vers. ita etiam non refragetur, Card. Tusch. d. concl. 76. num. 34.

- 9 Limita secundò in actibus denotantibus translationem dominij, quando omnino non coheret principali, sed ab eo est diuisibile, Oldrad. conf. 121. n. 9. vers. quæritur in actibus, Card. Tusch. d. l. ut, A. concl. 79. n. 2. vbi n. 3. subdit idem esse in adiacentis ad ipsum principale, quia non censetur translatæ, nisi de illis sit dictum, & citat l. si quantum, C. de bonis vacante. Oldrad. conf. 121. num. 12. vers. sexto videtur expressum.

- 10 Limita tertio quando illud quod dicitur accessorium, est arduum, & non sit verisimiliter cogitatum à concedente, quia tunc accessoria non censentur concessa concessio principali Feder. de Senis conf. 191. n. 3. vers. si opponatur, quem refert Card. Tusch. d. l. ut, A. concl. 79. n. 3.

- 11 Verum quia obstant contra hanc reg. plura iura, quæ in contrarium solent per Doctores adduci, ideo pro eorum solutione, & totius materie cognitione præmittendum est primò quod licet principale tam apud bonos Auctores quàm in iure nostro multipliciter accipitur, vt per Bart. in l. ambrosia, n. 19. ff. de decret. ab ordin. facien. Titac. de iure primog. q. 12. in princ. tamen & in hac materia dicitur principale illud quod per se fit, & in propria viuentæ subsistit; accessorium verò multipliciter quoque accipitur, vt per Bald. & Prepos. in cap. dilectus, in princ. de appellat. Anchar. in presentis, n. 1. Mant. d. de leg. 3. vers. longum, sed in hac materia nihil aliud est quàm id, quod pendet à principali, & per se non subsistit, sed alteri inest, & accedit, sicut apud Philosophos accidens ad hæret subiecto; colligitur hæc ex cap. super gratia, de offe. deleg. hoc lib. Hoc autem accessorium quatuor modis potest accipi; Primo modo dicitur id, quod ita re prodest, vt sine eo res vel nulla, vel inuoluis reddatur, d. cap. si super gratia, text. in l. cum fundus a. ff. de fund. instrum. ibi, paucis exceptis, quæ dicat exceptis paucis sine quibus fundus maneret inuoluis, quæ cum accessorie sine fundo legato cedent. Secundo modo dicitur accessorium id, quod alicui rei inest, leuati sit portio, vel pars illius text. opt. in l. et si non sunt a. 5.

præuentionis, ff. de iure & arg. leg. d. l. cum fundus, ibi, & quæcumque infra, & c. l. in rem a. 4. §. 1. & 2. ff. de rei vendic. Tertio modo dicitur accessorium, quod vel ex natura rei, vel legis dispositione, aut mente partium ita aliquid concomitatur, vt semper illud sequatur, l. hæres meus 98. §. pen. l. liberum 50. §. clarius ad fin. ff. de legat. 3. Quarto tandem modo dicitur accessorium id, quod pendet ex aliqua re immediate tanquam effectus à causa, talis enim effectus suæ causæ inesse videtur, secus si non immediate dependet, text. sic intelligendus in l. verum 40. ff. de furtis. Intellige autem per naturam in hac reg. iuri vim, conditionem, & qualitatem rei, vt notat Brisson. verbo natura.

Secundò præmittendum est accessorium dupliciter posse in quacunque dispositione interuenire, vel tanquam tale verè & propriè, scilicet aliquo ex modis, de quibus prædictio procedenti, vel non tanquam tale, id est, quod licet vt accessorium constitui videatur, & illius figuram habeat, verè tamen, & propriè est principale, & per se subsistit in sua propria virtute, prout in specie cap. debitor, de iur. vbi instrumentum de soluendis viciis accedens illam præmissioni non vt accessorium, sed vt principale indicitur, vt infra ostenditur, iuxta quem etiam sensum accipienda est l. ex placit. C. de verum perm. vbi similiter stipulatio per se subsistit, licet figuram accessorij habere videatur. Inter vtunque accessorij genus illa est differentia, quod prius sui principalis naturam & conditionem sequi debet, cum per se non possit subsistere; suat illud Philosophicum axioma: Propter quod vnumquodque tale, & illud magis, aut minus magis, C. de sacros. Eccles. Clem. 1. in princ. de reliq. & ven. Sanctis potestis autem non ita, cum tanquam principale consideretur, ac per consequens propria virtute nitatur, iuxta supradicta.

Tertio, & vltimò præmittendum est quod licet inuicem ennegnum, & conueniens sit vt accessorium principalis naturam sequatur, secus tamen è commercio, quia non conuenit principali regulari secundum naturam accessorij; quod cum sit accidens, potest adesse, & abesse sine principali corruptione. Hinc fit quod quemadmodum ex accessorio legitimo principale vitiosum non sustinetur, l. ex pupillari 44. vbi l. ff. de vulgari, sic per contrarium nec ex accessorio vitioso principale legitimum vitatur, l. fundus 8. ff. quibus modis vsufreq. ann. quicquid gl. 5. vbi rationem Iuriconsulti non percipiat. Fit item quod remissio pignore non censetur remissum debitum principale, iuxta l. 1. ff. de pignus, l. ferre 25. C. de pignus. sequuntur citati à Nugolant. de pignoris p. 6. memb. 3. à n. 9. Connan. lib. 4. comment. c. 15. cuius rei ratio patet ex supradictis, cum enim pignus sit accessio indota ad securitatem debiti principalis, l. in omnibus 43. ff. de solut. reus fit, quod eo remisso, vel extincto, non remittatur, vel extinguatur debitum principale. Non obstat text. in l. 1. ff. de pignus, cum aliis, quibus habetur quod si creditor reddat debitori instrumentum debiti, videtur debitum remissum, quia respondetur diuersam esse rationem in vno ac in alio casu, nam in instrumento debiti ipsam debitum continetur, & ideo eius traditio remissionem præferre videtur, innot. l. 1. C. de donat. vbi traditio instrumenti, traditionem importat eius, quod in instrumento continetur, lae Com. l. 45. Tauri. n. 59. at verò pignus non ipsam debitum, sed tantum debiti accessionem continet, sicut & fideiussio, iuxta d. l. in omnibus, ac proinde reddito pignore debitum non censetur remissum sicut nec liberato fideiussore, l. fideiussoris 34. ff. de pignus, facit quod in debito donatio non præsumitur vbi

alta interpretatio commodè fieri potest, *l. cum de indebito*, ff. de probat. conflixit autem pignoris redditionem posse debitori utilitatem asserere, scilicet vltim ipsius pignoris, ex redditione autem chirographi nullam utilitatem potest debitori resutare, & ita fit ex remissione pignoris debitum principale non censeri remissum, iuxta d. l. 3. quia non congruit vt principale sequatur naturam accessorii, iuxta supradicta.

- 17 Ex quibus patet vera ad nostram reg. in intelligentia vt procedat in quocunque accessorio, quando tale verè & propriè permanet, non autem in eo, quod licet illius figuram habere videatur, verè tamen non est; insuper nostra regula non procedit ex conuerso, non enim conuenit principale secundum naturam accessorii regulari, qui intellectus quoad omnia membra euidenter deducitur ex præmissis, & ita in effectu hanc regulam interpretantur plures ea Doctores in principio citati.

- 18 Non obstat l. 2. C. de iur. pign. dum probat sublatam actione personali, & ita extincto debito principali pignus stare posse, cum illud ad prædictum debitum sit accessorium, iuxta l. in emolus 43. ff. de solutio. ac per consequens illius naturam sequi debebat, iuxta regulam in præfati. Omisissis namque pluribus, quæ ad ius intellectum cumulant Alex. in l. debitor, n. 59. ff. ad Trebell. Fab. in d. l. cum principalis, in fine, Titacq. de reuocatio. tit. 25. i. gloss. l. 1. n. 41. Sarmient. lib. 2. sect. c. 9. Padul. in l. 3. n. 34. cum segg. C. de fideicom. Balb. de præscript. 4. part. quarta, q. 1. quorum nonnulli illum text. exemplificant cum gloss. fin. ibi vers. tu dic, quando videlicet actio personalis extinguitur præscriptione 30. annorum, tunc enim adhuc durat hypotheca per decem annos sequentes, quia scilicet non minus quam 40. annis illa exstinguitur, iuxta l. cum ius sit, §. 1. C. de præscript. 30. quod quidem exemplum licet in se verumissimum sit, quippe quoddam expresse probatur ibi, nihilominus dicendum videtur text. in d. l. 2. non potuisse habere respectum ad constitutionem d. l. cum notissimam, quia ille text. in d. l. fuit conditus à Gordiano Imper. qui regnauit anno Dom. circiter 240. at verò hic text. in d. l. cum notissimam, fuit conditus à Iustino, Arcadio, & aliis Imper. qui regnauerunt multò post, scilicet post annum Domini circiter 400. vt notat gloss. in l. qui occideris 39. ff. ad leg. Aquil. Respondetur igitur iuxta ea, quæ tradunt gloss. & Bart. in l. debitor, ff. ad Trebell. & in l. fideiusser, in princ. ff. de fideiuss. Alex. conf. 47. n. 5. lib. 3. Imperatorum in d. l. 2. habuisse respectum ad l. 1. cod. & ad l. 1. & 2. infra. sit. proximo, si vnus ex pluribus hæreditibus, &c. quibus iuribus probatur quòd si debitor hypothecatus decedat duobus hæreditibus relictis; & vnus ex his debitum pro sua parte soluat, liberatur ab obligatione personali, quia tenebatur creditori, cum illa inter hæredes debitores pro portionibus hæreditatis sit diuersa, l. 1. C. si certum per. & tamen vinculum pignoris, quod erat obligatum creditori, adhuc durat etiam pro parte illius hæredis soluentis, quia scilicet pignus indiuisum permanet vsque ad totam debiti solutionem, iuxta text. in l. in extinctione, §. pen. ff. de verb. oblig. & ideo merito inquit text. in d. l. actione personali remota pro parte alienius hæredis soluentis adhuc durare vincula pignoris, quia videlicet est indiuisum, neque soluitur nisi toto debito soluto, iuxta d. l. 1. C. de iur. pignor.

- 19 Nec etiam obstat auct. ex causa, §. cetera, C. de liber. præter. dum probat quòd si testamentum ea causa præteritionis, vel exheredationis filij irritum fit, non proinde inuálida erunt legata, fideicommissa, libertates, tutorum dationes, & cetera testamenti capitula, responderetur enim ideo prædicta deberi à venientibus

tibus ab intestato, quia ab ipsa lege gramati censentur, sequuta in hoc præsumptam patris voluntatem, idque ex nona Imperatoris decisione, qui irritum testamentum vultu vt legata deberentur, cuius constitutionis ea potuit esse ratio, nam cum filius præteritus, vel exheredatus solum agit ad impugnandam hæredis scripti institutionem in eo, quod sibi præiudicium, & iniuriam inferbat, & ita solum intendat reponi in eum statum, quem semota tali præteritione, vel exheredatione habuisset, merito testamentum fit irritum quoad institutionem in eo, quod sibi nocet, non autem quoad legata, libertates, & cetera testamenti capitula, propter quæ nec damnum, nec iniuriam patitur cum patens relictis debita portione possit de ceteris bonis ad libertatem disponere, & ita limitata causa limitatum producat effectum, l. in agris 16. ff. de acquir. rerum domini.

Nec denique obstat cap. debitor, de iurino. dum probat vituram promissionem nullius esse momenti, & iuramentum de illis soluedis obligare ipsam intantum ad illarum solutionem, quia omissa responsione quòd hæc reg. non procedat in iuramentis accessoriis, quia iuramenta valent, licet non teneant principale propter diuersam vtriusque rationem, melius responderetur hanc reg. non habere locum in his, quæ licet habeant figuram accessorii, verè tamen sunt principalia, quippe quæ nulli accedunt principali, sed per se subsistunt, vt docent Cyn. in l. 1. n. 3. C. de iur. Salicet. in l. 1. n. 7. C. de iur. pign. Doc. in d. l. cum principalis, n. 10. & seq. ff. hoc tit. vnde cum in specie d. cap. debitor, promissio vituram sit nulla, & per consequens nullum detur principale, cui possit accedere iuramentum, quippe quod & principale est, & per se subsistit, cum in eius observantia nullum detur peccatum, merito in hac specie cessat reg. in præfati, vt post Fortun. quem refert, resoluit Con. in cap. quamvis pallum, p. 2. §. 1. n. 2. vers. tertio, & iuxta hunc sensum procedit similiter l. ex placite, C. de rerum permut. sicut etiam l. stipulatio 37. §. alteri, vers. plani, ff. de verb. oblig.

S V M M A R I V M.

- 1 Tacens consentire videtur.
- 2 Legi, vel simili dispositioni, in qua expressus consensus requiritur non sufficit per illum, qui ex taciteiornitate colligitur.
- 3 Iura plura referuntur in quibus ex sola taciteiornitate, nisi aliud addatur, non presumitur consensus.
- 4 Regulam hanc non affirmatiuè, vt hic, sed negatiuè esse concipiendam tenuerunt aliqui.
- 5 Tacens quod regulariter non consentiat si agatur de amittendo rei propria dominio gemis gloss. in cap. nōne de præsumpt.
- 6 Tacens quid consentire presumatur in aliis, quos pateris contradicere impedire, non ita in illis, qui eo iniurio, & contradicente validè celebrantur, sicut communis DD. opinio.
- 7 Pignoris constitutio in re aliena absque domini consensu non valet.
- 8 Venditio rei pignori obligata si fiat præfente creditore, & tacente, consentire presumitur in liberatione pignoris.
- 9 Præfati, & tacens quid in fauorabilibus presumatur consentire, non ita in fauorabilibus, cernit communis DD. opinio, quæ consuetudo, & n. 10.
- 11 Tacens si ignoret alium fieri, nunquam censetur consentire.
- 12 Consensus ferri non potest in illud, quod est omnino ignoratum.

- 13 Tacens presumitur consentire quando res hinc inde est equaliter dubia, & legitima in contrarium non datur coniectura.
- 14 Tacens presumitur consentire in sibi visibilibus, & in illis circa qua dubium est an sint utilia, an prejudicialia.
- 15 Sciens, & præsens si tacet ipsa taciturnitas ostendit propriam consensum, nisi legitima in contrarium datur coniectura, vel nota, aut signo ostendat contradictionem.
- 16 Declaratur text. in l. 1. C. si res aliena.
- 17 Declaratur l. filiusfam. 8. §. inuitus, ff. de procuratoribus.
- 18 Declaratur l. si filiusfam. 18. ff. ad Macedon.
- 19 Declaratur l. libidinosi. 16. §. pater, ff. de pign.
- 20 Declaratur text. in l. qui vas 49. vers. vetate, ff. de furt.
- 21 Declaratur text. in l. inuitam 4. ff. de seruitutibus.

REGULA XLIII.

Qui tacet consentire videtur.

- 1 **D**efumitur ex l. 2. §. voluntatem, ff. soluto matrim. l. qui tacet, vbi Dec. & Cognol. ff. hoc tit. l. 1. C. de acquir. possess. l. si fine. C. ad Velleian. l. si hypothecar. C. de reuoc. pignur. cap. nōne, de præsump. cum similibus citatis à gloss. hic tradunt gloss. in l. quoniam, vbi Bart. ff. rem ratam hab. gloss. in l. filiusfam. §. inuitus, ff. de procuratoribus, Gerard. sing. 36. Coriet. in sing. taciturnitas, Caballin. miletop. 451. Anton. Scap. de iure non scripto, lib. 5. c. 101. Sebalt. Medices in tract. mure omnia soluit, p. 2. concl. 5. m. 21. Ioseph. Lind. Pers. decis. 9. m. 21. cum sequentibus, Menoch. de præsump. lib. 3. præsump. 9. n. 10. Malcard. de probation. concl. 1218. Aloy. Ricc. in obli. decis. p. 4. collect. 1040. Mar. Anton. var. resol. lib. 2. resol. 92. n. 6. Ego ipse in tract. Axiom. iuris ususfreq. axiom. 117. m. 1.
- 2 Verum obstat quod vel consensus collectus ex taciturnitate est expellens, vel presumitur, vt constat à sufficienti parum enumeratione. Primum non dabit, qui legi, vel simili dispositioni, in qua expellens consensus requiritur, non satisfit per illum, qui ex taciturnitate colligitur, vt videre licet in terminis cap. statuto 11. §. in nullo, de rescript. lib. 6. innēta gloss. verbo expellens in l. 1. vbi gloss. verbo probare, ff. de audierit. tutor. c. pendet de iud. lib. 6. & ibi, gloss. verbo mandantibus, Secundum si intelligas de consensu præsente non videtur falsum, quia præsumptio fundatur in signis verosimilibus, plane in dubio non est verosimile quod tacens in sibi prejudicialia consentiat, arg. l. cum de indebitis 15. vers. qui enim, ff. de probat. cap. super hoc 5. de reuocatur. Vnde est quod Doctores communiter in sibi nocuius regulam constituent negationem, vt infra dicemus.
- 3 Rursus obstat plura intra citata à gloss. vlt. in d. cap. nōne, in quibus ex sola taciturnitate, nisi aliud addatur, non presumitur consensus, l. 3. C. si res aliena, l. filiusfam. 3. an sine princip. ff. de procurator. l. si filiusfam. absente 18. ff. ad Macedon. Clem. 1. vbi gloss. vlt. de procurator. l. libidinosi 16. §. pater, ff. de pignori. l. qui vas 49. vers. vetate, ff. de furtis, l. in eo 45. vers. inuitum, ff. de iur. iur. l. inuitum 4. de seruitutibus, ubi. pred. cum aliis citatis à gloss. hic, & in d. l. qui tacet.
- 4 Propter quorum aliqua nonnulli mole difficultatibus succumbentes opinantur regulam circa consensum ex taciturnitate collectam non affirmari, vt hic, sed negatiue conspiciendam esse, ita ex aliis refert Abb. in d. cap. nōne, num. 1. vers. & sic, Cyn. in l. 1.

inuitum, num. 7. C. de procurator. & in l. si fine, C. ad Velleian. Socin. reg. 488. Sed loquuntur contra hanc regulam vbi expellat illa ponitur affirmatiue.

Idcirco gloss. vlt. in d. cap. nōne, intelligit quod si agatur de amittendo rei propria dominio, tacens regulariter non consentiat, quasi in tacente tunc solum præsens consensus quando rei suz dominium non amittit, ratio est, quia in dubio nemo præsens est ita supinus, vt res suas, quorum dominium multis fustale laboribus comparauit, velit profundere, d. l. cum de indebitis, vers. qui enim, in cap. super hoc. Sed confunditur per text. in l. si seruus communis 39. ad fin. ff. de donation. inter viros, vbi ex præsens, & taciturnitate inducitur donatio pro parte dominij, quod dominus habet in seruo, & per text. in cap. si seruus sciens 54. dist. 11. vbi agitur inter extraneos de dominio serui amittendo, & tamen tacens habetur pro consentiente.

Quamobrem exploso primo intellectu dicit gloss. vlt. in d. cap. nōne, eadem gloss. in vers. vel inuitus, Abb. d. l. loco, & alij statim citandi, qui rem alius tetigisse putarunt distinguunt inter actus, quos tacens poterat contradicendo impedire, & inter illos, qui eo imito, & contradicente valide celebrantur, vt in prioribus tacens consentire præsumat, iuxta hanc regulam, & ita procedat d. l. 1. §. voluntatem, ff. soluto matrim. d. l. cap. si seruus, c. 2. de iur. qua sunt à Pralat. cum similibus. Nonne dicendum in posterioribus v.g. in venditione, & legato rei alienae, quorum vtrumque de re aliena valide fieri potest, l. rem alienam 26. ff. de contrah. empt. §. non solum Infit. de legat. & iis, ac similibus recte procedere aiunt l. sius 2. §. non videtur, in princip. ff. quibus modis pignus. l. Caius 19. ff. de pignorat. act. Ratio differentia est, quia priores, vt supponimus, omnino pendunt à consensu tacentis, ita vt liberum foret, ac facillimum contradicendo impedire, vnde si tacet imputet sibi si præsens consentire. Innot maxime naturalis hominum propensio ad contradicendum illis, quae fieri nolunt, quando negotium ab ipsorum libero pendet arbitrio, vt experientia docet, quae ratio processus cessat in posteriori, qui innot, & contradicente, & tacente fieri possunt, & quoniam, licet maxime vellet non poterat contradicendo impedire, vt supponimus, ita obuiant, & distinguunt sic intelligentes hanc regulam cum concordantibus supra citatis d. l. gloss. Abb. m. 1. Felin. m. 11. & communis in d. l. cap. nōne, gloss. §. in c. 1. 27. dist. 1. vlt. post med. in d. l. 1. l. Caius, gl. verbo non probatur, in vers. item in eo, qui impedire non potest, in d. l. 1. filiusfam. §. inuitum, Bart. in l. qua detur, n. 12. vbi l. d. n. 76. ff. soluto matrim. communis ex l. 1. n. 7. in l. si fundum per fideicommissum in princip. ff. de legat. 1. Tiraq. de retr. l. tit. 1. §. 1. §. 1. n. 149. omnes vt per Menoch. cas. 110. n. 10. Sotd. decis. 194. n. 13. & decis. 302. n. 2. Conat. prael. c. 1. n. 5. vers. tertia, Gam. Lusit. decis. 715. n. 6. communis, vt per D. Barthol. in d. l. 1. qua detur, num. 152. ff. soluto matrim. Stephan. Gratian. discip. forens. c. 38. num. 21. & cap. 68. num. 16. Cald. Peralta de empt. cap. 33. num. 31.

Verum si exactè rem consideremus, adhuc communis non omni ex parte satisfacit, & plures contra se patitur instantias, esse prima, etenim pignoris constitutio est de illis actibus, quos dominus præsens poterat contradicendo impedire, patet quia in re aliena absque domini consensu non valet pignoris constitutio, l. aliena res 20. ff. de pignorat. act. l. que pradium, C. si aliena res pignori, l. si fine 5. in princ. C. ad Velleian. Neguzan. de pignor. 2. p. membr. 3. num. 4. & tamen licet dominus præsens sit, ac taceat, non præsens videtur consentire, nisi aliud addatur, de quo in l. 1. n. 1.

C. ff.

C. si aliena res pignori, ibi, in fraudem creditoris ignorantis diffinialisti, d. l. si sine, vers. quod si paritiam.
 Altera ite instantia. Venditio rei pignori obligat, sicut de venditio rei alienae, est actus, qui ad creditorem, vel ad dominum prohiberi non potest, *d. l. rem alienam. 13.* & tamen si venditio fiat praesente creditore, & tacite, consentiente praesentem in liberatione pignoris, cum ias pignoris remississe censetur, *l. 2. C. de remiss. pig. l. si debitor 4. §. 1. ff. quibus modis pignus, Bart. qui rationem reddit, in l. qui Roma, §. duo fratres n. 5. ad fin. ff. de verb. oblig. D. Barbof. in d. l. qua datus, num. 151. agnoscentis enim circumstantiam illam quod tacens possit actum contradicendum impedire, vel non possit, aliam esse considerationem, non tamen sufficere, ut tacens consentire, vel dissentire praesumatur.*

9 Quare Doctores magis communiter vulgo distinguunt ut in favorabilibus praesens, & tacens praesumatur consentire, atque ita procedat haec regula cum concordantibus. *l. qui paratur 13. ff. mandati, l. si absens 4. C. si certum per. Bart. n. 2. ad finem d. l. qua datus, & ibi, l. al. n. 70. Abbas cum in iussu, n. 7. de procurat. gloss. magna in fine in l. l. 17. C. de sacrosanct. Eccles. quam sic intellexit communis, ut per Con. in rub. de testam. p. 3. n. 3. verb. verum, Mench. illustra. 62. ad n. 8. Molin. de primogen. lib. 4. c. 2. n. 76. Clar. §. de natio, §. 14. n. 5. Cost. in l. si ex causis fallent. a. n. 2. Menoch. de praesumpt. lib. 3. praesumpt. 42. n. 11. & n. 24. & lib. 6. praes. 99. n. 11. Malcard. de probat. concl. 1138. num. 25. D. Barbof. in l. qua datus, num. 153. & 164. ff. soluto matrim. Sanch. de matrim. lib. 2. dist. 9. §. 1. num. 5. Card. Tolch. praes. concl. tom. 3. tit. 7. concl. 2. Ego ipse d. Axiom. 217. num. 2. In praedictis libris verum non pro consensiente, sed pro dissentiente regularetur habetur, ita gloss. in versu intellectus in reg. 21. qui tacet, infra hoc tit. gloss. 2. in cap. si not. 2. de delib. hoc lib. communis vi per Conar. praes. cap. 1 §. 1. num. 5. vers. quinto deinde, Felin. in d. c. nunc, num. 1. Philip. de siliobis. part. 4. cap. 1. Calt. lib. 1. c. de iust. haer. punie. 4. Menoch. dista praesumpt. 99. n. 53. Fachin. controvers. lib. 8. cap. 64. Susd. decis. 302. num. 4. & conf. 349. num. 4. Cald. Petreus de resolut. emphys. cap. 11. num. 1. & de empt. cap. 13. num. 81. & seq. D. Barbof. in l. 2. §. ult. a. num. 6. ff. soluto matrim. Stephan. Gratian. discip. forens. cap. 38. num. 20. & cap. 68. num. 16. Saneh. d. dist. 9. §. 1. num. 5. Benedic. Aegid. in reperi. l. ex hoc iure, ff. de iussu. & iure, tom. 1. c. 9. num. 81. Card. Tolch. d. l. 7. concl. 1. per tot. Ego ipse d. Axiom. 217. n. 5. per text. quem sic intelligit in l. filiusfam. 3. §. in iussu, ff. de iussu. l. qui vas 49. vers. vetera, ff. de iussu. l. in eo 45. vers. in iussu, ff. de ritu nupt. l. in iussu 4. ff. de seruis. urbanis. & argumento a speciali per text. in d. c. si servus, d. c. 2. de ius, qua sunt a Praet. Clem. 8. ap. ad fin. ibi, non contradicimus, de verborum significat. l. 4. §. ult. ff. de siliobis. eund. l. 1. §. 2. vers. ceterum, ff. de exercit. in quibus Felin. in d. cap. nunc, num. 7. & l. d. loco, num. 80. constituunt speciale esse ut in praedictis libris tacens praesumatur consentire, quasi regula in eisdem in contrarium sit statuenda.*

10 Sed hae vulgaris opinio quamvis magis communiter recepta, improbabilius est, & confugit primò ex text. in d. cap. nunc, de praesumpt. ubi D. Gregorius regulam statuit affirmativam, ibi, *tacendo consensit*, nempe distinguere inter favorabile, & praedictale, quinimo si ad originale recurretur, saltem ad nefandam, & impiam Phariseorum intentionem secundum sensum literalem, deprehenderetur apud, *ibidem*, de praedictis libris. Deinde illustratus in hac nostra reg. indistinctè affirmat tacentem videri consentire, pluri si regula in iussu vultibus veritaretur, facillimum foret

illud exprimere, quinimo eam experientia doceat longè frequentius contingere praedictalia quam vitiis, oportebat potius regulam negativam concipere in praedictis libris, quia frequentiora, *arg. l. iura 1. & l. nam ad ea 5. cum multis ibidem, ff. de legib. gloss. verbo placere, post princ. in cap. literas 4. de diffens. impub. D. Thom. 2. 2. q. 120. art. 1. Igitur, &c. Deinde constat ex plerique iuribus in quibus agitur de materia praedictis libris, & tamen tacens praesumitur consentire, bonus text. in d. l. 4. §. ult. d. cap. si servus, d. cap. 2. cum aliis citatis a gloss. verbo non probatur in d. §. in iussu.*

Idcirco per Pontificum, & Iuriconsultorum regulam tenemus retenta sermonis proprietate absque eo quod supplicamus, vel restringamus, sciendum est primò quod si tacens ignoret actum fieri, nunquam censetur consentire. Ratio est, quia consensus fieri non potest in illud, quod est omnino ignoratum, nec dicitur volentem nisi illud, quod vel aliquo modo scimus, vel scire tenemur, *l. nihil. c. 7. in fine, ff. hoc tit. notate Doctores in l. reg. 9. ff. de iuris, & siliobis. & in c. tunc, batur, §. mandam 1. q. 4. D. Thom. 1. 2. q. 7. 6. art. 2. ad 21. Castro lib. 2. de leg. parati, c. 14. Con. in reg. passif. p. 2. 4. 7. n. 7. Card. Tolch. tom. 2. lit. C. concl. 734. magis in specie l. in eo 45. §. deinde, ff. de ritu nupt. nec si ab ignorante diverterit.*

Secundò sciendum est in dubio siue agatur de amittendo rei dominio, siue non, siue de vitiis, aut praedictis libris, & tandem siue actus validitas possit impediri per contradicentem, siue non, illum qui tacet praesumitur consentire praesumptione de qua infra n. 3. dummodo tamen res hinc inde sit aequaliter dubia, & legitima in contrarium non detur conclusio, & constat ex text. in d. c. nunc, secundum communem licetam, ibi, *tacendo consensit*, & ex text. in praesenti, si consideremus utrobique solum taciturnitatem expendi, ut in dubio consensus ex illa praesumatur, *l. 2. §. voluntatem, ibi, Nisi evidenter contradicatur videri consentire, ff. soluto matrim. c. 2. ubi sciens de his, qua sunt a Praet. ubi gloss. 2.* Doctores utrobique notiores qui regulam agunt, aut, quamvis dineris eogantur assignare intellectus, *concl. d. c. si servus, cum similibus supra citatis.* Tenet ratio, etenim in dubio nona propositur conclusio impediens facultatem contradicendi, ut supponimus, & ideo facillimum foret vnicuique contradicendo ostendere proprium dissentium, & voluntatem, cum ergo sit nobis omnibus notus in iussu eorum, cere illis, quae fieri volumus, nisi aliis impediamur, sit consequens in dubio indistinctè praesumendum tacentem consensisse propter naturalem in nobis ad contradicendum propositionem: si aliis in dubio dam aliud non constat, in nobis praesumatur illa, ad quae nos ducit naturalis propositio *Lissi quidem, ff. de eo quod vetus causa, c. 2. de praesumpt. sic in dubio nemo praesumitur velle suum patrimonium isolare, c. quia verissime 1. c. eodem tit. l. cum de indebita 2. ff. de probat. cap. super §. de reventum.* Sic neque in iudicem inspectum in dubio quis consentire praesumitur, *Clement. pastoralis, d. ceterum, ibi, hoc abhorret natura, de re iudic.*

Quibus primò consequens est, & satis probabitur hoc ipsum procedere in vitiis respectu tacentis, *d. l. qui paratur, d. l. si absens*, cum aliis, gloss. Bart. l. 1. & notiores citati supra n. 9. quibus addunt Corral. de iure civil. p. 1. c. 8. Clar. §. de natio, §. 14. Mench. resus. c. 23. num. 1. & illustra. cap. 64. num. 5. & apud omnes in confesso est: tenet maximè naturalis hominum inclinatio, quae sibi vitiis amplectuntur, *d. cap. quia verissime.*

Secundò consequens est illud, qui tacet, etiam praesumitur consentire illis, circa quod dubium est an

sint vitia, an præiudicialia, *litem queritur* 1. 4. §. qui implet, ff. locati, *l. in adpensionibus* §. ff. de adpensionibus, *l. si ut proponis*, C. de nupt. c. 1. §. vlt. de desponsat. in pub. lib. 6. com. iis, quæ Titac. de nobilit. c. 6. n. 31. Sotus 4. dist. 2. §. 1. art. 3. Conat. de sponsalib. p. 2. c. 4. n. 4. Ant. Gom. tom. 2. var. c. 3. n. 6. Gam. Lufit. decif. 57. n. 4. Iuxta maxime d. §. voluntatem, ubi habetur familiam tacentem videri consentire, nisi evidenter contradicat, planè quando dubium an res sit vitæ, vel præiudicialis nisi aliud addatur, non proponitur evidens contradictio, vt pater. Igitur, &c. Tertiò conſequens eſt quòd licet materia ſit merè præiudicialis, adhuc tacens præſumitur, dommodo in contrarium nulla detur fortior coniectura, 1. 4. §. vlt. ff. de fideiſſoribus tutor.

- 15 Tertiò ſciendum eſt illum, qui ſciens, & præſens tacet, ipſa taciturnitate offendere proprium conſenſum, niſi legitimam contrarietatem detur coniectura, arg. cap. vlt. 2. §. 9. cum ſuprà adductis, ratio eſt quia qui tacet cum poſſet diſſentire ipſa taciturnitate, offendit ſe ſimiliter, vt ſuprà probauimus, & quæ verofimili iuris præſumptione, quam ſatis ſignificat verbum, videtur, de quo in d. reg. qui tacet, quod ſane vtiplurimum ad præſumptionem reſertur, *l. ſciendum* 30. vbi gloſſ. ff. de verbor. obligat. cap. quod qui mandato, ſup. hoc cod. tit. conſonat maxime d. l. qui patitur, ibi, intelligitur, id eſt, præſumitur, & verbum, intellige, id eſt, præſume, in cap. ex ſtudiis 1. de præſumpt. & ideo data in contrarium legitima, fortiorque coniectura ceſſabit, arg. cap. literar. 1. 4. cap. licet cauſam, de probat. Vnde eſt quòd ſi noto, vel alio giſto offendat contradidictionem, ceſſabit omnino præſumptio, quia noto, vel geſto contraria voluntas offenditur, *l. ſi tamen* 48. §. c. i. qui, ff. de adult. edito, *l. Paulus reſpondit* §. in prin. ff. rem ratam haberi, *l. reprehendenda* §. in prin. C. de iuſt. & ſubſtit. gloſſ. t. 2. in c. 1. 74. diſt. poſt Roman. quem citat Felſin. in d. cap. vlt. n. 20. ex quibus colligitur conſenſum in propoſito non fictum, ſed præſumptionem ex verofimili iudicio collectam indicandum eſſe, vt per Corral. de iure Ciuili in methode, p. 1. c. 7. D. Barboſ. in 1. 4. §. vlt. n. 29. ff. ſolus. matrim. ac proinde ex omnibus ſupradictis tam deprehenditur quòd in dubio præſens, & ſciens ſi taceat, regulariter, & indiſtinctè præſumitur conſentire, dommodo nullatenus contradicat, vel alia fortior coniectura non detur, quæ faciat præſumptionem euacueſcere.

- 16 Non obſtat d. l. 2. C. ſi res aliena, dom probat mulierem non præſumi conſentire in hypotheca rei ſux, niſi quando ſciens hoc agi per fraudem diſſimulauit in præiudicio creditoris, ergo ceſſante fraude quamvis præſens, & tacens, non præſumitur conſentire, eo maxime cum in manu ſua eſſet impedire hypothecam proteſtando res illas ſuas eſſe, non hypothecantis, ac ſubinde minime conſentire, *l. t. t. C. illo rit. l. aliena res* 20. ff. de pignorat. al. J. fideiſſi. 2. 6. §. 1. vbi gloſſ. verbo manifeſta, ff. de pignorat. & eſſe magis receptum ex Negotiant. & Curt. imm. quos reſert, & ſequitur, facit D. Barboſ. in d. l. que datur, n. 259. in fin. ff. ſolus. matrim. Reſpondens enim Alex. in d. l. que datur, n. 23. & Doctores communiter ibid. Lodon. Gom. in §. item Seruiana, n. 24. Inſtit. de allion. Garo. Inſtit. decif. 24. §. n. 3. & hoc verius, & receptius eſſe affirmat D. Barboſ. vbi præſens, n. 162. quòd mulier, de qua ibi, tacens, & præſens, ſi aliud non addatur, non præſumitur conſentire, quia in præiudicialibus (vt illi credunt) non procedit hæc notitia regulari, quia tamen ibid. per ſi apdem diſſimulauit, reputatur conſentire in hypotheca rei ſux, per text. in *l. ſi ſine* 1. verſ. quod ſi patitur, C. ad Velleian. l. mulier, t. 1. C. de diſſolut. pignori. Verùm hæc ſolatio offendit generalia verba huius reg. & reſolutio-

Barboſ. Coll. Tom. I V.

nem ſuprà poſitam, quæ indiſtinctè procedit tam in vitibus, quam in ſibi damnoſis vt ſuprà reſoluimus. Idcirco cum Imper. in d. l. ſi ſine, verſ. quod ſi conſenſiſſi, & verſ. ſequenti, ſalua manebit noſtra reſolutio ſi diſtinguantur ſequentes caſus. Primus erit; Pignoris, vel hypothecæ conſtitutio in re vxoris abſque illius voluntate nulla eſt, d. l. ſi ſine, in prin. d. l. aliena res, cum ſuprà citatis. II. Si tacente & præſente muliere res ipſius pignori obligatur ex tacito mulieris conſenſu, merito iure ſuſtinetur obligatio, ſeu auxilio Senatusconſulti Velleiani vii poterit, d. verſ. quod ſi conſenſiſſi, ſi intelligas de mulieris conſenſu expreſſo, vel præſumpto, ex text. in præſenti, & 1. 4. C. ad Velleian. III. Si mulier tacens, vel aliter patientiam præſtans, vt maritus quaſi ſuas res pignori dedidiſſet, vult decipere ignorantem creditorem, auxilio Velleiani minime imbutur, d. l. mulier, d. l. ſi ſine, ibi: Decipere voluisti mortuum pecuniam dantes, & ideo tibi non ſuccurritur, &c. & in his terminis rectè procedit d. l. 2. ibi: Si non ſciens hoc agi in fraudem creditoris ignorantis diſſimulaſſi. Senſus ergo ille erit quòd licet pignoris reſtitutio in re mulieris præſentis & tacentis conſiſtat ex præſumpto illius conſenſu, vt probat noſtra reg. inuadit tamen Velleianum, niſi hoc ſciens agi in fraudem creditoris ignorantis diſſimulaſſet, vt ex iocibus modò citatis ſatis probabiliter deprehenditur, quòd quid aliter intelligant, & liminent noſtores modò citati.

Nec obſtat d. l. filiumfam. §. 1. iunior, quia quicquid reſpondere conentur plures, quos reſert, & ſequitur D. Barboſ. d. loca. n. 159. verſ. tertio limitatio, diſtinguentes inter caſum in quo agitur de obliganda perſona præſentis & tacentis, & inter illum, quo agitur de iure reſi, vt in primo præſens & tacens minime præſumatur conſentire, & ita procedit d. §. iunior, vbi agitur de iure perſonalis, nempe de obliganda perſona procuratoris; in ſecundo autem ſub diſtinctione iurum reſolvendū arbitratum, ſed nullam differentiam rationem proponunt, & manifeſtè pugnant cum aliquo reſponſo eiſdem Vlpian. in *l. ſi deſinitus* 15. ad fin. prin. ibi: Sciunt procuratore, & non contradicente, ff. illo rit. Reſpondetur enim, (reſpecto ſupradicto intellectui, & altero gloſſ. ibid. verbo non probatur, quæ ponit in eo caſa taciturnitatem conſenſum non æquiparari; ſcilicet intelligi ſi ſeries expendatur, prædixerat enim Vlpianus procuratorem inſinuat dari non ſolere, explicat deinde quando inſinuat debeat cenſeri in hunc modum, vt non tantum ille, qui contradicit, verum & ille, qui conſenſiſſe non probatur, atque ita ſolus innotus dicitur ille qui vel contradicit, vel non probatur conſenſiſſe, nec verè, nec præſumptè, planè cum ille, qui præſens eſt & tacet, præſumptione conſentiat, vt ſatis oſtenſum eſt, & ea ſane præſumptione probetur conſenſiſſe, ſit conſequens ibid. non contineri, nec pro inſinuat accipiendum, ac ſubinde nihil ibid. proponi contra eam, quam ſequimur, reſolutionem.

Nec item obſtat d. l. ſi filiumfam. 18. ff. ad Macedon. dom probat purem præſentem ac tacentem non præſumi conſentire, niſi vltimis literas, in quibus agitur de eo obligando, recipiat abſque vlla proteſtatione contraria voluntatis, reſponderi namque poſſet ſuis nobiſcum conuenire, dom inquit, in dubio patrem recipiunt filij literas in quibus agitur de eo perſonaliter obligando ſi taceat videri conſentire, quamvis actus ſi tæpere nocuius, id quod ſatis deprehenditur ex vbiſ text. ibi: Debet pater ſi alium improbat conſentiri reſtationem impovere contraria voluntatis, quaſi ſi lenſus patrem in dubio tacentem & literas filij recipientis obligati, quòd ſi non taceat, ſed contradicendo actum improbet, debet ſtatim periclitari de contraria

H h volder

voluntate, unde gloss. *ole. ibid.* recte aluerit etiam in preiudicialibus cum, qui non improbat, approbati conferri. Quod si vltimis aliquis verba: inibi non solum presentiam, & taciturnitatem, sed infimul cum factis tacitis in literarum receptione consensum inducere, Clem. 1. *de re sciente receptis, de procuratoribus* adhuc respondendum erit in praedictis iuribus factum recipiens: cum taciturnitate infimul concurrere, & ex illis infimul & fortiori consensum praesumi, sed huiusmodi praesumptionem potissimum resultare ex taciturnitate illius, qui cum posset non contradicere, patet in addente nuncium, & tacente, qui absque vlllo facto immeruente praesumitur consentire, Bald. in l. 1. col. 1. ff. *mandati, f. testat. D. Barbof. in d. l. qua deis, n. 19.* propter eandem in utroque casu rationem, itaque si vltra taciturnitatem illius, qui non contradicere, concurrat aliquod ipsius factum consensui adaequatum, & fortiori praesumetur consentire, sed ex eo non sequitur praesentiam & taciturnitatem non sufficere si aliud non impediat, argum. d. l. *silusfamil. capenit* ut supra.

- 19 Non item obstat d. l. *fideliuss. 16. §. pater, ff. de pignori- bus*, quia quicquid respondere conuenit gloss. ibi, *verbo manifestum*, quam magis communiter receptam ex Negusanz. & Curt. lon. affirmat D. Barbof. *vbi supra, n. 19. prop. fin. propterea ibid. patiemiam, & taciturnitatem* filio praedicare, quia agebatur de obliganda re propria filij, cuius validitatem ipse contradicendo poterat impedire, protestando rem suam esse, non hypothecantem cuius solutionem supra impugnavimus, respondet Alex. in d. l. *qua deis, n. 12. in fin. praesentiam filij & taciturnitatem minime sufficere ad praesumendum consensum, nisi insuper concurrerit actus subscriptionis, qui plus operatur, f. f. 8. q. non videtur* *vers. sed si subscripserit, ff. quibus modis pignus, Bart. in d. l. qua deis, n. 13. vbi laf. n. 94. Tiraq. de retractu lig. §. 1. gloss. 9. n. 142.* Sed adhuc non declarant quae fuerint in causa cor in d. §. *pater*, ex sola filij praesentia, & taciturnitate non praesumatur consensus in hypotheca rei propriae. Idcirco omittis multis, quae congerunt modo citati circa illius text. interdictionem, probabilis dicendum videtur in dubio dum ex coniectura aliud efficaciter non apparetur, si quis praesens sit, & tacet in hypotheca rei propriae absque protestatione praesumendum esse consentire, sicut in quacunque alia re, quomvis praediciali, ut supra probauimus, quod si vltra praesentiam & taciturnitatem tanquam principalis persona subscribat; tunc & fortiori id ipsum resoluendum erit propter coniecturam subscriptionis, quam fecit tanquam principalis persona, ut statim clarius apparebit. Si vero vltioris replicetur, multo maiorem coniecturam ad consensum praesumendum dari in illo, qui praesens est, & tacet, & infimul se ut testis subscribit, quam si sola praesentia & taciturnitas detulit, quippe cum vltra praesentiam & taciturnitatem concurrunt subscriptio, cum foreconsulti tanquam de testatore circa consensum praesumendum, d. §. *pater*. Respondendum erit negando maiorem dari coniecturam, quipsum nec aequalem, euenim qui cum praesens sit, ac tacens se ut testis subscribit, ex tali subscriptione significat se non sicut consentire quam sub ratione testis, ad illius officium exercendum, non autem tanquam principalis persona, propria obligatio consistat, ac subinde ex coniectura limitata subscriptionis limitatus sequitur effectus, arg. l. 1. in §. 16. in princ. ff. *de acquir. rerum domin.* Contra vero in illo, qui simpliciter & absolute praesens est ac tacet absque vlla protestatione, vel qui se subscribit absque aliqua restrictione, ut in iuribus modo citatis, ex quibusprehenditur recte proce-

dere responsum foreconsulti in l. Titia 15. §. *Lucidi* ibi, *quasi testis noluisset, ff. de legat. 2. l. Cuius 19. ff. de pignori, ali. l. si pater 6. C. de fideiuss. Bart. & Doctores* communiter utrobique plures, ut per Tiraq. *de retractu, tit. 1. §. 1. gloss. 9. n. 141.* expendens illud vulgare, officium solum nemini debet esse damnosum, l. *sed & si quis* ff. *quemadmodum testam.* Quod si quis adhuc vigeat actore de text. in cap. ex literis 6. *de transact.* ibi, *& testis inscriptus fuerat, & reiecto intellectu gloss. ibid. verbo testis, & verbo inscripserat, & Abb. n. 5.* qui rem satis inuoluit, & aliorum, ut per Tiraq. *vbi proxime* respond. bitur *ibid.* propterea silentium imponi testi, qui se transactioni inscripserat, quia subscriptionem emittit in impetratione, tacendo transactionem, cuius scientiam habebat, ex eo quod eidem tanquam testis interfuerat, & insuper, quia tempore impetrationis nondum habebat primam Transactam, ut text. habet, in ratione, quam reddit, non verò ea eo quod testis subscribendo qua talis suo iuri praediceret contra iura modò citata.

Nec item obstat text. in l. qui var 49. *vers. uetare, ff. de furtis*, respondetur namque cum D. Barbof. in d. l. *qua deis*, num. 151. *vers. prima sit conclusio*, procedere in tacente, qui ignorat actum fieri, is enim quia talis nunquam censetur consentire, sic intelligendum l. in eo 45. §. *inimicus, ff. de ritu nupt.* cuius rei totalis ratio in eo est quod ignorans non consensit, ut notatur in *reg. ignorantis, supra hoc tit.* qui quidem intellectus, etiam nullam impoluit nec dirimat controuersiam, literae tamen utriusque textus non parum consonant, quomvis aliter intelligant Doctores hic, vbi Dyn. num. 4.

Nec denique obstat text. in *Limitibus 4. ff. de seruientibus urbanis*, dum probat in seruientibus urbanis iniunctum censeri illum non solum, qui non contradicere, sed etiam qui non consensit, quia responderetur testam illam cum similibus, qui tali verborum tenore vtrorum, in nihilo nobiscum pugnare, si attentè legatur absque vlla verborum iniuncta, non enim probat eum, qui praesens est, & tacet, censeri inuolunt contra supra resoluta, sed solum iniunctum accipi illum, qui contradicere, & illum, qui non consensit, ut ita excludatur omnis ille, qui vel expressè, vel tacite & iuris censuram praesumitur consentire, quibus est praesens, & tacens absque vlla protestatione, ut supra ostendimus.

SVMMARIVM.

- 1 Tacens non fatetur, sed nec vtrique negare videtur.
- 2 Intelligi vbi absolute tacet absque aliqua coniectura extrinseca aduocante, quae confiscentur, vel negationem suadeat, aut coniectura in contrarium propinquet.
- 3 Praesens & tacens cum regulariter praesumatur consentire, non vtrò praesumatur fatetur, vel negare ostenditur.

REGVLA XLIV.

Is qui tacet non fatetur, sed nec vtrique negare videtur.

Desomine ex l. qui tacet 18. §. *ff. hoc tit. l. 1. §. scientiam, ff. de tribus ali. cum aliis citatis* & gloss. hic, tradunt gloss. verbo *non contradicentibus*, in fin. in Clem. sap. de verbor. signif. Bart. in l. qua deis, num. 21. ff. *solus maritum. Sotus 4. dist. 27. q. 1. art. 3. Lanfranc. de arbitrio, p. 1. num. 41.* Ratio est, quia tacens modum

tenet inter confitentem, & negantem; ergo non eligit aliquid ex prædictis externis.

Verum obstat maximè *reg. qui tacet, supra proxima*, cum ibi adductis, sed pro materia explanatione sciendum est illum, qui præfens est, & tacet dupliciter posse considerari, vel enim simpliciter, & absolute tacet absque aliqua coniectura extrinseca adveniente, quæ confessionem, vel negationem suadet, aut coniectura in contrarium proponitur, vel si ex duobus illatis alterum negat, vel fateatur. Primo caso medium datur inter confessionem & negationem, ita ut tacens neque fateri, neque negare videatur, & ita procedit hæc *reg. & d. l. qui tacet*, cum similibus. In secundo verb aduersariè ex sibi illatis alterum fateatur, vel negat *d. cap. nunc de presump. c. 1. de postulat. Prælat. ibi, non negavit in Fratrum nostrorum presentia requisitus, cap. qualis, ibi, de uno negatur consequens est, & c. 2. dist. l. tribusmodi 21.6. vlt. vers. amplius, ff. de milit. testam. Rursum differtur est, quia in primo casu quando aliquis simpliciter & absolute tacet, nihil affirmat verum vel falsum; deinde nihil negat quod hoc, vel illo modo acciderit, & subinde neque confitetur, iuxta illa, quæ de confessione, vel negatione veri, aut falsi boni Auctores, & Philosophi docent. Contrà verò in secundo si ex duobus illatis alterum fateatur, vel negat ex eo quod unum negavit, alterum tacendo fateri videntur text. in *d. cap. nunc*, cum *supra* citatis, & vice versa si unum fateatur, alterum tacendo negat, ex coniectura enim quod sese ad unum restrinxerit, in aliis oppositum significat approbando vel negando, *d. l. cum prator, d. vers. amplius, d. cap. qualis, ibi, consequens est, & c.* hanc glossam sive in casu postione, quæ coniectura restrictionis in primo casu non tepetur, vt supponimus.*

Si verò vterius illud difficile perquiratur quid sit in casu cur præfens & tacens regulariter præsumatur consentire ex eo, quia liberum erat contrahere, non verò præsumatur confiteri, vel negare cum liberum sit alterum eligere, eo maximè cum is, qui confentit, in esse suo fateri, seu approbare videatur. Dubium excitant Doctores *sic præfenti, vbi Franch. n. 1.* sed Informationem relinquunt, neque sunt nodos dissolvunt si Doctores enunciatim loquuntur qui inter consensum, & dissentium, inter confessionem, & negationem non distinguunt, & dicunt *reg. qui tacet*, cum hac volta *reg. ad idem* redeant: offendunt enim manifestè verba, & mentem utriusque regulæ, cum hæc nostra aduersariè ad priorè *reg. qui tacet*, illum sensum faciat, quod licet tacens in dubio consentire præsumatur propter rationes expensas *supra* in *reg. præcedenti*, non tamen confiteri, vel negare, vt modò considerauimus. Ratio igitur est, quia cum consensum sit actus voluntatis eligentis, hæc datur vbi quis cum possit verbis, vel signis contrahendo contrariam voluntatem ostendit, non contrahit, iuxta ea, quæ *supra* diximus *reg. præcedenti*. At verò confessio, vel negatio in affirmatione veri, vel falsi consistit, vt modò testigimus planè qui simpliciter, & absolute tacet, non ostendit, neque affirmat quendam sit verum, vel falsum, cum neque vllum verbum, aut signum proleat veritatem, aut falsitatem à se significare, vt supponimus. Igitur, &c. Vnde est quod licet regulariter pæ partis negationem res efficiatur doctis *l. 3. vbi gloss. verba debum, C. quibus ad libertatem præcl. cum concordantiis citatis à Felin. in cap. super eo, n. 2. de testib. regem, vbi regulam ponit cum sex fallentiis; per solam tamen tractatam, nisi aliud conueniat, res non efficitur dubia, l. 10. C. de acquir. possess. Felin. n. 3. in cap. ult. de probat.*

Barbof. Collect. Tom. I V.

Infirmus in obscuris, quod est verisimilius; vel quod plerumque fieri consuevit.

Desumitur ex *l. in obscuris infirmus, ff. hoc sit. & d. alius citatis à gloss. in præfens, Roman. conf. 35. 5. in casu præfenti, n. 5. Card. Tolch. præcl. conclus. tom. 5. l. O. concl. 5. 5. n. 4. Ego ipse in tract. Axiom. iuris vsufreq. Axiom. 16. 5. n. 5. Verosimile autem dicitur quod vel iuri, vel naturæ rei conforme est, vt scripserunt Gorad. conf. 1. 1. n. 26. Aym. conf. 7. 5. n. 24. Menoch. conf. 191. n. 8. & ideo verisimilitudo dicitur naturæ cognata, idem Menoch. conf. 114. n. 32. & n. 1. subdit quod habetur pro lege, Malcard. de probat. concl. 140. 2. n. 2. 5. & 6. vbi quod est omnium interpretationum caput, & dispositiones omnes ab illa regulam accipiunt; vide quoque cumulatim in collect. ad cap. quia verisimile, de presump. & c. in tract. Axiom. iuris vsufreq. Axiom. 2. 23.*

REGULA XLVI.

Is qui in ius succedit alterius, eo iure, quo ille uti debebat.

Desumitur ex *l. qui in ius, & Lalius, d. fin. & l. non debet, ff. hoc sit. tradit Rebuff. in vult. nrm. q. 8. n. 12. cum seqq. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 15. 5. 1. n. 79. Aloyf. Ricc. in collect. decis. p. 5. collect. 1784. Monet. de decimis, c. 8. q. 4. n. 50.*

SVMMARIVM.

- 1 Ignorantia præsumitur vbi scientia non probatur.
- 2 Ignorantia dicitur probare eo ipso quod non probatur scientia.
- 3 Ignorantia falsi alieni regulariter in dubio præsumitur, & excusat.
- 4 Scientia præsumitur circa ea, quæ publicè sunt.
- 5 Scire quis id præsumitur quod aliis indagare tenetur.
- 6 Nescire id, quod quis investigare & scire tenetur, est ignorantia crassa, & supina.
- 7 Episcopus non præsumitur ignorare vacationem beneficii.
- 8 Hæres confitens inventarium præsumitur scire bona defuncti.
- 9 Episcopus præsumitur scire deuolutionem beneficii in respectum cum quolibet anno Ecclesiam visitare tenetur.
- 10 Tutor præsumitur scire facta pupilli, cuius bona administrat.
- 11 Ignorantia iuris naturalis, vel quasi, nec minorem, nec maiorem, nec militem excusat.

REGULA XLVII.

Præsumitur ignorantia vbi scientia non probatur.

Hanc regulam excorant Anton. Gabr. tom. 1. comm. 1. epin. lib. 6. sit. de regul. iur. concl. 5. per tot. Menoch. de interditi. remed. 16. recup. poss. n. 28. & de presump. lib. 6. præf. 1. 5. n. 5. Malcard. de probat. concl. 8. 9. Bennot. à Sole in locis communibus, verbo ignorantia, n. 5. Azcond. l. 2. n. 10. c. 1. seqq. tit. 2. lib. 6. nona recup. Ioseph. Ludou. Fernf. decis. 19. n. 12. Magon. Lucenf. decis. 49. H h A n. 11.

n. 11. *Sord. decis. 221. in princ. & n. 14. Sayr. in clari Regia. lib. 3. c. 5. n. 4. cum seqq.* Flores de Mena var. lib. 1. g. 3. n. 5. *Octan. Gloriz. resp. 50. n. 10. 9. Sanch. de matrim. lib. 9. disp. 32. a. 4. Aloyz. Ricc. in collect. decis. p. 4. col. 127. 1015. Card. Tusch. prael. conclus. tom. 4. littera I. a. concl. 23. *Octan. Gloriz. resp. 6. n. 76. & resp. 10. n. 109. Ego ipe in trall. Axiomat. iuris ususfreq. Axum. 113. num. 12.**

1 Satis igitur ignorantia dicitur probata eo ipso quod non probatur scientia, secundum gloss. verbo *educere potes* in l. 1. *Cad. Maced. & verbo ostenderis* in l. si tutor peritum, C. de perit. tutor. *Novell. reg. 145. in princ. Menochius. remed. 16. recap. n. 28. Sebati. Medic. de cas. fort. p. 1. q. 3. n. 16. Gail. lib. 2. observ. 48. post num. 22. vers. probatur autem ignorantia*, Honded. *concl. 32. num. 50. & conf. 55. n. 75. lib. 1. Malcard. concl. 38. om. 5.*

3 In gloss. *Præsumitur*, in adda. *margin. ibi*, & ut dicit *Dya. ad ignorantiam falsi restringitur hæc regula*. Ergo ignorantia facti alieni regulariter in dubio præsumitur, & excusatur, ut per *Roman. conf. 54. n. 3. in fin. vers. contrarium puto verum*, & *conf. 59. n. 5. vers. primò ex regula*. *Roland. conf. 56. n. 1. cum seqq. lib. 2. Honded. conf. 9. n. 35. & conf. 55. n. 48. & conf. 109. n. 26. lib. 1. Grammat. decis. 37. n. 16. Viuian. opin. 835. n. 1. cum seqq. Anton. Gabr. d. *concl. 5. n. 11. Honded. conf. 9. n. 35. & conf. 5. n. 48. & conf. 109. n. 26. lib. 1. Malcard. conclus. 879. n. 1. & concl. 880. n. 3. Sfort. Odd. de restitut. in integr. p. 1. q. 8. num. 55. & 60. & q. 3. n. 5. Card. Tusch. d. verbo ignorantia concl. 18. num. 9. & 11. & concl. 23. n. 1. & 24. Polyd. Rip. de murturo recap. c. 64. n. 1.**

4 In ead. gloss. *libi*, Circa ea, que publicè sunt, præsumitur scientia, &c. Ita gloss. verbo *publicè* in cap. cum tua, qui matrum. *accus. post. & verbo ostenderis*, in princ. in l. si tutor, C. de perit. tutor. & verbo *publicè* in c. 1. g. verum, & postulat. *Pralet. Martil. in L. qui ignorans*, n. 24. & in *L. qui falsum*, n. 9. 4. ff. ad leg. *Cornel. de falsis*, Roman. *conf. 127. in fine*, & *conf. 340. post n. 11. in fin. Ioan. de Anan. conf. 70. in fine*, *Nood. reg. 145. vers. falsis in acribis*, *Cephal. conf. 147. n. 9. Socin. reg. 176. in 2. fallent*. *Roland. conf. 54. n. 3. lib. 1. Grammat. decis. 36. n. 16. Gabr. d. *concl. 5. n. 18. cum seqq. Menoch. de præsumpt. lib. 6. præsumpt. 23. n. 68. cum seqq. & remed. 16. recap. n. 34. Malcard. concl. 647. n. 14. & concl. 879. sub n. 11. 12. 16. & 17. Sebati. Medic. de casib. fort. p. 1. q. 3. n. 4. vers. si erat publicè notum*, & n. 10. *vers. etiam*, Anton. Mar. *Corat. in trall. commun. opin. lib. 3. tit. 13. n. 14. Andr. Gail. d. observ. 49. n. 16. Vio. opin. 695. n. 1. 2. & 3. & opia. 353. num. 10. & 11. Sfort. Odd. de restitut. in integr. p. 1. q. 8. n. 67.**

5 In ead. gloss. *libi*, *Ja his autem*, qua quis scire, vel indagare tenetur, non habet locum, &c. Notatur ad hoc, quod quis id scire præsumitur, quod aliis indagare tenetur, ut per *Ioan. Garc. de nobilit. gloss. 4. n. 29. Nelscite autem*, id, quod quis investigare & scire tenetur, est ignorantia crassa, & supina, & tunc ignorans habetur pro sciente, sicut docent *Socin. reg. 176. in prima sententia*, *Lap. alleg. 51. circa finem*, a. 27. *vers. ad tertium*, 7 vbi de Episcopo quod non præsumitur ignorare vacationem beneficii, quia cum debet visitare Ecclesias, præsumitur hoc scire, *Crescent. decis. 10. n. 11. de dolo*, & *contin. Grammat. decis. 10. n. 16. & seq. Abb. conf. 73. Circa primos*, n. 7. in fin. *vers. preterea non fuerit*, *lib. 2. vbi loquitur in hæreditate coexistentie innocentiam*, qui præsumitur scire bona defuncti ex quo illa indagare tenetur, *Bellam. conf. 10. n. 23. vers. sed oportet*, vbi quod Episcopus præsumitur scivisse collationem beneficii dum obtemperat ab inferiore collatore in sui præiudicium ex eo, quia ex officio tenetur inquirere beneficiorum collationes, *Roman. conf. 48. n. 4. vers. ad hoc*, & n. 8. vbi etiam de Episcopo quod

præsumitur scire denolutionem interfectionatus, cum semel in anno Ecclesias visitare tenetur, & *conf. 342. Quoad primum*, n. 4. *vers. & huius est ratio*, *Aym. conf. 235. n. 8. Alba. conf. 38. n. 4. & addit. lib. D. vbi quod tutor præsumitur scire facta pupilli, cuius bona administrat*, cum ratione officij illa perquirere tenetur, *Roland. conf. 72. a. 20. cum seqq. lib. 3. Gabr. d. concl. 5. n. 11. & n. 31. & concl. 62. n. 40. Menoch. de præsumpt. lib. 6. præsumpt. 23. n. 66. Malcard. concl. 638. num. 11. & concl. 879. n. 7. cum seqq. & concl. 881. n. 17. Sebati. Medic. d. p. 1. q. 3. n. 29. Sfort. Odd. de in integr. restitut. p. 1. q. 8. n. 48. cum seqq. & n. 69. Seraph. de privileg. iuram. privileg. 64. num. 98. & 99. Bapt. Costa in trall. de falsis scient. & igitur. *reg. 2. per tot.**

In ead. gloss. *libi*, Quia ignorantia iuris præcipue naturalis non excusatur, &c. Notatur ad hoc, quod ignorantia iuris naturalis, vel quali nec minorem, nec multietate, nec militem, nec rusticum excusatur, ut per *Tiraq. de panis temper. c. 15. n. 7. Sebati. Medic. de casib. fort. p. 1. q. 3. n. 1. vers. iuris tamen naturalis ignorantia non excusatur*, & n. 4. *Stephan. Lamberteng. de contrah. eorum*, & c. *gloss. 1. n. 358. cum seqq. Plot. de in litem iurata*, n. 259. *Menoch. remed. 9. recap. n. 15. cum seqq. & de præsumpt. lib. 6. præsumpt. 23. num. 23. Malcard. de probat. concl. 639. n. 14. & concl. 640. n. 4. & seq. Lodov. Peguet. crimin. decis. 34. n. 3. vers. neque huius iuris*, latè *Sfort. Odd. Pecul. d. p. 1. q. 8. n. 80. & q. 9. n. 4. cum seqq. Castin. in præi. crimin. p. 3. q. 98. n. 49.*

REGULA XLVIII.

Locupletari non debet aliquis cum alterius iniuria, vel in iura.

DEsumitur ex *Libre natura 206. ff. hoc tit. l. nam hoc natura*, *l. naturaliter*, & *in l. hoc condicio 66. ff. de cond. indebit. l. vlt. C. de officio pro tempore, tradunt Nau. conf. 184. n. 13. Viad. de Campan. in trall. clausul. pag. milib. 15. n. 1. Card. Argel. de contradi. legi. q. 20. n. 48. Thom. de Thomat. *reg. 22. Pichard. d. 5. sed naturalia*, *Iustit. de iure natural. n. 3. & in d. d. de mobilitate communis*, n. 73. *Anton. Monach. Luceas. decis. 23. num. 23. Mar. Anton. var. resol. lib. 1. resol. 21. n. 3. & lib. 2. resol. 41. n. 13. Vgolin. de offic. & prest. Episcop. c. 18. §. 2. n. 4. Latè Ioan. Bapt. Costa de falsis scient. & igitur. *dest. 28. per tot. cent. 1. Card. Tusch. prael. conclus. tom. 5. tit. 2. conclus. 438. per tot. Rot. decis. 47. a. 3. & decis. 524. n. 4. p. 2. recent. Ego ipse in trall. Axiomat. iuris ususfreq. Axum. 139. n. 1.***

SVMMA RIVM.

- 1 Interpretatio benignior facienda est in panis.
- 2 Panis assu sumi extendenda, sed restringenda.
- 3 Iudex debet imponere panem secundum qualitatem loci, temporis, & persona, & durus, ac remissus, secundum quod magis videbitur Republice expedire.
- 4 Verba huius regula non important necessitatem.

REGULA XLIX.

In panis benignior est interpretatio facienda.

DEsumitur ex *l. fallum cuique, & in panis hoc tit. l. 2. pen. ff. de panis, cap. panis, de panis, dist. 1. cap. ex litteris, de consuet. tradunt Thom. de Thomat. in floribus legum, reg. 238. Tiraquell. in l. si vnguentum, verbo*

verbo reuertatur, n. 46. C. de reuocac. donatien. Aloyf. Ricc. in praxi verum fori Eccelesiast. refel. 303. num. 2. in 2. edit. Vgolin. de offi. & poff. Epifc. c. 6. §. 1. n. 3. Ego ipfe in trañ. Axiom. iuris vfufrug. Axiom. 181. n. 12.

2 Vnde potius non fuit extendenda, fed reſtringenda ſecundum Borg. de Pace conf. 8. num. 2. Thom. de Thomaff. reg. 227. Sntd. de aluac. tit. 1. §. 1. num. 12. etiamſi extenſio fiat ex ſimilitudine rationis, Imol. in l. fi verò, §. de viro, col. 8. ff. ſolu. matrim. Daen. reg. 287. Garc. Girond. de privilegiorum explicat. §. 40. Ego ipſe d. Axiom. 181. n. 9. niſi detur omnimoda equiparatio ſecundum gloſſ. verbo prerogatum, in c. conſuetum, de Regularib. & verbo ſane, in c. 1. de voto, lib. 6. Gironda ubi ſuprà, n. 359. & n. 361.

3 Illud tamen aduertere oportet indicem eſſe miniſtrum legis, ac proinde debere imponere penam ſecundum qualitatem loci, temporis, & perſonæ, & dantiæ, ac remiſſiſſe agere ſecundum quod magis videbitur Reipubl. expedire ad l. reſpiciendum, in princ. & l. aut ſola, in fin. ff. de panis, Menoch. de arbit. lib. 1. §. 83. in princ. vbi dicit quod fuit traditum per modum conſilij, non autem per modum neceſſitatis, vt in potius alternatiui iudex eligat miſericordem, & reſpondens ad text. in preſenti cum ſimilibus concordant, vt eius verba non importent neceſſitatem, reſert Boccaton. de differ. inter iudicia civilia, & criminalia, diſſert. 107. n. 9.

SYMMARIUM.

1 *Actus legitimi conditionem non recipiunt, neque diem.*

2 *Actus legitimi à legibus ſunt inſcripti vt ſtatim ſuum effectum conſequantur, ac proinde conditio ſuſpendens aduerſatur ipſorum ſubſtantia.*

3 *Conditio eſt qualitas diſpoſitioni adiecta, vel inherens eandem diſpoſitionem in dubium futurum euentum ſuſpendens.*

4 *Conditio expreſſa actum ſuſpendit, tacita verò potius ſuſpendit executionem & effectum obligationis, quam obligationem ipſam.*

5 *Actus omnes, qui à noſtra voluntate procedunt, regulariter conditionem & diem recipiunt.*

6 *Actus legitimi illi ſolum dicuntur quoad effectum huius reg. qui vel ex rei natura repugnant conditioni non recipiunt, vel aliqua ſpecialis legis prohibitio efficit ne conditio eis apponatur.*

7 *Declaratur hæc reg.*

8 *Matrimonium conditionem propriam & ſuſpenſum recipit.*

9 *Sacramenta Baptiſmi, Pœnitentiæ, & Euchariſtiæ conditionem propriam ſuſpenſum non recipiunt.*

10 *Declaratur text. in c. 2. de Baptismo.*

11 *Abſolutio in Sacramento Pœnitentiæ an, & quando ſub conditioe præſtari poſſit, oſtenditur.*

12 *Excommunicationis ſententiæ, ſeu quævis alia ſententiæ non eſt propriæ & verò actus legitimus.*

13 *Actus legitimi recipiunt modum.*

14 *Actus legitimi recipiunt conditionem, quæ ineſt ex natura rei, & actus de quo agitur.*

15 *Declaratur text. in l. qui hæredi, §. 1. ff. acquit. hæred.*

16 *Tacitè quod ineſt ſi exprimitur, nihil operatur.*

17 *Tortoris danti loci ſi actus legitimus, ac proinde appoſita conditioe vitietur, poteſt tamen ſub conditioe tolerari ſi ſaris dederis, ex eo quia talis conditio iam tacitè à iure inerat.*

18 *Beneficij collatio poteſt fieri ſub conditioe ſi vacat, quippe quæ inſcripta eſt, & à iure ineſt.*
Barboſ. Collct. Tom. 1. V.

19 *Conditiois tacita in futurum concepta duplex ſpecies assignatur.*

20 *Conditio reſoluitiva non repugnat alii legitimo.*

REGULA L.

Actus legitimi conditionem non recipiunt, neque diem.

DEſumuntur ex l. actus legitimi, ff. hoc tit. exornant Roman. conf. 403. n. 19. & 20. Card. Tufch. tom. 1. lit. A. concl. 129. Sanch. de Matr. lib. 3. diſp. 1. à n. 5. Ego ipſe in trañ. de Axiom. iuris vfufrug. Axiom. 121. n. 13. Roz. de off. 638. n. 2. apud Farinac. p. 1. recent. Ego ipſe in trañ. Axiom. iuris vfufrug. Axiom. 121. n. 13. Sunt enim huiusmodi actus à legibus inſcripti, vt ſtatim ſuum effectum conſequantur, ac proinde conditio ſuſpendens aduerſatur ipſorum ſubſtantia, ſicuti docent Sor. in 4. diſp. 29. §. 2. art. 1. ante 2. concl. verſ. rursus, Conar. de ſpenſal. p. 2. c. 3. in init. n. 4. quos reſert, & ſequitur Sanch. de Matr. lib. 3. diſp. 1. num. 3. verſ. & hinc.

Verum, quia hæc reg. varios patitur intellectiones, & difficilis ſolet reputari, vt verus pateat omiſſis aliis qualitatibus & adiectionibus, quæ quibuſcumque humanis actibus adici poſſunt, propterea modos, de quibus in l. 1. & per tot. C. de condit. qua ſub modo, l. quiſque debet, §. Terminus, l. Titio testum, §. Titio centum, al. i. ff. de condit. & demonſtr. & nec ſciantes per text. ibi in cap. verum, de condit. appoſ. & demonſtratio, de qua in l. demonſtratio falſa, & in l. falſa demonſtratio, & per tot. ff. de iur. de condit. & demonſtr. & inſuper ea, de qua in d. l. demonſtratio falſa, §. tot. in C. de falſa cauſa adiecta leg. dicendum eſt duas eſſe poſſiſſimas & principales, quibus appoſitis in quibuſvis actibus, vel ipſa obligatio, vel ſaltem eiudem effectus & executio ſuſpenditur, prior eſt conditio, & dies, de priori adiectionibus tit. ff. de condit. & demonſtr. de poſterioribus totus tit. ff. de in diem adiectione, l. in diem, ff. de condit. inde l. Leodere diem, ff. de verbor. ſignif. Licet autem definiat aliter Bart. communiter receptum in l. cum ad præſens, ff. ſi certum petatur. Alciat. in l. debitor, num. 2. ff. de pactis, conditio legitime deſinitur poteſt vt ſi qualitas diſpoſitioni adiecta, vel inherens eandem diſpoſitionem in dubium futurum euentum ſuſpendens. Ponitur verbum, qualitas, loco generis, quia conuenit cæteris qualitatibus, de quibus ſuprà, quæ conditiones non ſunt. Diximos, diſpoſitioni adiecta, vel inherens, ad comprehendendas tam expreſſas, quam tacitas conditiones de quibus in l. 1. in fin. ff. de condit. & demonſtr. l. conditiois quæ extrinſecus ff. eod. Diximus, in futurum euentum, ad excludendas conditiones de præſenti, vel de præterito, quæ cum actum non ſuſpendant in futuro euentum, propriè conditiones non ſunt, ſed l. cum ad præſens, ff. ſi certum petatur. text. ſingularis in l. 1. verſ. ſi tamen, ff. de bonis liberis. Poſuimus verbum dubium, ad excludendas conditiones neceſſarias, & quæ licet in futurum concepiantur, non tamen pendent ex dubio euentu, ſed neceſſariò debent exiſtere, velot ſi eras ſol oritur, & ſimiles lib. 3. vlt. de verbor. oblig. l. ſi pupillus, §. qui ſub conditioe, ff. de notation. Bart. in d. l. 1. Ripa in l. hac verba, n. 1. ff. de legat. 1. Ponitur denique verbum, ſuſpendens, ad excludendam conditionem reſoluitivam, quæ non ſuſpendit actum, ſed potius ſolum putam, & perfectum reſoluit, de quo in l. 1. & per tot. ff. de lege commiſſ. text. ſingularis in l. 1. ff. de in diem adiectione.

Secundò præmittendum eſt inter utraq; ſuprà poſitas conditionum ſpecies eam eſſe differentiam

Hæc igitur quod

quod expressa conditio actum suspendit, ac proinde ante adimplementum licet obligatio actus ut sitet passioni, nec licita sit potentia pendente conditione, text. sic intelligendus in *l. si ususfructus tibi ex presenti, die vices accipit, ff. de stipular. serv.* cum tamen ea appositio, actus & illius obligatio sint in suspensio, non debent, sed spes tantum consideratur, ut in *d. l. cedere diem, ff. de verb. sign.* unde & in vitiis voluntatibus talis expressa conditio transiitionem impedit, *l. unica, §. si autem aliquid, C. de caduc. tollen.* secus dicendum in conditione tacita, quae inest ex rei natura, quae extante potius executio, & effectus obligationis, quam obligatio suspenditur, nec transmissio impeditur, ut in *d. l. conditiones, quae extrinsecas, p. etiamquam si inest ex voluntate testatoris, veluti si legatum pure relictum postea sub conditione relicto censetur, quo casu sub contraria conditione relicto censetur, & ita non ex rei natura simpliciter, sed potius ex expressa mente, & voluntate testatoris, quo casu vera datur conditio actum suspendens, text. singularis in *l. si legatum ff. de admond. leg.* idem dicendum, nempe tacitam conditionem non suspendere, etiam si eo modo exprimitur, quo inest, secus si diversus, de quo in *l. si ita legatum, l. ubi si vult ff. de legat. l. si ita expressum §. ff. de condit. & demon. d. Lellius, vers. iuniorumque, innotat Lexpressa necesse ff. hoc sit. de lant. lat. in *d. l. si ita legatum, n. 5. & 8. Alciat. in l. m. 17. ff. de vulgari, communis ex Alciat. in l. 1. n. 18. ff. de legat. 1.* Insuper eadem est differentia inter conditiones de futuro, certas tamen, & conditiones dubias, cum illae proprie conditiones non sint, nec actum suspendunt iuxta praecitata iura.**

- 5 Tercio de vitiis praemittendum est omnes actus, qui a nostra voluntate procedunt regulariter conditionem & diem recipere, sicut quancunque aliam ex praedictis qualitatibus, exceptis illis actibus, in quibus vel rei natura repugnat, vel specialis aliqua legis prohibitio reperitur. Patet hoc; nam cum omnes actus humani a nostra voluntate proveniant & consentiant vero, vel interpretatio, qui habet se in eisdem actibus per modum substantiae *l. consensu, l. obligationum substantia, ff. de actionib. & obligat. p. per traditionem, ibi, nihil enim, &c. Insit. de rerum diuis.* Sic natura libere voluntatis petit ut quilibet possit hoc, vel illo modo licito & honesto contrahere, ac proinde modum, conditionem, & quicquid aliud adiecit, facit text. in *c. intelligencia, de verbor. signif. non ita reg. l. in re mandata, C. mandari;* confirmatur insuper ex vulgari axiomate, quod omnia licent, quae non prohibentur, de quo in *l. necesse, §. quod eis, ff. ex quibus causis maiores, l. ab ea*
- 6 *parte, cum similibus, ff. de probat.* Inde fit, ut solum illi actus legitimi dicantur quoad effectum, de quo in hac nostra regula, qui vel ex rei natura repugnante conditionem non recipiunt, vel aliqua specialis legis prohibitio efficit ne conditio in eisdem apponatur. Ad priorum speciem pertinent actus, qui certam habent verborum formam, sub qua concipiuntur, cuius est natura per conditionem, aut diem vitari, iuxta reg. *d. §. quorum, & d. l. insistant, c. cum dilecti, de rescript. d. l. cum hi, §. si praeter, ff. de translat. iur.* Ad posteriores speciem pertinent non solum actus, de quibus in *d. l. alius*, fit mentio, sed ceteri quicunque in toto corpore iuris reperiantur, in quibus specialis prohibitio reperitur ne conditionem recipiant; quibus adde vtramque actuum legitimum speciem in eo convenire, quod omnes per temporis, aut conditionis appositionem vitantur, ut de posteriores patet in *d. l. alius, ibi, vitantur in totum per temporis, aut conditionis adiectionem.*

- 7 Ex quibus ita praenotata iam primo inferitur intellectus ad nostram regulam in priori parte, quatenus

de actibus legitimis agit, ut intelligatur de illis qui vel ex rei natura, vel ex speciali legis prohibitionem prohibentur conditionem recipere, & verba quae sequuntur, *conditionem non recipiunt*, idem important ac si Pontifex diceret, vitantur per conditionem, aut diem appositionem, id enim importat verbum, *non recipiunt*, hoc est, non sunt capaces conditionis, vel diem, ut sic redudatur haec reg. ad sensum, & dispositionem *d. l. alius*, quae non eo tendit ut ostendat, quoniam sunt actus legitimi, sed ut ostendat actus legitimos, quicunque illi sunt, illos esse, nempe qui vel ex rei natura, vel speciali legis prohibitionem prohibentur conditionem recipere per temporis, aut conditionis adiectionem vitari, non obstant reg. *ex ad. Apostolicam, de Regul. c. videmus 2. q. 6. in specie text. in l. ab iuribus, ff. de cond. & demonst. c. si de condit. appof.* quibus, & aliis iuribus constat sepe actus contra legis prohibitionem celebratos obtinere, ubi non simplex, & absoluta proponitur prohibitio, sed secundum quid, & conditiones adiectas contra iuris prohibitionem nullatenus dispositionem vitare.

Secundo inferitur matrimonium conditionem pro-
9 priam, & suspensionem recipere. Probatur primo, nam illi tantum actus dicuntur legitimi ad effectum, ut conditionem non recipiant, & eadem appositio vitentur, qui vel ex rei natura, vel ex aliqua speciali legis prohibitionem conditionem recipere prohibentur, sed in matrimonium nequiter datur, propterea quod non habet a lege divina, aut humana certam verborum formam, neque lex aliqua est, quae directe, aut indirecte prohibeat sub suspensione conditione contrahi, ut patet ex *mo. tit. de condit. appof.* Igitur, &c. Secundo probatur. Vel matrimonium non recipit conditionem, quia Sacramentum est, vel quatenus contractus; sed nihil horum impedit conditiones. Ergo, &c. Maior patet. Prior pars minoris probatur ex eo, quia Sacramentum hoc matrimonii, ab aliis ex eo differt, quod alia à Christo Domino etiam quoad materias, & formas de nouo instituta sunt; hoc autem ita factum est, ut naturalis eius ratio, materia, & forma non fuerit immutata, sed id, quod erat contractus, inter Catholicos Sacramentum excellentiam recipit, atque ideo recte sequitur quod si quatenus contractus conditionem admittit, quatenus Sacramentum nihil prohibet, cum tunc temporis Sacramentum sit, cum veras, & puras est contrahens; posterius pars minoris, vel ex eo manifestat est, quod neque ratione atque lege aliquid habet contrahens iste, quod conditionem excludat quemadmodum excludant actus legitimi, qui sub conditione fieri prohibentur, quinimodo naturalis, & civilis ratio dicat, ut unusquisque in traditione, & conventionne rei suae libere habeat facultatem, ubi expresse non prohibetur, innotat *l. in re mandata, C. mandari, §. per traditionem, Insit. de rerum diuis. & omnia iure licent, quae non prohibentur, l. necesse, §. quod eis, ff. ex quibus causis maiores, Tandem hoc idem probatur in *c. supra, & in c. de illis, de condit. appof.* in quibus eodem modo conditiones recipiuntur, & interpretantur in matrimonio, quo in ceteris contractibus. Quo fit, ut hanc sententiam probaverint merito gloss. Card. Abb. Præpos. in *d. c. distinctio Sotus, §. diff. 29. q. 1. art. 1. & Coar. d. cap. 3. in initio, n. 3. & Sanchez d. l. §. diff. 1. n. 5. assertentiam consensum recipere conditionem, non vero matrimonium, quia in omnibus contractibus conditio ideo actum suspendit licet consensum, neque enim aliter vult ille qui conditionem adiecit, quam si illa adimpleatur, unde semper illa respicit immutata consensum, & eo consequenter impedit perfectionem actus, & ideo**

incept

ineptē specialiter in hoc contractu ponunt conditionem in consensu, quasi in aliis sit diversa.

- 9 Vnde his consequens est Sacramenta Baptismi, Pœnitentiæ, & Eucharistiæ conditionem propriam suspensionem non recipere, secundum S. Antonin. *part. 3. tit. 14. c. 77. §. 1.* Natus. *in man. c. 26. num. 12.* patet ex dictis, nam ille actus legitimus censetur, & ut talis conditionem non recipit, nec diem, & insuper ea appositio vitiat, quæ vel octram habet verborum formam, vel quando aliqua datur specialis legis prohibitiō conditionis impeditur; atqui prædicta Sacramenta certam habent verborum formam ex ipsa divina Institutione, ut constat *Muth. ult. & ad Ephes. cap. 5.* Circa Sacramentum Baptismi colligitur ex *cap. de trah. 1. quæst. 1.* latē Henrici. *in summ. lib. 2. c. 9. Vider. de Sacrament. rit. de Baptismo, quæst. 13.* Muth. *cap. 18: Ioan. cap. vit.* Amplia idem dicendum in cæteris Sacramentis præter matrimonium, quorum forma licet in Evangelio non reperitur expressa, est tamen de Fide omnia indistincte à Christo Domino instituta, ut colligitur ex Concil. Trid. *sess. 7. de Sacrament. in genere can. 1.* Non obstat text. in *cap. de Baptismo*, ubi quando proponitur dubium facti, vel iuris an quis fuerit baptizatus, præscribitur forma ab Ecclesia sub qua talis debet baptizari ad vitandam Baptismi reiterationem, quia respondetur quod conditio de qua in *extext.* non subintrat, nec introvertit formam verborum præscriptam ex ipsa divina institutione, quia illam antecedit, & insuper, quia non mutat sensum eorundem verborum, cum sit de presenti, seu de præterito, quæ non suspendit, arg. *text. in l. cum ad præsent. ff. si err. per. d. l. 3. §. si tamen, ff. de ben. libere. l. institutio talis, ad fin. ff. de condit. insti.* id quod à fortiori dicendum est, si adiciatur quævis alia conditio de eo, quod tacite inest, veluti si dicatur, si es vius, si es animal rationale, si non contradicis, Ego te baptizo, &c. arg. *text. cum ibi notatis per Doctores in l. si ita legatum, §. ubi si volet, ff. de legat. 1.* non obstante *d. l. cum legatum, in vers. nonnunquam, in d. l. a reg. l. expressa, ff. hoc rit.* quæ procedunt quando conditio tacita ex primum, quæ tamen de futuro est, & actum suspendit, ut patet in exemplis per foreconsult. adductis in *eadem l. actum.*
- 11 Quod idem ex eadem ratione Sacramento Pœnitentiæ procedit, veluti si Sacerdos dicat, *si es contritus si habes votum satisfaciendi, ego te absolvo, &c.* cum talis conditio, quæ de presenti est, id solum continet, quod tacite inest, nempe contritionem, & satisfaciendum in voto, quæ infirmul cum Confessione necessariæ requiruntur ex parte pœnitentis, & habent se ut materia proxima Sacramenti Pœnitentiæ, Concil. Trid. *sess. 14. de Sacram. Pœnit. can. 4.* Vnde fit quod si Sacerdos in absolutione sacramentali Pœnitentiam iniungat per modum conditionis, veluti si dicat: *Ego te absolvo si in iuramentis tui dictus, vel si tot elemosinas erogaveris, vel quid simile feceris; quod attinet ad validitatem absolutionis, siio distinguendum est.* Vel enim profert talia verba in vim exhortationis, & monitionis tantum, quæ intendit pœnitentem obligare, ut in *Lumen, §. sub consideratione §. de tuel. gloss. notabilis in c. non potest, de elect. hoc lib.* itav non intendat absolutionem suspendere donec pœnitens satisfaciatur, sed tantum illum ad satisfaciendum exhortari. Vel è converso profert prædicta verba in vim propriæ conditionis, itav non aliter intendat absolvere quàm si pœnitens satisfaciatur, & pœnitentiam adimpleat; priori casu manebit absolutio si tempore absolutionis habebat satisfaciendi votum; quantumvis postea non satisfaciatur, cum absolutio sacramentalis pata semel præstita suum effectum operetur, nec sit in suspensio, licet pœnitens ex postfacto non satisfaciens mortaliter peccaverit: in posteriori

verò casu absolutio non valebit propter conditionis adiectionem, quam non recipit, cum sit actus legitimus.

Tertio infertor sententiam excommunicationis, & quamvis aliam censuram non esse propriam, & verè actum legitimum, quippe quod nec sub certa verborum forma concipitur, nec datur legis prohibitio conditionis impeditur, imò approbatio, de quo latè egit in collect. ad *cap. Romana, vers. caveant, de sent. excomm. hoc lib.* ubi vide.

Quarto infertur, actus legitimos, de quibus in *d. l. actum*, licet conditionem, aut diem non recipiant, recipere tamen modum, quia licet conditio, & dies suo modo dispositionem suspendant, quæ suspensio repugnat actui legitimo, quem lex voluit purè, & perfectè celebrari, secus tamen dicendum est in modo, qui nequaquam dispositionem, aut illius effectum suspendit, quando data cautione de eodem modo adimplendo statim factum effectum fortior, *l. quibus diebus, §. Terminis, vbi Batt. n. 1. Socin. n. 7. ff. de condit. & de monst. L. cum ab eoff. de contr. empt.* Hinc fit ut licet acceptionis actus legitimus sit, nec conditionem recipiat, *d. l. actum*, possit tamen sub modo celebrari ex prædicta ratione, in d. l. 4. ubi notant Paul. Alex. & Iaf. *ff. de condit. ab causam, quod intelligitur, & declarat,* itav quando actus talis est, quod semel peractus renovari, aut invalidari nequit, propterea Sacramenta novæ legis non solum parat, & perfectus, etiam adfecto modo consideretur, sed etiam postea non adimpleto modo minime dissolvatur, aut retrahatur propterea alia in conditione resolutionis alibi diximus. Vnde si quis Baptismi, aut Pœnitentiæ Sacramentum ministraverit sub hac forma: *Ego te baptizo, vel absolvo, &c. ut tale quid facias, absolutio, sicut & Baptismus* valebit, itav quantumvis postea non adimpleto modo nullatenus invalidetur, nisi aliis aliunde nullitas proveniat, velut quando modalis vel pecuniæ continet, vel aliquid aliud temporale pecunia æstimabile, quod in materia Sacramentorum simonia innotat, veluti si Minister dicat: *Ego te absolvo, &c. ut centum mihi des, vel ut tale quid facias, quod sit pecunia æstimabile, non aliter intendens absolovere, seu baptizare, quo casu actus tanquam simoniacus non valebit.* ex *reg. text. in c. quàm pio, & per tot. 1. quæst. 1. ad Apostolicam, & per tot. de simon.* Non obstat quod modus, & conditio æquiparantur, ex *l. 1. c. de condit. quæ sub modo, vnde sicut conditionem; sic etiam modum actus legitime recipere non debuilset, quia responderet æquiparationem tantum procedere quoad necessitatem adimplementi, quæ in vtraque dispositione tam conditionali, quàm modalis eadem est, non verò quoad suspensionem eiusdem dispositionis, ut advertit gloss. in *eadem l. 1. communis, ut per Tirac. de retrahit. lig. c. 5. gloss. 2. n. 34.**

Quinto infertur hanc nostram reg. non procedere in conditione de presenti, seu de præterito, vel etiam de futuro, quæ tamen inest ex natura rei, & actus de quo agitur. Ratio prioris membri est, quia conditio de præterito, seu de presenti cum non pendat ex dubio rei exorta, sed statim de presenti, & à parte rei certa sit, *l. cum ad præsent. ff. si certum perat. L. institutio talis, ad fin. ff. de condit. insti. l. 3. vers. si tamen, ff. de bonis lib. conditio* propriè dici non potest, & ideo prædictorum in iurum argumento illationem tenem Fab. in *4. p. n. Insti. de verb. obligat. Anton. Gom. de contrahit. cap. 1. n. 57. vers. quarto infero, Natus. in man. c. 26. n. 12. notat text. in c. 2. de Baptismo.*

Non obstat difficilis text. in *l. qui heredi, §. 1. ff. de acquir. heredit. vbi aditio hereditatis, quam constat esse actum legitimum, ex d. l. actum, non sustinetur, imò*

vitiat appositā conditione de presenti, nempe si hereditas est soluendo; responderet enim quod prædicta conditio licet quoad figuram verborum videatur de presenti, resoluitur tamen in conditionem de futuro ex mente aduentis, qui cum possit deliberare an velit adire, ex l. 1. c. per tot. ff. de iure delib. non tamen aliter vult adire quam sub prædicta conditione, quæ in effectu in illam resoluitur si postea apparuerit quod hereditas quoad omnia debita sit soluendo. Vel melius, & verius dici potest ex ratione conditionem de qua ibi, vitiat additionem, quia repugnat substantiæ eiusdem, iuxta quam qui adit hereditatem ex quodam quasi contractu iure tenetur, ita intendit se obligare ad omnia debita defendit, etiam ultra vires hereditarias, & ideo ius deliberandi ei conspiciat antequam adeat, §. heres, Instit. de oblig. que ex quasi contractu; unde cum tali obligationi repugnet conditio, si hereditas est soluendo, per quam qui adit non simpliciter, sed intra vires hereditarias scriptum obligare intendit, necessarius talis aditio vitari debet, iuxta notat in c. fin. per text. ibi, de condit. apposi. cum manu facta, ff. de contrab. empt. sic similiter licet copula non sit de substantia matrimonij, est tamen de substantia obligatio ad eandem, & ideo matrimonium contractum sub conditione, si copulam emiserit, vtpote contra substantiam vitiat matrimonium, iuxta text. in d. l. ulto cap. final. Sic similiter licet translatio domini non sit de substantia contractus emptoris, licet alienationem, ff. de contrab. empt. est tamen de substantia obligatio ad illud transferendum quando venditor est dominus, ideo conditio appositā ad impediendam translationem domini reddit contractum nullum, d. l. cum manu facta.

- 16 Posterioris verò membri ratio est, quia quod tacite inest si exprimitur, nihil operatur, ex regula l. cum quod ff. si certum petatur, l. conditiones que extrinsecus, ff. de condit. & demonstr. l. 1. ff. de legat. 1. c. significasti, de iuris. atque ita resolunt Dec. in d. l. actum, Tiraq. in l. si unquam, verbo donatione largitus, n. 10. c. de renovand. decot. Rimin. Hippol. in §. item verba, n. 66. Instit. per quas person. observat gloss. in Ludez C. de seu. interlocut. Unde fit vt licet tutoris datio actus legitimus sit, & appositā conditione vitietur ex nostra reg. iunda l. 1. n. 6. §. 1. ff. de tutel. potest tamen sub conditione celebrari si satis dederit, ex eo, quia talis conditio iam tacite à iure inerat, l. 1. c. 2. c. de tutor. vel curat. atque ita potius monitionem quàm conditionem innotuit, 18 iuxta text. in d. §. 1. Hinc etiam fit vt collatio beneficij fieri possit sub conditione si vacat, quippe quæ intrinseca est, & à iure inest. argum. text. in c. 1. c. 2. de concess. prebend. gloss. verbo incerta, in c. 1. de elect. hoc lib. communiter recepta ex Couar. lib. 3. var. 6. 16. n. 2. licet in electione contrarium teneat, in quo, & communiter recepta est, secundum Couar. d. loco, idque ex eo procedit non quod conditio vitiet electionem ex capite actus legitimus, sed potius quia in electione substantia electorum non solum pura, & sine conditione, sed etiam certa præstari debent, ex eodem c. 2. ibi, conditionalia, quæ certitudo non datur qualis requiritur appositā conditione etiam de presenti sub prædicta forma, vt post Paul. aduegit Mayner. in d. l. actum, n. 18.

- 19 Non obstat quod tacita conditio in forum concepta proprie, & verè suspendit, & quoad effectum suspensum vera est conditio, l. 1. c. 1. ff. de condit. & demonstr. l. interduum 73. ff. de verb. oblig. l. sub conditione 16. ff. de solut. gloss. accepta, verbo mala in latem quia, ff. de pail. c. & in l. 2. 4. credimus verbo pail. ff. si cert. per. Responderet enim si aduocaretur duplicem esse tacitæ conditionis speciem, vna, quæ ex ipsa rei seu actus

intra principaliter provenit, veluti quando partus ancillæ, vel fructus nascitur in obligationem deducuntur, quo casu tacita conditio intelligitur si nascuntur, ex d. l. 1. ff. de condit. & demonstr. l. nonnunquam, ff. de verb. oblig. Altera verò, quæ non ex rei seu actus natura principaliter, sed potius extrinsecus aduenit, nempe ex voluntate disponentis, prout quando legatarius potest rem sub conditione admittit, quo casu censetur sub contraria conditione relictum, tacita quidem, non tamen ex natura actus, sed extrinsecus adueniente, de quo in l. si legatum, ff. de adimend. leg. exemplum etiam est in d. l. actum, vers. nonnunquam, ff. hoc tu. Inter has species ea est differentia, quod prior conditio sicut tacita non vitiat, sic etiam expresse vitare non debet actum legitimum, quo pacto procedit reg. text. in l. cum quid ff. si certum pet. posterior verò licet tacita non vitiat, vitiat tamen quando exprimitur, iuxta text. in d. l. actum, vers. nonnunquam, iunda reg. l. expressa ff. hoc tu. Nec intelligi potest id procedere ex eo quod data expresse talis conditionis vitietur forma actus legitimus, quæ lex, quæ prohibet eidem actui conditionem adici, certam formam præscripserit, quæ per conditionis oppositionem vitietur, ex reg. text. in c. cum debita de rescriptis l. Julianus, §. qui rem, ff. ad exhibendum: id enim saltem est & abiotum, primum, quia ex tali prohibitionis forma non iuducatur, deinde, quia etiam induceretur, ea quidem non vitiat per exceptionem conditionis, quæ tacite inest, iuxta supra resoluta. Unde melius dici potest in specie d. l. actum, vers. nonnunquam, propterea acceptationem vitari per conditionem expellam, quia quæ tacite inerat, per accedens inerat, quatenus scilicet ab antecedenti obligatione conditionali debitor non aliter liberatus dicitur per acceptationem, nisi adimplera conditione stipulationi adiecta, cum antea debitum non consideretur, ex vulgata l. cedere diem, ff. de verb. signifi. c. ex condicionali, Instit. de verb. oblig. quando verò eadem conditio acceptationis adiecta expresse, non per accedens, iam tunc ex voluntate disponentis adici censetur, ac proinde sicut quævis alia actum legitimum vitiat iuxta nostram reg. operatur eum eo casu plus auctoritate, & rei veritate, & tanquam magis dignum arbitrio ad se minus dignum, nempe id, quod per accedens contingit, argum. text. in l. 1. ff. de iust. l. queritur ff. de statu homin. cap. quod in dubiis, de consuet. Ecclesiast.

Sexto inferret, regulam nostram limitari quoad conditionem resolutivam, quæ cum non habeat effectum suspensum, sed tantum resolutivum, actui legitimo non repugnat, de qua in l. 1. ff. de in diem adiect. l. 1. c. per tot. ff. de lege quomiss. cap. illa var. de pig. observat Alciar. lib. 3. parerg. 2. 8. Unde fit vt licet excusatio vtpote actui legitimo conditionem non recipiat suspensivam, recipit tamen resolutivam, argum. text. in l. ius. c. de ingrat. lib. Sic etiam licet tutoris datio sub conditione suspensiva constitui non possit, de quo est text. in d. l. ius. n. 4. §. 1. ff. de tutel. recipit tamen resolutivam, argum. text. in §. 1. c. per tot. Instit. quibus modis tutor.

REGULA LI.

Semel Deo dictum non est ad usus humanos
ulterius transferendum.

Ad comptobandam hanc regulam allegatur text. 1. in cap. qua semel 19. quæst. 1. c. in cap. ligna, c. in cap. vestimenta, de consuet. lib. 1. c. in cap. municipia, de rituum permitt. & illius materiam prosequente cum Bruno lib. 3. de carentia, cap. 12. Romig. in tractat. de incommuni. Eccles.

Eccles. ampl. 1.0. Petr. de Petrol. de perm. status Ecclesie, col. 2. Notoz. de spoliis Clericorum, §. 18. n. 7. & 8. Intel- ligit regulam in rebus inanimatis, secus autem in ani- matis, unde ferri Sacris initiati contradicentibus do- minis & nescientibus Episcopo ordinantur, ac presen- tantibus ad Ordines ipsi dominis restituntur, ita Campan. in divers. iuris Canon. rubr. 1. c. 8. n. 11. vers. postremo, Illustriss. D. meus Roder. à Cunha in comment. ad c. 1. n. 2. in fine dist. 54.

Ex hoc text. inferit D. Thom. 2. 2. q. 38. art. 11. non posse Papam dispensare cum Monacho professo, ut contrahat matrimonium, & illum sequuntur Soc. de Iustis lib. 3. q. 4. art. 2. & alij citati per me in collect. ad c. cum ad monasterium, n. 12. de statu monach. ubi tamen n. 14. contrariam opinionem sequens sum multis ad id ductis rationibus, & auctoritatibus, ut ibi videre poteris.

SVM MARIVM.

- 1 Impedimentum non prestat quod de iure non sortitur effectum.
- 2 Nullum quod est nullum producit effectum.
- 3 Paria sunt nullum esse, vel esse sine effectu.
- 4 Paria sunt non fieri, vel non sortiri effectum.

REGVLA LII.

Non prestat impedimentum, quod de iure non sortitur effectum.

Hanc regulam exornant Thom. de Thomassin floribus legum, reg. 305. Cald. Petreus de potestate eligendi, c. 13. n. 5. Caed. Toli. h. prout. concl. 100. 1. lit. A. concl. 139. n. 2. & 100. 5. lit. N. concl. 140. Sanchez de Matrim. lib. 8. dist. 22. n. 21. Gonzal. ad reg. 3. Cancell. gloss. 57. n. 30. cum seqq. Stephan. Gerzian. decepti forense. c. 53. n. 6. cum seqq. cum aliis per me citatis in tract. Axiomatum iuris vsus frequenter. Axiom. 11 §. n. 1.

Quod enim nullum est, nullum producit effectum, l. 4. §. condemnatum, ff. de re indic. l. non potuit, §. non quavis, ff. de bonorum possess. contra tabul. 2. ff. de antie. eator. §. si aut nullam, C. de legu. hered. non dabitur, C. de legib. fin. de sent. ex brevis. reit. c. illud. de incomp. Barthol. Petreus in extraneis. ambrosia, de rebus Ecclesie non alienari. verbo infringere, n. 4. Cott. in memorab. verbo alius nullas, Sord. decis. 40. n. 8. & conf. 3. n. 11. & conf. 473. num. 24. Flamin. Paris. de resignat. lib. 7. q. 1. n. 26. Aloyf. Riccio collect. decis. p. 3. collect. 623. Caxar. Argel. de contradic. legis. q. 7. n. 146. Méndez à Castro in praxi Lusit. lib. 3. c. 2. l. n. 43. Rot. decis. 572. n. 9. p. 1. recent.

Paria enim sunt nullum esse, vel esse sine effectu, Sord. decis. 51. n. 11. & 12. & conf. 3. n. 8. & conf. 157. n. 11. & conf. 179. n. 4. num. 49. & conf. 383. n. 2. a 13. Anton. Monach. Bononiensis. decis. 40. puncto 7. n. 20. Max. Anton. var. resolat. lib. 1. resolat. 61. n. 24. ego ipse Axiom. 147. num. 23.

Sic & paria sunt non fieri, vel non sortiri effectum, l. 1. §. nihil ff. de inoffic. testam. si quis sub conditione, ff. de testam. tuel. l. ex consensu, §. 1. ff. de appellat. Sord. conf. 245. n. 14. Anton. Monach. dilecto puncto 7. n. 13. ego ipse Axiom. 174. n. 20.

SVM MARIVM.

- 1 Plus cui licet, utique quod est minus licere debet.
- 2 Argumentum de maiori ad minus validum est.

- 3 Intellige regulam procedere in iis tantum, qua proprie, & absolute à iure communi conceduntur.
- 4 Argumentum de maiori ad minus non habet locum in dispensationibus ab homine solite concessis, non vero à lege, ut n. 10.
- 5 Declaratur text. in cap. per venerabilem, qui filij sine leg. & n. 6. 7. & 8.
- 6 Maius & minus quando sunt in eodem genere, tunc dispensatio in maiori verba praevalentia habent, extenditur ad minus.
- 7 Declaratur text. in cap. p. 17. de decimis.
- 8 Dispensatio ad Sacerdotium extenditur ad omnes Ordines inferiores.
- 9 Minus cui non licet, nec licere debet quod est plus.

REGVLA LIII.

Cui licet quod est plus, licet utique quod est minus.

Desumitur ex Leon. debet, ff. hoc tit. facit text. in l. in suis. ad fin. ff. de liberis, & posthum. dum inquit licetum esse exheredare quos lex occidere permittit, licet in ea 12. libi, qui occidere potest adulterum, multo magis contra auctoritatem asserere, ff. ad leg. Jul. de adulter. Sanchez de Matr. lib. 8. dist. 2. n. 1. §. ubi ut hanc regulam locum habere quando minus continetur in maiori tanquam pars in toto, vel species in genere. Et summe maiori inest minor, c. 1. de arbit. lib. 6. l. 1. §. si stipulanti, ff. de verbor. obligat. Bald. conf. 307. vers. in contrarium, lib. 1. Scraph. dec. 267. n. 4. Menoch. conf. 265. n. 1. Card. Tufch. prout. concl. tom. 7. lit. A. concl. 88. §. laus ego ipse in tract. Axiom. iuris vsus frequenter. Axiom. 21 §. Unde fit ut validum sit argumentum de maiori ad minus, antequam multo magis, C. de sacros. Eccles. cap. si ergo 8. q. 1. c. si Paulus, & ibi gloss. 32. q. 5. cap. per venerabilem, qui filij sine lege, cum aliis adductis per Eoerd. in topicis legalibus locis 66. Petr. And. Gammar. in dialog. legali, lib. 2. loco ad mineri ad minus, Roland. conf. 15. n. 4. l. val. 1. Aym. conf. 290. n. 7. & conf. 326. n. 10. Flamin. Paris. de resignat. lib. 4. q. 1. n. 19. & de consensu. q. 10. n. 4. ubi n. 6. subdit quod valet in statum, & etiam in correctionis, quando verba possunt trahi ad casum in quo concluditur maioritas, vel paritas rationis, Gonzal. ad reg. 3. Cancell. gloss. 9. §. 2. n. 24. Card. Tufch. prout. concl. tom. 1. lit. A. concl. 101. per tot. ubi n. 10. declarat quod valet etiam affirmatio quando maius, & minus sint eiusdem qualitatis, secus si distincte, laus ego ipse in tract. de locis communibus argumentis loc. 67. n. 1.

Intellige regulam hanc procedere in iis tantum, quae proprie, & absolute à iure communi conceduntur, secundum l. in l. 3. n. 43. ff. de causis. Princip. Felin. in cap. postlasti. n. 9. de rescript. Paul. Amil. decis. 8. n. 61. part. 1. Rebuff. in praxi, tit. de dispensat. ad plura; num. 64. Campan. in divers. iuris, Canon. rubr. 1. cap. 13. num. 92.

Unde in dispensationibus non habet locum argumentum de maiori ad minus, ex proinde in eis fallit regula in praesenti, ex reg. quae à iure, sup. hoc tit. & c. fin. de translat. Episcopis, ubi dispensatio ut quis ad Archiepiscopatum promoveatur non extenditur ad Episcopatum, & c. cui non de Sacerdotali, de preb. in 6. ubi deciditur eum, cui integram praebendam conferri mandatur, non posse accipere dimidiam, licet in ea Ecclesia sint integrae, & dimidia praebende, & si mandatum conferri praebendam certi valoris non posse minoris recipere. Et ideo hanc partem tenent Gig. de passio; quod. 18. ad fin. Coux. de sponsalib. pari. 2. cap. 8. §. 8. num. 11. Maior. lib. 5. de irregul. c. 51. num. 10. Molin. 26

de primo lib. 2. c. 4. n. 48. & 49. Grotius. canon. lib. 2. c. 15. n. 124. & 126. Utinon. à Sole in locis communibus. verbo dispensationes sunt odiosa, Sord. decis. 168. n. 20. & 21. Cald. Pericla de nominat. enphyt. q. 21. n. 6. Rendina in prompt. recept. sentent. tom. 2. tit. 2. g. m. 12. Molina de Justia. tract. 2. diff. 59. n. 2. & alij plures, quos refert, & sequitur Sanch. de Matrim. lib. 8. diff. 1. n. 32. & diff. 24. num. 17.

Non obstat difficilis text. qui loquitur in dispensatione, in c. per venerabilem, qui filij sint leg. ibi, quod in maiori conceditur, licet non esse videtur & in minori, quia multipliciter respondendi potest. In primis sunt qui distinguunt inter dispensationes odiosas, & favorabiles, ut in iis posterioribus procedat d. c. venerabilem, qui de legitimacione agit, quam inquirunt ex ratione favorabilem, quia per eam fit regressus ad ius naturale secundum quod omnes homines legitimi nascamur, antequam quibus modis naturae efficiantur in fine, & aliud, iuncta regula text. in l. si unus, §. paulus in fine, §. de patre, notat gloss. verbo alpha, in c. ab exco. 35. dist. recepta ut per Mant. dialog. §. 2. At vero in prioribus scilicet odiosis, procedit communis sententia, quam sequimur & ita pro ea adducta, ita Abb. in cap. ad aures, n. 3. de rescript. Dec. in c. si clericus, §. de adulterio, & n. 9. de indic. quoniam sententiam videtur sequutus Soar. de legibus, lib. 8. c. 17. n. 2.

Sed contra hanc distinctionem multis insurgit Felin. in cap. postulasti, n. 9. vers. limita secundu, de rescript. tum quia omnis dispensatio in ipso quod à iure communi recedit odiosa censeri debet, & exorbitans, ac restringenda, l. singulare. ff. de legib. reg. qua à iure communi supra hoc tit. tum quia omnes telolunt favorabilem non censeri concessione, quae verij odium, seu praedictum continet, ex reg. c. super eo, de offic. deleg. Abb. in cap. certificari, n. 9. de se pole. & post alios Soar. d. c. 27. n. 9. legitimatio autem quamvis personae legitimatae favorem respiciat, odium tamen continet respectu eorum ad quos d. ficentia legitimacione haereditas debuit pervenire: tum denique, quia falsò supponunt in d. c. per venerabilem, agere Pontificem de legitimacione favorabili, per quam fit regressus ad ius naturale, cum potius agat de dispensatione, quia cum in matrimonio talice legitimi fieri non poterint filij de quibus illic, neque ad omnia simpliciter legitimentur, sed quoad aliqua tantum, scilicet spiritualia, minime legitimatio dici potest, iuxta differentias dispensationis, & legitimacionis, & confirmatur ex verbis d. c. per venerabilem, in princip. ibi, cum adulterini etiam dispensant, & melius ex vers. videbatur, ibi, cum tunc videbatur ex benignitate Sedis Apost. dispensandum, quibus verbis clare probatur de dispensatione agere Pontificem, non de legitimacione.

Alij igitur distinguunt inter legitimacionem, quam fatentur odiosam, & restringendam sicut dispensationem, & inter potestatem legitimandi, seu dispensandi, de qua intelligunt d. c. per venerabilem, quam inquirunt esse favorabilem, & extendendam iuxta c. vlt. de simon. ita Conar. d. §. 8. n. 6. & alij de quibus Sanch. d. lib. 8. diff. 2. num. 1. Sed non satisfaciunt, quia text. non solum de potestate agit legitimandi, sed etiam de ipsa legitimacione facta, ut patet ibi, cum in spiritualibus dispensetur, consequenter intelligitur in temporalibus dispensatum: & deinde quia, ut bene Alciat. lib. 1. paradox. cap. 16. frustra distinguitur inter potestatem legitimandi, & ipsam legitimacionem, utrum enim potestas illa favorabilis sit, vel odiosa, non aliunde expectari potest, quam ex fine, seu effectu propter quem conceditur, & in quem dirigitur, & deinde quia ex hac distinctione probat ille text. Pontificem, qui potestatem habet legitimandi ad spiritualia, legitimare

ad temporalia, quae sunt minora, quod tamen est falsum ex dictis.

Quare his & aliis intelligendi modis reiectis facilius & verus sensus est argumentum illud de spiritualibus ad temporalia, & ita de maiori ad minus in d. c. per venerabilem, non esse Pontificis, sed patris parentis ad temporalia legitimacionem, quam Pontifex ibidem negavit, & ita nihil nobiscom pugnat.

Intellige limitationem suprapositam, quam in dispensationibus ad nostram regulam adduximus, procedere quando maius, & minus sunt in dineris generibus, lecos verò si utrumque sit in eodem genere, quia tunc dispensatio in maiori verba pregnantia habens, extenditur ad minus, ita Felin. in d. c. postulasti, n. 13. in fin. limit. 3. Borgal. de irregularis. p. 2. tit. de interpretat. dispensat. n. 17. quos refert & sequitur Sanch. d. lib. 8. diff. 1. n. 17. vbi n. 38. post multos, quos ibi refert, hinc infert Episcopum, aut Monachum, cui concedit Pontifex tellenda facultatem, posse quovis eoditulum facere, aut causa mortis donare, quia haec sunt partes vltimae voluntatis, quae concessio testamentum conceditur.

Intellige etiam procedere eandem limitationem in dispensationibus ab homine concessis, secus in iis, quae à Canone, vel lege iudicantur, quia illae strictae, haec verò largè interpretanda sunt, ita Conar. d. §. 8. n. 1. Sanch. d. lib. 8. diff. 1. n. 16.

Vnde patet intellectus ad c. ex parte 27. de decimis, 12 quod non agit de privilegio, aut concessione specialiter circa decimas recipiendas, sed magis de concessione iuris communis, per quam eodem artento poterat Abbas, vel Parochus illi percipere decimas de Liboribus terrae Parochiarum suarum, & ita illius textus sensus est, cum tibi concessum sit, similiter à iure communi de quo in cap. cum contraxit, vers. vnde de decimis, quod maior est, nempe ut percipias decimas de Liboribus, & minus concessum esse videtur, nempe ut eas percipias de nonlibris.

Declarat tamen eandem limitationem non procedere quando id minus est annexum, vel inclusum in maiori tanquam pars eius, tunc enim dispensatio in casu maiori extenditur ad minorem, ut dispensatio ad sacerdotium extenditur ad omnes Ordines inferiores, ut per Sacmen. de reddit. Ecclesiast. p. 4. cap. 4. num. 5. Maior. lib. 5. de irreg. cap. 51. num. 10. Sayr. & alios, quos refert, & sequitur Sanch. d. lib. 8. diff. 1. n. 35.

Nota validam esse hanc regulam negativè concessam, puta cui non licet quod est minus, nec licet debet quod est plus, ut per Ferr. in consuetudines Catalen. gloss. 4. num. 43. Sord. decis. 254. num. 15. Farnac. conf. 65. n. 84. item 1. Malacch. de probation. concl. 1232. num. 2. vbi sit locum habere in delictis. Limita in mandatis, in quibus haec nostra reg. tam affirmativè, quam negativè concepta locum non habet, ex Tituq. in l. si vognam, verbo libertis, num. 19. C. de revocand. donat. Nauar. d. redditibus Ecclesiast. quest. 3. num. 10. num. 2.

REGULA LIV.

Qui prior est tempore, potior est iure.

Desumitur ex l. qui balneum in princ. & ex l. potior, & in princ. ff. qui potiores in pignori habuerint, l. si fundum, C. de iur. d. dist. 12, cum seq. C. de pignoriis, exornant Duen. reg. 198. Cusan. in catalogo gloria mundi p. 12. confider. 99. Balb. in tract. de pignoriis, cap. 19. Neguzant. in simul tract. part. 5. princ. memb. 2. n. 11.

REGULA LVI.

In re communi potior est conditio prohibentis.

Et n. 39. Rebuff. tom. 2. ad leges Gallia, tit. de consuet. reddituum gloss. Felician. tom. 2. de consuet. lib. 3. c. 5. n. 21. Capol. caus. 122. Et 124. Cott. in memorabil. verbo. creditor. 7. Malcard. de probat. concl. 12. 28. Ioseph. Ludovic. Perus. decis. 45. n. 7. Matien. l. 7. gl. 5. n. 3. tit. 16. lib. 5. noua recopilat. Sord. de aliment. tit. 1. q. 9. 4. m. 1. Et decis. 155. n. 1. Gom. de Leon. in contr. c. 83. Et 86. Bertazol. in tract. clausur. instrument. claus. 1. gloss. 5. n. 42. Gate. Girona de priuileg. seu exempt. explicat. n. 357. Seraphin. decis. 187. n. 1. Candel. in praxi indianum, Et aduocat. verbo ius, n. 15. Et verbo pignus, n. 26. Mari. Antonin. var. lib. 1. resol. 8. n. 7. Et lib. 2. resol. 50. n. 32. latè Card. Tufch. pract. concl. tom. 6. lit. P. concl. 46. 5. Flore. de Mena var. q. 6. art. 3. n. 24. Donel. de pign. c. 12. Et comment. iuris Cuiuslibet, lib. 2. c. 1. latè Aloyf. Ricc. in collect. decis. p. 3. collect. 473. Card. Martic. de iacis, Et ambig. conuent. lib. 1. tit. 22. a. n. 1. latè ego ipse in tract. Axiom. iuris, vsufreg. Axiom. 184. a. princ. vbi n. 2. amplio procedere etiam prioritas fit in hora, Et in puncto, Et n. 3. etiam amplio vt procedat tam in agendo quam in excipiendo, Et replicando.

REGULA LV.

Qui sentit omni, sentire debet commodum, Et à contra.

Defumitur ex l. secundum naturam, ff. hoc tit. cum aliis citatis 3 gl. in presenti, exnotant Thom. de Thomass. in sermone legum reg. 15. Alex. consil. 46. Perus. in cel. p. m. a. lib. 1. Anchaz. consil. 217. Dubius facie, num. 4. vbi ait quod non esse ferendum is qui vult commodum, Et non vult sentire onus, Menoch. conf. 738. n. 9. Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. de fauore clericor. canonis 5. n. 28. latè Card. Tufch. pract. concl. tom. 5. lit. O. concl. 144. Fereet. in consil. Catholonia gloss. 3. n. 89. vbi quod incommoda eum sequi oportet, quem comoda, Et vititates sequuntur, Roman. conf. 477. In casu n. 19. vers. quartò, vbi quod à quo tenemur officium oneris, debet remunerari officij premium, Et conf. 514. In questione, in princ. vbi quod Episcopus qui non sustinet onera iurisdictionis, non debet habere emolumenta eiusdem iurisdictionis, eum aliis per me citatis in tract. Axiom. iuris, vsufreg. verbo damnum Axiom. 63. n. 2. Et Axiom. 169. n. 3. Caskill. controuers. iuris, lib. 2. c. 5. n. 56. vbi ait procedere in iis, quæ obueniunt ex ipsius actus natura, non verò in iis, quæ ex accidenti contingunt.

S V M M A R I V M.

- 1 Prohibentis conditio potior est in re communi.
- 2 Commodum, Et incommodum alicuius negotij aut respicit plures primò, Et principaliter, Et tunc omnium consensus requiritur, aut rector principaliter, Et secundariò, Et tunc sufficit maioris partis.
- 3 Sententia lata contra heredem iustitiam vocis substituta non vocatur, Et lata contra possessorem maioris omnibus sequentibus non vocatur praedictum inferit.
- 4 Declaratur text. in l. duo ex tribus 39. vers. sed si ff. de re iudic.
- 5 Declaratur text. in l. Et sumus 9. hodie ff. de pactis, Et n. 6.
- 6 Declaratur text. in c. 3. de interpatron.
- 7 Declaratur text. in capitulo de iis, quæ sunt à maiori parte Capit.

Defumitur ex l. Sabiens, ff. communi diuid. l. in con. Deduendo, ff. de aqua plu. arc. cum similibus, de quibus gloss. hic, Et in reg. quod omnes tangit 29. sup. hoc tit. vbi rationem praestitit quare in negotijs tangentibus plures in singulos conuocari requiratur omnium consensus, vt hic, Et ibi, in tangentes verò plures vt vniuersos, sufficit maior pars, prosequuntur citati ad d. leg. quod omnes, in princ.

Pto resolutione materiz, Et difficultatur, quæ contra hanc regulam solent adduci, aduertere oportet commodum, Et incommodum alicuius negotij aut respicere plures primò, Et principaliter, aut minores principaliter, Et secundariò, in prioribus procedit hanc reg. omnium consensus est necessarius, nisi lex ex iustis rationibus aliter disposuerit ex infra resolendis, in posterioribus verò, eorum scilicet, quos secundariò res tangit, consensus non spectatur, vel non est necessarius, probat text. elegans in l. 1. §. pen. vers. denuntiare, ff. de ventre, iustic. notat gloss. ult. in c. quomodo pactione, de pact. hoc lib. gloss. 2. in l. de vniuersis, ff. de re iudic. cum multis aliis, quæ congerit Tirac. in tract. res inter alios alia l. i. i. Con. in c. Raynarius, §. 1. n. 10. de iustitiam, Et in d. cap. quomodo pactione p. 3. l. 1. n. 7. ad fin. Et aliis de quibus Alphan. collect. 685. Vnde notant scribentes sententiam latam contra heredem iustitiam non vocari substitutum non vocatur, Et latam contra possessorem maioris omnibus sequentibus non vocatur praedictum inferre, arg. l. ex contrahit, ff. de re iudic. prosequuntur Contr. pract. c. 1. n. 6. Anton. Gom. l. 40. Tauri, n. 3. Pinel. in l. 1. C. de bonis, mar. p. 3. a. n. 48. Molin. de primogen. lib. 4. c. 8. a. n. 3. Gutier. canon. lib. 1. c. 3. a. n. 14.

Ex quibus iam primò colligitur facile procedere decisionem iureconsulti, in l. duo ex tribus 39. vers. sed si ff. de re iudic. dum probat sententiam latæ à maiori parte iudicum standum esse: quomvis enim iudicandi officium singulos respiciat, neque ita videretur conuocari omnium consensus necessarius, iuxta hanc regulam tamen diximus illam procedere vbi commodum, Et incommodum negotij omnes, Et singulos tangit primò, Et principaliter, planè officium iudicandi, Et illius commodum, Et incommodum non ipsos indices principaliter respicit, sed vel litigantes, vel publicum fauorem, publicum enim munus est, Et inde ad illud accipendum quis cogi potest, l. sol. ver. iudicandi ff. de mun. Et honor. c. pastoralis, in princ. de offic. deleg. notat Boët. decis. 122. a. n. 1. Menoch. de arbit. lib. 1. q. 41. n. 3. Et constat deinde, quia eam ius dicere ad iustitiam pertineat, l. pen. ff. de iustitia, Et iure de iustitia virtus sit non ad se, sed ad alios, vt docent D. Thom. 2. 2. q. 58. art. 1. Sor. de iustit. lib. 3. quest. 2. art. 1. sequitur manifestè commodum, Et incommodum iudicandi principaliter non respicere ipsos indices, Et per consequens omnium consensus non esse necessarium, quia verò certius est iudicium, quod plurimorum arbitrio comprobatur, cap. prudentiam 21. in fine princip. de offic. deleg. merito maioris partis consensus requiritur.

Secundò colligitur contra strictum iuris rigorem procedere decisionem text. in l. Et sumus 9. hodie ff. de pactis, dum probat quod si plures sint creditores, Et dissentiant circa partem debiti remittendam debitori, sequendum esse maiorem partem; facit in simili etiam ipaxim, seu inducias debitori concedendas, decisio text. in l. ult. vers. pari C. qui bonis cedere poss. notant ibi scribentes omnes, Tiracquel. in tract. res inter alios

alios simit. 34. Afflic. decis. 188. Sanchez. de mercat. sic de decedat. p. 6. a. n. 1. plures de quibus Alphar. collat. 19. 1. Duena. reg. 194. Ror. Genueu. decis. 17. n. 12. quod tamen omnibus supradictis videatur repugnare, cum enim in illis, quae singulorum commodum, vel incommodum principaliter respiciunt, requiratur omnium consensus, & consistat commodum, & incommodum ex debiti remissione singulos respiciere principaliter, iam secundum iuris rigorem videbatur dicendum maiorem partem creditorum non sufficere, neque alia non consentientibus praedictum inferre, atque ita cetera iuris rigorem hoc iustoditum fuisse ex speciali Imperatoris D. Marti recepto colligitur ex d. 4. bodis, iuncta 1. scriptum 1. ff. de postu. atque ita intelligendus est Bald. in d. eadem omnes, de consuet. n. 10. ad fin. & ibi Abb. n. 5. circa fin. dum hoc tribuit favori liberationis, ut dicamus propter fauorem liberationis legem id induxisse, non autem quod fauor ille absque lege sufficeret, ut bene sentit Dec. in d. cap. cum omnes, n. 14. & ibid. Bero. a. n. 63, & post Paul. de Cast. Strach. ubi supra n. 8.

6 Unde iam fit consequens decisioni illorum iurum locum non esse, neque maiori parti creditorum standum esse extra casum illis legibus specialiter expressis, scilicet quando pactum de remittenda parte debiti fit heredibus defuncti debitoris, qui aliter nolunt adire hereditatem, in quibus terminis loquitur text. in l. iurigenium. §. fin. ff. de postu. cum similibus. Vel si debitor paratus sit bonis cedere si creditores dilationem concedant, iuxta terminos d. l. ult. C. qui bonis cedere poss. Addunt DD. tertium casum, scilicet quando debitor aufugit, & ita non est qui conveniatur, quo casu inquit viget etiam ratio, d. §. bodis, atque ita extra hos tres casus non esse trabendam decisionem illorum iurum indicavit Senatus Neapolitanus, teste Afflic. d. decis. 188. num. 4. & nota Dec. ubi proxime, quamvis post Angel. Strach. ubi supra n. 21. contendat ad omnes debitores esse trabendam aequitatem illorum iurum.

7 Tertio ex dictis consequitur non sine maxima difficultate procedere decisionem text. in c. 3. de inop. in. dum probat quod si plures fundatores Ecclesiarum, aut heredes earum, atque ita patroni, quibus non fore Collegij, sed ut singulis in compellat patronatus, dissentiant plurimos praesentantes, is praesentandus est Ecclesiae qui plurimorum approbatur assensu. Dixi in his, quae pertinent ad plures ut singulos maiorem partem non sufficere, sed omnium concordem consensum esse necessarium, in his autem terminis proponebatur insinuationis ad plures ut singulos pertinet, ergo videbatur maiorem partem non sufficere, iuxta d. reg. quod omnes, & ibi notata, atque ita iure non hoc inducendum fuisse videtur comprobari ex verbis ipsius text. ibi, praesenti decreto statuumus, notat Card. Imol. & alij, de quibus Dec. in d. cap. cum omnes, n. 16. Sed melius cum eodem tentari potest textum illum nihil novi in eo induxisse, pacte quae ex nostra resolutione si adertas regulam hanc, & d. reg. quod omnes, procedere ubi negotium commune singulos principaliter tangit quoad ipsius negotij principale commodum, vel incommodum, non ita si principaliter alium tertium respiciat. Plane praesentationis commodum non principaliter ipsos patronos respicit, sed vel Ecclesiam, cui prouidetur, vel praesentatum ipsam, nihil ergo mirum si omnium consensus necessarius non sit, unde iam sequitur legem non de nouo induxisse ut maior pars sufficiat, sed ut esset necessaria, quia scilicet lex magis fuit plurimorum iudicio, iuxta reg. d. cap. primum, in princip. & quae circa iudices supra retulimus.

Quarto ex dictis consequitur non sine maxima ratione Doctores admodum de fatigari circa interpretationem text. in cap. ult. de iis, quae sunt a maiori parte Capituli, agitur ibi de certa parte fructuum praebendarum deputanda a Canonicis ad fabricam Ecclesiae reparandam, & inquit text. quod si aliqui duxerint resistendum, obtemperare sententia plurimorum, cum tamen agatur de fructibus singulorum praebendarum, quorum commodum principaliter singulos respicit in particulari: unde per consequens dicendum videbatur meliorem esse prohibentis, vel etiam vnus contradictionem in iura nostram reg. Sed reiecta comuni interpretatione, quae firmabat hanc reg. & nostram resolutionem procedere in tangentibus plures ut singulos iure singulari, secus si singulos tangant iure Collegij, de qua per Abb. in d. eadem omnes, n. 5. versum procedit, Felin. n. 1. §. vers. salu. ferre, & ibi Bero. num. 62. Mayner. in Lalind. & referunt n. 69. ff. hoc sit. Savien. de reddit. p. 3. c. 1. a. n. 8. Dicendum est contra strictum iuris rigorem Ratissile Pont. in d. vlt. iudicente aequitate, atque fabricae necessitate, quod confirmatur ex verbis eiusdem text. ibi, statuumus, ratio vero deducitur ex illis verbis, operi iam po. & necessario.

Limitatur tamen haec nostra reg. per plures casus, 9 in quibus contrarium iure expressum est, veluti fauore fisci, ut in l. 1. commun. rerum alien. cum aliis, de quibus Duenn. reg. 29. §. limit. 3. & reg. 37. §. atque etiam fauore libertatis, ut in l. 1. C. communis seruus manum. cum aliis de quibus Anton. Gom. l. 40. Tauri, num. 9. Cope. lib. 3. var. c. 14. n. 7. & seq.

SYMMARIUM.

- 1 Lex id noluisse praesumitur cum facile id exprimeri possit, neque expresse.
- 2 Verba dubia contra proferentem sunt interpretanda.
- 3 Tisius verbum ambiguum contra producentem interpretatur.

REGULA LVII.

Contra eum, qui legem dicere potuit apertius, est interpretatio facienda.

Defumitur ex l. in contrahenda venditione ff. hoc tit. & aliis cunctis a gloss. in presenti, Lex enim id noluisse praesumitur, cum facile id exprimeri possit, neque expresse, Menoch. conf. 10. num. 5. Azemard. in proem. addit. ad recep. legem Navarra, n. 50. Gonzal. ad reg. 8. Causel. gloss. 9. §. 1. n. 33.

Unde verba dubia contra proferentem esse interpretanda, probant text. in l. vlt. in verbis 40. ubi fiat. ff. de post. 1. quicquid asserenda. §. ff. de verb. oblig. 1. Labeo, ff. de contrab. empt. exoriant Menoch. conf. 110. n. 31. & conf. 179. n. 10. Sord. decis. 12. n. 63. & de aliment. sic. §. 1. n. 26. D. Barbos. in l. si quis intentione ambigua 66. num. 28. ff. de iudic. Mendez a Castro in praxi Lusitana, lib. 1. c. 3. n. 41. Cardos. in praxi iudicum, verbo Verbum, n. 9. licet Card. Tusch. sem. 8. lit. P. canel. 107. Card. Mart. de iaciet. & ambig. commun. lib. 1. tit. 9. n. 99. eadem seq. ubi rationem reddit quare in contradietibus fiat interpretatio contra proferentem, non sic in iudiciis.

Eodem modo verbum ambiguum testis contra producentem interpretari per gloss. hic, tradunt Tirac. de retrat. lig. §. 1. gloss. 1. §. 6. n. 4. Bellacomb. tom. 1. commun. op. lib. 4. tit. 10. n. 189. Sord. decis. 160. n. 10. plures refert Farina. in praxi crimin. p. 2. q. 60. n. 60. ubi n. 61. limitat.

REGULA LVIII.

REGULA LXI.

Non est obligatorius contra bonos mores praestitum iuramentum.

Quod ob gratiam alicuius conceditur, non est in eius diffidendum retorquendum.

Exornant Mench. de success. creat. lib. 4. c. 28. num. 7. Eiusdem n. 10. & 17. Gutier. de iuram. confirm. p. 1. c. 40. n. 4. Marchesi. de commiss. p. 3. §. 1. n. 44. pag. 193. Card. Tufch. pract. concl. tom. 4. lit. I. concl. §. 11. n. 29. Molin. de iustit. tract. 2. disp. 1. §. 1. col. 6. in solut. ad 2. & disp. 273. col. 6. vers. ad id unde, Azor. instit. moral. p. 1. lib. 1. c. 6. ad fin. & c. 7. a princ. Socr. tom. 2. de Relig. tract. de iuram. l. 2. c. 21. per ter. Rebelle. de oblig. iustit. p. 2. lib. 1. q. 9. n. 1. Cald. Pereira de emp. c. 30. n. 18. Lessi. de iustit. lib. 2. c. 17. dub. 7. n. 10. D. Barbosa in l. xim. praeor. §. ult. n. 266. ff. de iudic. quorum plures asserunt hanc reg. esse intelligendam de iuramento contra bonos mores naturales, quae scilicet retrahunt nos à via recta, & optimis modo vivendi, non autem contra civiles.

Vale eum pactum affirmativum de succedendo, quando scilicet quis promittit alteri se cum heredem institutorum, iuxta l. stipulatio hoc modo §. 1. ff. de verb. oblig. l. pactum, quod dotali §. 1. c. de pacti. bonis moribus naturalibus adhaerens, & cupiditatem contineat, ut probant d. l. stipulatio, & d. l. pactum, quia scilicet liberum testandi facultatem auferit contra naturam ultimae voluntatis, quae est visque ad mortem desambulatoria. l. 1. c. de sacrosanctis. Ecce si idem tali pacto non potest accedere iuramentum, ac proinde succedit haec reg. Ita resoluunt communiter Doctores in d. l. stipulatio hoc modo concepta, & in d. l. pactum quod dotali, est communis ex citatis ab Anton. Gom. l. 2. Tauri, n. 1. cum seq. Conat. in cap. quomvis pactum, p. 2. in princ. num. 3. Mench. de success. creat. §. 1. n. 17. & §. 18. a n. 191. Canon. comment. lib. 6. c. 4. post princ. communem etiam dicit Valsc. conf. §. 30. n. 12. vers. sed neque, quomvis in puncto iuris contrarium longe velius sit, ut per Com. in rub. de testam. p. 2. ex n. 5. Cojac. in l. generaliter, ff. de verb. oblig. Mench. de success. creat. §. 3. n. 22.

REGULA LIX.

Dolo facit qui petit quod restituere oportet eandem.

Esumunt ex l. in condemnatione §. dolo facit, ff. hoc sit. cum aliis citatis à gloss. in praesenti, exornant Doen. reg. 209. Mafcard. de probat. concl. §. 1. n. 81. Menoch. de praesumpt. lib. 3. praes. §. 33. Cardos. in praxi iudicium & Aduocat. verbo dolo, n. 3. ego ipse in tract. Axiom. iuris vsufreq. verbo dolo Axiom. 76. n. 3.

REGULA LX.

Non est in mora qui potest exceptione legitima se tueri.

Esumunt ex l. nulla intelligitur ff. hoc sit. assert. Pichard. in disp. de mora, n. 29. prope fin. Ratio est, quia mora dici non potest, quae inculpata invenitur, l. pecunia feneratoris §. 5. fin. ff. de usur. & sic in mora non constituitur debitor qui iustam causam habet ignoranti §. de debere. Equi sine dolo male ff. hoc sit. l. §. 24. vers. utique si iust. l. praeterea §. 7. ff. de usur. & qui iustam causam legigandi habet erit retardator, non tamen moram facit, ut ex Tiraq. colligit Piehard. d. disp. de mora, n. 33.

Barbo. Collect. Tom. IV.

Esumunt ex l. nulla iuris ratio §. ff. de legib. & ex l. quid fauore, C. condit. exornant Thom. de Thomass. in floribus legum reg. 143. Sord. dec. 195. n. 5. Card. Mantica de taci. & ambig. conuenit. lib. 2. tit. 12. n. 27. Monach. de optime can. c. 3. n. 42. ego ipse in tract. Axiom. iuris vsufreq. Axiom. 96. n. 1. Glor. resp. p. 3. n. 39.

REGULA LXII.

Nillus ex consilio, dummodo fraudulento non sit, obligatur.

Esumunt ex l. consilij §. ff. hoc sit. & ex l. a in fin. ff. mandati, Sayr. in claus. Regia, lib. 10. tr. 3. c. 8. n. 9. Cuius rationem gl. i. hic, ex eo deducit, quia consilium non inducit necessitatem, nec cogit illum, cui datur, sed magis ut deliberet, & ita liberum est ei acceptare, vel non. d. l. §. c. vbi in fin. 4. disp. cum aliis infra citandis, quam rationem sequuntur Doctores hic, Dec. & Cagnol. in d. l. consilij, sed non placeat, cum quia obligatio consilij non pendet à necessitate quam alij imponit, sed ab ea quam ipse sibi per propriam voluntatem imponit, l. siem, C. de all. & oblig. l. licet de vore, & tam in donatione patet, quam in aliis contractibus, in quibus consensientes obligantur, & tamen alij necessitatem non imponit, tum etiam quia consilium fraudulentum obligat, ut habetur in hoc text. & tamen in eo vigerat ratio glossi. quia non imponitur necessitas ei, cui praestatur, & tandem quia licet consilium necessarium sit observandum, aliquando ad hoc non obligat, ut infra dicetur, nec contrarium probat, d. l. a in fin. ibi, quia liberum, quoniam illa verbatim reddunt rationem propter quam non obligatur quis ex consilio, quod non exponit ei, cui datur, cum tamen obligetur ex mandato. Dicendum ergo rationem esse, quia cum consilium procedat à dictamine rationis, & iudicium intellectus circa ea, quae agenda sunt ex D. Thom. r. 2. q. 14. art. 1. cum seq. 102. natura non habet consensum sine quo obligatio non contrahitur, quia nulla obligatio contrahi potest absque consensu & complacencia voluntatis vera, vel interpretativa, per quam quis applicat appetitum motum l. t. §. 1. in fin. ff. de pactis, l. obligatur ff. de all. & oblig. vnde sequitur regulam procedere etiam consilium ex necessitate sit observandum, ut in specie cap. ult. vers. in venimus, ibi consilij, de heret.

Declarat regulam nostram non procedere in eo, qui ut petens in arte officium proficitur, & ita ratione talis officij, vel artis tenetur ad aliquod opus consilij, id est, procedens per modum consilij ab intellectu, ut sunt Assessores, Advocti, Iudices, & alij, qui obligantur ex iniquo consilio etiam per imperitiam praestito, l. 2. in fin. ff. quid si quis iuris, Bux. Abb. & Felin. in cap. tna. de homicid. Natat. in man. c. 25. n. 15.

In gloss. Nullus ex consilio, ibi nullus enim tenetur consilium sequi, imo explorare, & deliberare debet apud seipsum an sibi expediat necne. Notatur ad hoc, quod consilij natura est, ut quavis excuset ad deliberandum, non tamen obliget ad sequendum, l. cum pater 77. §. mandati, & ibi Bart. ff. de legat. 2. l. 1. §. item Pomponius, vbi gloss. ff. de pignori, Com. in cap. quomvis pactum, p. 2. §. 2. n. 6. & 7. vers. secundum, & de sponsalib. p. 2. cap. 1. §. 8. n. 3. Garc. reg. 10. num. 1. Menoch. de praesumpt. lib. 6. praesumpt. §. 4. n. 25. cum seq. Gonzal. ad

ad reg. 8. *Concel. gloss. 46. n. 36. cum seq. Sanch. de matrim. lib. 1. disp. 34. num. 24. cum aliis per me citatis in trall. Axiom. iuris ususfreq. verbo consilium Axiom. 53. num. 2.*

REGULA LXIII.

Exceptionem obiciens non videtur de intentione aduersary confiteri.

EXORNANT COMAR. var. lib. 1. c. 1. n. 1. *vers. eodem iure*, Anton. Gom. var. tom. 3. c. 12. n. 16. Cacheran. *Pedem. decif. 178. n. 9. Franc. Milaneu. Scutia decif. 3. n. 46. lib. 2. Beilon. Genuef. decif. 38. n. 8. & decif. 91. num. 1. Pet. Greg. synagm. iuris, lib. 2. c. 17. n. 3. Suid. dec. 24. n. 5. Alex. Trentacio. var. resol. lib. 2. tit. de except. resol. 2. n. 1. Cardof. in praxi iudicum, & advocat. verbo exceptio, n. 26. Stephao. Gratian. *Marchia decif. 19. n. 19. Mar. Anton. var. resol. lib. 2. resol. 50. n. 31. Card. Tufch. praxi. concluf. tom. 3. lit. E. concl. 42. ego ipse in trall. Axiom. iuris ususfreq. Axiom. 53. n. 9. vbi n. 10. intelligo procedere quoad fuodandam intentionem actoris.**

REGULA LXIV.

Qua contra ius sunt, debent utique pro infestis haberi.

EXORNANT CARDOF. in praxi iudicum, & Advocat. verbo *fallitum*, n. 2. Azor. *instit. moral. p. 1. lib. 5. c. 16. q. 17. Brunor. à Sole in locis communibus verbo fallitum* 12. *Paria enim sunt inualidè fieri, & non fieri, l. non putamus §. non quous, vbi Bart. ff. de bonor. possess. contra tab. Suid. conf. 157. n. 23. Rot. decif. 345. n. 3. p. 2. recent. ego ipse in trall. Axiom. iuris ususfreq. Axiom. 174. n. 20. AQuis enim corruit omiffa forma legis, l. cum hi §. si praeor. ff. de transact. l. traditionibus, C. de post. cap. cum dilecti, de rescript. cap. quia propter, de elec. c. 2. de rebz Eccles. non alien. lib. 6. Titacq. de retractu comment. §. 4. gloss. 6. n. 31. Suid. decif. 168. n. 8. Cald. Pereira de poss. diligend. c. 7. n. 2. Anton. Monach. *Lucens. decif. 53. n. 35. Ioseph. Sella Aragen. dec. 30. n. 10. Elcob. de ratiocin. c. 12. n. 19. Ferrer. in consil. Catalania, gloss. 1. n. 35. oplores per me citati in trall. Axiom. iuris ususfreq. verbo alius Axiom. 12. n. 24.**

SYM MARI V M.

1. Possidentis potior est conditio in pari delicto, vel causa.
2. Proccedit in materia iustitia, & alienum virtutum.

REGULA LXV.

In pari delicto, vel causa, potior est conditio possidentis.

DESUMITUR in quantum agit de delicto, ex l. cum *part. delictum*, ff. *hoc tit. & io* quantum dicit de causa ex l. in *pari causa*, ff. *cod. exornant citati per me in trall. Axiom. iuris ususfreq. Axiom. 182. n. 5. Sanch. in praecepta Decalogi, tom. 1. lib. 1. c. 10. n. 10. ad finem.*

Est haec regula quod in dubio, & pari causa melior est conditio possidentis, non solum procedit in materia iustitiae, vt tenet Maiol. *de irregul. lib. 5. c. 51. n. 10. Anton. Perez certamine 20. scholasticus, dub. 2. n. 132.*

Azor. *instit. moral. p. 1. lib. 2. c. 19. q. 10. & lib. 11. c. 15. q. 2. Valq. 1.2. q. 19. art. 6. disp. 5. c. 3. n. 36. & disp. 66. c. 1. Sales etiam 1.2. q. 21. trall. 8. *disfur. vnic. scilicet. 17. n. 152. Sayr. de censur. lib. 1.2. 16. n. 30. casu 1. & in clau. Regia, lib. 1. c. 13. n. 36. sed etiam in materia aliarum victorum secundum Soar. tom. 5. de censur. disp. 40. scilicet. 5. n. 15. & tom. 2. de Reliq. trall. 4. lib. 2. c. 33. n. 2. & trall. 6. de vote, lib. 4. c. 5. n. 7. cum seqq. Sanch. de matrim. lib. 24. disp. 41. n. 32. & d. c. 10. n. 11.**

REGULA LXVI.

Cum non fiat per eum ad quem pertinet quominus conditio impleatur, haberi debet perinde ac si impleta fuisset.

DESUMITUR ex l. in *iure Ciuili 24. ff. hoc tit. & aliis* citatis à gloss. in *presenti*, exornant Coman. *consil. 38. circa fin. Angel. conf. 301. Fallum tale*, n. 3. Cephal. *conf. 8. n. 6. Put. decif. 19. lib. 1. in correctis*, vbi ait quod haec reg. non habet locum in conditione potestativa, Stephan. Gratian. *discept. forens. c. 223. n. 41. vbi declarat dommodo non finis in conditione dependente à mera potestate promittentis*, Cardof. in *praxi iudicum, & advocat. verbo conditio*, num. 7. Card. Tufch. *praxi. concl. tom. 2. lit. C. concl. 195. n. 32. cum seqq. Rot. apud Farin. decif. 493. n. 1. & 6. p. 1. recent. ego ipse in trall. Axiom. iuris ususfreq. verbo conditio*, Axiom. 48. num. 4.

REGULA LXVII.

Quod alieni suo non licet nomine, nec alieno licebit.

Vide ad materiam huius reg. Menoch. *de arbit. §. casu 459.*

SYM MARI V M.

1. Facere potest potest per alium quod potest facere per seipsum.
2. Facere per se videtur qui per aliud facit.
3. Professio Fidei potest fieri per procuratorem.
4. Professio in Religione fieri potest per procuratorem.

REGULA LXVIII.

Potest quis per alium quod potest per seipsum.

DESUMITUR ex l. 1. *desicisse, ff. de vi, & vi armata, l. 2. ideo §. quod si quis, ff. de administr. tutor. l. si per alium, ff. ne quis eum, l. io damnum dat*, vbi Dec. & Cagnol. *ff. de regul. iur. l. non ideo, C. de accusat. cap. mulieres, c. 13. verò, de sent. excomm. ex quibus iuribus volgo colligitur quod per se facere videtur, qui per alium facit*, exornant Duen. *reg. 178. ampl. 3. Coaral. lib. 2. miscellan. c. 22. Clas. 4. vlt. q. 3. n. 6. Plac. de delictis, lib. 1. c. 15. n. 17. Anton. Gom. var. tom. 1. c. 3. num. 39. & l. 45. Tauri, n. 91. Menoch. *remed. 1. recap. n. 407. & conf. 1. n. 304. Flamin. Paril. de confid. q. 28. n. 81. & q. 31. n. 12. Dec. in trall. crimin. lib. 4. c. 17. n. 1. Suid. conf. 360. n. 4. latè Card. Tufch. praxi. concl. tom. 3. lit. F. concl. 7.**

Vnde promittit vi etiam Fidei professio, quam promittit de beneficiis quibuscunque curam animarum habent

habentibus, ac de dignitatibus, & Canonicatibus in Ecclesiis Cathedralibus emitteere tenentur iuxta terminos Concil. Trid. sess. 24. de reform. c. 12. vers. *promissio*, per procuratorem præstari possit, prout arg. huius regulæ resoluunt Nunc. *conf. 11. n. 2. de iur. in antiq. q. 10. conf. 4. n. 2. sub tit. de summa Trinitate in nemis*, Petz. de Ledeima in *summa*, tom. 2. tract. 1. c. 4. post 10. *condus. diff. 2. not. in sum. moral. p. 2. lib. 7. c. 1. q. 6. Zerol. in praxi Episcop. p. 2. verbo Fides professio*, Campan. in *diuers. iuris Canon. rub. 3. c. 3. n. 19. Sanch. in præcepta Decalogi*, tom. 1. lib. 2. c. 5. n. 7. Ann. Riee. de iure personarum extra *gramm. Ecclesia existent. lib. 1. c. 1. n. 21. cum seq. Rot. in una Vermien. Compensatus 13. Iunij 1608. coram Card. Sacratio quorum opinionem sequutus sui in tract. de offic. & potest. Episcop. p. 2. alleg. 60. n. 20. Quidquid absolute bono fundamento contrarium tementur Nicol. Ganc. de benef. p. 1. c. 3. n. 7. 5. Vgolin. de offic. Episcop. c. 30. §. 1. 6. n. 1. & Stephan. Gratian. *discept. forens. c. 166. n. 2. & acriter nimis Fr. Sigismond. à Bononi. de elect. dub. 26. quorum fundamentis optimè satisfecit me à emulandis euallationibus defendens Massob. in tract. de Synodo Episcop. c. 40. dub. 40. secundum Roman. impress.**

Hinc etiam inferitur professionem in Religione per procuratorem fieri posse, vt per hanc reg. resoluunt Syluest. verbo *Religio* 1. q. 15. Sanch. in *præcepta Decalogi*, tom. 1. lib. 5. c. 3. n. 8. vbi refert quinque conditiones, quæ desiderantur vt procurator nomine absentis profiteri valeat. Fr. Barth. à S. Fanco in *thesauro Relig. lib. 5. q. 21. 7. Fr. Barth. de Vecchis in praxi obseruanda in admittendis ad Religionem statum nouis*, diff. 13. dub. 3.

REGULA LXIX.

In malis promissis fidem non expedit obseruare.

EX hac reg. innitit *cap. in malis* 23. q. 4. probati videtur promissiones malas, & turpes validas esse ex se, & in illis fidem præstari, & accipi, & obligationem producere, id enim important in hoc text. verba *fidem non expedit*, & in d. *cap. in malis*, ibi, *respondeo fidem, arg. l. deccro 1. c. 6. §. de verb. oblig. cap. ad dissoluendum, de despons. impub. ac per consequens quod debatur fidei violari in actionibus, qui deuiant à virtute, nisi bonum iurium auctoritate contrarium statueretur. In cuius rei confirmationem expendi potest d. *cap. in malis*, cum enim text. ille retinisset duas turpiem promissionum classes, alteram illarum, quæ inter homines sunt, alteram verò illarum eorum, quæ Deo præstantur, prout sunt turpia vota, in prima inquit text. illam rescindit, in secunda vitæ alia phrasi, scilicet, *muta decretum, quod incantè venisti ne facias*; igitur vt thematic mutatio aliquid operetur, dicendum videtur quod licet promissiones de re temporali factæ Deo nullam producant obligationem, in his tamen, quæ sunt hominibus, secus dicendum sit.*

Verum in contrarium est veritas, quia non potest dari peritiorum in transgressionem iuramenti promissorum quando res sub iuramento promissa deueniunt à virtute; patet hoc si expendas has transgressionem non alio ex capite esse peritiorum quando ob violatam fidem sub iuramento præstitam, ac subinde cum non sit dabilis fidei violatio in illis, quæ deuiant à virtute, fides enim est virtus. D. Thom. 2.2. q. 8. c. art. 1. ad 1. et Caiet. 2. 2. q. 13. rectè fit quod quicquid deuiat à virtute, nequit esse actus fidei, imò electio est casus eiusdem fidei violatio, & consequenter peritiorum. Et ideo iuramentum promissorium de actu qui sine peccato mortali

Barbof. Celsi. Tom. I V.

fieri non potest, nullam inducere obligationem, per *cap. si verò, de iur. iur. tenent* D. Thom. 2.2. q. 89. art. 7. ad 2. q. 98. art. 2. ad 1. Con. in *cap. quatuor pallium*, p. 1. §. 6. n. 6. Nau. in *man. c. 1. l. n. 15. vers. 16. Sayr. in clari Regia*, lib. 5. c. 6. n. 2. & c. 7. n. 2. Sout. de *Relig. tom. 2. tract. de iuram. lib. 1. c. 14. per tot.*

Quare omnibus his, quæ tradit Abb. in *cap. ult. de pot. Rip. in l. §. plagy, §. de verbor. oblig. l. in l. generaliter, §. cod. tit. D. Thom. 2.2. q. 88. art. 2. ad 2. respondetur regulam nostram, & d. *cap. in malis*, procedere in malis promissis iniquo modo extortis cum turpitudine illius, cui sunt, non autem promittentis, videlicet per dolum, metum, vel similem modum peccaminosum, licet enim huiusmodi promissiones valeant merito iure, iuxta text. in *princ. Insuper de except. lib. Palam est te iure Civilis obligationem esse non tamen expedit Rip. fidem damus obseruari*; vnde merito promissoribus iure succurritur per acceptionem, vel alia opportuna remedia, iuxta d. *princ. ibi, sed iniquum est condemnari*; probat *rub. §. de mali, seu metus except.* & ita ad argumentum in forma respondemus, quod quamvis verum sit nullam obligationem oriri ex malis promissis, quæ ex se, & in fin. substantia talia sunt, veluti promissio de homine occidendo, vel de mercedendo, aut similis, & in his nulla dabilis sit fidei violatio, vt emineunt quæ dixi in *vers. Perim*. Secus tamen dicendum est in malis promissis; quæ ex se talia non sunt, sed supposita turpitudine acceptantis, in quibus tamen licet merito iure fides data valeat, expedit tamen illam non seruari, iuxta hanc reg. & d. *cap. in malis*.*

SVMMA RIVM.

- 1 Debitoris est electio in alternatiuis.
- 2 Interpretatio in obligationibus sæpe fit in dubio contra debitorem.
- 3 Alternatiuarum plures species recensentur.
- 4 Eligendi facultas in alternatiuis non solum debitoris competit, sed etiam ad ipsius hæredes transit.
- 5 In declaratione defuncti voluntatem non transit in hæredem.
- 6 Legatarum legati alternatiui si pendente conditione decedat, electio non transit ad hæredes.
- 7 Debitoris alternatiui non solum in soluendo, sed etiam in repetendo competit electio.
- 8 Electio in alternatiuis debitoris competit etiam peremptoria alia re ex alternatiue debitis, statim vel superflua, vel peremptoria affirmatio ab eodem præstari possit.
- 9 Debitoris in alternatiuis ita electio competit vt etiam facta electione lucium ei sit variare quæstus voluerit, declarando, vt n. 12.
- 10 Declaratur text. in l. huiusmodi §. Stichom, ff. de legat. 1.
- 11 Declaratur text. in l. 6. quis stipulatus 12. in *princ. ff. de verb. oblig.*
- 12 Eligendi ad emphyteusim nominationes alternatiue si expressa facultas concessa sit, putat in vita, vel in morte, facta semel nominatione per alium irrevocabilem an variatio licita sit remissum.
- 13 Legatis alternatiuis electio est legatary, & ita creditur, declarando vt n. 15.
- 14 Principium in gratiis, & beneficiis non est concedentis electio quau gratiam velis concedere, sed potius recipientis arbitrium, declarando vt n. 17.
- 15 Altorum, seu remediarum in alternatiuis, electio creditur esse, cui prædicta actiones competunt, vt scilicet, quæ voluerit experiri, non verò debet tribui.

- 19 Promittens in certo termino centum solvere, vel pignora, non fideiussorem dare, electio spectat ad creditorem, ut possit vel pignora suscipere, vel si voluerit debitorum praeiudicium ad debitum solvendum compellere.
- 20 Pignus alternatiue inpositum non electio ad rem, vel potius ad iudicem spectat, attenditur, & n. 21.
- 21 Res electio trahitur in pignus alternatiue inpositum etiam casu, quo verba ad illam passim referantur.
- 22 Promittens Rem, vel Neapoli solvere, electio non ad promissorem, sed ad creditorem spectat.
- 23 Alternatiue ordanis, summorum, temporum, ut si militem, & personarum, non procedit hac regula, & n. 25. & 26.
- 27 Alterum adimplere sufficit in alternatiue.
- 28 Conditionibus defuncti modo comprehensio sufficit ultra tantum pars adimpleri.
- 29 Alternatiue non solum affirmatiue, sed etiam negatiue conceptus sufficit alterum adimpleri.
- 30 Alternatiue personarum in coniunctam resoluitur.
- 31 Alternatiue ubi concipitur per particulam, seu, non sufficit alterum adimpleri, declarando ut ibi.
- 32 Alternatiue quoties ponitur inter genus, & speciem, partem, & totum, non sufficit alterum adimpleri.
- 33 Alternatiue legis non sufficit alterum adimpleri.
- 34 Alternatiue non sufficit alterum adimpleri, quoties lex, verosimilis motus dissentientis, seu materiam subiectu contrarium suadet, vel aliquam insurgit iniquitas, si alternatiue in coniunctum non resolueretur.
- 35 Alternatiue ordinis non procedit hac reg. sed necessario ordo scripturae seruandus est.
- 36 Alternatiue apposta inter personas honoratas licet in coniunctam resoluitur, non ita dicendum si inter illas detur dispar ratio affectionis, quia tunc inspicitur ordo littera.
- 37 Maius in iustitiam cum clausula, ut succedat filius, aut filius maior, est ex ordine scripturae preferendum filius, licet maior, existente filio etiam maiori.
- 38 Maius in iustitiam in filio aut filia Regum facultatem obtinet, si iustitiam in filio existente filio ad vulgus remissum.
- 39 Representatio excluditur quoties ad maius alterum vocati fuerint filij, vel nepotes.
- 40 Testator si substituat Titium, aut Seium, tunc censetur prius vocatum Titium, postea Seium.
- 41 Declaratur text. in cap. mandato, in fine, de probend. hoc lib.

REGULA LXX.

In alternatiue debitoris est electio, & sufficit alterum adimpleri.

- D**emonstrat prima pars huius reg. ex l. plerumque 8. vers. ult. ff. de iure dot. l. si in emptore 144. ff. emptio, l. si ita 25. ff. de contrah. empt. l. si quis, pen. C. de condit. indeb. hanc autem, ubi Corral n. 2. Infit. de iuribus, eum multis aliis connotantibus, de quibus glossa in d. 6. vers. ult. gloss. & Doctores communiter in dictis iuribus, & in l. Lucio 23. ff. de legat. 2. & in cap. inter ceteras 4. de rescript. notant post antiquiores plura adducunt. Eueras d. in loco à natura alternatiue in prime. Anton. Gom. var. rem. 2. c. 11. n. 28. Cald. Pereira de nomin. emptio. q. 10. n. 51. & de remiss. q. 18. n. 14. de potest. elig. 11. n. 29. Sorc. decif. 118 n. 1. & conf. 225. n. 6. Cotti. in memorab. verbo Alternatiue, Tirac. de iure primog. q. 7. apin. 2. n. 2. Cardof. in praxi iudicam, & aduocat. verbo debitor, n. 62.

Ratio verò ex eo deducitur, quia eum in obligatiuibus in dubio sepe fuit interpretatio contra debitorem, ex ratione regulæ l. uerius 39. ff. de post. l. quicquid adstringendo, l. stipulatio 28. §. in stipul. ff. de verb. oblig. & alternatiue dispositio dubia sit, cum incertum continere dicatur, l. ubi amem 75. §. qui alius, ff. de iur. iud. idem consuebitur debitori in dubio electionem sibi concessisse, & ita minus quam ei sit possibile le obligeat, iuxta reg. l. cum de indebitis, ff. de probat.

Alternatiue plures species à Doctores annuuntantur habito respectu ad materiam in qua singulae versantur, septem autem, aut lex post antiquiores conuincit: l. si in l. 3. §. non vigne, n. 1. ff. de eo quod certo locat, & in §. huc, n. 4. ubi Fab. Plat. & Angel. Iesui. de actio. loquitur Mant. lib. 2. obs. 1. in fine, Cald. Pereira d. q. 10. n. 51. in fine, ex quorum tamen dictis resolueri oportet omnes alternatiue species à Doctores traditas ad quatuor principales reduci, scilicet personarum, quando inter plures personas alternatiue ponitur, de qua in l. cum quidem, C. de verb. signifi. tum, cum inter plures, ut in d. l. cum quidem, §. si uentem, l. emores 48. vers. sed si Strich, ff. de legat. 1. Locorum ubi inter diuersa loca, ut in d. 4. non vigne, & denique temporum cum inter plura tempora distincta constituntur, ut in l. si ita stipulatus 29. de verb. oblig. l. si uo relictum, §. fin. ff. de legat. 2. secundum quas species totidem alie mixtae, nempe locorum, & rerum simul, ut in d. 4. non vigne, vers. proinde; locorum rerum, & personarum, sic de ceteris constitui poterunt; similiterque iuxta materiam subiectam plures alie poterunt repetiri alternatiue species, videlicet alternatiue partium, cum plures pars alternatiue pro eodem delicto imponuntur, ut in terminis l. quicquid, ubi notatur, C. de serm. signifi. alternatiue remedium, seu actionem, de qua in l. rescriptum §. si patet, ff. de post. & similes quibus ad alternatiue ordinis, quam ponit Cald. Pereira d. q. 10. n. 51. ut in specie l. cum puer 79. §. si te peto, ff. de legat. 2. & in l. heredes mei, §. ult. ff. ac Trebell. quae tamen omnes ad praedictas quatuor reducuntur, ut restat intuenti periculum appaebit.

Hic ita permixtis iam amplius primò facultatem eligendi in alternatiue non solum debitori competere, sed etiam ad ipsos heredes transire, similiterque ad heredes legatarij, vel similibus, ubi ad illos electio spectauerit, ut ex text. in l. si stipulatus fuimus 76. in princ. ff. de verb. oblig. l. si uo relictum 19. ff. de apt. legat. Doctores ibid. in specie Anton. Gom. d. e. 11. n. 51. Cald. Pereira d. q. 10. n. 82. in fine; quamvis enim facultas eligendi competens nomine alieno, vel in vitium alterius, veluti in fideicommissum, aut aliis bonis relictis vni ex ceteris personis, quem heres elegit, personalissima sit, neque ad heredes transitoria, ut in terminis text. in l. tamen ex familia 67. §. 2. ff. de legat. 2. nec similiter ius declarandi defuncti voluntatem iuxta gloss. pen. in fine, quam Doctores reputant singularem in l. idem Pomponius scribit §. 4. ult. ff. de rei vend. & utrobique DD. plures, de quibus Tirac. d. retrahit. n. 1. 26. gloss. 1. n. 76. & gloss. 1. n. 3. Molin. de primog. lib. 2. c. 4. n. 62. & in notabili casu Gam. l. iust. decif. 18. ubi Flores Mens in addit. plures testat, nihilominus tamen quando electio venit in consequentiam alienius iuris praesumbit inter praepio competentis, seu in proprium commodum, & utilitatem, ut in nostris terminis, siue dubio in heredes transmittitur, iuxta text. in d. l. si ita, & in d. si uo relictum, qui in hoc casu procedunt, declarant Gom. Molin. & Flores citatis locis. Limitatur tamen hæc ampliatio, ut non procedat in legato alternatiue, quando altera illius pars conditionalis fuerit, tunc enim si pendente conditione legatarius decedat,

decedat, sicut nec legatum, ita nec electio ad heredem transibit, iuxta text. in l. cum ibid. 25. in fine princ. ff. quodam die leg. quem extollunt Rom. sing. 89. Euerat. in loco à natura alternativa, limit. 5. Corn. in l. uic. 5. in nouissimo, n. 3. C. de caduc. tollend.

7 Amplia secundò vi non solum in soluendo, sed etiam in repetendo debitori alternativo competat electio, ita ut si utrumque per errorem ab eo solutum, & alterum repetere possit, ac in repetitione eius, non creditor sit electio, ita probat text. elegans l. per. C. de condit. ind. & ibid. Salicet. Bald. & ceteri scribentes, Bart. in l. plane 21. & in l. si non forem, 5. si decem, ff. de condit. indeb. Folg. in l. si pona 19. vlt. n. 2. ff. eod. tit. Felinus cap. inter ceteros, n. 3. in fine, post Ioan. And. & Imol. ibi, de rescript. Dicitur in tit. de condit. indeb. c. 9. Cujac. lib. 8. obseru. c. 35. Non obstant d. l. plane 21. vers. igitur, & d. l. si non forem, 5. si decem, vers. vlt. de condit. indeb. ubi prædicta specie creditori retinendi, & soluendi quod velit, non verò debitori electio tribuitur, quia ommissa distinctione Accurs. in d. l. plane, verbo creditis, quem ibi sequuntur Bart. & Folg. d. n. 2. responderi potest non dubitari in d. l. plane, an si duo rei debendi alternati, Stichus, v. g. aut Pamphilus utrumque seruum per errorem soluant, in repetitione electionem habeant ad repetendum scilicet Stichum, vel Pamphilum, an verò creditor sit electio, ut quæ maluerit restituat, (quæ nostra est huius ampliationis disputatio) sed solum in specie illius l. plane, agitur de duobus rei debendis alternatis (neque enim aliter dici potest propter exempla, & rationem Inreconfulti, quæ in obligatione alternata locum habet, iuxta text. in l. in executione 85. 5. pro parte, ff. de verb. oblig.) qui rei cum in effectu vnum tantum seruum, seu vnam drogam, vel denaria mille soluere tenerentur, iuxta reg. l. 1. 5. vlt. ff. de duobus reis, pariter duos seruos, Stichum scilicet, & Pamphilum, seu drogæ duas, aut denaria duo millia per errorem soluerent, ut suis colligunt ex litera text., & ex text. immediatè præcedenti, ad quem d. l. plane, se refert, & principium est questionis in l. si pona 19. vlt. end. tit., ubi similiter agitur de duobus rei quantitatibus, qui cum decem tantum deberent, viginti persoluerent, unde quia in prædicta specie ambe partes repetere non poterant, sicut in d. 5. vlt. ex ratione de qua in eadem l. plane, videlicet quia ab initio partes soluere non poterant, cum obligatio alternata in diuina sit solutione d. l. in executione, 5. pro parte, l. 2. 5. & harmon. in fine de verb. oblig. Nec insuper cum pariter & eodem tempore soluiissent, locum habere poterat decisiu text. in l. cum duo 25. l. vlt. 5. Titius, ff. de condit. indeb. ubi pluribus idem debitum soluentibus vltimo soluenti conceditur repetitio, atque ita cum mutuo lo inuicem impediunt, neutri conditio dabitur, metitòque decidit Inreconf. Leo casu creditoris, esse electionem, non quòd velit soluere, scilicet, vnum vel alterum seruum (de hoc enim, quod est nostra questio, non agitur, ac subinde iuris dispositioni relinquitur) sed cum velit soluere, hoc est cum reo, quia videlicet nec ambo ad partes repetendas, ut in d. 5. vlt. nec vnus tantum ad totum condicendum poterat adiri, iuxta prædicta, & hæc videtur mens, & sensus Inreconf. in d. plane, licet Doctores communiter aliter intelligere nitantur.

8 Amplia teritiò electionem in alternatis debitori competere etiam precepta alia re ex alternatio debitoris, ita ut vel superfluis, vel preceptis æstimatione ab eodem præstari possit, ut probat Inreconf. in l. cum res 47. ad finem principij, vers. sed si Stichus, & vers. qua ratione, ff. de legat. 1. notant gloss. & Doctores ibi gloss. 3. in l. si Stichus 16. in princ. ff. de verb. oblig. Paul. Bart. Barbo. Collect. Tom. I. V.

& Imol. in l. Stichum 95. in princ. & 5. ff. de solutim. Paul. in d. l. cum res, n. 7. Anton. Gom. tom. 4. var. c. 11. n. 40. Cujac. in comment. ad Papinian. lib. 18. q. ad l. 95. de solutim. qui optimè respondent ad plures textus in tit. Ciuilis, qui hanc resolutioni obitare videntur, & præcipue Gom. relata n. 40. subdit ideo in specie l. electio 46. 5. si in quem, ff. de noxalibus action. l. seruo, & ita re noxali precepta neque æstimationem deberi, & obligationem in totum extinguì, quia æstimatio debetur ratione serui principaliter, & ab eo fuit causata, unde seruo caritudo extinguitur etiam altera pars alternatiua, nempe æstimationis, quæ ab eo causam, & originem habuit; secus verò quando vtraque res, seu pars alternatiua est in obligatione principaliter, & de per se, ut in nostris terminis, quia tunc altera extincta manet præcisè obligatio in alia, iuxta d. l. Stichum, in princ. & 5. l. 1. si Stichum 16. in princ. ff. de verb. oblig.

Amplia quartò in alternatis ita debitori electio nem competere, vt etiam facta electione licetum ei sit variare quoties voluerit, ita probat text. notabilis in l. cum qui 118. 5. 1. ff. de verb. oblig. text. similis loquens de obligatione generis in l. qui ex pluribus 106. ff. eod. tit. notant vt vbiq. Doctores, post Bart. Imol. Auerin. Dauren. in d. cum qui, 5. 1. plures de, quibus Tiraq. de retrall. ut. 1. 5. 24. gloss. vltima, n. 7. & in l. bonis, 5. hoc sermo, limit. 29. & limit. 9. num. 9. ff. de verb. signif.

Non obstant text. in l. huiusmodi 86. 5. Stichum, ff. de legat. 1. & in l. si stipulatum, 5. 1. in fine, ff. de legat. 2. ubi in legato alternativo facta semel electione non licet debitori, hoc est heredi, sententiam mutare, quia procedant in legato, seu quacumque alia vltima voluntate alternata, tunc enim neque heredi, hoc est, debitori, neque legatario, hoc est, creditori facta semel electione licetum esse variare, siue tacite, siue etiam expresse, quibuscumque verbis electio competat, probant iura proximè citata, sequitur dicens communem Costa l. 2. scilicet cap. vlt. n. 7. Molin. de primog. lib. 2. c. 4. n. 35. Antel. lib. 2. sent. c. 9.

Nec etiam obstat text. in l. si quis stipulatum 112. in princ. ff. de verb. oblig. ubi si in stipulatione alternata electio competat creditori, tunc solum permittitur variatio quando concessa fuerit electio per verbum, velam, & tunc vsque ad liam contractatam, quia procedit ea eo quòd alternatus libellus non admittitur tanquam incoactus iuxta c. 2. de libelli obligat. iuncta reg. l. prætor 7. 5. quod autem, ff. de iniur. Unde postea liam super illa re contestando novum negotium super eadem contrahere censetur, ex reg. l. 5. idem scribis, ff. de perit. ac subinde vocationi locus non relinquitur, iuxta reg. text. in l. si cum, C. de action. oblig. ita in specie declarat l. n. 7. in d. l. si stipulatum, ubi Alciat. arum, n. 7. Dicit in d. l. cum qui, 5. 1. end. tit.

Quod tamen vt melius percipiant adferre oportet stipulatione, seu quacumque alia obligatione alternata contractus celebrata citra facultatem variandi differentiam esse constituendam inter cum casum, quo postea eligendi expresse competit ex partium consensione, & illum in quo tacite, scilicet ex iuris dispositione, in primo casu quando scilicet expresse competit si talis potestas detur per verbum voluerit, electione semel facta, amittitur, si verò per verbum voluit, variatio licita est, ut probat d. l. si stipulatum, vers. an autem, vbi gloss. 1. cuius differentie ratio desumitur ex verborum vi & proprietate, quæ in contractibus maxime attenditur l. quicquid adstringenda, ff. de verb. oblig. ita explicat Cujac. & Alciat. in d. l. si quis stipulatum, Costa d. n. 7. Antel. d. c. 9. ad fin. Conan. comment. inris Ciuilis, lib. 7. c. 3. num. 2. in fine. In secundò

verò estis quando nemo ex his verbis, sed tacite com-
petit electio, prout in debitore alternatiu. cui etiam si
non exprimitur à iure, tamen electio conceditur
iuxta nostram regulam, & tunc deest iurecons. in d.
l. cum qui 138. §. 1. ff. de verb. oblig. posse debitorem in-
distingue variare, reddens rationem, quia diversa causa
est voluntatis expresse, & eius que inest, quasi aper-
tius doceret quòd quamvis si debitori expresse electio
daretur, distinctio esset faciendi inter verbum
volens, & volens, tamen si id non exprimitur, quo
casu facultas eligendi tacite inest, vacatio indistin-
cta licita erit. Cuius decisionis, & differentie licet plu-
res rationes assignent Doctores, quas ibi, post alios
tradit Alciz. num. 14. vnamque satis congruam cen-
seat Conan. d. cap. 3. num. 2. ea tamen potior videtur
quòd cum in dubio illa sit interpretatio faciendi per
quam debitor minus obligetur d. l. quicquid 99. ff. de
verb. oblig. cum similibus, & electio tacite competens
debitori possit intelligi concessa vel per verbum,
volens, vel per verbum volens, potius per verbum,
volens, concessa intelligitur, vt sic iuxta verbi pro-
prietatem variatio admittatur, & debitori minus
preiudicetur, quam resolutionem præferat Aurel. d.
cap. 9. ad fin. licet alijs text. illum interpretetur Flores
de Men. var. lib. 3. q. 2. n. 14. Vtrum autem si expressa
facultas eligendi ad emphyteusim nominationem alter-
natiuè concessa sit, puta in vita, vel in morte, facta se-
mel nominatione per actum irrevocabilem variatio
licita sit? vide Peralt. in l. cum pater, §. si filia, n. 89. ff.
de legat. 2. Valde. conf. ult. n. 32. & 33. Molis de primog.
lib. 2. c. 4. à num. 15. Flores de Men. d. q. 2. n. 32. & in
addit. ad Gam. Lust. dec. 36. n. 1. Cald. Pereira de
nom. emphy. q. 10. n. 3. & seq. de pign. ff. cap. 2.
& 3. à princip. & cap. 4. à num. 20. cum multis sequen-
tibus.

14 Limita primò regulam non procedere in legatis
alternatiu. in quibus electionem esse legatarij, & ita
creditoris, probant manifestè text. in l. planè 14. §. pen.
ff. de legat. 1. & in l. si in cui 19. n. 1. part. & in l. Lucio 23.
ff. de legat. 2. & in l. si Titio 10. in not. summario Bar-
toli ibi, ff. de usufr. leg. notant plures de quibus Emerad.
in loco à natura alternatiu. limit. 1. & alij citati à Cald.
Pereira d. q. 10. n. 6. 12. In contrarium tamen virgine ma-
ximè text. in d. si in cui in 2. part. l. si ita resolutum 43. §. ult.
in fine, ff. de legat. 2. l. Titio 21. ff. de usufr. leg. l. cum
res 49. §. sed si Stichus, vers. series, l. si quando 109. §. ult.
in princip. ff. de legat. 1. l. qui concubinum 29. §. 1. in fine
de legat. 3. in quibus ferè iuribus agitur de legatis
alternatiu. & tamen electionem hæredis esse, & ita
debitoris aperte probant.

15 Vnde in hoc iurium consensu rem ita componit
Accurs. in d. l. Lucio, ff. de legat. 2. verbo vendicare, vel si
verba testatoris legantis ad hæredem referantur, ipsius
sit electio, & ita procedat d. l. si in cui in 2. part. d. l. si
ita, §. ult. cum alijs supra in contrariis adductis; si
verò versùs legatarium dirigantur, ad illum spectet
electio, & ita intelligatur d. l. planè, §. pen. cum simili-
bus, de quibus supra. Denique si sumus in dubio, vt si
testator simpliciter legaverit electionem legatarij esse,
& ita creditori, iuxta d. l. Lucio, & in hoc tantum casu
differentem constitui potat inter legata, in quibus in
dubio ad creditorem, & contrariis in quibus in dubio
electio ad debitorem pertinet, iuxta hanc reg. cuius
discriminis rationem desumit idem Accurs. ex reg. text.
in l. ex testamento, ff. de reg. iuris, aliamque subtiliorem
ex Fulg. ponit Cotin. in d. l. pen. num. 1. c. de verb. signif.
scilicet quòd lex præstans legatario actionem perso-
nalem, vel rei vendicationem pro legato prore magis
elegantè iuxta text. in l. cum filius 76. §. variis, ff. de
legat. 2. quæ rei vendicatio necessariò in rem certam

dirigitur l. si in rem 6. ff. de rei vendic. per consequens
eidem legatario electionem etiam circa res alternatiuè
legatas concessisse intelligitur, vt ita possit in rem
certam, quam voluerit, prædictam rei vendicatio-
nem intentare, quod non potuisset, prædictamque
electionem eidem absolute videretur, si electio hæ-
redi competet & in manu eius esset quam vellet præ-
stare, quam rationem sentit in proposito Iureconsul-
tus in l. si servus 108. §. cum homo, in fine, ff. de legat. 1. &
inque ita prædictam Accurs. distinctionem sequuntur
Doctores communiter, ibi, Bart. n. 1. Paul. n. 2. Coman.
in princ. Peralt. n. 4. in fine cum seqq. Dyn. & Ioan. Andr.
in presenti, post Imol. Felin. n. 4. in c. inter ceteras, de
rescript. testantur receperam Ignez, in l. 3. §. si cum movet,
n. 73. ff. ad Syllan Roman. in l. 2. §. ex his, n. 19. ff. de verb.
oblig. tradunt Barbat. n. 11. & ibi, Coum. 3. in cap. indi-
cane, de testam. Alex. n. 3. & alij in l. qui dicit 20. ff. de
legat. 1. Atton. Gom. var. tom. 2. c. 1. n. 43. Modera.
anomaduerfionem iuris, c. 3. n. 4. & alibi laus explicab-
imus.

Limita secundò hanc regulam non procedere in
gratijs, seu Principum beneficijs alternatiuè concessis,
in quibus non concedentis electionem esse quàm gra-
tiam veluit concedere, sed potius recipientis arbi-
trium quam velit eligere, notant omnes Doctores per
text. in l. a. c. de castrensib. & min. lib. 1. 2. lib. volutus
forma terris, iuncta explicatione glossæ, quam sequuntur
& inducunt Placea, & Rebuff. ibi, tradunt Nait. Alberic.
num. 2. & alij in l. beneficium, ff. de consuet. Princip.
Alex. num. 4. Imol. num. 2. in l. qui dicit 20. ff. de leg. 1.
Felin. post alios in cap. inter ceteras, n. 4. vers. salu quarrò,
de rescript. Emerad. in loco à natura alternatiu. limit. 5.
& plures, quos sequuntur Peralt. in l. Lucio, num. 1. o.
ff. de legat. 2. Cald. Pereira de nom. emphy. quest. 10.
num. 61.

Quamvis autem prædicta limitatio non ita suffi-
cienter probetur ex text. in d. l. secundum expli. ar-
tionem Couaz. ibi, in ea tamen vera videtur, ex reg. d. l.
beneficium, cum similibus, in quibus habetur in be-
neficijs Principum plenissimam semper in fauorem
partium esse interpretationem faciendam, ac subinde
esset ratio in qua regula nostra nititur, vt supra in
principio ad illam notauimus. Vnde hanc limitatio-
nem declarat nonnulli locum habere tantum in gra-
tijs motu proprio factis, non ita in iis, quæ ad partis
petitionem conceduntur, in quibus non recipientis,
sed potius concedentis electionem esse putant per
text. in cap. si pluribus 24. de proband. hoc lib. in notis tra-
ditis per las. in l. imperium, num. 13. ff. de iurifict. ann.
indic. addit. ad Bernard. reg. 5. o. vers. quarto, gene-
raliter contententes quòd in Principum beneficijs ad
partis petitionem concessis non lata, sed stricta debet
hieri interpretatio, ac subinde cessat ratio d. l. benefi-
cium, de qua supra, sequuntur in specie Imol. d. num. 2.
Aretin. aliter subsistens in eadem l. qui dicit, ad
fin. Verum prædicta differentia generaliter vera non
est, imò videtur contra text. in d. l. 2. c. de castren-
sib. l. 1. ibi, valuit impetrari, vbi text. loquitur gratia
ad impetrationem partis facta, prout eleganter di-
ctam differentiam reprobans expedit Alex. d. n. 4. se-
quuntur Peralt. & Cald. Pereira lucis proximo citarijs
indistinctè tenentes in vtraque gratia tam Motu pro-
prio, quàm petitione partis concessa electionem ad
recipientem pertinere. Nec obstat text. in d. cap. si plu-
ribus, iuncta resolutione Iasonis, de qua supra, quia
recipitur text. specialiter procedere in gratiis ad
beneficia Ecclesiasticæ; eum enim in illis strictè, vel
late interpretandis distinctio fuit inter eas gratias,
quæ Motu proprio, & illas, quæ ad postulatio-
nem emanant, itavt in posterioribus, quia ambi-
gos

tioſe ſunt, & præſerunt legatam petentis ambitionem, ſtriſta ſit interpretatio, *cap. quomvis in principio. et. de prebendis. hoc lib. non ita in prioribus*, in quibus ob defectum poſtulationis prædicta ceſſat ambicio, ſic etiam ex eadem quoque ratione diſtinctio circa facultatem eligendi erit admittenda, quando tales gratiæ ad beneficia alternatiue fuerint conceſſæ, iuxta *d. cap. ſi pluribus*, cuius diſtinctio ex prædicta ratione debet explereſi. Secus dicendum in aliis gratiis, ſeu beneficiis, quæ ſicut nulla facta diſtinctione latè interpretanda ſunt ex generalitate *d. l. beneficium*, & bene probat *d. cap. quomvis*, ſi rectè expendatur in regula, quam proponit, & exceptione, quam facit *ad audiendum 12. de decim. cum aliis*, quicquid contradicant *laſ. & alij*, de quibus *ſuprà*; ſic etiam in illa alternatiue factis electio indiſtinctè ad accipiendum pertinere debet, iuxta ſupradicta. Nec obſtat *text. in cap. mandare 10. illò ut. de prebend. hoc lib. in princ. & verſ. ſi vbi in gratia alternatiue ad accipiendum Eccleſiaſtica electio non datur*, quia reſpondetur *text.* procedere in alternatiua ordinis, iuxta ea, quæ *infrà* dicemus.

- 18 Limita tertio locum non habere regulam noſtram in alternatiua actionum, ſeu remediorum, in qua electio ereditori, cui prædictæ actiones competunt, ut ſcilicet qua voluerit, experietur, non verò debitori tribuitur, pro vbi limitationem *text. in l. ſi ſervus 188. §. cum homo, in fine. ff. de legat. 1. l. cum ſilius 76. §. varis. & ibi gl. verſus electio, ff. de legat. 2. l. ſcriptum 10. §. ſi patre, ff. de patris, l. quid in hereditate 9. §. eligere, ff. de tributo. l. nemo 43. verſus quærit, vbi gl. pen. in fine verſus item dic. hoc ut. cum ſimilibus, deſeruitque primò ex eo, quia cum alternatiua actionum competat pro maiori ſecuritate creditotis, & in eius fauorem, eidem etiam electio competere debet; deinde comprobatur ex ratione *text. optimò, in l. 1. §. ſcæntia, in fine; aliter, l. 1. verſus aliquem, ff. de eo quod certo loco, non ſcilicet aliis ſi debitori electio relinqueretur, in manu ipſius maneret ius, & intentionem actoris perpetuò eludere notant Franc. in præſenti, n. 1. Bald. num. ult. Paul. 4. Curt. ſen. 8. & im. 7. & alij, quos reſert & ſequitur Padil. n. 8. in l. cum preponas poſt, gl. ibi, C. de tranſſat. Anton. Gom. 2. var. c. 11. n. 4. 2. gl. off. & ſcribentes in l. 4. eligere, & in l. 1. n. 1. verſus quærit, & in reg. nullus 20. ſup. hoc ut. inſinuat, de quibus Anton. Gabr. commun. tit. de alien. concl. 1. à prime. latè diſputantes an & quando actor, ſeu creditor vnam tantum ex pluribus actionibus ſibi competentibus teneatur eligere, vel poſſit plures inſimul cumulare, vel denique vna electa ad alias reſreſſum habere, ad intellectionem *text. in d. §. eligere, & in d. verſus quærit, cum ſimilibus*; de quo vltæ præcitatos (quia ad præſens non attinet inſtitutum) vide Dyn. & omnes ibi in *d. regul. nullus, gloſ. ult. & commune in cap. pen. de relig. demib. Marzian. in c. ult. de libelli oblat. n. 12. & 17. cum ſeqq. Lotiot. de regulis iuris, axiom. 181. cum ſeqq. Mayn. lib. 2. actionum, c. 34. & lib. 4. c. 8.***

Ex quibus illud Doctores ad præximè docent quòd ſi quæ alternatiue promittitur in certo termino eentum ſoluere, vel pignora, ſeu ſideiuſſores dare, electio ſimiliter ad creditorem ſpectabit, vel poſſit vel pignora ſuſcipere, vel ſi voluerit debitorum præciè ad debitorum ſoluendum compellere, quod ex dictis rationibus maniſeſtè ſequi putant, cum enim altera pars alternatiue de præſtandis pignoribus ſolum in fauorem creditotis videatur electa pro maiori ipſius ſecuritate, non debet in illius odium retorqueri, quod planè contingeret ſi debitori electio competere, in eius poſſeſſate maneret pignora præſtando debitum nunquam perſoluere contra *reg. d. verſus aliquem, in d.*

*l. 3. ff. de eo quod certo loco, proptex his & aliis ita notant Paul. n. 4. Curt. ſen. 9. laſ. in d. l. cum preponas, vbi Padil. n. 9. & ſunt originals doctina Bart. per *text. ibi in l. quomvis, n. 1. & 3. ff. de pignorat. act.* quam ſequuntur Doctores ibi, plures de quibus Tirac. de reſtrict. lig. 4. §. gloſ. 3. n. 16. Gom. d. n. 42. Padil. vbi præmiſſe, latè Cald. Pereira de nomin. emphy. 2. q. 10. n. 53. ſic generalitet limitantes regulam noſtram, vt non procedat quoties altera pars alternatiue non fuerit in obligatione, ſed tantum in fauorem creditoris electa. proptex in propoſito. Verum licet prædicta communis ſententia in praxi omnino ſequenda ſit, nec ab ea auſus fuerit recedere Alciat. reſp. 109. in rigore tamen qua non videtur, neque enim prædicta alternatiua fauore creditoris, ſed potiùs debitoris videtur electa, qua ratione de prædicta communi dubitauit Talin l. 1. mm. 6. ff. qui ſanſſare cog. & arg. *text. in l. 4. huius prætor. ff. de re indic. contrarium conſtante tenore Rip. ibi in §. ſi ex conventionem, num. 4. vbi prædictum textum inducit Dec. num. ult. in cap. inter ceteras, de reſcript. Cald. Pereira unum. 54. cum ſeqq. diſt. loco*, quicquid communem ſententiam defendere, & explicare nitantur Negola. de pignorat. mem. 1. part. 5. mm. 5. cum ſeqq. cuius reſoluto confundimè ex adductis per laſ. Rip. & Cald. Pereira diſt. locis, cum quibus ſatiſſimè poſſet fundamentis in contrarium adductis.*

Limita quartò regulam noſtram locum non habere in pœnis alternatiue impoſitis, in quibus electionem non ad reum, ſcilicet debitorem, ſed potiùs ad iudicem ſpectare contendunt ex decisione *text. in c. quoniam frequenter, §. ult. verſus ſi autem, vt late non conſeſſ. l. 1. C. de his qui latrone, & ex eo, quia iudex legis miniſter conſtituit, pœnamque delicti commensuratum imponet, reus autem ſemper minorem eligit; ex quibus hanc limitationem probant gloſ. ult. in c. ſicut, de Jude. & in c. 2. exapola, de vna, & beneſſ. cleric. & in cap. fraternitatem 34. diſt. de vtrobiq. ſcribentes, Franc. in præſenti, n. 1. Felin. n. 5. & Dec. n. 9. in c. inter ceteras, de reſcript. plures de quibus Cald. Pereira de nominat. emphy. q. 10. n. 81. & alij citati à Cened. ad Decretal. collect. 59. n. 4.*

Verum hæc limitatio indiſtinctè vera non eſt, vt etiam ſupracitati ſtatuerit, ideòque ex doctina Bart. in l. 1. verſus expulſores, n. 2. ff. de off. prætor. quam ſequuntur Abb. Felin. & Dec. diſt. locis, Clau. in præſ. §. fin. q. 3. n. 6. Menoch. de arbitrat. q. 94. n. 1. cum ſeqq. & aliis de quibus Cened. vbi ſup. ac planè Bucearon. de diſſer. inter iudicia civilia, & criminalia diſſer. 207. per tot. diſtinguendum eſt quòd ſi verba legis pœnas alternatiue irrogant ad iudicem referantur, ipſius erit electio, & ita procedant *d. l. 1. C. de his qui latrone, d. cap. quoniam frequenter, §. ult. l. ſi fugitiu, vbi Bald. n. 8. C. de ſeruis fugi. cum ſimilibus*. Si verò reum reſpiciant, veluti ſoluit eentum, vel recedat à ciuitate, ad illum electio ſpectabit, & ita intelligantur *l. quicunque in princ. iuncta gl. 2. C. de ſeruis fugi. in dubio autem electio ſit delinquentis, ex reg. l. ſi præſ. in fine, l. interpretatiue, ff. de panis, & in decisione noſtri text. iuncta reg. l. nemo ff. de iudic. lex enim duas, vel plures pœnas alternatiue impoſuit, altera licet minori, quam in dubio reum electurum præſumit, contorta eſſe videtur, & ita ceſſat argumentum de quo ſuprà, quod tamen non procedit, quando vtraque pœna fuerit corporalis, arg. *text. in l. omni damnus, in princ. verſus præinde, ff. de panis, l. liber homo, ff. ad leg. Aquil. latè Dec. n. 10. diſt. loco*, omnibus ſatiſſacit, quæ in contrarium poterant adduci.*

Amplius autem ſupradicta vt reo electio tribuitur etiam caſu, quo verba ad illum paſſim referantur, veluti

veloti passim hanc, vel illam penam, ut per Dec. d. n. 10. *Et in d. l. si fugitivi, n. 96. Menoch. n. 1. ubi supra*, quicquid contradicit Abb. d. loco per text. in d. c. *fiat*, iuncta gloss. ult. de iude. quod tamen nihil obstat, quod cum in altera parte alternatiue agat de excommunicatione, quæ à iudice imponi debet, eodem etiam modo altera pars est intelligenda, nempe quod à iudice priuatio, de qua ibi fit ag. d. 1. cum ibi notatis, ff. de rebus dub. declarat Dec. d. n. 10. Menoch. num. 6. ubi proxime.

- 13 Limita quintò regulam nostram non procedere in alternatiua locorum, cum videlicet quis promissit Romæ, vel Neapoli soluere, tunc enim electionem ubi petatur non ad promissorem, sed potius ad creditorem spectare probat expressè text. in l. 2. §. *Scutella, vers. quia alias l. 1. in princip. ff. de eo quod certo loco*, reddens rationem, quia aliis concessa electio debitori in manu ipsius esset, an deberet, quod iura non permittunt, norant latè explicantes Bart. ibi d. 7. Salicet. n. 1. & 2. Iac. & Paul. n. 4. Fulgos. n. 1. in fine, Socin. post alios in *d. dilecti, n. 28. de foro compet. Duaren. in d. tit. de eo quod certo loco, c. 3. Mayn. lib. 4. actio. c. 1. Quæ quidem limitatio procedit etiam in alternatiua mixta rerum & locorum, itavit si quis promissit solvère Romæ, vel Neapoli decem, vel Stichom, non tantum loci ubi petatur, sed etiam rerum electio ad creditorem spectat d. l. 1. *vers. proinde*, ubi notant Paul. num. ult. Ius. n. 5. dicentes esse singulare, ut in consequentiam electionis loci creditor etiam rerum electionem habeat ex ratione, de qua Iureconf. ibi, tradit Mayn. d. 1. *vers. idemque iuris*. Unde si creditor in proposito alteram tantum rem præcisè petat, non dicitur plus petere, sic limitatio text. in §. *plus autem, Insist. de actio. quæ tantum procedunt in simplici alternatiua rerum*, cuius diversitatis rationem videtur assignare Mayn. ubi proxime. Illud tamen advertere oportet quod licet creditori detur electio locorum ubi petat, debitori tamen competit electio ubi solvat ante petitionem creditoris, id est, antequam creditor petendo in altero loco eligat, d. l. 1. *vers. & generaliter*, ubi Bart. n. 9. Bald. n. 6. Duaren. & Mayn. d. c. 1. in fine.*

- 14 Limita sextò regulam nostram non procedere in alternatiua, quam vocant ordinis, ut dicam commodius infra n. 15.

- 15 Limita septimò in alternatiua summatarum, & temporum, ac similium, in quibus affectio non datur, ut per text. in l. si ita rescriptum 45. §. fin. ff. de leg. 2. rescripte Cald. Pereira de nomin. emphyt. q. 10. n. 30. in illis enim cum vnum tantum, scilicet quod minus est, in obligatione esse censeantur, iuxta l. si stipulatur 12. l. inter stipulantes 8. §. si stipulantes, l. si ita 69. ff. de verb. oblig. nullatenus alternatiua sum effectum operari, nisi electio propè verificari possit, quæ non nisi inter duas saltem res versatur, ex reg. text. in l. si res 3. §. 1. ff. de op. leg. Accend. de exsequend. mand. p. 1. c. 19. num. 12.

- 16 Limita octavò in alternatiua personarum, de quo latè dicemus infra n. 36. cum seq.

- 17 Sufficit alterum adimpleri. Daumit ex l. in eo 11. §. ubi verba, ff. de iur. idemque probat l. si heredi §. vers. si dissimil. ff. de condit. instit. l. cum pupillus 78. §. 1. ff. de condit. & demonstr. c. inter ceteras 4. de rescriptis, §. pen. Insist. de heredi. Insti. cum aliis citatis à gloss. hic, & in d. §. ubi verba, & vtrobiq. scribentes, tradunt Doctores in l. si ius, qui ducunt, §. versio. ff. de rebus dub. & in l. pen. c. de verb. signif. Rebuff. in l. sap. §. 1. ff. de iur. ubi Alciat. num. 1. cum seqq. Cott. in memorabil. verbo alternatiuarum electio, & alij plures, de quibus G. Falcon. reg. 12. in princ. Doct. reg. 435. Accedit & illa ratio quod ubi in alternatiua dispositione al-

teta tantum pars adimpletur, & verborum præteritas sustineatur, & natura eiusdem dispositionis servatur.

Amplia primò hanc regulam in hæc secunda parte, ut procedat in conditionibus dissimilium modo comprehensis, in quibus ut dispositio verificetur sufficit alteram tantum adimpleri, siue casuales, siue potestatiue sint, probat d. l. si heredi §. ff. de condit. instit. l. cum pupillus 78. §. 1. ff. de condit. & demonstr. d. 5. pen. Insist. de heredi. instit. notant gloss. & Doctores eisdem locis. Non obstant l. sub diversis §. 1. in princ. vers. legat. l. 1. quod traditum 86. ff. de cond. & demonstr. ubi conditionibus separatim & dissimilium eidem legato adscriptis non sufficit alteram, sed necessarium est nonnullam conditionem adimpleri, quia respondetur non agere de conditionibus dissimilium, sed alternatiuo modo in legato conceptis, de quibus hic, sed potius de diversis conditionibus separatim, id est, in diversis testamentis partibus eidem legato adscriptis, sic expresse notum est verbum dissimilium, hoc est, separatim, de quo in d. l. sub diversis.

Amplia secundò regulam procedere in alternatiuis non solum affirmatiue, sed etiam negativè conceptis, ut exempla tradendo probat text. in l. si quis ita stipulatus 129. vers. Cuius sit ff. de verb. oblig. notantque Doctores committere ibi ex l. n. ult. Dyn. n. 5. & Franc. n. 1. Ioan. Andr. hic, quicquid in alternatiuis negativis hanc regulam limitent Aret. n. 12. Abb. n. 1. Bellam. in fine, in d. cap. ceteras. Cognol. in d. §. ubi verba, num. ult. existimantes in illis oportere utrumque non fieri Nec potius fecit text. in l. si res qui ducunt, §. cum ita, & §. verum ff. de reb. dub. quia omnia resolutione Zar. in d. §. ea lege, & n. 2. distinguendum est quod si agatur de obligatione inducenda, & stipulatione committenda, quemadmodum in affirmatiuis sufficit alteram fieri, ita in negativis sufficit alteram non fieri, d. vers. at si sit, d. §. cum ita, in princip. d. §. verum, vers. nam cum ita. Si verò de obligatione non inducenda & stipulatione non committenda tractetur, sicut in affirmatiuis requiritur quod utrumque fieri oporteat, & hoc intendunt text. in d. §. cum ita, & in d. §. verum, exemplisque propositis clarum erit, quicquid hæc in re Doctores illi iuribus suis scriptis tenebras potius quam lumen addiderint, tradit post Imol. ad fin. Felin. q. 16. Dec. n. 6. in d. c. inter ceteras, eleganter Madeira animaduersionum. c. 24. per tot.

Limita primò hanc regulam non procedere in alternatiua personarum, quæ in conjunctione et solis probat expressè text. ubi exempla referuntur, in l. 1. c. de verb. signif. post alios Ius. ibi n. 2. plures de quibus Euerard. in loco à natura alternatiue, vers. secunda, l. mihi. 1. Gac. Falcon. d. reg. 12. num. 1. Maynet. in d. §. ubi verba, n. 3. Rebuff. in d. l. sap. vers. secunda, d. §. ubi verba, signif. & alij quibus Cass. receptarum sent. §. legatum, q. 66. num. ult.

Limita secundò non procedere, quoties alternatiuis concipitur per particulam seu, quam non distinguendi, sed potius copulandi, & agenda vim habere probandi videtur, ex text. in l. si quis ita 12. iuncto vers. hoc enim, ff. de auro & arg. leg. ubi gloss. & scribentes, gl. 4. in c. Ego Ludovicus 63. dist. plures de quibus Cov. in d. §. legatum, q. 66. n. 2. Maynet. in d. l. in eo, §. ubi verba, n. 3. ff. hoc iur. Verum quia hæc limitatio secuta non est ex multis, de quibus post alios Covar. ubi proxime, Madeira animaduersionum c. 12. dici potest dict. seu in d. l. si quis ita, ideo non distinguere sed copulare, quia non in res legatas, sed potius inter demonstrationes legatæ gratia ampliandi à testatore fuit interposita, ut intelligit Madeira ubi supra, & videtur fecisse Mench. de success. progressu, §. 27. n. 21.

Limita

32 Limita tertio, ut locum non habeat quoties alternatua apponitur inter genus & speciem, partem & totum, ut per text. in *l. sapē* §. 1. *vers. & cum diximus*, ff. de *verbor. signif.* tradit Bart. communiter receptus in *l. 1. ff. de rebus dub.* & plures de quibus Euerard. in *dicto loco à natura alternatiuum, limit. 3.*

33 Limita quarto in alternatiui legis, ut sunt illæ, quibus in progressu suorum responsum fore consulti videntur, vel quibus aliquando leges, vel statuta concipiuntur, has enim sæpe in copulam converti, & sæpe non posse in alterutra parte effectum sortiri commendum, ut patet ex text. in *l. pen. vers. quemadmodum*, C. de *verb. signif. l. ubiqueque*, in *fin. ff. de fideiussoribus*, expenduntque etiam text. in *l. Quintus* 1. *vers. plures*, in *illa gloss. verba que ff. de accu. & arg. leg. cum aliis*, de quorum tamen intellectu, & vera resolutione in hoc articulo post Cyn. in *d. l. penult. n. 4.* agunt Bart. in *d. l. si is, qui docuit*, l. *verum n. 1. & ff. de rebus dub.* Mayner. in *d. §. ubi verba*, n. 1. latè Madrica animadu. *vers. e. 21.*

34 Limita quinto, ut non procedat quoties lex, verisimilis mens disponentis, seu materia inbicta contrarium suadet, vel aliqua insurgeret iniquitas si alternatiui in coniunctam non resolveretur, ut videre licet in specie *l. generaliter in princ. C. de insti. & sub. insti. l. Lucius*, *l. 2. ff. de hered. insti.* tradunt latè hanc limitationem, illorum iurium intellectum disputantes vltra scribentes *ibid.* Socin. in *l. si is qui docuit*, §. *ult. col. 1. & 2. ff. de rebus dub. & conf. §. 2. col. 1. & 2. vol. 1. Alex. in l. Gallus*, §. *quidam restit.*, num. 6. *ad fin. vbi Bart. n. 4. & l. 1. §. de liber. & posthum.* Mayner. in *d. §. ubi verba*, n. 18. & 19. Itaque in *l. si unusquisque verba suscepit liberos*, n. 42. de *remotat. donat.* Xist. ad *leges Regni, alleg. 27. vers. sed audis*, Mench. de *succession. progressu*, §. *4. n. 7. in fin. & n. 8.* Bellon. *lib. 1. §. appar. e. 9.* Madrica animadu. *e. 33. per tot.* & alios citatos à Garc. Falc. *con. reg. 11. num. ult.* apud quos videbis an prædictæ leges favore tantum liberorum, vel etiam in extraneis locum habeant, quibus ad Peregr. de *fideicom. art. 1. §. n. 11. & 34. & art. 1. n. 8.*

35 In gloss. in *alternatiui*, ibi, sunt tamen quedam, &c. Probat gloss. iuncto text. quem citat in alternatiua ordinis (que tunc dicitur quando apponitur inter plures res, seu personas inter quas cadit ordinata affectio) non esse locum huius regulæ tam in prima quàm in secunda parte, sed necessariò ordinem scripturæ servandum esse, idem probant text. in *l. heredes mei*, §. *ult. ff. ad Trebel.* & alijs de quibus gloss. notant Felin. num. 4. & Rip. n. 50. in *cap. inter cetera*, de *rescript.* Euerard. *dicto loco à natura alternatiuum, limit. 4.* Cald. Percira de *nomia. emphyt. §. 10. n. 51.*

36 Unde licet aliàs alternatiua apposita inter personas honoratas in coniunctam resolveretur *l. pen. C. de verbor. signif.* non ita dicendum si inter illas detur dispar ratio affectionis, quia tunc inspicitur ordo litteræ, *Leum pater*, §. *penult. de legat.* *l. heredes mei*, §. *ult.* tradunt latè scribentes vtrobiq; Bald. in *d. §. pen. Rip. in d. §. ult. col. 3.* Forum. in *l. Gallus*, §. *quidam restit.*, col. 6. Alexand. *ead. l. §. etiam si parente*, col. *pen. ad fin. ff. de liberis & posthum.* *l. si in d. l. pen. n. 2.* Pelæz de *maioratib. p. 2. in initio*, n. 14. & seq. Molin. de *primog. Hispan. lib. 1. cap. 6. num. 7.* & quoad substitutionem notant, & declarant Peregr. de *fideicom. art. 18. num. 24.* nouissimè Fular. de *substit. §. 4. n. 77. & 78.*

37 Inducit inferius Doctores ad maiorum in quo si dicatur, *successor filius, aut filia maior*, asserunt ex ordine scripturæ præsertimund esse filium, licet iuniorum existente filia etiam maiori, de qua questione latè Anton. Gom. in *l. 40. Tauri*, n. 62. Covar. *lib. 1. var. e. 5. n. 6.* Gam. *Insti. decis. 337. n. 11.* cum seq. vbi Flores de *Mena* in *addit.* Idemque etiam admittendum putant in

emphyteusi concessa pro filio, aut filia nominanda, cuius tamen contrarium in Portugallie regno servari asserit Gam. *decis. 260. n. 2.* quicquid aliud sentire videatur Cald. Percira *d. n. 51. in fin.*

Inferunt etiam ad resolutionem questionis utrum vigore regis facultatis instituendi maiorum in filio, aut filia, valeat in filia, existente filio instituere, de qua latè Pelæz de *maiorat. p. 1. §. 16. n. 4. & §. 15. n. 20.* Molin. de *primog. Hispan. lib. 2. cap. 1. n. 35.* cum multis sequenti.

Sic illorum lorum decisionem notant Doctores ad excludendum representationem quædam ad maiorum alternatiui vocati fuerunt filij, vel nepotes, iuxta celeberrimam doctrinam Comani per text. *ibi in l. heredes mei*, §. *ult.* quam post Comar. & ab eo citatos præst. *cap. 2. n. 4. vers. septimè*, probat Valde, de *iure emphyt. §. 50. n. 19.*

Quod autem dicendum sit quando testator vocat alios per alternatiui, hoc modo, *substituto Titium, aut Scium*, & tenendum est Titium censeri prius vocatum, postea Scium, *l. cion pater*, §. *pen. ff. de legat. 2. l. heredes mei*, §. *ult. ff. ad Trebel.* Roman. *conf. §. 5. num. 1.* Ruin. *conf. 162. n. 8. & conf. 193. n. 9. lib. 1.* quos referunt, & sequuntur Cephal. *conf. 656. n. 33.* Fular. de *substit. §. 4. n. 6. num. ult.*

In ead. gloss. *ibi, Et lib. de præbendis*, *cap. mandate*, in *fin.* intellige hunc textum procedere ex eo, quia similiter ordo litteræ servandus est quando alternatiui ponitur inter personas inter quas vtrovisimiliter maior datur ratio grauius in priores, quàm in posteriores, ex doctrina *l. si in l. pen. n. 2. vers. tertio*, C. de *verbor. signif.* quæ coniectura in proposito reperitur eo ipso, quod mandatum ad ipsam Episcopum dirigatur, & prius in sua collatione grauius proponitur, quod ampliabis cum gloss. *ult. ibi.*

REGULA LXXI.

Qui ad agendum admittitur, est ad excipiendum multò magis admittendus.

Desumitur ex *Limita 5. cui datur, ff. hoc tit. & ex l. 1. §. qui superficiem*, ff. de *superficie*, exoritur Palat. in *repet. cap. per vistras*, de *donat. inter virum & uxorem*, §. *8. n. 2.* vbi limitat. Sord. *conf. 377. n. 45.* Federic. de *Senis conf. 90. num. 3. vers. dixi*, Alexand. *conf. 62. in causa*, n. 6. & 7. lib. 1. Card. Tusch. *pract. concl. 50. §. 3. E. eand. §. 74. per tot.* Unde qui habet actionem ut aliquid consequatur, multo magis habet exceptionem vbi liberetur, Fulgos. *conf. 186. col. pen. vers. postremo*, Alexand. *conf. 47. Visti instrumentum*, in *fin. lib. 3.* cum alijs per me adductis in *tratt. Axiom. juris v. supra*, Axiom. 8. §. n. 1. & 2.

REGULA LXXII.

Qui facit per alium, est perinde ac si faciat per seipsum.

Desumitur ex *l. quod in suo alterius*, ff. *hoc tit.* exoritur Menoch. *remed. 1. recap. penult. n. 407.* Sord. *conf. 360. n. 9.* Tusch. *pract. concl. lib. 1. F. eand. 7.* Quod enim facimus, per nostros procuratores, per nosmetipsos facere videmus, Roman. *conf. 94. Visti*, n. 1. *vers. ea enim*, Card. Tusch. *d. eand. 7. n. 3.*

In gloss. *Perinde*. Notatur ad hoc, quod consensus per procuratorem præstitus non est proprius, sed *fidet.* & interpretatò consensus contrahentium, ut per Dyn.

Dyn. hic n. 6. Bart. in l. si is, qui pro emptore, à n. 57. ff. de usufruct. & plures alij, quos refert, & sequi ut Tiraq. ad leges comenb. gloss. 6. verbo consentient. n. 2. & idem Zilei. in consensu matrimonial. conf. 83. n. 13. ait quodammodo videri presentes, qui per procuratorem adfunt.

REGULA LXXVIII.

Factum legitime retractari non debet, licet casus postea eveniat, à quo non potuit inchoari.

Desumitur ex *l. in ambiguis, §. 1. ff. hoc tit. & aliis in iuris citatis à gloss. in presenti, exornant Tiraq. in tract. cessante causa, limit. 12. n. 13. cum seqq. l. comenb. cap. quamvis pactum, p. 2. §. 1. n. 7. versic. quarto, bene Bald. in l. si Gaudemus §. C. de contrab. empt. ubi cum Bart. in l. pluribus, §. et si placet; ff. de verb. oblig. distinguunt, quod vel res deducimus ad impossibile tempus fieri, & non videtur si erat perfectum; per prius, ut in l. patre furioso, ff. de iis, qui sunt sui, aut enerv. ad possibile tempus elidendi, & videtur ad not. in l. Franius ff. de fideiuss. refert Bar. de dec. 106. n. 11. & 12.*

REGULA LXXIV.

Quod alieni gratiosè conceditur, trahi non debet ab aliis in exemplum.

EX hac reg. vulgò colligitur quoddam privilegia, & dispensationes per quas dum aliquod gratiosè conceditur, ius commune pro parte corrigitur, de casu ad casum similem, de persona ad personam, & ita in exemplum, vel consequentiam non trahuntur, iuxta reg. quæ in arguenda hoc tit. c. 1. ad fin. de filiis Presby. hoc lib. c. favo 9. de privi. l. 1. ad fin. de consue. princ. tradunt Alex. in l. non tantum ff. de re ind. l. 1. in l. ult. à n. 18. ff. de consue. princ. Rebuff. in praxi tit. de differ. inter rescriptum, & privilegium, à n. 6. iunctis iis, quæ dixi in collect. ad d. c. sane & ad reg. privilegium, sup. hoc tit. & ad reg. cui licet §. 3. addit. Ratio est, quia cum privilegia, & dispensationes præmissa per superiorem eauscognitionem concedantur, gloss. recepta in c. requiritis, §. nisi riger 1. §. 7. & ius singulare constituunt *l. ius singulare, ff. de legib. merito superius, qui eauscognitionem præmisit tantum super casu expresso voluit in eo solum ius singulare constituere, & consequenter deficit omnino voluntas illius quoad casus similes eandem, vel maiorem rationem habentes, inde contra superioris intentionem nequeunt inferiores super aliis eauscognitionem adhibere, nec ius illud singulare velut ius commune extendere, idque intendit text. in d. cap. sanct.*

REGULA LXXV.

Frustra sibi fidem quis postulat ab eo servari cui fidem à se præstitam servare recusat.

EXornant Panorm. conf. 61. Videtur primi col. 2. lib. 2. Rom. conf. 204. pro discutienda veritate, col. 2. versic. secundo, & idem probatur, & conf. 157. In casu proposita quaestione, col. 1. Bar. conf. 146. Sapienter scripsit Propeba. col. 1. 2. versic. præterea pendere, Corn. conf. 143. In causa veritate, col. 2. versic. hoc tamen non obstantibus, Tiraq. col. 1. 3. comenb. gloss. 1. p. 2. n. 42.

In gloss. Frustra. Notatur ad hoc quoddam fides non servatur ei, qui eandem fidem frangit, *l. cum qui, §. 1. ff. de iussu testam. l. quæro §. 6. inter locatorem, ff. locati, l. qui fidem, ff. de transact. l. cum proponat 21. ad fin. ubi gloss. vbi, Bartol. Bald. & Alexand. C. de pallis, omni aliis adductis per Roland. conf. 57. n. 21. & seq. lib. 1. Tiraq. de reuocatu tit. 2. §. 3. gloss. vnic. num. 19. Ioseph. Ludon. tom. 3. comenb. spin. tit. de probat. cond. vnic. versic. qualiter enim, pag. 47. 3. Menoch. conf. 1. n. 164. Surd. conf. 359. n. 9. Christoph. de Pace in schol. ad leges styli. 4. n. 26. Seraph. de privileg. aureum prin. 74. n. 34. Cardos. in praxi iudicum, & Advocat. verbo fides, n. 2. Facin. in praxi crimin. p. 1. §. 10. n. 6. 5. Card. Tufch. praxi. comenb. tom. 3. lit. F. comenb. 357. Alex. Tientacq. var. resol. lib. 3. tit. de verb. oblig. resol. 2. iunctis iis, quod cumulat in tract. Axiom. iuris vsufreq. verbo fides.*

REGULA LXXVI.

Delictum persona non debet in detrimentum Ecclesie reducere.

PER hanc reg. vulgò tradi solet Monasterium non teneri de deposito illo, quod culpa Religiosi est deperditum, aut deterius effectum, nisi quatenus res deposita in Monasterij utilitatem conversa fuerit, quod scilicet ex illa factum est locupletius, ut per Molin. de iussu. tract. 1. disp. 53. col. antepen. versic. non solum, Less. de iussu. lib. 2. c. 27. dub. 1. n. 1. qui bene addit idem dicendum esse si depositum sit apud Abbatem, quia neque ex delicto peculiantis Abbatis tenetur Monasterium, refert Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 2. c. 14. n. 29.

REGULA LXXVII.

Rationi congruus ut succedat in onere, qui substituitur in honore.

ERGO de contrario sensu quem quis non honorat gratuite non potest, ut per text. in l. ad ea. C. de fideicommiss. tradunt Molin. de primogen. lib. 1. c. 1. n. 3. & lib. 2. c. 4. n. 15. cum seqq. Peteg. de fideicom. art. 3. §. 1. n. 1. Card. Mancic. de comenb. ultim. voluit lib. 3. tit. 1. n. 33. Menoch. conf. 707. n. 1. Surd. de aliment. tit. 8. privileg. 4. n. 1. & conf. 236. num. 16. Benedic. Pintel. seld. iuris interpret. lib. 1. c. 1. n. 13. Cald. Peccia. quæst. forens. conf. 31. n. 3.

REGULA LXXVIII.

In argumentum trahi nequeunt, quæ propter necessitatem aliquando sunt concessa.

DESUMITUR ex l. quæ propter necessitatem, ff. hoc tit. & faciunt multa, quæ traditi in tract. Axiom. iuris vsufreq. verbo necessitas, Axiom. 157. n. 1.

In gloss. In argumentum ibi, & nota ex hac regula illud generale, & c. Notatur ad hoc, quoddam necessitatis causa cessante cessat quoddam easum statutum est, ut per Tiraq. cessante causa, p. 1. n. 184. & 185.

In ead. gloss. ibi, Quid verum est circa faciendam, & c. Notatur ad hoc, quoddam regula hæc procedit circa facta, non faciendam, ut per Tiraq. d. tract. limit. 1. 2. n. 3.

REGVLA LXXIX.

Nemo potest plus iuris transferre in alium, quam sibi competere dignoscatur.

Desumitur ex l. nemo plus ff. hoc tit. & ex aliis citatis à gloss. in presenti, exornant Ioseph. Sella Aragoniz decr. 188. n. 15. & 23. Pichard ad princ. Instit. ad acquisit. per arrogat. n. 49. Sord. conf. 126. num. 31. Cels. Argel. de contradi. legimus, q. 9. n. 58. Rot. decr. 636. n. 1. p. 2. recent. Ego ipse in tract. Axiom. iuris vsufreq. Axiom. 160. n. 2. Nemo enim dat quod non habet, ut per hanc reg. tradunt Ioan. de Imola conf. 8. num. 6. & conf. 40. per tot. Anchaz. conf. 318. In questione, n. 4. & 5. Thom. de Thomass. in floribus legum, reg. 191. Sord. conf. 194. n. 17. & conf. 247. n. 10. & conf. 265. n. 6. Cels. Argel. de contradi. legimus, q. 5. n. 28. Anton. Monach. Bomanen. decr. 29. n. 4. Franc. Molin. de rin nuptiarum, lib. 1. q. 10. n. 19. Card. Tusch. pratt. concl. tom. 2. lit. D. concl. 17. & alij per hoc citati in tract. Axiom. iuris vsufreq. verbo dare, Axiom. 64. à n. 1. cum seqq.

REGVLA LXXX.

In toto partem non est dubium contineri.

Desumitur ex l. in eo quod plus, 111. & ex l. in toto 114. ff. hoc tit. cum aliis citatis à gloss. in presenti, & in reg. plus semper hoc est. tit. vbi latè dixi, exornant Covar. lib. 1. var. c. 1. ex n. 5. & cap. ult. n. 7. citati ab Alphar. collect. 82. Ant. Gurm. var. tom. 2. c. 9. n. 4. Menoch. de arbitrar. casu 47. n. 6. Card. Tusch. pratt. concl. tom. 3. lit. T. concl. 336. per tot. vbi n. 6. limitat quando totum constituit in partes diuersas est diuisum, & distinctum, quia tunc vnaqueque pars per se stat, scena quando sunt indiuizæ, vide quæ latè resolu. in tract. Axiom. iuris vsufreq. Axiom. 215.

REGVLA LXXXI.

In generali concessione non veniunt ea, quæ quævis non esset verisimiliter in specie concessuræ.

Exornant Corn. conf. 89. Vifo predicto, n. 12. lib. 3. & conf. 83. Circa primum, n. 2. lib. 4. & conf. 181. n. 11. lib. 5. vbi loquitur in generali commissione, Sord. conf. 73. num. 17. Card. Tusch. pratt. concl. tom. 3. lit. Q. concl. 311. n. 2. vbi cum Corn. conf. 176. n. 22. lib. 2. extendit in generali mandato. Ego ipse in tract. Axiom. iuris vsufreq. Axiom. 106. n. 14. Nungum enim quis presumitur velle comprehendere sub generali dispositione illud de quo specialiter disponere non potuisset, Roman. conf. 155. n. 2. vers. nec refragatur, Card. Tusch. d. lit. Q. concl. 31. n. 16.

REGVLA LXXXII.

Qui contra iura mercatur, bona fidem presumitur non habere.

Vlgo allegantur hæc reg. ad hoc quod contrahens sine solemnitatibus à iure requisitis, & in dolo presumptus, & mala fide, ut per Menoch. remd. 15. & cap. posses. num. 179. & de pres. lib. 3. presump. 130.

n. 33. & lib. 5. presump. 3. n. 76. & conf. 314. n. 6. Mench. illust. c. 81. Facto in praxi crimin. p. 3. q. 89. n. 83.

Notari etiam solet ad hoc, quod errans in iure presumitur in dolo, vbi ius contrarium, vel actui resistit, ut per Mulcard. de probat. concl. 640. n. 2.

REGVLA LXXXIII.

Bona fides non patitur ut semel exaltum iterum exigatur.

Desumitur ex l. bona fides ff. hoc tit. cum aliis citatis à gloss. in presenti, exornant l. 6. in fin. 1. p. 1. Titaeque retrahit lig. 5. 29. gloss. 4. n. 13. Afflict. Neapol. decr. 150. n. 19. & 20.

REGVLA LXXXIV.

Cum quid vna via prohibetur alieni, ad id aliam non debet admitti.

Allegari vulgo solet hæc regula ad hoc, quod prohibuit vna via non censetur alia permissum, l. quod dictum, ff. de pallis, l. eum hi 3. §. si cum iis, ff. de transactio. l. arbitet, §. aut prator ff. de infans. §. qui, §. minor, §. qui, & à quibus, lib. 2. ff. ad leg. Aquil. Sord. conf. 301. n. 75. D. Barth. in l. eum prator, §. ult. n. 23. §. de iud. Menoch. conf. 285. n. 41. Ego ipse in tract. Axiom. iuris vsufreq. Axiom. 193. n. 1. Prohibitum enim dicitur non potest fieri per interdictiones, l. eum, & Augerius, vbi Bart. ff. ad leg. Falc. l. scire oportet, §. si ualer, ff. de tutor. & curat. Menoch. de pres. lib. 4. pref. 189. num. 82. Sord. decr. 25. n. 4. Bellet. disp. cler. p. 1. tit. de exemptionibus clericorum, & eorumdem honorum à monachis publicis, §. 7. n. 6. Ego ipse in tract. Axiom. iuris vsufreq. Axiom. 193. n. 5.

REGVLA LXXXV.

Contractus ex conventionione legem accipere dignoscuntur.

Desumitur ex l. contractus, ff. hoc tit. & ex l. 1. §. si de comenias, ff. de positi. l. lege, ff. de pallis concl. 1. C. commodati, exornant Caltr. conf. 472. Vifo supradictis, in princ. lib. 1. & conf. 145. Videndum est, in fine, & conf. 209. in causa qua vertitur, col. 1. vers. contractus attamen, lib. 2. Pet. de Gregor. de concess. fundi, p. 3. q. 1. vers. ex premissis, Menoch. conf. 52. n. 58. & conf. 477. n. 3. Pichard. ad §. si quis alium, num. 2. Instit. de immob. stipulat. Sord. conf. 383. n. 6. Cald. Petreia de renouat. emp. q. 31. n. 19. & quæst. forens. c. 38. n. 1. Oñan. Gloriz. resp. 7. num. 61. Seraph. decr. 787. num. 2. Cardol. in praxi iudicium, & aduocat. verbo contractus, num. 12. Tusch. pratt. concl. tom. 2. lit. C. concl. 980. Rot. apud Farinac. decr. 669. n. 4. p. 1. recent. vbi quod à partium conventionione recipit formam contractus, & decr. 425. n. 4. ad p. 1. recent. vbi ampliat etiam si fuerit commentum ultra, vel præter naturam contractus, refert ego ipse in tract. Axiom. iuris vsufreq. verbo contractus, Axiom. 57. n. 1.

REGVLA LXXXVI.

Dammum quod quis sua culpa sentis, sibi debet, non aliis imputari.

Desumitur ex l. quod quis ex sua culpa, ff. hoc tit. c. 2. lum ponit gloss. ex l. emptor fundi, C. de emul. vbi dicitur

debetur quod si emptor in iudicio non fuit, re cuncta de cunctione non agit contra venditorem, quia sua culpa res cuncta videtur, de quo Marant. de ord. iudic. p. 6. memb. 1. in princ. Pet. ad tit. 7. lib. 5. Ordin. pag. 194. Moet. in empirio iuris. p. 1. tit. 9. in preliud. nov. 40. vers. septimus, D. Barbol. in l. 2. §. fin. m. 4. ad fin. & n. 42. ff. solut. matrim. & in l. venditor. n. 7. ff. de iudic.

SYMMARIUM.

1. Infamibus porta non patet: dignitatum.
2. Infamia quid sit, & quomodo contrahatur, & de multiplici eius genere, remissum.
3. Infamia iuris non solum impedit practici, sed etiam remunerari facit a dignitatibus habitis.
4. Infamia facti licet repellat quem a dignitatibus habendis, non tamen repellit ab obtinendis.
5. Infames iuris ut patiuntur eisdem effectus, quas ipsamet iuris infamia parere solet, oportet quod sint de crimine in iudicio confessi, aut convicti, & sententia declaratoria condemnati.

REGULA LXXXVII.

Infamibus porta non pateat dignitatum.

1. Exornant Gregor. Lop. per text. ibi, in l. 7. tit. 6. p. 7. Coon. in c. quomodo patrum, p. 1. 6. 7. n. 3. & alij plures per me citati de offic. & potest. Episcop. part. 2. alleg. 43. per tot.
2. In gloss. Infamibus, ibi, de infamia autem quid sit, & quomodo contrahatur, & de multiplici eius genere, &c. De his omnibus ita egi d. alleg. 43.
3. In gloss. Dignitatum, ibi, non solum impedit, sed etiam remunerari facit a dignitatibus habitis, &c. Ita de infamia iuris tradunt Cou. prael. c. 19. n. 5. col. 5. Nicol. Garc. de benef. p. 1. c. 8. n. 35. Tiraq. de nobilit. c. 8. n. 7. & c. 15. n. 30. D. Barbol. in l. cum prator, §. ult. n. 182. ff. de iudic. Sanch. in precepta Decalogi, tom. 1. lib. 2. c. 28. n. 27.
4. Ego ipse d. alleg. 43. n. 19. Nam infamia facti licet te-

pellat quem a dignitatibus habendis non tamen repellit ab obtinendis, ut oblectant Henric. in sum. lib. 13. c. 38. §. 3. in mtd. Campan. in diversis iuris Canon. rub. 18. c. 18. n. 5. in fine. Nicol. Garc. d. c. 8. n. 35. & 36. vbi n. 7. subdit id procedere io dignitatibus, & honoribus citra titulos beneficiales, quia in eis non est text. hoc dicens.

Illud autem adcoetere oportet, quod ut iuris infames patiuntur eisdem effectus, quos ipsamet iuris infamia parere solet, oportet quod sint de crimine in iudicio confessi, aut convicti, secundum Faris. in pract. crimin. p. 1. q. 59. n. 5. & num. 18. Sott. item 5. de censur. disp. 48. sect. 1. n. 8. & 9. Sayr. de censur. lib. 7. c. 11. n. 3. Moisel. in sum. Theologia moralis, tract. 6. c. 8. n. 2. Fr. Sigism. à Bononia de elect. dub. 86. n. 1. vers. ad hanc, ac proinde sententia declaratoria de crimine famoso, quod infamet, condemnati, vt ex Rotæ decisione dist. d. alleg. 43. n. 14. & me citato in illo loco tradiderunt Homobon. de bonis de examine Eccles. tract. 1. c. 3. §. 7. suppleti. 2. Fr. Sigism. à Bononia d. dub. 86. n. 6. de quoniam tamen sententia vbi infamia prætextu illius incofisa prætextidit, constare debet, ita vt non sufficiat si testibus probatur itaam fuisse secundum Lanfranc. in c. quoniam contra, n. 7. 2. de probation.

REGULA LXXXVIII. & vlt.

Certum est quod is committit in legem, qui verba legis complectens contra legi nititur voluntatem.

Desormitur ex l. non dubium, C. de legib. vbi habentor hæc eadem verba. Ratio est, quia mens magis debet attendi quam verba, l. 3. C. de liber. prator. l. quoniam indignum, C. de testam. c. quanto 26. de primleg. Sigism. Scac. de appellat. q. 4. n. 2. 1. Azmendat. in pream. addit. ad recap. legum Navarra, n. 19. Sanch. de Matrim. lib. 3. disp. 1. n. 11. Verba enim se habent vt corpus, & superficialiter, ratio verò ac mens, vt spiritus & animus, Gonzal. ad regn. 8. Cancel. gloss. 48. n. 56.

F I N I S.

ADDENDVM.

CAP. Fideli, vnic. de Summa Trinit. post num. 1. supr. pag. 3.

Hanc Decretalem celebrem, contra errorem potissimum Græcorum, qui negant Spiritum sanctum à Filio quoque procedere, dicit Pegna ad Eymeric. in Direct. Inquisit. part. 1. comment. 2.

COLLECTANEA DOCTORVM.

Tam veterum, quàm recentiorum, qui super singulos Textus,
& Glossas Clementinarum ex professo, vel incidenter
scripserunt.

IN PROOEMIUM CLEMENTINARVM.

SUMMARIVM.

- 1 Clementinarum libros quis ediderit, & Glossis illustraverit, ostenditur.
- 2 Iuris appellations venit ius municipale.
- 3 Partium ex conventionem quando aliquid fieri debet secundum ius, intelligitur secundum leges Regni.
- 4 Consuetudo venit appellations iuris.
- 5 Arbitrari si habeat potestatem terminandi causam de iure, potest pronuntiare secundum consuetudinem.
- 6 Fieri dicitur de iure, quod sit secundum consuetudinem.
- 7 Papa vnde dicitur.
- 8 Papa dicitur quasi Pater Patrum.
- 9 Privilegia, quae per se dantur, id est, non per viam legis, non promulgantur.

LEMENS Papa V. natione Gallus, Provincia Vasconia diocesis Burdegalenensis anno 1305. Romanus Pontifex creatus non modò in Concilio Viennensi, sed etiam ante, & post ipsum Concilium plurimas Constitutiones edidit, quas cum & assidua occupatione, & morte praeventus in vnum collectas volumen, & sub congruis titulis collocatas edere, vt decreverat, non potuisset, illas Ioannes XXII. eius successor promulgavit, & deinde ipsas Ioannes Andreas Bononicus Glossis illustravit.

- 1 In glossa *Vel municipale*. Notatur ad hoc, quod iuris appellations venit ius municipale, vt per Menoch. conf. 9. a. 9. Petregrin. de fidei commiss. art. 35. n. 3. 1. Fialat. de substat. g. 477. n. 5. c. quos refert ego ipse in *tratt. de appellat. verbor. vniuersae iuris significat. appellat. 123.*
- 2 n. 1. & idem quando ex partium conventionem aliquid fieri debet secundum ius, intelligitur secundum leges Regni, ac prout secundum ius municipale, vt per Mart. in *voto nemi de iur. voto 154. n. 4.* Steph. Gratian. *discept. forens. c. 99.*

- 4 Notatur etiam ad hoc, quod appellations iuris venit consuetudo, sicut docent Mench. *usufrequent. c. 3. a. 2.*
- 5 Bertaz. de *clausulis instrum. claus. 4. gloss. 5. n. 2.* Vnde euenit vt si arbitri habeat potestatem terminandi causam de iure, potest pronuntiare secundum consuetudinem, vt docent Duen. *reg. 57. in princip.* Mich. Grass. 6 *tom. 1. commun. opinio. lib. 3. tit. 26. n. 3. pag. 335.* De Barbut. Coll. 2. Tom. IV.

iure enim dicitur fieri quod sit per consuetudinem; Tiraq. in *tratt. de iur. in praes. declar. n. 100. 1.*

In glossa. *Papa, ibi, id est, admirabilis.* Notatur ad hoc, quod Papa deuotus à dictione Graeca Papè. quod est interiectio admirantis, & verè admirabilis, quia vices Dei in terris gerit; ita Atchud. in *cap. quia Sacerdotes, n. 2. c. 10. q. 1.* Syluest. in *sum. verbo Papa.* Petrach. de *vita sollicit. lib. 2. sect. 3. c. 18.* Nau. de *spoliis, c. clericor. 5. 2. n. 1.* Gonzal. ad *reg. 8. Cancel. gloss. 1. n. 10. 11.* Ilidot. Moscon. de *maieft. militum. Eccl. part. 1. cap. 1. pag. 21.* Ego ipse in *tratt. de iure Ecclesiast. lib. 1. cap. 2. ann. 1.*

In ead. glossa. *ibi, Erymologia verò nominis, id est, Pa- ter Patrum.* Ita Azot. in *tratt. moral. p. 2. lib. 4. c. 4. q. 1.* Gonz. d. *gloss. 1. a. 49. c. seq.* Ilidot. Moscon. citato loco. Ego ipse d. c. 2. n. 3.

In glossa. *De cetero, ibi, nisi dicas alud in privilegio simpliciter dato, &c.* Notatur ad hoc, quod privilegia, quae per se dantur, id est, non per viam legis, non promulgantur, vt per Bart. in *Leges, num. 1. C. de legib. Felio. in c. 2. a. 7. vers. terna lomatia, de consuet. Et Emman. quæst. Regul. tom. 1. q. 7. art. 6. Azot. in *tratt. moral. p. 1. lib. 5. c. 13. quæst. ult.* Salas de *legib. lib. 3. c. 14.* Verum autem scientia aliorum, quibus praerudicatur, necessaria sit; vide sentientes in *c. 2. de consuet. lib. 6.* vbi Felin. 7. Dec. à n. 17. alijs à n. 42. in *1. celi Bero. à num. 18.* Isid. in *Isid. à a. 19. ff. de consuet. princip.* Molin. de *promulg. lig. 2. c. 7. a. 68.* Menoch. de *arbitrar. casu 185. a. 30.* Salas d. *sect. 5. Saneh. de Matrim. lib. 3. dist. 36. vbi plenissime ad hac lex refert opiniones.**

In Librum I. Clementinarum.

De Summa Trinitate, & Fide Catholica.

TIT. I.

SUMMARIVM.

- 1 *Mysteria Christi sacrum Pent. & approbas Euan- gelium Ioannis.*
- 2 *Ariona sacellitina est vera, & propria hominis forma.*

KK 3 *Parualis*

3. *Parvulis in Baptismo infundantur gratia, & virtutes.*
4. *Anni inchoantur, & computantur secundum loci consuetudinem.*
5. *Perusij, & Padua anni à Nativitate Domini inchoantur.*
6. *Crux an habuerit quatuor genera lignorum remissum.*

CLEM. Fidci. Vnic. Clem. V.

1. *ARTIVR* mysteria Christi, & approbat Evangelium Ioannis, reprobatque ac hereticam indicat doctrinam, quæ habet quoddam substantia anime rationalis, seu intellectus verè, & per se humani corporis non sit forma. Hanc Decretalem commemorat eleganter Pegna *ad Eymeric. in directorio Inquisit. comment. 3. part. 1.* ubi citat plures Doctores.

§. Ad hoc.

3. Probat parvulis in baptismo infundi gratiam, & virtutes, ita Petr. de Ledelma *in sum. p. 1.* ubi de Sacramento Baptismi, c. 9. cancl. 3. Chamerot. *de Baptismo, c. 6. dub. 2.* & 3. Azor. *instit. moral. part. 1. lib. 4. c. 1. 4. q. 1. vers. ollana, & lib. 8. c. 2. q. 2.* Bonacin. *de Sacram. disp. 2. q. 2. p. 1. 7. n. 2. cum seqq.*
4. In gloss. *Et tempore, ibi, & ab hac Incarnatione computant quidam annos Domini, &c. alij à Nativitate.* Ideo servandam esse consuetudinem loci, & secundum eam annos inchoandos esse meritiò dicit Specul. in §. 1. *de instr. edit. in vers. subsequenter, sequitur Bart. in auth. vi. prep. nomen Imper. n. 1. 2.* dicens in Tuseia annos computari ab Incarnatione, Perusij verò à Nativitate, Imol. Alex. & Bal. *de dispen. in princ. ff. solut. matrim. Dec. in c. 1. de relig. domib. lib. 6.* quo loci sit Padua esse consuetudinem annos à Nativitate inchoari, propterea refert Bertaz. *de claus. instrum. claus. 1. gl. 1. & laud. Canul. Borrell. in sum. 2. n. 1. de consuetud. n. 103.*
7. In gloss. Cruci, ibi, *servat etiam Cruxem quatuor genera lignorum habuisse, &c.* De hoc vide laud. Fr. Jayme Bleda in libro, quem inscripsit *Hispanico sermone, milagros de la Cruz, en el tratado de la Cruz, c. 1.* Iacob. Gresset. *de sancta Cruce, tom. 2. lib. 1.*

De Rescriptis.

TIT. II.

SYMMARIVM.

1. *Abbat, & Presidentes alieni administrationi quando possint auctoritate litterarum Apostolicarum, vel Legati convenire reos sibi subditos occasione beneficiorum.*
2. *Index delegatus cognoscere potest verum sua sit iurisdic-tio si opponatur nullam habere iurisdictionem in causa.*
3. *Consuetudo penalis sæpè extenditur ex eadem ratione.*
4. *Frequentior usus ratione posita non restringunt dispositionem, nec excludunt similes casus minus frequentes.*

CLEM. Abbates. I. Clem. V.

1. *ABBATES* & Presidentes alieni administrationi ad tollendas grandes contra cap. statum, de re-

scriptis in 6. non possunt auctoritate litterarum Apostolicarum, vel Legati convenire reos sibi subditos occasione beneficiorum, nisi ubi, & eorum quibus sunt subditi immediatè, vel nisi ubi conveniunt, si habent specialem administrationem talium beneficiorum, quavis illa beneficia sint de mensa Abbatis; si verò aliquando contra dispositionem huius text. vexaverint, index apud quem vexantur, condemnabit Abbatem in expensis, & omnis processus contra præmissa habitus est ipso iure irritus. Colligant ex Ordin. Lap. Panorm. Paul. de Elcaraz. Arch. Zabaz. Bonif. de Vitalin. Vitian. in *ration. lib. 1. pag. 78.* Alagona in *compend. pag. 29.* remissimè Ximen. in *concord. p. 1. & 2.*

Corum quo vexatio fit, &c. Notatur ad hoc, quòd index delegatus cognoscere potest verum sua sit iurisdic-tio, si opponatur nullam habere iurisdictionem in causa, ut per Sanch. *conf. 286. n. 6.* Cabet. *Lust. decif. 41. n. 2. p. 1. D. Barb. in l. si quis ex aliena. n. 1. 2. ff. de iudic.*

In gloss. *Presidentes, ibi, idem si deconvenerit, &c.* Ergo consuetudo penalis sæpè extenditur ex eadem ratione, secundum Titac. in *l. si vnguentum, verbo reuer-tatur, n. 30. 3. C. de reuocand. donat.*

Et in ead. gloss. ibi, *Sed quia id varium, hoc frequenta-tum, idè de Religiosis leguntur.* Notatur ad hoc, quòd posita ratione frequentioris usus non restringunt dispo-sitionem, nec excludunt similes casus minus frequen-tes, ut per Titac. *de retract. lign. 9. 10. n. 6.* Sanch. *decif. 19. n. 3.* Sanch. *de Matrim. lib. 3. disp. 14. num. 16.* Steph. Gratian. *discept. forens. c. 2. l. 1. n. 20.* D. Barbo. in *l. circa præter, in princ. n. 3. ff. de iudic. Florez de Mena var. lib. 1. q. 4. n. 15.*

SYMMARIVM.

1. *Officialis principalis Episcopi, & Prior Conuentualis loci obedientiarum, delegari possunt à Papa, non autem officialis foraneus, & Prior clau-stralis.*
2. *Vicarius generalis Episcopi potest à Sede Apostol. dari delegatus, idem in Vicario Episcopi electi, & confirmati, licet nondum consecratus, & in Vicario Capituli Sede vacante.*
3. *Prior Conuentualis potest dari delegatus à Sede Apost.*
4. *Prior Conuentualis quis dicatur, ostenditur.*
5. *Vicarius foraneus Episcopi non potest esse delegatus Apost.*
6. *Priori claustrali delegatio fieri non potest.*
7. *Prior claustralis quis dicatur, ostenditur.*
8. *Religiosus Canonicus Ecclesie Cathedralis expositus à Sede Apost. dari delegatus, & o. g. & 1. 2.*
9. *Monachis ne iudicari esse possent prohibitum erat antea cap. statutum.*
10. *Qualitates duæ quando concurrunt, quarum una necesse altera prædesse, quæ necesse debet prævalere.*
11. *Canonicus Cathedralis propter maximam præminetionem dignitatem habere censetur.*
12. *Monachus ex legitima dispensatione factus Canonicus Ecclesie Cathedralis non potest esse delegatus Pontificis.*
14. *Officiales duæ Episcopi ubi sunt, & delegatio sit simpliciter Officiali, & alter ex illis est principalis ibi sibi censetur facta commissio.*
15. *Commissio ubi sit Archidiacono, & sunt plures, intelligitur de principali.*
16. *Vicarius Episcopi dicitur Officialis.*
17. *Vicarij Prælatorum habentium iurisdictionem quasi Episcopalem non possunt esse delegati Papæ.*
18. *Vicarij generales à Capitulo Sede vacante nominari possunt.*

possum indices esse delegati, & consilii executores gratiarum beneficiorum.

19 Vicarius Episcopi confirmati, eundem tamen consecrati, capax est delegationis Apost.

20 Beneficium Regulari collatum à Prælate potest ab eo ad alium nutum & libitum remocari.

21 Vicarius Episcopi potest in Conservatorem deputari.

22 Prior, & Guardiani Conventuales non possunt in Conservatores deputari, & n. 23.

24 Subscriptio nec facit ius.

25 Papa ex certa scientia Monacho causam committit, expresse scilicet nomine monachatus.

Principis de certa scientia an necessarium sit quod consens in rescripto, vel sufficiat quod aliunde probetur per testes remissum.

CLEM. Et si principalis. II.

Officialis principalis Episcopi, & Prior Conventualis, licet obedientiam, delegati possunt à Papa, Officialis verò forensis, seu Prior claustralis non. Colligitur ex Ordin. Lab. Abb. Anchast. Imol. Zab. Panot. Paul. de Eleaz. Bonif. de Vital. Vinc. a ration. lib. 1. p. 79. Alagona in compend. pag. 10. remissum Calal. in mon. & Ximenis in concord. p. 1. & 2.

Principalis Officialis Episcopi, & c.] Notatur ad hoc quod Vicarius generalis Episcopi potest à Sede Apost. dari delegatus, ac proinde mandatorum & gratiarum Apostolicarum deputati executor, vt per Steph. Gratian. discept. forens. c. 106. n. 28. Menoch. conf. 31. n. 33. Sbroz. de officio Vicarii, lib. 2. q. 13. n. 6. Flores de Mena var. lib. 1. q. 4. n. 6. vbi à n. 14. cum segg. ampliat in Vicariis nominatis à Prælati inferioribus habentibus Episcopalem, & ordinariam iurisdictionem, lae ego ipse de officio, & potestate Episcopi, p. 1. alleg. 5. n. 12. cum segg. vbi n. 137. & segg. ampliat ad Vicarium Episcopi electi, & confirmati, licet nondum consecrati, & ad Vicarium Capitoli Sede vacante, refert ruc c. 20. Mallob. de Synodo diocesana, c. 4. dub. 1. §. n. 10. usque ad n. 16.

Aut Religiosus Conventuale, & c.] Notatur ad hoc quod Prior Conventualis potest dari delegatus à Sede Apostolica, vt per Azor. insit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 20. prop. 5. Mallob. dub. tract. de Synodo dioces. cap. 4. dub. 1. §. n. 40. hic enim potest dignitatem habere deficitur, & est ille, qui Conventui Religiosorum præsit cum administratione bonorum, iurium, & iurisdictionis in iis que regulam concernunt, de quibus agit text. in cap. nullum 18. q. 2. vbi Nan. à n. 4. & in cap. nisi essent de proband. & An Clem. 1. §. ceterum, de statu monach. Rebuffi. in praxi benefic. sit. Regularia benef. n. 4. Cottal. de Sacerdot. part. 4. cap. 3. n. 4. Petr. Gregor. synag. lib. 18. cap. 18. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 8. n. 114.

In Officiali tamen forensi, & c.] Notatur ad hoc, quod Vicarius forensis Episcopi non potest esse delegatus Apostolicus, vt docent Sbroz. de Vicario Episcopi, l. 2. §. 2. n. 13. Flores de Mena d. q. 4. n. 6. cum segg. Ego ipse d. alleg. 5. n. 139. cum segg. & me citato Mallob. d. 4. dub. 1. §. n. 18.

Aut Religiosus Monasterij sui Priore claustrali, & c.] Notatur ad hoc quod Prior claustrali delegatio fieri non potest, vt per Azor. citato loco, & Mallob. d. dub. 1. §. n. 40. Sauch. in præcepta Decalog. tom. 2. lib. 6. c. 13. n. 75. Sunt enim illi, quos Subprior, vel Vicarius nuncupans, quia monasterio, & claustro præficiuntur cum administratione iurisdictionis tantum clericali, que ad claustrum, & regulam monachalium spectat, de quibus agit text. in cap. cum monasterium, Barbof. Colli. Tom. 1. f.

vers. Prior, de statu monach. gloss. verb. Prioratus in Extraneis. Extraneus de proben. inter commones, Sola. de benef. p. 1. q. 2. n. 4. t. Rebuffi. d. sit. Regularia beneficia, n. 5. Petr. Gregor. rescript. c. 10. n. 22. Azor. d. c. 20. Gonzal. d. gloss. 8. n. 114.

Quæstio est autem controversa vtrum Religiosus Ecclesiæ Cathedralis Regularis possit à Sede Apost. dari delegatus; non enim agimus quando Summus Pont. ex certa scientia id facit, quia tunc etiam simpliciter monacho potest causa à Sede Apost. committi, seu delegari, vt constat ex text. in cap. cum alium 14. ibi, Abbatibus, & F. Monacho, de privileg. & ex te solutus per Vant. de nullitatibus, sit. ex defectu iurisdictione delegata, n. 79.

In qua Doctores communiter post Calderin. resoluunt commissum non valere, vt multis probant Archid. num. 1. in fin. Ioan. Ande. statim in princip. Anchast. mon. 2. quest. 1. Franc. in prin. num. 5. & Domin. num. 3. in d. cap. statum, de rescript. in 6. Felin. in cap. causam, qua num. 4. de indic. Ludon. Gum. in d. cap. statum, num. 32. de rescript. lib. 6. Duen. reg. 78. Stephan. Gratian. discept. forens. c. 170. num. 6. Mallob. de Synodo dioces. c. 4. dub. 13. num. 30. Ex pluribus rationibus, earum præcipue, quia ante dictum caput statum, prohibitum erat Monachis, ne indices esse possent, iuxta cap. de presentium, & ibi, gloss. verbo deservit 16. quest. 1. iuncta generali teg. text. in c. 1. & in cap. clericis, vers. inuenimus, no clericis, vel monachis, quia mortui sunt immo, & velle non habent, nec nolle, & sine Prælati sui licentia actum aliquem legitimum, aut civilem exercere non possunt, nec consentire electioni, cap. §. Religiosus 27. de elect. lib. 6. nec suscipere executoris officium, cap. 2. de testam. end. lib. aut procuratoris, Clem. Religiosus, de procurat. cum multis aliis, que late prosequitur Jacob. de Grass. in auctor. decis. part. 1. lib. 1. cap. 5. à num. 112. Azor. insit. moral. part. 1. lib. 13. cap. 11. Quare noua Constitutio d. cap. statum, quæ facta est ad restringendas iudicium à Sede Apost. delegatorum commissarios, requirendo in eis plures qualitates, non fuit prohibitorium, seu impedimentum procedens in monachatu, quemadmodum etiam in habente dignitatem non fuit impedimentum minoris ætatis, vt omnes notant in eadem cap. statum, & vltra illos resoluunt Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 170. n. 7. D. Barbof. in lib. cum praxi, §. ult. num. 60. ff. de inde. Mallob. de Synodo dioces. cap. 4. dub. 11. Facit etiam, quia quando concurrunt duæ rationes, quarum vna nocet, altera prodest, ea que nocet debet prevalere, iuxta text. in l. si quis in gravi §. ult. cum segg. ff. ad Syllan. l. 2. ff. de iustit. iur. & in impedimentis si duo concurrant, non subleuo alterum remanere optime probat text. in §. affinitatis, ibi, alia ratione, & c. Insit. de nupt. commendat Valac. conf. 60. num. 6. & multi citati à Garc. Falcon. reg. 78. num. 2. licet igitur in Religio Canonica Cathedralis coo- currat ratio Canoniciatus, quæ potens est vt ei fieri possit delegatio, cum tamen in eo reperitur altera monachatus, quæ impedit, hæc attenditur & prevalet.

Contrariam tamen sententiam tenet Abb. in d. cap. cum alium 14. n. 13. prius & laus in d. causam quæ, n. 9. & in eius sententiam videtur magis inclinare Dec. ibi à n. 4. sequitur Vant. d. sit. ex defectu iurisdictionis delegata, n. 81. Fr. Emman. quæst. Regul. tom. 2. q. 124. art. 1. & hæc esse veritatem proficitur Ludon. Gum. in d. cap. statum, n. 32. & tenet Sauch. in præcept. Decal. tom. 2. d. 6. c. 13. n. 81. moventes ex auctoritate huius Clem. dam decidit sufficere vt valeat commissio facta Religioso à Sede Apost. quod in eo repetitur qualitas, quæ sufficit

in Clerico seculari, veluti quod Prior sit conventus-
lis, atque ita dignitatem habeat, iuxta text. in d. cap.
statutum, sed Religiosus Canonicus Cathedralis habet
dignitatem, quae sufficit, iuxta eundem text. ergo etiam
illi fieri possent commissio: & scit quia Canonicus
Cathedralis propter maximam praerogativam, digni-
tatem habere censetur, vt argum. text. in cap. quan-
vis, de prebend. in 6. multis adductis probat Gom. in d.
c. statum a. n. 4. Rot. & plures alij, de quibus Gonz.
ad reg. 8. Cancell. gloss. l. 1. n. 19.

- 12 Verum à communi recedendum non existimo, &
ad oppositionem Abb. respondetur cum Felin. & aliis
pro communi adductis negando in proposito argu-
mentum de Abbate, aut in more Conventuali ad Cano-
nicum: nam Abbatibus, & aliis administrationem
plenam habentibus iure communi prohibitum non
erat, quod iudices esse possent, vt docuit gloss. 1. in d.
c. de praesentum 16. q. 1. ex ratione, quia reddi, quod
alteri subicere non fuit, & consequenter ad Canoni-
cum Regularem, vel alias Monachum, qui iure anti-
quo prohi bius erat, & Superiorem subiectus est, sine
cuius licentia velle non habet, nec nolle, trahenda
non est, vt bene retoluit communis.

- 13 Ex quibus deducitur Monachum ex legitima dis-
pensatione factum Canonicum Ecclesiae Cathedralis
saecularis non posse esse delegatum Pösisicis, vt tenent
Felin. in d. cap. causam qua. num. 5. Rimus. in conf. 40 3.
num. 9. vol. 4. quicquid dicant Gamb. de off. Legati
à latere, lib. 3. cap. ultimum a. num. 31. & Sanchez d. cap. 13.
num. 81.

- 14 In gloss. Principalis, ibi, quid ergo si plures Officiales
in seculum habet Episcopus, &c. Notatur ad hoc quod
vbi sunt duo Officiales Episcopi, & delegatio fit sim-
pliciter Officiali, & alter ex aliis est principalior, illi
soli censetur facta commissio, vt per Squillante de
privileg. cleric. c. 2. n. 101 in princ. Sbroz. de off. vicar.
lib. 2. q. 6. a. n. 1. Sanchez de matrim. lib. 8. disp. 27. n. 16. vbi
etiam ex Bellarm. cap. quoniam Abbat, n. 4. & ibi Imol.

- 15 n. 5. de off. deleg. tradit in simili quod vbi fit commissio
Archidiacono, & sunt plures, intelligitur de prin-
cipaliori.

- 16 In gl. Officialis, ibi, alibi Vicarium. Notatur ad hoc
quod Vicarius Episcopi dicitur Officialis, secundum
Menoch. conf. 51. n. 38. Sanchez d. disp. 27. n. 29. & alios
quos citat in trail. de appellacione verborum utraque
iuris significat appell. 174. n. 11.

- 17 In gloss. Episcopi, ibi, ergo secum in Officiali Archidia-
coni, vel inferioris ab Episcopo. Notatur ad hoc quod
Vicarij Praetorum habentium iurisdictionem quasi
Episcopalem non possunt esse delegati Apost. sequun-
tur hic Cardin. 14 q. 12. Imol. n. 19. Bonif. n. 30. & re-
solvunt Sbroz. de Vicario Episcopi, lib. 2. q. 23. n. 8. Ego
ipse de officio & potest. Episc. p. 3. alleg. 54. n. 141. & me
citato in illo loco, Massob. de Synod. dioces. c. 4. dub. 13.
n. 20. quicquid dicant Sanchez. d. lib. 8. disp. 27. n. 34. &
Flores de Mena var. lib. 1. q. 4. n. 14.

- 18 In eadem gloss. ibi, Sed quid de Officiali, quem dat
Capitulum Episcopali sede vacante, &c. Notatur ad hoc
quod Vicarij generales à Capitulo Sede vacante
nominari possunt iudices esse delegati, ac proinde
executores gratiarum beneficiorum, quae expediuntur
in Romana Curia, vt per Menoch. conf. 120. n. 42.
Flores de Mena var. lib. 1. q. 4. n. 21. Sanchez. d. disp. 27.
n. 17. Ego ipse d. alleg. 54. n. 137. & me citato Massob.
d. dub. 13. n. 16.

- 19 In ead. gloss. ibi, & idem pars de officiali electi con-
firmari nondum consecrati. Notatur ad hoc quod Vica-
rius Episcopi confirmari, nondum tamen consecrati,
capax est delegationis Apostolicae, vt per Panin. de
praesent. Capituli sede vacante p. 2. q. 10. n. 6. Sbroz. de Vi-

caris Episcopi, p. 2. q. 23. n. 4. Sanchez. d. disp. 27. n. 55. Ego
ipse d. alleg. 54. n. 138. & me citato Massob. d. dub. 13.
num. 15.

In gloss. Per electionem, ibi, qui remaneri potest ad nu-
tum sui maioris, &c. Notatur ad hoc quod beneficium
Regulare collatum à Praetato potest ad eo ad illius nu-
tum & libitum renocari, vt per Nanus. comm. 4. de Re-
gulari n. 22. vers. ex quibus facit, & n. 23. Azor. in praesent.
moral. p. 1. lib. 12. c. 9. q. 8. & p. 2. lib. 3. c. 26. q. 12. 13.
& 14. Ft. Emman. quest. Regni. tom. 2. quest. 34. art. 2.
Sanchez. in praesent. Decalog. tom. 2. lib. 7. cap. 29.
num. 111.

In gloss. Delegatus, ibi, quid dicit de Conseruatore, &
&c. Haec gloss. vident tenere Vicarium Episcopi
posse in Conseruatorem deputari, quae licet in hoc
dubia resideat, cum in fine dicat quod eius dictam
eger declarationem, tamen bene partem sustinent
Abb. n. 17. Ioan. Picard. conf. 52. n. 35. Inter confilia
Atenechy, Panin. d. quest. 10. n. 6. Sbroz. d. lib. 2. q. 27.
n. 4. cum seqq. Erasim. à Cochier. de iurisd. Ordin. in
exemptis, p. 1. q. 19. n. 4. Massob. d. dub. 13. n. 11. declarata
tandem iuxta ea, quae dixi de officio, & praesent. Epi-
scopi p. 1. alleg. 10. n. 13. vbi etiam n. 15. ex decreto
Sacrae Congreg. negotij Episcoporum, & Regu-
larium praeposita, resolu. Prioris, & Guardia-
nos Conuentuales minimè in Conseruatores de-
putari.

In gloss. Errores. De materia huius glossae dixi latè
ad c. 2. limit. 1. & per tot. de consuet. lib. 7.

In gloss. Clausurali, ibi, ex quorum subscriptionibus
parat, &c. Notatur ad hoc quod subscriptiones fa-
ciunt iuris, vt per Ioan. Garc. de nobilit. gloss. 48. q. 3.
num. 33.

In gloss. Obseruari, ibi, nisi id fieret ex certa scientia
Principis, &c. Ergo Summus Pontifex ex certa scientia
Monacho causam committit, expressè scilicet no-
mine Monachatus, vt fecit in d. cap. cum alim 14. ibi,
Abbas, & F. Monacho, de privileg. comp. proba. Lan-
don. Gom. in d. cap. statum, n. 53. & Vnde de nobilit. 21.
ex defectu iurisdictionis delegatus. n. 9. Sicut quando in-
habilitas non fuit expressa in literis promotionis, sed
fuit adiecta clausula, ex certa scientia, tunc praesumit-
ur dispensatio, & sufficit tacita expressio inhabili-
tatis, vt ex hac gloss. colligit Menoch. de praesumpt.
lib. 2. praes. 20. n. 2.

Verum autem necessarium sit quod in ipso scripto
constet de certa scientia Principis, vel sufficiat, quod
aliunde probatur per testes? Vide Anton. Gabr. comm.
tit. de clausulis, num. 65. cum seqq. Mafcard. de proba.
concl. 182. à princ. Menoch. de praesumpt. lib. 6. praes. 20.
num. 19.

S V M M A R I V M.

- 1 Auditer in Romana Curia deputatus à Papa de bene-
ficio, quod promouebat aliter de iure fore debentum,
perit eodem, absque commissione alia providere.
- 2 Reversatur reg. 8. Cancell. ligat etiam Auditerem Rotam,
vt de beneficio reversatur concessio non valeat vi-
gere huius text.
- 3 Circulares sunt viciandi.
- 4 Auditerem Rotam sunt iudices delegati.
- 5 Doctores reuertuntur de Auditeribus Rotam, & eorum
institutione agentes.
- 6 Beneficij appellacione largè sumpsit vocabulo venit dis-
tingui.
- 7 Extensio ex identitate rationis in materia diuina ad-
mittitur ad casum, qui sub tali vocabulo signifi-
catione contineri potest.

- 8 *Extensio, qua fit in correctioris ex lata verborum significatione ad casus, quos ratio legis correctioris comprehendit, dicitur intellectiva, & virtualis.*
- 9 *Lex generaliter concepta comprehendit non solum casus expressos, sed & omnes alios, quibus eius ratio adaptari potest.*
- 10 *Aliud est esse beneficium collatum, & aliud dicere sibi debitum.*

C L E M. Auditor. III.

S V M M A R I V M.

- 1 *Dignitatem, vel beneficium Curatum expellens si antequam gratia habeat effectum, obtinet pacifice aliud beneficium incompatible cum praefato, non potest amplius expectativa vi gratia, etiamsi renuntiaverit beneficio obtento. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Anchar. Imol. Zabart. Panor. Paul. de Eleaz. Bonifac. de Vitaliis, Vianis. in ration. lib. 1. pag. 80. Alagona in compend. pag. 30. remissio Ximen. in concord. p. 1. & 2.*
- 2 *Liti renuntiatur per affectionem incompatibilis.*
- 3 *Beneficij appellatione lato sumpto vocabulo venit Curatum, dignitas, vel personatus.*

C L E M. Gratix. IV.

EXpectans dignitatem, vel beneficium Curatum si antequam gratia habeat effectum obtinet pacifice aliud beneficium incompatible cum praefato, non potest amplius expectativae vi gratia, etiamsi renuntiaverit beneficio obtento. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Anchar. Imol. Zabart. Panor. Paul. de Eleaz. Bonifac. de Vitaliis, in ration. lib. 1. p. 80. Alagona in compend. pag. 30. remissio Casal. in amor. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Hanc eandem conclusionem ex hoc text. desumunt Duch. reg. 71. & Azor. in sit. moral. p. 2. lib. 6. c. 13. q. 9. & alij de vi & effect. & tacite renuntiationis super hunc text. tradit Aloy. Rice. in collect. decis. p. 4. collect. 1. 4. 27.

In gloss. Remittitur, ibi, per hoc renuntiat liti. Notatur ad hoc, quod liti renuntietur per alienationem incompatibilis, ut per Flamin. Patil. de resign. benefic. lib. 1. q. 1. n. 2. Aloy. Rice. d. collect. 1. 4. 2. vers. secunda.

In gloss. Beneficium, ibi, Curatum scilicet, vel dignitatem, &c. Notatur ad hoc, quod beneficij appellatione, lato sumpto vocabulo, venit Curatum, dignitas, vel personatus, ut per Selu. de benef. p. 1. q. 1. a princip. & plures quos reculi in tract. de appellativa verborum utriusque iuris significat. verb. beneficium.

S V M M A R I V M.

- 1 *Littera super conferendo beneficio vacante beneficium post ipsarum datam creatum non comprehendunt.*
- 2 *Beneficium sub reservationibus per regulas Canoniarum, vel Constitutiones Apostolicas non comprehenduntur beneficia postea instituta, & creata.*
- 3 *Littera beneficiatus sunt odiosa, & praesentia tantum comprehendunt.*
- 4 *Iura, qua obstant referuntur.*
- 5 *Indefinita ex additione signi particularis in particulari resolvuntur.*
- 6 *Principum in concessionibus non est lata interpretatio adhibenda quando ex soli interpretatione aliquod nomenclatum tertio resultare possit.*
- 7 *Verus intellectus ad hunc text. praefatur.*
- 8 *Decisio huius text. non est iuris novi inducenda.*
- 9 *Precerim, cui ab Episcopo facta sunt facultates conferendi beneficia sua diocesis an possit virtute huius facultatis beneficia nunciat creata conferre, ostenditur.*
- 10 *Nuncius non censetur quod resistat.*

C L E M. Literas. V. & ult.

Litterae super conferendo beneficio vacante beneficium post ipsarum datam creatum non comprehendunt. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Aueb. Imol. Zab.

K K j Panor.

Barbol. Coll. c. Tom. I V.

390 Collectanea Doct. in Lib. I. Clementini

Parorm. Paul. de Eleazar. Bonif. de Vital. Vian. in ration. lib. 1. pag. 31. Alagona in compend. pag. 31. tenuissimè Ximen. in concord. pag. 1. & 2.

1. Hanc eandem concl. ex hoc text. de iur. Azot. in iustitiam moral. p. 2. lib. 6. c. 33. q. 1. & c. 14. q. 13. in fin. vbi subdit quod sub refectionibus beneficiorum per quos Cancellarij, vel Constitutiones Apostolicas, non comprehenduntur beneficia postea instituta, & creata, idem dicit Gonzal. ad reg. 8. Cane. gloss. 9. §. 1. in princ.

2. Ratio est, quia literar. beneficiales sunt odiosæ, & vt tales restringenda, vt probat text. in cap. quoniam de proben. lib. 6. c. 1. in illis 16. eod. tit. vbi Anchast. n. 3. & Franch. n. 4. Staphil. de literis gratis vs. de modo, & forma interpretandi, à princ. de iur. de dispens. ad plura, n. 66. ergo mitti videri non debet si premissa tantum comprehendant, nec ad summa trahatur. v. notant Mencl. in loan modum, n. 5. C. de seruic. Affl. & lib. 3. constitut. rub. 4. n. 10. Albert. Bunn. p. statum n. 116. Pet. Anub. in tract. de noueribus, c. 4. in c. de pluribus questionibus, à n. 140. Mandi. ad reg. Cane. reg. 1. q. 7. D. Barbo. in L. iur. i. 4. in a. n. 18. ff. solus mar. Valasc. conf. 38. à n. 7. item. 1. Gabed. L. iur. de iur. 22. in fin. part. 2.

4. Veram prædictæ resolutioni mltæ, etque gravissimæ obstant, & præcipue text. in cap. quia circa 22. in fin. de princ. vbi probatur, quod in gratiis ac beneficiis non secundum præsentia, sed etiam futura veniunt, & in cap. cum M. 9. de consuet. & in c. dilectis 19. de proband. vbi quod habens expectationem ad proximam vacantiam præbendam, potest et vi ipsius consequi præbendam de nouo ordinatam, ac constitutam. & in l. si seruici 12. vers. quod si ff. de seruic. verb. quo loci iure consensu decedit stipulationem illam ne leuissimis officiat, non solum ad præsentia, sed etiam ad futura trahi, & in l. placet, de liber. & posthum. vbi institutio posthumi, non solum comprehendit eum, qui in veto est, sed qui post testamentum factum suscipiatur, de quo memini in tract. de appellat. in verborum vniuers. que iuris, signis appell. 209.

5. Propter que sunt qui existunt ex eo in specie huius text. mandatum de promouendo non comprehendisse beneficia nouiter creata, quia scilicet erat conceptum per verba particularia, id ipsum probantes, quia licet verbum, beneficium, de quo in hoc text. simpliciter prolatum sit indistinctum, eum ex his notis adeptum sit quodlibet comprehendere beneficium, vt dixi d. tract. verbo beneficium, tamen eum restringat ac denominetur per verbum, vacatura, quod ad certum, videlicet quod prius vacauerit, tantum refertur, particulari redditur, iuxta illud tam Philosophorum, quam nostrorum axioma, indefinita ex adhesionem signi particularis in particularem resolutionem, secundum Aristotel. in princ. priorum, Titelm. in lib. Dialectica, lib. 3. c. 7. Teixcia in l. si quis, §. utrum fit de rebus, dub. 126. Cou. lib. 1. var. c. 13. n. 1. cum segg. ita in effect. Card. de col. §. ad mod. Bellapet. in l. noui modum, n. 3. C. de seruic. quorum sententia non displicuit D. Barbo. in d. l. duorio, §. quod in a. n. 7. ad fin.

6. Alij verò, ex quorum numero sunt Mendol. ad reg. 1. Cane. q. 7. Rot. dec. 3. n. 4. vers. secunda ratio, de prob. Fotton. in l. Gallus, §. & quid statum, n. 16. ff. de liber. & posthum. Rebuff. in praxi benef. sic de forma Vicariatus, n. 124. & alij quos refert Valasc. conf. 38. mm. 11. arbitrantur ex eo mandatum de promouendo de quo in hoc text. nouiter creata beneficia non comprehendisse, vt ita per illud minus præiudicium inferatur Ordinariis ad quos alius spectat prout omnium beneficiorum in sua diocesi existentium, iuxta reg.

cap. omnes Basilea 16. q. 9. cum similibus, quia licet in concessionibus Principum regulariter largiuntur sit interpretatio adhibenda, ex reg. text. in l. 3. ff. de consuet. prior. cum similibus, tamen quando ex tali interpretatione aliquid nocuum tamen retinere possit, illa restringenda est, & verba ita interpretanda, vt ius tectij saluum maneat, vel saltem minus laedatur, vt probat text. in cap. super eo 14. de off. deleg. c. 1. de relig. donat. cap. super iis de princ. l. 3. §. si quis à principe, ff. de quid in loco publico notari Roiz. in episcopi successione, c. 2. n. 41. Capie. dec. 194. In causa, n. 3. Sarmen. lib. 1. selet. c. 8. n. 16. cum segg.

Ego verò dicendum puto idem Clement. V. dixisse in hoc text. mandatum de promouendo beneficium, nouiter creatum non comprehendisse, quia in literis expressis fuit certus vacationis, ac promouitionis modus, scilicet beneficij vacaturi, qui quidem verificari non potest in beneficio de nouo creato, cum illud vacante minime dici possit ex eo, quod nonquam fuerit promouitum, ex vulgari regula text. in c. ad dissolutionem, de dispens. iur. pub. & L. item 116. ff. de verbor. oblig. cum similibus, tum quia noua beneficij creatio, vel erectio non est modus, per quem beneficium vacare dicatur, sed potius per quem ipsum beneficium in esse producat, duo enim in iure nostro præcipui huius modi per quos beneficium vacare censetur, per resignationem scilicet, & per obitum obinensis, cap. quovis, cap. vbi, de proband. lib. 6. Flamin. de resignat. beneficiorum lib. 1. q. 4. n. 12. & q. 6. n. 15. Baric. conf. 362. mm. 1.

Ex quibus primò respondenda venit opinio gloss. in §. præsentibus, verbo statum, in princ. existimantis huius text. decisionem totis non esse inductionem, contrariamque antiqui iuris regalis, pro qua non facit, quod verbum, statum, in quo Pontifex vituit, natura sua non iuris constitutionem inducit, vt notat gloss. verb. decernimus in Clem. per literas, de proband. sanctis iis, quæ dixi in tract. de dissolutione, vsusq. dict. 384. quia responderetur, quod licet regulariter verbum, statum, prout etiam verbum, decernimus, præcipimus, & similia ius non importent, tamen volentes ex materia subiecta solum antiqui, & eius, quod iam erat, declarationem significant, vt notat Abb. n. vlt. & Rip. n. 1. per text. ibi in c. 2. de iudic.

Secundò ex dictis inferitur vetum non esse opinionem Rebuffi, qui in praxi benef. sub sic forma Vicariatus, n. 124. vers. item non poterit, aliter Vicarium, cui ab Episcopo facta fuit facultas conferendi beneficia sue diocesis, non posse virtute huius facultatis beneficia nouiter creata conferre, per text. in præsentibus, quia vt supra dixi, in specie huius text. non fuit gratia indistincte concepta, sed restrictè limitata per verbum, vacaturum, eum tamen in beneficiis, quæ vacant per resignationem, aut mortem, verificetur iuxta prædicta: igitur nil mirum videri debet, si ad nouiter creata non referatur, at verò in eas de quo loquitur Rebuff. facultas non fuit restricta ad beneficia vacatura, sed concessa ab Episcopo indefinitè ad conferendum beneficia sue diocesis in qua concessione iuris communis dispositioni non derogatur, quia licet Vicarius de iure, & ratione proprii officij prohibetur beneficia conferre, non tamen prohibetur, quinimò expressè ad hoc admittitur, accedente Episcopi commissione, vt est text. expressus in c. vlt. de offic. Vicari. lib. 6. item nec alieni puriudicium inferitur præterquam ipsi Episcopo concedendi, in cuius tamen manet arbitrio talem facultatem quous voluerit remouere, vt probat text. in cap. dudum 14. vers. considerantes, de proband. lib. 6.

Io gloss. Creatum, ibi, & de creat. tantum loquitur, 10

non

De Electione, & Electi potestate. Tit. III. 391

non de renouate. Ergo nouum non censetur, quod re-
finitur, vt per Ioseph. Sella Aragon. decis. 233. n. 23.

De Electione, & Electi potestate.

TIT. III.

SVM MARIYM.

- 1 Religiosus eligi non potest in Abbatem, vel Prælatum
alterius Religionis, & si contra fiat electio est
nulla, in Episcopum tamen seculari, vel consue-
bit Regularis Ecclesia licite eligi poterit, & n. 2.
- 2 Minister Futurum Minorum Prælatus nuncupatur.
- 3 Dispositio ex ratione expressa in lege, vel alia Con-
suetudine extenditur in correctoris, & exorbitan-
tibus.
- 4 Ratio ampliat & extendit dispositionem.
- 5 Ratio expressa in lege habetur pro lege.
- 6 Extensio in materiam adiosam ex identitate rationis ad-
mittitur ad casum, qui sub lata vocabuli signifi-
catione contineri potest.
- 7 Nemini venit appellatio Religiosorum.

CLEM. Cùm rationi. I. Clem. V.

- 1 Religiosus eligi non potest in Abbatem, vel Præ-
latum alterius Religionis, & si contra fiat, electio
est nulla, in Episcopum tamen seculari, vel consue-
bit Regularis Ecclesiæ licite eligi poterit. Colligitur
ex Ordin. Lap. Abb. Anch. Imol. Zabarel. Panorm. Paul.
de Elcar. Bonif. de Vital. Viuiam. in ration. lib. 1. pag. 221.
Alagona in compend. pag. 79. remissimè Casal. in auctor. &
Ximen. in concord. p. 1. & 2.
- 2 Hanc eandem conclus. quoad primam eius partem
ex hoc text. desumunt Fr. Emman. quest. Regal. tom. 2.
g. 52. art. 8. in fine, Zetoli. in praxi Episcopali, p. 1. verbo
Abbatissa vers. ad quartum, Gonz. ad reg. 8. Cancell.
gloss. 3. n. 78. Sot. de Relig. tom. 4. tract. 8. lib. 2. c. 6. n. 3.
cum seqq. & c. 3. n. 1. Iul. Laur. variar. locutat. tom. 1.
tit. 4. c. 6. num. 127. & seq. Sigism. à Bononia de electi-
on. lib. 6. n. 4. Alcan. Tamburin. de iure Abbatum tom. 1.
disp. 5. g. 11. Paul. Laymann. quest. de Præl. Ecclesiast.
electi. g. 192. resp. 1. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 12. c. 13. g. 11.
Mistard. in Adm. Prælatus tom. 2. g. 2. art. 11. concl. 4.

Eiusdem Religionis, professionis, & habitus, &c.]
Tria hæc verba an æquipollent, solumque siue posita
ad maiorem rei declarationem, vel explicationem, an
verò singula aliquid addant, vide Som. de Relig. tom. 4.
tract. 8. lib. 2. c. 6. n. 4. vbi n. 7. zelotus decisionem huius
text. locum habere etiam in Monachibus.

- 3 In gloss. Prælatus, vbi, Ministerium, &c. Notatur ad
hoc, quod Minister Futurum Minorum Prælatus nuncu-
patur, vt per Rubiff. de pacificis, possit. n. 93.
- 4 In gloss. Eligatur, vbi, probationem hic expressam, quæ
communis est. Notatur ad hoc quod in correctoris, &
exorbitantibus extenditur dispositio ex ratione ex-
pressa in lege, vel alia consuetudine, vt per Tit. &
in trinit. essentia causa, n. 118. Cald. Percira de empr. &
vendit. n. 11. n. 51. Corad. de Lasa in l. si quis à liberis,
quodam respectu, n. 43. ff. de liber. agnosce. n. 62. de aliuvent.
tit. 1. g. 4. n. 11. vbi quod ratio ampliat, & extendit dis-
positionem, Mench. in hyst. n. quest. c. 36. n. 4. & c. 57.
n. 15. & c. 76. n. 1. & c. 87. n. 27. vbi ratio expressa in
lege habetur pro lege, Mascard. de probat. concl. 312.
n. 10. vbi quod ratio generalis efficit, vt dictum est.

tendatur ad casum ad quem alijs non adaptantur verba
etiam in materia stricta, Gutier. canon. lib. 1. cap. 10. n. 3.
vbi quod ex ratione expressa in lege, vel quacunque
alia constitutione licita est extensio ad casum omissum
vbi eadem ratio concurret, ac militat etiam in cor-
rectoris, D. Barbo. in rub. ff. solate, marian. p. 4. n. 51.
vbi quod in materia odiosa ex identitate rationis ad-
mittitur extensio ad casum, qui sub lata vocabuli signifi-
catione contineri potest, & in l. si consensu, in prae-
n. 102. ff. end. in. vbi quod si in lege correctoris ratio sit
expressa, admittitur extensio ad omnes casus, quibus
ea ratio adaptari potest, quasi tunc præcipue non di-
catur extensio, sed magis comprehensio, loan. Valer.
de differ. inter verumque forum, verbo lex diff. 5.

In gloss. Religiosus, vbi, citius nemini. Ergo noui-
tius venit appellatio Religiosorum, de quo dixi latè
in trinit. de appellat. verborum utriusque rursus signifi-
ca. appell. 233. n. 16. cum seqq.

SVM MARIYM.

- 1 Cardinalium curas Sede Apost. vacante inuisibili-
tatem Papalem non exercet, nisi in quantum per-
mittit Concil. Lugdunens. & n. 2.
- 2 Lex Superioris per inferiorem tolli non potest.
- 3 Constituciones Summorum Pontificum per Collegium
Cardinalium Sede vacante corrigi, immutari, vel
moderari non possunt.
- 4 Cardinales creare non possunt Collegium Cardinalium
Sede Apost. vacante.
- 5 Legatus Sedis Apost. non potest mittere, non renouare
transmissos Collegium Cardinalium Sede vacante,
nisi vgeret necessitas.
- 6 Lex Superioris per paria adiectiorem potest innari ab
inferiore.
- 7 Principi seculari potest paria consensu à Papa con-
tra hæreticos parum addere.
- 8 Principes puniti possunt Principes saculares addenda
paria, & adducendo in Canonicum.
- 9 Cardinales eligere & creare solus est Romani Pont.
- 10 Camerarij, & Penitentiarii Officia durant eo
mortuo, qui si defunctus potest curas Cardinalium
pro tempore ventionis alios subrogare.
- 11 Penitentiarius Papa officium extra forum con-
suetudine consuevit ex mortuo.
- 12 Officia omnia præter expressa, in Vrbe Romana sus-
penduntur Sede Apost. vacante usque ad electio-
nem novi Pontificis.
- 13 Auditor Camera Apostolica est index Ordinarius.
- 14 Papi eligendi est in ciuitate, in cuius districtu, seu
territorio moratur.
- 15 Districtus à ciuitate distinguuntur.
- 16 Curia Romanus ibi est, vbi est causarum, & litera-
rum Apost. audientia, quoniam ibi non fit Papi.
- 17 Papi non esset, vel Papatus renouasset parum sunt.
- 18 Inuisibilis diuino non imperat diuisionem terri-
torij.
- 19 Vidua retinet omnia privilegia, honores, & dignita-
tes viri mortui.
- 20 Cardinales omnes si Romano Pont. non electo exiun-
tius sibi de Censura quid faciendum.
- 21 Papa electio ad quos pertinet si omnes Cardinales
mortui fuerint, & n. 23. 24. & 25.
- 22 Electio Papi spectat ad vnum Cardinalem, si ille
tantum renouasset in Censura.
- 23 Cardinales per exceptionem excommunicationis, in-
fensionis, vel interdicti ab electione Papi non re-
pelluntur, & n. 28.

C L E M. Ne Romani. II.

- C** O E R U S Cardinalium Sede vacante iurisdictionem Papalem non exercet, nisi in quantum permittit Concil. Lugdun. nec illud vel eius partem alterare potest. Colligunt ex Ordinarij. Lap. Abb. Anchar. Imol. Zabari. Panorm. Paul. de Elcace. Bonifac. de Vitalin. Visiani. in *ratina. lib. 1. pag. 223*. Alagona in *compend. pag. 79*. remissive Casal. in *auar. & Ximen. in concord. p. 1 & 2*.
- 2** Hanc eandem concl. firmat ad multa inferens Iul. Lator. var. *lucubrati. tom. 1. tit. 1. de conclavi, & conclauis. lib. 6. p. 110. cum multis seqq.* Azot. *instit. moral. p. 2. lib. 4. c. 3. g. 1.*
- 3** Lex superioris per inferiorem soli non potest. Ita Mench. *instruct. quæst. 1. c. 35. m. 10. cum seq.* Sord. *conf. 58. m. 6. Azcon. d. 1. a. 56. tit. 1. 4. lib. 4. noue recep. Item not. in Sole in locis communib. verbo inferior, 4. Goozal. ad reg. 8. Cancel. *gloss. 45. §. 1. m. 59.**
- 4** Ad officium possit, corrigi, &c. Notatur ad hoc, quod per Collegium Cardinalium Sede vacante non possunt corrigi, immutari, vel moderari constitutiones Sum. Pont. nec eis quicquam addi, vel detrahi, perferunt circa illa, quæ de electione futuri Pont. disponunt, ita Barbat. *conf. 1. m. 1. Henric. Boich. de sum. p. 1. n. 114. Manifest. decis. 161*. quos refert, & sequitur Iul. Lator. *d. tit. 3. c. 3. m. 10. ubi u. 1. 1. quod nec potest creare Cardinales, & n. 13. quod nec potest mutare Legatos Sedis Apost. nisi vergeat necessitas, & n. 14. quod è conuise nec potest reuocare Legatos transmissos à Pontifice defuncto, nisi similiter vergeat necessitas, n. 15. quod nec potest dare plicem, vel alia insignia Cardinalitia, & similiter nec claudere, nec aperire os Cardinalibus de recenti creatis.*
- 7** In gloss. Tali. ibi. *inuari possit per puna adiectionem.* Notatur ad hoc, quod lex Superioris per puna adiectionem potest inuari ab inferiori, vt docent Gontier. *pract. lib. 3. g. 1. m. 14. Petez. l. 3. tit. 1. lib. 5. Ordin. pag. 23. Sanchez de matrim. lib. 3. disp. 7. m. 12. Frauc. Mohm. de rit. sup. lib. 2. differ. 1. a. 63.*
- 8** Vnde per hanc gloss. tenet Cotbed. in l. si quis à liberis, §. si mater, m. 19. ff. de liberis agnosce. quod Princeps secularis potest punire consensu à Romano Pontif. contra hæreticos penam addere, & D. Barbofin l. Titia. m. 49. ff. solut. matrim. dicit, quod lænitates possunt addere penas, & punire viciatos adiuvando ius Canonicum.
- 10** In gloss. Possit. Notatur ad hoc, quod solius Romani Pont. est Cardinales eligere, & creare, vt per Azot. *instit. moral. p. 2. lib. 1. c. 1. g. 7. Camil. Buzel. in summa decis. tit. 5. m. 1.*

§. Eo tamen.

- 11** Camerarij, & Penitentiarii Romæ officia dantur eo mortuo, qui si deficiant, poterit ceteris Cardinalium pro tempore vacationis alios subrogare. Colligunt DD. in text. citati, & latè Iul. Lator. var. *lucubrati. tom. 1. tit. de conclavi, & conclauis. lib. 6. p. 116. cum seqq.* & aliquid Azot. *instit. moral. p. 2. lib. 4. cap. 37. à princip.*
- 12** De Penitentiariis id solum intelligit Lator. ubi *sup. n. 59.* quod forum conscientie ad vitandum periculum animarum, ac proinde m. 40. subdit extra forum conscientie eorum officium conuiescere, veluti in dispensationibus matrimonialibus, absolutionibus, necnon quibuscunque aliis expeditionibus, forum, vt aiunt, fore mixtum, vel separatum quomodo libet con-

eementibus, vt statutum reperitur à Pio I. V. in *constit. sua incip. in eligendis, §. 10. vers. Penitentiarius verò*, quæ est in *Bullarij noui in ord. 63*. Subiungit idem Lator. *circa loca, n. 41.* quod nec in foro conscientie Summus Penitentiarius possit aliquid expedire dum manet inclusus in conclavi, quia licet retineat iurisdictionem, non tamen retinet exercitium, cum sit impeditus extra negotiari, quo impedimento cessante, veluti si vellet manere extra Conclauem, (provt fecit Cardinalis Tufculanus) bene posset conuenienter conscientiam expedire, provt etiam posset intra Conclauem quoad illos, qui in eodem Conclavi exstant.

Quorum officium, &c. Ergo non in vrbis Romana omnia alia officia præter expressa suspenduntur vsque ad electionem nonni Pontificis, vt obliuiscit D. Barbofin l. *quæ tale, a. 84. ff. solut. matrim. & Lator. d. c. 3. n. 51. cum seq.*

In gloss. *Expirare, ibi, & Audire Camera habet Ordinem, &c.* Notatur ad hoc, quod Auditor Camere Apostolicæ est index Ordinarius, vt per Iul. Poirpur. & alios, de quibus D. Barbofin l. *in præter, §. 1. m. 75. de indic. Flores de Mens var. lib. 1. g. 1. m. 6. Iul. Lator. d. c. 3. cum. 49.*

§. Sanè.

Papa eligendus est in ciuitate, in cuius districtu, seu territorio moratur, id est, in diocesi, nisi in certo loco causatum, & literarum Apost. audentia remanente, Papam alibi mori contingat, quia in eo electio fieri debet, dummodo ante mortem Papa de Curia transierit, si nihil ordinasset. Colligitur ex Ordin. Doctores principio in text. citati.

In ciuitate in cuius districtu, &c. Ergo districtus à 16 ciuitate distinguitur, vt per Bonaccol. *commun. crimin. p. 2. verbo districtu fol. 25. verso, & fol. 120. verso. a. 62. Causarum & literarum Apost. audientia, &c.* Notatur ad hoc, quod ibi est Curia Romana ubi est causatum, & literarum Apost. audientia, quamvis ibi non sit Papa, vt per Cou. *pract. c. 4. n. 10. Petez. l. 39. tit. 19. lib. 8. Ordin. pag. 189.* & alios, quos refert Nicol. Garc. de benef. p. 1. c. 1. m. 388.

In gloss. *Mouente, ibi, vel cedente.* Notatur ad hoc, 18 quod paria sunt Papam obisse, vel Papam renuntiasse, vt per Goozal. ad reg. 8. Cancel. §. 5. *procur. m. 2.* Mort enim ciuili æquiparatur naturali, quando vitæque eundem operatur effectum, iuxta ea, quæ latè dixi in *tratt. de appellat. verborum variorum iuris significat. appell. 156. m. 4.*

In gloss. *Diocesim.* Notatur ad hoc, quod diuio 19 iurisdictionis non importat diuisionem territorij, vt per Cou. *pract. c. 37. vers. primus siquidem casus, Vincenz. de Branch. decis. 23. & decis. 316. a. 4. à Ponte consil. 51. m. 6. tom. 1. Glor. resp. 10. m. 104.*

In gl. *Facere, ibi, ita mulier vidua vacans denomina- 20 tur à dignitate prius mariti, &c.* Notatur ad hoc, quod vidua retinet omnia privilegia, honores, & dignitates viri mortui, vt per Tiraq. de nobilit. c. 18. m. 5. Gate. Girond. de priuileg. & excep. explicat. n. 175. cum seqq.

§. Porro.

Cardinales omnes si Romano oon electo Pontifice simul vel successore exierint de Conclavi, executores constitutionis Gregorij X. illos ex ipsis, quibus infirmis corporis, aut nota debilitas excusationem non dabit, idem Conclauem, quam ciù poterint, reintrare compellant, penas in dicta Constitutione

De Electione, & Electi potestate. Tit. III. 393

contentas nisi hoc fecerint, incurfuri. Cardinales re-
intrantes ad electionem procedant, & c. c. n. t. p. r. a. t. m.
tam obsequent fecundum statum, in quo erant in eod-
dem Concilio, quando ipsam exiuerunt. Colligunt
DD. in princ. text. citati.

Ad quem autem spectabit electio Pontificis, si om-
nes Cardinales (quod Deus auertat) mortui sunt, &
nullus eorum, solum ab aliquibus in dubium reuocari.

Quidam tenent electionem hoc casu spectare ad
Canonicos Lateranenses, quorum Ecclesia est propria
Sedes Pontificis (super omnes Orbis & Urbis Eccle-
sias, ita S. Antonin. p. 1. sum. tit. 2. §. 2. n. 4. Syluest. Al-
dobarand. in schol. ad Philipp. Dec. in cap. licet de vitanda,
de elect. sub n. §. 1. alius §. 1. non verbo altera opinio, Dionys.
Paul. de vera quatuor Patriarchal. Sedem erit. c. 16.
mem. 1. §. 1. l. 1. var. lucubr. tom. 1. tit. 4. c. 6. n. 17. in
princ.

Alij vero affirmant spectare ad Concilium genera-
le, quia Pontifex non solum urbis Romæ, sed totius
Ecclesiæ vniuersalis est Pastor, ita August. de Auconia
in sum. q. 3. art. 3. & Host. in de cap. licet.

Nonnulli tamen aiunt tunc temporis electionem
pertinere ad Patriarchas, vt per Bald. in l. vbi absuit
ff. de tutor. & curat. Lancel. Conrad. in templo maximum
m. d. lib. 2. c. 1. §. 2. in princ. n. 6. Sed priores opiniones
magis probabiles dicit Auz. in schol. moral. p. 2. lib. 4. c. 2.
q. 1. & ego primam probabiliorē doco.

In gloss. Omnes ibi, in illis, vel illum respiciunt
eligendi. Notatur ad hoc, quod si vnus Cardinalis tan-
tum remanet in Concilio, ad illum spectabit elec-
tio, Landen. de Cardin. q. 14. Paulin. de officio Capituli
Sede vacante prelat. §. n. 8. Manfred. de off. 196. An autem
dictus Cardinalis solus possit seipsum eligere, vt negat
Abb. in cap. gratum, de postulat. Pral. qui tamen in d.
cap. licet, in fine, dat remedium, quo possit seipsum eli-
gere, vt scilicet ita totum Sacri Collegij nomine al-
teri eligendi potestatem demandet, qui velot compo-
missarius ipsum eligat; Alban. verò q. 24. dicit opinio-
nem Abb. procedere, quando ille solus remansisset ex-
teris executibus, vel abestibus, non autem mortuis.

§. Ceterum.

Cardinales per exceptionem excommunicationis,
suspensionis, vel interdicti ab electione Papæ non re-
pelluntur. Colligunt Doctores in princ. text. citati.

Hoc idem statutum fuit à Pio IV. in sua Constit. in-
cip. In eligendis sub dat. 9. Octobr. 1562. in vers. & ne dis-
fensionem, & à Greg. X. Van sua Bulla incip. Greg. Epi-
scop. in vers. volumus etiam, & ceterorum, sub
dat. 17. Kalend. Decemb. anno Incarn. Decem. 1621. con-
firmata per Sanctiss. D. N. V. R. B. A. N. V. M. VIII.
in sua Bulla incip. Ad Romani Pontif. prouidentiam sub
dat. 5. Kalend. Febr. 1621. refores. In l. 1. var. lucubr.
tom. 1. tit. 1. de Conclau. c. 3. n. 18. & tit. 4. de elect. c. 6.
num. 23.

S Y M M A R I U M.

1 Electionis, postulationis, seu praesentationis causa
per appellationem ad Sedem Apostolicam, emissa non
intelligitur ad illam deuoluta nisi infra men-
sem, vel post mensem, quàm citò commodè fi-
ri potest ab interpositione ipsius legitimè in-
teruata.

2 Dispositio huius text. procedit tantum in benefi-
cialibus.

3 Praesentia habet vim citationis.

- 4 Mandatum speciale requiritur in denuntiatione.
- 5 Commodè vincere quando dicitur, relinquuntur arbitrio
iudicis.
- 6 Intimationis expensis debet intimatio fieri.
- 7 Dictio, videlicet, est de sui natura precedentium de-
clarationum.
- 8 Citatio fieri potest ad domum habitationis citati,
etiamsi non sit eius propria, sed conduclitia.
- 9 Habitare quis dicitur ubi pro maiori anni parte ha-
bitat.
- 10 Publicum dicitur, quod fit solemniter inter Missarum
solemnia, & c. n. t.
- 11 Denuntiatio simplex non sufficit, sed fieri debet cum
praesentatione, & requisitione venditori praemissa,
vt l. 1. in nota affixat.

C L E M. Causam. III.

Causa electionis, postulationis, seu praesentationis
per appellationem ab ipsa, vel occasione ipsius ad
Sedem Apostolicam non intelligitur ad illam deuoluta
niſi infra mensem, vel post mensem, quàm citò com-
modè fieri potest ab interpositione ipsius legitimè in-
teruata, & qualiter intimatio fieri debet multipliciter
declaratur. Colligunt ex Ordin. Anchar. Imol. Zabarel.
Panorm. Paul. de Eleazar. Bonif. de Vitalin. Viuian. in
ration. lib. 1. pag. 219. Alagona in compend. pag. 80.
remissioe Cial. in auzar. & Ximen. in concordam.
p. 1. & 2.

Dispositio huius text. procedere tantum in be-
neficialibus censuit Rot. apud Seraph. decis. 1121. n. 2.
& sic hospitali religiosorum gaudere hoc privilegio
dicit Malcard. de probat. concl. 869. n. 16.

Praesentia interposita, & c. ¶ Notatur ad hoc, quod
praesentia habet vim citationis, vt per Cott. in memo-
rab. verbo citatio, il. 3. vers. saluti terribi, Richard. tom. 2.
commun. apud lib. 1. tit. 2. n. 6. Rot. Roland. de commissis,
lib. 2. c. 3. n. 1. p. 1. Vant. de nullis, 111. qualiter sententia, &
processus, n. 116. Menoch. cons. 100. n. 11. Guilel. praet.
lib. 1. q. 1. §. 1. n. 12. Brunor. à Sole in locis communibus,
verbo citatio 7. Gonzal. ad reg. 3. Cancel. gloss. §. 1. in
annot. n. 158. Amat. Rodet. in praet. videndi, si exami-
nandi processum, c. 4. n. 19. D. Rubeol. in l. si mora, n. 33.
ff. solut. matrim. Cabed. Lusit. decis. 5. n. 2. §. 2. Mendez
à Castro in praxi Lusit. lib. 3. c. 1. n. 1. Et sic à militate
saluatur citatio si postmodum procurator citatus com-
pareat, vt per Roman. cons. 410. n. 2. Rot. decis. 1. t. &
decis. 1. t. de dolo, & contum. in nouis, Regid. decis. 364.
& 339. Sarnen. in reg. de annal. q. 65. & 76. Achil. de-
cis. 7. n. 1. de dolo, & contum. Caf. de Grass. decis. 1. §. de
fide instrum. si duo copulatiue accedant, primò quod
procurator post citationem sit constitutus ad illam
causam, & quod in dicta causa compareat, Achil. de-
cis. 7. n. 3. Sarnen. in compend. vtriusque signat. n. 68.
Veltz. in praxi, lib. 7. c. 1. n. 6. Lancel. ad atreus. l. 1. in
praxi. n. 111. Seraphin. decis. 1366. Rot. in Iansen,
separationis thori 16. Februarij 1631. coram R. D. meo
Coccino Decano.

In gloss. specialiter. Notatur ad hoc quod in denun-
tiatione requiritur speciale mandatum, vt per Tiraq.
de retrac. lig. §. 36. gloss. 2. n. 1. cum seqq.

In gloss. Commodè, ibi, vernis hoc in arbitratu
boni viri. Sequitur Tiraq. de retrac. lig. §. 9. gloss. 3.
num. 26. & in l. si vnguentum verbo annua, n. 31. C. de
reusand. donation. Menoch. de arbitrat. casu 127.

Gloss. porrectio, ibi, Per hoc patet quod expensis
intimationis habet hoc fieri. Vide Tiraq. de retrac. lig.
§. 1. gloss. 10. n. 107. Boët. decis. 303. n. 7.

In gloss. videlicet, ibi, declaratur verbum legitimè, quod
praemissum. Notatur ad hoc, quod dictio, videlicet, est

394 Collectanea Doct. in Lib. I. Clementin.

de sui naturæ præcedentem, declarativa, ut docent plures Doctores, quos citam in *tratt. de doll. vj. freq. dist. 43. n. 1.*

8 In gloss. *Habitare, ibi, etiam si sit inquilinus.* Notatur ad hoc, quod denotatio, huc clausio fieri potest ad domum habitationis citati, etiam si non sit eius propria, sed conducticia, ut per Titag. *de retrat. lib. 5. g. gloss. 2. n. 3.*

9 In gloss. *Communitur, ibi, et quo tamen ibi habitare plus, &c.* Notatur ad hoc, quod dicimur quis habitare ubi pro maiori parte anni habitare, ut per Afflic. *decif. 384. n. 11.* Et ideo si citandus habeat plura domicilia, in quibus habitet, nunc hic, nunc illuc, illud, quod frequentius habitare contineat, inspicendum est, secundum Cald. Pereira *de venenat. caphys. q. 6. num. 11.*

10 In gloss. *Solemniter, ibi, in publica Missa.* Notatur ad hoc, quod publicum dicitur, quod fit sollempniter inter Missam sollempni, ut per Ludon. Goum. *de publicand. q. 26. per. vers. etiam casus, Flamin. de rescriptis. benef. lib. 1. q. 6. n. 17.*

11 In gloss. *Plena.* De materia huius gloss. vide Boët. *decif. 347. n. 14. & 15.* Titag. *de retrat. lib. 5. g. gloss. 2. n. 16. & 5. 3. gloss. 2. n. 30.* Anton. Gabr. *de consensu. lib. 7. tit. de crimin. conc. 3. n. 59.*

12 In gloss. *In aliis casibus, ibi, tenetur quis non solum intimare, sed requirere.* Notatur ad hoc, quod non sufficit denotatio simplex, sed fieri debet cum protestatione, & requisiione venditori præmissa, ut liti nunc assistat, causamque defendat, sicut docet Cou. var. *lib. 3. q. 17. n. 3. vers. secunda.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Declaratur cap. ut circa, hoc tit. in 6.*
- 2 *Constitutio quando requirit expressionem per verba geminata, tunc non sufficit expressio in genere.*
- 3 *Tortus compens in iudicio persequitur causam in statu, quo reperitur.*
- 4 *Causa omissa à Canone habetur pro omisso.*

C L E M. Constitutionem. IV.

1 **C**onstitutio, ut circa, hoc tit. in 6. non habet locum quando quæ opponuntur directè respiciunt ius Ecclesiæ, vel opponuntur personæ, sed quando per competitionem quolibet appellatam in formam, aut personam, defectus, vel erimina opponuntur, & in hoc casu si omittit specificationem circumstantiarum, non est amplius audiendus, etiam si sciret de nono illis accepisse. Si vero aliquis habet interesse proprium contra appellatum, potest illud prosequi, sed non debet admitti pro interesse communi contra appellatum, non servata forma circa eosdem articulos, licet possit appellanti assistere. Qualiter autem appellans possit agere per viam simplicis querelæ vide hic. Colligunt ex Ordin. Lsp. Abb. Anchor. Imol. Zabaz. Panorm. Paul. de Elec. Bonifac. de Vitalin. *in ration. lib. 1. pag. 237.* Alagona *in compend. pag. 80. remissus Ximen. in concord. p. 1. & 2.*

2 *Specificationem prædictus omittit, &c.* Notatur ad hunc, quod enim Constitutio requirit expressionem per verba geminata, tunc non sufficit expressio in genere, ut per Titag. *de ore maris. gloss. 2. n. 117.*

3 *Licet appellanti possit assistere, &c.* Notatur ad hoc, quod tertius competens in iudicio persequitur causam in statu, quo reperitur, ut per Sord. *decif. 60. n. 6. & decif. 147. n. 6.*

4 *Præterquam in casibus, &c.* Notatur ad hoc, quod

causæ omittit à Canone pro omisso habetur, ut per Titag. *de iure primog. q. 40. n. 194.* Ferrer. *in consil. Catalan. gloss. 1. n. 140.* & alios quos retuli *Axiomer. 391. n. 1 cum seqq.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Cathedrali Ecclesiæ, quæ clero caret, & populo Christiano sibi subiecto nullus sine speciali licentia Papæ providere potest de Pastore, & n. 1.*
- 2 *Populi appellatione an comprehendatur clerus, rescriptum.*

C L E M. In plerisque. V.

Nullus sine speciali licentia Papæ providere potest Ecclesiæ Cathedrali sibi subiectæ de Pastore, quæ clero caret, & populo Christiano. Religiosus igitur per Prælatum licentari non debet, ut tali promotioni consentiat, consentiens enim quamvis fuerit confeceratus, non recipitur in Episcopali honore, & in personam manet subditus in sua Religione, nec ad aliquem illius gradum, seu dignitatem ascendere valet; circa promotionem verò aliarum Ecclesiarum, id est, habentium populum, & Clerum, Cathedralium, & non Cathedralium, nihil exorbitat, vel limitat. Colligunt ex Ordin. Anchor. Imol. Zabaz. Panorm. Paul. de Elec. Bonifac. de Vitalin. *in ration. lib. 1. pag. 236.* Alagona *in compend. pag. 80. remissus Ximen. in concord. p. 1. & 2.*

Committere allegari solet hic text. ad hoc, quod non potest aliquis Religiosus præfieri in aliqua Ecclesiâ, quæ Clero caret, & populo Christiano, ut per Miranda. *in man. Præl. rem. 2. q. 13. art. 14. concl. unica in fine.*

In gloss. *Si populo.* An & quando populi appellatione comprehendatur Clerus, vide quæ dixi in *tratt. de appellat. verborum utriusque iuris signif. appell. 104.*

C L E M. Quod circa. VI.

Cap. quorundam hoc tit. in 6. quoad discordiam & minoritatem numeri, intelligitur de discordia, & numeri minoritate, quæ in factis, non in fictione, vel iuris est: Quæ consistunt. Colligunt ex Ordin. Anchor. Imol. Zabaz. Panorm. Paul. de Elec. Bonifac. de Vital. *in ration. lib. 1. pag. 237.* Alagona *in compend. pag. 80. remissus Ximen. in concord. p. 1. & 2.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Declaratur cap. quia sapè, hoc tit. in 6.*
- 2 *Bona velisita à Prælato Cathedralium, seu Collegiarum Ecclesiarum, vel abuenientia tempore vacationis ad futurum successorem pervenit.*
- 3 *Consuetudo de relictis, vel abuenientibus tempore vacationis non reservanda futuro successori, est specialiter reprobata quando vacat Cathedralis, Collegiata, vel Regularis Ecclesia, sicut in aliis.*
- 4 *Fructus percipiendi in omni casu non possunt excusari ab impensis factis in illis colligendis.*
- 5 *Lex prohibens consuetudinem nisi etiam novam, & fuerat improbare, intelligi, & concedi ut n. 6.*

C L E M. Statutum VII.

Cap. quia sapè, hoc tit. in 6. dum dicit quod bona Sedis vacantis non occupantur, extenditur ad emolumenta, quæ promittuntur ex iurisdictione, & sigillo Curie

Cutur Ecclesiasticæ, vel secularis, & ad omnia, quæ spectarent ad Prelatus Sede non vacante, non obstante consuetudine contraria, quæ omnia deductis rationabilibus expensis referantur successori, nisi tunc eorum dignitati competat insiditio cum ipsius enolumento. Colligunt ex Ordin. Aneb. Imol. Zabab. Panorm. Paul. de Eleazar. Bonif. de Vital. *Viu. in ration. lib. 1. pag. 218.* Alagona in *compend. pag. 81.* remissio Casali in *annu. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.*

1. *Futuris successoribus fideliter referenda.* Notatur ad hoc, quod bona relicta à Prelatis Cathedralium, seu Collegiarum Ecclesiarum, vel obsecutionis tempore vacationis ad futurum successorem pertinent, ut per Boët. *decis. 340. n. 2. cum segg. Conar. in cap. relatum. d. 2. n. 3. de testament. D. Barbolan. l. dimeris. p. 2. n. 59. ff. soluto matrimonio.*

3. *Conferuntur qualibet contraria non obstant.* Intellege quando vacat Ecclesia Cathedralis, Collegiata, vel Regularis, quia hoc casu consuetudo de relictis, vel obsecutionibus tempore vacationis non referendis futuro successoris est specialiter probata, ut reprobatur text. in *presenti*, & in c. quia sapè, vers. non obstantibus, hoc tit. lib. 6. Secus autem erit quando vacat Ecclesia, quæ talis non est, tunc enim valet consuetudo, & admittitur, & procedat text. in cap. presentis, vers. nisi, & vers. porro, de officio Ordin. lib. 6. vbi Franc. n. a.

4. *Rationabiles deducuntur expensæ.* Ratio est, quia fructus percipiendi in omni casu non potest excusari ab impensis factis in illis colligendis. l. fundus 31. in fin. princip. ff. familia, heris. Titusq. de retralla lign. 5. 1. 5. gloss. 1. à princip. Alphan. collect. 156. Duen. reg. 137. Garc. Falcon. reg. 137. Ioan. Garc. de expens. 1. n. 11. cum segg. Valasc. conf. 83. n. 5.

5. In gloss. *Consuetudine*, ibi, tollere noluit, &c. In aliquibus Codicibus affirmatiua littera reperiit, scilicet, tollere voluit, adfert Azorad. l. 3. n. 19. tit. 1. lib. 2. noue recop. & in hunc sensum glossam hanc communiter approbati, ut scilicet lex prohibens consuetudinem, vel sit etiam nonum & futuram improbare, tenuit gloss. ult. in l. de quibus, ff. de legib. & Doctores communiter ex Ias. n. 11. Olos. & aliis ibi, & citati à Duen. reg. 144. & in hanc videtur inclinare Conar. lib. 3. var. c. 13. n. 4. Mench. vsufreq. lib. 1. c. 3. n. 10. Attendat. in *proem. addit. ad recop. legum Nauarra.* n. 136.

6. Verum contraria littera negativa, scilicet, tollere noluit, habetur in omnibus libris, quos vidi, & testantur auctores gravissimi, & ideo in hunc sensum sequuntur hanc gloss. Abb. in c. ult. col. ult. de consuetud. Azorad. l. 1. n. 20. cum segg. Gutier. *pract. lib. 3. q. 31. n. 2.* Pro conciliatione tamen vide ea, quæ latè dixi in *tratt. de clausulis*, vsufreq. *claus. 37. n. 12.* secundum Logdunen. in *imprell.*

S V M M A R I V M.

1. Concessio licentie generalis data Religioso à suo Superiore, ut possit consentire electioni, vel promotioni, si quam de ipso fieri contigerit, non valet.
2. Verbum, pronitio, comprehendere potest nominationem, postulationem, presentationem, & collationem.

CLEM. Cùm concessa. VIII. & ult.

1. Concessio licentie generalis data Religioso à suo Superiore, ut possit consentire electioni, vel promotioni, si quam de ipso fieri contigerit, non valet. Colligunt ex Ordin. Aneb. Imol. Zabab. Panorm. Paul. de Eleazar. Bonif. de Vital. *Viu. in ration. lib. 1. pag. 219.*

Alagona in *compend. pag. 81.* remissio Casali in *annu. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.*

Hanc eandem conclus. ex hoc text. desumit Sanch. in *precepta Decalogi tom. 1. lib. 7. c. 2. g. n. 56.*

In gloss. *Pronitio*, ibi, latum verbum, quod comprehendere potest nominationem, postulationem, presentationem, & collationem, &c. ita Rebouff. in *concord. rub. de collat. 4. presati Ordinarii in gloss. verbo pronitio*, & in *praxi benefic. tit. de forma Vicariatus n. 5.* Gonzal. ad *reg. 8. Cancel. gloss. 17. n. 1.* Rot. *decis. 79. 1. n. 9. p. 1. dimeris.* & *decis. 613. n. 4.* apud Fasini. in *prima collect. nouissima. rum, alias, p. 4. dimeris.* & plures alij, quos refero ego ipse in *tratt. de appellatibus verbum vtrumque iuris significat appell. 127. n. 1.*

De Renuntiatione.

TIT. IV.

S V M M A R I V M.

1. Renuntiatio dignitatis, vel beneficii potest fieri per procuratorem ad hoc constitutum, licet prius ipse procurator fuerit reuocatus, ipse tamen & Superiore, cui fuit commissio, ignorante, nisi per malitiam ipsorum, vel aliorum reuocatio ipso fuerit occultata.
2. Episcopatum, & omnia beneficia simplicia, & Curata per procuratorem resignari possunt.
3. Procurator datum ad resignandum potest reuocari.
4. Renuntio procuratoris constituti ad resignandum debet intimari.
5. Resignatio facta per procuratorem reuocatum ante intimationem reuocationis est valida, nisi ageretur de reuocatione procuratoris metu commissi.
6. Intimatio sufficit deinde ad notitiam Superioris.
7. Procuratoris reuocatio an sufficiat intimari resignatario absque eo quod intimetur procuratori constituto ad resignandum.
8. Resignatio facta per procuratorem reuocatum, non antequam intimatum minime valet quousque per malitiam ipsius, aut Superioris, in cuius membris reuocatio erat facta, non potuit fieri intimatio ante cessante.
9. Laicus potest constitui procurator ad resignandum beneficium Ecclesiasticum.
10. Procuratoris constituto ubi esset facta per merum, tunc tenet reuocatio etiam si non peruenit ad notitiam procuratoris.
11. Procurator constituto ad negotia certior faciendus est de reuocatione, ut ea proficiat.
12. Mandatum datum ad resignandum beneficium cessat morte ipsius mandantis, & declaratur multipliciter.
13. Dominium nunquam transferitur à procuratore, cuius mandatum reuocatum est, etiam si ipse bona fide rem tradiderit minime certus de reuocatione.

CLEM. Cùm illussio. Vnic.

RENUNTIATIO dignitatis, vel beneficii potest fieri per procuratorem ad hoc constitutum, licet prius ipse procurator fuerit reuocatus, ipse tamen & Superiore, cui fuit commissio, ignorante, nisi per malitiam ipsorum, vel aliorum reuocatio ipso fuerit occultata. Colligunt ex Ordin. Aneb. Zabab. Panorm. Paul. de Eleazar. Bonif. de Vital. *Viu. in ration. lib. 1. pag. 266.* Alagona in *compend. pag. 92.* remissio Casali in *annu. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.*

Et si quis ad eundem Pontificali, &c.] Nonitur ad hoc, quod Episcopatus, & omnia beneficia simplicia & Curata per procuratorem resignari possunt, ut resoluunt Flamin. Parif. de resign. benef. lib. 9. q. 3. per tot. Interveniente scilicet speciali mandato, sicut docent Rebuff. de nominat. q. 1. u. 1. Flamin. d. lib. 9. q. 7. u. 9. Cardof. de practi. iudicium, verbo Procurator. m. 4. d.

3 *Dixeris quemadmodum renocandum.*] Ergo procurator datus ad relinquendum potest renocari, ut per Flamin. Paris. *d. lib. 9. g. 2. §. à principio*, Azot. *instit. moral. p. 2. lib. 7. 2. 2. 2. §. 1. 4.*

¶ Tenet officio facta per eum iniquam, &c.] Notatur ad hoc, quod reuocatio procuratoris confluit ad resignacionem debet intimari, vt per Rebuffian praxi beneficij, de praxi, ad resign. reuoc. n.2. & conf. 90. n.13. versu tertio, Flamin. d. lib. 9. q. 25. n. 12. vbi n. 2. g. subdit quod non sufficit sciencia reuocacionis, sed requiritur intimatio; & ideo resignatio facta per procuratorem reuocacione ante intimacionem non est valida, vt tenet idem Flamin. d. lib. 9. q. 25. n. 17. cum seqq. Nisi ageretur de reuocatione procuratoris metu constituti, quia tunc non requiritur intimatio, sicut docet idem Flamin. lib. 1. q. 1. n. 48.

6 *Ad ipsum, vel alterius notitiam, &c.*] Ergo sufficit intimatioem deduci ad notitiam superioris, ut per Flamin. *Purif. d. lib. 2. g. 16. n. 1. cum seq.*

Verum autem fidei iuramentum reuocationem procuratoris intimare resignatario absque eo quod intimetur procuratori confitendo ad resignandum? Vide lae Flamin. *d. lib. 9. c. 27. per tot.* & de intimacione vide multa apud Stephan. Gratian. *discept. forens. c. 10. a. 20. cum seqq.*

8 *Nisi foris*, &c. | Notatur ad hoc, quod redignatio
f. & per procuratorem teocorum, non autem intima-
tum, minime valet quales per malitiam illius, aut fu-
prioris in cuius manibus remissio erat facienda,
non potuit fieri intimatio ante ceditionem, vt per
Ioann. Schu. de benefic. p. 3. q. 16. n. 2. versic. & premissa,
Flamin. d. lib. 9. q. 25. n. 20. & 21.

9 In gloss. *Procuratorum*, ibi, *Laicum*, vel *clericum*, &c.
Notandum ad hoc, quod laicus potest consisti procurator tot ad resignandum beneficia Ecclesiastica, ut per Rebuff. in *tract. nominat.* q. 1. n. 96. Flamin. *Parif. d. lib. 9.* q. 3. n. 12. Azor. *instit. moral.* p. 2. lib. 7. c. 20. q. 3. & c. 12. *quest.* 2.

10. In gloss. *Libere*, libi, *possit respicere libertatem causam*. Notatur ad hoc, quod ubi constitutio prolocutoris efficit facta per metum, tunc tenet teo-cator, etiam si non perveniat ad notitiam procuratoris, ita Joan. Selo. de *benefic.* p. 3. q. 16. n. 1. Rebuff. in *praxi benefic.* tit. de *relocat. procur.* n. 10. Pacif. ad *lib. q. 15. incipit.* 2. 4.

11 In gloss. *Ignorante*, ibi, *quia talis procurator cre-*
atur constituitur ad negotia, &c. Notatur ad hoc quod
 procurator constituitur ad negotia certior faciendus est
 de reprobatione, vtea profit, sicut docet Sanchez *de ma-*
trim. lib. 2. disp. 11. n. 6.

12 In gloſſ. *Quoniam dicitur*, ubi ſi verè mortuus fuiſſet, &c.
Notatur ad hoc, quòd mandatum datum ad reſignand-
um beneficium ceſſat morte ipſius mandantis, vt p-
Azoſ. d. p. a. lib. 7. c. 1. q. 1. Flamin. Patif. d. lib. 9. q. 4.
per teſt. ubi d. n. 3. amphi procedere etiam procuratore
ignorante ipſam mortem, & d. n. 1. ſimilit quòti-
procurator conſtitutus ad reſignandum beneficium
poterit ſupplicationem, quò ſuit ſignata, & data
voto reſignare, namque ſi poſtea moriatur reſignans,
& ſic ante præſentum conſenſum formalem, poterit
procurator illum præſtare poſt mortem ipſius conſu-
etuentis, niſi principalis portexerit ſupplicationem, &
poſtea conſtituerit procuratorem ad conſuetudinem
reſignationi, quia ſi moriatur principalis, iſte procu-

rator post eius mortem non potest prestare consensum, prout sublimatur idem Flamin. d. s. 14. u. 15.

In gloss. *Teneas ibi*, *exemplum in translatione domini* 19
rei mea, &c. Notatur ad hoc quod dominium nusquam
transfertur à procuratore, cuius manus reuocatum
est, etiamsi ipse bona fide rem tradiderit minimè
certus de reuocatione, sicut docet Comar. *prætic.*
6. 1. 1. 2.

In gloss. *Manibus*. Renuntiatio beneficiorum in
cuius manibus fit facienda, vide quæ latè dixi in tract.
de officio, & potestate Episcopi, p. 2 alleg. 69.

*De Supplenda negligentia Pralat-
torum.*

TIT. V.

SUMMARY

- 1 Regularium Prælatorum negligentiam in beneficiis
promovendis quis supplere possit.
- 2 Episcopus potest conferre beneficia Regularia, qua
spectant ad collationem Prælatorum Regularium,
si Prælati Regularis infra fenestre non pro-
videntur.
- 3 Legatum non potest conferre beneficia ad Episcopum
denotatam esse negligentiam Prælati Regularis excepti,
qui Episcopum confert auctoritate Apostoli.
- 4 Delegatus magis, quam Ordinarius videtur concessa
irrevocabili quando carpat ex verbis quod non
auctoritate officij, sed auctoritate concedentis quis
cognoscit.
- 5 Superior ad quem conferendi potestas denotata est,
adstringitur ad observantiam ceterarum ordinis &
forma, que ab inferiori erant observanda.
- 6 Regularia beneficia à Prælati collata possunt ab eo ad
solum eius nomen, & libitum, etiam absque iusta
causa revocari, seu conferri.
- 7 Abbas non potest innovare beneficia Regularia, aut
Ecclesiæ administrantem perpetuam, hoc est ad
vitam eius, conferre.
- 8 Beneficia Regularia manualia sunt, atque ad nomen
Abbatis revocabilia.
- 9 Beneficium Regulare obtinent ad libitum Abbates
quandocunque, & quomocunque ameneri possit.
- 10 Verbum, dispositio, latissimum habet significa-
tionem, & omnes modum includit providendi.
- 11 Patronus Regularis quando neglexerit ad beneficium
Ecclesiasticum presentare intra tempus sibi præ-
fixum, tunc collatio demittitur ad infirmum,
etiam si non sit Episcopus, sed eius inferior.
- 12 Collationis in materia attenditur locus ubi fixum est
beneficium, & non locus ubi est persona ad quam
spectat collatio.
- 13 Monachi Regularem presentare non possunt ad
Ecclesiam, que consuevit regi per clericos sa-
culares.
- 14 Abbatem, & alij Superiores Regulares sequuntur ad
beneficia consuevia regi per saculares, presentare,
aut providere Regulares.
- 15 Beneficia de mensa non dicuntur vacare, ac providere
in illis non datur negligentia in promissione.
- 16 Beneficium manuale vacat per obitum, & revocatio-
nem Superioris.
- 17 Beneficia manualia, sive secularia, sive Regularia
non involvuntur sub reservationibus.

De Supplenda negligentia Prælat. Tit. V. 397

16 Papa, aut Episcopus quando confert per deuolutionem beneficium aliquod Regulare manuale, nullatenus censetur alterare naturam illius.

CLEM. Quia Regulares. Vnic.

REGULARES Prælati, qui possunt beneficia conferre, si illa intra sex menses non conferant, tunc diocesani locorum in exemptis, propria, in exemptis vero Apostolica auctoritate conferre possunt, dummodo Regularis Regularibus, secularis secularibus conferant, nec permittant illa incorporari mensis, nec augeri, vel imponi pensionem. Hoc autem intelligi debet de beneficiis, quæ non sunt de mensa Prælatorum, sed de aliis, quæ habent suos Rectores, ad quos beneficia extenditur Constitutio Bonifacii de qua in cap. presentis, de Offic. Ordin. lib. 6. Prohibetur denique Regularibus quod non possint præstare pluribus Prioratibus, aut Ecclesiis eorum animarum habentibus, etiam si cura per alium exerceatur. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Ancher. Imol. Zab. Panoem. Paul. de Eleazar. Bonif. de Vital. Vianin in ration. lib. 1. pag. 273. Alagona in consensu, pag. 95. reuissuè Ximen. in concord. p. 1. & 2.

1. [Dioecani locorum, &c.] Notatur ad hoc, quod Episcopus potest conferre beneficia Regularia, quæ spectant ad collationem Prælatorum Regularium si Prælati Regularis infra semestre non prouiderit, ut per Zetol. in praxi Episcop. p. 1. verbo beneficia, vers. ad tertium.

2. In exemptis vero Apost. auctoritate &c. Notatur ad hoc, quod Legatus non potest conferre beneficia ad Episcopum deuoluta ex negligentia Prælati Regularis exempti, quod Episcopus confert auctoritate Apost. ut per Nicol. Garc. de benef. p. 5. c. 3. n. 32.

3. Notatur etiam ad hoc quod quando constituitur ex verbis quod non auctoritate officij, sed auctoritate concedentis quis cognoscatur, magis delegata, quam Ordinaria, hoc caso videtur concessa iurisdicção, ut per D. Barbo. in l. non prator, §. 1. n. 3. ff. de iudic.

4. Ita videlicet quæ consueuerunt, &c. Notatur ad hoc, quod Superior, ad quem conferendi potestas deuoluta est, adstringitur ad obseruationem eiusdem ordinis, & formæ, quæ ab inferiore erat obseruanda, ut per Cald. Pereira de potest. eligendi, c. 1. n. 58.

5. Libere possunt ad classem, cum oportuerit, reuocari. Notatur ad hoc, quod beneficia Regularia à Prælato collata possunt etiam eo ad solum eius nutum, & libitum etiam absque aliqua iusta causa reuocari, seu auferri, ut per Nizac. comm. 4. de Regul. n. 22. vers. ex quibus, Azor. instit. moral. p. 1. lib. 12. c. 9. q. 9. & c. 22. q. 10. & p. 2. lib. 1. c. 26. q. 12. 13. & 14. Sanch. in præcepta Decalogi, lib. 7. c. 29. n. 11. & idem Abbas non potest monacho beneficium Regulare, nec Ecclesiæ administrationem perpetuam, hoc est, ad vitam eius, conferre, ita Azor. instit. moral. p. 1. lib. 12. c. 9. q. 8. Nam Regularia beneficia manualia sunt, atque ad nutum Abbatis reuocabilia, Ioan. Seln. de benef. p. 3. q. 68. Callad. decis. 4. n. 3. de præbend. Mandol. ad reg. 3. Cancell. q. 11. n. 1. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. c. 6. n. 6. & gloss. 8. n. 7. Campan. in diuers. iuris Canon. rub. 1. c. 2. n. 21. ac prouide illud obtinens ad libitum Abbatis quandoque, & quomodocunque amoueri potest, Azor. d. p. 1. lib. 10. c. 4. q. 2. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. c. 6. n. 6.

6. In gloss. Diffusorium, ibi, id est, collationem, vel prouisionem. Notatur ad hoc, quod dispositionis verbum latissimum habet significacionem, & omnem

Barbo. Celis. Tom. IV.

modum includit prouidendi, ut per Seln. de benef. p. 3. q. 1. n. 16. Mandol. reg. 32. Cancell. q. 4. n. 5. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 20. n. 1. Vianin. in praxi iurispatron. lib. 5. c. 1. n. 47.

In ead. gloss. ibi, Quia si ad solum presentationem, &c. Notatur ad hoc, quod quando patronus Regularis neglexerit ad beneficium Ecclesiasticum presentationem intra tempus sibi præstentem, tunc collatio deuoluitur ad instantem; etiam si non sit Episcopus, sed alius ipsi inferior, ut per Imol. n. 3. & Catd. n. 5. in presenti, Rebuff. in praxi, tit. de deuolut. n. 16. quos refert de offit. & potest. Episcop. p. 3. alleg. 126. n. 66. secundum Logdun. impress.

In gloss. Locorum, ibi, ergo non personarum, &c. Notatur ad hoc, quod in materia collationis attenditur locus, ubi situm est beneficium, & non locus, ubi est persona, ad quam spectat collatio, ac prouide attenditur beneficium, non persona negligens, ut per Simonet. de reformat. q. 7. 5. Tiraq. de retrad. lig. 5. 36. gloss. 1. n. 27. Nicol. Garc. de benef. p. 5. c. 3. n. 28. Cald. Pereira de empo. & vendit. c. 1. n. 14.

In gloss. Secularibus, ibi, ubi dicitur quod ad Ecclesiam, quæ consuevit regi per seculares Clericos, Monachi Regularum præsentare non possunt, sequitur Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 8. n. 39. ubi loquitur de conuerso, via delicti, quod Abbates, & alij Superiores Regulares nequeunt ad beneficia coniecta regi per seculares, presentare, aut prouidere Regulares, & n. 40. & seq. subdit quod si de facto prouiderentur Regulares, esset promissio ipso iure nulla, nec excusaretur negligentia habentis præsentare, vel conferre quomius locum habeat deuoluto ad superiorem.

In gloss. De mensa, ibi, illa ergo non intelliguntur vacare, &c. Notatur ad hoc, quod beneficia de mensa non dicuntur vacare, ac prouide in illis non datur negligentia in prouisione, ut per Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. c. 6. n. 63. Flores de Mema var. lib. 2. q. 10. n. 14.

In gloss. Reuocari, in vers. Et scias, ibi, & temporales Priuilegiis vacant per mortem, &c. Notatur ad hoc, quod beneficium manuale vacat per obitum, & reuocationem Superioris, ut tenet in presenti, Casd. in §. præmissa, q. 5. n. 8. Imol. n. 44. post med. vers. reles ad gloss. Abh. n. 17. Et Vitalin. n. 9. Anastas. Germon. de indultis Carden. §. regularia, n. 16. Rot. decis. 739. n. 4. p. 1. diuers. Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 2. q. 11. n. 4. & lib. 11. q. 1. n. 9. 4. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. c. 6. n. 14.

In ead. gloss. In fine, ibi, Et ob hanc causam, &c. Notatur ad hoc, quod beneficia manualia, siue secularia, siue regularia non includuntur sub reuocationibus, ut per Gonzal. d. gloss. 5. c. 6. n. 9. Nicol. Garc. de benef. part. 5. cap. 2. n. 510. ubi plures refert Doctores.

In ead. gloss. ibi, Quia nec plus, nec aliter confert supplem, quam negligens, &c. Notatur ad hoc, quod quando Pontifex ipse, aut Episcopus confert per deuolutionem beneficium aliquod regulare manuale nullatenus censetur alterare naturam illius, sed potest integre cum Abbati reuocare, ac si ipsemet contulisset, ut per Lap. alleg. 9. n. 4. ubi Mandol. lit. E. eundem Mandol. de priuileg. ad instar gloss. 6. n. 4. Seln. de benef. p. 3. q. 69. n. 9. Sanch. in præcepta Decalogi, lib. 7. c. 29. n. 133.

De Etate, et Qualitate, et Ordine
præficiendorum.

TIT. IV.

CLEM. CUM Ecclesiæ. I.

IOCESANT locorum diligenter servare debent. A suis subditis scruari facere statuta Canonica circa præficiendos Ecclesiis sub pœna divinæ offensæ, & Apostolicæ violationis. Colligitur ex Ordin. Anch. Imol. Zabaz. Panorm. Paul. de Eleazar. Bonif. de Vital. Viu. in ration. lib. 1. pag. 306. Alagona in compend. pag. 108. remissive Ximenes in concord. p. 2.

S Y M M A R I U M.

1. Vocem nullam habet in Capitulo nisi sit Subdiaconus.
2. Dignitatem, personatum, officium, vel præbendam obtinens, cui certus Ordo annexus est, nisi infra annum ad illum impedimento cessante promoveatur, in Capitulo vocem non habet, & dimidiam partem distributionum partem.
3. Cathedralibus in Ecclesiis omnes Canonici, ac portiones habere debent annexum Ordinem presbyteri, Diaconi, & Subdiaconi.
4. Canonici, qui non est Subdiaconus, non habet vocem in Capitulo.
5. Canonici etiam Subdiaconus, cuius Canonici annexus est Ordo superior, nisi ad eum infra annum promoveatur, statim post annum amittit vocem in Capitulo.
6. Dissensatus à Papa ut in minori ætate fiat Subdiaconus, iste talis sic factus habet vocem in Capitulo.
7. Canonici in Sacris minime consistent collegiales alius exercere possunt, ac preinde ea omnia, quæ extra Capitulum sunt.
8. Canonici in Sacris præbendam, & domum optare possunt.
9. Subdiaconatus Ordinem sufficit habere Canonici tempore electionis ad hoc ut in ea vocem habeant.
10. Habitare quies à principio requiritur, non sufficit quid postea interveniat.
11. Canonici in Sacris non consistent si velint promoveri intra quatuor tempora proxima non erit expellendus si imminet tempus electionis.
12. Prælati principalis Ecclesiæ quomvis non sit in Sacris, habet vocem in Capitulo.
13. Capitulum convocare de consuetudine Ecclesiæ spectat ad Archidiaconum, etiam si non sit in Sacris.
14. Prælati, & Capitulum sunt diversa.
15. Collegii, vel Capituli appellatione non comprehenditur Prælati.
16. Prælati de quadam longissima verbis significatione nomine Capituli comprehenditur.
17. Lex penaliter simul, & correctoria non potest extendi etiam si habeas expressam rationem, quomvis si esset solus penaliter, vel correctoria extenderetur.
18. Dissensio, doctæ, vis, & effectus remissus.
19. Dissensio, nullo modo, quam vim, & effectum habeat remissus.
20. Portio debet fieri pro quilibet hora.
21. Alimenta non dantur ex fratribus beneficii clerici

suspecto propter contumaciam, à qua parendo exire potest.

22. Distributiones quotidiana Clerici suspensi, vel excommunicati accrescunt aliis.

CLEM. Vt ij. II.

IN Capitulo Cathedralis, vel Collegiæ Ecclesiæ etiam Regularis, nullus habet vocem, nec illi concedi potest nisi sit Subdiaconus; obtinens verò dignitatem, personatum, officium, vel præbendam, cui certus annexus est Ordo, nisi infra annum ad illum impedimento cessante promoveatur in Capitulo vocem non habet, & interim dimidiam partem distributionum partem, alius tamen pœnis contentis tales in suo robore permansuri. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Anchar. Imol. Zabaz. Panorm. Paul. de Eleazar. Bonif. de Vitalin. Visian. in ration. lib. 1. pag. 307. Alagona in compend. pag. 109. remissive Calai. in annot. & Ximenes in concord. p. 1. & 2.

De materia text. dixi latè in *tratt. de Canon. & Dignitat. c. 37.* ubi plures citant Doctores, & ibi, adductis addo *102. de Relig. tom. 4. tratt. 8. lib. 2. c. 4. n. 5.* ubi ait comprehendere monasteria Regularium, qui ad diversa Officia destinati sunt, & coram Capitulo.

Ad suscipiendos sacros Ordines, &c.] sacrum Concil. Trid. sess. 24. de reform. c. 12. circa ad ipsum ita novissimè disponit, *In omnibus vero Ecclesiis Cathedralibus omnes Canonici, ac portiones habentes annexum Ordinem Presbyteri, Diaconi, vel Subdiaconi; Episcopus autem cum consilio Capituli designet, ac distribuat, prout viderit expedire, quibus quilibet Ordo ex Sacris annexus in posterum esse debeat, ita tamen ut dimidia saltem pars Presbyteri sint, ceteri vero Diaconi, aut Subdiaconi, ubi verò consuetudo laudabilis habet, ut plures, vel omnes sint Presbyteri, omnes observentur.* Hæc verò Trid. cuius decisionem referunt Flamin. Paris. de refig. lib. 4. g. 9. n. 10. Aloys. Rice. in praxi auresa refut. 2. 38. illam tamen in Collegiis Ecclesiis locum non habere tradunt Nauaz. cons. 3. de temp. ordin. in antiqu. alius consil. 31. de etate, & qualis. in minor. Zetol. in praxi Episcop. p. 1. verbo beneficii, §. 5.

Statuimus ut nullus, &c.] Notatur ad hoc, quòd Canonici, qui non est Subdiaconus, non habet vocem in Capitulo, innovatur, & amplius per Concil. Trid. sess. 12. de reform. c. 4. & docent Rebou. in *tratt. nomin. c. 5. n. 3.* Et Eminen. quæst. Regn. tom. 1. g. 51. art. 5. Azot. in *inst. moral. p. 2. lib. 3. c. 11. g. 20.* Ius Monet. de distribut. quæst. p. 1. c. 20. n. 3. cum seqq. Villat. del. patronato de Calatand. p. 7. 4. 1. n. 15. Vgulin. de offic. & potest. Episcop. c. 19. 4. 3. n. 1. Pileccin. in praxi Episcop. p. 2. c. 3. n. 7. Paul. Layman. canon. quæst. de Prælatorum Ecclesiæ elect. g. 181. resp. 3. & g. 28. resp. 2. Miranda in man. Prælat. tom. 2. g. 21. art. 5. concl. 5. Ros. apud Fatim. de off. 600. n. 4. in 1. collect. missif. aliis p. 4. diversif. Nicol. Garc. de benef. p. 3. cap. 4. num. 24. Rague. de voce Canonici in Capitulo, quæst. 24. Iul. Lanoz. variis. Incubrat. tom. 1. iur. 4. c. 1. 5. x. n. 13. Sebati. Cælin. in relect. de Ecclesiæ hierarch. disp. 1. 2. a. n. 21. Tamburin. de iure Abbatum tom. 1. disp. 5. g. 8. n. 8. Ego ipse de Canonici, c. 17. à princip. & de iure Ecclesiæ lib. 1. c. 1. g. 2. 51. cum seqq.

Illi verò, &c.] Notatur ad hoc, quòd Canonici etiam Subdiaconus, cuius Canonici etiam annexus est Ordo superior, nisi ad eum infra annum promoveatur, statim post annum amittit vocem in Capitulo, ita ut nullo modo, nec ex Capituli concessione, nec ex Episcopi dispensatione post annum eam habere possit, donec ad illum requisitum Ordinem fuerit promotus, ut per Monet. de distribut. quæst. p. 2. c. 20. n. 9. illud

6 Illud adnectere oportet quòd si Pontifex dispense in aetate cum Canonico, vt fiat Subdiaconus, ita sic ex dispensatione factus Subdiaconus vocem habet in Capitulo, vt resoluunt Felix in cap. postulasti, num. 11. de refeript. Sanch. de Matrim. lib. 8. disp. 1. n. 23. Rague. de voce Canonorum in Capitulo, quæst. 5. num. 7. Soar. de Relig. tom. 4. tract. 8. lib. 2. c. 4. n. 7. Tamburin. de iure Abbat. tom. 1. disp. 5. q. 8. n. 10. Ego ipse d. c. 1. n. 9. Et procedere etiam in Canonico dispensato à Papa vt in aetate sexdecim annorum possit obtinere Canonici um in Cathedrali censuit S. Congr. Conc. in Rescripto 10. Julij 1627. & in Montis Polisani 13. Ianuarij 1629. & in S. Miniani 15. Septembris 1629. intelligendo provt dicit d. c. 17. n. 13.

7 In gloss. In Capitulo. Notatur ad hoc, quòd Canonici in Sacris minime constituti, collegiales actus exercere possunt, ac potius ea omnia, quæ extra Capitulum fiunt, vt per Bonifac. hic, n. 16. & 17. Nicol. Garc. d. part. 3. cap. 4. num. 29. vbi num. 3. subdit ex decisione Rotæ quòd Canonici etiam in Sacris non constituti ad electionem conferendi suam hebdomadam habere debet, & ratione suæ hebdomadæ potest conferre, & num. 11. subiungit quòd Capitulum potest committere collationem, vel nominationem beneficij ad illud pertinentem Canonico, qui non sit in Sacris.

8 In ead. gloss. ibi, Quod talis Canonici non in Sacris probentur, & domum opari possunt. Itæ Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 34. a. n. 23. Nicol. Garc. d. part. 3. cap. 4. num. 17.

9 In gloss. Constitutus, ibi, sed potest, &c. Notatur ad hoc quòd sufficit, vt Canonici habeat Ordinem Subdiaconatus tempore electionis ad hoc, vt in ea vocem habeat, sic docet Monet. de distribut. quotid. part. 2. q. 10. num. 6. quamvis tempore vacationis non erit ordinatus in factis, Soar. de Relig. tom. 4. lib. 2. c. 4. num. 6.

10 In ead. gloss. ibi, Si ponderemus initium, &c. Notatur ad hoc, quòd quoties à principio requiritur habitus, non sufficit quòd postea superueniat, vt per Flamin. Pacif. de resignat. benefec. lib. 4. q. 1. n. 14.

11 In ead. gloss. ibi, Sed feruim quæro, &c. Notatur ad hoc, quòd Canonici in Sacris non constituti si velit promoueri intra quatuor tempora proxima non etit expectandus si imminet tempus electionis, vt per Monet. d. q. 10. n. 5.

12 In gloss. In eisdem, ibi, sed mihi remanet dubium an hoc cap. in utroque responso locum habeat in principalibus Prælati, &c. Notatur ad hoc, quòd principalis Prælati Ecclesiæ quamvis non sit in Sacris vocem habet in Capitulo, vt per Rague. de voce Canonorum in Capitulo, q. 24. n. 3. Ego ipse d. c. 1. n. 11. Vnde Archidiaconus, ad quem de consuetudine Ecclesiæ spectat, absente Decano, conuocare Capitulum, & in eo proponere, ac resolutiones accipere, id potest etiam non sit in Sacris, cum ille sit actus iurisdictionis, qui competit Archidiacono, etiam in Sacris non constituto, & ad Decanum non spectat ratione Ordinis, sed antiquitatis, & superioritatis, ita per Sacram Congregationem decisum fuisse refert Nicol. Garc. d. p. 3. c. 4. num. 26. & in addit. hoc ipsi omni malis rationibus confirmat.

13 In ead. gloss. ibi, Vnde potest dici quia cum Prælati, & Capitulum sint diuersa, &c. Itæ Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 45. n. 34. Non enim Prælati Collegij, vel Capituli appellatione comprehenditur, vt per Fr. Emmanuel. quæst. Regul. tom. 3. q. 1. art. 8. & citatur per me in tract. de appellat. in verborum variisq. iuris significat. verbo Capitulum, quibus addo Paul. Laym. quæst. canon. de Præl. Ecclesiæ lib. 9. q. 18. vers. quæ.

Barbol. Collec. Tom. IV.

14 In ead. gloss. ibi, Vnde potest dici quia cum Prælati, & Capitulum sint diuersa, &c. Itæ Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 45. n. 34. Non enim Prælati Collegij, vel Capituli appellatione comprehenditur, vt per Fr. Emmanuel. quæst. Regul. tom. 3. q. 1. art. 8. & citatur per me in tract. de appellat. in verborum variisq. iuris significat. verbo Capitulum, quibus addo Paul. Laym. quæst. canon. de Præl. Ecclesiæ lib. 9. q. 18. vers. quæ.

In ead. gloss. ibi, Et si dicatur quòd de quadam largissima verbi significatione Prælati nomine Capituli comprehendatur. Ita Rebuff. in tractat. nominat. quæst. 8. num. 34.

In ead. gloss. ibi, Mihi satis est, &c. Notatur ad hoc, quòd lex pœnalis simul & correctoria non potest extendi, etiam si habeat expressam rationem, quamvis si esset solum pœnalis, vel correctoria extenderetur, vt per Tiraq. in tract. cessante causa, p. 1. n. 16. 2. Farin. in praxi crimin. p. 4. conf. 65. n. 24. & fragment. crimin. p. 1. lit. E. n. 77.

In gloss. Donec. De hac dict. dixi in tract. de distinctionib. vsusfreq. dist. 9. secundum Lugdun. impress.

In gloss. Nullo modo. De vi, & effectibus horum verborum dixi in dicto tract. dist. 12. 8.

In gloss. Certis horis, ibi, vt per omnes horæ fieret ipsarum comparatio, &c. Notatur ad hoc, quòd pro qualibet hora debet fieri portio, vt per Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verbo distributionis, vers. ad quartum.

In gloss. Part. dimidia, ibi, & imputetur sibi, &c. Notatur ad hoc, quòd clericus suspensus propter contumaciam, à qua suspensione parendo exire potest, non dantur alimenta ex fructibus beneficij, vt per Sord. de aliment. tit. 7. q. 16. n. 4.

In ead. gloss. ibi, Et scias quòd ista dimidia substracta accrescit aliis interessentibus, &c. Notatur ad hoc, quòd distributiones quotidianæ clericis suspensis, vel excommunicatis accrescunt aliis, vt per Sord. de aliment. lit. 1. q. 8. n. 16.

S Y M M A R I V M.

1. Etiam ad Ordines sacros de iure communi requisita qua ostenduntur, & n. 2. & qua ex noua dispositione Concil. Trid. referunt, n. 3.
2. Verbum, decernimus, inducit ut novum, & non declaratum antiquum.
3. Libere significat idem quòd sine dispensatione, & n. 6.
4. Anno certo, qui debet facere alium, sufficit facere in quacunque anni parte.
5. Anno incipit an, & quando sufficit, & habeatur pro completo, ostenditur.
6. Verba, cum peruenierit ad 25. annum, ex prioritate non verificatur in 25. anno capto.

CLEM. Generalem. III. & vlt.

AD Subdiaconatum promouetur quis in 18. anno, ad Diaconatum in 20. ad Presbyteratum in 25. Colliguntur Ordini. Anchar. Imol. Zabur. Pannem. Paul. de Eleazar. Bonifac. de Vitalis. Vian. in ration. lib. 12. pag. 108. Alagona in compend. pag. 109. et c. m. l. Ximen. in concord. p. 1 & 2.

Hanc eandem conclus. ex hoc text. desumunt Gutier. canon. lib. 1. cap. 26. Menoch. de arbit. casu 427. n. 15. Fr. Emmanuel. quæst. Regul. tom. 1. quæst. 23. art. 6. Ego ipse de officio, & potestate Episcop. part. 2. alleg. 16. num. 1.

Attente verò nona dispositione Concil. Trid. sess. 23. de reform. cap. 12. nullo in posterum ad Subdiaconatum Ordinem ante vigesimum secundum, ad Diaconatum ante vigesimum tertium, ad Presbyteratum ante vigesimum quinquem etatis suæ annum promoueri potest, ex quo ita tradunt Gutier. dist. cap. 16. num. 8. Henric. in summ. lib. 10. c. 19. § 2. Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verbo Ordo, § 1. Pialec. in simili praxi, p. 1. c. 12 sub rub. de requis. etatis, n. 23. Fr. Emmanuel. quæst. Regul.

tom. 2. q. 23. art. 6. Galgaret de iure publico, lib. 3. tit. 2. q. 1. & 2. Monet de distribut. quasid. p. 7. q. 1. 9. num. 1. Nicol. Garc. de benef. p. 7. c. 4. n. 1. Valer. Reginald. in praxi fere paria. lib. 30. tract. 2. n. 166. Fr. Ludov. Mirand. in manuali Pralat. com. 1. q. 39. art. 2. Carol. de Grassis de offitib. cleric. in pralud. n. 289. 291. & 297. Steph. Quarant. in summa Bullar. verbo de, vers. colliguntur, Atmendat in addit. ad recapit. legum Numan. lib. 1. tit. 2. l. 1. de atate in declar. n. 4. Agud. de Conine. de Sacram. tom. 2. dist. 20. n. 101. Zip. in analytica posteriori iuru Ecclesiast. enarratione, sub tit. de clero. num. 11. Campan. in diversario iuris Canon. rub. 7. c. 1. Vgolin. de off. & potest. Episcop. c. 26. §. 6. n. 4. & 5. Homebon. de Bonis de exam. Ecclesiast. p. 1. tract. 1. c. 10. q. 60. vers. ad maiores. Ego ipse d. alleg. 16. n. 1.

In gloss. Decernimus ibi, non dicit declaramus. Notatur ad hoc quod verbum, *decernimus*, inducit ius novum, & non declarat antiquum, ut per Flamin. Pacil. de resignat. lib. 1. §. 2. n. 3. Sanch. de Marim. lib. 7. dist. 8. n. 18. cum aliis, quos refero ego ipse in tract. de distinctionib. vsufrequent. dist. 79. secundum Lugdunen. Imptreil.

In gloss. *Liberè* ibi, id est sine dispensatione. Ita hanc dictionem interpretatur Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gl. 3. n. 9. & faciunt, quæ dixi d. tract. de alijonib. vsufreq. dist. 190.

In gloss. *In decimo octavo*, ibi, intelligi inchoato. Ita Perez ad tit. 2. lib. 2. Ordinar. pag. 409. Fr. Emman. d. q. 2. part. 7.

Ex notatur etiam ad hoc, quod in quacunque parte anni sufficit adum facere, qui debet facere certo anno, ut per Sued. de iur. 178. n. 1.

Controversum est in iure an, & quando annos inceptus sufficiat, & habere per completo? de quo agunt Gloss. & Doctores per text. ibi, in l. ad Temp. ff. de muer. & honor. & in l. 3. §. minorib. ff. de minorib. & in l. si cui. fin. ff. de legat. 1. gloss. in cap. Subdiaconus, 77. dist. gloss. 2. in cap. ad nostram, de regular. Felin. n. 7. in c. cum vigesimum de off. deleg. Conandib. c. cum c. 2. num. 7. Nam in man. c. 2. §. 1. n. 17. vers. ad 9. communiter distinguuntur inceptum favorabilem, & odiosum, sed cum annos secundum veritatem, & proprietatem sermonis completus intelligatur, iuxta l. anniculum 1. 4. ff. de verb. signific. & receptum haberi per completo procedat ex fictione, & mente disponentis, planius videtur semper attendenda esse verba dispositionis, quæ si expresse ad annos perfectos, & consummationis vel simpliciter ad tot annos referantur non sufficiat annum inchoari; si verò ad solam existentiam in tali anno, & ingressu illius referantur, sufficit inchoasse, ut sic, si aliud ex mente disponentis non colligitur, verbum proprietas attendenda, tam in materia favorabili, quàm in odiosa iuxta l. non aliter, 67. ff. de legat. 1. iuncta l. cum lege 2. §. de testam. Sic verba hæc, *post viginti annos, post vigesimum*, cum expleveris, & similia procul dubio annum completum prærequirunt, l. si ita 4. 1. vers. & inter, ff. de man. testam. l. 2. in princ. ff. de excus. tutor. cap. cum in exilis, in princ. de elect. Sic etiam dispositio cum quis fuerit viginti annorum, vel habuerit viginti annos, completos exigit, quia antequam compleantur verum non esse quæ viginti annorum, vel illos habere, arg. d. l. anniculum, sic procedit text. in d. l. si cui, vbi gloss. & Doct. communiter intendit gloss. hic recepta ab omnibus, ut per Troil. de vera, & perfecta clerice, lib. 2. c. 1. n. 2. Coust. de sponsal. p. 1. c. 2. n. 2. Per contrarium verò ad annum inceptum referuntur verba illa, cum fueris in vigesimo a anno, cum attingeris, vel quæ prohibent, ne qui ante vigesimū annum faciat, qui propriè loquendo qui iam incepti, attingit, & qui iam est in vigesimo anno, ante illum non facit, sed potius in

illo, d. cap. cum in exilis, §. inferiora, text. & gloss. in present. d. l. si ita in princ. Conril. Trid. sess. 23. de reform. cap. 12. resoluunt gloss. in d. l. si cui, vbi communis, Nuar. & alij, vbi supra.

Vnde inferitur verba hæc, *cum perveneris ad 25. annos*, ex proprietate non verificari in 25. anno corporis, sed completum requirere, ut est de natura illius dict. per l. urbana, 198. ff. de verb. signif. gloss. verb. perveniam, in cap. si constituitur, de accusat. late Tituz. in l. si vnguentum, verb. reuertatur, d. n. 19. 4. C. de reus. donat. probat in specie text. in l. non putabam, 47. ff. de condit. & demonstrat. quamvis aliter intelligat Conan. vbi supra. Nec obstat text. in l. qui filium 73. §. 1. ff. ad Trebel. ibi, *cum ad annum vigesimum pervenisset*, per quem Conan. d. loco recedit à communi, quia reiecto intellectu gloss. & Doctorum ibi, & in dictis locis, qui existimant textum illum procedere simpliciter favore filij, cui intellectus repugnat idemmet text. dom probat Imperatorem motum fuisse verbis testamenti, diei potest testatorem illic non tantum dixisse, *cum filius ad annum vigesimum perveneris*, sed adiecit, *quod si ante vigesimum annum decesserit*, &c. quæ verba sequentia iuxta supradicta significant testatorem non accepisse verbum *perveneris*, in proprio significato, imò sensisse de anno inchoato, vel saltem res erat dubia, ita ut in hoc dubio Imperator motus verbis, quæ ad utrumque sensum referri poterant, ex æquitate in favorem filij pronuntiaverit.

In gloss. *Discretemus*. Hæc gloss. communiter recipitur secundum Con. de sponsal. p. 1. c. 2. n. 2.

De Officio Vicarij.

TIT. VII.

SYMMARIUM.

1. Iura loquuntur de Ecclesiis Curatis per receptionem aliarum similium amittendis, ac ipsarum Recloribus promittendis ad Sacerdotium, ac de eorum vultu, habent locum in perpetuis Ecclesiis Parochialibus Vicariis, & n. 2.
2. Vicarius perpetuus sunt vera beneficia Ecclesiastica.
3. Vicarius perpetuus in Ecclesia Parochiali intra annum Sacerdos fieri debet.
4. Beneficiarius simplex quando vultus non sales confitit Vicarium perpetuum, sed temporarium.

CLEM. Quæ de Ecclesiis. Vnic.

URA loquuntur de Ecclesiis Curatis per receptionem aliarum similium amittendis, ac de ipsorum Recloribus promittendis ad Sacerdotium, necnon de eorum ætate, in perpetuis Ecclesiis Parochialibus Vicariis locum habent. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Anchar. Imol. Zabar. Panorm. Paul. de Eleazar. Bonif. de Vital. Vician. in ration. lib. 1. pag. 356. Alagona in compend. pag. 130. remissum X. men. in concord. p. 1. & 2.

Hanc eandem conclusionem ex hoc text. desumunt Rebuff. in tract. nominat. q. 9. num. 7. & q. 6. num. 12. Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 2. q. 1. num. 315. cum seqq. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. §. 3. n. 21. Vicarius enim perpetuus sunt vere beneficia Ecclesiastica, ut per Flamin. d. arat. lib. 2. q. 1. n. 12. Gonzal. d. §. 3. d. num. 19. Azor. instit. moral. part. 2. lib. 3. cap. 6. q. 1. vbi

De Officio, & Potestate, &c. Tit. VIII. 401

vbi c. 8. q. 5. ubi notat Vicarium perpetuum in Ecclesia Parochiali intra annum Sacerdotem fieri debere.
 In gloss. Parochialis ibi, quia solum in Ecclesiis Parochialibus annexis perpetua Vicaria videntur permessa. Ergo quando venit beneficium simplex, non solet constitui Vicarius perpetuus, sed temporalis secundum Rebuff. in praxi benef. tit. de Vicaria perpetua, num. 5. Rota decis. 758. n. 2. p. 1. dicitur. Gonzal. d. 5. n. 15. Hic autem Vicarius temporalis, seu ad notum amovibilis, an habeat actualem coram, siue habitusalem, aut solum exercitiam, late disputamus in collect. ad cap. ult. hoc tit. in Decretalib.

In ead. gloss. ibi, Et not. hoc principium, &c. Notatur ad hoc, quod tubrica ostendit potestatem eius, de quo in titulo agitur, ut per Mascard. de probat. concl. 128. 4. num. 3.

In ead. gloss. ibi, Punit seipsum, &c. Notatur ad hoc, quod index delegatus potest testem etiam exemptum, vel clericum punire propter crimen, quod in ferendo testimonio commiserit, ut per Conat. praxi. c. 18. n. 8.

In gloss. Receptum ibi, quod sunt clausulae, quae sonant in monitionem, non in conditionem, puta, si persona sit idonea, & similia. Vide quae dixi in tract. de clausulis vsusfreq. claus. 1. 1. n. 1. secundum Lagudum. in preff.

In ead. gloss. ibi, Si de tali vice sit eruditus. Notatur ad hoc, quod beneficia conferri debent magis incolis quam exteris, ut per Zerol. in praxi Episc. p. 1. verbo beneficia, vers. ad ultimum. Flamin. Paul. de resignat. benef. lib. 4. q. 7. Azot. in instr. moral. p. 2. lib. 6. c. 4. q. 15. Gonzal. ad reg. 3. Cancell. gloss. 9. 5. 1. n. 37.

In ead. gloss. ibi, Et non vocatis iis, quos res tangit. Notatur ad hoc, quod quando fit examinatio super idoneitate nominati, vel alterius, illa fieri potest absente eo, cuius interest, ut per Tirac. in tract. res inter alios acta, vers. summa quarta, pag. mibi 20. Rebuff. in tract. nominat. q. 13. n. 1.

In ead. gloss. ibi, Dicte demum Innocent. &c. Notatur ad hoc, quod quoties exprimitur in commissione forma iuris communis eo modo, quo iure inest, non est intentio committentis inducere novam formam, & conditionem, sed est admonitio quaedam ut servetur forma iuris communis, quare ea praetermissa non irritatur actus, qui alias validus esset, nisi ut commissione ea forma exprimeretur, ut docent in preffari, in mol. n. 10. & 11. Cardin. q. 1. 1. & Bonifac. n. 16. Nam. in man. c. 27. n. 17. Conat. in cap. alma mater, p. 1. 5. 9. n. 8. Sanchi de Matrim. lib. 3. disp. 35. n. 5.

De Officio Iudicis Ordinarij.

TIT. IX.

CLEM. Vt Clericorum. I.

IN PISCOPO ita debent diligenter cogitare scandalosos clericorum excessus, ut ipsi Clerici motu poenae arceantur ab insolentis, & abj. eorum exemplo timeant similia perpetrare. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Anch. Imola Zab. r. Panorm. Paul. de Eleazar. Bonifac. de Vitaliis, Vimin. in ration. lib. 1. pag. 465. Alagona in compend. pag. 163. remissus Ximen. in concord. p. 2. Ad materiam huius text. conducent plura quae dixi de offic. & potest. Episc. p. 1. tit. 2. gloss. 12.

SVMMARIVM.

- Beneficij collatio facta a collatore qualibet citra Legatum Apost. valet non facta mentione de beneficiis, quod prius habebat, cui fit, & v. 2.
- Mentionem de obentis facere non tenetur impetrans in promissione facta ab Ordinario.
- Episcopi & Ordinarii intelliguntur providere Ecclesijs adu. proprio.
- Iurisdic. Ordinaria dicitur naturalis & fauorabilis.

CLEM. Iudices. Vnic.

IN VICES super receptione testium in causa civilis, necnon executores ad providendum aliquibus si per inquisitionem solentem eos esse vitae laudabiles, & conuersationis honestae repererint, à Sede Apost. deputati alijs possunt committere licite vires suas. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Anchor. Imola Zab. r. Panorm. Paul. de Eleazar. Bonif. de Vitalin. Vimin. in ration. lib. 1. pag. 411. Alagona in compend. pag. 149. remissus Ximen. in concord. p. 2.

Hanc eandem concl. ex hoc text. desumunt D. Barb. in leim. prator. 6. 1. n. 113. cum segg. f. de indic. & Steph. Gratian. discipul. forens. c. 60. n. 12.

In gloss. Iudices, ibi, & talis altus fieret die feriata. Notatur ad hoc, quod quando testes iurarent in die iudicio, possunt tunc examinari in die feriata, ut per Verzin. com. 1. commun. ap. in lib. 4. tit. 10. n. 294. pag. 544. Me-moch. de arbit. lib. 1. q. 30. n. 15. Mascard. de probat. in pream. q. 1. n. 91. Fatini in praxi crimin. p. 2. q. 30. n. 36.

Barbosi, Collect. Tom. IV.

C L E M. Etſi ab Apoſt. I I. & vlt.

ETſi ab Apoſtolicæ Sedis Legato de beneficio facta collatio beneficium aliud obtinente, non valeat, niſi de illo, quod obtinet facta fuerit mentio ſpecialis, in aliis tamen quibſlibet collationem beneficiorum habentibus hoc non obſervatur. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Ancl. Imol. Zabaz. Panorm. Paul. de Eleaz. Bonif. de Vital. Vin. in ration. lib. 1. pag. 466. Alagona in compend. pag. 163. temiliſiè Ximenan concord. pag. 12.

Hanc eandem conſuetudinem primam eis partem ex hoc text. deſumunt Titul. de iure mariti, gloſ. 7. n. 114. Azot. inſtit. moral. pag. 2. lib. 6. c. 10. g. 5. & 6. & citati per me in collect. ad cap. ſi motu proprio, de prob. lib. 6.

In aliis tamen, &c. [Notatur ad hoc, quod in promiſſione facta ab Ordinario non eſt opus impetranti facere mentionem de obtentis, vt per Azot. d. c. 10. g. 4. Nicol. Garc. de benef. pag. 114. n. 99. Sancti. v. n. reſol. g. 50. n. 5. Nam Epifcopi, & ordinarij intelliguntur providere Eccleſiis Motu proprio cum ad hoc teneantur, ſed Papa, & Legati provident perſonis, & non Eccleſiis, vt dicit Card. in preſenti ſub n. 13. g. 17. quem ſequuntur Fel. in cap. ad aures, n. 15. verſ. vnde dicit Card. de reſcript. Menoch. de arbit. cauſa 201. n. 154. & ſeqq. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. g. 6. proem. n. 10. & gloſ. 5. num. 173. & 184.]

In gloſ. Nolumus, ibi, Ordinarius verò collatio vt naturalis, vel ſuſceptibilis, &c. [Notatur ad hoc, quod inſtitutio Ordinaria dicitur naturalis, & ſuſceptibilis, vt per Gonzal. ad reg. 8. Cancell. g. 6. proem. n. 7.]

In eadem gloſ. ibi, Nec ſunt collatores Ordinarij, &c. Notatur ad hoc, quod Capitulum providens ex indulto non eſt Ordinarius, vt per Felin. in cap. cum olim, n. 1. Burat. decif. 484. n. 4.

De Procuratoribus.

TIT. X.

S Y M M A R I U M.

- I**nſtrumentum, vel literas ſua procuratoris ſcienter ſine proteſtatione recipiens, quibus conſtituitur pro ipſo cauſas ſuper incluſis in procuratorio domini defendere cogitur.
- M**andatum datur per literas miſſas, ſeu epiftoſas.
- P**rocurator conſtituitur ſi recipiat literas mandati, & taceat, videtur conſentire.
- I**nſtrumentum procuratoris ſcienter ſine proteſtatione recipiens, videtur acceptare, & etiam de ſua iure poteſt ſubſtituere ſi poteſtatem habeat ſubſtituendi.
- D**ebiti confeſſiones per epiftoſam miſſam quomodo quis extorquere poſſit, oſtenditur.
- P**reſens, & tacens ſibi praiudicat etiam in praiudicialibus, quando vltra taciturnitatem conſentit aliquis alius poſterior.
- L**iteras recipiens ſcienter preſumitur approbare actum in eis contentum, ſecus ſi ignoranter.

C L E M. Inſtrumento. I.

PROCURATOREM, quando quis eligit, & miſit ei inſtrumentum, in quo eam de iudicio ſolucendo, ſi procurator ſimpliciter, & ſcienter acceptat literas, nulla facta proteſtatione, non poteſt retrocedere, ſed tenetur, & poteſt cogi defendere ſeum.

Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Ancl. Imol. Zabaz. Pan. Paul. Eleaz. Bonif. de Vital. Vin. in ration. lib. 1. pag. 533. Alagona in compend. pag. 186. temiliſiè Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Vel literis. [Etgo per literas miſſas, ſeu epiftoſas datur mandatum. Achil. decif. 17. n. 2. de procuratoribus, Capotaq. decif. 18. n. 1. & decif. 18. n. 8. pag. 2. quos reſert, & ſequitur Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloſ. 6. n. 20. Flamin. Pariſ. de reſignat. benef. 1. g. 6. n. 3.]

Simpliciter nulla facta proteſtatione à te ſcienter receptis. [Notatur ad hoc, quod ſi procurator conſtitutus recipiat literas mandati, & taceat, videtur conſentire, vt per D. Barboſ. in l. qua dori, n. 158. ff. ſol. matrim. ac proinde mandatum acceptaſſe, & certus de ſuo iure poteſt ſubſtituere, ſi poteſtatem habeat ſubſtituendi, vt per Mil. in reſcript. verbo procurator non dicitur, nec conſentit, n. 42. Vant. de nullit. rit. ex defectu mandati, n. 103. quos reſert, & ſequitur Rot. decif. 451. num. 2. apud Farin. p. 2. recent.]

Ex verbis ſuprà relatis bona deſumitur cautela ad extorquendam confeſſionem debiti, enius creditor probationem non habet, ſcilicet epiftoſam, in qua debitum narratur, debitor miſiat quam prius eoram reſcribis legat, qui poſtea preſentes ſunt receptioni talis epiftoſæ, qua recepra, ſi debitor taceat, ſibi praiudicet, ita Bart. per text. ibi, in l. ſi ſiliuſſam. c. 8. ff. ad Marcedon. addit. ad Alex. lib. 2. in l. qua dori, n. 14. ff. ſoluta matrim. Matheſil. arab. 2. 1. Pola caſtel. g. plures vt per Hippol. in rub. de probationibus, n. 246. & in prall. g. diligenter, n. 138. Con. in cap. Iuſanus, n. 4. de teſtam. Menoch. de arbit. cauſa 23. Anton. Gabr. commun. tit. de preſumptiombus, concl. 2. Brunot. in locis communibus, verbo litera, n. 6. D. Barboſ. in d. l. qua dori, n. 158. vbi, n. 159. ex aliis idem affirmat reſolucendum in audiente nuntium alterius, & tacente, vt niſi ſtatim arbitrio boni viti contradicet, ſimiliter preſumatur conſentire, ſicut quando literas recepiſſet, vt in d. l. ſiliuſſam. quinimo vltimius addit idem D. Barboſ. quod ſine in literis continetur quod recipiens aliquid ſoluit tanquam debitor, vel continetur aliquid nocivum, & praiudiciale recipienti, niſi recipiens de contraria voluntate proteſtetur, conſentire preſumatur, idque ex taciturnitate inſimul eam facta accipientis, arg. d. l. ſi ſiliuſſam. c. 8. ff. de teſt. in preſenti.

Non poteſt poſtea recedere, &c. [Notatur ad hoc quod præſens, & tacens ſibi praiudicet etiam in praiudicialibus, quando vltra taciturnitatem conſentit aliquis actus poſterior, vt per Maicad. de probat. concl. 2. 1. 8. n. 51. Sucd. decif. 19. n. 11. & decif. 264. n. 8.]

In gloſ. Scietur, ibi, Scius ergo ſignanter, &c. [Notatur ad hoc quod literas recipiens ſcienter preſumitur approbare actum in eis contentum, ſecus ſi ignoranter, vt per Anton. Gabr. lib. 1. commun. opin. tit. de preſumpt. concl. 2. Maicad. de probationibus concl. 480. Menoch. de preſumpt. lib. 3. preſumpt. 65. n. 13.]

S Y M M A R I U M.

- P**rocurator habens mandatum iurandi, & omnia faciendi, qua requirunt ſpeciale mandatum, contra electum, vel promiſſum opponere non poteſt crimina, vel defectus, & n. 2.
- G**eneralis facultas cum expreſſione aliquorum caſuum excuſantium ſpeciale mandatum, non extenditur ad ſpeciales caſus maiores expreſſi.
- M**enor non eſt reſtituendus ad opponenda crimina, vel defectus contra electum.
- R**emouetur generaliter caſibus forſitis non videtur remouetur grauioribus, & maioribus.

C L E M.

Procurator generaliter constitutus ad agendum, defendendum, iurandum de calumnia, vel veritate dicenda, & ad omnia quae speciale mandatum exigunt, non potest opponere in personam electi nisi specialiter hoc in mandatis habeat, quia cum illa generaliter non veniunt maiora, vel graviora, quae in procuratorio sunt expressa. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Anchar. Imol. Zab. Panorm. Paul. de Eleazar. Bonif. de Vitalin. Vitian. in ration. lib. 1. pag. 134. Alagona in compend. pag. 189. remissioe Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Hanc eandem conclus. firmiter Pet. 1. 1. tit. 4. lib. 3. Ordinam. pag. 556. Censal. commun. contra commun. q. 808. n. 47.

Cum sub generalitate tali, &c.] Notatur ad hoc, quod generalis facultas cum exceptione aliquorum casuum exigentium speciale mandatum non extenditur ad speciales casus maiores expressis, ut per Nabor. de appellat. à Vicario ad Episcopum, p. 1. num. 153. Sbroz. de Vicario Episcopi, lib. 1. q. 65. n. 12. ubi citat Paris. conf. 40. n. 1. & 2. lib. 4. Causat. conf. 95. n. 10. vol. 1. In gloss. Gravata, ibi, in tantum quod Ecclesia excludat per preceptorium non resistitur ad ista proponenda. Notatur ad hoc, quod minor non est restituenda ad opponendum crimina, vel defectus contra electum, ut per Couar. praes. 2. 20. n. 4. vers. secundo, Mancit. de in integr. restit. p. 2. q. 64. art. 6. n. 41.

Et ex hac gloss. iunq. text. colligit Fr. Emman. in sum. tom. 1. c. 22. n. 5. ante fin. quod etiam si quis generaliter tenuerit calibus fortis, non videtur renuntiare gravatibus, & maioribus.

S Y M M A R I U M.

- 1 Religiosus etiam pro correligioso, nisi pro consorte eiusdem loci, non potest procurator constituere sine licentia Superioris, nec etiam alium constituere, licet habeat in mandatis.
- 2 Religiosus interdicitur procuratoris officium obire sine Superioris licentia.
- 3 Monachus procurator constituitur extra res sui Monasterii concurrente Superioris licentia.
- 4 Religiosus potest procurator institui ante licentiam Superioris, sed ipse acceptare non potest donec eam obtineat.
- 5 Superior immediatus sufficiens est ad dandam licentiam Religioso, ut procuratoris officium suscipere valeat.
- 6 Religiosus si absque Superioris licentia procurator constituitur, non valet alium procuratoris titulum gestum in iudicialibus saltem.
- 7 Religiosus non potest ex quacunque alicuius mandato ad id dato procuratorem constituere, aut substituere.
- 8 Nominis potest sine Superioris licentia procurator constitui.
- 9 Prelatus potest procuratoris munus obire.
- 10 Monachi plures ubi admittuntur in prosecutione cuiusvis negotii, & conveniunt in idem, potest unus ex illis constitui procurator pro aliis.
- 11 Excepta defectus licentia post litem contestatam opponi potest.
- 12 Religiosus quoties potest esse in iudicio absque Superioris licentia, integram quoque ei est constituere absque illa.

Religiosus sine licentia Superioris non potest esse procurator nisi pro suo consorte in eadem lite, nec etiam alium constituere, nec substituere, licet habeat in mandatis. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Anchar. Imol. Zab. Panorm. Paul. de Eleazar. Bonif. de Vital. Vitian. in ration. lib. 1. pag. 125. Alagona in compend. pag. 189. remissioe Calal. in armis. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Sicut non potest sine sui Superioris licentia, &c.] Notatur ad hoc, quod Religiosus interdicitur procuratoris officium obire sine Superioris licentia, ut per Franc. Emman. quaest. Regul. tom. 3. q. 41. art. 2. D. Barthol. in l. si longius, q. 3. filiusfam. n. 50. ff. de indicat. Sanch. in praesentia Decalogi, tom. 2. lib. 6. c. 13. n. 13. cum segg. Unde colligitur posse Monachum procuratorem constituere extra res sui Monasterii concurrente sui superioris licentia, sicut docent Card. hic, n. 8. Vital. n. 12. & 23. Innoc. in cap. cum 1. & 2. n. 2. in fin. & n. 3. de sent. & de re iudic. ubi Felin. num. 21. vers. & ibid. Roman. reg. 178. in cap. Monachus, n. 2. Achil. decis. 5. de procur. & aliis, quos refert, & sequitur Rot. decis. 445. n. 1. p. 2. recent. ubi reprobat Ioan. Andr. Abb. & Anchar. contrarium tenentes.

Sine sui Superioris licentia.] Obtenna scilicet, ut docet in praesentia, Card. n. 1. appof. 2. & Imol. n. 8. quos refert, & sequitur Sanch. d. c. 13. n. 5. ubi n. 6. subdit quod ante licentiam potest Religiosus procurator institui, sed ipse acceptare non potest donec eam obtineat.

Sui Superioris.] Etiam immediatus, ut tenet hic, Card. n. 2. not. 1. & Imol. n. 8. quos refert, & sequitur Sanch. d. c. 13. n. 8.

Non potest, &c.] Ergo si Religiosus absque Superioris licentia procurator constituitur, non valet actus procuratoris titulo gestus in iudicialibus saltem, ut per Dec. in c. 2. a. num. 78. cum multis segg. de iudic. in 2. edic. Card. in praesentia, n. 7. appof. 1. Imol. num. 23. & Bonif. n. 26. & 27. & vide Sanch. d. c. 13. num. 39. cum segg.

Ita non potest alium procuratorem constituere, &c.] Notatur ad hoc, quod Religiosus non potest ex quacunque alicuius mandato ad id dato procuratorem constituere, aut substituere; ratio est, quia substitutus non recipit officium absque actu substituentis, atque adeo etsi potestas substituti detinetur a primo constituto, sit tunc mediante actu Religiosi, si autem ad hoc Superioris licentia potest Religiosus constituere ac substituere procuratorem, quia etsi text. in praesentia, decidat non posse constituere, & non dicat absque licentia, cum tamen id addiderit in priori parte, ubi dixerat non posse constitui ipsam Religiosum procuratorem, censetur idem repetitum in posteriori, quippe vitiat hic text. particula, ita, quae eius est naturae, ut precedencia repetat, ita docent in praesentia, Card. n. 1. appof. 7. 10. & 12. Imol. num. 15. & Bonif. num. 35. & 36. quos refert Sanch. d. lib. 6. c. 13. n. 12. & 13. subiecit quod si Religiosus habeat licentiam, ut sit procurator, & talis constituantur cum facultate substituendi, non indiget nova Superioris facultate, ut substituere valeat, quia eo ipso quod facultas acceptandi officij procuratoris est sibi concessa, censetur quoque concedi facultas substituendi ex solo substituentis mandato concessa.

In gloss. Religiosus, ibi, includit omnem professum.] Ergo Novitius in hac prohibitione non comprehenditur, quia non est verus Religiosus, ut per Abb. hic, num. 11. & Imol. num. 10. Sanch. d. lib. 6. cap. 13. n. 24. quicquid dicunt Titus de retrat. lig. 51. gloss. 8. n. 23.

Anton. Cech. lib. 3. in *ius. maior. tit. 1. m. 9. 5.* & Læ. Zech. de Repub. Eccles. in de Regular. c. 1. m. 10.

- 9 In ead. gloss. ibi, *Seem in Pralato*. Notatur ad hoc, quod Prælatus potest procuratoris manus obire, quia sicut potest dare subditis licentiam huius generis obediendi, ita ipse potest id obire, ita tenent in *præfenti*, Card. n. 12. Abb. n. 4. & Bonif. n. 21. & 22. Dec. in c. 2. num. 7. de iudic. 2. edit. N. mat. comment. 2. de Regal. n. 64. Azor. in *ius. moral. pag. 1. lib. 12. c. 1. g. 9.* Fulv. Pactan. conf. 162. m. 176. cum seqq. tom. 1. Sanch. d. lib. 6. c. 1. m. 18. ubi intelligit, dummodo addit vtilitas Monasterij.

- 10 In gloss. *Causerij*. Notatur ad hoc, quod in prosecutione cuiusvis negotij, ubi plures Monachi admittuntur, & conveniunt in idem, potest unus ex illis constitui procurator pro aliis, potest si plures secusent Abbatem, vel prosequantur electionem, vel alio simili modo fit res communis, vt docent in *præfenti*, Card. n. 13. g. 10. Innoc. in cap. cum 1. & A. n. 4. & ibi Host. n. 1. Ioan. And. n. 2. Abb. n. 9. Anchar. n. 1. 2. Imol. num. pen. & Bellam. m. 7. de sent. & re iudic. Sanch. d. lib. 6. c. 1. m. 21.

- 11 In gloss. *Suscipere*, ibi, *verius tamen est quod excipi potest*, &c. Notatur ad hoc, quod exceptio defectus licentiae etiam post licentiam concessam opponi potest, sicut docent in *præfenti*, Abb. n. 5. Card. n. 1. g. 9. Imol. n. 1. 3. & Bonif. n. 28. Dec. in c. 2. n. 88. de iudic. 2. edit. Sanch. d. lib. 6. c. 1. m. 41.

- 12 In gloss. *Consistere*, ibi, *reperit sine Superioris licentia*. Notatur ad hoc, quod quoties Religiosus potest esse in iudicio absque Superioris licentia, integrum quoque est esse constitutum procuratorem absque illa, quia cum possit per se ipsum in iudicio tunc comparere, potest similiter per alium, iuxta reg. *potest*, de reg. lib. 6. quare ita docent in *præfenti* Imol. n. 1. 4. Card. n. 1. app. 3. Abb. n. 7. Doctores in cap. cum 1. & A. de re iudic. Sanch. d. lib. 6. c. 1. m. 32.

S V M M A R I U M.

- 1 Procurator à Rektore Ecclesie pro ea constituitur reuocatur per obitum ipsius etiam quando iam coepit, &c. n. 1.
- 2 Morie ciuile Rektoris Ecclesie reuocatur procurator ab eo constitutus.
- 3 Episcopi per mortem trahuntur reuocata iurisdicção ordinaria in persona Vicarij etiam quando negotia iam coepit.
- 4 Vicarij iurisdicção suspenditur excommunicatione Episcopi.
- 5 Mandatum per mortem Rektoris reuocatur etiam si causa sit eius propria.

CLEM. Procuratorem. IV. & vlt.

- 1 Procurator constituitur à Prælato, Rektore, vel alio quolibet pro Ecclesia sua, vel beneficio, censetur reuocatus per mortem ipsius Rektoris etiam quando negotia iam coepit. Colligitur ex Ordin. Exp. Abb. Anchar. Imol. Zabaz. Panorm. Paul. de Eleazar. Bonif. de Vitalin. Vianin in ration. lib. 1. pag. 136. Alagona in compend. pag. 136. remittit Ximen in concord. part. 2.

- 2 Hanc eandem conclus. ex hoc text. desumunt Cald. Pericla de resolu. in *phy. c. 1. m. 46.* Aloy. Ricc. in collect. dec. p. 2. collect. 3. 9. in prin. Pnt. dec. 136. abas 18. n. 1. lib. 2. Mantib. dec. 21. n. 5. ubi ampliat eam si procurator huiusmodi dominus litis sit effectus.

Per mortem.] Etiam etiam, vt tenent Rot. dec. 28. de procurat in nois. Callad. dec. 2. de appellat. Flamin. Paril. de resig. benef. lib. 1. g. 5. m. 41. Cald. Petreia de emp. & vendit. c. 1. m. 3. Aloy. Ricc. d. collect. 3. 19.

In gloss. *Constitu*, ibi, *quod mortis*, &c. Notatur ad hoc, quod per mortem Episcopi coelestis extincta iurisdicção ordinaria in persona Vicarij etiam quando negotia iam coepit, vt docet Sbroz de Vicarij Episcopi, lib. 3. g. 4. 2. Sud. conf. 50. m. 30. Vgolin. de officio Episcopi, p. 1. c. 4. 5. 6. n. 4. Sanch. de matrim. lib. 3. diff. 10. à n. 1. Steph. Gratian. discip. forens. c. 10. 6. m. 17. D. Bubo. in l. quatale, n. 93. ff. solut. matrim. Nabona de appellat. Vicarij ad Episcopum, p. 1. n. 157.

In ead. gloss. ibi, *Sed excommunicatione suspenditur*, &c. Notatur ad hoc, quod excommunicatione Episcopi suspenditur iurisdicção Vicarij. Sbroz. d. lib. 3. g. 17. n. 1. & 2. Sanch. d. lib. 1. diff. 30. n. 2. cum seqq. Jacob. de Laurent. de iudic. suspensio, c. 4. n. 10. Zecol. in *praxi Episcop.* p. 1. verbo Vicarij, §. 8. Nabona d. p. 1. m. 18. Gonzal. ad reg. 3. Concell. gloss. 5. 5. g. 9. num. 12. 7. vbi citat Maran. Greier. & Rebuff.

In gloss. *Pro Ecclesia* ibi, *inuis quod facit si pro causa propria*, &c. Vide Mantib. dec. 21. g. 9. vbi post Callad. dec. ult. n. 1. vt licet pend. & dec. 2. m. 3. de appellat. resoluat hanc gloss. dum in finem videatur mandatum per mortem Rektoris non reuocari si causa sit eius propria, non esse veram, vel non seruati.

De Restitutione in integrum.

TIT. XI.

S V M M A R I U M.

- 1 Ecclesia probans se lesam per lapsum temporis, ad illud tempus totam restituere, & infra quadriennium à tempore lesionis.
- 2 Restitutio aduersus lapsum quadriennij non conceditur.
- 3 Quadriennium restitutionis statutum est non solum ad iudicandum, sed etiam ad finiendam licentia restitutionis.
- 4 Quadriennij spatium solum ad implerendam restitutionem tam in foro Ciuili, quam Ecclesiastico habet observari.
- 5 Quadriennium restitutionis à principio est visio, & in progressu contrarium.
- 6 Ecclesia licet restituere velit aduersus lapsum temporis, quod minus fuerit quadriennio, adhuc tamen ad restitutionem implendam integrum quadriennium habebit.
- 7 Quadriennij lapsus nullatenus Ecclesia excuset si per iudicem, vel aduersarium steterit quominus causa intra illud finiat.
- 8 Restitutio concessa post quadriennium est nulla.
- 9 Appellandi terminus non currit quando aduersarius vel index fuit in culpa ad appellandum.
- 10 Tempus contrarium illud ducitur, quod unum tempus, & omnibus curru etiam legitime impeditis.
- 11 Quadriennium non currit in minori aetate, sed ex eo demum est computandum, quo maior est effectus.
- 12 Quadriennium Ecclesia statim currit à tempore lapsus.

C L E M. Ab Ecclesia. Vnic

latur, vt per Gonzal. ad reg. 8. Cancell. §. 3. proem. m. 40.

In gloss. Continuum, ibi, continuum est, quod continetur, &c.] Notatur ad hoc, quod tempus continuum illud dicitur, quod omni tempore, & omnibus currit etiam legitime impeditis, & in hoc à tempore vili discriminetur, quod neque tempore impedito, neque impeditis credit vt per Bard. de tempore vili, & c. n. 6. cum segg. Balb. de prescript. p. 4. §. 6. m. 3. Perez l. 1. tit. 8. lib. 1. Ordin. pag. 599. Azconed. d. 1. §. 1. tit. 4. lib. 8. nona recep. Sfort. d. 4. §. 19. m. 13. cum segg. Card. Tuf. h. em. 8. tit. 7. cancl. 33.

In gloss. A tempore, ibi, in hoc differt Ecclesia à minori, &c. Notatur ad hoc, quod licet quadriennium minori non curat à tempore contractus, nec lesionis, nec proinde in minori aetate, sed ea eo demum est computandum, quo maiores sunt effecti, vt per text. in l. vlt. C. de tempor. in integr. restit. tradita Cald. Perez d. verbo infra legitimum, n. 1. & Sfort. d. 4. §. 20. à n. 1. tamen Ecclesia quadriennium statim currit à tempore lesionis, vt bene explicant Bernard. reg. 19. Beto. in c. 1. n. 9. sup. hoc tit. in Decret. Balb. de prescript. p. 6. n. 28. Sfort. d. 4. §. 20. n. 27. cum segg. inde aduertentes vulgarem illam traditionem, quæ habet Ecclesia circa restitutionem fongi iure minoris, esse intelligendam de minore etiam maiore effectio, vt in specie dicit gloss. verbo iure minoris in c. 1. & verbo Ecclesia, in fin. sup. hoc tit. & gloss. in c. 1. eod. tit. in p. 6. Mol. d. tit. 5. in preclud. n. 15.

In Librum II. Clementinarum.

De Iudiciis.

TIT. I.

S Y M M A R I U M.

- 1 Constitutio Bonifacii restringitur ad eos, qui impediunt vel ad alios possit citatio peruenire, vel quorum domicilium ruti non possit adire.
- 2 Personarum appellatio non veniunt Collegia, Vniuersitates, Capitula, & cenacula.
- 3 Papa mandata reum citari per edictum.
- 4 Citatio per edictum potest fieri contra eos, qui sunt in loco non ruti.
- 5 Tempus, quo citationes in audientia literarum Apostolicarum debent remanere affixa est iudici arbitrarium.
- 6 Rex vt dicatur non integra sufficit vnica citatio.
- 7 Verba, cuiuscumque sunt status, dignitatis, &c. quam vim, & effectum habeant.
- 8 Specialiter cum aliquid debet fieri, non sufficit verbi generalibus fieri.

C L E M. Dudum. I. Clem. V.

INSTITVTIO Bonifacii VIII. quæ habet quod citationes eorum extra dies solennes publice dicantur de mandato Papæ in audientia literarum Apostolicarum, vel Papali Palatio affixis iussu maioris Ecclesie loci, in quo Papa cum Coria sua degit, ardent etiam, ac si ad eam personaliter deuenissent, restringitur ad eos qui impediunt ne ad illos possit citatio peruenire, vel quorum domicilium ruti non

1 CCLESIA potest petere restitutionem in integrum aduersus lapsum temporis in quo se laicam affirmat, & ad illud tempus tantum restituitur, & infra quadriennium à tempore lesionis. Colligunt ea Ordinari. Lap. Abb. Anchar. Imol. Zabaz. Panorm. Paul. de Eleazar. Bonifac. de Vital. Viuiamia rariou. lib. 1. pag. 553. Alagona in compend. pag. 193. remissus Calal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

2 *Aduersus lapsum temporis, &c.*] Nusquam tamen aduersus lapsum quadriennij erit restitutio concedenda, alijs enim daretur restitutio ad restitutionem implorandam, & ita sequeretur processus in infinitum, iuxta doctrinam gloss. vlt. ad non in l. interdu. ff. de minorib. Mol. in imperio iuris, p. 1. tit. 5. in preclud. n. 15. vers. non obstat, & q. 1. cum vlt. vers. neque obstat.

3 *Finiri debet, &c.*] Ergo quadriennium, de quo hic, statutum est non solum ad inchoandam, sed etiam ad finiendam licet restitutionis, vt per Bernard. reg. 653. in princ. Malcad. de probat. concl. 128. n. 1. Duat. ad tit. C. de temporib. restit. col. 1. Sfort. Odd. de restit. in integr. q. 19. n. 13. & 94. Reodon. de rebus Eccles. non alien. q. 12. de restit. §. 1. n. 1.

4 Verum cum iam hodie terminus litem finiendarum nollis sit, anxigata decisione I. litem finiendam, C. de iudic. huiusmodi quadriennij spatium solum ad implorandam restitucionem obseruatur, idque tam in foro civilis, quam Ecclesiastico testantur Rebol. tem. 2. ad leges Gallic. art. 2. gloss. 1. m. 4. cum segg. Cald. Perez in l. si curatore, verbo infra legitimum, n. 1. C. de in integr. restit. minor. Most. d. tit. 5. in preclud. n. 16. Picard. in §. extraneus, a. 67. Instit. de hereditat. quali. & differ.

5 *Intra quadriennium continetur.*] Quamvis quadriennium restitutionis sit vtile à principio, itate non incipiat euertere nisi omni impedimento cessante, postquam vero incipit, & ita in progressu continuum est, in quo sensu accipi debet text. in presenti, secundum Card. hic. n. 28. & 30. & vtrouque probat text. sic intelligendus in l. vlt. C. de tempor. in integr. restit. ibi, continuum, & ibi, ex die ex quo annus utilis carretur, & obseruat Fab. in rariou. l. intra vtile, in princ. ff. de minorib. Cald. Perez d. verbo infra legitimum, n. 1. Card. Tuf. l. 8. cancl. 198. n. 9. & 16.

6 *Etiam si minus quadriennio, &c.*] Notatur ad hoc, quod licet Ecclesia restitui velit aduersus lapsum temporis, quod minus fuerit quadriennio, adhuc tamen ad restitutionem implorandam integram quadriennium habebit, vt per Sfort. Odd. de in integr. restit. q. 19. m. 39. vers. quartum, Bouat. cons. 191. num. 19. Cald. Perez d. verbo infra legitimum, n. 8. Surt. decis. 136. num. 2.

7 *In gloss. Finiri ibi, si tamen non fiat per Ecclesiam, sed per iudicem, vel aduersarium, &c.* Notatur ad hoc, quod si per iudicem, vel aduersarium steterit quominus causa intra illud tempus finiat, lapsus illius nolatus Ecclesie nocebit, vt per Cassad. decis. 2. sub hoc tit. Paris. cons. 65. n. 60. lib. 1. Afflic. decis. 110. n. 4. & 5. Donel. comment. iuris Civilis, lib. 21. c. 10. §. pen. Sfort. Odd. de restit. in integr. q. 19. m. 56. & q. 20. n. 53. & 14. Cald. Perez d. verbo infra legitimum, n. 2.

8 *In ead. gloss. ibi, Sed qui si post finem quadriennium deus restituit, &c.* Notatur ad hoc, quod restitutio concessa post quadriennium est nulla, vt per Bernard. reg. 653. Malcnd. de probat. concl. 1276. n. 1.

9 *In ead. gloss. ibi, Vnde si per appellacionem, &c.* Notatur ad hoc, quod terminus appellandi non currit quando aduersarius, vel index fuit in culpa ne appel-

non potest adiri. Colligunt ex Ordin. Anchar. Imol. Zabaz. Panor. Paul. de Elec. Bonifac. de Vital. Vian. in ration. lib. 1. pag. 220. Alagona in compend. pag. 107. tenuissimè Ximen. in concord. p. 1. & 2.

- 2 De personis quibuscunque. Non tamen Collegiis, Vniuersitatibus, Conuentibus, vel Capitulis, vt docent Bonif. hic, n. 7. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 1. n. 17. cum late per me adductis in tract. de appellatiua verborum vtriusque iuris signis appellat. 97.

- 3 In mandante, &c. Papa ergo mandat rem citari per edictum, secundum Menoch. cons. 120. n. 94. cum seqq. quia de iure Canonico requiritur speciale testipium Papæ vt possit Ordinarius procedere per edictum, vt per Felin. in cap. quatuor frequenter. §. parvè, n. 13. vers. circa gloss. & n. 14. vers. ceterum si loquimur, vt late non contestata, Rot. dec. 8. in addit. de dolo, & excommunicatio in novis, & in Iansen. separatioms libri 10. Februario 1632. contra R. D. meo Cocchino Decano, Vant. de nullitat. ex defectu citatiui, n. 126.

- 4 Vel quoniam domesticus, sine loca non possunt iuri, &c. Notatur ad hoc, quòd citatio per edictum fieri potest contra eos, qui sunt in loco non tuto, vt per Mar. de citat. art. 13. Marant. de ord. iudic. part. 6. tit. de citat. membr. 1. n. 83. Vant. de nullis rit. ex defectu citatiui, n. 114. cum seqq. Menoch. remed. 8. recap. n. 114. & cons. 666. n. 4. Cezal. comm. q. 809. n. 30. Melch. Phorbus Luffi. dec. tit. 1. Arest. 171. Camil. Bortell. in summa controuers. dec. tit. 4. de citat. n. 47.

- 5 Iamvis affigenda, &c. Tempus autem quo remanere debent sic affixæ est iudici arbitrium, vt per Menoch. de arbit. casu 46. l. 1. n. 3. quem testat Mar. Anton. var. res. lib. 1. res. 10. n. 11. vbi subdit eum Sui. d. cons. 132. num. 36. satis esse quòd Nuncius tulerat se alixille.

- 6 In gloss. Citatio est, ibi, vt sciatur super tali citatione posse firmari iudicium, &c. Notatur ad hoc, quòd vt res dicatur non integra, sufficit vicia citatio, & non requiritur etià vt per Sanchez. de matrim. lib. 8. disp. 28. num. 14.

- 7 In gloss. Quibuscunque, ibi, cuiuscunque sint status, dignitatis, vel preeminentie, &c. De vi autem, & effectu horum verborum, vide Rebuff. in tract. namin. q. n. 21. Monet. de decimis. c. 9. q. 1. n. 181. vbi quòd comprehendit etiam S. R. E. Cardinales, Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 18. per totum.

- 8 In gloss. Specialiter, ibi, non sufficeret ergo generale mandatum, &c. Notatur ad hoc, quòd per generale mandatum de citando à Papa factum non potest per edictum citari, sed requiritur quòd Papa specialiter, & ex certa scientia hoc mandet, vt per Abb. in presens. post princ. vers. per generalem. Rot. in D. Iansen. separatioms libri, eum etiam aliquid debet fieri specialiter, non sufficit verbis generalibus fieri, vt per Tiraq. de iure mariti, gloss. 7. n. 119.

- 9 In gloss. Ex certa scientia, ibi, quare litera ista videtur excludere mandatum quod Papa faceret per ignorantiam, vel errorem, &c. Notatur ad hoc, quòd tunc dicitur aliquid fieri ex certa scientia, quando non fit per ignorantiam, vel errorem, vt per Xuar. allegat. 12. num. 37.

SYMMARIUM.

- 1 Simpliciter, & de plano absque iudiciorum strepitu, & figura iudicii proceditur in causis etiam pendens in beneficiis, decimarum, matrimonialibus, & snarum, & ipsas tangentibus.
2 Decimarum in causis proceditur summarie, precipue quando est inter Clericos, quibus de iure debentur

decima, vel quando questio inter duas Ecclesias super iure percipiendi decimas, &c. n. 3.

- 4 Decimarum controuersia vbi questio iuris est etiam incidens, spectat ad iudicem Ecclesiasticum.

- 5 Decimæ non soluentur potest & debet excommunicari.

- 6 Index, qui fuit competens ad cognoscendum de causa principali, efficitur etiam competens ad cognoscendum de contraxit, & dependentibus à causa principali.

- 7 Questio dependens illa esse dicitur, qua quoumodo negotium principale tangit, & ab eo originem trahit.

- 8 Clausula, simplicitatis, & de plano, quam vim & effectus habet, remissit.

- 9 Simpliciter, & de plano, & absque ordine iudiciorum proceditur in causis summaris.

- 10 Ecclesia, & hospitalia pariterantur.

- 11 Monachatus est beneficium Regulare.

- 12 Canonici sub nomine venit etiam Canonici Regularis.

- 13 Beneficialis causa tunc dicitur quando agitur dumtaxat de collatione iam facta, vel facienda, & sic de titulo in re, vel ad rem, tam in petitorio, quam possessorio.

C L E M. Dispensiosam. II. & ult.

Ad evitandam dispensiosam prorogationem litium, que nascitur ex subtili observatione iuris, fluctuat vt in causis super electione, possessione, promotione, dignitatibus, officiis, canonicibus, prebendis vel quibuscunque beneficiis Ecclesiasticis, aut super decimis, matrimonialibus, viciis vel eas quomodolibet tangentibus, procedi possit simpliciter, & de plano, & sine strepitu, & figura iudicii. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Anchar. Imol. Zabaz. Panor. Paul. de Elec. Bonifac. de Vital. Vian. in ration. lib. 2. pag. 120. Alagona in compend. pag. 107. tenuissimè Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Super decimis. [Notatur ad hoc, quòd in causis decimarum proceditur summarie, precipue quando est inter Clericos, quibus de iure debentur decimæ, & cor, qui solvere debent. Monet. de decimis. c. 8. n. 41. imò & procedi poterit hoc aliqua iuris solemnitate, vt tradit. Card. hic, n. 18. & Imol. n. 7. item tempore feriarum ob necessitates, sicut docet Euerard. in respiciat leg. in loco à tribus, ad decim. n. 4.

Amplius vt procedat etiam quando questio facit inter duas Ecclesias super iure percipiendi decimas, secundum Rot. dec. 1. 4. n. 2. de decim. in novis, Marant. de ordin. iudic. p. 4. diss. 9. n. 174. Zetolin. in praxi Episcop. p. 1. verbo decime vers. ad sextum, Monet. d. c. 8. n. 43. vbi num. 171. disputat an quando exctio, vel solutio decimæ Papalis in iudicium deducitur summarie tractari possit iuxta dispositionem textus in presenti.

Notatur etiam text. in presenti ad hoc, quòd decimarum controuersia, vbi questio iuris est etiam incidentis, spectat ad iudicem Ecclesiasticum, vt per Rebuff. in tract. de decim. q. 10. n. 2. & 18. Monet. in simili tract. c. 8. à princ. Perca l. 1. vers. dubitatur vltimis, tit. 1. lib. 1. Ordin. pag. 129. Azor. in sum. moral. p. 1. lib. 7. c. 36. q. 1. Gutier. pract. lib. 3. q. 26. n. 3. & 4. Zetolin. in praxi Episcop. p. 1. verbo decima, §. 6. Scraphin. dec. 1047. n. 3. D. Balbolan. l. Titu. n. 19. folus maritum.

Censura Ecclesiastica coercere. [Notatur ad hoc, quòd non soluent decimas potest, & debet excommunicari. Concl. Titul. sess. 25. de reform. c. 12. Monet. d. c. 8. num. 64.

6 Et cas quoque modo tangentibus.] Eadem ergo esse solet natura questionis incidentis, atque emergentis in causa principali, quæ est ipsius causæ principalis, vt per Menoch. *remed. 4. adpiscende possess. n. 81*. Et ideo iudex, qui fuit competens ad cognoscendum de causa principali, efficitur etiam competens ad cognoscendum de connexis, & dependentibus à causa principali, secundum D. Barbosa in *l. venditor, n. 181. §. de iudic. quia connexorum idem est iudicium, vt dicit Axiomata 31.*

7 Notatur etiam ad hoc, quod dependens questio illa esse dicitur, quæ quoquo modo negotium principale tangit, & ab eo originem trahit, sicut docet Menoch. *de arbit. lib. 1. §. 41. n. 6. cum seqq.*

8 *Simpliciter, & de plano, &c.*] De vi, & effectibus huius clausulæ dixi laudat in *tratt. de clausulis vsusq. claus. 176.* secundum Lugdunum impet.

9 Notatur ad hoc quod in causis summariis proceditur simpliciter, de plano, & absque ordine iudiciario, vt per Guid. Pap. *decis. 169. Orale. decis. 1. Aloyf. Rice. in collect. decis. p. 4. collect. 1. 102.* vbi enumerat multa privilegia, quæ habet iudicium summarium.

10 In gloss. *Beneficiis*, ibi, *nuncquid in causis super hospitalibus, &c.* Notatur ad hoc quod quando purificantur Ecclesie, & hospitalia tunc quod in beneficiis statuitur, habet locum & in hospitalibus vt per Rebuff. in *tratt. nominat. §. 9. n. 3.* Vbi enim materia est favorabilis, appellatione beneficiorum hospitalia continentur, prout ea hac gloss. colligit Ioann. Sclot. *de benef. p. 1. §. 2. Flamin. Pasif. de resignat. benef. lib. 1. §. 3. n. 49. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. §. 4. n. 2.*

11 In ead. gloss. ibi, *eadem ratione cum monachatus sit officium, &c.* Notatur ad hoc quod monachatus est beneficium Regulare, vt per Azot. *instit. moral. p. 2. lib. 1. c. 26. §. 7.*

12 In ead. gloss. ibi, *Negari non potest quin Canonici Regularis, &c.* Notatur ad hoc quod sub nomine Canonici venit etiam Canonici Regularis, vt per Card. *hic §. 1. n. 1. & Imol. n. 1. Naour. in comment. 1. de Regularib. n. 4. & cum. 2. n. 67. vers. adda 1. 4. Flamin. de resignation. lib. 1. §. 1. n. 8. Rot. decis. 667. n. 1. apud Farin. in collect. nonis. alias. p. 4. diuers.*

13 In ead. gloss. ibi, *cum illa questio beneficiis non sit, &c.* Notatur ad hoc quod tunc dicitur causa beneficialis quando agitur de iure collatione iam facta, vel faciendi, & sic de titulo in re, vel ad rem, tam in petitorio, quam in possessorio, ita Gonzal. *ad reg. 8. Cancell. §. 1. primum. n. 6. cum seqq.* quem tacite transcripsit Aloyf. Rice. in *collect. decis. p. 4. collect. 1. 164.*

14 In gloss. *Ecclesiasticis*, ibi, *in secularibus ergo nihil est notatum, quatenus in Ecclesiasticis foro tractentur.* Ita Gig. *de pensand. §. 71. n. 5.*

15 In gloss. *Decimis*, ibi, *quid de decima Papali, &c.* An & quando exactio, vel solutio decime Papalis in iudicium deducitur, causa summariè tractari possit? vide Monet. *de decimis, c. 9. §. 5. n. 171.*

16 In ead. gloss. ibi, *ergo si dicitur ex pacto, &c.* Notatur ad hoc quod vbi fuerit questio de decimis debitis ex pacto, vel pollicitatione, tunc causa non est summariè, vt tenet Monet. *de decim. quest. 3. n. 46.*

17 In gloss. *Premiis*, ibi, *quod faciant mentionem, &c.* Notatur ad hoc quod non solvens decimas excommunicati potest mentione præmissa, vt per Monet. *de decim. c. 3. n. 69.*

18 In gloss. *Cuereri*, ibi, *& contra peritruces inuocari potest brachium seculare.* Notatur ad hoc, quod contra peritruces in solutione decimarum inuocari potest brachium seculare, vt per Rebuff. *de decim. quest. 18. n. 18.* Monet. in *simili tratt. 4. §. 3. n. 57.*

Notatur etiam ad hoc quod iudex Ecclesiasticus non debet inuocare brachium seculare antequam procedat primo excommunicando, deinde anathematizando, & interdicens, vt per Palaz. in *repa. cap. per vestras, de donat. inter viuum & exheredat. 2. §. 1. n. 17.*

In gloss. *Marimonis*. Quis sit competens in causis matrimonialibus, & vbi est questio successione, & naturalium, in qua incidit causa matrimonialis in principali, dial. laudat de officio, & potest. *Episcop. part. 3. alleg. 84.*

In gloss. *Vsuris*. In causis usurarum quis sit verus, & competens iudex, vide quæ dixi in *collect. ad cap. post miserabilem 1. de vsuris, in Decretal.*

In gloss. *Pendentia*. Notatur ad hoc quod quando lex concernit modum ordinandi, seu preparandi causas, includit etiam pendentes in quocunque statu sint, vt per Melch. Pberbos *Lustan. decis. 50. n. 6. item. 1.*

De Foro competentis.

TIT. II.

SYM MARIVM.

- 1 *Compendium huius text. referetur.*
- 2 *Episcopus gaudet alternatim si non potest ingredi, nec residere in sua diocesi ob proteritiam, & crudelitatem impiorum, qui illam occupatam habent.*
- 3 *Partis nomine continetur diuina.*
- 4 *Dictio, Pars., iuncta verbo, aliqua, verificatur in qualibet minima parte.*
- 5 *Exemptus locus intra diocesim indicatur ut extra diocesim.*
- 6 *Publicatio, qua fieri debet diebus festis, & solemnibus, dum celebratur diuina, sufficit fieri tempore predicationis.*
- 7 *Subdici propriè quis dicitur ratione domicilij, & habitacionis.*
- 8 *Dictio, omnimoda, est vniversalis omnia comprehendens.*
- 9 *Princeps si concedat eastrum cum tota iurisdictione, concessum, dicitur etiam marum, & mixtum imperium.*
- 10 *Diocesani dicuntur illi, qui in loco habent Episcopalem iurisdictionem, vel quasi.*
- 11 *Consuetudine quacunque reprobata, censetur renouata, & sublata etiam immemorialis.*

CLEM. Quamvis. Vnic.

Item sacris Canonibus prohibitum sit Episcopum exerceere iurisdictionem in diocesi aliena, tamen conceditur Episcopo, qui capellæ à sua diocesi non potest perire, vel per alium in aliqua parte suæ diocesis residere, vel iurisdictionem exerceere, vt valeat in ciuitatibus, vel locis insignibus alienæ diocesis vicinioribus suæ diocesi, quibus securè morari poterit, & iurisdictionem suam exerceere, contra capellanos, eorum consiliarios, & fautores liberè procedere, prout iustitia postulerit; & si Episcopus non adest modo præfato, citare illos, vel ipse iure malitiosè impediunt, eitentur in pluribus diebus festis, cum concursus populi sit ad diuina in solemnibus Ecclesiis alienæ diocesis, vt verisimiliter citatio ad illos petuerit, & transacto termino.

termino procedat. Item Episcopus expulsus si per se, vel per alium non audeat, vel non possit in propria diocesi, exerceat iurisdictionem inter suos subditos in aliena, habeat subditi, qui non sunt expulsores, vel alioquin, non teneantur extra fines diocesis ultra duas dietas; item ante omnia petat licentiam à Diocesano illius loci, & si petam non obtinet, potest exerceat iurisdictionem. Item si Episcopus dicat quid in sua diocesi contra prefatos nequit, vel non audeat exerceat iurisdictionem, vel non tunc possit citare, siandum est simpliciter illorum, & caveant ne mendaciter dicant. Item concubini Episcopi locorum requisiti faciant denotare sententias, & processus in propria diocesi, & per prædicta nullum generetor præiudicium superioribus eorumdem locorum. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Inol. Zabari. Panor. Paul. de Eleaz. Bonif. de Vital. Vis. in ration. lib. 2. p. 39. Alagona in compend. pag. 214. reuincunt Casali in amor. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

1. Hanc eandem conclusionem quoad primam partem ex hoc text. definit Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 43. n. 200. hinc inferens quod gaudere valet alternatim Episcopus, qui non potest ingredi, nec residere in diocesi ob proteritiam, & crudelitatem impiorum, qui illam occupatam habent.

2. In gloss. *Aur eorum parte*, ibi, quia nonne partis continetur dimidia. Ita Cardan. præfati, q. 9. Tiraq. in l. si vagantur, verbo omnia, vel partem, n. 8. C. de reuocand. donat. Bern. conf. 9. n. 1. & conf. 154. n. 28. vbi ait procedere in dubio Bald. conf. 54. *Causa brevis, in fine, vers. vnde, lib. 1.* vbi dicit quod testes deponentes simpliciter de parte intelliguntur de dimidia, & conf. 126. *Aliterus pensionem, n. 2. vers. sequitur, lib. 2.* Sim. de Practis de interp. ultim. volum. lib. 4. solut. 1. n. 8. fol. 380. Sord. decis. 10. n. 1. Card. Tusch. præf. conclusam 6. lit. P. conclus. 103. n. 2. & 3. quos refero ego ipse de appellatione verbum vtriusque iuris significat. appellat. 85. num. 1.

3. In ead. gloss. *In addit. marginali*, ibi, distio, pars, iuxta verbo, aliqua, verificatur in qualibet minima parte. Ita Germin. conf. 6. n. 2. vers. finitur dicitur. Anch. conf. 160. n. 4. vers. præterea. Curt. sen. conf. 49. num. 96. Matth. Brund. conf. 154. n. 29. Ranchin. lib. 2. concl. 137. Bernard. reg. 129. vers. secundum limitam, Sord. decis. 123. n. 8. Vala. de iure emphy. q. 17. n. 24. eadem fin. Petter. in consil. Catalana, gloss. 4. n. 187. Mant. decis. 192. n. 2. Card. Tusch. d. lit. P. concl. 103. n. 7. ego ipse de appellatione, §. 8. n. 1. Et facient quæ de dist. Aliquis, dixi in tract. de dist. usufreq. d. 22.

4. In ead. gloss. *Quid si in alieno loco sua diocesi* tam non exemplo, &c. Notatur ad hoc, quod locus liber, seu exemptus intra diocesim indicatur vt extra diocesim, vt per Flores de Menar. lib. 3. q. 2. n. 31.

5. In gloss. *Ad Diminuta*, ibi, quod si conuenissent ad audiendum verbum Dei, &c. Eigen publicatio, quæ fieri debet diebus festis, & solemnibus dam celebrantur Diminuta, sufficit tempore prædicationis secundum Flamin. Patil. de rescript. benefic. lib. 1. n. 46. n. 14.

6. In gloss. *Subdatus*, ibi, qui non ratione domicilii, &c. Notatur ad hoc quod propriè quis dicitur subditus ratione domicilii, & habitationis, vt per Tiraq. de retrall. lib. 5. q. 2. n. 2. A. oar. præf. l. 1. n. 4. Sord. conf. 113. n. 66. Card. Petreia in resp. pro Ferdinando Petreia, n. 3. D. Bacholin. Liberis absens, §. 6. lit. n. 39. ff. de indic.

7. In gloss. *Omnimoda*. Notatur ad hoc, quod dicta omnimoda, est vniuersalis omnia comprehendens, vt per Anton. de Barr. conf. 19. n. 5. Declan. conf. 15. n. 47. lib. 2. Card. Tusch. præf. concl. 100. lit. D. concl. 120. n. 1. quos refero ego ipse in tract. de dist. usufreq. d. 238. secundum Lugdunensem impressionem.

In ead. gloss. ibi, *Etiā merum, & mixtum imperium*, &c. Notatur ad hoc, quod si Princeps concedat castrum cum omnimoda, sine tota iurisdictione, tunc concessisse dicitur etiam merum & mixtum imperium, vt tradunt Conar. præf. l. 1. n. 1. o. vers. primum, Menoch de præsumpt. lib. 3. præf. 97. n. 34. facient quæ dixi d. tract. d. 139.

8. In gloss. *Diocesani*, ibi, per Diocesanos intelligo eos, qui habent in loco Episcopalem iurisdictionem, vel quasi. Ita Sanchez de Matr. lib. 3. diff. 19. n. 14. & 16. Flores de Menar. lib. 3. q. 2. n. 5. cum aliis per me citatis in tract. de appellatione verbum iuris significat. verbo Diocesani.

9. In gloss. *Quamquamque*, ibi, etiam cuius iniey, vel contrarij non sit memoria, &c. ergo reprobata consuetudine quacumque censetur reuocata, & sublatam etiam immemorabilem, secundum Conar. ver. lib. 3. c. 1. n. 5. Flores de Menar. lib. 3. q. 2. n. 16. Guier. præf. lib. 3. q. 31. & alios plures, quos citavi in tract. de clausulis usufreq. clausul. 87. n. 3. vbi tamen n. 8. refero multo plures contrarium tenentes.

De Causa possessionis, et proprietatis.

TIT. III.

SYMMARIVM.

1. Beneficij in causa delata etiam per appellationem ad Curiam vtriusque pars potest petitorium & possessionem intentare, & ante causam conclusionem potest spoliatus suspensio petitionis suæ, vel aduersarij, possessionum prosequi, & n. 2.
2. Beneficij appellationem comprehendunt materia, & minora beneficia, ac prebenda.
3. Spoliatus, qui petit restitutionem beneficij Ecclesiastici remedia recuperanda possessionis nequit restituere, nisi probato titulo saltem apparenti, seu colore.
4. Titulus coloratus dicitur ille, qui est habitus ab eo, qui dare poterat, & ita est ex se legitimus.
5. Titulus coloratus quomodo probetur, remissum.
6. Declaratur text. in cap. in licet, de restitut. spoliato.
7. Restitutio non fit ubi agitur de beneficio Penitentiarum etiam si probetur titulus coloratus, sed oportet examinare an titulus verè, & realiter reformatione derogauerit.
8. Restitutio beneficij tam reservati, quam non reservati, quando petitur ex reuocato attentatorem, tunc conceditur etiam si non probetur titulus coloratus.

C L E M. Causa. Vnic.

N e causa beneficii per legitimam appellationem deuoluta ad Curiam, vtriusque pars potest intentare petitorium, & possessionem, & ante causam conclusionem potest spoliatus suspensio petitionis suæ, vel ab aduersario intentare, possessionum prosequi. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Anchor. Inol. Zabari. Panor. Paul. de Eleaz. Bonif. de Vital. Vis. in ration. lib. 2. pag. 90. Alagona in compend. pag. 210. reuincunt Casali in amor. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Hanc eandem conclusionem ex hoc text. desumunt, 2. &c.

De Causa possessionis, & propriet. Tit. III. 409

De declarant multipliciter. *Conar. lib. 1. var. c. 16. n. 13.* Ioan. Gare. *de nobilit. gloss. 1. §. 1. n. 21.* Aloyf. Rice. *in eccles. decif. p. 2. collect. 214. per tot. Valde. conf. 91. n. 2.* cum segg. D. Barbof. in l. §. de vi. n. 45. cum segg. ff. de indic. Nota quod quando super possessione & super petitorio simul causa agitur, in quacunque parte iudicij ante conclusum in causa potest petitorium suspendi, vt super possessione tantum sententia proferatur. *cap. pastoralis. vbi Irola. 6 hoc tit. in Decret. Rot. decif. 14. p. 2. diuers. Gozad. conf. 10. n. 2. quod procedit non solum in prima instantia, sed etiam in secunda & tertia, text. in presenti. Alciat. conf. 69. n. 12 lib. 5. Capyc. decif. 18. vbi discitur de intellectu huius Clem. & an locum habeat suspensio petitoris non solum in secunda instantia appellationis, sed etiam in causa supplicationis, & tandem in fine decifum fuisse affirmat per omnes de Contilio, quod dicta suspensio locum habeat, facit decifio Rouz 8. n. 2. de causis poss. in nouis, Verall. decif. 122. lib. 2. Anton. Gabr. *commun. tit. de refut. spoliat. concl. 1. n. 106.* Honded. *conf. 124. n. 61. vol. 2.* Marcol. *var. lib. 1. c. 36. n. 6.**

Et quauis controuersum sit inter Doctores an petitorium in secunda instantia possit suspendi ab eo, qui illud in iudicium non deduxit, sed possessionem tantum instantem, aliter verò de dominio exceptit, illud quippe nihil desiderium patitur, quòd quando ab vna parte vtrumque iudicium proponit, i. prius consistit de possessione quam petitorium iustificetur, illo petente prius de possessione iudicandum. *tratt. in lincertis. C. de interditi. Alex. conf. 117. Pfo. preceps lib. 2. Sot. iudic. conf. 262. n. 2. vol. 2. Pui. par. conf. 34. n. 15. vol. 1. Abb. in d. cap. pastoralis. n. 34. vbi in fine, docet hanc Clement. potius procedere in pios, & nullam versari differentiam, ac per consequens quòd in causa appellationis potest suspendi petitorium quando vtrumque sit deductum, & ad iudicem appellationis demouitum.*

3 In gloss. Beneficiali, ibi, comprehendit minora, & maiora beneficia, & prebendes, &c. Notatur ad hoc, quòd beneficiorum appellatione comprehenduntur maiora, & minora beneficia ac prebende lato sumpto vocabulo, vt tradunt per me citati in *tratt. de appellatis verborum vtriusque iuris significat. verbo beneficium, in principio.*

4 In gloss. Solo, ibi, contra de filijs, &c. Notatur ad hoc, quòd spoliatus, qui petit restitutionem beneficij Ecclesiastici ex remedio recuperandae possessionis, nequit restitui, nisi probato titulo saltem apparenti, seu cotrasto, sicuti docent *Conar. praef. c. 23. n. 4. Mich. Gotz. tom. 2. commun. opin. lib. 7. tit. 21. n. 193. pag. 116.* Anton. Gabr. *lib. 1. commun. tit. de refut. spoliat. concl. 1. n. 321. cum segg.* Menoch. *remed. 15. recap. n. 459. cum segg. n. 464.* Malcud. *de probat. concl. 1322.* Brunor. *de Sole in loci communibus, verbo beneficia, n. 5.* Flamin. *Parif. de resignat. benef. lib. 1. §. 5. n. 10. cum segg.* Card. Tusch. *praef. concl. tom. 1. tit. 5. concl. 187.* Cald. *Pereira quest. forens. lib. 1. q. 11. n. 18.* Valde. *conf. 79. n. 4. cum segg. conf. 92. n. 1.* D. Barbof. in l. §. de vi. n. 137. ff. de indic. & in l. §. Prater, §. Marcellus, n. 37. ff. ad lit.

5 Titulus verò coloratus dicitur ille, qui est habitus ab eo, qui iure poterat, & ita est ex se legitimus, idest, secundu leges in communi, vt observant *Cosmo. in pragmat. tit. de pacif. poss. verbo colorata.* Rebuff. *in encicord. de annis, vers. suprema regna, Affid. lib. 1. c. confit. rub. 14. n. 4.* Quomodo autem probetur tituli color, tradit *Malcat. de probat. concl. 1372. cum segg.*

7 Non obstat text. in *cap. in literis, de refut. spoliat.* tantum enim probat non esse agendum de canonica institutione eius, verum fit vera & valida, non tamen uegit, imm supponit, agendum esse de colorata, siue qua *Barbof. Collect. Tom. IV.*

in beneficiis possessio probari non potest; similiter verò de praeconis, quam text. in fine habet, est veluti argumentum a fortiori, quasi dicat, si praeco, qui nullum titulum probat, secundum iuris rigorem, restituendus est, multò iustius restituetur is, qui beneficij restitutionem petit, quia etiam canonici titulum non probet, probat tamen saltem coloratum, vt intendit Panorm. in d. *cap. in literis, n. 23. in fine, vbi Berro, n. 77.* Menoch. *remed. 1. recap. n. 231.* apud quos vide alios illius text. intellectus.

Si vero agatur de beneficii Possessioe reformato non fit restitutio, etiamsi probetur titulus coloratus, sed oportet examinare an titulus verè, & realiter reformationi derogauerit. *Rot. decif. 3. de refut. spoliat. in nouis.* Nam in *cap. accepta, apposit. 10. d. tit. Calah. & infiniti alij, vt per Menoch. d. remed. 1. n. 44. Valde. de iure exphyl. q. 5. n. 27.* ratio est secundum illos, quia reformatio non solum titulum, sed etiam possessionem annullat, propter decretum, quod semper habet annexum iurans collationem in contrarium factam, & omnia inde lequuta, & ita etiam possessionem, argum. *cap. si eo 4. §. ibi, vt effectum carant ea, quae postmodum, &c. de elect. hoc lib.* atqui restitutio non fit nisi probetur possessio. Igitur, &c.

Sic etiam quando restitutio beneficij tam non reformati, quàm etiam reformati petitur ex remedio attentatorum, vt quia spoliatus sine, vel appellatione pendente spoliatus fuit, tunc conceditur actiui non probetur titulus coloratus, vt videtur potest ex generalitate text. in *cap. hanc 31. ad fin. ibi, decernimus reducentes, &c. de appellat. in specie Nam in d. cap. accepta, apposit. 2. n. 5. Conar. de 23. n. 4.* Anton. Gabr. *d. concl. 1. n. 23.* Mandos. *in fortis commisso. form. 14. vers. casum, col. 2.* Ratio etiam illa citi, quia remedium attentatorum non requirit probationem possessionis, iuxta generalitatem *tit. vt iure pendente, & ff. nil conari, atqui vbi possessio non requiritur, titulus coloratus accessarius non est, iuxta supradicta. Igitur, &c.*

De Dolo, & contumacia.

TIT. IV.

S V M M A R I V M.

- 1 Appellans ante diffinitiuam etiam a diffinitiva lata eo absente citato, vel non, appellare potest, nisi prima appellatio fuerit frivola manifeste, quo casu non appellat tantum manifestum contumax.
- 2 Contumax filius, qui fuit ad deum citatus, non in personam, auditur appellans.
- 3 Contumax verum dicitur, qui fuit citatus personaliter.

C L E M. Si ante. Vnic.

APPELLANS ante diffinitiuam sententiam, si index non defertens eius appellationi eo citato, vel non citato vicerius in causa procedat, & sententiam diffinitiuam contra ipsam etiam absente ferat, vbi prima appellatio non fuerit manifestè frivola, potest ab illa sententia diffinitiva intacta tempus debiti appellare. Colligunt ex Ordine, Anchar. in sol. Zabai. Panorm. Paul. de Eleazar. Bonifac. de Vitalin.

M m Viciat:

Vitalian. in ration. lib. 2. pag. 115. Alagona in compend. pag. 245. amissus Ximen. in concord. p. 1. & 2.

2. *Ex citate, vel non citate, &c.* Notatur ad hoc, quod si factus contumax, qui fuit ad domum citatus, & non in personam, additur appellando, ut per Petz l. 1. vers. quare 17. tit. 2. lib. 3. Ordinam. pag. 49. 3. Dicitur enim verè contumax, qui fuit citatus personaliter, si eoti latè docet Sigism. Scacc. de appellat. q. 17. limit. 3. m. 3. cum seqq. ubi a prior. d. limit. 3. probat verum contumacem non appellare.

Us lise pendente nil innovetur.

TIT. V.

SYMARIUM.

1. *Litigantes duo super beneficio si moriantur, siue uterque in Curia, vel solus possideat, vel neutra possideat, alter tantum altero alibi moriente, ad Papam, & in concursu casibus ad Ordinarium spectat collatio si ad alterum beneficium pertinebat. Si autem alter tantum moritur, si superstes, vel alius, cuius interitus, licet persequatur, ex futuro eventu apparebit, ad quem collatio spectat.*
2. *Tantum ex possessione personarum natum in famorem possessoris, sed etiam utriusque.*
3. *Possessor obvinere debet uti utriusque iura obscura sunt.*
4. *Possessio consideratur ut quis possit conferre, presentare, eligere, & fructus percipere, non autem quis bonum ius habeat.*
5. *Ordinarius non prohibetur in perpetuum beneficium litigiosum conferre, sed eius potestas suspenditur donec futurum litis declaratur evenerit.*
6. *Lis extinguitur per obitum utriusque colligantis in beneficiis, & beneficium manet liberum.*
7. *Vacare non dicitur in Curia beneficium per electionem non confirmatum.*
8. *Electio sine confirmatione non tribuit ius in re, sed ad rem.*
9. *Beneficium esse collatum aliud est dicere, & aliud sibi debere.*
10. *Vacatio durat usque ad confirmationem.*
11. *Episcopalis Sedes dicitur vacare usque ad confirmationem electionis ubi per electionem processum fuit.*
12. *Beneficium non dicitur vacare ex parte presentis ante institutionem.*
13. *Beneficium non vacat per sortem provisum in forma dignum ex causa reificationis antequam dignus reperitur, seu declaratus fuerit, sed per mortem sui ultimi possessoris.*
14. *Beneficia prius non dicuntur vacare, nisi post adoptionem pacificam possessionem secundi.*
15. *Collatio prius beneficiorum incompatibilium vacantium in mense Ordinarii spectat ad illum non obstante quod beneficiarius tunc temporis existat in Curia, quia ibi dicitur vacare beneficium ubi apprehenditur possessio.*
16. *Beneficium existentis in partibus remotissimis per procuratorem in Curia, in ea vacat.*
17. *Ordinarii collatores sunt, qui suo iure conferre possunt beneficia Ecclesiastica, siue habeant a iure, siue a Papa, vel consuetudine.*
18. *Possident melius ius habere presumunt.*
19. *Domini præsuntur ex possessione beneficii, modo titulus insidenter deducatur.*

CLEM. Si duobus. I.

I duo litigant super beneficio ipsi collato, & moriantur in Curia, tunc collatio beneficii spectat ad Papam; si ambo moriantur extra Curiam spectat ad Ordinarium, dummodo ius beneficii fuerit penes defunctos, non penes tertium. Si unus moritur in Curia, alter extra, si moriens in Curia beneficium possidebat, ad Rom. Pontif. si verò alius, ad Ordinarium si neuter possidebat, & moriantur unus extra, alter intra, præfertur Papa in collatione faciendam, si unus tantum moritur, alter persequitur licet, interim beneficium non conferatur, & si politica cognoscatur beneficium spectasse ad defunctum, si mortuus fuit in Curia, spectat ad Papam, si extra, ad Ordinarium, si neutrum spectabat, tunc Ordinarius confert. Salaz. &c. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Anchar. Imol. Zabaz. Panorm. Paul. de Eleazar. Bonif. de Vitalian. in ration. lib. 2. pag. 115. Alagona in compend. pag. 246. remissio Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Beneficium possidebat, &c. Notatur ad hoc, quod ex possessione præsumitur titulus nisi datur in favore possessoris, sed etiam tertij, ut per Tiraq. de iure promiss. q. 17. opin. 1. m. 10. Rebuff. in tract. noviss. q. 17. m. 1.

Notatur etiam ad hoc, quod ubi utriusque iura obscura sunt, obtinere debet possessor, ut per Malcard. de probat. cunctis. 1194. Et quod ad effectum ut qui possit conferre, presentare, eligere, & fructus percipere, solum consideratur quis possideat, non autem quis bonum ius habeat, tradit Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 1. §. 1. m. 3. a. m. seqq.

Si unus alter tantum, &c. Notatur ad hoc, quod si Ordinarius non prohibetur in perpetuum beneficium litigiosum conferre, sed eius potestas suspenditur, donec futurum litis declaratur evenerit, ut per Cozar. pract. cunctis. 36. sub n. 7. vers. quinto ad idem, Simonet. de reservat. q. 10. m. 5. Mandos. in reg. de imperantibus beneficia per obitum famul. Card. q. 9. m. 1. 6. & 7. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. §. 7. pro m. 1. 118. & gloss. 1. m. 1. 46. cum seqq.

Mori contingat utrumque, &c. Notatur ad hoc, quod si per obitum utriusque colligantis in beneficiis extinguitur lis, & beneficium manet liberum, ut per Card. in præsent. n. 3. & Vital. m. 1. 2. & 34. Cozar. 36. n. 7. vers. primus casus, Put. decis. 54 alius 35 §. 3. m. 1. lib. 3. in correctis, Gonzal. d. gloss. 6. n. 11.

In gloss. Collat. ibid. & per hoc patet solui. Notatur ad hoc, quod vacat non dicitur in Curia beneficium per obitum electi non confirmati, ut per Vital. in present. n. 47. Cozar. pract. cunctis. 36. n. 7. vers. primus casus consensum, Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 1. §. 2. m. 3.

Et idem per hanc gloss. probatur electionem fuit confirmatione non tribuere ius in re, sed ad rem, ut dicit Malcard. de probat. cunctis. 1175. m. 5.

Et ex illa etiam colligitur quod aliud est beneficium esse collatum, & aliud dicere sibi debitum, ut testantur Gonzal. ad reg. 8. Cancell. §. 1. pro m. 1. 68.

In ead. gloss. ibid. *Durat enim prima vacatio usque ad confirmationem.* Notatur ad hoc, quod vacatio durat usque ad confirmationem, ut per Flamin. Paride. rescriptum. benef. lib. 7. q. 2. m. m. pro. Unde Sedes Episcopalis dicitur vacare usque ad confirmationem electionis, ubi processum fuit per electionem, Rota in Placen. beneficium 10. Novem. b. 1617. coram R. D. meo Coecino Decano, cuius meminit Luvor. var. Incubr. tom. 1. tit. 4. c. 2. §. sub n. 19. Hinc etiam ante institutionem beneficium non dicitur vacare ex persona presentis, secundum Aloyf. Ricc. in collect. decis. part. 5. collect. 1742.

Et

- Et idē sequetur morte p̄sonis in forma dignum ex
causa resignationis antequam dignus reperitus, sed de-
claratus fuerit, beneficium non vacat per mortem il-
lius, sed per mortem vltimē possessoris, vt nouissimē
fuit tenum in *Rota in vna Anipuriens. beneficii* 18. Fe-
bruarij 1615. coram R.P.D. Merlino, sicut refert eo-
ipse in *tract. de clausuris vsufrey. claus.* 66. n. 7. secundum
Lugdunensē impellē.
- In ead. gloss. libi, *Sed per possessionem pacificam*, &c.
Notatur ad hoc, quod beneficij prius non dicuntur
vacare, nisi post adeptam pacificam possessionem se-
cundā, vt per Zetol. in *praxi Episc.* p. 1. verbo *vacatio*,
vers. prim. & idē collatio priorum beneficiorum in-
compatibilium vacantium in mense Ordinarij speciat
ad illum, non obstante quod beneficij tunc tempo-
ris existeret in Curia, quia ibi dicunt vacare benefi-
cium, vbi apprehenditur possessio, & attendendus est
locus vbi procurator exercet illud ministerium, ita in
proferendi docem Bonif. Vitalin. n. 71. Card. n. 18. & Imol.
n. 19 in fine, quos refert Gonzal. d. gloss. t. 5. c. 1. n. 8. vbi
n. 9. subdit hanc gl. respondere tacite obiectioni, scilicet
quod talis possessio quoad primum beneficium fingit
illum mortuum, sed vtori non potest nisi in Curia, vbi
personaliter est, quia respondet negando esse verē
mortuum, sed fictū, & illa fictio trahitur ad locum vbi
capta fuit possessio non aliter sequeretur quod benefi-
cium existentis in partibus, renuntiaret per procura-
torem in Curia, vacaret in partibus, & non in Curia,
quod falsum est, vt docent *Con. praxi* c. 16. n. 4. vers. ca-
terum, Flamin. Paris. de *resignat.* lib. 1. q. 3. n. 56. Gonzal.
ad reg. 3. *Cancel. gloss.* 11. n. 45. Imol. lib. 19. vbi n. 10.
subdit aliud esse dicendum h. possessio in partibus
capta non fuisse per procuratorem, sed per amicum,
vel gentilem, & postea esse ratificata per existentem
in Curia, quia ante ratificationem non vacat, sed in
ipsa die ratificationis, & sic in Curia, vnde Surd.
decis. 245. n. 7. colligit argumentum huius glossae quod
locus ratificati, non autem celebrati contractus atten-
ditur quando contractus nulli ratificatur.
- In gloss. *Ordinarius*, ibi, *id est, collatorum, etiam si
alius non habere ordinariam iurisdictionem*. Notatur ad
hoc, quod Ordinarij collantes sunt, qui suo iure con-
ferre possunt beneficia Ecclesiastica, siue id habeant
de iure, siue à Papa, vel consuetudine, quoniam aliis non
habere ordinariam iurisdictionem, vt per Rebuff. in
tract. nominat. q. 3. n. 2. & in *concord. iur. de collat.* c. 5. 1.
verbo *Ordinarius collator*, & §. *presumptio Ordinarij*,
verbo *Ordinarij collatorum*, *Concl. de benef.* p. 2. c. 4. n. 1.
& p. 4. c. 1. n. 11. Petr. Greg. cod. *tract. c.* 18. num. 1. Flamin.
Paris. de *resignat. benefic.* lib. 3. q. 9. n. 2. §. 2. 7. Gonzal. ad
reg. 3. *Cancel. gloss.* 11. n. 13. cum seqq.
- In gloss. *Pascebat*, ibi, *sicut ergo in multis, &c.* Notatur
ad hoc, quod possibiles melius ius habere praesumi-
tur, vt per Gonz. ad reg. 8. *Cancel.* 4. 3. *proem.* n. 51. nam
ex possessione beneficij, praesumitur dominium, vt notat
Imol. hic n. 2. modo titulus incidenter deducatur, Me-
noch. de *praesumpt.* lib. 6. par. 6. m. 1. cum seqq. quem re-
fert Gonzal. vbi *procurat.* n. 51. vbi n. 55. subdit, quod
eo ipso quod constat de possessione beneficij, praesumi-
tur titulus, etiam si illo possideri non possit, & c. 39.
quod proferendus dicitur vulgariter, *beatum, qui possidet*

*citatione ad dicendum contra committentem ex-
cusa contra collatigantem.*

tentatum ut dicatur, necessarium est quid pendat lis inter easdem partes, saltem per citationem factam cura effecta.

- 5 *Litis praeiudicia ut per citationem inducatur, necesse est ut citatio emanaverit à iudice competenti.*
- 6 *Lis nulla non inducitur liti pendenti, quia habetur pro non facta, nisi citatus compertuerit, vel procuratorem ad illam causam constituerit.*
- 7 *Litis pendencia censetur indulta per citationem etiam non exactam, & ad partis interestium non ductam, quando ab eadem parte factum fuit quovis exequere, & ad eius notitiam pervenire.*
- 8 *Citatio impeditur, si habeatur pro citata necesse est ut delecto impediat.*
- 9 *Autentatum vocatur per solum iudicis officium, neque dato libello, neque lue concessa.*
- 10 *Autentatum committit qui alienam rem litigiosam.*
- 11 *Autentate non dicitur ille, qui vivit eadem possessione, qua antea vivebat.*
- 12 *Autentate non videtur continuari.*
- 13 *Lis dicitur finita per sententiam à qua non est appellatum, vel alias transiitum factis in rem indicatam.*
- 14 *Lis non dicitur finita per sententiam interlocutoriam.*
- 15 *Lis non dicitur amplius pendere si index per sententiam interlocutoriam, se incompetentem pronuntiat.*
- 16 *Lis dicitur finita per sententiam diffinitivam laetam ad favorem rei, scilicet si ad favorem alicuius.*
- 17 *Litis pendencia non inducitur per reversum petendum in causa, in qua non poterat appellari.*
- 18 *Lis durare censetur quando petitio fuerit restituta in integrum ad appellandum saltem super restitutione.*
- 19 *Index competens ille est, qui causa iurisdictionem habet cum exercicio.*
- 20 *Res ut definit esse integra sat est à iudice prolatum citandi decretum, quovis citatio non sit intimata citato.*

C L E M, Cùm lite, II. & vlt.

L Is dicitur pendere quoad hoc, ut nihil debeat lite
pendente innouari, cum citatio legitime peruenit
ad partem, vel per eam sitit quominus perueniret, si
tamen in citatione fiat ea exprella per que possit plene
intitui super quibus in iudicio conuenitur. Colligunt
ex Ordin. Paul. Abb. Anchar. Imol. Zabari. Panorm. Paul.
de Eleazar. Bonif. de Vital. Vin. in *ration. lib. 2. pag. 126.*
Alaguna in compend. pag. 247. semiliter Ximen. in
arcedid. p. 1. & 2.

Hanc eandem concl. ex hoc text. defumit Turzan. *1. item. 1. communis apud Joh. 3. tit. 1. n. 94. pag. 194.* Tiraq. de *usufructu lib. 8. glo. 1. n. 5.* Menoch. de *arbitr. casu 20. n. 1.* cum seq. Veltz. in *praxi lib. 4. c. 1. n. 1.* Malcard. de *probat. concl. 984. n. 3.* Cabed. *L'usit. decif. 15. n. 11.* cum seqq. 2. Steph. Gratian. *discepte firmis. d. n. 33.* §. c. 66. n. 30. D. Barbolet. *L'usit. posteaquam. n. 12. glo. de indic. respiciunt Cened. ad Decret. collect. 33. c. 6.* Vnde Rota tenet quoad hunc effectum licet probari ex citatione ad dicendum contra commissionem evocata contra colligantem. vt per Cusid. *decif. 1. n. 4.* sub hoc tit. & finit dictum in *Gerunden. Canonum lib. 4. May. 1601.* coram Greco. XV. addit Farin. *decif. 22. n. 1. p. 2. recet.*

Et ideo hinc arguuntur huius text. colligi solet ad hoc ut dicatur attendere, necessarium esse quod pendat
lis inter eandem partes, & scilicet quod pendat lis per
citationem factam cum effectu, ut docent Valis.
conf. 136. n. 14. Cubed. l. nisi decisi. 130. n. 14. p. 1.

Mon. 2

SUMMARY

- 2 *Lis dicitur pendere quoad hoc ut nihil debeat innouari, cum citatus legisimè peruenit ad partem, vel per eam sitit quominus perueniret cum tali expressione, quod potuit instrui super quo commentatur, &c. n. 2.*
3 *Lis quoad hoc ut nihil debeat innouari, probatur ex Barbo. Colloq. Tom. IV.*

- 5 *A iudice competenti.* Ergo ut per citationem litis pendencia inducatur necesse est, ut eadem e i iudice emanaverit a iudice competentis, ut per Anebas. n. 4. in 3. notab. Imol. n. 2. vers. secundo. & n. 5. Bonifac. de Vital. n. 2. in presenti, Lancel. p. 2. c. 4. n. 49. cum seq. in prefat. Farin. fragm. crimin. p. 2. verb. litigiosa. n. 291.
- 6 *Se en citatio.* &c. Limita nisi sit nulla, quæ propterea habetur pro non facta, Bonifac. hic n. 33. & seq. Afflic. decif. 36. n. 1. cum seqq. Lancel. d. c. 4. in prefat. n. 82. Farin. ubi sup. n. 388. Vel per indicem circumducta Grauat ad Pestr. in practib. l. 2. c. 1. n. 10. Afflic. & Lancel. locis proximi citatis. Sublimata tamen quando citatus comparuerit, vel procuratorem special-m ad illam causam constituit, cum per compositionem omnis citationis defectus ptingent. Roland. conf. n. 16. lib. 1. Mandol. super reg. de annali. q. 4. n. 2. Lancel. d. cap. 4. in prefat. n. 11. cum seqq. Farin. ubi proxime n. 194.
- 7 *Vel per eam scilicet finis.* &c. Notatur ad hoc, quod liti pendencia censetur indulta per citationem etiam non exequutam, & ad partis notitiam non deventam, quando ab eadem parte factum fuit quominus excoqueretur, & ad eius notitiam perveniret, ut docent hic Anebas. n. 5. in 4. notab. Card. Zabari. in summ. & n. 1. & 5. Bonif. aure. n. 1. in figurat. casus, & n. 2. & n. 11. in 2. notab. Rot. decif. 26. l. aliis 11. de dolo, & centum in novis, Lancel. d. c. 4. in prefat. n. 9. cum seqq. & n. 105. & 109. ubi de en, qui quando adiunxit citati, minatus fuit notario si eum citasset, Farinae. d. verbo litigiosa. n. 184.
- 8 ubi n. 38. cum Zabari. hic n. 1. in 8. opposita. declarat, quia ad hoc ut impediens citari habetur pro citato, necesse est ut dolose impedierit.
- 9 In gloss. Cum lite pendente. ibi, si sine libello ex puro, & vero iudicis officio, &c. Notatur ad hoc, quod attentatum tenetur per solam indicis officium, neque dolo libello, neque lite contestata, ut per D. Barbo. in l. si de vi, n. 107. ff. de indic.
- 10 In gloss. Inveniri ibi, vel alienaretur res litigiosa. Ergo attentatum committit, qui alienat rem litigiosam, ut per Farin. fragm. crimin. p. 2. lib. 1. c. 5.
- 11 In ead. gloss. ibi, Antiqua verò possessio vti non est inveniri, &c. Notatur ad hoc, quod attentatum non dicitur ille, qui vitior possessione, qua antea utebatur, ut per Bertrand. conf. 1. 17. num. 3. lib. 5. Menoch. re. ed. 1. 1. recap. possid. n. 49. & 50. Lancel. de attent. p. 2. c. 4. limit. 1.
- 12 à n. 2. Valae. conf. 1. 6. n. 6. Et continuans non videtur attentare, sicut docent Lancel. d. p. 2. in prefat. à n. 84. & limit. 2. & p. 2. c. 4. q. 10. Sord. decif. 16. num. 12. & decif. 45. n. 9. Malcard. de probat. concl. 148. n. 24. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 1. q. 1. n. 29. & 72. Flamin. Paris. de Menar. lib. 1. q. 10. n. 67. Rot. decif. 61. n. 2. & decif. 693. num. 1. apud Farin. in 1. collect. novissimarum, alias p. 4. divers.
- 13 In gloss. Postquam, ibi, quod esse potest per sententiam, &c. Notatur ad hoc, quod liti dicitur finita per sententiam à qua non est appellatum, vel aliter transitum fecit in indicatum, ut per Paris. conf. 10. n. 36. lib. 4. Afflic. decif. 14. n. 1. Mandol. ad reg. S. de subrog. collig. q. 1. n. 2. Lancel. de attent. p. 2. c. 4. in prefat. à n. 213. usque ad num. 213.
- 14 Intellige si huiusmodi sententia fuerit diffinitiva, secus si interlocutoria, ut per Mohed. decif. 105. incip. Postea, sub hoc tit. nisi esset in interlocutoria per quam index se incompetentem pronuntiaret, tunc enim liti non dicitur pendere, ex allegatis per Menoch. de arbit. casu 202. n. 1. refert, & sequitur Lancel. d. c. 4. in prefat. n. 239. & seq.
- 16 Intellige etiam ubi sententia diffinitiva lata fuerit ad fauorem rei, secus si ad fauorem aditoris, sicut docet Lancel. d. c. 4. in prefat. num. 241. Card. Tuleb. verbo liti finita, concl. 385. n. 8.

Amplia etiam si petitor fuerit reus in casu, in quo non poterat appellari, nam per talem recursum non inducitur liti pendencia, secundum Frane. Marc. decif. 62. 4. Quiritur. n. 7. Lancel. d. c. 4. in prefat. n. 215.

Limita quando ad appellandum petita fuerit in integrum restitutio, tunc enim liti adhuc datur censetur saltem super restitutione, Rot. decif. 179. alias 51. de appellat. in novis, Lancel. d. c. 4. in prefat. n. 217. cum seqq. ubi extendit quamvis non iudicium fuerit obiecta, sed tantum commissis causa restitutionis in integrum cum eaclusa prout de iure, quod limitat, & declarat, duobus modis.

In gloss. Competenti, ibi, competentem autem hic dicitur, qui causa iurisdictionis habet cum exercitio, &c. Vide D. Barbo. in l. si quis ex aliena, n. 45. & 73. ff. de iudic.

In gloss. Ad partem, ibi, licet ergo quoad perpetuandam iurisdictionem sufficit citationem emanasse, &c. Notatur ad hoc, quod licet sit iudice prolatum citandi decretum, ut res debuit esse integra, quamvis citatio non sit iustitiam citatio, ut per Sanchez de matrim. lib. 3. disp. 28. n. 14.

In gloss. Plene, ibi, sed nuntius non sufficiens restituitur, &c. Vide Titacq. de retractu lig. 5. 36. gloss. 2. n. 45.

De Sequestratione possessionum, et fructuum.

TIT. VI.

SVM MARIAM.

- Beneficij sequestratio per loci Ordinarium fieri debet si super illo contra ipsum possessorem, qui triennio non possedit, in petitorio, vel possessorio una diffinitiva fuerit in curia, etiam si nulla fore dicatur, quon sequestrationem impediens, vel sequestratos fructus occupans exco-municatus est, & si est de litigantibus cadit a iure suo, & restituit pendencia.
- Sequestratio per Ordinarium loci fieri debet una in Romana Curia contra possessorem Ecclesiastici beneficii sententia promulgata diffinitiva.
- Sequestratio necessaria seu iudicialis contra possessorem non admittitur, sed potius regulariter prohibita est.
- Verbum, diffinitivus, est iuris usui indultivum.
- Sententia una, qua requiritur in Curia Romana promulgata contra possessorem beneficii ad hoc, ut sequestratio per Ordinarium fieri possit, debet esse prima, non respectu causæ, sed loci.
- Sequestrationi per Ordinarium faciendæ locus non datur si in Romana Curia prima sententia per possessorem beneficii fuerat, secunda verò in eadem Curia contra ipsum pro petitorio promulgatur.
- Beneficij Ecclesiasticum contra cuius possessorem indicere potest sequestrationem Ordinarium loci, sententia una in Curia Romana contra talem possessionem promulgata sufficit, sine illud sit simplex, sine Curatum, sine dignitas, sine personatus, sine pensio, qua in titulum conceditur Ecclesiastici beneficii.
- Hospitalium in bonis habet locum dispositio huius text.
- Abbatissatus est certo modo beneficium, & ideo ubi lata est sententia contra Abbatissam, debet contra ipsam fieri sequestratio secundum terminos huius text.
- Sequestratum quando non est oppositum principaliter super beneficio, sed super membro, vel rei ipsius, non intrat dispositio huius text.

- 11 *Sententia quando eſt lata in cauſa beneficii ſuper attentatis, non habet locum text. in preſenti.*
- 12 *Sequeſtrum interpoſitum poſt ſententiam latam ſuper attentatis ſi violenter, talis violentia non incidit in penam huius text.*
- 13 *Leſi pendere debet apud Sedem Apoſtolicam in Curia, ſeu locum ſit diſpoſitionis huius text.*
- 14 *Beneficium ipſum, eiusque fructus, & poſſeſſio, ſequeſtrari poſſunt in caſu huius text.*
- 15 *Diſpoſitio huius text. caſus contra illum, qui iam per triennium beneficii pacifice habuerit poſſeſſionem.*
- 16 *Ordinarius habet facultatem appendendi ſequeſtrum, quomodo coram illo cauſa beneficii non pendat, ſed pendat in Rota ubi prima ſententia prolata fuit.*
- 17 *Beneficium non debet apud duas, ſed apud unam tantum idoneam perſonam ſequeſtrari.*
- 18 *Sequeſtri plures deputantur in beneficio data infra cauſa, veluti primo mortui, vel male adminiſtrati.*
- 19 *Idcirco in ſequeſtro debet addeſſe circa curam Eccleſiæ, & circa curam reddituum.*
- 20 *Sequeſter in tribus principiis idoneum debet eſſe, in fide, ſeu bona fama, in facultatibus, ſeu patrimonio, & in Ordine.*
- 21 *Peſſeſtor rem quando à ſententia contra eum lata appellat, rei petita fructus, non autem rei ipſe ſequeſtrari debet.*
- 22 *Beneficij Eccleſiaſtici in ſequeſtratione iuxta terminos huius text. non tantum fructus, ſed & ipſum beneficium in totum ſequeſtratur.*
- 23 *Sequeſter habet poſſeſſionem beneficii ſequeſtrati, & poteſt valide & rectè omnia ipſius beneficii iura exercere.*
- 24 *Sequeſter apud quem beneficiū pendente lite eſt ſequeſtratum, poteſt ea pendente præſumere, eligere, &c.*
- 25 *Excommunicationis ſententiam ipſo facto incurrit præſumens impedire ſequeſtrationem ſaltem per loci Ordinarium de beneficio Eccleſiaſtico per triennium pacificè non poſſeſſa lata in Curia Romana una ſententia diſſiniſta in poſſeſſorie, vel petitorio contra ipſum poſſeſſorem.*
- 26 *Dilige, ipſo facto, quum vnan, & effectum imbeat, remiſſine.*
- 27 *Sequeſtrationem iuxta terminos huius text. impediens eo ipſo cadit à iure, quod habebat in cauſa.*
- 28 *Beneficiū vacat ipſo iure per violationem ſequeſtri impoſiti vigore ſententia diſſiniſta in Romana Curia prolata in cauſa beneficii.*
- 29 *Beneficiū, quod vacat per violationem ſequeſtri, an poſſit impetrari per quemcumque, & an comprehendatur ſub clauſula alio quouis modo, remiſſine.*
- 30 *Text. in preſenti procedit in cauſa tunc per appellationem pendens ibi.*
- 31 *Sequeſtri relaxationem petens ex capite ſententia nulla non auditur.*
- 32 *Lex, vel ſtatutum ubi tollit facultatem dicendi de nullitate contra ſententiam, vel actum, non intelligitur ſubſtata facultate dicendi de nullitate ex defectu iurisdictionis.*
- 33 *Sequeſtratio per ſaſſidationem, vel cautionem an renouetur, ſeu impediatur, offenditur.*
- 34 *Sequeſtrationis locus non erit ſi in Romana Curia prima ſententia pro poſſeſſore beneficii feratur, ſecunda verò in eadem Curia, contra ipſum pro petitore promulgatur.*
- 35 *Sententia dicitur interlocutoria vbiſcumque pendente principali contraverſia contingit diſputari ſuper aliquo emergenti.*
- 36 *Sententia illa conſtituit merè diſſiniſta, que deſinit articulum, de quo principaliter mota fuerat quaſtitio.*

Barboſ. Collec. Tom. IV.

- 37 *Sententia lata ſuper poſſeſſione, de qua principaliter agitur, diſſiniſta eſt.*
- 38 *Sequeſter plenam curam habere debet de beneficio, cuius poſſeſſio eſt ſequeſtrata.*
- 39 *Triennium de quo in hoc text. debet eſſe completum, & conſummatum, nec ſufficit inchoatum, aut incomptum.*
- 40 *Inſerit in quo caſu de cauſa devoluta ad Curiam ſe intronitatur, offenditur.*
- 41 *Absolutio abſque forma præſita in hoc text. valet.*
- 42 *Sententia nulla non meretur habere nomen ſententia.*
- 43 *Nullitas exceptionis ſublata, non conſequitur ſublata que ex iurisdictionis defectu provenit.*
- 44 *Nullitatem ex defectu iurisdictionis opponere poteſt etiam ille, qui iuratus eſt de nullitate non oppoſitorum.*
- 45 *Iurisdictionis defectus eſt inſanabilis.*
- 46 *Acta per iudicem incompetentem nulliter ſacta etiam de partium conſenſu conſolidari non poſſunt.*
- 47 *Sententia inſit lata ab incompetenti iudice poteſt ex iſdem actis approbari.*
- 48 *Nullitas proveniens ex defectu iurisdictionis quandoque etiam terminis elapſo allegari, & proponi poteſt.*
- 49 *Exceptionis nullitatis ratione incompetentiæ proponi poteſt etiam poſt ſententiam, & impedit illius excommunicationem.*

C L E M Ad compendendas. Vnic

Vm in Curia Romana ſuper beneficio contra ipſum poſſeſſorem, qui triennio non poſſedit, in petitorio, vel poſſeſſorio vna diſſiniſta fertur etiamſi nulla fore dicatur, tunc ipſius beneficii ſequeſtratio apud idoneam perſonam, que plenam de ipſo, & debitam curam gerat, per Ordinarium fieri debet, ita ut fructus, qui imperſum ſolutis oneribus reſtituantur ei, qui in cauſa finalem victoriam habebitque verò ſequeſtrationem huiusmodi impedire, vel quomodo libet ſequeſtratos fructus occupare præſumptum eſt, ipſo facto eſt excommunicatus, & abſolvi non debet, niſi ſubſta reſtitutione, vel amoto impedimento, & ſi eſt ex ligantibus cadit à iure, quod habet in beneficio, vel ad beneficium. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Imol. Zabot. Panorm. Paul. de Eleazar. Bonif. de Vitalin. Vin. in rariis. lib. 2. pag. 130. Alagona in compend. pag. 249. remiſſione Calal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Diſſiniſtus ut vna contra poſſeſſorem diſſiniſta ſententia, &c.] Collige principaliter ex text. vna in Romana Curia contra poſſeſſorem Eccleſiaſtici beneficii ſententia promulgata diſſiniſta ipſius beneficii ſequeſtrationem per Ordinariū loci fieri debere, ita in preſenti tenent Imol. n. 1. Bonif. n. 1. Abb. n. 1. Odo. Vel. in introduct. Rom. anla. lib. 7. c. 2. d. n. 5. Callad. deſiſ. 1. cum ſeqq. Gig. de penſion. q. 46. Doen. reg. 4. d. n. 1. Mant. lib. 5. dial. 97. Caroc. de ſequeſtri p. 2. q. 1. d. n. 2. Cald. Pereira quaſt. foruſ. lib. 1. q. 2. d. n. 52. Hercol. Matreſc. var. lib. 2. c. 7. n. 2. Sahag. in exp. vnic. n. 36. hoc tit. in Decret.

Quamvis in contrarium eſſet negatiua, & prohibitiua regula ſequeſtrationis faciendæ contra talem poſſeſſorem, qui attentata neceſſaria; ſeu iudicialis ſequeſtratio non admittitur, ſed potius regulariter penhbita eſt, iuxta l. vnic. C. de prob. ſequeſtri, peten. gloſ. verbo ſequeſtrari in o. 2. hoc tit. in Decret. vbi Abb. nam. 1. 6. Cort. in tract. de ſequeſtri in princip. 6. Jacob. de Arenz in tract. de ſequeſtri n. 2. Petrol. mod. tract. num. 2. Caroc. d. p. 2. in prim. n. 1. Cald. Pereira d. q. 21. n. 31. Matreſc. d. c. 77. n. 1. Tamen de nouo emanavit text. in preſenti, noui faciendæ ſequeſtrationis caſum merito ſtatuens.

M m j

vt notavit gloss. 1. & omnes hic, id quod clare patet ex verbo, *diffinitum*, quo Pontifex utitur, quod quidem iuris noni indubiorum est, vt in terminis dicit Card. hic, n. 2. Finalis autem causa, & intentio huius Constitutionis fuit vt & litigantium malicia compesceretur, vt illa exorditur, nē alijs Ecclesiastici beneficij possessoribus de suo iure parum confidentes malitijs, & caulationibus utamur, & immediatis dilationibus beneficiales lites differant, & interim beneficiorum fructus potantur cum maximo & suz, & aliarum animarum periculo, Ecclesiasticumque detrimentum, quibus maxime committit, vt in eis vitiosus ingressus non deat, iuxta text. in c. 1. de eo, qui mittitur in poss. lib. 6. & lites, quz super Ecclesiasticis beneficijs pleniusque immortales esse solent, perfeſcuntur, & finiantur, cum Ecclesiastica beneficia sine dispendio diu vacare non possint, & longa in eis mora, quz valde suspecta est, magnam in temporalibus, & spiritualibus Ecclesiarum lationem pariat, vt colligitur ex text. in cap. finem libris, de dolo, vbi dicit, & ex cap. quoniam frequenter, §. 1. vt lite non conteſt. cap. cum vider 18. §. quia vero, cap. nē pro defuncto 41. in prin. de elec. cum finibus.

5 *Vna sententia.* Id est, prima sententia, non quidem respectu causz, sed respectu loci, quamvis enim in paribus pro possessore sententia ſcitur, si tamen postquam causa ad Sedem Apostolicam delata est contra possitorem in Romana Curia, prima sententia promulgatur, habet locum decisio huius text. vt colligitur ex gloss. in *præsenti* verbo *promulgata*, vbi tenent Abb. n. 7. & Bonif. n. 8. Caroc. de signifi. p. 1. q. 1. n. 19.

6 Vnde fit quod si in Romana Curia prima sententia pro possessore beneficij ſcitur, secunda vero in eadem Curia contra ipsum pro petitorio promulgetur, huiusmodi sequestrationi locus non erit, iuxta doctrinam gloss. verbo *possitorem*, & declarat Card. hic, n. 1. Ioan. Andr. ad Specul. sub hoc tit. vers. sed propter; Velt. d. lib. 2. c. 2. n. 7. & alij, quos refert, & sequitur Cald. Petreia d. q. 2. n. 6. 3. secundum quos ratio est, quia eo casu, tam possessor, quam petitor habent pro se viuis sententia in Curia de preſumptionem, & in pari preſumptionis causa melior possidentis conditio est, iuxta reg. in pari, de reg. iur. lib. 6. Sicque dantur duz preſumptiones contrarie, alia pro possessore, alia vero pro petitore, quare melior facit deficere rationem huius text. vt aduertunt Card. hic, n. 13. Cald. Petreia vbi proximi.

7 *Super beneficio, &c.* Collige text. in *præsenti*, procedere in sententia lata super quocunque beneficio Ecclesiastico, sine illud simplex, siue Curatum sit, siue dignitas, siue personatus, &c. vt docent in *præsenti*, Bonif. n. 18. Imol. n. 16. & Card. n. 6. Martelot. d. c. 77. n. 10. Sotdenn n. 39. locum etiam habere in pensione perpetua, quz conceditur in titulum Ecclesiastici beneficij, & facit, quz dixi in *trail. de appellat. verborum* utriusque iuris signifi. verbo *beneficium*, quamvis decationem huius text. in pensione locum non habere resoluit Gig. de *presen.* q. 6. nisi eius opinio intelligenda veniat in pensione concessa ad tempus, quare beneficium Ecclesiasticum non est, nec beneficij nomine intelligitur.

8 Amplia primò vt dispositio huius text. locum habet in bonis hospitalium, sicut docet Perez in l. 1. vers. quare 23. tit. 10. lib. 1. Ordinem pag. 663. & conueniens ea, quz dixi d. verbo *beneficium*.

9 Amplia secundò vbi lata est sententia contra Abbatissam, quo casu d. bere contra ipsam fieri sequestrationem refert in Rota decisum Flamin. Paris. de *resign. benef.* lib. 2. q. 1. n. 7. 2. ex ea ratione, quia Abbatissatus est certo modo beneficium, tam quia mixta eadem ratio nē bona familiarum lapidantur.

Limita primò quando sequestrum non est appositum principaliter super beneficio, sed super membro, vel re ipsius, vt per Capotaq. decis. 153. p. 1. Aloyf. Rie. in collect. decis. p. 1. collect. 223. vers. *limita secundo*.

Limita secundò quando sententia est lata in causa beneficijs super attentatis, Bellam. decis. 54. Pot. decis. 15. alias 35. lib. 2. in correctis, Aloyf. Rie. d. collect. 223. vers. *limita tertio*.

Limita tertio si violaretur sequestrum interpositum post sententiam latam super attentatis, quia talis violans non incidet in poenam huius text. licet doceat Pont. dec. 45. alias 46. lib. 2. in correctis, Aloyf. Rie. d. collect. 223. vers. *limita quarto*.

Apud Sedem Apostolicam duntaxat, &c. Ergo vt locus sit dispositioni huius text. debet lis pendere apud Sedem Apostolicam, secundum Gonzal. ad reg. 8. Cancell. d. 7. proem. n. 38.

Beneficium ipsum, &c. Notatur ad hoc, quod in ea su huius text. non solum sequestrantur fructus, sed etiam possessio, & ipsummet beneficium vt obſeruat Gonzal. d. 5. septimo proem. n. 41. & quod fructus beneficij sequestrari possint ait Perez, l. 1. vers. quare 24. tit. 10. lib. 1. Ordinem. pag. 665.

Non tamen triennio pacifice, &c. Notatur ad hoc, quod dispositio huius text. cessat contra illum, qui iam per triennium illius beneficij pacifice habuerit possessionem, vt per Velt. lib. 7. c. 2. n. 8. Cald. decis. 4. n. 1. sub hoc tit. Pot. decis. 147. alias 146. n. 1. lib. 3. in correctis, Capotaq. decis. 154. n. 1. & p. 2. Cald. Petreia d. lib. 1. q. 21. n. 54. Martelot. d. lib. 2. c. 77. n. 13. cum seq. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. d. 7. proem. n. 72. Ratio autem ob quam contra huiusmodi triennalem possessionem sequestrum non fit illa communiter circumferat, quia iniquum lex iudicauit, vt possessor, qui pacifice triennio possidet, sua possessione priuetur, propter primam tantum sententiam in Romana Curia latam, qua appellatum est, licet enim po ipsa in fauorem aduersi alius prefaturus, ut supra diximus, contra ipsam tamen aduocet, qui tanto tempore tacuit, preſumptio est, quz quidem triennali possessioni fuit, sic iustum, & conueniens fuit, vt hanc preſumptio triennalis possessionis preſumptionem ſententia excluderet, vt optimè aduertit Card. hic, n. 18.

Per loci Ordinarium. Ergo loci Ordinarius facultatem habet apponendi sequestrum, quamvis coram illo causa beneficijs non pendat, sed pendat in Rota, vbi prima sententia prolata fuerit, vt tenent in *præsenti* Card. n. 8. & 20. Anchar. n. 7. vers. in casu ergo, & Imol. n. 15. vbi notat casum in quo de causa ad Curiam deuoluta est introductis Ordinarius, refert Gonzal. d. 5. 7. proem. n. 47.

Apud aliquam personam idoneam. Textus hic dum personz solius meminit in numero singulari latus probat beneficium non debere apud duas, sed apud vnā tantum personam idoneam sequestrari, vt notat Card. n. 3. & ostendit hic, Ioan. Andr. in addit. ad Specul. sub hoc tit. vers. *secundo quare*, Velt. d. lib. 7. c. 2. n. 10. post alios Caroc. in *trail. de sequeſtro*, p. 2. q. 1. n. 36. qui omnes illam adducunt rationem, quia si de duobus, vel pluribus Pontifex ſentisset, idem expetisset, sicut fecit de duobus coadiutoribus Episcopis in cap. unic. de clerico agere. lib. 6. Et comprobatur, quia eum de regimine vnus beneficij agatur nulla causa suadet, vt plures sequeſtro in locum vnus beneficij subrogentur, maxime eum vna tantum idonea persona possit ipsius beneficij plenam, debitumque curam habere, & ipsius fructus cōſeruare, restituereque iuxta formam in hoc text. preſcriptam; quz licet ita ſint, practica tamen Curia obſeruat, vt licet illius plures sequeſtri deponentur data iusta causa, veloti primo mortuo, vel malè administrate, ſeu

De Sequestrat. possess. & fruct. Tit. VI. 415

sem aliter impedito, vt post Ioan. Andr. & Cardin. secundum stylum Romanæ Curie docet Vestr. d. n. 10. cum seq.

- 19 Idoneitas autem principaliter in sequestro circa duo in presenti requiritur, videlicet circa curam Ecclesiæ, & circa curam reddituum, vt bene considerauit Imol. hic notat. 1. & probatur in sequentibus verbis, ibi, qui plenam de ipso, &c. meritis igitur debet sequester in tribus principalibus idoneus esse, in fide, seu bona fama, in facultatibus, seu patrimonio, & in Ordine, quem sequestrationem beneficium requirit, vt docent Bonif. hic n. 2. & 3. Vestr. d. lib. 7. c. 2. in prin. Citoz. d. p. 2. q. 1. num. 2.

- 21 Qua plenam de ipso, &c.] Licet intento iure communi, de quo in cap. vlt. hoc tit. cum similibus, quando res possessor à sententia contra eam lata appellat, tunc petit fructus, non autem res ipsa sequestrari debeant, in hac tamen noua Ecclesiastici beneficii sequestratione non tamen fructus, sed & ipsum beneficium in totum sequestratur, vt notat gloss. verbo beneficium hic, omnes in cap. examinata, de iudic. atque ita ille, qui beneficium vsque ad tempus sequestrationis possedit, non poterit amplius in eodem beneficio pendente sequestro se intrinicare non solum colligendo, seu recipiendo eius fructus, sed nec Ecclesiæ inferniendo, Missas celebrando, vel verbum Dei predicando, vel etiam reliqua Ecclesiastica Sacramenta tanquam Pastores, seu Rector illius beneficii ministrando, vt in terminis docent Vestr. d. 2. n. 2. Cald. Pereira d. q. 2. 1. num. 52. post med. Caroc. d. p. 2. quest. 1. num. 4.

- 23 Per hanc igitur Ecclesiastici beneficii sequestrationem ab Ordinario factam, quamvis ipse non exprimat, ipse tamen beneficii possessio adeo in sequestrum recta via transferretur, vt possit ipse valide, & recte omnia ipsius beneficii iura exercere, iuxta doctrinam gloss. verbo beneficium, in presenti, vbi etiam notant Abb. n. 8. Vestr. Caroc. & Cald. Pereira proxime citatis locis. Vnde fit quod cum persona illa apud quam beneficium sequestratur ipsum possideat, & debitam, plenamque de eo curam habere debeat, vt text. habet, recte fit quod si tale beneficium foret Episcopatus, vel alia dignitas, ad quam pertinet beneficia conferre, eligere, vel pascere, sequester habe omnia pendente sine facere poterit, vt ex hoc text. de iur. Card. num. 9. hic, Innoc. in cap. examinata, de iudic. vbi etiam Imol. n. 11. Felin. in cap. cum Bertoldus, n. 29. cum seq. de re iudic. Corral. lib. 3. miss. c. 2. n. 16. post alios Cened. pract. & canon. quest. lib. 1. q. 10. num. 3. Nicol. Gac. de benef. p. 5. c. 6. à prin.

- 24 Excommunicationis sententiam, &c.] Notatur ad hoc, quod excommunicationis sententiam ipso facto incurrunt presumunt impedire sequestrationem factam per loci Ordinarium de beneficio Ecclesiastico per triennium pacifice non possessio lata in Curia Romana via sententia distincta in possessore, vel proprietate contra ipsius possessorem, vt per Soar. tom. 5. d. 23. f. 1. n. 1. Lamo. de Indigent. p. 2. c. 13. n. 4. Fillioe. trait. 1. 4. n. 67. vers. prima, refecto alios ego ipse de officio Episcop. p. 1. alleg. 10. n. 22. o. secundum Lugdunens. impress. addo notissimè Bonaciu. de censur. extra Bullam, disp. 2. q. 2. puncto 15.

- 26 Ipse factus.] De vi, & effectibus horum verborum dixi in tract. de distinctione, vlt. fruct. dist. 1. 78. secundum Lugdunens. impress.
- 27 Et nihilominus si de litigantibus, &c.] Litigantes igitur, qui sequestrationem huiusmodi impedit, vel sequestrationis fructus occupare presunt, ultra sententiam excommunicationis, quam ipso facto incurrunt eo ipso cadit à iure, quod habebat in causa, vt docent

Viniam. in praxi inoff. lib. 8. c. 8. num. 12. in vlt. impress. Perez. L. 1. vers. querere oportet, tit. 1. o. lib. 1. Ordin. par. 661. Gonzal. d. 5. 7. preum. n. 45. vbi n. 46. subdit penam huius text. tanquam odiosam non extendi ad casum similem, & ultra terminos, de quibus loquitur, & n. 59. subiungit quod vacat ipso iure beneficium per violationem sequestri impolito vigore sententiæ definitiæ in Romana Curia polat in causa beneficii. Vtrum autem beneficium, quod vacat per violationem sequestri possit impetrari per quemcunque, & an comprehendatur sub claus. sine alio quouis modo, &c. vide Mohed. de iur. 2. sub hoc tit.

Premissis ne dum circa futura, &c.] Procedit ergo text. in presenti, in causis tunc per appellationem pendebat, vt obseruat Gonzal. dist. 5. 7. preum. num. 9. 2.

Non obstantibus si contra, &c.] Notatur ad hoc, quod opponens de nullitate sententiæ non possit excusare sequestrum, quia ex capite sententiæ nulla petens relaxationem sequestri non auditur, sicuti docent Vestr. d. lib. 7. cap. 2. Caroc. d. part. 2. quest. 1. num. 25. Mareico. d. lib. 2. cap. 77. n. 4. cum duobus seq. Aloyf. Ricc. dist. collect. 2. 25. vers. amplius dispositionem, Gonzal. dist. 5. 7. preum. num. 77. quod tamen limitatur, vt non procedat quando opponitur nullitas ex defectu iurisdictionis, hæc enim sequestrum impedit, vt notant post alios Vestr. dist. cap. 2. num. 7. Caroc. dist. quest. 1. num. 15. & 35. post gloss. vlt. in presenti communiter receptam, quam singularem dicit Cardin. hic num. 1. & ad quam, teste Imola, quotidie omnes Adlocuti concurunt, illam allegantes ad hoc quod vbi lex vel statum tollit facultatem dicendi de nullitate contra sententiam, vel actum, non intelligitur sublata facultas dicendi de nullitate ex defectu iurisdictionis, seu personæ iudicis, vt ad eam commodius notabimus.

Vtrum autem huius text. sequestratio per facilitationem, vel exemptionem reuocetur, seu impediatur, ab aliquibus in dubium reuocari solet, in quo negationem potest sustinere Inan. Andr. in addit. ad Spec. sub hoc tit. vers. quid si sequester, Curt. in tract. de sequestro. num. 55. Vestr. d. lib. 7. cap. 2. num. 9. Caroc. dist. part. 2. quest. 1. num. 10. Sicut etiam non reuocatur quamvis prima sententia contra possessorem beneficii in Romana Curia lata per secundam in eadem Curia confirmetur, sed in aliis victoria expectanda est, iuxta nostrum text. vt post alios resoluunt Vestr. dist. num. 9. & post Roman. cons. 405. notat Caroc. dist. quest. 1. num. 2. 1.

In gloss. Contra possessionem. Notatur ad hoc, quod si in Romana Curia prima sententia pro possessore beneficii feratur, secunda verò in eadem Curia contra ipsum pro petitore promulgetur, sequestrationis locus non erit, vt per Vestr. d. lib. 7. c. 2. n. 7. Cald. Pereira d. lib. 1. q. 21. n. 6. 1.

In gloss. Diffinitiva, ibi, est autem interlocutoria, &c.] Notatur ad hoc, quod vbiunque pendente principali controuersia contingit disputari super aliquo emergenti, sententia exinde tanquam inter principium & finem causæ lata dicitur interlocutoria, vt per Surd. de alimona. tit. 9. q. 7. n. 2. Menoch. cons. 360. n. 1. Azcoz. l. 3. d. n. 7. tit. 13. lib. 4. noua recap. Cardol. in praxi iudicium, verbo sententia, n. 4.

In ead. gloss. ibi, Diffinitiva verò, &c.] Notatur ad hoc, quod omnis illa sententia censetur merè diffinitiva, quæ definit articulum, de quo principaliter mota fuerat querita, vt per D. Barbol. in d. l. si de heredi. n. 204. ff. de iud.

In gloss. Possessoria, ibi, etiam super possessione fertur sententia diffinitiva. Notatur ad hoc quod sententia,

que fertor super possessione, de qua princip. luer agitur, & sic in causa, de indicio possessorio diffinitiva est, vt per Marau. de ordi. indic. 3. p. 6. p. m. m. 1. 5. Menoch. remed. ult. recuper. posses. n. 51. & remed. 3. retinenda, a. n. 3. 41.

38 In gloss. Beneficium, ibi, intra ergo beneficium. &c. Notatur ad hoc, quod sequitur plenam curam habere debet de beneficio, cuius poss. fuso est sequestrata, & est illius legitimus administrator sicut is, qui Sede vacante administrat, vt per Gig. de p. m. q. 7. 2. n. 2.

39 In gloss. Triennio ibi, nec puto sufficere annuum terminum inchoatum, &c. Notatur ad hoc, quod buiufmodi terminum completum, & confirmatum debet esse, nec sufficit inchoatum, aut inceptum, vt per Veltz. d. lib. 7. c. 2. n. 3. Cald. Pereira d. lib. 1. q. 2. n. 54.

40 In gloss. Loc. ordinarius, ibi, & nota casum in quo de causa demolita ad Curiam se inferre introiturus. Obseruatur Caroc. d. p. 2. q. 1. n. 16. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. 5. 7. p. m. n. 17.

41 In gloss. Nullatenus, ibi, in contrarium videtur, &c. Absolutionem abique forma prebita in hoc text. ab excommunicatione valere per hanc gloss. in vlt. opin. tenent Card. hic. q. 6. & alij, quos seferi, & liquunt Conz. in sap. alma mater. p. 1. 4. 1. n. 7. in mod. vers. atenuis, licet in presenti de hoc dubitauerint, Abb. Imol. & Barba. atque contrarium tenentur Bonifac. sequentes priorem opinionem huius gloss. quam lat. si quis in l. vlt. ff. de feris, n. 1. 5. & plures alij eandem annotauerint ad hoc quod dictio, nullatenus, indocet decretum irritum, sem irritum decernens contrarium actum, quod minime obicit priori fementie, siquidem id intelligendum est nisi materia subiecta dicitur actum aliquoquin abique ea forma validum fore, gloss. in sap. pueri. 1. q. 1. Plura de dictione, nullatenus, dixi late in meo tract. de dictionib. v. s. q. 1. d. 126. secundum Logdum. impress.

42 In gloss. Non obstat, ibi, sententia nulla non meretur habere ueniam sententia. Ita Tiraq. in l. bene, 5. hoc ferme, l. i. n. 9. ff. de verb. signific. Et ideo non transit in rem indicatam, Azuod. l. 2. n. 2. tit. 17. lib. 4. non recip. Amat. Roder. in pract. vlt. vlt. seu excommunicandi processum, cap. vlt. p. 2. n. 10 & 11. Cald. Pereira quest. forens. lib. 2. q. 37. a. princip. Nec parit exceptionem rei indicatae, l. 4. 5. condonatum ff. de re iudic. Tiraq. de retralla l. 1. q. 1. gloss. 1. a. n. 1. Rebuff. tom. 1. ad leges Gallia. p. de fement. excusat. ar. vlt. n. 4. pag. 201. lib. 2. 6.

43 In ead. gloss. ibi, Latet alia nullitas non possit opponi illa tamen opposui poterit per quam negetur iurisdictio. Notatur ad hoc, quod exceptione nullitatis sublati, non censetur sublati, quæ ex iurisdictionis defectu promeritur, sicut docent Dec. conf. 18. Alexand. conf. 79. in fin. lib. 7. Vant. de nullit. tit. ex defectu iurisd. n. 4. Anton. Gabr. lib. 6. communis de statuis, concluf. 1. Menoch. remed. 3. recuper. n. 11. & conf. 2. n. 152. Couar. pract. c. 13. n. 4. in princip. Ioan. Garz. de nobilit. gloss. 1. 5. n. 2. 4. Hieron. Miscon. Lucens. de iur. 3. n. 18. Veral. de iur. 97. n. 1. lib. 1. Nicol. Resines. Geom. de iur. 3. n. 16. lib. 4. Camil. Borrel in summa de iur. 41. a. n. 86 quod ad verum est vi quomvis se de nullitate non oppositorum quis iurasset, tamen hanc nullitatem ex defectu iurisdictionis opponere potest, pro vi ex Felin. & aliis inducit Crauet. conf. 38. 3. n. 16. & post alios resoluunt Anton. Gabr. tom. 3. communis opin. lib. 5. de statuis, concluf. 3.

45 n. 6. pag. mibi 355. cum talis defectus iurisdictionis dicitur insanabili, Veral. de iur. 38. n. 2. lib. 3. Thom. Trimi. Pereira de iur. 1. n. 2. lib. 3. Camil. Borrel d. iur. 11. n. 124.

46 Ita vt nec de pactum consensu acta per iudicem se incompetentem nullius facta conuulsi possint, ex Thom. Trimi. de iur. 68. n. 4. & 5. lib. 1. Camil. Borrel d. iur. 41. n. 191. contra Stephan. Gratian. disceptat. forens.

c. 16. n. 35. nisi sententia iussu lata ex eisdem actis ap. 47 probatur, secundum Gam. de iur. 2. 19. Cabed. p. 1. 17. de iur. 16. n. 10. vlt. Camil. Borrel d. iur. 41. n. 90. Bapt. Coll. de falsi scientia, cont. 1. d. 130. n. 78.

Vnde nullitas, quæ promerit ex def. iurisdictionis, quomodoque etiam termino elapso allegari, & proponi poterit, secundum Azuod. l. 2. n. 2. tit. 17. lib. 4. non recip. & adhuc sententia lata, vt tradunt Perez l. 2. vers. dubitatur verum, n. 6. lib. 3. Ordinam. pag. 180. & tit. 16. ead. lib. 3. pag. 737. Gam. de Sacram. praesent. vltimo supplicio damnatus q. 5. n. 15. Azuod. ad Curiam Pisanam, lib. 4. c. 6. n. 3. 1. 7. n. 1. tit. 18. lib. 4. non recip. cuius executionem exceptio huiusmodi nullitatis impedire poterit secundum Gam. Lusitan. de iur. 341. Cabed. p. 1. de iur. 2. 2. Mendez de Castro in pract. seculari. l. i. n. 1. lib. 5. c. 1. n. 4. 4. Cald. Pereira quest. forens. quest. 56. a. n. 12. Alex. Trenchinac. variat. lib. 2. tit. de excusat. rei indicatae, resolut. 1. n. 8. & etiam post tres sententias conformes, sicut docent Hippol. de iur. 31. n. 1. 7. cum seqq. Perez l. 1. tit. 8. lib. 3. Ordin. pag. 601. Guxet. pract. lib. 1. q. 96. n. 3. Trenchinac. citatus loc.

De Probationibus.

TIT. VII.

SYMMARIUM.

- 1 Verba litterarum Apostolicarum, quibus Papa proprium factum narrat, plene probant, si super illis gratis, vt intentio Papa fundatur, & nam. 2.
- 2 Papa assertio attestantis de suo facto proprio, iud. probat vt in contrarium probatio non admittatur.
- 3 Verba enunciativa Summi Pontificis, seu alterius Principis super facto alieno, quauis super eo imminuat iurata referentis, regulariter non probant.
- 4 Principi asserenti de benemeritis est credendum.
- 5 Papa, seu alterius Principis assertum creditur presumptum, scilicet quousque non constet de contraria, vt n. 7.
- 6 Narratio Papa de facto alieno Mater proprii est standum, donec contrarium probetur.
- 7 Enunciatio Papa etiam in facto alieno in antiquis plene probat.
- 8 Principi attestanti statum, quauis narrat factum predecessoris.
- 9 Papa, & alij Principes seculares superiorum non recognoscunt, non autem inferiores gaudent prerogative huius text.
- 10 Papa literis credidit attestantibus tale beneficium fuisse in eius membro resignatum.
- 11 Papa quousque asserti renouationem factum fuisse in manibus commissarij, aut Ordinarij, vel alterius, tunc eius assertum non statim.
- 12 Legati de Latere attestatio de consuetudine plenam probationem facit.
- 13 Inferiores a Papa habentes facultatem conferendi, & recipiendi resignationes beneficiorum, non possunt committere receptionem resignationis, & collationem.
- 14 Principi asserti recipi probationem in contrarium per indolentiam.
- 15 Presumptio iuris, & de iure admittit probationem in contrarium per indolentiam.

C L E M. Literis. Vnic.

ERNA narratio in literis Apostolicis, super quibus fundatur gratia, vel intentio Papae propter factum narrantis, plenam fidem facit. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Imol. Zabai. Panorm. Paul. de Elcaz. Pontif. de Vial. Vin. in rebus lib. 2. pag. 146. Alsigna in compend. pag. 257. tenuissimè Casal. in amos. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

1. Hanc eandem concl. ex hoc text. desumit Tiray de retrail. sig. 5. 1. gloss. 14. n. 49. ubi intelligit quando Papa de suo ipsius facto agit, non sic de alieno, Mascard. de probat. concl. 119. ubi dicit quod assertio Papae attestantis de suo facto proprio ipse probat, ut in contrarium probatio non admittitur, & concl. 62. n. 1. ubi quod enunciativa verba Summi Pontificis, seu alterius Principis super facto alieno, quamvis super eo innitatur intentio recalcitrans, regulariter non probant, Menoch. conf. 2. n. 19. ubi quod verba enunciativa Principis probant, Ioan. Garo. de nobilit. gloss. 2. n. 20. cum seqq. ubi quod Principi afferenti de benemeritis est credendum, Aloys. Ricc. in collect. decis. p. 3. collect. 18. 25. ubi quod verba narratio Papae inducunt probationem, Casal. cons. 100. contra commun. tom. 4. §. 897. n. 178. Flamin. Paril. de resign. benef. lib. 8. §. 1. d. n. 1. Azonedad tit. 1. in rubr. n. 2. lib. 6. non recip. §. 1. n. 3. cum seq. tit. 1. eod. lib. 6. Rot. in Oxanen. benef. c. 24. Olibrius t. 6. 11. eorum Card. Sacerdoti, impedia per Farin. decis. 16. 1. n. 1. p. 2. recent. Jacob. Valdes. de dignitate Regum, Regumque Hispania, c. 22. num. 20. ubi tradit Gallos non admittere decisionem text. in presenti.

2. Vnde hic text. solet allegari ad hoc, quod assertioni Summi Pontificis creditur, ut per Xon. allegat. 8. n. 20. Mascard. de probat. concl. 114. Valdes. conf. 167. num. 10. Farin. in praxi crimin. p. 2. §. 6. 1. n. 79. cum seqq. & sic alterius (superius) Principis, licenti docent Bart. in l. ambrosiana, n. 28. ff. de decret. ab ord. faciend. Gozzadin. conf. 8. n. 43. Curt. iun. conf. 157. n. 14. & 21. Afflicti. in cap. 1. n. 27. qui succit. rem. Rois. conf. 11. n. 10. volum. 1. Grammat. conf. 100. n. 66. Alexand. conf. 15. vol. 5. Socin. iun. conf. 65. n. 10. & conf. 66. n. 6. vol. 1. Rip. res. t. num. 28. p. 1. Mandel. conf. 75. n. 6. Nutt. conf. 487. n. 39. volum. 3. Franc. Bec. conf. 16. n. 2. vol. 1. Menoch. res. 1. n. 8. & conf. 1. n. 19. & conf. 402. n. 21. Anton. Gabr. commun. tit. de probat. concl. 2. Mascard. de probat. concl. 120. num. 1. Casal. d. tom. 4. §. 897. n. 179. Oñas. Gintre. res. 1. p. 1. n. 61. & res. 3. n. 7. vide nominatim Castil. rem. 7. de veritat. c. 6. per res.

3. Intellige praesumptivè, quoniam non constat de contrario, ut per Roman. conf. 169. n. 18. Ruin. Cranes. de antiq. temp. p. 1. n. 13. & conf. 235. n. 42. Anton. Gabr. d. concl. 2. n. 49. Menoch. d. conf. 100. n. 25. Mascard. d. concl. 127. n. 64. & 67.

4. Narratio Papae de facto alieno Moto proprio est random donec contrarium probetur, ut per Card. hic, §. 1. d. 1. de Anchaz. §. 1. Imol. in 4. col. vers. praedicta, & alios, quos refert, & sequitur Put. decis. 102. alias 100. lib. 3. in correctis.

5. In antiquis enunciativis Papae etiam in facto alieno plene probat, Rot. decis. 142. n. 6. apud Farin. in collect. novissim. alias p. 4. divers.

6. Principis etiam attestatio fiat, quamvis nunc factum praedecessoris, licenti docent in presenti, Imol. col. praev. idem per omnia, & Card. §. 9. Paril. conf. 99. n. 3. vol. 4. Rip. d. res. t. n. 28. lib. 1. Gabr. d. concl. 1. n. 17. Mascard. d. concl. 127. num. 48. Flamin. d. quae. 1. t. num. 11.

Literis nostris.] Ergo procedit tamdem in Summo Pontifice, ut tenent Paul. de Cast. Gemin. Felis. Alex. Inf. Dec. Curt. iun. & Cranet. quos refert Anton. Gabr. d. concl. 2. n. 20. & Mascard. d. concl. 127. n. 14. Flamin. de resign. lib. 8. §. 11. n. 6. sed extendi etiam ad Principes seculares superiores non recognoscere sustinent Doctores citati à Gabr. n. 28. & Mascard. n. 23. Flamin. n. 7. proximi citatis locis, & ex Bellag. & Rudina tradit Casal. d. tom. 4. §. 897. n. 179. & ideo in aliis inferioribus praetextibus huius text. locum non esse observant Gabr. d. concl. 2. n. 21. Mascard. d. concl. 127. n. 26. & Peregr. de iure sibi, lib. 4. tit. 5. n. 26.

Aut resignationem beneficii, & c.] Notatur ad hoc, quod creditur literis Papae attestantibus tale beneficium fuisse in eius manibus resignatum, ut per Flamin. Paril. de resign. benef. lib. 8. §. 1. num. 1. cum seqq. ubi num. 10. amplius ut procedat non solum si attestator fuisse in suis manibus factam resignationem, & ab eo acceptam, sed etiam si attestator in manibus praedecessoris, & per ipsum acceptam, & num. 13. limitat quoties Papa alicui renunciationem factam fuisse in manibus Commissarii, aut Ordinarii, vel alterius, quia tunc eius assertio non statuit, & n. 16. limitat etiam si Summus Pontifex asserat renunciationem talis beneficii esse factam coram se in eius manibus per procuratorem, quia tunc licet probet huiusmodi assertio renunciationem, non tamen probat illum fuisse verum procuratorem, & habuisse legitimum mandatum.

In gloss. Reservasse, ibi, Salva consuetudine Curia, & c. Notatur ad hoc, quod Legati de latere attestatio de consuetudine plenam probationem facit, ut per Gondifal. in trail. de Legat. in 6. §. 1. part. 4. Alex. conf. 166. n. 13. lib. 1. Flamin. Paril. d. lib. 8. §. 11. num. 31. ubi etiam post Mascard. concl. 269. n. 7. id procedere ait in his, quae veniunt de iure Ordinatio ex effectu Legationis.

In gloss. Commisisse, ibi, non tamen possit concedere facultatem recipiendi, & c. Notatur ad hoc, quod inferiores à Papa habentes facultatem conferendi, & recipiendi resignationes beneficiorum non possunt committere receptionem resignationis, & collationem, ut per Flamin. Paril. de resign. benef. lib. 7. §. 29. n. 1.

In gloss. Rescisse narratio, ibi, nisi contrarium probetur. Ergo Principi assertio recipit probationem contrarium per indirectum, ut per Mascard. de probat. concl. 126. num. 39. Rot. decis. 123. num. 7. apud Farin. in 1. collect. novissimam, alias p. 4. divers. ubi decisionem constat quod contra attestationem Papae factam Motu proprio admittitur probatio in contrarium.

Et hinc inferri solet ad hoc, quod praesumptio iuris, & de iure inducit probationem in contrarium per indirectum, ut tradunt Mascard. concl. 137. num. 44. Sanchez. de matrim. lib. 7. disp. 37. n. 33.

De Testibus.

TIT. VIII.

S V M M A R I V M.

1. Iudei, & Sarraceni convincti per testes Christianos, non obstantibus contraria privilegia Regum, & Principum, quibus si videntur, subtrahitur illis Christianorum commercium, & talium.

3 *Exhortatio licet videatur consilium, est tamen reverentia, cui necessario parendum est.*

C L E M. Cū Iudæi. I.

IUDÆI, & Saraceni communi possunt per testes Christianos, non obstantibus privilegiis Regum in contrarium, & si Iudæi, & Saraceni præsumptis talibus privilegiis vti, illis subitahi debet Christianorum commercium, & si opus fuit Christiani censura Ecclesiastica compelluntur ab eorum communiōe abstinere. Colligitur ex Ordin. Lsp. Abb. Anchar. Imol. Zabaz. Panorm. Paul. de Eleaz. Bonif. de Vitalin. Viu. in ration. lib. 2. pag. 186. Alagona in compend. pag. 275. remissioe Casal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

2 Hanc eandem conclus. ex hoc text. deducunt Petez per text. ibi, in l. 32. gloss. 1. post princ. tit. 1. lib. 8. Orden. Marqued. de Salama in tract. de Infidelib. p. 2. c. 5. n. 9. in princ.

3 In gloss. Exhortamur, ibi, licet autem hoc exhortatio videatur consilium, est tamen reverentia, cui necessario parendum est. Vide Titusq. de penis temp. causa 15. n. 4. Aulad. c. 1. Præterea, verbo Mandamento, n. 7.

S U M M A R I U M.

1 Testes publicis attestacionibus produci non possunt etiam in causa appellationis super eisdem articulis, vel directis contrariis, & n. 1.

2 Testes in causa appellationis produci non possunt super eisdem articulis, vel directis contrariis, & n. 2.

3 Declaratur text. in l. eos, §. si quid autem, C. de appellat.

4 Declaratur text. in l. fin. C. codit.

5 Testes nulliter recepti per iudicem possunt, & debent iterum examinari etiam post publicatas attestaciones.

6 Articulus novus dicitur, qui directè addita aliquo qualitate non deducta primo contrariis.

7 Testes post publicatorem possunt ex consensu litigantium produci super eisdem articulis, vel directis contrariis.

C L E M. Testibus. II. & ult.

PUBLICATIS attestacionibus non licet accipere nec eisdem testibus, nec alios super eisdem, vel directis contrariis articulis, tam in causa principali quàm in causa appellationis, quia in utraque subornatio est timenda. Colligitur ex Ordin. Lsp. Abb. Anchar. Imol. Zabaz. Panorm. Paul. de Eleaz. Bonif. de Vitalin. Viu. in ration. lib. 2. pag. 187. Alagona in compend. pag. 176. remissioe Casal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

2 In principali causa, &c. Colligitur ex text. publicis, seu editis attestacionibus ulteriores testium productionem non dari super eisdem articulis, vel directis contrariis, de quo lae egi ad cap. ex revere 33. hoc tit. in Decret. ubi circa hoc sexdecim reuli limitaciones.

3 Sic non debet in appellacionis causa licere. Colligitur ex text. in causa appellationis non posse produci testes super eisdem articulis, vel directis contrariis, de quibus in prima instantia adum est, ita gloss. verbo in appellacionis, C. ad. n. 2. & alij, in presenti, Covar. prail. c. 18. num. 6. Marten. de ordin. iudic. p. 6. de testium product. num. 12. Petez l. 4. tit. 1. lib. 3. Ordin. Roland. con-

sil. 45. num. 14. lib. 2. Malest. de probat. q. 5. à n. 4.

Ratio est, quia in causa appellationis datur eadem ratio, quæ in causa principali apparet, siquidem idem periculum, & idem timor subornationis resultat, ut fateretur Pontifex in presenti, vers. cum non minus, quia data ratione necessitas dari debet eadem dispositio, iuxta reg. l. illud. ff. ad legem Aquil. Accedit quod licet instantia appellationis alia esse videatur, non tamen diversa reputatur, & ut talis licet diversum tribunal efficiat, non tamen diversum omnino iudicium in effectu constituit, ac proinde cum res non in diversis, sed in eodem iudicio petrastrat, arg. text. vel. 1. in fin. ff. ad Turpil. adducitur in specie Card. in presenti, n. 3. in fin. utque necessitas dicendum videtur quod in illo similiter testes produci nequeunt super eisdem articulis causæ, vel directis contrariis illius.

Non obstat text. in Lepi. 6. si quid autem, C. de appellat. ubi manifestè probati videntur in causa appellationis, & ita in secunda instantia licitum esse non allegare allegatæ, & non probata probatæ, quod etiam dicit text. in l. per hanc, ubi Bart. C. de tempor. appellat. quia reiecta aliquorum responsores affectationem hæc intractatæ, & emendata, respondent procedere quando super novis articulis dependentibus ex prioribus, qui uti tales tamen modo in eadem instantia proponi possunt, ut adnotat Alberic. in d. l. per hanc n. 2. & 3. testes producantur, tunc enim non est inconueniens, ut recipiantur sicut in causa principali, prout adnotat eleganter Innoc. in cap. fraternitatis, n. 2. de testibus, ubi Abb. n. 3. Bellam. n. 4. & Myring. num. 9. per text. quem sic intelligunt, in cap. ex revere, in cap. tam literis, & in cap. causam qua 19. hoc tit. in quibus terminis procedit etiam text. in cap. Item, 10. vers. cum igitur, de fide instrum. licet vero esset super eisdem articulis, quibus testes iam fuerunt recepti, in iura telozia in d. cap. fraternitatis.

Nec etiam obstat text. in l. fin. C. hoc tit. facti fin. in 6 si dicat verum quidem esse text. illam agere de antiquis antiquis, in quibus testes fuerunt recepti, interim tamen non à iudice habente iurisdictionem ad recipiendos illos, sed ab arbitrio carente illis, ex reg. text. in l. primorum, C. de iurisd. ann. iud. de ea de causa minus iudicialiter iuxta decisionem text. in l. 1. ff. de arbit. Unde nil mirum si quantumcumque fuissent publicæ illorum dispositiones idem testes iterum, atque etiam alij super eisdem articulis possint interrogari, & examinari, excepto casu, de quo ibi.

In gloss. Rude, ibi, quia si recepti testium non teneret, 7 &c. Notatur ad hoc, quod testes nulliter recepti per iudicem, possunt & debent iterum examinari, etiam post publicatas attestaciones, ut per Socz. rem. 1. comm. opin. lib. 4. tit. 10. n. 3. 16. pag. 532. Fatin. in praxi crimin. p. 1. q. 7. à n. 158.

In gloss. Directè contrariis, ibi, essent autem directi & contrarii, &c. Notatur ad hoc, quod articulus novus dicitur, qui directè addita aliqua qualitate non deducta primò contrariis, ut per Xmar. alleg. 5. n. 1.

In gloss. Producere, ibi, contra pariter iuramentum, &c. 9 Notatur ad hoc, quod post publicatorem testium possunt ex consensu litigantium produci testes super eisdem articulis, vel directis contrariis, sequuntur Abb. n. 4. Felin. & Imol. n. 6. & Bellam. n. 10. ac Panf. n. 5. in cap. fraternitatis, hoc tit. Lantini. in reg. cap. quantum contra, n. 7. de probat. Duem. reg. 19. n. 2. Moreb. vsusfreq. 1. n. 10. ad fin. Fatin. d. q. 75. n. 179. Sand. de alimentis. 2. 8. prinul. 7. n. 3.

De Iureiurando.

TIT. IX.

SYMMARIVM.

- 1 *Iuramenta, quæ Romana Ecclesia præstant Romanis Principes, fidelitatis existunt.*
- 2 *Imperator vultionem, consecrationem, & Imperij coronam accipit à Summo Pont.*
- 4 *Scholaris notoriè petitus quando gradum suscipit licentiatu non debet examinari.*
- 5 *Imperator ante consecrationem, & coronationem non est Imperator.*
- 6 *Papa coegit de causa, vel dubio aliquo inter ipsum, & Imperatorem.*
- 7 *Arnolphus Caroli Magni filius nunquam ab antiquis scriptoribus Imperator fuit nominatus, sed semper Rex.*
- 8 *Imperator coronatur triplici corona.*
- 9 *Parentela appellatione quæ veniat? renouat.*
- 10 *Electis duobus in discordia uterque administrat quando sunt suffragii utrique pares.*
- 11 *Imperator si non potest recipere coronam in loco debite, absolutionem auctoritatem administrandi recipere potest à Colonienf. Archiepiscopo.*
- 12 *Donatio Constantini facta Ecclesie Romana ubi diffinitur, ostenditur.*

CLEM. Romani. Vnic.

- 1 **R**EGES Romanorum, qui succedunt Imperio, iurant fidelitatem Ecclesie Romanæ, vt fecerunt Henricus, & eius prædecessores. Colligitur ex Ord. Lap. Abb. Anchar. Imol. Zabaz. Panor. Paul. de Eleazar. Bonif. de Vitalin. Via. in ration. lib. 2. pag. 1. 8. Alagona in compend. pag. 302. remissus Ximen. in concord. p. 1. & 2.
- 2 *Necnon vultionem, consecrationem, &c.] De hoc latè dixi in collect. ad cap. venerabilem. n. 5. eum seqq. de elect. in Decretal. & ibi citatis addo Anst. Gerson. de sacrorum immunit. lib. 3. in proem. n. 5. Ioan. à Cochiet. in schol. ad preces primarias Imperat. sect. 1. verbo consecrationem, pag. 18.*
- 3 *Quæ à Græcie Imperium transfuit in Germanie.] De hac Imperij transference dixi latè in collect. ad d. cap. venerabilem. n. 3. de elect.*
- 4 *Cuius eriam nos, & Fratres vestri aliqualem prius opinionem habebamus.] Hinc colligit Rebois. de priuileg. schol. priuileg. 26. quod scholaris notoriè petitus quando gradum suscipit licentiatu non debet examinari.*
- 5 *Ego Henricus, Romanorum Rex quoniam Dominus sacros Imperii.] Ego nullus ante excommunicationem, & consecrationem dicitur esse Imperator, sicut docent Petrus l. 2. vers. ex quibus. tit. 6. lib. 1. Ord. pag. 155. Cote. in memor. verbo Imperator. il. 2.*
- 6 *Auctoritate Apostolica, &c.] Nazzer ad hoc, quod de causa, vel dubio aliquo inter Papam, & Imperatorem coegit Papa, vt per Peteg. de iure fisci lib. 1. tit. 2. n. 14.*
- 7 *In gloss. Futurus ibi, videtur enim quod etià approbatur ab Ecclesia, &c.] Hinc rectè animaduertit Card. Baron. tom. 10. annuatum Ecclesie, sub anno Christi 888. Arnolphum Caroli Magni filium nunquam ab antiquis scriptoribus Imperatorem fuisse nominatum, sed seopet*

Regem, eo quod nefas esset Imperatoris nomen assumere, nisi illud ab Apostolica Sede collatum esset, vultus itaque, & coronatus demum Imperatoris nomine annuatus, vt per Rest. Castald. in tract. de Imperat. q. 4. n. 1.

In gloss. Possigitur, ibi, Rex Romanorum coronatur triplici corona, &c. Coronatur igitur Imperator triplici corona, prima ferrea, idque Aquiligrana, quam recipit ab Archiepiscopo Colonienf. sic eunda argentea, quam Italiam ingressus recipit à Mediolanenfi Archiepiscopo, tertius aurea qua per Papam Romæ in Ecclesia S. Petri ad altare S. Mauritij coronatur: quid autem istæ coronæ designent, consule Rest. Castald. de Imperat. q. 33. Carol. Sigon. lib. 7. de Regno Italia, Azor. instit. moral. p. 2. lib. 10. c. 5. vers. quicquid ferrentur, Cote. in memorabil. verbo Imperator. il. 2. pag. 204.

In gloss. Parentela, ibi, & ponitur pro affinitate. Parentela appellatione quæ veniat, dixi latè in tract. de appellat. verborum viri usque iuris significat. appel. 13.

In gloss. Reger, ibi, quod duobus electis in discordia uterque administrat Rex, &c. Sequuntur Castald. de Imperat. q. 70. & Azor. instit. moral. p. 2. lib. 10. cap. 6. q. 2. vers. insuper queri solet: ubi intelligit eam electores ita dilectum vt sint suffragii utrique pares, hoc est, eum tres vnum eligunt, & totidem eligunt alterum in Imperatorem.

In ead. gloss. ibi, Quod si Imperator non possit recipere coronam in loco debite, absolutionem auctoritatem administrandi recipere potest à Colonienfi Archiepiscopo. Ita Castald. de Imperat. q. 49. Ioan. à Cochiet. in schol. ad preces primarias Imperat. verbo Advocatum decessit, pag. 19. ubi dicit hoc verum nisi sit à Papa confirmatus.

In gloss. Constantiam, ibi, disputatur aliqui an donatio per Constantinum facta Ecclesie Romanæ, &c. De hac donatione latè egi de offi. & possit. Episc. p. 1. tit. 3. c. 2. n. 77. cum seqq.

De Exceptionibus.

TIT. X.

CLEM. Excommunicationis. Vnic.

EXCOMMUNICATIONIS exceptio potest ferri per oppositum etiam postquam illi fuit coarctata, & iudex præfixit terminum peremptorium ad probandas exceptiones dilatorias, & declinatorias, & terminos fuerit transacti, Colligitur ex Ord. Lap. Abb. Anchar. Imol. Zabaz. Panor. Paul. de Eleazar. Bonif. de Vitalin. Via. in ration. lib. 2. pag. 150. Alagona in compend. pag. 308. remissus Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Hanc eandem conel. ex hoc text. desumunt Speed. in vit. de except. 5. 2. vers. sed nuncquid, Felin. in cap. exceptionem, n. 12. vers. primo igitur, hoc etià in Decretal. Soz. de Pace in pract. rom. p. 1. c. 1. comp. 5. n. 59. Soz. de aliment. tit. 3. priuileg. 3. n. 4. Peteg. de iure fisci, lib. 3. tit. 11. n. 14. Moltesel. in pract. civilis Neapol. p. 3. gloss. finites, mon. 2. Arna. Rodet. in practica videndi, & excommunicationis processum, c. 5. n. 72. Anton. Ricc. de iure personarum extra gradum Ecclesie existent. lib. 4. c. 11. n. 17.

Amplius, vt procedat etiam quæ inuenerit non opponere exceptionem excommunicationis, quia poterit nihilominus illam opponere iuramento non obstitit, nam talis oppositio non concernit ius patris, sed publicum, cui non potest iuramento renouari, vt

vt per Felin. in cap. intelligitur, sub n. 7. versicem facit, de iudic. & in cap. exceptioni, num. 1. §. hoc in Gemin. in cap. 1. ad fin. princip. cod. tit. Anton. Ricc. d. c. 31. num. 28.

De Sententia, & re iudicata.

TIT. XI.

S V M M A R I V M.

- 1 Sententia tres contrarias in quavis causa reposita de illarum nullitate non agitur, nec excipit ipsarum executionem non facta, ac reposita etiam pendente, & n. 2.
- 3 Tertium pro suo interdicto potest de nullitate dicendo impedire executionem etiam triam sententiarum conformium.
- 4 Sententia executio, ut impediatur debet prius promoueri super ipsam nullitatem.
- 5 Nullus ubi apparuit ex inspectioe ipsius sententia, vel ex eisdem actis, sive opposi potest contra tres sententias conformes.
- 6 Commissio data ad exequendum tres sententias conformes intelligitur de validis.
- 7 Nullus nec defectu iurisdictionis potest opponi etiam contra tres sententias conformes.
- 8 Sententia dua conformes ex statu Prius faciunt iudicatum inter cives Romanos.
- 10 Sententia appellatae an, & quando veniat diffinitiva, & interlocutoria, remissio.
- 11 Sententia ducitur conformes quando vna confirmatur aliam.
- 12 Conformitas trium sententiarum vi appareat, non requiritur quid prima expressit confirmet secundam, secunda tertiam, sed quid in substantia idem contineant.

C L E M. Vt calumniis. I.

- 1 S, qui in beneficiis, vel alia quavis causa tres contra se in petitorio, vel possessorio sententias repositas, ad agendum de nullitate ipsarum, vel alienius ex eis nullitatem admitti debet, donec huiusmodi sententia plenarie fuerint executioni mandata. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Anc. Imol. Zabriel. Panorm. Paul. de Elcayaz. Bonifac. & Italini. Viviani. in ration. lib. 2. pag. 276. Alagona in compend. pag. 123. remissioe Calab. in anote. & Ximenian concord. p. 1. & 2.

- 2 Hanc eandem concl. ex hoc text. desumunt Barbar. conf. 10. lib. 1. Socin. arg. 162. Galp. Caball. in addit. ad conf. 18. Anton. de Burcio lib. 8. Roman. singul. 29. 1. Appol. de Macul. sing. 10. Riccio de Sole in quest. leg. al. 9. 1. 4. n. 3. Martin. de Olano in adiuvand. l. 2. num. 23. Mich. Grass. tom. 1. commun. opin. lib. 7. tit. 16. n. 1. 6. pag. 282. & Hebrae lib. 3. tit. 18. pag. 126. Anton. Gabr. commun. lib. 2. tit. de re iudicata. concl. 1. Gutier. prael. lib. 1. q. 96. n. 1. cum segg. Menoch. de arbit. casu 9. per tot. & casu 102. num. 52. & conf. 1. 45. n. 39. cum segg. & conf. 151. n. 40. cum segg. ubi limitat quando nullitas ex actis manifeste appareat, vel aliis. Malcard. de probationibus. concl. 6. §. 6. n. 3. cum segg. Matchel. de commissioib. p. 1. 6. 4. 4. pag. 19. cum multis segg. Cenall. commun. contra commun. q. 8. n. 98. & n. 104. & q. 310. num. 52. 130. Card. Tufch. prael. concl. 1. tom. 2. l. 1. c. concl. 57. 4. 2.

n. 1. ubi multipliciter ampliat, Steph. Gratian. discept. forens. c. 42. 2. princip. Gonzal. ad reg. 3. Cancel. gloss. 56. n. 6. Cald. Percuta quest. forens. lib. 1. q. 36. n. 7.

Limita primum in tertio, qui pro suo interesse potest opponere de nullitate sententiae, impedire executionem etiam triam sententiarum conformium, vt pre Benitend. Bononien. decis. 67. num. 12. Conar. prael. cap. 15. num. 9. Mich. Grass. tom. 1. commun. opin. lib. 7. tit. 16. num. 1. & 5. vers. secundo limita, pag. 282. & n. 120. pag. 283.

Secundò limita si victor ex passis quid per victum probetur nullitas, nam ad impediendum executionem sententiae debet pronuntiari super ipsa nullitate, & tunc impeditur executio, vt per Hippol. consil. 19. num. 9.

Tertiò limita in exceptione nullitatis notoria, ubi nullitas apparuit ex inspectioe ipsius sententiae, vel ex eisdem actis, quia tunc potest opponi contra tres sententias conformes, ita Beltran. conf. 12. in fin. lib. 2. Franc. Marc. decis. 489. in fin. Heron. Gabr. conf. 4. 1. u. 2. & 48. Calhau. conf. 6. n. 70. Hippol. conf. 64. n. 26. & conf. 89. num. 1. Conar. prael. c. 2. §. 5. num. 1. in fin. Card. Tufch. d. concl. 174. num. 2. Steph. Gratian. d. l. 12. n. 2. & c. 18. n. 48. Et ideo commissio data ad exequendum tres sententias conformes intelligitur de validis, secundum Gonzal. ad reg. 3. Cancel. gloss. 5. n. 10.

Quartò limita in nullitate, quae ex defectu iurisdictionis provenit, hae enim opposi potest etiam contra tres sententias conformes, sicut docent Anchaz. conf. 62. n. 2. vers. non ubi 2. Gig. de penult. q. 100. n. 20. Hippol. conf. 81. n. 37. cum segg. Conar. prael. cap. 15. n. 4. Petre l. 1. tit. 8. lib. 1. Ordin. per 600. Gutier. prael. lib. 1. q. 96. n. 3. Card. Tufch. d. concl. 174. n. 5. Franc. Marc. d. decis. 469. an fiat, p. 1.

Contra quem tres sententia, Sec.] Ex statu Prius, § lib. 1. c. 178. dox sententia conformes facient rem iudicatum inter cives Romanos, ancolas, & districuales, vt consiluit Rota decis. 647. n. 1. apud Farinac. p. 1. recent. ubi subdit quòd huiusmodi statum servatur in omnibus causis, ac etiam in Rota.

In gloss. Contra se, ubi de certis qui vult propter suam interesse executionem sententiae impediri. De hoc dicit supra limita. n. 1.

In gloss. Sententia, ubi, per quod patet, Sec. An & 10 quando appellatio sententiae veniat diffinitiva, & interlocutoria, latè dixi in tract. de appellat. verborum trinitate inris §. 1. app. 1. 4. 1.

Illud adnotare oportet quòd sententia ducitur conformes, quando vna confirmatur aliam, sicut docent Conar. prael. c. 1. §. 5. n. 5. Anton. Gabr. commun. tit. de execution. rei iudic. concl. 1. num. 33. & seg. Thelaur. decis. 128. n. 2. Surd. conf. 102. n. 9. & 10. quos refert Rot. in vna Romana processu 23. Iunij 1614. coram Vblad. impressa per Farinac. decis. 647. n. 1. p. 1. recent. Imò ad hoc, vt consistit de conformitate trium sententiarum, non requiritur quid prima expresse confirmet secundam, & secunda tertiam, sed sufficit quòd in substantia idem contineant, sicut docet Bald. in l. credider, §. eum de sorte. n. 1. §. de solut. & consiluit Rot. decis. 98. n. 1. p. 1. recent. & quòd non aliter diffinitas circa substantiam, vel qualitatem principalem, Alex. conf. 77. n. 3. vers. sicut ergo, lib. 2. & fuit resolutum in vna Bracher. fratrum 18. Aprilis 1521. coram bonae memoriae Burato.

SYMARIUM.

- 3 Sententia lata contra citatum extra citantis territorium existentem nulla est ipso iure, & n. 2.
- 3 Crimen lesa maiestatis committitur in confederatione, seu liga facta cum hostibus Principis.
- 4 Citatio quod quis veniat resurrexerit in loco notorio non tuto, ardet citatum ad comparandum.
- 3 Citatio sibi imputare debet si non potest tunc comparere in loco non tuto ob inimicitias à se causatas.
- 6 Citari nullus potest à iudice extra suum territorium.
- 7 Delicti ratione fortitur quis forum eo loci, quo deliquit.
- 8 Crimen lesa maiestatis non committitur nisi per subdolum.
- 9 Domestium licet quis muret, & illud transferat in aliud Regnum, tamen ratione originis semper remanet subditi primo Regi.
- 10 Citatio cum à iure proveniat naturali, à Principe tolli non potest.
- 11 Sententia absque citatione etiam à Principe lata nulla est.
- 12 Lex in qua ponuntur verba per que redditur irrita, & inanis actio & passio, que in poenam criminis per legem imposita est, sententiam à iure latam continet.
- 13 Verbum duplex seu geminatum futuri temporis ubi in eadem constructione esset, tunc est lata sententia.
- 14 Citatio non ardet citatum sine appellatione ad comparandum in loco notorio non tuto.
- 15 Captus ad poenam, vel periculum mortis si relaxatus iuramento suo de redendo ad carcerem certo die si mori erat iniuncta, redire non tenetur.
- 16 Delinquens est ad locum delicti remittendus quovis deventus sit à iudice originis, vel domicili.
- 17 Index à quo petitur remissio delinquentis debet adhibere cognitionem, utrum quo petit remitti re vera delictum commiserit.
- 18 Fendum lignum quod dicatur, ostenditur.
- 19 Homo lignum unum non potest esse lignum alterius.
- 20 Infamatus non perditur per confessionem iudicii secularis.

C L E M. Pastoralis. II. & vlt.

- 1 Sententia lata contra citatum extra citantis territorium existentem nullae est ipso iure, & ideo declaratur hic sententiam Henrici Imperatoris contra Robertum Regem Siciliæ esse nullam. Colligunt ex Ordio. Lsp. Abb. Arch. Imol. Zabaz. Panorm. Pam. de Eleazar. Bonif. de Vital. Viu. in ration. lib. 4. pag. 127. Alagonia in comperd. pag. 32. remissio Casal in annu. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.
- 2 Hanc eandem couel. ex hoc text. desumunt Mich. Graff. tom. 2. comment. epistol. lib. 7. tit. 3. n. 1. 3. pag. 4. 5. Perez l. 1. gloss. 1. pag. 438. in princip. tit. 1. lib. 3. Ordio. Lancel. Concord. in templo omnium iudicum, lib. 1. c. 1. §. 3. vers. 1.
- 3 Considerationes, & confirationes, &c.] Notatur ad hoc, quod crimen lesa maiestatis committitur in confederatione, seu liga facta cum hostibus Principis, ut per Farin. in pract. crimin. p. 1. q. 1. n. 32.
- 4 Ego igitur quid Respondeo, &c.] Notatur ad hoc, quod citatio quod quis veniat loco repositus in loco notorie non tuto, non ardet citatum ad comparandum, ut docet Bonaccol. comment. crimin. p. 1. verbo citatum, pag. 14. Menoch. conf. 100. item 138. cum seq. ubi n. 108. subdit quod citatus sibi imputare debet si non potest tunc Barbof. Celsi. Tom. I. F.

comparere in loco non tuto ob inimicitias à se causatas, Bernard. Grauz. ad practic. Camer. Inper. lib. 1. concl. 52. confid. 1. D. Barbof. in l. si quis ex aliena, n. 46. ff. de indic.

Desperet igitur, &c.] Notatur ad hoc, quod nullus citari potest à iudice extra suum territorium, ut per Rebuff. tom. 1. ad leges Gallic. tit. de citat. art. 1. §. gloss. 1. num. 2. Baptif. Colla de remedi. subd. remedi. l. 1. a. n. 7. Camil. Botcel. in summa omnium decis. sit. 44. de citat. a. num. 62.

Forum est quidem si in eodem districtu fuisset inuentum.] Notatur ad hoc, quod ratione delicti fortitur quis forum eo loci, quo deliquit, de quo dixi in collect. ad c. postulat. 14. de foro comper. & ibi citatus addo Hieron. Boccaton. de different. inter iudicia civilia & crimin. differ. 1. 10. n. 1.

Rogus non est silentio relinquendum, &c.] Notatur ad hoc, quod crimen lesa maiestatis non committitur nisi per subdolum, ut per Clar. in l. lesa maiestas, n. 6. Menoch. conf. 99. à n. 19. Petregr. de iure fisci, lib. 5. tit. 1. n. 18. Decian. in tract. crimin. lib. 7. c. 3. n. 5. & c. 4. n. 10. & c. 49. n. 1. Aloyf. Ricc. in collect. decis. p. 4. collect. 1446. Molin. de instit. tract. 2. diff. 6 §. 8. verbum item vi aliquot. Bernard. Mucicari. in pract. crimin. tit. de crimine lesa maiestas. n. 14. Mart. de iurisd. p. 4. cap. 133. n. 6. Farin. in pract. crimin. p. 1. n. 80. & c. 12. n. 240. cum seq. ubi n. 218. subdit etiam per hunc text. quod ad hoc verbum crimen lesa maiestatis commissum dicitur ab aliquo, sufficit quod sit subditi ratione domicilii. Sic etiam per hunc text. dicit D. Barbof. in l. hares absens, & proinde in art. de foro ratione originis, n. 7. ff. de ind. quod licet quis muret domicilium, & illud transferat in aliud Regnum, tamen ratione originis semper remanet subditi primo Regi, ac proinde si illum offendet, incurrit crimen lesa maiestatis.

Qua à iure provenit naturali, &c.] Notatur ad hoc, quod citatio cum à iure proveniat naturali à Principe tolli non potest, de quo plures citati Doctores in collect. ad c. 1. n. 7. de caus. posses. & propriis, quibus addo nonnulli Orlu. Glor. res. 7. n. 51.

Sententiam, & processum amove, &c.] Notatur ad hoc, quod sententia absque citatione etiam à Principe lata nulla est, ut per Soat. tom. 1. comment. ap. lib. 7. tit. 14. n. 14. §. pag. 166. Cald. Pereira in l. si carcerem, verbo cum non absint, n. 7. vers. quod autem, C. de in iure res. minor. Aloyf. Ricc. in collect. decis. p. 5. collect. 1753.

Esse omnino irritas, & inanes.] Notatur ad hoc, quod lex in qua ponuntur verba per que redditur irrita, & inanis actio, aut passio, que in poenam criminis per legem imposita est, sententiam à iure latam continet, ut per Sayr. in claus. Regia, lib. 1. c. 8. n. 16.

Notatur etiam ad hoc quod ubi in eadem constructione esset duplex, seu geminatum verbum futuri temporis, tunc est lata sententia, ut per Tirac. in l. si ququam, verbo reuertatur, num. 46. & 47. C. de iuracandi. donat.

In gloss. Notorio, ibi, quod non solum assignata loco notorio non tuto possit appellari etiam exceptio non opposita, sed etiam, quid sine appellatione citatus non ardet, Ita Bernard. Grauz. ad practic. Camera Inper. lib. 1. concl. 52. confid. 1. n. 4.

In gloss. Per violentiam, ibi, si captus ad poenam, vel periculum mortis relaxatus iuramento suo de redendo ad carcerem certo die si mori erat iniuncta redire non tenetur. Ita Doen. reg. 393. vers. quare limita, Clar. §. fin. quass. 1. n. 27. Conar. varar. lib. 1. cap. 1. num. 71. Namur. comment. 4. de Regulari. num. 63. Menoch. conf. 72. n. 125. Gutier. de iuram. confirmat. part. 1. c. 57. num. 29. Ioan. Valer. de different. inter verumque forum, verbo defensus, different. 8. quia licetum est mortem

Na notat

violentiam fugere, Petre. tit. 7. l. 5. Ordin. pag. mibi 100. col. 2. ad fin.

- 16 In gloss. De mere. ibi, dicitur in omni gravi delicto remissionem fieri ad iudicem delicti. Notatur ad hoc, quod delinquentem est ad locum delicti remittendum, quamvis decessus sit à iudice originis, vel domicilij, ut per Conat. varior. lib. 2. c. 20. num. 15. vers. 28. & prae. c. 11. num. 3. Acced. l. 1. n. 2. tit. 16. lib. 8. nona recapit. Petre. l. 2. gloss. 1. post prout. tit. 17. lib. 3. Ordin. ubi notat ex hoc textu, quod remissio non habet locum in delicto leni.

- 17 In ead. gloss. ibi, Quidam contra quod procedat aliquis cogitatio, &c. No. aut ad hoc, quod iudex à quo petitur remissio delinquentis debet adhibere cogitationem, utrum qui petitur remittit, reuera delictum commiserit, ne alius per captum afficiatur iniuria abique ulla iusta causa, ut per D. Barbo. l. 1. hares abfens. & prout in art. de foro delicti, num. 74. ff. de iudic. Acced. d. l. 1. n. 40.

- 18 In gloss. Et magis ligius, ibi, hominis ligius fit Imperatori, vel Regi, &c. Notatur ad hoc, quod secundum ligium dicitur si conceditur ab Imperatore, vel Rege praestita sub iurate abfolutione, & nullius alterius domini fida conventio, ut per Cott. in memorabilib. verbo feudum. il. Et de vassallico, & ceteris, de quibus in hac gloss. vide Petre. l. 4. gloss. 1. col. 2. ante finem. 3. lib. 4. Ordin.

- 19 In 3. gloss. ibi, Nec videtur quis esse possit ligius duorum, &c. Notatur ad hoc, quod homo ligius unius non potest esse ligius alterius, & ita non potest aliquis esse homo ligius duorum dominorum, ut per Clar. & feudum. q. 1. c. Menoch. conf. 2. n. 24. cum seqq. & conf. 32. n. 7.

- 20 In gloss. Subiecti, ibi, quod per confiscationem iudicis feudaliter non perdit quis imperatoriam. Ita Azor. in iust. moral. p. 2. l. 6. c. 2. q. 1. 4. Fazio in praxi crimin. p. 1. q. 25. num. 15. Sanchez in precepta Decalogi, tom. 1. lib. 2. c. 19. num. 5.

De Appellationibus.

TIT. XII.

S V M M A R I V M.

- 1 Appellatio etiam maiore parte plurium iudicum valet, sed appellatio, dotalis, & termini praefixio est irritanda.
- 2 Iudicum appellatione qui continentur, remittuntur.
- 3 Index unus ex pluribus quoniam procedere potest, & ab ipso sole fit procedi poterit appellari.
- 4 Iudicem qui non potest habere eorum publicis, & honestis personis appellare debet.

CLEM. Si à iudicibus. I.

PLURES indices quando sunt in una causa fit appellatur eorum maiori parte eorum valet appellatio, ac si ab omnibus simul praesentibus fuisset appellatum, sed appellatio ignoranti est facienda legitima intuitio appellationis, dilationis, & termini praefixi. Colliguntur ex Ordin. Lap. Abb. Inol. Zabaz. Panorm. Paul. de Eleazar. Bonifac. de Vital. Viu. in ration. lib. 2. pag. 356. Alagona in compend. pag. 348. remissum Ximena in concord. p. 1. c. 2.

- 2 In gloss. Si à iudicibus, ibi, & quod dicit iudicibus,

intelligi Ordinarius, vel delegatus, &c. Iudicem appellatione qui continentur dixi in tract. de appellat. verbor. variisq. iuris significis. appellat. 12. 1.

In gloss. Simul, ibi, hoc tamen scias quod quater unus 1 ex pluribus iudicibus procedere potest, & ab ipso sole fit procedi poterit appellari. Vide Itaq. in l. si unquam verbo susceptoris libris. n. 157. c. de renouand. donat.

In gloss. Maiori, ibi, eorum publicis, & honestis personis. Vide l. 17. tit. 2. l. 3. Ordin. ubi gloss. 1. Acced. d. 3. n. 148. tit. 10. lib. 4. nona recap.

S V M M A R I V M.

- 1 Apostoli peti sufficit uno contextu scriptis, & instantur, ad quos recipiendos si index certum terminum statuit appellans illis non petenti in termino, appellationi renouatur, idem cum index statuit terminum iuris incertum intra quem appellans illis debet non petenti, vel ablatum recipere renouat.
- 2 Apostoli non semel petendi sunt, sed debent pluries, & instantissime peti.
- 3 Appellatorem renouare praesumitur is, qui appellauit, & non peti sibi de apostolis responderi infra terminum iuris scilicet triginta dierum.
- 4 Appellans, qui non rediit pro apostolis appellationi renouare videtur.
- 5 Apostoli peti debent intra triginta dies.
- 6 Spatium triginta dierum intra quod apostoli peti debent, commoerandum est à tempore lata sententia data illius sententia, non vero interposita appellationis.
- 7 Index potest prorogare tempus à se datum pro recipiendis apostolis, & data causa potest breuius praesumere.
- 8 Apostoli exhibenda sunt expensis appellantis.
- 9 Offerre debent aliquida, tantum ut propriis ipsius effrenis sumptibus, & expensis facere.
- 10 Index si coegerit loco, & tempore requiritur apostolis expresse denegauerit, aut multum is, vel neglexerit tradere omiserit, ex tunc si in causa procedat, inuolatus erit processu.

CLEM. Quamvis. II.

Iter iuris rigor velis ut apostoli petantur scriptis, & instantanter congruo loco, & tempore, tamen sufficit si unico contextu scriptis, & instantanter petantur, ad quos recipiendos si index certum terminum statuit, & appellans in illo termino eo non petierit, licet appellationi renouatur cessatur. Idem dicendum cum index statuit terminum iuris incertum intra quem appellans illis debet non petenti, vel oblatum recipere renouat. Si verò index non dedit apostolis appellanti petenti intra praefixum tempus, vel si dixit se datum intra praefixum iuris terminum, & postea non euit dare petenti congruo loco, & tempore, scriptis, & instantanter unico contextu, tunc appellans potest prosequi suam appellationem, ac si fuisset expectatus illi negati apostoli. Colliguntur ex Ordin. Lap. Abb. Anchar. Inol. Zabaz. Panorm. Paul. de Eleazar. Bonifac. de Vital. Viu. in ration. lib. 2. pag. 356. Alagona in compend. pag. 348. remissum Ximena in concord. p. 1. c. 2.

Sepius, & instantanter. Ergo apostoli non semel petendi, sed debet plures, & instantissime peti, ut per Lancel. de auct. p. 2. c. 12. limit. q. 10. n. 196. Sigism. Seace. de appellar. lib. 1. c. 2. q. 3. m. 25. vers. extendere primo.

Appellatorem suae renouasse videtur. Notatur ad hoc 1 quod si, qui appellauit, & non peti sibi de apostolis responderi infra terminum iuris scilicet 30. dierum, praesumitur appellationi renouare, ut per

Callisat.

Callad. *derif. 8. lib. 1. hoc tit. Rot. derif. 57. alius 460. sub num. 4. ed. tit. Sigilum. Secc. d. q. 13. n. 25. vers. ex-
temde primo. Manic. derif. 92. n. 1. vbi amplius quamvis
appellans die 31. pro apostolis reuocatus fuerit, & de-
cif. 118. n. 1. vbi resoluit quod appellans, qui non rediit
pro apostolis, appellationi remanente videtur, nisi
intra terminum iuris ei assignatum causam commis-
sit, quia tunc non tenebatur amplius redire, & citat
Crescent. *der. 6. lib. 1.**

5 In glof. *Tempore*, ibi, *triginta diurnis*, &c. Notatur
ad hoc quod apostoli peti debent intra triginta dies,
ita Guid. in *trac. huius tit. n. 27. Federic. ed. trac. n. 31.*
Vellr. *lib. 7. n. 3. n. 2. vbi* Grauat. *n. 63. Soar. de Pace in*
pract. rem. 2. p. 2. n. 6. quod quidem spatium est parit, &
iudici commune, sicut enim appellans petere, sic in-
dex iuxta illud apostolos exhibere tenetur, Franc. *n. 2.*
per text. ibi in cap. ab eo hoc tit. lib. 6. Vellr. & Soar. citan-
tes locis.

6 In ead. glof. ibi, *qui curant a tempore sententie*, &c. Notatur
ad hoc quod dictum spatium 30. dierum conueniendum
est a tempore late sententie data illius
scientia, non vero a die interposita appellationis, vt
pet Guid. in *trac. huius tit. n. 21. Vellr. lib. 7. c. 3. n. 63.*
Soar. de Pace *dist. n. 6. vide DD. citatos in glof. verbo a*
die Clem. 2. infra hoc tit.

7 In glof. *Videntur*, ibi, *utrum est ex quo secundum termi-*
num, &c. Notatur ad hoc quod index potest prorogare
tempus a se datum pro recipiendis apostolis, vt per
Tiraq. *de retrac. tit. 2. c. 1. glof. 7. n. 29.* Sic etiam data
causa poterit breuius spatium preficere ad apostolos
petendos, vt per Marianum *cap. de appellatione, n. 221.*
hoc tit. Afflic. lib. 2. consilium. rub. 4. n. 40. & ita seruati
generali consuetudine testatur Ferraz. in *pract. tit. forma*
responsionis iudicis a quo appellatur, verbo statim, n. 2. &
Grat. dist. 8. 3. n. 71. pertransit tanquam sine dubio
Soar. de Pace, *dist. n. 6.*

8 In glof. *Oblator*, ibi, *communis seruat quid expensis*
appellantis, &c. Notatur ad hoc quod communiter
seruatur apostolos exhibendos esse expensis appel-
lantis, vt per Tiraq. *de retrac. tit. 1. glof. 10. num. 107. &*
Afflic. lib. 2. consilium. rub. 4. n. 40. & ita seruati
generali consuetudine testatur Ferraz. in *pract. tit. forma*
responsionis iudicis a quo appellatur, verbo statim, n. 2. &
Grat. dist. 8. 3. n. 71. pertransit tanquam sine dubio
Soar. de Pace, *dist. n. 6.*

9 Vnde hęc conclusio ad multa notabilia per Docto-
res adduci solet, ex quibus Tiraq. *d. glof. 17. num. 7.*
notat quod quis officere debet aliquod, intelligitur vt
proprie ipsius offerentis sumptibus, & impensis id
faciat, & non illius, cui illa obligatio fieri debet, &
Duen. *reg. 5. vers. tertio sumpta*, obstruit ad hoc quod
cupia libelli debet dari sumptibus actoris.

10 In glof. *Deneganti*, vt ibi, *contra indicem*, &c. Notatur
ad hoc quod si index congruo loco, & tempore
requirit apostolos expressis denegauerit, aut malitiose,
vel negligenter tradere omiserit, ex tunc si in
causa procedat, omnino inualidos erit processus, vt per
Lancellot. *de art. p. 2. c. 1. 3. n. 6.*

SVM MARIYM.

- 1 Appellans prosequi, & finire tenetur appellationem ex-
traditionem intra annum a die interposita appella-
tionis, vel illius grammis, quo non facto (impedi-
mento info resiste) appellatio est deserta, & n. 22.
- 3 Te sum appellationis quando debeat currere remissio.

C L E M. Sicut appellatione. III.

- 1 Appellans tenetur infra annum prosequi, & defi-
nitive suam appellationem iudicalem, vel extra-
iudicalem, Callad. *Tit. 1. F.*

iudicalem incipiendo a die appellationis, vel gram-
minis, si appellans a grammis, quod si non fecerit,
nec aliquid iustum impedimentum habuit, ap-
pellatio censetur deserta. Colligunt ex Ordin. Anch.
Imol. Zabarell. Panorm. Paul. de Eleazar. Bonifac.
de Vitalin. Viuian. in *ration. lib. 2. pag. 356. Alagona*
in compend. pag. 348. remissio Ximco. in *concord.*
p. 1. & 2.

De hac materia dixi late ad *cap. cum sit Romana 5. 2.*
hoc tit. in Decretali.

In glof. *A dies*, ibi, *siro debet quod olim hunc quast.*
deputari, scilicet quando deberet currere tempus appella-
tionis, &c. De hac quast. vide *Pote. derif. 147. lib. 2. in*
correctis, Tiraq. de retrac. lib. 5. 1. glof. 11. n. 30. & n. 51.
& in tractat. cessante causa p. 1. n. 83. Rebuff. tom. 1. ad
leger Gallia in prout glof. 5. n. 3. Perez l. 1. glof. 1. et. 2.
in 16. lib. 3. Ordin.

C L E M. Quamdiu. IV.

Tempus ad prosequendam appellationem ab ho-
mine vel a iure prefatum non currit appellandi
compositio durante, vel de partium expensis con-
sensu nisi periculo imminente ex mora illud de-
ceatur. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Anch. Imol. Za-
bar. Panorm. Paul. de Eleaz. Bonif. de Vital. Viuian. in *ration.*
lib. 1. pag. 357. Alagona in compend. pag. 348. remissio
Calal. in auctor. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Hanc eandem conclusiōem firmat Perez in *rubric. tit. 1.*
glof. 1. pag. 446. lib. 3. Ordinem, & l. 3. glof. 2. vers. item
etiam durante tit. 16. ed. lib. 3. Ordinem. Belliscom-
tem. 2. consilium opinio. l. 7. tit. 32. num. 19. pag. 319.
Gutierr. de iuram. confirm. p. 1. cap. 5. num. 15. Parens
meos in comment. ad Ordin. Regium Lusitan. l. 3. tit. 70.
5. 1. n. 9.

In glof. vel alius. Hanc glof. dicit singulare Perez
in *prout. Ordin. q. 7. ad mod. & de ex meminit, l. 6.*
gl. 6. col. 4. Ordin. tit. 2. lib. 4. Azucod. l. 1. n. 39. tit. 5.
& l. 2. n. 1. 3. tit. 8. l. 1. a. non recip.

SVM MARIYM.

- 1 Appellans ante diffinitionem non licet prosequi cau-
sam in appellatione nominari non expressis, nec
processus primi iudicis iustificari, vel impugnari
potest nisi ex actis coram eo, & n. 2.
- 3 Notarium licet releuare possit ab oero probandi, non
tamen releuatur ab ere proponendi.
- 4 Notarium non indiget probatione, sed sufficit quod
allegatur.

C L E M. Si appellanti. V.

Appellans ab interlocutoria, vel a grammis, non
potest prosequi alias causas, sed illas tantum, que
nominantur sunt expressis in appellatione, nec proces-
sus primi iudicis iustificari, vel impugnari potest ex
actis, vel de nono probandis, sed tantum ex illis, que
coram ipso fuerint exhibitæ, vel actæ. Colligunt ex
Ordin. Lap. Abb. Anchor. Imol. Zabarell. Panorm. Paul.
de Eleazar. Bonifac. de Vital. Viuian. in *ration. lib. 2. pag. 358.*
Alagona in compend. pag. 348. remissio Calal. in *auctor.*
& Ximen. in concord. p. 1.

Hanc eand. conclusiōem ex hoc text. deservant Duen. 2
reg. 47. a princ. Socin. in reg. 38. Mastand. de iure iudic.
p. 6. tit. 6. & quandoque appellatur n. 59. cum seqq. pag.
mita 441. Bernard. Geron. in pract. Camera Imper. l. 1.
concl. 128. confid. 1. n. 1. Alovis. Ricc. in collect. derif. p. 5.
collelt. 2004. vbi digesti modè limitat.

In ead. gloss. *Alias causas, ibi, licet enim notorium re-
solvatur possit ab eorum probandis non tamen relevari ab au-
re proponendi* Ita Bern. reg. 497. Bellacomb tom. 1. com-
mun. ap. in lib. 1. tit. 1. n. 52. pag. 180. Don. à Fin. ibid.
lib. 4. tit. 9. n. 30. pag. 478. Malcad. de probat. concl. 1104.
Et ideo notorium non indiget probatione, sed sufficit
quod allegatur, secundum Hippol. consil. 100. n. 7. &
consil. 125. n. 12. & 13. Tiraq. de retract. lig. 5. 12. gloss. 1.
n. 98. & de prescript. p. 1. gloss. 2. vers. sed quæstio est,
Perez l. 16. tit. 1. lib. 1. Ordin. pag. 58. & lib. 6. tit. 1. lib. 4.
pag. 798. Malcad. de probat. concl. 78. num. 50. & concl.
1105. n. 1. & concl. 1167. n. 1. & 10. Valde ad Xui. p. 2.
in præsum. feri. n. 14. pag. 70.

SVM MARIVM.

- 1 Processus appellations deserta non impedit quin sen-
tentia censetur in rem indicatam transiisse, &
nom. 2.
- 2 Terminus ad appellationem interponendam de con-
sensu partium provocari non potest.
- 4 Dilatio vni parti concessa alteri est communis,
quævis sit concessa minori iure speciali per re-
sistentionem in integrum.

CLEM. Si appellationem. VI.

Appellatio quando per negligentiam appellantis
est deserta, ut si appellans non petit Apostolos,
vel non comparuit in termino assignato, vel non in-
troduxit suam appellationem intra terminum, non
quod appellationem sic desertam prosequatur, senten-
tia lata statim in rem indicatam ac si non fuisset ap-
pellatio. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Anch. Imol.
Zabac. Panorm. Paul. de Elcazar. Bonif. de Vital. Vin.
in varien. lib. 1. pag. 369. Alagona in compend. pag. 349.
remissive Cal. in ames.

Hanc eandem concl. ex hoc text. desumunt Steph.
Grazian. discept. forens. c. 1. ov. 10. Aloys. Ricc. in collect.
decis. p. 3. collect. 645. vbi multipliciter declaratur quando
dicatur appellatio deserta.

In gloss. Deserta, ibi, *Fortius in expressa deserta per
renuntiacionem.* Notatur ad hoc quod terminus ad ap-
pellationem interponendam de consensu partium pro-
vocari non potest, de quo vide Tiraq. de retract. lig. 6. 1.
gloss. 7. n. 29. Bellacomb. & Vin. tom. 1. commun. ap. in 7.
tit. 12. n. 5. & 6. Marant. de ordine iudic. p. 6. tit. de ap-
pellat. n. 240. Bronot. à Sole in locis commun. verbo ap-
pellatio 38. Arzoned. 2. n. 4. tit. 18. l. 4. nova recip. Boe-
rod. de appellat. p. 3. tit. 9. col. 122. vers. appellatio est de-
serta. Soar. de Pace præst. tom. 2. p. 5. cap. vic. n. 5. Gam.
Lohst. decis. 2. 17. in fine. Zetol. in præst. Episcop. verbo in-
staurat. vers. septimo, igitur. del Villat in syn. respos.
l. 1. res. 1. 5. p. 4. m. 1. cum multis seqq.

In gloss. *Cum appellare, ibi, licet ergo dilationes, &c.*
Notatur ad hoc, quod dilatio vel partium concessa, al-
teri est communis, quævis sit concessa minori iure
speciali per testationem in integrum, de quo vide
Marant. de ordin. iudic. p. 6. tit. de dilation. num. 18. Ozalich.
Pedem. des. 97. n. 4. Vincent. de Franch. dec. 269. num. 1.
Petr. Gregor. synagm. iuris lib. 48. c. 8. n. 18. Cald. Perez.
in l. 1. si carcerem, verbo vel adversarij dolo, n. 2. Gutier.
præst. lib. 1. q. 12. n. 8. Menoch. consil. 367. num. 25. vbi
n. 28. vers. primo, subdit quod non est communis ei, qui
tam probationibus testimoniat, & n. 35. & 38. idem
asserit vbi verisimiliter subornationis periculum in
adversario dilationem sibi communem esse contende-
rente, timere possit, Cardos. in præst. iudicium, & adna-

cat. verbo dilatio, n. 8. Curi. Philip. p. 1. §. 16. n. 9. Amad.
Roderic. in præst. videndi, seu examinandi processum,
c. 7. n. 25. Camil. Borrell. in summa omium decis. n. 47.
de dilationib. n. 50.

SVM MARIVM.

- 1 Appellans secundus, & succumbens à peremptoria re-
pulsus ex alio quam propter inopiam, non au-
ditur super appellatione à diffinitiva, & n. 1.
- 3 Sententia lata super exceptionibus est interlocutoria.
- 4 Index suam interlocutoriam potest tamen regulariter
his renovare.
- 5 Interlocutoria geminata renovari amplius non potest,
quævis aliis semel, præmissa renovari rectè
valeat.

CLEM. Cum à repulsione. VII.
& vlt.

Appellans à repulsione exceptionis peremptoriae
bis, & succumbens prima, & secunda vice, non
potest in causa appellationis postmodum à diffinitiva
emissæ sopet ea victorijs audiri, nisi tunc tite propofita
ex eo prius repulsa fuisset, quia proponebat inopem
Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Imol. Zabacel. Panorm.
Paul. de Elcazar. Bonifac. de Vital. Vin. in varien. lib. 1.
pag. 360. Alagona in compend. pag. 349.

Hanc eandem concl. 2. ex hoc text. desumit Tiraq. in
l. boner. §. hoc sermone, limit. 1. n. 18. §. de verb. signif.

In gloss. *Responsione, ibi, quod sententia lata super per-
emptoria interlocutoria est, &c.* Notatur ad hoc, quod
sententia lata super exceptionibus est interlocutoria,
vt per Bernard. regul. 671.

In gloss. *Super ea, ibi, per quod videtur quod etiam
index causa, &c.* Notatur ad hoc, quod index suam in-
terlocutoriam potest tamen regulariter bis renovare,
vt per Fichard. tom. 1. commun. ap. in 7. tit. 8. num. 26.
pag. 244. & ateneo Ordin. Regia Lñstian. lib. 3. tit. 6. §.
5. vlt. semel tantum renovari potest, vt testatur parens
meas in comment. ad enodet. tit. 6. §. in princip. n. 4. Licet
interlocutoriam sententiam nullius renovari posse di-
xerit Steph. Grazian. discept. forens. c. 4. §. 1. n. 1. & c. 15. §.
n. 16. cum seqq. & ideo notari solet hæc gloss. ad hoc
quod interlocutoria geminata renovari amplius non
potest, quævis aliis semel pronuntiata renovari rectè
valeat, sicuti docent Cald. Peteita de potestate eligendi
sen nominandi, c. 2. n. 38. Stephan. Grazian. d. c. 15. §. n. 26.
Parens meus d. tit. 6. §. in princip. sub n. 3. in fine.

In Librum III. Clementinarum.

De Vita, & Honestate Clericorum.

TIT. I.

SVM MARIVM.

- 1 Clerici coniugati puniuntur, & alij personaliter, & in
publico carnisficium, & tædænariorum officium exer-
centur, qui per diocesanas nominantur & tertio no-
minali illud officium non dimittunt vel dimissum re-
assumunt, & excitantur diocesani contra illos cle-
ricos, qui secularis alium exercent.

2 Clericus

- 2 Clericus exercens macellum, seu tabernam deponit, & clericale privilegium amittit.
- 3 Clericus coniugatus cum uxoribus, & virginibus, ressumendo vestes clericales, quas deposuerat, privilegia clericalia recuperat.
- 4 Diocesanos appellantes non veniunt Ordinarii, qui in loco iurisdictionem habent.
- 5 Taberna dicitur domus, in qua panis, vinum, & carnes colla venduntur.
- 6 Clericus exercens macellum, seu tabernam incurrit poenam huius text. si per se, & personaliter exerceat, sicut per alium.
- 7 Statutum infligens poenam personaliter mandatarum propter sui commune mandantes non comprehendit.
- 8 Dilectio, nominatim, intelligitur propriis nominibus expressis.
- 9 Nominatim excommunicatus quis dicatur, ostenditur.
- 10 Monitor, qui debet fieri clericis in minoribus ut reassumant habitum, & tonsuram, & quod alias amittant privilegium, debet esse specialis in persona nominati facta.
- 11 Clericus incedens sine habitu, & tonsura non perdit privilegium fore aisi praefixerit trina monitio specialis, nominatim, & in persona facta.
- 12 Citatus ut incurrat poenam ratiante contumacia requiritur praefixa trina monitio.
- 13 Adimplendum ubi requiritur aliquid pacifice pro forma, non sufficit si per aequipollens adimpleatur.

C L E M. D I O C E S A N I S. I.

R D I N A R I I monete debent Clericus exercens publice officia carnicum, seu macellariorum, vel tabernariorum, vel infra certum terminum a se praefigendum desistant, & quod nullo unquam tempore illa reassumant, & si ter personaliter moniti non desistant, vel deinde reassumant, tunc clerici coniugati omni eorum privilegio clericali, & si tanquam laici incedant careant etiam in persona eo ipso, quando in praemissis praestiterint. Adversus vero alios clericos negotiationibus, vel commerciis secularibus, vel officiis non convenientibus clericali proposito publice insistentes, vel arma portantes, sic canonica lenitate stantia, quod & illi ab excessibus compescantur hominibus, & ipsi de damnabili circa haec negligentia nequeant reprehendi. Colligunt ex Ordin. Aethar. Imol. Zabari. Panor. Paul. de Elazar. Bonif. de Vital. Vin. in ration. lib. 3. pag. 13. Alagona in compend. pag. 318. tenuisse Casal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

S E A macellariorum, aut tabernariorum. &c.] Notatur ad huc quod clericus exercens macellum, seu tabernam deponit, & clericale privilegium amittit, ut per Menoch. de arbit. casu 413. Fernac. fragment. crimin. p. 1. l. C. n. 117. Iac. Bellet. de quibus. clerical. p. 1. tit. de disciplina clericali. §. 20. cum aliis per me citatis ad c. clerici 15. n. 4. hoc tit. in Decretalibus.

A B his non desistant, aut ipsa exercendo reassumerint, &c.] Ergo clericus coniugatus cum uxoribus, & virginibus ressumendo vestes clericales, quas deposuerat, privilegia clericalia recuperat, ut per Con. praef. x. 31. n. 8. vers. quinto in fin. Clac. §. fin. q. 16. n. 19. D. Barbof. in l. Titia 35. n. 3. §. solus maritum Zetell. in praxi Episcop. p. 1. verbo clericus, vers. ad decimum tertium, & plures, quos refert, & sequitur Sanch. de Matr. lib. 7. disp. 46. n. 29. ubi subdit quod licet varia sit interpretatio Doctorum an dictio, omnia, denotet priuationem perpetuam, an dictio, omnia, denotet priuationem perpetuam, an dictio, omnia, denotet priuationem perpetuam, an dictio, omnia, denotet priuationem perpetuam.

uitatem, an solam priuationem omnium privilegiorum, quibus gaudet clericus coniugatus; at se vera non denotet perpetuitatem, sed particula, quandoque, refert ad omniam est unica oratio, & clausula omnia contenta in eadem oratione determinat, l. in repetendis. §. de legat. 3. non ergo per contrarium actum amittitur perpetuum privilegium, sed dum ab illo non desinit.

I n gloss. Diocesani, ibi, non dicit Ordinarius locorum, &c. per quod videtur quid alij Ordinarii, licet in loco iurisdictionem habeant, hoc non possint. Vide Sanch. de Matrim. lib. 1. disp. 29. n. 14. & quae dixi in tract. de appellata verbum viriisque iuris significat. verbo Diocesani.

I n gloss. Tabernariorum, ibi, dicitur domus, in qua panis, vinum, & carnes colla venduntur. Ita Rebuff. in l. taberna appellatur 183. §. de verb. signif. pag. 596. & seq. Card. Tusch. praef. concl. tom. 3. l. 1. v. concl. 1. quos cetero ego ipse in tract. de appellata, verb. viriisque iuris signif. appell. 257. n. 1.

I n gloss. Publice, & personaliter, ibi, vel per alium hoc exercetur. Notatur ad hoc, quod tunc deum punitor poena huius text. exercens macellum, seu tabernam, si huiusmodi artes exerceat per se, & personaliter, sicut si per alium, ut per Duen. reg. 99. vers. limita teris, Menoch. de arbit. casu 411. n. 6. Perez. l. 3. §. l. 1. pag. 96. tit. 4. lib. 3. Ordin. Aethar. l. 1. §. 2. tit. 7. lib. 7. nona recep. & hinc colligit Conat. in c. quatuor padon, p. 1. §. 5. n. 9. col. 3. non posse per alium fieri quod ex lege, vel canonice à propria persona agendum est.

Hinc etiam statutum indicens poenam personaliter mandatarum propter sui commune mandantes non comprehendit, ut per Menoch. de arbit. casu 333. num. 18.

I n gloss. Nominatim, ibi, propriis nominibus eorum expressis. Vide Anton. Gomez. var. res. 1. c. 2. n. 6. Conat. in cap. cum tibi, mon. §. de testam. Menoch. de praesumpt. lib. 4. praesumpt. 9. d. num. 5. Et hinc nominatim dici excommunicatum, vel interdictum quando proprium nomen exprimitur, tradunt gloss. verbo nominatim, in c. cum & plantare, §. excommunicatus, de privileg. & alia verbo nominatim, in c. constitutionem, de sentent. excomm. Conat. in c. alina mater. p. 1. §. 2. n. 3. Grot. canon. lib. 1. c. 1. n. 27. Soar. sem. §. de censuris, disp. 3. §. 1. c. 1. o. Sayr. in finali tract. lib. 2. c. 1. n. 17. & lib. 5. §. 2. n. 11.

I n ead. gloss. ibi, quae non sufficit diocesani monere in genere, &c. Notatur ad hoc quod monitio, quae debet fieri clericis in minoribus, ut reassumant habitum, & tonsuram, & quod alias amittant privilegium, debet esse specialis in personam uominati facta, ut per Con. praef. x. 31. n. 3. vers. sed D. Barbof. in l. Titia, n. 3. §. solus maritum. Fatin. fragment. crimin. p. 1. l. C. n. 140.

I n gloss. Tertio, ibi, debet ergo habere aliquam diuersam intervalla, &c. Notatur ad hoc, quod clericus incedens sine habitu, & tonsura non perdit privilegium fore nisi praefixerit trina monitio specialis, nominatim, & in personam facta, ita ut nec unica nec generalis sufficiat, ut per tradunt Steph. Gratian. decept. forens. c. 190. n. 11. Fatin. fragment. crimin. p. 1. l. C. n. 143.

Et ideo hinc colligit Clar. §. §. q. 31. num. 22. quod quando lex disponit quod citatus incurrat poenam ratione contumaciae requiritur praefixa trina citatio. Et pari modo ex hac gloss. infert Tiraq. de retrahu. §. 1. §. 1. §. 2. n. 1. & §. 36. §. 2. n. 68. quod quando aliquid requiritur à lege pro forma, id est, specificè adimplendum, non sufficit si per aequipollens adimplatur.

SPMMARIVM.

- 1 *Compendium huius text. refertur.*
- 2 *Vestes quales deferre debeant clerici, remissio.*
- 3 *Prænitentia pœna simpliciter imponenda non est, nisi à iure exprimat.*
- 4 *Monachus portans habitum suum coemptum habitum clericorum secularium, an sit apostata.*
- 5 *Prænitentia aliquando datur in titulum.*
- 6 *Beneficij appellatio continetur penso cum lex vitetur verbis generalibus.*
- 7 *Penso perpetua, que conceditur in titulum Ecclesiastici beneficii, est beneficium Ecclesiasticum, & sub eius propria appellatione comprehenditur.*
- 8 *Monachus ex legitima superioris licentia causa studij sine peccationis extra Monasterium versari potest sacre gratiam elemosinam venditam.*
- 9 *Elemosyna moderata censetur quando Religiosus ex legitima superioris licentia studentem cum elargitur, quam aliqui scholares, aut peregrini beneficii eiusdem conditionis solent erogare.*

CLEM. Quoniam. II. & vlt.

1 **C**lericus beneficiatus, qui sine causa rationabili vitetur veste virgata, est suspensus ipso iure per sex menses à perceptione fructuum beneficiorum, si non est beneficiatus, sed Diaconus, vel Subdiaconus inhabilis sit statim ad habenda beneficia Ecclesiastica, idem de Clericis aliis vestem talem simul, & tonsuram publicè deferentibus clericalem. Habentes verò dignitatem, personam, beneficium Curatum, Sacerdotes & Religiosi si publicè ferant talem vestem, vel infulam, seu pileum lineum publice portum in capite, sunt suspensi à fructibus per annum, Sacerdotes autem & Religiosi sunt inhabiles ad beneficium per annum. Sed & tales & ceteri quicumque Clerici vitentur tabardo federato visque ad oram iuxta breui, quod vestis inferiori nobiliter videatur, dent tabardum pauperibus infra mensum, sine sint Religiosi habentes administrationem, sive Clerici seculares. Religiosi verò non habentes administrationem infra idem tempus tementos illud consignare suis superioribus in vlt. pios conuertendum. Item Clerici præstitum beneficiati vti non debent publicè caligulis fœcatis rubeis aut viridibus. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Anchar. Imol. Zabarel. Panorm. Paul. de Elcact Bonif. de Vital. Via. in ration. lib. 3. pag. 13. Aliqua in compend. pag. 158. remissimè Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Hanc eandem conclus. cum declarationibus ex hoc text. desumit Bonacin. de suspensionibus in particulari, disp. 3. q. 6. puncto 6. & n. 1.

1 **V**estes quales deferre debeant Clerici dixi latè de officio & penso. Episc. p. 2. allegat. 9. per totam, & aliqui tetigi in c. l. c. clerici c. 5. à num. 12. hoc tit. in Decret.

Nisi causa rationabilis subsit. Veluti si quis præfatis vestibus vitetur dum transiturus est per loca infidelium, vel hæreticorum, aut si hoc faciant ob metum feruitus, verberum, vel alterius grauis incommodi ut per Bonac. d. puncto 6. n. 2.

Virgata, vel parua veste. Hoc est, veste habente diuersos colores intertextos cum ipso paruo, vel artificiosè superinductos, & superimpõitos, ut per Bonacin. d. puncto 6. num. 3. post gloss. in præfens, verbo prædicta.

Publicè vitentur. Ergo deferentes huiusmodi ve-

stes domi non incurunt suspensionem de qua in hoc text. quia domus rem secretat, & non publicam denotat, propterea nec incurunt præfatis vestes extra domos sub aliis vestibus ita deferentes ut publicè non appareant, ita Bonacin. d. puncto 6. num. 2. vers. hoc tamen.

À perceptione fructuum beneficiorum, &c. Vide latè Bonac. in d. puncto 6. à num. 5. vbi num. 6. resoluit nomine fructuum non intelligi distributiones, & num. 8. ait nec comprehendit pensiones, & num. 9. tenet non posse intra illud tempus validè beneficium obtinere.

In gloss. In præfens ibi, cum hoc non sit expressum à iure. Notatur ad hoc, quòd pœna prænitentia simpliciter imponenda, non est nisi à iure exprimat, ut per Titicq. in l. vngnam, verbo remittitur. n. 2. c. 2. de reuocand. donationum.

In ead. gloss. ibi, puto quòd quotidiana distributiones accrescant sociis. Notatur ad hoc, quòd suspensus à beneficio non lucratur distributiones quotidianas, sed illæ tribui solent illi, qui interfructus diuinis Officiis, ut per Vgolin. de consur. lib. 4. c. 3. §. 2. præcipi si darentur solis beneficiariis secundum Sayr. in homi. tract. lib. 4. cap. 6. num. 17. Siquilante de obligat. cleric. cap. 6. num. 35.

In gloss. Extrinseci ibi, facit ad quæst. alim distatam de monacho, qui bene portat habitum suum, quem tamen cooperis habitum clericorum secularium quòd sit Apostata. Vide Fr. Emman. q. Regulam. 2. q. 76. art. 3. Paul. Comit. ref. moral. lib. 6. quæst. 3. n. 9. latè Sanchez in præcepta Decalogi tom. 2. lib. 6. cap. 3. num. 5. & 6. cum seqq.

In gloss. Quocumque beneficiis, ibi, includit prænitentia. Ergo prænitentia sunt beneficia Ecclesiastica, & inter beneficia Ecclesiastica debent connumerari, ut per Mandol. reg. 3. q. 1. n. 1. & de monach. quæst. 60. num. 32. Sardonai. de offic. Canon. part. 5. c. 5. Jacob. de Grass. in aureis decis. part. 1. lib. 2. c. 57. num. 13. Gonzal. ad reg. 3. Cancel. gloss. 5. §. 2. c. n. 7. Azot. in finit. moral. part. 2. lib. 1. cap. 7. quæst. 1. Anton. Fabrice. de re beneficii de prænitentia. n. 4. Nicol. Garc. de benef. p. 1. c. 2. §. 2. à num. 17. Perez de Lata de amonit. & capellan. lib. 2. cap. 3. à num. 53. Fagundes in quinque Eccles. præcepta præ. 1. l. 2. c. 4. num. 17. Schaft. Cæl. in relect. de Eccles. hierarch. part. 1. disp. 1. 4. §. 5. num. 2. Metipora de iura Ecclesiast. lib. 3. c. 8. de prænitentia, à princ. prænitentia enim aliquando datur in titulum, ut per Zetoli in præxi Episcop. part. 1. verbo beneficia, vers. septimi, vbi in vers. datione, subdit per dict. quocumque, venire hospitale, & quòd prænitentia, præfentem in Hispania, solis clericis conferuntur, & datur in titulum perpetuum beneficii, & inter beneficia Ecclesiastica connumerantur, tradunt plures Doctores, quos refert, & sequitur Nicol. Garc. de benef. p. 1. c. 2. n. 17. contra nonnullos, quos ibi refert. num. seqq.

In ead. gloss. ibi, vel pensionem. Notatur ad hoc, & quòd cum lex vitetur verbis generalibus, appellatio beneficii continetur penso, sicut docent Gig. de præfens quæst. 19. n. 1. & quæst. 18. n. 11. & 12. & quæst. 86. n. 2. Sanchez in præcepta Decalogi lib. 2. c. 2. n. 36.

In ead. gloss. ibi, qui habetur in titulum. Notatur ad hoc quòd penso perpetua, quæ conceditur in titulum Ecclesiastici beneficii, & beneficium Ecclesiasticum, & sub eius propria appellatione comprehenditur, ut per Com. præfens. cap. 16. num. 1. vers. quarta, & alios, quos refert, & sequitur Nicol. Garc. de benef. p. 1. cap. 5. num. 5. & 8. quibus ad Jo. Bonacin. de finem. quæst. 4. §. 1. n. 1. & 2. Schaft. Cæl. de Eccles. hierarch. p. 1. disp. 1. 4. §. 10. Paul. de Layman in Theologia moralis lib. 1. tract. 5. p. 1. cap. 2. num. 8. & lib. 4. tract. 2. cap. 18. n. 2.

De Præbendis, & Dignitatibus, Tir. II. 427

n. 2. in epistolam de iure Eccles. lib. 3. c. 12. de pensionibus in prin.

- 8 In gloss. Conuentionum, ibi, sed quid si talis monachus erat in studio, &c. Notatur ad hoc, quod Monachus ex legitima Superiori licentia causa studij, seu peregrinationis extra Monasterium versans potest facere gratiam elemosynam moderatam, vt per Nazar. commun. 2. de Regularib. n. 8. concl. 1. Mendoza in suis quodlib. q. 8. concl. 3. Valent. 2.2. disp. 10. q. 4. par. 1. c. 1. Jacob. de Grassi de censuris p. 1. lib. 3. c. 5. n. 6. 1. Petr. de Ledsima in sum. tom. 3. tract. 4. c. 3. concl. 31. Azor. in suis moral. p. 2. lib. 1. c. 10. g. 5. Fr. Eman. quest. Regular. tom. 2. q. 57. art. 1. Molin. de Iustit. tract. 12. disp. 276. ad fin. Lles in suis tract. lib. 2. c. 18. dub. 11. n. 8. Sanch. in precepta Der. legi. tom. 1. l. 7. c. 19. n. 98. vbi n. 9 subdit censeri elemosynas moderatas quando talis Religiosus eas elemosynas largitur, quas alij scholares aut peregrini honeste eiusdem conditionis solent erogare.

De Præbendis, & Dignitatibus.

TIT. II.

S Y M M A R I U M.

- 1 Clausula inserta licetis gratiis super dignitate concessis, per quam promittitur mandator ut animarum cura, si dignitatis immineat, negligatur, vel per quam inhibetur electionibus fieri dignitatis, non facit extendi gratiam ad dignitatem Curatam, vel ad quam quis per electionem assumitur.
- 2 Beneficium Curatum non venit in expectatiuum licetis, nisi de cura expressa fiat mentio.
- 3 Clausula excoctum non amplius, nec alterant, aut mutant principalem dispositionem.
- 4 Beneficialibus in imperationibus illa tantum sunt exprimenda, qua in iure expressa reperiuntur.
- 5 Qualitates requiritæ ad iure, vel à Curia stylo, si non exprimantur in literis videntur gratiam.
- 6 Gratia redditus subreptiua ex omni veritatis taciturnitate, quamvis ea cognita Princeps non emendat.
- 7 Ordinis annexi beneficio, seu præbende ex consuetudine, statuto, privilegio, seu fundatione non est necessarius facienda mentio ab impetrante, quod sit in astate ad talem Ordinem requisita.
- 8 Gratiam ad aliquod beneficium impetrans, & eorum valorem exprimit.
- 9 Diffus, nullus, est vniuersalis negatiua.
- 10 Adiectum resoluitur in relatiuum.
- 11 Vocandi nulli modo expresse omnis vocandi modum continetur.
- 12 Participium aliquando resoluitur in relatiuum.

CLEM. Si dignitatem. I.

DIGNITATEM habenti si de alia pro-
puderi præhabita dispensatione man-
datum sit, quæ curam animarum ab-
tineat, nulla de ea facta mentione, gra-
tia huiusmodi nullius est penitus mo-
merci, quamvis in promissionem appositam
fuerit clausula quod immixta cura si dignitatis
ipsum, vel alteri eorum imminet non lateat non negligi-
tus. Item si Papa mandat provideri de dignitate perti-

nente ad collationem, provisionem, seu quamvis aliam
dispositionem quoruncunque, &c. & inhihet illis, ad
quos spectat collatio, provisio, vel electio, non potest
provideri de beneficio electio, cum in concessione
gratia (ad quam non augenda, sed exequenda debent,
quæ de inhihitione sequuntur, referri) nulla de electio-
ne facta fuerit mentio. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb.
Auch. Imol. Zabari. Panorm. Paul. de Eleaz. Bonif. de Vi-
talia. Vin. in 1. 1. lib. 3. pag. 99. Alagona in compend.
Pag. 397. semilicet Casali. in auct. & Ximenia in concord.
p. 1. c. 2.

Non habita mentione, &c.] Notatur ad hoc, quod
in expectatiuum literis non venit beneficium Cu-
ratum, nisi de cura expressa fiat mentio, vt per Sta-
phil. de literis gratia, tit. de formis expectatiuum, n. 1. vna
forma. n. 15. & 36. Ludon. Gom. in tract. de expectatiuum
n. 94. vers. post prædicta verba, quos refert, & sequitur
Gonzal. ad r. 8. Candel. gloss. 6. n. 1. In imperationibus
enim beneficii si non sit mentio quod sit Curatum,
gratia est ipso iure nulla, Sola de beneficiis p. 3. g. 11. n. 12.
Gonzal. dist. gloss. 6. n. 3. & 4.

Ad quam non augenda, &c.] Notatur ad hoc quod
clausula excoctum non ampliat, nec alterant, aut
mutant principalem dispositionem, vt per Couar. in
rub. de testam. p. 2. n. 13. vers. tercie conclusio, Molin.
de primogen. l. 4. c. 2. num. 42. & 49. cum seq. Menoch. conf. 2.
n. 18. & conf. 84. n. 45. & conf. 185. n. 35. Alof. Riccio in
collect. decis. p. 4. collect. 786. Setaph. decis. 574. n. 2. &
decis. 726. n. 3. & decis. 1235. n. 1. Greg. decis. 311. n. 5.
Monet. de conuentionum, ultim. vol. n. 2. 7. n. 48. cum seqq. re-
fero plures ego ipse in tract. de clausulis, seqq. claus. 6a.
secundum Lugdunensem. impress. vbi multipliciter am-
plio, & limito.

In gloss. vel alteri, ibi, non enim habetur in iure expres-
sum, &c. Notatur ad hoc quod in imperationibus be-
neficialibus illa tantum sunt exprimenda, quæ in iure
expressa reperiuntur, vt per Menoch. de arbit. casu 203.
n. 26. cum seqq. & n. 156. Azor. de l. 2. n. 19. i. 2. lib. 2. no-
ue recep. Azor. in suis moral. p. 2. lib. 7. c. 12. g. 2.

Et idem ex hac gloss. deduci solet quod qualitates re-
quisitæ à iure, vel à Curia stylo si non exprimantur in
literis, videntur gratiam, secundum Menoch. conf. 316.
n. 12. Flamin. Paris. de resignat. benef. l. 1. c. 1. n. 1. 31.
Hinc etiam inferret Sanch. de matrim. l. 3. disp. 12. n. 12.
quod non ex omni veritatis taciturnitate residitur gra-
tia subreptiua, quamvis ex cognita Princeps non em-
endat, sed tunc solum quando taceatur veritas, quæ
iura habent exprimi.

In eadem gloss. ibi, qualis Ordo sit annexus beneficio,
&c. Notatur ad hoc quod de Ordine annexo benefi-
cio, seu præbende ex consuetudine, statuto, privilegio,
vel fundatione non est necessarium facienda mentio ab
impetrante, quod sit in astate ad talem Ordinem re-
quisita, vt docent Doctores, quos refert, & sequitur
Nicol. Garc. de beneficiis p. 7. c. 1. n. 45.

In ead. gloss. ibi, vel quantitas reddituum, quon-
dam habet ex vno beneficio, &c. Notatur ad hoc quod im-
petrans gratiam ad aliquod beneficium à Romano Pon-
tificis licet teneatur beneficium obtentum exprimitre,
de illius tamen valore non tenetur mentionem fa-
cere, sicuti resoluunt Felin. in cap. ad aures num. 5. de
rescript. Nazari. conf. 1. de consue. quest. 19. num. 50.
Malcard. de probat. conclus. 837. num. 3. dum ait pro-
pter non expressionem valoris gratiam non probat
subrepticiam. Sed contraria sententia vtiior est,
eamque contra glossam in præsentia, videntur Sta-
phil. de literis gratia, tit. de formis expectat. & 1. vna
forma à num. 37. Sola de beneficiis. par. 1. quest. 11.
Ludovic. Gom. in reg. de valore beneficii exprimi. quest. 1.
& 5. Couar. lib. 1. var. c. 20. n. 7. & lib. 3. c. 13. num. 11.

9 In gloss. *Natum*, ibi, *universale negationem est*, &c. Notatur ad hoc quod dict. *natum*, est universalis negationis, secundum Doctores, quod plena manu citatur in *trakt. de dilectis*, *usque ad* 129. *nom.* 1. secundum Lugdunensem impressionem.

10 In gloss. *Si dignitaturus ibi, imminet*, id est, si qua imminet. Notatur ad hoc quod adiectivum resoluitur in relationem, & leum verbum, quando agitur de actu futuro, vt per *la. conf.* 5. *col.* 5. *vers. confirmatur*, lib. 3. vbi exposit verbum, *descenderet*, id est, quia descenderet, & *conf.* 6. *col.* 2. *vers. sed promissus est*, lib. 3. *Ruin.* *conf.* 49. *nom.* 1. lib. 3. *Fulcr.* de *substitutis*, *q.* 318. *nom.* 1. & 83.

11 In gloss. *Quoniam*, ibi, *sicut quisque alium ex quo natus exprimitur*, &c. Notatur ad hoc quod nullo vacationis modo expressio, omnis vacandi modus continetur, vt per *Fein. in cap. in nostra*, de *receptis*, *corol.* 32. *vers.* & nota quod si unus modus n. 27. *corol.* 37. n. 57. *Sed de beneficiis*, p. 3. q. 11. *vers.* decima quinta qualitas, *Menoch. de arbitrio*, *casu* 20. n. 100. *Rendina in premissis receptis*, *sententia*, *lit.* 7. n. 4.

12 In gloss. *In certa*, ibi, *cum illud in aliquo sit relaxatum*, &c. Notatur ad hoc quod participium aliquando relaxatur in relaxationem, vt per *Menoch. conf.* 1. n. 194. & *conf.* 39. *n.* 64.

S Y M M A R I U M.

1 *Littera super provisione clericorum non includunt hospitalia, & loca similia, & habentia iura spiritualia, nisi exprimat, & n. 2.*

3 *Hospitalia in multis locis vocantur elemosynaria.*

4 *Hospitalia in dubio potius presumuntur laicale, quam Ecclesiastica.*

5 *Virtutes, decernuntur, induci ius nouum.*

6 *Beneficium si est hospitalis, illius qualitates facienda est mentio.*

7 *Beneficium si est inospitalitatis illius qualitates est exprimenda.*

8 *Legatus non confert Ecclesiam spoliatam ad presentationem laici patroni.*

9 *Papa potest derogare inospitalitatis laicorum.*

10 *Verba generalia non sufficiunt ubi aliquid expresse requiritur.*

C L E M. Per litteras. II.

1 *Littere à Sede Apostolica, vel Legatis ipsius super provisione clericorum non includunt Xenodochia, leprosatia, hospitalia, loca similia, etiam si habent capellas, decimas, aut alia loca habentia spiritualia iura, nisi hoc in litteris exprimat. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Ancl. Zabar. Panorm. Paul. de Eleazar. Bonifac. de Vital. Viu. in *variis*, lib. 3. pag. 100. Alagon in *compend.* pag. 398. remittit Ximen. in *concord.* p. 1. & 2.*

2 *Hanc eandem conclusionem, & quod regulariter hospitalia non veniant appellatione beneficii, firmant Rebouss. in *trakt. nomin.* q. 9. n. 3. & q. 5. n. 12. & in *trakt. de pacificis possessionibus*, lib. 3. *cap.* 1. *de resignat. beneficii*, lib. 1. q. 1. n. 45. *Valde. conf.* 103. n. 31. *Rota dec.* 668. n. 1. apud *Farin. in collect.* *novissimarum aliarum*, p. 4. *diacr.* *lat.* *Gonzal.* ad *reg.* 3. *Cancel. gloss.* 5. q. 4. n. 7. *com. seq.* vbi n. 12. ampliat per text. in *presenti*, quam viz per dicta hospitalia, seu quomodocunque incompentur, sunt auctoritate Episcopi fundata, & habent Ecclesiam, & campanile, ibique perpetuo Milia celebrant, & n. 1. limitat quando dantur in ritalem, & conferuntur in perpetuum.*

In gloss. *Elemosynaria*, ibi, in multis locis hospitalia vocantur elemosynaria. Ita Simonet. de *reservat.* q. 7. n. 1. *Mandol.* in *reg.* 1. *Cancel.* q. 9. *Gonzal.* *ad gloss.* 5. q. 4. *nom.* 1. 1.

In gloss. *Ecclesiis*, ibi, *Quid in dubio*, &c. Notatur ad hoc quod in dubio hospitalia potius presumuntur esse laicale, quam Ecclesiastica, sicut docent in *presenti*, *Imol.* n. 16. *vers.* si vero non apparet, *Anch.* n. 10. *vers.* quid in dubio, & *Abb.* n. 5. in *fin.* *Rebouss.* in *trakt. nomin.* q. 1. *Rota dec.* 773. n. 6. *com. seq.* 1. *diacr.* *Gonzal.* *diff. gloss.* 5. q. 4. n. 24.

In gloss. *Decernimus*, ibi, *videtur ergo esse ius nouum*, &c. Notatur ad hoc quod verbum, *decernimus*, inducit ius nouum, vt per *Flam. Paul.* de *resignat. beneficii*, lib. 1. q. 2. n. 3. & de *confident.* q. 58. n. 4. quem refero ego ipse de *dilectis*, *usque ad* 79. secundum Lugdunensem impressionem.

In gloss. *promitteri*, ibi, *sicut ergo certa qualitates sunt in litteris beneficiis exprimens, &c.* Notatur ad hoc quod si beneficium est hospitalis, illius qualitates facienda est mentio, vt per *Menoch. de arbitrio*, *casu* 20. n. 89. vbi n. 71. etiam per hanc gloss. *subiicit* quod si beneficium est inospitalitatis, illius qualitates est exprimenda de quo etiam *Flam. Paul.* de *resignat.* lib. 1. q. 2. n. 34.

In gloss. *Apostolicis*, ibi, *quia Legatus non confert Ecclesiam spoliatam ad presentationem laici patroni*, Ita *Ancl.* de *interpatron.* verbo *honorificum*, n. 8. *Lambert.* in *simili* *trakt.* p. 1. lib. 2. q. 3. *art.* 1. & 2. *Rebouss.* in *pract. benefic.* 1. *part.* *signatura*, verbo *neque inospitalitatem*, n. 10. *Gambat.* de *officiis*, & *potest.* *Legati* lib. 3. d. 239. *Cuch.* in *lib. maior.* lib. 2. tit. 5. n. 77. *Craet.* *caus.* 63. n. 6. & *conf.* 82. *nom.* 10. *Azoc.* in *lib. maior.* p. 2. lib. 5. c. 29. *quest.* 17.

In ead. gloss. ibi, *quam tamen Papa confert*, *Notatur* g ad hoc, quod Papa potest derogare inospitalitatis clericorum, vt per *Chetian. sem.* 1. *communium* *ep.* n. 1. *lit.* 4. n. 16. pag. 168. *Perez.* 1. *vers.* *subiicitur* tamen *lib.* 1. *Ordinar.* pag. 149. *Flam.* *Paul.* de *resignat. beneficii*, lib. 1. q. 4. n. 32.

In gloss. *Expressis*, ibi, *per quod sufficere non videtur verba generalia*, &c. Vide *Tiraq.* de *iure maris* *gloss.* 7. n. 115. *Caped.* *Lusit.* *dec.* 38. n. 2. p. 2.

C L E M. Si plures. III.

Dignitates plures obtinent, si aliam similem, vel beneficium curatum sine legitima dispensatione acceptet post pacificam possessionem vltimae vacant omnes precedentes ipso iure, sicut vacat vna obtenta alia simili pacifice possessa. Colligunt ex Ordin. 1. *Lap. Abb.* *Ancl.* *Imol.* *Zabar.* *Panorm.* *Paul.* de *Eleazar.* *Bonifac.* de *Vital.* *Viu.* in *variis*, lib. 3. pag. 101. *Alagon in compend.* pag. 398. remittit Ximen. in *concord.* p. 1.

Hanc eandem conclusionem firmat *Azoc.* in *lib. maior.* p. 2. lib. 6. c. 11. q. 10. vide, quae dixi in *collecl.* ad *cap.* de multa, hoc tit. in *Decret.*

S Y M M A R I U M.

1 *Provisio facta proprio motu Papa tacemus beneficiis promittit quaecunque, & quaecunque, vult, & nom.*

3 *Class. Motu proprio, in litteris Papa, vel Principi apposite supplet viam subreptionis, & obreptionis.*

4 *Class. Motu proprio, non supplet persona inhabilem.*

5 *Class. Motu proprio, incompatabilitatem beneficiorum non aufert.*

6 *Class. Motu proprio, defectum intentionis non tollit.*

C L E M.

- 8 Ordinarij manus sunt ligatae infra mensem concessum expelluntur.
- 9 Beneficium non sufficit probare aliquem accepisse, nisi probetur infra mensem accepisse.
- 10 Scientia non praesumitur ex eo solo, quod in loco beneficii sit nota vacatio.
- 11 Imperant cum clausula, Motu proprio, non currit tempus à die nota vacationis in loco, sed à die sua scientie.
- 12 Papa quando mandat alicui provideri de beneficio proximo vacaturo, includitur beneficium, quod vacabat tempore data.
- 13 Papa mens est consideranda an sub verbo futuri temporis comprehendatur praeteritum, vel praesens.
- 14 Forma impleri debet verè, & propriè, & non per alium solum, & improprium.
- 15 Procurator habens speciale mandatum, potest beneficium Ecclesiasticum acceptare.

C L E M. C ù m c i. V n i c.

- 1 Mandatum Papæ conditionale non afficit potestatem Ordinarij, vel alterius collatoris antequam conditionem, etiam adiecta clausula irritante. Veluti si Papa mandat Episcopo, ut provident alicui de beneficio viginti librarum valoris, vel minoris si clericus voluerit acceptare, si Episcopos confert alteri beneficium taxati valoris antequam suam impetrans voluntatem declararet, collatio tenet. Sed si apponitur ut intra mensem possit acceptare eam decreto irritanti infra mensem, collatio non tenet. Acceptare aotem intelligitur quando peti per suum executo-rem sibi confertur, vel praesens recipit. Notitia vacationis habere dicitur, si est in loco, vel Ecclesia ubi vacat, & sic currit mensis, & si nescit, sibi imponit. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Anech. Imol. Zab. Panorm. Paul. de Elazar. Bonif. de Vital. Vin. in ratur. lib. 1. pag. 117. Alagona in compend. pag. 414. remissio Cal. in anno. & Ximenis in cor. p. 1. & 2.
- 2 Ex hoc etiam duas decernemus, & irritant. [Notatur ad hoc quod lex, in qua ponuntur verba per quae redditur irrita, & inanis actio, non passio, quae in poenam etiam imposita est, sententiam à iore lata continet, ut per Sayr. in claus. Regia, lib. 3. cap. 8. num. 16.

- 3 Plura de clausula decreti irritantis dixi in trall. de clausulis of. freq. claus. 40. secundum Logdunen. impressionem.
- 4 Quia decretum, &c. [Notatur ad hoc, quod quoties forma non potest adimpleri specificè, debet adimpleri in casu equipollenti, & sufficit, ut per Flamin. Parit. de resignat. benefic. lib. 1. q. 13. n. 17.
- 5 Antequam extes prima conditio, &c. [Notatur ad hoc quod i gratia conditionalis dicitur, & reputatur imperfecta, ut per Cald. Pereira de resol. emphyt. c. 6. n. 36.
- 6 Secus autem fore censuimus, &c. [Notatur ad hoc quod decretum irritans regulariter secundum naturam dispositionis super qua interponitur, secundum Menoche. consil. 134. num. 29. Pute. decif. 1. vers. & ratio est, l. 1. in correctis. Ex ideo non ligat, nec operatur ante imple- tam conditionem, etiam subintellectam si opponatur graue conditionali, ex Gabr. commun. l. 6. in de clausulis, anel. 3. num. 45. Gonzal. ad reg. 3. Cancel. gloss. 67. num. 1. Monet. de conveni. c. 7. n. 154. Mart. de clausulis, p. 1. claus. 155. n. 1. plures refert ego ipse d. claus. 40. num. 51.
- 7 Prinquam suum impetrant, &c. [Notatur ad hoc, quod decretum irritans nihil operatur nisi is, pro quo fuit appositum, acceptaverit, secundum Put. decif. 230,

n. 3. l. 1. in correctis, & eo uti velit, ac de illo opponat; Gonzal. d. gloss. 68. n. 51.

Præ appositio mensis eiusdem, &c. [Notatur ad hoc quod manus Ordinarij sunt ligatae infra mensem concessum expectantibus, ut per Cald. Pereira de potestate eligendi, c. 15. n. 15.

Notatur etiam ad hoc quod non sufficit probare aliquem accepisse beneficium, nisi probetur intra mensem accepisse, ut per Tiraq. de retralla lig. 5. 1. gloss. 16. n. 3.

Ex quo ipsa vacatio in loco, &c. [Ergo non praesumitur scientia ex eo solo, quod in loco beneficii sit nota vacatio, secundum Flores de Mens var. l. 1. q. 3. n. 18.

Imperant cum clausula, Motu proprio, non currit tempus à die notæ vacationis in loco, iuxta text. in praesenti, sed tantum à die sua scientie, resoluunt Ant. Gabr. commun. lib. 6. tit. de clausulis, concl. 5. n. 9. Monet. de conveni. ultim. voluit 4. 7. n. 92. quos tetero ego ipse in trall. de clausulis, of. freq. claus. 79. num. 27. secundum Logdunen. impressi.

In gloss. Notitia, ibi, fateor tamen quod vacans potest acceptare, &c. C. Notatur ad hoc quod Papa cum mandat alicui provideri de beneficio proximo vacaturo, includit beneficium, quod vacabat tempore data, ut per Put. decif. 43. n. 5. lib. 3. in correctis, Villalob. tom. 1. commun. opin. lib. 1. tit. 9. n. 27. pag. 183.

In ead. gloss. ibi, Et hoc communis iuris mentis, scilicet ubi mens resistit. Notatur ad hoc, quod menti Papæ est consideranda an sub verbo futuri temporis comprehendatur praeteritum, vel praesens, ut per Vitalin. hic, n. 10. Gonzal. ad reg. 3. Cancel. 5. 1. praem. n. 67.

In gloss. Quia etiam. Notatur ad hoc quod forma impleri debet verè, & propriè, & non per alium solum, & improprium etiam equipollentem, ut per Tiraq. de iure mariti, gloss. 7. n. 188. Cald. Pereira de reuocat. emphyt. q. 1. n. 36.

In gloss. Praesenti, ibi, idem in procuratore habente ad hoc speciale mandatum, &c. Notatur ad hoc quod procurator habens speciale mandatum potest beneficium Ecclesiasticum acceptare, ut per Consil. lib. 3. var. c. 16. n. 4. & 5. Villalob. tom. 1. commun. opin. 4. tit. 24. n. 5. pag. 611. Brunot. à Sole in loci communiorum verbo mandatum 14. Flamin. Patit. de resignat. benefic. l. 1. o. q. 6. m. 13. & q. 8. num. 14. Camil. Borrell. in summa canonum decif. tit. 66. n. 165.

De Rebus Ecclesia non alienandis.

TIT. IV.

S V M M A R I V M.

- 1 Religiosus, qui concedit alicui ad vitam, vel certum tempus, iura, redditus, vel possessiones administrationis, cui praest. sublegetur ab officio, nisi duo concurrant, nec valet concessio, qua duo casus excipiunt.
- 2 Ecclesia Praelatis donare aliquid non potest de rebus Ecclesiae.
- 3 Abbatibus auctoritate regulariter non sufficit in alienandis rebus Monasteriorum.
- 4 Abbas non habens Consensum, aut Capitulum, debet adhibere Praelati Superioris consensum in alienatione rei Ecclesiasticae.
- 5 Praelati Regulares habent iurisdictionem quasi Episcopalem in suis Monasteriis.
- 6 Fruitus decimarum, & beneficij possunt univocum etiam laico locari.

De Rebus Ecclesiæ non alien. Tit. IV. 431

- 7 Beneficiarius non potest ad vitam locare res ex quibus beneficij fructus colliguntur.
- 8 Locatus facta ad vitam alicuius dicitur facta ad longum tempus.
- 9 Abbas exemptus habet quasi Episcopalem iurisdictionem, & est Ordinarius, & potest omnia regulariter, quæ Episcopus in sua diocesi circa ea, quæ sunt iurisdictionis.
- 10 Locatus longi temporis est prohibitus in rebus Ecclesiæ.
- 11 Locatus prohibita censetur etiam prohibita illa, quæ sunt ad longum tempus.
- 12 Demissionis uale transfertur per locatorem longi temporis.
- 13 Tempus modicum quod datur relinquitur arbitrio iuris.
- 14 Tempus modicum dicitur intra decennium.

CLEM. Monasteriorum. I.

REGULOSUS prædicens alicui monasterio, vel Ecclesiæ, non potest concedere iura, redditus, & possessiones eiusdem Ecclesiæ alicui ad vitam eius, seu ad certum tempus etiam recepta pecunia, nisi necessitas, aut utilitas monasterij, Prioratus Ecclesiæ, aut administrationis huiusmodi hoc expolcat. Conuentus sicut si Conuentum non habeat, Prelati proprii assensu ad hoc nihilominus accedente, qui fecus fecerit eo ipso est suspensus, nec recipiet ius aliquod acquiritur, non fide dicendum in locutionibus etiam testium, aut fidei venditionibus ad tempus modicum faciendis. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Anch. Imol. Zabari. Panorm. Paul. de Elcar. Bonif. de Vinal. Vioian. in *rationali* l. 1. pag. 165. Alagona in *compend.* pag. 428. remissus Catal. in *annotat.* & Ximen. in *consuetudin.* p. 1. c. 1.

Hanc eandem consuevit ex hoc text. desumant Mar. Alec. de *cenfur.* tom. 2. diffus. 27. c. 2. col. 17. Bonacini de *suspensis. omnibus in particulari* disp. 1. q. 8. p. 1. q. 7. qui etiam resoluunt nomine proprii Prelati respectu non exemptorum intelligi Episcoporum, respectu uero exemptorum intelligi Abbatem prædictam iurisdictionem quasi Episcopali, & plenum ius habentem in illis bonis, subdistingue Religiosorum concessum iura, redditus aut possessiones absque assensu Prelati eximi à suspensione de qua in hoc text. dum necessitas adeo gravis, & uegens est, ut aditum ad superiorem non permittat, summamque celebritatem requirat.

Et aliarum aduocacionum Regularium. Ergo non comprehendit Religiosos prædicens Ecclesiis secularibus, nec clericum secularem prædicens ex dispensatione Ecclesiæ Regulari, seu monasterio, ut per Alter. *de col.* 7. Bonacini. *4. p. 1. q. 7. c. 8.*

Quomodo modo concedat, &c.] Notatur ad hoc, quod Ecclesiæ prelati donec aliquid non potest de rebus Ecclesiæ, ut per Menoch. de *arbitr.* casu 34.

Commentus sui. &c.] Ergo in alienandis rebus monasteriorum non sufficit regularis Abbatis auctoritas, ut per Const. l. 1. c. 3. n. 9.

An si conuentum non habeat Prelati proprii assensu, &c.] Notatur ad hoc, quod Abbas non habens Conuentum, aut Capitulum debet adhibere Prelati Superioris consensum in alienatione rei Ecclesiæ ut per Tiraquel. de *iure mariti* gloss. 8. n. 21. latè Soar. de *Relig.* tom. 2. tract. 5. l. 2. n. 13.

Vnde fieri solet Prelatis Regularium habere iurisdictionem, quasi Episcopalem in suis monasteriis, ut per Nauar. *comment.* 2. de *Regul.* nim. 63. Zetoli in *praxi* Episcop. part. 1. verbo *excommunicationis causa*

materialis vers. secunda, Fr. Eman. q. Regular. tom. 3. quest. 14. art. 2. ubi loquitur de Provincialibus.

Videm præmissa ad locutionem, &c.] Notatur ad hoc, quod fructus decimarum, & beneficij possunt uicini que etiam laico locati, sicut docent Cæter. de *locato* part. 3. de *decimis* num. 6. D. Barbosa in l. 1. Titia num. 47. & in *l. i. p. 1. q. 1. n. 46. cum seq.* s. soluta matrimonio. Molin. de *iustit. tract. 2. disp. 466. col. 4. l. 1. D. Cardin.* Manica de *tactis.* & Ambig. *conuict.* lib. 5. tit. 3. num. 12.

In gloss. Eius. Notatur ad hoc quod beneficiarius non potest ad vitam locare res ex quibus beneficij fructus colliguntur, ut per Azor. *intra moral.* p. 2. lib. 7. c. 10. quest. 3.

In ead. gloss. ibi, & tollit concessio dicitur perpetua.] Notatur ad hoc quod locatio facta ad vitam alicuius, dicitur facta ad longum tempus, ut per Conar. *var. lib. 2. cap. 16. num. 3. D. Barbosa in l. i. p. 1. q. 1. n. 26. ff. solut. mort.*

In gloss. Proprii, ibi, ex quo habet Episcopalem iurisdictionem, &c. Notatur ad hoc quod Abbas etiam habet quasi Episcopalem iurisdictionem, & est Ordinarius secundum Hot. de *Mena* var. lib. 3. quest. 12. n. 6. Soar. *d. lib. 2. cap. 27. n. 15.* Et potest omnia regulariter, quæ Episcopus in sua diocesi circa ea, quæ sunt iurisdictionis, ut per Franc. Molin. de *ritu* nupt. lib. 2. diff. 11. num. 18.

In gloss. Locutionem. Notatur ad hoc quod locatio longi temporis est prohibita in rebus Ecclesiæ, ut per Conar. *var. lib. 2. c. 16. num. 1. Valde. de iure* *emphy.* quest. 29. n. 3.

In ead. gloss. ibi, illud uerum si fiat ad modicum tempus, &c. ergo prohibita locatio censetur etiam prohibita locatio ad longum tempus, ut per Tiraquel. de *retract.* lib. 4. 1. gloss. 1. 4. num. 18. Cald. *perena* de *renu.* *emphy.* quest. 16. num. 7. Per locatorem etiam longi temporis transfertur uale dominium, sicut docent Tiraquel. *d. gloss.* 1. 4. num. 30. Sarraden. *lib. 4. folio* *cap. 2. num. 11.* Pinel. in l. 1. part. 1. num. 65. C. de *bonis* *mastra.* Valde. *de iure* *emphy.* quest. 2. n. 19. & quest. 29. n. 2. & Menoch. de *arbitr.* casu 31. Mozz. de *conuictib.* tit. de *denunci.* locacionis num. 7. Gutier. in *regl.* *nemo* *potest.* n. 10. ff. de *legat.* 1. & *cauen.* l. 2. cap. 8. n. 12. Ceual. *commun.* contra *commun.* quest. 199. n. 5. Card. Manic. de *tactis.* & Ambig. *conuict.* l. 5. n. 4. n. 7. Marta in *var. nouis.* *decis.* var. 37. n. 4. Cald. *perena* quest. *forens.* lib. 1. q. 11. num. 2.

In gloss. Ad tempus modicum, ibi, relinquendum iudicis arbitrio. Ita Conar. *var. lib. 2. cap. 16. num. 3. vers.* *quod uerit.* Cald. *perena* de *resol.* *emphy.* cap. 1. n. 2. & in proposito Vinald. in *caudel.* *de iure* *rit.* de *suspens.* p. 7. 3. Nauar. *cap. 27. num. 157.* Soar. *num. 5. de* *cenfuris* *disp. 31. foli.* 6. num. 6. Saye. *cod. tract.* lib. 4. cap. 1. 3. mon. 12. Bonacin. de *suspens.* *omnibus in particulari* disp. 1. quest. 3. p. 1. q. 7. n. 5.

In ead. gloss. ibi, quod modicum tempus dicitur intra decennium, Ita Menoch. de *arbitr.* casu 3. n. 8. Mart. d. Afflict. in *tractat.* de *iure* *proban.* *notab.* n. 25. Mundol. de *Lap* *alleg.* 80. Boet. *decis.* 243. num. 4. Sarch. in *præcepta* *Decalogi* tom. 2. lib. 7. cap. 26. num. 89. Vnde locatorem longi temporis esse dicendam, quæ ultra decennium fit, tradunt Molin. de *præsum.* lib. 1. cap. 11. à num. 29. Cardinal. Manie. *de iur.* 4. num. 1. Ceual. *d. quest.* 199. num. 1. cum *seq.* Maltrix. *Sicilie* *decis.* 4. num. 10. Marta *d. var.* 37. num. 5. Azor. *infr.* *moral.* *part. 2. lib. 7. c. 10. quest.* 3. Rebelle de *obligat.* *infr.* part. 2. lib. 1. quest. 5. num. 6. Cald. *perena* d. lib. 1. quest. 12. num. 1. Cæter. de *locato* part. 2. tit. de *locatione* ad longum tempus.

SUMMARY

- 1 *Episcopus vñire potest Ecclesiam alteri, vel loca reli-*
giosa donare etiam non vocato Reatore, vel defen-
sore.
- 2 *Capituli consensus requiritur in vñire faciēda per*
Episcopum.
- 3 *Vñire potest Episcopus, Ecclesiam, seu beneficium sua*
diocesi, seu Religiose.
- 4 *Reatoris, seu passivissimi beneficii consensus an exigitur,*
ostenditur.
- 5 *Vñio facta ab Episcopo ipsi Capitulo non valet.*
- 6 *Vñio potest fieri omnino prebendis, seu distributioni-*
bus simul.
- 7 *Abbas non possunt vñire Ecclesiam etiam sibi pleo-*
rum ipsius ecclesie, cum hoc fit Episcopale.
- 8 *Consuetudine sublata consistit etiam sublata immo-*
ritalis quando additur dictio vñitentialis.
- 9 *Ecclesie vacante nullo ipso dato defensore potest alteri*
Ecclesie in eam vñire, dammodo ceteris Epis-
copi, & consensu Capituli interueniat.
- 10 *Conclutur text. in preceptis c. 1. hoc tit. lib. 6. &*
idem, 11. 1. 1. & 14.

CLEM. Silva. IL & vlt.

- E**PISCOPUS cum consensu Capituli potest vire vnam Ecclesiam alteri, vel loco Religioso donare, etiam non vocato Recltor, vel illius Ecclesie defensor; mentis, vel Capitulo etiam de illius consensu vniue non potest non obtinere consuetudine in contrarium. Colligunt ex Ordin. Lip. Abb. Anch. Imol. Zabari. Panorm. Paul. de Elex. Cons. de Vital. Vital. in variis lib. i. pag. 106. Alagona in consens. pag. 42. remissio Ximeni in concord. p. i. q. 2.
- Suo consensiente Capitulo, &c.* Notatur ad hoc, quod in vniue facienda per Episcopum requiritur consensus Capituli, vt per Rebuff. in praxi benef. nr. de vniue. gloss. i. ca. 2. Hoid. de inhab. p. benef. p. 2. n. 9. Paul. Foe. de vifita. lib. 2. c. 16. n. 5. Marian. Socin. cap. fient vniue art. 6. conel. i. n. 92. de excess. Pralat. Azor. in f. moral. p. 2. lib. 6. c. 18. gloss. i. 2. Nicol. Car. de benef. p. 1. c. 2. n. 145. Sanchez in precepta Decalogi tom. 2. lib. 7. c. 39. n. 16. vbi n. gloss. libid. fau. eiffe si huiusmodi confusio preceat, reffo ego ipse de offi. & potest. Episcopi p. 3. alleg. 66. num. 21. secundum Lugdamen. impell.
- Aut Religio loco doctur. &c.* Notatur ad hoc quod Episcopus potest Ecclesiam, iuxta beneficium sue diocesis vniue loco Religioso, vt docent in prefatis Carduo. n. 4. notab. 4. & 3. lib. i. quest. 7. Anchor. num. 4. notab. 4. Imol. c. 2. & 3. de Bonificat. 3. Marian. Socin. in d. cap. fient vniue art. 4. quest. 4. n. 61. Selo de benef. p. 1. quest. 11. n. 162. Azor. d. c. 18. q. 19. Sanchez. d. c. 29. n. 148. vbi n. 187. subicit id quoque licet statibus decretis Concilij Trident. cum duplici tamen limitatione, prior est, vt beneficium non sit extra diocesim, in qua est monasterium, quia interdicit idem Concil. sess. 14. de Reform. c. 9. vniue beneficia alierius diocesis; posterior est ne beneficium illud vniendum fit Curatum, quia ex altero eiusdem Concilij decreto sess. 24. de reform. c. 13. interdicitur vniue beneficia curato loco Religioso.
- Ex eo quod Recltor iustus, &c.* Notatur ad hoc, quod non exigitur consensus Recltoris, iuxta possessores beneficij ad Episcopum, vniendi aut si vacet, de f. moral. i. illius beneficii, id illis non est nisi potest Episcopum vniue, vt per Azor. d. cap. 18. quest. 12. Sanchez. d. cap. 29.

mon. 1.71. et alios, quos refero ego ipse d. alleg. 66. n. 20. cum fleg. Verum conclusio illa ex hoc text. defumpta quod potest Episcopus Ecclesiam filii subleuam aliter vniue causa legitima subsistente, proprio Rectore minime requisito, intelligenda necessarii venit, dummodo in via illius vnus effectus suspendatur, quo causa nullum ipse inferat considerabile preiudicium, cuius probat et ex optimis cap. consuetudinibus. ad fin. datur. cui enim Ecclesiam non vacante recte posse in proprietate concedi de consensu Episcopi loci Religiosis, subdit deinde quod persone diuina Ecclesie possidentes eia in via sua non debeat spolari, solummodo gloss. verbe vacante, et Doctores communiter in praefati, et in d. consuetudinibus in Abb. et communiter in e. cum venisset de resist. foliis. Rot. decis. 1. n. 3. brevis in vnus. decis. 1. n. 4. de off. delegat. Rebuff. in praesent. de vnus. gloss. 1. n. 8. et p. 2. de reprobata benefici vnus in imper. n. 58. Alex. cons. 2. n. 3. 3. 7. licetque inter textum in praefati, et ead. antierimam il. 1. de Ecclesia alleg. illa erit discriminatio, quod hic ideo non vocatur Rector, cuius Ecclesia vnus, quia scilicet vnus in via eius suspenditur, at verò, in d. cap. ad eundem, iuncto Concilio Tridenti fleg. 1. de reform. cap. 4. id. i. necessarium est quod prius legitime audiat, quia discriminatio Ecclesie matricis statim in via Rectoris vnus operatur effectum. Si autem adhuc aliquis quarecum erit in specie huius text. etiam in via ipsius Rectoris illo non vocato fiat vnus, quia quauis suspensa fit quandam vixerit, nihilominus tamen ipse addi-odum preiudicabilis est, constat namque facultate beneficii a iure competentem et potius beneficium, quod legitime obtinuit, permutare, et ead. questionem, de reuoc. permi. n. Clementialis tit. per praedicta vnus non ferri, vt resoluit Ioan. And. ad Specul. tit. de praebend. in fine principi. Rebuff. d. gloss. 1. n. 8. potest namque respectu praedicti Rectoris illi hoc esse minus principaliter, et in quandam consequentiam provenire, et vt tale non esse considerabile. ita gloss. 1. n. 1. de vnusque fleg. de re iudic. foliis. 1. abs. p. n. 1. ratio ratio, fleg. de iudic. tit. quod quidem extra dubium est quando ex principali dispositione utilitas publica pretenditur, plane Episcopus vnus vnus Ecclesiam alteri principaliter intendit vtilitati, nec necessitati Ecclesie copulare, et sic verum est dicere ex causa tolli beneficii ius a iure indultum et potius vnus beneficium permutare, quod licet ipse potest, iuxta text. ita per Doctores in regulatum, de reg. iuris lib. 6. Magnam vero vtilitatem discernit quod nos proponimus inter Rectorem Ecclesie, et patronum ipsius: Rector namque habet saluomodo quoddam ius personale, quod cum persona extinguitur, cap. ad exheredandum fil. Presbyt. 1. de prob. vlt. de procurat. patronus vero habet ius quoddam perpetuum ipsius beneficii inherens, quod ad heredes transmittitur, iuxta cap. quoniam de iure patr. Clementis, vlt. vide cum per vnus constitutionem maximam ipsi patrono perinde licet fiat, quippe qui priusman tenet facultate amplius ad praedictam Ecclesiam presentiam, meritis illius consensus in tali constitutione requiritur, iuxta c. suggestio de iure patr. Per contrarium vero Rectori nullum inferre saltem considerabile, cum effectus vnus in via sua debeat suspendi, et sic ius personale quoddam solummodo habet, ipsi illius, et saluomodo manet, unde illius consensus non requiritur. iuxta textum in praefati.

Quid si Episcopus, &c. Notum ad hoc, quod non valet unio facta ab Episcopo ipso & capitulo, ut per Hieron. Gabr. conf. 36. lib. 2. N. c. l. Gac. de benef. p. 11. cap. 2. n. 168. vbi dicitur, 169. subdit procedere quando unio fit Capitulo principaliter, & directe, secus verò

De Rebus Ecclesiæ non alienand. Tit. IV. 433

quando in consequentia, & indirectè, & c. n. 170. locum ait, ubi visio fieret alieni dignitatis, vel præbendæ Capituli, & c. n. 171. subiicit in terminis Conell. Trid. sess. 24. de reform. c. 1. posse fieri unionem omnibus præbendis, seu distributionibus simul, & c. n. 175. cum Hieron. Gabr. citato loca, resoluat quod potest item Episcopus cum consensu Capituli inprimere præbendam, dignitatem, aut officium, eius fructus applicando non Capitulo, sed distribuendo inter singulos Canonicos, assignando scilicet cuique Canonico, vel præbendæ certam portionem.

7 In gloss. Episcopus, ibi, licet ad Abbates spectent Ecclesiæ plene iure, tamen illas unire non possunt, vel unam alteri subicere, cum hoc fit Episcopale, ita plures quos refert Nicol. Garz. d. p. 126.2. n. 71. & Sanchez. d. lib. 7. c. 29. n. 159.

8 In gloss. Quævis, ibi, scilicet, & eum contrarij, & c. Notatur ad hoc, quod subacta consuetudine censetur etiam subacta immemorialis quando additur dictio universalis, ut per Coar. varior. lib. 1. cap. 1.3. mon. 5. Rot. in Crimen. iuris legendi at. May 1617. coram R. D. meo Coccino, Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 53. n. 8. vide tamen quæ dixi in tract. de censuris, vñfreq. clausul. 87. ann. 3. cum seqq. secundum Lugdunens. impress.

9 Nequaquam id poterit impugnari. Probatur hic text. quod Ecclesiæ vacans nullo ipsi dato defensor potest alteri Ecclesiæ in totum vñiri, immo dno auctoritas Episcopi, & consensus Capituli interueniat, inata text. in presenti, per contrarium verò quando pars bonorum, seu decimarum alienius Ecclesiæ vacantis alteri vñitur, seu conceditur, ultra consensus Episcopi, & Capituli necessarium dandum est defensor ipsi Ecclesiæ vacanti, iuxta d. cap. 1. Circa cuius differentia rationem admodum laborant Doctores nostri, nonnulli primo loco asserunt quod quando in totum vñitur Ecclesiæ alteri, nihil de bonis Ecclesiæ vñitur detrahatur, sed potius augetur coniunctione alterius Ecclesiæ ad quam fit accessio, quando vero pars bonorum, seu decimarum ipsius conceditur, planè minuitur de bonis illius Ecclesiæ, cuius bona alienantur, & ideo in primo casu non est necessarius defensor, inata text. in presenti, secundo autem sic, iuxta d. c. 1. Verum hæc solutio omnem difficultatem non tollit, quia licet procedat in vñione, per quam ex duabus Ecclesiis fit vna, insuper in vñione per quam dux Ecclesiæ æquè principaliter amittuntur, deficit tamen in Ecclesiis, quæ subiacentibus alicui præbendæ, vel dignitati, prout in specie, cap. super eo, de præbend. in 6. quo casu nemo eadem Ecclesiæ, in qua ponitur Vicarius cum certa portione, & reliqui fructus applicatur præbendæ, cap. annexum, cap. extrinseca, & qui verò de præbend. & ita verum est dicere in hoc casu ipsius bona dimitti, & tamen non requiritur datus defensor, iuxta text. in presenti.

10 Pro quorum iurium conciliatione sciendum est dno inter se admodum diversa in materia unionis quoad nostrum propositum posse considerari, prius est quando vna Ecclesiæ alteri in totum vñitur aliquo ex tribus modis, de quibus agi de offic. & potest. Episcopi. p. 1. allegat 66. n. 1. & in hoc casu loquitur text. in presenti; posterior verò quando pars decimarum, seu bonorum alicuius Ecclesiæ alteri vñitur, seu conceditur, & in hoc casu procedit text. in d. c. 1. Utque autem vñiendi modus licet in aliquo conveniat, in alio tamen differt. Convenit quidem, quia utraque vñio cum celebratur eisdem fructibus solemnitatibus exigit de priori patet, quia ex duobus causis fieri debet, necessitas scilicet, vel utilitas, ut probatur cap. expofuisti 33. de præbend. cum aliis adductis per Rebuff. in praxi benefic. de unionib. n. 36. Boet. decis. 345. Hoted. de incompet. benef. p. 1. c. 1. n. 8. Insuper debent intervenire solemnitates, quæ iure ad alienandum res Ecclesiæ præscribuntur, de quibus in cap. sine exceptione 12. q. 2. & in hoc text. post alios Redoan. de rebus Ecclesiæ, rub. de signific. verbis Alienariæ, & sub hoc vocabulo, pag. 44. Cuius rei ratio est, etenim cum per unionem alienatio inducatur, ipsa nempe Ecclesiæ vñita in alterius potestatem transit, & ita eius status quodammodo immutatur, saltem si primo, & secundo modo accipitur text. in l. ult. ff. de cap. dimiss. §. minime. Insuff. eod. ac subinde ex eo capite alienationis verbo in hac materia vñio continetur, inata text. in cap. tua nuper, de his, quæ sunt à Prelat. cap. pastoralis de donat. Redoan. ubi supradict. fit ut ad suam validitatem prædictas causas cum solemnitatibus requirit inata supradicta, quo fit ut consensus Capituli debet intervenire in vñione facta ab Ordinato per hunc text. & Cels. de Consuet. Tom. 17.

ment. t. 4. ad hæc, innotat gloss. verbo assensus, de statu Monach. & tractatus debet precedere, iuxta d. cap. sine exceptione, licet Rebuff. illum non requirit in alienatione d. sit. de unionib. gloss. 1. r. m. 2. in consensu alien. n. 14. Rot. decis. 1. sub hoc tit. in antiq. Imol. n. 3. post alios in presenti. De posteriori item patet, quia quando pars decimarum alienius Ecclesiæ alteri conceditur, debent similiter omnes solemnitates, de quibus supra, insimul intervenire, ut expressè probat d. c. 1. quod simili etiam ratione probatur, etenim cum per huiusmodi bonorum Ecclesiæ concessionem alteri factam inducatur prædictæ Ecclesiæ dismembratio, ut probatur Redoan. ubi proxime, §. intelligitur etiam pag. 45. quæ quidem appellacione alienationis similiter continetur, rectè fit ut prædictas requirit solemnitates, & ita probant Franc. hic col. 1. Rot. decis. 129. sub hoc tit. in vñis, Rebuff. in d. compend. n. 65. Redoan. ubi proxime.

In eo tamen inter utramque unionem est notabilis differentia, quod quando Ecclesiæ vacans in totum alteri vñitur, non est dandus Ecclesiæ vacanti vñire defensor, immo dno auctoritas Episcopi, & consensus Capituli interueniat, inata text. in presenti, per contrarium verò quando pars bonorum, seu decimarum alienius Ecclesiæ vacantis alteri vñitur, seu conceditur, ultra consensus Episcopi, & Capituli necessarium dandum est defensor ipsi Ecclesiæ vacanti, iuxta d. cap. 1. Circa cuius differentia rationem admodum laborant Doctores nostri, nonnulli primo loco asserunt quod quando in totum vñitur Ecclesiæ alteri, nihil de bonis Ecclesiæ vñitur detrahatur, sed potius augetur coniunctione alterius Ecclesiæ ad quam fit accessio, quando vero pars bonorum, seu decimarum ipsius conceditur, planè minuitur de bonis illius Ecclesiæ, cuius bona alienantur, & ideo in primo casu non est necessarius defensor, inata text. in presenti, secundo autem sic, iuxta d. c. 1. Verum hæc solutio omnem difficultatem non tollit, quia licet procedat in vñione, per quam ex duabus Ecclesiis fit vna, insuper in vñione per quam dux Ecclesiæ æquè principaliter amittuntur, deficit tamen in Ecclesiis, quæ subiacentibus alicui præbendæ, vel dignitati, prout in specie, cap. super eo, de præbend. in 6. quo casu nemo eadem Ecclesiæ, in qua ponitur Vicarius cum certa portione, & reliqui fructus applicatur præbendæ, cap. annexum, cap. extrinseca, & qui verò de præbend. & ita verum est dicere in hoc casu ipsius bona dimitti, & tamen non requiritur datus defensor, iuxta text. in presenti.

Alij igitur eam rationem assignant quod quando amittitur, & subicitur alicui dignitati, seu præbendæ, contingit quidem alienatio, nam possessori dignitatis, seu præbendæ applicatur omnes fructus Ecclesiæ vñitæ, valet tamen quia fit cum solemnitatibus à iure requisitis subsistente insimul inista causa necessitatis, neque est aliqua deformitas pauperem dignitatem, seu præbendam insistenti ea fructibus Ecclesiæ sibi annexæ, iuxta d. cap. expofuisti, cum aliis, & ideo non fuit necessarius defensor, iuxta text. in presenti, quando verò pars decimarum, seu bonorum Ecclesiæ non annexæ deputatur ad sustentationem dignitatis, seu præbendæ, fit quædam alienatio non facta rationabilis, quia pars illa bonorum ordinata ad sustentationem illius Ecclesiæ, quæ adhuc manet, & easdem principaliter sicut antea, traducitur ad dignitatem, seu præbendam, cum qua nullam habet communionem, vide cum huiusmodi alienatio magis videatur à ratione aliena, quam illa, de qua in hoc text. merito Pontific. in d. c. 1. decidit illam requirere maiorem solemnitatem ultra consensus Episcopi, & Capituli, nempe quod defensor Ecclesiæ vacanti defensor, Verum hæc ratio humiliter difficultatem non tollit, licet enim fateatur nullam

dari deformitatem in eo quod ex fructibus Ecclesie annexae consulari pauperi dignitati, seu praebende: insuper licet verum sit praedictam annexionem recte fieri possit ob causas paupertatis, vel similem, ac subinde validam fuisse Ecclesie vnicuique alienationem interuenientibus solemnitatibus requisitis, nullatenus tamen docet cur in hoc casu Ecclesie non sit dandus defensor antequam fiat annexio, cum in casu d. c. 1. necessarium dandus sit, licet omnes praedictae solemnitates interuenissent. Insuper eadem rationabilis alienatio, quae consideratur in concessione parvis bonorum Ecclesie, debet etiam considerari in concessione totius Ecclesie. Ignit vel utroque casu debuit dari defensor, vel neutro.

13 Quare ego rationem differentiam in eo posse consistere probabiliter duco, quando vnio fit totius Ecclesie vacantis, non potest considerari aliquod praedictum futuri Rectoris, seu Praeconi, cui per vniionem nihil detrahatur, sed potius ipsius promeritos augentur eum vnus, & idem sit futurus Rector vtriusque Ecclesie, scilicet tam vnicuique, quam ipsius, cui fit vnio, insuper per vniionem neutri Ecclesie praedictum inferretur, scilicet nec vnio: si enim dices sit loco reditu dignior, qui alteri Ecclesie applicatur, illius privilegia digniora, & praestantiora consequitur, iuxta doctrinam gloss. in c. 1. ne Sede vacante, si autem fuerit pauper, illius paupertas, & exiguitas consulari, iuxta d. cap. expensis 33. de praebend. Rursus neque etiam Ecclesie, cui fit vnio, nam ipsius reditus ampliantur coniunctione alterius Ecclesie, quae ei vnitur, vt paulum est, vnde metitio talis vnio Ecclesie vacantis fit, nullo ipsi dato defensore, iuxta text. in praesenti, & haec est vera ratio, quare potest fieri vnio vacantis Ecclesie iuxta hanc text. cum tamen dissolutio vniionis eiusdem Ecclesie vacantis fieri non possit, iuxta c. 1. ne Sede vac. quia videlicet per vniionem neutri Ecclesie praedictum inferretur iuxta modum dicta, per solutionem vero maximum vtriusque Ecclesie praedictum generatur, vt diximus ad c. 1. de maior. & obed. lib. 6. At vero quando vnio fit partis bonorum, seu decimarum Ecclesie, datur maximum futuri Rectoris praedictum cuius interest non diminutio, seu dismembratio beneficii, fiat, iuxta rñr. vt Ecclesiastica beneficia, cap. maioribus, cum aliis, de praebend. licet enim tunc temporis ipsum beneficium vacet, per se tamen, & principaliter existit, & vti tale proprium debet habere Rectorem, ac proinde quemadmodum viuente illo dismembratio, seu diminutio aliquorum bonorum fieri nequit sine ipsius consensu, iuxta cap. placuit 12. q. 2. (nisi lex ex iusta causa contrarium statuatur, prout in specie cap. ad audientiam, de Ecclesiasticis, ita etiam vacante Ecclesia fieri non potest non dato defensore, iuxta d. c. 1. quoniam differentia rationem in effectu sensibile videtur gloss. verbo in concessione, in d. c. 1. & verbo defensor, in praesenti, vbi Card. n. 6. vñf. 7. & Bonif. n. 1.

14 Quia recentia resolutione non obstat regula d. l. quae de iura, & d. cap. cui licet, cum aliis, quia respondetur regulariter verum esse quod cui conceditur maior, & minus concessum censetur, nisi ab illo minori probetur ex causa, vt in specie cap. vñ. vbi gloss. verbo ad partem, de trans. Praed. c. 2. vbi gloss. ult. ad finem, de rap. lib. c. 1. vbi gloss. ult. de iuracem. resoluit communis secundum Abb. in cap. at si, 4. de adulteris, n. 3. de iudic. Felin. in cap. postulasti, n. 3. de rescript. Rot. in l. 2. col. 15 ff. de legat. 1. plane licet Episcopo permiffum sit vtriusque vacantem Ecclesiam alteri non dato defensore, & ita licet maior, non tamen licet minus, id est, partem bonorum Ecclesie concedere idque ex iuxta causa, de qua supra egimus, quod in effectu docet gloss. in praesenti, verbo defensor.

De Rerum permutatione.

TIT. V.

S V M M A R I V M.

- 1 Collatio de beneficiis causa permutationis vacantibus facta aliis, quam permutationibus non tenet, & n. 2.
- 2 Permutatio nihil aliud est nisi quaedam reciproca resignatio, quae ad inuicem inter permutantes fit.
- 3 Hospitalia, quae dantur in titulum beneficii Ecclesiastici, veniunt appellationis beneficii.
- 4 Episcopus potest beneficii remanentiam acceptare licet cum collatio fit Pontifici.
- 5 Episcopi possunt admittere resignationes in fauorem ex causa permutationis.
- 6 Permutationi auctoritatem praestare non potest inferior Episcopus.
- 7 Capitulum Sede vacante potest permutationi auctoritatem praestare.
- 8 Capitulum potest interponere auctoritatem in beneficii permutatione, quando eorum collatio spectat ad ipsam sicut, & Episcopus.
- 9 Beneficii in permutatione requiritur consensus illorum ad quas collatio, electio, seu presentatio pertinet.
- 10 Verbum collatio, quando ponitur in lege, institutionem, & quantum modum praedicti comprehendit.

C L E M. Ne concessione. Vnic.

COLLATIO de beneficiis causa permutationis resignatis facta aliis, quoniam ipsi permutare volentibus, non tenent, colligunt ex Ordin. Pap. Abb. Anch. Inol. Zab. Panorm. Paul. de Eleazar. Bonif. de Vitalin. Vio in rñr. lib. 1. pag. 193. Alagona in compend. pag. 147. remittit Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Hanc eandem conclusionem ex hoc text. desumit Conar. var. lib. 1. c. 5. vbi subdit quod ante decisionem huius text. erat vereri iure competent Praetuli, apud quem est facta renuntiatio ex causa permutationis ex summo iuris rigore seclusa aequitate ita potuisse liberè conferre beneficium Ecclesiasticum, cui renuntiatum fuerat, sicuti si ex simplici renuntiatione vacaret.

Ex causa permutationis ab aliquo rebus resignatis, & c. Notatur ad hoc, quod permutationi nihil aliud est nisi quaedam reciproca resignatio, quae adinuenit inter permutantes fit, vt per Cassid. decis. t. m. a. sub hoc tit. Flamin. Paul. de resignat. benef. lib. 1. c. 5. mon. 19. Gonzal. ad reg. 3. Cancell. gloss. 1. n. 40.

In gloss. Beneficia, ibi, includit etiam hospitalia, & c. Notatur ad hoc, quod quando hospitalia dantur in titulum beneficii Ecclesiastici, tunc veniunt appellationis beneficii, iuxta ea, quae tradit Gonzal. ad reg. 3. Cancell. gloss. 5. §. 4. n. 14. & dicit per hanc gloss. Rebuss in tract. nomin. q. n. 8. quod quando parificantur Ecclesie, & hospitalia, quod in beneficiis statuitur habet locum etiam in hospitalibus.

In gloss. Conferatur, ibi, vel per alios collatores. Ego potest Episcopus beneficii remanentiam acceptare, licet eius collatio sit Pontifici, vt per Sanchez de matrim. lib. 8. dist. 32. n. 4. & ideo in manibus Episcopi resignari possunt beneficia reuerentia, licet illa conferre non possit, sicuti resoluit Flamin. de resignat. lib. 7. q. 14. n. 6. Mallob. in praxi habundis concord. requirit.

De Testamentis, & ultimis volunt. Tit. VI. 435

requirit, 7. dub. 39. n. 12. ego ipse de offic. & potest. Episc. p. alleg. 60. n. 11.

6 In ead. gloss. ibi. *Quid Episcoporum est permutare, vel permutatorem auctoritatem prestare.* Notatur ad hoc, quod Episcopi possint admittre resignationem in fauorem ex causa permutationis, quas faciunt permuantes, & eorum omnibus collationem de beneficio sic resignatio facit, ut per Gonzal. ad reg. 3. Cancell. gl. 14. n. 11. & 11. Nicol. Garc. de benef. p. 1. c. 4. n. 60. ego ipse ad alleg. 69. n. 11.

7 In ead. gloss. ibi. *Et non inferiorum.* Notatur ad hoc quod inferior Episcopo non potest permutationi auctoritatem prestare, ut per Reboll. in praxi benef. tit. de perm. n. 19. & in 3. part. Signatura, verbo necnon in iurisdictionibus, n. 42. Zetoli. in praxi Episcop. p. 1. verbo reuocatio, §. 4. Azor. iustit. moral. p. 2. lib. 7. c. 19. q. 4. vers. si quare. Lessi. de iustit. lib. 1. c. 34. n. 196. Nicol. Garc. d. 4. n. 68.

8 In ead. gloss. ibi. *Quid de Capitulis, &c.* Notatur ad hoc quod Capitulum de se variè potest permutationi auctoritatem prestare, ut per Nicol. Garc. d. 4. n. 75. cum seqq. & plures alios, quos refero ego ipse d. alleg. 69. n. 8.

9 In ead. gloss. ibi. *Hec verba nisi beneficia illa, vel alterum illorum prebentur ad collationem Episcopi solius sine Capitulo.* Notatur ad hoc quod Capitulum potest interponere auctoritatem beneficiorum permutationibus, quando eorum collatio prebatur ad ipsum simul, & Episcopum, sicuti docet Steph. Quatani. in summa Bullar. verbo Capitulum Sede vacante, q. 9. vers. quæ conclusio, Azor. iustit. moral. p. 2. lib. 7. c. 19. q. 4. vers. dubitatur.

10 In ead. gloss. ibi. *Vel presentare.* Ergo requiritur in permutatione consensus illorum, ad quos collatio, electio, seu presentatio pertinet, quia ipsorum interest, quamvis Episcopus totum debeat expedire, Lessi. d. 4. c. 34. n. 198. Azor. d. 19. q. 6. & 12. Cited. de patronat. Regia Curia, c. 11. Nicol. Garc. d. 4. n. 72.

11 In ead. gloss. ibi. *Pote autem quod hoc decretum afficiat nedum collationem, sed etiam omnem electionem, postulationem, & presentacionem, &c.* Notatur ad hoc quod verbum, collatio, cum ponitur in lege, institutionem & omnem modum providendi comprehendit, ut per Flamin. Patii. de resign. benef. lib. 11. q. 3. n. 23. Vinian. in praxi iurist. lib. 5. c. 1. n. 96. Et quod verbum, collatio, comprehendit largo sumpto vocabulo presentacionem, tradunt Flamin. Patii. vbi sup. lib. 12. q. 1. n. 25. Azor. iustit. moral. p. 2. lib. 7. c. 18. q. 6. Proprietatem presentata non comprehendit si in re scriptis ponatur, Gonzal. ad reg. 3. Cancell. gloss. 16. n. 1. Vinian. d. 4. n. 96. in ult. impress.

De Testamentis, & ultimis voluntatibus.

TIT. VI.

S Y M M A R I U M.

- 1 Ordinarius loci rationem exigit à Religiosis etiam exceptis de testamentorum executionibus, quas gerunt, & si circa id deliquerint, illos punit, & n. 2.
- 2 Religiosus etiam si aliquo executor sui testamenti constitutus sit, non potest tale munus sibi nisi petita prius, & obtemperata suo Superiore licentia.
- 3 Testamentorum omnem speciem comprehendit ultima voluntas.

Barbol. Collect. Tom. IV.

3 Religiosi non claustrales prepositi alicui Ecclesie seculari exceptis ab Episcopo iurisdictionem, si testamenti executores sint non tenentur ratione reddere Episcopo, sed Papa.

6 Licet in vbi exigitur ad aliquem altum, debet esse expressa, nec satis est tacita, & presumpta.

7 Fratres minores hodie non licentiautur ad executionem testamentaria officium.

8 Geminatio operatur ut nulla requiratur petitio.

CLEM. Religiosis. Vnic.

ORDINARIUS loci rationem exigit à Religiosis etiam exemptis de testamentorum executionibus, quas de Superiorum licentia gererent, & si circa id deliquerint, illos punit. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Anchar. Imol. Zabart. Panorm. Paul. de Eleazar. Bonifade Vital. Vinian. in rationib. l. 1. p. 13. 24. Alagoni in compend. p. 1. c. 4. remissionem Casal. in annot. & Ximeni in concord. p. 1. c. 2.

Hanc eandem conclus. ex hoc text. desumunt. Fr. Emman. quæst. Regul. tom. 1. q. 70. art. 5. Sylvestr. in sum. verbo testamentum 2. q. 2. d. 4. Molin. de iustit. tract. 2. disp. 147. colom. pen. vers. si Religiosi, Tamburin. de iure Abbatum, ceterarumque Prælatorum seu secularium, quem Regularium Episcopis inferiorum, tom. 1. disp. 15. q. 1. n. 1. Sanch. in præcepta Decalogi tom. 2. lib. 6. c. 1. n. 2. vbi aduertit, quod licet aliqui ex præcatis Doctores dicant decisionem huius text. habere locum in Religiosis solum communem executionem habentibus, qui possunt eorum Ordinis ius conueniri ratione delicti, vel contractus, iuxta cap. de priuilegiis 6. tamen ipse credit textum in præfatis absolutè loquentem procedere in omnibus Religiosis quantumcumque exemptis, nisi speciale privilegium contra illius decisionem habeant.

Nisi à Superiore suo petita, &c.] Notatur ad hoc, quod Religiosus etiam si aliquo executor sui testamenti constitutus sit, non potest tale munus sibi nisi petita prius, & obtemperata à suo Superiore licentia, ut per Fr. Emman. d. 4. q. 70. art. 1. & plures, quos citat ad c. hoc sit. lib. 6. vbi inculcentur de hac materia regi.

In gloss. Cuiuslibet, in addit. ibi, ultima voluntas comprehendit omnem speciem. Vide quæ dixi in tract. de appellat. verborum vtriusque iuris significat appell. 265. n. 1.

In gloss. Deputatus, ibi, reddat ergo Papa, Legate, &c.] Notatur ad hoc quod Religiosi non claustrales prepositi alicui Ecclesie seculari exceptis ab Episcopo iurisdictionem, si testamenti executores sint non tenentur rationem reddere Episcopo sed Papa, vel eius Legato, aut illi, qui legitime eorum Superior fuerit, ut post Abb. hic n. 5. docet Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 6. c. 1. n. 23.

In gloss. Obtemperata, ibi, reprobatum videtur, &c.] Notatur ad hoc, quod quoties ad aliquem actum exigitur licentia, lebet esse expressa, nec satis est tacita, & presumpta, ut per Titaz. de legib. conuol. gloss. 7. n. 1. cum seqq. Auend. de exequend. mand. lib. 1. c. 1. n. 27. Sanch. de Matrim. lib. 1. disp. 15. n. 16. Gonzal. ad reg. 3. Cancell. gloss. 47. n. 50. Cened. præf. & conu. quæst. lib. 1. q. 30. n. 70.

In gloss. Suscipere, ibi, Fratres Minores non licentiautur hodie ad hoc officia, nec illa suscipiunt, latè Sanch. d. lib. 6. c. 11. n. 12. & dixi commodius ad Clem. exim, §. provide, de verbis signis.

In gloss. Exigere. Notatur ad hoc, quod geminatio operatur ut nulla requiratur petitio, sicut ait Sard. decis. 57. n. 11.

dari deformitatem in eo quod ea fructibus Ecclesie annexæ consolat pauperi dignitati, seu præbende: insuper licet verum sit prædictam annexionem recte fieri potuisse ob causam paupertatis, vel similem, ac subinde validam fuisse Ecclesie vitæ alienationem interuenientibus solemnitatibus requisitis, nullatenus tamen docet eam in hoc casu Ecclesie non sit dandus defensor antequam fiat annexio, cum in casu d. c. 1. necessarium dandus sit, licet omnes prædictæ solemnitates interuenissent. Insuper eadem rationabilis alienatio, quæ consideratur in concessione parvis bonorum Ecclesie, debet etiam considerari in concessione totius Ecclesie. Igitur vel utroque casu debuit dari defensor, vel neuter.

13 Quare ego rationem differentie in eo posse existere probabiliter deo, quando vnus sit totius Ecclesie vacans, non potest considerari aliquod præiudicium futuri Rectoris, seu Patroci, cui per vnionem nihil detrahatur, sed potius ipsius proventus augentur eum vnus, & idem sit futurus Rector vtriusque Ecclesie, scilicet tam vitæ, quam ipsius, cui sit vnio, insuper per vnionem ecclesie præiudicium inferatur, scilicet nec vitæ: si enim dicitur per loco redituem, qui alteri Ecclesie applicatur, illius privilegia digniora, & præstantiora consequitur, in qua doctrinam gloss. 1. in c. 1. de Sede vacante, si autem fuerit pauper, illos pauperum, & exiguitati consiliorum, iuxta d. cap. expensis 33. de præbend. Rationes quoque etiam Ecclesie, cui fit vnio, nam ipsas redditus ampliatum coniunctione alterius Ecclesie, quæ ei vnitur, vt palam est, vnde meritis talis vnio Ecclesie vacantis sit, nullo ipsi dato defensore, inata text. in præfati, & hæc est veritas ratio, quare potest fieri vnio vacantis Ecclesie inata hunc text. cum tamen dissolutio vnionis eiusdem Ecclesie vacantis fieri non possit, iuxta c. 1. de Sede vac. quia videlicet per vnionem neutri Ecclesie præiudicium inferatur inata modo dicta, per solminum verò maximum vtrique Ecclesie præiudicium generatur, vt diximus ad c. 1. de maior. & obed. lib. 6. At verò quando vnio fit partis bonorum, seu decimarum Ecclesie, datur maximum futuri Rectoris præiudicium cuius interest nō diminutio, seu dismembratio beneficii, fiat, iuxta rabr. in Ecclesiastica beneficia, cap. maioribus, cum aliis, de præbend. licet enim tunc temporis ipsum beneficium vacet, per se tamen, & principaliter existit, & vti tale proprium debet habere Rectorem, ac proinde quocumque modo videntur illo dismembratio, seu diminutio aliquorum bonorum fieri nequit sine ipsius consensu, iuxta cap. placuit 12. q. 1. (nisi lex ex iusta causa contrarium statuatur, prout in specie cap. ad audientiam, de Ecclesiasticis, ita etiam vacante Ecclesia fieri non potest non dato defensore, iuxta d. c. 1. quam differentiam rationem in c. 1. de iur. iudic. videtur gloss. verbo in concessione, in d. c. 1. & verbo defensor, in præfati, vbi Card. n. 6. v. 7. & Bonif. in 1.

14 Qua reuera resolutione non obstat regula d. l. quæ de iure, & de cap. ex licet, cum aliis, quia respondetur regulariter verum esse quod eis conceditur maior, & minus concessum censetur, nisi ab illo minori prohibeat ea causa, vt in specie cap. vlt. vbi gloss. verbo ad partem, de transi. Prel. c. 1. vbi gloss. vlt. ad finem, de reuoc. c. 1. vbi gloss. vlt. de reuoc. resoluit communia secundum Abb. in cap. at. si, de adulteris, a. 3. de iudic. Felin. in cap. postulat, a. 8. de rescript. Rm. in l. 1. col. 1. §. ff. de legat. 1. planè licet Episcopo permillum sit vitæ vacante Ecclesiam alteri ob dato defensore, & tra licet minus, non tamen licet minus, id est, partem bonorum Ecclesie concedere. Idque ex iuxta causa, de qua supra egimus, quod ita efficitur docet gloss. in præfati, verbo defensor.

De Rerum permutatione.

TIT. V.

SVM MARI VM.

- 1 Collatio de beneficii causa permutationis vacantibus facta aliis, quam permutationis non tenet, de n. a.
- 2 Permutatio nihil aliud est, nisi quædam reciproca resignatio, quæ ad inimicum sacer permouentes fit.
- 3 Hospitalia, quæ dantur in ciuitatibus beneficii Ecclesiastici, veniunt appellatione beneficii.
- 4 Episcopus potest beneficii permutationem acceptare licet cum collatio sit Pontificia.
- 5 Episcopi possunt admittere resignationes in fauorem ex causa permutationis.
- 6 Permutationem auctoritatem præstare non potest inferior Episcopus.
- 7 Capitulum Sede vacante potest permutationi auctoritatem præstare.
- 8 Capitulum potest interponere auctoritatem in beneficiarum permutatione, quando eorum collatio spectat ad ipsum fœdum, & Episcopum.
- 9 Beneficij in permutatione recipiuntur censens illorum ad quos collatio, electio, seu præsentatio pertinet.
- 10 Permutatio, collatio, quando ponitur in lege, insinuat, & omnem modum præiudicandi comprehendit.

CLEM. Ne concessione. Vnic.

OLLATIO de beneficii causa permutationis resignans facta aliis, quam ipsi permutare volentibus, non tenet, Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Anch. Inl. Zabaz. Panorm. Paul. de Elcazar. Bonif. de Vitalin. Vio in rariis, lib. 1. p. 191. Alagona in compend. pag. 147. Gemellus Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Hanc eandem conclusionem ex hoc text. desumit Comar. in lib. c. 5. vbi subdit quod ante declarationem bonis text. erat veteri iure competens Praebendam, apud quem est facta renuntiatio ex causa permutationis ex summo iuris rigore scilicet æquitate iuris potuisse liberè conferre beneficium Ecclesiasticum, cui renuntiatio fuerat, licet si ex simplici renuntiatione vacaret.

Ex causa permutationis ab aliquo rebus resignata, & c. Notatur ad hoc, quod permutatio nihil aliud est nisi quædam reciproca resignatio, quæ adinimicem inter permouentes fit, vt per Callid. desig. 1. m. 2. sub hoc tit. Flamin. Part. de resignat. benef. lib. 1. q. 5. nom. 19. Gonzal. ad reg. 3. Cancel. gloss. 1. a. m. 40.

In gloss. Beneficia, ibi, includit etiam hospitalia, & c. Notatur ad hoc, quod quando hospitalia dantur in ciuitatibus beneficii Ecclesiastici, tunc veniunt appellatione beneficii, inata ea, quæ tradit Gonzal. ad reg. 3. Cancel. gloss. 5. §. 4. n. 14. & dicit per hanc gloss. Rebuss in tract. nomin. q. 9. m. 3. quod quando parificantur Ecclesie, & hospitalia, quod in beneficiis statuitur habet locum etiam in hospitalibus.

In gloss. Conferantur, ibi, vel per alios collatores. Ego potest Episcopus beneficii renuntiationem acceptare, licet eius collatio sit Pontificia, vt per Sanch. de matrim. lib. 3. disp. 32. n. 4. & ideo in manibus Episcopi resignari possunt beneficia referantur, licet illa conferre non possit, licet resoluunt Flamin. de resign. lib. 7. q. 1. n. 6. Mallob. in praxi habendi concord. ragnus.

De Testamentis, & vltimis volunt. Tit. VI. 435

requirit. 7. dub. 39. n. 12. ego ipse de offic. & potest. Episc. p. alleg. 60. n. 21.

- 6 In ead. gloss. ibi. *Quod Episcoporum est permutare, vel permutantibus auctoritatem prestare.* Notatur ad hoc, quod Episcopus possit admittre resignationes in faciem ex causa permutacionis, quas facient permutores, & eorum eundem collationem de beneficio sic resignato facere, vt per Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gl. 14. n. 11. & 13. Nicol. Garc. de benef. p. 1. d. 4. n. 60. ego ipse d. alleg. 69. n. 11.

- 7 In ead. gloss. ibi. *Et non inferiorum.* Notatur ad hoc quod inferior Episcopo non potest permutacioni auctoritatem prestare, vt per Rebuff. in praxi benefic. 15. de perm. n. 39. & in 3. part. Signatura. verbo necnon in rescriptis, n. 42. Zetoli. in praxi Episcop. p. 1. verbo reuocantur, §. 4. Azot. in inst. moral. p. 2. lib. 7. c. 29. q. 4. vers. *fi quando.* Lessi. de inst. lib. 2. c. 34. n. 196. Nicol. Garc. d. c. 4. n. 68.

- 8 In ead. gloss. ibi. *Quid de Capitulis, &c.* Notatur ad hoc quod Capitulum sede vacante potest permutacioni auctoritatem prestare, vt per Nicol. Garc. d. c. 4. n. 75. cum segg. & plures alios, quos refero ego ipse d. alleg. 69. n. 8.

- 9 In ead. gloss. ibi. *Hec verba nisi beneficia illa, vel aliorum illorum spectarent ad collationem Episcopi solius suis Capitulis.* Notatur ad hoc quod Capitulum potest interponere auctoritatem beneficiorum permutacionibus, quando eorum collatio spectabat ad ipsum simul, & Episcopum, sicut docent Steph. Quarant. in summa Bullar. verbo *Capitulum sede vacante*. q. 9. vers. *quia conclusio*, Azot. in inst. moral. p. 2. lib. 7. c. 29. q. 4. vers. *admittat*.

- 10 In ead. gloss. ibi. *Vel presentare.* Ergo requiritur in permutacione consensus illicum, ad quos collatio, electio, seu presentatio pertinet, quia ipsorum intercessio, quamvis Episcopos totum debet expedire, Lessi. d. c. 34. n. 198. Azot. d. c. 2. q. 6. c. 12. Cibed. de paronar. Regia Corona, c. 11. Nicol. Garc. d. c. 4. n. 73.

- 11 In ead. gloss. ibi. *Pate autem quod hoc decretum afficit nedum collationem, sed etiam eundem electionem, postulationem, & presentacionem, &c.* Notatur ad hoc quod verbum *collatio*, cum ponitur in lege, institutionem & omnem modum providendi comprehendit, vt per Flamin. Paris. de resig. benefic. lib. 1. q. 3. n. 13. Viuiam in praxi iuriss. lib. 5. c. 1. n. 96. Et quod verbum *collatio*, comprehendat largo sumptu vocabulo presentacionem, tradunt Flamin. Paris. vbi supr. lib. 1. q. 3. n. 13. Azot. in inst. moral. p. 2. lib. 7. c. 28. q. 6. Propter tamen predicta non comprehendit si in re scriptis ponatur, Gonz. ad reg. 8. Cancell. gloss. 16. n. 13. Viuiam d. c. 1. n. 96. in vlt. impress.

De Testamentis, & vltimis voluntatibus.

TIT. VI.

S Y M M A R I V M.

- 1 Ordinarius loci rationem exigit ad Religiosis etiam exemptis de testamentorum executionibus, quas gestant, & si circa id deliquerint, illis poenit, & n. 2.
- 2 Religiosis etiam si aliquo executor sui testamenti constitutus sit, non potest tale munus subire nisi petita prius, & obtenta a suo Superiore licentia.
- 3 Testamentorum omnem speciem comprehendit vltima voluntas.

Barboi. Collect. Tom. IV.

- 3 Religiosis non claustrales prepositi alicui Ecclesie seculari exempti ad Episcopos iurisdictionis, si testamenti executores sunt non tenentur rationem reddere Episcopo, sed Papa.

- 6 Licentia ubi exigitur ad aliquem actum, debet esse expressa, nec satis est tacita, & presumpta.
- 7 Fratres minores hodie non licentiantur ad executionem testamentorum officium.
- 8 Geminatio operatur ut nulla requiratur peticio.

CLEM. Religiosis. Vnic.

REMNARIUS loci rationem exigit ad Religiosis etiam exemptis de testamentorum executionibus, quas de Snepetionum licentia gestant, & si circa id deliquerint, illis poenit. Colligitur ex Ord. in Lap. Abb. Anchar. Imol. Zabari. Pan. xrm. Paulde Eleazar. Bonifide Vital. Viuiam in rationib. 1. pag. 134. Alsogon in compend. pag. 454. tenuissim. Casal. in annu. & Ximenis in concord. p. 1. c. 2.

Hanc eandem censuram ex hoc text. desumunt Fr. Emman. quass. Regul. tom. 3. q. 70. art. 1. Selnest. in sum. verbo *testamentum* 2. q. 2. d. 4. Molin. de inst. tract. 2. disp. 147. colum. pen. vers. *fi Religiosi*, Tamburin. de iura Abbatum, caveruntque Pralatorum tam secularium, quam Regularium Episcopos inferiores, tom. 1. disp. 15. q. 1. n. 23. Sanch. in precepta Decalogi tom. 2. lib. 6. c. 11. n. 1. vbi aduertit, quod licet aliqui ex Imperitatis Doctoribus dicant decisionem huius text. habere locum in Religiosis solum eorumque exceptionem habentibus, qui possunt curam Ordinariis conueniri ratione delicti, vel contractus, iuxta cap. de priu. in 6. tamen ipse credit textum in presentia absolute loquentem procedere in omnibus Religiosis quantumcumque exemptis, nisi speciale privilegium contra illius decisionem habeant.

Nisi a Superiore suo petita, &c.] Notatur ad hoc, quod Religiosis etiam si aliquo executor sui testamenti constitutus sit, non potest tale munus subire nisi petita prius, & obtenta a suo Superiore licentia, vt per Fr. Emman. d. q. 70. art. 1. & plures quos citat ad c. 2. hoc tit. lib. 6. vbi insolenter de hac materia egi.

In gloss. Cuiuslibet, in addit. ibi, *vltima voluntas comprehendit omnem speciem.* Vide quae dixi in tract. de appellat. verborum vtriusque iuris significat appell. 26. n. 1.

In gloss. Deputatus, ibi, *reddat ergo Papa, Legatus, &c.* Notatur ad hoc quod Religiosis non claustrales prepositi alicui Ecclesie seculari exempti ad Episcopos iurisdictione, si testamenti executores sunt non tenentur rationem reddere Episcopo sed Papa, vel eius Legato, aut illi, qui legitime eorum Superiores fuerit, vt post Abb. hic n. 5. docet Sanch. in precepta Decalogi, tom. 2. lib. 6. c. 11. n. 13.

In gloss. Obtemperare, ibi, *reprobaturum videtur, &c.* Notatur ad hoc, quod quoties ad aliquem actum exigitur licentia, debet esse expressa, nec laus est tacita, & presumpta, vt per Tirac. de legib. consue. gloss. 7. num. 8. cum segg. Avend. de exceptis mand. lib. 1. c. 12. n. 27. Sanch. de Marim. lib. 1. disp. 35. n. 16. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 47. n. 50. Cened. praxi. & canon. quass. lib. 1. q. 30. n. 79.

In gloss. Suscipere, ibi, *Fratres Minores non licentiantur hodie ad hoc officia, nec illa suscipiunt, late Sanch. d. lib. 6. c. 11. n. 24. & dixi conuocatus ad Clem. eximi, §. provide, de verbor. signif.*

In gloss. Exigere. Notatur ad hoc, quod geminatio operatur ut nulla requiratur peticio, licet ait Sanch. decis. 57. n. 11.

De Sepulturis.

TIT. VII.

SUMMARIVM.

- 1 Sepelientes in casibus non permissis defunctis in cimiteriis tempore interdicti, vel qui scienter sepeliunt excommunicati publice nominati interdicti, vel manifesti usurarii, excommunicati sunt licet sine exemptis, & n. 2.
- 3 Excommunicatus sepultura Ecclesiastica carere debet.
- 4 Cimiterium non probatur ex eo quod quadam corpora in eo loco sepulta reperiuntur.
- 5 Excommunicatus nominati quis dicitur.
- 6 Usurarii manifesti passim sepeliri in loco sacro praesentia cautio ab eum hereditibus de satisfaciendo paribus.

C L E M. Eos qui. I.

- 1 EPELIENTES scienter defunctorum corpora in cimiteriis interdicti tempore in casibus non concessis à iure, vel excommunicati publice, aut nominati interdicti, vel usurarii manifestos, sunt ipso facto excommunicati, & non possunt absolvi, nisi prius ab iurisdictione Ordinarii satisfecerint offensis de inferiori iurisdictione, non obstante quovis privilegio sub quacunque forma concessio, &c. Colligunt ex Ordin. I. ap. Abb. Anehar. Imol. Zab. Paul. de Eleazar. Bonif. de Vital. vii. in ration. lib. 2. pag. 248. Alagona in compend. pag. 460. tenuissimè Ximen. in concord. p. 1. & 2.
- 1 Hanc eandem conclusionem ex hoc text. desumunt Fr. Emmanuel. quest. Regul. tom. 3. q. 6. art. 1. Azor. in specul. moral. p. 1. lib. 8. c. 1. §. 9. vers. sexta, & alij, quos citant in collect. ad cap. sacre, n. 3. hoc nititur in Decret. quibus addo Hul. Lamp. var. lucubr. tom. 1. tit. 2. §. 1. n. 2. & num. 10. agit de publicis, & manifestis usurariis. Gambor. de casibus referat. a. 1. n. 2. Rayner. in catalogo censurarum extra Bullam, c. 9. n. 51. & 53. Fillioe. tract. 1. q. num. 67. vers. secunda, & n. 69. quos refert ego ipse de officio, & potest. Episcop. p. 3. alleg. 50. n. 22. addo nonnullis Bonacina. de censur. extra Bullam dist. 2. q. 2. post. 31. à princ. & n. 19. et soluit hanc excommunicationem latam contra sepelientes non afficere comitantes, mandantes, consulentes, aut cantantes, seu portantes crucem, aut fideam extingentes, latè Merol. tom. 1. dist. in universam Theolog. moral. dist. 1. c. 2. n. 294.
- 3 Vel excommunicatus, &c.] Ergo excommunicatus sepultura Ecclesiastica carere debet, vt per Henric. in sum. lib. 1. c. 11. §. 1. & c. 4. §. 1. Azued. l. 6. n. 8. cum sequit. lib. 4. non recip. citatos per me de Parochiis, c. 16. n. 48.
- Vel usurarii manifestos.] Dicitur illi qui viros publice exerceant, & quos publice constat tales esse etiam nondum denunciati sint, ita Fillioe. d. tract. 1. q. c. 5. q. 1. n. 7. Bonacina. de contralt. dist. 3. q. 3. post. ult. n. 2. & d. post. 31. n. 7.
- 1 In gloss. Cimiteriis, ubi, quovis autem in cimiteriis corpora sepeliuntur. Notatur ad hoc, quod cimiterium non probatur ex eo quod quadam corpora in eo loco sepulta reperiuntur, vt per Maleard. de probat. concl. 189.
- 1 In gloss. Nominati. Vide que dixi ad gloss. verbo nominati in Clem. 1. de vota, & benef. clerici.

In gloss. Manifesti, ubi, nisi eantem sit de restituendo, &c. Notatur ad hoc, quod manifesti viuarij possunt sepeliri in loco sacro praesentia cautio ab eius hereditibus de satisfaciendo paribus vt per Conar. var. lib. 3. c. 3. n. 9. vers. 12.

SUMMARIVM.

- 1 Compendium huius text. refertur, & n. 2. & 3.
- 4 Prædicatores Regulares quomodo examinandi, & approbandi.
- 5 Episcopum tanquam Sedis Apostolicæ delegatum habere auctoritatem coercendi, ac puniendi quoscunque exceptos eam secularis, quam Regulares, qui in alienis Ecclesiis, quæ suorum Ordinum non sunt absque Episcopi licentia, & in Ecclesiis suis, aut suorum Ordinum non parva illius benedictione, aut ipsa contradicente predicare praesumpserint.
- 6 Confessarii approbati quando, & quibus danda sit.
- 7 Regulares præfatos à suis Superioribus ad Confessiones audientias si Episcopus suis iustis causis admittere nolit, an possint etiam attentata dispositione Concilij Tridentini Confessiones audire perinde ac si admissi essent, & n. 3.
- 9 Fratres Prædicatores, & Minores libere possunt ad sepulchra recipere amicos, qui sepulchra elegerint in suis Ecclesiis, & locis.
- 10 Quarta funeralis debetur Ecclesiæ Parochiali illius, qui eligi alibi etiam apud Mendicantes sepulchrum.
- 11 Quarta Canonica ex quibus solui debet ostenditur.
- 12 Privilegium ad presertim rationem consistendum sufficiens verba, & non est necessaria scriptura.
- 13 Scriptura non est necessaria ad substantiam, & valorem gratia.
- 14 Prædicatores, & Minorum Ordinum presbiteri sunt coadiutores Curarum à Sede Apost. deputati.
- 15 Principi competitis facultatibus concedendi studium generale.
- 16 Prælatorum appellatione veniunt Prælati claustrales.
- 17 Confessio peccatorum debet primum audiri, deinde imponitur penitentia, & deinde fit absolutio.
- 18 Sacerdotes Sacra Confessionis Ministris debent se præstare personaliter coram locorum Ordinariis.
- 19 Beneficij præfatos debet fieri personaliter coram Ordinariis.
- 20 Præfatus dicitur qui præbet sensum corporis.
- 21 Curæ parochialis Ecclesiæ in dicitur habere, qui ex necessitate officij adstringi potest ad administrationem Sacramentorum, & cogere ad se veniri parochianos.
- 22 Præfatum numerum est deputandum secundum quantitatem subiectorum.
- 23 Dilecti, libere, importas quid alium quis facere possit sine fronte, & sine alterius licentia, & auctoritate.
- 24 Liberum dicitur quod ab omni impediens, & grammatae fit absolutum.
- 25 Regulares non possunt etiam vigere quovisunque privilegio abstinere à casibus Episcopis referatis.
- 26 Feneralia qua dicuntur, ostendunt, & n. 7.
- 28 Statutum ultimum non tollit primum nisi specialiter, & expresse faciat mentionem de illis.
- 29 Consuetudo quantumvis generalis non tollit patra, aut concordias confirmatas per Sedem Apostolicam, nisi de eis faciat expressam mentionem.

C L E M. Dudum. II. & ult.

FRATRES Prædicatores, & Minores in suis Ecclesiis, & locis ac plateis communibus libere valent eloqui, & populo predicare, hora illa duntaxat excepta, in

In qua locorum Prælati prædicare voluerint, vel eorum licet facere solemniter prædicari, nisi aliud voluerint, & licentiam concesserint. In studiis autem generalibus, ubi solet prædicari ad clerum certis diebus, ad funera etiam shortorum, & in festis specialibus eorumdem Fratrum, possunt iidem Fratres libere prædicare, nisi illa hora Episcopus, vel Superior vellet clerum ad se vocare generaliter, vel duceret congregandum clerum, ex aliqua iusta, & vigenti causa. In Ecclesiis verò Parochialibus Fratres idem non audeant prædicare nisi à Parochis imitati & vocati, vel de illorum beneplacito, seu petita, & obtenta licentia, nisi Episcopus, vel Prælati velit per eos sibi prædicari.

Item superiores maiores potestatem debent facultatem ab Ordinariis locorum, ut Fratres ad hoc electi in eorum diocesis possint audire, & absolute volentes confiteri, sic alii superiores huiusmodi eligentes personarum idoneas, sufficientes, peritas, probas, & sic electas præteritum Prælati, ut de licentia eorum audiant Confessiones, & cum hac licentia extra illas dioceses, & civitates Confessiones non audiant, quod si Prælati nollet aliquem præsentem admittere, præsentem alius, si ad hunc Ordinarij nollet admittere electos à Superioribus, his conceditur de plenitudine potestatis Apost. licentia audiendi Confessiones, & absolvendi, sicut Curatis, & Parochialibus Sacerdotibus est à iure concessa, & non plus nisi Ordinarij maiorem conferant.

Item prædicti Regulares ibi potest in Ecclesiis, vel locis suis sepelire quoscunque, qui in illis sepulturam eligunt, dummodo tamen ipsi Fratres de omnibus proventibus tam funeralibus, quam quocunque modo relictis distinctè, vel indistinctè ad quoscunque eccos vel indeterminate vias de quibus etiam quartam non consentiant, vel non debet de iure, nec non de datis, vel qualitercunque donatis in morte, seu mortis articulo, vel in infirmitate, de qua discesserint, Fratres ipsi, vel alii pro eisdem, semper quartam partem integram de Ecclesiis Parochialibus, & eorum Rectoribus, imo que danda essent ipsi Fratres in morte non eorum sibi dari in via ne quartam soloant. Si quid autem fecerint cum fraude, & dolo, præter peccatum, quod incurrunt, quartam omnino restituere teneantur, vixit quam non possunt Fratres ad aliud cogi, cum reuocantione omnium privilegiorum, &c. & in fine Curatis præcipitur, ut benevole Fratres tractent. Colligunt aut Ordin. Lap. Abb. Achar. Zabab. Imol. Pasorin. Paul. de Eleazar. Bonif. de Virilio. Vroian. in ratum lib. 1. pag. 149. Alagona in respons. pag. 461. remissio Nimen. in concord. p. 1. & 2.

Statimur, & ordinamus, ut distanti Ordinem Fratres, &c. Juxta Prædictos Regulares hodie sequenda est nova Concil. Trid. dispositio sess. 11. de reform. c. 2. ubi sic habetur, Regulares verò cuiuscunque Ordinis, a nisi si sine Superioribus de vita, meritis, & seueritate examinati, & approbati fuerint, ac de eorum licentia etiam in Ecclesiis suorum Ordinum prædicare non possint, cum qua licentia personarum se eorum Episcopi præsentent, & ab eis benedictionem potest teneantur antequam prædicare incipiant. In Ecclesiis verò, qua suorum Ordinum non sunt, ultra licentiam suorum Superiorum etiam Episcopi licentia habere teneantur, sine qua in ipsis Ecclesiis non suorum Ordinum nullo modo prædicare possint, ipsam autem licentiam gratis Episcopi concedant, item & infra sess. 14. de reform. c. 4. sic dispenitur. Nullus autem secularis, sine Regulari etiam in Ecclesiis suorum Ordinum contradicente Episcopo prædicare præsumat. De his Decretis, & eorum materia agunt Barbos. Collect. Tit. 1. P.

Ita & Fr. Emman. quest. Regal. tom. 1. q. 31. art. 1. cum segg. Fr. Ludon. Miranda in man. Prælat. tom. 1. q. 50. art. 1. Campan. in diuersis iuris Canon. rub. 12. c. 11. num. 6. cum segg. Vigolin. de potest. Episcop. c. 42. §. 1. m. 4. Valer. Reginald. in praxi forei parit. lib. 18. m. 12. §. 1. m. 4. Aloy. Rice. in praxi aures tract. 190. Homobon. de Bonis de excommunicatione Ecclesiastica tract. 2. c. 3. q. 35. ego ipse de officio, & potest. Episcop. p. 1. alleg. 7. §. 1. m. 18. cum segg. vbi m. 20. obiter Decretum Concilij d. c. 4. de non prædicando contradicente Episcopo quoad Regulares intelligendum esse ac limitandum de illo tempore, & hoc, qua Episcopus prædicare voluerit, aut eorum licet facere solemniter prædicari, non verò alius, ne contrarij videtur alteri text. in d. c. 1. concedenti Prædicatoribus Regularibus in Ecclesiis suorum Ordinum cum sola Episcoporum benedictione posse prædicare etiam non habita expressa licentia. Habet denique Episcopus tanquam Sedis Apostolicæ delegatus auctoritatem coercendi ac ponendi quoscunque exemptos tam seculares, quam Regulares, qui in alienis Ecclesiis, quæ suorum Ordinum non sunt, absque Episcopi licentia, & in Ecclesiis suis, aut suorum Ordinum non petita illius benedictione, aut ipso contradicente prædicare præsumpserint, ut statuit Gregor. X. V. in sua Constit. in corp. Infernabili, sub dat. Nonis Februarij 1611.

Statimur etiam, & ordinamus auctoritate, &c. Juxta 6. tot in prædicti de forma præsentandi Episcopo Fratres Prædicatores, & Minores in Confessoribus, per eorum superiores Prælatos, de qua Namar. in man. c. 17. m. 160. & 161. Fr. Emman. quest. Regal. tom. 1. q. 19. art. 1. & 1. Ludon. Miranda in man. Prælat. tom. 1. q. 45. art. 5. Hieron. Roderic. in compend. quest. Regal. refel. 12. a. n. 1. Cetera Confessorium approbationem statuit Concil. Trid. sess. 1. de reform. c. 15. nullum etiam Regularium posse Confessiones secularium etiam Sacerdotum audire, nec ad illi idoneum reputari, nisi aut Parochiale beneficium, vel ab Episcopo per examen, si illi videbitur esse necessarium, aut alius idoneus iudicetur, & approbationem, que gratis datur, ubi tamen privilegium, & consuetudine quocunque, &c. de eorum materia licet egi de officio, & potest. Episcop. p. 1. alleg. 1. §. 1. Per quod decretum Concilij non est tubiata hæc Clement. quantum ad formam præsentandi Prædicatores, & Minores, nam cum sit lex inserta in corpore iuris, & non privilegium, necessarium illi debet fieri merito vel derogaretur, Fr. Emman. d. q. 19. art. 1. Ludon. Miranda d. q. 45. art. 6. Hieron. Roderic. d. refel. 12. n. 1. vbi n. 4. resoluit præsentationem, & approbationem Minorum, & Prædicatorum semel factam esse perpetuam, iuxta hanc Clement. nec debere iterum in eadem diocesi renouari. Per hunc text. & Extrinsec. super Caedem prædicant, asserunt approbationes, & præsentationes Regularium esse perpetuas. Sot. in d. diff. 18. q. 1. art. 1. c. 6. Henric. in sum. lib. 6. c. 6. §. 6. Valq. de Punit. q. 9. §. 1. art. 3. dub. 5. Vega in sum. p. 1. c. 62. c. 4. & 17. Pez. de Ledemia in sum. p. 1. c. 11. post decimum dubium. §. la prima dificultad, Ioan. de la Cruz. de stat. Relig. lib. 2. c. 6. c. 6. c. 4. Ludon. de San Ioan. p. 1. sum. tract. de Punit. q. 9. art. 3. dub. 1. & 1. Villalob. in sum. p. 1. tract. 9. diff. cult. 53. Cenciolan. de casibus reformat. p. 1. s. 1. c. 1. art. 8. fol. 165. & art. 3. fol. 197. Chapeau. cod. tract. 2. diff. 3. fol. 121.

Si verò iidem Prælati, &c. Juxta colligit aliqui Episcopo volente sine iusta causa admittere præsentatos, eos posse iuxta dispositionem text. in præsentis, etiam stante dispositione Concil. Trident. d. cap. 15. omnia perinde cedere ac si admitti, & auctoritati essent, ex quorum numero sunt Exsim. à Gochieri de iurisdic. Ordin. in exempt. par. 4. q. 77. Cened. p. 1. q. 3. prælat.

pract. & canon. quest. lib. 1. q. 38. num. 20. & 21. Fagundes in quinque Ecclesie precepta pract. 2. lib. 7. c. 1. n. 15. & innotat enim in aliorum doctorum assensum hanc Clement. nullatenus esse in hac parte derogatam, & renovatam per Concil. Trident. d. c. 1. quoniam per ipsum confirmatam, & approbatam, & eisdem quibus maxime conformem, vt tenent Naur. in man. c. 17. num. 2. 6. q. in fine. Fr. Emman. quest. Regular. tom. 1. q. 9. art. 2. & in addit. ad Bullam Cruciatam, q. 9. num. 40. Fr. Lodon. Miranda in man. Pralator. tom. 1. q. 4. §. 6.

8 Verum hæc sententia non videtur tuta, cum ipsa Concilij dispositio clare exigit Episcopi approbationem, ac subinde ab eo obtinendam esse statum, quapropter illam iam petere non sufficit, licet iniuste exhibere recusauerit, sicut melius resoluitur Soar. tom. 4. dist. 28. §. 1. n. 1. Valer. Reginald. in praxi feri parit. lib. 1. d. n. 192. Agid. de Coniur. de Sacram. & excom. tom. 2. dist. 8. n. 15. Fernandez in examine Theologia moralis, p. 1. c. 9. §. 8. n. 2.

9 Huiusmodi quoque statuto, &c. Notatur ad huc, quod Fratres Prædicatores, & Minores libere possunt ad sepulchrum recipere omnes, qui sepeliri elegerint in suis Ecclesiis, & locis, vt per Id. Lauer. varior. lucubrat. tom. 1. tit. 2. cap. 9. num. 10. vbi subdit id ipsum per Pium V. ad reliquos Religiosos fuisse ampliatum.

10 Perum ne Parochiales, &c. De quanta Parochiali debita Ecclesie Parochiali illius, qui elegit alibi etiam apud Mendicantes sepulchrum, late agit Lauer. d. tit. 2. c. 27. per totum. Azor. innotat. moral. part. 2. lib. 9. cap. 1. q. 1. quest. 13. & dixi de officio & potestate Parochi, part. 2. c. 1.

11 Necesse de datis, vel qualitercumque donatis in morte, &c. Notatur ad hoc, quod quia canonica solui debet Ecclesie Parochiali de omnibus donatis causa mortis, de relictis iure institutionis, de oblationibus, candelis, anniversariis, & similibus ratione sepulture alibi electæ, vt per Petr. de Vbald. in tract. de quarta Episcop. p. 1. c. 6. Lauer. d. tit. 2. c. 17. n. 18. Non debent igitur de donationibus inter vivos, Schest. Medie. de sepulture, p. 1. q. 1. num. 7. tom. 2. Lauer. d. c. 1. n. 52. bene autem debet de legatis etiam pro illius dicendis, Petr. de Vbald. d. p. 1. c. 7. vers. quod si testator, ego ipse de officio & potestate Episcopi, part. 3. allegat. §. 6. num. 20. cum seqq. Lauer. d. c. 17. num. 18. in fine.

12 Verbo, seu scripto, &c. Ergo ad privilegij perfectam rationem constituendum, eiusque validitatem sustinent verba, & non est necessaria scriptura, vt per Fr. Emman. quest. Regular. tom. 1. q. 7. art. 5. Soar. de legibus, lib. 8. c. 12. d. n. 1. nouissime Tambontin, de iure Abbatum tom. 1. dist. 1. §. 6. q. 2.

13 Notatur etiam ad hoc, quod non est necessaria scriptura ad substantiam, & valorem gratia, sed statim ac concessa est per verbum, fiat, in te valida, & perfecta est quoad substantiam, indiget tamen expeditione litterarum ad probationem vt ex illa agi possit in iudicio. Ita Sanchez de matrim. lib. 8. dist. 39. n. 2. Paul. Comit. rescript. moral. lib. 1. q. 105. n. 2. Zetzel in praxi Episcop. p. 1. verbo Bullæ, §. 4. Nam solo verbo Papæ perhibetur gratia, ex Flamin. dist. de rescript. benef. lib. 8. q. 2. num. 8.

14 Tanquam cooperatores eorum, &c. Quod professores Ordinem Prædicatorum, & Minorum sine coadiutorum Coratorum à Sede Apostolica deputati ex hoc text. colligit Fr. Emman. quest. Regular. tom. 3. q. 31. art. 4. vers. quod ego.

15 In gloss. Generalibus, ibi, ex privilegio, &c. Notatur ad hoc, quod Principi competet facultas concedendi

studium generale, vt per Zabur. hic in §. nos autem q. 15. Not. conf. 67. n. 1. vol. 4. Callan. in catalogo gloria mundi, p. 10. conf. 32. et 4. vers. ad unum tamen, Odiam. Gloriz. rescript. 1. p. 1. n. 170.

In gloss. Non habetur, ibi, possent tamen Prælatus, &c. Ergo appellatione Prælatorum veniunt Prælati claustrales, vt per Farin. in praxi crimin. p. 2. quest. 60. num. 346.

In gloss. Audire, ibi, primo audiat Confessio, secundum impetrat penitentia, tertio fiat absolutio. Ita Beja rescript. casuum Confessio. p. 3. c. 4. §. 1.

In gloss. Præsentari, ibi, personaliter ergo presentatio fieri debet. Notatur ad hoc, quod Sacerdotes sacre Confessionis ministri debent se presentare personaliter coram locorum Ordinariis, vt per Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo Confessio, §. 1. Aloy. Kice. in collect. dec. p. 4. collect. 129. Sicut etiam beneficij presentationem debere fieri personaliter coram Ordinario resolutione Cened. ad decretum collect. 15. n. 4. & Zerol. d. p. 1. verbo Insuperatatus, §. 7.

In ead. gloss. ibi, Nam dicitur presens qui præbatur sensibus corporis. Ita Turad de leprosis, gloss. 6. n. 2. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. 4. §. 36.

In gloss. Impendunt, ibi, quia rei ipsi adhibiti sunt, &c. Notatur ad hoc, quod curam habere Parochialis Ecclesie is dicitur, qui ex necessitate officij adstrigij potest ad administrationem Sacramentorum, & cogere ad se venite Parochianos, vt per Card. hic. q. 9. innotat. 32. & Abbat. 1. 4. Rebuff. de nomin. q. 19. n. 10. Ferret. conf. 25. §. 1. n. 1. Manic. dec. 48. n. 5. Flamin. Partit. de rescript. benef. lib. 2. q. 1. n. 106. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 6. n. 16. Rod. dec. 52. num. 10. p. 2. diuers. Vianin. in praxi iuristar. lib. 2. c. 6. sub n. 2. col. 2. in ult. in pref.

In gloss. Exigit, ibi, non numerum præcedentium depurari secundum quantitatem subiectorum. Sequitur Menoch. de arbit. c. 46. §. 1. n. 3.

In gloss. Libere, ibi, denotat quod non est necesse licentiam Sacerdotis Parochialis haberi. Notatur ad hoc, quod dictio, libere, importat quod ad eum quis facere possit sua sponte de fine alicuius licentia, & auctoritate, vt per Roland. conf. 42. n. 19. lib. 1. Surd. conf. 113. n. 96. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 4. §. 1. n. 12. cum seqq. & gloss. 48. n. 3. & gloss. 5. §. 1. n. 3. Card. Tusch. tom. 2. lit. D. conel. 30. §. 1. n. 10. Monet. de consensu, vol. 2. c. 7. n. 144. & c. 8. n. 17. & plures alios quos citauit in tract. de diffinit. v. s. q. dist. 190. num. 1. Secundum Lugdunens. imprell. Libere enim dicitur quod ab omni impedimento, & examinatione est abstractum, Rain. conf. 1. d. 21. vol. 1. Decian. conf. 44. num. 91. vol. 1. Menoch. conf. 104. 2. num. 10. Odiam. Gloriz. rescript. 1. p. 1. num. 135.

In gloss. Concessa, ibi, hoc iuranda, quia in casibus Episcoporum reuerentia non possunt absolueri, &c. Notatur ad hoc, quod Regulares non possunt absolueri à eisdem Episcopo non solum de iure, sed etiam specialiter per ipsum teletur, Naur. in man. c. 17. num. 263. & segg. Alber. Tiot. de vero & falso clerico, l. 2. c. 16. num. 1. Phillarche de officio sacerdot. part. 1. lib. 1. c. 2. Chapenil. de casibus reuerent. fol. 36. Soar. de peccat. dist. 3. §. 1. n. 2. Ioan. Sancti. in select. dist. 48. num. 25. quod quidam Sacra Congregatio amplius, vt nec etiam per priuilegium, quod Magis magnum vocatur, hodie habent facultatem, sicut attestatur Campan. in diuersis iuris Canon. rub. 12. c. 13. num. 63. Fr. Lodon. Miranda in man. Prælatus. tom. 1. quest. 46. artic. 2. in fine. Nicol. Garc. de beneficiis. part. 1. cap. 2. num. 269. Homob. in de Bonis de examine Ecclesiast. tract. 5. cap. 2. quest. 10. eo ipse de officio & potestate Episcopi, part. 3. allegat. 52. num. 8.

mon. Et notissimè emanant reuocatio amplissima vt sequitur.

Renouatio omnium Indulgentiarum quibusvis Religiosis, Societatibus, &c. quomodolibet concessarum audient. secularium Confessiones absque Ordinarij examine, & approbatione.

REGANVS Papa VIII. ad futuram rei memoriam. Cùm sicut accepimus, aliquibus Religiosis quorundam Ordinum, seu Congregationum à Sede Apostolica indultum fuisse, vt Sacramentalis personarum secularium Confessiones audire valeant, etiam à Episcopis diocesanis ad id examinari, & approbi non fuerint; nec desint, qui temerè assensent, hoc ipsum privilegium extetis quoque aliorum Ordinum Regularibus competeret, & amplius priuilegium in communicationibus, quas ab eadem Sede Apostolica obtinuerant, & hinc saluberrimum facti Concilij Tridentini decretum de super sanctis penitus euerterat. Nos uile malo opportune providere valentes, de Venerab. Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotij regularium præpositorum consilio, omnia, & singula indulta huiusmodi audiendi secularium Confessiones absque Ordinarij examine, & approbatione, quibusvis Colligis, Capitulis, Religiosis, Societatibus, etiam Soc. Is. v. Congregationibus, & Ordinibus, tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, necnon Monachorum quocumque, etiam S. Benedicti, Cisterciens. & Carthusiens. ac etiam quibusvis Militis, etiam Hospitalis S. Ioannis Hieronymitani, ac quibuscumque Ecclesiis etiam Patriarchalibus, & Metropolitanis, Monasteriis, cæterisque locis piis, siue eorum, & eorum respectu Abbatibus, Præpositis, Decanis, Magistris, Ministris, Prælati, Primibus, Recloribus, etiam Generalibus, vel Provincialibus, Capellanis, Confessariis, aut aliis quocumque nomine nuncupatis Superioribus, & personis quibuscumque etiam quomodolibet exemptis, & Sedi Apostolicæ immediatè subiectis cuiuscumque dignitatis, præminentiæ, & conditionis existentibus, & quouis privilegio munitis, & tam ad supplicationem paritum, quàm Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hæcenus quocumque, & qualitercumque, ex quavis, etiam de necessitate exprimentia causa, & aliis quomodolibet concessa, Apostolica auctoritate, tenore præsentium renouamus, easdem, nullius, abrogamus, & annullamus, vitibulque, & effectû euacuamus, ac reuocati, cassi, sublata, abrogata, & annullata, vitibulque, & effectû vacua esse, & fore, nec Religiosis, Societatibus, etiam Soc. Is. v. Congregationibus, Ordinibus, ac Militis, & Ecclesiis, Monasteriisque prædictis, eorumque Superioribus, & personis quibuscumque in posterum vilo modo suffragari, minisque illis, & illas, etiam de iis specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbum mentio habenda foret, indubis huiusmodi vili possit præsentem verò literar, & in eis contenta quacumque etiam ex eo quòd quicunque in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes, ad hoc vocari, & audiri non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis vicio, aut intentionis vitio, vel alio quocumque defectu notati, inpenitus, redargui, in iuri, vel controuersiam reuocari, ad terminos iuris reduci, aut aduersus illas quomodocumque iuris gratia, vel facti remedium impetrari nullatenus posse, sed illas semper validas, & efficaces existere, & fore, siuolque plenarias, & in-

tegras effectus sortiri, & obtinere; hæcque per quoscumque iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Nuncios, sublata eis, & eorum euilibet quavis aliter indicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, indicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quicquid secus super his à quocumque quavis auctoritate, licet inter, vel ignorantem contrigerit attentari, decernimus, & declaramus. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis. Ordinationibus, Societatibus, & Congregationibus prædictis, eorumque Præpositis, Decanis, Magistris, Abbatibus, Ministris, Prioribus, Recloribus, & aliis Superioribus, Capellanis, aliisque prædictis, sub quibuscumque tenoribus, & foris, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, in solis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda fuit, tenores huiusmodi præsentium pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem quòd præsentium transmissis etiam impressis, perno albus Notarij publici subscrictis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prout ubique fides adhibeatur, quæ ipsi præsentibus adhiberetur si sint exhibitæ, vel usensæ. Quòdque eadem præsentem literar, seu illarum exempla ad vales Basilicarum S. Ioan. Lateranens. ac Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ affixa omnes ita & ceteris, & afficiant, ac si vnicuique personarum intimata fuisset. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem Ann. Anno Pictoris: die 12. Septembris 1688. Pontificatus Nostri anno sexto.

M. A. MARALDVS.

In gloss. *Funeribus*, ibi, *illa esse funeralia, quæ cum 26*
funere deferuntur, &c. Ita Coten. conf. 496. lit. A. Steph. Gentian. *discept. forens. c. 9. q. 4. m. 17. Tambur. de iure Abbatum, tom. 1. disp. 15. q. 17. n. 1. Lanoe. d. cit. 2. c. 1. 7. n. 19. vbi m. 10.* Subdit quòd funeralia hodie intelligentur candele, quæ circa cadaver accendantur, maceris omnis, quæ supra castrum dolores, & corpus constituitur, pannus sine lauro, siue sericus, siue auro contextus, quo ferebantur regitur, & omnia, quæ cum funere comparantur, & pro illo in Ecclesia per hæreses preparantur, & per alias effertur, subicitque m. 21. se vidisse Romæ prædicti quòd hæreses, seu qui curam gerunt funeralium, prædicantur cum Curato ne pannum, & reliqua alia pretiosa, quæ solent offerri, ille accipere possit, oblata ei in compensationem aliqua pecunie quantitate.

Amplia vt non solum funeralia dicantur, quæ cum 27
funere deferuntur, sed etiam omnia, quæ obueniunt Ecclesiæ ratione funeris, quæ antequam corpus sit in terra conditum, siue post, & vsque ad nigerimum diem, & quando sit memoria de funere, sicut docent Zabai. in d. Clem. dudum, 3. verum, vers. tertio quare, optimè Calderin. conf. 4. de sepulch. l. mot. d. cit. 2. c. 3. m. 19. cum seqq. Azot. in sup. moral. p. 2. lib. 9. c. 14. q. 1. vers. funeralia.

18 In gloss. *Paſſa*, ibi *quia non expreſſit ſubſtarum*, &c. Notatur ad huc, quod ultimum ſtarum non tollit peccatum niſi ſpecialiter, & expreſſit facit mentionem de illo, vt per Hippol. *conſil.* 64. *num.* 31. & *conſil.* 79. *num.* 11.

19 In ead. gloss. ibi, *Nec ſequitur, paſſum eſt ſubſtarum*; ergo & paſſum firmatur ſententia, & confirmatio. Notatur ad hoc quod conſtitutio, aut diſpoſitio quantumvis generalis non tollit pacta, aut concordias confirmatas per Sedem Apolliticam, niſi de eis faciat expreſſam mentionem, ita Florez de Mena *variar. lib.* 1. *quæſt.* 10. *n.* 41. Gonzal. ad reg. 3. *Caneſc. gloss.* 25. *num.* 14.

De Decimis, Primitiis, & Oblationibus.

TIT. VIII.

S Y M M A R I U M.

- 1 Religioſi gramenſes, vel fraudantes Eccleſias circa decimas eis debitas, ſi requiſiti per illas, quorum intereſt, non deſiſſunt intra menſem, vel de uſurpatis, vel retentis intra duos meſes non fecerunt emendam, in quibus caſibus ſuſpenſi ſunt ab officiis, adminiſtrationibus, & beneficiis, & talia non habentes ſunt excommunicati, &c.
- 2 Conſtitutio puniens Religioſum fraudantem decimas alicuius Eccleſie non extenditur ad clericos ſaculares eadem facientes.
- 3 Privilegium quando conceditur alicui Religioſorum Ordini, ut ſit immunitas & liber à decima ſolvenda, ſi ſit perſonale tantum, non ſe extendit ad conſuetales pradiarum, ſecus ſi ſit perſonale.
- 4 Privilegium cognoscitur eſſe perſonale, vel reale ex verbis ipſius, nam ſi reſertur ad perſonam, conſertur perſonale, ſi autem reſertur ad rem, conſertur eſſe reale.
- 5 Grex diſſert ab armento, quod eſt maiorem animalium, ut equorum, & bovis, grex verò minorum, ut porcorum, caprarum, &c.
- 6 Suſpenſus dicitur ſatisfecerit licet ſatisfaciat realiter, tabulatum quoad Eccleſiam in ſors exteriori indiget abſolutione, vel ſaltem iudicis declaratione ſuper ſatisfactione.
- 7 Suſpenſio ad tempus tollitur abſque aliqua abſolutione elapſo termino in ea designato, ſecus in excommunicatione ad tempus lata.

CLEM. Religioſi. I.

RELIGIOſI, qui de decimis ad eos non pertinentibus aliquid ſibi appropriare, vel uſurpare præſumpſerint, & qui idemſc. animalia aliorum cum propriis, ut pro alienis non ſoluuntur decimæ, & qui in fraudem Eccleſie animalia à pleribus locis emunt, & tradunt venalioribus, & qui tradunt terras aliis excolendas, & non pertinentibus, ſeu prohibent ſolvere decimas Eccleſie, ſi poſt requiſitionem ab eo factam, cuius intereſt, intra menſem à præmiſſis non deſiſſant, vel ſi intra duos meſes non teſtifierint Eccleſie damnicare, ſint, & tandem maneat ſuſpenſi ab officiis, adminiſtrationibus, & beneficiis donec

deſiſſerint, & ſatisfecerint, & Religioſi ſi non habuerint adminiſtrationem, ſeu beneficium, ſunt excommunicati, nec poſſunt abſolvi niſi teſtificant, non obſtantiſque quibſcunque priuilegiis, &c. Colligitur ex Ordine Lap. Abb. Anchar. Inol. 2. *abar. Panor. Paul. de Eleazar. Bonif. de Vital. Vin. in raiſin. lib.* 1. *pag.* 279. Alagna in *compend.* *pag.* 473. temiſſiſe Ximen. in *concord.* p. 1. & 2.

Hanc eandem concl. ex huc text. deſumunt Horat. Gambarrap. de *caſibus reſeruat.* c. 11. *m. fol.* 17. *verſo.* Azor. *inſtit. moral.* p. 3. *lib.* 2. c. 1. g. 1. *fol.* Lanoe de *ſuſpenſ.* p. 2. c. 1. n. 4. 6. Filline *tratt.* 14. n. 12. *verſo.* quinta, & n. 13. Rainer. in *catalogo conſervationum extra Bullam*, c. 1. *excommunication.* 13. Naur. in *man. a. 2.* n. 188. Ego ipſe de *efficio*, & *poſſeſt.* *Epist.* p. 3. *alleg.* 10. *num.* 22. ſecundum Lugdun. *conſil.* impieſſi, nomiſſiſe Bonac. de *conſur.* extra Bullam *diſp.* 2. g. 3. *puncto* 12. *per totum*, ubi n. 6. poſt gloſſi, hic verbo *ſaſſa*, reſoluit ſolum vnam requiſitionem ſufficere, & n. 3. poſt Filline, n. 13. Sayſ. n. 14. diſtis locis tenet non ſolam viros Religioſos, verum etiam feminas Religioſas aſſici hac excommunicatione.

In gloss. *Religioſi*, ibi, & per hoc verbum *Religioſi* patet in ſacralibus clericis, vel laicis, qui in hoc delinquerent, non eſſe loco his panis. Notatur ad hoc, quod hæc Conſtitutio, quæ punit Religioſum fraudantem decimas alicuius Eccleſie, non extenditur ad clericos ſeculares eadem facientes, vt per Ioan. Valer. de *diſſert. inter utrumque forum*, verbo *pna*, *diſſert.* 1. n. 1. *verſo.* ad idem.

In gloss. *Excolendas* ibi, quæ ſi eximimus terras, &c. Notatur ad hoc, quod quandoqueque priuilegium conceditur alicui Religioſorum Ordini, ut ſit immunitas, & liber à decima ſolvenda, ſi ſit perſonale tantum non ſe extendit ad conſuetales pradiarum, ſi vero ſit priuilegium reale protenditur ad conſuetales agrotum, vt per Bonac. *rem. cennan. apoc.* *lib.* 1. *tit.* 10. *num.* 11. *pag.* 186. Azor. *inſtit. moral.* *part.* 1. *lib.* 7. *cap.* 17. *quæſt.* 7.

In ead. gloss. ibi, *Puto ponderanda verba* *privilegium*, *nam*. Notatur ad hoc, quod priuilegium cognoscitur eſſe perſonale, vel reale ex verbis ipſius, nam ſi reſertur ad perſonam, conſertur eſſe priuilegium perſonale, ſi autem reſertur ad rem conſertur eſſe reale, vt per O. Barboſ. in l. *quia tale*, n. 2. & 3. *ſolus matrin.* Soar. de *legib.* *lib.* 3. c. 3. n. 6.

In gloss. *Grex*, ibi, *grex diſſert ab armento*, quod eſt maiorem animalium, ut equorum, & bovis, grex verò minorum, ut porcorum, caprarum, &c. Ita Reboll. ad l. *Nerarius*, *verſo* quinquæ ſi de verb. ſignific. *pag.* 181. Ego ipſe in *tratt. de appellat.* verbo *utruſque* inter ſignificat, *appell.* 11. n. 3.

In gloss. *Dante*, ibi, *ſi ſuſpenſi indigent abſolutione* &c. Notatur ad huc, quod ſuſpenſio donec ſatisfecerit licet ſati-faciat realiter, nihilominus quoad Eccleſiam in ſors exteriori indiget abſolutione, vel ſaltem iudicis declaratione ſuper ſatisfactione, vt per Ioan. Valer. de *diſſert. inter utrumque forum*, verbo *abſolutio* *diſſert.* 14. n. 1.

In ead. gloss. ibi, *Nec ſi in ſuſpenſis ad tempus*, &c. Notatur ad huc, quod ſuſpenſio ad tempus tollitur abſque aliqua abſolutione elapſo termino in ea designato, ſecus in excommunicatione ad tempus lata, ſicnti docent Rip. in *reper.* *cap.* 1. *col.* 2. de *iudic.* ubi limitat tribus modis. Bernac. *reg.* 4. 13. Boſſag. de *irreg.* *part.* 6. *art.* de *ſuſpenſum* 46. Naur. in *man. a.* 2. n. 161. in *ſix.* & in d. *cap.* 1. de *iudic. moral.* 6. ubi alia quatuor gloſſas ſimiles reſert Henric. in *ſuom.* *lib.* 1. *cap.* 20. 5. *lib.* 5. & *cap.* 15. *lib.* X. Perez ad *tit.* 1. *lib.* 5. *Ordin.* *pag.* 33. & *tit.* 1. *lib.* 7. *Ordin.* *pag.* 96. Gutier. *canon.* *lib.* 1. *cap.* 5.

De Regularibus, & transeuntibus. &c. Tit. IX. 441

6. 3. n. 7. Zetol in praxi Episc. p. 1. verbo Dimissoria, 6. 4. Ioan. Valet. de diff. inter utrumque forum, verbo absolute diff. 1. 4. n. 2.

S Y M M A R I U M.

- 1 Decima beneficiorum alicui concessa sibi debetur secundum taxationem, & de moneta currenti, nec possum collectores propter hoc distrahere, vel occupare ornamenta divini Officii deputata.
- 2 Monetarium valor is attenditur, qui est solutionis tempore.
- 3 Decimarum onus grauat proprietarium, non conductorem.
- 4 Beneficium Ecclesiasticum debet auctoritate Episcopi fundari.
- 5 Capitania perpetua auctoritate Apostolica, vel Ordinaria creata sunt beneficia Ecclesiastica.

CLEM. Si beneficiorum. II. & vlt.

Decimarum beneficiorum alicui ad tempus concessum ipse secundum taxationem in illis paribus fundatur, & ad monetam eurenticam accipere debet; nec Collectores propter hoc distrahere, vel occupare possunt Calices, libros, & alia ornamenta ad seruicium Dei, & dinisorum Officiorum deputata. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Anab. Imol. Zabar. Panorm. Paul. de Eleazar. Bonif. de Vitalin. Viu. in variis. lib. 3. pag. 270. Alagona in compend. pag. 474. remissum Ximen. in concord. p. 2.

Et ad monetam currentem, &c.] Notatur ad hoc quod monetarum valor is attenditur, qui est solutionis tempore, vt per Sum. conf. 4. 1. n. 1. hoc ipsum in censu agnoscit Gasp. Rodet. de annuis redditibus, lib. 2. q. 15. n. 1. & deinde monetæ valor iuxta quod tempus considerandus sit, contractus ne, an solutionis dispartitur plures, quos plena manu refert patens mens in comment. ad Ordin. Reg. Lusit. lib. 4. tit. 2. in princ. n. 2.

In gloff. Si beneficium illi, tunc illi, quorum est proprietarius illa, decimare debentur. Notatur ad hoc, quod onus decimarum grauat proprietarium, non conductorem, vt per Gig. de presump. q. 59. num. 1. Vincent. de Franch. decis. 107. n. 1.

In ead. gloff. libi, quia constat illa esse beneficia Ecclesiastica ex quo fit sens per Episcopum ordinari, &c. Ergo beneficium Ecclesiasticum debet auctoritate Episcopi fundari, sicuti docent Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloff. 5. n. 7. Lotter. de re benefic. lib. 1. q. 5. n. 40. Rot. decis. 509. n. 1. p. 1. diuers. & in Alesopolitana habidmada 1. July 1613. coram home meo. Patriarcha Manzanedo, & in Alesisten. legati p. 24. January 1629. coram R. P. D. Dinnozzetto, & ubi per me citati de officio, & potestate Episcopi, p. 3. alleg. 70. post. n. 15. vers. illud, & secundum Lugdunens. impressionem. Vnde colligi videtur capellanias perpetuas auctoritate Apostolica, vel Ordinaria creata beneficia Ecclesiastica esse, sicuti docent Fule. de visitat. lib. 2. c. 1. n. 6. cum seqq. Cenall. commun. contra communes, q. 69. p. 2. n. 10. Petr. Greg. de re benefic. 1. 1. n. 10. Zetol. in praxi Episcopi, p. 1. verbo beneficia, 5. 1. ad fin. & p. 1. red. vers. 4. 1. n. 10. Azot. in lib. 2. lib. 3. c. 8. p. 1. Petr. de Sedelma in sum. p. 2. tract. 9. c. 4. conclus. 6. diff. 7. Alois. Rice. in decis. Curia Archiep. Neapol. decis. 192. n. 10. p. 2. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloff. 5. num. 68.

De Regularibus, & transeuntibus ad Religionem.

TIT. IX.

S Y M M A R I U M.

- 1 Professi Ordinem Mendicantium etiam licite transeunt ad non Mendicantes, licet administrationes habeant non habent vocem in Capitulo, etiam si alij de Capitulo id concedant, nec deinceps consequi possunt administrationes, Prioratus, vel officia etiam tanquam Vicarij, nec pro se, vel alius animarum curam gerere, & irrita contra factum, & n. 2.
- 2 Mendicantes ad Carthusianam transeunt non afficiuntur penis huius text.
- 3 Mendicantium appellatione qui comprehenduntur, remissi.
- 4 Fratres Minores non possunt habere beneficia.
- 5 Vox ubi simpliciter interdicitur, intelligitur tam aliuna, quam passiva interdilla.
- 6 Officiorum appellatione in terminis huius text. veniunt officia Sacrista, Camerarij, Oeconomus, Syndici, Cellarij, Officiarij, & similia.
- 7 Predicare est officium, ac proinde interdillo officio interdicitur predicandi munus.

CLEM. Ut Professores. I.

Professi Ordinem Mendicantium ad non Mendicantes etiam de licentia Sedis Apostolicæ transeunt, non possunt habere vocem in Capitulo, Prioratus, administrationes, vel officia etiam tanquam Vicarij, nec pro se, vel alius animarum curam gerere, quicquid contra tentatum fuerit, est irritum. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Anchar. Imol. Zabar. Panorm. Paul. de Eleazar. Bonif. de Vital. Viu. in variis. lib. 3. pag. 303. Alagona in compend. pag. 482.

Hanc eandem conclusionem ex hoc text. desumunt Nan. commento 4. de Regul. n. 24. Azot. in lib. 2. lib. 1. c. 14. q. 15. Scneh. in precepta Decalogi, rem. 2. lib. 6. c. 7. n. 120. cum multis, seqq. Fr. Barthol. de Vecchis in praxi obseruanda in admittendis ad Relig. stat. nunt. disp. 15. dub. 5. n. 12. cum seq. Soaz. de Relig. rem. 4. lib. 3. c. 15. n. 1.

Et quauis Less. de instit. lib. 1. c. 41. dub. 13. n. 10. & Miranda in man. Praler. rem. 1. q. 31. art. 8. concl. 1. existimant officij itis penes etiam Mendicantes ad Carthusianam transeunt, merito tamen Sanch. d. c. 7. n. 10. & Fr. Barthol. de Vecchis d. dub. 5. n. 13. hanc appellationem non admittunt, quia text. in presenti loquitur de iis, qui transeunt virtute alicuius privilegij ad laxiorem, sed transiens ad Carthusianam per vi iuris communis in Extrauag. vnam ambrosian. de regularib.

Mendicantes quilibet, &c.] Mendicantium appellatione qui comprehenduntur dixi latè in tract. de appellat. verbum vtrumque iuris significat. appellat. 46. per tot. ubi n. 1. & c. Ricot. d. q. 12. vers. quare, tradidi sub his verbis comprehendij absolute quolibet Mendicantes etiam post hanc Clem. approbato, & à Sede Apost. infirmos, Fr. Barthol. de Vecchis d. disp. 15. dub. 5. num. 14.

Ad Prioratus quoque, &c.] Notatur ad hoc quod Fratres Minores non possunt habere beneficia, vt per Dico.

Duen. reg. 381. *vers. amplia quare*, Rebuff. in *tratl. de pacificis profess.* n. 2. 38.

6 *Verum.* Intelligit de voce tam adina, quam passiva, quia indistincte text. loquitur, vt per Nanaz. d. commenta 4. de Regular. n. 24. Sanch. d. lib. 6. c. 7. n. 120. vbi n. 162. subdit probabiliter esse in terminis huius text. intendi quocumque vocem, & locum in quacumque administratione extra Monasterium, Fr. Barthol. de Vecchis d. dub. 5. n. 1.

7 In gloss. Officia. Officiorum appellatione in terminis huius text. venit officium Sacristae, Camerarii, Oeconomus, Syndici, Caltaldi, Offitarii, Cellarii, & similia, vt per Anchar. hic n. 5. Nanaz. d. n. 34. Azor. d. 1. 2. *vers. quare*, Sanch. d. lib. 9. c. 7. n. 127. Fr. Barthol. de Vecchis d. dub. 5. n. 1. *vers. per officia.*

8 In ead. gloss. ibi, *Contrarium puto cum predicare sit officium*, &c. Notatur ad hoc, quod per dicere est officium, ac proinde interdictio officio interdicitur predicandi munus, vt per Anchar. hic n. 1. Imol. n. 14. Nanaz. d. Azor. locis proxime citatis, Leon. Less. de instit. lib. 1. cap. 4. 1. dub. 13. num. 101. Sined. de alimentis. tit. 1. g. 39. n. 7. Sanch. d. lib. 6. c. 7. n. 123. vbi n. 129. subdit idem dicendum in terminis de officio Lectoris Theologiae, vel turis Canonici, & n. 131. subiicit posse huiusmodi Religiosos transcentes, de quibus in text. gradu aliquo literario insigniti, quia ad hoc gradu progressi non est officium, aut administratio.

SVMMARIVM.

- 1 *Pubes per annum deferens novitium habitum non patenter diffinitum ab habitum profectorum, intelligitur professus, & n. 2.*
- 2 *Professio tacita hodie non inducitur nisi expleto novitatus anno, & etiam completis 16. annis profectus.*
- 3 *Habitum novitiorum diffinitis delatio quacumque tempore non inducit professionem.*
- 4 *Text. in presenti non corrigat c. 1. hoc tit. lib. 6.*
- 5 *Novitius pubes habitum novitiorum non patenter diffinitum ab habitum profectorum per annum extra Religionem deferens non intelligitur professus.*
- 6 *Novitius si professetur se nolle proficere per eos actus, quibus inducitur tacita professio, tunc talis professio predest.*

CLEM. Eos, qui. II. & vlt.

1 **C**onstitutus in aetate discretionis, qui postea erit habitum novitiorum per annum in aliqua Religione, si habitus novitiorum, & professorum non est distinctus, tunc intelligitur professus, si vero distinctus est, patenter in colore, scissura, vel forma, non dicitur professus. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Anchar. Imol. Zabarel. Panor. Paul. de Eleazar. Bonifac. de Vitalin. Vioian. in ration. lib. 3. pag. 304. Alagonia in compend. pag. 483. remittit Ximen. in concilio. p. 2.

2 Hanc eandem cond. ex hoc text. desumunt Nanaz. comment. 4. de Regularib. n. 74. Fr. Emman. quest. Regul. tom. 1. g. 51. art. 28. & g. 6. art. 4. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 1. c. 2. g. 1. & c. 4. g. 1. *vers. tertio*, Sanch. in precepta Decalogi. tom. 2. lib. 1. c. 4. n. 10. cum segg. Fr. Barthol. de Vecchis in praxi observanda in advertendis ad Religionis statum unitis. disp. 13. dub. 3. n. 3. cum segg. aduertentes iam hodie non induci tacitam professionem nisi expleto novitatus anno, & etiam completis sexdecim annis profectis, & in aliis Concilio Tridentino, quoad huiusmodi professores minime coartabile ius auxi-

quom. Et vide quae supra dixi ego ipse ad cap. 1. hoc tit. lib. 6.

In gloss. Deinceps, ibi, *delatio habitus novitiorum di. 4. striliis quacumque tempore non inducit professionem*, Ita Nanaz. d. num. 74. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 4. cap. 640. a. num. 11. Fr. Barthol. de Vecchis d. dub. 3. num. 9.

In gloss. Postea, ibi, *sed non credo quod hoc De. 5. cretalis illud corrigat*. Aliter Sanch. d. cap. 1. num. 53. bene adnotare hanc glossam textum in presenti, intelligendum esse iuxta distinctionem traditam in dicto cap. 1. quamvis illud correctum esse per hunc aliter Nanaz. d. num. 74. & Azor. d. lib. 12. cap. 4. quest. 3. in fine.

In gloss. In aliqua, ibi, *Secus vero si extra Religionem*. Ita Fr. Emman. quest. Regul. tom. 1. g. 17. art. 1.

In gloss. Profectorum, vlt. ibi, *adde casum quod pro- 7 testatur*, &c. Notatur ad hoc, quod si novitius professetur se nolle proficere per eos actus, quibus inducitur tacita professio, tunc talis professio predest, eo quod non est contraria fictio, led animi declaratio, vt per Sylvest. in summa verbo Religio, 3. g. 1. *vers. tertio* inducitur. Barbat. consil. 59. n. 2. *vers. modo ex istis*, Nanaz. d. n. 4. *vers. aduertendum tertio*, Menoch. de praesumpt. lib. 6. praesumpt. 3. n. 17. Hode d. conf. 78. num. 15. lib. 1. adden. ad Gregor. decis. 385. Sanch. d. cap. 1. num. 55. Rot. decis. 579. n. 3. p. 1. recent. & decis. 705. n. 1. p. 1. etiam recent. & in una Brinix. Parechialis 20. Martij 1620. co-tem bone mem. Vbaldo.

De Statu Monachorum, & Canon-

corum Regularium.

TIT. X.

SVMMARIVM.

- 1 *Compendium huius text. refertur.*
- 2 *Regularium de Confessione, & Communionem singulis mensibus faciendi ubi transierit, remissum.*
- 3 *Venationes, & occupationes Regularibus prohibentur & eis interesse, vel canes, vel aues venationi per se, vel per alios tenere.*
- 4 *Excommunicationis sententiam ipso facto incurrit Monachi, aut Canonici Regulares administrationem non habentes, qui penitus Curiam Principum auro necendi suis Pralatis, & Monasteriis, item & Monachi, qui sine licentia Abbatum suorum recedunt auro intra septem Monasteria.*
- 5 *Patientia locum non est ubi quid sit ipse iure.*
- 6 *Reverentia tacite non potest pertinere.*
- 7 *Armenum appellatione quid veniat, remissum.*
- 8 *Officiorum appellatione qua officia veniant in Religiosis ostenduntur.*
- 9 *Abbatibus aliquae Pralati Episcopo inferiores non possunt uniones facere, quacumque ratione habeant Ecclesiam plenam iure subiectam, nisi hoc habeant ex privilegio.*
- 10 *Religiosis promissis ad beneficium Parochiale alienis Ecclesia si Ecclesia illata subiecta subiciatur Pralati Monasterii, proximior illa ab obedientia & prestante Pralati Regularis, & incipit subiectus esse imperio Ordinarii, cui illa Ecclesia subest.*
- 11 *Religiosus Parochialis Ecclesia Pralati non tenetur habere suum sui Ordinis, ostenditur.*
- 12 *Abbas, qui contrahit beneficium Regulari habens eum animum*

De Statu Monachorum, &c. Tit. X. 443

animum pleno iure monasterio subiectum, potest
suo iure renouare.

- 13 Prioratus Conuentualis alicui conferendus non est,
nisi 25. annum attigerit, si verò cura animarum
per Vicarium excusetur, tunc vigintiannu attingens
annum idoneus est.
- 14 Prior in Ecclesiis Conuentualibus intra annum
Presbyteri fieri debent.
- 15 Religiosus nisi sit presbyter eligi nequit in
Abbatem, seu Praetorem.

CLEM. Ne in agro. I.

MONACHIS nigris interdicitur hic text.
superfluum ornatum, & cultum vesti-
tium, & descendit modum vestiendi
item prouidet ut singulis mensibus
saltem semel conficiantur, &
communicant in prima Dominica,
nisi eis ea iusta causa interdiciatur, item quod regula
in Capitulo legator voluiter, & nouitibus deus fidelis
instruitor: item quod non venerint, nec acciperent,
nec eis interfuerint, nec canes ad hoc habeant per se,
vel per alios in Monasterio, & si quis contrafecerit
priuator, & punietur: item quod euntes ad Cortias, ut
suis Praelatis, vel monasteriis noceant, sint excom-
municati ipso facto, & similiter arma tenentes intra
septem Monasterij sine licentia Abbatis: item agit de
estate Priorum, & Sacerdotum, & professione, habi-
tatione, ordine, ac studiis, innouatque text. in cap. cum
ad Monasterium, & in cap. in singulis, supra hoc titulu.
Colligunt ex Ordine. Lap. Abb. Anchar. Imol. Zabarel.
Panotm. Paul. de Eleazar. Bonifac. Vital. Vio. in reuol.
lib. 3. pag. 354. Alagona in compend. pag. 499. tenuitque
Ximenis concord. p. 1. & 2.

Fideliter Monachorum nigrorum, &c.] Ergo non
comprehendit Monachos Cistercienses, Camaldulenses,
& his similes, quia non sunt Monachi nigritia
Henrici in summo lib. 1. c. 38. Sayr. de censur. lib. 4. c. 1. §.
n. 6. Mar. Alex. in suis tractat. tom. 2. diff. 17. c. 1. col. 3.
Bonac. de suspensibus omnibus in particulari diff. 3.
q. 8. punct. 14. n. 2.

§. Sanè.

Quod hic §. disponens quod Monachi singulo
mensie communionem suscipiant, & alia hic ordinata,
habet locum etiam in Canonice Regularibus, tradi-
dit Oldrad. conf. 12. 1. per ut quem refert Card. Tufch.
tom. 1. lit. C. concl. 375. n. 2.

Circa Regulationem Confessiones, & Communionem
singulis mensibus faciendam erat decretum Concil.
Trid. sess. 25. de Regular. c. 1. vbi loquitur de Moniali-
bus, & vide Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo monia-
les, §. 7. Et Emman. quast. Regal. tom. 1. §. 62. art. 1. Fr.
Lodou. Miranda de sacris Aemialibus, q. 10. art. 1. Azor.
instit. moral. p. 1. lib. 7. c. 40. q. 1. §. 2. & lib. 12. c. 19. §. 16.
& 17. Molles in sum. tract. 7. c. 10. n. 11. Homobon. de
Bonis in examine Ecclesiastico, tract. 8. c. 2. §. 3. Vagnid.
in quinq. Ecclesijs precepta, prac. 2. lib. 2. c. 2. n. 18.

§. Porro.

Prohibet Regularibus venationes, & occupationes,
& eis interdictis, aut canes venaticos per se,
vel alios tenere, ut per Nanar. comment. 4. de Regular.
n. 26. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 12. c. 19. §. 16. Bellar.

disquisit. cleric. p. 1. de disciplina clericali, §. 19. n. 1.
verf. quod etiam multo magis. De vocatione etiam cleri-
cis interdicitur dixi ad c. 1. §. 2. sup. de clerico venatore.

§. Si quis autem.

Suspensionem incurrit Monachi nigri non vti-
tes habito & vestito iuxta formam prescriptam in hoc
text. ut per Soar. de censur. tom. 5. diff. 31. §. 6. num. 10.
Bonac. de suspensibus omnibus in particulari dispu. 3.
q. 8. punct. 14. n. 1. resolucentes hanc doctrinam dupli-
citer limitari, primò nisi hoc fiat bona fide, & ea igno-
rantia, ex verbo presumptis, quod indicat scientiam,
& dolum; secundò nisi hoc fiat ad modicum & breue
tempus, ex verbo portare, quod indicat delationem.
&c.] Vide Mar. Alex. de
censur. tom. 2. diff. 17. c. 1. col. 3. Bonac. d. punct. 14. n. 4.

§. Quia verò.

Excommunicationis sententiam ipso facto incur-
runt Monachi, aut Canonici Regulares administratio-
nem non habentes, qui petunt Cortias Principum ani-
mo nocendi suis Praelatis, & Monasteriis. Ita Soar.
tom. 5. diff. 23. §. 1. n. 4. Fr. Emman. quast. Regal. tom. 1.
q. 60. art. 2. verf. quarta, Filline tract. 14. num. 119. Iul.
Lanot. de Indulg. p. 2. c. 1. §. n. 45. Ego ipse de officio,
& pnest. Episcop. p. 1. alleg. 50. n. 2. secundum Lugdon.
impress. nouissime Bonac. de censur. extra Bull. diff. 2.
q. 8. punct. 9. §. princ. vbi n. 4. contra Soar. & Filline
scolio hac excommunicatione non ligari illum, qui
bono animo Coriam ingressus est, sed dum in Cortia
commoratur vult ibi permanere ut damnum inferat,
& n. 12. contra eosdem prater resoluunt omnes Mono-
chos hanc excommunicationi subiecti, & non tantum
nigros. Item eandem excommunicationem incurrit
Monachi qui sine licentia Abbatis suorum tenent arma
intra septem monasterij, ut tract. probat. c. 1. excom-
municatio non afficit Monachum tenentem signa,
vel lapides in suo cubiculo, ut bene resoluunt Nanar.
c. 27. n. 39. verf. 37. Soar. de censur. diff. 2. §. 1. §. 1. n. 8.
Filline tract. 14. c. 8. q. 6. num. 142. Sayr. de censur. lib. 3.
c. 34. Bonac. de censur. extra Bull. diff. 2. q. 8. puncto
vltimo.

In gloss. Ipsosallo, ibi, sine qua penitentiis, &c. No-
tatur ad hoc, quod vbi quid fit ipso iure, non est locus
penitentiae, ut per Tiraq. in li. v. quoniam verbo reueren-
tur, n. 30. C. de renouand. donat. Et ideo ea hae gloss.
colligit, Flamin. Patil. de resign. benef. lib. 1. §. 1. n. 10.
quod tacite renouationis non potest penitere, & redire
ad beneficium renouatum.

In gloss. Arma. Armorum appellatione, quae veniant
late dixi in tract. de appellat. verbo vtriusque iuris si-
gnificatione verbo Arma.

§. Ad hæc.

In gloss. Officiu, ibi, ut elemosynaria, sacrificia, &c. §.
Notatur ad hoc, quod Officiorum appellatione venit
officium Sacrificij, Camerarij, Oeconomis, Syndici,
Officij, & similia, ut per Nanar. comment. 4. de Regul.
n. 24. Sanch. in praeceptis Decalogi, tom. 2. lib. 6. c. 7. n. 127.
quor. exfero ego ipse in tract. de appellat. verborum
vtriusque iuris signis appell. 175.

In gloss. Ordinaris, ibi, quid Abbates Ecclesijs
etiam pleno iure subiecti vniuer non possunt. Notatur ad
hoc quod Abbates, alique Praelati Episcopos inferiores
non

non possunt unione facere quantumque habeant Ecclesias pleno iure subiectas, nisi hoc uniendi ius ex privilegio aliquo Pontificio, aut legitima prescriptione acquisierint, ut docent in *presenti*, Imol. n. 9. & Bonif. in princ. n. 12. & in cap. *sicut unire*, de excess. praelat. Innoc. num. univ. Ioan. Ande. n. 1. Butr. num. 1. Anchar. n. 1. usab. 1. Rebuff. in *praxi*, tit. de unionibus benef. n. 12. & 13. Staphil. de literis gratie, tit. de mod. promiss. n. 10. Hojed. de incompt. benef. p. 2. c. 1. n. 7. vers. *denique inferiores*, Azot. *instit. moral.* p. 2. lib. 6. cap. 28. q. 11. quicquid dicant Flores de Meno var. lib. 3. q. 24. num. 15. & Sanchez in *precepta Decalogi*, lib. 7. cap. 29. num. 560.

10 In gloss. *Ad claustrum*, ibi, si ergo monachus est per petuum institutus ad curam populi, &c. Notatur ad hoc, quod Religiosus promotus ad beneficium Parochiale aliquis Ecclesie, si Ecclesia illa nullatenus subiacet praelatio Monasterij, eximius ille ab obedientia, & potestate praelati, & mon-sterij Regularis, & incipit subiectus esse imperio Ordinarij, cui illa Ecclesia subest, ut per Nanac. *convent.* 2. de Regularib. num. 6. Et. Emman. *quest.* Regular. tom. 1. *quest.* 34. art. 6. & 7. Sanchez in *precepta Decalogi*, lib. 6. cap. 6. num. 56.

11 In ead. gloss. ibi, *Socium non tenes*, &c. Circa illam questionem an Religiosus Parochialis Ecclesie ptefectus teneatur habere socium sui Ordinis, sic distinguitur hae gloss. Aut Ecclesia est monasterio plenè subiecta, ita ut Parochus illius possit ad nuncum Abbatis renovari ad monasterium, & tunc necessarium habere debet socium sui Ordinis, quo casu intelligitur text. in c. 2. de stat. Monach. & in cap. quid Dei rimere, *end. tit.* Aut non est subiecta, & tunc non est necessarius sui Ordinis socius, quia cum Religiosus ille Abbati non subiacitur, non est cui ei socium dare debeat. Ita docent in *presenti*, Card. n. 1. *oppos.* 4. Anchar. n. 12. q. 26. Item in c. 2. cap. quid Dei rimere, idem Card. n. 4. q. 4. Anchar. n. 9. & Ioan. Ande. n. 17. Anton. Cuch. lib. 3. *instit. moral.* tit. 5. n. 159. Azot. *instit. moral.* p. 1. lib. 12. c. 19. q. 14.

12 In ead. gloss. ibi, *Quiselo nun Abbatis renovari ad claustrum*, &c. Ex hac gloss. colligitur post alios Azot. *instit. moral.* p. 1. lib. 12. c. 21. q. 10. quod Abbas, qui contulit beneficium Regulari habena curam animarum, & ita Parochiale, potest suo iure renovare, quem Sanchez in *precepta Decalogi*, tom. 2. lib. 7. c. 29. n. 120. intelligit si illud beneficium Caritatem Regulari subest pleno iure monasterio. Si autem non subest pleno iure, tunc nequit ad nuncum Abbatis auferri, quia hoc casu necessaria est auctoritas Episcopi, & in his terminis procedunt, quae resoluunt Felin. in cap. per tuas, n. 4. de univ. & obed. Cassad. *decis.* 4. num. 34. & 5. de *prebend.* Azot. p. 2. lib. 3. c. 26. q. 15.

§. Cæterum.

13 Probat hic §. Prioratum Conventuale alicui conferendum non esse nisi 25. annum attigerit; si verb animarum Cura per Vicarium exerceretur, tunc vigesimo attingens annum idoneus esset. Ita Rebuff. in *tratt. de pacifico possess.* n. 181. Campan in *diversis iuris Canon. rubr.* 7. c. 6. n. 88.

14 Qui autem priuatus istos, &c. J Notatur ad hoc, quod Priores in Ecclesiis Conventualibus intra annum Presbyteri fieri debent, ut per Gonzal. ad reg. 8. *Canon. gloss.* 1. 5. 8. num. 1. Azot. *instit. moral.* p. 2. lib. 8. c. 8. q. 6. quod inuit in Priore Conventuali Canonico Regularium, Nauar. *comentio* 3. de Regul. num. 43.

Nisi expressè professus, &c. J Notatur ad hoc, quod si Religiosus, nisi sit expressè professus, eligi nequit in Abbatem, seu Praelatum, ut per Seraph. *decis.* 647. n. 1. Fr. Barth. de Vecchis in *praxi noui. disp.* 14. dub. 7. num. 2.

SVMARIVM.

- 1 Moniales, quæ nulli substant, nisi Papa, & Canonici saculares per Ordinarios, & alia exempta per suos Praelatos debent annis singulis visitari, declarantur, ac innuuntur hic text. ut n. 2.
- 2 Abbatissa, quæ sunt perpetue; solummodo benedicti debent, & si quæ alia forsitan solita sunt benedicti.
- 3 Abbatissa post delinquentem, confirmationem recipere debet.
- 4 Canonici saculares in Germania, & Flandria sunt mulieres, quæ simul congregantur, & ad instar Canonico-rum Regularium vivunt, ac Divinas laudes, & preces recitant, & cantare solent.
- 5 Visitatores Adversarius, ac etiam Canonico-rum Regularium impedire praesumunt circa ea, quæ pertinent ad officium visitationis exercendum, si à visitatoribus adversari non desistant, excommunicationis sententiam ipsi iure incurrunt.
- 6 Verbum, debet, plerumque ex natura suæ necessitatem impartit.
- 7 Abbatissa benedictio his diebus dari debet, quibus Ordines minores convenerint.
- 8 Abbatissa benedictio non est iteranda, nisi forte probaretur Curiam servare contrarium.
- 9 Abbatissæ semel benedicti, & deinde ad aliam Abbatissam eligantur, non sunt iterum benedicti.
- 10 Abbatissa eligi non potest corrupta.

CLEM. Attendentes. II. & vlt.

Monialium monasteria, quæ nulli substant, nisi t. Papæ. Apostolica, non exempta vero Ordinatione auctoritate, eodem modo & mulieres, quæ vulgo dicuntur Canonice saculares, ac alia exempta per alios, quibus substant, annis singulis visitari debent, Monialesque ipsas visitatores reformant. Abbatissæ vero, quæ solent benedicti intra annum à suæ confirmationis tempore computandum, minus benedictionis suscipiant, aliquando à iure (so (nisi subest causa rationalis) peius se nonne accidisse, per illos, ad quos id pertinet provisione de Abbatissæ monasteriis ipsis canonice faciendis, quos quidem Visitatores si quis impedire presumpserit, & monitus non desistat, ipso facto est excommunicatus. Colligitur ex Ord. Lap. Abb. Anchar. Imol. Zabar. Panorm. Paul. de Eleazar. Bonif. de Vital. Vin. in *ratum.* lib. 3. pag. 349. Alapona in *compend.* pag. 300. tenuisse Ximen. in *concordant.* p. 1. & 2.

Innotuit ad Concilio Tridentino sess. 25. de *Regul. lation.* cap. 9. ubi disponitur quod monasteria sanctimonialium sanctæ Sedi Apostolicæ immediate subiecta etiam sub nomine Capitulorum sancti Petri, vel sancti Iohannis, vel alijs quomodocunque non cupentur, ab Episcopis tanquam dictæ Sedis delegata gubernentur, non obstantibus quibuscunque. Quod quidem decretum sacra Congregatio declaravit esse intelligendum quoad spirituale gubernium, sed non quoad temporale, ut refert Armond. v. addit. ad *recep. legum Novar.* lib. 2. tit. 18. l. 7. de *Relig.* num. 9. vbi n. 9. 4. subdit per illud Concilij Decretum nullam in iurisdictionem

nem

De Religiosis domibus, &c. Tit. XI. 445

nem esse concessum Episcopis in Monasteriis Sedi Apostolicae immediatè subiectis, nisi in concernentibus spiritualia, in temporalibus verò nihil agere possit.

3 In quibus Abbatisse sunt solita benedici, &c.] Notatur ad hoc, quòd non omnes Abbatisse possint, aut debent benedici, sed solummodo illæ, quæ sunt perpetuæ, & si quæ alie solam solitè sunt benedici, ut per Fr. Ludov. Miranda in *tratt. de sacris Monachibus*, q. 7. art. 7. *encl. vrie. Nazar. conf. 2. At Abbatisse à n. 1. de statu Monach. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 13. cap. 10. quest. 4.*

4 Intra annum à sua confirmationis tempore, &c.] Ergo Abbatisse post electionem confirmationem accipere debet, ut per Azor. *instit. moral. p. 1. lib. 13. cap. 10. q. 7. ubi subdit quòd si exempta sit, & Romano Pontifici proxime subiecta, ab eo, vel ab alio eius auctoritate est confirmanda; si vero exempta sit Monachorum, sine Religiosorum præfetto subiecta, ab eo confirmationem accipit, si in inf. Episcopii iurisdictione, & potestate ab eo confirmatur.*

5 Quæ unquæ dicuntur Canonici sacculares, &c.] In Germania, & Flandia sunt mulieres, quæ simul congregantur, & instit. Canoniconum Regularium vivunt, ac divinas laudes, & preces recitant, & eamte solent, & unquæ dicuntur Canonici sacculares, quæ non sunt verè, & proprie Religiosæ, non enim trium votorum professionem emittunt, ac proinde nulla lege claustram servare coguntur, & quamvis Clem. V. *ap. præfati*, huiusmodi Canonicas vivendi rationem, ut Religionem non approbet, non tamen improbat eam vivendi normam, & institutum, ita Azor. *d. lib. 13. c. 9. q. 5. vers. secundum.*

6 Si quæ verò, &c.] Notatur ad hoc, quòd excommunicationis sententiam ipso iure incurrit, qui præsumit impedire visitatores Monialium, qui etiam Canoniconum Regularium, quæ pertinent ad officium visitationis eorundem si à visitatoribus admoniti non desistant, ut per Azor. *de Indulg. p. 2. c. 13. m. 43. Filius. tratt. 14. n. 67. vers. tertia. & n. 2. q. 10. refert ego ipse de offic. & potest. Episc. p. 3. alleg. 50. cum. 125. secundum Lugdunens. impress. addo Bonac. de censur. extra Bullam. diff. 2. q. 2. puncto 4.*

7 In gloss. Debeat, ibi, cum hoc verbum sit præcepti, & necessitatem importet. Notatur ad hoc quòd verbum, debet, plerumque ex natura sua necessitatem importat, ut per Tutaz. *de retractu leg. §. 1. gloss. 1. m. 1. Menoch. de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 47. n. 9. Cald. Pereira de nomin. emphit. q. 1. m. 2. Setaph. de privileg. 33. n. 70. Ioseph. Sesse Aragonie decis. 2. m. 13. & alios plures, quos citari in tratt. de distinctione vassal. dist. 77. secundum Lugdunens. impress.*

8 In gloss. Benedici, ibi, his diebus dari debet, quibus dantur ess. Ordo, &c.] Notatur ad hoc, quòd benedictio Abbatis his diebus dari debet, quibus Ordines minores concessi valent, sicut docent plures, quos citari in tratt. de offic. & potest. Episc. p. 2. alleg. 17. n. 1. quibus addo Tamborin. de iure Abbatum. tom. 1. dist. 11. q. 7. Paul. Layman in canon. quasi de Prælatorum Ecclesiasticorum elect. q. 214.

9 In ead. gloss. ibi, Sed dubitatur an hæc benedictio sit iteranda, &c.] Notatur ad hoc, quòd Abbatisse benedictio non est iteranda, nisi forte probaretur contrariam servare contrariam, ut per Namar. *d. conf. 2. de statu Monach. Azor. d. lib. 13. c. 10. sub q. 4. Ludov. Miranda de sacris Monialib. q. 7. art. 7. encl. vrie. vers. secunda probatur, & in Abbatisse quòd semel benedicti fi deinde ad aliam Abbatisse eligunt non sunt iterum benedicendi, tradunt Nau. *conf. 2. de Sacram. non iterand. Fr. Emman. quest. Regul. tom. 1. q. 12. art. 3. Azor. d. p. 1. Batbol. Collect. Tom. 1. V.**

lib. 2. cap. 20. q. 4. Tamborin. de iure Abbatum. dist. 11. q. 6. tom. 1. Paul. Layman. *ubi sup. q. 215.*

In gloss. Rationabiliter, ibi, quia corrupta non potest in Abbatisse eligi. Ita Mandol. *de signatura Gratie, tit. dispensatio pro corrupta, statim in prin. Solvite benedict. p. 4. q. 7. m. 7. Maior. de irregul. lib. 1. c. 19. m. 11. Fr. Emman. quest. Regul. tom. 2. q. 54. art. 3. Ego ipse de offic. & potest. Episc. p. 3. alleg. 100. m. 12. contra Sanchez in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 3. c. 1. m. 2. & Portel. in dub. Regularib. verbo Abbatisse, post u. 10.*

De Religiosis domibus, ut Episcopo sint subiecta.

TIT. XI.

SVM MARIVM.

1 Beguinarum statum mulieres scilicet, & de nona agnoscunt, ac Religiosi in hoc dantes consilium, vel fauorem ipso facto sunt excommunicati, statas autem penitentialis per hoc non interdictur, & n. 2.

3 Tertiarius Monialium circa statum ubi refertur decretum, agnoscunt.

CLEM. Cum de quibusdam. I.

MULIERES statum Beguinarum tenentes, & de nouo assumentes, ac Religiosi in hoc dantes consilium, vel fauorem, ipso facto sunt excommunicati, statas tamen penitentialis in suis propriis hospitibus cum spiritu humilitatis per hoc interdictum non censetur. Colligunt ex Ordin. Anehat. Imol. Zabaz. Panoim. Paul. de Eleazar. Bonif. de Vitalin. *Vita iuratum. lib. 3. pag. 356. Alagona in compend. pag. 503. terminis Catalan. annos. & Xamen in concord. p. 1. & 2.*

Hanc eandem conel. ex hoc text. deducunt Sylvest. in summ. verbo excommunicatio q. 7. 5. Sayr. de censur. lib. 3. c. 1. m. 31. Azor. *instit. moral. p. 1. lib. 13. c. 13. q. 1. 44 Gamb. de cassibus reſervatis, c. 11. m. 11. Iul. Lamot. de indulgent. p. 2. c. 13. n. 15. Filius. tratt. 14. n. 67. vers. quarta. & n. 74. & 141. Ego ipse de offic. & potest. Episc. p. 3. alleg. 10. n. 126. secundum Lugdunens. impress. novissime Bonac. de censur. extra Bullam dist. 2. q. 2. puncto 16. & q. 8. puncto 4. De Beguinorum lectis, eorumque erroribus, vide Eymrie. in dicit. Inquisit. p. 2. q. 15. 16. & 17.*

In gloss. Obvolumus, ibi, & per hoc videtur quid hæc Constitutio ferretur Monium, quæ dicuntur tertii Ordinis, non includat, &c. Super statu mulierum tertii Ordinis in pincatis domibus degentium decretum refert Exam. à Cochier. *de iurisd. Ordin. in excerptis, p. 1. q. 12. & aliqui tradit Tamborin. de iure Abbatum. tom. 1. dist. 17. q. 1. sub nom. 49. vers. Moniales Tertiaria, cum seqq.*

SVM MARIVM.

1 Hospitalia reformari debent per collaterales ipsorum, & cogi Rectores eorum ad conservandam bonam, & suorum iurium, & ad hospitalium integritatem.

FR quoniam

quorum collationem defectus, & negligentia est sup-
plenda per locorum Ordinarios etiam extra excom-
pita, immutatur per Concil. Trid. vt n. 1. & Delle-
rez referuntur, n. 3.

4. Episcopus habet iurisdictionem super hospitalibus, & potest in illis exercere iura Episcopalia si auctori-
tate illius sint erecta.
5. Hospitalis Rector sumit alimenta de redditibus eius-
dem non solum pro se inferuiente, sed etiam pro
sua familia.
6. Episcopus animaduertere potest in Rectores hospita-
lium, leprosariorum, elemosynarum, aut xenodo-
chiorum, qui negligunt, seu non versantur, vt opor-
tet, in administratione, non obstante quacunque
exemptione.
7. Ratio reddenda est Episcopo de omnibus locis pijs ab
administratores, sint ea sint publica, sine priuata,
Ecclesiastica, vel laicalia.
8. Rationes administrationis Ordinarius exigere potest
ab administratoribus donec coram eodem doctum
fuerit de institutione in qua secus expressè cau-
tum sit.
9. Administrator piarum locorum videtur se constitutum
ad reddendam rationem sua administrationis si
appellatur, licet administrator appellatio, non propter
hoc impediat, aut suspendat executionem.
10. Rationes ab administratoribus hospitalium, & piarum
locorum quando pluries repeti possunt, ostenduntur.
11. Legata ad certum usum destinata regulariter in
aliu committi non possunt, nisi in casibus relatis,
n. 12.
12. Papa potest pijs defunctorum voluntates conuincere.
13. Apostolica auctoritate qui aliquid facere possunt de-
legati sunt.
14. Verbe, eadere decernimus omni robore firmitatis,
continent latam sententiam, & intelligitur ipso
iure.
15. Beneficium Ecclesiasticum dicitur quando in eo pro-
ceditur per electionem, qua exigit confirmationem
Superioris, siue si illa necessaria non esset.
16. Hospitalis Ecclesiasticum debet conferri si habuerit ora-
torum cum campanis ad diuina Officia pulsari
sola.
17. Hospitalis erectum auctoritate Episcopi dicitur locus
pius, & Religiosus.

C L E M. Quia contingit. II. & vlt.

H ad quos de iure, seu de statuto foundationis lo-
corum, vel de auctoritate Papae pertinet, hospita-
lia, secundum eorum fundationes reformare, studere,
occupare, deperdit, & alienata indebitè ad debitum
statum reduci faciant, ita vt per receptionem, & sustenta-
tionem mirabilium inferuere possint, ad quod Rectores
compellere debent, & si ipsi fuerint negligentes, vel
defectuant, tunc locorum Ordinarij per se ipsos, vel alios
Rectores eodem vtique non exemptos propria, exemptos
verò, & alios priuilegiatos Apostolica ad id au-
thoritate compellant, contradiatores, & praebentes eis
auxilium, consilium, vel fauorem per censuram Eccle-
siasticam, & alius iuris remedijs compellendo. Hospi-
talia in beneficium concedi non debent alicui clerico
non obstante quacunque consuetudine, nisi aliter in
foundatione fuerit constitutum, & Rector esset eligen-
dos per electionem. Eorum autem locorum gubernatio
vitijs prouidenda, & idoneis citi debet, qui ad instar tuorum
& curatores iuramentum praestare, ac de loco-
rum ipsorum bonis innocentia conficere, & Ordinatis,
seu alijs, quibus subsumt loca huiusmodi vel deputandi

ab eis annis singulis de administratione sua rationem
reddere teneantur: & si quid secus fuerit attentatum,
collationem, prouisionem, seu ordinationem ipsam ca-
tere decernitur omni robore firmitatis, quae omnia su-
pradiata ad Religiosorum, & Ordinum Militarium
hospitalia non extenduntur, sed eorum Rectores se-
cundum suorum Ordinum statuta, & antiquas obser-
uantias prouidere prouenerint, quos ad hoc cogere de-
bent Superiores statuti, & consuetudinibus non ob-
stantibus quibuscunque. Consuetudinis tamen circa diui-
na Officia, & Sacramenta antiquis consuetudinibus,
Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Anchar. lib. 3. Zabarel,
Panorm. Paul. de Eleazar. Bonifac. de Vitalis. Vianin. in
ration. lib. 3. pag. 537. Alagona in compend. pag. 503. re-
misit Calal in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Innotuat à Concil. Trid. sess. 7. de reform. cap. 13. in
hæc verba: *Currem Ordinarij, vt hospitalia quacunque
sint administratoribus, quocunque ita nomen constituantur,
etiam quomodolibet exemptis, fideliter, & diligenter gub-
nentur, Constitutionibus Concil. Vienens. quae incipit
Quia contingit, forma seruata, & scilicet quidem Consuetu-
dinem eadem Synodus innotandum duxit, & innotat cum
derogationibus in ea contentis.* Innotat etiam ab eodem
Concil. Trid. sess. 15. de reform. c. 8.

Hanc eandem conclusionem, & materiam ex hoc
text. desumptam trahunt Fr. Emmao. quest. Regul. rem. 1.
q. 63. art. 7. vers. quintus, & quest. 84. art. 1. Zerolin in praxi
Episcop. p. 1. verbo Hospitalia, & 2. Azot. in iust. moral. p. 2.
lib. 3. c. 4. q. 10. vers. 6. & scilicet. Valase. eiusdem. 10. n. 23.
vbi ait, quod text. in praefato, debet intelligi de hospi-
talibus publicis, & creditis auctoritate Ordinariorum,
& n. 28. quod xenodochia, & hospitalia pertinent ad
solicitudinem Episcoporum, & n. 31. ad Rectores hospi-
talium sint de iurisdictione Ecclesiastica, & à n. 45.
quid Episcopus habet iurisdictionem super hospitali-
bus, & potest in illis exercere iura Episcopalia si auctori-
tate illius sint erecta, Flamin. de regulis benefic. lib. 2.
q. 14. vbi quod hospitalia, quae dantur Clericis in ad-
ministrationem iuxta formam huius text. possunt resig-
nari simpliciter, & in fauorem, Sard. de aliment. tit. 1.
q. 8. vbi quod Rector hospitalis sumit alimenta de
redditibus eiusdem non solum pro se inferuiente, sed
etiam pro tota familia, & tit. 4. q. 24. n. 15. Etiam à
Cholies de iurisdic. Ordin. in exemptis p. 1. q. 31. n. 7. & p. 2.
q. 45. n. 77. & n. 97. vbi ait Episcopus animaduertere
in Rectores hospitalium, leprosariorum, elemosyna-
rum, aut xenodochiorum, qui negligunt, seu non ver-
santur, vt oportet, in administratione, non obstante
quacunque exemptione.

De omnibus locis pijs Episcopo rationem reddendam
esse ab administratoribus, siue ea sint publica, siue
priuata, Ecclesiastica, vel laicalia, refert decilum Ar-
mendat in addit. ad recep. legum Navarra, lib. 1. tit. 18.
l. 7. n. 78. quem citat de officio, & potest. Episcop. p. 1.
alleg. 75. n. 58.

Rationes administrationis Ordinarius exigere po-
test ab administratoribus donec coram eodem doctum
fuerit de institutione, in qua secus expressè cautum sit,
secundum Mart. de iurisdic. p. 1. c. 18. n. 9. & 10. quem
refero ego ipse d. alleg. 75. n. 58.

Si quis administrator piarum locorum videtur se
constitutum ad reddendam rationem suae administra-
tionis appellatur, licet admittatur appellatio, non propter
hoc impeditur, aut suspenditur executio, vt per
Zerolin in praxi Episcop. p. 1. verbo Hospitalia, & 3. vers. sextus,
quem refero ego ipse d. alleg. 75. n. 62.

Rationes ab administratoribus hospitalium, & piarum
locorum pluries repeti possunt, praecipue quando
Episcopo constiterit illas de iure redditas fuisse, vel
quando redditio non fuit fialis, & plena cum restituta-
tione

tione reliquorum, secundum Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fore Ecclesiast.* refol. 134. in 2. edit. quem refeto d. alleg. 7. §. n. 63.

- 11 Cum tamen ea, quæ ad certum usum, &c. [Notatur ad hoc, quod legata ad certum usum destinata regulariter in alium converti non possunt, ut per Vezin. *tom. 1. commun. spinus. lib. 2. tit. 3. c. 1. num. 50. pag. 158. Zerol. in praxi Episc.* p. 1. verbo *legatum*, §. 2. Nicol. Garc. de *benefic. p. 7. c. 1. n. 108. & seqq.*

- 12 Verum hæc resolutio aliquando fallit secundum sobiectam materiam, veluti si legata ad certum illum usum non sufficiunt, quia tunc in alium per Episcopum converti possunt. secundum Vgolin. de *officio Episcopi. c. 6. n. 3. Aloyf. Ricc. in collect. decis. p. 3. collect. 358. versuaria causa*, Monet. de *curat. vltim. volunt. cap. 3. n. 130.* Et alios, quos refeto ego ipse d. p. 3. alleg. 8. §. n. 7. Item si vñs legatus non potest adimpleri, Aloyf. Ricc. d. collect. 358. *versu prima*, Monet. d. c. 5. n. 122. ego ipse d. alleg. 8. §. n. 8. Vel si res legata non possit deferre pro vñs designato loci, vel facti impedimento, ego ipse d. alleg. 8. §. n. 9. vel denique ubi legatum esset factum ad certum usum non ita necessarium, ex adductis per Marc. Anton. Gemm. in *praxi Archiepisc.* Neapol. c. 19. in vlt. impress. Vgol. d. c. 6. n. 5. Hombon. de *bonis in excoine Ecclesiast.* tract. 9. c. 10. §. 28. *prop. fin.* Et alios, quos refeto ego ipse d. alleg. 8. §. n. 12.

- 13 Salva quidem Sedis Apostolica auctoritate. [Ergo soli Romano Pontifici pias defunctorum voluntates commutare, ut per Tirag. de *privilegiis causa*, privi. 135. Pinel in rob. C. de *resand. vendit. p. 1. c. 2. n. 10. Pteoz ad tit. 2. lib. 3. Ordin. pag. 72. Hensiq. in sam. lib. 7. c. 37. §. 22. lit. F. & lib. 9. c. 22. §. 6. lit. M. Menoch. *allass. c. 25. n. 26. cum seqq.* Fr. Emman. *quæst. Regal. tom. 4. q. 12. art. 9. Ludovic. Beja respons. casuum Conscientie*, p. 4. casu 22. Iacob. de *Graff. de arbit. Confessor. lib. 2. c. 69. n. 1. Cenedi. praxi. & canon. quæst. lib. 1. q. 35. n. 12. Melch. Phœrbo. Lusi. decis. 47. a. 1. cum seqq. tom. 1. & alios per me citatos d. p. 1. alleg. 8. §. n. 1.**

- 14 Apostolica ad id auctoritate compellat. [Id est, tanquam delegati, ut obsequat D. Bu. bos. in *l. cum prator*, §. 1. n. 33. ff. de *iudic.*

- 15 Cavere decernimus omni robore firmitatis. [Hæc verba continent latam sententiam, & intelligitur ipso iure, secundum Tirag. in *l. si vngam*, verbo *revertatur*, n. 86. C. de *reueandis donat. Sayt. in clavi Regia*, lib. 3. cap. 8. num. 26.

- 16 In gloss. *Electio*, ibi, *notia huiusmodi cum Ecclesia, &c.* Notatur ad hoc, quod electum beneficium dicitur quando in eo proceditur per electionem, quæ existit confirmationem Superioris, secus totum si confirmatio superioris necessaria non esset, ut per Robuff. in *tract. nominat. q. 15. n. 26. & 21. Enn. de Falcon. de reser. b. benefic. p. 1. q. 1. primo num. 1. Aloyf. Ricc. in collect. decis. p. 5. collect. 1697. Gonzal. ad reg. 8. *Cancel. gloss. 19. num. 11.**

- 17 In gloss. *Altare*, ibi, *notia huiusmodi cum Ecclesia, &c.* Notatur ad hoc, quod hospitale Ecclesiasticum debet censeri, si habuerit otiorum cum campanis ad Divina officia pollari solito, ut per Mantu. *ing. 50. Setu de benefic. p. 1. q. 6. a. n. 2. Vezin. tom. 1. commun. spinus. lib. 1. tit. 1. n. 27. pag. 148. Mart. de *instit. p. 4. cent. 2. casu 11. n. 29. Metipsum d. alleg. 7. §. n. 1.**

- 18 In ead. gloss. ibi, *Ex quo autem hospitale est locus Religiosus, & auctoritate Episcopi deputatus, &c.* Ergo hospitale ecclesiam auctoritate Episcopi dicitur locus pius, & Religiosus, de quo Menoch. *remed. 15. recuper. n. 21. & seq. Malcard. de probat. convol. 369. Arzued. l. 1. a. n. 26. tit. 1. lib. 4. & l. 1. n. 4. tit. 18. lib. 9. nota recop. Gutier. *canon. lib. 1. cap. 35. n. 29. Ceol. in commun. contra commun. q. 896. n. 982. tom. 4. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo Babos. Collect. Tom. I V.**

hospitale, §. 3. dñb. 2. Card. Mantie. de *tacitis, & ambig.* comment. lib. 2. §. 11. §. 5. n. 69. Beoedict. Agld. in *repi. l. 1. p. 1. in initio*, n. 54. C. de *sacrosanct. Eccles.* Flores de *Mena var. lib. 2. q. 2. §. 1. 179. cum seqq.* Robabil. in *sua politica*, lib. 3. c. 18. n. 128. Nicol. Garc. de *benefic. p. 1. c. 1. n. 60. & cum seqq.* Mart. de *instit. p. 1. c. 13. n. 19. Alex. Trentacinq. varior. refol. lib. 1. tit. de *rescript. refol. 4. Vinian. in praxi iuristarum. lib. 3. c. 2. n. 3. cum seqq.* in vlt. impress. 80 alij à me citati d. p. 1. alleg. 7. §. n. 4.*

De Iure patronatus.

TIT. XII.

SVM MARIVM.

- 1 *Differentiam congruam portionem assignare debet si ea intra terminum competentem non assignato presentatis ad Ecclesias per patronos Ecclesiasticos, in quibus ipsi non consecraverunt omnia onera supportare, nisi onera sint per patronos supportanda, &c. n. 1.*
- 2 *Differentiam appellatione non veniant inferiores Prelati.*
- 3 *Repetitis dictionibus in eadem dispositione significat id esse cum mysterio factum.*
- 4 *Geminatio scilicet operari, ut omnis extensio, omnisque interpretatio excludatur.*
- 5 *Lex, seu statutum si aliquid prohibet, tunc deum quod contra prohibitionem factum est remanet nullum, etiam quod expressè alium non annullat, quando prohibitio facta à lege, seu statuto est perpetua.*
- 6 *Lex, seu statutum prohibet alium quando fiat in pueri terminis prohibitionis, & ultra non procedat, etiam quod illud non annullat, si contra facti censetur eundem alium annullare, & irritare, secus si vltioris procedat, impediendo scilicet ponendo, &c.*
- 7 *Actus validus, & tenet licet fiat non servata forma præscripta, quantum contrarietatis possit pariri quousque simpliciter, & sine clausula annullativa committitur habenti alius potestatem illum faciendi.*
- 8 *Distio, ex tunc, extremitatem temporis significat.*
- 9 *Conscientia Episcopi ubi aliquid remittit in dicto appellatione à pronuntiatione Episcopi, ostenditur.*

C L E M. Constitutio. I.

IN CESANI presentatum aliquem à quacunque persona Ecclesiasticam presentanti ad Ecclesiam aliquam habente admittere non debent, nisi intra certum terminum competentem per ipsos presentantes præfigendum ipsi presentato fuerit coram eis congrua de presentibus Ecclesie assignata portio, quam si intra terminum præscriptum presentantes assignare neglexerint, ex tunc Dilectissimus presentatum admittere debet, ad ipsum Dilectissimum non potestatem assignationis huiusmodi devoluta, ita ut debitam portionis moderatissima non excedat. In Prioratibus vero, vel aliorum tam Regularium, quam secularium locorum Ecclesiarum, in quibus Religiosi, vel alij, ad quos eorum redditus pertinere videntur, prædicta consecraverunt onera supportare, præmissa nullatenus observari debent.

debent, sufficit enim tunc Presbyteros, & Vicarios congruè, & decenter tractare, & sustentare. Colligunt ex Ordin. Lip. Abb. Anchar. Imol. Zabur. Paul. de Eleaz. Bonif. de Vital. Vin. in ration. lib. 3. pag. 186. Alagona in compend. pag. 51 semisusue Casal. in annot. Ximen. in concord. p. 1. & 2.

2 Hanc eandem concl. ex hoc text. desumunt Tiraq. de iure maris, gloss. 3. n. 87. Rebuff. in tract. congre. portionis, num. 47. Flores de Mena var. lib. 1. q. 1. n. 2. Paul. Layman in causis. quæstionibus de Prælatione Ecclesiæ, electione, q. 209. lit. E.

3 In gloss. Diocesanus, in addit. marginali ibi, appellatione Diocesanorum non veniunt inferiores Prælati. Vide Sanch. de Matrim. lib. 3. disp. 29. n. 14. & alios Doctores per me citatos in tract. de appellatione verborum versus quæ iuris signis. verbo Diocesani.

4 In ead. gloss. ibi. Nec potest negari quin seriore Diocesani exprimat, cum hoc sit hie nites repetitum. Notatur ad hoc, quod repetitio dictionis in eadem dispositione significat id esse cum mysterio factum, vt per

5 Sanch. de Matrim. lib. 7. disp. 37. n. 19. Nam geminatio loci operati vt omnia extenso, omniūque interpretatio excludatur, sicuti per hanc gloss. tradit Menoch. conf. 10. n. 1.

6 In gloss. solubenter. Pulchra est hæc gloss. quam optime exornat, lex modis decedendo, & limitando Felin. in cap. ex parte, n. 2. vbi Dec. n. 6. vers. & in simili est, gloss. de consuet. quos refert Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 4. n. 18.

7 Et ex illa vulgè colligi solet quod si lex, sine statuto aliquid prohibet, tunc demonstretur quod contra prohibitionem factum est, tamen nullum, etiam quod ex parte actus non annullatur, quando prohibitio facta à lege, seu statuto est perpetua, sicuti docent Por. de off. 3. 18. alius 330. n. 6. lib. 1. in correctis. Vant. de nullitat. rub. quæ & quibus modis nullitas in iudicio proponatur, p. 2. vers. idem foret, Sot. de legib. lib. 5. c. 2. §. n. cum seqq. Sanch. de Matrim. lib. 7. disp. 2. n. 4. Ioan. de Salas in simili tract. 9. q. 6. tract. 1. 4. disp. 16. sect. 8. n. 19. & n. 27. ante fin. vbi declarat quando lex prohibens dicatur habere causam prohibitionis temporalem.

8 Sic etiam quoniam lex, seu statuto prohibens actum fiat in præsens prohibitionis, & vltra non procedit, etiam quod illum non annullat, si contra fiat, censetur eandem actum annullare, & irritare, Vant. vbi sup. n. 55. ante med. Virgil. Buccac. in consuet. Pæni, gloss. 6. n. 106. Sot. d. lib. 5. c. 2. §. 2. Salas d. sect. 8. n. 2. Secus autem erit si vltioris procedat, imponendo scilicet poenam, quia specialis poena per legem imposita facit cessare actum nullitatem, Cephal. de off. n. 1. 4. Vant. vbi sup. n. 54. Sot. d. lib. 5. c. 2. §. 2. Salas d. sect. 8. n. 17. vers. quidam dicunt, Alderan. Mascard. de generali stat. inter. pr. cons. 9. num. 18. & 39. Et Barthol. de Vecchia in praxi iuristar. disput. 7. dub. 4. in fin. Rot. de off. 3. 14. n. 2. p. 1. recent.

9 In ead. gloss. ibi. Puto quod cum Diocesani, &c. Notatur ad hoc quod actus valet, & tenet, sicut fiat non sit iuxta formam præscriptam, quoniam contra faciens possit pagari quotiescunque simplicitet, & sine clausula annullantis committitur habenti alia potestatem illum faciendi, vt per Felin. ex parte, n. 1. prop. fin. vers. secundo limitatio de consuet. Byn. in tract. de forma, fol. 100. b. col. 2. limit. 2. & fol. 77. col. 1. ad fin. limit. 6. quos sequitur est Rot. in Januen. matrimony 16. May 1583. coram Cantuocio.

10 In gloss. Ex tunc, ibi, & extremum tempus designat. Notatur ad hoc quod dictio, ex tunc, extremum tempus significat, & denotat vltimum tempus implementum, vt per Tiraq. de retrahit lig. §. 1. gloss. 1. n. 39. Matien. l. 1. 4. n. 4. gloss. 1. lit. 4. lib. 3. n. 1. & 2. p. 1.

Flamin. de resign. benef. lib. 1. c. 2. n. 13. Cald. Petreia quæst. forens. lib. 1. q. 6. n. 4. cum aliis per me citatis in tract. de dist. vsuq. dict. 118. n. 1. secundum Lugdun. impellit.

In gloss. Oneramus, ibi, facit tamen quod Superior, 11 ad quem appellatur, vt, emendare quod male factum esset. Notatur ad hoc, quod dum textus temittit conscientie Episcopi moderationem portionis patronis debite, si appelleretur tali moderatione Episcopi, Superior ad quem appellatum fuerit, potest emendare quod male factum esset, vt per Tiraq. de retrahit lig. §. gloss. 1. n. 11. Padil. in l. cum quidam, n. 11. ff. de legat. 2. Cavalcan. p. 1. de off. 46. n. 442. Flores de Mena var. lib. 1. q. 1. n. 6. Contra tamen stat gloss. verbo relinquatur, in c. statutu. §. affectum, de rescript. lib. 6. vbi dicit quod quoties aliquid relinquitur conscientie, non potest moveri quæstio quid male egerit, nisi illum intelligamus quando Canon remittit conscientie iudicis non explicans quid fieri debeat, sed absolute; hanc verò de qua in peritum intelligendo si explicet quid fieri debeat, vel vbi intelligatur illa per viam iustitie, hæc verò per viam applicationis, & misericordie, & aliis modis, quos proloquitur Sanch. de Matrim. lib. 3. disp. 10. n. 13. cum seqq.

SVMMARIVM.

- 1 Insultatorum per stirpes transiit in plures heredes omnes ex pluribus patronis.
- 2 Insultatorum transiit in quoscunque heredes etiam extraneos.
- 3 Heredes plures vnius patroni vnam tantum vocem habent.
- 4 Insultatorum succedunt in stirpes, & non in capita.
- 5 Heredes, & successores patronorum propria auctoritate absque superioris consensu facere possunt concordium de Rellure alterius viciibus presentando.
- 6 Patroni possunt ad vacantem Ecclesiam plures presentare, ea lege, vt vni ex illis ab Episcopo, vel heredes instituerent eligendus instituerent.
- 7 Presentare potest fieri sub conditione incerta dubia, & obscura, dummodo infra conditio infra tempus datum ad presentandum purificetur, incertitudo certificetur, & obscuritas fiat clara.
- 8 Dicitur, libere, idem importat quod sine Superioris auctoritate.
- 9 Insultatorum sine consensu Episcopi potest vni patronus comparari renuntiare.
- 10 Patroni laici possunt variare ante institutionem Episcopi, & alium successore presentare, quod non possunt facere patroni Ecclesiastici.

C L E M. Plures. I I. & vlt.

IN plures heredes vnius ex patronis transit insultatorum per stirpes, & non in capita. Item patroni ipsi possunt libere inter se conuenire de Rellure ab eis alterius vicibus presentando. Item patroni presentare possunt plures personas ad vnam Ecclesiam, vt vna ex eis per Episcopum elipit, & admitti valeat. Colligunt ex Ordin. Lip. Abb. Anchar. Imol. Zabarel. Panotin. Paul. de Eleaz. Bonifac. de Vitalis. Violan. in variis. lib. 3. pag. 187. Alagona in compend. pag. 516. temisusue Casal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Relitti heredes, &c. Ergo insultatorum transit in quoscunque heredes etiam extraneos, vt per Bonac. l. 10. n. 1.

De Censibus, Exactionibus, & Procuracionibus.

TIT. XIII.

SYM MARI V M.

- 1 Religiosi subire tenentur onera, quæ incumbant Ecclesiis per eos ante Concilium Viennense acquisitis, nisi privilegio, exemptione, vel alia iusta causa innuantur, quæ privilegia, vel exemptiones non innuant in Ecclesiis post Concilium acquirendis.
- 2 Res monachorum, cum esset annexum omni, transiit in Ecclesiam cum suo onere.
- 3 Censuræ possessionem sequitur, & committitur in quemcumque transiit successorem.

C L E M. Cùm sit. I.

RELIGIOSI subire tenentur onera, & sunt procuraciones Legatorum Sedis Apostolicæ, ac iura Episcopalia, quæ incumbant Ecclesiis per eos ante hoc Concilium acquisitis, nisi privilegio, exemptione, vel alia iusta causa iuventur, quæ tamen causæ, & privilegia non extenduntur ad Ecclesias post Concilium acquirendas. Colligitur ex Ordine. Lap. Abb. Anchar. Imol. Zabaz. Patrum. Paul. de Eleaz. Bonif. de Vital. Vian. in ration. lib. 1. pag. 410. Alagora in conspectu. pag. 527. remissive Ximen in concord. p. 1. & 2.

In glossa soluta, ibi, res aliqua habens onus annexum peruenit ad Ecclesiam in quam transiit cum suo onere. Ita Bellacomb. tom. 1. communio. apin lib. 3. sit. communio. servitutium, n. 67. pag. mibi 426. Menoch. cons. 2. n. 11. & cons. 6. n. 11. & cons. 80. n. 70. D. Barbos. in l. post datam, n. 5. ff. soluto matrim. Caus. Tusch. tom. 5. lib. O. consil. 145. & alij plures, quos refero ego ipse axiomate.

Notatur etiam ad hoc quod census possessionem sequitur, & committitur rem in quemcumque transiit successorem, ut per Sord. de aliment. tit. 8. q. 13. n. 14. & decis. 33. n. 6. Zetoli. in praxi Episc. p. 1. verbo Clericus, §. 11. Cald. Peteira de resolut. emphyt. c. 3. n. 23.

SYM MARI V M.

- 1 Episcopi ad monasteria Cisterciensium venientes hospitalitatis causa, gratias villulas recipiant, causa vero visitationis procuraciones debitas de iure, vel consuetudine accipiant, & si velint, possunt comedere carnes extra septa monasterij.
- 2 Visitator à Papa delegatus habet mercedem equorum, & viaticum, ut de loco ad locum transire commodè possit.
- 3 Religiosi possunt in elemosynas erogare fragmenta, quæ ex ipsorum mensa superflua.

C L E M. Ad nostrum. II.

EPISCOPIS si ad monasteria Cisterciensium venerint, non causa visitationis, sed hospitalitatis, villulas gratias recipiant, quæ charitatis gratia eis fuerint ministrata; si vero veniant causa visitationis, accipiant procuraciones debitas de iure vel consuetudine, & si velint possunt comedere carnes non tamen intra septa monasterij, vel saltem non intra portam Regularem, & reliquias possunt dare pauperibus, ab aliis graminiibus

- tem. 1. communio. apin lib. 1. sit. §. n. 36. pag. 170. Cald. Peteira de emphyt. c. 1. n. 16. de plices quos refero de officio, & potestate Episcopi, p. 1. alleg. 7. n. 2. & 3. quibus addo Vian. de multis citatis in sua praxi insinuat. p. 1. lib. 4. c. 2. n. 1. secundum novissimam impressionem.
- 3 Potest duntaxat vniui habere.] Notatur ad hoc quod heredes plices huius patroni vnam tantum vocem habent, ut per Azued. l. 9. n. 2. tit. 6. lib. 1. nota.
- 4 recap. Quia iore patronatus succedunt in stirpes, & non in capita, sicuti docent Tiraq. de iure primog. q. 16. n. 3. Perez l. 1. versumener innot. tit. 6. lib. 1. Ordin. pag. 140. Spin. in speculo testam. gloss. 4. princip. 61. Gonzal. ad reg. 3. Cancel. gloss. 45. n. 61. Cened. ad Sextum, collect. 7. n. 1. Aloyf. Rice. in collect. decis. p. 5. collectam. 1733. & in decis. Curia Archiepiscopi Neapol. decis. 120. n. 1. p. 2. Nicol. Garc. de benef. p. 4. c. 9. n. 143. Vian. d. lib. 4. c. 1. n. 18. Ego ipse d. p. 3. alleg. 7. n. 70. latè Stephan. Grat. decis. forens. c. 521 per tot.
- 5 Liberè concessio de Rectore ab eis alteris vicibus presentanda.] Notatur ad hoc quod heredes, & successores patronorum propria auctoritate absque Superioris consensu facere possunt concordiam de Rectore alteris vicibus presentando, ut per Tiraq. de iure primog. q. 17. apin. 6. n. 6. Cened. d. collect. 7. n. 2. Azued. l. 9. n. 2. tit. 6. lib. 1. nota recap. Vian. d. lib. 4. c. 1. n. 69. Ego ipse d. alleg. 7. n. 70.
- 6 Quibus etiam ex eadem causa, &c. Notatur ad hoc quod patroni possunt ad vacante Ecclesia plures presentare ea lege ut vnus ex illis ab Episcopo, vel habente iussurte, eligendus instituitur, ut per Lamberts. de iure patron. lib. 1. p. 2. q. 3. art. 6. & 8. Vian. in praxi iuripatron. lib. 3. c. 6. n. 1. in vlt. in press.
- 7 Vnde arguendo huius text. colligi videtur posse fieri presentacionem sub conditione incerta, dubia, & obscura, dummodo talis conditio infra tempus datum ad presentandum purificetur, incertitudo certificetur, & obscuritas fiat clara, ut per Rebas. in concord. in forma mandati, verbo innotat. existit. ad fin. Lambert. d. q. 3. art. 5. n. 1. & art. 9. n. 4. & fuit dictum in Pampilonens. Parochialis 10. Octobris 1601. coram Caus. Lancell. & in Patana iuripatron. 28. Nouemb. 1605. coram Gregor. X V. Nicol. Garc. de benef. p. 3. n. 1. Vian. d. c. 6. n. 24. vbi subdit quod procedit etiam in Ecclesiastico patrono.
- 8 In gloss. Liberè, ibi, id est, sine Superioris auctoritate, Ita Gonzal. ad regulam 3. Cancel. gloss. 53. n. 16.
- 9 In eadem gloss. ibi, & eadem ratione videtur, &c. Notatur ad hoc quod quando sunt plures heredes, vel compactioni, potest alter eorum liberi compactione renuntiare insinuat. sine consensu Episcopi, ut per Cald. Peteira de resolut. emphyt. c. 3. n. 3. Campan. in d. versio. iuris Canon. rubric. 1. c. 13. n. 168. Zetoli in praxi Episcopi p. 1. verbo insinuat. §. 2. vers. secundum dubium, & plices alios, quos refero de officio, & potestate Episcopi, p. 1. alleg. 7. n. 23.
- 10 In gloss. Permittitur, ibi, bene enim poterat laici presentare vno aliam presentare, &c. Notatur ad hoc quod patroni laici possunt variare ante institutionem Episcopi, & alio successore presentare, quod non possunt facere patroni Ecclesiastici, ut per Gutierrez de iurament. confirmat. p. 4. c. 13. Folde de visitat. lib. 2. c. 10. n. 1. Spin. in speculo testam. gloss. 4. n. 73. Ceual. commun. contra commo. q. 16 §. 693. Nicol. Garc. de benef. p. 5. c. 9. n. 211. & 212.

fe abstinere. Colligant ex Ordin. Anch. Imol. Zab. Panorm. Paul. de Eleazar. Bonif. de Vital. Vio. in ration. lib. 3. pag. 441. Alagona in compend. pag. 527. remissive Ximeni in concord. p. 1.

2 Pro equitatis quoque, &c.] Visitator à Summo Pontifice delegatus habet mercedes equotum, & vicarium, ut de loco ad locum tranfire commodè possit, ut per Azor. inquit. moral. p. 1. lib. 3. c. 4. §. 8.

3 In glof. Fragmenta, ibi, panes ergo integros, qui de mensa leuatur, &c. Fragmenta igitur, quæ ex Religioforum mensa superflua, potest Religiosus in elemosinas erogare, ut per Jacob. de Grassi. in aureis, decis. p. 1. lib. 3. c. 1. n. 61. Sanchez in precepta Decalogi, tom. 2. lib. 7. c. 19. n. 103. ubi tamen aduertit glossam hoc non dicere.

SVM MARIVM.

- 1 Diocesani (quibus hoc constat) illas, qui exigendo à clericis pedagias, vel iudicij excommunicationi sunt, vel interdicti, publicare debent.
- 2 Clerici negotiatores tenentur in concernentibus negotiationem gabellas solvere.
- 3 Ecclesia bona, & fructus, etsi immunia sint ab omni collecta, eadem immunitate non fruuntur condictiones, & emptores eorum.
- 4 Iuramento extrahenti probatur quid quis frumentum extraxerit pro vsu suo.
- 5 Citatio partis requiritur in declaratoria sententia parte incusa ipso iure.
- 6 Claus. si contiterit, importat cognitionem iudicalem cum citatione partis.

C L E M. Præfentii III. & ult.

1 Diocesani locorum omnino publicent, & publicari faciant excommunicationis, & interdicti sententias à iure prolatas contra eos, qui suo, vel alieno nomine exigunt, vel extorquent pedagias ab Ecclesiis, vel personis Ecclesiasticis pro eorum rebus propriis, quas non negociandi causa deferunt, vel deserti faciunt, vel transmittunt, donec exacta restituunt, & transgressores satisfecerint compenter. Colligant ex Ordin. Lsp. Abb. Imol. Zab. Panorm. Paul. de Eleazar. Bonif. de Vital. Vio. in ration. lib. 3. pag. 412. Alagona in compend. pag. 528. remissive Ximeni in concord. p. 1. & 2.

2 Quæ non negociandi causa deferunt, &c.] Ergo clericis negotiatores tenentur in concernentibus negotiationem gabellas solvere, ut per Duen, reg. 100. vers. fallit videretur, Pet. l. c. vers. est & aliud tu. 3. lib. 1. Ordin. pag. 56. Stephan. Quotant. in suorum. Bullar. verbo vestig. vers. seruis querimus, pag. 494. em. seq. & plures alios, quos citati ad e. quæquam, de censu lib. 6.

3 In glof. Non negociandi ibi, ubi etiam arguit contra emptores redimendi clericos, &c. Notatur ad hoc quod Ecclesie bona, & fructus etsi immunia sint ab omni collecta, eadem impunitate non fruuntur condictiones, & emptores eorum, ut per Titac. de retrac. lib. 5. §. 1. glof. 3. n. 12. Bonacoli. commun. crimin. p. 1. verba gabella, p. 77. Pet. l. 12. tit. 4. lib. 4. Ordin. pag. 528. Menoch. conf. 136. n. 5.

4 In glof. ibi, unde videtur emittendum iuramento deferendum, &c. Notatur ad hoc quod probatur iuramento existens, quod quis frumentum extraxerit pro vsu suo, ut per Mascard. de probat. emel. §. 5. n. 11. Scraphin. de prim. iuram. prim. 14. n. 1. Fatin. fragment. crim. p. 1. l. 6. n. 57. Matt. de iurisd. p. 4. c. 50. §. 1. n. 7.

5 In glof. Constituitur ibi, parte vocata, &c. Notatur ad hoc quod citatio partis requiritur in declaratoria sen-

tentia pæne locutis ipso iure, ut per Titac. in trac. res inter alios, not. 14. Gig. de pens. quæst. 78. num. 5. Covat. in e. alina mater, p. 1. §. 9. n. 5. ante fin. Clar. in §. fin. §. 11. not. 3. Mandolin. trac. de mont. §. 26. in fine Ioan. Valer. de different. inter verumque forum verbo excommunicationis, different. 10. n. 1. vers. sed ceteri, Richard. tom. 1. commun. spin. lib. 2. tit. 2. n. 6. pag. 189. Aloyf. Rice. in collect. decis. p. 4. collect. §. 69. Soaz. tom. 3. disp. 3. §. 2. 20. num. 25. Auila de censur. part. 2. cap. 5. disp. 1. dub. 5. consuef. 2.

De elausula, si contiterit, quod importet cognitionem iudicalem cum citatione partis tradunt Scraphin. decis. 601. num. 3. Cardin. Tolos. tom. 2. lit. C. consuef. 168. à n. 1. Sanchez de matrim. lib. 8. disp. 34. n. 26. Moqueta de commentat. vltim. volutæ, cap. 7. n. 139. Nicol. Gare. de benef. part. 6. cap. 3. num. 36. & alij plures per me citati in trac. de claus. vsu freq. claus. 146. num. 1.

De celebratione Missarum, & aliis diuinis Officiis.

TIT. XIV.

SVM MARIVM.

- 1 Prelati, ad quas spectat correctio, & illis negligentibus superiores ipsorum debent esse solliciti ut horis debitis in Cathedralibus, & Collegiatis Ecclesiis hora Canonica deuotè psallatur, & quid in Ecclesiis aliis celebratur conuenienter, & debet diuinum Officium, & nostrarum.
- 2 Synopare quid significet, & an, & quando mortale peccatum committatur, si fiat synopatio in horis Canonice recitandis, remittit.
- 3 Missa non est de vniuerso Horarum Canoniarum.
- 4 Vigilia in Ecclesiis aliis hebentur.

C L E M. Graui. I.

1 locorum Ordinarij, ad quos spectat correctio, sint negligentes, eorum Superiores emere ut Cathedralibus, Regularibus, & Collegiatis Ecclesiis horis debitis deuotè psallatur, & in aliis conuenienter, & deuotè celebretur diuinum officium nocturnum, & diurnum, contradicentes per censuram Ecclesiasticam (dommodo ad eos illam exerceat peccineat) aliisque opportunis remediis compellendo, facientes provi ad eos spectat, in his, & aliis, quæ ad diuinum cultum, & morum reformationem pertinent, ac Ecclesiarum, & ecclesiasticorum respectum, honestatem, Sacrorum statuta Canonum, ad quæ faciendi diligens curent adhibere studium, inrefragabiliter observari. Colligant ex Ordin. Anchar. Imol. Zab. Panorm. Paul. de Eleazar. Bonif. de Vital. Vio. in ration. lib. 3. pag. 431. Alagona in compend. pag. 537. remissive Ximeni in concord. p. 1.

Transcurrendo, synopando, &c.] Synopare quid significet, & an, & quando mortale peccatum committatur, si fiat synopatio in horis Canonice recitandis, vide Azor. inquit. moral. part. 1. lib. 10. cap. 7. §. 11. Lessius de iurisd. lib. 2. cap. 37. n. 56. & quæ dixi in collect. ad cap. dolentes 9. num. 10. & 11. hoc tit. in Decretalib.

Horis

De Baptismo, & eius effectu. Tit. XV. 451

- 3 *Horis debuit.* Vide quæ dixi in collect. ad c. 1. n. 7. cum seqq. hoc tit. in Decretalib.
 4 *Dimitte pfalator.* Vide quæ dixi in collect. ad dist. c. adhiberi, n. 19.
 5 In gloss. Canonica, ibi, *Missa de Officio dicimus, sed non de Horis.* Notatur ad hoc, quod Missa non est de numero Horarum Canonizarum, ut per Nazar. de Orat. c. 1. n. 29.
 6 In gloss. Vigiliis. De his Vigiliis in Ecclesiis olim apud Christianos fieri solitis testant Fr. Hieronymus Romanus de Republica Christiana lib. 5. cap. 13. Card. Cæli. Baronius in addit. ad martyrol. Romanum, 5. Januarius, pag. 13. Cened. ad Sextum collect. 1. n. 4.

CLEM. Dignum. II. & ult.

- 1 **C**lerici etiam Religiosi domestici commensales Cardinalium, ac quovismode Pontificum gratiam, & communionem Sedis Apostolicæ habentem, possunt se cum ipsis in Divinis Officiis accommodare; vtriusque, quod idem Cardinales, seu Pontifices dicunt officium, licet dicere valeant. Colligunt ex Ordine Anchi. Imol. Zabai. Panorm. Paul. de Eleazar. Bonif. de Vital. Vin. in rarian. lib. 3. pag. 452. Alagona in compend. pag. 18. remissio Ximen. in concord. p. 1. & 2.
 2 In gloss. Pontificum, ibi, *Electus consecratus, &c.* Notatur ad hoc quod electus, & consecratus nondum consecratus non dicitur Pontifex, ut per Selo. de heresie p. 1. q. 2. n. 20.

De Baptismo, & eius effectu.

TIT. XV.

S V M M A R I V M.

- 1 Baptismo in fontibus Ecclesiarum, & non in privatis domibus concedi debet, duos casus excipit, & transverberare potest precipit.
- 2 Anla, & Palatum in quo differant, ostenditur.
- 3 Baptizare non licet Parochis sine excoisimo, & aliis solemnitatibus.
- 4 Duces Regales, non verò Venetiarum, & Iannensem comprehenduntur sub dispositione huius text.
- 5 Duxes an possint dici Principes, in eisque habeat locum dispositio huius text. remissio.
- 6 Tyrannus Rex quis dicatur, remissio.
- 7 Libertina appellatio continetur nepotes ex filiis, ac omnes descendentes tam masculi, quam femine.
- 8 Filiorum appellatione regulariter non comprehenduntur nepotes.
- 9 Illegitimus, seu bastardus an & quando continentur nobilitatem præstatem, remissio.
- 10 Filiorum appellatione non veniunt qui sunt naturales tantum.
- 11 Nobilitas, & literatura æquiparantur.
- 12 Præsentia semper à lege requiritur ex proposito, & ad aliquod operandum.

CLEM. Præsenti. Vnic.

- 1 **B**APTISMA conferri non debet in Aulis, vel Cameris, aut aliis privatis domibus, sed demonstrat in Ecclesiis, in quibus sunt ad hoc fontes (specialiter deputati, nisi Regnum, vel Principum, quibus valet in hoc casu deservi, liberi ex-

tinctine, aut talis necessitas emerisset, propter quam nequeat ad Ecclesiam absque periculo propter hoc accessus haberi; qui autem secus præsumptum, aut iam in hoc præsentiam exhibuerit, taliter per Episcopum suum castigetur, quod alij autemque similia non præsumant. Colligunt ex Ordine Anchar. Zabarel. Imol. Panorm. Paul. de Eleazar. Bonif. de Vitalin. Vinian. in ration. lib. 3. pag. 418. Alagona in compend. pag. 540. remissio Casal. in annotat. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

In Aulis, &c.] Aula enim, & Palatium licet aliquando pro eodem ponantur, tamen interdum inter se differunt, quia Palatium Imperatorum, Regum, & Principum est, aula verò infectorum, sicut tradit Cabed. Lufit. decij. 1. n. 13. p. 1.

Dimittas in Ecclesiis, &c.] Notatur ad hoc, quod non licet Parochis sine excoisimo, & aliis solemnitatibus baptizare, ut per Henric. in summa. lib. 2. cap. 26. §. 2. l. 2. De iuribus verò, & caeremoniis ad Baptismum pertinentibus late tractant Valenz. tom. 4. dist. 4. quæst. 1. puncto 4. Barthol. ab Angel. dialogo 2. §. 16. Valquez 2. part. quæst. 61. dist. 166. cap. 2. cum seqq. Valer. Reginald. in praxi forei pænit. lib. 27. c. 5. num. 32. cum seqq.

Nisi Regum, vel Principum, &c.] Notatur ad hoc, quod in aula, sive scilicet Regio possunt Regum filij aqua lustrali abluí, ut per Carol. de Gestis. lib. 1. de regali. Francia, iure ultimo, novissime Vincent. Tutin. de capellis, & capellanis Regum, cap. 1. num. 45. vide Vital. hic n. 43. ubi ait text. in presenti, intelligendum esse de Magnis domibus, subditque non comprehendit Duce Venetiarum, & Iannensem, sed Duces Regales, ita vt sub hac dispositione non continentur Marchio Montis Ferrati, licet bene Marchio Brandenburgensis secundum Palci. consil. 12. quem referunt Alciat. in tract. de singul. certior. c. 32. num. 5. & Aloys. Riee. in praxi auriæ resolut. 427. in princip. ubi probat quod Principes Regni Neapolitani includuntur sub dispositione huius text. Duxes autem an dici possint Principes, in eisque habeat locum text. in presenti, vide Titacq. de nobilit. cap. 3. mon. 5. Rebuff. in præsent. concord. verbo subnixia est. pag. 528. Molin. de primogen. lib. 1. cap. 2. num. 24. Malcard. de probat. conclus. 998. num. 4.

In gloss. Regum, prope fin. ibi, tyrannus est proprius, &c. Plura de Tyrannis Regibus tradit Pinel. in rubric. C. de reind. vendit. p. 1. c. 2. n. 13. Roland. à Valle consil. 3. ex num. 104. Theatrum vitæ humane volum. 11. lib. 1. pag. 1613. Petr. Gregor. de Republic. lib. 6. c. 18. Stephan. tom. in vindicta contra tyrannos, quæst. 3. Martin. Delrin. adag. sacris, tom. 2. adag. 718. pag. 3. lo. latè Ioan. Solore. de Indiarum iure lib. 2. c. 12. n. 9. cum seqq. Verum autem privata societate possit quis poliare, vel necedere tyrannum Regem titulo iusto regnarem, negantem respondetur Cig. de crimine laici Meisf. q. 65. Mench. lib. 1. contrariis, alibi q. 8. n. 33. Petr. Gregor. de Republic. lib. 26. cap. 5. n. 24. Balthaf. Ayala de iure, & officio belli, lib. 1. c. 2. n. 25. cum seqq. Valenz. 2.2. dist. 5. q. 3. puncto 13. Ioan. Guec. de nobilit. gloss. a. n. 28. Ioan. Marian. lib. 1. de Reg. c. 6. Azor. in summa. p. 1. lib. 8. c. 12. q. 17. & c. 17. q. 7. & part. 3. lib. 2. cap. 2. q. 1. & cap. 7. q. 30. Molin. de iustit. tom. 4. tractat. 3. dist. 6. Lefsi. in simili tract. lib. 2. cap. 9. dub. 4. Marquez in gubernat. Christianis, lib. 1. cap. 8. Sotz. de desertion. Fuiti. lib. 6. cap. 4. per tot.

In gloss. Liberi, ibi, comprehendit nepotes ex filiis, & 7 aliis descendentes. Notatur ad hoc, quod liberi cum appellatione continentur nepotes ex filiis, ac omnes descendentes tam masculi, quam femine, ut per Menoch. de præsumpt. lib. 4. præf. 34. a. n. 22. & præf. 39.

n. 4. & conf. 104. n. 50. & conf. 420. n. 16. Sord. decis. 66. n. 3. Peregrin. de fideicommissi. art. 2. n. 43. & art. 25. n. 3. Steph. Gratian. discipuli forensi. tom. 1. c. 120. n. 26. Sanchez. in precepta Decalogi. tom. 2. lib. 7. c. 9. n. 13. Fulac. de sub-
stus. q. 126. n. 1. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. q. 25. n. 17. & 18. Roia etiam R. D. meo Coccino inter eius impressas decis. 111. n. 8. & decis. 480. n. 1. & alios plures, quos refert in tract. de appellat. verberum utriusque iuris signific. appell. 129. num. 1. Rot. in Romana, seu Prae-
sentina fideicommissi de Columna 3. May 1615. etiam R. P. Valdo fenosi.

8 In ead. gloss. ibi. Appellatio enim filiorum regulariter non comprehendit nepotes. Ita Menoch. d. lib. 4. pref. 94. & conf. 128. n. 4. & conf. 147. n. 3. Sord. de alim. tit. 9. q. 16. & decis. 73. Cald. Peteca de poff. eligend. c. 5. n. 2. Valac. conf. 140. & alij plures per me citati in d. tract. verbo filij. Rot. in d. Romana seu Praesentina fideicommissi, ubi tenet quod nepotes non veniunt in dispositione filius onerosa, & incommoda, & allegat Bar. in lib. liberarum. n. 1. & 6. ff. de verb. signific. quem sequuntur communiter Doctores in l. Gallus, §. instituti, ff. de labor. & poffum. & in l. filiusfamilias, §. Dimisi, ff. de legat. 1. postum. conf. 97. n. 3. lib. 2. Alexi. conf. 17. n. 8. & conf. 140. n. 2. lib. 6. Dec. conf. 217. n. 13. Paris. conf. 31. n. 16. lib. 2. Curtium. conf. 111. n. 2. & conf. 135. n. 3. Gabr. commun. tit. de verbor. signific. comel. 1. n. 8.

9 In ead. gloss. ibi. Dic quid ad parentum reverentiam bene habetur ratio naturalium tantum, sed quoad commodum liberorum, vel honoris non. Illegitimus, seu bastardus an & quando contingat nobilibus appellatione, dixi d. tract. de appellat. verb. utriusque iuris significat. appellat. 163. n. 7.

10 Notatur etiam ad hoc, quod filiorum appellatione non veniunt qui sunt naturales tantum, ut per Azot. inff. moral. p. 2. lib. 2. c. 6. q. 11. Steph. Gratian. discipuli forensi. c. 15. n. 8.

11 In gloss. Necessitas, ibi. Nobilitas, & literatura. Notatur ad hoc quod nobilitas, & literatura requirantur, ut per Tiraq. de nobilit. c. 50. c. 1. & dixi in collect. ad cap. de multa, in fine de proband. in Decretalib.

12 In gloss. Praesentia, ibi. ex proposito, &c. Notatur ad hoc, quod praesentia semper a lege requiritur ex proposito, & ad aliquid operandum, ut per Avendan. ad l. 4. Tituli, gloss. 14. n. 4.

13 In gloss. Cognitione, ibi. arbitrarie. Sequitur Menoch. de arbit. lib. 2. cent. 5. casu 431.

De Reliquiis, & Veneratione Sanctorum.

TIT. XVI.

SVM MARIVM.

1 *Festum Corporis Christi praecipitur quatuordecim celebrari, & indulgentia concedatur eis, qui in festo, vel infra octavam Officio, vel horis intererint.*

2 *Infinitum festi Corporis Christi ubi tractatur remissum.*

3 *Officium Corporis Christi fuit compositum a S. Thoma Aquinate.*

4 *Lex praecipiens in virtute sanctae obedientiae obligat transgressorem ad mortalem culpam.*

5 *Dies Ecclesiasticus quantum ad indulgentias, & cetera privilegia constituitur a Vespertis in Vespertis inclusivè.*

6 *Indulgentia, quae relaxatur de iniunctis penitentibus, quid importet, ostenditur.*

7 *Indulgentia ubi conceditur visitantibus aliquam Ecclesiam, & in ea orantibus, an ad illam consequendam teneantur ingredi, vel sufficiat orare prope templum, si pra multitudine gentium ingredi non possint, ostenditur, &c. n. 3.*

9 *Chronicon, & historicum exemplum probat.*

10 *Opus bonum factum ex voto plus meriti habet, quam aliud non ex vi voti factum.*

CLEM. Dominium. Vnic.

ESTVM Corporis Christi in virtute sanctae obedientiae solemniter, & devotè celebrari praecipitur singulis annis feria quinta post octavam Pentecostes, & ceterae indulgentiae conceduntur eis, qui in festo, vel infra octavam Officio, vel horis intererint, ne multa pie, devotè, & doctè de Sanctiss. Eucharistia referantur. Colligunt ex Ordin. Anehar. Zabot Imol. Panem. Paul. de Eleazar. Bonif. de Vital. Vva. in ration. lib. 3. pag. 444. Alazona in compend. pag. 544. temellius Ximen. in concord. p. 1. & 2.

De festo Corporis Christi, & eius institutione agunt Azot. inff. moral. p. 2. lib. 1. c. 14. Vincent. Filluc. in sum. tom. 2. tract. 17. c. 1. n. 45.

Officium sanctissimi Corporis Christi fuit compositum a S. Thoma Doctore Angelico infra Verbum I V. à quo in praemissa revulit columnam argenteam, ut ex Naucl. & Genabr. refert Rague. de Alifia in Ecclesia. q. 109. n. 6.

In virtute sanctae obedientiae. Per haec verba lex obligat transgressores ad mortalem culpam, ut per Sayr. in elem. Regia. lib. 1. c. 7. n. 2.

In primis ipsius festi Vespertis. Notatur ad hoc, quod dies Ecclesiasticus quantum ad indulgentias, & cetera privilegia, constituitur à Vespertis in Vespertis inclusivè, ut per Tiraquel. de retractat. lig. 5. 1. gloss. 11. num. 11.

De iniunctis sibi penitentibus relaxamus. Quid autem importet haec indulgentia ostendit Ludovic. Beja vesp. p. 2. c. 1. n. 3. verif. haec eadem conclusio, Iul. Lauon. de Indulgent. part. 2. c. 16. n. 12. cum multis segg.

In gloss. In Ecclesia, ibi. patet quid non sufficit interesse horis extra Ecclesiam, &c. Ergo ubi conceditur Indulgentia visitantibus aliquam Ecclesiam, & in ea orantibus, ad illam consequendam necessarium debent fideles Ecclesiam ingredi, ita ut si ob gentium multitudinem ingredi non possint, non consequantur, quinvis ment prope templum. Ratio est, quia indulgentia conceditur visitantibus aliquam Ecclesiam, & in ea orantibus, orare autem in Ecclesia non dicitur, qui eam non ingreditur, eo maxime quia Indulgentia tantum valet, quantum eius verba sonant: ita Mich. Zanard. part. 1. d. 1. Theologorum de Sacramento Penitentiae, c. 20. q. 40. ubi ait quod quando in diplomatis dicitur, quod eis Indulgentia conceditur, qui talem Ecclesiam visitaverint, & in ea devotè oraverint, ad acquirendam talem Indulgentiam necessarium requiritur ut fideles ingrediantur in eam, quia oratio facta in valvis, non dicitur esse facta in Ecclesia, additque idem Zanard. quod quando verba Indulgentiae habent tantum: Qui talem Ecclesiam visitaverint, sufficit et ianna eam visitare, & Indulgentia comparabitur.

Verum alij ex praesumpta concedentis mente res solvunt, quod quando quis Ecclesiam ingredi non potest

De Immunitate Ecclesiarum. Tit. XVII. 453

potest propter populi multitudinem, consequatur Indulgentiam si oret foris prope ianuam Ecclesie, vt per Cordub. in *quest. lib. t. q. 11. not. 2. Fr. Emman. in sum. p. 1. c. 84. n. 2. Bonac. de Sacram. disp. 6. q. 1. p. 111. s. n. 26. Franc. Rodrig. de *Inhibis*, c. 3. n. 8. Sed melius Soar. tom. 3. de *pauis. disp. 12. fell. 1. n. 7. ait* attendenda esse verba concessionis Indulgentie, ita vt si in diploma dicitur vt Sacerdos sacrificet in Ecclesia si Indulgentiam consequi voluerit, non satisfacet si sacrificet extra eam prope fores, quamvis ob consuetudinem multitudinem illam ingredi non possit: si verò precipitur, solum visitare Ecclesiam, poterit quis Indulgentiam consequi absque eo quod illam corporaliter ingrediatur; si precipitur orare in Ecclesia, sacris etiam est si prope fores Ecclesie oret, nam hic confessus moraliter in Ecclesia orare, & iuxta morem loquendi modum talis oratio dicitur fieri in Ecclesia, quod precipue est verum, quando quis facit quod in se est, vt Ecclesiam ingrediatur, cum tamen ob populi multitudinem non possit.*

9 In gloss. *Præbæ*, in fine, ibi, vt patet in *chronicis*. Ergo Chronicorum, & historiarum exemplum probat, vt per Duen. reg. 157. Callan. in *catalogo gloria mundi*, p. 10. *confid. 46. ad fin. Menoch. conf. 378. num. 8. Mascud. de probat. concl. 103. n. 9. & concl. 187. ac eam scriptoribus, et si enuntiativè loquantur, fides adhiberi solet in antiquis, Doct. in l. r. vbi Bart. n. 22. Alex. n. 34. la. n. 25. Dec. n. 21. & Bologner. n. 39. ff. si certum sit. Felin. in c. 2. n. 46. ff. de *re scriptis*. Matil. in rub. C. de *probat. n. 813. Paris. conf. 123. sub n. 231. & 251. vers. & quoniam*, vel. 1. Socin. iun. *conf. 76. n. 64. lib. 1. Nat. conf. 516. n. 41. vol. 4. Roland. conf. 1. num. 60. vol. 1. Menoch. conf. 1. n. 8. & conf. 70. n. 8.**

10 In gloss. *Se ipsum*, ibi, quod idem opus meritorium laudabilem est in *veniente*, &c. Collige bonum opus factum ex voto plus meriti habere, quam aliud non ex vi voti factum, vt per S. Thom. 2. 2. q. 88. *art. 6. & opus. l. 7. c. 2. & opus. l. 8. c. 1. Nam in man. c. 12. n. 32. vers. quare praeferimus*, Pined. in vita S. Iohannis Baptiste, lib. 3. *art. 1. c. 4. pag. 73.*

De Immunitate Ecclesiarum.

TIT. XVII.

S V M M A R I V M.

- 1 Cap. Clericis, hoc tit. lib. 6. cum suis 55. reuocatur.
- 2 Papa potest suam legem irritare, & reuocare quoad effectus iure humano ex ea sequutos.
- 3 Lex mandans sub obsequio divini iudicii obligat transgressores ad mortalem culpam.
- 4 Principi ubiqueque totius constitutionem, mandans eam haberi pro infecta, tolluntur omnes altus etiam prateriti, & consummati.
- 5 Principi facere potest vt res facta habeantur pro infectis.

CLEM. Quoniam. Vnic.

REVOCAT, & pro infectis haberi vult cap. Clericis, hoc tit. lib. 6. cum suis declarationibus. Colligunt ex Ordin. Anchar. Imol. Zabaz. Panorm. Paul. de Eleazar. Bonif. de Vital. Vin. in *ration. lib. 3. pag. 552. Alagona in compend. pag. 464. remissive Ximen. in concord. p. 1. & 2.*

Penitus reuocamus, &c.] Notatur ad hoc quod Pontifex potest suam legem irritare, & reuocare quoad effectus iure humano ex ea sequutos, & non tantum quoad in posterum incurtos, vt non incurtantur, sed etiam quoad iam incurtos, abolendo illos ac si ea lex edita nunquam fuisset, ita Sanch. de *matrim. lib. 8. disp. 7. n. 1.*

Sob obsequio divini iudicii.] Lex per hæc verba obligat transgressores ad mortalem culpam, vt per Sayt in *elam Regia, lib. 3. c. 7. n. 22.*

In gloss. *Pro infectis*, ibi, vide quanta est *Papalis auctoritas*, &c. Notatur ad hoc quod ubiqueque Princeps tollit constitutionem mandans eam haberi pro infecta, tolluntur omnes actus etiam prateriti, & consummati, vt per Cald. Petreia in *responsio pro Sebastiano Limp. n. 41*. Potest enim Princeps facere, vt res facta habeantur pro infectis etiam quoad effectus prateritos, secundum Titaz. de *iure consens. p. 3. limit. 2. n. 47.*

Vnde ex hac gloss. colligit Perog. de *iure fisco, lib. 5. tit. 2. n. 58.* quod cum Princeps declarat confirmationem factam fieri non potuisse, & vult eam haberi pro non facta perinde ac si facta non fuisset, tunc omnia exinde sequuta retractantur.

In Librum I V. Clementinarum.

De Consanguinitate, & affinitate.

TIT. I.

S V M M A R I V M.

- 1 Matrimonium scienter contrahens in gradu consanguinitatis, vel affinitatis prohibito, vel cum Atonali, excommunicatum est ipso iure, & publicari debet, & vitari, idem in professis, & professis, vel consensu in Sacris, &c. n. 2.
- 2 Pena imposita contrahentibus incestus nuptias per verba masculini generis, feminas comprehendunt.
- 3 Masculinum verbum femininum sexum comprehendit etiam in pluralibus, quando respectu utriusque eadem viget prohibitio: vario.
- 4 Excommunicationem, de qua in hoc text. non incurritur illi, qui nuptias hic prohibitas igneuerat contraxerunt.
- 5 Ignorantia non tantum probabilis, & iusta, sed etiam crassa, & supina excusat ab excommunicatione, de qua in hoc text.
- 6 Pena imposita aduersus scienter gerentes altum prohibitum, non comprehendit eos, qui etiam per ignorantiam crassam illud committunt, nisi sit affectata.
- 7 Excommunicationem in hoc text. comminatum non incurritur illi, qui non solum matrimonium contrahens scilicet ignorantes, sed etiam qui scilicet tenentes, iam tamen ignorant.
- 8 Matrimonium contrahentes si sint vel voto scilicet adstricti, vel in sacro Ordine consensu, excommunicationem incurritur ipso iure.
- 9 Excommunicatio, de qua in hoc text. non incurritur, si matrimonium locatur cum infideli, cognata legali, vel spiritali, vel cum impedimento publica bonestatis.
- 10 Lex ubi penam faciens aliquid scienter, ignorancia probabilis, id est, inuincibilis, excusat.
- 11 Ignorantia affectata non excusat à penam scientiam, & presumptionem exigentibus.
- 12 Ignorantia affectata agnoscitur scientia.

- 13 *Matrimonium scienter contrahens in gradu consanguinitatis, vel affinitatis prohibito, ipse solus ligatur excommunicatione de qua in hoc text. non verò ignorans.*
- 16 *Matrimonium contrahens falsi putans subesse impedimentum consanguinitatis, &c. non ligatur excommunicatione de qua in hoc text.*
- 17 *Matrimonium bona fide, & conscientia contrahentes, si postea impedimentum consanguinitatis, vel affinitatis in ipsi matrimonium perferatur, an excommunicationem de qua in hoc text. incurrant ostenditur, &c. n. 18.*
- 19 *Excommunicatione de qua in hoc text. incurrit etiam si quis contrahat matrimonium cum consanguinea in gradu lege divina, & naturali prohibito.*
- 20 *Matrimonium licet non sit consummatum, nihilominus incurritur excommunicatione de qua in hoc text.*
- 21 *Sponsalia de futuro contrahentes non incurunt excommunicationem de qua in hoc text.*
- 22 *Pœna apposta contrahentibus matrimonium non afficit contrahentes sola sponsalia.*
- 23 *Matrimonium si contrahatur metu saltem in virum constantem cum consanguinea, vel affine in gradu prohibito, non incurritur excommunicatione de qua in hoc text.*
- 24 *Absolutio excommunicationis de qua in hoc text. Episcopo reservatur.*

CLEM. EOS, qui. Vnic.

MATRIMONIUM scienter contrahentes in gradu consanguinitatis, vel affinitatis prohibito, aut cum Monialibus, necnon Religiosis, &c. Moniales, & Clerici in sacris Ordinibus constituti, si contrahunt, sunt excommunicati ipso iure, & denunciati, ac evitari debent donec ab solvantur, aliis poenis contra hic contrahentes impostis in suo robore permansuris. Colligunt ex Ordin. Anchar. Imol. Zahar. Panorm. Paul. de Eleazar. Bonif. de Vital. Via. in *rationib. a. pag. 86.* Alagona in *compend. pag. 589.* remissioe Casal. in *adnot. & Ximen. in concord. p. 1. & a.*

1 Hanc eandem conclus. ex hoc text. desumunt Soar. tom. 5. de *cenfur. disp. 2. sect. 3. n. 23.* Layot. de *Indulg. p. 2. c. 1. n. 33.* Filluc. *tract. 1. q. 1. n. 67. vers. quinto, & n. 75.* & 113. novissimè Bonac. de *cenf. extra Bull. disp. 1. q. 2. punct. 7. & q. 4. punct. 1.* Metrol. *tom. 1. disp. in universam Theolog. moral. disp. 1. c. 2. n. 249.* cum multis *seqq.* Ego ipse de *offic. Episcop. p. 3. alleg. 50. n. 227.* secundum Lugdon. impress.

3 *Eos, qui, &c.* Ergo poena excommunicationis in præfatis præscripta aduersus eos, qui in casibus hic prohibitis matrimonium contrahere non videntur, quæ locum habet tam contra mæculos, quam contra foeminas, ut aperte probatur arg. text. in *l. qui contra, C. de incest. nupt. vbi poenæ impolitæ contrahentibus incestas nuptias per verba masculini generis, foeminas etiam comprehendunt, ut ex littera text. manifestè sit, idem expresse colligitur ex *l. si quis incesti, C. eod. tit.* notant Costa in *cap. si pater l. p. verbo uxorem, num. 5.* Anton. Gom. ad *l. 8. de iur. n. 28.* Valac. *conf. 1. 5. ferd per totam.* Facit in confirmationem, quia, ut magis etiam comprehenduntur, ut ex littera text. manifestè sit, idem expresse colligitur ex *l. si quis incesti, C. eod. tit.* notant Costa in *cap. si pater l. p. verbo uxorem, num. 5.* Anton. Gom. ad *l. 8. de iur. n. 28.* Valac. *conf. 1. 5. ferd per totam.* Facit in confirmationem, quia, ut magis etiam comprehenduntur, quando respectu viri quæ eadem viget prohibitionis ratio, ut probant omnes per text. ibi in *l. si quis 7. ff. de incest. cum iud. notant las. in l. Galus, n. 8. & ibi Galcan. n. 33. ff. de libet. & postb. Turq.**

de *retrall. lig. 4. gloss. 9. n. 221.* Mandol. *reg. 19. Cancell. 9. 1. Menoch. *remed. 4. ad pise. n. 6.* cum *seqq.**

Scienter in gradibus consanguinitatis, &c. Collige excommunicationem, de qua in præfatis non incurteret eos, qui nuptias hic prohibitas ignorantem contraxerunt, etenim cum illa aduersus scientes soliman sit, ad ignorantes trahi non debet ex *reg. ext. in cap. pœna, de penit. disp. 1. &* ideo ita sentiens Iacob. de Gest. in *auo cis decif. p. 1. lib. 4. c. 2. 4. n. 1.* Perez *l. 5. tit. 1. lib. 8. Ordin. pag. 115.* & *l. 7. tit. 19. cod. l. 8. pag. 165.* Soar. tom. 5. *disp. 23. sect. 5. n. 3.* Sanch. de *matrim. lib. 7. disp. 48. n. 19. in princ.*

Amplia primò ad incurrendam excommunicationem, de qua in præfatis, scientiæ requiri non tantum in contrahentibus matrimonium in tribus prioribus casibus, de quibus in prima eius parte, scilicet in his, qui contrahunt cum consanguineis, affinis, vel Monialibus, sed etiam in aliis relictis in secunda parte in *vers. necnon, ut constât ex infra dicendis ad gloss. verbo contrahentes.*

Secundò amplia ut ab excommunicatione, de qua in hoc text. non tantum excuset ignorantia probabilis, & iusta, sed etiam crassa, & supina, nempe illa, quæ versatur circa rem, quam quis tenetur scire, propter nimiam tamen negligentiam ignorat, sicut tradunt Imol. n. 4. & Bonif. n. 10. & 19. hic. Nan. in *man. c. 17. n. 141.* vbi allegat & in indicando, & in consulendo ita semper esse resolvendū, suffragatur quæ communis opinio, secundum quam poena impolitæ alicuius scienter gerentes actum prohibentem non comprehendit eos, qui etiam per ignorantiam crassam illud committunt, de quo Coa. de *sponsal. p. 2. c. 6. 4. 8. n. 21.* Menoch. de *arbit. cas. 324. a. prime.* Valac. *conf. 8. n. 10.* Declarat tamen ut non procedat in ignorantibus affectu, idem in iis, qui scire noluerunt, ut libentius peccarent, iuxta illud Plalm. 35. *Noluit intellegere, ut bene egeret, habebit in cap. pen. 3. disp. prore leuitate Iacob. de Gress. *cod. l. 14. Henric. in summ. lib. 13. c. 2. in commento. lit. D.* Sanch. *ad lib. 7. disp. 48. n. 19.**

Tertiò amplia non solum ab excommunicatione de qua in præfatis, excusati eos, qui contrahunt matrimonium factum ignorantes, ex quo inter illos impedimentum datur, propter sunt omnes illi, qui vel ignorant consanguinitatis gradum, quo coniunguntur, vel copulam ex qua inter ipsos affinitatis impedimentum oriuntur, sed etiam eos, qui factum teuentes, iis tamen ignorant, existimantes in aliquo ex casibus in hoc text. prohibitis matrimonium licitum esse, ratio est, quia ut supra dixi, ignorantia etiam crassa excusat ab excommunicatione, de qua hic, sed hæc iuris ignorantia non aliud addatur ad plurimum crassæ terminos attingit, & eidem æquiparatur, ut probant Bart. in *l. si adulterium in prout. n. 11. ff. de adul. Imol. col. 2. & Anchar. col. 3. hic,* ergo etiam hic talem iuris ignorantiam excusate ab excommunicatione, de qua in hoc text. Cætera vide in collect. ad gloss. verbo scienter.

Necnon Religiosos, & Moniales, &c. Notatur ad hoc, quòd matrimonium contrahentes si sunt vel voto solemniter nãstrici, vel in sacro Ordine constituti excommunicationem incurrant ipso iure, ut per Zerol. in *praxi Episcop. p. 1. verbo casu, pag. 80.* Paul. Comiti *tol. resp. moral. lib. 1. q. 36. & q. 115. n. 3.* Faurin in *praxi crimin. p. 5. q. 138. n. 9.*

In gloss. *Eos, ibi, unde si contrahat quis cum habente 17. in oronum, vel cum Iuda, &c.* Notatur ad hoc, quòd excommunicatione, de qua hic, non incurritur si matrimonium incurrat cum cognata legali, vel spirituali, vel cum impedimento publicæ honestatis, vel quocunque alio ditionenti extra illa illa, nimirum consanguinitatis, affinitatis, voti solemnitis emissi in Religione, aut Ordine sacro, quia text. hic solum de iis mentionem facit, & cum sit personalis, non est extendenda. Nota.

De Consanguinitate, & affinitate. Tit. I. 455

Notat. in man. c. 22. m. 45. Jacob. de Grass. c. 24. num. 14. Petr. de Ledefma de marrim. g. 5. art. 9. dub. 1. paulo ante solutionem ad argum. & alij, quos refert, & sequitur Saneb. d. lib. 7. disp. 48. n. 14.

21 In gloss. *Scienter*, ibi, intelligi in ignorantia falli probabili. Notatur ad hoc, quod ubi lex non imponit poenam scienti aliquid scienter, ignorantia probabilis, id est, inuincibilis, excusat, vt per Saneb. de marrim. lib. 9. disp. 12. n. 35.

23 In ead. gloss. ibi, *Et non affectata*. Notatur ad hoc, quod ignorantia affectata non excusat à poenis scientiam, & presumptionem exigentibus, vt per Saneb. d. disp. 32. n. 40. Ignorantia enim affectata æquiparatur scientiæ, sicuti docent Titac. de retrat. lib. 6. §. 3. gloss. 4. n. 28. & de punis temper. causa 13. n. 2. & seq.

25 In ead. gloss. ibi, *Si vero alter solus scient, iste solus ligatur*. Ita Saneb. d. lib. 7. disp. 48. n. 19. in fine.

26 In ead. gloss. ibi, *Quid si contraham cum illa, quam credebam esse consanguineam*, &c. Notatur ad hoc, quod excommunicatione, de qua hic, non ligatur, qui falsò putans fuisse impedimentum consanguinitatis, aut voti solemnitis, initit matrimonium, qui reuera non contraxit cum tali impedimento, nec hic text. punit penam voluntatem opere non habuerunt, vt per Card. hic. n. 3. q. 4. & Anchar. n. 6. q. 1. ac Imol. num. 5. Jacob. de Grass. d. c. 24. m. 14. Nauar. d. c. 22. m. 43. Saneb. d. lib. 7. disp. 48. n. 18.

27 Sed quid si illi, qui bona fide, & conscientia contraxerunt, postea scientia impedimenti accedente, nihilominus cum ea, & cum peccato cohabitauerint, & in ipso matrimonio perseverauerint, an excommunicationem, de qua hic, incurant? quam questionem tam nostri, quam Theologi ad modum subobscure tractant, nos vt in ea certa ab incertis separamus duos consueuimus casus, vel enim contrahentes cum impedimenti ignorantia postea superueniente ipsius scientia, perseverant in matrimonio, & cohabitatione animo fornicario, & sine intentione naturali. Vel rursus in cohabitatione persisterint maritali affectione. Primo casu secarè resoluendum est ita animo fornicario cohabitantes omni inter inspecto ab excommunicatione excusari, ratio est, quia illa in hoc text. non imponitur pro incestu, vel pro peccato, quod in ipsa cohabitatione reperitur, sed pro illo, quod cernitur in contrahendis nuptiis, de quibus in textu, vt ex ipsius scite, & verbis satis apparet, ac proinde cum supponamus nuptias sine peccato fuisse contrahas, licet postea superueniente scientia, & cum ea cohabitantes gramissimè peccent, nihilominus tamen excommunicationem non incurrent, vt tenet hæc gloss. in vers. contrarium, recepta ex Card. hic. n. 3. & Imol. n. 5. Duen. reg. 150. limit. 2. Nau. d. c. 27. m. 24. 1. Couar. de sponsalib. p. 2. c. 6. §. 8. m. 19. Saneb. d. lib. 7. disp. 48. num. 20. Fatim. in praxi crimin. p. 5. q. 149. n. 198.

28 In secundo verò casu, nempe quando à principio ignorantes contrahentes postea scientes impedimentum animo, & intentione maritali cohabitauerint, dicendum est tales attento inter huius text. excommunicatione de qua in eo ligari ratio est, quia licet hi propter priorem consensum, vt pote bona fide exhibitum excommunicationem de qua in presenti, non incurrent, tamen ratione huius posterioris, qui in ipsa cohabitatione, vt supponimus, includitur, & attento tempore huius text. & aliquiori per se sufficiens erat ad matrimonium producendum, iuxta text. & ibi notata in cap. 1. qui sident, de sponsal. in Decret. eodem interiti ceteri debent, sicuti docent Nau. & Saneb. ubi supra, qui vltimo loco citatus post Petr. de Ledesim. quem refert, bene obseruat ante Trideminum veram fuisse hanc solutionem.

29 In gloss. *Cannica*, ibi, *ne dum divina*. Notatur ad

hoc, quod excommunicatio de qua in hoc text. incurritur etiam si quis contrahas matrimonium cum consanguinea in gradu lege diuina; & naturali interdicto, quia constitutio penaliter comprehendit calum omnino similem, in quo fortior ratio militat, tum etiam quia lex Canonica prohibens matrimonium inter consanguineos vique ad quartum gradum, cap. non debet, de consang. comprehendit etiam primum gradum lege naturalis verum, utpote qui intra quartum includitur, ita post Card. & S. Anttradit Saneb. d. lib. 7. disp. 48. n. 15.

In gloss. *Contrahere*, ibi, *licet non consummet*. Notatur ad hoc, quod excommunicatio de qua in presenti, incurritur, licet matrimonium non sit consummatum, quia hic text. non punit copulam incestuosam, sed solum matrimonij contractum, cuius clemencia peccata est ante consummationem per copulam, sic docent Imol. hic. n. 9. Petr. de Ledefma de marrim. g. 50. art. 9. dub. 1. paulo ante solutionem ad argum. Saneb. d. lib. 7. disp. 48. n. 6.

In ead. gloss. ibi, *Quid si non contraxit matrimonium sed sponsalia tantum*, &c. Notatur ad hoc, quod non est locus excommunicationi de qua in presenti, per solum sponsalium de futuro contractum, vt per Nau. d. c. 27. n. 14. 1. & in cap. si quando, de rescript. except. 6. Conde sponsal. p. 2. c. 6. in praxi, num. vlt. Titac. de iure mariti, gloss. 2. n. 8. Ioan. Vicer. de differ. inter vtriusque forame, verbo pona, differ. 1. n. 1. veris. facit etiam gloss. Jacob. de Grass. d. c. 24. m. 14. Petr. de Ledefma loci proxime citate, Saneb. d. disp. 48. n. 7.

Vnde ex hac gloss. colligitur poenam appositam contrahentibus matrimonium, non aliter contrahentes sola sponsalia, vt per Titac. de iure mariti, gloss. 2. n. 3. Petre. l. 1. veris. praterea confirmatur, tit. 1. lib. 5. Ordin. pag. 4. Menoch. de prescrib. p. 9. §. 6. Azconed. l. 1. n. 2. tit. 1. lib. 3. noua recap. Gutier. de iuram. confirm. p. 1. c. 5. n. 7. Cald. Petre. in l. si curatorem, verbo testis, n. 128. C. de in integ. restit. minor. Cabed. Enst. decif. p. 1. Areffo 47. D. Barbol. in l. si ante, n. 25. & 26. §. soluto marrim. Saneb. de marrim. lib. 1. disp. 12. n. 2. & disp. 13.

In gloss. *Matrimonialiter*, ibi, *videtur quid cauter ad contrahendum non incurrat hanc penam*. Notatur ad hoc, quod non incurritur excommunicatio de qua in hoc text. si matrimonium metu viri constanti iueatur, tum quia est consensus inefficax defectu libertatis, tum etiam quia Ecclesia non tam grani censura punit tanto maius compellum, ita Card. hic. n. 14. q. 27. Anchar. n. 8. q. 3. Imol. n. 8. Bonif. n. 25. Nauar. n. 148. & alij, quos refert, & sequitur Saneb. d. lib. 7. disp. 48. num. 12.

In gloss. *Obtinere*, ibi, *per Episcopum*, &c. Notatur ad hoc quod absolutio excommunicationis, de qua in hoc text. Episcopo est reservata, vt per Fatim. in praxi crimin. p. 5. q. 138. n. 97.

In Librum V. Clementinarum.

De Magistris, & nè aliquid exigatur pro licentia studendi.

TIT. I.

S V M M A R I V M.

1 *Studiis Romana Curia, Parisien. Oxanien. Bononiens. & Salamantini quo debent eligi pro singulis linguis Hebraica, Arabica, & Caldaea.*

2 *Doctores*

- 2 *Doctores referuntur de variis Academiis, & studiis agerent.*
 3 *Bononia habuit privilegia studij à Theodoseo.*
 4 *Chronici in antiquis fides adhibetur.*

C L E M. Inter sollicitudines. I

IN studiis Romanæ Cortis, Parisien. Oxoniæ. Bononiæ. & Salamantino duo viri Catholici, & periti eligi debent pro singulis linguis Hebræicæ, Arabicæ, & Cædæ, qui scholas regant & libros in Latinum transferant, alioquin doceantur quibus promouendis contribuere tenentur omnes Ecclesiastici Prelati, monasteria etiam exempta, non obstantibus quibuscunque privilegiis in contrarium. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Anchar. Imol. Zabar. Panorm. Paul. de Eleazar. Bouif. de Vital. Vin. in rariis. lib. 5. pag. 51. Alagona in compend. pag. 636. remissive Ximen. in concord. p. 1. & 2.

2 De variis studiis, & Academiis agunt Cassan. in catalogo gloria mundi. p. 10. confid. 32. Horat. Lat. in tract. de privilegiis schol. in de iis, qui gaudent privilegiis schol. n. 3. Fr. Hieron. Roman. de Republ. Christiana. lib. 5. c. 17. 18. & 19. vbi c. 10. agit de indigni Conuenticulis Academia, de qua etiam multa scribit Petrus Martiz. in dialogis turris historice dial. 5. c. 3. pag. 351.

3 In gloss. Bononiæ. ibi, *Bononia habuit privilegia studij à Theodoseo*, &c. Ita Cassan. d. confid. 32. vers. de studio Bononiensi.

4 In ead. gloss. ibi, *Prout ex chroniciis*, &c. Ergo chroniciis in antiquis fides adhibetur, de quo vide quæ dixi ad gloss. verbo *Præsum sup. in Clem. unica*, de relig. & venerat. Sacrorum.

S P M M A R I V M.

- 1 *Magisterium, vel Doctoratum ex officio tribuent prius à doctorando recipere debet iuramentum, quod in solemnitate sua non expendit vitra summam trium millium Turonem. argenteorum, quod si non fecerit, etiam si sit Episcopus per sex menses à collatione Magisterij est suspensus.*
 2 *Absurdum semper est vnicum.*
 3 *Magistri Artium appellatione Doctorum continentur.*
 4 *Scholaris indignus Doctoralia insignia petens peccat mortaliter.*
 5 *Suspensus, vel alia poena affectus ad tempus si durante eo tempore aliam suspensionem, vel similem poenam ad tempus incurrat, hoc posterius tempus incipit statim à die sententia iudicis illud inferentis.*
 6 *Capitulum an possit aliquem ad Doctoris, vel Magistri gradum promovere, sicut posset Episcopus, ostenditur.*

C L E M. Cum sit nimis. II. & vlt.

1 **I**ns ad quem spectat Magisterium, vel Doctoratum tribuere prius à doctorando recipiat iuramentum quod in solemnitate sua non expendit vitra summam trium millium Turonem argenteorum, quod si non fecerit, etiam si sit Episcopus, per sex menses à collatione Magisterij, seu Doctoratus huiusmodi est suspensus. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Anchar. Imol. Zabar. Panorm. Paul. de Eleazar. Bouif. de Vital. Vin. in rariis. lib. 5. pag. 51. Alagona in compend. pag. 636. remissive Cal. in anno. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Cum sit nimis absurdum, &c. Quia absurdum semper est vitandum, vt per Visian. tom. 2. commun. epin. lib. 6. tit. 15. n. 188. vers. nam absurdum, Card. Mantie. de consuet. vltimorum velut. lib. 3. tit. 7. à princ. & de tacitis, & ambig. consuet. lib. 2. tit. 13. Card. Tufsch. tom. 1. tit. 4. c. 66. cum aliis per me citatis Axiom. 2.

In gloss. Doctorum, ibi, *Doctores in iure Canonico, vel Cuius, Magistri dicuntur in Theologia, vel artibus.* Igitur Magistri artium appellatione Doctorum continentur, & illorum privilegia gaudent, vt per Ioan. Martinus à Costa in addit. ad tract. libellorum annot. 5. n. 7. cum multis seq. vbi hoc late iuribus, & exemplis confirmat.

In gloss. Honoris, ibi, *in indigno verò est peccatum.* 4 *presumptio.* Notatur ad hoc, quod scholasticus indignus doctoralia insignia petens, peccat mortaliter, sicut docet Perez l. 1. tit. 16. lib. 2. Ordin. pag. 374. Avened. l. 2. n. 7. tit. 9. lib. 3. noua recep. Bobadil. in sua politica, lib. 1. c. 1. n. 70.

In gloss. Sequentes, ibi, *si autem pendente primo semestri*, &c. Notatur ad hoc, quod suspensus, vel alia poena affectus ad tempus, si durante eo tempore aliam suspensionem, vel similem poenam ad tempus incurrat, hoc posterius tempus incipit statim à die sententia iudicis illud inferentis, aut quando incurrit ipso iure statim à die commissi delicti, sicuti tradit Sanch. de matrem lib. 3. diff. 50. n. 3.

In gloss. Suspensionem, ibi, *Episcopus cum Capitulum hoc faciet*, &c. An Capitulum possit aliquos ad honorificum Doctoris, vel Magistri gradum promovere sicut posset Episcopus, solet ab aliquibus in dubium reuocari, qui per hanc gloss. sic distinguendum esse putant. Aut ea potestas pertinet ad solum Episcopum, aut communiter ad Episcopum & Capitulum, si hoc secundum ea mores penes Capitulum Sede vacante, si primum, tunc ea potestas, vel iure communi conuenit Episcopo, vel iure speciali, si iure communi, ad Capitulum transit, si speciali non ita: vt post Pasion. de potest. Capituli Sede vac. p. 1. q. 6. Rebuff. in praxi benefic. tu. de denolis. n. 69. reloluit Azor. in fin. moral. p. 2. lib. 3. c. 39. q. 5.

De Iudais, & Sarracenis.

TIT. II.

C L E M. Cedit quidem. Vnic.

PRINCIPES Christiani compescere debent Sarracenos sibi subiectos ab immolatione publica nominis Mahometi, & à peregrinatione, quam facere solent ad eius sepulchrum, & contrafactientes ita punire debent, vt aliorum exemplo perteriti à praesumptione simili arceantur. Colligitur ex Ordin. Anchar. Imol. Zabar. Panorm. Paul. de Eleazar. Bouif. de Vital. Vin. in rariis. lib. 5. pag. 67. Alagona in compend. pag. 642. remissive Ximen. in concord. p. 1. & 2.

In gloss. Sarraceni, ibi, *qui debent à Christianis publice distinguere per habitum.* Sic de Iudæis diximus in collect. ad cap. monachis sup. hoc tit. in Decret. Nisi privilegium de non ferendo signum ex causa bene visi concedatur Hebræis per Summum Pontificem, sicuti docet Fulk. conf. 5. n. 1. vers. secundum sciendum. Follet. in consuet. Regni Neapol. sub tit. de Iudæis in pragmat. incip. & contra perfidiam, n. 3. Marquis. de Iudæis, p. 1. c. 4. vers. vultet tamen, quos refert & sequitur Anton. Ricc. de iure perjurorum, lib. 2. c. 43. n. 5.

In gloss. Zabarella. Vide Marquard. de Sot. in tract. de infidelib. p. t. c. 1. n. 6. cum seqq. Azucod. in rubr. tit. 2. n. 9. cum seqq. lib. 8. recap.

De Hæreticis.

TIT. III.

SVM MARIVM.

- 1 *Compendium huius text. referunt. & Doctores de eius materia atque cunctis, n. 4.*
- 3 *Chasola. Conscientiam tuam oneramus, quam tuam, & officium habent, remissum.*
- 4 *Inquisitor est compens solux in casu hæreticorum.*
- 5 *Inquisitor sine Episcopo, & Episcopus sine Inquisitore non valet hæreticum ad penam in dno, & alicui carcerem ponere.*
- 6 *Episcopum si in dnum carcerem ponere, torquere, aut condemnare voluerit hæreticum, debet requirere Inquisitor, & e contra Inquisitor Episcopum, ut intra oile dies infirmis cunctis ad premissa resolvenda.*
- 7 *Requisitor vicu sufficit falli Inquisitor ab Episcopo volente in dnum carcerem ponere, torquere, aut condemnare hæreticum.*
- 8 *Episcopum si requisitor ab Inquisitore, & Inquisitor ab Episcopo noluerit, vel non pmerit infirmis canone, poterit tunc alteri suam vices delegare, vel per litteras suum consilium, & consensum significare.*
- 9 *Capitulum Sede vacante succedit Episcopo in cognoscendo causam hæreticorum.*
- 10 *Inquisitor sine Episcopo, & Episcopum sine Inquisitore potest sortitum testibus infligere ad erudendam veritatem, secus si contra sehem soluto procedi valeat ad penam ordinariam.*
- 11 *Verba, non valet, denotant ipse iure.*
- 12 *Verbum duplex, seu geminatum futuri temporis quando est in constitutione tuce importat iuram sententiam.*
- 13 *Episcopus, & hæretica pravitatis Inquisitores possunt in causis hæresis committere vices suas.*
- 14 *Carcer debet dari secundum personam, & delicti qualitatem.*
- 15 *Inquisitor loco tortura potest etiam ad erudendam veritatem iniuria imponere.*
- 16 *Condemnandi, & absolvendi facultas ubi a lege alicui est tributa, & deinde ei inferitur facultas condemnandi, non tamen sublata censetur potestas absolvendi.*
- 17 *Sententiam absolvendi an Episcopus sine Inquisitore, & Inquisitor sine Episcopo proferre valeat, ostenditur, & n. 13.*
- 19 *Ecclesia ut non vacare dicatur, & Episcopum possit administrare, littera debent esse expedita.*
- 20 *Capitulum mortuo Prelato non succedit in his, que sunt voluntaria iurisdictionis.*
- 21 *Terminus non est necesse exprimi in requisitione faciendis per Episcopum Inquisitor, & e converso, sed ipso iure statim currit.*
- 22 *Appellatio datur in crimine hæresis à decreto sortita.*
- 23 *Appellari potest ab interlucatoria ut quis tormentis subiciatur, cum afferat damnum in diffinitiva irreparabile.*
- 24 *Carceres hæreticorum, ipsorum claves, custodes, & custodum ministros quemodo faciendi, ostenditur, & n. 25.*
- 26 *Iuramentum custodi, ministrorum suorum, & notariorum, ac aliorum officialium S. Inquisitionis ponitur, Barbus Collect. Tom. IV.*

- 27 *Notarij Inquisitionis debent invare suum officium si delictum exercere coram Episcopo, & Inquisitore, vel substantis ab eis.*
- 28 *Evangeliorum tallum est necessarium in innoventis.*
- 29 *Iuramentum si exiguntur ab statuto talis scripturis, non satis si præstetur presentibus scripturis, non tamen talis.*
- 30 *Iuramenti in præstatione infirmitudinem est mori regionis.*
- 31 *Iuramenti in præstatione sufficit quod tangatur qualibet scriptura sacra ubi non exprimitur de Evangeliorum tallura.*
- 32 *Notarius in causis hæreticorum electus ab Episcopo, seu Inquisitore potest eligi Clericus, & in sacris constitutus, & etiam Religiosus, qui Notarius esse nequeam Religione ingrediatur.*
- 33 *Episcopi, Inquisitores, & eorum substituti, qui faciende, vel omittende delinquent in officio, quemodo puniantur, ostenditur, & n. 34.*
- 35 *Distio, & copulat.*
- 36 *Hæretici mentales an incurant excommunicationem contra hæreticos commanatos, ostenditur, & n. 37.*
- 38 *Constitutio humana punire potest errorem omnino occultum.*
- 39 *Episcopus non potest absolvere à suspensione temporario inter tempus.*
- 40 *Episcopus, vel Inquisitor si omiserit procedere non ad gratiam, honoris, vel lucris causa, sed propter timorem, vel propter evitanda scandala, non incurrit penam in hoc 6. comminatus.*

C L E M. Multorum. I.

NE Inquisitionis officium, quod ad in-
gentum Fidei nescitur indicatum, in
fideliem cedat detrimentum, si Inquisi-
tores ipsi sui officij metas excedant,
ideo Inquisitionis negotium tam per
Episcopum diocesannum, quam per Inquisitores sine
carnali amore, odio, vel timore, seu afflictione com-
modi temporalis exercere debet. Et quavis quilibet
ex prædictis possit citari, arrestare, capere, ac tunc
custodire mancipare etiam in compedibus, vel mani-
cus ferreis, & inquirere contrarios, prout in Domino
vultum fuerit; non potest tamen Episcopus sine In-
quisitore, nec Inquisitor sine Episcopo, aut eius Of-
ficiali, vel Episcopali Sede vacante super hoc delega-
to (si intra octo dies postquam sese requisierint ad-
inveniem alterius copiam habere possint) dno trade-
re carceri, qui magis ad penam, quam ad custodiam
videatur, vel tormentis exponere illos, aut ad sen-
tentiam procedere contra eos, & si secus fuerit unum
fuerit nullum sit, & irritum ipso iure. Si autem ne-
uter eorum nequeat, vel nolit personaliter cognoscere,
tunc poterit Episcopus, vel eius Officialis, seu delega-
tus Sede vacante committere suas vices, aut per litem
suum consilium, vel consilium Inquisitioni signifi-
care, & e contra; ita habetur vique ad 3. Propter in-
clusivè. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Anehar. Incol.
Zabar. Panorm. Paul. de Eleazar. Bonif. de Vital. Vin. in
varian. lib. 5. pag. 102. Alagona in compend. pag. 638. ex-
militibus Ximenius concord. p. 107. 2.

Hanc eandem conclus. ex hoc text. in 8. porro de
sumunt Royas seq. 27. n. 5. Simanch. de Carol. b. sit.
tit. 34. num. 2. & num. 37. & 38. Zanchin. in tract. de
hæret. c. 3. num. 4. Gundisal. eod. tract. q. 2. num. 3. & 4. &
q. 13. num. 8. in fine, Carter. in simili tract. num. 72. n. 4.
& 86. Clar. 5. hæresis, n. 5. vers. sed si quis, Do-
cimo. in tract. crim. lib. 5. c. 23. num. 11. & cap. 12.
num. 13. & c. 29. num. 6. Eymeric. in dord. Inquisi.

part. 1. q. 47. n. 1. cum segg. latè cum amplificationibus, & limitationibus Farin. de heresi, q. 186. §. 5. num. 67. cum multis segg.

3 Super quo ipsius conscientiam over. num. 8. c. De vi & effectibus huius clauis dicit in trall. de clausis v. segg. claus. 24. secundum Lugdun. impress.

4 Tam per diocesanos Episcopos, quam per Inquisitores, &c. Notatur ad hoc, quod Inquisitor est competens iudex in causis hæreticorum, ut per Gondisalu. in trall. de heretic. q. 7. num. 5. versic. & etiam Inquisitores, Carter. in simili trall. num. 84. Azor. in sit. moral. p. 1. lib. 8. cap. 18. quæst. 1. Farinac. de heresi, quæst. 186. §. 2. num. 17.

5 Dura tamen tradere carceri, &c. Intelligit quod hic text. ait de Episcopo sine Inquisitore, & Inquisitore sine Episcopo non valente hæreticum in dno, & ad hoc carere ponere, ut procedat quando hoc vellet facere ad penam, sicut ad custodiam, ut quia forte alibi custodiri non possit, ut per Gondisalu. in trall. de heretic. q. 5. n. 3. & 4. Petr. Gregor. synagoga iuris lib. 3. cap. 7. n. 1. versic. primum. Eymet. in direct. Inquisit. p. 1. q. 47. n. 2. Doc. d. lib. 5. c. 2. n. 6. Farinac. loca proximi citato, num. 75.

6 Intra octo dierum spatium, &c. Notatur ad hoc, quod si Episcopus in durum carcerem ponere, torquere, aut condemnare voluerit hæreticum, debet requirere Inquisitorem, & contra Inquisitor Episcopum, ut intra octo dies infirmal conueniat ad premissa resoluenda, ut per Bonif. de Vital. num. 51. & 66 in 24. notab. & Zabur in §. dno. n. 1. in notab. 1. Vmberto. Locut. in iudic. Inquisit. in verbo expellere, Squillacen. in trall. de Fide Cathol. §. 40. sub num. 1. Farin. de heresi, q. 186. §. 6. n. 98. & 109. dicit quod hic terminus octo dierum currit à tempore, seu à die requisitionis factæ, & n. 110. Subdit quod potest re integra requisitus Episcopos, seu Inquisitor admitti ad causam si conueniret & interesse voluerit.

7 Intelligit vñica tantum sufficiat requisitio, sicut docent gloss. hic verbo requisirere, & Anehar. n. 4. vers. sufficiat. Imol. n. 12. vers. deinde, Bonif. de Vital. num. 64. Campes. in addit. ad Zanchin. in trall. de heret. c. 8. lit. D. verbo torqueri, Decian. lib. 1. c. 29. n. 6. vers. sed sufficere semel requirere, Farinac. ubi proximi, n. 99. In qua non est necesse expellere terminum octo dierum, qui propter ipso iure statim currit, Farinac. citato loco, n. 100. & sufficit huiusmodi requisitionem facere per nuntium, vel epistolam, & ad domum, ex eodem Farin. n. 101. ubi sup.

8 Verum si Episcopos, &c. Notatur ad hoc, quod si Episcopus requisitus ab Inquisitore, & Inquisitor requisitus ab Episcopo noluerit, vel non potuerit infirmal conuenire, poterit vnus alteri suas vices delegare, vel per literas suum consilium, & consensum significare, ut per Imol. n. 13. Bonif. de Vital. n. 70. & n. 80. cum segg. Eymet. in direct. Inquisit. p. 1. q. 49. ubi Penia commento 98. Farin. d. q. 186. §. 5. n. 103.

9 Vel Episcopos, Sede vacante, &c. Notatur ad hoc, quod Capitulum Sede vacante succedit Episcopo in cognitione causarum hæreticarum, ut per Decian. d. lib. 5. c. 21. n. 1. Farin. d. q. 186. §. 1. n. 187. ubi n. 179. ampliat in quæsi Sede vacante, & n. 181. limitat quoad exemptos.

10 Per tormentis exponere, &c. Limita non procedere in tortura testibus insignenda pro cruetoda veritate, quam Inquisitor sine Episcopo, & Episcopus sine Inquisitore insignere potest, sicut si contra testem falsum procedi valeat ad penam ordinatam, ita Eymet. in direct. Inquisit. p. 1. q. 7. ubi Penia commento 122. & end. p. 1. q. 53. commento 120. vers. sed hoc intelligendum est, Farin. d. q. 186. §. 3. n. 75.

Non valebit.] Hoc verbum præcedente negativa denotare ipso iure, resoluit Sayr. in clau. Regia, lib. 3. c. 8. n. 26.

Nulum se irritum ipse iure.] Ex his verbis colligit Titag. in l. si vnquam, verbo renouatur, n. 46. & 47. C. de reus. datus, quod quando in Constitutione est duplex, sine geminatum verbum facti temporis, tunc importat latam sententiam.

Super illis committere vices suas, &c. Ergo Episcopos, & hæretice prauitatis Inquisitores possunt in causis hæreticis committere vices suas, ut per Con. var. lib. 3. c. 20. n. 3. vers. quartæ, Farin. fragm. crimin. p. 1. lit. D. num. 71.

In gloss. Dura. Notatur ad hoc, quod caret debet dari secundum personarum, & de his qualicet, ut per Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verbo hereticus, §. 22. pag. 171.

In gloss. Tormentis, ibi, puto autem quod ieiunia, &c. Notatur ad hoc, quod Inquisitor loco torture potest etiam ad cruciandam voluntatem ieiunia imponere, per ieiunium enim corpus torquetur, ut per Simanch. de Cathol. instit. tit. 34. rubr. de Inquisitoribus Apost. n. 39. ubi subdit Inquisitorem sine Episcopo hoc tormenti genus imponere non posse, Farin. de heresi, quæst. 185. §. 3. num. 148. ubi notat hodie hoc tormenti genus non solum cum ieiunia non indicantur nisi loco preuentit.

In gloss. Contra eas, ibi, sed inuaginat pro eis, &c. Notatur ad hoc, quod si alieni tributa sit à lege facultas condemnandi, & absolendi, & deinde ei auferantur facultas condemnandi, non tamen dicitur soluta potestas absolendi, ut per Socin. reg. 4. vers. secundum fultum, Clar. §. heresi, num. 6. Meudch. de arbit. lib. 1. q. 43. n. 29.

In cad. gloss. ibi, Sed ita est, &c. Notatur ad hoc, quod Episcopus sine Inquisitore, & Inquisitor sine Episcopo proferte potest sententiam absolutiorem, ut per Decian. in trall. crimin. lib. 5. c. 21. n. 12. & c. 22. n. 11. ubi testatur de magis comuni, London. à Paramo de erigine S. Inquisitionis lib. 3. q. 4. rubr. de exped. processu in causa Fidei, in fine, ubi ita vñ receptum esse testatur, Farin. de heresi, q. 186. §. 3. n. 60.

Contrarium tamen tenent Simanch. de Cathol. instit. tit. 3. num. 8. & 9. Zanchin. de heret. c. 8. lit. E. in verbo diffinitum, Rojas sing. 27. num. 7. Carez in trall. de heret. num. 72. Azor. in sit. moral. part. 1. lib. 8. cap. 18. quæst. 16. D. Barbo. in l. cum prater, §. 1. num. 478. ff. de iudic.

In gloss. Sede vacante, ibi, quia nundum habet literas, &c. Notatur ad hoc, quod literæ debent esse expedite, ut non dicatur Ecclesia vacare, ne Episcopus possit administrare, ut per Imol. hic num. 3. vers. Sede vacante, Cardin. num. 5. in fine, Pavin. de potest. Capituli Sede vacante, prealud. 7. num. 14. Abb. in cap. quæst. in 1. not. de elect. Decian. rubr. de consue. num. 421. Caldosar. decis. 8. num. 5. de restit. spoliat. Selo. de heretic. part. 2. q. 15. in princip. Gonzal. ad reg. 8. Carcel. gloss. 1. §. 2. num. 84. cum seg. ubi obseruat quod licet huiusmodi Doctores simpliciter loquantur quod sit necessaria expolitio litterarum, non tamen excludant illarum transportationem, ostensionem, & presentiam, imò illam præsupponunt, ex quo ad id probandum allegant Extraneam inimicitia, de elect. inter communes, quæ de litterarum ostensione, & presentatione expressè disponit, ac decretum irritans coninet, & graves penas non solum vñti iurisdictione, sed etiam Capitulo, seu Conuentui admitteri ad possessionem, seu iurisdictionis exercitium, ante dictarum litterarum presentationem, ita fuit resolutum, & declaratum in Burgin. Canoniarum 3. Nov. 1582. eorum

- coram Card. Lancel. seniore, quod hodie nulla caret difficultate, cum per reg. 2. *alibi* 3. *Cancell. in cons.* expressè dicatur quòd daret vacatio Sedis Episcopalis vsque ad psonificationem illius Apostolica auctoritate faciendam, & adeptam pacificam possessionem.
- 10 In gloss. *Capitalis*. Notatur ad hoc, quòd Capitulum mortuo Prelato non succedit in his, quæ sunt voluntarie iurisdictionis, vt per Nan. *conf.* 28. *sub tit. de sen. per ordin. in amig. Flamin. de resignat. benef.* lib. 7. g. 23. n. 13. & 25. *Azor. in sup. moral. p. 2. lib. 3. c. 40. g. 8. Nicol. Gac. de benef. p. 5. n. 7. n. 2.*
- 11 In gloss. *Requisierit*. Ibi, in requisitione non est necessè terminum exprimi, sed ipso iure statim currit. Vide *Duen. reg.* 271. *ad fin. Tiraq. de retrall. n. lig. g. 9. gloss. 3. n. 23. Farin. d. g. 185. n. 100.*
- 12 In gloss. *Ipse iure ibi, quòd si interlocutoria*, &c. Notatur ad hoc, quòd datur appellatio in crimine hæresis à decreto tortoræ, vt per Ioan. de Imol. n. 13. *vers. per hoc dicit gloss. in present. Simanch. in enchirid. viol. relig. tit. 52. rubr. de tormen. n. 11. & tit. 65. rubr. de appellat. n. 2. Eymet. in direct. Inquis. p. 3. rubr. de appell. n. 12. vbi Peña comment. 31. lit. A. p. pag. mibi 487. Farin. de hæres. g. 185. §. 5. n. 235. vbi subdit quòd non obstat appellatio poterit iudex ad torturam decernere quando appellatio ab illius decreto fuerit calumniosa, & sic quando videt ex processu legitima extare indicia ad torquendum.*
- 13 In ead. gloss. ibi, *Lex permittit tunc appellare, quia grauiorem tolli non possit per appellationem interponendam*, &c. Notatur ad hoc, quòd à decreto, vt quis tormentis subiiciatur; appellari potest cum assera grauiorem inseparabile, quod in diffinitiva reparsi non valeat, vt per Hyppol. in l. ff. de quest. n. 34. Clar. §. fin. g. 4. n. 27. *Acedit. l. 3. num. 6. tit. 18. lib. 4. noua recap. Aloyf. Ricc. in collect. decr. collect. 642. vers. secundò. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo appellat. g. 9. Alex. Trentacinq. var. resol. lib. 3. tit. de appell. resol. 13. n. 15. Sigism. Seacc. in tract. de appellat. g. 17. limit. 47. d. num. 143.*

§. Sanè.

- 14 Carcer quilibet Inquisitionis debet esse communis Episcopo, & Inquisitori, & habere duos custodes principales, discretos, industriales, & fideles, vnum, quem vult Episcopus, cui ille prouidebit, alterum, de quo voluerit Inquisitor, cui etiam ipse prouidebit, & quilibet eorum poterit habere sub se fidelem, & bonum ministrum. In quolibet etiam conclauis eiusdem carceris, sine muri, erunt duæ clauæ diuersæ, quarum vnam vnus, alteram alter custos habebit, & quando est ministrandum carceratis, poterit committere, vel subdelegare ministrum. Colligant ex Ordin. DD. in princ. text. citati.
- 15 Hoc idem ex hoc text. desumunt Simanch. de Capital. inquit. tit. 16. de custodia reorum, per res. Zanch. in tract. de hæres. c. 8. n. 4. *vers. sic etiam amò pradiuili*, *Gondisal. in simili tract. g. 11. n. 6. 11. & 13. Lx. Zech. in simili. tit. de Fide. rubr. de hæres. c. 1. n. 1. 4. vers. etiam potest habere carcerem*, *Eymet. in direct. Inquis. p. 3. rubr. de modo interrogandi reum, n. 7. vbi Peña comment. 18. lit. C. & latius d. p. 3. g. 58. cum alibi segg. vbi Peña comment. 107. 108. & 109.*

§. Porro.

- 16 Coram Episcopo, vel Sede vacante coram Capitulo, & Inquisitoribus, vel eorum substitutis custodes

predicti antequam suum officium exequantur, ad Sacra Dei Evangelia corporaliter à se tacta incubant quòd fideliter adhibebunt omnem diligentiam ad custodiam incarcerationum pro hæresi, & quòd vnus non loquatur alicui carcerato in secreto, quin alter eustodiat, & quòd fideliter, & absque diminutione ministrabunt incarcerationis prouisionem, quam recipiant ex communi ordinatione, & id quòd à parentibus, amicis, vel aliis fidelibus offerat, dum Superiores non contradicant, & similiter inuent coram Episcopo, & Inquisitore, etiamsi carceres non sint communes, sed solius Episcopi; item Notarij Inquisitionis iurabunt coram Episcopo, & Inquisitore, vel substitutis exercere fideliter suum officium, idcirco faciant alie persone necessitate ad predictum officium exequendum. Colligunt ex Ordin. DD. in princ. text. citati.

Inueniunt suum officium fideliter exercere. Notatur ad hoc, quòd Notarij Inquisitionis debent iurare suum officium fideliter exercere coram Episcopo, & Inquisitore, vel substitutis ab eis, vt per Imol. n. 17. *vers. Glossa iurabunt*, *Bonif. de Vital. n. 148. cum segg. in present. Campeg. in addit. ad Zanch. c. 9. lit. B. vers. debet itaque Inquisitor*, *Rojas sing. 142. Peña in direct. Inquis. p. 3. g. 19. comment. 68. vers. illud est tamen*, *Farin. de hæres. g. 185. n. 11.*

In gloss. *Tacta ibi, sed requiritur tactura Evangeliorum*. Notatur ad hoc, quòd tactura Evangeliorum est necessaria in iuramento, vt per Abb. in rubr. de iurament. n. 2. & in cap. quanto vis pactum in initio, p. 1. num. 7. *Menoch. conf. 37. n. 51. Ioseph. Ludoa. commun. censur. n. de iurament. concl. 6. & plures alios*, quos refert *Cened. ad Decret. collect. 108. n. 6. quibus addo Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. g. 1. in annot. n. 111. Sanchez. de matrim. lib. 7. diff. 108. n. 14. Saye. in clauis Regis. lib. 5. c. 1. num. 12.*

Vnde non satisfieri statuto exigenti ineammentum talis scriptoris si præstare iuramentum presentibus scriptoris, non tamen tactis per hanc gloss. tenet *Tiraq. de iure maris, gloss. 7. n. 98.*

In ead. gloss. ibi, *Apud Italiani interpretatur consuetudo*, &c. Notatur ad hoc, quòd in præstatione iuramenti inspicendus est mos regionis, vt per *Tiraq. de iurament. c. 37. n. 116.*

In ead. gloss. ibi, *Quod sufficit quouslibet librum, vel quouslibet scripturam tangere*, &c. Notatur ad hoc, quòd in præstatione iuramenti sufficit quod tangatur quouslibet Scriptura sacra vbi non exprimitur de Evangeliorum tactura, vt per *Nicol. Gac. de benef. p. 5. n. 4. d. num. 171.*

In gloss. *Notarij*, ibi, *qui possunt esse constituti in Sacris, & Religiosis*, &c. Notatur ad hoc quòd Notarij in causis hæreticorum electi ab Episcopo, seu Inquisitore potest eligi Clericus, & in Sacris constitutus, & etiam Religiosus, qui Notarius esset antequam Religionem ingrederetur, vt per *Ioan. de Imol. nam. 17. & Bonifac. de Vital. n. 149. Ioan. à Rojas sing. 133. Zanchin. in tract. de hæres. cap. 9. lit. B. vers. addo rursus*, *Eymet. in direct. Inquis. part. 1. g. 18. & 19. vbi Peña comment. 67. & 68. Farin. de hæres. g. 185. §. 1. n. 10.*

§. Verùm.

- Episcopi, Inquisitores, & eorum substituti sub præcepto sanctæ obediencie discreti, & promptè procedere debent contra suspectos, vel diffamatos de hæresi, ne malitiosè, aut fraudulenter talem labem falsò alicui imponent; quod si odio, gratia, amore, lucro, procedant, vel innocentes vexant, tunc Episcopus,

460 Collectanea Doct. in Lib. V. Clementin.

vel Superior est suspensus ab officio per triconium, alij verò sunt excommunicati ipso facto, à qua excommunicationis sententia, qui eandem incurserint, nisi per Romanum Pontificem, nequeunt, præterquam in mortis articulo, & tunc satisfactione præmissa, absolutionis beneficium obtinere, nullo in hac parte privilegio suffragante. Colligunt ex Ordin. Doctores in *prin. text. citati.*

34 Hanc eandem conlex hoc text. colligunt Simanch; de *Carbol. instit. tit. 14. n. 40. Eyroz. in distict. Inquisit. p. 3. q. 24. n. 2. vbi Penia comment. 73. latè Farin. de hæresib. q. 136. §. 9. n. 145. cum segg. Cened. pract. & canon. quæst. lib. 1. q. 36. n. 21. Natus. in man. c. 27. n. 100. Conar. pract. c. 36. n. 2. Gambat. de casibus resem. c. 7. n. 1. & 2. Rayner. in catalogo censurarum extra Bullam, c. 6. excomm. 1. Filline. tract. 15. n. 206. vers. prima, & n. 207. ego ipse de officio & potest. Episcop. p. 3. alius. §. 50. n. 95. lecondum Lugdam. imprell.*

35 In gloss. Et consuetudines, ibi, nota quid, & copulas. Ita Menoch. conf. 111. n. 9. & conf. 117. n. 54. Bernad. Mufcatell. in tract. de cognit. delict. tit. de recept. num. 13. Cened. post tract. pract. & canon. quæst. sing. 50. num. 1. Cenal. canonum. contra canonum. q. 3. n. 8. Gonzal. ad reg. 3. Cancell. 7. proam. n. 123. & gloss. 1. n. 1. & referto ego ipse in tract. de delict. vsusfreq. dict. 10. n. 4.

36 In gloss. Et ipso. Probæ hæc gloss. hæreticum omnino mentalem incurtere excommunicationem contra hæreticos comminatum, quam sententiam sequuntur hic. Card. Auzh. Inol. & Vual. n. 81. Albert. de hæres. q. 30. Budat. conf. 14. n. 5. & 9. Tiraq. in l. si vnuquam verba remittatur, n. 240. C. de remand. donat. Albert. Pygh. de Eccles. hierarchia, lib. 6. c. 6. circa mod. Rojas de hæret. p. 1. n. 146. Azcoed. l. 1. n. 51. cum seg. tit. 1. lib. 3. nova recep. Clar. §. fin. q. 91. Menoch. de arbit. casu 160. n. 6. Spin. in speculo testam. gloss. 7. n. 13. cum segg. Cenera in quæst. crimin. p. 2. c. 1. n. 3. Cenal. canonum. contra canonum. q. 69. 3. Salas de legib. disp. 9. sect. 1. §. refutatio auctoris, Azco. instit. moral. p. 1. lib. 5. c. 10. vers. in hac itaque, & lib. 8. c. 10. q. 3.

37 Contrariam tamen sententiam, nempe excommunicationem non incurri per hæresim mentalem, sed requiri quod sit verbo, aut facto exterius prolata, ac poeinde Ecclesiæ quosdam Ecclesiasticos non habere potestatem in actibus merè internis, tenent Driedon. de libert. Eccles. lib. 3. c. 5. circa fin. Conar. in reg. peccatum, p. 2. in prin. n. 7. Natus. in man. c. 11. n. 17. & c. 13. n. 38. & c. 27. n. 6. Simanch. de Carbol. instit. tit. 42. Aragon. c. 2. §. 11. vers. 4. vbi Ban art. 4. Henricq. in sum. lib. 2. c. 4. §. 1. in canon. lib. D. Vgol. de censur. tab. 1. c. 9. §. 12. Gutier. canon. lib. 1. c. 13. n. 4. §. 5. & 28. Iacobbe Grass. in auctis decis. lib. 2. c. 9. n. 3. Veg. in sum. p. 1. c. 54. casu 1. & c. 85. casu 26. & c. 125. casu 10. Petr. de Ledesma in sum. p. 2. tract. 1. c. 9. & 10. Gabr. Valq. l. 1. tom. 2. disp. 160. Sayr. de censur. lib. 1. c. 9. n. 24. & 15. & lib. 3. c. 4. n. 20. Sout. rod. tract. tom. 5. disp. 10. lib. 2. n. 1. & disp. 4. sect. 2. & sect. 1. 2. n. 5. Anil. in simili tract. p. 1. dub. 10. & p. 7. alius. 2. dub. 1. Cai. de legib. lib. 3. disp. 14. Mac. Alter. de censur. tom. 1. lib. 3. c. 2. disp. 1. col. 2. sub lit. E. Nicol. Garc. de benef. p. 11. c. 10. n. 91. Sarach. in præcepta Decalogi, lib. 2. c. 8. n. 2.

38 Notatur etiam hæc gloss. ad hoc, quod constitutio humana ponere potest crimen omnino occultum, vt per Gregor. l. op. 1. verbo non merce, tit. 31. p. 7. Perez tit. 4. lib. 3. Ordin. pag. 84. Panl. Comitol. respos. moral. lib. 1. q. 6. n. 1. c. & 6.

39 In gloss. Excommunicationis, ibi, & ubi sic determinatur, videtur quod non possit Superior absolvere, &c. Notatur ad hoc, quod Episcopus non potest absolvere à suspensione temporaria intra tempus, vt per Gutier. canon. lib. 1. c. 5. n. 6.

In gloss. Obiecta, ibi, ubi verè, &c. Notatur ad hoc, quod si Episcopus, vel Inquisitor omiserit procedere non odij gratia, amoris, vel laici causa, sed propter timorem, vel propter vitanda scandala non incurrit poenam in hoc §. contra illos comminatum, vt per Vmbert. Locat. in inde. Inquisit. num. 149. Farin. d. q. 186. §. 9. n. 149.

S Y M M A R I V M.

- 1 Compendium huius text. referitur.
- 2 Inquisitoris Officium mltis, nisi qui quadragesimali aetatis annum attingere, commissi debet.
- 3 Bona Clerici hæresim habentis beneficium Ecclesiasticum applicanda sunt Ecclesia, in qua illud obtinet, vel stipendia accipit.
- 4 Bona Clericorum patrimonialia propter hæresim confiscata applicantur sisco Ecclesia Episcopalis, si ipse Clericus non habeat stipendia ab aliqua Ecclesia.
- 5 Bona Clericorum licet propter hæresim confiscentur, non tamen confiscantur bona Ecclesia etiam illi per Clericum hæresim acquisita, & index sic confiscans incurrit poenam excommunicationis ipso iure.
- 6 Excommunicationis sententiam ipso iure incurrit Inquisitor, & ipsarum, vel Episcoporum, aut Capitulum Sede vacante commissarius deputatus in causis Fidei, qui prætextu sui Officii Inquisitoris illicitè sumunt pecuniam aliquam, & qui scienter confiscant bona Ecclesiastica etiam applicanda sisco Ecclesia.
- 7 Verba, Excommunicationis sententia subiaccnt, denotant, ipsorum.
- 8 Inquisitores possunt tenere armatam familiam pro defensione sue personæ, vel familiae suæ, & ad capendum hæreticos.
- 9 Familiares Inquisitionum Fidei arma licet, & impuiri deferre possunt.
- 10 Arma qui officiales, & familiares Inquisitionis deferre possunt, ostendunt.
- 11 Constitutio in qua adesset dilatio, ex tunc, statim ligat à tempore promulgationis ipsius.
- 12 Lex statim, & incontinenti ligat cum vnus in ipso quid promulgata est, obseruari.
- 13 Constitutio quævis exprimit à quo tempore debeat obligare, officij ignorantis quoad nullitatem alius, licet non afficiat quoad alius poenam.
- 14 Inquisitor in crimine hæresis imponere potest etiam poenam pecuniariam Sancti Inquisitionis Officio applicandam.
- 15 Commisarius nomine veniens Vicarij Inquisitionis.
- 16 Episcopi non includuntur nomine Inquisitionem.
- 17 Pecunia extorfo debet esse prætextu officij Inquisitionis, vt sit locus poenæ huius text.
- 18 Inquisitor, & Commisarius incurrit poenam excommunicationis & priuationis extorquendo prætextu Sancti Officij non solum pecuniam, sed etiam omnem aliam rem.
- 19 Pecunia appellatione large sumpto vocabulo venit quodcumque pecunia estimabilis.
- 20 Absolutio ab excommunicatione de qua in hoc text. præmissa ab inferiore valet in articulo mortis non præmissa reali satisfactione, & excusatione pauperate.
- 21 Ordinarij Episcopi possunt absolvere de excommunicatione non reuerata Sedi Apost.
- 22 Index confiscans bona Ecclesia ignoranter, nesciens si licet bona esse Ecclesia, non incurrit excommunicationem, de qua in hoc text.

- 23 *Hæreticus si fuerit aliquis Monachus alicuius Ecclesie Prelatus, cum id quod acquirit, non sibi, sed Ecclesie acquirat, ideo cum bona consecrari non possunt.*
 24 *Clericus hæreticus, cuius bona consecrantur, si habeat stipendia à pluribus Ecclesiis, ipsius bona inter illas dividuntur.*
 25 *Probare posse dicitur, qui habet unum testem in regnum.*
 26 *Boni viri tacent illud, quod probare non possunt.*

C L E M. Nolentes. II.

1 **I**nquisitionis Officium committi non debet, nisi attingenti quadragessimam annorum. Deputari aut Inquisitore, vel Episcopo, aut Capitulo Sedæ vacante ab aliquo pretextu officij Inquisitionis pecuniam non extorqueant, nec attentent applicare sisco bona Ecclesie ob delictum Clericorum sub poena excommunicationis latere sententia, à qua non absoluant, nisi plenè satisfecerint dominis, seu in moris articulo: Notarij verb, Officiales, fratres, & socij, qui hoc scierint, illos in secreto arguant, & corrigant, & si probare possint, denuntient Superiorem, qui amoveat tales ab officiis. Denique præcipitur Inquisitoribus, ut non abutantur concessione potestatum amorum, nec habere plures officiales, nisi necessarios, qui se conferant cum Inquisitoribus ad officia exequenda. Colligunt ex Ordin. Anchar. Imol. Zab. Panorm. Paul. de Eleazar. Bonif. de Vitalin. Vin. in ration. lib. 3. pag. 106. Alagna in compend. pag. 659. et missive Ximenian concord. p. 1. & 2.

2 *Nisi qui quadragessimam ætatis annum attingerint.* Notatur ad hoc quod Inquisitionis officium nulli nisi qui quadragessimam ætatis annum attingerit, committi debet, ut per Dec. in trañ. crimin. lib. 5. c. 12. n. 3. Azor. in trañ. moral. p. 1. lib. 8. c. 18. q. 4. Campan. in divers. in trañ. Cont. rub. 7. c. 6. n. 121. Contad. Bron. in trañ. de hæres. lib. 4. c. 2. Jacob. Simanch. in encubid. tit. 7. n. 1. & 3. Perez. l. 1. gloss. 1. pag. 134. tit. 4. lib. 3. Ordin. Farin. de hæres. q. 186. §. 1. n. 4. c. cum seqq. ubi amplius, & limitat.

3 *Fisco etiam Ecclesie applicari, &c.* Verba hæc, quæ de sisco Ecclesie mentionem faciunt, non esse ad sisco Prelatorum, sed ad sisco Romanæ Ecclesie, & Cathedralis respectu adducti Couar. var. lib. 2. c. 9. n. 15. in fine. Sed hoc cum declaratione accipiendum est, nam bona Clerici hæretici habentis beneficium Ecclesiasticum applicanda esse Ecclesie, in qua beneficium obtinet, vel stipendia accipit, resoluit Couar. Bron. de hæres. lib. 5. c. 6. n. 8. Gondisal. cod. trañ. q. 15. n. 2. vers. bona autem, Clar. §. hæresis, n. 13. verbo item bona condemnatorum, Simanch. de Cathol. tit. 9. n. 39. Palat. in repet. rub. de donat. inter viros, & vxor. §. 31. n. 7. ad finem, Et Etmann. quæst. Regul. tom. 2. q. 81. art. 2. Ceval. commun. contra commun. tom. 4. q. 397. num. 24. Sanch. in præcepta Decalogi, lib. 2. c. 20. n. 1. cum seqq. Perez. de iure fisci, lib. 4. tit. 5. n. 31. vers. Clericorum bona, Dec. in trañ. crimin. lib. 5. c. 4. n. 2. in prin. vers. fisci autem Ecclesie, Farin. de hæres. q. 190. §. 11. n. 155. ubi n. 156. reprobat aliquos contrarium tenentes, & n. 177. an dividenda sint bona Clerici hæretici inter Ecclesias, à quibus stipendia recipit, de quo infra n. 2. Quoad bona verò Clericorum patrimonialia propter hæresim confiscata resolvendum est applicari sisco Ecclesie Episcopalis, si ipse Clericus non habere stipendia ab aliqua Ecclesia, ut per Sylv. in sum. verbo hæretici, §. 1. n. 13. vers. si sunt Clerici, Botst. conf. 4. §. 1. n. 17. Carter. in trañ. de hæres. n. 23. ante med. vers. bona verò Clericorum, Dec. ad loc. vers. & si Clerici omnia stipendia. Bron. Pe-
 Burbof. Collect. Tom. IV.

tege. Clar. cit. loc. & alios plures, quos refert, & sequitur Farin. d. §. 11. n. 153. ubi n. 159. reprobat contrarium tenentes.

Nec scientes attentent Ecclesiarum bona, &c. Notatur ad hoc quod quamvis propter hæresim bona ecclesiarum confiscantur, non tamen confiscantur bona Ecclesie, etiam illi per Clericum hæreticum acquisita, & Index fidei confiscans incurrit poenam excommunicationis ipso iure, ut per Carter. in trañ. de hæres. n. 135. ante fin. vers. scientes tamen, Eymet. in direñ. Inquisit. p. 3. q. 112. vers. est tamen, considerandum, ubi Peña comment. 261. vers. quo autem plenius, Sanch. latè declarantem lib. 2. c. 20. à prin. & in trañ. d. q. 190. §. 11. n. 162.

Excommunicationis sententia eis subiacet, &c. Notatur ad hoc quod excommunicationis sententiam ipso iure incurrit Inquisitor, & ipsorum, vel Episcoporum, aut Capitulum Sedæ vacante Commissarij deputati in causis fidei, qui pretextu sui Officij Inquisitionis illicite sumunt pecuniam aliquam, & qui scienter confiscant bona Ecclesiastica etiam applicanda sisco Ecclesie, ut per Nam, in max. c. 27. n. 142. Gambas. de casibus referent. c. 12. n. 13. Filliac. trañ. 1. q. n. 168. ego ipse de officio, & potest. Episcop. p. 3. alleg. §. 10. n. 228. secundum Logdon. impell. quibus addo Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 1. lib. 2. c. 20. n. 3. Farin. de hæres. q. 186. §. 7. n. 134. cum seqq. latè Bonac. de excomm. in particulari extra Bullam Cane disp. 2. q. 10. smalt. 10. per ter. Verba enim supradicta dicuntur latè seu certum tradit Tiraq. in l. si unquam verbo reuertatur, n. 149. C. de renovand. domat.

Et ne abutantur quomodolibet concessione potestatis armorum, &c. Notatur ad hoc quod Inquisitores possunt tenere armatam familiam pro defensione sue personæ, vel familiarum, & ad capiendum hæreticos, ut per Eymet. in direñ. Inquisit. p. 1. q. 56. & ibi Peña Farin. de hæres. q. 186. §. 6. n. 90. Familiatiles Inquisitorum fidei armati licet, & imputari deserte possunt, ut per Ioan. Rojas sing. 1. n. 7. vol. 2. Lucet. Inquis. verum Inquisit. n. 14. Paul. Folsch. de visit. lib. 2. c. 32. n. 17. Roland. conf. 37. n. vol. 4. Menoch. de arbit. casu 394. n. 66. Jacob. Simanch. de Cathol. iustit. c. 14. num. 24. & c. 1. n. 15. Peniam direñ. Inquisit. p. 3. §. 6. comment. 150. fol. mibi 631. col. 2. vers. versus arma deserte, ubi dicit hanc armorum licentiam non solum dandam esse Officialibus destinatis ad denunciandos hæreticos, sed etiam ceteris, qui quavis alia ratione sisco Officio Infernali, veluti Adnociis, notariis, consulatoribus, custodibus, aut illi, qui adnociis hæreticos publicè scitibus, dammodo non sint personæ sceleris, & alienigenæ, nec iudeis, aut aliis infidelibus conversis, tales enim non facit, & non nisi ex magna causa ercandis sunt familiares S. Officij, refert Farin. de hæres. q. 182. §. 6. n. 91. ubi n. 92. ex hoc text. intelligit supradictam concl. dammodo præfati Officiales armorum latatione, & Inquisitores licentiarum concessione non abutantur.

In gloss. Et tunc, ibi, voluit Papa per hoc quod hæc pars Constantinensis statim ligaret, &c. Notatur ad hoc, quod constitutio in qua est dictio, *statim*, statim ligat à tempore promulgationis illius, ut per Rebuff. ad l. 1. vers. idem, ff. verb. significat. Tiraq. de retrall. tit. 1. c. 21. gloss. n. 86. Lex enim statim, & incontinenti ligat cum vult eo ipso quod promulgata est, observari, ut per hanc gloss. tenent Menoch. de arbit. casu 185. n. 3. Sayt. in clavi Regia, lib. 1. c. 5. n. 6.

In ead. gloss. ibi, Non quod hæc quod contra faciunt, &c. Notatur ad hoc, quod quoties constitutio exprimit à quo tempore debeat obligare, officij ignorantis quoad nullitatem actus, licet non afficiat quoad alias penas, ut per Sayt. d. c. 5. n. 12. Sanch. de matrim. lib. 3. disp. 17. n. 10. Farin. in præxi crim. p. 4. conf. 65. n. 31.

- 14 In gloss. *Illucis*, Notatur ad hoc quod possit Inquisitor in crimine hæresis imponere etiam poenam pecuniariam sanctæ Inquisitionis officio applicandam, ut per Sanchez in *tratt. de hæres.* lib. 6. mon. 9. vers. *poterit*, Eymonius direct. Inquisit. p. 13. q. 103. ubi Penia committitur 112 Decret. 5. c. 4. sub n. 7. Rujus sing. 1. n. 23. vers. *et Inquisitor*, factum de hæresi, q. 193. §. 6. à n. 103. non segg.
- 15 In gloss. *Ispemum*, ibi, *dant ergo Inquisitores commissarios*, quos vocantur *Vicarias*, &c. Notatur ad hoc quod commissarii nomine veniunt Vicarij Inquisitionum, ut per Sanchez in *precepta Decalogi*, lib. 2. c. 10. n. 4. *Farin. d. q. 186. §. 7. sub n. 141.*
- 16 In gloss. *Commissarius*, ibi, *de Episcopo loqui non videtur*. Ergo Episcopi non includuntur nomine Inquisitionum, ut per Sanchez d. 10. n. 6.
- 17 In gloss. *Prætextu*, ibi, *ubi ergo non est pretextu ibi non exigit, licet male faciat, non tamen est locus poenæ*. Notatur ad hoc, quod pecunia extortio debet esse pretextu Officij Inquisitionis, ut sit locus poenæ huius textus docet Sanchez d. c. 10. n. 3. *Farin. d. q. 186. §. 7. n. 140.*
- 18 In gloss. *Pecuniam*, ibi, *intelligi largè*. Notatur ad hoc, quod Inquisitores, & Commissarii incurunt poenam excommunicationis, & privationis extortio- nem pretextu officij non solum pecuniam, sed etiam omnem aliam rem, ut per Sanchez d. c. 10. mon. 9. *Farin. d. q. 186. §. 7. n. 140.* veluti frumentum, vinum, vestes, esculenta, poculenta, aut alia precio æstimabilia, ut per Nauas in *mon. c. 17. n. 142.* Sylvest. in *sum. verbo excommunicatione* §. 8. 1. Saye. de *excoj. lib. 3. c. 14. n. 21.* Filliuc. *tratt. 14. c. 10. §. 3. n. 169.* nam pecunia appellatio largè sumpto vocabulo venit quoddam pecunia æstimabile, ut per Titacq. de *retratt. lib. 6. gloss. 14. n. 42.* Gig. in *tratt. de crimine. lesa maiest. lib. 1. q. 14. n. 14.* Mozz. ubi de *extratt. de excoj. 11. qua veniunt appell. rei, §. denotat*, n. 15. Sanchez d. c. 10. mon. 9. quoad refert ego ipse in *tratt. de appell. verbo utriusque iuris signific. appell. 19. n. 1.*
- 19 In gloss. *Satisfecerunt*, ibi, *si habent, unde vivunt, alias vero pauperum excusant*. Notatur ad hoc, quod in articulo mortis non præmissa reali satisfactione, excusantur pauperæ valet absolutio excommunicationis huius textus inferiori, sicut verò extra illum articulum, ut per Sanchez d. c. 10. n. 19. *Farin. d. q. 186. §. 7. mon. 142.*
- 20 In gloss. *Absoluti*, ibi, *per Ordinarios cum sibi non reser- vetur*. Notatur ad hoc, quod ab ista excommunicatione ex quo non fuit reservata Sedi Apost. præsum etiam Ordinarij Episcopi absolvent ut per Sanchez d. cap. 20. n. 18. ubi subdit hanc absolutionem non esse simpliciter concessam, sed permitti cum quadam conditione, videlicet in mortis articulo tantum, & donec plenè fuerit satisfactum de pecuniis extortis, & sic cum effectum, refert *Farin. d. q. 186. §. 7. n. 141.*
- 21 In gloss. *Scienter*, ibi, *ignorant ergo non tenet hæc poena*. Notatur ad hoc, quod index conficatus bene Ecclesie ignotantur, nesciens scilicet bona esse Ecclesie, non incurrit excommunicationem, de qua in hoc text. ut per Card. Zab. hic in §. *Inquisitoribus ante*, n. 1. in 3. *metab. Imol. d. 6. in fine vers. nota scienter*. Sanchez in *precepta Decalogi*, tom. 2. lib. 2. c. 10. n. 11. ubi subdit quod quæcumque ignorantia excusat dummodo non sit affectata, vel adeo errata, ut ingens temeritas dicatur.
- 22 In gloss. *Ecclesiarum*, ibi, *& per hoc dicitur quid si monachi*, &c. Notatur ad hoc, quod si hæreticus fuerit aliquis monachus alienius Ecclesie Prælatum, cum id, quod acquirit, non sibi, sed Ecclesie acquirit, idcirco bene conficari non possunt, ut per Imol. hic, n. 7.

versus hoc infer, Bonif. de Vital. n. 71. Sanchez d. c. 10. n. 15. & 14. ubi etiam quid si hæretici fuerit commissa ab aliquo Religioso Franciscani Ordinis priusquam propriè incipere, refert Fatim. de hæresi, q. 190. §. 11. mon. 161.

In gloss. *Applicare*, ibi, *ubi bona clericorum damna- terunt*, &c. Notatur ad hoc, quod si Clericus hæreticus, cuius bona confiscantur, habeat stipendia à pluribus Ecclesiis ipsius bona dividuntur inter Ecclesias, à quibus stipendia recipit, ut per Dec. in *tratt. crimine. lib. 5. c. 4. n. 2. vers. sed quid si Clericus hæreticus*, Didace. Cantero in *quest. crimine. rubrica de hæresi apostasie*, &c. c. 1. mon. 41. vers. *quod si à pluribus Ecclesiis*, *Farin. d. q. 190. §. 11. n. 157.*

In gloss. *Valent* Dicitur autem posse probare si habet vinum testem integrum, Nauas in *mon. c. 15. n. 1 in fine*, & in cap. inter verba 11. q. 3. *concl. 6. corol. 66. n. 124.* Anton. Bernardus *sum. c. 31. n. 16. verbo de pæ- nâ*, nam boni viri tacent illud, quod probare non possunt. Alea. *vers. 55. n. 4 vol. 4.* Gotier. *canon. lib. 1. c. 18. mon. 11.*

SVM MARIVM.

- 1 Beguarden & Beguinarum Alemnia scila denotatur, & ubi ipsorum erroris, & excusatio Diu- cesanorum, & Inquisitionis officium contra alios.
- 2 Scientia non servans legibus Canonis infirma, & præcepta, peccat & errat.
- 3 Fornicatio simplex est peccatum mortale, itaut oppositum asserere pertinaciter sit hæreticum.
- 4 Beguarden error damnatur hereticum asserere, neque remissionem exhibere in elevatione Corporis Christi.
- 5 Peccare penitus in nullis patrie Diminuitur est quoniam humanitatis.
- 6 Insuperabilis fuit ex privilegio Beatissima Virgo.
- 7 Ecclesia melius excoiplata est diminuitur à triumphare.
- 8 Oscula & amplexus ex benevolentia, & amicitia bene- ficia, vel patrie consensu culpa vacant.
- 9 Oscula libidinis, & amplexus, ac talia si fiant ad delectationem sunt mortalia.
- 10 Affectus carnis gratia delectationis, qua ex ipso capitur, an sint peccata mortalia, ostendit.

C L E M. Ad nostram. III. & vlt.

Reprobis & damnatis Beguarden & Beguinas in Alemnia & eorum errores, præcipitque ut Inquisitores in eos inquirant, summe officium exerceant, nisi poenitentiam ipse abintrent, & satisfaciunt. Colli- quix ex Ordin. Anchar. Imol. Zab. Panorm. Paul. de Eleaz. Bonif. de Vital. Vigian. in *ration. lib. 5. pag. 107.* Alsagona in *corp. pend. pag. 660.* remissio Xi. n. en in *concord. p. 1. & 2.* Refert Eymec. in *direct. Inquisit. p. 11 c. 1.* De erroribus, quos professantur Beguarden, vide Guid. Carnute. in *sum. de hæresi Beguarden*, & Be- tard. Luerem. in *cat. alio hæres. lib. 2. verbo Beguarden*, Aliaz. Pelag. de *placit. Ecclesie. lib. 2. c. 51.* Repert. In- quisit. verbo *Beguarden*, Præcol. lib. 1. de *vitis & scitis hæres. c. 17.* Eymec. in *direct. Inquisit. p. 2. q. 15.* & ibi Penia comment. 4.

Secundo quod ieiunium non oportet hominem, &c. [Notatur ad hoc, quod ieiunia Canonice legibus instituta ita ex præcepto servanda sunt, ut mortalia peccata non sint omnino evitandus, qui absque iusta causa easdem

eadem sequente omiserit, vt per *Conar. varior. lib. 4. c. 10.*

hum. 10.

3 Tertiū quid ibi, qui sunt in predictis gradū perfectionis, &c.] Vide *Azor. in sup. moral. p. 1. lib. 9. c. 6. q. 1. vers. secundo obicitur. Sot. de Relig. lib. 2. de etat. c. 11. m. 4. Sayr. in clari Regia. lib. 3. c. 4.*

4 Alia autem carnalis, &c.] Notatur ad hoc, quod fornicatio simplex est peccatum mortale, vt oppositum asserere pertinaciter fit hæreticum, sicut docent *Anton. Gom. l. 80. Tauri, n. 4. Conar. de sensu. p. 1. c. 4. n. 8. Nam. in mon. 1. 6. in princip. Clat. 4. hæresis, n. 1. Antequā de exsequend. mand. p. 2. c. 16. a. n. 1. Hestig. in summ. lib. 1. c. 3. §. 3. it. H. Sayr. in clari Regia lib. 3. c. 1. nom. 1. com. seqq. Lessi. de iust. lib. 4. cap. 3. dub. 7. a. nom. 47.*

5 Quod in elevatione Corporis, &c.] Notatur ad hoc, quod damnatur scilicet, & error Begardorum voluntarii asserere, neque continentiam exhibere in elevatione corporis Domini Nostri Iesu Christi, vt per *Azeved. l. 1. n. 1. c. 1. it. c. 1. lib. 1. vna Recop.*

6 In gloss. Imperatibilis, ibi, si hoc intelligeretur de Dei potentia, &c. Et ideo bene dicit Imper. in l. 2. C. de veteri iure emul. quod in nullis penis peccata Diuinitas potius est, quam humanitas, cuius dictum exorant Bonalil. in sua politica. lib. 5. c. 1. m. 1. 34. Card. Mantica. de consuet. vltim. volunt. lib. 2. tit. fin. m. 41. & de iactis. & ambig. consent. tom. 3. lib. 27. tit. 7. m. fin. Vnde vultum de nonquam peccando non esse validum resolunt *Azor. in sup. moral. p. 1. lib. 11. c. 1. q. 4. Sayr. in clari Regia, lib. 6. c. 1. m. 9. Sayr. de Relig. tom. 2. lib. 2. de veto, c. 3. n. 2. & 3. Lessi. de iust. lib. 2. cap. 40. dub. 3. nom. 33.*

7 In eadem gloss. ibi. Et hoc privilegium gloriose Virgini Maria credidit datum esse diuinitus. Ita Titac. de penis temper. caus. §. 1. m. 3. Henric. in summ. lib. 3. c. 11. §. 4. lib. X.

8 In gloss. Ecclesia, ibi, est enim Ecclesia militans exemplata diuinitus a triumphante. Ita Petre l. 5. tit. 1. lib. 1. Ordin. pag. 41.

9 In gloss. Sepimo, ibi, & hoc modo oscula, amplexus, vel tactus non sunt mortalia cum possit absque libidine fieri, vel ex consuetudine regimini, &c. Notatur ad hoc quod oscula, & amplexus ex beneuolentia, & amicitia honesta habita secundum partem consuetudinem culpa vacat, quia ibi nulla est turpeditudo, sed castus amor, vt per S. Thom. 2. q. 154. art. 4. Sanchez de matrim. lib. 9. disp. 49. m. 1. vbi subdit idem dicendum esse quando habentur ob delectationem honestam, vt ad augendam amicitiam, & beneuolentiam honestam, quamvis inde motus sensualitatis inordinatus, & delectatio venerea insurgant, minimè assensum peccantem voluntate, quia finis est honestus, & contra voluntatem prauus ille motus insurgit.

10 In ead. gloss. ibi, Oscula autem libidinosæ, amplexus, & tactus si fiant propter delectationem huiusmodi, sic enim sensum libidinosæ censetur, manifestum est propter hanc causam libidinosæ oscula fore mortalia. Ita S. Anton. 1. part. tit. 16. c. 1. §. 10. notat. 1. dicens tactus cum fuerit ex libidine, & amore carnalis luxurie, esse mortale, Nider. in sua summ. prac. 6. c. 1. ad fin. vers. secunda principaliter, dicens esse lethales huiusmodi tactus cum sensum libidinosum, & ex intentione, vt in se, vel in muliere excitetur concupiscentia, Margat. Confessionum 6. præcepte fol. 90. dicens oscula, & amplexus habita ex lascitia esse mortalia, & tunc id contingere quando habentur, vt sequatur pollutio, vel cum periculo. Fr. Emmanuel in summ. tom. 1. c. 203. n. 1. dicens oscula tunc esse mortalia quando diriguntur ad actum carnalem, vel libidinosum,

Aduertendum tamen est, quod licet plures decon-

lationes habita sint ante copulam, necessarium non quā fuerit eas contineri, siue etiam tactus: nam est omnia deconulationes illæ, siue tactus numero differentes sunt, quia tamen sunt prærequisita ad copulam, & patet illi antea ita vt oscula, & tactus dicantur fornicatio inchoata, Ita Vafq. nom. de penis. q. 9. 1. art. 1. dub. 5. n. 3. & 1. 2. tom. 1. disp. 7. §. 5. c. 1. in fine, Corolan. de casibus, referat. q. 1. sect. 3. n. 3. optime Ioan. Sanchez in selectis, disp. 6. n. 3. vbi lecas dicit si deconulationes habentur finita iam copula, cum subdit si deconulationes illæ ad distinctionem, & aliam iam copulam ordinentur.

In ead. gloss. ibi, nec mirum enim id datur etiam de libidinoso aspectu, &c. Notatur ad hoc quod aspectus torpes gratia delectationis, quæ ex ipsis capitur, in ea insistendo habiti sunt peccata mortalia sicut de tactibus diximus supra, quod significat Dominus Math. 5. qui videtur mulierem ad concupiscendum carnalem merchatum est in corde suo, Card. de verbo septimo statim in prin. Abb. ad finem, Imol. n. 17. Tshiera verbo delectatio quasi penit. Sylvest. ad verbo. q. 4. Natu. in cap. si cum n. 9. de penis. dist. 1. 1. Jacob. de grass. in decis. aureis, p. 1. lib. 1. c. 7. §. 1. 10. & 7. 8. n. 16. Verum Sanchez post multos à se relatos, dist. lib. 9. disp. 6. n. 12. ait sibi magis placere discernere esse inter visum de tactum, quod hic frapre natura ordinat ad concubitum, ac prout conuenit in delectationem sensibilem ipsius fit quasi quodam copulæ inchoatio, & consensum in delectationem copulæ, est peccatum lethale; ille verb non ordinatur fit ut venerea, & prout eius delectatio non sit communiter venerea, & solum peccatum veniale, nisi aspiciat ad aliam malum finem ordinat; perterea quia delectatio ex visu conuersgens non est tanta, nec ita appetitum sensitiuum excitat, vt non possimus dicere pertinere ad paruitatem materis delectationis venereæ, & prout ex eadem causā à culpa lethali.

De Homicidio voluntario, vel casuali.

TIT. IV.

SVMMARIUM.

- 1 Furiosus, infans, vel dormiens, hominem mortuum vel occidens, non efficitur irregularis, nec etiam ille, qui aliter mortem vitare nequens, suum inuasorem occidit, vel mortuum.
- 2 Irregularitas non incurritur ex mutilatione, siue homicidio parato à furioso, etiam si sua culpa in facinorose incidit, vt n. 3.
- 3 Furiosus in facere delinquens excusatur à pena.
- 4 Infans delinquens non fit irregularis, etiam si sit deli capax, vt n. 6.
- 5 Infans in delictis excusatur.
- 6 Dormiens si aliquem mortem, aut occidit, irregularitatem non incurrit.
- 7 Ebrius si aliquem mortem, aut occidit, an irregularitatem contrahat, ostenditur, & n. 10.
- 8 Irregularitas non incurritur ab illo, qui hominem occidit ad sui necessariam defensionem, etiam de iure vniuersi Concilii Tridentini n. 11.
- 9 Declaratur Concil. Trid. sess. 14. de reform. c. 7.
- 10 Irregularitas non incurritur ab eo, qui ad sui defensionem aliquem occidit praesumendo, & non expectando se ab illo percuti.

- 25 Irregularitas non incurritur etiam ab eo, qui ad sui defensionem aliquem occidit, quoniam in periculo mortis non sit constitutus, damnum tamen existat in periculo mutilationis alicuius membri.
- 26 Occidit cordis interitum non facit, ut contrahatur irregularitas, si re vera quis innoxiam occidat ad tuendam vitam suam.
- 27 Irregularitatem non incurrit, qui pro sui necessaria defensione occidit innocentem innoxiam, puta phreneticum, & amensum, si aliter saluum esse non possit.
- 28 Sotium vocans in defensionis auxilium non incurrit irregularitatem, si salis socium occidat innoxiam.
- 29 Irregularitas non incurritur ab eo, qui alium occidit pro defensione sui proximi, vel rerum suarum, ut n. 20.
- 31 Moderatam inculpata iuxta excedere non debet, qui alium occidit ad sui necessariam defensionem, ut evitet irregularitatem.
- 32 Irregularitas, que incurritur ob excessum moderatam inculpata iuxta, pertinet ad homicidium casuale, & non ad voluntarium.
- 33 Irregularitas incurritur ab eo, qui aggressorem occidit cum possit mortis periculum evadere, & cum minori laesione se defendere etiam fugiendo.
- 34 Furiosus habens dilucida intervalia excusatur à pena.
- 35 Furiosus habens dilucida intervalia in dubio presumendum est potius quod deliquerit tempore furoris, quam tempore sana mentis.
- 36 Furiosus non potest Religione profiteri.
- 37 Assassinator homicidium comparatur quoad irregularitatem.

C L E M. Si furiosus. Vnic.

VRUUS, infans, vel dormiens homicinem mutilans, vel occidens non efficitur irregularis, nec etiam ille, qui aliter mortem vitare nequius suam innoxiam occidit, vel mutilat. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Anchar. Imol. Zab. Panorm. Bit. de Eleaz. Bonif. de Vital. Vin. in ration. lib. 5. pag. 129. Alagona in compend. pag. 676. remissit Catal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2. & latam repetitionem fecit Conat.

Furiosus.] Notatur ad hoc, quod irregularitas non incurritur ex mutilatione, sine homicidio parato à furioso, ut per Henric. lib. 4. cap. 1. §. 4. An. Fatinae, de penis temp. quass. §. 8. n. 68. cum segg. Sayt. de censur. lib. 6. cap. 17. non. 36. & seg. Anil. in simili trall. p. 7. rubric. de homicid. casuale, dist. 6. sect. 1. dub. 1. 2. Fatinae in praxi crimin. p. 2. q. 92. n. 46. cum segg. & q. 94. n. 2. 6. & fragm. crimin. p. 2. lit. 2. num. 417. & alios citatos à Cened. ad Sext. Collect. 17. num. 1.

Amplia etiam quod occisor sua culpa in furorem incidit, secundum Maiol. d. n. 1. vers. quod procedit, Nauaz in m. a. c. 2. n. 30. Anil. dub. 1. 2. vers. notandum est primo Fatinae d. lit. 1. n. 418. vbi n. 42. 1. post Anil. ubi proxime ju. vers. secundo notandum, intelligi procedere in eo, qui occidit durante furore, vnde secus si habens dilucida intervalia occidat tempore sanæ mentis, nam adhuc regulatus manet.

Furiosus enim in furore delinquens excusatur à pena, sicut docent Duen. reg. 2. 19. vers. amplia verbi, Tiraz. de penis temp. causa 2. à princip. Clar. 6. fin. q. 60. n. 7. Menoch. de arbit. causa 12. §. Fachin. controuers. lib. 9. c. 3. Cened. controuers. communis q. 33. Pet. Cabal. in

trall. de omni genere homicidii, n. 179. cum segg. Molin. de infir. som. q. 1. trall. 3. dist. 38. à n. 1. Fatinae. d. q. 94. à prin.

Aut infans.] Notatur ad hoc, quod infans delinquendo non sit irregularis, ut per Conat. hic p. 3. in intro. n. 5. Henric. in sum. lib. 1. c. 3. §. 4. in fine, Fatinae. in praxi crimin. p. 1. q. 92. n. 179.

Amplia procedere etiam contingat parati homicidium ab aliquo infante doli capere, qui tunc nec etiam irregularitatem incurrit, prout relati, & reprobatis contrariis tenentibus scriptum reliquerunt, Sayt. de censur. lib. 6. c. 17. n. 30. Anil. in simili trall. p. 7. rubric. de homicid. casuale, dist. 6. sect. 1. dub. 2. qui etiam hoc ad remotionem in infante maiore septennio, non tamen doli capere, quicquid lecus dixit Maiol. de irregul. lib. 1. c. 4. n. 1. vers. infans quoniam, Pet. 1. §. glof. 1. ver. si, confirmatur pag. 4. lit. 1. §. Ordinum.

Infans enim in delictis excusatur iuxta ea que tra-
dent Clar. 6. fin. q. 60. n. 2. cum segg. Tiraz. de penis temp. caus. 7. Ancon. Gomez. n. 3. var. c. n. 57. cum segg. Bonacol. commun. crimin. p. 1. verbo minor. pag. 114. vers. 9. & p. 2. eodem verbo. pag. 49. Hippoc. lib. 4. n. 54. Placa de delictis. §. 2. à n. 10. Ioseph. Londonie. Lucen. de cens. 17. Duen. reg. 2. 19. vers. amplia secundo, Menoch. de arbit. casu 329. Thelam. Pestem. de cens. 16. 1. Homicid. cens. 104. vol. 1. Ayet. de homicid. p. 2. num. 124. & seg. Mauri. de integ. res. c. 1. §. 1. Barth. Humand. 1. 1. glof. 4. lit. 1. p. 1. §. 2. §. Alexand. Rauden. de analog. c. 1. n. 78. Cald. Peceira in l. si curatorem verbo, vel aduersary doli p. 50. cum segg. C. de integ. res. minor. Molin. in empirio lris. p. 1. lit. 5. q. 7. à num. 7. Molin. de infir. som. q. 1. trall. 3. dist. 36. Pet. Cabal. in trall. de omni genere homicidii. à num. 1. 9. Fatinae d. p. 1. q. 92. n. 49. cum segg. & à num. 115. citati à Cened. ad Sextum collect. 17. n. 3.

Su dormiens.] Notatur ad hoc, quod si dormiens aliquem mortis, aut occidat, non incurrit irregularitatem, ut per Henric. lib. 4. cap. 1. §. 4. An. Fatinae, de penis temp. quass. §. 8. n. 68. cum segg. Sayt. de censur. lib. 6. cap. 17. non. 36. & seg. Anil. in simili trall. p. 7. rubric. de homicid. casuale, dist. 6. sect. 1. dub. 1. 4. qui etiam disputant quid dicendum si in somnis aliquem dormiens occidat quando vigilans aduenit se consuevisse in somnis arma capere, & homines offendere, & non adhibuit debitam diligentiam, ut huiusmodi periculum evitaret, puta includendo se cubiculo bene obferato. An & quando dormiens paratus de delicto commissio in somnis, vide Doctores per me citatos in collect. ad cap. siue dignum, in prin. hoc tit. in Decretalib.

De ebrio solet ab aliquibus in dubium renocari, an irregularitatem contrahat, si aliquem mortis, aut occidat, quidam censuerunt ebrietatem non excusare ab irregularitate, ea motu ratione quod ebrietas non est expellita in hoc text. prout exprellum est de furioso, infante, & dormiente, & ideo hanc partem sustinent Card. Zabael. & Imol. in praesent. Tabien. verbo ebrietas, §. 8. num. 9. & verbo irregularitatis 1. num. 5. Villadeg. in trall. de irregularis, lib. 3. cap. 48. num. 11. vers. in ebrio.

Verum contrariam sententiam, sine irregularitate non incurri ab eo, qui ebrius existens, aliquem occidit aut mutilat, mentis tenent Bonifac. hic n. 25. & 26. Conat. part. 6. in princip. num. 3. Nauaz in m. a. cap. 17. n. 250. Soaz de censur. dist. 46. sect. 1. num. 12. vers. non communis, Sayt. in simili trall. lib. 6. cap. 17. num. 14. vers. secunda opinio, Anil. eod. trall. part. 7. rub. de homicidio directè voluntario, sect. 1. dub. 1. 5. vers. secunda conclusio, Azor. in infir. moral. part. 1. lib. 1. cap. 3. q. 1. quest. 1. Fatinae. d. lit. part. 3. quass. 93. num. 9. qui eam re. citant

De Homicidio volunt. vel casuali. Tit. IV. 465

rationem quod ebrius ebrietate durare caret usu rationis, & ideo in eo subest eadem ratio excludendi ab irregularitate, quod inest in furioso, ampliantque procedere etiam quod quis culpa sua se inebriaverit immoderate bibendo, dummodo non se inebriasset debita opera, vel nisi alius esset solutus in ebrietate arma sumere, & homines percutere.

- 11 Et idem de isto consensum, &c. Notatur ad hoc, quod irregularitas ab eo non incurritur, qui hominem occidit ad sui necessariam defensionem, ut per Sor. de infir. lib. 5. q. 1. art. 8. Const. hic. p. 3. §. 1. m. 1. Maiol. de irregul. lib. 5. c. 4. §. 8. Caiet. 2. 2. q. 6. art. 7. Nauaz. in man. c. 17. n. 107. & 111. Placa de delictis, cap. 28. & 19. Duen. reg. 102. vers. amplia sexti, Sor. de censur. disp. 46. sect. 1. n. 1. & 1. Auil. ad trall. p. 7. disp. 1. §. 1. d. 1. d. 1. v. vers. loquendo de iure novo, Sayt. in simili, v. trall. lib. 6. c. 17. a. m. 3. Hentzq. in sum. lib. 14. c. 11. §. 2. lit. N. Cardus in praxi indicum verbo homicidium, n. 5. & verbo irregularitas, n. 10. Aloys. Ricc. in collect. disp. p. 4. collect. 930. lat. Farin. segm. crimin. p. 2. lit. I. a. n. 4. 2. refert plures Cened. ad Sextum, collect. 17. n. 5. Possit enim quis se defendere vique ad occisionem iniusti aggressoris; ut docent citati per me in collect. ad c. 2. n. 3. hoc sit, in Decretalib.

- 12 Amplia primo et non solum irregularitas non incurritur propter homicidium commissum ad necessariam defensionem de iure antiquo ante dispositionem huius text. sicut docent Sor. d. sect. 1. m. 1. in princip. & n. 1. vers. immo prohibetur, & Sayt. d. 17. c. 9. Auil. d. sect. 2. d. 1. v. vers. 1. sed nec etiam iure nouissimo Concilij Trid. licet enim seg. 1. 4. de reform. p. 7. loquens de homicidio, quod comigit vim vi repellendo, statuerit dispensationem Ordinarij committi, quasi quod tale homicidium irregularitatem inducat, aliter dispensatio non esset necessaria, ut videtur esse de mente Maiol.

- 13 de irregul. lib. 5. c. 4. §. 8. m. 10. vers. sexta declaratio. Veritas tamen est, quod prelatum Concilij Decretum intelligi debeat non de homicidio facta ad necessariam defensionem, sed de homicidio parricidii cum aliqua culpa, & excessu moderaminis inculpate tutelae, ut committere tenere videtur Dudoceus ex Sor. d. disp. 46. sect. 1. n. 5. Auil. d. sect. 2. d. 1. v. vers. loquendo de iure novo, Campan. in diversis iuris Canon. rub. 11. c. 13. n. 51. Bonacin. de censur. disp. 7. q. 4. par. 6. n. 3. cum segg. Cened. praxi. & caus. quass. lib. 1. quass. 24. num. 11. Neller. disput. clerical. p. 1. tit. de disciplina clericali, §. 5. n. 19. cum segg. Facine. d. lit. I. n. 475. ego ipse de officio, & potestate Episcopi, p. 2. alleg. 39. num. 14.

- 14 Amplia secundum ut etiam irregularitas non incurritur ab eo, qui ad sui defensionem aliquem occidit, praeveniendo, & non expectando se ab illo percussus, ut per Sor. de infir. lib. 5. q. 1. art. 3. versat. verbo, Nauaz. in man. c. 15. n. 1. Jacob. de Grassi. i. a. ueris, de infir. lib. 2. c. 6. §. 5. m. 6. & 7. Vuald. in eundem. intro. tit. de irregul. n. 115. §. 5. Sayt. de censur. lib. 6. c. 17. num. 8. Auil. in simili, v. trall. p. 7. disp. 1. §. 1. d. 1. v. vers. secunda concl. Farin. d. lit. I. num. 476.

- 15 Amplia tertio ut irregularitas non incurritur etiam ab eo, qui ad sui defensionem aliquem occidit, quamvis in periculo mortis non sit constitutus, dummodo tamen existat in periculo mutilationis alicuius membri, ut per Sylvest. in sum. verba homicidium 3. q. 3. vers. primum, Nauaz. in man. c. 17. n. 21. & Sayt. d. 17. num. 3. & 4. Sor. d. disp. 46. sect. 2. n. 6. vers. sursum, ubi reprobat Plonius, Villadieg. & Maiolum contrarium tenentes, subditque idem videri dicendum etiam non timeatur mutilatio, nisi vulnus lethale, sed solum imminere periculo graui percussus corporis, siue grauitas sit posita in notabili lesione, vel infamia, prout est

in alapa, vel in percussione alia virge, vel arundinis.

Amplia quarto ut irregularitas non incurritur etiam ab eo, qui ad sui defensionem occidit ex odio; odium enim cordis interueni non facit, ut constabat irregularitas si re vera quis iniussorem occidat ad tuendam vitam suam, quamvis ex hoc odio peccato commaculetur, secundum Conar. hic. p. 1. §. 1. n. 2. Sayt. d. c. 17. n. 12. Auil. d. sect. 1. d. 1. v. vers. loquendo de iure novo, post ibi, ibi, secundo habet verum, Farinac. dist. lit. I. n. 4. 8.

Amplia quinto ut nec etiam irregularitas incurritur ab eo, qui pro sui defensione necitarius occidit innocentem iniussorem, puta phreneticum, & amentem si aliter saluus esse non possit, nisi occidendo, ut per Sayt. d. c. 17. n. 6. Farinac. dist. lit. I. n. 4. 8.

Amplia sexto, ut nec etiam incurritur irregularitas quando quis, ut se ab iniussore defendat, vocat socium in defensionis auxilium, illeque socius iniussorem occidit, tunc enim qui socium vocauit, irregularis non est, licet enim quis per seipsum occidendo irregularitatem non incurrit, ita nec per alium, ut per Nauaz. in man. c. 17. n. 12. v. vers. secundo, Sayt. d. c. 17. n. 14. & Auil. d. sect. 1. d. 1. v. vers. loquendo de iure novo, ibi, primo quando aliquis, qui eadem p. 7. disp. 6. sect. 2. d. 1. v. vers. secunda quassit, resoluit conuocantem amicos ad sui defensionem dum illicite rixatur cum loquere, qui ab eo occiditur, irregularitatem incurrit.

Amplia septimo ut nec etiam irregularitas incurritur ab eo, qui alium occidit pro defensione sui proximi, & praeteritum si iniussore fuerit aliquis ex illis, quos quis defendere tenetur non solum ex charitate, sed etiam ex precepto iustitiae, seu obligatione, ut per Conar. hic. p. 1. §. 1. v. vers. 1. n. 5. Pet. Nauaz. de restit. lib. 2. c. 5. n. 49. Jacob. de Grassi. d. lib. 2. c. 6. §. 5. n. 5. Vuald. d. tit. de irregul. num. 128. Sor. disp. 46. sect. 3. per totum, Sayt. d. cap. 17. num. 21. vers. secunda opinio, ubi relatis contrariis hanc sententiam ibi valde probabilem videri affirmat, Auil. d. p. 7. disp. 1. §. 1. d. 1. v. vers. Nicol. Garc. de benefic. p. 7. cap. 11. num. 51. in fine, Quicquid contrarium tenent Abb. Sylvest. Angel. Tabien. Maiol. & alij plures, quos refert, & sequitur Farinac. lit. I. n. 487.

Amplia octavo, ut nec etiam irregularitas incurritur ab eo, qui alium occidit, ut puta furem pro defensione rerum suarum magni momenti, si aliter eas recuperare nequeat, vel pro sui honoraria defensione, quem aliter defendere, & conseruare non potest, nisi occidendo eum, qui ignominiam, seu iniuriam maximam realem infert, ita Sor. Forran. Garc. Caiet. Pet. Nauaz. & alij citati a Sayt. dist. cap. 17. num. 11. Sor. dist. disp. 46. sect. 2. per tot. Auil. d. part. 7. disp. 5. sect. 1. d. 1. v. vers. si tamen consensio, & incipit per me resoluta in collect. ad cap. 2. num. 4. & hoc sit, in Decretalibus.

Intellige supra distas ampliationes procedere ubi occidens ad sui necessariam defensionem non excedit moderamen inculpate tutelae, ut per Sayt. d. c. 17. n. 7. ubi etiam bene explicat in quibus consistat istud moderamen inculpate tutelae, quod etiam declaratur Sor. d. disp. 46. sect. 1. m. 7. Auil. d. p. 7. disp. 1. §. 1. d. 1. v. vers. loquendo de iure novo, subdit quod non omnis excessus defensionis irregularitatem inducit, nisi fuerit mortalis. Illud autem aduertere oportet, quod irregularitas, quae incurritur ob excessum moderaminis inculpate tutelae pertinet ad homicidium casuale, & non ad voluntarium, ut per Nauaz. conf. 36. sub hoc tit. quon refert, & sequitur Sor. dist. disp. 46. sect. 1. num. 11.

Qui mortem aliter vitare non valet, &c. Ergo irre-

gularitas

nica, seu Respubl. faneis prefata ftatuta, fed illi, qui fuo voto, & fuffragio ad candenda huiusmodi ftatuta concurrunt, ita Bonacin. d. punto 15. n. 13. vbi n. 14: refoluit Ecclefiaftica delinquentes contra hanc conftitutionem dicte excommunicationi fubijci quoties id facient in Curia laica, & n. 15. probabiliter ait teneri poffe Principes temporales, aut alios officiales à Principe conftitutos in iftam excommunicationem non incidere faciendo aliquam ex prefatis actionibus.

Statuta huiusmodi de cetero facere, fcribere, diffare, &c.] Ergo fcribens, vel dictans præcisè fententiam in qua continetur vt vifus foluatur, vel foluta non repetatur non incidit in iftam excommunicationem, quia non valet ratio à pari de fcribentibus, aut dictantibus ftatuta ad fcribentes, aut dictantes fententiam, ita Soar. d. tom. 5. diff. 2. fcll. 5. n. 28. Filine. trall. 14. c. 10. q. 4. n. 171. Bonacin. d. punto 15. n. 5. & c. refolventes iudicem fententiam in fauorem vfurarij, vt illi vifus foluatur, vel foluta non repetatur, incidere in iftam excommunicationem etiam iudicet ex propria voluntate, nec adit vllum ftatum fauoris vfurarij, tota quod fententiam ferat.

Hæretici edite, &c.] Ergo qui non delet ftatuta facta poff. editionem huiusmodi non incidit in iftam excommunicationem, vt refoluit Bonac. d. punto 15. num. 1. Contra Soar. d. diff. 2. fcll. 5. num. 12. & Filine. trall. 14. c. 10. q. 4. n. 171. exiftimantes iftam actionem refpectu etiam ftatuta futura.

4 In gloff. *Incurram. ibi, incontinenti fua temperis interuallu* Id eft, ipfo iure, & fine alia fententia, vt per Tiraq. in l. si unquam, verbo reuertitur, num. 145. C. de reuocand. donat. Sayt. in clau. Regia, lib. 3. c. 8. n. 21. verf. falut.

§. Cæterum.

3 Fœderatos quando agitur de caufa vfuraria cenfura Ecclefiaftica cogi poffunt fuos liberos rationum producere. Colligunt ex Ordin. Doctores in princ. text. citati.

6 Hanc eandem conclufionem ex hoc text. defumunt Gemin. de vfuris. comment. 4. in prefat. n. 17. Malcaed. de probat. concl. 1417. num. 21. Perez in rubr. tit. 2. gloff. 1. pag. 216. verf. vfurarium, lib. 8. Ordin. Murl. in enf. iuris p. 1. tit. 8. c. 17. n. 1.

7 In gloff. *Rationum. ibi, item fciat quid iftis rationibus ftaretur* contra eus, pro eis non. Notatur ad hoc quod liber rationum priuati probat contra fcribentem, vt per Malcaed. de probat. concl. 974. Sic etiam liber fcriptus ab inflitutoribus, & miniftris probat contra principalem. Bald. in rubr. C. de fide inflitum. n. 6. verf. fide hic quarto, Saxach. de mercat. p. 2. m. 6. 5. Parif. conf. 47. n. 4. lib. 1. Menoch. de arbit. cafu 91. num. 8. Rot. decif. 642. n. 6. p. 1. receat. & de libro officialis contra Capitulum. Anchar. confil. 44. n. 4. verf. refert, & n. 5. Felin. in cap. ad audientiam, num. 16. de prefcript. Aym. de antiquit. tempor. p. 1. verf. quod in libro, limit. 2. n. 6. Rot. in Hfpalen. Quinterum 27. Nouembris 1617. coram Reuerendiff. d. clement. & quod libris Capituli citata interfectionem Canonicoz paffet ftandum fit, tradunt Felin. & Anchar. citatis locis, & fuit dictum in Eleno, diftributionum, 25. Iunij 1629. coram R. P. D. Durand. & furius quod libri capitulares etiam pro ipfo Capitulo fidem faciant, fi fuerint tenti, & rogati per fecretarium Capituli, qui fuerit notarius, firmant Rotā in Bergen. quindennium 9. Martij 1599. coram Litta, & fequens eft in Bergen. expenfarum 11. Iannarij 1625. coram R. P. D. Merlino. Et quod libri officialium Reli-

gionis Hierofolymitane probeant ad fauorem ipfius Religiois, Scraphim. decif. 1395. n. 2. & fuit dictum in Campanien. Priuatus 18. May 1618. coram bono mem. Seleucien. & in Aquitanien. Priuatus 19. Aprilis 1624. coram R. P. D. meo Pitonano, & in Melitana Priuatus 18. February 1628. coram Card. Vitelli.

In gloff. *Confors. Iudæi an poffint ab Ecclefia excommunicari* vide huc Anton. Ricc. in trall. de iure perfonarum, lib. 2. c. 6. à princ. & quibus peronis fi delinquant puniri debeant, agit Fatim. fragm. crimin. p. 2. lit. I. n. 655. cum feqq.

In ead. gloff. *ibi, Tamen indirectè contra Iudæos exercet Ecclefia, &c.* Notatur ad hoc, quod Iudæus poffit puniri per indirectum peronis Ecclefiafticis fi fœnas exerceat, vt per Menoch. de arbit. cafu 449. n. 27.

In gloff. *Compellendus. ibi, in eo ergo quod dicitur se non habere, &c.* Notatur ad hoc, quod hæres teneretur exhibere librum rationum defuncti in eo cafu, in quo defunctus teneretur, cuius iuramento non ftatur quod liber ille ad fe non petoerit, vt per Menoch. de pref. lib. 6. pref. 61. n. 10.

Notatur etiam ad hoc, quod fi ficut non creditur fœderatos afficeret (ub iuramento non habere librum rationum, ita nec creditur iuramento eius hæredis, vt per Menoch. conf. 354. n. 24.

§. Sanè.

Pertinaciter afferens exercere vfuram non effe peccatum mortale, eft hæreticus 3 & fi aliqui funt diffamati, vel infpecti de huiusmodi errore, Ordinarij, & Inquifitores contra eos tanquam contra diffamatos, & fufpectos de hærefi procedere non omittant. Colligunt ex Ordin. Doctores in princ. text. citati.

Hanc eandem conclufionem ex hoc §. defumunt, 13 Perez in rubr. tit. 2. gloff. 1. pag. 24. col. 1. verf. de iure diuino. lib. 8. Ordin. & in l. 1. gloff. 4. col. 1. eod. tit. 2. Azcoed. l. 1. n. 46. & 47. tit. 6. lib. 8. noua recap. Sylueft. in fum. verbo hærefis, §. 1. n. 7. Simanch. de Catholic. inflit. tit. 66. rubr. de vfuris, n. 4. Decian. in trall. crimin. lib. 5. c. 12. n. 31. & c. 17. verf. 10. & verf. 126. Thom. Tinnil. decif. crimin. 357. lib. 2. Menoch. de pref. lib. 5. pref. 6. n. 1. Fatim. de hærefi, p. 178. §. 3. n. 85. vbi n. 8. ait procedere in eo, qui fimpliciter affert vitium non effe peccatum, fecus fi dubitaret in aliquo particulari cafu vitium fit vifum, nècne.

Vt pertinaciter affirmare præfumat, &c.] Notatur 14 ad hoc quod non punitur quia vt hæreticus nifi conflct fcientiam, & pertinaciam aduulfu, vt per D. Barth. in l. Titia, num. 17. ff. foluto marium. quoniam enim pertinacia non adelt, forma hærefis non eft perfeda, non obftat quod adit error intellectus voluntarius, Anton. Ricciu. de iure perfonarum, lib. 5. c. 1. num. 14. & 15.

De Exceffibus Prælatorum.

TIT. VI.

SYM MARIUM.

1 Granamina triginta enumerantur, quæ Epifcopi Religiofis inferreant, & probatur quæ Epifcopi deinceps inferant, &c.

2. Titius

- 3 Inuria domestica occasione mei illata mihi irrogatur.
- 4 Beneficia Curata vnita mensae Abbatis, vel abbatissa, aut alterius Prelati nonquam vacant.
- 4 Beneficia de mensa Ecclesiastica ea dicuntur, quae perpetuo vnita fuerint Ecclesiae.
- 5 Bona illa de mensa Ecclesiae praesumuntur, quorum dominium vitile, & diuersum spectat ad ipsam.

C L E M. Frequens. Vnic.

- 1 N V M E R A T tēginta grauamina, quae Episcopi Religiosi inferebant, vitra alia reata in cap. n. m. 1. & 2. hoc tit. in decretal. & prohibet Episcopis ne infiant, sed vt Regulares cum charitate foueant, & eorum privilegia seruari faciant. Colligunt ex Otido. Anchar. Imol. Zabaz. Panorm. Paul. de Eleaz. Bonif. de Vital. Viuian. in ration. lib. 5. pag. 191. Alaguna in compend. pag. 710. tenuissimē Ximen. in concord. p. 2.
- 2 Seruantes quoque, & uassallos, &c. Notatur ad hoc quod iniuria domestica occasione mei illata, mihi irrogatur, vt per Card. hic n. 4. notat. 1. 3. Felin. in cap. Ecclesia, non. 99. de constit. lib. in l. 1. n. 4. C. de iudici. vult. Sanch. de matrim. lib. 4. disp. 4. n. 10.
- 3 Ecclesie in veritate non vacent. Notatur ad hoc quod beneficia Curata vnita mensae Abbatis, vel Abbatissa, aut alterius Prelati nonquam vacant, vt per Florez de Mena varior. lib. 1. q. 1. c. n. m. 1. 3. Gonzal. ad reg. 8. Correl. gloss. 6. 5. 6. n. 5. 3. & fuit dictum in Cūctis Castelli Parochiis 20. Iunij 1614. coram D. Dunozeito, impetita per Fax. decisi. 646. n. 1. p. 1. recent. & ideo non comprehendit in nominationibus resolutis Rebollu. tract. nominat. q. 1. 5. n. 11.
- 4 In gloss. Ad mensam, ibi, sed queritur quae Ecclesia dicatur, & Notatur ad hoc quod ea sunt de mensa Ecclesiae, quae perpetuo vnita fuerint Ecclesiae, atque ita quae nunquam alteri ab Ecclesia possit se quāsitum dominium concessa fuerint, vt per Menoch. de arbit. casu 431. n. 2. Praesumuntur autem de mensa Ecclesiae illa bona, quorum dominium vitile, & diuersum spectat ad ipsam, vt per Malcard. de probatiomb. concl. 103. n. 11.

- 6 Excommunicatio de qua in hoc text. contra Sacerdotes Regulares matrimonium solenniter, aut sic coruella per suspensionem Concil. Trid. sess. 24. de reformat. matrim. c. 1. ostenditur, & n. 7.
- 8 Licentia specialis ubi requiritur debet esse expressa.
- 9 Parochiales Presbyteri non possunt absolvere ab excommunicatione maioriata a iure.
- 10 Religiosus credendum est dicenti se habere licentiam à Parocho ad ministrandum Eucharistiam, Extremam-Voluntatem, & solennitatem matrimonium.
- 11 Excommunicatus seculi, & de mortuato debet ab omnibus vitari in foro exteriori donec probet dubium saltem testibus se esse absolutum, at in foro Conscientiae sufficit ut ipse dicat se absolutum.
- 12 Scholares, mercenarii, & huiusmodi subsumunt Presbytero in cuius Parochia inhabitant.
- 13 Parochus non Sacerdos potest licentiam, de qua in hoc text. concedere.
- 14 Vicarius generalis potest dare Religiosis licentiam administrandi Sacramentum Eucharistiae, vel Extremam-Voluntatem, seu solennitatem matrimonium.
- 15 Parochi non proprietarii, qui praesentantur toti Parochiae per Episcopum, ut curam eius regant, possunt delegare administrationem matrimonij alij Sacerdoti.
- 16 Religiosus administrans Sacramentum Penance, vel Baptismi sine licentia Parochi non incurrit poenae huius text.
- 17 Religiosorum scriptis culpa reuertitur.
- 18 Praductores si in eorum sermionibus Ecclesiasticum Praeceptum detraherent, per alios menses subiacere debent illis poenae, quae secundum eorum regulam, vel siuata pro grauius criminibus, seu culpis eis consueuerunt imponi.
- 19 Regulares hodie nec per privilegium, quod Mhare magnum vocatur, facultatem habent absolendi poenitentes à culpis Episcopo reuersatis.
- 20 Religiosi prohibentur non Indulgentias pronuntiant in discretis.
- 21 Matricis appellati in dubio veniunt Cathedralis.

C L E M. Religiosi. I.

De Privilegiis, & Excessibus Privilegiatorum.

TIT. VII.

S P M M A R I V M.

1. Religiosi in sex cassibus excommunicantur, & illorum absolutio Papa reformatur, ac privilegia, exemptiones non obstantes eis per Ordinarios locorum denotari praecipitur.
2. Sacerdotes Regulares, qui clericis secularibus sine laici Sacramentum Extrema-voluntatis sine proprii Parochiali Presbyteri speciali licentia ministraverint, ipso facto sunt excommunicati, & illorum absolutio reformatur Papa. Idem si Eucharistiam ministraverint, vt n. 3.
4. Eucharistiam ministrare prohibetur Religiosis de iure non solum quando conferunt sacra, sed etiam quando dant vt vaticum moribundis.
5. Regulares Sacerdotes matrimonium ministrantes, sine solennitate non habita super his Parochiali Presbyteri licentia speciali ipso facto sunt excommunicati excommunicatione Sedi Apostolica reuersata.

RELIGIOSI, qui sunt speciali licentia Parochi praesumunt clericis, aut laicis Sacramentum Voluntatis-Extremae, vel Eucharistiae ministrare, matrimonijve sollemnizare, seu absolvere excommunicatos à Canone, vel à sententia per statuta Prouincialia, aut Synodalia promulgatis, exceptis casibus in iure expressis, vel per privilegia Sedis Apostolicae concessis, excommunicationis incurrunt sententiam ipso facto per Sedem Apostolicam denotatam absolventi, quos etiam locorum Ordinarij (postquam de his couerterint) excommunicatos faciunt publice denotari donec de absolutioe ipsorum eis fuerit facta fides, super hoc exemptionis, vel alio privilegio non obtinente. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Anchar. Imol. Zabaz. Panorm. Paul. de Eleaz. Bonif. de Vital. Vin. in ration. lib. 5. pag. 218. Alaguna in compend. pag. 526. tenuissimē Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Sacramentum Voluntatis-Extremae, &c. Notatur ad hoc, quod Sacerdotes Regulares, qui Clericis secularibus, sine laici Sacramentum Extrema-voluntatis sine proprii Parochiali Presbyteri speciali licentia ministraverint ipso facto sunt excommunicati, cuius excommunicationis abolitio Sedi Apol. est specialiter reuersata, vt per Henric. in summ. lib. 1. cap. 40. 4. 4. lit. N. Zerol. in praxi Episc. p. 1. verbo Extrema-Voluntatis, vers. secunda, Et Emman. quae Regal. tom. 2. q. 60. art. 2. vers. decima, Azor. inst. moral. p. 1. l. 2. c. 13. q. 5. vers. primum.

Paul.

Rebuss. in repet. cap. omnis utriusque sexus, de jenu. & remiss. proprio Sacerdoti, vers. quando est verum, Henric. in summa. lib. 6. de penit. c. 7. §. 2. in eum. lit. N. & lib. 11. de matrim. c. 3. §. 1. Sanch. d. lib. 3. disp. 3. n. 13.

- 16 In gloss. Speciali. ibi, nota. quid hic de penitentia non dicitur, &c.] Notatur ad hoc quod Religiosus administrans Sacramentum Penitentiae, vel Baptismi sine licentia Parochi non incurrit poenae huius text. cum solum loquatur de Sacramentis Eucharistiae, matrimonij, & Extremæ-Undionis, ut per Ioan. Valer. de different. inter utrumque forum, verbo poena, differ. 1. n. 1. vers. hinc dicit, Filluc. tract. 1. §. c. 8. g. 1. n. 188. Bonac. d. punct. §. n. 11.

§. Quibus.

- 17 Religiosus sub præcepto obedientiae inhibetur ne in suis sermonibus Ecclesiarum Praelatis detrahant, nec laicos ab accessu, & frequentia suarum Ecclesiarum teneant, nec Indulgentias indilcretas, & non concessas pronuntient, nec quando intersunt testamentis eundem detrahant testatores à debita restitutionibus, vel legatis Matricibus Ecclesiis faciendis, nec legatis, vel debitis, vel ablatis, incerta sibi, aut aliis singularibus sui Ordinis Fratribus, vel Conventibus in aliorum praedictorum fieri, seu erogari procurent, nec quomquam absolvere à casibus reservatis Sedis Apostolicae, vel locorum Ordinariis praesumant, nec personas Ecclesiasticas, praeterquam eorum iudicibus delegatis à Papa suam contra eos iustitiam prosequente indelictè vexare praesumant, aut ad plura loca praesentium remota convenire. Qui verò contra praedicta uterentur praesumerent, illis penis per duos menses subiacerent, quae per eorum regulam, vel statuta consequenter imponi pro gravibus criminibus, vel culpis, super quibus non possit dispensari sine manifesta necessitate. Si autem eorum Praelati requisiti super his, quae ad ipsos peronerentur, non satisfecerint plenè infra mensem Ecclesiis, vel personis Ecclesiasticis damnicatis, vel laesae, sine suspensio eo ipso, donec debitè satisfaciant, non obstat omnibus quibuscunque privilegiis sub quocunque tenore, &c. Colligunt ex Ordin. DD. in princ. citati.

- 18 No in sermonibus suis Ecclesiarum Praelatis detrahant, &c.] Notatur ad hoc quod Praedicatorum si in eorum sermonibus Ecclesiarum Praelatis detraxerint, per duos menses subiacere debent illis poenis, quae secundum eorum regulam, vel statuta pro gravibus criminibus, seu culpis eis consequentes imponunt, ut per Azor. infra. moral. p. 1. lib. 1. c. 1. §. 9. vers. tertio, Fr. Emman. quest. Regul. tom. 3. p. 1. art. 2. Fatini in praxi crimin. p. 3. g. 10. n. 406.

- 19 Ant locorum Ordinarius reservatis quomquam absolvent.] Notatur ad hoc, quod Religiosus absolvens à reservatis absque auctoritate superioris vltra quod nulliter absoluit, incidit in excommunicationem ipso facto, ut per Hieron. Rodet. in compendio quest. Regul. vers. 1. sub n. 17. vers. Religiosus. Hodie Regulares nec per privilegium, quod Mare magnum vocatur, facultatem habent absolvendi poenitentes à casibus Episcopali referatis, ut declaravit Saeta Congregatio, si eorum referat Campani in diversis iuris Canon. rubr. 12. c. 1. n. 63. Fr. Ludov. Miranda in manuali Praelatorum, tom. 1. p. 4. art. 1. in fine, Fr. Emman. quest. Regul. tom. 1. tract. 1. §. n. 28. Nicol. Garc. de benef. p. 1. c. 2. n. 269. Ego ipse de offic. & potest. Episcop. p. 3. alleg. 52. num. 3. Vide ad Clem. dudum post n. 25. de sepult.

- 20 Sen Indulgentias pronuntiant indilcretas.] In virtute sanctae obedientiae Religiosus inhibetur ne Indulgentias

tas pronuntiant indilcretas, hoc est, ut ait glossa, non concessas, nimirum superstitias, suppositivae, falsae, & inanes, ita Azor. d. 2. 13. g. 5. vers. quinto, Fr. Emman. quest. Regul. tom. 1. p. 98. art. 1.

Ceterum Praelati eorum, &c.] Notatur ad hoc quod Praelati Religiosorum non satisfactores intra mensem partibus laicis quoties ad ipsos praefatos aliquid peruenit occasione excessuum eumissorum à suis Religiosis, & requisiti satisfactionem infra mensem non praestiterunt, suspensionem incurrunt, unde sequitur ipsolmet Religiosis, qui excessus huius text. commiserunt non ligari suspensione, quia ille loquitur tantum de Praelatis, ita Henric. in summa, lib. 1. §. c. 49. §. 4. Sox. tom. 5. de censur. disp. 31. fell. 6. n. 11. Sayr. in summa tract. lib. 4. c. 1. n. 11. Alex. in eod. tract. tom. 2. disp. 17. c. 1. col. 6. vers. hoc sunt, Filluc. in quest. moral. tract. 17. n. 17. Bonac. de suspension. annibus in particulari. disp. 3. g. 8. punct. 10.

In gloss. Matricibus, ibi, Cathedralibus. Notatur ad hoc, quod nomine Matricis in dubio venit Cathedralis, ut per Rebuss. in tract. de decimis, g. 6. n. 6.

In gloss. Necessitate, ibi, parà infirmitate, senectute, & his similibus. Vide Tiraq. de iure primog. in praefat. num. 160.

S Y M M A R I U M.

- 1 Archiepiscopi per loca exempta Provinciae suae faciant Crucem ante se deferri, ipsi etiam & diaconi ibi benedicunt, audient Divina, & illa celebrant, & faciunt celebrari, per hoc tamen exemptis, vel privilegiatis in aliis nullus sit praedictum.
- 2 Archiepiscopus potest ante se deferri facere Crucem per totam suam provinciam etiam si locus sit exemptus.
- 3 Benedictio ubi, & quando ab Episcopo impartienda sit populo, remissio.
- 4 Episcopus non potest pro tribunali sedere in loco exempto sua diocesis.
- 5 Archiepiscopus intra quolibet Ecclesiam suae Provinciae potest pallio uti etiam in loco exempto.
- 6 Episcopus in aliena diocesi potest sacra Missarum solemniter in Pontificalibus celebrare.
- 7 Pontificalia non possunt extra diocesim exerceri, nisi accesserit consensus Ordinarii loci.

C L E M. Archiepiscopo. II. & vlt.

Archiepiscopus per quovis loca exempta suae Provinciae transiens, aut ad ea forsitan declinans potest liberè ante se portare Crucem, populum benedicere, divina Officia primitivè & vel publice ibidem audire, & ea etiam in Pontificalibus celebrare, & in sua praesentia sine Pontificalibus celebrari facere, quovis privilegio contrario non obstante. Similiter Episcopus in locis suae diocesis exemptis potest populum benedicere, audire divina Officia, & ea celebrare, vel in sua praesentia celebrari facere. Damudum tamen per hoc tam Archiepiscopus, quam Episcopus in locis huiusmodi exemptis, vel privilegiatis nullam aliam iurisdictionem exerceant, nec personas exemptis molestiam, vel gravamen inferant, nec in aliis exemptis privilegiorum praedictorum, nec ipsi Archiepiscopo, & Episcopo suis aliud quomodolibet acquirant. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Ancebar. Imol. Zab. Panorm. Paul. de Eleazar. Bonif. de Vital. Viri in ration. lib. 1. pag. 119. Alagon. in compend. pag. 727. remissio Ximen. in concord. p. 2.

- Acte se libere potest facere, &c.] Notatur ad hoc, quod Archiepiscopus potest ante se deferri facere Crucem per totam suam Provinciam, etiam si locus sit exemptus, ut per Ruz. de prerogatis Archiepiscopalis digni. princ. 1. Lel. Zech. de Republ. Ecclesiastic. in de statu Illustri. Patriarcha. n. 6. Quamvis in son. Bullary, verbo Archiepiscopi nullitatem, vers. 28. ubi amplius etiam extra Visitacionem, & limitat nisi esset presens Legatus Pape, vel Cardinalis non Legatus, seu Nomen cum facultate Legati de Læne, refero ego ipse de offic. & potest. Episc. p. 1. tit. 4. n. 39. secundum Lugdun. impres.
- Posse populo benedicere, &c.] De benedictione ab Episcopo impartienda populo egi in novo tract. de offic. & potest. Episc. p. 2. alleg. 27. n. 64. cum seq.
- Nadamulium inquisitionem, &c.] Notatur ad hoc, quod Episcopus non potest per tribunali sedere in loco exempto suæ diocesis, ut per Nan. conf. 1. n. 1. cum segg. de offic. Ordin. Rot. decis. 145. n. 1. p. 2. decis. Gonzal. ad reg. 3. Cane. gloss. 4. n. 18. cum aliis per me citatis de offic. & potest. Episc. p. 2. alleg. 80. n. 2.
- In gloss. Pontificalium, ubi intelligit etiam cum pallio, &c.] Notatur ad hoc, quod Archiepiscopus intra quamlibet Ecclesiam suæ provincie potest pallio vel etiam in loco exempto, ut per Stephan. Quarant. in summa Bullary, verbo Archiepiscopalis nullitatem, vers. 32. & plures quos refero de offic. & potest. Episc. p. 1. tit. 4. n. 41. secundum Lugdun. impres.
- In gloss. Eius celebrare, ibi in Pontificalium, &c.] Notatur ad hoc, quod Episcopus in aliena diocesi potest Sacra Missam solemniter in Pontificalibus celebrare, ut per Zab. hic n. 5. in fin. vers. ex hoc inferitur, Imol. n. 4. & 10. & Bonif. de Vitul. n. 13. vers. nam in loco exempto, Coust. sur. lib. 1. cap. 2. n. 9. Quarant. de verbo Archiepiscopi nullitatem, vers. 10. Falc. de visit. lib. 1. c. 8. n. 5. Rot. decis. 216. n. 1. apud Farinac. p. 2. recent.
- In ead. gloss. ibi, Non tenetur Pontificalibus, &c.] Notatur ad hoc, quod Pontificalia non possunt extra diocesim exerceri, nisi accesserit consensu Ordinarii loci, ut per Coust. d. n. 9. ante vers. canonem, & pract. c. 9. n. 2. Flamin. de resign. benefic. lib. 1. q. 17. Quarant. dist. vers. 30.

10. *Favore quis dicitur? remissus.*
11. *Consilium praestans delinquenti post delictum non tenetur eadem pena.*
12. *Auxilium post delictum perceptor Cardinalis, vel Episcopus praestans illud defendendo, & impediendo ne ad maxum indicis veniat, eadem pena puniatur, qua delinquent.*
13. *Auxilium praestans homini per viam iudicariam, licitum est, & non punibile.*
14. *Beneficiis, & officiis publicis obtinentis prius, non censetur qui prius auctor habuit.*
15. *Bullam vix vulgaris est apud Gallos, seu Provinciales, qua iustitiarum, seu locorum Rectores significat.*
16. *Excommunicationem quando dicitur committi ire potuisse Romanis est inopertat ubi solentem, indicis arbitrio relinquunt.*
17. *Afferimus, & iuramento afferentis aliquid adversus praesumptionem iuris creditur in foro conscientiae.*
18. *Citatio eius, de cuius privatione agitur, requiritur in sententia declarationis eius.*

C L E M. Si quis. I.

§ 1. Pise OTVM percutiens, capiens, & banniens, vel hoc mandans, seu ratificans, aut si locus in his fuerit faciendus, consilium dederit, aut favorem, seu scienter defensor, excommunicationem incurrit Summo Pontifici reservatam, & varis penis, prout etiam civitas in hoc delinquent, & eius officiales puniuntur. Colligunt ex Ordin. Imol. Zabarel. Panorm. Paul. de Eleazar. Bonif. de Vital. Vin. in ration. lib. 5. pag. 246. Alagona in compend. pag. 740. remissus Ximen. in concord. p. 2.

Aut consilium in hi dederit.] Ergo consules delictum puniunt eadem poena, qua ipse delinquent, ut per Farinac. in praxi crimin. p. 5. q. 129. n. 2. cum segg. innotis aliis per me citatis in collect. ad c. si quis dignum, n. 11. cum segg. de homicidiis Decretal.

Aut favorem.] Ergo praestantes favorem delinquenti eadem poena puniuntur, sicut dantes consilium, ut per Farinac. d. q. 129. n. 40. cum aliis per me relatis ad Bull. cap. si quis dignum. Sic eodem modo excommunicantur. 11. Bulla in Curia Domini, lata contra inessidentes, vulnerantes, percutientes, capientes, detinentes, seu infestis infestantes Episcopos, sicut quoque contra mandantes, ratem habentes, seu praestantes in praefatis actionibus auxilium, consilium, vel favorem, ut per Bonacin. de censur. in Bulla Causa contentis, disp. 1. q. 1. p. 2. n. 9. ubi n. 10. resoluit talem mandantem, consentientem, & non ligari antequam mandaturus, vel consulturus rem perfecterit.

Anathematis mactare percussus, &c.] Notatur ad hoc, quod percutientes iniurio, aut temere Episcopum, sunt excommunicati excommunicatione Summo Pontifici reservata, ut per Clar. §. in q. 77. num. 2. Nauze. in man. c. 27. num. 66. Item excommunicantur in Bulla Causae Domini excommunicantur. 11. de quo ibi Vgol. Alter. c. 3. dub. 2. cum segg. Duard. Anton. de Soula; & novissime Bonacin. de censur. in Bulla Causa contentis, disp. 1. q. 1. p. 2. Cuius Canonis privilegio non gaudet Episcopus electus tantum, & constitutus, sed non consecratus, etiam si possessionem adeptus sit, quia talis non est verus, & proprius Episcopus cum careat character Episcopali, qui per consecrationem confertur, na ad dictam excommunicationem. 11. Bulla traditur Vgol. verbo, no Patriarcha, num. 3. Gumbartus cap. 11. n. 1. Vinal. num. 8. Anton. de Soula cap. 12. disp. 6. 1. num. 5. & 4. Alter. cap. 3. dub. 2. Nodaz. in not. cap. 27. num. 674-84.

R x 2

2574

De Panis.

TIT. VIII.

SYMMARIUM.

1. *Episcopum percutiens, capiens, & banniens, vel hoc mandans, vel ratificans, socius, consiliarius, fautor, & defensor cum suis posteris, civitas in hoc delinquent, & eius officiales, penis variis per Concilium puniuntur.*
2. *Consules delictum puniunt eadem poena, qua ipse delinquent.*
3. *Favorem delinquenti praestantes eadem poena puniuntur, sicut dantes consilium.*
4. *Episcopum percutientes iniuriæ sunt excommunicati excommunicatione Pape reservata.*
5. *Civitas aliquod committens contra Episcopum suum incidit in panem interdicti.*
6. *Episcopum, vel Cardinalem offendens causa sua propria defensionis non incidit in panem huius reus.*
7. *Delicti ratificatione non incidit in panem huius reus.*
8. *Socii puniuntur sicut delinquentes quando in ipso delicto cooperantur.*

Barbosi. Collect. Tom. IV.

Syst. de censur. lib. 3. c. 1. §. 1. Valer. Reginald. in praxi feri punit. lib. 9. c. 2. o. m. 1. §. 1. Fillius. tract. 16. q. 5. m. 2. 40. Soat. tom. 5. de censur. disp. 12. §. 1. 2. 6. 9. ad fin. Bonac. dist. 9. 3. p. 1. m. 7. Gonald. ad reg. 8. Cancell. gloss. 9. §. 5. n. 27. Aloy. Ricci. in praxi auct. resol. 13. 6. n. 1. Anton. Ricci. de iure personarum extra gremium Ecclesie existent. lib. 3. c. 7. n. 9. Ego ipse de officio, & potest. Episc. p. 3. alleg. 57. n. 17. secundum Lupatim. prell. & de appellat. uerborum utriusque iuris, signif. appell. 89. n. 6.

7 Ad fendas in super, &c. Vide Titraq. in l. 1. §. unquam, verbo remittatur, n. 8. C. de reuocac. donat.

8 Civitas mater, qua praxia, &c. Notatur ad hoc quod civitas, territorium, & loca illius, qui in iurisdic. ante tunc Episcopum petcuti, bannit, vel hoc fieri mandant, incidit in potestatem interdicti, ut per Henricum sum. lib. 1. §. 4. §. 5. lat. M. Clar. d. 5. §. 1. q. 7. 6. n. 1. ubi intelligit hanc potestatem locum non habere, nisi sit ius proprius Episcopus illius civitatis, lat. Bonac. de interdictis in particularibus, disp. 4. q. 1. p. 1. Soat. tom. 5. de censur. disp. 1. §. 1. m. 19. Alter in simili tract. tom. 2. disp. 12. de interdictis, c. 3. col. 6. Fillius. tract. 18. c. 6. q. 6. n. 1. 36.

9 In gloss. Vel tunc ibi, ille igitur qui percuteret se defendendo, non ligabitur his parat. Notatur ad hoc, quod offendens Episcopum, vel Cardinalem causam propter defensionem non incidit in potestatem huius text. ut Fichar. tom. 1. commun. opin. lib. 1. tit. 1. m. 2. §. 1. pag. 199. Clar. §. 1. q. 7. n. 1.

10 In gloss. Rata habetur ibi, oportet ergo quid hac falsa fuerint ipsius contemplationis, &c. Notatur ad hoc quod ut satisfactio delicti obliget ad penam, requiritur delictum fuisse commissum nomine proprio, ut per Clar. p. 5. §. 1. q. 7. n. 5.

11 In gloss. Defensio ibi, ibi, hic tamen pnt fructu socium sumi pro agente qui aliquid cooperatur, &c. Notatur ad hoc, quod socij puniuntur sicut delinquentes, quando in ipso delicto cooperantur, ut per Fatim. in praxi crim. p. 5. d. 1. §. 1. m. 2. §. 1. 2. 4.

12 In ead. gloss. ibi, Circa tertium de favore, &c. Qui talis dicatur remissio, Fatim. d. 1. §. 1. m. 41.

13 In ead. gloss. ibi, Et quia litera hic, &c. Notatur ad hoc quod consilium praestans delinquenti post delictum non tenetur eadem pena, ut per Fatim. d. p. 5. q. 13. m. 1.

14 In ead. gloss. prope fin. ibi, Est alius defensor, &c. Notatur ad hoc quod praestans auxilium post delictum percussori Cardinalis, vel Episcopi illum defendendo, & impediendo ne ad manus iudicis veniat, eadem pena puniatur, ut per Fatim. d. p. 5. q. 13. m. 7.

15 In ead. gloss. in fine, ibi, De illo qui defendit in iudicio parreusandus, &c. Notatur ad hoc quod auxilium praestatum bannito per viam iudicialiam, videlicet advocando, & procurando pro illius remissione, & gratiam à Principe impetrando, licitum est, & non punibile, ut per Fatim. d. p. 5. q. 13. m. 7.

16 In gloss. Obtinenda ibi, non prius obtentis, &c. Notatur ad hoc quod prius beneficii, & Officii publicis obtinendis non censetur prius ante habuit, ut per Couat. var. lib. 1. c. 8. n. 4. Sanchez. in precepta Decalogi, tom. 1. lib. 1. c. 18. n. 28. D. Barbo. in l. cum praxer, §. ult. n. 18. §. de indic.

17 In gloss. Ballium, ubi vulgare Provinciarum, &c. Notatur ad hoc quod Ballium vox vulgaris est apud Gallos, seu Provinciales, qua iustitiarum, seu locorum Receptorum significat, ut tradit Eymeric. in direct. Inquisit. part. 2. quæst. 53. ubi Penia commentus 58. pag. mibi 372.

18 In gloss. Quam cito, ibi, sed index habebit hoc arbitrari, &c. Notatur ad hoc, quod iudici arbitrio relin-

quitur quando dicitur excommunicatum commode ire potuisse Roman, ut impetraret absolutionem, ita Menoch. de arbit. lib. 2. cent. 5. casu 450. m. 5.

In eadem gloss. ibi, fateri id verum in foro penitentis, &c. Notatur ad hoc quod in foro conscientie creditur assertioni, & iuramento asserentis aliquid adversus praesumptionem iuris, ut per Menochium de praesumpt. lib. 1. praef. 77. n. 16.

In ead. gloss. ibi, Nisi prius ad vocatus, &c. Notatur ad hoc, quod in sententia declaratoria iuris requiritur eius citatio, de cuius praedictio agitur, ut per Titraq. in tract. rei inter alios acta, limitat. 14. cum alius citatus supra ad glossam, verbo constituit in Clement. praesentis, de censuris.

S V M M A R I V M.

1 Procurantes capi viros Ecclesiasticos, ut remotionem beneficii, vel ut citati non vadant ad Curiam, prater penam excommunicationis, quam per Canones antiquos incurunt, si sint Praelati, à perceptione fructuum per triennium suspensum, inferiores vero beneficii sum priuati, eandem penam incurunt ipsi citati, qui se capi procurant, & resignatio fit facta non tenet.

2 Admonitiones ut sunt remotionis beneficii, sunt excommunicatio, & priuatio beneficii obtentis, ut n. 1.

3 Renuntiatio facta de beneficio à capto per dominum saecularem, & deinde donec illud renuntiet, est nulla ipso iure.

4 Resignatio beneficiorum potest fieri etiam Episcopo.

C L E M. Multorum. II.

Delinentes, seu procurantes cap. personas Ecclesiasticas, ut remotionem sine beneficii, vel ne citati vadant ad Curiam, prater penam excommunicationis, quam per Canones antiquos incurunt, si sint Praelati, à perceptione fructuum per triennium suspensum, inferiores vero beneficii sunt priuati. Eandem penam incurunt qui citati non veniunt ad Sedem Apostolicam, & procurant se capi à potestate saeculari. Resignationes item modo praedicto extorte, licet sint receptae, & ratae habitae à Praelato resignantium, declarantur esse nullae, quas quidem penas ubi primum locorum Ordinarij aliquem incurrisse sciunt, statim illas publicare non differunt, eundemque ut penae mandantur executioni, prout ad eos pertinet. Colligunt ex Ordin. Anchar. Imol. Tabae. Panorm. Paul. de Eleazar. Bonifac. de Vitalin. Vician. in rano. lib. 1. pag. 247. Alagona in compend. pag. 74. & c. m. 1. Ximena in concord. p. 1. §. 2.

Hanc eandem concl. ex hoc text. deservit. Soat. tom. 5. de censur. disp. 31. §. 1. §. 1. m. 2. §. 1. 2. 1. Alter in simili tract. tom. 2. disp. 16. §. 3. col. 3. §. 3. Fillius. in q. moralib. tract. 17. c. 8. §. 7. m. 1. 5. Bonac. de suspensibus omnibus in particulari, disp. 1. q. 4. p. 1. §. 1. per ut, qui resoluunt procurantem huiusmodi fieri debere apud dominum temporalem, & Praelatum, qui simul est dominus temporalis ligari censura, de qua in hoc text. si ipse non erit clericum capi ab alio domino temporali, sed ipse mixta locos ministros, & proceres ab eis capi.

Prater sententiam Canonis, &c. Notatur ad hoc, quod inferentes murtu ut sunt remissiones beneficii, sunt excommunicati, ut per Rebuff. in praxi benefic. de resign. m. 1. ext. n. 3. Flamin. Facis. de resignat. benefic. lib. 3. q. 2. n. 38.

3 *Ex ipso obtentis beneficiis sunt privati.*] Notatur ad hoc, quod inferentes metum ut sunt reuocationes beneficiorum priuatur beneficiis, ut per Rebuff. in *praxi*, tit. de mod. amittend. benef. n. 46. Flamin. Parif. citato loco.

4 *Sancit resignatio beneficiorum, &c.*] Notatur ad hoc, quod remissio facta de beneficio à capto per dominum secularem, & detentum, donec illud renuntietur, est nulla ipso iure, ut per Bonif. de Vitalin. hic, n. 27. Ruan. conf. 121. num. 14. vol. 4. Flamin. d. lib. 3. q. 2. num. 18.

5 *Lucet à resignatio ipsorum Prelatis, &c.*] Ergo eorum Episcopis fieri potest beneficiorum resignatio, ut per Flamin. Parif. de resignat. benef. lib. 7. q. 12. cum aliis per me citatis de offic. & potest. Episcop. p. 3. al. leg. 69. per tot.

Ecclesiasticis capere, capere donec, &c.] Notatur ad hoc, quod suspensio, de qua in presenti, non incutitur nisi resignatio ut ipsa sequatur, vel impediat accessus ad Sedem Apost. ita Card. hic, n. 13. Sot. d. 1. tom. 3. disp. 35. sect. 5. n. 11. Alter. d. c. 4. d. 4. Fillius, d. n. 11. c. Bonac. d. punit. 1. 3. n. 5. vbi hic infert non ligari susceptione, qui Clericum capi procurant, sed resignatio sequens non fuit, aut capus dimissus fuit, ita ut carceratio in causa non foret cur ad Sedem Apost. debito tempore non accesserit, adliquo n. 9. Episcopos hinc censuræ subici, quia in hoc text. lectum est de Prelatis, & non solum Episcopos, verum etiam alios Ecclesiasticos iurisdictionem ordinariam habentes sicut ibi Clerici seculares, sive Regulares, quia isti omnes proprie vocantur Prelati.

In gloss. *Dumtaxat*, Notatur ad hoc, quod Prelatus Ecclesiasticus procurans Clericum capi apud alium Prelatum Ecclesiasticum habentem dominium temporale incidit in hanc censuram, & per Alec. d. c. 3. col. 1. sed distinguunt Sot. d. dist. 3. n. 19. Bonac. punit. 3. num. 1.

6 In gloss. *Obtentis*, ibi in obtrudendis non videtur impedire. Vide *sup. cap. proximo* ad gloss. verbo obtinenda.

S Y M M A R I V M.

- 1 Religiosi Mendicantes transgressores Constitut. Bonifacii in cap. vnic. de excell. Pralat. lib. 6. excommunicantur, necesse omnes Religiosi, qui in sermonibus, vel alibi praesertim aliqui, ut retrahant à solutione decimarum, quoniam solutionem certis debent, & in Confectionibus sub certis panis suadere tenentur, nisi sint tales quorum inuastentur, vel Ecclesiae competat percipere decimas, & c. num. 2.
- 2 Causae debent purgare Conscientiam conscientiam in solutione decimarum.
- 3 Suspensio ab ingressu Ecclesiae nihil aliud est quam suspensio à Divinis.
- 4 Suspensio ipsum prohibet omnino, quae consistunt in exercitiis alicuius suadentur.
- 5 Suspensio ab officio an & quando censetur suspensus à beneficio, remissus.
- 6 Visitationes c. 1. de sepulch. lib. 6. excommunicantur, & c. n. 2.

C L E M. Cipientes. III.

Regulares Mendicantes, qui domos vel loca de bono accipiunt, vel recepta mutant, vel ea alienant in alios, ultra penas cap. vnic. de excessib. Pralat. lib. 6. sunt etiam excommunicati ipso facto. Similiter *Id. hof. Collect. Tom. 17.*

qui praesumunt proficere aliqua in suis sermonibus, vel alibi ut audientes retrahant à soluendis decimis, sunt excommunicati. Item si requisiti à Receptoribus Ecclesiarum in certis debitis festis quando praedicant, & in Confectionibus addicendis populum non instruant, vel Conscientiam non faciant, ut non onerant soluere decimas ultra peccatum mortale graniter argui debent à suis superioribus, & superiores eorum sub pena peccati mortalis faciant illam penam contra huiusmodi praedicantes, ita ut poena aeris sit in exemplum aliis. Item Religiosi, qui scienter post ponunt conscientiam facere de soluendis decimis ipso facto tamen sunt suspensi ab officio praedicandi, donec si eorum facultatem dicendi habuerint, fecerint conscientiam penitentibus, & si praedicta negligentia non purgata praesumant praedicare sunt ipso facto excommunicari. Item hic constitutio non extenditur ad Religiosos Monasteriorum, & Receptoribus Ecclesiarum percipiendum decimas, sed in suo robore constitutio Gregorij 1. X. lib. hoc edita, ut habetur in cap. 1. de decimis in 6. Colligitur ex Ordinar. Anchar. Imol. Zabaz. Panorm. Paul. de Eleazar. Bonifac. de Vitalin. Voisin. in ration. lib. 5. pag. 248. Alagona in compend. pag. 741. remittit Ximen. in concord. p. 2.

Hanc etiam conclus. quoad primam partem text. ex eo desumunt Sylvest. in summa, verbo Excommunicatione, n. 25. 44. 15. & 46. Angel. res. verbo 7. c. 44. Nanus in man. c. 27. n. 14. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 12. c. 13. verif. decimis septimo, & c. verif. vigesimo primo, Fr. Emman. quest. Regul. tom. 2. q. 49. art. 9. Fern. de heresi, q. 178. n. 67. Sol. Labos de Indulge. p. 2. c. 14. n. 56. Gombaz. de casibus referenc. 11. n. 15. Fillius, d. tra. 7. 14. n. 145. Ego ipse de offic. & potest. Episcop. p. 3. alleg. 50. n. 130. & 231. in ult. in press.

Quoad secundam verò partem incip. à verif. similiter, eandem conclus. ex hoc text. desumunt Sot. de censur. disp. 2. 1. sect. 5. n. 36. & 37. vbi in fine, tenet hanc excommunicationem incurri etiam non sequente effectum, id est, quomvis alij non persuadente, seu retrahente, illicent. Rodet. in compend. quest. Regul. resol. 5. n. 8. vbi intelligit si forent requisiti à Parochis, non solum Bonac. de censur. extra aut. disp. 2. q. 3. punit. 1. 2. unde colligit Religiosum non officii hac excommunicatione dum aliquid manat, ut aliter, quia decimatum onere tenetur, suadent solat, hic enim non dicitur aliquid proficere ipsi auditoribus, qui decimas soluere debent, ut per Sot. d. disp. 23. sect. 5. n. 37. Fillius, d. tra. 7. 14. c. 8. q. 8. n. 146. Bonac. d. punit. 1. 3. n. 3. vbi n. 12. Addit duo requisi ad incurrendam istam excommunicationem, primo ut Religiosi requisiti sint à Receptoribus Ecclesiarum, & scienter non ad motum penitentem de solutione decimarum, secundo ut praedicare praesumant nondum purgata negligentia.

Necesse & his, quorum Conscientiam audient, conscientiam facere, & c.] Notatur ad hoc, quod Conscience debent purgare conscientiam conscientiam in solutione decimarum, ut per Rebuff. in tra. de decimis. q. 13. n. 109. Fr. Emman. d. tom. 2. q. 4. art. 8.

In gloss. *Suspensio*, ibi, quandoque suspensus quis ab ingressu Ecclesiae nihil aliud est quam suspensio à Divinis, ut per Fr. Emman. quest. Regul. tom. 1. q. 10. art. 14. Suspensio autem vltra prohibet non omnium Divinarum quae talia sunt, sed eorum tantum, quae consistunt in exercitiis alicuius Ecclesiasticae functionis, secundum Nanus. in man. c. 27. num. 15. Henric. in summa, lib. 1. cap. 31. Say. de censur. lib. 4. cap. 1. d. num. 6. & n. 13. & 18.

⁶ In ead. gloss. libi, *Et quia supra posui, &c.* Suspendus ab officio an & quando censeatur suspendus à beneficio, vide quæ dixi in *tract. de appell. verborum variisq. iuris signific. appell. 2. §. 5. n. 2.*

§. Sanè.

⁷ Religiosi & Clerici seculares, qui ad vivendum, iurandum, & promittendum inducuntur homines, ut eligant sepulcrum in eorum Ecclesiis, vel electionem non mutant, ipso facto sententiam excommunicationis referantur Sedi Apostolicæ incurrunt, primilegiis, seu statutis quibuscunque ob obstantibus, pena contenta in c. 2. de sepult. in 6. in suo robore petuntur. Colligunt DD. in *princ. de ex. citati.*

⁸ Hanc eandem consuet. sicut Raynes. in *catalogo censurarum extra Bullam, c. 2. in princ. & c. 2. extra. m. 1. Gargat. de casibus reformat. c. 7. n. 4. l. Lanoe. de Indul. p. 2. c. 1. n. 2. §. Fillio. tract. 1. §. n. 170. Ego ipse de officio, & potest. Episcop. p. 3. alleg. 50. n. 100. secundum Lugdun. impetit.*

De Penitentibus, & Remissionibus.

TIT. IX.

SYMMARIUM.

1. *Damnatis ad mortem hoc penitentibus penitentia concedi debet, nec valet contraria consuetudo, & m. 2.*
3. *Damnatis ad mortem ministrandum est Sacramentum Eucharistiæ.*
4. *Extrema-Untio non conceditur damnatis ad mortem, quia dicuntur infirmi.*
5. *Cadavera punitorum solent habita licentia à iudice tradi sepultura.*

C L E M. Cùm secundum. I.

¹ **D**AMNATIS ad mortem non est deneganda penitentia, si petant, & locorum Ordinarij testatarios omnes, & domo-
nos temporales ad hoc, cùm commodè poterunt, diligenter monere, & si necesse fuerit, Ecclesiastica censura compellere nō omittant. Colligunt ex Ordin. Anchar. Imol. Zabarel. Panoem. Paul. de Eleazar. Bonifac. de Vitalin. Vitalin. in *ration. lib. 5. pag. 261. Alagona in compend. pag. 749. remissioe Ximen. in concord. p. 1. & 2.*

² Hanc eandem consuet. ex hoc text. desumunt Sayr. in *clavi Regis, lib. 7. c. 1. n. 7. Bobadil. in sua politica, lib. 2. c. 17. m. 59. Cened. pract. & canon. quasi. lib. 1. q. 9. in princ.*

³ In gloss. Penitentia, libi, nec Eucharistiæ, &c. Notatur ad hoc quod damnatis ad mortem ministrandum est Sacramentum Eucharistiæ, ut per Con. lib. 2. var. c. 1. n. 11. Clar. lib. 5. §. fin. q. 99. n. 1. Anton. Gom. var. tom. 3. c. 14. n. 6. versum addit, Anton. Gam. in speciali tract. de Sacramentis praestandis ultimo supplicio damnatis. Nau. in man. c. 5. n. 21. & conf. 16. sub hoc tit. in antiqu. Flamin. Chartar. de exco. sentent. cap. bannito cap. fin. n. 433. cum segg. Accord. l. 1. n. 13. tit. 2. lib. 1. nona recep. Cened. ad Decretum collect. 4. n. 1. Henric. in sum. lib. 3. c. 5. §. 4. Fr. Emman. quæst. Regul. tom. 2. q. 109. art. 3. Accor. iustit.

mod. p. 1. lib. 2. c. 10. in mod. vers. an damnatis ad mortem, Sayr. d. c. 1. n. 8. Martin. Delr. *disquisit. magic. lib. 5. sect. 18. pag. mibi 433. Hortens. Canalean. de Brachio Regio, p. 4. n. 306. Non tamen illis conceditur Sacramentum Extremæ-Untionis, quia non dicuntur infirmi, sicut docent Conat. d. n. 11. vers. sicut nec eis, Viuald. in candelabro aureo, tit. de Extrema-Untione, n. 21. Simaneb. de Cathol. instit. c. 57. n. 16. Carthar. d. cap. fin. n. 433. Hortens. Canalean. d. p. 4. n. 307. Penia in 3. part. direct. Inquis. febol. 1. 46. versum tamen, Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo Extrema-Untio, vers. versio, Agid. de Conit. de Sacrament. 2. diff. 19. n. 2. Valer. Reginald. in praxi feri panis. lib. 28. n. 68.*

In ead. gloss. libi, *Et de sepultura patet, &c.* Notatur § ad hoc, quod cadavera punitorum solent habita licentia à iudice tradi sepultura, ut per Conat. d. c. 1. n. 1. Clar. d. §. fin. q. 100. n. 1. Anton. Gom. tom. 3. c. 14. n. 8. Chanar. d. c. 5. fin. n. 457. cum segg.

C L E M. Abusionibus. II. & ult.

REpetit Concilium generale de quo in cap. cùm ex co. eodem, contra quæ flores non admittendos siue litetis Apostolicis, vel Diocesanois, & addit per Diocesanos literas Apostolicas examinari debere, nemetisque excessus quæstorum, & delinquentes quæstos per Episcopos puniri præcipit non obstantibus primilegiis. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Anchar. Imol. Zabarel. Panoem. Paul. de Eleazar. Bonifac. de Vitalin. Vitalin. in *ration. lib. 5. pag. 261. Alagona in compend. pag. 749. remissioe Ximen. in concord. p. 1. & 2.*

Multa de his quæstionibus elemosynarum, & eorum abusionibus tradunt Paul. Fusch. de visit. lib. 1. c. 30. n. 34. cum segg. Nauar. de Indul. nec. 3. n. 46. cum segg. Perez l. 2. tit. 8. lib. 1. Ordin. pag. 162. col. 2. Petr. Bello in economia canon. 3. class. §. 4. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo quæstos, Aloy. Ricc. in praxi aucta refel. 290. Cened. ad Sextum & Clement. collect. 9. fol. Lmos. de Indul. p. 2. c. 13. Flores de Mena var. lib. 3. q. 24. n. 30. Ego ipse de officio, & potest. Episcop. p. 3. alleg. 109. per tot. & Concil. Trid. sess. 21. de reform. c. 9. statuit ut in quibuscunque Christianæ Religionis locis quæstorum nomen, atque usus penitus aboleatur, nec ad officium huiusmodi exercendum vilitas admittatur.

Quomodo autem Ordinarij concedere valeant facultatem colligendi elemosynas in Parochia pro Contraternitate, seu in Urbe & diocesi, formulas posuit in meo formulario Episcopali post. tract. de officio, & potest. Episcop. Lugdun. impetit form. 39. cum duabus segg.

De Sententia Excommunicationis, Suspensionis, & Interdicti.

TIT. X.

SYMMARIUM.

1. *Religiosi etiam exempti violenti interdictionem positam per Sedem Apostolicam, vel Ordinarium loci, vel generalem recessum Diuinarum factam per Provinciale Concilium, vel per eum, qui hoc posuit, seruatum per Cathedralen, seu Matricem Ecclesiam loci, excommunicati sunt ipso iure, non obstantibus, &c. & n. 2.*

De Sententia Excommunicationis, Tit. X. 475

- 3 Verba, cuiuscunque Ordinis, & conditionis, comprehendunt tam laicos, quam clericos.
4 Clerici faculares non tenentur interdictionem, quod nullum est, servare, etiam si Matris Ecclesia illud servet.
5 Matris Ecclesia quae sit, & cur ita dicatur? remissum.

C L E M. Ex frequentibus. I.

RELIGIOSI etiam exempti violentes interdictionem, quod licet obsequari à Cathedrali, seu Matrice, aut Parochiali Ecclesia, & aliocum cessationem à Divinis à Concilio Provinciali praescriptam; necnon cessationem generalem à Divinis Civitatum, Terrarum, & aliorum locorum, quas ponunt Consensus, vel Capitula ea consensu, seu alia via, excommunicati sunt ipso facto, non obstantibus privilegiis, communionibus, & consuetudinibus, ac statutis in contrarium, & respicienda pendenza. Colligitur ex Ordin. Anchar. Imol. Zabaz. Panorm. Paul. de Eleazar. Bonif. de Vital. Vin. in ration. lib. 5. pag. 323. Alagona in compend. pag. 784. remissum Casal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

2 Hanc causam concludit ex hoc text. deducunt Fr. Emman. quest. Regul. rem. 2. q. 60. art. 2. vers. secunda est, & q. 108. art. 4. & 5. & 6. q. 109. art. ult. & in explat. Aul. la Cruciatia in addit. ad §. 5. n. 14. Azor. in sum. moral. p. 1. lib. 12. c. 1. vers. decimo octavo. Nam in man. c. 17. n. 146. Sayt. de censur. lib. 3. c. 3. n. 44. Gambus. de casibus reserv. c. 11. n. 17. Inl. Lamor. de Indulgent. p. 2. c. 13. n. 38 & 44. Fillioe d. trall. 5. q. 12. vers. duodecimo, & n. 148. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 60. n. 232. secundum Lugdunen. impres. Henrici. in sum. lib. 13. cap. 46. §. 4. Aul. de censur. p. 5. disp. 5. dub. 3. Paul. Layman in Theolog. moral. lib. 1. trall. 5. p. 1. c. 3. n. 3. vers. quarta, laic Bonacini de censuris extra Bull. disp. 2. q. 8. punctis 14. n. 6. Quod procedit etiam illud interdictionem forte sit immodicum, gloss. hic verbo appellationibus, Sayt. d. c. 13. n. 48. Mari. Alect. de censuris, tom. 2. disp. 9. c. 4. Bonac. ubi supra, n. 6. ubi etiam resolutum non affici hac censura Religiosos non servantes interdictionem quoties in Ecclesia Cathedrali, vel Parochiali celebrantur divina Officia.

3 Cuiuscunque ordinis, & conditionis existant. Verba haec comprehendunt tam laicos, quam clericos, ut per Rebuss. in trall. inuicem q. 9. h. 21.

4 In gloss. Religiosi, ibi, & per hoc patet quod clerici faculares, &c. Notatur ad hoc, quod clerici faculares non tenentur interdictionem, quod nullum est, servare, etiam si Matris Ecclesia illud servet, ut per Fr. Emman. quest. Regul. rem. 2. q. 108. art. 4. Bonac. ubi supra, n. 9.

5 In gloss. Matrem. Matris Ecclesia quae sit, & cur ita dicatur, vide Rebuss. de decimis q. 6. n. 6. & 7. Monet. in simili trall. c. 7. n. 3. Bonac. ubi supra, n. 6.

S V M M A R I V M.

- 1 Domini temporales, qui cequant alios in locis interdictionis celebrare divina, vel qui per praesens faciunt tunc ad illa audenda populum evocari, vel prohibent ne publici excommunicati, vel interdictionis super hoc per illos, qui Missas celebrant, moniti Ecclesias exeant, & ipsi nominatim moniti qui non exeant, excommunicati sunt, & per Papam absolventi, & n. 2.
- 2 Missa Sacrificium non potest fieri si excommunicatus ingrediatur Ecclesiam, dummodo id contingat ante inchoationem Canonis.

aut ingrediatur Ecclesiam, dummodo id contingat ante inchoationem Canonis.

- 4 Occultus excommunicatus non vitatur in publico.
- 5 Prohibito ne quis compellat quemadmodum clericum celebrare tempore interdictionis, omnes modos compulsionis compellitur.
- 6 Con sanguines clericorum grauant in personis, vel in rebus excommunicationem incurrant.
- 7 Excommunicationem can. si quis suadente, incurrit percontiens consanguineum clerici causa eiusdem clerici.

C L E M. Grauis. II.

Domini temporales, qui persumpserint quomodolibet cogere celebrari Divina Officia in locis interdictionis, vel per praesens faciunt tunc ad illa audenda populum evocari, vel prohibent, ne publici excommunicati, vel interdictionis super hoc per illos, qui Missas celebrant, moniti Ecclesias exeant, & ipsi nominatim, qui non exeant, excommunicationem incurrant Sedi Apost. referantur. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Anch. Imol. Zabaz. Panorm. Paul. de Eleazar. Bonif. de Vitalin. Vinian. in ration. lib. 5. pag. 324. Alagona in compend. pag. 785. remissum Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Hanc causam concludit ex hoc text. deducunt Henric. in sum. lib. 13. c. 43. §. 3. lit. E. Fr. Emman. in sum. rem. 1. c. 8. n. 10. ad fin. Sum. rem. 5. disp. 12. sect. 4. n. 2. Nazar. in man. c. 17. n. 104. Sanch. de Adm. lib. 4. disp. 4. n. 8. Homobon. de Bonis de examine Ecclesiast. trall. 1. c. 11. q. 23. resol. 2. Inl. Lamor. de Indulgent. p. 2. c. 13. n. 46. Fillioe d. trall. 5. q. 12. vers. 1. & n. 7. & n. 102. Bonacini. de censur. extra Bullam, disp. 2. q. 3. punctis 20. Ego ipse de officio & potest. Episcopi p. 3. alleg. 50. n. 101. secundum Lugdunen. impres.

De Ecclesiis dum in ipsis Misserum, &c. Notatur ad hoc quod Missa Sacrificium non potest fieri si excommunicatus ingrediatur Ecclesiam, dummodo id contingat ante inchoationem Canonis, ita Nazar. in trall. de exatione, c. 16. n. 59.

In gloss. Publici, ibi, occultus enim excommunicatus non vitatur in publico, &c. Ita Con. in cap. alma mater, p. 1. §. 2. n. 1. vers. quid autem, & n. 4.

In gloss. Quomodolibet, ibi, omnes modum compulsionis, &c. Notatur ad hoc quod prohibito ne quis compellat quomodolibet clericum celebrare tempore interdictionis, omnes modos compulsionis amplectitur, ut per Malend. de probat. concl. 1236. n. 89.

In eadem gloss. ibi, consanguines grauant in personis, &c. Notatur ad hoc quod consanguines clericorum grauant in personis, vel in rebus excommunicationem incurrant, ut per Imol. hic n. 12. Bonifac. n. 27. Siluest. verbo excommunicatio 7. casu 17. in iur. n. 1. Nam in man. c. 17. n. 104. Sanch. de matrim. lib. 4. disp. 5. n. 8. vers. quarta.

Vnde deducitur quod percontiens consanguineum clerici causa eiusdem clerici incurrit excommunicationem can. si quis suadente 17. q. 4. ut per Duen. reg. 99. vers. amplia videlicet.

S V M M A R I V M.

- 1 Fratres Minores si tempore interdictionis recipiunt in suis Ecclesiis ad Divina, Fratres, & serues terro Ordinis, excommunicati sunt, nec privilegia inueniunt, & n. 2.
- 2 Religio vi approbata per Sedem Apostolicam, non sufficit

Justit ut modus vivendi ab illa approbatur, nisi tanquam vera Religio approbatur.

C L E M. Cùm ex co. III.

1 Fratres Minores si tempore interdicti recipiunt in suis Ecclesiis ad Divina Fratres, & locores tertij Ordinis, eo ipso excommunicatiois sententiam, à qua nisi per Romanum Pont. vel satisfactione præmissa per locorum Ordinarios absolutionis beneficium nequeunt obtinere. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Anchar. Imol. Zabaz. Panorm. Paul. de Eleazar. Bonif. de Vitali. in ration. lib. 5. pag. 125. Alagona in compend. pag. 785. remissioe Ximen. in concord. p. 1. & 2.

2 Hanc eandem conclus. ex hoc text. deducunt Fr. Emman. quæst. Regal. tom. 2. q. 60. art. 1. vers. prima est. & q. 6. art. 5. fol. L. Amor. de Indulgent. p. 3. c. 2. a. 27. latè Bonac. de excomm. in particulari extra Bullam Cane. disp. 4. q. 9. p. 6. Ego ipse de off. & potest. Episcopi, part. 3. allegat. 50. num. 102. secundum Lugdunens. impressi.

3 In gloss. Tertio, ibi, & potius est modus vivendi quem propriè dicitur regula. Ego ut Religio approbata per Sedem Apost. dicatur, non sufficit ut modus vivendi ab illa approbatur, nisi tanquam vera Religio approbatur, ut per Sanchez. in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 5. c. 1. n. 39.

S Y M M A R I U M.

- 1 Papa si etiam scienter cum excommunicato participat, illum per hoc non absoluit, nisi exprimat hoc se velle, & c. n. 2.
- 2 Papa si nomen quem sub titulo dignitatis, per eadem assinationem non presumitur ipsam approbare in illa dignitate.
- 3 Communicatio cum excommunicatis etiam per epistolam, aut nuntium prohibita est.
- 4 Episcopus non potest licitè communicare cum excommunicato etiam à se ante formalem absolutionem ab excommunicatione.
- 5 Papa, aut Episcopus si videat irregularem celebrare, vel habentes impedimentum contrahere matrimonium, in quo preest ipse Episcopus dispensare, non per hoc inducitur tacitè dispensatio, sed contrarium veritas, ut n. 7.
- 6 Papa, vel Imperator si promoveat scienter inhabilem, censetur cum eo dispensare.
- 7 Papa scienti Petram excommunicatum si conferat ei beneficium, absque pramia absolutionis censetur prius absolvere, quàm conferre.

C L E M. Si Summus Pont. IV. & ult.

1 Papa si scienter etiam communicat cum excommunicato verbo, osculo, vel alio modo, per hoc non censetur illum absolvere, nisi hoc se velle, exprimat. Et si scienter quem sub titulo cuiusvis dignitatis, ex certa scientia verbo, constitutione, vel titulo nominet, honoret, aut tractet, per hoc non intelligitur illum in dignitate constituit, seu approbare, aut quicquam ei concedere. Colligunt ex Ordin. Lap. Abb. Anchar. Imol. Zabaz. Panorm. Paul. de Eleazar. Bonif. de Vitali. Violante ration. lib. 5. pag. 126. Alagona in compend. pag. 785. remissioe Calah. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Hanc eandem conclus. quoad primam eius partem, I ex hoc text. deducunt Couar. in c. alma mater. p. 1. q. 2. n. 2. in privar. Menoch. de presumpt. lib. 2. pref. 30. n. 38. An athen. & quando Romanus Pont. possit licitè absque peccato communicare cum excommunicato vide Couar. d. p. 1. q. 1. n. 8. Vgolin. de censuris, reb. 1. c. 2. a. 2. à n. 2. & tab. 2. c. 23. §. 12. n. 3. Sotus tom. 5. sed. tract. disp. 7. sect. 9. à n. 12. Sayr. in simili tract. lib. 2. c. 1. §. 1. Acil. etiam eod. tract. p. 2. c. 6. disp. 9. dub. 1. concl. 1. cum segg. Rieciul. de iure personarum extra graminum Eccles. exijt. lib. 4. c. 42. ante n. 14.

Quoad secundam verò huius text. partem, quod si scilicet si Papa nomen quem sub titulo dignitatis, per eadem nominationem non presumat ipsam approbare in illa dignitate, idipsum per hunc text. siccant Tiraq. de nobilit. c. 6. n. 4. & seg. Mascard. de probat. concl. 260. n. 17.

In gloss. Litteris, ibi, argue quid scribens excommunicato, & c. Notatur ad hoc, quod Episcopus cum excommunicatis etiam per epistolam, aut nuntium prohibita est, ut per Couar. in c. alma mater, part. 1. §. 2. num. 1.

In gloss. Felle, ibi, in inferioribus à Papa non haberet hoc locum, & c. Notatur ad hoc, quod Episcopus non potest licitè communicare cum excommunicato etiam à se ante formalem absolutionem ab excommunicatione, ut per Couar. in d. cap. alma mater, p. 1. §. 2. num. 2.

In gloss. Approbare, ibi, ubi tenet quid si Episcopus Missam audiat, vel procuratorem recipiat a male ordinato, & c. Notatur ad hoc, quod si Pontifex, vel Episcopus videat irregularem celebrare, vel habentes impedimentum contrahere matrimonium, in quo potest ipse Episcopus dispensare, non per hoc inducitur tacitè dispensatio, sicut docent in presenti Card. & Anchar. in fine, Imol. n. 9. Bonifac. n. 51. Selu. de benefec. p. 1. q. 8. a. 49. & q. 10. n. 25. Maiol. de irregul. lib. 5. c. 1. n. 3. Anton. Gabr. commun. sit de presumpt. concl. 8. n. 18. Sayr. de censuris, lib. 7. c. 1. a. 16. Menoch. de presumpt. lib. 2. pref. 30. n. 32.

Verum probabilior existimo censeri tunc tacitam dispensationem si Prælati ille cum possit facile contradicere, non contradicere, sed tacet, ratio est, quia cum Prælati ex officio incumbat delictis subditorum obviare, cum ea videt, se facile contradicere potest, presumetur gravissimum Prælati delictum non contradicentis, nisi ipsum eolens dispensare dicamus, ut melius tenent Emman. S. verbo vocam. ubi de voti irrationis, & dispensatione n. 21. Azor. in sum. moral. p. 1. lib. 5. q. 1. §. quæst. fin. Sanchez. de Matrim. lib. 8. disp. 4. n. 26.

Vnde proeminet ut si Papa, vel Imperator promoveat scienter inhabilem, censatur cum eo dispensare, propt tenent moliri quos refert, & sequitur Flamin. de resignat. benefec. lib. 4. q. 1. n. 64. & Henricq. in summa, lib. 1. c. 1. §. 4. h. G. ubi lib. 1. c. 1. §. 3. §. 3. lit. A. resolutum quod dum Papa scienti Petram excommunicatum, confert ei beneficium absque pramia absolutione, censetur prius absolvere, quàm conferre.

De Verborum significatione.

T I T. XI.

S Y M M A R I U M.

- 1 Summarium huius text. refertur.
- 2 Exceptio à regula cum dictione tatarum ad similia tribuitur.

- 3 Donare prohibetur ultra quantitatem prescriptam à lege usque ad eam donare potest.
- 4 Regula Sancti Francisci professoris non ita Deo obligatur, ut compellatur ad omnia Evangelica Christi consilia exequenda, sed solum ad una emissia servanda.
- 5 Tunc pars est tenenda in iis, quæ salutem animæ respiciunt ad vitandos graves conscientia remorsus.
- 6 Fratres Minores sunt incapaces bonorum in particulari, & in communi.
- 7 Fratres Franciscani nec in communi, nec in particulari habere dominium rerum, quæ unico consumuntur usu.
- 8 Fratres Minores nullatenus sunt capaces successuum, & hereditatum, nec possunt capere ex testamento.
- 9 Hæredes etiam per fideicommissum universale institui non possunt Fratres Minores.
- 10 Testamentum erit irritum si de solo Minorum monasterio, aut aliquis eorum hæres instituitur nullo subsistens, aut cohæredæ assignatus.
- 11 Successores abintestato admittuntur quando de solo Minorum monasterio, aut aliquis eorum hæres instituitur nullo subsistens, aut cohæredæ assignatus, & tota conscientia hereditatem retinere poterunt, nulla saltem illius institutione eiusdem Fratrum.
- 12 Institutio non valet etiam ubi Fratrum Minoribus hereditibus institutis adiecta est clausula, ut hereditas vendatur, & in necessaria illis pretium cedat.
- 13 Hæredes possunt institui cum eo onere, ut hereditatem vendant, ac pretium in Fratrum Minorum necessitatibus convertant.
- 14 Ecclesia Fratrum Minorum non potest valide hæres institui.
- 15 Redditi anni inter immobilia computantur.
- 16 Fratres Minores sunt incapaces cuiuscunque redditus anni quantumvis exigui.
- 17 Redditi anni si legentur Fratribus Minoribus ad modicum tempus, huiusmodi legati capaces erunt, scilicet quando est ad longum tempus.
- 18 Tempus modicum dicitur, quod est infra decennium, vel longum tempus quod est decennium & ultra.
- 19 Redditi perpetui deputati non ad Fratrum Minorum usum, sed ad certum divini cultus usum non repugnant eorum paupertati, ac proinde illorum capaces sunt.
- 20 Anniversaria perpetua relicta Minoribus repugnant eorum paupertati.
- 21 Legata annua pro studio Fratrum Minorum non repugnant eorum mendicitati.
- 22 Legati anni quod hæres, aut hospitale, vel quicumque alius gravatus à testatore est ipsi dare, adei incapaces sunt Fratrum Minores, ut nec in foro conscientia teneantur hæres implere voluntatem testatoris solvendo Fratribus Minoribus quantum eam quantitatem.
- 23 Executores testamentorum esse nequeunt Fratres Minores de Observantia etiam obtestationem Superiorum licentia.
- 24 Fratres Minores de Observantia possunt pauperum elemosinam facere.
- 25 Fratribus Minoribus potest testator committere nominationem executorum sui testamenti, ipsique nominare possunt.
- 26 Testamentum integrum est præcipere executoribus sui testamenti ut in rebus exequendis, & distribuendis, quas exequi, & distribuere præcipiunt in suis testamentis, consilium à Fratribus Minoribus perant.
- 27 Fratres Minores non possunt esse in iudicio pro nulla re temporalis.

- 28 Syndicus Fratrum Minorum potest petere, ut hæres velis velis solvatur illis legata modo licito ex relicta, & quorum sunt capaces, quia ad hoc ei competit obligatio, & alio.
- 29 Fratres Minores non possunt habere Monasteria sumptuosè edificata, nisi ad satisfactionem, & debeat Papa dispensatio.
- 30 Provincialis Ministri Ordinis Minorum electi de nobilitate ad Generalem, si Capitulum ea die, quæ ad id congregatum fuerit, non habuerit electum.

C L E M. Exiui. I.

DECLARATUR in aliquibus regula S. Francisci, & cap. xxiij. qui seminat, hoc tit. in 6. & præcipit ad Fratres Minores teneantur ad ubertatissimum eorum omnium, quæ in regula sed verbis imperativi modis ponuntur; deinde multa inferuntur, ad quæ Fratres ipsi obligantur, & consequenter eorum nonnulli excessibus proximè discussis de electione Ministri ipsorum luculentissime tractatur. Colligitur ex Ordinis. Anchar. Imol. Zabab. Panoem. Paul. de Eleazar. Bonif. de Vital. Vi. in raten. lib. 5. pag. 342. Alagona in compend. pag. 796. etiam Ximenis in concord. p. 2. & 2.

Cum autem natura termini, &c. Notatur ad hoc, quod si quid excipitur à regula, apposita dictione taxativa, eadem exceptio ad similia trahitur, ut per Cou. var. lib. 2. c. 5. n. 6.

Notatur etiam ad hoc, quod prohibetur donare ultra quantitatem prescriptam à lege usque ad eam donate potest, ut per Cordub. de Lara in l. si quis à liberis, idem rescriptis, n. 6. §. de liber. agnoscentis.

Item quia præter ea, &c. Notatur ad hoc, quod professores regulæ S. Francisci non ita Deo obligantur ad omnia Evangelica Christi consilia exequenda, sed solum ad vota emissia servanda, & ad ea, quæ in regula tanquam præcepta, aut prohibita exprimentur, ut per Azot. in iust. moral. p. 1. lib. 12. c. 24. q. 1. Omnia enim, & singula verba præceptiva, & prohibitiva posita in lege Evangelica significant in dubio conditorem eius habere animum obligandi ad mortale, nisi de contraria legislatoris intentione aliunde constet, ut per Sayr. in clau. Regia, lib. 3. c. 7. n. 22.

Nos itaque, &c. Notatur ad hoc, quod in iis, quæ salutem animæ respiciunt, ad vitandos graves conscientie excoctus tunc pars est tenenda, ut per Crass. in catalo. gloria mundi, p. 12. consil. 1. vers. quinta.

Proinde cum vir sanctus, &c. Notatur ad hoc, quod Fratres Minores sunt incapaces bonorum in particulari, & in communi, ut per Duen. reg. 181. d. princ. Nam, comment. 2. de Regular. n. 3. Mench. illustr. c. 32. num. 14. Peregr. de iure fisci, lib. 3. tit. 24. n. 1. Fe. Emman. quest. Regul. tom. 1. q. 6. art. 3. & tom. 3. q. 29. art. 5. Azot. iust. moral. p. 1. lib. 12. c. 9.

Hinc etiam colligitur Fratres Franciscani nec in communi, nec in particulari habere dominium rerum, quæ unico consumuntur usu, sed solum usum, per gloss. hic verbo proinde, Alzat. Pelag. de plantis Ecclesie lib. 2. c. 55. & 56. Nouat. in apolog. de redditib. q. 1. totum non. 14. & 16. comment. 1. de Regni. n. 13. & comment. 2. num. 2. Mench. illustr. lib. 1. c. 17. n. 10. Quest. 2. in suis quest. var. c. 14. n. 22. Ban. 2. d. q. 62. in initio tract. de dominio, q. 1. dub. 1. concl. 1. & 4. & ibi Salom. q. 1. art. 2. conclus. unic. Azot. d. p. 1. lib. 12. c. 24. quest. 2. in fine, Molin. de iust. tom. 2. disp. 6. col. 2. vers. his non obstantibus, Valen. 2. d. disp. 5. q. 10. punct. 1. q. 2. Fe. Emman. quest. Regul. tom. 3. q. 29. art. 4. Lessi. de iust. lib. 2. c. 3. dub. 8. n. 32. Rebelle. de iust. p. 1. lib. 1. q. 7. sect. 4. n. 33.

8 Cum enim, &c. ibi, *Quia igitur in successibus trans-*
fer, &c. Notatur ad hoc, quod Fratres Minores non
 laici sunt: capax successuum, & hereditatum,
 nec possunt capere ex testamento, vt per *Nam. conf. 1.4.*
de testam. in aug. Mich. Grassi. tom. 2. commun. spin. lib. 61
ed. 1.4. in 2. pag. 71. Fr. Emman. quest. Regular. tom. 2. q. 78.
 9 *art. 4. cum seqq.* Quare nec per fideicommissum vincer-
 sale possunt heredes institui. *Bart. in tract. Minorita-*
rum, lib. 1. dist. 1. c. 1. Anchar. hic, n. 8. Duen. reg. 38 r.
ampl. l. m. 1. Fr. Emman. d. q. 78. art. 1.

10 Si verò de facto Minorum monachatum, aut aliquis
 eorum hæres instituitur, nulla subditio, aut coher-
 ede assignato, erit irritum testamentum, eo quod hæ-
 res capax instituitur non sit, ac hereditas pertinebit ad
 successores ab intestato. *Bart. d. lib. 1. dist. 1. c. 2. Sorb. in*
compens. privileg. Mendicant. verbo hereditas, in suis
annot. in princ. Camil. Bortel. conf. 17. d. n. 1. vol. 1. Spin.
in speculo testam. gloss. 12. princ. n. 15. §. 16. Fr. Emman.
d. q. 78. art. 3. & tom. 1. q. 69. art. 10. Qui quidem successores
 ab intestato nullatenus tenebuntur ad solvendum
 illius hereditatis restitutionem Fratribus Minoribus,
 sed poterunt totissima conscientia cum retinere, sicut
 docent in *presenti. Card. n. 11. q. 2. & Anchar. nam. 8.*
Duen. d. reg. 38 r. ampl. l. m. 1. Quæd. in quest. vari-
is, c. 12. num. 16. Spin. vbi prævisio, Fr. Emman. d.
q. 78. art. 2.

11 Ex dictis inferitur primò institutionem prorsus non
 valere etiam vbi Fratribus Minoribus hereditibus insti-
 tutis adiecta est clausula, vt hereditas vendatur, &
 in necessaria illius pretium cedat, quia dom text. in
presenti. Fratres Minores omnino incapaces reddit,
solum considerat iur. heredis quocunque modo ex na-
tura sua esse vniuersale, atque obligare heredem ad
omnia hereditatis annexa, & illam transire domi-
nium saltem breui tempore, quæ omnia in hac insti-
tutione reperiuntur, cum nullus alius heres sit præter
ipsos Fratres Minores institutos. Quare ita sentient
Duen. reg. 38 r. ampl. 3. n. 8. subiens, iur. hereditas illa
sit opulenta, & sine modica, eo quod hic text. in q. con-
sumptis, vers. nō liceat, distinguens in magni valoris,
an parvi sit res Minorum relicta, loquitur in legatis,
Cordub. in reg. 5. Francisci, §. 6. q. 11. p. 101. r. Card.
hic, n. 11. q. 2. & Anchar. num. 4. q. 1. contra Bart. d.
lib. 1. dist. 1. c. 1. §. 10. & 31. Guid. Papz. decis. 327. n. 1.
 12 *decis. 327. n. 1. Fr. Emman. d. tom. 1. q. 78. art. 4. Valeret*
 tamen absque dubio si non ipse Minoris instituitur
 hæres, sed alius eum eo onere vt hereditatem ven-
 dat, ac pretium in Fratrum necessitatem converteret,
 quia tunc Frater hi non succedunt in aliquod defun-
 cti iur., nec sunt veri heredes, ac proinde nec in eum
 transeunt omnia hereditaria annexa, vt resoluunt Sorb.
 in *compens. privileg. Mendicant. verbo hereditas, in suis*
annot. vers. si tunc Frater, Cordub. d. p. 101. 1. Fr.
Emman. d. q. 78. art. 4. in fine, Less. de insti. lib. 1. c. 19.
dist. 1. n. 54.

14 Secundò inferitur Ecclesiam Fratrum Minorum non
 posse valide heredem institui, vt tenent Anchar. hic,
 n. 6. §. 7. Cordub. d. p. 101. r. Azor. lib. 12. c. 21. q. 15.
 Quæd. in suis *quest. iuris, c. 12. n. 19. Anton. Gabr. com-*
muni spin. tom. 1. dist. de heredi. institut. eccles. c. 1. num. 3.
 Contra Aaron. *Coch. lib. 3. instit. maior. tit. 1. n. 37. Fr.*
Emman. d. q. 78. art. quinta.

15 Cùmque annui redditus immobilia censentur ad iure,
 Ergo annui redditus inter immobilia computantur,
 sicut docent *Emman. Suar. tom. 2. commun. spin. lib. 7.*
tit. 1. n. 278. pag. 14. Tiraq. de retrallu lig. 4. l. gloss. 6.
n. 4. §. seq. Menoch. de arbit. casu 231. Valde de iure
emphyte. q. 12. num. 1. Volck. ad Xuar. p. 1. num. 18. pag.
mota 140. Gouier. præf. lib. 2. q. 146. num. 1. & lib. 3.
q. 35. Bernard. Gaxuz. ad præf. Camera Imper. lib. 2.

cens. 10. Stephan. Gratian. discept. forens. c. 29. num. 1.
Aloys. Riecc. in collect. decis. p. 3. collect. 668. Cened. ad
Sextum collect. 1.4. n. 4.

Nulla dubitatio est quid præditiis Fratribus reddim
 quævisque, &c. Notatur ad hoc, quod Fratres Mi-
 nores sunt incapaces cuiuscunque redditus annui,
 quatuorvis exigi, vt per Tiraq. in *trati de iudicio in*
ritu exig. n. 158. vers. 55. Quæd. in diversis quest. iur.
is, c. 12. mon. 29. Duen. reg. 38 r. vers. amplius sepius,
Nazar. conf. 1. 3. de testam. in aug. Cordub. in reg. 5. Fran-
cisci, c. 6. q. 1. p. 101. p. 101.

Si verò legentor Fratribus Minoribus annui redditus
 ad modicum tempus, huiusmodi legati capaces
 erunt, secus quando est ad longum tempus, ita Sorb.
 in *compens. priv. Mendicant. verbo legata, in suis*
annot. vers. si verò aliquid annuum non perpetuum, Em-
man. 5d. in sum. verbo Religio, n. 57. Cord. d. q. 1. p. 101.
 16 *p. 101. §. 1. Et iuxta hanc distinctionem intelligitur iuxta Do-*
 ctores aliqui absolute dicentes legatum annuum pro
 alimentis Fratrum Minorum valere, vt scilicet eorum
 dicta procedant, quando id legatum est ad modicum
 tempus, ex quorum numero sunt *Duen. d. reg. 38 r.*
lini. r. Redoan. de solius Eccles. q. 8. in princ. n. 17.
Anton. Gom. variat. tom. 1. cap. 12. num. 46. Craff. de
success. §. legatum, quest. 9. in fin. Dicitur autem mo-
 dicum tempus quod est infra decemum, ac longum
 tempus quod est decemum, & ultra, vt per Lap.
 allegat. 30. in *mon. edit. in fine, Mandol. ad cum. Lap.*
 allegat. 30. de *Affili. in tract. de iure prouti-*
 notab. 3. num. 25. Card. hic, n. 15. Noë. decis. 234.
 num. 4.

Redditus perpetui deputati non ad Fratrum Minorum
 viciam, sed ad certum diuini cultus usum, vt ad
 frumentum, vel vinum, necessaria materie consecra-
 tionis, oleum pro lampadibus, ornamenta, Calices,
 &c. non repugnat eorum paupertati, ac proinde illo-
 rum capax sunt iidem Minores, vt per Card. hic,
 num. 13. & Anchar. num. 18. §. 21. Cordub. d. q. 11.
 p. 101. §. 1. *Nazar. conf. 13. num. 5. in aug. aliar. conf. 9.*
num. 3. sub tit. de restitut. Sorb. verbo legata, in
annot. Menoch. conf. 1014. num. 36. & 37. Fr. Em-
man. quest. Regular. tom. 2. q. 126. art. 5. Ribade-
neira de instit. Societatis Iesu, cap. 12. fol. 191.
 Contra Azor. *instit. moral. part. 1. lib. 1. cap. 23.*
quest. 11.

Annuitaria verò perpetua relicta Minoribus, ve-
 luti si hæres inebatur ac testatore largiti quocunque
 Fratribus Minoribus certam quantitatem, vt sacra, vel
 alia Officia divina fiant pro testatore, repugnant eor-
 um paupertati, ac proinde incapaces sunt illorum,
 quia id legatum est verè annuitium reddituum, & per-
 petuum; tollitque omnino Fratrum mendicantem,
 cum id in viciis, & vestitu eorum expendendum sit,
 & ideo ita docent Anchar. hic, n. 21. in fine, & n. 22.
 in *princ. Nazar. conf. 14. a num. 3. in aug. aliar. conf. 8.*
n. 1. in cum. sub tit. de testam. Cord. d. q. 11. p. 101.
notab. 2. Sord. de aliment. tit. 3. q. 4. n. 1. Sorb. d. verbo le-
gata, in annot. vers. quibus colligit, Azor. d. lib. 12. c. 15.
quest. 10. Contra Anton. Cuch. lib. 3. instit. maior. tit. 1.
n. 16. cum seqq. & Fr. Emman. d. tom. 2. q. 126. art. 4. ex-
 istimationes legatæ hæc non repugnant paupertati Fra-
 trum Minorum.

Legatæ annuo pro studio Fratrum Minorum non re-
 pugnant eorum mendicantiæ, vt per Rebuff. de *priv.*
schol. princ. 115. Horat. Luz. in simili tract. princ. 92.
 Redoan. *de solius Eccles. q. 8. in princ. num. 16.*
 Menoch. *conf. 1014. num. 38. vbi n. 14. limitat q. admi-*
 nistratio non sit penes Fratres, sed penes seculares.
 Contra Quæd. in *diversis quest. iuris, cap. 12. n. 23.*
 nisi eum intelligamus eo casu, quo anni
 reddi.

De Verborum significatione. Tit. XI. 479

reddens legentur ad alimenta necessaria studentibus, quia cum legatur pro alimentis, tollit mendicitatem, & poterit iure optimo communis opinio procedere ubi redditus illi annui legatur ad libros, & reliqua studio necessaria coemenda, vt explicat Anton. Coch. lib. 3. inquit maior. tit. 1. n. 39.

- 22 Legati annui, quod heredes, aut hospitale, vel quicunque alius gratias ad testatorem est ipse dare, aded incapaces sunt Fratres Minores, vt nec iure foro conscientie teneantur heredes implere voluntatem testatoris, solvendo Fratribus Minoribus quotannis eam quantitatem, ita Nat. conf. 1.4. n. 3. in antiquis conf. 3. in non. sub tit. de testam. ubi loquens de annuis redditibus cum onere faciendi Sacra, & alia divina Officia, ait nec estimationem deberi, sed haberi legatum pro non scripto, Quodam alioquin iuris iuris. c. 1. n. 9. dicens nec estimationem tunc deberi. Cordub. in regul. S. Francis. c. 6. q. 1. pundo 4. notab. 2. assert. ad hoc constitutiones in duobus Capitulis generalibus sui Ordinis factas, Sord. de aliment. tit. 3. q. 4. n. 13. ubi dicitur illis interdictum ex fuorum Patrum ordinationibus, nec posse recipere, etiam sine anniversaria titulo legati illius, sed ab herede sponte sua dare. Contra Sylvest. verbo legatum. 1. quest. 3. dist. 3. Tabien. eodem verbo 1. q. 4. n. 5. Fr. Etmann. dist. 100. 1. quest. 126. art. 4.

- 23 Verum etiam, &c. ibi, pradiis Fratribus non licet, &c.] Notatur ad hoc, quod Fratres Minores de Obsequiis etiam obtenta fuorum Superiorum licentia exsecutores testamentorum esse nequeant, vt per Duen. reg. 3. l. ampl. 6. Gregor. Lop. l. 2. verbo fratres, tit. 10. p. 6. Perez tit. 2. lib. 5. Ordin. pag. 139. Mench. idem, cap. 98. Stephano. Gratian. discip. foris. cap. 123. mon. 1. cum segg. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 46. n. 10. & 21. lae Sanch. in precepta Discepli. tom. 1. lib. 6. c. 11. n. 24. cum segg. ubi n. 27. amplius etiam distributio debet fieri inter ipsos Fratres, vel Moniales S. Clarz ipis subiectas.

- 24 Licet autem Fratribus Minoribus interdum sit minus exsecutorum testamenti obire, illis tamen permissum est pauperum electionem facere, vt dixi ad gloss. verbo Religiosus, in cap. ult. in princ. de testam. lib. 6. & lae tradit Sanch. in precepta Discepli, tom. 2. lib. 6. c. 11. n. 31. cum segg. ubi n. 1. subdit quod si testator disponeret vt Fratres Minores eligant pauperes, inter ipsosque distribuant, possent vique Minores eligere, sed non distribueret, quia cum sint bene duo separabiles, non vitatur prior pars vtilis per posteriorem inutili. & n. 34. subiungit quod ad hanc pauperum electionem faciendam exigitur licentia Superioris, quia quamvis ea non sit totum exsecutoris testamenti officium, est tamen quidam eius pars.

- 25 Poterit etiam testator committere Fratribus Minoribus nominationem exsecutorum sui testamenti, ipsi quoque nominare possunt, quia solum interdicitur eis esse exsecutores, hoc autem longe diuersum est ab exsecutoris munere, & ita docent Conar. in c. tua nos. mon. 1. in fine, de testam. Matien. l. 24. gloss. 1. n. 3. tit. 4. lib. 5. nota recepit. Fr. Etmann. quest. Regul. tom. 1. quest. 70. art. 1. & in sum. tom. 1. cap. 70. mon. ult. Contra Molin. de instit. tom. 1. dist. 247. vers. illud est obseruandum.

- 26 Verumtamen in his exequendis dare consilium, &c.] Notatur ad hoc, quod integrum est testatoribus precipere sui testamenti exsecutoribus, vt in rebus exequendis, & distribuendis, quas exequi, & distribuere precipiunt in suis testamentis, consilium a Fratribus Minoribus petant, vt per Sanch. d. tom. 2. lib. 6. c. 11. n. 18. ubi subdit quod consilio petito non tenentur illud sequi, & n. 35. subiungit quod si exsecutor iussu ali-

quid cum consilio, vel consensu Fratrum Minorum ea equi omittat id consilium, vel consensum petere, irrita erit executio.

Cumque disti Ordinis professores, &c.] Notatur ad hoc, quod Fratres Minores non possunt esse in iudicio pro nulla re temporalis, vt per Sord. de aliment. tit. 8. princ. 7. n. 4. Fr. Etmann. quest. Regul. tom. 3. q. 39. art. 3. & q. 41. art. 2.

Aliquibus tamen mediis consulti potest Fratribus Minoribus, vt heredes velint solui illis legata modo licito eis relicta, & quotum sunt capaces; primum medium est, vt ciuitas, seu Syndicus eius petat hoc, quia ei competit obligatio, & adio, ita Bart. in tract. Minuterum, lib. 2. dist. 7. c. 1. n. 41. Collect. compend. Mendic. verbo heredes, mon. 6. Fr. Etmann. d. tom. 2. q. 78. art. 1. qui subiungunt hoc cullibet de populo posse competere; adduntque alterum medium esse, vt iudex ex suo mero officio nemine petente compellere possit heredem vt adimpleat, quia in re est Reipub. ne quis ius re male vtatur, atque vt voluntas testatoris impleatur; vltimum denique medium adiungit Fr. Etmann. citate art. 1. vt scilicet Syndicus Minorum petat nomine Ecclesie Romanae, quippe quod possunt Fratres vt Syndico ad hoc, dummodo alie debitas circumstantie concurrant.

Hinc est etiam, &c.] Notatur ad hoc, quod Fratres 29 Minores non possunt habere Monasteria sumptibus edificata, nisi adst. rationabilis, & debita Pape dispensatio, vt per Fr. Etmann. quest. Regul. tom. 3. q. 5. art. 1.

Demum quia ex eo, &c.] Notatur adhuc, quod in 30 electione Provincialis Ministri Ordinis Minorum, & Capitulum Provinciale, ad quod pertinet electio ead. quia ad id congregatum fuerit, non habent electum, ex tunc electio supradicti Provincialis Ministri ad Generalem deponitur, vt per Fr. Ludonic. Miranda in manual. Pralat. tom. 1. q. 13. art. 33. concl. 3. ubi declarat.

Confirmatur, vel etiam infirmatur, &c.] Notatur ad hoc, quod confirmatio electionis committitur conscientie, & prudentie Superioris per adum etiam extraiudicalem, seu quocunque dictum, vel factum, quod declarat suam voluntatem ita Rubez. de instit. q. 67. art. 2. vers. ad secundum, pag. 480. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 9. in annot. n. 43. Franc. Salgado de Regia princ. p. 1. c. 1. n. 16. Lincos. var. incider. tom. 1. tit. 4. c. 15. n. 63. ego ipse de iure Ecclesie lib. 1. c. 19. n. 51.

S V M M A R I V M.

- 1 Clausula, simpliciter, & de plano, &c. sine strepitibus, & figura iudicii, quam vtriusque effectum habet ostenditur.
- 2 Claus. simpliciter, & de plano, &c. operatur ut libellus non requiratur, sed solum quodam simplex petitorio factis narrationem continens.
- 3 Claus. simpliciter, & de plano, &c. operatur ut liris contestatio non sit necessaria.
- 4 Claus. simpliciter, & de plano, &c. tollit dilaciones, & exceptiones, ac alia, quae processum retardant consequuntur.
- 5 Probationes necessariae non tollit claus. simpliciter, & de plano, &c.
- 6 Citationem non tollit claus. simpliciter, & de plano, &c.
- 7 Instrumentum calumnia non tollit claus. simpliciter, & de plano, &c.
- 8 Instrumentum calumnia praestatur etiam in causis summaris.

8 Cum enim, &c. hñ, *Quia igitur in successione trans-*
fur, &c. Notatur ad hoc, quod Fratres Minores nul-

9 Si verò de factis Minorum monasteriis, aut aliquis
 eorum haeres institutor, nullo substituto, aut cohere-

10 Sed potest nonnulla conscientia eam retinere, licet
 fecerit in presenti, Card. n. 1. q. 1. & Anchaz. num. 8.

11 Ex dictis inferitur primò institutionem prorsus non
 valere etiam ubi Fratribus Minoribus hereditibus in-

12 Redditus perpetui deputati non ad Fratrum Mino-

13 Annuariaria verò perpetua relicta Minoribus, ve-

14 Secundo inferitur Ecclesiam Fratrum Minorum non
 posse valide heredem instituere, ut ionent Anchaz. hic,

15 Cūque annui redditus inter immobilia computantur,
 ergo annui redditus inter immobilia computantur,

encl. 10. Stephan. Gratian. *discept. forens. a. 2. g. min. ii*
 Aloyf. Riccio *collect. decif. p. 3. collect. 668.* Cened. ad

Nulla dubitatio est quod predictis Fratribus redditus
 quoscunque, &c. Notatur ad hoc, quod Fratres Mino-

Si verò legentur Fratribus Minoribus annui redditus
 ad modicum tempus, huiusmodi legui capaces

Redditus perpetui deputati non ad Fratrum Mino-

Annuariaria verò perpetua relicta Minoribus, ve-

Legata annua pro studio Fratrum Minorum non re-

Legata annua pro studio Fratrum Minorum non re-

red.

De Verborum significatione. Tit. XI. 479

redditis legentur ad alimenta necessaria studentibus, quia cum sit legatum pro alimentis, tollit mendicitatem, & poterit fore optimo communis opinio procedere ubi redditus illi annui legantur ad libros, & reliqua studio necessaria coemenda, vt explicat Anton. Cuch. lib. 3. *instit. maior. tit. 1. n. 39.*

- 22 Legati annui, quod heredes, aut hospitale, vel quicumque alius gratatur a testatore est ipsis dare, adeo inopes sunt Fratres Minores, vt nec in foro conscientie teneatur heredes implere voluntatem testatoris, soluendo Fratribus Minoribus quotannis eam quantitatem, ita Nan. *conf. 1.4. n. 8. in antiquis conf. 8. in nou. sub tit. de testam.* ubi loquens de annua redditibus cum onere faciendi Sabari, & alia diuina Officia, ait nec ultimacionem deberi, sed haberi legatum pro non scripto, *Quodam in diuersis quodam iuris. c. 2. n. 9.* dicens nec ultimacionem tunc deberi, Cordub. *in regul. S. Francisce. 6. q. 1. p. 1. q. 2. n. 2.* addit ad hoc constitutiones in duobus Capitulis generalibus sui Ordinis factas, *Secund. de aliment. tit. 1. q. 4. n. 13.* ubi dicit esse illius interdictum ex locum Patrum ordinationibus, nec posse recipere, etiam si sint amiserat titulo legati illius, sed ab herede sponte sua dante. Contra Syluest. *verbo legatum. 1. q. 1. p. 1. dicit. 3.* Tabien. *eodem verbo. t. q. 4. n. 5.* Fr. Emman. *diff. 1. n. 1. quest. 1. 16. art. 1.*

- 23 Verum etiam, &c. ibi, *pradictis Fratribus non licet*, &c.] Notatur ad hoc, quod Fratres Minores de Obsecrantia etiam obiecta fororum Superiorum licentia executores testamentorum esse nequeant, vt per Duon. *reg. 1. 1. ampl. 6. Gregor. Lop. l. 2. verbo fratres, tit. 10. p. 6.* Perez tit. 2. lib. 5. *Ordin. pag. 139.* Mench. *illustr. cap. 98.* Stephan. *Gratian. discept. forens. cap. 113. n. 1. cum segg.* Gonzal. *ad reg. 8. Cancell. gloss. 1. 6. n. 20. & 21.* latz Sanchez *in precepta Decalogi, tom. 1. lib. 6. c. 1. n. 24.* cum segg. ubi n. 27. amplius etiam si distributio debeat fieri inter ipsos Fratres, vel Moniales S. Clare ipsi subiectas.

- 24 Licet autem Fratribus Minoribus interdictionem sit annua executorum testamenti obire, illis tamen permittitur est panperum electionem facere, vt dixi ad gloss. *verbo Religiosi in cap. vlt. in primis de testam. lib. 6.* & late tradit Sanchez *in precepta Decalogi, tom. 1. lib. 6. c. 1. n. 31. cum segg.* ubi n. 11. subdit quod si testator dispoñeret vt Fratres Minores eligant panperes, inter ipsosque distribuant, possent vtique Minores elipere, sed non distribuere, quia cum sint hæc duo separabilia, non vitatur prior pars vtilis per posterioiorem inutilem, & n. 34. subiungit quod ad hæc panperum electionem faciendam exigitur licentia Superioris, quia quatuorvi ea non sit totum executoris testamenti officium, est tamen quoddam eius pars.

- 25 Poterit etiam testator committere Fratribus Minoribus nominationem executorum sui testamenti, ipsique nominare possunt, quia solum interdicitur eis esse executores, hoc autem longe diuersum est ab executoris munere, & ita docet Conar. *in c. tua m. n. 1. in fine, de testament. Matien. l. 24. gloss. 1. n. 3. tit. 4. lib. 3. n. 1. recipit. Fr. Emman. quest. Regul. tom. 1. quest. 70. art. 1. & in summa. tom. 2. cap. 70. n. 1. vlt.* Contra Molin. *de iustit. tom. 1. diffusi. 1. 27. vlt.* illud est obseruandum.

- 26 Permittatur in his exigendis dare consilium, &c.] Notatur ad hoc, quod integrum est testatoribus precipere sui testamenti executoribus, vt in rebna exequendis, & distribuendis, quas exequi, & distribuere precipiunt in suis testamentis, consilium à Fratribus Minoribus petant, vt per Sanchez. *d. tom. 1. lib. 6. c. 1. n. 18.* ubi subdit quod consilio petito non tenentur illud sequi, & n. 33. subiungit quod si executor iussus ali-

quid cum consilio, vel consensu Fratrum Minorum exequi omittat id consilium, vel consensum petere, irrita erit executio.

Cumque dictis Ordinibus preffessores, &c.] Notatur ad hoc, quod Fratres Minores non possunt esse in iudicio pro nulla re temporali, vt per Sud. *de aliment. tit. 8. prinil. 7. n. 4.* Fr. Emman. *quest. Regul. tom. 3. q. 39. art. 3. & q. 41. art. 2.*

Aliquibus tamen mediis consuli possent Fratribus Minoribus, vt heredes velint nolint solui illis legata modo licito eis relicta, & quorum sunt capaces; primum medium est, vt ciuitas, seu Syndicus eius petat hoc, quia ei competit obligatio, & actio, ita Bart. *in trass. Munerarium, lib. 3. diff. 7. c. 3. n. 41.* Collect. *compend. Mendic. verbo heredes, num. 6.* Fr. Emman. *d. tom. 2. q. 78. art. 1.* qui subiungunt hoc ex libito de populo posse competere; adduntque alterum medium esse, vt index ex suo mero officio nemine petente compellere possit heredem vt adimpleat, quia in iure Reipubl. ne quis sua re male utatur, neque vt voluntas testatoris impleatur; vltimum denique medium adiungit Fr. Emman. *citato art. 1.* vt scilicet Syndicus Minorum petat nomine Ecclesie Romanae, quippe quod possunt Fratres vii Syndico ad hoc, dummodo alie debite circumstantie concurrant.

Hinc est etiam, &c.] Notatur ad hoc, quod Fratres Minores non possunt habere Monasteria sumptuose edificata, nisi adit rationabilis, & debita Papæ dispensatio, vt per Fr. Emman. *quest. Regul. tom. 3. q. 5. art. 1.*

Demum quia ex eo, &c.] Notatur adhuc, quod in electione Proauincialis Ministri Ordinis Minorum, si Capitulum Prouinciale, ad quod pertinet electio ea due, quæ ad id congregatum fuerit, non haberet electum, ex tunc electio inpradicti Proauincialis Ministri ad Generalem deuoluatur, vt per Fr. Ludouic. Mitanda *in manual. Pralat. tom. 2. q. 23. art. 33. concl. 3.* ubi declarat.

Confirmetur, vel etiam infirmetur, &c.] Notatur ad hoc, quod confirmatio electionis committitur conscientie, & prudentie Superioris per actum etiam extraiudicalem, seu quodcumque dictum, vel factum, quo declaratur suam voluntatem, ita Sanchez *de iustit. q. 67. art. 2. vlt. ad secundum, pag. 420.* Gonzal. *ad reg. 8. Cancell. gloss. 9. in annot. n. 43.* Franc. Salgado *de Regia prouell. p. 1. c. 1. n. 6.* Lauoz *var. lucubr. tom. 1. tit. 4. c. 23. n. 6.* ego ipse *de iuri Eccles. lib. 1. c. 19. n. 25.*

SVMMARIVM.

- 1 Clausula, simpliciter, & de plano, & sine strepitibus, & figura iudicij, quam vim, & effectum habeat ostendunt.
- 2 Claus. simpliciter, & de plano, &c. operatur vt libellus non requiritur, sed solum quædam simpliciter petita solum narrationem continent.
- 3 Claus. simpliciter, & de plano, &c. operatur vt litis contestatio non sit necessaria.
- 4 Claus. simpliciter, & de plano, &c. tollit dilaciones, & exceptiones, ac alia, que processum retardant consueuerunt.
- 5 Probationes necessariae non tollit claus. simpliciter, & de plano, &c.
- 6 Citationem non tollit claus. simpliciter, & de plano, &c.
- 7 Instrumentum calumnia non tollit claus. simpliciter, & de plano, &c.
- 8 Instrumentum calumnia præstatur etiam in causis summarie.

9. *Sententia debet esse conformis libello.*
10. *Index in criminalibus potest condemnare in plures, quam sit petitus.*
11. *Sententia in causis summariis lata est merè definitiva.*
12. *Citatio ad sententiam est necessaria, & emissio illius inducit nullitatem ipsius iure.*
13. *Clauſ. ſimpliciter, & de plano, &c. operatur ut non fit neceſſario quid index ſedens proferat ſententiam, dummodo ſint in ſcriptis.*
14. *Legatus de l. altero non poteſt cauſam appellacione remota committere.*
15. *Tempus alius praefixum ad probandum non currit illi quando aduerſarius diſſentit reſpondere eius poſſibilitatibus.*
16. *Inſtrumenta viſus ad conſenſum in cauſa produci poſſunt.*
17. *Notarius non poteſt conſcribere inſtrumentum de eo, quod ipſe facit.*
18. *Notarius non poteſt conſtituere procuratorem in ſua cauſa propria per inſtrumentum publicum a ſe conſectum.*
19. *Inſtrumento fides adhibetur contra notarium ſcribentem.*
20. *Notarius poteſt in propria inſtrumento ſe obligare.*
21. *Inductum qui loco mouere diſtans, praſumitur ſuauere melius cauſam.*
22. *Interrogationes ſemper recipiuntur in ſummariis iudiciis.*
23. *Clauſ. ſimpliciter, & de plano, &c. operatur ut index etiam ad inſtantiam partis poſſit interrogare principalem, & reſtes poſt concluſum in cauſa.*
24. *Citatio ſpecialis requiritur ad audiendum ſententiam diſtinctum, nec ſufficit generalis.*
25. *Citatio ad ſententiam debet eſſe ſpecifica ad ſententiam, ita ut non ſufficiat agnitione verba.*
26. *Citatio ad ſententiam debet eſſe preſumptoria niſi in cauſis beneficiaribus, & aliis ſummariis.*
27. *Index paribus iniuriis, vel altere tantum parte inuita poteſt in cauſa concludere.*
28. *Conſenſus expreſſus dicitur, qui verbis exprimitur, tacitus vero qui ex ſilii reſultat.*
29. *Conſentientis tacite, vel expreſſe in aliquibus actibus contrariis, in aliis vero diuerſis minimè ſibi praediciant.*
30. *Conſenſus tacitus nunquam extenditur ultra actum, in quo interuenit, bene tamen expreſſus.*
31. *Conſentient in uno actu iudicij non conſentit conſentire in reliquiis.*
32. *Citatio partis deſideratur ad reſponſum receptionem in ſummariis cauſis.*
33. *Diſtictio, leuitas, ſimplex & per ſe, ac ſine aduocatione alterius, lata ſententiam ſignificat.*

CLEM. Sæpè contingit. II. & vlt.

Clauſula in iudicialibus commiſſionibus inſerta, quod procedatur ſimpliciter, & de plano, & ſine ſtrepitu, & ſigura iudicij, operatur, ut non exigatur neceſſario libellus, non poſtea tunc litis conſectio, non poſſit procedi tempore feriatarum, amputat materiam dilationum, facit lucem beneuolentem repellendæ exceptionis, appellacionis, dilatorias, & fruſtratorias, refranat contentiones de iurgia partium, & aduocatorum, & ſuperfluos reſtes: admittit verò probationes, & deſenſiones legitimæ, & neceſſariæ, citationem, iuramentum de calumnia, vel de veritate diſcenda, operatorque ut index ſans, vel ſedens proſequatur ſententiam; ſi tamen ſeruetur ordinem iudiciorum ſine in toto ſive in parte non contradictonibus partibus proceſſus erit

validus, & non irritandus. Colligitur ex Ordin. Lap. Abb. Auzhar. Imol. Zabar. Panorm. Paul. de Eleazar. Bonif. de Vital. Viſian. in ration. lib. 5. pag. 341. Alagona in compend. pag. 797. cemiſſus Caſal. in annot. de Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Neceſſario libellum non exigat.] Notatur ad hoc quod clauſula, ſimpliciter, & de plano, &c. operatur ut libellus non requiratur, ſed ſolùm quædam ſimplex petitio facti narrationem continens, vt per Matan. de ordine iud. p. 4. tit. & an index ſit competens, n. 8. Grmat. ad Feſtr. lib. 5. c. 1. n. 7. Marchelin. de commiſſ. p. 2. pag. 419. n. 3. in 2. edit. Cabod. Lufit. decif. 72. n. 2. p. 1. Sord. de alimont. tit. 8. q. 2. n. 1. Hooded. conf. 94. num. 12. rem. 1. plures refero ego ipſe in traſſe de clauſulis viſſefreg. clauſul. 176. n. 11. ſecundum Lugdun. in preſſ.

Litis conſectationem non poſſinet.] Notatur ad hoc quod clauſula ſimpliciter, & de plano, &c. operatur ut litis conſectio non ſit neceſſaria, ſecundum Cardip. Tulch. rem. 1. tit. C. concl. 366. n. 4.

Amputet dilationem materiam.] Notatur ad hoc, quod clauſ. ſimpliciter, & de plano, &c. dilationes tollit, vt per Ludou. Rodolphin. var. queſt. lib. 2. q. 59. n. 7. & ita ſublatæ cenſentur exceptiones, & alia, quæ proceſſum retardare conſueverunt, vt tradunt Oldc. conf. 115. verſ. Fruſtratoria verò, Caſal. Tulch. concl. 366. n. 1. ego ipſe d. clauſ. 176. n. 16.

Probationes neceſſariæ, & deſenſiones legitimæ, &c.] Notatur ad hoc, quod clauſ. ſimpliciter, & de plano, &c. non tollit probationes neceſſariæ, vt per Matan. de ordine iud. p. 4. tit. & an index ſit competens, n. 10. Mart. de clauſul. p. 1. clauſ. 160. n. 1. in 1. edit. alius clauſ. 180. n. 10. in 2. edit. quos refero ego ipſe d. clauſ. 176. n. 21.

Citationem verò, &c.] Notatur ad hoc quod clauſ. ſimpliciter, & de plano, &c. non tollit citationem, vt per Caldes. conf. 130. circa med. verſ. nec illa verba, alius conf. ſin. de iudic. quod dupliciter conf. 136. alius conf. 142. de iudic. Matan. de ordine iudic. p. 4. tit. & an index ſit competens, n. 9. Cardip. Tulch. d. concl. 366. n. 2. quos refero ego ipſe d. clauſ. 176. n. 19. Vnde in iudicio ſummario debere partes citari, reſoluit Belleſcombe. rem. 1. commun. opin. lib. 1. tit. 1. n. 8. pag. 161.

Ad praſtationem iuramenti de calumnia, &c.] Notatur ad hoc, quod clauſ. ſimpliciter, & de plano, &c. iuramentum calumniæ non tollit, ſicut tradit Seraph. de priuileg. iuram. priuileg. 22. num. 67. Illud enim præſtat etiam in cauſis ſummariis, ſecundum Sord. decif. 18. n. 6. Aloyſ. Ricc. in decif. Curia Archiepiſcop. Neapolis. decif. 56. n. 9. p. 2.

Iuxta petitionis formam pronuntiationi ſequi debet.] Notatur ad hoc, quod ſententia debet eſſe conformis libello, vt per Cardoſ. in praxi iudiciorum, verbo ſententia, n. 6. & 7. Garc. Girona de priuilegiis, & exemption. explicat. n. 80. 1. Rot. decif. 56. n. 1. apud Farin. in colleſtione nouiſſ. ſine p. 4. diuerſ. Limita tamen in etiminalibus in quibus poſſet index econdemare in plures, quàm ſit petitum, Auton. Gom. ſem. 3. variat. 1. n. 19. col. 1. verſ. & conſirmatur, Bonaeſ. commun. crim. p. 2. verbo ſententia, fol. 63. verſ. Menoch. conf. 80. n. 44. Camil. Broetel. in ſumma morium decif. 49. num. 127. laz. Bocaton. de differet. inter iudicia civilia, & crimin. differ. 7. per totum.

Sententiam verò definitiuam, &c.] Ergo ſententia in cauſis ſummariis lata eſt merè definitiva, vt per Menoch. v. ſuſſreg. c. 1. & prime.

Citatio ad id, &c.] Notatur ad hoc, quod citatio ad ſententiam eſt neceſſaria, & omiſſio illius inducit nullitatem ſententiae ipſe inter, vt per Vaut. de nullit. ex ſeſſu citationis, n. 10. Roman. conf. 166. n. 8. Alex. conf. 105. n. 5. lib. 1. Felin. in c. conſultus, n. 26. de off. deleg. Rot. in Toletana ſeu Almerien. decimarum, 13. Nouemb. 1511. 6040

De Verborum significatione. Tit. XI. 481

- totam R. P. D. meo Pisonio, impress. per Faruac.
decis. 486. n. 2. p. 2. recent. & decis. 18. n. 1. ead. p. 2. Greg.
decis. 46. num. 6. Alvy. Ricc. in collect. decis. collect. t. 4. 70.
Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 9. 5. in anno. num. 117.
Bernard. Getroz. ad practic. Camera Imper. concl. 109.
Vician. in praxi iurispr. lib. 1. c. 4. a. n. 71. in ultim.
impress.
- 33 Siens, vel sedens proferat. ¶ Notatur ad hoc, quod
claus. simpliciter, & de plano, &c. operatur ut non sit
necesse quod index sedens proferat sententiam, dum-
modo ferat in scriptis, vt per Steph. Gratian. discipul.
faren. cap. 52. n. 4. quem refero ego ipse d. claus. 176.
num. 14.
- 44 In gloss. Mandamus, ibi, quid alius non possit etiam
Legatus de latere. Notatur ad hoc, quod Legatus de
latere non potest causam appellatione remota com-
mittere, vt per Bernard. reg. 418. Sigism. Scac. de appel-
lation. 5. 16. Imitis. n. 106. & 109. metisum d. tract. de
clausulis v. infra. claus. 9. n. 3.
- 15 In gloss. Post dilationem, ibi, illud ergo tempus, &c.
Nota: ad hoc, quod tempus alicui praxium ad pro-
bandum non currit illi, quando aduersarius differt
respondere eius positionibus, vt per Tiraq. de retract.
lit. 5. 1. gloss. 2. n. 3. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 17.
num. 46.
- 16 In gloss. Non obstante, ibi, quod ad conclusionem, &c.
Notatur ad hoc, quod instrumenta vique ad conclusio-
nem in causa produci possunt, vt per Craff. rom. 1. com-
mun. opin. lib. 4. tit. 1. n. 69. pag. 177. Petre. l. 6. tit. 1. c.
lib. 1. Ordin. pag. 67. 5. Amat. Roderic. in pract. de iudi-
c. & forma videndi, seu examinandi processum, c. 3. n. 16.
- 17 Illud aduertere oportet, quod notarius non potest
conscribere instrumentum de eo, quod ipse facit, & ex-
emplo. C. de probat. l. inter chartas. C. de iunen. fise. debet.
lib. 10. Tiraq. de confis. p. 3. l. 1. n. 39. Cald. Pereira
de empr. c. 34. n. 17. & ita non potest conscribere pro-
curatorem in sua causa propria per instrumentum pu-
blicum se confectum, C. abed. Lysia. decis. p. 1. dec. 128.
n. 1. Conil. Borrel. in summ. decis. tit. 66. de procurator.
n. 3. Nec potest se rogare de mandato procuratoris in per-
sonam suam, vt ex Bart. resolutio Flamin. Paril. de resign.
benefic. lib. 9. q. 1. n. 1. & 2. Et quomvis ex superadditis
notarius non possit conscribere instrumentum in sui
suorem, contra se tamen potest, & fides adhibetur
instrumento contra notarium scribentem, ex Bart. in
l. fernu. conem. sub n. 1. ff. de stipul. fern. Angel. in rep. l.
sciendum. n. 1. vbi Alex. n. 5. ff. de verbor. oblig. C. tract. de
antiq. temp. p. 1. limit. 4. n. 67. & potest notarius in pro-
prio instrumento se obligare, Bart. in l. ex sententia. 5.
fin. ff. ad leg. Cornet. de fuis. Bald. conf. 43. sub num. 1. &
conf. 476. n. 7. lib. 1. Alex. conf. 124. sub n. 1. lib. 7. Rot. in
Ferrario. bonorum 21. Aprilis 1627. eorum R. P. D.
Metilio.
- 21 In ead. gloss. ibi, Teris distinguunt, &c. Notatur ad
hoc, quod qui dicitur iudicare iudicium, presumit
fauere malam causam, vt per Menoch. de presump-
tib. 2. pres. 9. n. 7.

In gloss. Interrogabis, ibi, nisi dicat in his speciale, &c.
Notatur ad hoc, quod interrogaciones semper reci-
piuntur in summariis iudiciis, vt per Menoch. de
arbitrar. casu 51. n. 40. Clausula enim, simpliciter, &
de plano, operatur vt index etiam ad instantiam partis pos-
sit interrogare principalem, & testes post conclusionem
in causa, sicut per hanc gloss. resolutio Marant. de ordi-
ne iudic. p. 4. tit. 8. & non index sit compertus, n. 28. vbi n. 10.
subdit in causis summariis posse iudicem post conclu-
sionem interrogare partes, & testes non solum ex officio,
verum etiam ad patia instantiam.

In gloss. Ad id, ibi, non sufficit ergo citari nisi expri-
matur, &c. Notatur ad hoc, quod citatio specialis re-
quiritur ad audiendam sententiam diffinitiuam, nec
generalis sufficit, vt per Menoch. conf. 345. num. 14.
Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 9. 5. in anno. n. 118. Rot.
decis. 141. n. 1. apud Fatim. p. 2. recent. Et quod citatio ad
sententiam debet esse specifica ad sententiam, ita vt
non sufficiat equipollentia verba, tenet eadem Rot.
decis. 38. n. 1. p. 1. recent.

In gloss. Non peremptorie, ibi, arg. quod in aliis cau-
sis, &c. Notatur ad hoc, quod citatio ad sententiam de-
bet esse peremptoria, nisi in causis beneficialibus, &
aliis summariis, vt per Gonzal. vbi supra. n. 131.

In gloss. Conclusio, ibi, non ipsi, vel altera ipsorum
innita. Notatur ad hoc, quod iudex partibus innitis,
vel altera parte innita potest in causa concludere, vt
per Mich. Grass. rom. 1. commun. opin. lib. 7. tit. 1. c. 1. n. 80.
pag. 263. vbi Bellacomb. n. 214. resoluti quod conclusio
in causa non est de substantia iudicij in causis bene-
ficialibus, & summariis.

In gloss. Non contradicentibus, ibi, secundum nota cau-
sam, &c. Notatur ad hoc, quod consensu expressus di-
citur, qui verbis exprimitur, tacitos verbis consensu,
qui ex factis resultat, vt per Gonzal. ad reg. dist. Cancel.
gloss. 47. n. 23. Vician. in praxi iurispr. lib. 1. c. 5. n. 39.
in ult. impress.

In gloss. Partibus, ibi, puto quod in occurrentibus pos-
set, &c. Notatur ad hoc, quod tacite, vel expresse in
aliquibus actibus contrarius consensuens, in aliis verbis
diuersis minime sibi preiudicat, & ideo in actibus
postea sequentis in iudicio contradicere poterit, vt per
D. Barbo. in l. si de vi, n. 100. ff. de iudic. Vnde colligit
Tiraq. de iure maris, gloss. 7. n. 50. & seq. quod tacitus
consensus nunquam extenditur ultra actum, in quo
interuenit, expressum autem extenditur. Et dicit per
hanc gloss. Sord. de alimatis. 4. 4. 16. n. 31. quod consensuens
in vno acti iudicij, non censetur consentire in
reliquis.

In gloss. Defensionem, ibi, non tamen illa, que instrumentis
& decidit causam, &c. Colligi videtur ex hac gloss.
in summariis causis ad testium receptionem partis ci-
tationem desiderari, vt per Felin. n. 4. Mynding. n. 13.
& alios in c. 2. de testib. Bart. n. 4. in l. si iuramentum in prae. ff.
de iur. iur. ex defectu processum, n. 52. Malcard. de probat.
concl. 68. 3. n. 9. & concl. 137. 2. n. 4.

FINIS CLEMENTINARVM

COLLECTANEA DOCTORVM

Tam veterum, quàm recentiorum, qui super singulos Textus,
& Glossas Extrauagantium Ioannis XXII. ex professo,
vel incidenter scripserunt.

De Electione, & Electi potestate.

TIT. I.

S Y M M A R I V M.

- 1 Compendium huius text. refertur.
- 2 Papa quare se vocet seruum seruorum Dei, remissum.
- 3 Class. De plenitudine potestatis, quam vni, & essellum habeat, remissum.
- 4 Distio, quibuscumque, comprehendis omnes, & quascumque personas etiam exemptas, & privilegiatas.

EXTRA VAG. Ad onus. I.

- 1 **I**N LECTE, qui pro suarum electionum negotio ad Curiam venire, vel mittere tenentur, si personaliter se presentauerunt, & fecerunt quod de iure debebant, etiam Sede vacante, non tenentur in ipsa curia moram trahere, & licet alibi morantur, nullum eis praedictum generatur. Colligunt ex Ordin. Zenzil. Viu. in ration. lib. 1. pag. 240. Alagona in compend. pag. 81.
- 2 In gloss. Seruitutis, ibi, & hoc respicitur Papa se vocat seruum seruorum, &c. De hoc dixi laud in collect. ad praesentum Diocet. n. 13. cum seqq.
- 3 In gloss. Plenitudinis. De vi & effectu clausulae, de plenitudine potestatis, an, & quando Papa, & quilibet alius Princeps ea uti possit, dixi laud in tract. de clausulis vsusfreq. clausul. 41. secundum Lugdun. impress.
- 4 In gloss. Quibuscumque, ibi, nota verbum vniuersale, &c. Collige ex hac gloss. dist. illam comprehendere omnes, & quascumque personas etiam exemptas, & privilegiatas, ut per Oltan. Vulpel. de preposit. & aduerb. signific. sub dist. quicunque, pag. 91. Farin. in practi. crimin. p. 1. q. 108. n. 60. Cald. Percira quest. forens. consil. 30. n. 16. cum aliis citatis per me in tract. de distionib. vsusfreq. dist. 317. n. 1. secundum Lugdun. impress.

S Y M M A R I V M.

- 1 Compendium huius text. refertur.
- 2 Conferendo vales ut mortuo, seu eius heredibus dentur fructus beneficiarum primi anni.
- 3 Ecclesiae verbum multipliciter sumitur.

- 4 Privilegium modificare & minuire non est ipsam tollere.
- 5 Verbum statuiamus, ius nouum inducit.
- 6 Distio, inuergit, importat idem, quod in retum.
- 7 Distio, nihil, de sui natura nihil includit.
- 8 Distio, dumtaxat, taxationem, & limitationem dei notat.
- 9 Distio, omnino, idem importat, quod in totum.
- 10 Terminum decem dierum ad appellandum non potest augeri, nec diminui etiam de partium consensu.
- 11 Distio, ex tunc, temporis extremitatem denotat.
- 12 Capula, &c, coniungit ea, quae de sui natura diuersa sunt.
- 13 Mensis computatur ut in Calendario.
- 14 Decima Papalis non soluitur ex distributionibus quotidianis.

EXTRA V. Suscepti. II. & vlt.

Consecutio, privilegium, vel statutum quando est in aliqua Ecclesia, ut beneficio vacante debeantur fructus alii, puta fabrice, vel personae habenti annalia per aliquod tempus, si consecuerint taxari decime, illas solam accipere debent, & nouus beneficiarius reliquum, vel vice versa, cuius rei optio annuam collectori datur, & si infra decem dies non elegerint, optio deferatur ad beneficiatum, si non conlocuit, fructus per dimidiam partem diuidendi sunt, & si aliquis non est contentus, qui acquiescit, accipere potest totum cum onere expensarum. Qui vero praedictis non fuerit contentus, sed voluerit ultra debitam sibi partem accipere, si infra mensem non restituerit, si est superior, aut Episcopus ipso facto à Pontificalibus, & ingressu Ecclesiae est suspensus, si Capitulum, Vniuersitas, vel Collegium eo ipso interdictum, donec plenè satisfaciatur, subiaceat, si sit particularis persona ex communicationis sententia Papae reclusam ipso facto incurret. Colligunt ex Ordin. Zenzil. Viu. in ration. lib. 1. pag. 240. Alagona in compend. pag. 82.

Quid fructus primi, vel secundi, &c. Notatur ad hoc, quod valet consecutio ut mortuo, seu eius heredibus dentur fructus beneficiarum primi anni, ut per Ioan. And. n. 3. Anchar. n. 2. in fine, & Gemin. in 4. qui verò, n. 7. in cap. vnicuique clericus non residentib. lib. 6. Monet. de distrib. quotid. p. 2. q. 1. n. 63. vbi n. 65. post Azor. in 1. moral. p. 2. lib. 7. c. 7. q. 1. vers. quare de licetia fit, subdit huiusmodi consecutio non esse ad nitendam quoad quotidianas distributiones.

In gloss. Ecclesiae, ibi, verbum Ecclesiae multipliciter sumitur, &c. De hoc laud Anton. Ricciol. in tract. da

De Maioritate, & Obedientia. Tit. II. & c. 483

de iure personarum lib. 1. cap. 1. & Mallobis in praxi habendi concursus, pralud. 1. ad Parochiales Ecclesias vacantes.

In gloss. *Volentes*, in addit. marginali, ibi, *not. quod modificare, & minuire privilegium non est ipsum tollere*. Ita colligitur ex *Sylvest. in sum. verbo privilegium, q. 10. Sot. de legib. lib. 3. c. 39. n. 7. Bonac. in simili tract. disp. 1. q. 1. parit. 3. q. 1. n. 17. vers. ex dictis, Monet. de communat. vit. volent. c. 3. n. 129.*

In gloss. *Stantibus*, ibi, *per hoc videtur consuetudo fore non iuris editio*. Probant Doctores, quos citavi in meo tract. de distinctionibus, usufreq. dist. 384. n. 1. secundum Lugdunensem impressionem.

In gloss. *Integri*, ibi, *id est, in totum, & sic nulla parte saltem modica beneficiis reservata*. Ad quod vide per me dicta in d. tract. de distinctionibus, usufreq. dist. 167.

In gloss. *Nihil*, ibi, *quod verbum, nihil de sui natura nihil includit*. Vide Doctores, quos citavi d. tract. dist. 114.

In gloss. *Dumtaxat*, ibi, *hoc enim verbum taxativum, & limitativum denotat*. Idem tradunt per me citati d. tract. dist. 97. n. 2.

In gloss. *Omnia*, ibi, *id est, in totum*. Sic interpretantur Doctores per me citati d. tract. dist. 140. n. 1.

In gloss. *Decem dies*, ibi, *si etiam quares a me, &c.* Notatur ad hoc, quod terminus decem dierum ad appellandum non potest augeri, nec diminui etiam de precatione consensu, licet docent Doctores citati in collecta ad cap. cum sit Romana, n. 16. & 17. de appellat. in decretalibus.

In gloss. *Ex tunc*, ibi, *hoc verbum temporis extremitatem denotat*, &c. Ita Doctores per me citati d. tract. dist. 118. n. 1.

In gloss. *Fructus*, ibi, *cum per copulam, & coniungantur, quae de sui natura diversae copulantur*. Ita Doctores per me citati d. tract. dist. 110. n. 1.

In gloss. *Infra mensem*, ibi, *intelligit ut in Calendario computandum*. De hoc late dixi in tract. de appellat. verborum utriusque iuris §. nisi appell. 147. n. 1.

In gloss. *Salvare consuevit*, ibi, *de decima, quae debetur Papa, &c.* Notatur ad hoc, quod decima Papalis non solvitur ex distributionibus quotidianis, ut per Rebol. in tract. nominat. q. 9. n. 40.

De Maioritate, & Obedientia.

TIT. II.

SUMMARY.

- 1 Compendium huius text. refertur.
- 2 Subditorum interese non plures dominos habent.
- 3 Index Ordinatum constitutus a domino terrarum non ex parte per eius meritum, quoniam fuerit electus per populum, & ab ipso confirmatus.
- 4 Principe lex est animata in terris.

EXTRA VAG. Ecclesiar. Vnic.

IN Tescia, Sabina Comitatu, & terra Arnolphorum, quae sunt de patrimonio Ecclesiarum, cum plures assument dominium, & se creati facerent potestates, & capitaneos, inhibetur hie ne tales de cetero assumant, neque illis tanquam talibus obedientiae, & quod nullas huiusmodi praerogativas sibi audere adhibere sine speciali licentia Sedis Apost. Ea si Barbo. Collect. Tit. 1. P.

sint aliqua civitates, vel personae particulares, quae habeant ius eligendi tales Capitaneos per Sedem Apostolicam confirmandos, prohibet Papa quod ante confirmationem debitam nulla eis tanquam talibus per se vel obedientia. Colligitur ex Ordinar. Zenil. Vianin. in ratione lib. 1. pag. 48. 2. Alagona in compend. pag. 169.

In gloss. *Suorum*, ibi, *quod eorum interese dominum suum alteri non subiciat, &c.* Notatur ad hoc, quod subditorum interese non plures dominos habeant, ut per Tiraq. de iure primog. q. 4. n. 10.

In gloss. *Debeat*, ibi, *non est autem absens*, &c. Notatur ad hoc, quod Index Ordinatus constituitur a domino terrarum, non ex parte per eius meritum, quoniam fuerit electus per populum, & ab ipso confirmatus, ut per D. Barbo. in Ligna tale, n. 94. ff. solute matrim. In gloss. *Decorantes*, ibi, *Princeps, qui lex est animata in terris*. Ita Menoch. conf. 423. n. 3. Odo. Gloss. resp. 71. n. 31. in fine.

De Prabendis, & Dignitatibus.

TIT. III.

SUMMARY.

- 1 Compendium text. refertur, & n. 1. Dilectores de eius materia agentes citantur.
- 2 Sedes Apost. pauperibus clericis, & aliis benemeritis personis providere desiderat.
- 3 Pluralitas dignitatum ad incurrendam penam huius text. quomodo consideranda, ostenditur.
- 4 Dispensatus ad plura etiam non canonice non incurrit penam huius text.
- 5 Inhabilis remotionis ad quaecunque beneficia obtinenda, non extenditur ad obvent.
- 6 Beneficium priorem Curatum, seu dignitatem, &c. cuiusque possessionem si quis dimittat realiter, ac cum effectu, & sine fraude, curat penam huius text.
- 7 Dimissio prioris beneficii, quae hic iubetur fieri etiam Ordinar. facienda est intra mensem, sed quod statim, & incitamenti fieri debeat, resolutum Doctores citati n. 9.
- 8 Beneficia priora, quae per ademptionem posteriorum vacant virtute cap. de multa, de pben. non reservantur, sed solum posteriora, quae propter iudicium retentionem prioris vacant virtute huius text.
- 9 Beneficia quaecunque vacantia per affectionem quarumcunque dignitatum, personarum, officiorum, Canoniarum, & aliorum beneficiorum per Papam tollentur, seu auctoritate literarum ipsius reservantur in Extraneis, ad regimen, de pben.
- 10 Vacantibus per incompatibilitatem plura vbi tollentur, ostenduntur.
- 11 Distio, semper, denotat omnimodam temporis continuationem.
- 12 Beneficij appellatione quae comprehenduntur remissim.
- 13 Distio, in modum, quam vim, & effectum habet remissim.
- 14 Dispensatio dicitur esse iuris rigore relaxata.
- 15 Dispensatio super retentione plurium beneficiorum a quo obtineri possit, remissim.
- 16 Distio, viz, quam vim, & effectum habeat, remissim.
- 17 Literis viri Ecclesiae Dei permixtus consuevit indigere.
- 18 Pragmatus reputatur ille qui a loco in quo assiduus habet esse, abesse.
- 19 Beneficia illa dicuntur curam animarum habere, quae eam habent aliu, non vero habitum.
- 20 Distio, quicunque, comprehendit omnes generis personarum etiam privilegiatarum.

484 Collectanea Doct. in Extrau. Ioan. XXII.

- 23 *Persona appellatio secundum propriam significationem non venit ciuitas, Collegium, vel Vniuersitas, seu quilibet alius locus.*
- 24 *Cardinales se dicuntur quia Sedi Apost. quae axis est, & cardo aliarum Ecclesiarum, seruiunt.*
- 25 *Sedi Apost. an de iure diuino debeat residere Roma, remissum.*
- 26 *Curia Romana ibi est, ubi est Papa.*
- 27 *Filius heretici propter delictum patris non amittit beneficia iam obtenta.*
- 28 *Vidua Regis retinet dignitatem & titulum Regium.*
- 29 *Filiorum appellatio, an & quando commutatur nomen, remissum.*
- 30 *Nobiles ignobilius sunt preferendi in sessionibus, salutationibus, & aliis id genus praesentibus.*
- 31 *Distio, ex tunc, extremum tempus significat.*
- 32 *Distio, abique, priuilegium denotat.*
- 33 *Verba, ipso iure, denotant latam sententiam.*
- 34 *Vicaria temporalia non veniunt sub nomine beneficii.*
- 35 *Beneficium habens iurisdictionem visitandi, excommunicationis, absolueudi, & alia facienda ad mortalem correctionem pertinentia dicitur habere curam correctionis.*
- 37 *Suspensus ab officio an intelligatur suspensus a beneficiis, remissum.*
- 38 *Locus contractus appendendus est in instrumentis contractuum, vel procuracionum.*

EXTRAU. Execrabilis. Vnic.

DISPENSATIONE legitima ante hanc Extrapatentem obtinentes plures dignitates, Personatus, Officia, Prioratus, seu beneficia incompatibilia, vnum tantum ex Ecclesiis, vel beneficiis huiusmodi, quibus cura imminet animarum, cum dignitate, Prioratu, vel beneficio sine cura, quae habere maloerit, intra mensem numerandum a tempore notitiae huius Extrapatentis eligere, & retinere teneantur, & possint. Cetera vero beneficia cum cura, vel sine cura, quae ipsius dispensationis praetextu tenebant, verbaliter, realiter, ac in effectum dimittere teneantur coram Ordinario cum testimonio publico, nec ad ea redire, aut eorum administrationi sine noua collatione se immiscere praesomant, aliter sunt ipso iure priuati illis, & aliis duobus, quae virtute huius Extrapatentis retinere poterant, & inhabiles sunt ad similia beneficia, Cardinalibus tantum S. R. E. & Regum filiis exceptis. Illi autem, qui duo beneficia iuxta moderationem huius Extrapatentis iam per electionem vel de factum obtinent, si ex dispensatione habeant expectationem similibus cum vacauerint, debent cum vacuum infra dicti temporis spatium duo eligere, & dimissis aliis recipere in forma praescripta, ac licet retineant. Beneficia plura huiusmodi qui sine Canonica dispensatione retinere praesumunt, vltimo tantum retento, si in eo ex collatione Canonica ius eisdem competat, intra dictum tempus verbo, & facto, ac sine fraude coram Ordinario, sub testimonio publico dimittere teneantur, quod si non fecerint, etiam illo sunt ipso iure priuati, in quo ius eis aliis competebat, & inhabiles perituri ad quaecumque obtinenda Ecclesiastica beneficia censentur. Deinde habens dignitatem, Personatum, Officium, vel aliud beneficium cum cura animarum, si obtinuerit aliud simile, post pacificam secundam possessionem, vel si per ipsum steterit quin illam habeat, itam ipso iure est priuatus primo, & debet illud pariter dimittere in manibus Ordinarii, si secus fecerit est ipso iure priuatus secundo, & inhabilis reputatur ad sacros Ordines, & ad quaecumque Ec-

clesiastica beneficia obtinenda. Quae omnia & singula beneficia vacatura, seu virtute huius Extrapatentis dimissa Papae, & Sedi Apost. dispositioni referantur, & si secus fiat a quoquam quouis auctoritate monito irritum est, & inane. Ordinarij, vt iam Episcopi, in quorum diocesi beneficia huiusmodi, seu eorum aliqua existunt, quae debent secundum pietatis dimitti, vel Sedibus vacantibus eorum Capitula, quamprimum commodè poterunt, certificare de bene Sedi Apostolicae de beneficiis dimissis deperditis, vt disponant. Beneficium cum cura, vel possit retinere cum alia dignitate sine cura, vt dictum est, illud intelligitur, quod Parochiam habet, in qua est animarum cura, non per Vicarium perpetuum, sed per Rectores, aut ministros beneficiorum ipsorum, vel illorum temporales Vicarios exerceat, sicut etiam illud tale dicitur, cuius ministro ratione illius competit visitare, inquirere, promotiones recipere, suspendere, excommunicare, absolueret a excois de consuetudine, vel de iure remanentibus aliis iuribus quoad cetera in eo robore, quae de cura animarum loquuntur. Colligitur Zenil. Vio. in ratio. lib. 3. pag. 103. Alagona in compend. pag. 400.

De execrabilitate, & materia huius text. vide Cap. 2. taquen. decr. 32. §. 1. Put. decr. 74. & segg. in antiq. alius 70. & 94. in correctis, lib. 1. & decr. 29. §. 3. m. 3. alius 297. lib. 3. Mandol. in reg. 1. Cancell. §. 6. in fine, & §. 7. & 9. Simon. de reser. §. 9. m. 2. Cressen. decr. 6. de reser. §. 1. Hot. de incompet. benef. §. 1. c. 1. m. 79. eum segg. Nam. conf. 12. de prob. Menoch. remed. 9. recuper. §. 37. m. 173. eum segg. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 15. in princ. m. 9. cum segg. & gloss. §. 1. m. 3. lat. Nicol. Cacc. de benef. §. 11. c. 5. m. 17. cum segg.

Qua multis literatis viris, &c.) Merito dolet Porri-
fex de iniqui beneficiarum distributione, eo quod interdu vni, qui vnicum quamvis modicum vis officium implere possit, plurimorum sibi vendicat stipendia, quae multis literatis viris, qui mendicant, possent aequa distributione collata abesse sufficere: optima est S. Sedis Apost. intentio, cupit enim pauperibus clericis, & aliis beneficiis, & idoneis personis praedecere, & graue 29. de prob. ex parte, in fin. de cons. c. nihil est, causam quae, de elect. ad decern. de insti. c. de multa, in fin. de prob. c. 1. cui, eod. tit. lib. 6. Extrapat. ad regimen de prob. cum aliis multis eleganter adductis per Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 4. per tot. At ob varios, & diuersas rationes in hanc Romanam Curiam de toto Orbe confluentes, qualis idoneitas sit in persona multoties sciri non potest, sed ex aliorum relationibus interdum, probi dolor, indignus indebitè commendatur, & idè ignorantè digniori postpositi, optime hae de re Pius II. in epistula de moribus Germanorum, in eius opere, charta mibi 1045. in hac verba: Faciemus in Romana Curia, quam regunt homines, non omnia esse iudicia, & plurima fieri dignè correctione, nec ambigimus ipsos priores vrbis Antistes cum Christi Dei nostri Vicariatus officium homines remanere, ac propterea scilicet, errare, labi, & decipi posse. Sedent p. Patres in thalamis suis, veniant ad eos nunc Cardinales, nunc Episcopi, nunc fortis aliter homines, & modis hinc, modo illinc laudibus commendant, dignique grati regimine adscribunt, adstruunt, credit Apostolica pietas, hisque beneficia mandat, quos commendatos accipit, atque ita fit, vt aliquando virum pecunia cedat, non quia Pontifex probatius praefert aurum, sed quoniam intermunt, sine, vt aiunt, mediocriter, argente, aut amicitia vili indugiu digni propeant. Haec enim Pius II. Audi quæso Francisc. Zip. in analytica postrema iuris Ecclesiastici enarratione, ad tit. de insti. ita dicentem: Itaque reformationis Romanae vniuersam tam Ecclesia esset viles, quam augeat splendorem illius Aula: & quomodo ei avarat infusus sepi ingessu, & virtute vint.

nihilominus tamen non semper non periculosa sunt, dum ignotis datur, quod nisi auferatur, non mea, nec huius temporis esset hac querela, est Concilii Basiliensis, aliorumque sunt hac verba, tum ante S. Bernardi, lib. 1. de considerat. c. 3. inquit ad eum de toto Orbe consuevit, & c. ut ipsius Apostolica auctoritate vel obtinerent honores Ecclesiastici, vel retinerent, &c.

4. Pluralitatem huiusmodi dignitatum, &c. Ergo non habet locum in Canonizatibus, ut censuit Rot. in *Guerra. Canonizatus* 18. Aprilis 1617. coram bono meo. Buratto. Hinc notari solet hanc Extrag. & eius penam locum habere, etiam dignitates, Personarum, aut Officium sit sine cura, ita quod ad incurritur eam penam non sit necessarium retinere dum Curia, aut beneficium Curatum cum dignitate, Personarum, vel officio habentibus coram animarum saltem fore contentiosum, sed sufficit retinere beneficium Curatum, sine stricto, sine largi eum dignitate, Personarum, vel Officio sine villa cura, vel duas dignitates, Personarum, aut alia Officia sine cura, aut dignitatem cum Personarum, vel Officio, sine cura, &c. ita Staphil. de *lucris Gratia*, tit. de var. modis vacat. §. tertius vacationis modus, n. 1. & 11. de qualis, & stat. benef. §. huiusmodi, n. 7. alius 41. Calfad. dec. 1. de consuet. n. 1. Mandos ad reg. 1. Cane. q. 14. Nam in cap. si quando, de rescriptis, excepto 6. n. 5. et in cap. accepta, de rescriptis, opposit. 10. in solut. n. 10. Azor. in sit. moral. p. 2. lib. 6. c. 13. q. 1. Nicol. Gac. d. benef. p. 1. c. 5. n. 24. quidquid dicit Hojed. de incompatibil. benef. cap. 16. num. 5. & 6.

5. Absque dispensatione canonica, &c. Ergo hæc Extrag. non habet locum in legitime dispensato ad plura, quod ampliat ad eum, qui illa recipit non canonice, nam licet peccet, & contra eum procedi possit, quia male tenet, & sine titulo canonico, non tamen quia plura tenet, ex quo habet dispensationem, ita Mil. in reperi. verbo *dispensatio*, ut possit plures. Calfad. dec. 16. super reg. n. 1. Hojed. de incompatibil. benef. p. 1. c. 17. n. 29. & p. 2. cap. vlt. n. 30. Nicol. Gac. d. p. 1. c. 1. n. 18. & n. 21. post *Guerra* reg. de annali. q. 14. subdit penam huius Extrag. non habere locum in habente dispensationem quamvis subrepticam, & insufficientem, quæ nihilominus excusat dissonantem secundum Curiam à penam illius, & n. 21. post Nam. conf. 12. d. n. 12. de rescriptis. Subdit nec etiam habere locum in reistente plures Parochiales obtinentes cum dispensatione Paræ, quæ ipso iure perditur ob non promotionem infra annum, vel aliam.

6. Et inhabiles penitus ad quæcumque obtinenda, &c. Ergo non extenditur ad alia, pura ad obtenta, ut per Calfad. dec. 1. de consuet. Hojed. d. c. 13. n. 101. Nicol. Gac. d. p. 1. c. 5. n. 17.

7. Qui verò deinceps, &c. lib. 1. in Ordinariis, &c. Ad evitandas igitur penas huius Extrag. in hoc vers. sufficit quod quis dimittat primum beneficium Curatum, seu dignitatem, &c. realiter, & cum effectu, ac sine fraude, & eius possessionem, licet coram Ordinario sub publico testimonio illud verbo tenus non dimittat, ut docent Staphil. d. §. tertius vacationis modus, n. 6. 7. & 8. Hojed. c. 9. n. 6. & c. 13. n. 30. vers. sexti declaratur, Zetol. in praxi Episcop. p. 1. verbo beneficium, §. 3. circa fin. vbi subdit quod quamvis in rigore non sit vera hæc sententia, qui tepugnans verba huius Extrag. quæ sunt clara, tamen ex Bellam. dec. 1. c. 4. n. 6. vers. tamen, adiungit quod de facto videtur consuetudine recepta, & approbata, quia inquam, aut raris fit talis verbalis dimissio coram Ordinario, refert Nicol. Gac. d. c. 1. n. 41. & 42.

8. Dimittere debent pari modo. Ex his verbis colligit gloss. Guillem. in præsent. verbo, pari modo, dimissio. Barb. Collect. Tom. 1. v.

nem primi beneficii, quæ hic iubetur fieri coram Ordinario, faciendam esse intra mensem, & sequentem Rebuss. in praxi benef. in firma Signatura, verbo aut per consuet. exetrahilis, & cit. de dispensatione ratione atatis, verbo quoad vixerit, num. 12. Zetol. d. §. 3. circa fin.

Contrarium tamen, videlicet quod dicta dimissio debeat fieri statim, & incontinenti, videtur tenere gloss. Zetol. hic verbo absque mora dispensandi, & verbo pari modo, Gambus. d. offic. Legati, lib. 5. tit. an Legatus possit plura beneficia vni conferre, n. 71. Ibi, nisi finem, Flores de Mens var. q. 13. num. 2. & 4. Nicol. Gac. d. p. 1. c. 5. num. 16. & 17. vbi probat ex illis verbis, absque mora dispensandi, & quod illa verba, pari modo, solum significant, quod hæc dimissio verbo, & facto, & sic sine fraude, cum effectu, ac sub testimonio publico, ut dicitur in vers. præcedent.

Quæ omnia, & singula, &c. Notandum est maxime 10 hic non referri beneficia priota, quæ per adiectionem posteriorum vacant virtute cap. de multa, de præbendis solum posteriora, quæ propter indebitam retentionem prioris vacant virtute huius Extrag. ut recte dicit hic gloss. Zetol. verbo ut præmittitur, & verbo vel dimissa, sequuntur Nam. in d. cap. accepta opposit. 10. in solut. n. 31. & conf. 12. n. 22. & 14. vers. quare, de rescriptis, & conf. 18. n. 1. de præbendis vbi obicitur pudentet agere beneficiarios, qui promouentur ad Ecclesias Parochiales expectantes quantum iure possint adiectionem possessionis pacificam vique ad mensem Ordinariorum collatorum, ut beneficia vacantia ipsimet conferant visis idoneis, Zetol. d. verbo beneficium, §. 3. circa fin. dicens hic videlicet servati in praxi, & in facto non vidisse adiri Sedem Apost. pro collatione Parochialis quæ vacabat per collationem alterius, & p. 2. red. verbo, §. 2. Flores de Mens var. q. 23. num. 58. qui licet indistincte crediderit beneficia incompatibilia vacantia per affectionem aliorum reservati in hoc text. dicit tamen istam reservationem esse iam antiquam, & illam, qui adiecit beneficium incompatibile ipso iure priusquam esse primo, & Ordinarium illud conferre, sine illico dimittat, siue non, iuxta textum cap. licet Episcopis, de præbendis in 6. & ita semper vidisse prædicari, & nunquam de tali reservatione vidisse mentionem, aut existimationem fieri, & in Regno Galliarum pariter esse antiquam assitit Rebuss. in praxi benef. in firma Signatura, verbo aut consuet. exetrahilis, & iuxta supradicta accipienda est reservatio Reg. 1. Cane. in qua reservantur beneficia, quæ per Consuet. Exetrahilis, vacant, vel vacare contingunt.

Beneficia verò quæcumque vacantia per affectionem quæcumque dignitatem, Personarum, Officiorum per Papam collatorum, seu auctoritate literarum ipsius, reservantur in Extrag. ad regimen, de præb. quæ semper renouantur per omnes Summ. Pontif. in reg. 1. Cane. ut referunt Gonzal. ad reg. 8. Cane. gloss. 1. §. 2. n. 15. & gloss. 51. n. 36. Nicol. Gac. d. p. 1. c. 5. n. 52.

Plura de vacatione per incompatibilitatem dixi in collect. ad d. cap. de multa, de præbendis, in Decretal. & ad c. 4. §. 7. de reservatione in Concil. Trid. & de offic. & potest. Episcop. p. 1. alleg. 62.

Ibi gloss. Scoper. ibi, hoc adverbium debet esse omnino datu temporis continuaturum, ita Doctores per me citati in tract. de delictis. vbi seq. d. 361. n. 6. secundum Legem. impressi.

In gloss. Beneficium Ecclesiasticum, ibi, Verbum istud comprehendit ne dum Canonice, præbendam, &c. Ita hic per me citati in tract. de appellatione verborum vtriusque iniri signif. verbo beneficium.

Ne Sede vacante aliquod innouetur.

TIT. V.

EXTRA VAG. Si Fratrum. Vnic.

IMPERATORS mortuo, qui retinet, vel de nouo assumunt nomen Vicarij, seu alietis Imperialis officij in aliqua parte Orbis, vel eo videntur sine licentia Sedis Apostolicæ, & qui eisdem sub hoc titulo recipiunt, vel eis obediunt, aut alios obediunt permittunt, seu in hoc eis præstant auxilium, consensum, aut fauorem, excommunicationis poenam incurrunt, & eorum terra, & loca subiacentior interdico, & aliis arbitrariis poenis, ac in hoc illorum subditi à iuramento soluentur, si quid præstiterint, omniaque iustamenta, & fœdera tanquam iniunctis dissoluta pronuntiantur. Colligunt Zenzil. Viuiam. in ration. lib. 3. pag. 142. Alagona in compend. pag. 417.

In gloss. *Multo fortius*, ibi, non primæ charitatis in eis à se ipso. De hoc vide plures Doctores, quos citat Azim. 4.2.2.1.

In gloss. *Commisit* ibi, an etiam super non Catholicis, & infidelis, &c. An, & quando Papa potestatem habeat super infideles diti de officio & potest. Episcopi, p. 1. tit. 3. c. 1.2.3.2. cum seqq.

De Voto, & Voti Redemptione.

TIT. VI.

SVMARIVM.

1. *Votum per suspensionem Ordinis sacri solenniter licet impediat, & annullat matrimonium sequens, non dissoluit tamen præcedens, etiam si nundum esset per carnis copulam consummatum.*
2. *Matrimonium ratum non dissoluitur per ascensum ad Ordinem sacrum.*
3. *Vxoratus an, & quando possit promoueri ad principem Tutorum, & Ordines minores, ostenditur, & c. n. 4.*
4. *Declaratur textus in præfatis.*
5. *Coniugatus si etiam nundum consummatus matrimonio ad Ordinem sacrum absque uxoris licentia transierit, neque constante matrimonio, aut eo soluto in suscepto Ordine ministrare, aut ad superiorem promoueri, nec potest ad officium aliquod, aut beneficium promoueri.*
6. *Coniugatus si ad Ordinem sacrum etiam non consummatus matrimonio absque uxoris licentia transierit, non potest promoueri ad quatuorvis modicum beneficium, aut officium Ecclesie, etiam minoribus Ordinibus deputatum.*
7. *Coniugatus si per matrimonium ratum initiatur Sacerdos, non incurrit suspensionem vltimæ, si statim inter, & proficiatur Religione.*
8. *Coniugatus absque licentia expressa, ne spontanea uxoris matrimonio nundum consummatus ad Ordinem sacrum promoueri, non tenetur ingredi Religionem.*
9. *Coniugatus vel de licentia uxoris ad Ordinem promouetur an desideratur ingressus uxoris in Religionem, vel sufficiat, ut castitatem veniat in facies ostenditur, & c. n. 11.*
10. *Coniugatus Sacris initiatus absque uxoris licentia si*

illa dividatur in plures, ille literæ habebant in omnibus illis pluribus executionem. Colligunt Zenzil. Viuiam. in ration. lib. 3. pag. 139. Alagona in compend. pag. 415.

1. *Et Ecclesias ereximus Cathedralis.* Ergo solus Papa Ecclesiam erigit, & constituit in Cathedralis, ut per Rebuff. in praxi beneficij de erig. in Eccles. Cathed. n. 1. & 5. Azot. in his. moral. p. 2. lib. 5. c. 29. q. 2. in princ. & lib. 6. c. 30. q. 2. & 4. Nicol. Gaur. de benef. p. 12. c. 5. m. 1. Monet. de commutat. vlt. volunt. c. 1. n. 2. & 3.

2. In gloss. *Ciuitates*, ibi, non, ciuitatem dici, antequam ibi sit Sedes Episcopalis. Ita Bart. in extranag. qui sint rebbes, verbo *Incubardis* laic. Dec. in c. 1. de privileg. Rebuff. in concord. de collat. 5. volumus, verbo *in ciuitatibus* Ego ipse de officio & potest. Episcopi. p. 1. tit. 1. c. 7. m. 17. plures refert Cened. ad Decret. c. 103. n. 1.

SVMARIVM.

1. *Papa quando diuidit Episcopatum, non prædicat iuribus Ecclesie, vel personarum Ecclesiasticarum, seu Officialium, nisi quatenus in literis exprimitur.*
2. *Papa solus potest diuisiones dividere, & separare.*
3. *Præcepta per saltum summa iuri alterius derogare non intendit.*
4. *Papa de expressa dispositione qualitercumque constituit nihil amplius est de illa querendum.*
5. *Præcepta de potestate non est disputandum, quia effectus sacrilegium.*

EXTRA V. Ad Apostolatus. II. & vlt.

PAPA quando diuidit Episcopatum non prædicat iuribus Ecclesie, vel personarum Ecclesiasticarum, seu Officialium, nisi quatenus in literis exprimitur, & ideo Capitulum, Archidiaconum, & alij Officialis possunt exercere sua officia, ut prius. Colligunt Zenzil. Viuiam. in ration. lib. 3. pag. 139. Alagona in compend. pag. 415.

2. *Anterioritatem Apostoli diuisionem, &c.* Ergo solus Papa potest diuisiones dividere, & separare, ut per Paleoth. de sacr. Consist. consil. p. 1. q. 3. in resp. ad 3. arg. Lotet. de re benef. lib. 1. q. 11. a. princ. iunctis pluribus aliis, quos refert de officio & potestate Episcopi, p. 3. alleg. 30. n. 5. secund. Lugdunen. impress.

3. In gloss. *aliquatenus*, ibi, quia Princeps per saltum summa iuri alterius derogare non intendit. Ita Dec. conf. 11. n. 4. & conf. 271. & conf. 606. m. 17. Curt. ion. conf. 88. n. 8. Martil. sing. 480. Alciat. de præsumpt. reg. 3. præf. 11. Rimin. ion. conf. 6. n. 68. vol. 1. Memoch. de arbit. lib. 1. q. 9. n. 11. à Pont. conf. 59. n. 5. Odo. Glorin. resp. 3. n. 3. & resp. 6. n. 6.

4. In gloss. *Contineatur expressè* ibi, nec est qui audeat dicere, *Domine, cur ita facis?* Nos aut ad hoc quod qualitercumque constitit de expressa Papæ dispositione, nihil amplius est de illa querendum, ut per Archid. in cap. si eo tempore, n. 1. de elect. quem refert Dionys. Paul. de vera quatuor. Patriarchal. Sedum erecti. c. 1. n. 11.

5. De potestate enim Principis non est disputandum, secundum Gozzadin. conf. 91. n. 17. Curt. ion. in l. venia, n. 5. C. de in iur. vocando. Duen. reg. 43. fallent. 5. Ver. conf. 167. n. 5. & conf. 393. n. 1. Dec. conf. 56. n. 33. vol. 1. quia sacrilegium hoc esse affirmant Doctores, ut tradunt Dec. conf. 388. num. 2. Id. conf. 101. vol. 4. Cephal. conf. 87. n. 3. vol. 1. Socin. ion. conf. 91. n. 16. vol. 2. Roland. conf. 100. n. 47. cum seq. vol. 4. Menoch. consil. 103. n. 38.

ab ipsa reuocetur ad consortium coniugale, non potest valide transire ad aliam nuptias ea de causa.

- 13 Coniugatus si Sacris initiatus absque uxoris licentia ab ipso reuocetur, obligatur ad abstinentiam à pernicione debitis, quantum lex matrimonij permittit.

EXTRA V. Antiqua. Vnic.

OSTENDIT per susceptionem Ordinis sacri solemnizationem licet impediat, & annulet matrimonium sequens, non dissoluit tamen præcedens, etiam si nondum esset per carnis copulam consummatum. Nul-

lus igitur in matrimonio rato presumat accipere aliquem de sacris Ordinibus, quod si fecerit dissoluto etiam matrimonio, nec in illo ministrare, nec ad superiores ascendere poterit, nisi aliquam de Religionibus approbatus ingrediatur, & eius regulam expresse, vel tacite profiteatur. Est autem talis coniugatus sic ordinatus per Dioecesanos monendus, ut Religionem ingrediatur si matrimonium nondum est consummatum, quod si remiserit, & vxor iustitit, compellitur per excommunicationem ad matrimonij consummationem. Calligunt Zenzli. *Vio. in ration. lib. 3. pag. 327. Alsogus in compend. pag. 494.*

- 2 Ad dissolendum tamen prius contractum, &c. Notatur ad hoc, quod matrimonium ratum non dissoluitur per ascensum ad Ordinem sacrum, ut per Couar. de sponsalib. p. 2. c. 7. §. 4. num. 9. D. Barbof. in rub. ff. soluto matrim. p. 2. num. 57. cum seqq. Sanch. de matrim. lib. 7. disp. 38. a princip. & lib. 2. disp. 18. num. 9. ubi rationem differtentiae reddunt, quate matrimonium ratum dicitur solemnitas in Religione professio, non autem ascensus ad Ordinem sacrum, dicit hoc ex eo procedere, quia ius de sola solemnitate professione hoc statuit, votum autem Ordini sacro annexum est per accidens solenne, Bonac. de matrim. q. 1. puncto 9. n. 13.

- 3 Aliquem de sacris Ordinibus, &c. Quid de minoribus? Videbatur nullatenus vito prohiberi promotionem ad primam Tonfuram, & Ordines minores, etiam absque uxoris licentia, quia Ordinibus minoribus non est annexa continentia, tum quia in cap. 2. de cleric. coniug. solum interdicitur, ne coniugatus ad Ordines sacros promouetur, item in hac Extranea, ubi similiter prohibetur promotio viti ad Ordines, sermo est de Ordinibus sacris; ergo quod de vito negatur, de alio concessum esse videtur, cap. quous 15. dist. 8. & saltem existente ista causa posse vxoratum ad Ordines minores promoueri statim in d. c. coniugatus, & contrarij. Innoc. statim in princip. Hinc. num. 1. & Henric. num. 6. obseruantes non esse petendum votum continentie ad hoc coniugato ad Ordines minores ascendenti.

- 4 Verum contrarium, imo vxoratum ad primam etiam Tonfuram, & Ordines minores promoueri non posse absque uxoris licentia, & sermatis iis, de quibus in d. cap. coniugatus. probatur in cap. fin. de tempor. ordi. lib. 6. & docent gloss. ubi, verbo diffinitum, & Dominicus. n. 6. gloss. eam verbo ad sacros, in d. cap. coniugatus, ubi Ioan. Andr. n. 3. Vult etiam n. 5. Abb. n. 2. Cardin. q. 1. & Arch. n. 1. Maior de irregulari. lib. 1. c. 3. q. 1. Lanctin in instit. iuris Canonici lib. 2. tit. de duor. 4. his exceptis, verbo ad sacros, Anton. Coch. instit. moral. lib. 4. tit. 12. c. 197. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 1. c. 3. q. 1. quos refert, & sequitur Sanch. d. lib. 7. d. 38. num. 6. ubi n. 7. intelligit etiam si nondum consummatum sit matrimonium, quia quoad promotionem ad Ordines nihil refert, an solum

tatum, an etiam matrimonium consummatum sit, & n. 9. subdit non posse etiam huiusmodi coniugatum ad primam Tonfuram promoueri, nisi velit quoque ad sacros Ordines ascendere, promissionem continentie votum, quia quamvis Ordinibus minoribus non sit illa annexa, ac proinde ex hac parte non repugnet eos solum post coniugium, respiciat tamen propter specialem iuris prohibitionem.

Non obstat text. in præfati, nam testis Abbatis ubi supra responso, credentes illum, & similem in d. c. coniugatus, de solis Ordinibus sacris mentionem facientes, intellexisse Ordines sacros amplè, itavt minores, & primam Tonfuram sub se habeant, melior solutio est iuxta illam sententiam promotionem ad sacros Ordines intellexisse, at verò d. cap. fin. de tempor. ordi. lib. 6. prohibuisse quoque promotionem ad Ordines minores, & primam Tonfuram; nec argumentum à contrario sensu, quod ex text. in præfati, & in d. cap. coniugatus deducitur, alieuius est momenti, cum id argumentum nil prober, quando inde alterius iuris contrarij refutatur, ut tenent plures, quos plena manus etiam in sacris communibus arguit iuris, loco 27. n. 10.

Quod nec matrimonio soluto in sic suscepto Ordine ministrare, &c. Notatur ad hoc, quod si coniugatus nondum etiam consummatum matrimonio ad Ordinem sacrum absque uxoris licentia transiit, nequit constanter matrimonio, aut eo soluto in suscepto Ordine ministrare, aut ad superiores promoueri, nec potest ad officium aliquod, ut beneficium promoueri; ut per Palat. in repet. cap. per visum, de donat. inter viros, §. 18. n. 27. late Bonac. de suspensionibus coniugis in particulari. dist. 3. q. 1. puncto 7. Sanch. de matrim. lib. 7. dist. 49. n. 2. quod quidem procedere ait gloss. hic verbo nec matrimonio, siue solatur matrimonium morte, siue ingreditur alterutrum coniugis in Religionem ante consummationem, quia indistinctè loquitur text. iste, & verbo officij, itando verbo nec ad aliquod, sit non posse promoueri hunc ad quantumvis modicum beneficium, ut officium Ecclesie etiam minoribus Ordinibus deputatum, propter generalitatem, quia viuit text. in præfati, quate hunc ita promotum ad Ordinem sacrum efficit irregularem, sicut in Maior. de irregul. lib. 1. c. 4. n. 10. Couar. de sponsalib. p. 2. c. 6. §. 3. n. 1. Pet. de Ledefm. de matrim. q. 53. art. 4. paulo post princip. Azor. instit. moral. part. 1. lib. 1. c. 14. q. 1. Henric. in summa. lib. 1. c. 39. §. 1. Rebel. de obligation. instit. p. 2. lib. 1. §. 12. n. 5. Saye. de censur. lib. 4. c. 14. n. 18. Bonac. de matrim. q. 3. puncto 9. in fine, num. 20.

Nisi aliquam de Religionibus approbatus, &c. Ergo 8 qui post matrimonium ratum initiat Sacris non incurrit suspensionem illam, si statim iuraret, & profiteretur Religionem, ut per Palat. citato loco, Henric. in sum. lib. 1. c. 4. q. 1. lit. Q.

Ad ingressum huiusmodi sic ordinatum, &c. Notatur 9 ad hoc, quod ubi absque licentia expressa, & spontanea uxoris matrimonio nondum consummato ad Ordines sacros promotus, non tenetur ingredi Religionem, eundem ad id tantum hortetur, & non precipiat hic text. ut expresse tenet gloss. hic verbo precipimus, dum ait Episcopum teneri admonere ut ingrediatur, & verbo reuertitur, ait supponere expresse eum textum posse se iniunctum remittere, sequitur Sanch. d. lib. 7. dist. 38. n. 18. dicit esse probabile Pet. de Ledefm. de matrim. q. 53. art. 4. dub. 2. quod mouet circa primam statum coniugis, & candel. vnic. & videtur tenere Henric. in sum. lib. 1. c. 1. de matrim. c. 5. n. 10. ubi dicit bene hortandum esse ad Religionis ingressum. Quamvis illum teneri ingredi, ubi se possit votum Ordini sacro annexum implere minus bene fastineant, Azor. d. lib. 1. c. 1. q. 2. Archid. & Bellam. verique, n. 4. in c. de sponsalib. 27. q. 2.

70. In gloss. *Non erit comenior, ibi, putat de licentia conu-*
gis, &c. Notatur ad hoc quod ut vir de licentia vxor-
is ad Ordines promouetur non desideratur ingres-
sus vxoris in Religionem, siue senex, siue iunior sit,
sed satis esse in utroque euentu, ut calistatus in seculo
uonetur, similis gloss. verb. sequatur, in cap. Episc. 77.
disp. & verbo nec religiosum, in e. quia sunt 28. disp. &
verbo calistatus, in e. de cleric. conuq. sequuntur Maiol.
de irregul. lib. 1. c. 34. n. 1. versum alius autem, Franc. Marc.
decij. 7. 4. n. 2. p. 2. Götlin repet. ad lumen 30. q. 1. 5. 4.
q. 19. 5. n. 467.

1. Verum communis sic distinguit, si vxor est senex
 non suspecta de incontinentia, sufficit votum conti-
 nentis ipsius in seculo, secus si iuuenis, quia tunc desi-
 deratur ingressus ipsius in Religionem, ita Greg. Lop.
 l. 38. verbo *may uicia*, tit. 6. p. 1. Nam. in man. c. 22. n. 52.
 Cou. de sponsal. p. 2. c. 6. 5. n. 1. Ant. Cuch. instit. mar.
 lib. 1. tit. 1. n. 223. Sanchez d. lib. 7. disp. 39. n. 6.

2. In gloss. *Nec ad licentia*. Nota quod si vir Sacris ini-
 tiatus absque vxoris ab ipsa reuocetur ad con-
 sortium coniugale, non potest valide transire ad alias
 nuptias, ea definita, ita ut de facto contrahat, tale
 matrimonium erit irritum, sicut docet Gaët. d. q. 19. 5.
 n. 467. Lancel. in instit. iuris Canon. lib. 2. tit. de diuer. 4.
 his exceptis, verbo *ad Sacris*, Anton. Gom. in expetit. Bulla
 Cruciatu, claus. 1. c. 69. Hentij. lib. 11. de matrim. c. 1. 5.
 9. 2. n. 5. D. Babel. in rubric. ff. salute matr. p. 2. n. 89.
 & 101. Sanchez d. lib. 7. disp. 38. n. 21.

3. In gloss. *Consummare*, ubi ibi sed licet ipse cogatur mu-
 liere inuente matrimonium consummare, nunquid ipse po-
 terit ab illa debeat exigere? dicitur quod non. Ratio est,
 quia obligatur voto calistatus annexo Ordini assumpto
 ad abstinentiam in quantum lex matrimonij permittit,
 ea proinde visus est omnino, & plenè iuri suo exigendi
 eodere, teneatur tamen reddere, quia non potuit per
 Ordinem superuenientem praeiudicare iuri exigendi
 acquiescit ab vxore, ita docet Nauar. in manual. c. 21.
 n. 12. Cou. de sponsalib. p. 2. c. 6. 5. n. 2. Maiol. de irreg-
 gul. lib. 1. c. 4. n. 9. & c. 14. n. 9. Anton. Cuch. d. lib. 4. tit. 12.
 n. 195. Hentij. d. lib. 11. c. 1. 5. 9. & lib. 2. c. 1. 5. 10.
 Azor. instit. mar. p. 1. lib. 1. c. 14. q. 1. plures alij, quos
 refert, & sequitur Sanchez d. lib. 7. disp. 38. n. 21. ubi
 n. 2. subdit verius esse vxorem non teneri debitum
 reddere viro absque eius spontanea licentia ordinato,
 & sibi iustitio.

De Religiosis Domibus.

TIT. VII.

SYMMARIUM.

1. Excommunicationis poenam ipso iure incurrunt as-
 sumentes scilicet, & ritum fratricellorum, seu fra-
 trum de paupere vita, Bzichorum, seu beguina-
 rum, &c. n. 1.
2. Conuenticula ad malum facere per iura prohibiti est.
4. Dilute, quasi, pro tanquam, exponitur, & non est
 est expressa veritatis.

EXTRA V. Sancta Romana. Vnic.

ECTAMIS statum, siue sectam, & ri-
 tum assumptum, vel de nouo assumere
 praesumentes eorum, qui vulgari-
 ter vocantur fratricelli, seu fratres de pau-
 pere vita, Bzicho, seu Beguini, vel aliis
 dominijs, & Episcopi, ac quicumque Prae-
 lati prae-

atum ritum vinendi, & habitum permittentes excom-
 municationis poenam ipso iure incurrunt. Colligunt
 Zenzil. Vin. in ration. lib. 4. pag. 160. Alagona in com-
 pend. pag. 504.

Hanc eandem conclusionem ex hoc text. desumunt
 Card. Tolentin. in scriptis, Sacra d. lib. 1. c. 35. n. 12. Sayr. de
 censur. lib. 1. c. 3. n. 24. Iul. Lamor. de censur. p. 2. c. 13.
 num. 47. ego ipse de effe. & potest. Episc. p. 3. alleg. 50.
 n. 19 secundum Lugd. impressi. nouissime Bonag. de
 censur. extra Bullam, disp. 1. q. 2. panthe 27.

Minimè excommunicationi huius text. subiiceret,
 qui nouum habitum hoc tempore assumeret, & nouam
 religionem, seu nouum vix genus sine Summi Pon-
 tific. facultate infirmeret, ita Sotus de censur. disp. 2. 3. tit. 6.
 n. 4. Fillius. tract. 1. 4. c. 1. q. 3. n. 79.

In gloss. *Conuenticula facere*, ibi, ipse ad malum fieri
 per iura prohibiti est, &c. Vide Guid. Pancioli in the-
 sauro variarum lib. 3. c. 1. 68. Decan. tract. crim. lib. 7.
 c. 20. n. 7. Mart. de iuris d. p. 4. c. 1. c. 1. c. 21. a. prius.

In gloss. *Quasi*, ibi, pro tanquam, exponitur, non est hic
 expressum veritatis, &c. Ita Doctores per me citati
 in tract. de dilib. & usufructu. d. 3. 12. n. 2. & 3. secun-
 dum Lugd. impressi.

De Iudais, & Sarracenis.

TIT. VIII.

SYMMARIUM.

1. Arma, ferrum, lignamina, & vidualia deferentes
 ad Sarracenos Regni Granatae, quas poena incur-
 rant, ostenditur.
2. Armorum appellatione qua comprehenduntur remissis.
3. Vidualium nomine quid veniat, remissis.
4. Argumentum à contrario sensu cessat, ubi iura alia
 obuiant.
5. Verba, ipso facto, denotant latam sententiam.

EXTRA VAG. Copiosus. Vnic.

ETRVS filios Regis Castella, ut pto
 ductus proposito facilis Agrenos in-
 fideles à Regno Granatae expelleret, di-
 strictius inhiuit, ne quis arma, equos,
 ferrum, lignamina, vidualia, & alia
 quaecumque prohibita ad Alexandriam, & terras Aegypti,
 in cap. ita querendum, & in cap. ad liberandum, su-
 pra eod. quomodolibet intra tricenarium ad Sarrace-
 nos dicti Regni Granatae deferre praesumat sub poe-
 nis in illis iuribus contentis, necnon excommunicationis
 sententia contra praestantes auxilium, consilium, vel
 fauorem predictis Sarracenis, aut pericutionem dicti
 negotij directè, vel indirectè impediemes, aut turbantes.
 Colligunt Zenzil. Vin. in ration. lib. 5. pag. 68. Ala-
 gona in compend. pag. 642.

In gloss. *Arma*, ibi, appellatione armorum comprehen-
 duntur ne dum arma essentis, &c. De hoc vide latè
 quae dixi in tract. de appell. Perberrum vitijsque iuris
 significat verbo *Arma*.

In gloss. *Vidualia*, ibi, quod ipsorum appellatione con-
 tinentur, &c. Vide quae dixi in tract. verbo *Vidualia*.

In gloss. *Intra tricenarium*, ibi, cessat enim argumentum
 à contrario sensu, ubi iura alia obuiant. Itz Hippol. Rim.
 conf. 4. t. 9. num. 8. vol. 4. & conf. 58. 2. n. 8. vol. 5. Cephal.
 conf. 299. n. 28. tom. 2. & conf. 42. 1. n. 5. 4. tom. 3. Fachin.
 conf. 12. num. 19. lib. 5. Simon. de Praxis conf. 128. n. 53.
 lib. 5. Peteg. conf. 144. n. 4. vol. 5. Mallic. Siveia decij. 164.

n. 101. *Ruffie in l. cum enus, ff. de condit. & demonst. lib. 2. c. 18. n. 5. & lib. 5. c. 8. n. 6. Card. Tofch. som. 2. lit. A. conclus. 498. n. 86. & 57. Gregor. decif. 197. n. 5. Rot. decif. 491. n. 9. apud Facin. p. 1. recent. ubi dispositio redderetur inutilis, quia tunc argumentum à contrario sensu valet etiam ubi iura obviarent, & ad illorum correctionem. Pichard. in diff. de mora, n. 131. Ferrer. in emphy. Catalonia, gloss. 3. num. 44. Cardin. Tusch. diff. concl. 498. n. 98.*

De Torneamentis.

TIT. IX.

SYM MARI V M.

- 1 Torneamenta constituit Clementis V. inhibens in quibuscunque Regnis sub pena excommunicationis, remaneat, & n. 2.
- 3 Sapientis est mutare consilium in melius.
- 4 Ius Canonicum in omnibus casibus ubi vertitur periculum anime, servandum est.
- 5 Peccati ratione subicitur laicum Ecclesiastico iudicio.
- 6 Papa in ordine ad finem supernaturalem potest abrogare leges civiles scriptas, & non scriptas approbantes peccata subditorum, & pro illis premia concedentes.

EXTRAV. Quia in futurorum. Vnic.

- 1 **C**ONSTITUTIO Clementis V. in quibusdam Regnis torneamenta inhibens sub pena excommunicationis, & interdicti, remanet hic, & illi, qui huius occasionem sententias incurrant, absolventur. Colligunt Zenzil. Vician. in ration. lib. 5. pag. 130. Alagona in compend. pag. 677.
- 2 Hanc eandem concluf. ex hoc text. defumit Nauin cap. contrarium, n. 15. & 16. de penit. diff. 5.
- 3 In gloss. Conclusus, ibi, sapientis est enim mutare consilium in melius. Sequuntur Rebuffi in trall. nom. q. 17. n. 4. Sigismund. Scacc. de appell. q. 17. lit. a. 47. memb. 1. n. 13. Bertazol. in repet. l. si quis maior, C. de transactio. n. 181. Snsd. conf. 167. n. 10. Card. Tusch. prall. concl. tom. 5. lit. A. concl. 435.
- 4 In gloss. Torneamenta, in fine, ibi ergo eadem ratione in quocunque alio casu, ubi subest peccatum, &c. Notatur ad hoc quod ius Canonicum in omnibus casibus, ubi vertitur periculum anime, servandum est, ut per Doctores, quos retuli in collect. ad ceteris 8. n. 3. de iudic.
- 5 Ratione enim peccati subicitur laicus Ecclesiastico iudicio, ut dixi de officio, & pueritiae Episcopi, p. 1. alleg. 8. n. 17. & in collect. ad cap. noui, 1. 3. n. 5. ad. tit. de iudic.
- 6 In ead. gloss. ibi, sed suppositis, &c. Notatur ad hoc quod summus Pont. in ordine ad finem supernaturalem potest abrogare leges civiles scriptas, & non scriptas approbantes peccata subditorum, & pro illis premia concedentes, aut quomodolibet eidem fini, & bono spirituali aduersantes, si earum conditores à summo Pont. moniti, & requisiti noluerint reuocare, ut per Menoch. de success. ceteris. 5. 10. n. 649. Padil. in l. 2. n. 7. C. de ferris. Molin. de iustis. som. 1. diff. 19. vers. ex diffis. Soar. de legib. lib. 1. c. 6. n. 6. cum seqq. & de defens. Fidei. lib. 3. c. 22. n. 21. c. quos refero de officio Episc. p. 1. tit. 3. c. 2. num. 94.

De Crimine falsi.

TIT. X.

SYM MARI V M.

- 1 Monetam in regno Francia & locis circumvicinis falsificans in aere, vel figura, vel pondere, seu falsas introducens scienter, excommunicationis sententias incurrit Sedi Apost. reservatam.
- 2 Monetam eudere, approbare, & reprobare est de regalibus maioribus, scilicet spectantibus ad ius supremi domini, ut n. 3.
- 4 Monetam eudere non licet primato, etiamsi ab eo bene liga, & iusti ponderis fiat, ut n. 5.
- 6 Monetam falsam expendentes quia pœna puniuntur remissimè.

EXTRAVAG. Prodiens. Vnic.

MONETAM in Regno Francie, & locis circumvicinis falsificans in aere, vel figura, vel pondere, seu falsas introducens scienter, excommunicationis sententias Sedi Apost. reservatam incurrit. Colligit Zenzil. Vin. in ration. lib. 5. pag. 161. Alagona in compend. pag. 694. Hanc eandem concl. ex hoc text. defumit Bonae. de censuris extra Bullam Came. diff. 1. q. 3. p. 100.

Cum de Regalibus sit formare monetas, illasque eudere, approbare, & reprobare, ac etiam eis valorem tribuere, ut tradunt communiter Fenditæ per illum text. in c. 1. in verbo moneta, que sunt Regalia, l. 1. & 2. C. de falsa moneta, Canonistæ in cap. quousque de iur. in. Franc. Cort. de monet. c. 1. Martin. Lunden. ad trall. l. 1. n. 1. Fabian. de Monre de empt. & vendit. q. 5. in princip. Franc. Maze. decif. 186. volum. 1. & decif. 614. & 648. vol. 1. Myofing. cent. 4. obser. 14. Cyprie in sua inuest. in verbo Regalia, vers. moneta, fol. mibi 282. Coude. manifest. c. 8. n. 1. Peregr. de iure fisci. lib. 1. tit. 1. n. 2. Decian. in trall. crimin. lib. 7. c. 26. n. 1. Cardof. in praxi iudicium, & aduocat. verbo Moneta, n. 1. Cabed. Lusit. decif. 45. in princip. p. 1. Most. in imperio iuris, p. 1. tit. 1. q. 24. n. 4. Maftril. de magistrat. lib. 3. c. 10. n. 139. Bernard. Maftril. in prall. crimin. tit. de falsa moneta, n. 2.

Ac proinde sit de Regalibus maioribus spectantibus ad ius supremi domini, secundum Peregrin. d. lib. 1. tit. 2. sub n. 9. Peguera decif. 46. in princip. Claudi. Seyffell. in prelo fendorum, rub. de his, qui feudum dare poss. fol. 114. & Rosenth. de feudis, c. 5. concl. 48. Maftril. de probat. concl. 1066. sub n. 2. Decian. d. lib. 7. c. 23. n. 1. Camil. Botrel. in trall. de prestantia Regis Catholici, cap. 12.

Quapropter non licet primato monetas eudere, ut tradunt Bart. Bald. Salicet. & alij in l. fin. C. de falsa moneta. Host. Abb. Felin. Imol. & exteri Canonistæ in d. c. quante, Camil. Botrel. d. cap. 12. n. 6. Maftril. d. cap. 10. n. 142.

Etiam si ab eo bonæ ligæ, & iusti ponderis fiat, sicuti tenent gloss. in l. sacritag. ff. ad leg. Jul. pecul. Bart. in l. qui falsam, num. 2. ubi Maril. n. 54. ff. de falsis, Alexand. in l. singularia, num. 36. ff. si certum pet. Boff. tit. de falsa moneta, num. 2. Peguera d. decif. 46. num. 6. & Rosenth. d. cap. 5. conclus. 48. num. 2. Maftril. d. concl. 1066. num. 1. Bujed. ad Clar. 5. falsam, num. 309. Menoch. de arbitrat. caso 316. num. 28. Farinac. in praxi

praxi crimin. g. 115. in pñ. l. 1. m. 18. Joan. Aquil. de pñ. moneta. p. 1. a. g. vers. unde colligitur.

- 6 In gloss. *Expendunt*, ibi, *tales crimine falsi*, &c. Expendentes fallam monetam qua pena puniuntur, distulerunt Hyppol. *conf. 47. lib. 1. Menoch. de arbit. casu 316. m. 51. cum segg. Vincet. de Franch. decif. 401. Dec. lib. 7. c. 15. m. 3. cum segg. Aloyf. Ric. in collect. decif. p. 1. collect. 172. ampl. 4. Farin. in praxi crimin. g. 115. m. 8. l. 1. m. 30. cum segg. qui ampliant, limitant, & declarant variis modis.*

De Priuilegijs.

TIT. XI.

EXTRA. Ad nostri Vnic.

- 1 **P**RIUILEGIA omnia aliquorum nobilium, Principum, & communitatum Campanie, & maritimæ Ecclesiasticæ receptandi bannitos imponit hæc constitutio propter causas hic insertas reuocet, & annullat. Colligitur Zenzil. Vin. in ration. lib. 5. pag. 120. Alagona in compend. pag. 728.

- 2 In gloss. *Commodis*. Facient quæ de pace dixi rubr. de treuga, & pace, n. 3 in Decret.

De Panis.

TIT. XII.

SUMMARIUM.

- 1 Compendium text. refertur.
- 2 *Leges, & statuta impotentia penas temporales filijs ob parentum delicta an, & quando valida sint, remissivæ.*
- 3 *Filij ob delictum paternum puniuntur, ut hac ratione etiam parentes puniuntur, & dolore cruciuntur.*
- 4 *Pater & filij si simul torquendi sunt, prius torquetur filius.*
- 5 *Anno paternum omnem alium vincit.*
- 6 *Filius censetur una eademque persona cum ipso patre.*
- 7 *Pater & filio æqualiter indigente, pater filio plus succurrere tenetur.*

EXTRA VAG. Dierum. Vnic,

- 1 **D**ICTORES, vel Officiales provinciarum Marchiarum ostendentes secundum XV II. modos offensæ totidem penas incurunt, & horum filij propter patrum indignitatem à quibuscunque honoribus & beneficiis tanquam indigni repelluntur, ac deinde sic delinquentes excommunicationis referantur sententiæ, vniuersitas verò, seu Communitas, quæ deliquit in prædictis, eiusque territorium, & districtus interdictum Ecclesiastico subiaceant ipso facto. Concordant cap. ad orez, cap. in quibusdam, ord. tit. in Decretal. cap. felicit. ord. tit. lib. 6. vñ. Clem. si quis suadente, etiam ord. tit. Colligitur Zenzil. Vin. in ration. lib. 5. pag. 340. Alagona in compend. pag. 472.

- 2 In gloss. *Quomodo libet*. Circa validitatem legum, vel statutorum imponentium penas temporales filijs

ad parentum delicta, vide Simanch. de Carbal. in pñ. tit. 29. m. 1. cum segg. Covar. lib. 2. var. 2. 8. per tot. Cracet. de antiquit. temp. p. 4. 5. transiit mus, num. 257. Rojas sing. 66. Clar. 4. fin. g. 8. 6. Repert. Inquir. verbo filij liberi. versatæ queritur, Hojed. de incompatib. benef. p. 1. c. 13. m. 97. Menoch. conf. 99. m. 110. & conf. 226. Gutier. lib. 2. canon. c. 10.

In ead. gloss. libi, *Sed cum pater torquetur ab afflictum paternum pena filij magis, quam in sua, &c.* Notat ad hoc, quod puniuntur filij ob delictum paternum, ut hæc ratione etiam parentes puniuntur, & dolore cruciuntur, & hanc ob causam magis arcantur ab huiusmodi enormibus delictis committendis, ut per Sanchez de heresi. c. 34. dub. 3. num. 23. vers. 3. Unde Doctores firmiter quoddam si pater & filij simul torquendi sint, prius torquetur filius, quia pater conspectu filij facilius veritatem manifestabit, ut per Hyppol. in l. 1. in princ. ff. de quest. Marant. de ordin. iudic. in princ. m. 74. cum paternus amor omnem alium vincat, l. vlt. C. de cura furiosi, l. isti quidem, §. fin. ff. quod metus causa, cum adductis per Mex. in tract. iussu panis comelof. l. 2. m. 58. cum segg. Malcaci. de probat. concl. 170. n. 3. Gutier. de intel. p. 2. c. 8. m. 9. Card. Mantie de testis, & ambig. comment. tom. 2. lib. 21. tit. 10. m. 2. tandem rationem ponit Iureconsul. in l. liberum, in fin. ff. de verb. signif. quia scilicet, per filios paternum memoria conservatur, vel etiam quia pars corporis ipsius patris censetur esse *leoni simus*, C. de agricol. lib. 11. seu potius una eademque persona cum ipso patre, l. vltim. in fin. ff. de impub. multis rationibus, & insignibus exemplis exornat tam nostri, quam Physici, Aristot. 8. ethic. cap. 12. Platarch. per integram tract. de aure paternæ postulare, ut patre & filio æqualiter indigente pater filio potius succurrere teneatur, ut tradunt Anchaz. in cap. cum haberet, m. 12. de eo quod dicitur in mortum. Lara in l. si quis à liberis, in princ. m. 3. ff. de liber. agnosce. Contra Sued. de aliment. tit. 1. g. 9. 4. n. 6. & Azo. in moral. p. 2. lib. 2. c. 1. g. 16. existimantes potius parenti succurrere debere.

2 In gloss. *Commodis*. Facient quæ de pace dixi rubr. de treuga, & pace, n. 3 in Decret.

De Sententia Excommunicationis, Suspensionis, & Interdicti.

TIT. XIII.

SUMMARIUM.

- 1 Compendium huius text. refertur.
- 2 *Mercenarius dignus est mercede sua.*
- 3 *Monetam esse mutandam qui sciuerit, si soluat, mutet, vel det illam ante legem, an teneatur ad reparationem, remissivæ.*
- 4 *Pauperum privilegia, & laudes remissivæ.*

EXTRA V. Dum ad Sacrosanct. Vnic.

LITTEA gratia cum clauis consensu super Canonice, præbendis, vel alio beneficio cum cura & sine cura vacante, vel vacaturo, etiam dignitas, officium, vel personatus; In Curia Sedis Apostolice taxatur decem Turcicorum grossis, & notis

492 Collectanea Doct. in Extrav. Ioan. XXII.

vitiis idem quoque in similibus literis beneficiabilibus gratiosis ut super Prioratu, administratione, sic & in executionis eorumdem sequari debent. Si vero eisdem literis gratie, & executionis eorumdem aliquæ clausule non communes, vel insolite apponantur, & scripturæ clausulæ non faciant lineam, tunc nec propter hanc clausulam augmentabitur taxatio. Si vero per se, vel aliis clausulis addita faciat lineam, quæ lineæ debet continere 150. literas, seu 25. dictiones, pro qualibet linea solvatur quarta pars Turonen. grossi, & quod lineæ superfluet, minus tamen litera non mutat taxationem. Eadem taxatio servatur cum suo moderamine, quando literæ gratie sunt servandæ in registro Apostolice. Eadem sententia Abbreviatoris etiam in executionis. Literæ autem datæ in forma pæperum solvantur tantum octo Turonen. grossos, & hoc ut defecator pæperati. In literis de iustitia nihil taxatur, sed servatur laudabilis mos solvendi. Dum Curia erat ultra montes solebantur dicti Turonen. sed quando est circa Montes, siue Romæ solvantur Romanis pro Turonibus in eadem taxatione. Si Abbreviator formati inepet notam, ex qua grossa litera procedit, & esset recedenda, ipse Abbreviator solvet scriptori. Omnes, & singuli scriptores, & Abbreviatores si ultra taxam accipiunt, ex ipso sunt suspensi ab officio per sex menses, prima vice, secunda in perpetuum, Abbreviatoribus vero imposita pena excommunicationis. Colligunt Zenzil. Viuian. in ration. lib. 5. pag. 326. Alagona in compend. pag. 786.

2 In gloss. Satisfactio, ibi, dignus est enim mortuarium mercede sua. Vide quæ dixi in collectis ad cap. cum secundum Apostolum, n. 2. de prebend.

3 In gloss. Taxatur, ibi, quia forte defineret cursum publicum habere, &c. An autem sciens monetum esse mutandum sit solui, monere, vel det illam ante legem, teneatur ad restitutionem? Vide Afflicti. decis. 199. n. 9. Pinelini l. 2. c. de refund. vendit. p. 3. c. 1. n. 21. Anton. Gom. var. rem. 2. c. 1. n. 32. in fin. Menoch. in tract. de arbitrat. casu 185. n. 20. & 21. Mex in tract. rassi panu, cemel. n. 6. Zecolin praxi Episcop. p. 1. verbo pragmatica, pag. mili 27. Say in clari Regis, lib. 3. c. 1. n. 1. Paul. Comitol. refut. moral. lib. 1. c. 32. Valer. Reginald. in praxi feri panu lib. 15. n. 188. Ioan. de Salas de contr. tract. de empt. dub. 22. in fin.

In gloss. Paupertas, ibi, nota rationem paupertatis habere, &c. De privilegiis & laudibus paupertatis, dicque ipsi damna lue agunt Ludon. de Pena in l. fin. C. de his, qui mon. l. ibi. lib. 10. Ioan. de Indagine in specul. tract. quem scripsit de laude paupertatis, Cotel. Beninca de privileg. pauperi. Aluar. Pelag. de planctu Ecclesie, lib. 2. c. 65. col. 10. cum seqq. Reboul. de privileg. schol. privil. 90. Paul. Montan. de iure l. 36. gloss. 2. a. nom. 4. Steph. Gratian. discip. forens. c. 7. n. 9. Gobzal. ad reg. 3. Cancell. gloss. 2. places, quos refert Cened. ad Decretum collect. 27. n. 2.

De Verborum significatione.

TIT. XIV.

EXTRAVAG. Quorundam. I.

RATRES Minores cum Indui vestimentis vilibus debeant, secundum eorum regulam, & de qua vilitate hoc sit intelligendum, posset ab aliquibus in dubium revocari, idem superioris iudicio relinquit, quante debet esse longitudo, latitudo,

grossitas, subtilitas, forma, figura, & similia habitus, capitis, & mitre interioris, sicut de colore, & grossitie illis imposuit Nicol. in cap. exiit, qui feminat, & Clemens cap. exiit de paradiso, sup. hoc sit. præcipiens sub penam excommunicationis illis obediri, & reprehendens Fratres, qui pro arbitrio suo habitus caros, strictos, & nonitatis plenos portabant, qui transgressores regulæ non dicerent, si in hoc Superioribus obsequantur. Superiores etiam arbitriari poterant an habenda sint granaria, & cellaria pro necessitatibus ad victum colligendis. Tandem Fratres ipsos beatum ad obedientiam, quam dicunt paupertati, & castitati esse præferendam. Colligunt ex Ordine. Zenzil. Viu. in ration. lib. 5, pag. 344. Alagona in compend. pag. 798.

Maxima autem obedientia, &c. Ergo obedientie votum præcipuum est inter tria essentialia, & substantialia Religionis votæ, sicut optimè docet fr. Ludov. Miranda in man. Prælat. tom. 1. ap. 2. omel. vicia, Barthol. à S. Faustino in thesauro Religionum, lib. 6. de voto, p. 41.

EXTRAV. Quia nonnunquam. II.

Spēndit ad beneplacitum Sedis Apostolice communis, & unicuique contra glossantes Decretalem exiit, qui feminat, hoc sit. lib. 6. per quam quidem suspensionem nequaquam licentia cuiquam intendit imperit, quod contra Fratrum Minorum regulam dogmatizare, scribere, seu determinare, predicare, seu præd loqui licet publicè, vel occultè. Colligunt ex Ordine. Zenzil. Viuian. in ration. lib. 5. pag. 345. Alagona in compend. pag. 798.

S Y M M A R I U M.

- 1 Compendium huius text. refertur, n. 2. & 3.
- 2 Dissertatio de iurisdictione materia huius text. agitur.
- 3 Franciscani habent tantum facti usum in rebus vici-ose vsu consummationibus.
- 4 Dominium rerum Fratrum Minorum licet Ioan. XXII. abdicauerit à se, & à Sede Apostolice, postea Alex. VI. & alij Summi Pont. idem dominium receperunt.
- 5 Insuperioribus nominis an comprehendantur nomina, & alios, remissum.
- 6 Experientia magistra rerum dicitur.
- 7 Abusus quare vocetur consumptio rerum, qua vici-ose vsu consummatur, ostenditur.

EXTRAV. Ad conditorem. III.

Dominium rerum, quæ pertinebant ad Fratres Minores tenentur ab Ecclesia Romana simpliciter vici facti ipsi Fratres tenebantur in cap. exiit, qui feminat, hoc sit. lib. 6. Summus Pont. in presenti resatur, multiplex ratione probans eos non posse habere in re aliqui simplicem vsu facti, & statuit quod de cetero nullum in, nullumque dominium habeat Ecclesia Romana in huiusmodi rebus, quæ in posterum conferentur, vel offerentur ipsi Fratres. Excipit tamen Ecclesiar, oratoria, vicinias, habitationes, vasa, libros, vestimenta, diuina Officii dedicata, etia quæ secuti iubet Constitutionem Nicolai I. Exiit.

Item præcipit, ut in posterum nemo nominetur, aut constituatur procurator S. R. Ecclesie pro recipiendis, petendis, extorquendis, defendendis, seu administrandis bonis oblati, vel collati Ordini,

De Verborum significatione. Tit. XIV. 493

vel Fratribus, nec in iudicio agatur nomine S. Romanæ Ecclesiæ nisi de speciali licentia eiusdem, secus quicquid sit est irritum.

Item tollit vsum facti in rebus, quæ vfu consumantur, quia est nomen Fratibus, & Ecclesiæ, Fratibus quia adhuc remanent solliciti de bonis temporalibus, quæ sollicitudo distrabit mentem ab ætu charitatis, & ab vnione cum Deo, in quo consistit perfectio, cum quia vñ facti esset Ecclesiæ, cuius est dominium, & non Fratrum, & tamen Fratres possunt permittare, vendere, donare, & sic non laici simplices vñtarij, tum quia rerum, quæ vfu consumuntur, non possunt habere vsum facti, seu esse simplices vñtarij, cum in iis dominium non distingatur ab vfu, proprietas enim, quam habet Ecclesiæ, esset inuisibilis, & inuisa. Papa ergo intellexit de his, quæ vfu non consumuntur, ac prout Frates habebunt vñtuerum, quæ non consumuntur vfu, abulis enim significat consumptionem rei quasi contra naturam vñ, id est, non remanet substantia, immo quando datur vñt rei consumptibilis, datur solus ius ad vsum, & non vñs, vñs enim est actio operantis, sicut in te consumptibili datur ius vt exerceat actum, v.g. equitando in equo, deinde iste vñs non potest dari, quia nec ante actum, nec post actum, nec in ipso actu, tum quia iste vñs esset inuisibilis, quia qui non habet ius vendendi, inuisibilis vñt; ergo quando conceditur vñs facti, intelligitur de illis rebus in quibus Frates habent ius vendendi, & non in alijs; tum etiam quia dicta determinatio non expedit honori Ecclesiæ Romanæ, & dignitati, cum quoties vi illius esset litigandum pro rebus paruis & minimis, tum denique quia esset grauis, & molesta Prælati & Recloribus Ecclesiæ, quia sæpe oporteret litigare, & se opponere Ecclesiæ Romanæ. Colligitur ex Ord. Zenick. *Vñus ration. lib. 5. pag. 146. Alagona in compend. pag. 798.*

Circa materiam huius text. laic agunt. Azor. *instit. moral. p. 1. lib. 12. c. 24. q. 12. Sayt. in clari Regia, lib. 9. c. 7. n. 15. cum segg. Sanchez in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 2. c. 13. à princ.*

Quod autem quo ad res, quæ vfu consumuntur, &c. Vñt autem franciscani habent vñm iuris in rebus vñico vfu consumptibilibus, quæstio est in hac materia à Doctoribus disputata, in qua relecta sententia Pan. 2.2. q. 6.2. tractat. de dominio, q. 1. dub. 1. in corol. ult. ex 4. corol. existimamus eos habere vñm iuris & facti, communis tamen reuoluit illos tantum habere facti vñm, sicut docent Mench. *illustr. lib. 1. c. 17. n. 10. Quæst. in suis quest. var. c. 14. n. 23. Nouat. comment. 1. de Regularib. n. 53. & comment. 2. num. 2. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 12. cap. 24. quest. ult. in fine, Fr. Enniam quest. Regul. tom. 1. q. 12. artic. 4. Reboll. de obligat. institut. part. 1. lib. 1. quest. 7. sect. 4. num. 13. Molin. de instit. tom. 2. disp. 6. vers. huius oblationibus, qui pariter respondent posse in his rebus leparari verum dominium ab vfu, ac prout Frates franciscanos nec in communi, nec in particulari habere dominium harum rerum, sed solus vñm, & hæc est communis sententia præcipue Theologorum moderorum. Quamvis alij adherendo licet huius text. teneant in his rebus minime distinguere vñm à domino, sed habentem vñm illarum habere quoque dominium, ex quorum numero sunt Bart. in tract. Minoritarum, lib. 2. dist. 4. cap. 2. ad fin. Syluest. in sum. verbo dominium, q. 2. vers. vñs autem, Turresc. in sum. Ecclesiæ, lib. 2. c. 112. ad fin. Sarmien. in redditibus Ecclesiæ p. 1. c. 1. n. 11. cum seg. & in defensor. p. 3. ito monit. 12. & 14. Argon. d. lit. de dominio, dub. 2.*

Illud aduertere oportet quod licet Ioannes X XII. Barbo. Collect. Tom. 1. P.

in præfati adhaerent à se & à Sede Apostol. totum dominium rerum Fratrum Minorum, & postea tamen Alexand. V. 1. & alij Summi Pont. idem dominium receperunt, vt habetur in privilegijs Fratrum Minorum, verbo paupertas, quæ refert Sanchez. in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 7. c. 8. n. 15. in fine.

In gloss. Mobilium, ibi, an nomina & alliciones nomine immobilium comprehendantur, &c. De hoc laic dixi in tract. de appellatione verborum vñique inuis significat. verbo Mobilia.

In gloss. Experientia, ibi, quæ magistra rerum dicitur. Ita Suid. conf. 6. 1. num. 36. & conf. 132. n. 23. Ludovic. Rodolph. var. quest. lib. 2. q. 15. n. 24. Cardin. Tusch. com. 3. lit. F. concel. 6. 48. Mar. Anton. var. resolut. lib. 2. resolut. 33. n. 10.

In gloss. Vel absum. Notant ad hoc quod consumptio rerum, quæ vñico vfu consumuntur, vocatur abusus, non quod sit illicitus vñs, sed quia vñs illarum est absumptio, seu consumptio illarum, vt per Conan. comment. iuris Civilis, lib. 4. c. 4. n. 1. Sanchez. lib. 2. resolut. 33. n. 10.

S Y M M A R I V M.

1. Opinio, quæ asserit Christum & eius Discipulos nihil habuisse in particulari, & in communi, erronea est, & heretica.
2. Declaratur text. in cap. exiit, de verbos. signif. lib. 6. & occupatur enim hac Extravag.

EXTRAVAG. Cùm inter. IV.

Opinio, quæ asserit Christum, & eius Discipulos & nihil habuisse in particulari, nec in communi, & in his quæ habuerunt nullum ius esse fuisse vendendi illis, vendendi, aut donandi, seu ex ipsis aliqua acquirendi, erronea est & heretica, cum sacre Scripturæ contradicat. Colligitur ex Ordinar. Zenick. *Vñus in ration. lib. 5. pag. 146. Alagona in compend. pag. 799. Vide laic de materia huius text. Penam in comment. ad direct. Inquisit. p. 2. tom. 42. vers. ad id respondet.*

Obiit tamen maximè text. in cap. exiit, de verbos. signific. lib. 6. dum docet Christum Dominum abdicationem proprietatis tam in particulari, quàm in communi verbo docuisse pariter & exemplo. Sed ommissis multis, quæ pro concessione adducunt Turresc. in sum. lib. 2. cap. 112. vers. ad 30. Canon. de locis Theolog. lib. 6. cap. 8. vers. ad sextum, Cardin. Bellarm. tom. 1. de Ecclesiæ milit. lib. 4. de Remon. Pont. cap. 14. vers. 34. Azor. instit. moral. part. 1. lib. 11. cap. 24. q. 8. facile respondent præmissi duplici paupertatis gradui, quem pro diuersa temporibus Christus Dominus verbo & exemplo docuit, aliquando enim rigidam illam paupertatem verbo, & exemplo approbavit, vt neque in communi, neque in particulari licitum fuerit aliquid proprium habere: verbo, cum mittens Apostolos ad prædicandum dixit Matth. 10. Nolite possidere aurum, neque argentum, neque pecuniam in toris vestris, nec peram; exemplo, cum Matth. 8. inquit: Filius hominis non habet vbi reclinet caput, & cum Lucæ 8. Femina deuota ipsam sequentes eadem, & Apostolis nihil in communi, vel particulari habentibus necessaria tantum ministrabant. Aliquando tamen paupertatis patens alteram paupertatem nãus rigidam docuit infirmitatibus hominum concedendas, hæc est. pro illis, qui vitam illam perfectiorem sectari non auderent, sic loculos, & proprium in communi habuiss.

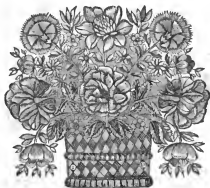
huisse legimus Ioan. 13. in d. cap. habebat, & cap. exemplum 11. q. 1. & quæ de consuetudine Apostolorum refert text. in cap. dilectissimis, eadem causa, & quæst. Hoc supposito iam apparet facilius sensus text. in d. cap. exiit, ut enim coneloderet, licetum esse stric-
tissimam paupertatem in particulari, & in communi, asserit Christum Dominum eam aliquando verbo, & exemplo docuisse, minime autem negat aliquando etiam loculos, & alias res habuisse in communi, immo id expresse ex eius in vers. nec huius. Vel secundum alios potest dici Nicolaum non asserere Christum nihil simpliciter habuisse, sed aliquando nihil habuisse, quod verum esse potuit, saltem dum vestibus spoliatus in Cruce pendebat, & illarum vestium dominum multibus cesserat, ut per Cardin. Bellarminum lib. 4. de Summo Pont. c. 14. Scot. in 3. part. tom. 1. disp. 18. sect. 2. Tanner. tom. 4. disp. 1. q. 7. dub. 4. n. 70. Bonac. de Incarnat. disp. 2. q. 12. puncto 2. n. 3. pag. 170. Per contrarium verò Ioannes XXII. in hac Extrau. locum, inquit, hæreticum esse negare Christum Dominum, eiusque Apostolos in speciali, vel in communi aliqua habuisse, non verò damnat eorum sententiam, qui asserunt aliquando verbo, & exemplo Christum docuisse paupertatem illam perfectam, & abiectionem proprietatis in communi & particulari, atque ita secundum diversa tempora facile conciliantur Pontifices, ut scilicet Nico-

laus in d. cap. exiit, vel aliquando Christum docuisse paupertatem in particulari, & in communi, aliquando etiam loculos habuisse: ac verò Ioannes XXII. in presenti, solum decernat hæreticum eorum sententiam, qui absolute negant Christum, & Apostolos loculos, vel alias res in communi, vel particulari vquam habuisse.

EXTRA V. Quia quorundam. V.

REprobat opinionem illorum detractorum, qui præsumunt impugnare Constitutiones Ad conditorem, & Cum inter vasa, supra immediate præcedentes, & præmissis responsionibus ad omnes eorum obiectiones, tandem declarat tanquam hæreticos, & Romanæ Ecclesiæ rebelles ab omnibus euicandos, si deinceps scienter verbo, vel scripto aliquid defendere, vel approbare contra illos præsumperint. Hinc habetur sub parte secunda, & tertia de Clauium materia proluxa, & vtilis disputatio. Colligunt ex Ordin. Zenil. Vin. in ration. lib. 5. pag. 347. Alagona in consens. pag. 299.

In gloss. De suis discipulis. Socrum appellatione qui veniant latè dixi in tract. de appellat. verbum utrinque inris significat verbo sui.

COLLECTANEA DOCTORVM.

Tam veterum, quàm recentiorum, qui super singulos Textus,
& Glossas Extrauagantium communium ex professo,
vel incidenter scripserunt,

IN LIBRVM PRIMVM.

De Consuetudine.

TIT. I.

EXTRAV. Super gentes. Vnic.

Ioan. XXII.

CONSERVATIO impediens, ne Legati
Sedis Apostol. recipiantur, non valet, &
illa non obstante Legati ipsi sunt ab
omnibus recipiendi, & eos impediens
ipso facto excommunicationem incur-
runt, & eorum terræ Ecclesiasticæ subiciuntur inter-
dictio. Colligunt ex Ord. Ioan. Monsch. Vin. in ratione,
lib. 1. pag. 91. Alagona in compend. pag. 36.

Hanc eandem conclusionem ex hoc text. desumunt Namar.
in man. c. 17. n. 149. vers. quinquagesima prima, ubi subdit
quoddam licet excommunicatio de qua in hoc text. non sit
referata virtute illius, est tamen quatenus includitur
in Bulla Cœnz, & Gambar. de casibus reſeruat. c. 12. n. 2.
Bonacin. de censuris in Bulla Cœnz Domini contentis,
disp. 1. q. 12. par. 1. n. 8. fol. Lator. de indulgent. p. 2.
c. 15. n. 48. Ego ipse de effe. & perſ. Episc. p. 3. alleg. 50.
n. 114. secundum Logdunens. impet. 1.

Ecclesiastico suspensio interdictio. Notatur ad hoc
quoddam loca impedire præſumentium Legatum, seu
Nuntium Summi Pontificis terras sibiſubiectas ingre-
diantur, tandem interdictio subiecta remanent, quan-
diu impediens non deſiſtit impedire, ut per Bon-
nacin. de interdictis in particulari, disp. 4. q. 1. par. 5.
n. 1. ubi id ait procedere etiam Principes impediunt
prætextu conſuetudinis, contra Sour. tom. 5. de cenſur.
disp. 17. ſccl. 1. n. 22. & Alex. aud. traſſ. tom. 2. disp. 12. de
interdictis, c. 7. prop. ſin. exultimantes excommunicationem,
& interdictum, de quo in hoc text. eſſe lra
contra eos, qui Legatos Summi Pontificis prætextu con-
ſuetudinis terras aliquas ingredi non permittunt.

Barb. Collect. Tom. IV.

De Poſtulatione Prælatorum.

TIT. II.

EXTRAV. Diſpendij. Vnic. Idem:

NULLUS poſtulari poſſet, ſi ſit ſecularis, ad
Cathedralem, ſi ſit Regularis ad quam-
cumque Eccleſiam, ante 17. annos, ſub
pena quod ita ſcienter poſtulantes ea vice
poſtulandi, & eligendi facultas careant,
& per triennium ſuſpenſi ſint ab omnibus beneficiis,
quæ obtinent in illa Eccleſia, ad quam huiusmodi
poſtulationem fecerint. Poſtulat. verò, qui in Romana
Curia ſuam poſtulationem fuerint proſequuti, ſecula-
res viſque ad 15. annos, Regulares verò in perpetuum
ad adminiſtrationes ſuorum Ordinum, & omnia bene-
ficia ſint inhabiles. Colligunt Ioan. Monsch. Vin. in ra-
tione. lib. 1. pag. 97. Alagona in compend. pag. 39.

De Electione.

TIT. III.

SUMMARYM.

1. Episcopi, & alij Prælati Superiores, Abbates, & ceteri
monasteriorum regimina exercentes à Sede Apoſt.
proutiſque abſque licentia Apoſt. ad commiſſarias Eccle-
ſiarum, & monaſteria accedere, vel bonorum Eccleſiaſti-
corum adminiſtrationem accipere non debent, & n. 1.
2. Limita ut non procedat quoad penas in ſors Cſiſcentia.
3. Commendatarius ad tempus non comprehenditur ſub
diſpoſitione huius text.
4. Cardinales poſſunt conſerre, & inſiſtentiæ exercere
ante captam poſſeſſionem, & aſſenſum literarum.
5. Episcopi, alijque Prælati recipientes adminiſtrationem
ſuorum Eccleſiarum non præſtite ſolito fidelitatis, &
obediencia iuramento, ſeu à Curia decedentes non
accepto Pallo incidunt in penam in hoc text. com-
minatam.
6. Delegatum fuiſſe ſibi conſam à Sede Apoſt. non credi-
tur alicui niſi in citatorio inferri faciat reſcripti, ſeu
commiſſionis tenorem.
7. Cardinalibus aſſenſantibus ſibi à Sede Apoſt. conſam
fuiſſe delegatam creditur.

T 3 4

EXTRA

non comprehenduntur pensiones, illæ enim liberè re-
nergi debent illis, ad quos eorum dispositio pertinet, nisi
vel Canonico impedimento obstitit, vel aliter
Papa disposuerit. Colligunt Vinian. in ration. lib. 1.
pag. 144. Alagona in compend. pag. 133.

2 *Donec Christi dignatio, &c.* Ex his verbis colligitur
hanc Extravagantiam fuisse temporalem, & cum condi-
tore spiritali, vi per Mandat. Reg. 1. Cancel. 1. sub n. 1.
Zetoli. in praxi Episc. p. 1. verbo beneficium, §. a. fallax. §.
quos refert Nicol. Garc. de benef. p. 5. cap. 1. num. 5. §.
D. Lotter. de re benef. lib. 2. §. 17. n. 90. ubi ait reformationem
huius Extravagantiae esse inducendam ratione loci,
non autem persone, quod libet esse bene observandum
respectu eius partis, quæ innouata est per Extravagantiam.
*Ad regimen, §. ac etiam per obitum, quia quæ parte
non est expresse innouata, expiravit cum Ioanne
XXII. illius conditore.*

3 *Apud dñm Solum per totum obitum, &c.* Ergo
non datur differentia inter vacationem in Curia, &
apud Sedem, de quo tantum vide quæ dixi de officio.
*Episc. p. 3. alleg. 57. sub n. 14. secundum Lugdun.
impres. latè D. Lotter. de re benef. lib. 2. §. 17. num. 14.
cum seqq.*

4 *Pensionis insuper annua, &c.* An & quando nomine
beneficiorum veniant pensiones, dixi in trakt. de appella-
tione verborum utriusque iuris signific. verbo beneficium.

De Officio Custodis.

TIT. V.

EXTRAV. Quia Cunctos. Vnic.

Idem.

MENDICANTES absque licentia Pa-
pæ in suis Conventibus habere non
possunt nisi vnam campanam pro
populo, sed ad usus proprios multas
campanulas. Colligunt Vin. in ration.
lib. 1. pag. 351. Alagona in comp. pag. 127.
Vile Oldrad. consilia 128. Dec. 1. n. 21. Socin. 1. n. 12. &
Abbas sine cap. pauperibus 10. de privileg. Alciat. lib. 8.
Parey. c. 11. & de campanis plura dixi in trakt. de officio.
Episc. p. 2. alleg. 127. n. 46. cum seqq.

De Officio Delegati.

TIT. VI.

EXTRAV. Sedes Apost. Vnic. Idem.

ITERA Apostolicæ imperatæ ad gra-
tias, seu beneficia vacatura, vel ad lites
pro aliqua diocesi, si contigerit ante il-
larum effectum diocesim illam de man-
dato Pape propter diuini cultus augmen-
tum, & populi incrementum diuidi in plures dioceses,
habebunt eandem vim & sub eisdem modo, & forma
illum vigorem in singulis diocisibus, sicut habebant
quando erat vna diocesis, & executores ac indices
deputati illarum executioni mandare debent. Colligunt
Ioan. Monach. Guiliel. de Monte Laudano. Viu. in ra-
tion. lib. 1. pag. 412. Alagona in compend. pag. 149.

Barbol. Colle. 2. Tom. IV.

In gloss. *Lucem amant, ibi, bene agentes hanc diligant.*
Ita Sard. conf. 132. n. 24.

In gloss. *Diocesibus, ibi, prescribi non possunt.* De hac
matéria dixi latè de officio, & prescrip. Episc. p. 2. alleg. 131.
per tot. secundum Lugdun. impres.

De Officio Iudicis Ordinarij.

TIT. VII.

SUMMARIUM.

- 1** Episcopus quando visitat monasterium Regularium
in visitationis actu, dum vel tres personas clerici
eius characteris insignitas, quarum vna ad mi-
nus sit Religiosa illius Ordinis, & notarium cle-
ricum secum habeat, & non plures.
- 2** Monachi an & quando officium tabellionij exercere
possint, remissum.
- 3** Officio duplici quando quis fungi possit, remissum.
- 4** Inuolabilis ad testificandum, eo quod perituri aut furti
damnatu sit, efficitur quis per professionem apertam.
- 5** Visitatio & procuratio an prescribi possint, remissum.

EXTRAV. Debent. I. Bonif. VIII.

PISCOERVS quando visitat Monasterium Regu-
larium, in visitationis actu, dux, vel tres ho-
nestas personas clericali characteris insignitas, quarum
vna ad minus sit Religiosa illius Ordinis, & vnum
notarium clericum secum habeat, & non plures. Con-
suetudine aliqua obtenta, & compositione qualibet
inter partes ipsas super hoc in contrarium hactenus
facta non obstante. Colligunt Ioan. Monach. Vinian. in
ration. lib. 1. pag. 467. Alagona in compend. pag. 163.

In gloss. *Compellatur. An & quando monachi offi-
cium tabellionij exercere possint latè tradit Sanch. in
precepta Decalogi, tom. 2. lib. 6. c. 1. §. n. 46. cum seqq.*

In ead. gloss. ibi, & *fungi duplici officio, &c.* Vide §.
gloss. verbo *admitti in cap. insuper 6. de testib. vbi n. 6.*
citauit ad hoc Perez super legem Ordinam.

In gloss. *Suspensi. Illud maxime aduertendum est
circa monachos in testes admittendos, quod ineptus
ad testificandum eo quod perituri aut furti damnatu
sit, efficitur per professionem apertam ad testimonium for-
tendum, sicut docet Sanch. d. tem. 2. lib. 5. c. 1. n. 27.*

In gloss. *Non obstant, ibi, quia licet visitationi non
prescribatur nec procuratori, qua debetur ratione visita-
tionis, &c.* An & quando visitationi, & procuratori
prescribi possit, vide quæ latè dixi de officio & prescrip-
tione Episcopi, p. 3. alleg. 129. & 130. secundum Lugdun.
impres.

EXTRAV. Ut quos. II. & vlt:

Ioan. XYI.

Dignitatem, aut personatum, seu beneficium Cu-
stodum obtinens si aliud simile predictis acqoi-
rat, habita possessione secundi, vel si per ipsum omni-
dolo & fraude cessantibus, quominus habeat steterit,
priuatur primo beneficio ipso iure, & tenetur illud in
manibus Ordinarij intra duos menses dimittere, de
quo disponent illi ad quos pertinet tanquam vacantes
quo si nō fecerit, est ipso iure secundo priuatus, & in-
habilis sit ad Ordines, & ad quæcunque beneficia obti-
nenda.

Te j nenda

498 Collectanea Doct. in Lib. I. Extrau. comm.

nenda Et debet Ordinarius sub pœna sanctæ obedi-
entia, & suspensionis ab ingressu Ecclesiæ tales plura
beneficia obtinentes compellere ad ostendendam dis-
pensationem, & de processibus super his exhibitis
Sedem Apostolicam per scripta publicè certiorum facere.
Colligitur Guillem. de Monte Lauduno, Vin. in ration.
lib. 1. pag. 468. Alagona in compend. pag. 163.

De incompatibilitate beneficiorum dixi latè ad cap.
de multa, de præbend. hodie per Concil. Trid. sess. 7. de
reforma. 4. in requirantibus residentiam. aut aliis quo-
modocumque in incompatibilibus beneficiis, etiam si Ca-
nonice sint & portiones, inducitur vaectio primi
ipso iure per ademptionem secundæ pacificè possessi, inax-
ta cap. de multa, de præbend. licet decem resecrunt à
Sacra Congreg. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 1. §. 4. 16.
Nicol. Gaz. de benef. p. 11. c. 5. §. 2. n. 8. 4. n. 6. declarat.
Aloys. Klee. in praxi fori Eccles. deess. 19. 1. m. 1. edit. a'lat
resol. 311. in 1. adit. Atwendi. in addit. ad recap. legum Na-
varra, lib. 4. tit. 7. de pluralitate benef. 17. Ego ipse de
offic. & potest. Episcop. p. 3. alleg. 92. n. 26.

De Maioritate, & Obedientia.

TIT. VIII.

EXTRA VAG. Vnam sanctam I, Bonif. VIII.

ECCELESIA sancta Catholica & Apostolica est
vna, quæ vnum corpus mysticè representat,
cuius caput Christus, Christi verò Deus, & Christi
Vicarius solus Petrus, & Petri successor, sub cuius
eius qui non sunt, non sunt de grege Christi. In hac
Ecclesia, seu in potestate illius est duplex gladius, pri-
mus spiritualis in manu Sacerdotis existens, qui ab
Ecclesia exerceatur, secundus temporalis in manu Re-
gum, & militum, sed ad normam, & patientiam Sacer-
dotis, qui exerceatur pro Ecclesia, sub primo tamen,
cum oporet gladium esse sub gladio, & temporalem
auctoritatem spirituali subiciat potestati, unde secundus
solicetur à primo, & qui exerceat primum, inducant à
Papa, sed Papa à nemine nisi à Deo, quia prima pote-
stat est à Deo de iure diuino, & idcirco subesse Romano
Pont. omnem humanam auctoritatem est omnino de ne-
cessitate salutis. Colligitur Ioan. Monach. Petr. Ber-
trand. Vin. in ration. lib. 1. pag. 483. Alagona in compend.
pag. 169.

De materia huius text. latè egi de offic. & potestatu
Episcop. p. 1. tit. 1. c. 2. n. 19. cum multis seqq. & de eius
intellectu agunt Christoph. Angoult. in tract. de legi-
bus, lib. 2. controuers. 17. n. 67. Diana resol. moral. p. 1.
tract. 2. resol. 112.

Perque ergo est in potestate Ecclesiæ, &c. Collige ex
text. summum Pont. quæ talem ex vi Pontificalis of-
ficij habere sufficientem potestatem super omnia ne-
gotia secularia etiam inter seculares, vt de illis iudicet,
& disponat quando id expedierit ad quietem, & con-
seruationem, ac Ecclesiæ defensionem, & ad bonum
spirituale, & ad finem Ecclesiasticæ potestatis asse-
quendum, sicut docet Conat, in reg. peccatorum, p. 2.
§. 9. n. 7. Nazar. in repet. cap. nouis. notab. 3. de iudic. Molina
de iustit. tract. 2. disp. 29. vers. tertia conclusio, Rebell. de
oblig. iustit. pag. 2. lib. 1. 4. q. 2. §. 1. n. 2. & 3. §. 1. n. 2.
n. 29. Sot. de defensionis Fidei Catholica, l. 1. c. 2. Card.
Bellarm. de Romano Pont. auctor. 1. generalis, lib. 1. c. 6. &
plures alij, quos retuli de c. 2. n. 31. vbi tamen aduerto

Summ. Pont. directè potestatem non habere in tempo-
ralibus, & procedere cap. cum ad verum 96. dist. 6. & d.
cap. nouis. eam tamen habere casualiter, & indirectè in
ordine ad spiritualia, & procedere text. in præfati, &
cap. per venerabilem, qui filij sint legitimi.

EXTRA V. Vt Prælatorum. II.

Ioan. XXII.

EPiscopi & Superiores Prælati sine causa taliona-
bili extra suam dioccesim mutato habitū non dis-
currant indifferetè, qui si ad Curiam veniant, inde re-
cedere non debent sine Papæ licentia, aliis ipsi & re-
ceptantes ipsos, si Papæ non manifestant, excommuni-
cati sunt. Colligitur Vin. in ration. lib. 1. pag. 483. Alagona
in compend. pag. 170.

Vide Bonac. de censur. extra Bull. disp. 2. q. 6. par. 4.

EXTRA V. Et si deceat. III. Idem.

Nillus Præfatus sine sui Superioris licentia nisi pro
negotiis Ecclesiæ sibi commissis extra suam dioc-
cesim pernoctare audeat. Quicumque Episcopus Ro-
mam venerit, primùm Palatium visitet Papale, exhibi-
turus reuerentiam Papæ, si doctor opportunus, nec
recedat à Curia nisi super hoc petita, & obtenta licen-
tia à Papa, qui secus fecerint, sunt excommunicati, &
habentur vt infideles iam ipsi, quàm receptatores, si il-
lorum aduentum non significauerint. Colligitur Vin.
in ration. lib. 1. pag. 186. Alagona in compend. pag. 170.

Vide Bonac. de censur. extra Bull. disp. 2. q. 6. par. 4.

De Treuga, & Pace.

TIT. IX.

EXTRA VAG. Ad Vniuersalis I.

Sixt. IV.

SIXTUS IV. volens discordiam ex pa-
gramatica sanctione subortam sedare, Or-
dinaris Regni Franciæ ad conferenda
beneficia sex menses concedit, Febru-
arium scilicet, Aprilem, Iulium, Au-
gustum, Octobrem, Decembrem, nisi iure, vel per
Benedictum VIII. & Ioannem XXII. vel per suas
regulas Cancellariæ aliqua clausula generali fuerint
Papæ reservata; excipit tamen alias personas parti-
culares, quæ habebant expectatiuas. Beneficia Cardina-
lium, & eorum, qui Cardinalibus sunt familiares,
in Regno Franciæ existentia suæ dispositioni vsque ad
certum tempus, resecrunt. De beneficiis promouendo-
rum quid fieri debeat ostendit. Beneficia Notariorum
Sedis Apostolicæ, qui habitum per eandem Sedem notarius
gestit solitum publicè, & continuè gestant, suæ dis-
positioni resecrunt. Causas habentes in prima in-
stantia vult in partibus terminari vsque ad diffini-
tiuum inclusivè, ante quam appellari verat, nisi à
gramine, & interlocutoria extra negotium princi-
pale, quod non possit reparari per appellationem à
diffinitivum. Quid de causis in Curia pendentibus fa-
ciendum sit narrat; Si autem eadem causa in diuersa
Curia

Concilis diversis respectibus tractatur, quarum pacto terminanda sit, hic dicitur. Indices prolongantes lites incurere excommunicatione Papae refoventur declaratur. Taxa beneficiorum, editas à Ioanne XXI I. secundas censet. Tandem tempus ponit, intra quod vult ista acceptari & servari. Colligit Vinius. in ration. lib. 1. pag. 490. Alagona in compend. pag. 171.

2. In censuris gratiarum excommunicationum, &c.] Expectationes huiusmodi omnino inutiles Concil. Trid. sess. 24. de reform. c. 19. & referunt Gonzal. ad reg. 9. Canon. 6. 1. praeterea. n. 57. cum multis seqq. Mallob. in praxi habenda concursus, prelat. 23. in princ. num. 10. secundum Romanam impress. Lotter. de re benef. lib. 1. in apparatu, n. 16.

3. Omnes, & singula causa, &c.] Hodie ament nona dispositione sacri Concil. Trid. sess. 24. de reform. c. 10. Causae omnes ad forum Ecclesiasticum spectantes eorum Ordinario locorum in prima instantia decidi, & infra bicanium terminari debent, & ex eo ita colligit Paul. Fuleb. de visit. lib. 1. c. 33. post n. 3. Aloyf. Rice. in collect. decis. p. 4. collect. 1353. in fin. Mar. Anton. var. resol. lib. 1. resol. 1. m. 3. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo instantia, c. 4. Pualce. in simili praxi, p. 2. c. 4. n. 1. Ego ipse de officio & potestate Episcop. p. 3. alleg. 31. vbi latè egi de hac materia.

q. 1. quique Patrem rogavit, dicens: *Pater sancte, serva eos in nomine tuo, quos dedisti mihi, ut sint unum, sicut & nos*, Ioan. cap. 17. & habent in capitulo Marthe, 5. verum, de celebrat. Missar. Omnium namque rerum & patens, & nostra est pax, pace enim vigent leges, floret Reip. disciplina, feruet Religio, valet amicitia, pollet humanitas, vberior est questus pauperum, & splendor opulentia ditum.

Cum vero sit tantum illis diebus, &c.] Parochum teneri populum monere, ut frequenter ad suas Parochias diebus saltem Dominicis, & maioribus festis accedat, statuit Conc. Trid. sess. 21. in decreto de observandis, & emittendis in celebratione Missae, & referunt Azor. instit. moral. p. 1. lib. 7. c. 6. q. 4. Fr. Emman. quest. Regul. tom. 1. q. 43. art. 7. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo Parochia, & p. 1. verbo Missa, c. 6. vbi attestat decisum non posse Episcopum cogere populum multis, & penes etiam in casu notabilis negligentiae ipse ad audiendam Missam in parochia sua, ego ipse de officio & potestate Episcop. p. 2. alleg. 24. n. 17. vbi n. 18. aduerto Missae audiendae praeceptum adimpleri quocunque in loco audiant, siue in propria Parochia, siue in qualibet alia Ecclesia, aut loco, vbi celebretur, posse tamen fieri alioquin, ut aliquis peccet non audiendo Missam in propria Parochia, videlicet si nolit eam audire ex contemptu, aut quando Parochus declarat ea, quae Parochiani scire tenentur.

Soltem in Paschate proprio confiteri Sacerdoti, &c.] Virum autem qui ex privilegio confitetur Religiosis, teneatur suis Parochiis, seu Presbyteris Parochialibus postea iterum confiteri, aut vero praedictis Religiosis peccata sua confitendo Ecclesiastico praecepto satisficiant de confitendo semel in anno? Vide Azor. instit. moral. p. 1. lib. 13. c. 1. q. 2. Fr. Ludon. Miranda in man. Praet. tom. 1. q. 45. art. 3. & 4.

Sub pena excommunicationis, &c.] Notatur ad hoc quod Rectores Ecclesiarum, & Religiosi Mendicantes in Germania existentes, qui pacem inter ipsos factam violant sententiam excommunicationis incurrit, ut per Saye de censur. lib. 1. c. 34. n. 44. Rayner. in catalogo censur. extra Bullam Cana. c. 8. excommuni. 13. Filliuc. tract. 14. n. 49. Jul. Lanot. de Indulg. p. 2. c. 13. num. 50. quos refero ego ipse de officio & potestate Episcop. p. 3. alleg. 50. n. 217. secundum Lugdun. impress. nouissime Bonae de censur. extra Bullam diss. 2. q. 5. p. 101. 15.

S V M M A R I V M.

1. Compendium text. referitur.
2. Papa iuvans est discordantes fideles populos ad pacem reducere.
3. Parochus tenetur populum monere ut frequenter ad suas Parochias diebus saltem Dominicis, & maioribus festis accedat.
4. Episcopus non potest cogere populum multis, & penes etiam in casu notabilis negligentiae ad audiendam Missam in Parochia sua.
5. Religiosus ex privilegio confessus an teneatur iterum suo Parocho confiteri? repositum.
6. Rectores Ecclesiarum, & Religiosi Mendicantes in Germania existentes, qui pacem inter ipsos factam violant, sententiam excommunicationis incurrit.

EXTRA V. Vices. II. Idem.

1. Confirmat concordiam factam in Germania inter Parochos, & Mendicantes, & addit penam excommunicationis, id est, ne Parochi non dicant haec esse emanasse à Mendicantibus, & Mendicantes non dicant, nec praedicent populos non teneri audire Missas in eadem Parochia diebus festis, cum hoc sit iure canonico, nisi iusta causa exigeret. Item neuri inducant ad eligendum sepulchra in suis Ecclesiis, quia est contra Canones. Item Mendicantes non praedicent populos non teneri confiteri saltem in Paschate suis Parochiis, cum sit iure canonico. Item commoveant in possidendis campis, & botis, & non adinvenit detrahant. Colligit Vinius. in ration. lib. 1. pag. 491. Alagona in compend. pag. 171.

2. Pacem, & charitatem inducere, &c.] Quod particulare Summi Romani Pontificis sit discordantes fideles populos ad pacem reducere, ex eo fit manifestum quia praecipuus, ac verus Vicarius est Christi, qui in terram descendens pacem per Angelos suos nuntiavit hominibus, dicens: *Et in terra pax hominibus bonae voluntatis*, Luc. cap. 1. habetur in cap. postle sanctae, de consecrat. 1. & de terra in caelum reliens eandem pacem Discipulis in Testamento reliquit, dicens: *Pacem reliquo vobis*, Ioan. cap. 14. & habetur in cap. nisi bella 23.

IN LIBRVM II.

De Iudiciis.

TIT. I.

EXTRA V. Frequentes. Vnic.

Ioan. XXII.

RELATI, & Rectores, ne non Fratres quatuor Ordinum Mendicantium adinvenire non se iniuriis afficiant circa iudicia ferenda, sed omnino ferrent Decretalem super cathedra, & constitutionem Clem. dudum, neque propter illam debeant Religiosi Mendicantes esse molesti, & graves Praelatis, neque Praelatis ipsi Religiosis. Et si sine aliqua iniuria, vel moderationem hinc inde fallat, Prae vult iustitiae complementum brevis exhiberi, summariè, simpliciter, & de plano, siue strepitu, & figura iudicij, vel aliter prout qualitas excellentum exigit, non obstanti

T t 4 obstanti

500 Collect Doct.in Lib.II. Extrau. commun.

obstantibus quibuscunque obstaculis, quæ possent his obuiare. Colligunt Viu. in ration. lib. 2. pag. 21. Alagona in compend. pag. 208.

2. *Summarie simpliciter, & de plano, &c.* De vi, & effectibus huius clause dixi in tract. de clausulis vss. eq. claus. 176. secundum Lugdun. impressi.

De Dilationibus.

TIT. II.

EXTRAV. In delictorum. Vnic.

Idem.

ABRICANTES fallos florenos citantur peremptorie data illis dilatione trium mensium intra quos coram Papa compareant ad reddendam rationem quare ipsi predictos florenos competat ius eundendi, alia contra ipsos eorum absentia non obstante procedatur prout iustitia suadebit. Colligunt Marian. in ration. lib. 2. pag. 70. Alagona in compend. pag. 224.

De Dolo, & contumacia.

TIT. III.

SUMMARIVM.

1. Citationes, qui impediunt ne ad eos pervenire possint, vel quorum domicilium iure adiri non potest, quando citandi sunt, ostendunt.
2. Doctores referuntur de citatione per edictum agentis.
3. Citandus habetur pro citato si facit ut ad illam citationem non perveniat.
4. Accessus non tunc quoad citationem debet liquidari & probari, & non sufficit quod Officialis de eo attestet.
5. Dilectio, præsertim, quandoque tenetur comparari.
6. Citatio est principium iudiciorum, & omnium actionum instrumentorum.
7. Papa non valet procedere contra aliquem sine citatione, remissione.

EXTRAV. Rem novam. Vnic.

Bonifac. VIII.

ILLI, qui impediunt ne ad eos possit citatio pervenire, vel quorum domicilium iure adiri non potest, per citationes etiam extra dies solemnes publicè factas de mandato Papæ in audientia litterarum Apostolorum, vel Papali palatio affixas iamvis maioris Ecclesiæ loci in quo Papa cum Curia sua degit, ita arctantur ac si ad eos personaliter devenisset, quamvis sint Reges, & Imperatores non obstantibus privilegiis, &c. Colligunt Ioan. Monach. Viu. in ration. lib. 2. pag. 116. Alagona in compend. pag. 242.

Citationis edictum, &c.] De citatione per edictum, vide Marant. de ordine iudic. p. 6. tit. de citat. membr. 1. n. 83. Mynsing. cont. 3. observ. 71. a. n. 5. Rebuff. tom. 3. ad leges Gallie in præfat. num. 94. cum seqq. Menoch. remed. 8. recap. a. n. 102. & cons. 100. a. n. 93. Azucod. lib. 3. a. n. 28. tit. 10. lib. 4. nova recep. Ceual. crim. contra commun. q. 809. a. n. 18. Soat. de Pace in præf. p. 1. tom. 1. temp. 3. n. 20. cum seqq. Aloyf. Ricc. in collect. decis. p. 1. collect. 117. Camil. Borel. in summa omnium decis. tit. 4. 4. de citatione num. 77. cum seqq. ex nostris Lusitanis Gam. decis. 237. Cabed p. 1. Arejo 58. Valsic. de parie. c. 7. n. 13. Cardol. in præf. iudicium, verbo citatio, n. 28. D. Barbof. in l. ad poremperium, n. 99 ff. de iudic. Nota quod quando proceditur per edictum, citationes debent fieri in duobus locis in Curia, necnon in duobus locis vicinis, in partibus etiam quod non sine de vicinioribus, Achil. decis. 15. de dolo, & contum. & citationes originales debent affigi, legi, & dimitti affixæ per aliquot horas, affixique debet fieri in valvis Ecclesiæ maioris, Cassad. decis. 1. n. 2. & decis. 6. de dolo, & contum. Soat. de Paz in præf. tom. 2. fol. 15. col. 3. n. 11. Vell. in præf. lib. 4. c. 3. n. 4. Egli. dec. 194. Por. decis. 164. lib. 2. in correct. Rot. decis. 5. de rescript. in novis, & in summa, separamus thes. 16. February 1632. coram R. P. D. meo Coccino Decano, & in Bracharen. thesauraria 10. Martij 1612. coram R. P. D. meo Pironano.

Considerata locorum distantia.] Notatur ad hoc, quod in citatione debet dari competens tenuitas secundum locorum distantiam, ut per Bart. in Extravag. ad reprimeendum, in verbo per edictum, n. 5. & 6. vers. sed qui terminus, ubi quod ista est practica pulchra, & notabilis, referet, & sequitur Rot. in d. summa separationis thes.

Qui impedit, aut facit eum se citando, &c.] Citandus enim habetur pro citato si facit, ut ad illum citationem non perveniat, ita Titag. de retractu, dig. 4. 2. gloss. 1. n. 8. & 9. Franc. Marc. Delphus decis. 400. n. 14 p. 1. Stephan. Gutier. discip. forens. c. 66. n. 32.

Tutè, vel libere adiri non possunt.] Adverte non sufficere quod officialis attestet de non tunc accessu, sed debet liquidari & probari, secundum Dec. cons. 460. n. 26. & Malecud. de probat. concl. 17. cum seq. Et Fax in præf. crimin. q. 18. n. 43. inter causas loci non tunc ponit metum iudicis minantis, inimicorum, belli, pestis, tempestatis maritimæ, & similia.

In gloss. Præsertim, ibi, verbum, præsertim, quandoque tenetur comparari. Ita Gutier. canon. lib. 1. c. 20. n. 5. Card. Tulch. in d. concl. 318. n. 1. Cened. sing. 83. n. 1. & alij, quos refert ego ipse in tract. de distictionibus vss. freq. dist. 227. n. 1. secundum Lugdun. impressi.

In gloss. Personaliter apprehendissent, ibi, citatio, que est principium iudiciorum, &c. Ita Greg. lib. 1. tit. 7. p. 3. Vant. de nullis. tit. ex defectu militantis processu, n. 17. Marant. de ordine iudic. p. 6. membr. 1. n. 1. Bonacof. commun. opin. tom. 1. lib. 2. tit. 2. n. 8. Azucod. ad rubr. tit. 3. n. 1. lib. 4. nova recep. Amator Rodet. in præf. de modo, & forma videndi, seu exam. processum, c. 4. de citat. n. 2. & 3. Camil. Borel. in summa omnium decis. tit. 4. a. n. 7. & est omnium actionum instrumentorum principium, ex Titag. in tract. res inter alias acta, statim in princip. D. Barbof. in l. si quis posteaquam, n. 26 ff. de iudic.

In gloss. Non obstantibus, ibi, ad eundem præmissum, non quæsi in Papa procedere contra aliquem valet citationes non præmissas? De hac questione latè dixi in collect. ad cap. 1. num. 7. cum seqq. de causa possit. in Decretalib.

De Vita, & honestate, &c. Tit. I. &c. 501

IN LIBRVM III.

De Vita, & honestate Clericorum,

TIT. I.

EXTRAV. Docta. Vnic.

Ioan. XXII.

MVSICAA lasciuia in Officiis diuinis, praesertim horis Canonicis, vel Missis solemnibus nullus sub poena suspensionis ab officio per octo dies cantare praesumat, per quod autem non intenditur prohibere quin interdum ultra cantum Ecclesiasticum aliquas consonantias, quae melodiam faciant, canere liceat. Colligunt Vio. in ration. lib. 3. pag. 14. Alagona in compend. pag. 359.

Cantus igitur purus, & honestus nullo iure prohibetur, is enim in Ecclesia audientia ad maiorem animi deuotionem excitat, canentium vires rectas, mentem ad Deum eleuat, tristitia corda consolatur, ut inquit Isidor. lib. 1. sentent. c. 7. gratiores mentes facit, fastidiosos oblectat, inertes excitat, & peccatores ad lamenta inuitat, in hoc verò text. solus indecens canendi modus prohibetur, sicut in Concilio Trid. sess. 22. in decreto de obseruandis, & evitandis in celebrat. Missae, vers. ab Ecclesiis verò iustis eas, &c. Colligae huc ex Nanar. de orat. & horis canon. c. 16. n. 32. & 33. Fr. Emman. quast. Regul. tom. 1. q. 40. art. 1. & 2. Soar. de Relig. tom. 2. trull. 4. lib. 4. c. 13. n. 16. & 17. Sanch. in praecipua Decalogi. tom. 1. lib. 2. c. 17. n. 7. Hieron. Rodet. in compend. quast. Regul. resolut. 19. n. 1. & n. 4. cum seqq. ubi licet de intellectu huius text. cum his, quae ad hoc propositum communi in rebus ad, adulescentis, n. 15 cum seqq. de celebrat. Missae. in Decretal.

De Praebendis, & Dignitatibus.

TIT. II.

EXTRAV. Pia. I. Bonif. VII.

BENEFICIA quaecunque apud Sedem Apostolicam vacantia Papa sibi reservat, & si licet sit ignoranter, vel scienter, irritum decernit, & inane. Colligunt Vio. in ration. lib. 3. pag. 105. Alagona in compend. pag. 402.

De hac materia dixi latè in collectis ad c. 2. & 3. hoc tit. lib. 6. ubi etiam in hic text. reuocauerit dictum c. 1. & ibi citatis commendo D. Louet. de re benefic. lib. 2. q. 27. à n. 55. cum seqq. per me post illa scripta vilum, ubi contra Gonzal. ad reg. 8. Canon. 5. 1. proem. à n. 151. latè probat dispositionem cap. statim, de praebendis lib. 6. non esse reuocant per hanc Extravagantiam.

Decretantes ex noue irritum, &c. j De vi & effectibus decreti irritantis dixi in tract. de clausulis vsusfreq. claus. 4. secundum Lugdun. impress.

EXTRAV. Ex supernae. II. Clem. V.

Promissiones sub titulo commendae factas de Ecclesiis Parochialibus, Archiepiscopalibus, Episcopalibus,

bus, & monasteriis ad petitionem Regum, vel quorumcumque Magnatum reuocat. Colligunt Vio. in ration. lib. 3. pag. 106. Alagona in compend. pag. 402.

EXTRAV. Et si in temporalium. III.

Idem.

Beneficia maiora, & minorum vacantia, & vacatura, praesertim in prouincia Borgegalen. Clement. V. certis ex causis sunt dispositioni referantur cum appositione decreti. Colligunt Vio. in ration. lib. 3. pag. 107. Alagona in compend. pag. 402.

EXTRAV. Execrabilis. IV.

Ioan. XXII.

Haec Extravag. habetur supra inter Extravagantes Ioannis XXII. etiam sub hoc tit. cum glossa Zenilini; hic vero ponitur cum glossis Guillelmi de Monte Landano.

EXTRAVAG. Saluator. V. Idem.

Tholosana Ecclesia in redditibus plurimum abundans erigi ut in nonam Metropolim. cui de nouo pro intrinsecis Ecclesiis depurantur quatuor villi in nonas ciuitates erigantur; quibus assignantur aliqui sancti Ecclesiarum Tholosanae; & tandem ciuitate Ecclesiastica in rebelles prostrantur. Ex quibus utilitas haberetur, quoniam cognosce poterunt causae erigendi, & diuidendi, eximendi, & subiciendi Ecclesiis Colligunt Vio. in ration. lib. 3. pag. 107. Alagona in compend. pag. 403.

Resert Bonac. de censuris extra Bull. diff. 2. q. 1. puncto 13. & de interditiis in particulari diff. 4. q. 1. puncto 6.

Hinc dicit Nam. de spoliis cleric. §. 1. n. 1. quod frequenter Papa applicat rem vnius Ecclesiae alteri, immodè totam vnam Ecclesiam cum suis bonis per vniorem & diuisionem, ut hoc in text. fecit Ioannes XXI. & his temporibus Pius IV. tantam partem alicui Episcopati Leodien. quanta sufficit rebus Episcopatibus de nouo erigendis.

Suffraganei sub Tholosano Archiepiscopo qui hodie existant, ostendi in tract. de offic. & potest. Episcopali p. 1. tit. 1. post c. 7. ubi agitur de noticia Episcoporum totius Orbis.

EXTRAV. Nuper. j. VI. Idem.

Impediente Episcopatus Tholosani erectionem in Ecclesiam Cathedrali, & eius diuisionem in quinque dioceses ultra poenam in Constitutione Cypriano declarata perdat secula, & quaecunque beneficia spiritualia, & temporalia, & si sine personarum Ecclesiasticarum efficiuntur inhabiles ad quaecunque beneficia Ecclesiastica obtinenda. Colligunt Vio. in ration. lib. 3. pag. 109. Alagona in compend. pag. 402.

EXTRAV. Nuper. ij. VII. Idem.

Executores quatuor dantur ad penas supra dictas solemniter publicandas. Colligunt Vio. in ration. lib. 3. pag. 109. Alagona in compend. pag. 402.

EXTRAVAG. Nuper. iij. VIII. Idem.

Dispensat cum quodam Abbate ut Episcopus possit esse, licet defectum patietur in Ordinibus, &c.

de etate. Colligunt Viñan. in *ration. lib. 3. pag. 101.* Alagona in *comp. pag. 401.*

Quam verb etatem, & ordines habere debeat promouendos in Episcopatum, dixi in *etate de officio, & potestate Episcopii. p. 1. allegat. l. n. 16. & n. 36.*

EXTRAVAG. Ad cuiuslibet. IX. Idem.

Hortatur quendam in multis commendatum, ut accipiat Episcopatum, & eam Pastorem administrare in Ecclesia, quæ de nouo fuerat in Cathedrali erecta. Colligunt Viñan. in *ration. lib. 3. pag. 102.* Alagona in *comp. pag. 402.*

Humilis an ille, qui superni notus arbitrio, ut debeat preesse, intelligit, & tamen ex humilitate præesse contemnit? Vide quæ dixi de *officio, & potestate Episcopii. p. 1. tit. 2. gloss. 2. n. 15.*

EXTRAVAG. Postulasti. X. Idem.

Declarat an collector fructuum primi anni omnium beneficiorum Ecclesiasticorum vacationem, & vacatorum, usque ad certi temporis spatium deputatorum pro Camera Apost. oneribus facilius sopportandis, possit cum obtinentibus beneficia conuenire, & an Altaria dotata cadant sub tali reservatione, &c. Colligunt Viñan. in *ration. lib. 3. pag. 111.* Alagona in *comp. pag. 403.*

EXTRAVAG. Cum nonnullis. XI.

Idem.

Resolvit plurimas ambiguitates ortas circa reservationem & solutionem supradictorum fructuum cap. procedenti contentorum,

S V M M A R I U M.

- Beneficia omnia secularia, & Regularia etiam Patriarchales, Archiepiscopales, & Episcopales Ecclesia apud Sedem quomodocumque vacantia, ac etiam per obitum S. R. E. Cardinalium, ac Officiorum dicte Sedis sive dispositioni reservantur.
- Hic textus semper innovatur per reg. 2. Cancel.
- Beneficiorum vacationem apud Sedem reservatio ubi tractatur, ostenditur.
- Cardinalium S. R. E.
- Cameraq.
- Notarium, seu Prototarium.
- Auditorum Apost. Palatij,
- Scriptarum literarum Apost.
- Abrenuntiarum.
- Commensalium Papa.
- Commensales Papa quoad effectum reservationis qui dicantur, ostenditur.
- Capellanus Papa beneficia sunt reservata Sedis Apost.
- Beneficia quacumque vacantia, & vacatura per promotionem ad Patriarchatum, Archiepiscopatum, & Episcopatum, & monasteriorum regimina, sive Sedi Apost. reservata.
- Beneficia vacantia per dispositionem, priuationem, translationem, aut nuncius consecrationis suspensionem, antihierat Apost. fallat, sive Sedi Apost. reservata.

Beneficia vacantia seu vacatura per affectionem pacificam quorundamque Privatorum, dignitatum, personarum, Officiorum, Canoniarum, prebendarum & aliorum beneficiorum, auctoritate Apost. premissum, sive Sedi Apost. reservata.

Beneficium vacans per affectionem pacificam alterius incompatibilis ad Ordinarium collati, si vacaverit, in mense Ordinarii, illius prout speciat ad Ordinarium.

Beneficia Papa reservantur, de quibus in concordia, vel discordia electi, seu postulati sui sedis electio, vel postulatio, qua postea cassata fuit, seu repulsa, aut reuocata.

EXTRAVAG. Ad regimen. XIII.

Bened. XII.

Dispositioni Apostolicæ reservantur beneficia omnia cum cura & sine cura, secularia & Regularia, etiam Patriarchales, Archiepiscopales, & Episcopales Ecclesiarum, & consueverunt conferri per electionem, vel alio modo, apud Sedem Apost. quomodocumque vacantia, & in posterum vacatura, etiam per dispositionem, vel priuationem, seu translationem, aut nuncius consecrationis suspensionem, ac etiam per obitum Cardinalium S. Roman. Eccles. ac officialium dicte Sedis, videlicet Camerarij, Vicecancellarij, &c. vel Legatorum, seu Nuntiorum ubique moriantur, necnon & aliorum, qui pro negotijs veniant, vel recedunt à Curia, si intra duas dictas legales moriantur, & ibi non habeant proprium domicilium. Devenientes ex tunc, &c. Non obstantibus, &c. Colligunt Viñan. in *ration. lib. 3. pag. 111.* Alagona in *comp. pag. 403.*

Innovatur semper per omnes Summos Pont. in reg. 2. Cancel. ut referunt Gonzal. ad reg. 3. Cancel. gloss. 8. n. 17. & Nicol. Garc. de benef. p. 5. n. 1. n. 19. ubi n. 86. obviat ideo innovari text. in præfati per d. reg. 1. quia erat temporalis, & expiravit cum emendatore, quod etiam adnotat D. Lotter. de re benef. lib. 2. q. 17. n. 97.

Apud Sedem Apost. &c. De reservatione beneficiorum vacationem in Romana Curia, seu apud Sedem dixi latè ad c. 2. & 1. de prebend. lib. 6.

At etiam per obitum Cardinalium. Notatur ad hoc quod dispositioni Sedis Apost. reservantur quæcumque beneficia vacatura per obitum S. Rom. Eccles. Cardinalium, ut per Hieronym. Paul. in praxi Cancell. 5. de beneficiis generaliter reservatis, versum beneficia Cardinalium. Ludon. Gom. in reg. de impetr. ac benef. vacant. per obitum famul. Cardin. q. 1. 5. sub nom. 1. c. Barla. cens. 126. n. 97. lib. 2. Gonzal. ad reg. 7. Cancel. gloss. 51. num. 6. D. Lotter. de re benef. lib. 2. q. 17. num. 84. & 85.

Cameraq. Vide Callad. decis. 4. de censu. Mandos. in reg. 1. Cancel. q. 4. Flaminio. Paul. de regim. benef. lib. 2. q. 16. n. 19. Gonzal. d. gloss. 51. n. 10.

Notarium. Vide Mandos. in reg. 1. Cancel. q. 5. sub n. 7. 6. Bellam. decis. 655. inrip. Notarij Famularia, Gonzal. d. gloss. 51. n. 12. D. Lotter. d. q. 17. n. 97. in fine, ubi per Rot. in Ferrar. Canoniam 26. Aprilis 1614. coram R. P. D. meo Pironano, subdit hanc reservationem Protototarium posse dici elusulam in corpore iuris, & de Protototarium, vide per me dicta de officio & potestate Episcopii. p. 3. alleg. 74. n. 30. & latè D. Meleth. Lotter. d. lib. 2. q. 18. & q. 29.

Et Apostolici Palatij, &c. De Auditoribus Romæ, vide Aene. de Falcon. de reserv. p. 1. q. 3. paulo ante, n. 15. vers. & in quantum, Gonzal. d. gloss. 51. n. 5. D. Lotter. de re benef. lib. 2. q. 17. sub n. 68.

Et

SYMMARIUM.

- 1 Beneficia quæcumque dispositioni Apostolicæ reservata, ita per talem reservationem sunt affecta, ut illorum collatio non teneat, si per alium à Romano Pontifice facta sit.
- 2 Regula 10. alias 11. Cancell. cum hoc text. symbolizat.
- 3 Doctores referuntur de affectione per appositionem manus Papæ agentis.
- 4 Beneficia semel reservata, & affecta semper remanent affecta.
- 5 Reservatio etiam si resiliatur, potè propter regulam de viginti, non tamen resiliatur indulta per appositionem manus validam.
- 6 Beneficiis ubique afficit manus appositio, eatenus durat reservatio, quatenus provisio Papæ consumitur.

EXTRA VAG. Ad Romani. XVI.

Paul. II.

Beneficia quæcumque dispositioni Apostolicæ reservata, ita per talem reservationem sunt affecta, ut illorum collatio non teneat, si per alium à Romano Pont fuerit facta. Colligunt Viuium. in *varior. lib. 3. pag. 112.* Alagona in *compend. pag. 403.*

Cum hoc text. habet quædam conformitatem, & symbolizat *reg. 10. alias 11. Cancellaria*, quæ incip. *Item declarantur unum, & singularia: Cathedralium, &c.* vt tradunt Mandol. *super ead. reg. quæ aliis erat 9. q. 3. & 6. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. 4. proxima. n. 8. & 85.* Ioan. à Cochier. *ad d. reg. 9. seu 10. Cancell. n. 7.* Nicol. Gate. de *benefic. p. 1. c. 1. n. 78. cum seqq.*

Romani quoque Pont. manus appositionem, &c.] De affectione per appositionem manus Papæ agunt latè Aeneas de Fale. de *reservat. prelat. 1. & 9. affectu 16.* Simonet. in *similiis. tract. 9. 17. & 38.* Mandol. in *reg. 4. Cancell. q. 4. num. 4. & reg. 5. q. 6. n. 6.* Gonzal. *ad reg. 8. Cancell. gloss. 52. per tot. Nicol. Gate. de benefic. p. 5. c. 1. n. 138. cum multis seqq.* Lotter. de *re benefic. lib. 1. q. 16. n. 4. vbi cum Rota decis. 190 n. 9. p. 2. recet. ait dispositionem huius text. procedere nulla existente provisione Papæ, vbi in appositione manus Papæ concurrit præteritis reservationibus generalibus cum decreto irritanti.*

Remanent semper affecta, &c.] Notatur ad hoc quòd beneficia semel reservata, & affecta semper remanent affecta. Rot. *decis. 12. & 13. de præbendis in nouis, Callada, decis. 1. n. 8. de restitu. spoliis & decis. 2. n. 10. de vnion. Gem. conf. 52. n. 16.* Simonet. de *reservat. q. 57.* Pet. Greg. de *re benefic. c. 24. n. 17.* Gonzal. *d. 5. proxima. n. 8. vers. in hoc casu.* Ioan. à Cochier. *vbi proxime. n. 9.* Vnde etiam si resiliatur resignatio, potè propter regulam de viginti, non tamen resiliatur reservatione indulta per appositionem manus validam. Roman. *conf. 342. a. n. 1.* Sarnen. *ad reg. de infirm. q. 33. ad fin. quos refert, & sequitur Lotter. d. lib. 2. q. 27. n. 35.*

Illud tamen admittere oportet cum eod. Lotter. *d. q. 26. n. 39. & 40.* quòd vbiunque manus appositio afficit beneficium, eatenus durat reservatio, quatenus provisio Papæ consumitur, intelligitur autem consumpta, sine prouisionis possessionem apprehenderit, Rot. *decis. 190. n. 9. in fin. sine non apprehenderit, cum potestio sit quid penitus separatam à provisione, per quam consumitur vacatio, vt respondit Rot. decis. 512. & n. 3. p. 3. lib. 3. dinerf.*

- 8 Et Scripturam litterarum Apostol.] Vide Rot. *decis. 70. per tot. p. 1. dinerf. D. Lotter. de benefic. lib. 2. q. 27. n. 86.*
- 9 At Abbatiarum,] Vide Pus. *decis. 20. 4. & 26. in antiquitat. decis. 2. 34. & 257. lib. 1. in correctis, vbi quòd beneficia Abbatiarum de minori sunt reservata per hunc text.*
- 10 Necnon commensalium.] Ex *Constit. 78. & 79. Paul. III. & Constit. 44. Iulij 111. quòd hunc effectum referuntur nationis veri familiares, & continui Papæ commensales sunt omnes Referendarij, & alij Officiales ex Palatio Apostol. panem habentes, Protonotarij, Subdiaconi, Auditores Rotæ, Acolyti, Semicleri, Secretarij, litterarum Apostol. Scriptores, Cubicularij, ac Milites S. Petri, & reliqui officiales Romano Pont. pro tempore existentis in Palatio deservientes, aut custodiam facientes, licet in eodem non habitarent, nec habitent, nec forsan habitabunt, nec in cinello comedent, nec comedant, nec in futurum forsan comedent, referunt Gonzal. *d. gloss. 51. n. 17. & Ioan. à Cochier. in reg. 1. Cancell. n. 34.**
- 11 Et aliorum quorumlibet episcoporum, &c.] Vide Aeneas de Falconibus de *reservat. q. 3. prima. n. 5. in fine, & n. 16.* Simon. in *similiis. tract. 9. 37. & 38.* Mandol. in *reg. 1. Cancell. q. 5. & 6.* Gonzal. *d. gloss. 51. n. 8.*
- 12 Rursus monasteria, Prioratus, &c.] Notatur ad hoc quòd beneficia quocunque vacantia, & vacatura per promotionem ad Patriarchatum, Archiepiscopatum, Episcopatum, vel monasterium regiminis, sunt Sedi Apostol. reservata, vt per Simon. de *reservat. q. 27.* Mandol. *ad reg. 1. Cancell. q. 13. & 14.* Cochier. in *reg. 1. Cancell. n. 2. vers. septimus, Flamin. de resign. benefic. lib. 1. q. 1. n. 76.* Anstet. Getton. de *indultis. Cardus. 5. 7. vers. 2. n. 20.* Azor. *instr. moral. p. 2. lib. 7. c. 16. q. 2.* Gonzal. *ad reg. 8. Cancell. gloss. 51. n. 5. & gloss. 52. n. 15.* Camil. Borrel. in *summa omnium, decis. 218. n. 8. 4. & 86.* Nicol. Gate. de *benefic. p. 1. c. 6. à n. 1. metipsum de officio, & potestate Episcop. p. 3. allegat. 57. n. 71. cum seqq.*
- 14 Necnon per depositionem, vel priuationem, &c.] Notatur ad hoc quòd beneficia vacantia per depositionem, priuationem, translationem, aut muneris consecrationis suspensionem auctoritate Apostol. factas, vel fiendas, sunt Sedi Apostol. reservata, vt per Hieron. Paul. in *praxi Cancellaria, 6. sequuntur beneficia reservata generaliter, Flamin. Paris. de *reservat. lib. 2. q. 16. n. 27.* Gonzal. *d. gloss. 51. n. 32.* Ioan. à Cochier. in *reg. 1. Cancell. canon. 22. vers. 5.* Viuium. in *praxi inrispat. lib. 14. c. 1. n. 16. in ult. impress.**
- 15 Necnon etiam qua per affectionem pacificam, &c.] Notatur ad hoc quòd beneficia vacantia, & vacatura per affectionem pacificam quocunque Prioratus, Dignitatum, Personarum, Officiorum, Canonizantium, Præbendarum auctoritate à post. prouisionum, seu prouidentorum, sunt Sedi Apostol. reservata, vt per Simon. de *reservat. q. 26. n. 1.* Berlat. *conf. 126. num. 96. lib. 2.* Gonzal. *d. gloss. 51. n. 36.* Nicol. Gate. de *benefic. p. 1. c. 5. à n. 51.* Viuium. *vbi sup. n. 18. & 19.* D. Loer. de *re benefic. lib. 2. q. 27. à n. 37.* Secus autem erit, si collatum fuerit secundum beneficium non à Papa, sed ab Ordinario, quia tunc si primum beneficium incompabile vacauerit in mente Ordinarij, illius provisio ipseabit ad Ordinarium, iuxta ea, quæ resoluit Gonzal. *ad reg. 8. Cancell. gloss. 1. 5. 6. 2. à n. 8.*
- 17 Necnon si forsan, &c.] Notatur ad hoc quòd beneficia illa Papæ reservantur, de quibus in concordia, vel discordia electi, seu postulati sunt facta electio, vel postulatio, quæ post ea cassata fuit, seu tepellia, aut renuntiata, vt per Hieron. Paul. in *praxi Cancell. 6. sequuntur beneficia super quibus, Viuium. in praxi inrispat. lib. 14. c. 1. n. 17. in ult. impress.*

Ne Sede vacante aliquid innovetur.

TIT. III.

S Y M M A R I U M.

- 1 Compendium huius text. refertur.
- 2 Consecranda est vidua vi fructus primi, secundi, & sequentium annorum Praetato defuncto, vel eius hereditas applicentur, etiam si non conuertantur in pauperem ad liberandam animam defuncti in purgatorio, vi n. 3.
- 4 Infinita reprobandur.
- 5 Refuscatas recusat filios, non tamen uxorem, & non tenent iterum baptizari, nec ordinari.

EXTRAV. Suscepti. Vnic.

Ioan. XXII.

PAPA volens providere divino cultui, & ministris eiusdem, & occurrere dispendiis, quae ipsi quotidie imminere propter occupationes vacantium Ecclesiarum primi anni, eo quod Ecclesiae ipsae, seu personae aliquae ea privilegio, consuetudine, vel statuto, primi, aut secundi, vel plurium annorum fructus beneficii vacantibus sibi vendicant, statuit quod quando talis occupatio immineret in beneficiis, quae consuenerunt in decem solutione taxari, collectores ipsorum annualem sint contenti ipsi summa pro qua consuenerunt dari decima, si ipsam eligendam duxerint, tali residuo penes eam, cui collatum est beneficium, remanente, vel dimissa eidem summa praedicta, possint dictum residuum sibi assimere, annuatim alterum intra decem dies dicti eligant collectores, alius post decem dies ipsorum optio in beneficium transeat ipso iure. In non taxatis autem fructus decimabiles illius anni dividi debent per medium, & utrique eorum medietas tribuatur, ita quod si alter dimidia noluerit contentari, ipsa in volentem transeat ipso iure. Et si aliquis accipiat aliquid ultra praemissa, si fuerit Praetator, suspensus est ab ingressu Ecclesiae; si est Capitulum, Universitas, vel Collegium, est interdictum donec restituat; si particularis persona, est excommunicata, nec potest absolvi nisi facta restitutione, & ad hunc finem renocavit omnia privilegia, &c. Colligunt Vivian in ration. lib. 3. pag. 144. Alagona in compend. pag. 418.

Vide de hac materia l. de Bonae de suspensionibus omnibus in particulari, disp. 3. q. 4. p. 110. l. 1. a princip. ubi n. 2. ait hac censura ligari, qui per seipsum immediate non accepit, sed per mandatum, quia adhuc ipse dicitur peccasse, labilique contrarium dicendum de auxiliante, fauorem praebente, vel iurum habente, quia censura lata in facientes, non afficit consentientem, facientem, vel ratum habentem contra gloss. h. in verbo praedictorum, & Albet de censur. disp. 1. de interdicto, c. 1. et. c. 10. versio. 1. Et idem Bonae loco proximi citato, n. 3. existimat paritatem materis excusare ab hac censura, quia excusatus a mortali peccato, consequenter etiam a gravi censura, quae mortale peccatum supponit, quicquid dicat Albet ubi proximi, versio ad declarationem. Et denique idem Bonae, n. 7. tenet hanc suspensionem facta reali restitutione tolli absque alia absolutione, quia suspensio sub conditione, vel ad certum tempus lata cessat adimpleta conditione, quamvis Soar. tom. 5.

de censur. disp. 31. sess. 5. n. 2. Albet. tom. 2. disp. 16. c. 3. col. 6. & alij oppositam sentiant.

Ea hoc text. colligitur validam esse consuetudinem, ut fructus primi, secundi, & sequentium annorum Praetato defuncto, vel eius hereditas applicentur, ut per Con. in cap. cum in officio, n. 9. versio. exterior, de restitut. Non. de redditib. q. 3. n. 12. & in apologia, q. 1. monuit 48. alias q. 1. monuit 51. a mon. 6. Sarmient in defensorie monuit. 48. Gam. Lysis. decis. 313. n. 7. ad fin. Cuius rei rationem reddit Abb. in d. c. cum in officio, n. 5. ad fin. quod talis consuetudo Ecclesiae non praedicitur, sed tantum successori, ad quem pertinet fructus sequentium annorum. Verum reprehendunt à Con. proxime citata loca, advertebant quod etiam relicta à defuncto debent factus successori referantur, ita ut in Clem. statum 7. de elect. cum similibus, & ideo non rectè Abb. videtur facere differentiationem inter fructus sequentium annorum, & relicta à defuncto.

Vnde minus bene Nau. citatis locis, quem sequitur Guier. lib. 2. prall. q. 114. n. 14. contendit in terminis huius Extrav. iuxta doctrinam glossae praesentis, verbo defuncto, non posse defendi consuetudinem, quae fructus primi & secundi anni applicat defuncto, vel eius hereditas, nisi ut conuertantur in opera ad liberandam animam defuncti à purgatorio, quia de consuetudine contrarium observari, testis est Sarmient. d. c. man. 48.

In gloss. Prima, vel secunda, aut altera, ubi merito est reprobanda. Notatur ad hoc quod infinitas reprobandur, ut per Escob. de ratione. c. 13. n. 4. Valde. conf. 51. n. 49. & de parit. c. 9. n. 50. & 51. Stephan. Gratian. discipuli. versio. c. 600. n. 1.

In gloss. Vacantibus, ubi quod etiam si in instanti miraculose resuscitetur, &c. Vide l. de Gasc. Girond. de prall. sen. exempti. explic. n. 128 j. ubi ait, quod resuscitatus recuperat filios, non tamen uxorem, & n. 128 j. quod non tenent iterum baptizari, nec ordinari, & n. 128. 86. quod monachus resuscitatus tenetur redire ad monasterium.

De Rebus Ecclesiae non alienandis.

TIT. IV.

S Y M M A R I U M.

- 1 Compendium huius text. refertur.
- 2 Dilectores citantur de eius materia agentes.
- 3 Textus hic an sit hodie ubique vsu receptus, ostenditur.
- 4 Locatio fructuum Ecclesiasticorum ultra triennium non est licita, & valida.
- 5 Alienationis nomine quae comprehenduntur, & an Praetator possit repudiare legatum, seu hereditatem relictam Ecclesiae, ostenditur.
- 6 Bona inuehilia Ecclesia, vel nobilia pretiosa, quae servando servari possunt, non valent absque solemnitate hypothecari.
- 7 Bona Ecclesiastica non possunt locari ultra triennium.
- 8 Beneficiarius possit se obligare obligatione personali ad dandum emendatam, & ius percipiendi fructum ad multos annos, vel durante vita ipsius beneficii.
- 9 Triennium ultra quod non bona Ecclesiastica locari, componendum est tribus fructuum collectionibus, & n. 39.
- 10 Triennium de quo in hoc text. potest per statuta Episcoporum limitari ad unum, vel duos annos.
- 11 Locatio facta ultra triennium de bonis Ecclesiae an in totum vitietur, vel quoad dictum triennium sustineatur, ostenditur, & n. 12.

13 Locatio

De Rebus Ecclesiæ non alienandis. Tit. IV. 505

- 1) Locatio de bonis Ecclesiæ si fiat ad duo triennia edicto pallio ut possit primum incipiat secundum, an valeat, ostenditur.
- 2) Ecclesiæ res in quibus casibus inconsulto Romano Pontifice alienari possint, remittuntur.
- 3) Bona Ecclesiæ in emphyteusim concedi possunt Romano Pont. inconsulto vrbis concurrentibus conditionibus.
- 4) Prelatus potest de iure liberè res solitas concedere in emphyteusim, vel feudum, cui vult, conferre etiam absque Capituli consensu.
- 5) Bona ut in emphyteusim concedi solita dicantur, sufficiat unica concessio, & esse elapsis 40. annos.
- 6) Emphyteusica res Ecclesiæ solita emphyteusicari si ad Ecclesiam revertantur, possunt iterum emphyteusicari absque solemnitate requisita in alienatione rerum Ecclesiasticarum.
- 7) Bona, quæ servanda servari non possunt, sunt res mobiles, quæ non durant triennio, vel usque consumantur, & non fructificant.
- 8) Alienatio vineæ, olivæ, frumenti, omnium, caprarum dummodo non sit totus grex, fieri potest sine solemnitate.
- 9) Excommunicatio incurritur incurrunt alienantes, vel locantes res, seu bona Ecclesiastica extra casus à iure permixtos in plures, quàm in tres annos.
- 10) Concil. Trident. sess. 22. de reform. cap. 11. comprehendit summorum occupantes bona Ecclesiastica, vel ea usurpantes.
- 11) Alienas res Ecclesiæ absque debita solemnitate ex ignorantia iuris vel facti, nulla ignorantia non sit convincta cum ingenti reverentia, non incurrunt excommunicationem de qua in hoc text.
- 12) Alienas res Ecclesiæ absque debita solemnitate si per ignorantiam doli alienationem renunciant ante realem & pacificam traditionem, non incurrunt excommunicationem, de qua in hoc text.
- 13) Cardinales aut subdiaconi legibus, & penis contra alienantes indubitè bona Ecclesiastica impositis, remittuntur.
- 14) Beneficium ipsa facto privantur inferiores, qui Ecclesiæ cum cura, & sine cura habentes beneficia, & bona sine solemnitate bonis Extravag. alienant.
- 15) Arbores fructifera cadere non possunt, & si succiderit emphyteuta poterit primari.
- 16) Vssu fructuariorum arbores fructiferas cadens movit ins, quod habet, & expelli potest.
- 17) Columnæ & conductus arbores fructiferas cadens, expelli potest.
- 18) Beneficarius succidens arbores, quæ radices egerunt aliam non fructiferas, incurrunt excommunicationem de qua in hoc text.
- 19) Sylva immatura à fructuaris succidi non potest.
- 20) Emphyteuta puniuntur propter incisionem lignorum, quæ brevi tempore non renascantur.
- 21) Prelati & beneficiarii sylvas caduas, quæ matura sunt, & brevi tempore renascantur, cadere possunt.
- 22) Sylva cadua illa dicitur, quæ destinata est ad hoc ut cadatur, & talis esse debet in succisa ex stirpibus vel radicibus renascatur.
- 23) Arbores sylva caduas sunt eius qualitatis, ut nisi exciderint certis annis adulescent, ut renascantur non possunt.
- 24) Emphyteuta sylvas caduas cadere potest.

EXTRAVAG. Ambrosiæ. Vnic. Paul. II.

PROHIBET omnium rerum, & bonorum Ecclesiasticorum alienationem, omneque pactum, per quod ipsorum dominum transiret, concessio, hypothecam, locationem, & condu-

ctionem ultra triennium, necnon infestationem, vel contractum emphyteuticum præterquam in talibus à iure permixtis, ac de rebus & bonis in emphyteusim ab antiquo concedi solitis, & cum Ecclesiis evidenti utilitate, ac de fructibus, & bonis, quæ servando servari non possunt pro instantis temporis exigentia; & iuniora decreta, & Constitutiones prædecessorum super hoc editas. Et ita quando contra hoc decretum Ecclesiæ bona alienantur non tenet alienatio, hypotheca, concessio, locatio, conductio, infestatio, & tam ille, qui alienat, quàm qui alienatus res accipit excommunicationis sententiam incurrunt. Si vero fuerit Episcopus, vel Abbas, qui bona Ecclesiæ alienat inconsulto Pape, ingressus Ecclesiæ illis penitus interdicitur, & si in tali interdictione obdurnat persistet, per sex menses eo ipso sicut suspecti ab omni administratione Ecclesiæ, vel monasterii in temporalibus, & spiritualibus. Inferiores vero, qui Ecclesiæ cum cura, vel sine cura habentes beneficia, & bona alienant, sunt ipso facto beneficiis privati, & tanquam vacantia possunt conferri aliis, exceptis ipsis primatis, & bona alienata revertuntur ad eadem Ecclesias. Colligitur Violan. in rebus. lib. 3. pag. 167. Alagona in compend. pag. 427.

Explicatur hæc Extravag. ab Hieton. Maynais in consilio de spoliis, n. 274. & iuregis repetitionibus eam declarant Benedic. Canosius, & Bartholom. Penus; & de illius materia, & intellectu plura tradunt citati per Cened. ad Sextum collect. 32. quibus addo Aloys. Riee. in praxi rerum fori Ecclesiæ. decis. 115. cum seqq. in 1. edit. aliis res. 100. cum multis seqq. in 2. edit. Socet. in selectis consil. theorum. 117. Bonac. var. trall. lib. 1. trall. 2. de alienat. bonorum Ecclesiæ. & de consue. extr. Bullam, disp. 2. q. 4. puncto 11. Quamvis in summa Bullar. verbo alienatio rerum Ecclesiæ. Filliuc. reus. 3. trall. 444. n. 7. cum seqq. metipsum de officio, & potest. Episcop. p. 3. alleg. 95. per tot.

Videtur autem hæc Extravag. fuerit & sit hodie vñ recepta, videtur ab aliquibus in dubium revocari? In quo assertionem patrem insinuat Aloys. Riee in collect. decis. p. 5. collect. 1673. in praxi. & in praxi rerum fori Ecclesiæ. decis. 95. in 1. edit. aliis res. 91. in 2. edit. Henric. in sum. lib. 13. c. 16. §. 3. in Tr. Mar. Antonin. var. res. lib. 1. res. 21. num. 15. & res. 18. num. 10. & res. 50. num. 18. Filliuc. trall. 444. n. 8. Mare. Anton. Genzenf. in praxi Archiep. Neapol. c. 60. num. 1. Melch. Phœbus Lusit. decis. 60. n. 1. 1600. 1. Rot. in vna Braxien. locationis 5. Decemb. 1594. coram Penia, impressa per Fatim. decis. 30. num. 1. p. 1. recens in qua fuit dictum Rotam non servare decisionem Mohedani 8. de locato, dicentem probandum esse vñm huius Extravag. cuius similes refero ego ipse d. p. 3. allegat. 95. num. 49. cum enim sit inserta in corpore iuris, præsumitur de iure vñ recepta, Reddam. de rebus Ecclesiæ non alien. q. 35. num. 1. Eugen. conf. 14. num. 2. 1600. 1. Flamin. de resignat. lib. 1. quest. 6. num. 15. Mar. Antonin. var. res. lib. 1. res. 21. num. 15. Ex saltem quoad nullitatem contractus, non verò quoad penas excommunicationis, & alias extralegales receptas esse defendant Sartmen. de redditib. Ecclesiæ. p. 1. cap. 1. n. 30. Tolet. in instrum. Sacra. lib. 5. cap. 91. vers. tertio de hoc Paulina, Salzed. ad Bernard. in praxi. cap. 7. 4. vers. circa quam Confessio, in noviss. adu. Quamvis d. verbo alienatio rerum Ecclesiæ. n. 48. plura ex citatis per Cened. ad Sextum collect. 32. num. 1. Gam. decis. 390. num. 2. Sayr. in elam Regia, lib. 1. c. 4. num. 15. Azot. instrum. moral. p. 2. lib. 9. c. 2. q. 1. vers. quod arguet, Molin. de instrum. trall. 2. disp. 466. n. 10. Rebelle de obligat. instrum. p. 2. lib. 14. q. 5. Homobon. de Bonis de examine Ecclesiæ. trall. 3. cap. 12. q. 66. ante resolutum...

Vu Omnia

4 *Onium rerum, & bonorum Ecclesiasticorum, &c.]* Ergo comprehendit fructus & redditus rerum Ecclesiasticarum, ac proinde locatio fructuum ultra triennium, non erit licita & valida, sicuti docent Gam. *Instit. decif. 190. n. 6. & decif. 156. n. 1. Boët. decif. 124. n. 1. Guicet. canon. lib. 1. c. 8. n. 14. Philarch. de offic. Succed. p. 1. lib. 4. c. 12. Iacob. de Grass. in aures decif. p. 1. lib. 3. c. 4. n. 1. Emmann. Jun. n. 1. cap. 18. n. 1. Solis de censib. lib. 2. cap. 3. num. 10. Quintanad. Ecclesiast. lib. 2. num. 69. Aloyf. Ricc. in d. praxi refut. 106. Cened. ad Decretal. collect. 76. num. 3. Bonac. var. tract. 1. de alienat. bonorum Ecclesiast. diff. 2. quest. vult. puncto 2. num. 15. vers. sed oppositum mihi probabilius videtur, ego ipse d. alleg. 95. num. 10. Contra Comar. var. lib. 1. cap. 16. n. 6. ad fin. Iacob. de Grass. libi contrarium d. p. 1. lib. 4. c. 14. num. 10. Avendan. de exequendis mand. p. 1. c. 4. num. 12. ad fin. Cardin. Mantie. de iacuis, & ambig. convent. num. 1. lib. 5. tit. 3. num. 21. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo alienatio, 3. Valsq. de redditib. cap. 1. §. 2. num. 14. Scott. in selectis Constitut. ebor. 115. Filliuc. d. tractat. 44. cap. 4. quest. 1. Catoe. part. 3. tit. de rebus Ecclesiast. locat. num. 11.*

5 *Alienationem.]* Nominis alienationis in presenti materia intelligitur actus, quo dominium rei directum, vel utile, aut vñsfructus, aut ius in alterum transfertur, vel abdicatur, ac proinde non solum venit venditio, aut alias contractus gratus, vel onerosus, quo rei dominium in alterum transfertur, verum etiam hypotheca, locatio ultra triennium, infensatio, & contractus emphyteuticus, vt per Redon. de alienat. rerum Ecclesiast. 2. Soaz tom. 5. de censur. diffus. 2. §. 6. num. 6. Mar. Alter. in simili tractat. com. 1. diffus. 16. cap. 2. col. 3. vers. alia suspensio, Azor. instit. moral. p. 2. lib. 9. cap. 1. quest. 2. Filliuc. tom. 1. tractat. 44. cap. 2. de hia & aliis dixi ad cap. nulli. de rebus Ecclesiast. An autem Prælati sui beneficiarius possit remittere calicitationem emphyteutæ Ecclesiæ oblique solemnitate & auctoritate Sedis Apostolice vide que dixi in collectan. ad cap. prout. de locat. num. 121. & ibi citatis addo Bonac. var. tract. tit. de alienat. bonorum Ecclesiast. quest. unica, puncto 1. num. 21. Verum verò Prælati valide & abique poena excommunicationis, de qua in hoc textu. possit repudiare hereditatem, seu legatum relictum Ecclesiæ non seruat solemnitate requisita in alienatione rerum Ecclesiæ quæstio est dubia, in qua licet Lambertin. de iurappon. lib. 2. quest. 9. art. 1. num. 11. concl. 5. & alij telosant non posse, tamen contrarium verius esse, ac pñnde dispositionem huius Extrag. non habere locum in repudiatione seu remissione legari, vel hereditatis, ac rei Ecclesiæ non incorporatæ merito tradunt Quarant. d. verbo alienatio rerum Ecclesiæ, num. 43. limit. 9. Sotaphin. de privileg. iurament. prim. 71. num. 12. Cernante. l. 6. Tauri, num. 79. Spin. in speculo testum. gloss. 8. princ. num. 63. in fine, Scott. in selectis constitut. epist. 1. theor. 2. Satch. de matrim. lib. 6. diffus. 4. n. 1. cum segg. Aloyf. Ricc. in praxi rerum furi Ecclesiast. decif. 97. in 1. edit. alias refut. 83. in 1. edit. Bonac. d. quest. unica puncto 1. num. 13.

6 *Hypothecam.]* Notatur ad hoc quod immobilia Ecclesiæ, vel mobilia pretiosa, quæ seruando seruari possunt, non valent abique solemnitate onipignerari, vel hypothecari, vt per Comar. lib. 1. var. c. 16. num. 7. Valsq. in opuscul. de redditib. c. 2. §. 2. dub. 3. Quarant. ubi supra, num. 16. & 17. Bonacin. d. quest. 1. puncto 2. num. 23.

7 *Locationem, & conductionem.]* Notatur ad hoc quod omnes res, & bona Ecclesiastica non possunt locari ultra triennium, vt per Parez ad tit. 7. lib. 5. Ordina-

nam. pag. 101. Comar. cap. 16. num. 4. Mascard. de prælat. concl. 603. num. 28. Azor. d. l. 13. tit. 3. lib. 1. num. Receptat. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 7. cap. 10. quest. 1. & p. 3. lib. 3. tract. de locat. cap. 3. quest. 3. Cald. Petreia de refut. emphyt. cap. 2. num. 28. Telli. de instit. lib. 2. cap. 24. dub. 15. num. 68. Catoe. de locat. p. 3. tit. de rebus Ecclesiæ locat. concl. 5. §. 9. Valsq. in opuscul. de reddit. cap. 2. §. 2. dub. 1. cum segg. Bonacin. d. quest. 1. puncto 2. num. 24. Cum autem promissio de re locanda non sit locatio, nec alienatio, sed obligatio personalis alienandi, poterit beneficiarius obligare se obligatione personali ad dandam commoditatem, & ius percipiendi fructus ad multos annos, vel durante vita ipsius beneficiarii, quia hoc pacto non dicitur rem Ecclesiasticam alienari cum nullum ius rei transferat in alterum, sed solum obligetur personaliter, ita Guicet. canon. lib. 2. cap. 13. Quarant. ubi supra, num. 18. vers. 3. Molin. diffus. 466. num. 5. vers. inertia canon. Filliuc. d. cap. 1. §. 1. quest. 3. Bonacin. d. quest. unica, puncto 1. sub num. 14. vers. addo cum Alesina.

Ultra triennium.] Computandum scilicet ex tribus fructuum collectionibus: ita vt si ex quolibet triennio vñsfructum fructus percipiantur, tunc triennium pñt vno anno computari debebit, & locatio fite poterit vñque ad novennium, sicuti docent Comar. d. c. 16. num. 6. Guicet. canon. lib. 1. cap. 8. num. 12. Azor. d. p. 2. lib. 7. cap. 10. §. 8. & lib. 9. cap. 2. quest. 1. Quarant. d. verbo alienatio rerum Ecclesiæ, n. 18. Card. Mantie. de iacuis & ambig. convent. tom. 1. lib. 5. tit. 3. n. 21. Nazari. in tract. de alienat. rerum Ecclesiæ, n. 11. Cald. Petreia d. c. 2. n. 31. Valsq. in opuscul. de redditib. cap. 2. §. 2. dub. 6. num. 10. Marc. Azor. Genesii. in praxi Archiep. Neapol. cap. 60. n. 10. Filliuc. d. tract. 44. c. 1. §. 1. Bonac. d. puncto 1. n. 24. vers. aduertendum, ego ipse d. alleg. 95. num. 4.

Cum autem hæc Extrag. non subest locationem fieri vñque ad triennium, sed ne ultra fiat solummodo prohibeat, poterit triennium illud per statuta Episcoporum limitari ad vñm, vel duos annos, vt tenent Alex. conf. 160. d. n. 6. vol. 6. Anchar. conf. 116. n. 5. Ego ipse d. alleg. 95. n. 18.

Verum vero locatio facta ultra triennium in totum vitietur, sut quoad triennium sustineatur, quæstio est dubia, in qua vna opinio tenet hanc locationem in totum nullam esse, nec quoad triennium sustineri, vt probari videtur ex verbis huius Extrag. ibi, nullum omnino fite rebus, & momentis, quæ propter illam partem, omnino, omnes annos comprehendit, ac omni ex parte locationem annullat. Quare ita docent Bar. in auct. qui rem, num. 7. & ibi l. n. 21. C. de sacros. Ecclesiæ. Comar. d. cap. 16. n. 4. Pinelin. l. 1. p. 3. num. 75. in fine, C. de bonis mar. Guicet. in Læmo potest, n. 33. §. de legat. 1. Valsq. de iure pignori. q. 19. num. 1. Cald. Petreia de refut. emphyt. cap. 1. num. 30. & de emphyt. c. 3. num. 12. Azor. d. p. 2. lib. 7. cap. 10. §. 4. & lib. 9. cap. 2. §. 4. Cardin. Mantie. d. lib. 5. tit. 3. in princip. Valsq. d. cap. 1. §. 2. dub. 3. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 162. num. 12. Cautil. Botrell. in summa omnium decif. tit. 16. num. 5. Rot. apud Farin. decif. 30. part. 1. recent.

Altera opinio ex diametro contraria tenet locationem rerum Ecclesiæ factam ad plures annos validam manere quoad dictum triennium, per reg. vñle, de reg. iuris lib. 6. c. 1. quæque solenniter Bald. in auct. si quis riuat. C. de sacros. Ecclesiæ. Clar. in c. emphyteutis, q. 6. & in §. donatio, q. 17. num. 2. Molin. de pignori. lib. 1. c. 12. num. 28. vers. currenium, P. Molin. de instit. tractat. 2. diffus. 467. col. 2. Petreia l. 1. tit. 7. lib. 5. Ordina. pag. 105. col. 1. Stephan. Quarant. d. verbo Alienatio rerum

rerum Ecclesiæ, n. 18. Gam. *Lusit. decif.* 190. Vgolin. de officio Episcopi, c. 14. §. 7. n. 5. vers. 4. Rebello de obligationibus, p. 2. lib. 1. q. 6. Aloyf. Ricc. in c. praxi, resolut. 10.2. in 2. edit. Ego utramque opinionem adhibita distinctione ad concordiam reduci d. p. alleg. §. 5. n. 11. cum seqq. ubi videre poteris, ut ibi dicta hic transcribere videat.

- 13 Quid dicendum si locatio fiat ad duo triennia, eo adiecto pacto ut post primam incipiat secundum, an valeat? Communis tenet sententiam talem locationem ultra triennium non tenere, si fieri scribunt. Lap. alleg. 12. Alex. conf. 163. lib. 2. Coust. d. c. 16. n. 4. Valac. de iure emphyt. §. 19. n. 15. Molin. d. tract. 2. disp. 466. col. fin. Azot. d. lib. 9. c. 2. §. 3. Ego ipse d. alleg. §. 5. n. 17. Valq. in epist. de redditibus c. 2. §. 2. dub. 4. n. 25. Bonac. d. §. 1. puncto 2. sub n. 24. Secot. in selectis consil. epis. 43. thesaur. 115.

- 14 Præterquam in casibus à iure permixtis.] Qui sunt isti casus ultra expressos in hac Extrag. in quibus res Ecclesiæ inconsulto Romano Pont. alienari possunt, dixi ego ipse d. alleg. §. 5. n. 2. videlicet si eveniat casus necessitatis Ecclesiæ, vel pietatis, scilicet, pro redemptione captivorum, & alimonia pauperum, seu incommoditatis, veluti quando res est Ecclesiæ incommoda put inutilis, & à n. 50. usque ad n. 5. novem casus adducit, & declarat.

- 15 Ac de rebus, & bonis in emphyteusim, &c.] Notatur ad hoc quòd bona Ecclesiæ in emphyteusim concedi possunt, Romano Pont. inconsulto tribus concurrentibus conditionibus, prima in casibus à iure permixtis, & de bonis solitis ab antiquo datur in emphyteusim, & cum eadem Ecclesiæ utilitate, secundum ea, quæ latè deduxi d. alleg. §. 5. n. 12. & ibi citatis addo Bonac.

- 16 d. §. unico, puncto 2. n. 20. Prælati enim potest de iure liberè res solitas concedere, vel in emphyteusim, vel in feudum, cum val. conferte etiam absque consensu Capituli, si fieri docent Bald. in c. 1. col. 1. qui feud. dare poss. vbi lat. 7. vers. an autem, Felim. c. cum causa, n. 14. de iudic. & in c. edicere, sub n. 2. de rescript. Federic. de Senis conf. 109. incip. Quidam Prælati, Castren. conf. 114. lib. 2. Curt. ion. in tract. de feudis, p. 1. q. 1. n. 2. & q. 1. Menoch. conf. 9. n. 6.

- 17 Ab antiquo concedi solitis, &c.] Ut bona in emphyteusim concedi solita dicantur, sufficit unica concessio, & esse elapsos quadraginta annos, secundum Reb. off. de rebus Ecclesiæ non alien. 33. Gam. *Lusit. decif.* 342. n. 4. Camil. Borrel. d. tit. 3. §. 1. 36. Marc. Anton. Gennet. d. cap. 60. num. 5. cum aliis per te adductis d. alleg. §. 5. num. 36.

- 18 Res Ecclesiæ solitis concedi in emphyteusim cum beneplacito Apostolico semel impetrato si ad Ecclesiæ revertantur, possunt iterum emphyteuticari absque solemnitate requisita in alienatione rerum Ecclesiasticarum, sicuti docent Gam. *Lusit. decif.* 24. & decif. 166. n. 6. & decif. 144. n. 4. Rot. Bonon. decif. 3. num. 7. & 8. Menoch. de arbit. caso 81. n. 5. & conf. 66. n. 31. & conf. 79. n. 1. cum seqq. & conf. 90. n. 2. Quarant. d. verbo alienatio rerum Ecclesiæ, n. 39. & 40. Terol. in praxi Episc. p. 1. verbo alienatio rerum Ecclesiæ, §. 3. Cabd. Petreus de renouat. emphyt. §. 16. n. 7. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori Ecclesiæ decif. 126. in 2. edit. alias resol. 110. in 2. edit. Melch. Phorboz *Lusit. decif.* 82. num. 34. tom. 1. Carill. Borrel. d. tit. 3. §. 1. n. 129. Ceual. commun. contra commun. tom. 4. §. 897. à num. 895. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 6. num. 194. Ego ipse d. alleg. §. 5. num. 29. vbi numeris seqq. hanc sententiam multis comprobis fundamentis.

- 19 Qua servando servari non possunt.] Quæ autem sint hæc bona, quæ servando servari non possunt, vix definiiri valent, nisi dicamus esse res mobiles, quæ non Barboz. Callid. Tom. J. V.

durant triennio, vel vfu consumuntur, & non fructificant, ut exemplificat Nauar. de alienat. rerum Ecclesiæ, n. 4. Rebull. in compend. alienat. n. 11. Quarant. d. verbo alienatio rerum Ecclesiæ, n. 38. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori Ecclesiæ decif. 62. in 2. edit. alias resol. 10. in 2. edit. Marc. Ant. Gennet. d. c. 60. n. 7. Ego ipse d. alleg. §. 5. n. 38. vbi n. 39. limito nisi sint res mobiles pretiosæ, quia æquiparantur immobilibus, & pari passu ambulantes in hac materia. Unde sequitur validam esse alienationem vini, olei, frumenti, ovium, caprarum, & cæterorum factam sine solemnitate, quia huiusmodi bona non censentur pretiosa, quæ servando servari non possunt, ut ex Molin. Quarant. & aliis tradunt Bonac. d. tract. de alienat. rerum Ecclesiæ, §. unico, puncto 2. num. 4. ubi subdit non posse vendi totum gregem ad ovium, de quo percipi consueverunt redditus, & emolumenta.

Sententia excommunicationis incurrit.] Notatur ad hoc quòd alienantes, vel locantes res, seu bona Ecclesiastica extra casus à iure permixtos in plures, quàm in tres annos sententiam excommunicationis incurrant, ut per Rainet. in catalogo censur. extra Bullam in Carta Domini, c. 2. excomm. 13. Filluc. tract. 14. num. 99. vers. septima, & num. 114. quot refero ego ipse d. p. 1. allegat. 50. num. 235. secundum Lugdunens. impress. & licet aliqui apud Franc. Leon. in thesaur. fori Ecclesiæ, p. 1. cap. 15. num. 53. teneant malè recipientes, & alienantes bona Ecclesiastica, seu alienationi consentientes (si consentiens sit clericus) affici excommunicatione Papæ reclusa in Concilio Trid. sess. 22. de reform. c. 11. Contrarium tamen melius sustinet Filluc. d. tract. 4. c. 6. quest. 3. n. 1. quia decretum illud Concilii comprehendit solummodo occupantes bona Ecclesiastica, vel ea viupantes ad not. per Soar. tom. 5. de censur. disp. 25. sess. 6. num. 21. Azot. *insit. moral.* p. 1. lib. 9. quest. 10. in med. Terol. in praxi Episc. p. 1. verbo bona, Sayz. de censuris lib. 3. cap. 32. num. 26.

A censura tamen bonis text. excusantur, alienans ex ignorantia iuris, vel facti, modo ignorantia non sit coniuncta cum ingenti temeritate, ut per Nauar. conf. 19. de rebus Ecclesiæ non alien. in novis, Quarant. vbi supra, num. 9. & 50. Filluc. d. tract. 4. c. 6. quest. 4. n. 5. Bonac. d. n. unico, puncto 5. sub num. 1. vers. ex quo sequitur, ubi etiam subdit hæc censuram non incurrit ob tractatum, cogitationem, vel attentionem alienationis.

Excusatur etiam ille, qui bona Ecclesiæ alienavit absque debita solemnitate, si penitentia, aut alio titulo ductus alienationem renouavit anæ realem, & pacificam traditionem, ut per Coust. lib. 2. vers. 16. n. 7. Nauar. conf. 18. de rebus Ecclesiæ non alien. Quarant. vbi supra, n. 50. Filluc. tract. 14. num. 119. & tract. 4. c. 6. quest. 5.

Verum autem Cardinales subiciantur legibus, & penis contra alienantes bona Ecclesiastica impositis? vide Bonacin. d. d. quest. vnic. puncto 5. num. 6.

Inferiores verò Prælati, &c.] Notatur ad hoc quòd inferiores, qui Ecclesiæ cum cura, vel sine cura habente beneficia, & bona sine solemnitate huius Extrag. alienant, ipso facto beneficiis priuantur, ut per Petr. Greg. de re benef. c. 1. §. 1. n. 16. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 3. §. 1. n. 63. Mallob. in praxi habendi concursus, requir. d. dub. 2. n. 24. secundum Romanam impress. quot refero ego ipse de officio, & potest. Episcopi, p. 1. alleg. §. 5. num. 226.

Restat nunc per coronide decidenda questio, an & quando Prælati seu beneficiarii cedentes arbores cednas ad suam Ecclesiam, seu beneficia ipsarum emendant

excommunicationem in hac Extravag. comminatum, cuius resolutio pendet solum ex cognitione, an illuc sint omnino cardue, an vero aliquo modo fructificantes dicantur, nam sicut emphyteuta arbores frugiferas cedens amittit ius quod habet, & expelli potest. Clar. in §. *emphyteus*, q. 16. Barlos. conf. 91. n. 3. lib. 1. Pinel. in l. 1. de bonis mat. p. 2. n. 60. Sacra. decis. 286. n. 9. Ioan. Garc. de expens. c. 11. n. 14. D. Barbof. in l. *diuorio*, §. si fundum, n. 15. §. 16. ff. *solutio mar.* & pari modo usufructuarius, ad tradita per Mieres de maioran. p. 4. q. 39. n. 5. Crass. §. *legatum*, q. 13. in princ. D. Barbof. in d. §. si fundum, n. 17. & 18. necnon colonus, & conductor, secundum Caroc. de locato, gradu 4. accid. q. 3. n. 5. & 6. Menoch. conf. 130. n. 4. & seq. Ioseph. Ludon. Pers. decis. 94. p. 2. Causalean. 30 in decis. 44. n. 72. in princ. p. 1. ita beneficium succedentem arbores, & quæ radices egerant etiam non fructificantes incutere hanc excommunicationem consuevit Nazac. conf. 6. & 7. hoc tit. de rebus Ecclesie non alienand. & ex eo Sayr. in floribus decif. sub cod. tit. decis. 5. ubi quod Abbas sine consensu Comitis, & sui Generalis arbores fructificantes, & non fructificantes scindendo, & vendendo peccat, & excommunicationem contra male alienantes Ecclesiasticas latam incutit, nisi arbores tantum opacas locorum sui monasterij pro vteriori fructuum collectione cadat, præsertim si arborum abscissarum pretia in commodum & utilitatem monasterij conseruantur, tunc enim peccat, neque in penam aliquam incidit, & dicit Cardin. Mantie. d. tit. 19. n. 31. quod sylva immatura à fructuariis succedi non potest, addit Crass. de successib. verbo *legatum*, q. 33. 35 emphyteutam, & ceteros huiusmodi puniendos esse propter incisionem lignorum, quæ brevi tempore non renascuntur.

33 Ex quibus colligo Prælatos, & beneficarios sylvas carduas quæ mature sunt, & brevi tempore renascuntur, absque censuratum incensu cedere posse; has enim de usufructuariis cedere potest, ad l. ex sylva, & l. si absente, ff. de usufructu l. *diuorio*, §. si fundum, ff. *solutio mar.* 34 Item Sylva immatura illa dicitur, quæ destinata est ad hoc vt cadatur, & talis esse debet, vt succia ex stipibus, vel radicibus renascatur, vt per text. in l. *sylva caduca*, ff. de verbor. signif. ubi Aleiat. & Rebuff. tradit Alexan. conf. 118. n. 1. lib. 5. & ego ipse in meo dictionar. 35 *Lusum*. colat. lit. D. col. 390. hac enim vetè dicitur sylva cardua, etiam si aliquos modicos fructus producat, sunt tamen illius arbores eius qualitatibus nisi excidantur certis annis adeo senescent, vt renascantur nonquam, sicut optime notat Ioan. Garc. de expens. & meliorat. c. 12. n. 79.

36 Sic à simili posse emphyteutam absque incensu pœne authori rem. C. de sacros. Ecclesie. sylvas carduas incidere, resoluunt Mieres de maioran. p. 4. q. 39. n. 5. Crass. d. §. *legatum*, q. 33. vers. *ant* vero querimus, Pinel. in l. 1. de bonis mat. p. 2. n. 59. D. Barbof. in d. l. *diuorio*, §. si fundum, n. 5. Guicet. de mel. p. 3. c. 27. n. 9. Card. Mantie. d. tit. 26. n. 7. & 31.

De Emptione, & Venditione.

TIT. V.

SVMARIUM.

1 Censuales contractus etiam si fiat per decem ad censum, & cum conditione vt vendatur postea in totum vel in parte redimere censum, non tamen possit vbi ad redimendum, sicut licet, non usurary.

2 Censui assignari contrarium approbatur, & sub certa forma feruari solum decreuit Martinus V. in præsent.

3 Censui emptio, & venditio an & quando, & cum quibus conditionibus sit licita, transmissa.

4 Pius V. edita constitutionem super forma creandi censui.

5 Constitutio super forma creandi censui à Pio V. edita in Hispania, & apud Germanos, ac Belgas non fuit recepta.

6 Censualis contractus natura est, vt possit quandoque censui redimi, & extingui.

7 Censui redimi potest in totum, vel pro parte, contraria conuentione non obstant.

8 Censui tunc redimi dicitur quando per debitorem illius restituatur domino censui liberi recipientis pretium, quod in illius emptionem, & acquisitionem fuerat erogatum.

9 Censui extingui non sequitur absque pretij restitutione.

10 Censui redimibilem emere, vel vendere licitum est.

11 Redemptio in censibus, & redditibus annuis, qui cum pacto redimendi constituantur, an perpetuo absque ulla temporis præscriptione permissa sit ostenditur.

12 Censui infra censum potest ad vitium ementis, etiam si tanto tempore sit superuixerit quid fructus excedat pretium solutum.

13 Contrarius erit illicitus si censui, seu redditus annui redemptio conferatur in voluntatem venditoris, hac tamen lege, vt maiori pretio redditus redimendus sit quàm constitutus fuerat.

EXTRA V. Regimini. I. MARTIN. V.

ONTRACTVS censuales etiam si fiant per decem ad censum, & cum conditione vt venditor possit in totum, vel in parte redimere censum, non tamen possit cogi ad redimendum, sicut licet, non videntur. diligant Violan. in ration. lib. 3. pag. 181. Alagona in compend. pag. 412.

Conuatum censui assignati approbuit Martin. V. in præsent. & sub certa forma feruari solum decreuit, cuius Constitutionem confirmauit Calixtus III. in seq. cap. vt referunt Mare. Anton. Eugen. conf. 100. n. 34. lib. 1. Felician. de Solis de censib. tom. 2. lib. 1. c. 1. num. 1. & 2. Cene. in simili tract. p. 1. c. 1. q. 2. à princip.

An autem & quando, & cum quibus conditionibus emptio, & venditio censui sit licita, vide Greg. 128. verbo à censu, tit. 8. p. 5. Sor. de iustit. lib. 6. q. 5. Conat. lib. 3. var. c. 7. n. 2. cum seqq. Nau. de usuris, §. 22. à num. 72. cum seqq. Mich. de Palac. de contract. lib. 4. c. 6. & 7. Brunet. à Sole in quest. legalib. q. 1. cum duobus seq. Franc. Garc. p. 1. contrahentis, c. 4. Ioan. Garc. de expens. cap. 9. n. 73. cum seq. Pett. Salaz. de usuf. & censu. tit. cap. 11. num. 72. & à num. 74. Causalean. p. 2. decis. 2. num. 45. Valde. de iure emphy. quest. 12. n. 6. & quest. 32. n. 8. col. 2. Zexol. in præci. Episcop. p. 1. verbo *contractus censuales*, plures refert Cened. ad Sextum collect. 24. num. 1.

Super forma creandi censui constitutionem edidit Pius V. incip. Cum emus. sub dat. Roma 14. Kalend. Februarij 1568. quam referunt Nau. in man. c. 17. à n. 212. Quaran. in sum. Bullarj. verbo *contractus censuales*, eamque declarat Barlat. conf. 114. Ioan. Lup. in l. 1. C. de pallia inter emp. c. 1. n. 84. Molin. de iustit. tract. 2. à diss. 389. vsque ad diss. 195.

Vetum quoddam in Hispania recepta non fuit, testatur Henricus sum. lib. 7. cap. 20. §. 1. lit. I. Ft. Emman.

in explicat. Bulla Cruciana, pag. 214. Vald. conf. 113. n. 10. Bernard. Gratia. ad praelit. Camera Imper. lib. 2. cunct. 7. in cronide, ubi etiam quod apud Germanos non recipitur, & quod nec apud Belgas aliter. Lessius de insti. lib. 2. c. 25. dub. 3. n. 33.

6 *Possunt extinguere, & redimere, &c.*] Notatur ad hoc, quod de natura contractus censualis est, ut possit census quodcumque redimi & extinguere, ut per Cene. de censib. p. 2. c. 1. g. 3. art. 7. à princip. Stephanus Gratian. discipul. forens. c. 158. n. 18. & 19. Rot. apud eundem Cene. decif. 151. n. 2. & 5. itat si conuentione partium irredimibilis sit, redimi tamen possit in totum, vel pro parte, conuentione conueniente non obstante, sicuti docent Couar. lib. 1. variar. c. 8. n. 7. Rebuff. ad leges Gallie, tom. 3. tit. de censibus reddituum, art. 1. §. 1. §. 17. num. penult. 1021. Genc. de expensis, c. 9. n. 75. Cardot. in praxi Tridentina verbo censui, num. 10. Gutier. praelit. lib. 3. g. 168. n. 7.

7 Redimi autem tunc census dicitur, cum per debitorem illius restitutioni domino census liberè recipienti pretium, quod in illius emptionem, & acquisitionem fuerat erogatum, ut per Felician. de censib. tom. 2. lib. 4. cap. v. n. 12. vers. qualiter, Cene. in simili tract. p. 1. c. 1. g. 3. art. 1. n. 4. Et absque tali pretij restitutione census extinctio non sequitur, ut sit dictum in Rot. decif. 204. n. 3. & 4. & decif. 182. n. 1. & decif. 122. n. 3. & 4. implesia per eundem Cene. in fine disti sui tractatus.

8 Notari etiam solet text. in presentia ad hoc quod censum redimibilem emere, vel vendere licitum est, ut per Couar. lib. 1. variar. c. 7. n. 1. Tirag. de retrall. lig. 5. t. conf. 6. n. 15. Anton. Gom. ad l. 68. Tauri, n. 1. Valac. de iure emphyt. p. 3. a. n. 8. Ioan. Genc. dist. 8. g. 7. 3. Molin. dist. 1. dist. 385.

9 *Quandocunque vellet, &c.*] Vitum autem in censibus, & redditibus annuis, qui cum pacto redimendi constitutus, ea redemptio perpetua absque ulla temporis praefinitione permittitur sit? Couar. affirmative respondet lib. 1. variar. c. 9. n. 8. multis adductis rationibus per illum adductis. Communis tamen est in contrarium, ut per Anton. Gom. variar. tom. 1. c. 1. n. 28. Gam. Insti. dist. 2. g. 7. n. 3. Perez. l. 2. tit. 1. §. 1. §. 1. Ordin. Anton. Gabr. commun. opin. l. 5. tit. de praescript. cunct. 6. Menoch. de arbit. c. 217. n. 2.

10 Censui quoque rectè & iuste constitui potest ad vitam ementis, & contractus dicitur licitus, quia sicut potest quis diu vivere, ita potest citò mori, & dubius eventus, finisque incertus contractum iustificat, sicut docent Nauar. in commun. de usuris super Bullam Pij V. g. 45. n. 128. Vitan. tom. 1. commun. opinio lib. 4. tit. 12. n. 60. pag. mibi 601. Gemin. de usuris commento 3. g. 4. n. 97. Surd. conf. 163. n. 16. & de alienat. sit. g. 11. n. 2. Paul. Comitot. respons. moral. lib. 3. quest. 25. Fatimac. p. 4. decif. 30. Etiam, tanto tempore si superuenerit quod fructus excedant pretium solutum, Gemin. ubi proxime, Surd. d. g. 11. n. 8.

11 *Pro eadem summa, &c.*] Ego si census, seu redditus annui redemptio conferatur sua voluntatem venditoris, hac tamen lege, ut maiori pretio redditus redimendus sit, quam constitutus fuerit, contractus erit illicitus, ut per Couar. d. lib. 1. c. 9. n. 4.

EXTRAVAG. Regimini. II. Calixt. III.

1 *C*ontractum quendam emptionis, & venditionis praecedenti similem declarat Pontifex esse iustitiam, & ab vniuersis alienam & tandem habet presentem Bullam cum cunctis manifestari. Colligitur Vian. in ration. lib. 3. pag. 181. Alagona in compend. pag. 462.

De Sepulturis.

TIT. VI.

EXTRAVAG. Detestandæ. I.

Bonifac. VIII.

*C*ORPORA defunctorum exenterantes, & in frustra immaniter laeantes, ne aquis decoquentes, ut ossa à carnibus separata in terras suas decerant tumulanda, sunt ipso facto excommunicati cum resecutione Pape. Colligitur Vian. in ration. lib. 3. pag. 150. Alagona in compend. pag. 462.

Hanc eandem conclusionem ex hoc text. desumunt Nazzari in manual. c. 27. num. 105. ubi lenitas in eo, qui hoc facit ad anathemam, vel ne forte cadaver, & conf. 5. 4. de sentent. excommunicat. in anag. aliis 10. de sepulchris in manu, ubi ait non extendi ad consentientes, ut id fiat, Gambar. de casibus reseruat. c. 7. n. 7. Sayt. in floribus decif. sub tit. de sentent. excommunicat. decif. 50. Filliuc. tract. 15. n. 7. 2. vers. tertio, & n. 77. Iul. Lamos de indulgent. p. 2. c. 21. n. 28. Luc. Bonac. de censur. extra Bullam Cene. dist. 2. g. 3. puncto 45. ego ipse de effie. & possit. Episcopi, p. 3. allegat. 50. n. 103. secundum Lugdunim. prelosum.

EXTRAV. Super Cathedram. II. & vlt.

Idem.

*B*onifacius VIII. in hac Extravagante copiosissime Romanis facit facultatem Regularibus, & Religiosis, ad audiendas secularium Confessiones, praecepit tamen, ut Praelati Religiosorum Mendicantium praesentantem Episcopis prius in id Sacerdotes, quos idoneos iudicaret, quibus & ipsi facultatem facerent tunc praedicandi, tum etiam Confessiones audiendi. Illis tamen hoc facere renuentibus, ipse summus Pontifex concedit in praesentia praedictis Regularibus, ut eo nihilominus non obstante id ipsam possent efficere.

Postmodum Bonifacius VIII. subsequens est Benedict. XII. in quadam sua Extravagante, quae incipit Inter cunctas, de primis, qui reuocata praedicta moderatione Bonifacii VIII. amplissimam facultatem praebuit praedictis Religiosis praedilectis, & Confessiones audiendi, nulla facta eorum Episcopo praesentatione, neque ab eo aliqua petita licentia. Denum Clementis V. in Concilio Viennensi ut relectus in Clement. dudum, de sepulchris, reuocauit Benedicti praedicti decretum, & renouauit hoc Bonifacii VIII. de quo in praesentia, hanc ita narrat Fr. Ludouicus Miranda in manual. Praelatorum. t. g. 45. art. 4. quae olim vixit ad tempora Concilii. Trid. pendere oportebat, hodie verò iurgari debet decretum ipsius Concilij sessio 23. de reformatione, c. 15. de quo plura dixi in dicta Clementina dudum, ubi etiam ad futuritatem de materia huius Extravagantis.

De Religiosis Domibus.

TIT. IX.

EXTRAV. Ratio. Vnic.

Ioan. XXII.

ERMINE Beguinx honeste, quæ in suis, vel parentum, vel conducticulis domibus simpl. habitantes honeste vivunt, obediētes Ordinatis & Parochis sine scandalo, & errore non comprehendantur sub Clem. 1. hoc tit. nec sent. tales per Ordinationes molestentur. Colligunt Vian. in ration. lib. 3. pag. 360. Alagona in compend. pag. 504.

De Censibus, Exactionibus, & Procuracionibus.

TIT. X.

SYMMARIUM.

1. Compendium text. referitur.
2. *Præscriptio, quæ solum dominis, non autem penitus auferit, aut tollit procuracionem, an sit improbatæ, ostenditur.*
3. *Consuetudo non valet, ut Episcopi, seu alij Prælati à subditis suis possint exigere, & à volentibus recipere charitativum subsidium ultra taxam positam in hac Extravaganti.*

EXTRAVAG. Vas electionis. I.

Bened. XII.

AYAT procuraciones, pabula charitatis, & subsidium charitativum: salutaria privilegia, commotiones, consuetudines, & præscriptiones, ac indemnitate pauperum: inhibet contrahenti: ponit transgressores, & eorum familiares. Colligunt Vian. in ration. lib. 3. pag. 415. Alagona in compend. pag. 518.

Nostre tamen intentionis existit, &c. Virum autem text. ille approbans consuetudines minuentes procuracionem, procedant in præscriptione, quidam tenent non esse improbatam præscriptionem, quæ solum diminuit, non autem penitus auferit, aut tollit procuracionem, ex quorum numero sunt Abb. n. 13. & Felin. n. 16. in princ. in c. cum ex officio de præfer. Maxian. de visit. n. 47. & 55. Azot. instit. moral. p. 2. lib. 3. c. 43. q. 1. vers. si reges. Verum licet hæc sententia non sit improbabilis, contraria tamen in rigore iuris probabilior est: ex adductis per me de officio & potest. Episc. p. 3. alleg. 370. n. 5. cum seqq. Nec pro prima opinione facit text. in præsentia, quia non approbat præscriptiones minuentes procuracionem, sed consuetudines, in quibus longe diversa videtur ratio. Nec aliud vult Concil. Trid. sess. 14. de reform. c. 1. vers. in his vero, quia de consuetudine propria intelligendum est, non verò extendendum ad præscriptionem, quæ ex proprietate sermonis differt à consuetudine, ut patet ex vi de præfer. & ex tit. de consuetud. tum etiam quia in consuetudine attendenda viget multo maior & longe diversa ratio, cum in ea detur frequen-

tia actuum toties multitudinis, vel maioris partis, pro qua magis præsumitur, & cui magis favendum est: tum denique quia cum consuetudo rationabilis esse debeat cap. vis. de consuetud. necessariò in ea opponitur ratio, seu causa aliqua iusta per quam collocationatur; at verò in præscriptione, de qua in d. c. cum ex officio, nec ratio huiusmodi requiritur, nec multitudinis, vel maioris partis, sed unicuique singularis præferentis actus opponitur.

Ad pabulum charitatis extendimus, &c. Notatur ad hoc quòd non valet consuetudo ut Episcopi, sine alij Prælati à subditis suis possint exigere, & à volentibus recipere charitativum subsidium ultra taxam positam in hac Extravag. sicut docent Bellene. de charitat. subsid. q. 4. vbi q. 4. ostendit quæ pœne imponantur exigentibus charitativum subsidium ultra taxam, & q. 46. resolvit quòd subditi possint denegare charitativum subsidium Episcopo in eo, in quo excedit taxam, refert ego ipse de officio & potest. Episc. p. 3. alleg. 87. n. 37.

De Celebratione Missarum.

TIT. XI.

EXTRAV. Discipulorum. Vnic.

Ioan. XXII.

PRECIS dicendæ in Missa pro Ecclesiæ necessitatibus cum indulgentia viginti dierum indicuntur. Colligunt Vian. in ration. lib. 3. pag. 452. Alagona in compend. pag. 558.

De Reliquiis, & Veneratione Sanctorum.

TIT. XII.

EXTRAV. Cum præexcellsa. I.

Sixti. IV.

CONCESSIONIS Beatæ Mariæ Virginis in ipso die quæ Missam, & officia Sixti I. V. celebraverit, vel dixerit, aut illis Horis Canonicis interfuerit, & per octavas, quoties id fecerit, eandem potestatem indulgentiam, & peccatorum remissionem consequi, quam lucrantur illi, qui iuxta Clem. 1. hoc tit. Missam & Horas Canonicas in festo Corporis Christi celebrant, dicunt aut Missæ, Officio, & Horis huiusmodi interfuerint. Colligunt Vian. in ration. lib. 3. pag. 445. Alagona in compend. pag. 644.

Hanc eand. concl. ex hoc text. deducunt Henric. in summ. lib. 1. c. 115. 3. lit. M. Spin. in speculo testam. gloss. 3. in princ. n. 17. Et Emman. quest. Regul. tom. 1. q. 37. art. 3. Azot. instit. moral. p. 2. lib. 1. c. 11. q. 1. in princ.

EXTRAVAG. Graue nimis. II. & vlt.

Idem.

AFFIRMARE præsumentes mortaliter peccare, vel esse hæreticos, illos qui defendunt Beatiſſimam

& gloriosissimam Virginem Dei Matrem esse conceptam sine peccato originali, & contra, & affirmantes peccare eos, qui colunt festum immaculate Conceptionis, & qui concubitus inirent, ex communicationis interdictum eo ipso incurrant Papæ reformationem. Colligitur Virginitas ratione lib. 3. pag. 445. Alagona in compend. pag. 544.

2 Hinc eandem conclusionem ex hoc text. defumant
Nauarri: in *matr. de z.* n. 107. *Soot. rita* s. diff. 22. f. 6. s.
n. 10. Gambar. de *causis* refert. c. 11. s. 12. *Sovt. de confus.*
lib. 3. c. 30. num. 10. Rünner. in *catologo confusarum* extra
Bullam *caus. c. 1. excommuni. c. 1. c. 9. excommuni. 14. Jul.*
traud. de indulgent. p. 2. c. 1. t. num. 32. cum seq. Filline.
trouit. 15. n. 72. vers. fallax. n. 88. lat. Bonac. de confus.
extra Bullam caus. a. diff. 2. 4. 3. puncto 14. ego ipse de
efficio. c. proferat Episcopos. p. 1. allegat. 10. n. 109. vbi
n. 111. plures Doctores refert de immaculata Be.
Virginis conceptione apertis, & integra volumina
gidentes.

3. Innovatur textus in presenti per Concil. Trid. sess. 5. de peccato originali, in fine, & à Sacra Congregatione S. R. E. & vniuersalis Inquisitionis eorum lincit memor. Paulo V. die 31. Augusti 1617. cuius decretum refert Campanus in diuersis causis. rubric. 1. 2. c. 13. n. 144. in quo illud in modum statutum fuit, in postremum dicens articulum huiusmodi à Sancta Sede fuerit definitus, vel per Sanctatorem (scilicet) & Sedem Apostolicam fuerit aliter ordinatum, non audent in publicis concionibus, lectionibus, conclusionibus, & aliis quibuscunque adibus publicis asserere, quòd eadem Beatissima Virgo fuerit concepta cum peccato originali, & quòd etiam negatiuam opinionem, videlicet, quòd non fuerit concepta cum peccato originali in publicis adibus asserentes aliam opinionem non impugnent, nec de ea aliquo modo agant, seu tractent sub censuris, & poenis prædictarum Constitutionum, tribuens insuper tam Episcopis, & Prælati Superioribus, aliisque Ordinariis locorum, quam hæreticis præiatis vbi locorum, deputatis Inquisitionibus potestatem secere animaduertendi contra transgressores etiam Regulares cuiusvis Ordinis & Institutionis quomodolibet exemptos, & alias quascunque Ecclesiasticas, & seculares personas, cuiuscunque status, conditionis, gradus, aut dignitatis tam Ecclesiasticæ, quam secularis.

Postmodum ead. Sacra Congreg. die 14. Maij 1622.
coram felicis record. Greg. X. V. prædictum decretum
Pauli V. ampliavit, etiam ad colloquia priuata, præce-
pitque, ne de cætero negatiuam opinionem, videlicet
quod non fuerit concepta cum peccato originali, in
publicis adibus afferentes aliam opinionem non im-
pugnant, nec de ea aliquo modo agant, seu tractent,
mandans vt in reliquis omnibus, vbi huic decreto non
aduerfarent. Constitutiones Sicuti V. Alexandri V. I.
Pij V. & Pauli V. super Conceptione beatissime Virgi-
nis firmæ, & illibæ remanent, necnon vt in Militi-
æ & diuinis Officiis publicè, vel priuè celebrandis
Conceptionis memorie vratur sub pœnis, & censuris in
dictis Constitutionibus appofitis.

Denique idem S.D. Gregor. X.V. per suum Rulianum, in epistol. Eximij, sub die 25. Julij 1622, in fauorem Fratrum Praedicatorum concessit, ut de exteriori in quibusque priuatis eorum colloquijs, licet contentis inter se duntaxat, de materia eiusdem concept. B. Virg. differere, & tractare abique vno poterant in dictis decretis contentum inueniri libere, & licite possint, & valeant, quam refert Flan. Cherubin in fove compend. Rulian. apud.

De Immunitate Ecclesiarum.

TIT. XIII.

EXTRA v. Quod olim. I. *Benedict.* XI.

Ap. Clericis, hoc rit. lib. 6, quod fit reuocatum in Clero quousque, red. habet locum quantum ad pueros in exigentibus tantum, & ad id dantibus auxilium, consilium, vel suorum, non vero in intolerantibus etiam sponte, precipitur deinde Lateranense, & generalia Concilia diligenter obseruari. Colligunt Vin. in oration. lib. 3. pag. 4. 6. 4. Alag. in compend. pag. 228. Et vide dicta in eod. et. et non minus hoc rit. in. de re.

Liber quartus vacat.

AD LIBRVM V.

De Simonia.

TIT. I.

S P M M A R I V M

- 1 *Possum, vel socialia exigentes, & etiam dantes pro Religiosis ingressis, si sunt singulares persone excommunicationis, si Communis, vel Capidum suis personis sententias ipso iure incurrunt, cuius utraque vincula absolute solum Papa relaxantur, alius penitus in suo robore duraturus, nisi ingredientibus aliquid sponte, & sine pailione obtemperet, ve n. a.*
- 2 *Dantes, & recipientes aliquid pro sustentatione ingredientis Religionem ab necessitate, an incidant in excommunicationem huius text. ostenditur.*
- 3 *Mortales non incurrunt excommunicationem latam contra dantes, vel exigentes, aliquid pro ingressu Religionis.*
- 4 *Dantes vel recipientes aliquid tempore receptionis ad habitum, non incurrunt excommunicationem, nisi profugio emittatur.*
- 5 *Religionem ingrediens si recipiat aliquid à nonaetheris vel ingrediatur nullam excommunicationem incurrat.*
- 6 *Religionem qui recipit aliquid licitum est illecebris, vel mortibus absque ulla pailo captare benedictionem.*
- 7 *Suspensus sententia, quam incurrunt dantes, vel recipientes aliquid pro ingressu Religionis, à quibus suscipiendus ostenditur.*

3. *Dantes, & recipientes aliquid pro sustentatione ingredientis Religionem ob necessitatem, an incidunt in excommunicationem huius text. offenditur.*

4. *Moniales non inveniunt excommunicationem latam contra dantes, vel exigentes, aliquid pro ingressu Religionis.*

5 *Dantes vel recipientes aliquid tempore receptionis ad habitum, non incidunt excommunicationem, nisi professio emittatur.*

6 Religionem ingrediens si recipiat aliquid à monasterio
ut ingrediatur nullam excommunicationem incurrit.

7 Religionem ut quis ingrediat^{ur} licitum est illiciter, vel
manibus absque ullo paillo captare benevolentiam.

8 *Suspensionis sententia, quam incurrunt doctores, vel respicientes aliquid pro ingressu Religionis, à quibus suspendas, ostenditur.*

EXTRA V. Suprà. l. *Verb. IV. aliàs V.*

NELLVS sine Primatus, sine Prelatus, aut
maior, vel Monialis, sine Consensu ipse à
volentibus ingredi eorum Religionem,
sen loca, in eorum receptione siue ante,
siue post, prelatum petere, vel exigere
quidlibet directè, vel indirectè patris, localia, pecu-
nias, vel alias res etiam ad vsum Ecclesiasticum, vel
pium depandans. Construementum verò si sine
sponsione personæ, excommunicationem Papæ refe-
ratam incurrit, si est Capitulum, vel Conuentus,
si

fit suspensus eo ipso, nec potest absolui nisi à Papa, aliis potius iuris in suo robore remanentibus, nisi ipsa persona ingrediens parè, spontè, plena liberalitate, & omni pactione cessante, dederit, vel obtulerit aliquid Ecclesie, seu Monasterio, aut pio loco. Colligunt *Vivian. in ration. lib. 5. pag. 48. Alagon. in compend. pag. 612.*

De hoc text. l. 2. Bonac. de censur. extra Bullam disp. 2. q. 1. puncto 2. g.

2. *Difficilius inhihemus, ne tem, &c.* Ex his verbis colligitur ad incurtendas pœnas, de quibus in præfenti, opus esse ut adit præfumpcio, nam hic bis repetitur hoc verbum, qui præsumunt, peccetæ opus esse ut datio, vel receptio fiat ex pacto non ingressu in Religionem, unde prædictas pœnas non incurti quoties aliquid spontè, & liberaliter, seu sine pactione tacita, vel expressa traditur, resoluunt Nuar. in man. cap. 27. n. 106. excomm. 20. Bonacin. var. tract. tit. de Simonia, q. 7. §. 4. num. 2. Fr. Barthol. de Vecchis in praxi servanda in admittendis ad Religionis statum novitiis, disp. 1. dub. 1.

3. Dans & recipies aliquid pro sustentatione ingrediendæ Religionem ob necessitatem non incidit in excommunicationem in hoc text. committam, ut tradunt S. Thom. 2. 2. q. 100. art. 3. ad 4. Caietan. in sum. casu 73. Nuar. de excomm. 20. vers. nec per acceptionem, Soar. tom. 5. de censur. disp. 12. sect. 5. n. 9. & seq. Filluc. tract. 15. c. 4. q. 6. n. 64. & seq. adnotantes, quod si monasterium dives sit, non poterit quicquam licitè dari, vel accipi, & dando, vel accipiendo censura incurritur. Licet obviabilitate non careat eorum sententia, qui asserunt istam excommunicationem non incurri dando, vel recipiendo aliquid pro sustentatione ingrediendæ, etiam si monasterium dives sit, & locuples, ex quorum numero sunt Sylvest. in sum. verbo Simonia, num. 15. Soar. de iustit. lib. 9. q. 6. art. 2. ad 4. Fr. Ludon. Miranda in tract. de monialib. q. 8. art. 7. concl. 1. quos refert, & sequitur Bonac. de q. 7. §. 4. n. 4. vers. secundum sententiam, ubi eam limitat modò non adit excessus, & præcio scandalò, aliò peccato.

4. Moniales non afficiuntur hac excommunicatione tum ob consuetudinem legitimo tempore receptam & toleratam post istam Extraug. tam quia mali Pontifices existerent ab hac censura moniales accipientes dotem ob ingressum alienius in monasterium; nam Innocentius VIII. privilegium concessit monialibus non incurrendi labem simoniz (Intellige quoad prohibitionem Ecclesiasticam) in receptione aliarum in monasterium, excepto duplici casu, quorum unus est si pactum inear de aliquid dando, vel solvendo pro ingressu in Religionem; alter si recipiant inhabilem ob spem habendi aliquid, tunc enim sufficienter constat inhabilem non recipi nisi ob spem habendi aliquid pro ingressu. Præterea ad tollendos scrupulos simoniz, quibus moniales vexabantur in recipiendis foraminis in monasterium, Clemens VII. indoluit monialibus ut rez non sint labis simoniz; dum conventiones faciunt circa dotem recipiendam pro congruenti, & sufficienti sustentatione, hæc & alia privilegia referunt Nuar. de excomm. 20. Capuccin. in comp. privilegio verbo Monial. n. 16. & 31. Lud. Miranda in tract. de monial. q. 8. art. 7. concl. 1. Leit. de iustit. lib. 2. c. 35. dub. 1. n. 131. & demum id comprobati communi Ecclesie vno, & consuetudine tradunt Surt. de alim. tit. 9. q. 27. n. 5. Soar. tom. 2. de Relig. lib. 5. c. 9. n. 15. Fr. Barthol. de Vecchis disp. 1. dub. 1. n. 5.

5. Illud aduertit oportet censuram, de qua hic, non incurritur illos, qui dant, vel recipiunt aliquid tempore receptionis ad habitum, nisi professio emittatur, quia censura non incurritur nisi adit effectus com-

pletus sub censura prohibitus, qui solum adest dum fit traditio rei temporalis & spiritualis, nempe professio, seu admissio ad professionem; unde si receptio ad habitum, fuit simoniacæ, sed professio postea gratis admittitur, quia scilicet factum retrahitur, & pecunia non recipitur, vel redditur, excommunicatio non incurritur, sicut ex opposito incurritur si receptio ad habitum gratis facta fuit, sed postea tempore professionis aliquid exigitur. Colliges hæc ex Soar. tom. 1. de Relig. lib. 4. de simon. cap. 56. n. 7. Valer. Reginald. in praxi feri penitent. lib. 23. num. 173. Filluc. tract. 45. cap. 13. quest. 4. num. 12. Bonacin. de quest. 7. puncto 4. num. 11.

Volentibus ingredi eorum Religionem, &c. Ergo censura huius Extraug. non comprehendit ingrediendæ; qui petit aliquid ex pacto, vel recipit in monasterio vel ingrediatur, quia hic excommunicatio imponitur exigentibus pecuniarum à volentibus ingredi, non autem dum traditur ingrediens, seu volenti ingredi, aut alteri, qui curet ipsum ingredi, licet simonia committatur hoc casu, ita ex Soar. de Filluc. tradit Bonacin. de q. 7. puncto 4. num. 12. Licet autem verò absque dubio erit illecebræ vel monetibus gratis, & absque vilo pacto factis benevolentiam capere, ut quis spontè Religionem ingrediatur, quia hæc est liberalis omnino donatio nullo pacto vincta, quæ in egerium finem distigit: ita S. Thom. 2. 2. q. 100. art. 3. ad 4. & q. 96. art. 9. Sylvest. in sum. verbo simonia, q. 8. d. 3. in fin. & verbo Religio 2. q. 2. Sot. de iustit. lib. 9. q. 6. art. 2. ad 4. Azor. in sum. moral. p. 1. lib. 12. c. 1. q. 2. Soar. tom. 1. de Relig. lib. 4. de simon. c. 16. n. 3. & tom. 2. etiam de Relig. lib. 5. c. 9. n. 15. Sanchez de matrim. lib. 1. disp. 39. n. 2. Valer. Reginald. in praxi feri penitent. lib. 15. n. 174. Leit. de iustit. lib. 2. c. 35. dub. 1. Barthol. de Vecchis in praxi novit. disp. 1. dub. 2.

Suspensio sententis et ipse, &c. Hanc suspensionem esse ab officio, & beneficio tenent aliqui, ex eo quod nomine suspensionis absolute prolatæ comprehenditur totalis suspensio, ita videntur tenere Vinald. in candel. aurea, tit. de suspens. n. 45. Sayt. de censur. lib. 4. c. 13. n. 27. Bonac. de suspensio. contra Capitula, & Conventus, disp. 34. q. 9. vers. tertio. Sed probabilis est sententia eorum, qui tenent Capitulum suspendi ab omni actu, seu officio Capitali & communi, quod iurisdictionem, vel administrationem Ecclesiasticam requirit; ratio est, quia Capitulum in communi non est capax alterius suspensionis, & tota illa iurisdicctio comprehenditur sub absoluta sententia suspensionis; quare ita reuere Mar. Alter. de censur. tom. 2. disp. 17. c. 2. ad finem, Soar. tom. 1. de Relig. lib. 4. de simonia, c. 36. n. 8. Filluc. tract. 45 de simonia, c. 13. n. 12.

S Y M M A R I U M.

1. Simoniaci amittunt cuiuscunque dignitatis, aut status sunt ipse iure excommunicati; nec habent simoniaci Ordinari executionem, & electionem, & alia promissiones pro simoniam facta non valent, nec ius percipiendi fructus tribunt, & n. 2.
2. Pp. V. censentio refertur.
3. Sixti V. constitutionem contra clericos male ordinatos Clemens VIII. in suo robore permanere voluit quoad censuras, & pœnas ibi contra simoniacos ordinatos, & ordinatos in illis.
4. Beneficium habere per simoniam ab eo, vel ab altero eo sciente commissum nullum ius ad ius accipiunt, & titulum nullum est ipse iure.
5. Excommunicationem Papa reservatam incurritur committentes simoniam in Ordine, vel beneficio, &c., 7 Simo

- 7 *Simoniaci mentales tantum non incurruunt excommunicationem comminatum in hoc text.*
- 8 *Ordinum appellatione veniunt tam minores quam Sacerdotes, ac etiam prima Tonsura.*
- 9 *Beneficij nomine quoad penas huius text. veniunt tantum ea, quae propriis beneficiis vocantur.*
- 10 *Excommunicatione huius text. non afficitur ille, qui tradidit peccatum pro consecratione Ordinis, vel beneficij antiquum Ordo, vel beneficium consecratur.*
- 11 *Simoniaci ratam habentes non ligantur excommunicatione huius text.*
- 12 *Ordinati simoniaci, ab executione suorum Ordinum tam susceptorum, quam suscipiendorum sunt suspensi.*
- 13 *Suspensio quam incurruunt simoniaci ordinati, non ligat mediatores.*
- 14 *Suspensio quam incurruunt simoniaci ordinati, non committitur a certa persona infuso ipso ordinante.*
- 15 *Aboluitur a suspensione, quam incurruunt simoniaci ordinati, praestata potestas ab Episcopo astricta hinc Extravag. secus post Sixti P. constitutionem.*
- 16 *Simoniaci occulti potest dispensari ab Episcopo, non autem reabilitari ab beneficiis in posterum obtinenda, nec ad ea retinenda.*
- 17 *Simoniaci in beneficio non incurruunt suspensionem, sicut incurruunt simoniaci in Ordine.*
- 18 *Simoniaci in beneficio, vel Ordine non faciunt fructus suos etiam consumptos, & non perceptos, qui tamen percipi debuerunt.*

EXTRA V. Cùm detestabile. II.

Paul. II.

Remoueat omnes penas Canonem contra Simoniacos, etiam si sint Cardinales, & addit simoniaci ordinatos suspensos esse ab executione suorum Ordinum. Qui vero simoniaci eligunt, postulant, confirmant, prouident, seu quoquo modo disponunt in Ecclesiis, monasteriis, dignitatibus, personaribus, officiis Ecclesiasticis, & quibuscunque beneficiis, curet vicibus, nec ins aliquod acquirit, nec facit fructus suos, & si quos percipit, restituere debet. In praedictis autem simoniam committentes dando, vel recipiendo, aut mediatores existendo sententiam excommunicationis incurruunt, à qua absolui non possunt nisi à Papa. In virtute sanctae obedientiae districtus inlangit quibuscunque personis, &c. ut eos omnes, quos simoniam huiusmodi commisisse, vel procurasse, aut in ea mediatores esse sciuerint, quantocius reuelare non omittant per se, vel per alios, si secus, peccant, & absolui non possunt donec reuelent. Colligant Violan. in ration. lib. 3. pag. 48. Alagona in compend. pag. 61.

De materia, & intellectu huius Extravag. agunt Nazari in mem. a. 17. sub n. 106. Patif. conf. 19. n. 12. cum seqq. vol. 4. Salzed. ad Bernard. in praef. a. 9. 4. lit. D. in n. miss. impress. Gouet. canon. lib. 1. a. 9. Quarant in summa Bullar. verbo simonia, Vgolin. in tract. de simon. tab. 4. c. 3. cum seqq. Fr. Emmanuel. in sum. tom. 2. cap. 58. cotel. 6. Campan. in diuersis. in Canon. rub. 1. c. 17. n. 61. cum multis seqq. Ioan. Valdes de different. inter vitiumque forum differ. 1. verbo simonia, nouissimè Bonac. de censur. extra Bull. diff. 2. 9. 3. puncto 24.

Innoauant, & ampliarent eas penas per Pium V. in sua Constit. incip. Cum primum sub dat. Roma Kalend. Aprilis 1566. in hinc verba: Ut simoniaci prauitatis laces procius afficerentur, Constitutiones Antecessorum nostrorum contra simoniacos edicis, & praeteritum

Pauli IV. inmolabilius obferuari mandamus, & delinquentes tam in sacrorum Ordinum receptione, quam in beneficiorum allocatione statuis etiam inferendis penas nostra auctoritate affici volumus. Quicunque igitur detestabile crimen simoniae prauitatis commisisse conuictus fuerit in consequendis Ordinibus, eo ipso sit ab illorum executione per decennium sine spe dispensationis suspensus, & per annum carceribus mancipetur. Qui dignitates Ecclesiasticas simoniace acquisierit, illis si ipso iure priuatus, in suorum inhabilis ad eas, & quascunque alias obtinendas. Qui beneficium, aut officium Ecclesiasticum simoniace adeptus fuerit, illo similiter sit ipso iure priuatus, ad fructuum omnium, quos pateretur, celebrationem teneatur, & perpetuo sit inhabilis ad ea, & quaeque alia beneficia Ecclesiastica obtinenda. Si quis autem tale crimen pluries commisisse conuictus fuerit, praeter supradictas penas etiam corporaliter puniatur, & ab Ordinibus Ecclesiasticis degradatus à sacrum consortio eiciatur. Qui vero Ordines & beneficia simoniace contulerint penam si iure statuti puniantur cuiuscunque gradus, conditionis, & dignitatis, etiam si Episcopi, Archiepiscopi, vel maiores fuerint. Caneant praeterea, quicunque ne in Sacramentorum exhibitione simoniacum aliquid faciant, aliquoquin gravissimè puniantur per locum Ordinarius, qui huiusmodi criminis reos eum maxima leuitate coercere procurant, iuxta Concilij Tridentini statuta. Haec Pius V. constitutio, quam optime expouit Salzed. ad Bernard. in praef. cap. 94. lit. D. & Quarant. d. verbo simonia, pag. 604.

Postea Sixtus V. in sua Constit. incip. Sixtus Athesp. sub dat. Roma Nouis Ianuarij anno Domini incarnationis 1588. alias penas addidit contra promouentes & promotos ad Ordines simoniace etiam in prima Tonsura; quae quidem Constitutio hactenus per Clement. VIII. in alia incip. Romanus Pont. decet sub dat. Praedie Kalend. Martij anno Incarnat. Domini 1592. reuocata fuerit ad terminos sacrorum Canonum, ac constitutionis bonae mem. Pij II. & ad dispositionem Decretorum Sacri Concilij Tridentini ipsemet Clemens VIII. censuras & penas in ciuilem Sixti literis contra simoniacos ordinantes & ordinatos insertas in suo robore permanere voluit.

Per electiones vero, &c. Notatur ad hoc quòd beneficium habens per simoniam ab eo, vel ab altero sciencie commissam, nullum ius ab initio acquisiuit, & titulus nullus est ipso iure, ac proinde tenetur etiam in animae iudicio beneficium dimittere, fructusque omnes restituere, ut per Sanctum Thom. a. 1. q. 100. art. 6. a. 1. Couar. in reg. peccatorum, p. 2. q. 8. n. 7. vers. Sic qui beneficium, Menoch. remedi. 1. recuper. n. 135. §. 136. O remedi. 1. n. 68. & conf. 67. n. 4. Henricq. in sum. lib. 13. c. 37. §. 1. in X. Azor. in his. moral. p. 2. lib. 7. c. 17. q. 1. vers. nonum crimen, Gouet. canon. quest. lib. 1. c. 9. Peccal. 3. tit. 3. lib. 1. Ord. pag. 71. Fr. Emmanuel. quest. Regular. tom. 1. quest. 10. art. 13. Flamin. Pauli de resig. benefic. lib. 1. quest. 1. §. n. 9. 12. Soaz. de Relig. tom. 1. tract. de simonia, lib. 4. c. 33. & c. 55. n. 4. & cap. 56. n. 9. Paul. Comit. resig. moral. lib. 6. quest. 41. Farin. fragment. crimin. p. 1. lit. C. num. 199. Gonzalez ad reg. 8. Cancel. gloss. 1. §. num. 69.

Sententiam excommunicationis incurrit, à qua, &c. Notatur ad hoc quòd committentes simoniam in Ordine, vel beneficio, seu Religionis ingressu, & similiter accipientes pro collatione, sine traditione possessionis beneficii, seu de dando aliquid iurate facientes prouisorum de beneficio, incurruunt excommunicationis sententiam Papae reservatam, ut per Soaz. tom. 1. diff. 2. 1. fell. §. num. 11. Sayr. de censur. lib. 1. c. 36. n. 7. Gambac.

de casibus referunt, c. 6. m. 8. & 9. Rayner. in catalogo censurarum extra Bullam, c. 1. excomm. 11. & 12. Inl. Lascot. de Indulgent. p. 2. c. 12. m. 29. Fillius. trall. 15. num. 72. vers. sexto, & n. 32. metipsum de officio, & potestate Episcopi, p. 3 alleg. 50. m. 104. secundum Lugdun. impress.

- 7 Non comprehendit simoniacos mentales tantum, sed solum reales resoluunt Nanas. in man. c. 23. n. 106. & cap. 5. num. 112. Azor. inquit. moral. p. 2. lib. 7. c. 17. q. 9. vers. 3. querat. Paris. conf. 29. n. 12. cum seq. vol. 4. Rebois. in praxi benef. rub. de simon. in resolut. num. 9. Vgolin. de simon. tab. 4. c. 3. vers. prima igitur, & cap. 10. n. 5. Fr. Emman. in sum. p. 2. cap. 58. concl. 6. Sayr. de censuris, lib. 7. c. 12. sub num. 17. Rot. decif. 408. p. 1. dumerfer. Salzed. ad Bernard. in praxi. c. 94. lit. D. in princ. in miss. edit.

- 8 Ordinum nomine in hac materia veniunt tam minores, quam Sacri, quia omnes proprie loquendo sunt Ordines, & per vnumquemque peculiaris potestas confertur in ordine ad Sacerdotium, in quo character Ordinis completur, ita Bonac. var. trall. tit. de simonia. q. 7. §. 2. num. 2. quod etiam ad primam Tonfuram extendunt Vgolin. de simon. tab. 4. c. 3. m. 2. & c. 4. num. 1. Salzed. ad Bernard. c. 94. Soar. tom. 1. de Relig. lib. 4. de simonia, cap. 56. n. 1. Mat. Alter. de censuris, tom. 2. disp. 1. §. c. 4. ad finem, Fillius. tom. 1. trall. 45. c. 1. §. quatuor, 4. num. 9. Valer. Reginald. in praxi fori parisi. lib. 12. c. 12. n. 174. secum resoluente committente simoniam in prima Tonfura confertur, vel recipiendi, puniri poena excommunicationis huius Extrag. Contra Less. de infir. lib. 4. c. 35. dub. 24. n. 133. & alios.

- 9 Beneficij nomine etiam in praesenti materia licet quodlibet munus spiritualis regiminis venire contendit Caietan. verbo excommunicatione, c. 75. Nanas. in man. cap. 27. num. 116. Soar. tom. 5. de censur. disp. 22. sect. 5. num. 24. & disp. 31. sect. 4. n. 45. Fillius. trall. 15. cap. 4. q. 7. num. 87. tamen veritas est veritate ea solum, quae proprie beneficia vocantur, sicut resoluunt Less. d. lib. 3. cap. 15. dub. 25. num. 17. Azor. inquit. moral. p. 1. lib. 12. de simonia. c. 21. q. 6. ad fin. vers. querat. Bonacin. d. puncto 24. num. 4. Et ideo simoniacum in collatione personis non subicit huius censurae, quia pensio proprie non est beneficium, tunc tamen Nan. in man. cap. 23. num. 11. Soar. d. lib. 4. de simonia, cap. 55. num. 22. Less. d. lib. 2. c. 35. dub. 26. num. 150. & dub. 25. num. 127. Valer. Reginald. d. lib. 23. cap. 12. num. 175. Azor. d. loco, q. 8. Nicol. Garc. de benef. p. 1. c. 5. num. 20. Fillius. trall. 42. q. 4. num. 6. Bonacin. d. puncto 24. num. 5.

- 10 Haecquidem excommunicatione non afficit ille, qui tradidit poenitentiam pro consecratione Ordinis, vel beneficii, utrequam Ordo, vel beneficium conferatur, ut per Nanas. d. cap. 23. num. 103. Coar. in reg. peccatorum, p. 2. §. 8. num. 7. & seq. Vgolin. de simon. tab. 1. c. 5. Less. d. lib. 2. cap. 15. dub. 27. num. 149. Fillius. tom. 1. in trall. de simonia, cap. 15. quatuor, 5. num. 15. ubi testatur de praxi Romanae Curiae, & sacrae Poenitentiarie.

- 11 Quomodolibet dando, vel recipiendo, &c. Ergo hac excommunicatione non ligantur ratam habentes simoniam, & ita tenent Coar. in reg. peccatorum, p. 2. §. 8. n. 7. Nanas. in man. c. 25. n. 63. Henric. in sum. lib. 1. c. 37. n. 4. Soar. tom. 5. de censuris, disp. 22. sect. 5. n. 26. ad fin. Sayr. in similib. trall. lib. 4. c. 14. n. 6. Less. d. lib. 2. c. 35. dub. 24. n. 116.

- 12 A suorum sicut Ordinum executione suspensus. Probat hic text. ordinatus simoniacus à suorum Ordinum executione esse suspensus, intellige non solum ab executione Ordinum susceptorum, sed etiam ab aliis

insciendiis, quia haec Extrag. absolute, & indistincte loquitur, laet Roman. de suspensionibus omnibus in particulari, disp. 1. q. 1. puncto 5. per tot. & praecipue n. 8. quod deinde Sixtus V. in d. sua Constit. contra male promotos id apertis verbis declarat, ibi: Clericos posthac male promittentes ab executione, ministerio, & exercitio Ordinum, & ab omni spe, & facultate ascendendi ad alias superiores perpetuo suspensas declaramus, quoniam ita simoniacum in Ordine remanere tantomodo suspensum ab executione Ordinum simoniaci susceptorum, ut in eo puniatur in quo peccavit, probabile existimet Soar. de censur. disp. 11. sect. 4. num. 33. Fillius. tom. 3. trall. de simonia, c. 13. num. 12.

Vnde ex hac Extrag. in praecitis verbis apparet 13. primo non esse latam huiusmodi suspensionem contra mediatores simoniz, sed excommunicationem Papae reservatam, ut advertit Soar. d. disp. 31. sect. 4. num. 29. subdenti ex hoc patet differentiam inter mediatores, & insciendiis Ordines simoniaci, illi enim non sunt suspensi, sed excommunicati, isti vero non solum sunt excommunicati, verum etiam suspensi, refert Bonacin. d. puncto 5. n. 6.

Secundo infertur huiusmodi suspensionem non incurri vitium simoniae committente à tertia persona infcio ipso ordinando, quia haec Extrag. loquitur expressè de simoniaci ordinatam, tam quia hoc est proprium censurae in poenam delicti impositae, ut non innuerat nisi ob culpam, quae iste curet, ut supponi debet, ita Nauar. in man. cap. 25. num. 68. Henric. in sum. lib. 12. cap. 37. §. 4. Soar. d. lib. 4. de simon. cap. 56. num. 9. & de censur. disp. 31. sect. 1. & sect. 4. num. 401. Fillius. d. trall. de simonia, cap. 7. num. 29. Alter. de censur. tom. 2. disp. 9. cap. 4. ad fin. Less. d. lib. 2. c. 35. dub. 24. num. 136. Bonacin. d. puncto 5. n. 2. Contra S. Thom. 2. 2. q. 100. art. ult. ad 1. 3. 4. 5. 6. verbo suspensus, num. 7. Anil. de censur. p. 3. disp. 5. dub. 9. concl. 2. & alios existimantes remanere suspensum ab Ordine sic suscepto.

Tertio infertur absolute non ab hac suspensionem ab Episcopo praestari posse, ex ea ratione, quia licet in hac Extrag. absolute excommunicationis referatur Papae, non tamen reservatur absolutio istius suspensionis, ut ex text. patet, reservatio autem afferenda non est, nisi sit expressa. Bonacin. d. puncto 5. num. 11. Verum licet haec procedat attendita dispositione huius Extrag. hodie si attendamus dictam Sixti V. Confirmationem, non potest Episcopus absolute, quia Idest Sixtus reuocavit omnes facultates, & concessiones etiam Cruciae absolendi huiusmodi simoniacos, ex Sayr. d. lib. 4. cap. 17. ad fin. Bonacin. d. puncto 5. num. 11. vers. dixi, nisi sit simoniacus occultus, quia talis poterit dispensari ab Episcopo, non autem rehabilitari ad beneficia in posterum obtinenda, nec ad ea retinenda, quae per simoniam oculum obtinuit, ut dixi de officio, & potest. Episcopi, part. 2. alleg. 39. num. 44.

Quarto infertur simoniacum in beneficio non incurere hanc suspensionem, sicut incurrit simoniacus in Ordine, quia in hoc tantum, non in illo reperitur in hoc text. expressa, sicut tenent Nauar. in man. cap. 25. num. 112. vers. tertio, Soar. d. lib. 4. de simon. c. 56. num. 16. & de censur. disp. 11. sect. 4. n. 45. Anil. de censur. p. 3. disp. 5. dub. 9. concl. 5. Fillius. tom. 3. trall. 45. de simonia, cap. 13. q. 4. num. 12. Bonacin. d. puncto 5. num. 12. Contra Sylvest. verbo suspensus, quest. 7. Henric. lib. 12. cap. 37. §. 5. Alter. tom. 2. disp. 15. cap. 5. col. 3. vers. ad hanc dubitationem, existimantes incurtere suspensionem ab Ordine, & beneficio.

18 *Nec inde faciat aliquis fructus suis.* Intelligit etiam non perceptos, qui tamen percipi debeant, quomodo ut illos perciperet Ecclesia inferretur, ut per Robuffian praxi benefic. tit. de simonia per regnum. n. 1. §. 1. in trall. de pacificis possess. n. 189. Menoch. conf. 67. n. 6. Intelligit etiam procedere in fructibus consumptis, quos restitueret teneri simoniacum trall. Vgolin. de simon. tab. 4. c. 6. §. 1. vbi n. 4. declaratur ut sint restituenti exceptis expensis factis causa illorum querendo de iura, ac in Ecclesia visitatione erogatis, quod ante non teneatur Borgal. in trall. de reg. p. 6. sic de simon. n. 3. j.

De Indeis.

TIT. II.

EXTRAVAG. Multa. I. Clem. F.

CHRISTIANI arma, vidualia, metemoria in Aleandriam, & loca Sarraceno- rum terræ Egypti descenderent, mittentes, vel portantes, permitientes quod catra- hant de portibus Christianorum, ut illic deficerent, vel auxilium, aut consilium dantes, co ipso excommunicationis sententiam incurturo, à qua nisi in mortis articulo postquam tamen de prop- riis bonis in auxilium Terræ sanctæ soluerint, absolvi non debent, in diebus Dominicis vel excommunicati publicentur. Nihilominus si personæ eorum capi contingat, ferri & infames sunt, ac interfectiles tam aditu- quam passivè habentur, ad publica officia non admittuntur, & fides ipsorum bona accipere poterit. Colligit Vivian. in ration. lib. 5. pag. 69. Alagona in compend. pag. 642.

Circa materiam huius text. vide que dixi in collect. ad cap. ista querendum hoc tit. in Decretalib.

EXTRAVAG. Dignum. II. Ioan. XXII.

Iudei ad Fidem conversi non sunt molestandi in suis bonis ne sine deterioris conditionis poss. baptismum, quam si essent ante. Colligit Vivian. in ration. lib. 5. pag. 69. Alagona in compend. pag. 642.

Hodie habemus constitutionem Paul. III. incip. *Capietes in ordine 12. Bullarj novi*, in qua Iudeis ad Fidem conversis recalcitrant, & gratiæ condonantur omnia, & quæcumque bona etiam ex viâra, & alio illicito quæstus acquisita, dammodo personæ, quibus esset faciendi restitutio, sunt tuerit, de qua meminit D. Anon. Riccil. in trall. de iure personarum extra gro- mium Ecclesie existit lib. 2. c. 26. n. 8.

De Hæreticis.

TIT. III.

EXTRAVAG. EX CO. I. Bened. XII.

ECLARAT cap. per hoc, eod. tit. lib. 6. quod sci- licet tunc Episcopi, & Inquisitores tenean- tur sibi inuicem communicare processus, quando utique agunt scienciam, & non quando Episcopi tantum, vel Inquisitores tantum agunt, & processus sunt communicandi solummodo in

sine quando nihil restat nisi promulgare sententiam. Secus vero quando aliter commodè procedere non po- test nisi alterius actus visis, quia tunc semel tantum in totum negotio copia tribui debet ne deus locus fraudi. Episcopus procedens propter expensis factas non po- test petere partem proventuum deputatam officio In- quisitionis de bonis hæreticorum, quia Ordinarius propriis stipendiis seu expensis debet inquirere. Simi- liter nec ex capite rationem proventuum Officij in- quisitionis ab Inquisitoribus, non obstante mandato, vel consuetudine, sed Inquisitores illos reddant, cui Roma- nus Pont. ted. li. inscribit. Colligit Vivian. in ration. lib. 5. pag. 107. Alagona in compend. pag. 661.

EXTRAV. Vas electionis. II. Ioan. XXII.

TRES erroris articuli Ioannis de Poliano Doctoris Pacificis damnantur in presenti. Primus erat quod confiteantur Fratres haberebus licentiam gene- ralem audiendi Confessiones teneantur eadem pecca- ta iterum proprio Sacerdoti confiteri. Secundus quod stante cap. omnes utriusque sexus, de pœnit. Papa non potest facere quod Parochiani non teneantur omnia sua peccata proprio Sacerdoti, idest, Parochiali Curato confiteri. Tertius quod nec Papa nec Deus potest dare generalem potestatem audiendi Confessiones alicui, iavt confessus eadem peccata non teneant iterum confiteri. Colligit Vivian. in ration. lib. 5. pag. 108. Alagona in compend. pag. 661.

Hoc idem ex hoc text. desumunt Azor. in sist. moral. p. 1. lib. 1. c. 1. §. 1. vers. Iude Partheniser, c. 2. §. 1. La- doule. Beja resp. casuum Confess. p. 2. casu 11. Mi- randa in man. Prælat. tom. 1. §. 45. an. 3. concl. unic. ante vers. ad primum.

EXTRAV. Cùm Mathæus. III. & ult. Idem.

Ordinarij, & Inquisitores sancti Officij, seu qui- cumque alij iudices, sive Ordinarij, sive delegati contra Apostolica & Sedis Officialia, seu Nuntios, aut contra aliquem ipsorum quocumque loco, seu quacunque occasione, vel causa procedere non præsumant, nec pro- mulgare audeant excommunicationem, vel suspensionem, aut aliam sententiam sine speciali Sedis Apost. licentia concedenda in scriptis faciente plenam de præ- senti decreto mentionem, & si quid contra illud atten- tatum fuerit, est irritum & inane. Verum si Nuntius, aut officialis Sedis Apost. indebitè aliquid fortè auten- tem, aut faciant, tunc Diocesani, Inquisitores, seu alij indices Ordinarij, vel delegati, ad quos illud negotium pertinet, plenè de illo se informant, studentque Papæ significare, ut super eo de remedio opportuno promi- dere valeat. Colligit Vivian. in ration. lib. 5. pag. 108. Alagona in compend. pag. 661.

De materia huius text. & qui Officialia & Nuntij sunt huiusmodi, de quibus ille loquitur, vide Ioan. Rojas de privileg. Inquisit. n. 430. vers. neque procedunt, Jacob. Simanch. in encirid. tit. 3. num. 1. cum seq. §. de Cathol. in sy. tit. 1. n. 17. Franc. Penia in direct. Inquisit. p. 2. schol. 5. in final. b. verbis, & latè p. 2. schol. 9. 2. & qn. 26. comm. 75. Anon. Coch. in sy. maur. lib. 4. tit. 6. §. ve- rium, Mandos in reg. 1. Cancellar. §. 5. n. 7. Paul. Giarot. theor. 19. n. 16. vers. de uno tamen, Facin. de heresi, quæst. 176. §. 2. p. 45.

De Schismaticis.

TIT. IV.

EXTRAVAG. Dudum. Vnic.

Benedict. XI.

PROCESSVS, & sententias latus per Bonif. VIII. contra Iacobum, & Petrum de Columna tanquam schismaticos. & eorum posteros, renouat in presenti Benedictus XI. exceptis confessionibus, in quibus nihil immutat. Colligunt Visian. in ration. lib. 5. pag. 11. Alagona in compend. pag. 663.

Corrigitur igitur, & profus renouat hæc Extravagans cap. vnicum, hoc tit. lib. 6. vbi dicitur.

De Furtis.

TIT. V.

EXTRAVAG. Infideles. Vnic.

Ioan. XXII.

EXCOMMUNICAT illos, qui forati sunt The-saurum Ecclesie, quem iubente Clemente Papa de Petro in Luceanæ ciuitatem tres viri hic nominati depopulerant; & hic habetur optima praxis monendi malefactores vt intra certum terminum satisfaciant, aliis excommunicationem incurret, & modum ipsius excommunicationis publicandæ hæc Extravag. clarè manifestat. Colligunt Visian. in ration. lib. 5. pag. 141. Alagona in compend. pag. 681.

Monitoria pro rebus perditis inueniendis sub pena excommunicationis quomodolibet, & in quibus casibus concedenda sint, dicitur de off. & potestate Episcopi. p. 3. alleg. 96. per tot.

De Crimine falsi.

TIT. VI.

EXTRAVAG. Spondent. Vnic.

Ioan. XXII.

ECHYMUM aurum, vel argentum facientes, vel fieri sequuto facto mandantes, vel ad hoc scelerem dum id fieret, faciendibus ministrantes, aut scelerem viuentes vendendo, vel dando in solutum, tenentur tantundem de bono & vero auro siue argento in publicum pauperibus erogare, quanti alchymicum existit, & si eorum facultates non sufficiant, pena per iudicis discretionem in aliam commutabitur, & infames fiunt. Et si sint clerici, beneficiis habitis priuantur, & ad habenda inhabiles efficiuntur. Colligunt Visian. in ration. lib. 5. pag. 162. Alagona in compend. pag. 143.

Barbol. Collect. Tom. I V.

De Alchymistis vide l. 23. tit. 5. p. 2. & l. 9. in fine, tit. 7. p. 7. vbi Greg. Lop. Eymet. in dicit. Inquisit. p. 3. vbi Penia comment. 26. n. 115. Cassan. in catalogo gloria mundi. p. 12. confid. 40. Bonacol. comm. verbo Alchymia, pag. 9. Sebast. Nzen. in l. 1. m. 1. C. de argenti prauis lib. 10. Zanol. in praxi Episcopi. p. 2. verbo Alchymia, Martin. Delle disquisit. magicar. lib. 2. c. 1. pag. mibi 29. cum seqq. & q. 4. pag. 39. Paul. Comitol. respos. moral. lib. 1. q. 13. Sanchez. in precepta Decalogi. lib. 2. c. 4. m. 55. Fatini. in praxi crimin. q. 115. m. 98.

De Privilegiis.

TIT. VII.

EXTRAVAG. Inter cunctas. I.

Benedict. XI.

BRATRES Minores, & Prædicatores possunt prædicare in suis Ecclesiis, & in publicis placeis, licentia ab Episcopis non petita, sine qua tamen id efficere non valent in hora in qua Episcopus conuocatur, vel coram se prædicari facit, aut quando vrgente necessitate ad se conuocat clericum. In Parochialibus vero non prædicent innitiis Parochis, nisi ab eorum Superiorem iussu sint. Electi à suis Superioribus ad audiendas Confessiones libere audire possunt eis peccata sua confiteri volentes. Religiosos autem, qui secundum statuta suorum Ordinum propriis Prælati confiteri debent, & excommunicatos ac criminatos, quorum crimina egent publica penitentia, & quoscumque à casibus Episcopo reuerentis absolueret prohibentur, item Religiosi possunt sepeire mortuos. Multa denique disponunt de funeralibus, & quarta, & de quibus non soluitur falcidia. Canonica portio, &c. Colligunt Visian. in ration. lib. 5. pag. 210. Alagona in compend. pag. 718. Vide dicta in Extravag. super cathedram de sepul.

Valeant clerici, & populi prædicare, &c. Hodie circa huiusmodi Regularium Prædicationem approbationem ex Concil. Trid. sess. 5. de reform. c. 2. & sess. 24. etiam de reform. c. 4. aliter se res habet, prout latè explicauit de off. & potest. Episcopi. p. 3. alleg. 76. & in Clem. dudum de sepul. Electi igitur ab eisdem Patribus ad audiendas Confessiones, &c. Circa approbationem Regularium Sacerdotum ad audiendas secularium confessiones latè egi d. tract. de off. & potest. Episcopi. p. 2. alleg. 25. per tot. & in collect. ad d. Clem. dudum, & ad d. Extravag. super cathedram.

Porro ut circa sepulcrum, &c. Ergo licebat Fratibus corpora defunctorum qui in Ecclesiis suis, dum viverent, elegerunt sepulcrum, processionaliter cum Cruce proprias ingredientibus Parochias assumere, & ad suas deferre Ecclesias tumulanda, vt per Inl. Lanor. tom. 1. var. locutat. tit. 2. c. 3. m. 206. Verum iam non licet Regularibus etiam prætextu alioquin consuetudinis Parochias cum Cruce processionaliter, aut aliis ad deferenda defunctorum funera intrare, vel illa leuare, & efferre nisi vincato, & expectato proprio defuncti Parochio, eoque ibidem præsentem, si ipse tamen aliter fieri non consensit, & permittat, vel nisi requissimus venire expressè reuocet, vt declarat sacra Congregat. negotiorum Episcoporum & Regularium præposita sub die 11. Ianuarij 1604. decretum post Quarant. in suo. Bullar. refert Inl. Lanor. d. c. 3. m. 217. & alibi sepe fuisse retinendum attestatur idem Lanor. eod. tit. 2. c. 9. m. 118.

X x

ETRA

EXTRAVAG. Meruit. II.

Clem. V.

Rex Franciæ, & Regni totius per Extraneos. vnam
sanctam, sup. de maiorib. & obed. non Amplius Ec-
clesiæ Romanæ sunt subiecti, quàm amica existebant.
Colligit Vian. in ration. lib. 5. pag. 221. Alagona in com-
pend. pag. 728.

¹ Hoc idem ex hoc text. defumant Azor. *infit. moral.* p. 2. lib. 1. c. 5. q. 6. at inter *Extraneag. Gasc. de nobilit.* gloss. q. n. 1. vers. *secunda conclusio.*

Licet quidam fortis Cincius interpretes putent dictam *Extravag.* vnam sententiam, fuisse à Clement. V. in *praesenti*, abrogatam, tamen veritas est in contrarium. *In praesenti* cum Bonifac. VIII. in eadem *Extravag.* vnam sententiam inter alia dixisset esse vnam Christi ovis & vnam Ecclesiam, & Reges et Principes esse huius filios, & huius ovilis oves, spiritualisque potestatem esse superiorem, quæ terrenam dirigere, moderari, & iudicare possit, & debeat, hinc Philippus Francorum Rex ansam cepit conquerendi Pontificem Romæ, sibi omnem potestatem temporalem vindicare voluisse, & ipsam Regnum Gallie tanquam tributarium, & vetricale Ecclesie Romæ efficere, in hunc sensum verba Pontificis detorqueuscum tamen Bonifacij mens ea re vera fuerit omnes mundi Reges, & Principes tanquam Christi oves Romano Pontifici vel, ut parci filios, ut pastores, ut capri membra, ut ab eo quisque provini ratio, & ius possulat, in omnibus dirigantur, corrigantur, & si opus sit, Regno prius ob communem Rei Christianæ salutem ruerand, & bene conservandam. Ita Azor. *instit. theol. p. 2. lib. 5. c. 19. vers. quatuor obiectis*, col. 4.

EXTRAVAG. Divina. III.

Eugen. IV.

Ordinarij, vel alij Superiores non presumant excommunicare, *seque*dere, interdicerē, vel priuare officio, vel beneficio, vel aliam sententiam ferre contra officiales pro tempore existentes in obsequiis Papæ & Sedis Apostolicæ, nec contra alios venientes ad Sedem Apostolicam pro suis, vel suorum casibus prosequendis, nec in ea morantes dum durat prosequendi causarum, vel ab ea recedentes, & si quomolibet priuāt, vel priuatos declarant beneficiis, vel illa aliis conferunt, vel ad hoc se intromittunt, tam dantes, quā recipientes ipso facto sunt excommunicati, *suspensi*, & interdicti, non obstantibus quibuscunque priuilegijs, vel Concilijs etiam generalibus in contrarium. Colligunt *Vio. in ration. lib. 5. pag. 221. Alagona in compend. pag. 728. Vnde Bonacin de confessor. extra Bullar. disp. 1. q. 7. punct. 3. Faldus in quæst. moral. tract. 1. §. 9. q. 2.*

Advertendum est quod privilegia, quae residentibus in Curia Romana vigore Eugenianae Constitutio, ad familiaritates Cardinalium competere solent, ea in iis, qui beneficia Ecclesiastica obtinent, ratione Prædictorum beneficiorum minime intelligantur, sed Ordinarii iurisdictioni subiecti permanentes non obstantibus quibuscunque inhibitionibus, ut statuit Concil. Trident. *sess. 24. de reformatione, c. 1. vers. qui verò, & resoluunt Cened. præf. & canon. quæst. lib. 1. q. 1. n. 3. vers. pro vera, Sanctæ Romanæ synod. rescript. lib. 1. q. 1. n. 2. vbi fobditi Concil. citato c. 1. in locis de Constitutione Eugenianæ concessis Cardinalibus Romanis, non autem de concessis Universitatibus studiorum.*

3 Et nihilominus omnes, & singulos ordinarios, &c.] Notatur ad hoc, quodd Ordinarii locorum commissa-

Apud dñm Sedem persequuntur, Scē. Ergo secus 4
 p^{ri}u^m beneficiu^m apud Sedem Apoll. commorantem
 p^{ri}u^m beneficiis respectu eorum que pertinent ad
 ipsa, vt ea onus tribu^{ndu}, repandū Ecclesiā, cele-
 brandi, & similia, ad que tenetur beneficiarius ratione
 beneficii, ita Matchefan. de *communi* p. 1. et de *com-
 muni* super Eugeniana. d. 4. *quoniam* pag. 453 & seqq. Mar.
 Alter, citare loco, Bonacini d. 4. *quoniam* 12 m. 1.

Suspensio[n]is. Ab officio scilicet, & beneficio, nam
suspensio absolute prolata intelligitur ab officio, &
beneficio, ita in terminis Soat. sem. 3. de censur. diff. 3.
f. 2. n. 1. Bonacini. p. 1. 2. n. 4.

EXTRA VAG. Exhibita. IV. & vlt.

Юлп. XXII.

Milites Hospitalarii S. Iosephinis, qui ex privilegio, a consuetudine, vel statuto recipiunt fructus annuales beneficiorum vacantium, vel plurium annuorum, debent etiam habere prebendam, quam beneficiatus habebat si in Ecclesia residere, vel quam habebant si alibi ex causa rationabili ab hospitio residentes legitime excusarentur, quia cum dicta pars Capitulo non accretat, illi accretare debet. Colligimus *Vin. in ration. lib. 5. pag. 223. Alagotis in compend. pag. 729.*

De Pænis.

TIT. VIII

EXTRAVAG. Diuini's. Vnic.

Юань. XXII.

EPISCOPVS Caturcensis perpetue depositionis
sententiam meruit, priuatusque fuit Pontificali,
Sacerdotali, & alio quouis officio, & ad perpetuum
carcerem condemnatus propter varios excessus per
ipsum perpetratos, videlicet quia nimis ambitiosus, &
simoniace fuerat in ingressus in Pontificatum, mox Sedē
Apostolicę, suis fœdalis, & sibi ipsi iniuriolosus fuerat, &
tanquam tyrannus terrore, iniuria, fraude grauabat
subditos extorsionibus, & frequensibus procurationibus,
& aliis quæsitibus illicitis, non curando de modo,
& causa non citatos, & non commisso prius ab
beneficiis inuiste, dicebat falsa instrumenta, simoniace
conferre beneficia in suis manibus resignata, quorum
redditus sibi occupabat, erat irregularis, incontinens
cum fornicis, &c. Colligunt Vv. in ration. lib. 5.
pag. 150. Alagona in compend. pag. 743.

Ex hoc text. optime colligitur pro quibus excessi-
bus Prelatus deponi potest, de quo vide text. & quæ
ibi, dixi in cap. v. n. r. de dolo. & contron. & in c. tanta
est clavis, de excessibus Prelator. & in Concil. Trid. sess. 24.
de reformatione. c. 1.

De Pœnitentiis, & remissionibus.

TIT. IX.

SYMMARIUM.

1. Compendium text. referretur.
2. Indulgentiam centesimam qui Pontifex prius promulgauerit, ostendatur.
3. Indulgentia plenaria, plenior, & plenissima quantum attinet ad rationem Indulgentiam idem sunt, differunt in nomine tantum, vel in causa concedendi.
4. Indulgentia plenaria, seu plenissima referretur ad integram remissionem omnium peccatorum.
5. Indulgentia, & Indulgentiam anni sancti aequaliter lucratur illi, qui sunt Romæ, sicut & illi qui veniunt ex longinquis terris.
6. Curiales Romæ habitantes debent Basilicam SS. Petri & Pauli per triginta dies visitare, illi vero qui veniunt Romam, poterunt in quinque diebus Indulgentiam lucrari.

EXTRAVAG. Antiquorum. I.

Bonifac. VIII.

1. **E**NTESIMO quoquo anno, qui dicitur Indulgentiam plenariam, plenior, & plenissima quantum attinet ad rationem Indulgentiam idem sunt, differunt in nomine tantum, vel in causa concedendi.

2. **Q**uamvis de initio huius Indulgentie fuerint aliqui nihil certum inveniri posse, sicut dicit Ioan. Eriburg, in *tratt. de indulg.* q. 6. & alij eius Inventorem prædicent Bonif. VIII. de quo in præfati, ex quorum numero fuit S. Anton. p. 1. ut. 10. c. 1. 5. 6. Polyd. Virgil. de *invent.* rerum lib. 8. c. 1. Luc. Pinel. de *Indul.* c. 23. Veritas tamen est illud antiquos fuisse, nam cum in die Vigil. Nativit. Dominice 1299. ad Vespertas, & subsequenter diebus, immo per totum illum annum tam ingens hominum multitudo ex longinquis, & diversis mundi partibus ad Urbem confluerent, ut nec Urbis eos caperet, nec civitas & redeuntibus itinera sufficerent, nec in tam magna, lata & spatiofa Urbe locus penè, nec per vias transire, aut in domibus commorandi esset, cepit hac novitate prædictis Bonifacius magna affici admiratione, & emulam huius rei quærens idcirco quod celebris & generalis fama per totum orbem, & per ora hominum resurrebat ab antiquis & extra memoriam hominum temporibus Romæ centesimo quoquo anno Indulgentiam esse, celebrantque solitam, & ideo illo anno, qui centesimus inveniendus, tot ad Urbem homines confluebant ut ab omnium culparum sordibus absolverent. Quia propter peccatis Bonifacii iussu venustioribus libris, rebusque antiquioribus Bullis, nihil quod ad rem hanc pertinet, omnino reperiendum fuit, statuit propterea indulgentiam inter superfluitates, ut, an huiusmodi indulgentia esset memoria apud aliquem;

Barb. Collect. Tom. IV.

Fuit inter multos senior Peregrinos reperiunt, qui annum centesimum septimum sue ætatis agebat, qui coram eod. Sanctiss. Pont. attestatos esse se meminisse patrem suum agricolam superiore centesimo venisse Romam ad consequendas Indulgentias, à quo etiam admonitus fuerat ut si ad venturum centesimum tempus perveniret, non granaretur Romam venire, ubi singulis quibusque diebus illius anni magnæ erant Indulgentie. Eiusdem rei testes alij duo reperiunt fuisse ex Gallia, & in Italia non pauci tamen qui memores idem confirmantes, & omnes hoc unum unanimiter asserentes, Romæ scilicet eo anno esse remissionem peccatorum. His auditis Roman. Pontif. ne tam grandis populi totum devotio à Spiritu sancto exciata frustretur, sanctam Indulgentiam eodem anno cum solemnitate celebrari mandavit, & tunc promulgata fuit illa Extravag. quod narrat Nuvæ de Indulgentiis, notab. 7. n. 4. Benzoni. de *simili* trait. lib. 3. c. 5. Iol. Lanot. p. 1. c. 3. n. 1. cum segg. Ex quibus bene colligitur Bonifacium VIII. innocentem potius quam institutorem huius sancti Indulgentie fuisse, sicut docent Henrici in *sum. lib.* 7. c. 1. 5. 4. 5. Fr. Hieronym. Roman. de *Republ. Christiana*, lib. 1. c. 23. Gretser. lib. 2. de *sacris peregr.* c. 1. 5. Fr. Emman. quæst. *Regulam*, 2. q. 8. art. 1. & 4. Sanctæcel. de Indulgentiis anni sancti, dub. 3. Dionys. Paul. de *vera quatuor Patriarch. Seditione*, c. 14. v. 12. cum segg. & præcipue pag. 17.

Plenam, & largiorem ams plenissimam, &c.] Indulgentia igitur plenaria, plenior, & plenissima, quantum attinet ad rationem Indulgentie, idem sunt, differunt namque in nomine tantum, vel in causa concedendi, quæ promittit ad exaggerationem, vel maiorem declarationem, & ad tollendum scrupulum. Vide Nuvæ de Indulgentiis, notab. 7. n. 4. 5. 4. 5. Fr. Greg. de Val. n. de Indulgentiis, c. 6. Benzoni. de Indulgentiis, lib. 4. c. 2. Fr. Emman. d. q. 8. art. 1. Iol. Lanot. de Indulgentiis, p. 1. c. 10. v. 6. 2. cum segg. Zetoli. in *præf. Episcop.* p. 2. verbo *anno sancti*, §. 4.

Omnino fuerint concedendum veritas peccatorum. Statuerunt, &c.] Ergo Indulgentia plenaria, seu plenissima referretur ad integram remissionem omnium peccatorum, ut per Fr. Emman. in *explicit. Bullæ Cruciatæ*, §. 8. dub. 2. pag. mibi 58.

In gloss. *Conferuntur* ibi, *Quia ergo Indulgentia*, &c. Notatur ad hoc, quod Indulgentia & Indulgentiam anni sancti locantur æqualiter illi, qui sunt Romæ, sicut & illi, qui veniunt ex longinquis terris, ut per Nuvæ de Indulgentiis, notab. 11. n. 15. Henrici. lib. 7. de Indulgentiis, c. 14. §. 4. Benzoni. de Indulgentiis, lib. 5. c. 1. 5. dub. 1. Hier. Gratian. *cod. trait.* p. 1. cap. 12. Lanot. in *simili trait.* p. 1. c. 26. n. 1. 5. vers. *illud*, Iodoch. verbo *Indulgentiam*, num. 23. Pinel. de Indulgentiis, cap. 16. Sanctæcel. de Indulgentiis anni sancti, c. 5. dub. 5.

In gloss. *Forentur* ibi, *Quid de curialibus*, &c. Notatur ad hoc, quod Curiales Romæ habitantes debent Basilicam SS. Petri & Pauli per triginta dies visitare, ut per Nuvæ de Indulgentiis, notab. 3. n. 4. 5. Illi vero, qui veniunt Romam occasione alicuius negotij, vel litis poterunt in quinque diebus Indulgentiam lucrari, & habent pro alienigenis si habeant animum revertendi ad patriam finito negotio, secundum Hier. Gratian. de Indulgentiis, p. 2. c. 11. ubi subdit venientem ex patria ad Romam causa lucranda Indulgentiam, in quindecim diebus illud lucrari, licet toto anno Romæ deinceps, ibique pro eo tempore domum cunctetur.

SYMMARIUM.

1. Annus Indulgentie, seu plenarie remissio, quæ olim dabatur quilibet centesimo anno omnibus verè pœnitentibus, & confessis visitantibus Basilicam

X x 2 Etas

- Beatum Petri, & Pauli per istam Extravag.*
ad annum 50. reducitur, & n. 2.
- 3 *Vrbani V I ordinauit ut annus Iubilaei celebraretur*
trigesimo tertio quoquo anno.
 - 4 *Paulus I I statuit ut annus Iubilaei celebraretur*
vigesimo quinto quoquo anno.
 - 5 *Bonifacius V I I. tempore pro confectione anni Iu-*
bilaei visitandis tantum erant Basilica SS. Petri,
& Pauli, Clemens V I addidit Ecclesiam S. Ioannis
Lateranensem, Gregorius X I, praedictis tribus
adiunxit Ecclesiam S. Mariae Maioris.
 - 6 *Exteris minor numerus dierum, quo Ecclesiae visi-*
tare tenentur in anno Iubilaei, assignatur, quam
in eis.
 - 7 *Visitatio Ecclesiarum in anno Iubilaei fieri potest, vel*
pedibus incedendo, vel equitando.
 - 8 *Visitatio quatuor Ecclesiarum in anno Iubilaei unica*
die fieri debet, & non satisfaciatur, qui vnam vel al-
teras Ecclesias visitaverit vno die.
 - 9 *Visitatio Ecclesiarum per 30. dies facienda ab illis,*
qui lucrari volunt Iubilaeum anni sancti sufficere si
vel de die, vel de nocte fiat.
 - 10 *Visitaciones duas eodem die quis facere non potest ad*
effectum satisfaciendi duorum dierum visitationi
ad lucrandum Iubilaeum anni sancti.
 - 11 *Iubilaeum anni sancti potest quis bis, ter, vel pluries*
lucrari faciendo visitationes requiritur.
 - 12 *Indulgentia concessa visitantibus Ecclesiam pro tem-*
pore determinato, semel tantum quiri potest.
 - 13 *Iubilaeum anni sancti lucratur, qui illud lucrandi*
causa petiit Romam, sed infirmitate, vel morte
preventi perire non potuerunt.
 - 14 *Iubilaeum anni sancti lucrari cupientes an teneantur*
antequam Ecclesiarum visitationem incipiant,
peccata sua confiteri, ostenditur, & n. 15.
 - 16 *Thesaurus Ecclesiae non solum collectus est ex meritis*
Passionis Christi, sed etiam ex martyriis, & ope-
ribus Sanctorum.

EXTRA V. Vnigenitus, II.

Clem. VI.

- 1 **A**nnus Iubilaei, siue plenaria remissio, quae olim
dabatur quolibet centesimo anno, nimbis verè
perennibus, & concessis visitantibus Basilicas Bea-
torum Petri & Pauli per istam Extravag. ad annum
quingagesimum reducitur, additque Basilica S.
Ioannis Lateranensis. Colligitur Viuiam in ration. lib. 5.
pag. 263. Alagona in compend. pag. 751.
- 2 **A**d annum quingagesimum duximus reducendam,
Statuentes, &c. Licet annus Iubilaei renouatus fuisset
à Bonifacio VIII. centesimo quoquo anno, ut vidi-
mus supra primo cap. succedentibus postea temporibus
considerata biconitate, & debilitate vitae, carnis
infirmitate, & ut citius, ac frequentius labentibus homi-
nibus succurratur, Clemens VI. in hac Extravag.
ad annos quingagesima huiusmodi Iubilaeum reduxit,
& ita fuit celebratus anno 1350. sicuti referunt Tol.
Lauro de Iubil. & Indulg. p. 1. c. 3. n. 17. & Sanctarel de
Iubil. anni sancti. c. 1. dub. 3.
- 3 **D**einde Urbanus V I ordinauit ut hic Iubilaeus ce-
lebraretur trigesimo tertio quoquo anno, ut scripserunt
Granz lib. 1. c. Asterop. Gretif. lib. 2. de sacris pe-
regr. c. 15. Tol. Lauro. d. c. 3. num. 19. & 21. Sanctarel. d.
dub. 3.
- 4 **P**ostea Paulus I I. statuit ut celebraretur vigesimo
quinto quoquo anno, ut vnaquaeque aetas huius the-
sauri patreps fieret, quod à Sixto I V. confirmatum

fuit, qui proinde Iubilaeum celebravit anno 1475. &
sic succedunt ad huc nostra tempora continuatum ex-
istit, videlicet Alex. V I. anno 1500. Clemens V II.
anno 1525. Iulius I II. anno 1550. Gregor. V III.
anno 1575. Clemens V III. anno 1600. & S. D. N.
Urbanus V III. anno 1625.

Et Lateranensem Ecclesiam, &c. Tempore Briga-
cij V III. ut in Extrav. precedenti, pro confectione
Iubilaei visitandis tantum erant Basilicae Apostoli-
carum Petri & Pauli, postea verò Clemens V I tempo-
re, de quo in hoc text. addita fuit Ecclesia S. Ioannis
Lateranensis, eo quod in ea baptizatus fuerat Constans-
tinus Imper. à B. Syluestro Papa. Demum Gregorius XI.
praedictis tribus adiunxit Ecclesiam S. Mariae Maioris,
& sic istae quatuor Ecclesiae pro confectione Iubila-
ei ab illo tempore usque ad praesens visitari debent,
sicut statuit S. D. N. Urbanus V III. in sua Bulla publi-
cationis Iubilaei incip. *Omnis generis plaudite*, sub dat.
Romae tertio Kalend. Maij 1624. Pontificatus sui anno
primo. Vide Tol. Lauro. de Iubil. p. 1. c. 17. n. 1. Sancta-
rel de Iubil. anni sancti, c. 1. dub. 4. In quibus Ecclesiis
quatuor portae (quae ob excellentiam suam vocantur)
solenni ritu aperiantur, ut tradunt Nanz. de Iubilaeis,
notab. 34. n. 8. Benzoni in simili tract. lib. 4. c. 1. & Tol.
Lauro. p. 1. c. 14. Dionys. Paul. de vera quatuor Patriarch.
Sedum erect. c. 14. n. 8.

Quam incerta recordationi, &c. Multa de Latera-
nensi Ecclesia tradit Dionys. Paul. d. tract. de vera
quatuor Patriarch. sedum erect. cap. 15. num. 32. cum
seqq.

S. Romani ad minus triginta, &c. Assignatur igitur
minor numerus exteris quam in eis, ob laborem sus-
ceptum in itinere, imo solent Romani Pontifices alia-
quando ad tres & paucos dies tedore, habita consi-
deratione ad labores, sudores, incommoda, pericula,
impensas, & alias graues molestias in itinere passas,
& ne peregrini diutius in Vrbe commorantes grauioribus
onerentur impensis, ut testentur Tol. Lauro. d. p. 1.
c. 17. n. 10. & Sanctarel de Iubilaei anni sancti, c. 5. dub. 2.
vbi subdit quod si fuerit concessum per Papam, ut
paucioribus diebus quis lucrari possit Iubilaeum, verbi
gratia, per quindecim dies quatuor Ecclesias visi-
tando, si tempore talis concessionis per quatuordecim
dies iam haberet praedictas Ecclesias visitatas. postea
visitando vnica vice lucratur Iubilaeum. Et hac vi-
sitatio potest fieri vel pedibus incedendo, vel equitan-
do, quia hi omnes pariter & eodem modo Iubilaeum
lucratur, licet meritum non sit equale, ut aduertunt
Benzoni. d. lib. 5. c. 15. dub. 22. Franc. Rodriq. de Iubilaeis,
c. 1. n. 7. Hieron. Gratian. eod. tract. p. 2. c. 12. Iodoch. verb.
Iubilaeum, n. 23.

Huiusmodi quatuor Ecclesiarum vnica die visitari de-
bent, & non satisfaciatur qui vnam, vel alteram Eccle-
siam visitaret vno die, & altero, vel tertio aliam, vel
alias, ut tradunt Nanz. de Iubil. notab. 32. n. 41. Pine. de
Indulg. c. 21. Henricq. in summ. lib. 7. c. 14. §. 5. lit. D.
Benzoni de Iubil. lib. 5. c. 15. dub. 5. Hieron. Gratian. in si-
mili tract. p. 2. c. 13. & 12. Franc. Rodriq. eod. tract. c. 5.
n. 6. vbi asserit ita declarasse Gregorium X III. Quam-
vis Ioan. Monach. in Extravag. 1. sup. hoc tit. in gloss.
verbo *semel*, scripserit sufficere, quod si fiat visitatum
eum duobus diebus, subdens hoc respondisse Bonifacio
Auctorem illius Extravag.

Et quando dicunt huiusmodi visitationes faciendas
esse per triginta dies. &c. intelliguntur de diebus tem-
poralibus, & si sine die, siue de nocte, sicuti docent
Benzoni. d. c. 15. dub. 1. Rodriq. d. c. 1. n. 8. Hieron.
Gratian. d. p. 2. cap. 12. Tol. Lauro. dist. par. 1. c. 17.
num. 33.

Ex quibus dicendum videtur non posse quem diu
visita

visitationes eodem die facere ad effectum satisfaciendi duorum dierum visitationi secundum *Nau. d. notab. 32. n. 4. in fine*, *Fr. Emman. in sum. p. 1. c. 184. n. 2*, *Filline. tom. 1. tract. 3. c. 10. q. 5. n. 255*. Poterit tamen bis, ter, vel pluries hanc Indulgentiam Iubilæam sibi querere bis, ter, vel pluries faciendo visitationes requiritas, ex *Nau. d. notab. 32. n. 46. vers. pars verè affirmans*, & *notab. 34. n. 6. vers. tertio*, *Benzon. lib. 5. c. 15. dub. 2*, *Emman. S. verbo Indulgentia, n. 7*, *Henric. d. lib. 7. c. 10. §. 1*, *Franc. Rodric. de Iubiles, c. 3. n. 10*, *Hieron. Gratian. in simili tract. p. 2. c. 12*, *Valer. Reginald. in praxi fore pœnit. lib. 7. cap. ult. sect. 1. n. 15*, *Filline. tom. 1. tract. 3. c. 10. q. 7. n. 261*, *Zetel. in praxi Episcop. p. 2. verbo annus Iubilæi, §. 6. Iodoch. verbo Iubilæum, n. 23*.

- 11 Illud aduertere oportet quòd grandis datur differentia inter Indulgentiam pœnitentiam, qualis est quadraginta dierum concessam visitantibus Ecclesiam Beati Petri Urbis Romæ, & inter Indulgentiam concessam pro tempore determinatam, quales sunt, quas videntur passim concessas certis locis pro certis diebus à Vespere in Vespere eos visitantibus; prior enim sapius queri potest, postior vero semel tantum, secundum *S. Thom. in 4. disp. 10. q. 1. art. 3. quæst. i. ad 4. Felin. in tract. de Indulgent. 37*, *Ioan. de Friburgo in sum. Confess. lib. 3. tit. 1. §. 4. q. 184*, *Cordub. in quæst. lib. 5. q. 31*, *Emman. S. verbo Indulgentia, n. 7*, *Tolet. in sum. lib. 6. c. 8. in fine*, *Nau. de Iubiles notab. 32. n. 37*, & *notab. 34. n. 19*, *Benzon. d. lib. 5. c. 15. dub. 2*, *Henric. in sum. lib. 6. c. 16. §. 1. in comment. lit. M. Soar. tom. 4. de Pœnit. disp. 57. sect. 1. n. 7*, *Mich. Zanard. p. 1. direct. tract. de Sacram. Pœnit. c. 11. q. 40*, *Filline. tom. 1. tract. 3. c. 8. q. 2. n. 197*, *Nugn. in addit. q. 17. art. 4. post tertiam difficultatem vers. difficultat.*

- 13 Adiciuntur ut y etiam, &c.] Notatur ad hoc, quòd illis qui causa lucrandi Iubilæum, petunt Romam, vel aliquas ex conditionibus adimplere incipiunt, sed infirmitate, vel morte præueniunt, iter, vel conditiones perficere minimè possunt, Iubilæum lucratur, ut per *Nau. de Iubiles notab. 19. n. 4*, *Iodoch. verbo Iubilæum, n. 23*, *Benzon. lib. 5. c. 15. dub. 10*, *Sanclear. c. 7. dub. 1. vers. quando si concedit*, *Iul. Lancr. d. p. 1. c. 17. n. 21*, *Ex S. D. N. Vrbani VIII Lin. dict. Bulla publicationis Iubilæi apertis verbis declarat huiusmodi personas illud lucrari, in hæc verba*. Quoniam cœnere potest ut ex his, qui hæc de causa iter aggressi fuerint, vel ad Urbem se considerint, aliqui in via, aut etiam in ipsa Urbe, morbo, vel alia legitima causa impediti, aut morte præueniunt præfinito dierum numero completo, ac ne quidem fortasse inchoato præmissa exequi, ac Ecclesias, & Basilicas huiusmodi adire nequeant. Nos piè promptèque illorum voluntati, quantum in Domino possumus, benignè facere cupientes eosdem verè pœnitentes, & confessos, prædictæ Indulgentiæ, & remissionis participes perinde fieri volumus ac si Ecclesias, & Basilicas prædictas diebus à nobis præscriptis se ipsa visitassent. Hactenus dicta Bulla. Quæ cum loquat solum de peregrinis, non comprehendit Romanos, illi enim si morte præueniunt visitationes perageri non valuerint, minimè consequenter Iubilæum, & sententiam Iul. Lancr. d. p. 1. c. 17. n. 23, & Sanclear. ubi præsentit, aduertunt quòd in Bulla Clementis VIII. incip. *Inver sollicitudinem*, privilegium hoc conceditur etiam Romanis, & aliis Romæ habitantibus.

- 14 Qui verò pœnitentes, & confessi, &c.] Vtrum autem fideles Iubilæam Indulgentiam anni sancti lucrari cupientes teneantur, antequam Ecclesiarum visitationem incipiant, peccata sua confiteri, & omnes visitationes in statu gratiæ conficere? dubia est questio. Quidam affirmatiuam partem sequuntur, subicientes visitationes aliter factas non suffragari ad consequendum Iubilæum. Collig. Tom. I. P.

Iubilæum, ex quorum numero sunt *Nauar. ubi supra notab. 17. n. 11*, & *notab. 16*, & *19*, *Cuen. tract. 10. de Indulgent. q. 2. tom. 2*, *Armil. verbo Indulgentia, n. 14*, *Benzon. d. lib. 5. c. 15. dub. 4. vers. dico quoniam*, *Vaul. Comitol. respos. moral. lib. 1. q. 37. n. 2*.

Verum probabilis est hoc casu ad consequendum sanctissimum hoc Iubilæum sufficere visitationem vltimam facere in statu gratiæ, ut sententia *Nau. not. 32. n. 47*, *Vinald. in suo cardinalatu, tit. de Indulgent. n. 15*, *Valer. Reginald. in praxi fore pœnit. lib. 7. cap. ult. q. 4. n. 180*, & *185*, *Filline. tom. 1. tract. 3. c. 10. q. 5. n. 258*, *Franc. Rodric. de Iubiles, c. 3. n. 5*, *Hieron. Gratian. in simili tract. p. 2. c. 12*. Ad consequendum enim Iubilæum non est necessarium facere omnia opera in statu gratiæ secundum *Sor. in 4. distict. 21. q. 1. & 2. art. 3*, *Sylvest. verbo Indulgentia, q. 10. vers. 9*, *S. verbo Indulgentia, n. 2*, *Valent. tom. 4. disp. 7. q. 20. p. 1. ad finem*, *Soar. tom. 4. de Pœnit. disp. 52. sect. 2. n. 7*, & *sect. 1. n. 8*, *Agid. Conicck. de Sacrament. disp. 12. de Indulgent. dub. 7. n. 37*, & *39*, *Benzon. d. lib. 5. c. 15. dub. 4. vers. potest autem*, *Mich. Zanard. p. 1. direct. tract. de Sacram. Pœnitent. c. 11. q. 19*, *Fr. Emman. in sum. p. 1. c. 184. n. 4*, *Hieron. Gratian. d. p. 2. cap. 12. Nugn. in addit. q. 17. art. 1. vers. alius dubium*, & *art. 1. dub. 5. prope finem*, & *dub. 8*, *Valer. Reginald. d. lib. 7. n. 273*, & *180*, *Fernandez perit. 3. cap. 8. §. 8. n. 1*.

Ad cuius quidem Theauri exemplum, &c.] Notatur hoc, quòd Theauri Ecclesiæ non solum collectus est ex meritis Christi, sed etiam ex martyris & operibus Sanctorum, ut per *Conz. in cap. alius mater. p. 1. c. 4. n. 7. col. 4*, *Henric. d. lib. 7. c. 2. §. 3*, & *4*, bene sanclear. de Iubiles anni sancti, c. 3. dub. 4.

EXTRA V. Etsi Dominici, III.

Paul. II.

RESERVA sibi certos casus à quibus nollus potest absolute sine speciali licentia Sedis Apostolicæ, videlicet offensam Ecclesiasticæ libertatis, violationem inordinatam à Sede Apostolica positi, crimen hæresis, conspirationem in personam, aut statum Romani Pontificis, quamvis offensam, seu rebellionem eiusdem Pontificis in Sedem Apostolicam, Presbytericidium, offensam personalem in Episcopum, seu alium Prælatum, inuasionem, depradationem, occupationem, aut deuastationem terrarum Romanæ Ecclesiæ mediæ, vel immediate subiectarum, ac etiam inuasionem Romipetrarum, seu quorumcumque aliorum ad Romanam Curiam venientium, prohibitionem deuolutionis casuarum ad dictam Curiam, declarationem armorum, & aliorum prohibitorum ad partes infidelium, impositionem honorum onerum realium, vel personalem Ecclesiis, vel Ecclesiasticis personis, simulationem super Ordinibus, vel beneficiis alfequendis intra, vel extra Curiam, qui casus absolui non possunt per indulta, & concessiones generales nisi sint specialis mentio. Colligunt *Vinian. in ration. lib. 5. pag. 264*, *Alagona in compend. pag. 751*.

Multor ex his casibus, & plures alios sibi reservat Papa singulis annis in processu Bullæ in Cena Domini, & specialiter aliis in locis, quod in vnum redeget de offic. & potest. Episcop. p. 3. alleg. 50.

SYMARIUM.

1. *Compendium huius text. refertur, & n. 2.*
2. *Indulgentia plenaria suspenditur solum tempore iubilaei anni sancti.*
3. *Indulgentiarum suspensio prohibet ne alia Indulgentia predicetur tam in publico, quam in privato durante anno sancto.*
4. *Indulgentiarum suspensio à Clemente VIII. facta in anno sancto iubilaei, quæ?*
5. *Indulgentia plenaria, & plenissima omnium peccatorum remissiones suspensa intelliguntur, non verò temporaria, & omnes alia non plenaria.*
6. *Verba geminata includunt prorsus omnia absque ulla limitatione.*
7. *Indulgentia suspenduntur durante tantum anno sancto.*

EXTRA V. Quemadmodum. IV.

Sixti IV.

1. **C**onservetur iubilaeum publicatum, & suspenditur usque ad beneficium suum, & Sedis Apoll. omnes, & singulas plenarias etiam ad instar iubilaei indulgentias, ac etiam commutandi vota aut super eis, & male inceptis, aut per usurarium pravitatem, vel alium illicitum modum extortis discipulandi, & componendi, aut illa sub certis modo & forma remittendi, & deputandi Confessores cum potestate absolvendi etiam in casibus Sedis Apostolicæ referentis, facultates concessiones, & indulta à nobis, & eadem Sede, vel illius auctoritate, quibuscunque Ecclesiis, monasteriis, hospitalibus, & piis locis, tam in perpetuum, quam ad certum tempus, aut quavis causa quomodolibet concessas, & concessas, itave suffragari alicui non valeant Indulgentiam tamen Basilicarem, & Ecclesiarum Urbis in suo plenario robore durantes. Colligant Viuian. in ration. lib. 1. pag. 264. Alagona in compend. pag. 711.
2. Similem suspensionem fecit Gregor. XII in aperi-
tione iubilaei de anno 1377. in sua Bulla incip. *Quoniam sancti iubilaei*, de qua agunt Nann. in tract. de iubilaeis notab. 18. à princ. Benzon. in simili tract. lib. 4. c. 8. dub. 23. cum segg. Iul. Lauro. de iubilaeis & Indulg. p. 1. c. 10. comm. 2.
3. *Omnes & singulas plenarias, &c.* Ergo suspenditur, solum facultas quærendi Indulgentias plenarias, & non alias, quæ non erant plenariae, quod elatius expresserunt Clement Septimus in sua Bulla incip. *Inter sollicitudines*, & Julius II in Bulla incip. *Si Pastores*, & Gregorius XIII in Bulla incip. *Quoniam sancti iubilaei*, & ita tradant Nann. de iubilaeis notab. 13. n. 1. & conf. 17. n. 5. sub hoc tit. Benzon. d. lib. 4. c. 8. dub. 2. Henric. lib. 1. c. 15. §. 3. Zetoli. in praxi Episcop. p. 2. verbo *annus sanctus*. §. 1. Quando enim in Bullis suspensionis Indulgentiarum huiusmodi prohibebatur ne alia Indulgentia predicaretur tam in publico, quam in privato durante anno sancto, hoc intelligebatur de plenariis tantummodo Indulgentiis, vt exponit Nann. d. tract. de iubilaeis notab. 13. n. 6. Benzon. d. lib. 4. c. 8. dub. 7. Hieron. Gratian. in tract. de iubilaeis, lib. 1. c. 13.
5. In suspensionem auctem facta à Clemente VIII. in sua Bulla incip. *Cum sancti*, sub dat. Roma 21. May 1590. non apparent suspensæ nisi omnes, & singula Indulgentiæ etiam perpetuæ, & peccatorum remissiones, necnon facultates, & indulta absolvendi à casibus referentis etiam in Bulla Cæne Domini concessæ qui-

buscunque locis & personis etiam ad instar iubilaei quacunque causa, & occasione sub quibuscunque tenoribus, formis & clausulis etiam Motu proprio, prohibendo ne aliter Indulgentiæ publicentur sub pena excommunicationis lætæ sententiæ.

Ex qua quidem Clementis suspensione tantum plenarie, & plenissima omnium peccatorum remissiones ad instar iubilaei suspensioni intelliguntur, reliquæ verò Indulgentiæ temporaneæ, id est, tot dierum, vel annorum, seu tertiarum, vel quævis partis quadragenarum, carent, scilicet, & omnes alia non plenariæ, etiam quod sint concessæ locis, & personis quomodolibet, suspensione minime intelliguntur; ita docent Nann. conf. 17. n. 4. & 5. sub hoc tit. Franc. Rodric. in tract. de iubilaeis, c. 1. n. 2. Hieron. Gratian. in simili tract. lib. 1. c. 13. Sanctiæ. d. lib. 4. c. 5. dub. 7. Iodoc. Lorich. in thesaur. novo virumque Theologia verbo iubilaei, n. 16. Filiuc. tom. 1. tract. 3. c. 10. §. 3. n. 151. Iul. Lauro. de iubilaeis, & Indulg. p. 1. c. 10. n. 1. cum segg. vbi n. 17. ostendit in Indulgentiis pro defunctis tempore iubilaei anni sancti suspenduntur, & n. 25. agit de Indulgentiis, quæ conceduntur Confraternitatibus Hispaniæ, vel alibi extra Urbem existentibus, aggregatis tamen alicui Urbis Archiepiscopatus, cuius Indulgentia non suspenduntur. Verum supra dicta sententia non transit sine difficultate, nam dicta Bulla Clementis VIII. & novissima S. D. N. Urbani VIII. incip. *Cum super*, sub dat. Roma Non. May 1624. ita cætant, *Omnes, & singulas Indulgentias etiam perpetuas, & peccatorum remissiones, &c.* quæ verba, *omnes & singulas*, ita geminata includunt prorsus omnia absque ulla limitatione gloss. verbo *omnia*, & singula, in cap. vi circa, de elect. lib. 6. & de natura illorum est, vt nihil prætermittam censetur, sicuti docet Card. Tusch. tom. 1. dis. C. conclus. 126. n. 3. & 19. Cened. seg. 72. n. 1. & plures alij, quos refert in tract. de clausul. vsufreq. claus. 96. n. 4. secundum Lugdunensem impressionem. Tm, quia dictio illa, *etiam*, exprimit casum magis dubitabilem, & implicat minus dubitabilem, l. etiam, ff. de verb. signif. l. cuncta, C. de Episcop. & cleric. cum innumeris propemodum à me citatis Doct. in tract. de dissolutionibus vsufreq. dist. 11. n. 1. secundum Lugdunensem impressionem.

[*Item, ad nostrum, & eiusdem Sedis beneficium suspendimus.*] Intelligi durante tantum anno sancto ul-
terius Nann. de iubilaeis notab. 18. n. 51. cum segg. Filiuc. tom. 1. tract. 3. c. 10. §. 3. n. 231. Sanctiæ. d. lib. 4. c. 8. dub. 7. in fine. Itque attendis dictis iubilaeis Clementis VIII. S. D. N. Urbani VIII. nullam patitur difficultatem, suspenduntur Indulgentiæ durante anno sancto, ac proinde eo elapso illæ ad pristinum redunt absque dubio vt advertit Iul. Lauro. d. p. 1. c. 10. n. 23.

EXTRA VAG. Epist. Dominici. V.

Idem.

Sixtus IV. vocat Indulgentias, & facultates absol-
vendi à casibus Bullæ in Cæna Domini, commutandi quinque vota Papæ referentia, & multas alias Indulgentias quæ ipse concesserat, à quibus si quis absol-
veret, vel ea vota commutare præsumpserit, excommuni-
cationis sententiam Romano Pontifici referentia ipso iure incurrit, & talis absolutio, vel commutatio nullius est roboris, & momenti. Colligunt Viuian. in ration. lib. 5. pag. 163. Alagona in compend. pag. 731.

Ex per hoc enixa pergruatur, &c. Nollis igitur
Prælatos præter Romanum Pontificem potest dispen-
sare

fare in quinque votis, nempe de intranda religione, de perpetua castitate seruanda, de peregrinatione in Terram sanctam, quod vocatur Hierosolymitanum, de visitando limina Apostolorum Petri, & Pauli, & de peregrinatione in D. Iacobum Compostellae, ita Sec. lib. 7. de instit. q. 4. art. 3. Covar. in cap. quatuor passum. p. 1. §. 3. n. 1. Nauar. in man. c. 12. n. 7. §. 5. comment. 4. de Regularium, n. 1. vers. sexte, Henric. in summ. lib. 7. cap. 30. §. 6. lit. A. Iacob. de Graff. in aures de sep. 1. lib. 2. c. 31. n. 21. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 11. c. 18. q. 4. vers. ubi videtur, & c. 19. q. 1. Fr. Emenan. in summ. 2. c. 9. n. 1. & in explicat. Bullae Cruciatae, §. 9. n. 104. Sayr. in clau. Regia. lib. 5. c. 8. n. 9. & lib. 6. c. 11. n. 3. cum segg. Sot. de Relig. 2. c. 1. de intram. lib. 2. c. 4. n. 4. cum segg. & tract. de voto. lib. 6. c. 1. d. n. 2. Franc. Leo in thesouro feri Eccles. p. 2. c. 8. n. 51. Lessi. de instit. lib. 2. cap. 46. dub. 13. n. 104. Valer. Reginald. in praxi feri parit. lib. 18. n. 330. Molfes. in summ. Theolog. moral. tract. 11. c. 15. & n. 137. Sanchez in praxia Decalogi, tom. 1. lib. 4. cap. 40. per tot. Homobon. de Rous de examine Ecclesiast. tract. 1. c. 6. q. 12. resol. 3. vers. porro, late ego ipse de offic. & potestate Episcopi, p. 2. alleg. 27. per tot. quorum plures aduertunt praedicta quinque vota esse Summo Pontifici referata ex antiquissimo Cuius stylo, potius quam iure scripto, & aduertit Lessi. d. n. 104. ex hoc text. non bene deduci huiusmodi reiterationem, cum solum hic fiat mentio praedictorum votorum ad effectum, ea subtrahendi Confessariis, qui praetextu facultatum in Sede Apostolica concessarum ab illorum vinculis absoluebant.

3. Et contra facientes eo ipso excommunicationis, &c.] Notatur ad hoc, quod excommunicationem Papae reuerentiam incurrunt absolventes à casibus Bullae in Cerna Domini, vel Papalibus praetextu privilegiorum, sicut etiam Fillius. tract. 1. c. 150. cum segg. quem refero ego ipse de offic. & potest. Episcopi, p. 3. alleg. 50. n. 106. secundum Lugdunensem impressionem, sicut etiam per hunc text. incurrunt violentas Ecclesiasticam libertatem, & inmeridiam Apostolicam, & conspirantes in personam, & statum Papae, & offendentis Episcopum, siue aliam Ecclesiam Praebendam, pro ut resoluunt Gambar. de casibus referat. cap. 7. m. 6. Fillius. d. tract. 1. c. 15. n. 7. 2. vers. quatuor, & vers. quatuor, & noui. 78. Inl. Lauor. de Iudic. & Indulgent. p. 2. c. 1. n. 78.

De Sententia Excommunicationis.

TIT. X.

S V M M A R I V M.

1. Excommunicati sunt qui passis, aut promissionibus iustitiam, vel gratiam à Sede Apostolica obtinent, & qui tales non reuelant, nec illis absolutione facili conceditur, & n. 2. & 3.
4. Excommunicationem in aeternum incurrunt dantes, aut recipientes pro obtinenda gratia, vel iustitia apud Sedem Apostolicam.
5. Excommunicatio differt ab anathemate.
6. Pars huius text. quot hominum genera comprehendit, ostenditur.
7. Dantes, aut recipientes pro obtinenda gratia, vel iustitia apud Sedem Apostolicam ubique existant, & non solum ubi in Sede, & oriundi ab ea, sed etiam inhabitantes eam, & reliquam Italiam, Hispaniam, Galiam, & quaevis alia Regna, includuntur sub hoc text.
8. Excommunicatio imposita propter dationem, seu re-

ceptionem pecuniae pro obtinenda gratia, vel iustitia apud Sedem Apostolicam non habet locum, quando non interuenit realis datio, promissio, passio, aut aliquod verbum, quia sola cogitatio, & mentalis resolutio non sufficit.

9. Dantes, aut recipientes etiam quid minimum pro obtinenda gratia, vel iustitia apud Sedem Apostolicam sunt excommunicati.
10. Promissio facta absque eo quod aliquid deus, vel recipiatur pro obtinenda gratia, vel iustitia apud Sedem Apostolicam facit incurrere poenam de quibus hic.
11. Dantes, aut recipientes, siue palam, siue occulte pro obtinenda gratia, vel iustitia apud Sedem Apostolicam sunt excommunicati.
12. Promissio generalis a, & quando faciat incurrere in poenam huius text. ostenditur.
13. Dantes, aut recipientes pro obtinenda gratia, vel iustitia apud Sedem Apostolicam sunt excommunicati, non solum si dent, aut recipiant pecuniam sed etiam onerem aliam rem, seu videntem.
14. Praecepta, seu medietas in obtinenda gratia, vel iustitia apud Sedem Apostolicam cum datione, seu receptione pecuniae, est etiam excommunicatum.
15. Dantes, vel recipientes pro obtinenda gratia, vel iustitia apud Sedem Apostolicam non solum in scriptis, vi puta per litteras Apostolicas sed etiam alias quomodocumque sunt excommunicati.
16. Gratiam, seu iustitiam obtinere apud Sedem Apostolicam quando quis dicatur, ostenditur.
17. Dares, aut recipere aliquid post obtentam gratiam, vel iustitiam non est improbatum.
18. Scientes, & non reuelantes eas, qui pro obtinenda gratia, vel iustitia apud Sedem Apostolicam aliquid dederunt, seu receperunt sunt excommunicati.
19. Excommunicati ob datum, vel receptum pro obtinenda gratia vel iustitia apud Sedem Apostolicam non possunt absolui nisi à Papa, vel ab eodem ad id speciale mandatum habente praeterquam in mortis articulo.
20. Excommunicatum ob datum, vel receptum pro obtinenda gratia, vel iustitia apud Sedem Apostolicam absolui non potest, nisi prius quantum dedit, vel recepit integraliter pauperibus largiatur.
21. Gratia, seu iustitia passis, aut promissionibus obtenta apud Sedem Apostolicam nulla est ipso iure.
22. Gratia, seu iustitia propter aliquod datum, seu receptum obtenta si quis scienter usus fuerit, excommunicationem incurrat.
23. Beneficiorum & officiorum primatio ipso iure impeditur tantum, aut recipientibus pro gratia, seu iustitia obtinenda apud Sedem Apostolicam.
24. Excommunicationis appellatio venit a mor.
25. Episcopi etiam comprehenduntur hic text.
26. Admirationem, precurationem, & tabellio pecuniis salaria, & conuenienti de eisdem non legatur excommunicatione, de qua in hoc textu.

EXTRA V. Excommunicamus. I.

Bonifac. VIII.

LEGERE omnes Religiosi, vel Laici & vniuersos sexus, etiam si familiares Curiae, vel alij vbiunque, qui faciunt pactum, vel aliquid parum, vel magnam promittunt, vel promissionem recipiunt, vel qui ex pacto, seu promissione occultam aut manifestam fidem sub generalibus verbis, nec plenè

expressis, vel sub specialibus, & aperte expressis quicquam dederint, vel acceperint parum, vel magnum, seu promissionem de quacunque re, vel utilitate propter hoc consequenda fecerint, vel receperint pro aliqua iniuria, vel gratia pro se, vel pro alio in causis, vel iudiciis, seu alias per litteras Apostolicas, aut altam iam apud Sedem Apostolicam obtinenda, item qui scienter aliquem culpabilem in praedictis & interdictum non reuelat Papae, vel alicui per quem ad Papam fideliter deferatur, & qui scienter huiusmodi gratia, vel iustitia utantur, excommunicationem incurant, à qua solus Papa absoluit nisi in articulo mortis, quando non potest haberi recursus ad Papam, & nisi prius quantum dedit, vel recepit, pauperibus eroget, iniuria verò, vel gratia si obiecta est nullius momenti, & cetero robore, & firmitate. Colligunt Viuian. in ration. lib. 5. pag. 327. Alagona in compend. pag. 787.

2. Hoc idem ex hoc text. desumunt Nauar. in manual. c. 27. n. 106. vers. vigesimateria, Cambat. de casibus reseruat. c. 7. n. 11. Sayt. in clauis Regia, lib. 3. c. 11. n. 13. vers. alij verò, Paul. Comitell. de spons. nuptial. lib. 6. q. 7. Farin. in praxi crimin. p. 1. q. 111. n. 193. cum segg. Fillius. trall. 15. n. 71. vers. uno, & n. 92. & n. 127. vers. prima, & n. 128. cum multis segg. vbi laudat declarata, ego ipse de offic. & potest. Episcopali, p. 3. alleg. 50. n. 107. secundum Lugdun. impretell.

3. Innotata est & aucta per Gregor. XIII. in sua Bulla lucip. Ab ipsa Paphis, nostri principis, sub dat. Roma 9. Nouembrii 1574. Pontificatus sui anno tertio, quando Doctiss. commotus exornauit Nauar. qui inscribuntur de datis, & promissis pro iniuria & gratia obtinenda.

4. Excommunicationem.] Intellige de maiori excommunicatione, non autem de minori, vt per Monach. hic verbo excommunicationem, vbi respondet ad textum in capitulo, de exceptis in 6. Nauar. in dist. comment. de datis, & promissis in 4. notab. num. 8. & n. 9. vbi arguit ad partes, & hanc sententiam bene defendit, cumque septem fundamentis comprobat, Virgil. Boccac. in trall. de pallis. part. 1. num. 1. vers. hanc excommunicationem, quos refert & sequitur Farinac. dist. quæst. 111. num. 129.

5. Et anathematizamus ex parte, &c.] Ergo excommunicatione differt ab anathemate, de quo vide Nauar. vbi supra num. 10. Virgil. Boccac. d. p. 1. ex n. 2. vsque ad num. 12.

6. Omnes Clerici Religiosi, &c.] Notatur ad hoc quòd sub pena huius textus suppositi sunt omnes personae, scilicet Clerici, siue Religiosi, siue laici, siue masculi, siue feminae, siue etiam familiares Curiae, vt per Nauar. d. trall. de datis, & promissis in 6. notab. laudat Virg. Boccac. d. trall. de pallis, p. 1. n. 1. in 1. notab. & n. 14. vbi de Religiosis, & n. 15. vbi de laicis vniuersi sexus, & n. 16. vbi de familiaribus Curiae.

7. Pudetque.] Propter hanc dictionem, de cuius natura est vt nulli excludatur, cap. vndeque 56. dist. resoluit Nauar. in d. comment. de datis, & promissis in 7. notab. n. 13. quòd sub hoc text. includuntur non solum orti in Vrbe, & oriundi ab ea, sed etiam illum habitantes, & reliquam Italiam, Hispaniam, Galliam, & quous alia Regna, sequuntur Virg. Boccac. d. p. 1. n. 17. & Farin. d. q. 111. n. 322.

8. Qui aliquod pactum fecerint, &c.] Ergo ad hoc vt locum habeat pena excommunicationis, de qua in hoc text. requiritur aliquod pactum, vnde secus si vnus in mente resolveret se daturum, & aliter receperum, vel aliter tantum daturum, & aliter pariter tantum receptum, tunc enim ex hac sola cogitatione pena non incurritur, vt per Nauar. comment. de datis & promissis in

11. notab. n. 23. in fine, vers. non tamen sufficeret, Virgil. Boccac. in trall. de pallis. part. 3. num. 79. Farin. d. q. 111. num. 353.

Sen aliquod pactum, vel magnum.] Collige ex his, verbis penam excommunicationis, de qua in hoc text. locum habere quamvis id, quod datur, & recipitur, sit quòd parum, vide Nauar. in dist. comment. de datis, & promissis in 10. notab. n. 10. vbi arguit ad partes, & postea distinguendo resoluit quòd ad hoc vt huius textus penae locum habeant, non sufficit datio cuiusque rei parum, sed requiritur vt tanta sit, quae probabiliter presumenda sit apta ad monendum & flecendum à recto recipientem, vide secus si datio ac receptio rei parum credatur non motura iudicem, vel auctorem gratiae à recto, tunc enim nec dantes, nec recipientes penam praedictam incurunt post Nauar. resoluit Virg. Boccac. d. trall. de pallis. p. 1. n. 31. Farin. d. q. 111. num. 353.

Promissum, vel promissionem receperint.] Sola igitur promissio dandi, etiam quòd aliquod non datur, facit incurritur penam huius text. tam respectu promittentis, quam respectu acceptantis promissionem, vt per Nauar. dist. comment. de datis, & promissis in 8. notab. n. 13. vers. tertio, & in 11. notab. n. 24. in fine, vers. quarto, Farin. d. q. 111. num. 313. Declaratur tamen dupliciter, Primum vt non omnis promissio faciat incurritur penam praedictam, sed tantum illa, quae est prohibita, & quae iure naturali, diuino, & humano ante huius text. promulgationem inducebat peccatum mortale, secus si talis promissio non erat impuberta, & prohibita, & quatenus prohibita ex ea promittens mortaliter non peccabat secundum Nauar. vbi supra in 11. notab. num. 21. cum segg. & Farinac. d. q. 111. num. 314. Secundò vt non procedat respectu eius, cui promittitur, nisi promissio ei facta accepta fuerit, alias secus, vt videtur suaderi ex hoc text. ibi, vel promissionem receperint, vide Virgil. Boccac. d. part. 1. ex num. 21. Farin. d. q. 111. num. 315.

Occulta, vel manifestata, &c.] Ergo excommunicationis pena de qua hic, incurritur, siue promissio, vel datio sit occulta, siue etiam manifesta, vt per Virg. Boccac. d. p. 1. num. 15. vbi declarat, quae dicatur occulta promissio, & n. 15. vbi pariter declarat, quae dicatur promissio manifesta, refert Farinac. dist. q. 111. num. 314.

Sub generalibus, & plenariis, &c.] Etiam quòd promissio sit generalis incurritur pena excommunicationis, de qua in praesenti, vt per Virgil. Boccac. dist. p. 1. n. 26. Farin. d. q. 111. num. 321. & segg. declarantes non quolibet generale promissionem facere incurritur haec pena, sed tantum illam, quae iure naturali, diuino, & humano anteriore erat prohibita, peccatumque mortale inducebat.

De quacunque re, & utilitate, &c.] Pena igitur de qua in hoc text. incurritur non solum si datur, vel promittatur pecunia, sed etiam si datur, vel promittatur alia res, seu utilitas, vt per Nauar. vbi supra, in 12. notab. n. 28. Virgil. Boccac. d. p. 1. n. 33. vbi n. 34. subdit in proposito rei appellatioem intra corporalia, & incorporea contineri, & n. 45. extendit ad quatenusque utilitatem, commodum, fructum, vel emolumentum necessarium, aut delectabile, refert Farin. d. q. 111. num. 327.

Pro aliqua iniuria, siue gratia, &c.] Ergo pena de qua hic, incurritur etiam quòd quid datur, seu promittatur pro consequendo iniuriarum, secundum Virg. Boccac. d. p. 1. n. 38. & part. 3. num. 71. & segg. vbi ait procedere quando quid datur, aut promittitur animo, & intentione obtinende iustitiae in lite, & declarat non habere locum quando consistit de sinceritate

De Sententia Excommunicat. Tit. X. 525

tate animi illius, qui pecuniam dedit, aut promisit, ut inde iustitiam faciat, refert Farinac. d. q. 111. n. 128.

15 *Prose, aut pro alio in causis, &c.*] Comprehendunt igitur poenae de quibus hic, etiam illum, qui dat, seu promittit non prose, sed pro alio, & sic etiam testiam personam, prout est proxeneta, seu mediator, ut per Nann. dist. comment. de dat. & promiss. in 20. notab. n. 30. Virgil. Boccac. d. p. 1. m. 40. 41. & 79. & p. 3. m. 94. in fine, Farinac. d. q. 111. n. 108.

16 *Per litteras Apostolicas, &c.*] Ergo habet locum etiam quod datur, seu promittitur pro consequenda gratia non solum in scriptis, ut puta per litteras Apostolicas, sed etiam aliis quomodocunque, ut per Nann. dist. comment. de datis, & promiss. in 27. notab. num. 29. Virgil. Boccac. d. p. 1. m. 46. & 47. Farinac. dist. q. 111. num. 130.

17 *Apud Sedem Apostolicam, &c.*] Ergo secus si quid datur, aut promittitur pro obtinenda gratia, vel iustitia ab aliquo alio Principe, & Magistrali, seu persona, ut per Nann. dist. comment. de datis, & promiss. in 28. notab. n. 29. ubi in vers. ex quibus inferitur, cum segg. sic quod quis dicitur gratiam, seu iustitiam obtinere apud Sedem Apostolicam, si eam obtineat à Gubernatore Urbis, vel burgi, à iudicibus Capitolii, vel eorum delegatis, seu aliis Auenionis, Aueonae, aliarumque terrarum Sedis Apostolicae subiectarum, & à Penitentiario, Vicerio, Auditore Rotae, Contradictarium, ab Auditor Camerac, aut aliis quibuscunque ministris Papae, latè Virgil. Boccac. d. p. 1. m. 45. & 46. ubi dicit se credere text. in presenti, & dictam Constitutionem Gregorii XIII. verificari in omnibus causis delegatis à Papa, totidemque Romanæ Curiae Ordinacis, vel Refrendatis, aut Clerico Camerac, seu Praelato, & siue causa sit spiritualis, siue profana, siue civilis, siue criminalis, siue etiam mixta. Et Clemens VIII. in Bulla de bono regimine publicae die 15. Augusti. 1592. extendit text. in presenti, & dictam Extravag. Gregor. XIII. etiam ad promissa data, & recepta ne dum apud Sedem Apostolicam, sed in quocunque Tribunali, aut Iudicio aliis ferebatur, & tam in Curia Romana, quam extra in quacunque provincia, ciuitate, aut loco status Ecclesiastici.

18 *Obtinenda.*] Ergo non comprehendit dantes, seu recipientes post obtentam gratiam, vel iustitiam, ut per Nann. in dist. comment. de datis, & promiss. in 21. notab. n. 31. Virgil. Boccac. d. trall. de pall. p. 1. n. 78. ubi declarat dommodo ea, quae dantur post obtentam gratiam, vel iustitiam, sunt moderata, aliis secus, refert Farinac. d. q. 111. n. 148.

19 *Illis quoque qui aliquem sciuerint, &c.*] Notatur ad hoc quod iocentes culpabiles in dando, vel recipiendo aliquid pro iustitia, seu gratia à Sede Apostolica obtinenda, & non reuelantes intra tres dies, incurrunt poenas, de quibus hic, ut per Nann. d. trall. de datis, & promiss. notab. 12. n. 37. ubi declarat, quod ad hanc reuelationem non tenentur nisi soli existentes in Curia, & quod ante reuelationem debet precedere fraternalis correctio, vide latè Virgil. Boccac. d. p. 1. m. 50. usque ad n. 57. ubi multipliciter declarat, Farinac. d. q. 111. n. 311. cum segg.

20 *Detestimus, etiam ut nullus, &c.*] Notatur ad hoc quod excommunicati ob datum, vel receptum pro obtinenda gratia, vel iustitia apud Sedem Apostolicam, non possunt absolui nisi à Pontifice, vel ab alio ad id speciale mandatum habente, praeterquam in mortis articulo, ut per Virgil. Boccac. d. p. 1. m. 11. in 2. notab. & p. 1. n. 18. Farinac. d. q. 111. n. 294.

21 *Nec etiam ad absolutiōis gratiam, &c.*] Notatur ad hoc quod sic excommunicatus etiam ut supra absoluti non potest, nisi prius quantum dedit, vel recepit inte-

graliter pauperibus largiens, ut per Nann. d. trall. de datis, & promiss. in 24. notab. ubi ait non sufficere parti, quae pecuniam dedit reuersionem, seu donacionem, declarare ut imposita testimonio excolet, latè Virgil. Boccac. d. p. 1. m. 11. in 9. notab. & n. 61. ubi quod integraliter debet fieri hoc restitutio, & n. 62. an teneatur etiam pauperibus restituere fructus perceptos ex gratia obtenta.

22 *Iustitiam vero, siue gratiam, &c.*] Notatur ad hoc quod gratia, seu iustitia patitur, ut promissionibus obtineat, apud Sedem Apostolicam nulla est ipso iure, ut per Nann. in dist. trall. de datis, & promiss. in 23. notab. post n. 38. latè Virgil. Boccac. in trall. de pallis, p. 1. m. 1. in 4. notab. & n. 68. cum segg. & p. 3. n. 102. ampliat in executione facta in vim graue, & iustitiae obtineat quod est nulla ipso iure.

23 *Sed & scienter veniens, &c.*] Notatur ad hoc quod excommunicationis, de qua hic, poena innouatur ij, qui scienter vtuntur gratia, seu iustitia, ut supra, propter aliquod datum, seu receptum obtenta, ut per Nann. dist. comment. de datis, & promiss. notab. 23. n. 38. in fine. Virg. Boccac. d. p. 1. m. 11. in 1. notab. & n. 72. & 73. Farinac. d. q. 111. n. 312.

24 *Quamvis in hoc text. nulla intelligatur priuatio, aut suspensio à beneficio, vigore tamen dictae Constitutionis Gregor. XIII. expressè non solum omnium beneficiorum priuatio imponitur, sicut refertur Nann. dist. comment. de datis, & promiss. notab. 11. n. 44. & latè Virgil. Boccac. d. trall. de pall. p. 1. m. 36. cum segg. sed etiam officij secularis, & temporalis, ex eodem Nann. d. notab. 11. n. 40. quam quidem priuationem beneficiorum & officiorum ipso iure incurrunt caeteri in eadem Constit. Greg. XIII. de quo vide Virg. Boccac. d. p. 1. m. 66. & segg. ubi an isto calu requiratur sententia declaratoria, in eaque sic priuati in officiis, & beneficis Ecclesiasticis reddunt inhabiles ad illa, seu alia in posterum obtinenda, & incurrunt infamiam, Nann. d. notab. 31. n. 40. Virg. Boccac. d. trall. de pall. p. 1. n. 47.*

25 *In gloss. excommunicationis 1. ibi, dic contra, &c.*] Notatur ad hoc quod excommunicationis appellatio venit maior, ut per Doctores, quos plena manu citatur in trall. de appellat. verborum versusque iuris signifi. verbo excommunicatio.

26 *In gloss. Clericus, ibi, dic contra propter generalitatem verborum, &c.*] Notatur ad hoc, quod haec Extravag. comprehendit etiam Episcopos, quia & ipsi sunt vere clerici, ut per Nann. in d. comment. de dat. & promiss. notab. 6. n. 11. ubi etiam latè dispense an sub ea includantur Cardinales de quibus omnibus vide Virg. Boccac. d. p. 1. m. 12. cum segg. Farinac. d. q. 111. n. 306. & segg.

27 *In gloss. Sub generalibus. Contra eam tenet Nann. ubi sup. notab. 9. n. 19. vers. 5.* dicens hanc extranag. includere illum, qui aliquam situm actionum faceret pro asserenda, vel differenda iustitia.

28 *In ead. gloss. ibi, sed nunquid Aduocatus, procurator, &c.*] Notatur ad hoc quod Aduocatus, procurator, & tabellio petens salarium, & conueniens de eisdem non ligatur hac sanctione, ut per Nann. ubi supra notab. 19. n. 54. vers. alio, ubi in versum subdit illum incurrere poenas, de quibus hic, saltem in foro interiori, qui daret Aduocato, vel notario plus iusto salario, non tam pro salario, quam ut ipse tanquam amicus iudicis, & multum apud eum valens amore, vel precibus fluctet eum ad ferendam sententiam pro ipso, inquit, ipse illud plus vere principalis datur pro iustitia, siue sententia consequenda, quam pro salario.

EXTRAVAG. Prouidè. II.

Idem.

¹ Interdictio Ecclesiastica sine speciali licentia Papæ supponi non debet ciuitas, villa, vel quivis alius locus ordinatus, vel delegatus auctoritate pro pecuniario debito, seu pro cuiusvis monetæ, vel pecuniæ quantitate, pro eo maxime quod ipsorum domini, redditores, habitatores, &c. statuis terminis huiusmodi debitum, seu quantitatem non soluerunt hactenus, aut in antea non persoluerunt. Colligunt *Vin. in ration. lib. 5. pag. 328. Alagon in compend. pag. 787.*

² Hanc eandem conclusionem ex hoc text. desumunt *Dresl. reg. 253. Couar. in cap. almarater. p. 2. §. 1. n. 5. Nazar. in man. c. 27. n. 168. vers. nec sufficit culpa non solvendi debitum. Soaz. tom. 6. de censur. disp. 36. sect. 5. à n. 8.*

³ Virum autem dispositio huius Extravag. procedat tantum in generali interdictio, an etiam extendatur ad speciale, controuertunt Doctores, & quod procedat etiam in speciali tenent Couar. d. n. 5. quem sequitur Henric. in summ. lib. 13. c. 50. §. 3. Sed verum est hanc Extravag. solum esse intelligendam in interdictio generali, sicut docent D. Anton. p. 1. tit. 26. c. 3. col. 2. Caldeirin. in tract. de Ecclesiast. interd. col. 8. Sayr. de censur. lib. 5. c. 11. à n. 17. Unde sequitur merito recentiores reprehendere fefinum in c. fave, il 2. n. 3. de offic. deleg. quem sequitur Couar. d. §. 1. n. 9. qui voluerunt interdictam vnius Parochie ciuitatis, in qua plures sunt, particulare esse, & ideo pro debito pecuniario sine auctoritate Romani Pontificis fieri posse, contra eos enim obstat quod parochia nomen est collectivum plurium locorum, nam continet locum sacrum, & profanum, & in utroque Divina fieri prohibet eius interdictum, ut melius considerant Nazar. d. n. 168. Henric. d. lib. 13. c. 51. §. 3. Sayr. d. lib. 5. c. 2. n. 9. & latè

Soaz. d. tom. 5. disp. 13. sect. 2. à n. 5. bene advertens sine dubio hanc posteriorem sententiam esse veram, si parochia sumatur pro toto ipsius ambito, quamvis prior vera sit, si nomine Parochie solum ipsius templum intelligatur.

EXTRAV. Ad incertitudinem. III.

Clem. V.

Andronicum Palæologum se Imperatorem Græcorum nominantem, & hæresis ipsorum fauctorem excommunicatum denuntiat hic Clemens V. omnique enim eo sic manente societatem contrahentes ipsa facto dicit excommunicatos, & eorum terras Ecclesiasticas supponendas interdictio, esseque priuandos bonis, quæ obtinent ab Ecclesia. Colligunt *Vin. in ration. lib. 5. pag. 329. Alagon in compend. pag. 788.*

EXTRAV. Quia nonnulli. IV. & ult.

Idem.

Excommunicat eos, qui audent impugnare litteras Papæ super quibuscunque negotiis ante eius coronationem factis. Colligunt *Vin. in ration. lib. 5. pag. 33. Alagon in compend. pag. 788.*

Hanc eandem conclusionem ex hoc text. desumunt *Raiver. in catalogo censurarum extra Bullam Cane, c. 9. excomm. § 8. Iul. Lamor. de subleu. & Indulg. p. 2. c. 13. n. 14. Soaz. de censur. disp. 21. sect. 1. à n. 1. Sayr. eod. tract. lib. 5. c. 35. n. 19. Filliuc. tract. 14. c. 5. q. 7. Alter. de censur. lib. 5. disp. 22. c. 8. ad fin. vers. ad hanc. Bonac. de censuris in Bulla Cane contentis. disp. 1. q. 1. puncto 2. n. 13. & latius de censur. extra Bullam. disp. 2. q. 2. puncto 11. ego ipse de officio, & potestate Episcopi p. 3. alleg. 50. n. 238. secundum Legdon impressionem.*

F I N I S.

INDEX

RERVM, ET VERBORVM, quæ in Sexto Decretalium, Clementinis item, & Extrauagantibus cùm Ioannis XXII. tum communibus continentur.

*Primus numerus paginam, alter eiusdem pagina columnam indicat;
tertius, & sequentes sunt marginales.*

A

Vel *Ab regularibus excludant, & debeat ter-*
minum a quo. 35.1.4

Ab hoc exceptum eligitor in Episcopum, sed non
possit sine licentia Papæ, vel Legati de laetis
61.1.1.2

Abbas Episcopalem iurisdictionem habere non
possit concedere licentia dimissionis suis subditis. 79.1.14

Abbas an & quando ius subditis Regularibus minores Ordines
conferre possit, ostenditur. ibid. 15

Abbas adhibito, & sequo malicia paris Consensu consilio
possit monachum recipere, ubi ex privilegio, consuetudine,
sua regula ad ad solam Abbatem non spectat. 113.1.3.4

Abbas exempli habet Ecclesiam plenam iure sibi subiectam. 114.
1.10

Abbas iurisdictionem quasi Episcopalem habet quando pos-
sit concedere licentia dimissionis suis subditis. ibid. 3

Abbas exempli habet ius baculum deferendi, & Miram,
possit minores Ordines subditis conferre. ibid. 4 5

Abbas exempli habet ius baculum deferendi, & Miram,
non possit Tenuam, & maiores Ordines conferre alij Re-
gularibus, vel secularibus, qui suum Superiorem dimissi-
onem habent. ibid. 6

Abbas exempli ubi promouit subditos suos Regulares ad Or-
dines minores, in ministeriis cum illis dispensare possit.
ibid. 7

Abbas exempli possit conferre suis subditis Regularibus
minores Ordines, vsque ad licentiam iurisdictionis. 115.
1.10

Abbas exempli benedicit Calices, patenas, reser. Sacerdo-
tales, Cinctus, & similia. ibid. 11

Abbas an possit benedicere eis in quibus interuenit sacra Votio,
transmissio. ibid. 11

Abbas habet populum, & rectoriam, interesse possit
Concilio Provinciali. 116.1.3

Abbas, & Praelectus si alieni administrationi quando possit ac-
cessione Interuen. Apolloniam, vel Legati consensu eorum
sibi subditos concessio beneficiorum. 116.1.1

Abbas non possit monachum benedicti Regularis, aut Ecclesie ad-
ministratui peruenire, hoc est ad vicius, conferre.
117.1.1

Abbas, & alij Superiores Regulares nequeunt ad beneficia con-
ferre regi per sacculares praesentat, aut prouidere Regulari;
117.1.14

Abbas in quibus regulariter non sufficit lo aliamandis rebas
Ministeriorum. 117.1.13

Abbas non habet Consensum, aut Capitulum, debet adhibere
Praelecti Superiores consensum lo aliamandis rebas Ecclesiasticis.
ibid. 4

Abbas exemplis habet quasi Episcopalem iurisdictionem, & est
Ordinarius, & possit omnia regulariter, quæ Episcopus in sua
diocesi curat ea, quæ sunt iurisdictionis. 117.1.9

Abbas non possit vni Ecclesie etiam sibi piceo iure spectan-
tes cum hoc sit Episcopale. 117.1.7

Abbas, alijque Praelecti Episcopo inferiores non possunt vobis

nes facere, quantumque habeant Ecclesiam pleno iure subie-
ctam, nisi hoc habeant ex privilegio. 117.1.9

Abbas qui consili benedicti Regularis habet curam annuatim
piceo iure monasterio subiectum, possit suo iure statuat.
117.1.11

Abbas benedictio bis diebus dari debet, quibus Ordines mino-
res confecti valent. 117.1.11

Abbas scilicet benedicti, si deinde ad aliam Abbatiam eigan-
tur, non sunt in eam bene dicendi. ibid. 10

Abbas in electione ex triplicis numero Monialium debent
concurrere duæ partes, nisi alia fuerit loci consuetudo, & si
fuerint discordes, possit Episcopus nominare unam, quam
magis idoneam iudicauerit. 117.1.11

Abbatia, quæ in maiori parte, non tamen in dubio electa im-
pugnatur ne veniat confirmata, iterum possit admini-
strare. 117.1.11

Abbatia electa per compromissum quando possit administrare si
pars Monialium se opponat, ostenditur. ibid. 17.18

Abbatia Principibus secularibus, ad Scleris Sacramentum
pactum adducta si non possint per procuratorem uicari,
personales exemplo monasterii totiusque abique diuisionis
ad monasterium redire. 117.1.11.11

Abbatia, quæ iure precepto, solummodo benedicti debet, &
quæ alia fossit solita benedicti. 117.1.11

Abbatia post electionem, confirmationem recipere debet.
ibid. 4

Abbatia benedicta non est iteranda, nisi forte probaretur Cu-
iam sententiam contrariam. ibid. 9

Abbatia eligi non possit corrupta. ibid. 1.11

Abbatia est eodem modo beneficium, & ideo ubi iure est sen-
tentia contra Abbatiam, debet contra ipsam fieri loquutio
secundum terminos huius text. 117.1.9

Abbas non deince qui flamm est reuertitur. 117.1.11

Abbas in iudicio hactenus propter echementem praesentationem
nem, & licentia subdit. licet non fuerit probatum piceo, re-
lapus dicitur, secus si licet erat praesentatio. 117.1.11

Abbas primò non simpliciter, aut generaliter, sed vnam tantum
hæresis speciem, non habet per seipsum in diuersam spe-
ciem hæresis incidere. 117.1.11

Abbas optat possit. 117.1.11

Abbas plures potestates ad actum electionis dare possit in so-
lidum, & non aliter, & in altero administrando potestates gradus.
117.1.11

Abbas non sunt vocandi nisi in casibus iure expressis. 117.
1.10

Abbas pro eadem Ecclesie visitare, paritque hæresis consuetu-
dine, per seipsum distributionis quocumque. 117.1.10

Abbas non possit per se eorum communicatione huius text. nisi
per alium autem per integraliter expensas reuocare, nec subinde
causam sufficere. 117.1.11

Abbas abique forma pœssit in hoc text. valere. 117.1.11

Abbasio ad eorum communicatione superueniens non reuocatur
scriptum imperatorem ab eorum communicatione. 117.1.11

Abbasio data scripto in foro perueniente pœssit ad remissi-
onem peccati tamen. 117.1.11

Abbasio ad sanctam potest dari in quocumque casu contemp-
tatum. 117.1.11

Index Rerum, & Verborum.

excommunicationem impugnari ex capite ignorantie. 301.
 5.3
 Abolitionem ad causam peccati obliui potest de maiestate
 officii. ibid. 6. 308. 1.6
 Abolitionis ad causam in exco[m]municato etiam deum patet, causis
 iustis. ibid. 1.7
 Aboluit ab exco[m]municatione obnoxabat eo, qui postea
 habet abolutionem, valida est, etiam si iniuria sit, & in eo pre-
 ssumitur. ibid. 14
 Aboluit in Sacramento Penitentiae an, & quando per condi-
 tionem prelati potest, ostenditur. 367. 1.11
 Aboluit ab exco[m]municatione de qua in hoc textu. prelati ab
 inferiori valet in articulo mortis non prelati orali satisfac-
 tione, & exco[m]municatio perperam. 461. 1.10
 Aboluit a suspensione, quam intrinsece simoniaci exco[m]muni-
 cationi prelati poterat ab Episcopo sententia hac. Exco[m]muni-
 cationis. Secus post
 S. V. constitutionem. 117. 1.15
 Aboluit exco[m]municationis de qua in hoc textu, Episcopo
 reus. 117. 1.14
 Aboluit propter mortis periculum, vel alio impedi-
 mento ab eo, a quo alius non poterat, si essent impedi-
 menta de non prelatum cum communi potest ei a quo
 alius abfolui debet, remittit in eandem exco[m]municationem.
 117. 1.15
 De Abque, petitionem denatur. 486. 1.32
 Abque tempore est veniens. 486. 1.1
 Abque quare vocatur consumptio rerum quae vicio viti con-
 sumitur, ostenditur. 493. 1.9
 De variis Academicis, & studiis agendis referuntur. 416.
 1.1
 Accedat ad Solem Apost. pro bene regno ecclesiarum per
 eos, capientes, eandem hoc de causa, stando, & tolerando in-
 terge, prout quousque possiderit, percipit fructus be-
 neficiorum, quos percipere possit in ipsa Ecclesia residendo.
 16. 1.1
 Accipere pensionem in iudicio non est habenda. 347. 1.1
 Accipere pensionem tantummodo locum habet in his, quae
 quae ex divina dote debet, non ex gratia distribuit. 347.
 1.1
 Accusationem non sequitur periculum sui principalis in adhibitis de-
 fensioibus nisi rationem. 357. 1.9
 Accusationem quando est adu[m]m, & non vossimilitur cogitur
 a concedenda, tunc illud non censetur concessio concessio
 principalis. ibid. 12
 Accusationem quae modo accipitur, ostenditur, & qualiter in-
 teruenit p. s. in quatuorque dispositione. 357. 1.12. 13
 Accusationem sequitur amicum sui principalis. 356. 1.4
 Accusationem quando vult in necessarium consequens p. s. princi-
 palis, concessio principalis censetur concessio accedens, &
 alia sine quibus non potest. 356. 1.4
 Accusationem sequitur natura sui principalis etiam in penalibus
 co[m]municatis, & co[m]municatis. ibid. 5
 Accusationem quatenus sit dignitas ipsa principalis, sequitur ipsa
 natura. 357. 1.4
 Accusatio non tenet quoad actionem defensoris liquidati & probati, &
 non sufficit quod Officialis de eo iudicem. 350. 1.4
 Accusatio malicie semel commissae in iudicio electionis exco[m]muni-
 cationis dote probatur substatum. 357. 1.7
 Accusatio alienum de iniuria illius personae extraneae, nec etiam
 consanguineae, & irregularis legem mutatur, vel morte,
 etiam si promissis preiudicem. 359. 1.3
 Accusatio quando potest per clericum eorum iudice Ecclesi-
 astico non est necessaria possessione, etiam delictum enormis-
 simum sit. 358. 1.10
 Accusatio & iudicium de aliquo ex criminibus iniuri foret iud-
 icio Ecclesiastico, an possit iurum accusari, & potest in fa-
 ctum, & de consensu, ostenditur. 358. 1.17 18. 19
 Accusatio productio non sufficit nisi mergat facta fuerit. 48. 1.1
 Accusatio, seu accusatio in alternatam electionem crediderit est,
 cui praedictae actiones competunt, vel scilicet quae voluerit ex-
 periri, non vult debitor tribuatur. 359. 1.18
 Ad per iudicem incompetentem nullius facta etiam de p. s.
 consensu consilium non potest. 410. 1.4
 Adiectionis potest mutari, emendari, & corrigi sicut placet vique
 ad licentia concessam. 354. 1.6
 Adiectionis si contra rem super pluribus questionibus peroratoribus
 litteras impetrat ad duos iudices non valet litterae, nec
 praedicti casum, & reus condemnabitur in expensis. 10. 1.3
 Adiectionis & non iudicem dixerit ostenditur, causa communi,
 non debet ex illa, nisi causa esset contra Episcopum, Capitu-
 lum, vel Universitatem. 10. 1.3
 Adiectionis contra rem duxit dixerit debet impetrare delegatum,
 vel in dixerit rei, vel in aia non prius, nec vici non
 duxit duxit. 11. 1.17
 Adiectionis potest de fide ab vno libello alium formando. 35. 1.7
 Adiectionis agens de ipso potest exco[m]municari a ore de alio ipso. 45.
 1.9

Adiectionis co[m]municatio non tenetur in expensis, nec citatur videri
 ad sua petitionem reus, nisi eadem de veniendo, & compen-
 da. 350. 1.1, 1.3
 Adiectionis post citatum reum si non comparuit in iudicio circumscri-
 ptum edictum citatus. ibid. 3
 Adiectionis non valet co[m]municatio maior est, quam rei. 350.
 1.1
 Adiectionis co[m]municatio est potestas in expensis prima citationis.
 ibid. 6
 Adiectionis ubi petit plus debito, presentis etiam licet eorum negare
 licet in eo concludatur aliquid, quod ipse se vera debebat,
 156. 1.15
 Adiectionis ubi vult eandem aliquam iure fauorem illi perire
 faciendo est quam reo. 343. 1.4
 Adiectionis non licet quod reo licet non existit. 351. 1.10
 Adiectionis indicatur secundum illud de quo magis participat. 31.
 1.1
 Adiectionis arbitrio ordinatur, & non exco[m]muni. 31. 1.5
 Adiectionis in dubio iudicatur perperam, & non temporalis. 35. 1.5
 Adiectionis licet iudicatur contra prohibitionem legit non tenet, potest
 tamen facere. 35. 1.6
 Adiectionis annullatio est perna. ibid. 3
 Adiectionis quando non co[m]municatur, ubi licet valet a concedente reuo-
 catur, sed de re voluimus, hoc beneplacitum a concedente reuo-
 catur, tunc talis actus, seu concessio non expungitur morte
 co[m]municantis. 36. 1.4
 Adiectionis quoniam sufficiens indicens ad co[m]municandum, & inducendum
 co[m]municandum, ostenditur. 356. 1.13
 Adiectionis ubi datur periculum oportet in eo eandem interco[m]muni-
 cationem, & quatenus, eandem habebat actus, qui protegitur,
 alia magis dicitur non actus. 187. 1.3
 Adiectionis ad substantiam quod sequitur praesumitur praesentia. 369.
 1.19
 Adiectionis ab initio nulla existens si ex postea tunc solum
 interuenit ea omnia ex quibus illa constituitur, non habet
 retro effectum ad id, quod praesentia existit, inquit ex ore actus
 tenent, & valet. 345. 1.9
 Adiectionis legitimi conditionem non recipiunt, orque dem. 345.
 1.1
 Adiectionis legitimi a legitimis sunt indolenti ut solum solum effectum
 consequuntur, & se prout conditio suspensio adu[m]m ipso-
 rum substantia. ibid. 1.1
 Adiectionis omnes, qui a nostra voluntate procedunt, regulantur con-
 ditionem a dem recipiunt. 346. 1.1
 Adiectionis legitimi ubi solum dicitur quod effectum habet leg. qui
 vel ex rei natura repugnant conditionem non recipiunt, vel
 aliaque specialia legis prohibitionis efficere ne conditio sit appo-
 nitur. ibid. 1
 Adiectionis legitimi recipiunt modum. 367. 1.3
 Adiectionis legitimi recipiunt conditionem, quae licet ex natura rei, &
 actus de quo agitur. ibid. 14
 Adiectionis valet, & reus licet si non tenetur forma praesentia,
 quatenus co[m]municatio possit p. s. quatenus co[m]municatio simpli-
 ter, & sine clausula annullationis co[m]municatio habenti alia
 praesentia illum faciendo. 348. 1.9
 Adiectionis resiste[n]t in relationem. 418. 1.10
 Adiectionis ubi requiritur aliquid specificum pro forma non
 sufficit si per acquiescentiam adimpleatur. 416. 1.13
 Adiectionis Ecclesiae Cathedralis nemo dare potest nisi
 Papa. 463. 3
 Adiectionis habet est habendus sicut ipse domino. 73.
 1.19
 Adiectionis p. s. iudicem locorem videtur se co[m]municandum ad red-
 dendum rationem facit administrationis si appellatur, hanc ad-
 ministrationem appellatio, non propter hoc impeditur, aut suspensio
 co[m]municantis. 446. 1.4
 Adiectionis triplex generis, laicis, hypodolice, & dula. 110.
 1.15
 Adiectionis non potest esse Adiectionis iudicia in causa eligendi. 11.
 1.19
 Adiectionis, vel procurator principalis causa, in causa appellatio-
 nis testificari non potest. Invenitur autem (per iudicem
 sequens per appellatum) ibi de feri non debet, nisi iudici vi-
 deatur. 116. 1.1
 Adiectionis, qui fuerit in causa principalis, non potest esse testis
 in causa appellatio[n]is. ibid. 1
 Adiectionis in causa in qua participatur, testimonium ferre non
 potest. ibid. 3
 Adiectionis adu[m]m ad testificandum contra eum, pro quo p. s.
 co[m]municans fer. ibid. 3
 Adiectionis, seu procurator non admittitur quando contra hanc
 co[m]municatio procedat. 371. 1.1
 Adiectionis esse non potest in iudicio, qui fuerit exco[m]municatus
 101. 307. 1.4
 Adiectionis procurator, & rebellis per se fabrica, & non alicui
 de eisdem non ligatus exco[m]municatus, de qua in hoc re-
 31. 1.13
 1.9

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

Auspiciis de qua hic, procedit etiam de illis. 340.14

Intelligi vi. ibid.

Aut requiritur ad ordinem sacrum, quem habet antea ex fundatione, seu ex, vel privilegio beneficium, aliis prout de illo aliter facta est nulla. 302.2.2

Aut ex. autem requiritur quando conditoris concedere propter ingratum autem casum. 310.17

Aut ex. requiritur ad iure ad iudicium, & discretionem, non potest suppleri malis, nec prout iudicio. 318.17

Aut ad Ordinem sacrum de iure communi requiritur quod attenditur. 359.2.1.2

Et quod ex nova dispositione Cont. Trid. referatur. ibid. 3

de Affiliis per appositionem manus Papae graecae referuntur. 503.2.3

ad Agendum qui admittitur, est ad excipiendum multo magis admittendum. 382.2.1

Agens ex mandato Superioris praefertur facere ex necessitate obedientiae. 397.1.2

Alchymia hic prohibetur, & panitur facientes & fieri profectiones. 107.1.1.1

Alienatio res Ecclesiae oblique debita solemniter ex ignorancia non vel facti, modo ignorancia non sit continetur cum ingenuitate, non tenetur excommunicationem de qua in hoc text. 107.1.2.2

Alienatio res Ecclesiae oblique debita solemniter & panitur doli alienationem tenetur ante testem & publicum studium, non tenetur excommunicationem, de qua in hoc text. ibid. 2.2

Alienatio non debet Ecclesiae bona quando adiacet fructus beneficij per satisfactionem. 316.1.1.1

Alienatio immobilium prohibita, censetur & mobilium praeterea prohibita. 310.1.2.1

Alienatio perperam facta de rebus Ecclesiae vacantis non procedit rursus, & sine iusta causa non valet. 315.1.1

Alienationis etiam Ecclesiae ad substantiam non pertinet tractatus, & reliqua solemniter ad illam requiritur, sed ad extrinsecum quandam, & accidentalem solemnitatem. ibid. 2

Alienatio solemniter facta praesumitur ex damnatione temporis. 316.1.2.1

Alienationis nomine quod comprehendatur, & an Praelatus possit repudiare legatum, seu hereditatem aliam Ecclesiae, ostenditur. 306.1.1

Alienatio vel alio, summi, summi, caparum, domum non fit rursus gressu fieri potest sine solemnitate. 107.2.2.2

Alienatio sunt exhibenda iudici, vel Notario, quando iudex accedit, vel Aliqua ratione ad examinationem testis. 358.1.3

Alimenta non dantur ex fructibus beneficij clerici suspendio propter contumaciam, & qua pendendo caute potest. 399.2.2.1

Aliaque res & effectus remissio. 39.2.1

Aliaque, deinde latet intentionem. 38.2.10

Aliaque & dicens aliquid, id probare debet. 38.2.1.1

Aliaque parit non facit ius. 111.1.4.4 & 148.1.14

Alimentum notat id quod in aliquo verificatur tantum. 193.1.17

Alimentum videtur esse verum. ibid. 1.1

Alimentum non tenet in beneficio similitudine colorationis. 593.1.15

Alimentum non datur ex fructibus beneficij clerici suspendio propter contumaciam, & qua pendendo caute potest. 399.2.2.1

Alimentum non datur ex fructibus beneficij clerici suspendio propter contumaciam, & qua pendendo caute potest. 399.2.2.1

Alimentum non datur ex fructibus beneficij clerici suspendio propter contumaciam, & qua pendendo caute potest. 399.2.2.1

Alimentum non datur ex fructibus beneficij clerici suspendio propter contumaciam, & qua pendendo caute potest. 399.2.2.1

Alimentum non datur ex fructibus beneficij clerici suspendio propter contumaciam, & qua pendendo caute potest. 399.2.2.1

Alimentum non datur ex fructibus beneficij clerici suspendio propter contumaciam, & qua pendendo caute potest. 399.2.2.1

Anima intellectus est vera, & propria hominis forma. 182.1.2

Anima intellectus est vera, & propria hominis forma. 182.1.2

Anima intellectus est vera, & propria hominis forma. 182.1.2

Anima intellectus est vera, & propria hominis forma. 182.1.2

Anima intellectus est vera, & propria hominis forma. 182.1.2

Anima intellectus est vera, & propria hominis forma. 182.1.2

Anima intellectus est vera, & propria hominis forma. 182.1.2

Anima intellectus est vera, & propria hominis forma. 182.1.2

Anima intellectus est vera, & propria hominis forma. 182.1.2

Anima intellectus est vera, & propria hominis forma. 182.1.2

Anima intellectus est vera, & propria hominis forma. 182.1.2

Anima intellectus est vera, & propria hominis forma. 182.1.2

Anima intellectus est vera, & propria hominis forma. 182.1.2

Anima intellectus est vera, & propria hominis forma. 182.1.2

Anima intellectus est vera, & propria hominis forma. 182.1.2

Anima intellectus est vera, & propria hominis forma. 182.1.2

Anima intellectus est vera, & propria hominis forma. 182.1.2

Anima intellectus est vera, & propria hominis forma. 182.1.2

Anima intellectus est vera, & propria hominis forma. 182.1.2

Anima intellectus est vera, & propria hominis forma. 182.1.2

Anima intellectus est vera, & propria hominis forma. 182.1.2

Anima intellectus est vera, & propria hominis forma. 182.1.2

Anima intellectus est vera, & propria hominis forma. 182.1.2

Anima intellectus est vera, & propria hominis forma. 182.1.2

Anima intellectus est vera, & propria hominis forma. 182.1.2

Anima intellectus est vera, & propria hominis forma. 182.1.2

Anima intellectus est vera, & propria hominis forma. 182.1.2

Anima intellectus est vera, & propria hominis forma. 182.1.2

Anima intellectus est vera, & propria hominis forma. 182.1.2

Anima intellectus est vera, & propria hominis forma. 182.1.2

Anima intellectus est vera, & propria hominis forma. 182.1.2

Anima intellectus est vera, & propria hominis forma. 182.1.2

Anima intellectus est vera, & propria hominis forma. 182.1.2

Collect. Sexti Decretal. Clem.& Extrau.

Archiepiscopus non potest in prima instantia cognoscere de causis penitenciarum ad subditos suffraganeos sui, etiam si ob excommunicationem in se latam impetratur vti Episcopalli iurisdictione. 70.2.3
Archiepiscopus iurisdictionem in prima instantia non habet circa causas penitenciarum ad subditos suffraganeos suorum. ibid. 4
Archiepiscopus excommunicare potest vicarium, vel officium Episcopi suffraganei subditos eius territorii. 73.2.2
Archiepiscopus an possit habere in Consecratorem subditum suffraganei sui, remissio. 103.2.10
Archiepiscopus potest suffraganeum Episcopum suspendere, & excommunicare. 108.1.10
Archiepiscopus non potest sibi constituere Officiales in diocesi suffraganeorum suorum etiam pro furmis causis per appellationem de iudicio ad ipsum, nisi de consuetudine hoc habeat, & tunc etiam talis Officiales subdere non possunt postquam fuerit appellatus. 108.2.1.1
Archiepiscopus cognoscit in causa appellationis inter subditos suffraganeorum. ibid. 3
Archiepiscopus in subditis suffraganeorum collam habet potestatem nisi in casibus in se expressis. ibid. 4
Archiepiscopus de consuetudine potest causas audire, vel committere extra suam diocesim. 111.2.2
Archiepiscopus omnino appellationis articulo, vel per vim querite de causa subditorum suffraganeorum etiam ipsi consensentibus, non cognoscit. 147.1.1
Archiepiscopus in causis ad se devolutis non potest cogere subditos suffraganeos, ut suscipiant delegationem, vel exequantur sententiam, vel ut sint testes, nisi in consensum sit consensio. 140.2.4
Archiepiscopus non potest compellere subditos sui suffraganei ad suscipiendam delegationem, si voluerit. ibid. 3
Archiepiscopus non potest subditos suffraganeos cogere quatenus in respondere circa secularia Adversariorum, & Procuratorum in causis ad se devolutis nisi consensio sit in contrarium. ibid. 3
Archiepiscopus potest iurisdictionem exercere in provincia consuetudine suis permittente. ibid. 8
Archiepiscopus non compellit inuitos concubentes alium diocesim in sua propria causa in respondere nisi ibi inveniatur, sed si citari nolint comparere, vel multum se excusantes non eueniat, in boni ipsorum suae diocesis, potest inuitationem facere, vel in alia decernere per Ord. faciendam. ibid. 12
Archiepiscopus non mittit suos clericos in alios diocesis ad inuicem excothas. 141.1.14
Archiepiscopus internum suffraganeos inuitat, considerate debet an per appellationem in de iudicio oregonum, & causa ad appellatum de legitime interposita. 171.2.10
Archiepiscopus vultus Provinciam visitare, prius debet visitare Ecclesiam, euanget, & diocesim propriam, clericos & laicos excothas. 150.1.2
Archiepiscopus visitata sua diocesi in parte, vel in totum, visitas omnia loca Ecclesiastica, clero, & populum Provinciam, prouinciam ad visitas recipiendo. ibid. 3
Archiepiscopus post inceptam visitationem in una diocesi transiens ad aliam ad primam redire non potest, nisi de nouo teneat in tota Provincia. 156.2.4
Archiepiscopus visitans debet proponere verbum Dei, inquirere de vita morumque, petere iuramentum ad dilectum Officium, absque inuitatione inquisitorum Ordinarius discouat, & noticia criminis parat. 157.1.14
Archiepiscopus visitare potest Provinciam, atque etiam inuicem, licet suffraganei non sint negligentes, & tunc Consilioque omnium aduocare, absolueret, & iurisdictionem imponere. 149.2.5
Archiepiscopus hodie non possit diocesis suorum Compromissum visitare, nisi causa cognita, & probata in Concilio Prouinciali. ibid. 1
Archiepiscopus dum acta visitat Provinciam potest Consilioque subditos suffraganeos audire, & absolueret consentes, & ipsos penitentibus inuicem subditos tam per se, quam per alios. 140.2.3
Archiepiscopus, vel Metropolitanus dum visitat prouinciam, vel Concilium emanat, ex iurisdictione excothas, potest punire notorios inuicem sibi, auocis, & familiaribus suis, etiam per huius inuicem minime impediatur sua iurisdictione. 153.1.1
Archiepiscopus in Provincia sua potest indulgentias concedere. 159.2.4
Archiepiscopus in excothas Indulgentiam statum Concilij generalis excothas non debet. ibid. 1
Archiepiscopus in casibus in quibus iurisdictionem habet ante cognoscitur etiam absoluit excothas ad penitentem parit, vel ex officio, nisi dicatur excothas pro multis factis officiis, vel excothas. 108.1.2
Archiepiscopus in casibus, in quibus excothas potest,

si considerato habet, etiam penitentibus excothas valere. 108.1.16
Archiepiscopus per loca exempta Provinciam suae faciens Crucem ante se deferri, ipsi etiam & diocesis ibi benedictum, audire diuina, & illa celebrare, & sacros celebrare, per hoc tamen exemptis, vel privilegiis in alia nullum sui iurisdictionem. 470.2.1
Archiepiscopus potest ante se deferri facere Crucem per totam suam Provinciam etiam locis in exemptis. 471.2.1
Archiepiscopus intra quatuordecim Ecclesiam suae Provincie potest pallio vti etiam in loco exempto. ibid. 5
Archiepiscopus est Parochus totius Diocesis, & potest quatenus Sacramenta in tota illa ministrare. 100.1.4
Argumentum à tributa est optimum, & validum. 3.2.10
Argumentum ex frequentia absurditatis bonum est. 191.1.16
Argumentum à maiori in mandato non valet. 201.1.1
Argumentum à contrariis ad iudiciu, & est conuerso, facit esse tale, ratio diuina. 145.2.9
Argumenta probabilia sufficient ad probationem criminis affert, non modò ad penam excothas, sed etiam ad penam ordinariam, & capitalem. 276.2.10
Argumenta probabilia quae dicuntur, ostendunt. 177.1.21
Argumentum de maiori ad minus validum est. 145.1.1
Argumentum regulam procedit in illis casibus, quae propriè, & absolute à iure communi concordant. ibid. 3
Argumentum de maiori ad minus non habet locum in dispensationibus ab hominibus factis, conuerso, conuerso à lege. 369.2.10
Argumentum ubi nequeat, quae propriè necessitatem alii, quando sunt concessa. 381.2.10
Argumentum à contrariis sensu cessat vbi alia obstat. ibid. 459.2.4
Argumentum appellatione quid tenet, remissio. 443.2.7
Arima quae officiales, & familiares loquuntur defere possunt, ostendunt. 461.2.10
Arima, scilicet, lignamina, & vidualia deflorent ad Sacros Regni Gratia, quae penam incurrent, ostendunt. 489.2.1
Armorum appellatione quae comprehenditur, remissio. ibid. 4
Armorum Caroli Magni filius quoque ab antiquis imperatoribus Imperator fuit connotatus, sed semper Rex. 419.2.7
Artis est quodlibet inuicem contrariarum, tunc positumque respondet quis cogi non potest. 145.1.3
Articulus oculus dicitur, qui directo addita aliqua qualitate non de iusta primo contrariatur. 411.2.1
Articulus, qui scriptus, si domi fore efficit, laqueorum, non solum sumptus, sed etiam salarium sibi debet, habito respectu ad illud, quod ex suis artibus conuenit. 151.2.7
Artibus ruptis gratia delectationis, quae ex ipsis capitur, an sine penam mortalis, ostendunt. 453.2.1
Artisiam conuenit dicitur à quacunque persona cuiusque gradus, sine dignitate. 171.2.3
Artisiam penam locum habet etiam in morte non segatur. 145.2.1
Artisiam penam punitur fide publicè, hoc tenet quis artisiam recipere. ibid. 9
Artisiam manu faciens vel mandans aliquem Christianum iherosolymis conuenit ab omnibus diffidens abique alioque probatore sententiam inuicem excothas, & depositionis ab officio, & beneficio. 171.2.1
Artisiam crimen eodem atrocissimum, & grauissimum in iure reputatur, sed etiam crudele, inhumano, execrabile, & horrendum noceat. ibid. 1
Artisiam vi propriè quis dicitur quoad penam bonis tenet. requiritur ut interfecit fide Christianum. ibid. 3
Artisiam dicitur mandans, & artisiam penam punitur, idem in mandatis. 174.2.7
Artisiam defendens artisiam penam punitur. ibid. 10
Artisiam clericus non degradatur actualiter. ibid. 12
Artisiam prius omni honore, dignitate, officio, & beneficio. ibid. 14
Artisiam bona occupatorem concedatur. ibid. 18
Artisiam à quolibet primato impoñit offendi, & occidi potest. ibid. 19
Artisiam propriè qui dicuntur, ostendunt. 177.1.24
Artisiam in crimine fide cognoscitur si non fuerit ad aliquem actum probata, nulla pena punitur. 177.2.4
Artisiam incitant excothas inuicem à qua potest Ordinarius eam absolueret. ibid. 27
Artisiam, & iuramentum afferentis aliquid aduersus presumptionem iuris etiam in iure excothas. 482.2.17
Artisiam potest recitari in suspensis. 212.2.8
Artisiam, seu consilium de S. Officio ab Inquisitionibus conuocatur, ut in casibus suis consilium eis praebant. 143.1.4
Artisiam, seu Consilium de S. Officio debet esse profectus quilibet, praesentes, boni, & Theologiae, vel aie Canonico petiti. ibid. 5
Artisiam de S. Officio non saluam penam potest, remissio. 461.2.7

Index Rerum, & Verborum.

*Attentari non dicitur, qui possessionem suam continet, & vi-
tux illa, qua ament videbatur.* 174.1.1. & 44.1.1.1
Attentari non videtur continere. ibid.1.1
*Attentari pendente appellatione sunt omnes reuocanda per
ipsum iudicem ad quem sunt provocatum.* 171.2.9
Attentatum remedium non datur contra testium. ibid.1.6
*Attentata appellatione pendente ante omnia sunt reuocanda per
iudicem ad quem sunt provocatum.* 173.2.2
Intellege vi ibi.
*Attentata post appellationem ab interuentione non reuocan-
tur nisi ea, quae facta sunt post subitum interuentionem.* ibid.9
*Attentata appellatione pendente sunt ipso iure nulla, parte sci-
liget volente, & penitente.* ibid.5
*Attentata post appellationem ab interuentione non sunt reuo-
canda donec probetur vera causa appellandi.* ibid.7
*Attentata ante omnia non sunt reuocanda in casibus, in quibus
appellari non est admittenda.* ibid.8
*Attentata reuocari potest vi probat debet, videlicet fultis, sen-
tentiam, appellationem, & executionem.* ibid.9
*Attentata pendente appellatione extrajudiciali, non sunt reuo-
canda.* 176.1.13
*Attentatum vi si quis egreditur pro spolio suo facti lite pendente,
non tepellitur per receptionem aliorum spolio eiusdem rei dice-
re, quod non sit factus lite pendente.* 145.1.8
*Attentatum vi datur, necessarium est quod pendat lit inter
easdem partes, saltem per causam factam eam effectus.* 311.2.4
*Attentatum reuocatur per solem iudicis officium, neque dato
libello, neque lite contestata.* 412.1.9
Attentatum committit qui alienat rem litigantem. ibid.10
*Attentatum aliquem impedimento, seu obice ad gratiam ex parte
penitentis adiuncta Confessione Sacramentali, an soluit ad
remissionem culpar, ostenditur.* 354.1.12.18
Audivit excoisatos homines. 199.4.7
*De Audientia Apost. procedit iudicium iurisdictionem commisi-
tam esse delegatam.* 269.1.8.9
Audire qui est contra ius facit. 195.1.9
*Audientia aliorum amicum, vel inter execratione causa Apostolica
potest committi iudicem Clerico.* 19.2.3.9
Audientia Rote sunt iudices Ordinarii. 302.2.9
*Auditor in Romana Curia deputatus à Papa de beneficio, quod
promittitur alicui de re fore debuit, poterit eundem, alioque
committi alia provide.* 339.1.1
Auditor Rote sunt iudices delegati. ibid.4
De Auditoribus Rote, & eorum institutione non agatur. ibid.5
Auditor Camerae Apostolicae est iudex Ordinarius. 392.1.14
Argumentum est eisdem naturae ac id, quod additum est. 213.2.4
Aula, & Palatium in quo discurrat, ostenditur. 451.2.4
Aula, in hoc tract. posuit pro, & accipitur capiteculum. 154.1.15
*Ad autem est adfertur in iure, & in factum aliud ex dispo-
sitionis mentis non colligitur.* 21.2.58
*Auxilium, & fauorem dolorem praestans, ut Cardinalis officia-
tur, ponatur eadem pena, qui ipse ostendit.* 197.1.12
*Auxilium post delictum persequitur Cardinalis, vel Episcopus per-
sequens illum defendendum, & impediendo ac ad maius iudicis
venit, eadem pena punitur, qui delinquit.* 472.1.6
*Auxilium praestitum bannio per viam iudicariam, licitum est,
& non prohibetur.* ibid.15

B

B *allui: vox vulgaris apud Gallos, qua facitiosus, seu loco-
rum Redores significant.* 245.1.3 & 378.2.15
*Bannium, seu aliquem delinquentem consanguineum receptum
punitur excoisatio pena, sed minime.* 297.1.48
*Baptismus copia ubi desit applicatur Passione Christi ubi ordinat
ad remissionem culpar angustia, quousque sine Sacramento, non
tamen sine voce Sacramenti, fieri potest.* 234.1.16
*Baptisma in fontibus Ecclesiarum, & non in priuatis domibus
concedi debet, duos casus capitis, & uangelistae pariter pre-
cipit.* 451.1.1
*Baptisma etiam laicus in extremo necessitate articulo coheret
copulationem perfectam spirituales diuinitatem subsequens
matrimonium.* 250.1.9
*Baptisma non licet Parochi sine excoisimo, & alia solemnita-
tibus.* 451.2.3
Bare qui vocatur. 50.1.10
*Begardorum error damatur notitiam aspergere neque reuo-
cationem exhibere in electione Corporis Christi.* 465.1.5
*Begardorum haerem mulieres sectantes, & de non assentes,
ac Religiosi in hoc dantes consilium, vel fauorem ipis salu*

*sunt excoisati. An, illas autem penitentiales per hoc oia
interdiciunt.* 445.1.2
*Belli tempore possunt Monasteria & Monasterio rair, atque in lu-
cum suum seipsum, dum periculum est vi eius expellatur
grati dantur officium.* 231.2.16
*Beneficium ubi & quando ab Episcopo impetranda sit populo; re-
mittitur.* 472.2.3
*Beneficium, & spiritualibus casus maior 24. annorum, & mi-
nor 27. sine curia, non parit consensum habet legitimam
personam standi in iudicio tam per se, quam per procuratorem.* 139.1.1
*Beneficium causa tunc dicitur quando agitur distantia de colla-
tione iam facta, vel facienda, & sic de titulo in se, vel ad rem,
tam in personam quam possessionem.* 407.2.2
*Beneficibus in impetrantibus illa tantum sunt exigenda,
quae in iure expressa expetuntur.* 427.2.4
*Beneficium placet beneficium peditum concessi potest per Ord-
narium excoisato titulum suum, ac etiam per procuratorem.* 112.1.6
*Beneficium non potest regi ad ostendendum solum sub bene-
fici per impetrantem, vel alium, qui praetendit ius in eo,
ibid.7
*Beneficium non habent administrationem potest ad libitum
disponere de fructibus ex tali beneficio preceptis.* 435.1.7
*Beneficium dum vivit comparatur usufructui, cum vero in-
cipit infirmari, comparatur vicario.* ibid.8.9
*Beneficium mortuus non minus dicitur per cessum quam per
cessum.* 151.1.9
*Beneficium duo beneficia obtinere non vocatur priuati non de-
bet possessione primi, ac proinde si ipsorum est iurisdictionem.* 201.1.4.5.6
Respondens contrarius. ibid.
*Beneficium non potest ad viam locare res ex quibus beneficium
fructus colliguntur.* 435.1.7
*Beneficium potest se obligare obligatione personalis ad dandum
commendationem & ius percipiendi fructus ad multos annos,
vel durante vita ipsius beneficiarii.* 506.2.3
*Beneficium succedere arbitrio, quae radice regitur etiam non
fructibus, inquit excoisacionem, de qua in hoc tract.* 108.1.30
*Beneficium etiam animatum non habentibus an, & quando O-
rdinarius licentiam concedere valeat, ut antequam fructus obse-
re valcant, ostenditur.* 112.2.9
*Beneficium, contra quem super beneficio litigatus, si erit, vel
deciderit, & alias lite pendente cum superfluo fuerit electio,
non valet electio, si vero aliqui, quorum interit, ad ostenditur,
nem lites velint adiungi, in eo statu, in quo eas causa ad iudi-
cium.* 352.1.1
Beneficium vacat per obitum. 22.2.5
*Beneficium vacans per obitum in Curia capis, clausi. Sine alio
quarto modo, &c.* 53.2.9
*Beneficium quod vacatur de futuro non capis, clausi. Sine alio
quarto modo, &c.* 12.2.15
*Beneficium ubi nullum ignorans licet in impetratione alitius
illum tractationem non fecerit, valere licet, alterum tamen ille
per se de iure simul coari non possunt.* 12.2.15
*Beneficium impetrare non tenetur facere mentionem de benefi-
ciis obtentis, quando ignorat habere alia beneficia.* ibid.9
Beneficia simplicia an habeat placet contrari potest, ostenditur. 14.1.6
Beneficium appellatione regulariter Curia non veniunt. 15.2.3
*Beneficium Ecclesiasticum nullis ante 24. annum internum obse-
re potest.* 16.1.8
Beneficium dum propter officium. 25.1.1
*Beneficium vnum semel eligunt non potest aliud eligere, nec in
electi praerogatiua variare.* 35.1.15
*Beneficium Ecclesiasticum debet quod, & sine alia contraria
conditione conferri.* 37.1.1
*Beneficium conferre alicui cum eo non leperdi factum scri-
pturam, vel docendi, quando non sit simonia, ostenditur.* ibid.9
*Beneficia habentia eorum iurisdictionalem non comprehenduntur
sub dispositione huius tract.* 47.1.4
*Beneficium Curiam semel concedi potest, qui non antequam 24.
annis sit annus.* ibid.4
*Beneficia iurisdictionales non possunt dari in commendam sine
consensu patroni.* 47.1.3
*Beneficium sub generali dispositione qualificata beneficia saepe
non includuntur.* 52.2.7
*Beneficium non vacat per mortem praesentem, qui non fuit institu-
tus, sed per mortem priuati.* 54.1.3
*Beneficium parochiale ipis iure vacat ex eo quod quis infra an-
num ad Sacramentum non perueniat.* 55.2.9
*Beneficium priuatum, ut vacet per afflictionem alterius iunc-
tibus, requirit potestas peditio de facto, & de iure.* 59.2.13*

Beneficium

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

Beneficium vacans per non promotionem ad Sacerdotium infra annum, licet possit per alium impetrari, possessio tamen in conscientia non vacat quousque spoliatur. 119.1.11
Beneficium Curato priuatum eo quod iuxta annum ad Sacerdotium non se promotum fecit, non potest ea vice iterato illi beneficium eodem conferri. 120.1.12
Beneficium parochiale obtinens ab ipso animo assumendi iura annum Sacerdotium, teneat fructus relictos. 121.1.1
Beneficium Curatum teipsum animo assumendi Sacerdotium intra annum, non tenet fructus perceptos eo tempore, quod sanam habuit mentem, relictos. 120.1.12
Beneficium ratione efficitur quod subiectus Episcopo dicitur, in quo illud habet, & potest ab eo ordinari. 121.1.1
Beneficium etiam exiguum, & quousque residendum non requirit obtinens potest ordinari ab Episcopo dicitur in quo illud habet. 121.1.1
Amplia etiam beneficium spectant ad aliter Episcopo prouident. 121.1.1
Beneficium etiam in commendam quamvis perpetuum habens, potest ordinari ab Episcopo dicitur in quo illud obtinet. 121.1.1
Beneficia plura habere in diversis beneficiis ab uno illarum Apostolicis promoueri potest. 121.1.1
Beneficium coeque quousque sit presentem, & necessarium, conferre tamen magis vi quam alteri est voluntarium. 121.1.1
Beneficium si collatum non sit, omnia, quae ad reservationem exequendam gesta fuerint, in quousque datus regulariter, si non legitimum officio expiare dicitur. 121.1.1
Beneficium vacans ipso iure per non retentionem similis, seu dispensationis coram Ordinario postquam beneficiarius mortuus fuerit. 121.1.1
Beneficium Ecclesiasticum causa quando agitur ob contrarium rei, non fit iuris in possessionem, sed ad intentionem huc non contraria proceditur. 121.1.1
Beneficium appellatio venit hostis. 121.1.1
Beneficium possit titulo non videri debet adiacere. 121.1.1
Beneficium remanet legitimum etiam per motum beneficiarii. 121.1.1
Beneficium in fauorem aliteri licet pendente etiam non potest. 121.1.1
Beneficium primum quando non vacat ipso iure, sed est possessio priuatum ob incompatibilitatem, vel ob non retentionem per intentionem iudicis, tunc possessio ipse potest resignare in fauorem aliteri etiam cum reservatione possit. 121.1.1
Beneficium in capax est clericus coniugum, etiam ex Episcopi dispensatione. 121.1.1
Beneficia vacantia in Curia alius quam Papa conferre non potest, & si secus sit, saltem est iuratum. 121.1.1
Beneficia Ecclesiastica sunt inchoata a iure positio. 121.1.1
Beneficia Ecclesiastica inter bona Ecclesie comparantur. 121.1.1
Beneficia regularia non veniunt in reservationem beneficiorum in Curia. 121.1.1
Beneficia ecclesiastica comprehenduntur sub reservatione huius text. 121.1.1
Beneficium vacare in Curia, & apud Sedem an diffinit. 121.1.1
Beneficium seculari impetranti prouident de beneficio per facultates eiusdem vique ad prescriptionem, legitimam possessio. 121.1.1
Beneficium Ecclesiasticum prescriptionem recipit. 121.1.1
Beneficium hanc vi prescriptionem requiritur tempus quadraginta annorum. 121.1.1
Beneficium seculari, quod antea per clericos facultatem administratum si per 40 annos continet, & pacifice ab uno, vel pluribus beneficiis eo iussu sui gubernatum, in Regem transformatur. 121.1.1
Beneficia Regularia dicuntur illa quae per 40 annos, consueuerunt regere per viros Regulares, & quae per Regulares regere debent. 121.1.1
Beneficium Regulari obviatum per facultatem spatio 40 annorum efficitur irregulari. 121.1.1
Beneficium de sua natura naturale potest esse consecratione effecti perpetuum. 121.1.1
Beneficium Regulari non potest concedi clericis sancti, nec de consecratione. 121.1.1
Beneficia omnia secularia in debito praesentantur, nisi Regularia probentur. 121.1.1
Beneficium in imperatore inspicitur data, non praesentatur, vel receptio. 121.1.1
Beneficia plura etiam incompatibilia possunt ratione vniuersi ab uno obtineri. 121.1.1
Beneficia Curata possunt conferri viros facultatem datur ad confirmationem. 121.1.1
Beneficium appellatio regulariter beneficia Curata, & dignitate non veniunt. 121.1.1
Beneficia eleui in litteris beneficiis merito fieri debet beneficium huius qualitate sit. 121.1.1
Beneficium nulli collatum ante diffinitionem meam, alteri conferri non potest, nisi terminis mihi datus ad confirmationem esset 121.1.1

Barth. Collat. Tom. I P

elapsus, & tunc etiam post terminum, antequam alteri conferatur, potest conferri. 121.1.1
Beneficium abfenti, & ignorantem conferri potest. 121.1.1
Beneficium vacare non dicitur per eum, cui facta est abfentia collatio, ante acceptationem. 121.1.1
Beneficium post terminum elapsum re integra potest acceptari. 121.1.1
Beneficium acceptatio fieri potest non tantum ab ipso, cui collatum fuerit beneficium, sed etiam ab alio eius nomine, modo si habeat speciale mandatum. 121.1.1
Beneficium collatum ab alio facta diffinitio potest re integra mutare voluntatem, permutatio conferre in eadem voluntate. 121.1.1
Beneficium secundum Curatum qui vi, vel iussu occupat, priuatum est primo, qui autem vi beneficium aliquando occupat est ipso iure priuatus iure, quod in illo, vel ad filium habetur. 121.1.1
Beneficium possessionem per ipso audientiam, & vi occupat, eo ipso pendet usque, quod ad illud habetur, & vacat ipso facto, sicut & si intraret in possessionem aliteri quam ipse beneficiarius. 121.1.1
Beneficium fieri collati possessionem qui sua audientia ingredi non debet, sed audientia sui superioris. 121.1.1
Beneficium secundum imperatorem debet expiari primum quod de facto tenet. 121.1.1
Beneficium prius reservatum, vel alteri collatum per Papam, si quis ignorans recipiat, & vi primum hoc fuerit, etiam hoc difficultate dimittit, acceptat prout beneficia proprii illi dimittit, aliter non. 121.1.1
Beneficium adimittit quando sit scienda, obediens. 121.1.1
Beneficium etiam modis actionibus vi ad dispensationem super pluribus beneficiis, quae etiam legimus super duobus obtinere ad suo primo recepta referunt. Item possunt aliter facta de beneficio, non obtinere quod aliud habet, & dispensationem super viroque recipere non indiget. 121.1.1
Beneficia dimissa, non autem resignata recipiunt qui recipi beneficium prius reservatum, vel alteri collatum per Papam, & vi primum hoc fuerit sine difficultate dimittit. 121.1.1
Beneficium permutatum potest reddere ad suum, aliter debet collatio. 121.1.1
Beneficia duo eorum animarum habentia ubi aliteri retinendi potest data fuerit a Papa, non videtur a hoc dispensatus vi non tenet reddere, sed debet in altero eorum, vel viroque alternatim vicibus residere. 121.1.1
Beneficium alteri licet modis terminatur oblat, alii collatum possessionem factam proprio more Papae, qui decessit, intelligitur si hoc in litteris exprimitur. 121.1.1
Beneficia qualitates antea in nominatibus non veniunt. 121.1.1
Beneficium primum non vacat per ademptionem secundum Curiam, cuius fructus alius ex causa percipit. 121.1.1
Beneficium non dicitur oblatum illi, qui ex eo fructus percipit neque. 121.1.1
Beneficia primi vacare vi indoluit per ademptionem secundum incompatibilia, requiritur pacifica possessio dum beneficii, & tunc, sed etiam bonorum & fructuum, seu maioris partis. 121.1.1
Beneficia prius vi vacare per ademptionem secundum incompatibilia, sunt eius ad pacificam possessionem socias, vel maioris partis rerum respectum. 121.1.1
Beneficia secundum Curiam effectualiter adepto primum continue eius possessionem interpositi conferri, non autem eius possessio dum potest. 121.1.1
Beneficia incompatibilia vi indoluit vacare per alium non secundum, non sufficit collatio sola, & non acceptatio, sed requiritur adepto possessionem secundum pacifica, vel quod per primum sit quousque cum ad pacificam. 121.1.1
Beneficium detinens etiam, iussu, non debet expelli non citatur. 121.1.1
Beneficium pauperi clerico conferre potest dicitur iustitia, quousque gratia. 121.1.1
Beneficia pluribus collati prioriter, ubi non apparet, primo possessio, deinde maior prerogativa praesentatur. 121.1.1
Beneficium in collatione ubi est dubium quid debet praesentari, tunc praesentatur qui prius adepto est possessionem, & in ea est. 121.1.1
Beneficium vniuersum non causet incompatibilitatem. 121.1.1
Beneficia principalis capis possessionem aliorum illi minoris capae intelligitur. 121.1.1
Beneficia motum etiam in loco vicino Curiae Romanae per duas decimas legites vel sedis ipsa vacante, ubi casum, domicilium, vel originem non habuerint, sed Curiam, & ibi causa Romana Curiae morantur, vel tardata Curia cum sequentium, & in hunc decessum, vel in loco vide reuertit Curiam, in quo remanet infirmum, conferri nequeat per alium, quousque per Papam. 121.1.1

Index Rerum, & Verborum.

Beneficia resignata coram Papa in Curia sunt resignata resigna-
tionaria. **ibid. 1.**
Beneficium illud dicitur vacare apud Sedem, ut si resignatum,
quod vacavit in locis vicinis ipsi Sedis Apostolicæ & Rom. Curie.
ibid. 3.
Beneficia per vice mentium, vel alienis temporibus à pluribus
conferri possunt. **ibid. 1. 4.**
Beneficium non dicitur vacare per habentem solum sed ad rem,
ibid. 3.
Beneficium ad Episcopum spectantium collatio quare ad Ca-
pitulum non pertinet, ac institutio, & confirmatio sic, effen-
ditur. **ibid. 3. 4.**
Beneficium non vacans collatio facta non valet. **ibid. 1. 5.**
Beneficium aliquod si quis in gratia Apostolice elegerit, siue
acceptaverit, confirmatio est gratia, nec potest, cum hoc
dimissio, aliud potest. **ibid. 1. 10.**
Beneficium in collationibus, que communiter spectant ad Epi-
scopum, & Capitulum, voo debentur, ut solubili existente
aliter consistit. **ibid. 1. 5.**
Beneficia solum ad promotionem, & collationem Episcopis spe-
ctantium non transeuntur in Capitulum Sede vacante, sed
Episcopo resignatario. **ibid. 1. 10.**
Beneficia omnia vacantia Sede Episcopali vacante referuntur
dispositioni Summi Pont. ex Consilij, Pij V. & reg. Cancell.
ibid. 1. 11.
Beneficia vacant renunciatione facta ex causa promotionis.
ibid. 1. 4.
Beneficij appellatione largè sumpto vocabulo, sed in generali si-
gnificatione omnia comprehenduntur beneficia tam maiora
quam minora, tam Curata, quam simplicia, dec. **ibid. 1. 10.**
Beneficium significans Religiosam infra arcam probationis
(exceptis talibus hic exceptis) non est aliis confirmandum,
interius tamen debet per aliam beneficij delegati, assigna-
tione eidem solubili congrua potest, unde vacare possit.
ibid. 1. 1.
Beneficij appellatione in presenti vers. continentur quacun-
que beneficia siue maiora sint, siue minora, ac etiam pensiones.
ibid. 1.
Beneficium vacat post emissam professionem. **ibid. 1. 1.**
Beneficium non potest conferri continue in probatione. **ibid. 1.**
Beneficium, accipitur largo sumpto vocabulo in materia ha-
bita. **ibid. 1. 14.**
Beneficium aliquod qui ad potest alicuius beneficii adque for-
tis, petitur acquiescere, & illud scilicet recipi, si in probatione
ad illud. **ibid. 1. 17.**
Beneficia affilia vacant ipso iure. **ibid. 1. 17.**
Beneficium manuale illud dicitur, quod non confertur in perpe-
tuum, nisi & nonam conferentis. **ibid. 1. 7.**
Beneficia & officia omnibus temporalibus, & spiritualibus pri-
vatus offendentes Caruuntur. **ibid. 1. 19.**
Beneficia Ecclesiastica ipso iure privatus offendentes Cardina-
lem, & a possessione eorum illi minime vocant amoveri pos-
sunt. **ibid. 1. 19.**
Beneficium non potest conferri irregulari. **ibid. 1. 19.**
Beneficium Ecclesiasticum non potest licet sine institutione ca-
nonica obtineri. **ibid. 1. 1.**
Beneficium Ecclesiasticum qui sine Canonica institutione obtinet
an sit verum beneficij possessio, ostenditur. **ibid. 1. 4.**
Beneficium largo modo sumptum comprehendit dignitates, pen-
siones, & Ecclesiam omnes cum cura, & sine cura. **ibid. 1. 4.**
Beneficium Ecclesiasticum non privilegium à principio canonice
cum institutione non habentes, quoniam cum titulo colorato,
& bona fide possidentur. **ibid. 4.**
Beneficium resignationis in integrum ad beneficii statum. **ibid. 1. 18.**
Beneficium concessum à Principe debet esse manifestum. **ibid. 1. 1.**
Beneficium à iure indistinctum non est aliis asserendum. **ibid.**
Intellige ubi beneficii asseritur à iudice, vel ab homine, qui
non possit legem tollere. **ibid. 1.**
Beneficia si conceduntur à iure non simpliciter, sed in Actum
promissionis hominis, tunc si homo prestat, cessat beneficii
cuius legem. **ibid. 1. 4.**
Beneficij collatio potest fieri sub conditione si vacat, quippe que
mutata est, & à iure cessat. **ibid. 1. 18.**
Beneficium Regulari collatum à Prelato potest ab eo ad illius
curam, & librum reuocari. **ibid. 1. 10.**
Beneficij appellatione largo sumpto vocabulo venit dignitas.
ibid. 1. 4.
Beneficium collatum, & debitorum diffinitur. **ibid. 10.**
Beneficij appellatione lato sumpto vocabulo venit Curatum,
dignitas, vel prioratus. **ibid. 1. 4.**
Beneficium sub reservationibus per regulas Cancellarie, vel
Constitutiones Apost. facti non comprehenduntur beneficia
prie, infra, & circa. **ibid. 1. 1.**
Beneficia Regularia manualia sunt, atque ad eorum Abbatum revo-
cabilia. **ibid. 1. 18.**
Beneficium Regulari obtinens ad librum Abbatis quodocun-

que, & quodocunque amoveri potest. **ibid. 1.**
Beneficia de mentis non dicitur vacare, ac proinde in illis non
datur oegressus in promotionem. **ibid. 1. 18.**
Beneficium manuale vacat per obitum, & reuocationem Super-
ioris. **ibid. 16.**
Beneficia manualia, siue secularia, siue Regularia non includun-
tur sub reservationibus. **ibid. 17.**
Beneficia simplicia quando veniunt non solent constitui Vicariis
perpetuis, sed temporaliis. **ibid. 1. 5.**
Beneficia conferri debent magis interius, quam exterius. **ibid. 1. 7.**
Beneficij collatio facta à collatore quolibet extra Legatum Apost.
vales non facta mentio de beneficiis, quod prius habebat,
cui sit. **ibid. 1. 1. 3.**
Beneficij in causa delata etiam per appellationem ad Curiam
vtriusque pars potest peritorem, & possessionem incutere, &
ante causæ conclusionem potest ipsius subjecto peritorem
suo, vel aduersarij, possessionem persequi. **ibid. 1. 1. 8.**
Beneficij appellatione comprehenduntur maiores, & minores benefi-
cia, ac prebende. **ibid. 1.**
Beneficiarius esse collatum aliud est dicere, & aliud sibi debeat.
ibid. 1. 9.
Beneficium non dicitur vacare ex parte presentis ante institutionem.
ibid. 18.
Beneficium existens in penibus remissionum per procuratorem
in Curia, in ca. vacat. **ibid. 1. 18.**
Beneficium non vacat per mortem prius in forma dignum ex
causa resignationis antequam dignus exiret, seu declaratus
fuerit, sed per mortem sui vicini possessionis. **ibid. 1. 3.**
Beneficia prius non dicitur vacare, nisi post adeptam paritatem
possessionem secundi. **ibid. 1. 4.**
Beneficij sequitur per loci Ordinationem fieri debet si super illis
contra ipsos possessiones, qui tamen non possident, in peti-
tione, vel possessione sua diffiniam sentit in Curia, etiam
si illa fore dicitur, quoniam sequitur in impetum, vel sequi-
tatem finem occupari excommunicationis est, & si est de in-
gambis tunc à iure suo, & respicit prebendam. **ibid. 1. 1.**
Beneficium Ecclesiasticum contra cuius possessionem indebitè po-
test sequi in Ordinatione loci, sententia vna in Curia
Romana contra talium possessionem promissa, si fuerit sum-
missa sit simpliciter Curiam, siue dignitas, siue prebenda,
siue pensio, que in titulum conceditur Ecclesiastici beneficii.
ibid. 1. 7.
Beneficium ipsum, cuiusque fructus & possessio sequitur pos-
sionem in causa huius vers. **ibid. 1. 14.**
Beneficium non debet esse duplex, sed apud unum tantum idem
nomine personam sequitur. **ibid. 17.**
Beneficij Ecclesiastici in quodlibet iura terminant huius vers.
non tantum fructus, sed & ipsum beneficium in totum sequi-
tur. **ibid. 1. 18.**
Beneficium vacat ipso iure per violationem sequitur impossi-
bilitate forentis diffinitur in Romana Curia potest in causa
beneficiali. **ibid. 1. 18.**
Beneficium, quod vacat per violationem sequitur, si possit im-
petari per quemque, & an comprehendat sub eadem, seu
alio quouis modo, interpretatur. **ibid. 19.**
Beneficij appellatione continetur pensio cum lex vitat verba ge-
neralibus. **ibid. 1. 6.**
Beneficium Curatum non veniit expectantiarum licet, nisi de
cura expressa sit mentio. **ibid. 1. 1.**
Beneficium si est hospitale illius qualitate facienda est mentio.
ibid. 1. 6.
Beneficium si est hospitale illius qualitas est exprimenda.
ibid. 7.
Beneficium non sufficit probare aliquem acceptasse, nisi probetur
infra sententiam acceptasse. **ibid. 1. 18.**
Beneficij in permutatione requiritur consensus illorum ad quos
collatio, electio, seu presentatio pertinet. **ibid. 1. 18.**
Beneficij prioratus debet fieri personaliter coram Ordinario.
ibid. 1. 19.
Beneficium Ecclesiasticum debet autorizari Episcopi fundari.
ibid. 1. 4.
Beneficium Ecclesiasticum dicitur quando in eo proceditur per
electionem, que exigit confirmationem Superioris, siue si illa
necessaria non esset. **ibid. 1. 18.**
Beneficia Curata vltra mentem Abbatis, vel Abbatissæ, aut aliorum
Praelatorum nunquam vacant. **ibid. 1. 18.**
Beneficia de mensa Ecclesiastica dicuntur, que perpetuo vnicui
sunt Ecclesie. **ibid. 1.**
Beneficia & officia publicis obvianda prius, non conferri
qui prius ante habuit. **ibid. 1. 19.**
Beneficium prius Curatum, seu dignitatem, &c. cuiusque pos-
sessorum si quis dimittit, trahitur, ac cum effecto, & sine illud
de, cuius potius huius vers. **ibid. 1. 18.**
Beneficia prius, que per adeptionem possessionem vacant virtute
cap. de multa, de prob. non referuntur, sed solum publicis,
que propter indebitam retentionem prius vacant virtute
huius vers. **ibid. 1. 18.**

Beneficia

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

Beneficia quæcumque vacantia per affectionem quæcumque dignitatem, personarum, officiorum, Canoniorum, & aliorum beneficiorum per Papam collationem, seu auctoritate litterarum ipsius referantur in Extravag. ad regimen, de presentib. 489.

Beneficij appellatione quo comprehenduntur, remissum. 486.

Beneficia illa dicuntur curam animarum habere, quæ iam habere acta, non verò habuit. 486. a. 1.

Beneficium habens interdictum visitandi, excommunicandi, absolventi, & alia facienti ad meritum correctionem penitentia dicitur habere curam animarum. ibid. 36.

Beneficiorum appellatione in, & quando veniant prebentes, remissum. 497. 1. 4.

Beneficia quæcumque apud Sedem Apostolicam vacantia Papa sibi reservat. 101. s. fin.

Beneficia maiora, & minora vacantia, & vacantia Clementis V. iuxta dispositionem referantur. 101. s. i. i. i.

Beneficia omnia secularia, & Regularia etiam Patriarchales, Archiepiscopales, & Episcopales Ecclesie apud Sedem quomodocumque vacantia, ac etiam per ubi ubi S. R. E. Cuiusmodi, ac Officialium dilectæ Sedis, etiam dispositioni referantur. 102. s. 1.

Beneficiorum vacantium apud Sedem reservatio ubi statuerit, ostenditur. ibid. 3.

Beneficia Cardinalium S. R. E. dispositio Sedi Apostolice referantur. ibid. 4.

Cameralium, seu Patrimoniorum. ibid. 5.

Admonitionum Apostolicarum. ibid. 7.

Scripturarum litterarum Apostolicarum. 103. s. 1.

Abbatum. ibid. 9.

Commensalium Papæ. ibid. 10.

Beneficia quæcumque vacantia & vacantia per promotionem ad Patriarchatum, Archiepiscopatum, & Episcopatum, & monasteriorum regimina, (sunt Sedi Apostolice) referantur. ibid. 13.

Beneficia vacantia per dispositionem, promotionem, translationem, aut in meritis consecrationis suspensionem, auctoritate Apostolica sunt Sedi Apostolice referantur. ibid. 14.

Beneficia vacantia, seu vacantia per affectionem pacificam quomodocumque Prioratum, dignitatem, personarum, officiorum, Canoniorum, prebendam & aliorum beneficiorum, auctoritate Apostolica permissum, iuxta Sedem Apostolicam referantur. ibid. 15.

Beneficium vacans per affectionem pacificam aliter incomparabilis ab Ordinario collatur, si vacaverit in mense Ordinarii illius provincie spectabit ad Ordinarium. ibid. 16.

Beneficia illa Papa reservat de quibus in concordia, vel discordia electi, seu postulat sui facta electi, vel postulatione, quo postea collata sunt, seu reposita, aut remissa. ibid. 17.

Beneficia quæcumque ad ipsos non Apostolice referantur, ita per eam reservationem sunt affecta, ut illorum collatio non liceat & per alium à Romano Pontifice factis collatur. 103. s. 11.

Beneficia semel reservata, & affecta semper remanent affecta. ibid. 4.

Beneficium ubique affectu manus appositione, ceteris datur reservationis quævis privilegio Papæ confirmatur. ibid. 5.

Beneficium habere per simoniam ab eo, vel ab alio iure Canonico commissum nullum ius ab initio acquisitum, & rebus nullum est ius iure. 114. s. 1.

Beneficij nomine quod peritus habuerit, veniunt tantum ea, quæ præter beneficia vacantia. 115. s. 2.

Beneficium, & officiorum privatio ipso iure imponitur danti, aut recipienti pro gratis, seu iustitia obedienda apud Sedem Apostolicam. 115. s. 1. 4.

Beneficij ipso facto privatio inferioris, qui Ecclesiam cum cura, & sine cura habens beneficia & bona licet sollemniter haurit Extravag. aliorum. 147. s. 1. 2.

Regimus nullatenus est omni privilegio Clericali, & adhibetur facilius forte, nec vult contrarietur in contrarium, & prohibetur habere anteaquam ac Teolonia deficiat. 151. s. 1.

Regimus omni clericorum privilegio ceteris etiam, tamen per characterem imperium, & indelibilem habet semper omnes clericos. ibid. 2.

Regimus non servat beneficium Ecclesiasticum resignatum eo potest. ibid. 3.

Regimus ad beneficia Ecclesiastica admittendus non est. 151. s. 4.

Bona relicta à Prælatu Cathedralium, vel Collegiarum Ecclesiarum, seu obventum tempore vacationis ad futurum forefecum pertinent. 161. s. 1.

Bona Ecclesie vacantia sibi sibi ex privilegio, vel consuetudine compungendi, ea capere debet, quæ solus expensis, & salutaris famulatus, atque oneribus spectant. 161. s. 1.

Bona hereticorum præbentibus per filios, vel heredes, seu alios possideri sperio 40. annorum. 164. s. 1.

Bona prelatorum ipso iure, an possint ab eisdem præbentibus ostenduntur. ibid. 3.

Bona, quæ sunt apud hostes, propter recuperationis spem donari, largiri possunt. 161. s. 1.

Bona vera hereticorum, non autem de hæresi suspectorum, sunt publicanda. 161. s. 1. 2.

Bona hereticorum ipso iure sunt confiscata, sed apprehensa bonorum fieri non debet per dominum secularium nisi prius pronuntiatione fuerit super crimine per iudicem Ecclesiasticum. 171. s. 1.

Bona contrahentium, inestis nuptias sicut ipso iure à die commissi crimini adiunguntur. ibid. 4.

Bona hereticorum non confiscantur ipso iure. 171. s. 1.

Bona offendunt Cardinalium confiscantur. 171. s. 1. 3.

Bona statuta non comprehenduntur in confiscatione bonorum, sed à quo tempore compentent, ostenduntur. 171. s. 1. 3. 3.

34

Bona relicta à Prælatu Cathedralium, seu Collegiarum Ecclesiarum, vel obventum tempore vacationis ad futurum forefecum pertinent. 171. s. 1.

Bona Clerici heretici habentis beneficium Ecclesiasticum applicanda sunt Ecclesie, in qua illud obtinet, vel stipendia accipiunt. 171. s. 1.

Bona clericorum pauperum propter heresim confiscata applicantur sicut Ecclesie Episcopalis si ipse clericus non habeat stipendia ab aliqua Ecclesia. 171. s. 1.

Bona clericorum heretici propter heresim confiscantur, non tamen confiscantur bona Ecclesie etiam illi per clericum hereticum acquisita, & vides sic confiscantur inquisitis penam excommunicationis ipso iure. 171. s. 1.

Bona illa de mentis Ecclesie præsumuntur quorum dominium vitile, & directum spectat ad ipsam. 171. s. 1.

Bona immobilia Ecclesie, vel mobilia pretio, quæ servando servari possunt, non valent abique sollemnitate hypothecari. 171. s. 1.

Bona Ecclesiastica non possunt locari ultra triennium. ibid. 2.

Bona Ecclesie in emphyteusim concedi possunt Romano Pontifici, consensu tribus concurrentibus conduntur. 171. s. 1. 5.

Bona in emphyteusim concedi solent decem, sed etiam vices, & tunc clausus 40. annos. ibid. 17.

Bona, quæ servando servari non possunt sunt res mobiles, quæ non durant triennium, vel vi consumuntur, & non fructificant. ibid. 19.

Bonifacius V. 111. fuit natione Hænicus, patria Anagninus, familia Cæsarum. 171. s. 1.

Bonifacius V. 113. tempore pro consecratione anni solibus visitantibus tantum erat Basilicæ SS. Petri & Pauli, Clementis V. 1 addidit Ecclesiam S. Joannis Lateranensem, Gregorius X. 1 prædictis urbibus adiunxit Ecclesiam S. Marci Mediani. 171. s. 1.

Bona habere privilegia studij à Theodoro. 171. s. 1.

Bona quæ non præsumuntur quando agitur de præiudicio etiam. 171. s. 1.

Bona quilibet præsumuntur. 171. s. 1.

Bona quilibet in dubio præsumuntur, & non male. 171. s. 1.

Bona vix tacent illud, quod probant non possunt. 171. s. 1.

C

Cælestis positionum solent habere licentia à indice tradi seu pulsum. 174. s. 1.

Cæru in aliorum quotidianas percipit distributiones. 169. s. 1.

Cælestis, mendacio, vel falsitate contra eucharistiam vi nulli licet in iudicio, quævis iure legitime. 174. s. 1.

Cameralium, & Patrimoniorum Officia durare eo motu, quo si deficiant possint ceteris Cardinalium pro tempore vacare alios subrogare. 171. s. 1.

Campana tempore ieiunij dei pulsari non debent. 171. s. 1.

Campanas moxas, aut parvas pulsare non licet tempore ieiunij, exceptis festis quibus publicè celebrare conceditur. ibid. 11.

Campanæ laicorum pulsari possunt, vel etiam clericorum tempore ieiunij, ut moneantur laici de bonis, quibus ire solent. 171. s. 1.

311.

Canonicus Academicus Pontificis auctoritate approbatur, potest esse delegatus Papæ. 171. s. 1.

Canonum auctoritate deficiente si repellantur leges Civiles contrarie Sanctorum dictis, an sit standum potius legibus, nec Sanctorum Patrum sententiis ostenditur. 171. s. 1.

Canonici secularis in Germania, & Flandria sunt mulieres, quæ simul congregantur, & ad instar Canoniorum Regularium vivunt, ac Divinas laudes, & precepta recitant, & cantare solent. 171. s. 1.

Canonici collatio habet viam clericalem. 171. s. 1.

Canonici in Ecclesia Cathedrali an possint illegitimis obsequiare ex dispensatione Episcopi, ostenditur. 171. s. 1.

Canonorum, vel prebendam habere in Ecclesia Cathedrali est magnus honor, & præeminencia. 171. s. 1.

Index Rerum, & Verborum.

Canonici abique prebenda conferri possunt. 187.1.8
Canonici sub nomine veniunt etiam Canonici Regularis. 409.1.12
Canonici, & prebenda in una Ecclesia habens, potest ibidem accipere dignitatem. 419.2.med.
Canonici, & dignitas qualiter in eadem Ecclesia, & sub eodem recto obtineri possit, temus. ibid.2
Canonici Ecclesie Cathedralis potest esse delegatus Papa. 19.1.4
Canonici minor Ecclesie Cathedralis dispensatur per Papam super iure non potest esse delegatus Papa. ibid.13
Canonici Regularis Ecclesie Cathedralis non potest esse delegatus Papa. ibid.16
Canonici Collegii Ecclesie etiam Doctor premissum non potest esse delegatus Papa. ibid.17
Canonici, cui causa committitur per Sedem Apostolicam, si post acceptationem litterarum desinat esse Canonici, potest nihilominus esse iudex in causa illa. 19.1.10
Canonici antiquos si differat opere intra legitimum tempus, poterit iterum si quos operis prebendam, quam ille optavit debet. 33.1.4
Canonici antiquiores possunt, si velint, maiores prebendam cum vacante sui iuris optare. 34.1.32
Canonici Cathedralis Ecclesie ipsi iure, vel per seueritatem, potestatem in causa negligenter, eligendi potestatem perueniunt, ad Papam ius delegatur eligendi, in inferioribus vero Ecclesiis semper ad proximum superiorem. 100.1.3
Canonici aliqui se opponunt se, & contradicunt electionem factam à Capitula, & ligatur super hoc, ipsi oppositi sunt oppositorem prosequentes tenentur contribuere contra se ad expensas, quae sunt contra Capitulum. 16.1.7
Canonici impedit ad electionem non vocatus non agit de electione. 47.1.1.3
Canonici abfente si simul fuerint deputati multi promouendi in solidum, & omnes conuenerint, si admittenda est, qui prius nominatus est in infirmam promotionem. 66.1.4
Canonici Ecclesie Cathedralis potest esse delegatus, non vero Consecratus. 104.1.1.1
Canonici, & Clerici tenentur si, cuius culpa criminali indicta fuerit, ad id, quod eorum iuribus et eo quod omnino cessantes à celebratione diuini officii quousque distrahuntur amittunt, sua sece non acquiescant. 105.1.1
Canonici electione donante non recipiunt ab Ecclesia distributiones quousque. ibid.6
Canonici Regulari proprie appellantur Canonici. 110.1.1
Canonici Regulari Latruncos, S. Siluani Bononiensi, S. Crucis Cantuariensi, Facultatis S. Gregorii in Alga, participare de privilegiis Mendicantium. 119.1.13.14.15.16
Canonici, qui medicum sunt, aut sanguine munant, distributiones quousque percipi in abfente. 179.1.12
Canonici, qui fauente causa habuerint aliam locum pene, distributiones quousque in abfente percipiunt. ibid.13
Canonici veri sunt domini quousque distributionum, quas iuste acquirunt. 180.1.1.3
Canonici abfente sua conscientia distributiones pateris tenentur possidere, si eas ipsi exeti tenuerint. ibid.1.5
Canonici consensus non potest facere ut qui non iuratus Dominus, habeat distributiones quousque etiam si iuratus eorum sit. ibid.17
Canonici, qui principaliter proprie litteram quousque distributionum in Ecclesia conueniunt, peccant quidem, & sinuam mortalem committunt. ibid.18
Declat, ut. ibid.17
Canonici Religiosi Ecclesie Cathedralis an possit à Sede Apost. dari delegatus. 187.1.8.9.18
Canonici non eliguntur, sed recipiuntur. 295.1.2
Canonici si est in loco unde vocat debet, & non vocatur, potest facere esse electionem factam eo abfente. ibid.3
Canonici si tenentur confere cum consensu Episcopi non potest Capitulum confere non habens consensu Episcopi. 101.1.9
Canonici Ecclesie Cathedralis, qui est in priuato non amittit electionem Episcopi vocandi non est. 129.1.13
Canonici illorum, qui abfente, ut ipsi, qui in studio litterarum versantur, beneficii fructus non percipiunt, vani, & robur non habet si Theologus studuerit. 174.1.6
Canonici exempti, neque Ecclesie, neque canonici, vel alio clericali censurati exempti. 385.1.11
Canonici Cathedralis proprie maximam preeminentiam dignitatem habere censentur. 187.1.11
Canonici, qui non est Subdiaconus, non habet vocem in Capitulo. 393.1.4
Canonici etiam Subdiaconus, cuius Canonici amittit est Ordo superius, nisi ad eum infra animum promouatur, illam post annum amittit vocem in Capitulo. 393.1.5
Canonici in Sacris minime censentur collegii alia exerceat potest, ac prout ex omnia, quae circa Capitulum sunt. 399.1.7

Canonici in Sacris prebendis, & domos operari possunt. ibid.8
Canonici in Sacris non constituantur si vellet promouerentur quousque tempore quousque, non cum expectandis si amittunt tempus electionis. ibid.11
Canonici de tempore dari alios prebendam in beneficiis antedant. 16.1.7
Capitulum persone adfente Apostolica, vel Ordinaria ecclesie sunt beneficia Ecclesiastica. 411.1.5
Capitulum Papa beneficia sunt rescripta Sedis Apost. 189.1.12
Capitulum Sede vacante debet studium quousque modo promouetur in visitatione Ecclesie expedire, vel futura successio ibi fideliter per quousque tenentur. 41.1.4
Capitulum nolens non licet extraneum promouatur deprecat ad electionem, etiam si Collegio necno vellet aliam vice abfente. 67.1.1.6
Capitulum Sede vacante potest dari licentiam alio Episcopo iurisdictioni suo distulit caeterum. 74.1.6
Capitulum Sede vacante abfente licet dimissionis ad Ordinem ab alio Episcopo suscipiendis non dari potest, & quid iura noua dispensatione Const. Tidem ostendunt. 75.1.1.2
Capitulum Sede vacante non potest infra annum concedere licentiam dimissionis etiam ad priorem Tolosanum. 80.1.10
Capitulum Sede vacante ad Ordinem minoris & beneficiis simpliciter, sicut Episcopus, cum illegitimis dispensare potest. 81.1.3
Capitulum, vel si ad quem administrationi penitus vacante Sede, eos abfente, quos abfente potest Episcopus si vacante, sed à Sede Apostolica in furtis interdum. 114.1.1.3
Capitulum Sede vacante succedit in omni iurisdictione quae Episcopo competeat. 114.1.4
Capitulum ad electionem appellatur ad Episcopum, si in Canonici interfuit, sicut si in Prelatus. 176.1.1.3
Capitulum non potest conferre beneficia vacantia in Curia Romana, quae Papa intra mentem non capit. 183.1.3
Capitulum Sede vacante licet beneficia ad Episcopum collationem iurisdictione conferri non possit, tamen ad illa prebendam infirmis potest. 180.1.1.3
Capitulum si mandant ut me accipiat in Canoniam, & prebendam conferat, etiam si peruenit ad illud, dato carere ad prebendam per totum partem non factam Capitulum infra remissionem per totum mentem me recipere, & prebendam conferre non vocat Capitulum id exeti potest. 111.1.1
Capitulum mortuo Episcopo, vel à beneficiis collatione suspensus, potest conferre ad ipsam, & Episcopum simul collatio spectabit. 114.1.3
Capitulum Sede vacante auctoritatem praestat in beneficiis promouendis, quanto collatio ad ipsam, & Episcopum simul spectat. ibid.4
Cap. super quibus, prebendis adfentem Legum, vel Physice, non iurisdictione habentibus Panchales Ecclesie, nisi sint Prebende, quae sub se capellam habent, in quibus decem prebendis instruantur. 143.1.1
Capitulum consensu de consuetudine Ecclesie spectat ad Archidiaconum, etiam non sit in Sacris. 359.1.18
Capituli consensus requiritur in vasis facienda per Episcopum. 431.1.4
Capitulum Sede vacante potest permutationali auctoritatem praestat. 441.1.8
Capitulum potest interpretare auctoritatem in beneficiis promouendis quando eorum collatio spectat ad ipsam simul, & Episcopum. ibid.9
Capitulum an possit aliquem ad Deditionem, vel Magistri gradum promouere, sicut potest Episcopus, ostendunt. 456.1.6
Capitulum Sede vacante succedit Episcopo in cognitione causarum latencium. 411.1.9
Capitulum mortuo Prelato non succedit in his, quae sunt volumus Ordo iurisdictionis. 419.1.10
Capitulum ad priorem, vel priorem mittit si prebendam iurisdictionem de redeundo ad eadem certo die si aoris tui mittit, rebus non tenentur. 461.1.1
Carer inuenit furti fuerit ad custodiam, tamen potest cum penam perca carere prebenda, & ad iurisdictionem. 454.1.1.3
Carer est in priuato iurisdictionem, consensum alium innotum, & consensu iurisdictionem, & experientia unicuique. 454.1.3
Carer vicarium, & auctoritatem debet esse distinctus. 461.1.5
Carer debet dari secundum personam, & delicti quousque. 418.1.4
Carer hancicorum, ipsorum elatos, collatos, & collatum mittit quousque faciendi, ostendunt. 419.1.4.1.5
Carer mittit iurisdictionem locatur quousque. 180.1.1.9
Carer, debeat latam iurisdictionem. 180.1.1.4
Carer debeat omni rebus firmis, consensum latam iurisdictionem, & iurisdictionem ipso iure. 461.1.5
Cardinalis ad electionem Papa secundum sex in praetextum non debet citari, sed tantum intra decem dies expectari. 38.1.9
Cardinalis officium est adfente Papa. 49.1.6
Card

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

Cardinales propter eorum prerogativam, & excellentiam in generali dispositione non comprehendantur, nisi de eis specialiter fieri meminerit. 103.1.4

Cardinalis Legatus de latere apostolico plenam probationem facit, dummodo ipse affuerit de Legatione. 417.1.7

Cardinales non comprehendantur in nominatione nisi exprimerentur. 374.2.4

Cardinalem offendens puniunt non solum à sedice Ecclesiastico Canonico peccati, sed etiam legalibus à seculari. 298.1.36

Cardinalem offendens habetur pro bannito, & diffidato. 297.1.17

Cardinalem offendens se defendendo non incurrit aliquam poenam à defensione sua necessaria. 299.1.47

Cardinalium curiam Sede Apostolica vacante iurisdictionem Papalem non caret, nisi in quantum permittit Concilium, Legationem. 391.1.1.2

Cardinales creare non possunt Collegium Cardinalium Sede Apostolica vacante. ibid.1

Cardinales eligere, & creare solus est Romani Pontificis. ibid.1

Cardinales omnes à Romano Pontifice non electi creantur simul de Concilio quid faciendum. 391.2.31

Cardinales per exceptionem excommunicationis, suspensionis, vel interdicti ab electione Papae sunt reprobati. 393.1.27

Cardinales sic dicuntur quia sedes Apostolicae quae auctoritas est, & cunctis aliorum Ecclesiarum. ibid.1

Cardinales possunt constitui, & iurisdictionem exercere ante eorum possessionem, electionem licitam. 494.1.1

Cardinales antequam sub Sede Apostolica causam fecerit delegatum creantur. ibid.8

Cardinales an subiacentur legibus, & penis contra alios non iudebit bona Ecclesiastica impeditur, remittitur. 507.1.25

Cardinales dicuntur, inter modicosque numerantur. 118.1.10

Causa qualitas non comprehenditur sub dispositione simpliciter. 34.1.8

Causa quae Episcopis referantur, remittitur. 300.1.4

Causa omittitur à Causa habetur pro omisso. 394.1.4

Causarum impedimentum prioris solutio est per Concilium. Titulus. sess. 24. de reform. matrimonio. cap. 8. in fine. 250.1.3

Causa vel Regularis, vel Collegiata Ecclesia vacante si singularis persona Capituli, vel Convocatus occupet bona à Primatu dimissa, vel vacationis tempore obveniant donec plene restituantur, ab officio, & quacunque beneficiis suis suspensus, non obstat, &c. 41.2.1.3

Causa vel Regularis, vel Collegiata Ecclesia Legati referuntur, vel condone non possunt, aliam in dignitatem Ecclesiarum Cathedralium, quae sunt maiores post Episcopum, si ipsam Praesentem per electionem debent aliam, & contra hoc factum, est irritum. 107.1.1.3

Causa vel matrimonium scilicet cum heretico, concubina non incurrit poenam infamiae bonorum. 363.2.6

Causa una aliam non absorbet cum in eam tempore concurrat ordinari ut post aliam. 16.2.3

Causa à Apostolica Sede, vel eius Legato committi debent dignitate obiectis, vel Canonici in Cathedrali, nec statui debent nisi in concilio, vel laici iudicibus. 18.2.1.3

Causam vltimam eorum potest adferri decipere. 8.2.14

Causa dubia cognitione examinata sit per modum iudicii ad investigandum veritatem, seu saltem causam, de qua iudices debent iurare. 87.2.16

Causa rationabilis ab ipso potest procurator etiam post litem constitutionem reuocari, cum non possit sub certa regula traditi arbitrio iudici relinquere. 128.1.3

Causa rationabilis, & iusta ad restitutionem perducitur post quodammodo quae sit, reliquum arbitrio iudicis. 131.1.27

Causa debet expungi in causatione, ut quae personae recipit. 136.2.4

Causam, qui traditur in iudicio, non potest in loco iudicii consensu pro soluta Advocatum, vel procuratorem. 140.1.2

Causa possessionis etiam summam sit expiendi, oblationem admittunt oblationes, & eam probatio contra testes. 15.1.3.4

Causa si in libello sit generaliter capta, tunc super iure persequente ex auctore causae potest fieri sententia in eodem iudicio. 16.1.3

Causa quae dicitur parva, magna, vel levis, relinquatur arbitrio iudicis. 169.1.8

Causa, & occasio diffinitio. 213.1.38

Causa heretica in Episcopo referatur Sedis Apostolicae. 167.2.3

In Causa matrimonialibus, & ubi iuratio officiosis, & iuramentum, in quo incidit causa matrimonialis in principaliter, committitur quae. 407.2.20

In Causa iuramentum quis sit verus, & competens iudex. ibid.2.2

Causae omnes ad forum Ecclesiasticum spectantes coram Ordinario locorum in prima instantia decideri, & ad ea bicennium terminari debent. 459.1.3

Causae, seu pignus non sufficit ubi requiritur satisfactio. 483.1.4

Causio idonea dicitur cum pignori, vel satisfactio datur. 485.1.1

Causio idonea appellatio non venit iura. 319.2.6

Celebrare scilicet in Ecclesia singulis, vel feminis effusio postea interpolatio non coheret. 319.1.1.3

Celebrari scilicet eorum interdictum, vel excommunicationem generalitatem non incutit. ibid.3

Celebrare scilicet eorum excommunicatione sit interdictus ab ingressu Ecclesiae, & si acium ecclesiae sit irregulari. 319.1.5

Celebrare scilicet in loco interdicti in casibus non permittit irregulari, & intelligibiliter. ibid.7.8

Celebrare nomine intelligatur tantum loca solitaria, & frequa ab hominum conuocatione separata ad Deo vacandum. 323.1.1

Celebrare contractus etiam sunt per decem ad centum, & cum condicione ut venditor possit in totum, vel in parte redimere censum, non tamen possit cogi ad redimendum, nisi licita, non vietari. 309.1.6

Celebrare contractus natura est, ut possit quodcumque censum redimi, & extingui. 309.1.6

Censura Ecclesiastica quando dicitur aggrauari, obsequium. 56.1.12

Censura non nisi praecedente citatione, seu Canonica monitione, fieri possunt. 303.1.4

Censura quodlibet principaliter ad correctionem infirmorum non aliter, quam praecedente monitione, & ad eam conuentionem prout Canonica monitione fieri potest. 304.1.4

Censura postea sequitur, & committitur in quocumque transactio succedente. 449.1.3

Censura conuictus contractum approbavit, & sub certa forma statuit solum de iure Martinus V. in praesentia. 308.2.2

Censura emptio, & venditio an & quando, & cum quibus conditionibus sit licita, remittitur. ibid.3

Censura redimi potest in totum, vel pro parte, contraria conuentione non obstante. 107.1.7

Censura tunc dicitur quando per debitorum illius censurae per dominum censum debitor scriptum precium, quod an illius censurae, & acquisitionem sunt extinguit. ibid.8

Censura exactionem non sequitur aliqui precii satisfactione. ibid.8

Censura redimibilis emere, vel vendere licitum est. ibid.10

Censura iusta emittitur potest ad suum censum, etiam tunc tempore si superueniat quod fructus excedant pretium solutum. 309.1.12

Censura de beneficio quando de loco simpliciter tractatur dicitur. 191.1.13

Censurae vltimae non oportet eam, qui censas est. 314.1.4

Censura causa impellens non cessat effusio. 428.1.2

Censura à diuina est suspensio ingrossum Ecclesiasticorum, seu clericorum ministerium Ecclesiasticum. 105.2.3

Censurae à diuina etiam generaliter tempore licitum non est diuina celebrare cum moderationibus § Ad iudicium, huius textus. 320.2.16

Censura à diuina suspensio, & diuina Officia celebrari possunt in conciliis, quibus publicis, & solemniter diuina Officia tempore interdicti celebrari possunt. 321.1.29

Censurae consilii potest tempore interdicti in die Commemorationis. 316.1.3

Christiani confessionem praestantur tempore interdicti. 321.1.29

Christiani ad iudicium transientes, & redientes, heretici reprobantur. 164.1.1

Christiani arma portantes ad iudicium, Christianis impugnantur, ipso facto sunt excommunicati, &c. 316.1.1

Christiannum, & historicum exemplum probat. 413.1.9

Christiannus in antiquis sedes adhibetur. 413.1.4

Christiannus, & iudicis locum, & accipitur pro Proprietate. 105.1.7

Christiannus sunt vitandi. 129.1.3

Citatio habetur pro citatio si faciat, & ad illam citatio non pertinet. 300.2.3

Citatio ubi notoria nullam habet iurisdictionem in citatio, tunc licet non comparere, minime potest citatio contra eum rationem contra conuentionem praecedere. 175.1.2

Citatio impeditur, ut habeatur pro citatio necessitas est, ut dolose impediatur. 471.1.8

Citatio valens potest à iudice extra suum territorium. 441.1.4

Citatio in iudicio non persequitur iurisdictionem. 318.2.4

Citatio, quae fit ad congregandas viuitantes, quomodo fieri debet, remittitur. 318.2.6

Citatio debet fieri Capitulo capitulariter congregato. ibid.7

Index Rerum, & Verborum

Clarior patris non est necessaria, ut res dicatur non inueta, sed
sufficit qualitercumque expetit iudex iudicatioe rei. 181.

Clarior patris et videat iurare testes non requiritur, nec illatum,
et accusatorum nomina publicator in casu inuictibilium
quod an procedat solam si imminet graue testium periculum,
ostenditur. 271.1.4.5

Clarior patris est facienda, & testium nomina sunt publicanda
non dato graui testium periculo, sed timore tantum alicuius
leui damni. 271.2.9

Clarior, de publicatione testium hodie iudicatioe denegatur in cri-
mine heretici. 274.1.12

Clarior fieri potest ad domum habitationis citari, etiam non
sit eius propria, sed conducticia. 274.1.8

Clarior per citatum potest fieri coacta eis, qui sunt in loco non
tuto. 404.1.4

Clarior quid quis veniat respondens in loco oportet non tunc,
non alicui etiam ad compendium. 411.1.4

Clarior cum a iure processus naturalis, a Principe tolli non po-
test. 411.1.10

Clarior non alicui etiam sine appellatione ad compendium in
loco oportet non tunc. ibid. 14

Clarior parit requiritur in declarationis sententia potest inuicta
ipso iure. 410.1.1

Clarior eius, de cuius periculo agitur, requiritur in sententia
declarationis iuri. 473.1.18

Clariorum non tollit claus. *simpliciter*, & de plano. & de. 480.
1.6

Clarior ad sententiam est necessaria, & omisso illius iudex
nullatenus ipso iure. ibid. 12

Clarior specialis requiritur ad audiendam sententiam difficulte-
nam, nec sufficit generalis. 411.1.14

Clarior ad sententiam debet esse specifica ad sententiam, ut
non sufficiat generalis verba. ibid. 15

Clarior ad sententiam debet esse preceptoria nisi in causis be-
nedictionibus, & aliis summariis. ibid. 16

Clarior patris desideratur ad testium receptionem in summariis
causis. ibid. 17

Clariorum, qui impediunt ut ad eos premitti possint, vel quomodo
dominorum testium adiri non possint, quomodo citandi sint,
ostenditur. 500.1.1

Clariorum per edictum agere testatur. ibid. 2

Clariorum principum iudiciorum, & omissione ad hoc in-
iudicandum. 500.1.4

Clarior nullus si comparari non potest etiam conuenit. 11.
1.63

Clarior an teneat hic privilegium, vel defensionem allegatam,
ostenditur. ibid. 4.4.5.6

Clarior ibi impetari debet si non potest tunc comparari in loco
non tunc ob immixtionem & causas. 411.1.5

Clarior ut inuicta potest sententia conueniri requiritur pre-
dicta citatio. 411.1.12

Clarior appellatioe veniat etiam in hoc iure communi saltem
lato sumpto verbo. 103.4.8

Clarior appellatioe comprehenditur etiam etiam ex privilegio.
104.4.9

Clarior appellatioe venit potest. 303.1.5

Clarior, qui ostenduntur Cardinale consilium, autumam,
vel suorum decessum, ponuntur. 299.1.44

Clarior quomodolibet Cardinale ostendens remanet ipso iure
interdictus. ibid. 45

Clarior, Venerabilis, Collegium, seu Capitulum excommunicari
non potest, quoniam singuli de illis possunt excommunicari.
306.1.10

Clarior interdictione intelligitur etiam interdictione subdita, &
contumacia adhibita. 314.1.2

Clarior interdictione singularem ex ea persone interdictione con-
sentit. 314.1.5

Clarior appellatioe proprie non veniunt subdita, sed ad so-
lum, quod minorum ambiguo terminatur. 315.1.4

Clarior aliquod commentum contra Episcopum suum inedit in
potest interdictione. 473.1.6

Clarior dicitur aequum ibi sit Sedes Episcopalis. 487.
1.3

Clarior, *Quidam*, in testipro delegatorio posita, non intel-
ligitur vna res, vel quatuor, quos impetians in acta, vel in
primo citatore debet omnes nominare, aliter citatio est nulla.
315.1.2

Clarior expresse specificando illorem quatuor nomina.
ibid. 3

Clarior, *Ad huiusmodi* *testis* *Appl.* sic excoecationem prope-
dit. 31.1.5

Clarior, *Sine alio quomodo*, & inuicta est ad tollendam dubita-
tione, que in hac materia omni soluit. 13.1.7

Clarior, *Sine quomodo* *modo*, &, includit vacationem apud Se-
dem Apost. ibid. 8

Clarior, *Sine alio quomodo*, & de. capit vacationem per rati-
ficationem ex probat. ibid. 12

Clarior, *Sine alio quomodo*, & de. non se extendit ad potestatem
non capitalem. ibid. 13

Clarior, *Ex veris* *fontibus*, inquitur praesentibus, maxime con-
trariis, non possunt colligi ea verba respectu. 20.1.33

Clarior, *Omnia* & *singula*, vis, & effectus, remittit. 39.1.13

Clarior, *Sine alio quomodo* *quidam* *principis*, vis, & effectus,
remittit. 63.1.6

Clarior, *In solidum*, vis, & effectus, remittit. 64.1.3

Clarior in commutatione vacationis apponit solita, & ad *omni*
alia etiam *specialia* *exigent* *mandatum*, quam vim habet,
ostenditur. 81.1.2

Clarior, *Quid si ante*, & de. quam vim & effectum habet, remit-
tit. 91.1.1

Clarior, *Mora proprio*, apponit a Legato in gratia, & dispensatione
aliam, supplet vim subreptionis. 101.1.7

Clarior, *In solidum*, quam vim, & effectum habet, ostenditur.
115.1.7

Clarior, *Sine alio quomodo* *quomodo* *praesentibus*, non tollit praesentibus
invenitur. 115.1.11

Clarior, *Pro obsequio* *flavio* *Episcopi*, non tollit flama per Pa-
pam edicta, seu constituta. 115.1.4

Clarior, *Quid datur* *excepção*, addit in mandato de
providendo operatur, ut in primo beneficio vacante non sit
necessaria provisio facienda, sed aliud beneficium expectabatur.
119.1.5

Clarior decreti irritantis ligat etiam ignorantes. 121.1.12

Clarior, *Mora proprio* vis, & effectus, remittit. 128.1.2

Clarior, *Mora proprio* addit in rebus, eius tollit subreptionem,
nem, licet de beneficio obtinere nulla mentio repetatur. ibid. 8

Clarior, *Mora proprio*, in gratia addit non inducit dispensationem.
129.1.13

Clarior, *Mora proprio*, alias subreptiones non tollit, quae dispensatione
indigent. 129.1.14

Clarior, *Contradictoria*, & de. vis, & effectus, remittit. 129.1.14

Clarior, *Anterior*, quam vim, & effectum habet, remittit.
129.1.2

Clarior decreti irritantis ligat etiam ignorantes. ibid. 3. & 212
1.7

Clarior decreti irritantis annullat actum contra factum ipso iure.
ibid. 5

Clarior, *Simpliciter*, & de plano & de. in crimine heretici non tollit
solennitates iurisdictionis, vel duces, nec per illum soluta
sunt substantialia, & necessaria. 129.1.5

Clarior, *Simpliciter*, & de plano, & de. quam vim & effectum habet
remittit. 129.1.13 & 407.1.8

Clarior, *Simpliciter*, & de plano, & de. operatur ut ordo iudicatus sit
subdita. ibid. 4

Clarior, *Simpliciter*, & de plano, & de. non possunt vi inferiores
a Papa. ibid. 15

Clarior, *Si persona sit idonea*, sonat in mentionem, non in conditionem.
401.1.8

Clarior infera litteris gratiorum super dignitate concessa, per
quam providetur mandatum ex amatum cura, & dignitate im-
minet, negligitur, vel per quam inhibetur electionem fieri si-
gnatam, non facit etiam quod in ad dignitatem Curiam
vel ad quam quis per electionem assumitur. 417.1.1

Clarior excoecatur non amplius, nec alioquin, aut mutat
principalem dispositionem. 417.1.3

Clarior, *Mora proprio*, in litteris Papae, vel Principis apponitur sup-
plet vim subreptionis. 419.1.3

Clarior, *Mora proprio*, non supplet personae inhabilitatem. ibid. 9

Clarior, *Mora proprio*, incompatibilium beneficiorum non au-
feret. ibid. 9

Clarior, *Mora proprio*, defectum intentionis non tollit. ibid. 9

Clarior, *Si constituit*, in potest conditionem iudicalem cum citatio-
ne parum. 430.1.3

Clarior, *Constitutionem* *inam* *potestatem*, quam vim, & effectum
habet, remittit. 431.1.3

Clarior, *Simpliciter* *et de plano* & de. *Sine proprio*, & *Sine iudicio*,
quam vim & effectum habet, ostenditur. 431.1.3

Clarior, *Simpliciter* & de plano, & de. operatur ut libellus non requi-
sant, sed solum quantum simplex perito facti mentionem
tinetur. 431.1.2

Clarior, *Simpliciter*, & de plano, & de. operatur ut litterae constituto
non sit necessaria. ibid. 3

Clarior, *Simpliciter*, & de plano, & de. tollit dilaciones & exceptiones,
et alia, quae processum retardare consueverunt. ibid. 4

Clarior, *Simpliciter*, & de plano, & de. operatur ut non sit necesse quod
iudex sedens proferat sententiam, dummodo ferat in scriptis.
431.1.13

Clarior, *Simpliciter* & de plano & de. operatur ut iudex etiam ad in-
stantiam patris possit inuicere principalem, & restit post
conclusum in causa. 431.1.3

Clarior, *De provisione pariter*, quam vim, & effectum habet,
remittit. 431.1.3

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

Clementinam liberos qui cideant, & Glossa illustravit.
ultimatur. 381.1.1

Clericus non probatur ex eo quod quis incedat in habitum, & consuetudine, nisi doceat de talibus. 382.2.7

Clericus non probatur per famam, vel communem infamationem. ibid. 9

Clericus qualitas non presumitur, & propter quod dicitur clericum probare debet. ibid. 10

Clericus probatur per litteras Episcopi auctoritatis se consuevit. ibid. 11

Clericus potest per testes probari deficienter, seu decepto Ordinationis infirmatione. ibid. 12

Clericus ab excommunicatione suspensus, aut depositus nihil privilegiorum est pro alioquin. 43.1.3

Clerici an dicantur esse de diffinitio dominorum temporalium, remittitur. 103.2.11

Clerici sine rationabili causa a divinis cessare non debent. 109.2.4

Clerici quibus ex causis a divinis cessare possunt, remittitur. 110.1.19

Clerici Theatri, Minoris de Seminalibus, ministrantes inferni pampum Marti Dei, participare de privilegiis Mercedariorum. 110.1.1.3.4.37.38.39

Clericus homicida potest renanciare beneficium etiam inquisitione, seu accusatione pendente. 151.2.7

Clerici qui se sciunt ioculatores, goliardos, seu buffones, si per annum hoc taceant, sunt ipso iure omni privilegio clericali prius si minus anno res admodum ab Ordinatione, & si non desistant, prius aut per festinationem omni privilegio clericali. 176.2.1.2

Clerici in anibus sordidis & minime honestis vestiri prohibentur. 177.1.3

Clericus coniugatus cum uxoribus, & virginibus si ferat habitum, & tonsuram, clericali privilegio, gaudet, aliter non. ibid. 2.2 & quid vltis desideratur a Concl. Trident. ostenditur. ibid. 2.3

Clerici coniugati si sine habitu, & tonsura incedentes delictum committant, & habitum ac tonsuram postea assument, an privilegium retineant clericale? remittitur. ibid. 4

Clerici coniugati gaudent privilegio sui tantum in criminalibus, non vero in civilibus. 177.1.8.9

Clericus coniugatus pro debitis civilibus capi, & detineri potest per iudicem laicum. 178.1.10

Clericus coniugatus non est exemptus a tributis. ibid. 11

Clerici saeculari Priorem imperatoris simpliciter non providentur de consuetudine per Religiosos gubernant. 186.1.2

Clericus, qui mandatur providere de praebenda primo vacante, si negligit providere praebendam huius debetam exactione est parata, si autem huius exactione fuerit Censuratus, tunc habet praebendam cum omni iure et ibi capellanis sustinetur Apost. 189.1.1

Clericus post sacrum Ordinem matrimonium contrahens ipso iure suspensionem incurrit. 189.2.6

Clerici non possunt etiam volentes, & sponte gabellas, & collectas, seu alia munera solvere sine licentia Papae. 238.1.4

Clerici immunes sunt a tributis, & gabellis. 238.1.3

Clerici res suas negotiationis causa deferentes immunes sunt a solutione gabellarum. 239.1.4

Clerici quando dicantur negotiationis causa res deferere, vel emere, ostenditur. ibid. 5

Clerici quando deferant, vel vendant fructus, & redditus suorum beneficiorum non dicuntur negotiari, ac priores gabellarum solvere non tenentur. ibid. 6

Clerici in loco temporis familiaritatis suae super delicto ibi commissio delegatus, si veniat inquisitum iudicium caeperint, irregulari non efficiunt, licet poena sanguinis inferatur. 246.1.2.3

Clericus in quibusque locis Ordinibus constitutum propter crimen heresis solus cum Episcopo degradari potest. 251.1.2

Decretum Concilii Tridentini, hac de re agere refertur. ibid. 2

Clericus quovis iudicio de rebus suis disputat, licet peccati mortaliter, nullam tamen incurrit excommunicationem. 253.2.3

Clerici instructores haereticos non inquisitiones veritatem investigantes puniri possunt per eos, & Religiosi gratiam puniuntur. 260.1.33.34

Clerici sine irregularitatis iuribus de falsi maleficiores eorum iudice saeculari conquiri possunt etiam de criminibus ex quibus debetur poena capitalis, capite posticando quod ad poenam sanguinis non incedunt. 277.2.2.3

Clerici abique irregularitatis iuribus potest acceptare, deinceps, & iudice tradere iustitiam damnificatorem bonorum iure Ecclesiae. 278.1.2

Clericus sedens in curia, qui sit comprehensus, & facta suspensione, an & quando incurrit irregularitatem, ostenditur. ibid. 5

Clericus secundo aliquem pro delicto, quo poena sanguinis non imposita praestitit protectione circa viadictum sanguinis, si iudex poenam sanguinis imposuerit contra iustitiam ab irregularitate excluditur. 279.2.12

Clericus praeterea quando degradatur, quae excommunicatio, & solennitatem hodie venditur sit, remittitur. 283.2.2

Clerici degradandi etiam debent verbum facia, & auctori ab eis omnia per Episcopum, qui in eorum ordinatione collata sunt. 284.1.7

Clericus actualiter degradatus utrumque privilegium Canonici, & fontis, & omne aliud ecclesiasticum amittit. ibid. 3

Clericus verbaliter degradatus fruatur privilegio canonici, si quis sustineat. ibid. 2.9

Clericum infirmum, & virum, non tamen percutitur, non est excommunicatus. 289.1.10

Clericus excommunicatus, interdictus, aut suspensus celebrans, est irregularis. 301.2.9

Clericus excommunicatus si post appellationem credat bona fide suam appellationem curare, & ea fiducia doctus celebret, non efficitur irregularis, licet postea apparet, & iudicium suum appellationem non fuisse legitimam. 301.2.11

Clerici si negligentes fuerint in Divinis Officiis dicendis, peccati iudice dicere, Excommunicatio omnia, qui non introeuntur horis Canonici. 306.2.2.3

Clericus an qui sit primus Tonsura, vel minorum Ordinum, de solenne habito, & clericus qualitates obtineat irregularitatis, spectat ad iudicem Ecclesiasticum, & non ad saecularem. 312.1.1.3

Reprobatus consensum tenentes, nisi accedat Papae privilegium. ibid.

Clericus quando notorie constat per iudicem saecularem deprehensum esse homicidam, seu in Sacerdotibus constitutum, statim remitti debet ad iudicem Ecclesiasticum abique alia cognitione. 313.2.2.4

Clericus coniugatus, si privilegio fori fruatur, necessarium est si illa ann. a iudice civilis, & heretica. 313.2.6

Clericus carceratus, via agnus de poena corporali, non est salsatoribus relaxandus. 314.1.1

Clericus percuti mandatis si ante percussorem tenore mandatorum, licet revocato ad mandatum non perveniat, non incidit in excommunicationem in toto animae, bene tamen quoad formam excommunicationis. 318.1.6

Clerici percutiendi solo corde rati habentes ligantur quoad Deum, nisi non quoad Ecclesiam. ibid. 7

Clerici, & reliqui omnes privilegii tempore interdicti Missam audire tenentur sub peccato mortali. 320.1.2

Clerici omnes quovis prima tonsura etiam excommunicati admittendi sunt ad divinis tempore interdicti locum processus. ibid. 10

Clericus possessor beneficii tenetur titulum suae possessionis ostendere si requiritur ab ordinario Superiore. 325.2.10

Clerici coniugati puniuntur, & alii percutiuntur, & publici excommunicantur, & tabernaculum officium exerceant, qui per dissolutionem nominationis, & tunc mox illud officium non dimittant, vel de missam assument, & carceratus interdicti eorum illis clericis, qui saeculares alios exerceant. 325.2.2

Clericus excommunicatus, seu tabernaculum deponitur, & clericali privilegio amittitur. ibid. 2

Clericus coniugatus cum uxoribus, & virginibus, transfundendo vestes clericales, quas deposuerat, quousque clericali occuparet. ibid. 3

Clericus incedens sine habitu, & tonsura non perdit privilegium fori nisi praecesserit tunc monitio specialis, nominatum, & in persona facta. ibid. 11

Clericus excommunicatus, seu tabernaculum interdicti poena huius tenet si per se, & personaliter exerceat, secus si per alium. ibid. 16

Clerici negotiatores tenentur in concernentibus negotiationem gabellas solvere. 450.1.2

Clerici etiam Religiosi domesticis commensales Cathedralium, vel quovismodeque Pontificum gratiam, & communionem Sedis Apostolicae habentium, possunt se cum ipsis in divinis officiis accommodare. 511.2.2

Clerici haereticos, etiam bono conficiantur, si habere suspensum a pluribus Ecclesiis, ipsius bona inter illas dividantur. 461.2.14

Clerici saeculares non tenentur interdictionem, quod nullum est, sentire, etiam si Mater Ecclesia illud ferat. 471.1.4

Clericus alienus Ecclesiae interdictio non propter hoc intelligitur Ecclesiae interdicta. 514.2.7

Clericus sub interdictio generali populi non comprehenditur. ibid. 8

Conatus, non coactus an possit optare. 55.2.10

Conducendum Episcoporum, & saecularium Superiorum dicitur, si maioribus causis, & spectans ad solam Papam, potest iurisdictione Episcopi tenore, vel infirmitate perpetua impeditur de consensu maioris partis ubi Capitulum ubi auctoritate Apost. tenet. 55.2.10

Conducendum Episcoporum, & saecularium Superiorum dicitur, si maioribus causis, & spectans ad solam Papam, potest iurisdictione Episcopi tenore, vel infirmitate perpetua impeditur de consensu maioris partis ubi Capitulum ubi auctoritate Apost. tenet. 55.2.10

Conducendum Episcoporum, & saecularium Superiorum dicitur, si maioribus causis, & spectans ad solam Papam, potest iurisdictione Episcopi tenore, vel infirmitate perpetua impeditur de consensu maioris partis ubi Capitulum ubi auctoritate Apost. tenet. 55.2.10

Index Rerum, & Verborum

vel duos collatores affanete, reli demess factis, Capitulum, aut duas partes ipsius hoc faciente. 109. a. 1
Collator datus Episcopo, vel alteri collatori iudicio, vel aliis impeditur, potest conferre beneficia. 110. t. 9
Condemnatio quando conceditur propter corporis debilitatem narratur, debet talis debilitas verificari, quae per se aggraviat corpus sine spe futurae prosperitatis. 70. d. 8
Condictio facere non potest vicarius manifestus nisi praesentia cautione de restituendo vicariis. 111. t. 1. 8
Conventus pallare non possunt Ecclesia, sicut est conventus. 110. a. 4
Conventus gaudet immunitate sicut Ecclesia. 111. t. 1. 4
Conventus non probatur ex eo quod quidam corpora in eo locuta ceperint. 111. t. 1. 4
Conversus in carcerem debet penam auri, deinde imponitur penitentia, & deinde fit absolutio. 111. t. 2. 7
Cognatio spiritualis contrahitur inter baptismum, & leuam, filios, & vterum leuantes aut carnaliter cognatos, & filios, patrem, & matrem suorum, & fratrem de baptismate. 111. t. 1. 1
Cognatio spiritualis non contrahitur inter ipsosmet paruos 111. t. 1. 1
Cognatio spiritualis contracta à vivo non transfunditur in mortuum, nec è conuato. 111. t. 1. 1
Cognatio spiritualis contrahitur inter suscipiensem, & paterne carnalis suorum, non vero adoptiue. 111. t. 1. 1
Cognationem spiritalem non contrahit suscipiens in Baptismo non salutem. 111. t. 1. 1
Cognationem spiritalem non contrahit suscipiens in Ecclesia, ubi fuerat fuerat solenniter, domi baptismum. 111. t. 1. 1
Collatio non extoritur in perniciem aliorum. 111. t. 1. 1
Collatio, & institutio sicut non potest sub conditione, vel alteratione. 111. t. 1. 1
Collationem canonicam absque possessione habens si administrare vult, poterit id facere, dummodo alius non sit in possessione. 111. t. 1. 1
Collatio quando est libera, potest exerceri sine alicuius consilio. 111. t. 1. 1
Collatio legati per taciturnitatem potest beneficii viuatur. 111. t. 1. 1
Collatio etiam in Legatis, qui de laetate non sunt. 111. t. 1. 1
Collationes, & promissiones beneficiorum regulariter sunt actus extrajudiciales. 111. t. 1. 1
Collatio simulata Episcopi, & Capituli ad effectum regala, vel non inter aliteraria non solum dicitur quando Episcopus confert per dimissa tanquam Praetor cum Capitulo, sed etiam quando Episcopus conuenit in collatione sui priuatus, seu tanquam Canonici. 111. t. 1. 1
Collationes appellaciones non vult institui. 111. t. 1. 1
Collatio facta mono proprio Papae pluribus beneficiis in eadem Ecclesia vacantibus simul intelligitur facta de singulis, sed si beneficia sunt aliquota, ad eam spectat electio, cui grante est coelectio. 111. t. 1. 1
Collatio facta ab Episcopo tanquam maior praeuaret facta ab ipso Vicario. 111. t. 1. 1
Collatio quando est facta deobus à diversis eodem die, nec apparet cui prius fuerat facta, potior est conditio postferenda. 111. t. 1. 1
Collatio Canonica per se solum absque traditione possessionis, estque apprehensione ius in se tribuit. 111. t. 1. 1
Collatio, seu praesentio si spectat ad dona simul in mandatis Apostolicis, sufficit vni illorum insinuat. 111. t. 1. 1
Collationes committuntur ad Episcopum, & Capitulum penitentie, vno ipsorum effectio inhabili alteri confert. 111. t. 1. 1
Collatio praebendam Ecclesiae Cathedralis iure communis attributa non est libera collationis Episcopi, sed potius similitudine cum Capitulo, nisi aliter ex consuetudine, seu concordia dispositum sit. 111. t. 1. 1
Collatione spectante ad Episcopum de consilio, seu assensu Capituli, Episcopo existente inhabili, nisi sit in mora, non confert Capitulum. 111. t. 1. 1
Collatio quando spectat ad Episcopum cum consilio, & consensu Capituli, Episcopo tamem nominationis diuigi debent. 111. t. 1. 1
Collatio beneficii & ad aliquem penitenti, cum consilio Episcopi sine illo confert potest, morte Episcopi, seu remota eius absentia interueniente. 111. t. 1. 1
Collationis in materia attenditur locus ubi firm est beneficium, & non locus ubi est persona ad quam spectat collatio. 111. t. 1. 1
Collatio priorum beneficiorum incomparabilium vacantium in genere Ordinario spectat ad illum non obstante quod beneficium tunc temporis existat in Curia, quia hoc dicitur vacare beneficium ubi apprehenditur possessio. 111. t. 1. 1
Collatio de beneficiis causa permutationis vacantibus facta aliter, quam permutantibus non tenet. 111. t. 1. 1
Collatio, quando potest in lege, institutionum, omnem modum prouidendi comprehendit. 111. t. 1. 1

Collatio & Sabro' electio habere fiduciam cum iudicio electi, & potest esse delegata Papae. 111. t. 1. 1
Collatio quibus finibus cognoscatur. 111. t. 1. 1
Collatio Cardinalis Sole Apostoli vacante in Pontificis iurisdictione gaudet sicut capitulum Episcopali Sole vacante remittit. 111. t. 1. 1
Colligii, vel Capituli appellacione non comprehenditur Praetor. 111. t. 1. 1
Commissarius conductor arbore frugiferas cadentes expelli potest. 111. t. 1. 1
Commissarius, & vnde dicitur, remittit. 111. t. 1. 1
Commissarius ad sex menses potest Episcopos parochiales Ecclesiarum, & alio beneficiis, quibus inter cura animarum. 111. t. 1. 1
Commissarius perpetuus potest esse delegatus Papae. 111. t. 1. 1
Commissarius facti depositio familia. 111. t. 1. 1
Commissarius temporalis non facit fructus suos, nisi quantum ad congruum sustentationem sibi & suis ministris opus sit. 111. t. 1. 1
Commissarius ad tempus non comprehenditur sub dispositione velus testis. 111. t. 1. 1
Commissarius Papae quoad effectum reformationis qui dicitur, ostendit. 111. t. 1. 1
Commissarius aliquando idem importat quod rector, & rectorum, non reformationis. 111. t. 1. 1
Commissarius vnde dicitur, ostendit. 111. t. 1. 1
Commissarius nomine veniunt Vicarii Inquisitionum. 111. t. 1. 1
Commissarius vigore facta à Papa tribus eam clausula, 111. t. 1. 1
Commissarius duo ex illis subdelegacionibus fit exequatur, tunc si ab illis appellatur non ad primum delegatum, sed ad delegatos subdelegacionis appellatio est inuocanda. 111. t. 1. 1
Commissio quando sub ea forma fuerit facta donec ruerit sit conuicta à subdelegato appellati, non ad primum delegatum, sed ad delegatum cui appellatur. 111. t. 1. 1
Commissio specialis procedens contra Episcopum Inquisitionis facta, debet procurare ab ipsa Sole Apostoli. 111. t. 1. 1
Commissio ubi sit Archidiacono, & sine plures, intelligitur de principaliori. 111. t. 1. 1
Commissio dua ad exequendum res sententiae conformes intelligitur de vobis. 111. t. 1. 1
Commissarius res possessio in commendatum non transit. 111. t. 1. 1
Commissarius vnde, & absque penuria sustentant in quo diffinit, remittit. 111. t. 1. 1
Commissio viatze quando dicitur relinquatur arbitrio iudicis. 111. t. 1. 1
Commissio, & intermodum alienis negotij aut respectu plures primo, & principaliter, & tunc omnium consensu requiritur aut omnes principaliter, & secundario, & tunc solius maioris partis. 111. t. 1. 1
Commissio quod est mei, & alienius non est prope meum. 111. t. 1. 1
Commissio cum excommunicatis etiam per episcopum, aut tantum prohibita est. 111. t. 1. 1
Commissio eius loquendi proprietati praeuaret, & ab illo dubia dispositio interpretationem accipit. 111. t. 1. 1
Commissio per tunc huiusmodi contracta impedit mutationem, sed non dimittit. 111. t. 1. 1
Commissio vnde originem trahitur, remittit. 111. t. 1. 1
Commissio si eligat secundum traditionem sibi metam (si tractat & in scriptis electus velutque singulorum, illum eligat in quem non maior pars Capituli, sed plures aliorum comparatione conferuntur) non tenet electio, cum praeter formam Capituli fuerit celebrata. 111. t. 1. 1
Commissio malum eligens Praetorem venit puniendus. 111. t. 1. 1
Commissio visitator forma illa est, ut scilicet compromissarii vni omnium secretis inquisitis cum eligat ad iudicium, in quem maior pars Capituli conferunt. 111. t. 1. 1
Commissio ponitur in terminis iudicij, etiam effectus sequens non fuerit. 111. t. 1. 1
Commissio B. Virginis qui deuote celebrant, in eodem festo, & eius octauis officio interueniunt, ibidem tribuunt indulgentias, quales consequuntur fideles in corporis Christi interueniente. 111. t. 1. 1
Commissio in debito nonquam videtur facta nomine Solis Apostoli, vel dignitatis in abstracto, id id exprimitur. 111. t. 1. 1
Commissio gratiarum per obsequium Principis non est prout etiam de iocunda. 111. t. 1. 1
Commissio in concessione generali non veniat ea quae quis necesse verifimiliter in specie concessione. 111. t. 1. 1
Commissio ob gratiam alienam, non est in eius dependunt reuocandum. 111. t. 1. 1
Commissio Tiden, quid disponat circa Conuentiones, reuertit. 111. t. 1. 1
Commissio Tiden, quid statuat circa degradationem, reuertit. 111. t. 1. 1
Commissio Tiden, quid de reformatione, reuertit. 111. t. 1. 1

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

modo occuparet bona Ecclesiastica, vel ea usurpantes. 507.

Condemnandi & absoluerendi facinus ubi i lege alius est tributa, & deinde et iustorum facinus condemnandi, non tamen subtilia censuris potestas absoluerendi. 418. 1. 16

Conditio personae morata, & bonorum conditio mutata videtur. 335. 1. 6

Conditio de futuro si sit impossibilis, aut turpis, taliter ut non sit contra matrimonium substantiam, oras situm publicae honestatis impedimentum. 147. 1. 14

Conditio impossibilis, quae vel i sacra, vel absolute talis est, tam ab vicinis voluntatibus, quam i matrimonio relictur. 335. 1. 3. & de lazaris. 162. 1

Conditiones difficles ab ultimis voluntatibus, & matrimonio an, & quando testatorum, ostenduntur. 162. 1

Conditio est qualitas dispositum adiecta, vel inhærens, eandem dispositionem in dubium futurum eorum suspendit. 141. 1. 3

Conditio expressa aliam suspendit, tunc vero potius suspendit executionem & effectum obligationis, quam obligationem ipsam. 162. 1

Conditio tacita in futurum conceptæ duplex species assignatur. 162. 1. 19

Conditio infolucina non respicit actum legitimum. 162. 1. 20

Conditio quo minus implatur cum non sit per eum, ad quem pertinet, haberi debet penitus si non impleretur. 374. 1. 1

Conditio habens diffinitionem modo comprehensibilem sufficit altera ratione parte adimpleri. 310. 1. 2

Censuræ apostolica quando & quibus danda sit. 417. 1. 6

Censuræ Episcopali, & quando potestatem Ecclesiæ remittitur. 114. 1. 3

Cessio etiam iuramento firmata si falsò per imprudens ab Ecclesia facta fuerit, potest non obstante iuramento per iustitiam in integrum restitui. 133. 1. 3

Cessio facta quando abique dolo ministerio Ecclesiæ per eorum, facta ignoranter emanata, iustitiam conservatur. 134. 1. 2

Conditio criminalis placens facit effectum in criminibus, quæ in criminalibus. 162. 1. 14

Cessio in prima instantia emissa potest revocari in causa appellationis. 135. 1. 17

Constitutio preteritis rebus an situm sit revocare post conclusionem in causa, ostenditur. 162. 1. 18

Cessio appellacionis contractus conservatur. 116. 1. 6

Cessio specie facta abique tormentis, vel tormentorum metu etiam malis iudiciis preteritis, vel non data iudicium copia probat. 117. 1. 3

Cessio concessio generalis non tangit Episcopo specialiter reservata, nec obvia consecrationis potest quis sibi eligere Constitutum. 139. 1. 13

Constitutiones debent purgare Constitutionem constitutionem in soluta decernant. 173. 1. 3

Cessio tantum etiam iudicibus constituta non fit nec in iudiciis, nec in criminalibus, regulatur ad appellandum admittitur. 173. 1. 3

Constitutio postquam aliquis alii causa criminali coram iudice inquiratur, non potest fieri extraneis, quod non sunt diffinitio in illis, vel quod iudex non studiit capitalis super quibus etiam inquiratur, sed expeditur est. 211. 1. 1

Cessum ubi ex officio inquit de electo, reorut ipse electus probare habilitatem suam non solum de aucte, licentia, & legitimitate, verum etiam de vita, & moribus. 43. 1. 5

Constitutio videtur actum facere, ad quæ constitutum tribuitur. 197. 1. 3

Cessum debens in ipso alia petita constitutionis electionis potest ex officio inquirere etiam oppositorum deficiente, vel reuocante. 43. 1. 4

Cessum in causa de defensione auctoritatis, & ex non intelligitur causa electio. 62. 1. 1

Constitutio, & institutio facta ad electionem, seu presentationem alterius, non potest fieri pendente venio ad appellandum, nec appellacione pendente, alia contra eorum auctoritate, & nulla. 68. 1. 7

Constitutio facta sine causa cognitione, & non vocatis vocandis, vim habet constitutionis. 68. 1. 13

Constitutio ex causa scientia facta dicitur si Principem coram, quæ auctoritas possit mouere, etiam causa iudicialiter iustitiam fuisse conditum. 197. 1. 3

Constitutio facta inducit spirituales cognationem fecit fecit. 810. 1. 10

Cessum non vocatis vocandis, & sine causa cognitione si admittitur, an incedat in penam. 68. 1. 14

Cessum in rem consecrationem ut apparet, non requiritur quod prima expressè constituit secundum, secunda sentiam, sed quod in substantia idem continetur. 420. 1. 12

Cessum Societatis Iure cessit sui promissioni ex concessione Concilii. Trid. sess. 13. de Regul. cap. 1. quod habenda bona immobilia in communis in domibus prebendiarum, vel eorum Ecclesiæ. 134. 1. 5

Coniugium totum in eo consistit suspenditur per annum ab eius collatione, si huiusmodi coniugium non ingreditur Religionem. 80. 1. 5

Coniugium ad primam Totum promotum non potest. 162. 1. 1

Coniugium si etiam eodem consensu matrimonio ad Ordinem sacrum abique vocata licentia impetrat, etque constant matrimonio, aut eo soluto in sacro Ordine ministrat, aut ad superiorem promouet, nec potest ad officium aliquod, aut beneficium promoueri. 418. 1. 6

Coniugium si ad Ordinem sacrum etiam non consensu matrimonio abique vocata licentia transiit, non potest promoueri ad quatuordecim modum beneficium, aut officium Ecclesiæ, etiam innotuit Ordinibus deputatum. 162. 1

Coniugium si post matrimonium iurum iniuriat Sacris, non incurrat suspensionem viliam si statim inter & professus Religionem. 162. 1

Coniugium abique licentia expressa et spontanea vocata matrimonio non tenetur ingredi Religionem. 162. 1

Coniugium et de licentia vocata ad Ordinem promouetur, an de licentia ingreditur vocata in Religionem, vel sufficit ut calitatem vocata in laicali, ostenditur. 418. 1. 10. 11

Coniugium Sacris iniuriat abique vocata licentia, si non ipse reuocetur ad consensum coniugii, nec potest valde transire ad alia cupitis ea deponenda. 162. 1

Coniugium si Sacris notatus abique vocata licentia ab ipso reuocetur, obligatur ad abdicandum à petitione debet quantum lex matrimonii permittit. 162. 1

Coniugium habetur pro voto. 101. 1. 7

Coniugium vocatur qui sese sanguine coniungunt. 43. 1. 6

Coniugium electi ostenduntur quod punitur ad si ipse electi officium. 112. 1. 1

Coniugium electorum quatuordecim in personis, vel in rebus excommunicacionem inquirunt. 112. 1. 2

Coniugium si profectus aliteris quodibus aliquid committitur, eius dicto fides adhibetur, & tunc non potest moueri quæstio quod male egerit, nec requiritur electio, aut aliqua probatio. 112. 1. 3

Coniugium Episcopali ubi aliquid remittitur an debeat appellatio à promissionem Episcopali ostenditur. 449. 1. 12

Coniugium sacris parit non firmat actum nullum ipso iure. 31. 1. 10

Coniugium expressum parit requiritur ad promissionem satisfactionem de loco ad locum. 112. 1. 1

Coniugium expressum ubi lex, vel statum exigit consensum, non sufficit tacitus. 112. 1. 7

Coniugium voce, & non scripto est expimentum. 37. 1. 7

Coniugium à parte pueritiam, ut filios pro se in iudicio facere possit, vtrum debeat preterire, & esse expressas, & an per pueritiam pueri possit, ostenditur. 114. 1. 3

Coniugium parit filio pueritiam ad standum in iudicio, an debeat esse expressas i remittitur. 114. 1. 3

Coniugium non solum est habendum, sed etiam sequendum, alia actus est nullus. 114. 1. 3

Coniugium auctoritas, decretum, attentione differunt. 114. 1. 14

Coniugium parit in alienatione rei Ecclesiastica expressè est debet. 114. 1. 1

Coniugium illorum ad quos collatio, electio, seu presentatio pertinet, in promissionem requiritur. 117. 1. 11

Coniugium defunctus ob quem sunt iuris spiritualia, debet esse extraneus, qualis est in iudicio, & in sacris. 117. 1. 6

Coniugium per catholizationem tenetur non potest in actum emanatio alium, qui nullam habet effigiem, vel symbolum actus mei, ita ut actus ille non effigiem. 117. 1. 9

Coniugium facti non potest in illis, quod est omnino ignorantum. 110. 1. 13

Coniugium expressus dicitur, qui verbis exprimitur, tacitus vero qui ex facie resultat. 481. 1. 18

Coniugium tacitus nonquam extenditur ultra actum in quo innotuit, bene tamen expressus. 162. 1. 10

Coniugium vs beneficium suum aliter constituitur, videtur illud tenetur. 119. 1. 14

Coniugium tacite, vel expresse in aliquibus actibus accutari, in aliis vero diuersimodis sibi prouidetur. 481. 1. 18

Coniugium in voto actus iudicii non tenetur consensu in rebus, quæ. 117. 1. 1

Coniugium, & executor gratiarum beneficiorum, non expeditur in Romana Curia, potest esse Vicarius generalis Episcopali. 118. 1. 6

Coniugium manifesti descendit in iudiciis, & iudicialium iudicium non non exerceat. 114. 1. 1

Coniugium licet dicatur, quod eis incumbit consecrare privilegia vniuersitatis, scholasticæ, & alia ecclesiæ. 162. 1. 1

Coniugium defunctus, ut si iudex delegatus ad notandum aliquos errores manifestos interius, seu violentas iudiciali non vices indigne. 117. 1. 1

Coniugium non possit procedere adhibere debitorum est. 117. 1. 1

Index Rerum, & Verborum

causa civilis, eoique ad solvendum compellere. *ibid.* 8
 Confratres ad mandata aliquos contra manifestos injurias,
 habent iurisdictionem contra personam Ecclesiasticam, & fero-
 ciores. *ibid.* 9
 Confratres debet ante omnia summatim examinare ad violentiam,
 seu iniuriam, de qua agitur, notoria fuerit. *ibid.* 11
 Confratres recurri possunt & causa de qua agitur talis sit, in qua
 ipse valeat eam gravare. *ibid.* 12
 Confratres ad, & quando innovare possunt auxilium iurisdictionis
 secularis, ostenditur. *ibid.* 14
 Confratres concessa est potestas non solum ad omnia illas
 iniurias, seu violentias manifestas, sed etiam inferendas.
ibid. 15
 Confratres qualiter contra Episcopos procedere debeant,
 ostenditur. *ibid.* 16
 Confratres qui possunt esse poenitent hic, & ubi cognoscere va-
 leant, & an, & quibus possit delegare, quantum dures eorum
 potestas, & de talibus capitis. *ibid.* 17
 Confratres Societatis Iray non comprehenduntur sub dispo-
 sitione huius Iray. *ibid.* 18
 Confratres in forma de qua hic à solo Romano Pontifice
 possunt. *ibid.* 19
 Confratres qui possunt esse refoventes. *ibid.* 20
 Confratres dario existunt sub iurisdictione, vel dominio pe-
 tentis, est nulla ipso iure. *ibid.* 21
 Confratres extra claustra, seu dioceses in quibus facere
 deputati, procedere non possunt, nec res ad eorum iudicium
 habere ultra viam dictam à sine diocesis eorundem. *ibid.* 22
 Nisi aliud in errore Balze Confratres fuerit concessum vi.
ibid. 24
 Confratres plures habent, an licitum sit partes citare ad re-
 monitionem illas propinquas, remissis. *ibid.* 25
 Confratres in totum subdelegare non possunt, nisi quoad ci-
 tationes, remonitiones promulgationes, vel ubi est beneficio
 literarum id eisdem fuerit concessum. *ibid.* 26
 Confratres sibi datum incurre, vel intermittere se in illis
 quo continent operum violentiam, vel iniuriam, & exigna
 alioem indagationem, incurrit excommunicationem Episcopi
 refoventis. *ibid.* 27
 Confratres non possunt procedere extra claustra, seu dioc-
 cesim in qua fuerit deputati citare partes parum concessa,
 nec res ad eorum iudicium habere ultra viam dictam à sine
 diocesis eorundem. *ibid.* 28
 Confratres litteras concessas hodie sub ampliori forma
 quam se ea, que traditur in hoc textu. *ibid.* 29
 Confratres in illa quoad ampliori forma, quam se huius
 textu à Summo Pontifice concessas, illa ipsissima est.
ibid. 30
 Confratres sequi non tenentur obligati ad illud perendum, nisi
 ab alio tanquam à collige, & poenitent officij perendum sit.
ibid. 31
 Confratres Conventus sui, quod Praeterea requirere debet ad
 concedendam licentiam Religioso accedendi ad studia, non
 sufficit si auctoritas debet à Praeterea sequi. *ibid.* 32
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 33
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 34
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 35
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 36
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 37
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 38
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 39
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 40
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 41
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 42
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 43
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 44
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 45
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 46
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 47
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 48
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 49
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 50
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 51
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 52
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 53
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 54
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 55
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 56
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 57
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 58
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 59
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 60
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 61
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 62
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 63
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 64
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 65
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 66
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 67
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 68
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 69
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 70
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 71
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 72
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 73
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 74
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 75
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 76
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 77
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 78
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 79
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 80
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 81
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 82
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 83
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 84
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 85
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 86
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 87
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 88
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 89
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 90
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 91
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 92
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 93
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 94
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 95
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 96
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 97
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 98
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 99
 Confratres mutare qui non possunt in alioem ditionem. *ibid.* 100

pressam mentionem. *451.1.19*
 Confratres puniunt Religiosum fundatorem decimas aliorum
 Ecclesiarum non extenditur ad clericos seculares eadem facientes.
440.1.3
 Confratres humanis punire possunt crimine omnino occultum.
460.1.38
 Confratres in qua idem dictio, ex tunc, dicitur ligat à tempore
 promulgationis ipsius. *461.1.11*
 Confratres quovis exprimit à quo tempore debeat obligare,
 afficit ipsoem quoad omnium actus, licet non afficiat
 quoad alias potest. *ibid.* 13
 Confratres super forma errandi coetus à Pio V. edita in Hispania,
 & apud Germanos, ac Belgas non sunt receptae. *401.1.5*
 Confratres generalis tollit legem praecedentem, licet si facta
 specialis. *411.5*
 Confratres locorum speciales non conferunt fabrique per legem
 generalem à Principe statutam. *ibid.* 6
 Confratres est quid facti, & probati debet. *ibid.* 7
 Confratres immemorialis omnium iustitiam demergit, nisi
 expresse de ea fiat mentio. *411.11*
 Confratres praeterea dicitur, censetur quoque futura dante
 omnia. *ibid.* 12
 Confratres verum sit rationabilis, relinquendum est iudici, ne-
 missis. *411.14*
 Confratres vigore possunt reddere beneficii ab abstrusis
 principi. *411.17*
 Confratres etiam iustitiam, vel quantocumque tempore obstat
 praeterea non possunt quis nisi vacuum personam, dignitatem,
 vel aliud perpetuum officium simul cum Canonis & praebenda
 in aliqua Ecclesia aliis dispositione Sedis Apost. obtineat,
 vel iam obtenta tenere. *411.18*
 Confratres immemorialis, quae est irrationabilis, minime ex-
 cuset à peccato, & idem non est obviandum. *ibid.* 19
 Confratres non valet quod ab Officiali Episcopi ad Episcopum
 appellatur. *411.11*
 Ratio praestans. *ibid.* 12
 Confratres induci non possunt vi alicuius actus substantiae ma-
 teries. *411.15*
 Confratres praescripsit, quod Episcopus inquirendo, praescribit,
 & corrigendo subditorum excessus sui Capituli consilium re-
 quiescere tenetur, validum est. *411.16*
 Confratres legimus praescripsit quod dicitur, remissis. *ibid.* 17
 Confratres praescripsit est praeterea, & rationabilis, ac poenite
 induci possunt spatio decem annorum. *411.18*
 Confratres, quae praeterea sit, & iudicium spatio decem anno-
 rum. *ibid.* 19
 Confratres induci potest vi in optioe praesentis antiquioris
 statu, vel maiore Ordine. *411.20*
 Confratres operandi minime requiritur Canonici. *ibid.* 21
 Confratres contra ius requiritur tempus annuatum non solum
 quando est contra Canones, sed etiam quando est contra ra-
 tionem. *411.22*
 Confratres dari iurisdictionem. *411.23*
 Confratres iurisdictionem etiam priore nullam penitus
 iurisdictionem habent. *411.24*
 Confratres induci non possunt vi distributiones quidam ab
 illis, qui divinis Officiali personarum non intereant, perpe-
 tuantur. *411.25*
 Confratres etiam immemorialis non excuset, à residentia in
 Cathedralibus, & Collegiis insignibus. *ibid.* 26
 Confratres in nulla est, qui interducent dicitur quod in, qui
 habet Canonici in diversis Ecclesiis praecipue distributione
 in viator. *ibid.* 27
 Confratres in nulla est quod morbo beneficiis distributione
 prius anni dicitur qui hereditas. *ibid.* 28
 Confratres in nulla est à Canonici qui una hebdomada inter-
 fectus duos Officiali possunt locum distributionem sequuntur
 etiam hebdomada, quamvis illis non intereant. *ibid.* 29
 Confratres in nulla est quod quia habet dignitatem &
 canonici in eadem Ecclesia. *401.31*
 Confratres, seu statum ceteris, ac contra bona immobilia
 lucis possunt in Ecclesiis alienari, aut ab eisdem veniri
 possunt, remissis. *411.32*
 Confratres in nulla est, & peccati nuntiatio locum laicos, & in
 foro Civilis est Pontificem auctoritate per Canones abrogan-
 tur. *411.33*
 Confratres venit appellatioem laici. *411.34*
 Confratres de relictis, vel obsequiis tempore vacationis
 non referendis futuro successori, est specialiter approbata
 quando vacat Cathedralis, Collegiata, vel Regularis Eccle-
 sia, licet in aliis. *401.35*
 Confratres quocumque reprobatia, censetur reuocata, & subla-
 ta etiam immemorialis. *401.36*
 Confratres fabrika emittit etiam fabrika immemorialis
 quando aditus dictio immemorialis. *411.37*
 Confratres valet vi morbo, seu cum hereditas dicitur finibus
 beneficiis primi anni. *411.38*
 Confratres

Wife

Index Rerum, & Verborum

Dux temporis, non vobis perfectionis in litteris Apostoli inflic-
tur, & gratia sua perficitur. 187.2.3.4
Debet, plurimique ex natura sua necessitatem imponit. 441.1.7
Debiti in causibus, seu libiti, qui ad Ecclesiam se conferre non
possunt, quotidianis precipue distributionibus in abdicatio. 179.3.2
Debetur minoris famulae cooperatorum pro maiori, non tenetur
fieri minorum, sed simpliciter potest totam negare, quod non
tenetur quia dividit possessionem. 164.2.7
Sed contrarium. 164.2.19
Debitum liberatio facta pro sorte extenditur ad omnia seculi-
taria. 151.3.9
Debitus eius, qui Cardinalis offenderis, non tenetur illi in-
ferre. 257.2.44
Debitus est electio in alternantia. 376.1.1
Debitus alternatio non solum in solvendo, sed etiam in re-
spondendo competit electio. 377.1.7
Debitus in alternantia ita electio competit ut talem se a ele-
ctione seculum sit variis quibus voluit. 377.2.9
Declarat vi. 164.2.11
Debiti constitutionem per epistolam volumus quomodo quia re-
torquere possit, ostendit. 475.2.5
Declaratur ad appellandum curis de momento ad momentum.
174.2.4
Declaratus, inducit in novum, & non declarat antiquum.
405.2.4. 413.2.5
Decima ad decem de luce dilao, remissio. 511.2.3
Decimatum in solutio confidit confutatio. 164.2.4
Decima per laicos ante Literarum Canonum fructum recipit
a Religiosis per eos recognoscit in fructum, non possunt ipsi
Religiosi concedi sine decemationum consensu. 313.2.9
Decima postquam in laicos licet fuisse alienare, efficitur
de ipsorum patrimonio. 164.2.15
Decima si ante Literarum Canonum fructum in fructum, vel
emphyteusam concessit, & soluta generatione ad Ecclesiam
revertitur, ad possit Praeterea casu utrum laici dare in fructum,
vel emphyteusam ostendit. 511.2.14
Decimas habentes ex donatione laicorum antiquas novales fu-
permerentes in eodem loco non percipiunt. 164.2.6
Decimatum in causa procedit summariis, praecipue quando est
inter clericos, quibus de iure debetur decima, vel quando
quartio inter duas Ecclesias super iure percipiendi decimas.
405.2.3.3
Decimarum contraversia vbi quatio iuris est etiam incidit, spe-
cialiter ad iudicium Ecclesiasticum. 164.2.4
Decima non solvens potest, & debet excommunicari. 164.2.4
Decima Papalis casibus, vel solutio quando in iudicium de-
ducitur, an causa summatim deduci possit. 407.2.1.7
De decima debitis ex parte, vel possessione vbi quatio fac-
tit, tunc causa non est summariis. 164.2.6
Decima non solvens excommunicari potest praemissa monitione.
164.2.7
in Decimarum solutio innotat potest brachium seculare con-
stitui connotari. 164.2.8
Decima beneficiorum alteri concessa sibi debetur secundum re-
stitutionem, & de moneta currenti, nec possunt collectores per-
petui hoc distrahere, vel occupare ornamenta divinis Officiis
deputata. 441.1.1
Decimarum omni gratia praestantur, non conductorem.
164.2.3
Decima Papalis non solvens ex distributionibus quotidianis.
413.2.14
Devisio, ut citra, habet locum quando appellatur extra iudi-
cium. 61.2.1
Devisum irritum attulit actum contra factum ipso iure. 10.1.4
Decretum italicum vis, & effectus, remissio. 66.2.3
Decretum italicum totum possidentibus beneficia litigioso, insitit
quodque possessionem. 151.2.5
Decretum italicum vis, atque effectus, remissio. 430.1.3
Decretum italicum regulari secundum naturam dispositionis,
super quo interpretamini. 430.2.6
Decretum italicum omni operatur, nisi sit pro quo fuit appositum,
acceptum, & eo sit vel. 164.2.7
Defensio scientis, vel personae videtur si obicitur inter reli-
qua, quae obicitur peragendo ad dignitatem, illa ante
omnia examini debet, & si falsus reperitur, opponens ad
persecutionem negatam supplicat, & punitur perinde ac si de-
fensio sit probatione omnino obicitur. 411.2.3
Defensio notitiam opponens in personam, vel fructum electio-
ni, non potest ab eo differre, nisi non probatur, & debet ome-
nio a causa prosecutionis excipi. 164.2.1
Defensio quia potest bona propria etiam vique ad extinctionem
iniuri aggressioni, quando aliter illa defensio expedit non
potest. 307.2.4
Defensio propinqua tenetur quia ab offensa, & iniuria, 164.2.3

Dignitas pluribus nullus vel prohibetur. 346.2.1
Degradatio actualis non impenditur clerico pro crimine laico
Maleficio. 376.2.14
Degradatio qualiter facienda. 363.2.1
Degradatio verbum, & dispositio sunt idem. 294.2.4
Dignitas potestas mortuo delegata integra non expirat ipso
iure, sed ope exceptionis. 361.2.3
Delegatus potestas capitis mortuo delegata in integra, secus
quoad ogeria iam capta. 164.2.13
Delegatus magis quam ordinarius videtur concessu iurisdictionis
quando constitit ex verbis quod non auctoritate officij, sed au-
thoritate concedentis causa cognoscit. 409.2.1. 397.2.4
Delegatus fuisse sibi casum a Sede Apostoli, non ordinis aliter
est in iurisdictione infert facit recipere, seu commissionis con-
stitutum. 456.1.7
Delegatus causa absentis delegatus statim expirat reuocato dele-
gante, nisi delegatus statim sit abstinens. 76.2.1
Delegatus Apostoli non potest subdelegare causas litterarum Sedis
Apostoli, vel Legatorum eiusdem, nisi praesens in dignitate con-
stitutus. 164.2.4
Delegatus extra locum commissionis nihil agere potest nisi de
consensu partium, nec vias suas committere valet, & nisi per-
sonas designavit. 31.2.10
Delegatus non potest causas auctoritate litterarum Sedis Apostoli
sibi committat personis non constitutis in dignitate subdele-
gare. 31.2.10
Delegatus Apostoli nihil debet a periculis recipere nisi
eiusdem, & potestatem libere obtinere, quod puer-
na possit exanimi diebus, moderatae expensis. 31.2.1
Delegatus vbi exit domum consequitur semper. 164.2.7
Delegatus ad vniuersitatem causam non est Ordinarius, sed
Ordinarius familia. 31.2.10
Delegatus non a summo Affirmatum, seu constitutionem, nisi in
conferentia indicat, qui avari partem si suspensus, & tunc priores
solent moderatum solui. 164.2.4
Delegatus limitare debet falsitatem Notariorum in sua causa, non
participando tamen in iure cum ipsis, vel auctoritate. 31.2.9
Delegatus non debet vocare testes nisi quando status eius re-
quiritur, & tunc producentis testes tenetur resistere compen-
satione expensis pro discessu, iura & accessu. 164.2.5
Delegatus procedit cum duobus subdelegatis non in totum, ad
Papam, non ad condelegatos appellari debet. 90.2.1
1.2
Amplia vi. 91.2.7.2
Delegatus ante reuocationem eadem propositam potest causam
sibi commissam subdelegare. 91.2.1
Delegatus non potest post reuocationem simpliciter eadem pro-
positam vices sua alteri committere alioque assensu reuocato-
ris. 164.2.4
Delegatus subdelegatus etiam in totum et integra causam trans-
fere potest. 91.2.1.2
Secus si integra essent, ut 164.2.9
Amplia procedere citra auctoritatem in Decretalium. 164.2.1
Similiter etiam vi procedat non solum si ipse delegatus expresse
reuoceuerit, & sibi iurisdictionem transmissit, sed etiam
tacite hoc fecerit. 164.2.1
Delegatus vbi re integra, & Ordinarius quomodocumque iurisdic-
tionem a se committit reuoceatur, si auctoritas sic
reuoceat procedat, tunc omni processus ab eis postea
facti. 164.2.1
Delegatus quando vices suas non in totum committit, tunc etiam
se non integra exstente potest per eundem in subdelegato
commisso reuoceari. 91.2.4
Delegatus ad vniuersitatem causam potest subdelegare in re
in totum ad vnam causam ducem etiam se non integra reuo-
care. 164.2.7
Delegatus si subdelegatus quocumque abesse, vel donec reuoceat,
& mortuus sit re non integra, subdelegatus procedat, &
semper de subdelegato ad delegatum, qui sibi aliquid iurisdic-
tionis reuocauit, appellari debet etiam post sententiam.
91.2.1
Delegatus subdelegatus totam causam an possit solum executionem
sententiae sibi reuocare, ostendit. 91.2.16
Delegatus quocumque aliquid de iure casus sibi reuocet, ut ipsum
est appellandum, durando tamen appellatione antequam ad hoc
illi per subdelegatum sua expedit, secus si potest. 164.2.1
Delegatus plurimum in solidum quilibet cognoscit, & uno con-
cedente, alij, nisi ex causa, & non interuenient, & perpetuo
vni prius perperam quoad omnes. 91.2.1
Delegatus ex pluribus dicit cum clausula, Quod si uno omnes, &c.
vel simili, quilibet, id est, si, qui grauat, potest per se
solum sine aliis in causa procedere. 164.2.1
Delegatus subdelegatus, aut alius immediatus superior quando
excommunicatus proponit, tunc non ad illum, sed ad
persequi

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

primam delegatum, seu aliam legitimam superiorem esse
procurandum. 59.1.4
Idem dicendum, si delegatus subdelegatus esse mortuus, vel
impotens, aut hereticus. ibid. 5.6
Vel abbas sit nobiles dilectus. ibid. 7
Delegatus cui assignat certo loco expedendum committitur ex
iusta causa potest illud expedire extra locum. 101.1.1
Delegatus inferioris à Principe licet non possit subdelegare, po-
test tamen si ad hoc habeat speciale mandatum. 108.1.4
Delegatus Principis potest subdelegare, si sit vassallus, siue
generaliter causa delegatorum. 122.2.6
Delegatus potestas capiat ipso iure mortuo delegante si integra
sint. 130.1.6
Delegatus Papa an absoluat ad causam ex generali causae com-
missione, ostenditur. 130.2.1
Vide Index.
Delictum nouum est ciuilem criminis ex interuallo iustitiae,
147.1.1
Delicti satisfactio non inducit ex interpretatione delinquentis, &
analogia satisfactione, quando delictum non est gestum nomine
receptum, & praestatum amicum. 151.1.1
Delictum poenitent non debet in delinquentem Ecclesiae redan-
da. 158.2.1
Delicti ratione sentitur qui forum eo loci, quo deliquit. 161.
1.7
Delicti satisfactio vt obliget ad penam requiritur delictum
facile commissum non ne proprio. 171.1.1
Delegatus est ad locum delicti remittendus quamvis decessus
sit à iudice originis, vel domicilij. 171.1.1
Deuotio prior arguit quidem charitatis, & maiorem dilac-
tionem. 186.2.6
Deuotio simplex non sufficit, sed flecti debet com proclatatione,
& requiritur venditio penam, vt illi mori assit. 194.1.1
Deuotio peram statim iocunde delinquentes in crimine assit.
206.1.1
Deuotio est gratia debita, sed ipse benignissimus, ac dicitur
in misericordia singulis volentibus suam dicitur gratiam
assit. 211.1.4
Deuotio semel Deo non est ad vias humanas virtutis transfor-
mationem. 218.1.1
Dilectio de Fratribus Minoribus non extenditur ad alios Men-
dicantes. 219.1.1
Dilectio pro quibus in quolibet septimana dari debet. 21.
1.7
Dies scilicet, quibus inter confecti non licet, & praestitum tempore ad
licet confectum suum subdistingui. 161.1.1
Dies termini non computatur in termino. 161.1.1
Dies triplicis, vtraque quod licet tenetur studere apostolos, con-
tineat à die interpositae appellationis. 174.1.4
Dies termini non computatur in termino si lex ipsa tempus
statutus declarat non computat. 184.1.1
Dies termini non computatur in termino quando adiungitur
numerus dierum, vel mensium cum die Ab. vel Ab. 184.1.1
Dies Ecclesiastica quoniam ad indulgentiam, & cetera privilegia
constituitur à vespere in vespere soluitur. 191.1.1
& 191.1.1
Dies diffinitio, censura non inducitur. 191.1.4
Diffinitio sumit & Canonizationem potest quia hoc de consue-
tudine non valet ex parte Ecclesiae habere. 201.1.1
Diffinitio, seu nobilitas in iudicio est defendendum citra penam,
concessionem, & modum procedendi. 211.1.4
Licitum quando omnia existunt eorumdem contraria, vt. 21.
1.1
Dignitas aliquando est sine cura, & administratione spiritualium,
137.1.1
Dignitatem, vel beneficium Cuiusmodi expectantia si accipiam
gratia habet effectum, obicit pacifice alio beneficium
incompatibile cum praesentio, non potest amplius expectan-
ciae vii gratia, tamen si recipiantur beneficio obtento. 139.
1.1
Dignitatem, personam, Officium vel praebendam obediens,
aut contra Ordinem annexus est, nisi infra annum ad illum impe-
dimento cessante promouetur, in Capitulo vocem non ha-
bet, & dimittit praedictam distributionem partem. 139.1.1
Dignitatem plures obtinent, si alium solum, vel beneficium co-
mune, siue legitima dispensatione acceptet post pacificam
possessionem vltima, vacant omnes praecedentes ipso iure.
141.1.1
Dignitas, & potentia trahit ad se naturam minus digni, seu mi-
noris potentiae. 146.1.1
Dignitas vai parti concessa alteri est communis, quamvis sit
concessa minori laici speciali per restitutionem in integrum.
146.1.1
Dignitas vni beneficii, qui hic iubetur fieri eorum Ordinario
Barth. Collat. Trin. 1.1

facienda est intra mensem, sed quod statim, & interueniat
fieri debeat. 146.1.1
Dignitas compellit Religiosos exemptos solvere decimas Pa-
rochialibus Ecclesiis, si non agatur de abbas exemptis. 211.
1.1
Dignitas dicitur illi, qui in loco habet Episcopalem iuris-
dictionem, vel quod. 201.1.1
Dignitatem appellacionem non veniat Ordinarij, qui in loco
iurisdictionem habent. 211.1.4
Dignitatem congruam portorem assignare debet, si ea iura uni-
versum competentem non assignat praesentem ad Ecclesiam
per patronos Ecclesiasticos, in quibus ipsi non conueniunt
tenent omnia supportare, nisi omnia sint per patronos suppo-
tenda. 211.1.1
Dignitatem appellacionem non veniat inferiores Praetuli.
211.1.1
Dignitatem (quibus hoc constat) illos, qui exigendo electionem
pedalia, vel gaudia excommunicati sunt, vel interdicti, po-
bilitate debent. 211.1.1
Dignitas appellacionem regulariter venit ciuili quoad profectus
ad legem. 211.1.1
Dignitatem nuntius in electione Abbatis Monialium fuit
excommunicatus. 211.1.1
Dignitatem in seisdem facultas conceditur Episcopis, & alia
Episcopis superioribus. 211.1.1
Dignitatem potestatem est late interpretanda, quando ex concessio-
ne ad dispensandum cum personis non expressis, si sit in
intelligitur vbi expresse personae, cum quibus est dispen-
satum. 211.1.1
Dignitatem possunt Episcopi, & eis Superiores non habentes
parochiales Ecclesias sibi subiectas, quod vique ad septimum
studendo accepto Subdiaconatus Ordine infra annum, non te-
neantur ad Sacramentum promoueri, quo durante septennio
debet in illis Ecclesiis idoneos post Vicarios de fratribus
Ecclesiae sustentantur, & vique septennio teneantur in illa
aniam in Presbyteros promoueri. 211.1.1
Dispensare non potest Episcopus super avarit ad Ordines, vel be-
neficia per Consecr. Trin. 1.1
Dispensare possunt Episcopi cum illegitimis satis in minoribus
Ordinibus, & beneficiis sine cura, dummodo sit tale, in quo
satis dispensare possint, in aliis vero dispensatio Papae requi-
ritur. 211.1.1
Dispensatio à Papa obtenta super pluralitate non valet, si dispen-
satus taceat delectum originis, super quo ad curam benefi-
cium cum illo iam fuit dispensatum. 211.1.1
Dispensatio non extenditur etiam ad causam maiorem & habere
in se maiorem rationem, quam habeat casus concessus.
211.1.1
Dispensatio est odiosa, & proinde sitit interpretanda. 211.1.1
& 211.1.1
Dispensatio cum illegitimo ad Ordines intelligitur de sola ma-
iorem. 211.1.1
Dispensatio ad duo beneficia intelligitur de duobus primis cas-
sum. 211.1.1
Dispensatio quamvis odiosa sit ac sitit intelligenda, naturam
potestas dispensandi commissa alicui est late interpretanda.
211.1.1
Dispensatio ad beneficia intelligitur de duobus casibus. 211.1.1
Dispensatio mota postea concessa est late interpretanda. 211.1.1
Dispensatio non tenet quando causa, quae à principio fuit ve-
ra, erat impulsio, licet postea cesset. 211.1.1
Dispensatio ad Sacramentum extenditur ad omnes Ordines ma-
iores. 211.1.1
Dispensatio dicitur esse iuris rigoris relaxatio. 211.1.1
Dispensatio super recessione plium beneficiorum non est ob-
iecti possit, remissio. 211.1.1
Dispensatio ab Episcopo, & promotas ad minores Ordines, &
implex beneficium, si postmodum casu defectu impetret
dispensationem super pluralitate talium beneficiorum, dispen-
satio est nulla. 211.1.1
Dispensatio à Papa vt in minori avarit fiat Subdiaconus, iste talis
si factus habet vocem in Capitulo. 211.1.1
Dispensatio ad plures etiam non canonice non inuenit personam
hominem. 211.1.1
Dispensare amplius non potest quod semel placuit. 211.1.1
Dispensatio censetur odiosa, aut fauorabilis ex principali mentio-
ne dispensationem. 211.1.1
Dispensatio cap. licet canon, super hoc est, est fauorabilis. 211.1.1
Dispensatio huius tenoris cum agitur de viuendo personis, obserua-
da est in iudicio, & tribunali imperij, & Regum. 211.
1.1
Dispensatio fauorabilis, vel odiosa colligitur ex prin-
cipali inscriptione dispensationem. 211.1.1
Dispensatio

Index Rerum, & Verborum

Dispositio exorbitans dicitur, quæ non in totum, sed in aliquo
 ius commune corrigit. 311.1.1
 Dispositiones quæ vnicuique sibi adferantur, debent ad eorum
 rationem referri, salua quoad fieri possit vniuersalis natura, & ver-
 borum proprietas. 313.1.2
 Littera regulari in specie subiectis generi, & alii modo.
 ibid. 2.
 Dispositio conceptus superfluitas, vel quantitate maior, veri-
 ficatur etiam in minori per se. 314.1.4
 ibid. 6.
 Declara vt. 314.1.4
 Dispositio non verificatur nisi secundum verbum, vel mentem dis-
 ponentis. ibid. 6.
 Dispositio concedens aliquid principale, censum etiam con-
 cedere id, quod accessorium venit ad illud principale. 316.1.2
 Dispositio ex ratione expressa in lege, vel alia Constitutione ex-
 tenditur in ceteris, & corroboratur. 317.1.4
 7. Dispositio, iustitiam habet effectiuiorem, & omnem mo-
 dum includit potestatem. 317.1.10
 Dispositio hanc rem, censum contra illum, qui iam per titulum
 beneficij pacificum habens possidebat. 318.1.17
 Dispositio in scholis ad studium ingenua, bene possunt laici ab-
 que licentia excommunicacionis. 318.1.16
 Dispositioes quotidianæ interdum maius beneficia decernunt.
 31.1.6
 Nonnunquam vidualia non recipiunt, vt. ibid. 3.7
 Dispositiones quæ sunt solum periculis, qui incidunt Di-
 cionis, dari debent, consuetudines non obstant, qui aliter il-
 las receperint, non facient eas suas, & idem de distributioni-
 bus, quæ dantur pro maioris dignitate defunctorum. 318.2.2
 Distributiones quotidianæ cur ius applicantur, ostenditur. 319.
 3.2
 Distributiones pro annuatibus defunctorum abdicant ius
 percipiendi. 320.1.3
 Distributiones quotidianæ non percipi ab eis casu studij. 324.
 3.4
 Distributio quid sit, & ad differat à terminio, seu limitatione,
 remittitur. 301.2.16
 Distributio à ceteris distinguitur. 322.2.12
 Distributiones quæ, & quot sint eius species, remittitur. 323.1.10
 Duxerit ad possidendi Principes, in clique habent locum dispo-
 sitionis hanc remittitur. 323.1.15
 Duxerit, sine Magistri docentes quæritur non terminio in sua
 scholis Religiosos incurrit excommunicacionem, de qua
 in hoc tractu, & cetera si tenent quæritur non docent.
 345.1.16
 Doctores, seu Magistri non incurrit excommunicacionem, de
 qua in hoc tractu, si Religiosos habuit cetero Medicinam, vel
 Leges addit. 345.1.19
 Dulci vi in communiōe à fissa facta pati inueniunt, potest
 ipsa terminatio etiam per situm restringi. 317.1.11
 Dulam qui allegat, probare debet cum quo præsumatur. 333.
 1.41
 Dulat in dubio non præsumitur, & ideo per allegantem probari
 debet. 336.1.8
 Dolo facit qui petit quod restitueret oportet eundem. 373.1. post
 med.
 Domicilia multa si habeat ciuitas, inspicendum est illud, mod
 frequentius habuit consuetudinem. 30.2.41
 Domicilij ubi sit metuo in dubio intelligitur de domicilio ha-
 bitationis, & non originis. 31.1.17
 Domicilium in pluribus locis potest quis habere. 30.2.1
 Domiciliu in duobus diuersis locis qui habere potest. 320.1.2
 Domicilium quando quis in aliquo oppido tenet, & aliud petit
 ad propriam domicilium breuiter redire, dicitur illius Pa-
 rochianus, & non alterius ad quod recedit. 320.2.4
 Domicilium licet quis morer, & illud transferat in aliud Re-
 gionem, tamen ratione originis semper remanet subditius primo
 Regi. 321.2.9
 Domicilium quando quis dicatur in aliquo loco habere, ostendit-
 ur. 79.1.18
 Domicilij ubi sit metuo in dubio intelligitur de domicilio ha-
 bitationis, & non originis. 79.1.18
 Domicinium peculiarium, quæ Franciscani in elemosinas dantur,
 remanet apud donantem, alioquin verò omnium apud Pa-
 pam. 322.2.6
 Domicinij seu iuris acquisitio semel ex certo timore perfecta non
 potest ex alio fieri, secus quoad consuetudinem in eis iam
 quæsit. 346.2.3
 Domicinium nequum transferat à procuratore, ceteri mandatum
 reuocatum est, etiam si ipse bona fide rem tradiderit auctoritate
 ceteris de reuocacione. 346.2.13
 Domicinium præsumitur ex possessione beneficij, modo melius in-
 cidenter deducatur. 41.1.19
 Domicinium vnde transferatur per locationem longi temporis.
 41.1.12
 Domicinium rerum Fratrum Minorum sicut locum XXII. ab-
 dicauerit à se, & à Sede Apostoli. postea ALEX. V. I. & alij Sum-

mi Pont. domini in recepte. 433.1.8
 Dominus datus procuratorem quoniam sociis cum ab illis, cau-
 sam tractando procuratorem non intelligitur reuocare, sicut
 si simpliciter, nisi expressè præstiterit quod ipsum reuocare
 non intendit, vel aliis hoc appareat ex probabilitate con-
 sideris. 321.1.13
 Dominus temporalis iudicio meto compellat iudicem, vt ab-
 soluat de iudicibus de interdictis, aut vi reuocet interdictum
 loci, incurrit excommunicacionem Papæ reuocatum. 327.1.9
 Dominus si fecit, & passus procuratorem suum delinque in
 iudicio, ex quo venit pena inferenda, ipsum male gestum à
 procuratore reddere valium. 327.1.8
 Dominus temporalis, qui egerit alius in loco interdictis eccle-
 siæ divina, vel qui per prauos factus iure ad illa audiendo
 populum reuocet, vel prohibeat non publicè excommunicatur
 vel interdicti super hoc per illos, qui Medis ecclesiasticis, moni-
 Ecclesiis vident, & ipsi excommunicati moni qui non exco-
 municati sunt, & per Papam absoluitur. 371.2.2
 Dominus canonicalis potest optari. 371.2.5
 Dominus licet reuocare an licet illi sit, ostenditur. 380.2.5
 Dominus offendens Cardinalem dimittit, & deusatur. 377.2.19
 Quid sit communis cum aliis, remittitur. ibid. 10
 Quid sit abbas maioratus. ibid. 12
 Dominus heretici dogmatizantes quare diu iubeatur, & ale
 compelli, remittitur. ibid. 12
 Et an illam sit decessum licet tradiderit. ibid. 13
 Dominus periculis in vltim Fraternum Minorum integrum est illis
 libere, & abique vlla causa sibi reuocare antequam alienare in
 alium fiat. 313.1.7
 Duxerit prohibitas vnde quantitate præcipuum à lege sique
 ad eam donare potest. 323.1.3
 Duxerit facta pro Ecclesiis contrahenda non valet, cum non adit
 persona, quæ acceptet illam. 323.1.4
 Duxerit facta nomen Regni, vel Regis dignitatis obligat in-
 currendum in Regno. ibid. 7
 Donationem causa inanis facere non potest vniuersalis, manifeste.
 324.1.9
 Donatio iniquitatis laici facta loco Ecclesiastico etiam sine
 consensu Episcopi tenet, non tamen perit iudicari iuri Episcopi.
 324.1.12
 Donatio Constantis facta Ecclesiæ Romanæ ubi discussatur,
 ostenditur. 329.2.18
 7. Duxerit, via, & effectus, remittitur. 329.2.18
 Duxerit si aliquem mulier, qui occidit, irregularitatem non
 incurrit. 340.1.8
 Duxerit vxorum incontinentem non conficatur propter hæresim
 maiorum. 361.1.2
 Duxerit ab hæresim vxorum conficari possunt. 361.1.4
 7. Duxerit, non habet vim conditionis, sed potius admonitio-
 nis. 327.1.8
 7. Duxerit, exactionem, & Emulationem denotat. 343.1.8
 Duxerit simul cum iure Apostoli, excommunicatus in præfati-
 onem, præstetur ille qui ceteris est per illum, hoc illos ad quos
 Canoniconum recepto, & collatio peribatur spectantur.
 344.2.3
 Duo quando æquali electorum numero ad beneficium electi sunt
 superior est aduandus, vt terminum electoribus præfatur.
 351.1.9
 Duo si inueniantur æquiparati in diuersa materia, & causa, non
 lex disponens in vno, non censetur idem disponere in alio.
 326.1.7
 Duo si inueniantur æquiparati in diuersa materia, & causa, tunc
 lex exorbitans disponens in vno, non extendit idem disponere
 in causa æquiparato in diuersa materia, non autem in ea de qua
 ipsa disponit. 343.1.6
 Dux qui dicitur, & de eius origine, remittitur. 40.1.8
 Duxes Regales, non vnde Venetiarum, & Lusitaniam compen-
 duntur sub dispositione huius text. 451.1.4

E

Enas si aliquem mulieris aut occidit, an irregularitatem con-
 trahat, ostenditur. 340.1.8
 Enas si aliquem pauperem vxorem. 321.1.13
 Ecclesia Parochialis omnino consecrata, qui non sit idoneus
 iure, moribus, & auctoritate, si consecratur non amittit a y.
 animum non valet collatio, licet auctem, cui talis Ecclesia collata
 fuerit, reuocetur per omnes, infra annum Sacerdos fiat, si in-
 tento promouere non fuerit elapso anno priuatus est ipso iure,
 45.1.1
 Ecclesiæ Parochiali habita tarum, & non alia Parochianos ha-
 beret qui pariter, non reuocet infra anni spatium Presbyter
 fieri. 46.1.16
 Ecclesiæ Parochiales accessit vixit non obligat ad residen-
 tiam, nec ad Sacerdotium. 46.1.18
 Ecclesiæ Parochiales commendari non debent, nisi constituta
 in iure legitima, & sacrosancta, & cum eadem Ecclesiæ
 vtilitate.

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

velut, & sua sublimis, ut per se a seculo inuoluit, quod contra
puncta factum fuerit, ut inuoluit ipso iure. 44. 1. 1
Ecclesia sine vno sancto, si alius dicit ecclesiam necessarium,
vel vnicuique, potest per alium sanctum commendari. 47.
1. 2
Ecclesiarum episcopatus perueniuntur summo Pont. ubi referuntur,
ut tolleretur discordia, que quondam ecclesiis in
electionibus Episcoporum à Capitulis, & Canonici facienda.
ibid. 1. 1
Ecclesiarum discordia despectu peruenit ad Episcopum, ex dis-
positione antiqua. 50. 1. 4
Ecclesia si auctoritate superioris destructa sit, non comprehenditur
nomen Ecclesie. 51. 1. 14
Ecclesia indiget limitibus suis. 58. 1. 1
Ecclesiam parochialem ad eam si infra annum ad Sacramentum
se promoueri non fecerint, Confessione potest suo eodem bene-
ficio vltimo die mori. 59. 1. 1
Ecclesia Cathedralis plenam administrationem à Sede Apost. habet
potestatem omnia, que sunt in illa, excepta alienatione
bonorum immobilium, & non potest que sunt Ordinari, nisi
fuerit Episcopum. 61. 1. 1
Ecclesia Cathedralis vacante datur à Papa quodque Procurator
cum libera potestate administrandi in spiritualibus, & tempo-
ralibus, & dicitur Visitor. ibid. 1
Ecclesia Cathedralis vacante solum Papa visitatorem deputat nisi
Archiepiscopus preceptis iurisdictionis, vel solam Capituli
administrationem cum eam cognitione deponat. 74. 1. 1.
1. 1. 4
Ecclesia post quadringentum non admittitur ad perendum testifi-
cationem contra seueram, vel contractum, nisi rationabilis
aliqua causa faciat. 81. 1. 1
Ecclesia competit reuocandum restitutionis in integrum. ibid. 1
Ecclesia appellacione in proposito vniu. gratulatur omnes
eum infirmos, & non Cathedralis. ibid. 1
Ecclesia potest in integrum reuocari aduersus, & fecerint qualcum-
que tam diffinitas quam interuentionis contra se latas.
111. 1. 4
Ecclesia, seu minor potest testium aduersus seueritatem latam in
possessio iudicio. ibid. 7
Ecclesia testificatur etiam contra seueritatem, que aduersus Praela-
tum in causa, vel omnino ipsius Ecclesie lata fuerit. 119.
1. 8
Ecclesia fingitur lare minoris. 131. 1. 30
Ecclesia competit restitui in integrum lare minoris aduersus
prescriptionem longissimi temporis. 131. 1. 31
Ecclesia competit restitui aduersus contractus, licet in illis
Praelatus iurisdictionem incurritur de non constanti. &
quid in minor. ibid. 33
Ecclesia est audienda omni tempore aduersus seueritatem nullam.
ibid. 34
Ecclesia restituitur omni causa in qua lata fuerit. 131. 1. 38
Ecclesia enarra confessionem, que lata fuit, admittit illa qua-
dringentum per beneficium restitutionis in integrum, postea
non nisi per viam iuris communis. 131. 1. 1
Ecclesia aduersus confessionem restituit in integrum est conde-
denda. ibid. 1. 1
Ecclesia, aut minor ad restitutionem implorandam non sufficit
se esse tales, sed necessarium requiritur vltimus latus propo-
si. 134. 1. 1
Ecclesia, vel minor probatio iusto errore potest confessionem
suam erascere. ibid. 4
Ecclesia, seu minor quando veritatem falsi sunt, restituitur ex de-
fectu latus danda non est. 134. 1. 9
Nisi in illis causis in quibus veritatem fieri non volebantur.
ibid. 10
Ecclesia rei publici iuris censetur. 146. 1. 10
Ecclesia, que petit restitutionem decimarum, quas se dicit latus
parochiam alterius possidere, non auditur nisi probet posses-
sionem legitimam. 147. 1. 1. 1
Ecclesia bona causa temporis immemorialis prescribitur, que
aliquo alio tempore lapsa prescribi non possunt sine rito-
re, & bona fide. 161. 1. 1
Ecclesia Cathedralis non tenetur in mandato de providendo
in aliqua Ecclesiis diuersis, vel ciuitatibus. 181. 1. 4
Ecclesia Cathedralis continetur in mandato de providendo in
aliqua Ecclesiis prolecia. 181. 1. 7
Ecclesia prima vacat per translationem Praelati ad aliam. 201.
1. 11
Ecclesia diuina non debetur canonica portio, sed parochiali, &
pluribus si per locum. 210. 1. 1
Ecclesia polluta polluitur etiam excommunicatione illi contiguum, sed
non remouit. Pollutio excommunicationis Ecclesiam non polluit, nec
contigua excommunicatio. Pollutio vno excommunicationis illi contiguum
polluit non est, licet per portam de vno in aliud deus in-
gressus. 210. 1. 1
Ecclesia polluitur, & violatur sanguinis humani effusio.
ibid. 1. 1

Ecclesia polluitur propter voluntarium homicidium semel effuso-
nem intra illam contingentem. ibid. 1
Ecclesia vi polluitur per sanguinis effusionem acquiritur quod
effusio sanguinis publici sit. 210. 1. 1
Ecclesia non polluitur ex effusione sanguinis, aut semel supra
ritum committitur. 211. 1. 1
Ecclesia polluitur ex sanguinis effusione sacris. ibid. 1
Ecclesia polluitur si quis sacris corpus ex iza, vel despera-
tione intra illam se occidat, vel iniuriis percutat. ibid. 1
Ecclesia polluitur per eorum committitur factum in Ecclesia.
ibid. 13
Ecclesia dato humilis legibus debet orationibus lesit excedit
clauiculis, & legibus, confidit inuentionis in locum, &
eorum publici pollutionis, raris colloquitis, & gaudibus,
et mandatis. 211. 1. 1
Ecclesia dicitur ad aliquem plene iure pertinet quando in
spiritualibus, & temporalibus eadem habet factum. 211. 1. 1
Ecclesia exempta, exempto quoque concessio Vicarius perpetuus,
Praelatus, Canonici, & Clerici Ecclesie. 211. 1. 1
Ecclesia interdicta intelligitur interdicta capelle, & commu-
nitas congrua Ecclesie. 211. 1. 1
Ecclesia ingressus cui est interdictus potest exire Ecclesiam ex-
leuiat diuina Officia. 211. 1. 1
Ecclesia, cuius castum, collegium, aliter loca tenent iura
privilegia, & exemptiones si superueniant adhibent in alium
locum transferuntur. 211. 1. 1
Ecclesia Parochialis si vacat accedere beneficio simplicis con-
uocandis eorum, & commendam beneficii simplicis affertur.
211. 1. 1
Ecclesia Cathedralis que electo cant, & populo Christiano sub
habitu polluta sine speciali licentia Papa proinde potest de
Pallio. 211. 1. 1
in Ecclesiis Cathedralibus in omnes Canonici, ac pastores ha-
bere debent animum Ordinem Presbyterii, Diaconatus, &
Sobdiaconatus. 211. 1. 1
Ecclesia prebenda se latus per lapsum temporis, ad illud ex quo
tantum reuertitur, & intra quadringentum à tempore lesione
401. 1. 1
Ecclesia licet restitui velle aduersus lapsum temporis, quod mi-
nus fuerit quadringentum, aliter tamen ad restitutionem imple-
randam integrum quadringentum habet. 401. 1. 1
Ecclesia, & hospitalis paritatem. 401. 1. 1
Ecclesia Praelatus docere aliquid non potest de rebus Ecclesie.
411. 1. 1
Ecclesia vacante nullo ipsi dato defensione potest alteri Ecclesie
in eorum vici, dummodo auctoritas Episcopi, & consensu
Capituli interueniat. 411. 1. 1
Ecclesia bona, & fructus, cum immunia sunt ad omni collecta-
torem immunitate non fruantur conclusionibus, & exemptioni-
bus. 410. 1. 1
Ecclesia vi non vacare dicitur, & Episcopus possit administrare,
licet debet esse expedita. 411. 1. 1
Ecclesia militans exempta est dimittitur à triumphum. 411.
1. 1
Ecclesia statum Minorum non potest valide habere indicium. 411.
1. 1
Ecclesia multipliciter sumitur. 411. 1. 1
Ecclesia Tholosana originis in nouam metropolim. 411. 1. 1
Ecclesia est in quibus casibus interdictio Romano Pontifici
aliqui possit, & non illud. 411. 1. 1
Ecclesiasticus, & secularis vi simul cognoscunt, appellatio de
iure ad Ecclesiasticum deuoluitur. 411. 1. 1
Ecclesiasticus personas compelluntur ad pedagium, &c. sue per se,
sue per alium exigentia, inueniunt excommunicationem nulli
testamentum. 411. 1. 1
Ecclesia facta electione de beneficio est potendum. 411. 1. 1
Ecclesia in publicis propositi debet, & de hac publicatione non sta-
tuitur simplicis auctoritate non fructibus. 411. 1. 1
Ecclesia debet assignari, & constare quod fuerit lectum, & quod
diuina per congruum temporis spatium. 411. 1. 1
Ecclesia apostolica non est necessaria in beneficiis simplicibus con-
tinenti. ibid. 1
Ecclesia eorum, qui semel elegerint, consumpta est, nec in ecclesiis
procurandis variare possunt. 411. 1. 1
Ecclesia cum alio datur inter certum aliquod tempus facienda,
si id non faciat, statim electio ad alium fore deus à iure, &
si statuto. 411. 1. 1
Ecclesia nulla est si quis eligat postulando, vel postulatum, vel
passim eligendo, vel eligendo, nec in eligendo. 411. 1. 1
Ecclesia interea est auctor momentis, etiam alio clausula, &
omni modo. ibid. 1
Ecclesia facta sub conditione si vacat, vel simili, non valet. 411.
1. 1
Electio Papa quomodo fieri debeat quando moritur in eorum
in quo cum suis suis residet, 411. 1. 1
Electio Papa si fiat communis Cardinalium auctoritate praferen-
tiam, vel ducum per eorum auctoritate, alius non expedit. 411.
1. 1

[illegible]

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

Episcopus non potest aliquam indulgere, vt ante 14. annum in-
cepum beneficium simpliciter obtinere valeat. 16.1.9
Episcopus an liceat possit quod fructus beneficiorum vacan-
tium debeat subtrahere, remissio. 16.2.3
Episcopus dispensat potest, vt qui habet in vna eademque
Ecclesia dignitatem, sine periculis, & Canonis cum
pulsanda. 16.1.4
Episcopus de nullitate sententiae sui Vicarii cognoscere potest.
16.2.7
Episcopus de Vicarii an idem auditorium sit quoad reuocacionem.
18.1.15
Episcopus etiam ignorans mortem potest conferre beneficia sub
condicione, si vacent. 37.1.3.
Episcopi cum iurant non tangunt scripturas. 40.1.17
Episcopus qui ad sex menses pateriale commendauit, non
potest ante semestre tempus sua suo commendacionem re-
uocare. 47.1.1
Episcopus non potest absolvere à suspensione lata in pernam
altius delicti etiam à iure, siue temporaria, siue perpetua sit.
49.1.9
Episcopus iure ordinario collatit et omnium beneficiorum, que
sunt propele dicere. 10.2.5
Episcopus Ecclesie Cathedralis Regularis, exceptis in, que con-
tinentur in Statuta Regularia, habet omnimodam iurisdictio-
nem in monachis Cathedralis. 15.1.1
Episcopus, qui dispensat cum parochia causa studij in seipso, non
potest illud tempus suam dispensacionem reuocare non potest.
16.2.7
Episcopus per collationem Vicarii indigno factam non est pri-
uatus potestate conferendi. 61.1.4
Episcopus in auctoritate suspensionis sententiam incidit nisi in ea
expressè nominetur. 61.1.4
Episcopus non potest dispensare in iure requiriti à Concilio Trad.
in eligenda in Absolutionem. 64.1.5
Episcopus an possit exerceat ea, que sunt iurisdictiois ante in-
dicacionem in possessionem, remissio. 65.1.16
Episcopus à poganis, vel à schismaticis capto, non Archiepisco-
pos, sed Capitulum admittant, nisi Papa quatenus citò hoc be-
nigne potest super hoc Capitulum conferat aliter ordinare.
74.1.1
Episcopus à poganis, vel schismaticis bello capto sit senex ca-
pitulum. 74.1.1
Episcopus Italiae Vicariatus non ordinat nisi de speciali
licentia Papae, vel per patentes licentiae Episcopi sui comite-
tes istam causam quare soluit, vel non possit illum ordinare,
si secus factum fuerit, ordinem pateris pateri condigna, &
ordinem manebit suspensus, ita quod etiam à Penitentiariis
Papae sine ipsius specialis licentia absolui non possit. 76.1.2.3
Episcopus quando non potest non subdit ordinare, ab eo dari
debet licentia diuina consentiens excommunicatione, ab qua ipse
Ordinem confectus non potest. 76.2.5
Episcopus non potest ordinare aliter subditos absque superioris
ordinacionem licentia. 77.2.3
Episcopus proprius ubi esset longo tempore suspensus ob eam
causam, quod aliter ordinaret, licet subditis conferre ad
vicariam Episcopum. 77.2.3
Episcopus alius primam Tonsuram conferens sine proprio Epi-
scopi licentia suspensionem pernam incurrit. 78.1.10
Episcopus originis, domus, vel Ecclesiasticis beneficiis commo-
dati ad Ordinem hanc potest, inferius Praeterea non nisi ex
privilegio, nec officio Episcoporum, sed hi, qui habent ad-
ministracionem spiritualium illas bene concordant. 78.1.1
Episcopus ad quod spectat ordinare, vel licentia diuina confer-
re, vel etiam originis, vel beneficii vel domus. 78.2.7
Episcopus quando decessit in senectute agere, remissio. 79.1.13
Episcopus seu alius inferior primam Tonsuram inferre non con-
ferre nisi Religiosum iure, nec illud, nec homini aliter
decessit ab eis Praeterea licentia, nec etiam coniugato nisi
Religiosum iure, aut Sacris promotus legitime, si secus
fuerit, Episcopus vel suspensus per annum à collatione Tonsurae.
10.2.3
Episcopus suspenditur per annum à collatione Clericalis Tonsurae,
si illum inferre constiterit. 10.2.4
Episcopus illud Tonsuram conferens ab eius collatione per
annum suspenditur. 10.2.4
Episcopus si conferre per annum Tonsuram homini alieno di-
recta sine licentia super suspensione ab eius collatione per annum
suspenditur. 10.2.4
Episcopus dispensat cum maiore a. a. annis in dignitatibus, &
personarum non Curato, si illud non obiter. 11.1.1
Episcopi possunt ad Ordines minores, & beneficia simplicia dis-
pensare cum illegitimitate quacunque, & ex quouis prohibi-
tione contra procedant. 12.1.6
Episcopus non potest dispensare cum illegitimitate ad personam,
vel dignitatem etiam sine cura. 13.1.9
Episcopus dispensare non possunt cum illegitimitate ad obedienda
simplicia beneficia, que potest habere. 13.1.10

Episcopus potest committere Vicario potestatem conferendi
omnia beneficia, quatenus conferendorum ius ad ipsum Epi-
scopum pertinet, dummodo non exerceat, aut promittat be-
neficium vacantem, huius, vel illi clerici. 13.1.11
Episcopus multos Pontifices non potest. 13.1.11
Episcopi appellatione non venit clericus, & Canonici ordinari-
bus, nondum tamen consecratis in ipsorum ad Ordinem
Episcopalem, locus tamen ipsorum ad iurisdictionem.
13.1.6
Episcopus ab officio simpliciter suspensus, manet etiam suspen-
sus à Pontificalibus, quibus exercitio officij sui non potest.
13.1.11
Episcopi à Pontificalibus suspensus nequaquam prohibetur ce-
lebrare Missam priuam. 13.1.17
Episcopus debet cognoscere de suspicione proposita contra ipsos
delegatos, vel Vicarium generalem, nec ad arbitrium est abren-
dum. 13.1.17
Episcopus à delegato suo, vel Vicario generali potest causam
nullam. 13.1.17
Episcopus si in temore existat de suspicione obiecta cum de-
legato cognoscit illas Vicarius generalis. 13.1.17
Episcopus suspensus an ipsius Vicarius generalis ex eo solum ab-
sque alia causa suspensus reddi valeat, ostenditur. 13.1.11
Episcopus suspensus non redditur ex eo solum quod ipsius Vice-
arii suspensus sit. 13.1.11
Episcopus, seu alius iudex ordinarius si iur. esset suspensus pec-
tus causam principalem delegat, & coniugit ab huiusmo-
di delegato appellari, non ad ipsum Episcopum, sed ad Ordina-
riam delegatam, sed ad Archiepiscopum, vel alium supe-
riorem immediatum eum potestatem. 13.1.17
Episcopi suspensionem non incurrit nisi de illis capella men-
tione fiat. 13.1.17
Episcopus non potest potestatem conferendi beneficia committi-
tere aliter, quam eius Vicario generali. 13.1.17
Episcopus ubi licet viget per alium, visitari potest debet de vi-
tibus tantum visitari, & Episcopus de reliquis necessitatibus.
13.1.11
Episcopus in quolibet loco suae diocesis non exempto potest per-
te, vel per alium sedere pro Tribunali, & libere exequi quae ad
ipsius spectant officium. 13.1.11
Episcopi regulariter competunt in tota sua diocesi iurisdictio-
nem Ecclesiasticam tam voluntariam, quam contentiosam ex-
ercere, exceptis illis, qui maiori potestati relictur. 13.1.11
Episcopus potest exigere tribunal in quolibet parte suae diocesis,
& non ibi dicere paribus. 13.1.11
Episcopus pro Tribunali sedere non potest in loco exempto.
13.1.11
Episcopus permixtum est per te, vel per alios iurisdictionem civil-
lem, vel criminalem exercere. 13.1.11
Episcopus potest clericos, quod proci sunt Ecclesiasticae iur-
isdictionis, capere, & in carcerem mittere, etiam non ha-
bens in loco exemptum iurisdictionem. 13.1.11
Episcopus potest excommunicare in aliqua diocesi, occultationem
est allegare, & probare praesentationem etiam. 13.1.11
Episcopus, qui est Canonicus in aliqua Ecclesia, debet ibi in sede
et in Canonico, non vi Episcopi. 13.1.11
Episcopus, aut Capitulum non possunt dare, nec remittere iur-
isdictionem distributionum ob non sedentiam. 13.1.11
Episcopus potest requirere tunc. 13.1.11
Intellige, vt ibi.
Episcopus extra suam diocesim ex illis potest beneficia vacan-
tia in sua diocesi conferre. 13.1.11
Episcopus non potest potestatem conferendi beneficia committi-
tere aliter, quam eius Vicario generali. 13.1.11
Episcopus non potest variare te congrua atque ab eis bene-
ficiis accipere. 13.1.11
Episcopus valet testimonium praestare iura quae ab eis accipere
beneficium, & eo clapo potest Episcopus alii providere. 13.1.11
Episcopus si alius concessit facultatem intrandi monasterium
Monialium, intelligitur de prima vice. 13.1.11
Episcopus ubi assistit in Capitulo tanquam Canonici, habet in
eo vocem, & suffragium vnum. 13.1.11
Episcopus, qui ea licentia eius interueniente concessit aliquo timo-
re alios Ordines clericos promouere, si reuocare providere, si
vero dedit licentiam suam vt à quocunque ostenditur, reuocare
ille, qui dedit licentiam. 13.1.11
Episcopo seu confectis in licet condictionem sibi assumere,
quemadmodum et agros. 13.1.11
Episcopus depositus à Papa in Confessio non potest conferre
beneficia à die depositionis, quauis illam ignorat, & habere
pro vero Episcopo. 13.1.11
Episcopus etiam de confectis Capitulo sui non potest perire
decimas vacantes Ecclesiae vnde pauperi discurrunt, aut pra-
benda, non dano deservit ipsi Ecclesiae vacari. 13.1.11
Episcopi auctoritas aliquando vocatur licentia. 13.1.11
Episcopus, aut eius Vicarius generalis speciale mandatum ha-
bens potest in monasteriis sibi subditos auctoritate ordinare
Episcopus

Index Rerum, & Verborum

facilitatem ingrediendi monasteria Monachum concedere, an-
ducitur vero delegatus in monasteria Summo Pontifici. **ibid.**

Episcopus potest & debet videre an clausura servetur non solum
in monasteriis sed subditis, sed etiam in monasteriis Mono-
nium, quae Regularibus fabricantur, & non potest à Regulari-
bus impediri, contra citatur. **ibid. 45**

Episcopus habet iurisdictionem in Moniis quae privilegio, vel
indulto Papae sunt immunes, in his, quae ad claustrum & spi-
ritualium rerum curam pertinent. **ibid. 44**

Episcopi, si opus sit, cogunt per censuras dominos temporales, ut
in suis tribunalibus, & Causis causae Monialium iustitiam
per procuratores spectent. **ibid. 51. 57**

Episcopi nomine vbi non excluditur Vicarius, & est ten, quae con-
uenit Vicario ex eius officio, intelligitur etiam eius Vicarius
generalis. **ibid. 45**

Episcopus dum visitat, debet semper pascere gregem suum pa-
dicantibus, & sermonibus. **ibid. 45**

Episcopi in visitatione quoad mores inquirere, & interrogare de-
bent singulis singulos clericos, vel quique deponat circa vi-
tam aliorum eorum cum iuramento. **ibid. 45**

Episcopo visitanti clericum causatus, ubi sita est Cathedralis, nulla
debetur proceditur. **ibid. 45**

Episcopus si vna die duas parochias visitaret, vnam tantum po-
tensionem habere debet. **ibid. 45**

Episcopus Regularis conuersus habitum, & assumens illam aliam,
et censuram vitentem ab Episcopo canonici defensor, incurrit
excommunicationem laicam in hoc text. **ibid. 45. 51. 57**

Episcopi duodecim si degradabatur Episcopi, sex si Presbyteri,
sex si Diaconi, vel Subdiaconi olim in degradationibus à
Canonibus requiruntur. **ibid. 45**

Episcopus propter hodie solus per se ipsum potest ad adualem
electum in huius degradationem procedere. **ibid. 45**

Episcopus electus, & confirmatus ante consecrationem non po-
test clericum adualem degradare. **ibid. 45**

Episcopi cum procedunt contra hereticos non habent potestatem
conuenire personas Religiosas ad examinationem testium.
ibid. 45

Episcopus potest conferre solum beneficium hereticis, aut
hereticorum fauoribus. **ibid. 45**

Episcopi, & alij Prælati inferiores debent ornare Bapt. hereticis,
& hereticis, qui sunt in schismate. **ibid. 45**

Episcopi qualiter procedunt in causa hereticis debent ser-
uare modum Inquisitionis inquisitorum. **ibid. 45**

Episcopi, & Inquisitores heretici non resistunt, sed omnino pa-
rentur domini temporales, & de eo certum non cognoscant,
alio puniuntur. **ibid. 45**

Episcopi loci audientes vltra Papae Hieremiam sequuntur in tri-
bunalibus Regularium Monasteriorum. **ibid. 45**

Episcopi confitentur an, & quando requirantur sit in Ecclesiis,
& Monasteriis aduocare, remittit. **ibid. 45**

Episcopi cum Altiis visitant celebrare possunt, & sibi facere co-
lebrati, ita tamen quod non violenter interdicant. **ibid. 45**

Episcopi debent singulis diebus dicere, vel audire Missam.
ibid. 45

Episcopi in sua diocesi ante Concilium Tridentinum concedere poterat
vi causa locum sacrum in Altiis portandi quos possit cele-
brare, & an sit hoc ius licetum post Concilium Tridentinum. **ibid. 45**

Episcopus effundens non tenetur pena huius text. **ibid. 45**

Episcopo sanctum, & non simpliciter Sacerdoti competit absolute
excommunicationis maioris excommunicatione. **ibid. 45**

Episcopus potest prohibere Confessionem ne abique eodem suo
absoluit eam, qui bona merita non desinit, utque eorum
absolutionem sibi testatur. **ibid. 45**

Episcopi nullam interdictum, vel suspensionem incurant sententiam,
nisi lo fuerint sibi expresse. **ibid. 45**

Episcoporum appellatur etiam in materia seculari, & penali
venant regulariter Patriarchae, & Archiepiscopi. **ibid. 45**

Episcopus itaque per contradiictionem procedendo potest vi
gladio spirituali non solum quando agit ad defensionem bo-
norum, & iurium Ecclesiae, sed etiam si agit pro defensione
hominum, & bonorum patrimonialium ipsius Prælati. **ibid. 45**

Episcopus pro ratione suorum iurium potest vi gladio spiri-
tuali extradiationem procedendo. **ibid. 45**

Episcopus pro defensione eorum rerum incorporatum potest vi
gladio spirituali itaque per extradiationem procedendo.
ibid. 45

Episcopi an interdictum suspendere possint ad tempus vel ad
certum effectum remittit. **ibid. 45**

Episcoporum praelatum ignorare variationem beneficii in suo
diocesi. **ibid. 45**

Episcopus non presumitur ignorare viceuorum beneficii. **ibid. 45**

Episcopus presumitur scire deuotionem beneficii inquisito-
rum. **ibid. 45**

rum, olim quolibet anno Ecclesiam visitare teneatur. **ibid. 45**

Episcopus potest conferre beneficia Regularia, quae spectant ad
collationem Prælatorum Regularium, si Prælati Regularis
ista iurisdicere non possunt. **ibid. 45**

Episcopi ita debent diligendo corrigere scandalosos clericorum
excessum, ut ipsi clerici minus potius accendant ab insolentia, &
alij eorum exemplo minus finem perperant. **ibid. 45**

Episcopi, & Ordinarii intelliguntur providere Ecclesiae Motu
proprio. **ibid. 45**

Episcopi per mortem, censetur reuocari interdictio ordinaria in
persona Vicarii etiam quoad organa sui corporis. **ibid. 45**

Episcopus praelatus alternatus si non potest ingredi nec reuocari
in sua diocesi ob processum, & crudelitatem imperatorum, qui
illam occupant habent. **ibid. 45**

Episcopalis Sedes dicitur vacare usque ad confirmationem ele-
ctionis via per electionem processum fore. **ibid. 45**

Episcopus valet potest Ecclesiam alteri, vel loco religioso do-
nare etiam non vocato Reclato, vel deficiente. **ibid. 45**

Episcopus potest beneficium renuntiationem acceptare, licet eius
collatio sit Pontificia. **ibid. 45**

Episcopi possunt admittere resignaciones in fauorem ex causa
permutationis. **ibid. 45**

Episcopus itaque Sedis Apostolicæ delegatus habet authorita-
tem conferendi, & puniendi quoscunque exemptos cum seculari-
bus, quam Regularibus, qui in aliena Ecclesia, quae suorum Cano-
nicum non sunt, abique Episcopo licentia, in Ecclesia illius,
aut suorum Ordinum non petita illis benedictionem, non ipso
constatitine praedicare praesumptum. **ibid. 45**

Episcopus habet iurisdictionem super hospitalibus, & potest in
illis censere iura Episcopalis si authoritate illius sint erecta.
ibid. 45

Episcopus animaduertente potest in Reclatores hospitalium, & lepro-
sarum, elemosynarum, aut xenodochiorum, qui obsequium,
sui non versantur, vi oportet, in administratione, non obsequium
quoscunque exemptum. **ibid. 45**

Episcopi ad monasteria Cisterciensium venientes hospitalium
causa, praeuocanda visitatione recipiunt, causa vero visitationis
proportiones debitas de iure, vel consuetudine accipiunt, &
si velint, possunt comedere carnes extra septa monasterii.
ibid. 45

Episcopus si in datur carcerem ponere, sequere aut condemnare
voluerit, hereticum debet requirere Inquisitorem, & contra
Inquisitorem Episcopum, vi iura octo dies infamum conue-
nient ad primum tribunal. **ibid. 45**

Episcopus si requiritur ab Inquisitore, & Inquisitor ab Episcopo
nolens, vel non potest infamum conuenire, potest vna al-
teri suam vires delegare, vel per litteras suum consilium, &
confessionem significare. **ibid. 45**

Episcopus, & hereticis praeuocant Inquisitores possunt in causis
hereticis committere vires suas. **ibid. 45**

Episcopi, Inquisitores, & eorum subditi, qui faciendo, vel omittendo
delinquunt in officio, quomodo puniuntur, ostenduntur.
ibid. 45

Episcopus non potest absolute à suspensione temporaria inter
tempus. **ibid. 45**

Episcopi, vel Inquisitori si omisit procedere non obdignari,
amoris, vel laici causa, sed propter timorem, vel propter
contumacia scandalis, non incurrit penas in hoc § contentas.
ibid. 45

Episcopus non includitur nominis Inquisitorum. **ibid. 45**

Episcopi, & alij Prælati Superiores, Abbates, & ceteri monaste-
riorum regimini exteriores à Sede Apostolica prout abique li-
teris Apostolicis ad conuocandos Ecclesiam, & monasteria accede-
re, vel bonorum Ecclesiasticorum administrationem accipere
non debent. **ibid. 45**

Limita vi non procedat quoad penam in foro Cōfessionis. **ibid. 45**

Episcopus non potest pro tribunali sedere in loco exempto sine
diocesis. **ibid. 45**

Episcopi in aliena diocesi potest iuxta Missam solemnem in
Pontificali celebrare. **ibid. 45**

Episcopus praeuocant, capiens, & banniens, vbi hoc mandatur, vel
in huius, faciens, confirmans, fauor, & de iure cum suis po-
testatibus, causis in hoc delinquentibus, & cum officialibus, penam variis
per Concilium puniuntur. **ibid. 45**

Episcoporum praeuocant in iurisdicere sunt excommunicationis
communicatione Papae reuocant. **ibid. 45**

Episcopus, vel Cardinalis ostendens causa sua propria defen-
sionis non incidit in penam huius text. **ibid. 45**

Episcopus non potest licet communicare cum excommunicato
etiam si se aut formaliter absolute non ad excommunicationem.
ibid. 45

Episcopi, & alij Prælati recipientes administrationem forum
Ecclesiasticum non paritibus solio fidelitatis, & obedientiae iu-
ramento, sed à Curia decedentes non accepto Pallio incurrunt
in penam in hoc text. contentam. **ibid. 45**

Episcopus quando visitat monasterium Regularium in visitatio-
nis actu, duas vel tres personas clericas characteris insignis,
quarum **ibid. 45**

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extra.

[illegible][illegible]

Index Rerum, & Verborum

monia, seu negligentia in non satisfaciendo. 307.3.9
Excommunicatio pro culpa futura omnino licet iusta et
quodam deficiat una mortuo, valida tamen est cum detur salu-
tem et mortuo, quae sub precepto censetur. ibid. 12
Excommunicationes laic pro culpa praeteritis ubi reperiuntur
in Pontificibus approbatae, debent intelligi de culpa praeteritis
modo aliquo pendentes in futuro. 307.3.14
Excommunicatio sententia ab homine non potest fieri pro
futura culpa. 307.3.15
Excommunicatio a praelato fieri potest in aliquem ubique ca-
nonica monitione quiescit et pronuntiat ad defensionem
proprij iuris. 307.3.16
Excommunicatio laic post sententiam intra tempus datum ad
appellandum, valet iure iure, & ligat. 308.3.11
Excommunicatio laic post appellacionem interpositam ex cau-
sa prohibita non facit pronuntiat nulla, sed fieri potest
relativa ad causam etiam antequam incipiat de veniente
causa cognoscere. ibid. 13.13
Excommunicatio laic in participantes non valet nisi fuerit mo-
niti non vacante. 310.1.1
Excommunicatio minorum interit quis reuocanda eamdem,
vel litteram excommunicationis. ibid. 7
Excommunicatio non potest suspendi nisi in totum relaxetur.
310.1.3
Excommunicatio sententia in quibus casibus dicatur ipso iure
nulla, remittit. ibid. 5
Excommunicatio nulla est quando laic fuit post interpositam
appellacionem legitimam. ibid. 4
Excommunicatio est nulla quando in sententia expresse est error
intolerabilis. 311.1.7
Excommunicatio sententia est nulla quando cum fertur est
excommunicatio decessus. ibid. 8
Excommunicatio nulla est, quae fertur a suo iudice, sed iurato.
ibid. 9
Excommunicatio nulla est quando iudex excommunicat exem-
pum, aut habentem privilegium in contrarium. ibid. 10
Excommunicatio post appellacionem laic non censetur per
negligentiam non potestque illam debita tempore, sed eo
supra et publicis demonstrandis, & vitandis. 313.1.1
Contra excommunicationem ex textu desumptum opponitur. ibid. 2
Respondetur obiectis. 313.3.4
Excommunicatio sententia non suspendit per appellacionem.
314.3.9
Excommunicatio in iure propter in iudicio in clericum, sine
omni mandato tamen, quoniam meo factum, iuram habere, se-
con fuit meo nomine non sit facta. 314.3.3
Excommunicatio sententia, seu quavis alia censura non est
propter de re ad ea legimus. 315.3.13
Excommunicatio sententiam ipso facto incurret per interpos-
itionem impedit investigationem factam per litteras Ordinarii
de beneficiis Ecclesiasticis per interpositionem pariter non possit,
laic in Curia Romana una sententia distincta in possessione,
vel per iura contra ipsam possessionem. 315.3.15
Excommunicatio exceptio potest semper opponi etiam post
quam sit fuerit concessa de iudice praeterit terminum per-
emptionum ad probandas exceptiones dilatorias, & declarato-
rias, & terminus fuerit transactus. 315.3.1
Ampla, vi. ibid. 3
Excommunicatio sententiam ipso facto incurret Monachi,
aut Canonici Regulares administrationem non habentes, qui
perant Caritas Principum admodum incendii fuit Parlatus & mo-
nasterii, item de monachi, qui sine licentia Abbatis iurum
seruare arma iuxta septa monasterii. 315.3.4
Excommunicatio de qua in hoc text. non incurret nisi, qui
nuptias hie prohibitas ignorantes contraxerunt. 314.3.1
Excommunicatio in hoc text. communis non incurret
illi, qui non solum matrimonio contraxerunt factum igno-
rantes, sed etiam qui factum tenebantur tamen ignorare. ibid. 9
Excommunicatio de qua in hoc text. non incurret si matrimonio
incurret, cum infideli, cognata legali, vel spirituali,
vel cum impedimento publico beneficii. ibid. 11
Excommunicatio sententiam ipso iure internum Incensuratur,
& vel ipsorum, Episcoporum, aut Capitulum Sede vacante
officij deputat in eadem fidei, qui praeterea fuit Officij
Inquisitoris illiusdem signum peccatum aliquem, & qui sententia
confirma bona Ecclesiastica etiam applicanda fisco Ecclesie.
315.3.6
Excommunicatio sententia subiectis, denotant, ipso iure.
ibid. 7
Excommunicatio de qua in hoc text. contra Sacerdotes Regu-
lares matrimonium solum incurret an sit contra per suspens-
ionem Conc. Trid. sess. 24. de reformatione, cap. 6. altera-
dictat. 315.3.6.7
Excommunicatio an, si quis sordere, incurret percursum
consequenter elevet causa eisdem clerici. 315.3.7
Excommunicatio potest ipso iure incurret asserentes le-
stem, & nam Francellorum, seu Statum de pauperes via,

B-zochorum, seu Beguinarum. 315.3.1.1
Excommunicatio non incurret aliter, vel locutus res, seu
bona Ecclesiastica extra calat & iure permissis in plures annos
in tres annos. 307.3.11
Excommunicatio ipso facto incurret asserentes B. V. in
peccatis morali fuisse conceptum: qui etiam dicant. quod
hunc Conceptionis tunc relevantes, graviter peccant. 311.
1.11.
Excommunicatio Pape retransmittit incurret committentes
simoniam in Ordine, vel beneficio, &c. 314.3.6
Excommunicatio valet sententia, non afficit ille, quae nullius
premissis pro consequentia Ordinis, vel beneficii incurret
Obedo, vel beneficii consecratur. 313.3.10
Excommunicatio Pape retransmittit militiam ab infidelibus
a casibus Bullis in Curia Domini, vel Papalibus praeterea priu-
ilegiarum. 313.3.11
Excommunicatio maiorem incurret dantes, aut recipien-
tes pro obtinenda gratia, vel iustitia apud Sedem Apostolicam.
314.3.4
Excommunicatio differt ab anathemate. ibid. 5
Excommunicatio impedit propter dationem, seu receptionem
percursum pro obtinenda gratia, vel iustitia apud Sedem Apo-
stolicam non habet locum, quando non interuenit ratio da-
to, praemissis, pactum, aut aliquod verbum, quia sola cogi-
tatio, & mentalis resolutio non sufficit. 314.3.8
Excommunicatio appellacione venit maior. 313.3.5
Excommunicatio de qua in hoc text. incurret etiam qui
contrahit matrimonium cum consanguinea in gradu lege
divina, & naturali prohibito. 315.3.12
Excommunicatio non potest praesentare resequum ante excom-
municacionem imperatorem. 313.3.5
Excommunicatio non potest concedere de iudice, nec conser-
re quod causa pro ipso, vel contra ipsum committitur aliter.
ibid. 10
Excommunicatio in illis casibus, in quibus potest esse in iudi-
cio, in eisdem potest impetrare relaxatum. 313.3.1
Excommunicatio potest impetrare relaxatum per quod impo-
nitur et causa committitur in Roma respectu processus viquo
ad interitum. ibid. 13
Excommunicatio potest impetrare relaxatum super consecra-
tionem caele praesentat. ibid. 14
Excommunicatio pendente articulo appellacionis potest impo-
nitur relaxatum, hodie interim non possit illi vi canonum
adiri. ibid. 5
Excommunicatio excommunicatio minori potest relaxatum im-
petrare. ibid. 6
Excommunicatio sub conditione, pendente illa potest valide im-
petrare relaxatum. ibid. 7
Excommunicatio potest impetrare relaxatum super gratia con-
cessa ab Ordinario. ibid. 8
Excommunicatio potest optare temporalitatem abique titulo.
313.3.1
Excommunicatio est non solum percutio clericum, sed con-
sequenter clericum. 314.3.1
Excommunicatio non potest praesentari ad beneficium. 313.3.11
Excommunicatio licet non possit esse in iudicio, attamen si con-
paratur, & nihil ab adversario fuit oppositum, valet iudicium
com eo statuentem. 315.3.10
Excommunicatio non potest petere quod exequatur sententia
ad eius favorem laic ante excommunicationem, etiam illa
transactis in iudicium. 310.3.14
Excommunicatio nec etiam coram exequatur comparat va-
let. ibid. 16
Excommunicatio denotant, aut necessitas Clerici praesentat,
non potest solus, vel cum aliis clericis eligere. 314.3.6
Excommunicatio fuit, qui impedit super causis, quae ad locum
Ecclesiasticum eam de iure, vel de consuetudine pertinet, litteras
a Sede Apost. impetrari, vel super ipsa eam Ordinationem, vel
delegationem Ecclesiasticam incurret. 313.3.1.9
Excommunicatio est ipso facto Religiosus praesentat habuam
trimerum dantes, vel ad quoscunque studia accedens non
obtenet licentia Praetuli, & Conventus. Item similes ex-
communicationem incurret Doctores si error docentes, vel
in scholis retinere ad Leges, vel Physicam tales Religio-
sos. 314.3.1.3
Excommunicatio participat, & socii criminis tales inter in se
contra haereticos si fuerint verisimiliter veritatem deponere.
315.3.1.1
Excommunicatio potest valet in testem ad adversum haereticum,
quae aliter non est idoneus testis. ibid. 3
Excommunicatio propter excommunicationem non respondendi super
haereticis, de qua est suspectus, post annum dantes in haereticos.
315.3.1.3
Excommunicatio fuit illi, qui concedat repertas causa pec-
cosas Ecclesiasticas, vel eorum bonis aliis iura in iudicio de con-
ditione, vel ex tunc abstinere, & excommunicat. 313.3.4
Excommunicatio ipso facto fuit offendentes Cardinales. 318.1.30
Excom

Collectio Sexti Decretali. Clem. & Extrav.

Excommunicatus potest facere, & celebrare contractus, & ibi co-
facti, & celebrati valent. ibid. 31
Excommunicatus si subditus Suffraganeorum Archiepiscopi, non
possit abluere, sed excommunicatus si Suffraganeus, vel
officiarius benedicti, sed appellatus fuerit. 308.1.1
Excommunicatus si de eadem potest appellari, vel ea de qua
fuerit subditus, praesentandus est in dubio ipsius excom-
municationem patet. 309.1.17
Excommunicatus maior excommunicatione relictus non po-
test. ibid. 1.4
Excommunicatus potest facere testamentum. ibid. 2
Excommunicatus sepultura Ecclesiastica carere debet. 436.1.3
Excommunicatus nominum qui dicitur. ibid. 5
Excommunicatus facere & de iurisdictione debet ab omnibus vitiari
in foro exteriori donec probet duobus libris scilicet se esse
absolutum, & in foro Conscientiae iussit et ipsemet dicat se
iam esse absolutum. 465.1.11
Excommunicatus quando dicitur excommunicari potest Romae
vel impetrat absolutionem, iudicis arbitrio relinquatur. 478.1.16
Excommunicatus fuit qui pascitur promissionibus iustitiam, vel
gratiam a Sede Apostolica obtemperare, qui tales non excludit,
ne illi absolutione facili concedatur. 513.1.1.3
Excommunicatus ob damnum vel receptum pro obtinenda gratia
vel iustitia apud Sedem Apostolicam non possit absolvi nisi
si Papa, vel ab alio ad id speciale mandatum habente praece-
ptum in monitis articulo. 515.1.10
Excommunicatus ob damnum, vel receptum pro obtinenda gratia,
vel iustitia apud Sedem Apostolicam absolvi non potest, nisi
prius quantum dedit, vel recepti integritate pauperibus la-
gneretur. ibid.
Excommunicatus fuit, qui licet a Papa nunc suam excommunicationem
concessit impugnat. 566.1.10
Excois sententia fieri non debet durante tempore ad appella-
tionem. 573.1.10
Excois habet iustitiam delegatam. 583.1.3
Excois super gratia facta dicitur a Papa, mortuo Papa etiam te
inergit gratiam excois. 586.1.13
Excois gratia Apostoli, licet largo modo dicitur delegatus, ta-
men fecit est iustitia stricta, in qua delegati appellatio
nem venit excois. ibid. 4
Excois datus a Papa, et praesentat personae, subdelegatus, si de-
not et praesentat Ecclesiae, non expressa persona, non subdele-
gatus, nisi habeat speciale mandatum, & causam reddit. 101.
1.1
Excois gratiam possunt alii committere vires suas, ibid. 1.
Excois vires sine alio, iungit potest in iudicio ad pias rati-
fas si interueni doctores iudices. 121.1.8
Excois super praesentatione alicuius de varietate, non potest per
generales luras habere ordinem generaliter ex procedant ad
collationem beneficiorum, &c. 181.1.10
Excois plures datus uno mortuo, vel in memoriam existentis
vel excois solent, alius potest libere excois testamentum,
nisi testator expresse. 419.1.13.14
Excois testamentum non potest officium suum alteri com-
mittere, nisi in legatis ad pias causas. ibid. 15
Excois testamentum quando quis reliquit amicum suum libere
nomine dignitatis, et videretur non dignitatem, sed amicitiam
considerasse. 110.1.16
Excois testamentum esse nequeat Fratres Minores de
Observantia etiam obtemperare suorum Superiorum licentia. 479.
1.13
Excois clericorum quoad forum est iuris Diuini. 138.1.8
Excois in quibus possessione contractus non alius subdi-
tus ea eo quod non apparet superioris vel alius excois
in iudicio, nisi probetur quod veniat casus excois.
187.1.14
Excois, potest liberare aut probare quando privilegium, sen-
tentia, aut scriptura non sunt principibus super exemptione,
seu liberate, sed incidentibus super alio. 139.1.3
Excois si potest Ordinationem probatur si privilegium con-
tinetur, vel Ecclesia existat iuris libere, vel si libere, seu
quod potest libere Ecclesiae Romanae, seu quod cum spe-
ciali prerogativa gaudet. ibid. 3.4
Excois si potest Ordinationem an, & quando probetur ex
solutione facta sub Apostoli. ibid. 4.7
Excois si potest Ordinationem probatur si Papa Ecclesiam
privilegio excois ab Ordinatione potest, vel si Papa dicit in
privilegio, se Episcopos subditi Cathedram suam collocare,
et 139.1.6.7
Vel si aliquis recipiat in propriis, & specialibus subditis, ibid. 8
Excois si privilegia locorum tunc concessa destructo loco,
vel perempta te amittunt. 516.1.7
Excois si iurisdictione quilibet Ordinarij non excois
excois si Legatus Papa. 611.1.3
Excois si iuris locum excois delinquit, caritatis, &
alibi res ita sit, potest eorum locorum Ordinarij conueniri
Rubij, Collectio, Tom. 1. P.

ratione delicti, contractus, non rei facti. 183.1.8
Declara, et ibid. 3
Excois non licet edificare Ecclesiam in diocesi Episcopi sine
consensu, aliquis excois decessit, & in iudicio Episcopi
scopus. 183.1.3
Excois omnes qui alius excois exemptione Synodo in iudicio
debetur, nec Capitulum generalibus libentius, ad Synodum
diocesana accedere debent. 184.1.4
Excois si aliter privilegium, & possessionem, pro dolo
excois immunes, contra Episcopum tuncem solis iuris
communi dispositione. 185.1.15
Excois Clerici alius Ecclesiae tam Canonici, quam the-
trici cois Ordinarij excois quosque excois 189.1.3
Excois subditi sunt iurisdictioni Legati de iure. 322.1.3
Excois loci iuris diocesis indicantur ex extra diocesis.
408.1.5
Excois licet videretur consilium, est tamen excois, cui
seculari pariter dicitur. 418.1.3
Excois beneficium ad collationem Episcopi collationem spe-
ciali, si aliquid ex negligencia Episcopi decessit, fuit ad
Capitulum, de eo non potest persequi. 419.1.1
Excois hodie solentur sum. 49.1.1
Excois gratia amittitur per excois incompensabilem.
503.1.1. Vide Gratia.
de Excois, quae solentur sunt victori, debet dedit id, quod
dum esset confectum, et luo. 61.1.78
Excois manifestat secundum qualitatem personae. 111.1.78
Excois lites sunt solvenda, & taxanda auctoritate iudicis. 23.
1.99
Excois, in quibus victus victo condemnatur taxanda sunt a iu-
dice secundum qualitatem litigantium ex proprio arbitrio.
364.1.15
Excois condemnatio non fit, dum quis ex probatione se-
neplos, & ob delationem iuramentum obtinuit. ibid. 14
Excois necessitate, quae facit Capitulum per electione Pra-
lati, de bonis Parochiae fieri, vel reddi debet. 411.1.6
Excois magistra rem dicitur. 493.1.3
Excois quando requiritur per verba geminata, tunc non suffi-
ciunt excois in genere. 503.1.14
Excois relicta non sufficit cum quid certum, & excois
requiritur. 807.1.1
Excois, sequitur expressam mentionem, non autem quae de-
pendentur ex verba quantumcumque generalia. 108.1.18
Excois aliquando dicitur quod continetur sub generalitate
verborum. ibid. 9
Excois in litteris sunt continetur ea quae excois superiorum non de-
deretur facilius ad concedendum, vel deo generalium. 128.1.
11
Excois si lege concessa admittit ad omnes casus, quibus
tatio expressa adaptari potest. 76.1.3
Excois non admittit in odiosis etiam ea de iudicare taxanda.
34.1.6
Excois regulariter non fit in excois in iudicio. 351.1.3
Excois sic in excois in iudicio facit per casus, & facit an-
ima. ibid. 1.1
Excois ex iudice rationis in materia alius admittit ad
casum, qui subditi, vocabuli significatione continetur potest.
38.1.7. & 191.1.8
Excois, quae fit in excois ex lata verborum significatione,
ad casus, qui ratio legis concessa comprehendit, dicitur
intellectus, & virtualis. ibid. 8
Excois minor nemo dicitur, quo Ecclesiae visitare sententia
in anno subditi, allegatur, quam iocul. 510.1.6
Excois, si ad iudicium verbo sumi tempore, habet vni lura
sententia. 48.1.3
Excois Ecclesiastica subditi interdicta, important ipso iure,
et 11.1.8
Excois, tempore excois decessit, et 11.1.9. 448.1.10.
413.1.1. & 486.1.3

Facere falsos florones dicitur peremptoriis. 500.1.3
Facere quis potest per alium quod potest facere per se ipsum.
374.1.1
Facere per se videtur quipere alium facit. ibid. 1
Falsi alius scilicet scilicet habet non sufficit ubi agitur de aliquo
gravi praedictio, nisi etiam qui fecit causam falsum omnes
qualitates, & circumstantias. 174.1.4
Falsum pro oportuno iuri dicitur omnes illud in quo consistit
actus in se propter ea parte agens. 145.1.16
Falsum proprium quando est antiquum, in quo fit veritas
obliuio excusatur illius ignorantia. ibid. 1.1
Falsum legem immutari non debet, licet casus postea eveniat,
quo non potest iocul. 381.1.9
Falsi si iudice, si ad casum non spectant officium, videtur non sub-
stant. 310.1.1
Facere

Index Rerum, & Verborum

Nulla per iudicium extra territorium, aut sine iuris ordine proceditur, vel quia omnino incompetens est, ubi non subsistit. **ibid.**
Familia gratuita cum expensione aliquorum casum exigentium speciale iuramentum, non extenditur ad speciales casus mortuus expensis. **403.1.3**
Falsitas non potest deduci ex legis ad piam causat. **118.1.13**
Falsum in iudicio alienum quis potest non debet. **148.1.1**
Fama non sufficit ut quis reputetur ab agendo tanquam excommunicatus, sed talia debet probari aperiensia documentis. **159.1.3**
Familiarum nomine potest illi veniant, qui dominica, vel potius potestati subiacent, & expensis domini continetur alioquin. **491.1.4**
Favillitas Papa, aut Cardinalis officium habet sine actus potestatis. **159.1.35**
Familia verè dicuntur illi, qui expensis alicuius continetur domus vel commensales existunt. **313.1.1**
Familia de potestate pertinetur familiaris in furorem nisi probetur contrarium. **314.1.4**
Familia Inquisitorum Fidei arma habet, & imponit delicta potestati. **461.1.3**
Familia ut constet hinc requiritur mens, & dens. **314.1.3**
Fama potest est ostendenda, quam odium. **43.1.7**
Faut in hac materia dicitur quodque fasces, & benevolentiam potestatem. **344.1.3**
Faut in dubio considerandus est potestas quam odium. **ibid.**
Fautem delinquenti praeiudicium eadem potestas puniunt, sicut dicitur consilium. **471.1.1**
Fautem, & extendenda materia, quoniam correctio, dicitur ubique agitur de rebus ad ius pertinet, sicut commune. **184.1.13**
Fautem haereticorum non dicuntur illi, qui haeretici in exitu, vel gravi necessitate consilio ob Dei amorem eorum synagoga parant. **158.1.11**
Fautem qui dicitur remissus. **471.1.10**
Fautem, in quibus carum palam compari, & iurati in apertis alia voce diuina Officia solemniter laudandi tempore celebrare possunt, quod & quæ sunt, ostenduntur. **310.1.17**
Fautem, quibus licet publicè diuina Officia tempore iudicis celebrare, incipiant à prima vesperis, finiantur in secunda. **ibid.**
Falsi X.I.I. Apostolorum, quoniam Evangelistam, & quoniam Doctorem, & Confessorem Ecclesie, sicut Gregorius, Augustinus, Ambrosius, & Hieronymus, sub Officio dicitur debet solemniter celebrare. **441.1.1**
Falsum Corpora Christi præcipue quædam celebrant, & indulgentiam concedunt illis, qui in festo, vel infra octavam Officio, vel huius intererunt. **413.1.1**
Falsum ligum quod dicitur, ostenduntur. **413.1.13**
Falsi tropici est, indicibus, primis, & transiunt. **313.1.1**
Falsi retractationem non operatur sicut praedictum temp. **140.1.9**
Fides bona fuisse in praesumptione ubi ius commune, vel praesumptio non est contra praesentem, alia debet allegari sententia, & probari, nisi in praesumptione, cuius contrarij non erat memoria. **413.1.1**
Fides bona requiritur in praesumptione immemoriali. **145.1.1**
Fides bona requiritur in praesumptione per fides bonis haereticorum, quæ tunc considerantur accipere recipi potest Catholice esse cum, à qua bona illa accipit. **144.1.7**
Fides bona debet praesumere. **461.1.13**
Fides bona in debitis in omni praesumptione praesumitur praesumptione iuris. **314.1.1**
Fides bona in praesumptione immemoriali praesumitur praesumptione iuris, & de iure. **177.1.6**
Fidelis amicus non non credens, in iudicio attinet Fidem Catholicam. **315.1.3**
Fidem non expedit observare in male promissa. **377.1.1**
Fidem frustri sibi quis potest ab eo sumi, cui fidei à se praesumitur servare occidit. **314.1.10**
Fides bona non potest ut fidei exactum iuramentum exigat. **313.1.10**
Fiduciam an satis sit probare solentem à se factam per solam consilium exactam sine alia probatione summationem non possit agere aduersus debentem, qui illam promissum tenet indebitum. **441.1.1**
Fidei dicitur de iure, quod sit secundum consuetudinem. **177.1.6**
Fidei consuetudo etiam cum iuramento bona potest ad se potest legatum, sed alimonia remissus. **113.1.4**
Fidei reuerentia cum iuramento facit fidei hereditatem potestatem, & materiam, non potest reuocari tunc impugnetur, etiam nomine dicitur in iudicio confirmari. **314.1.10**
Fidei dicitur contenta si tenet iuramentum hereditatem potestatem ad iuramentum factum cum iuramento, vel talia reuocatio fuit ante, fuit post nuptias, & consuetudinem docem facta fuit. **ibid.**
Filia inducitur vi ad tenendam etiam cum iuramento, potest talem reuocari tunc reuocari. **ibid.**
Filia maior reuocatur hereditatem delata, vel defendenda, fuit excommunicata, & iura non lata ex acquirit, potest alimonia abolitione potestatem reuocari tunc reuocari. **177.1.1**
Filia minor reuocatur, & iura non lata ex acquirit, fuit excommunicata, tunc nulla requiritur abolitione ad iuramentum ut reuocari tunc reuocari potest. **ibid.**
Filia etiam minor in casu doris potest esse in iudicio sine consensu patris. **319.1.11**
Filia à Patre est inseparabilis. **177.1.1**
Filia sicut filius similis esse patri. **319.1.7**
Filia sepeliendus est in sepulchro Matrem, licet in illa Ecclesia pater sepelitus sit. **113.1.6**
Filia Confessione spiritualium carnaliter cognoscens, debet hoc in Confessione detegere, quia est communicatione necessarii confitenda. **177.1.7**
Filia haereticorum propter suorum parentum haereticum sunt inhabiles ad omnia officia, & beneficia Ecclesiastica obtinenda. **144.1.10**
Filia nati ante haereticum patris an inhabiles sine ad beneficia obtinenda, remissus. **ibid.**
Filia in iudicio potest verba per quæ redditur iura, & iura actus, aut passus, quæ in potestatem criminis per legem imposita est, intentionem à iure latam couincit. **ibid.**
Filia haereticorum sunt inhabiles ad penitentiam accipiendam, & obsecra priuilegiis. **144.1.3**
Filia, vel haereticos istorum, qui dam in lecto decumbunt, vocant haereticos, ut ab illis communicent, non admittunt ad probandum quod tunc eorum parentes iam defuncti non erant sine membris, quando peruenit illam consolationem, si dam iuramentum erat diffamati de haereticis, vel sapienti, vel legem confiterentur, quod quodam prout haereticos etiam sine membris. **ibid.**
Filia haereticorum utque ad secundam lineam paritatem, ad primam vero materiam sunt inhabiles ad beneficia Ecclesiastica, vel officia secularia si potest ante mortem Ecclesie remporari non fuerint. **144.1.1**
Filia intelligit tam de nati post haereticum, quam etiam de nati ante haereticum patris. **ibid.**
Filia haereticis paritatem, & ad Fidem redeuntis non possunt beneficiis, nec ad alia obtinenda inhabiles redduntur. **ibid.**
Filia haereticis reprobis, & nati de Ceteris seculari sunt inhabiles ad beneficia Ecclesiastica, & officia, quoniam illi paritatem, & reprobos Catholice. **ibid.**
Filia non debet portare arma familiae matris, sed patris. **147.1.11**
Filia appellatio in numero plurali masculus, & feminis comprehenduntur. **191.1.4**
Filia, & nepotes ascenduntur Cardinalis priuilegiis in omnia beneficia, & dignitates Ecclesiastica, & ad illas in potestatem obtinenda efficiuntur inhabiles. **191.1.19**
Filia priuilegiis, quæ parentibus personaliter conceduntur, concedunt non possunt. **116.1.4**
Filia haereticus aliter praesumitur ignorare factum patris defuncti. **144.10**
Filia per peccatum patris non tunc puniendus. **348.1.1**
Filia iustus nascitur non tunc peccatum ex parte peccatoris. **ibid.**
Filia peccator, & iustus aliquando nascitur, ex parte iusto, & iusto. **ibid.**
Filia aliter optimus, aliter pessimus ex eisdem parentibus aliquando nascitur. **ibid.**
Filia appellatio regulariter non comprehenditur nepotes. **413.1.1**
Filia appellatio non veniunt qui sunt naturaliter tantum, sed in iudicio. **ibid.**
Filia haereticus propter delictum patris non amittit beneficia sua obsecra. **146.1.17**
Filia appellatio an & quando continetur nepotes, remissus. **ibid.**
Filia ob delictum patrem puniuntur, & hoc caritatis etiam parentum puniuntur, & dolore excusantur. **491.1.3**
Filia contra sua eademque persona eam ipso patre. **ibid.**
Filia pro anima non legit sine consensu patris bona non cadunt. **141.1.10**
Filia potest testari ad piam causam cum consensu patris. **146.1.1**
Filia potest esse procurator etiam aliter patris testis. **113.1.4**
Filia non potest pro se sine in iudicio sine consensu patris. **144.1.1**
Filia sine patris consensu in iudicio ita se agere vellet, an valeat arguere remissus. **ibid.**
Filia non potest in iudicio proponere publicam accusationem sine consensu patris remissus. **ibid.**
Filia non potest in iudicio sine consensu patris. **191.1.1**
Filia in casibus beneficiis, & spiritualibus potest esse

Filia inducitur vi ad tenendam etiam cum iuramento, potest talem reuocari tunc reuocari. **ibid.**
Filia maior reuocatur hereditatem delata, vel defendenda, fuit excommunicata, & iura non lata ex acquirit, potest alimonia abolitione potestatem reuocari tunc reuocari. **177.1.1**
Filia minor reuocatur, & iura non lata ex acquirit, fuit excommunicata, tunc nulla requiritur abolitione ad iuramentum ut reuocari tunc reuocari potest. **ibid.**
Filia etiam minor in casu doris potest esse in iudicio sine consensu patris. **319.1.11**
Filia à Patre est inseparabilis. **177.1.1**
Filia sicut filius similis esse patri. **319.1.7**
Filia sepeliendus est in sepulchro Matrem, licet in illa Ecclesia pater sepelitus sit. **113.1.6**
Filia Confessione spiritualium carnaliter cognoscens, debet hoc in Confessione detegere, quia est communicatione necessarii confitenda. **177.1.7**
Filia haereticorum propter suorum parentum haereticum sunt inhabiles ad omnia officia, & beneficia Ecclesiastica obtinenda. **144.1.10**
Filia nati ante haereticum patris an inhabiles sine ad beneficia obtinenda, remissus. **ibid.**
Filia in iudicio potest verba per quæ redditur iura, & iura actus, aut passus, quæ in potestatem criminis per legem imposita est, intentionem à iure latam couincit. **ibid.**
Filia haereticorum sunt inhabiles ad penitentiam accipiendam, & obsecra priuilegiis. **144.1.3**
Filia, vel haereticos istorum, qui dam in lecto decumbunt, vocant haereticos, ut ab illis communicent, non admittunt ad probandum quod tunc eorum parentes iam defuncti non erant sine membris, quando peruenit illam consolationem, si dam iuramentum erat diffamati de haereticis, vel sapienti, vel legem confiterentur, quod quodam prout haereticos etiam sine membris. **ibid.**
Filia haereticorum utque ad secundam lineam paritatem, ad primam vero materiam sunt inhabiles ad beneficia Ecclesiastica, vel officia secularia si potest ante mortem Ecclesie remporari non fuerint. **144.1.1**
Filia intelligit tam de nati post haereticum, quam etiam de nati ante haereticum patris. **ibid.**
Filia haereticis paritatem, & ad Fidem redeuntis non possunt beneficiis, nec ad alia obtinenda inhabiles redduntur. **ibid.**
Filia haereticis reprobis, & nati de Ceteris seculari sunt inhabiles ad beneficia Ecclesiastica, & officia, quoniam illi paritatem, & reprobos Catholice. **ibid.**
Filia non debet portare arma familiae matris, sed patris. **147.1.11**
Filia appellatio in numero plurali masculus, & feminis comprehenduntur. **191.1.4**
Filia, & nepotes ascenduntur Cardinalis priuilegiis in omnia beneficia, & dignitates Ecclesiastica, & ad illas in potestatem obtinenda efficiuntur inhabiles. **191.1.19**
Filia priuilegiis, quæ parentibus personaliter conceduntur, concedunt non possunt. **116.1.4**
Filia haereticus aliter praesumitur ignorare factum patris defuncti. **144.10**
Filia per peccatum patris non tunc puniendus. **348.1.1**
Filia iustus nascitur non tunc peccatum ex parte peccatoris. **ibid.**
Filia peccator, & iustus aliquando nascitur, ex parte iusto, & iusto. **ibid.**
Filia aliter optimus, aliter pessimus ex eisdem parentibus aliquando nascitur. **ibid.**
Filia appellatio regulariter non comprehenditur nepotes. **413.1.1**
Filia appellatio non veniunt qui sunt naturaliter tantum, sed in iudicio. **ibid.**
Filia haereticus propter delictum patris non amittit beneficia sua obsecra. **146.1.17**
Filia appellatio an & quando continetur nepotes, remissus. **ibid.**
Filia ob delictum patrem puniuntur, & hoc caritatis etiam parentum puniuntur, & dolore excusantur. **491.1.3**
Filia contra sua eademque persona eam ipso patre. **ibid.**
Filia pro anima non legit sine consensu patris bona non cadunt. **141.1.10**
Filia potest testari ad piam causam cum consensu patris. **146.1.1**
Filia potest esse procurator etiam aliter patris testis. **113.1.4**
Filia non potest pro se sine in iudicio sine consensu patris. **144.1.1**
Filia sine patris consensu in iudicio ita se agere vellet, an valeat arguere remissus. **ibid.**
Filia non potest in iudicio proponere publicam accusationem sine consensu patris remissus. **ibid.**
Filia non potest in iudicio sine consensu patris. **191.1.1**
Filia in casibus beneficiis, & spiritualibus potest esse

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

In iudicio sine patris consensu, & procuratorem constituere.
139.3.10

Forma potest habere officium habens in se dignitatem, & ad
missionem.
64.3.10

Forma possunt habere officia, & dignitates temporales quæ
sunt per successionem perpetuam tanquam propria defensione.
ibid. 11

Forma propter suam reverentiam aliquando pariter. 67.1.19

Forma concordantia gratia immunitatis etiam mascula
presertim in successione Regnorum in quibus id consuetudo
intendunt.
73.1.14

Forma dignitas honoris permittitur sub habito Regnati-
onis vires; nec sunt tales per Ordinationem sollicitudo. 511.
1.1

Forma sub masculino intelligitur, in respectu. 10.1.11

Forma quando agitur de causa viciosa contra Ecclesiasticam
cogi possunt non liberos rationem producere. 467.1.5.6

Forma aliteret, sed iuramento non habere librum ratio-
nem, sicut non cedunt, ita nec cedunt iuramento rite ha-
bita. ibid. 1.11

Forma quærit non potest adimpleri specificæ, debet adimpleri in
casu æquivalente, & sufficit. 11.2.7. & 430.1.4

Forma electionis traditur per expresse dicta super hoc rite, non
est subacta per expresse præposita, sed non. 558.1

Forma contrahendi institutionem per procuratorem ubi repen-
dit, edit edit. 410.1.14

Forma impleri debet rite, & propriè & non per actum fictum &
improptum. 410.1.14

Forma simplex est peccatum mortale, ita ut oppositum alie-
næ perniciem sit hereticum. 463.1.6

Forma est nota affirmativa. 43.1.14

Forma malitiosa imponit dubium, & ambiguum, aliquando
verò positum sufficit, & decidit. 70.1.7

Forma domicii tanquam foris & magis naturalis præferunt
foro originis. 51.1.14

Forma incompetens tripliciter potest considerari, etiam quoad
procedus sollicitudinem. 11.2.67

Forma quæ factus estime contrahit, si in iudicio. 101.1.13

Forma habent tantum facti rite in rebus viciis via
compatibilis. 493.1.1

Forma, quibus concessa est facultas transiendi ad non Mendica-
ntes, si Mendicantes admittunt volentes non inveniunt, non
sufficiunt, si apud Mendicantes omnes inveniunt non admittunt,
nisi admittit quocumque inter eos apud deos tales creatos.
119.1.11

Forma 5. Spiritus in Saxia, 5. Hieronymus in Hispania, Eremus
S. Hieronymus de Pusa, 5. Hieronymus de Felices, Ortelius Saxo-
nia. 2. Pontanus redemptio capiti, Cruxiferi 5. Maria
de Miraculo, Malina Iesu Christi, participatio de penitentia
Mendicantibus. 119.1.17.18.19.10.13.14.15.16.17.18.19.20.21.22.23.24

Forma Minorum minus excoisitione pellamini obire non possunt.
119.1.18

Forma Minorum possunt facere electiones pauperum. ibid. 9

Forma Minorum sunt incapaces bonorum in proprio, & in com-
muni. 311.1.3

Forma Minorum nonnulli sunt, nec obligatio pro re temporaria
accipitur. ibid. 4

Forma Minoribus illicitum est denuntiare iudici, ut ea officio
compelleret heredem adimplere legatum et relictum. 11.2.11

Forma Minorum hodie non licetiam ad excoisitionem testa-
mentaria officio. 411.1.7

Forma Puerorum, & Minorum libere possunt ad sepulchrum
recipere omnes, qui sepeliri elegerint in sua Ecclesia, & locis.
411.1.9

Forma Minorum non possunt habere beneficia. 441.1.5

Forma Minorum si in morte iudiciali recipiunt in sua Ecclesia
ad Dignam Fratres, & solum tamen Ordine, excoisitionem
sunt, nec privilegia sunt. 476.1.3

Forma Minorum sunt incapaces bonorum in particulari, & in
communi. 477.1.6

Forma Franciscani nec in communi, nec in particulari habent
dominium rerum, quæ rite continentur via. ibid. 9

Forma Minorum nullatenus sunt capaces functionum, & hære-
ditatum, nec privilegia sunt. 478.1.3

Forma Minorum sunt incapaces casuque reddere annos quæ-
sitiva carit. ibid. 6

Forma Minorum de Obsequiis possunt pauperum electionem
facere. 479.1.14

Forma Minoribus potest testator committere nominationem
excoisitionem sui testamenti, ipseque nominare possit. ibid. 15

Forma Minorum non possunt esse in iudicio pro nulla re tempo-
rali. 479.1.17

Forma Minorum non possunt habere Monasteria sumptibus ad-
ministrata, nisi ad rationabiles, & debita Papa dispensatio.
ibid. 19

Forma Minorum quibus vestimentis uti debeant, ostendunt. 493.
1.10

Barth. Collect. Tit. IV.

Forma solus, & solus ex hereditate si potest presuntur. 493.1.9

Forma probatur presumptionibus, & coniecturæ. ibid. 10

Forma in dubio non presumitur. 112.1.7

Forma collecti, & in solo separati ante obitum Fratrum ad heredi-
tem eius pertinent, pendentes verò ad Ecclesiam, vel successor-
em. 112.1.6

Forma in verbo rediunt in quo differunt, ostendunt. 44.1.10

Forma omnes beneficiorum obsequentes tempore vacationis
pertinent ad successores. 111.1.2

Forma Ecclesiam sunt deputati pro ceteris incumbendis toto
anno vique ad nouissima. 111.1.2

Forma periculis in omni causa non possunt excludi ab impensis
factis in illis colligendis. 191.1.4

Forma decimarum, & beneficij possunt vnicuique etiam laico
locari. 411.1.1.6

Forma quæ dicuntur, ostendunt. 43.1.1.6

Forma quæ dicuntur, ostendunt. 57.1.5

Forma professionem emittit non possit. ibid. 4

Forma de prodigiis priusquam bonorum suorum adminis-
tratione, non vero eorum proprietate. 71.1.6

Forma, infantes, & similes, qui intellectus carent, possessionem
acquirent, seu incipere possunt non possunt. 111.1.6

Forma, infans, vel dormiens, hominem multat, vel occidens,
non efficitur irregularis, nec etiam aliquid, qui auctoritatem
vixit sequitur, solum innoxios occidit, vel occidit. 464.1.3

Forma in furore delinquenti excusatur à poena. 464.1.4

Forma habens delicta lateraliter excusatur à poena. 464.1.4

Forma, habens delicta interualla in dubio præsumendum est
potius quod delinquit tempore furoris, quam tempore sane
mentis. ibid. 1.6

Forma non possit Religionem presunt. ibid. 1.6

Forma, vel rapina, seu alia iniusta acceptione rem alienam ac-
quirent, motus resistit, etiam et sic abbas potest causa
soluam, & etiam sine culpa eius iustitia. 111.1.10

G

Gra, & quærit alia Regia, includitur sub hoc text. 114.
1.7

Gratia operatur ut nulla requiritur pericula. 411.1.8

Gratia solus operatur, ut omnia excoisitione, etiamque inexten-
sio excludatur. 441.1.5

Gratia Minorum non potestur in condumanda electionibus
Presumptum licetque factum habet rite. 46.1.6

Gratia non appellatio comprehenditur filia, scilicet, & non
potest. 244.1.4

Gratia per speciem derogatur. 111.1.3

Gratia per innotuitatem oculum excoisitione communi etiam
valida sunt. 119.1.10

Gratia ad beneficium Papa, vel Regis, morte illorum capitur
11.1.5

Gratia est viciosa quando in imperatione beneficij substituit
aliquod beneficium, nisi adiecta claus. quod obstantia bene-
ficiis, &c. 11.1.4

Gratia generalis non præiudicat specialis, & debet facere me-
moriam de præcedenti privilegio, consuetudine, vel statuto.
16.1.1

Gratia condicionalis est imperfecta, & illius effectus stat in so-
lutione. 14.1.5

Gratia principalis quando est nulla, datio quoque excoisitione
tanquam accessoria, & pars ipsius gratiæ, cum nulla. 111.1.3

Gratia exempti per negligenciam. 119.1.6

Gratia, & dispensatio tamen veritate videtur quando est gratia
sine concessione, locus quando est solus causa impetialis.
191.1.9

Gratia ad collationem Episcopi non comprehendit collationem
similaneam Episcopi Capitali, nec e converso. 191.1.1

Gratia ad beneficium impetrata nullius est momenti de beneficio
obieto etiam modico, non habita mentione. 191.1.9

Gratia morte proprio concessa recipit ampliationem. 199.1.2

Gratia ad beneficium si morte proprio facta fuit, vique illius
poterit fieri postulo in presentem. ibid. 1.5

Gratia alieni concessa vel preiudicat possit personæ illi in
cetera Ecclesia, persona non expressis, non expressit integra
obitu concedendi, sicut si persona esset expressa. 107.1.1.3

Gratia specialis derogat generali in linea gratiæ. 108.1.1

Gratia re integra non extinguatur per mortem Papæ cum con-
cessione. 108.1.1

Gratia alieni à Sede Apost. concessa, & et si promissus de pre-
benda, dignitate, aut alio beneficio, intelligitur de primo, nec
it, si ea gratia concessa est, admittitur ad secundum nisi ex
causa. 111.1.4

Gratia ex postulatione non capit beneficium resignatum in successum.
117.1.8

Gratia gratiæ data, seu puerorum, & gratia exstant atque
admittunt secundum suam essentiam non sunt plures, sed una
tantum, quæ distinguitur per diversos effectus. 111.1.9

A A 2 A

1000

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extra.

ita in alijs actis, quem quisque solus expedire non potest, debere Sedem Apost. consulere. ibid. 15
Inquisitor est competens index in causa hæreticorum. 418.1.4
Inquisitor sine Episcopo, & Episcopis, sine Inquisitoribus non valet hæreticum ad poenam iduro, & actio eorum potest. ibid. 1
Inquisitor sine Episcopo, Episcopus sine Inquisitoribus potest notitiam testibus subire ad cruciatum vestigare, seu si eorum testimonium falsum procedat valeat ad poenam ordinari. ibid. 10
Inquisitor loco torturæ potest etiam ad cruciatum veritatem incrimina imponere. ibid. 1.15
Inquisitor Officium nulli, nisi qui quadragessimam ætatis annum attigerit, committi debet. 461.1.3
Inquisitor possunt tenere armatum familiam pro defensione sue personæ, vel familie sue, & ad expensum hæreticos. ibid. 1.3
Inquisitor in crimine hæresis imponere potest etiam poenam pecuniariam Sacerdoti Inquisitoris Officio applicandam. 461.1.14
Inquisitor, & Commissarii incutiant poenam excommunicationis, & prænuntiationis excoquendo præterea Sacerdoti Officij non solum præcavimus, sed etiam omnem aliam rem. ibid. 18
Inquisitor in Ecclesiis Monachorum ad curam populi per Episcopum ad ipsorum præsentationem, per eundem, si causa habita, amoveri poterunt. 334.1.1
Inquisitor nulla est error facti excusat à poena cap. hæresis, de elec. 1.4
Inquisitor facta non proposito edicto iuxta formam huius tract. est nullus. 68.1.11
Inquisitor fidei Corporis Christi vbi tractatur, remittit. 418.1.1
Inquisitor non valet etiam vbi Fratres Minoribus hæreticus inquisitioni adiecta est clausula, ut hæretici vendant, & occidant illis præsumi cogit. 478.1.15
Inquisitor de non oportet perirentur potest Ecclesia adversus fœderem in interitum restitui. 119.1.9
Inquisitor factum à Notario publico excommunicato est nullum. 309.1.8
Inquisitor tamen quando cum excommunicato est occidit, ibid. 3
Inquisitor, vel litteras hoc præcavimus scientes sine præsentatione recipimus, quibus contrarium pro ipso casibus, super testibus in præcavimus dominum defendere cogitur. 401.1.1
Inquisitor procuratoris scientes hoc præcavimus recipimus, videtur acceptare, & certus de sua iure potest subire, si potestatem habet subire. ibid. 1
Inquisitor vbi ad conclusionem in causa procedi possunt. 411.1.16
Inquisitor fides adhibetur contra notarium fructum ibid. 19
Inquisitor, importat idem, quod in totum. 483.1.4
Inquisitor suam fundum habet, qui habet regulam pro se. 314.1.1
Inquisitor specialiter phalarum ad viam specialem actionem, ab illa tantum prius. 183.1.3
Inquisitor ab officio sacerdotali probetur solum ab illa, que sunt propriæ Sacerdotum. 19.1.9
Inquisitor propter culpam Episcopi fieri potest in terram, que eadem solum quod hæretici Ecclesiam est subiecta. 89.1.13
Inquisitor civitatis, vel alius casus occasione præbens tenet ad restitutionem denotum. 110.1.11
Inquisitor generale tenetur ostendere exempli etiam ab Ordinario laici. 181.1.1
Inquisitor speciale potest bene ad causam relaxari. 314.1.11
Inquisitor Ecclesiasticum fieri non potest nisi canonice monitione permissa. 313.1.3
Inquisitor de sagittis.
Inquisitor clero non est interdictionis populi, nec è contraria, interdictionis clero propter delictum dominum, clero non interdictionis extra ipsam auctoritatem. **Inquisitor** populi singulari de populo censetur interdictionis. 314.1.1.1
Inquisitor ligatus etiam non culpabilis. 314.1.4
Inquisitor si laici sit ob culpam domini, aut populi, non ligandi singulari illius personæ, possunt non culpabilis Dominum interdicere. ibid. 9
Inquisitor Ecclesiasticus prohibitionem per viam regulæ, censuræ exceptis, Sacrificium Missæ, & alia Ecclesia sacramento eorum. 319.1.3
Inquisitor causam dantes, vel confitemini, sacrificium, seu sacrum delicto propter quod laici est, non debent admitti ad Penitentiam sacramentum, nisi prius satisfecerint, vel de satisfactione

ciendo idoneam dederint satisfactionem. 319.1.1
Inquisitor tempore loco compariatur instrumentum tabule, aut litterarum vendendum est ad clericos convocandos. 310.1.11
Inquisitor prohibetur Alari appropinquare. 311.1.10
Inquisitor Ecclesiasticus sine speciali licentia Pope supponi non habet civitas, villa, vel quicquid locum ordinari, vel delegare auctoritate pro pecuniario debito, seu pro causis monachorum, vel personarum quantarum, pro eo maxime quod ipsorum domini, relictos, habitatores, statum terminos huiusmodi debitorum, seu quantarum non solentur habere, aut in antea non persoluntur. 316.1.1
Inquisitor est ingressus Ecclesiæ Regularibus, vel secularibus, quantum exceptis, qui secutorum celebrant, vel celebrare faciunt Divina in curiis, vel locis interdictionis, nisi secuti permissum iuris, vel excommunicationis, aut interdictionis publicæ ad divina Officia, Sacramenta, vel regularium admittant. 183.1.1.1
Inquisitor ab ingressu Ecclesiæ non potest in Ecclesiâ, vel excommunicationem sequi, nisi fuit deditur signa excommunicationis. 316.1.1
Inquisitor principali negotio præiudicant per appellationem incompotum à diffinitiva recitari potest, aliter non. 179.1.1
Inquisitor geminata recitari amplius non potest, quamvis alia semel pronuntiata recitari recte valeat. 414.1.4
Inquisitor iurata facienda est vbi tractatur de obligationibus contrahenda. 116.1.5
Inquisitor benignitas facienda est in poena. 364.1.1
Inquisitor obligatorius iure fit in dubio contra debentem. 376.1.1
Inquisitor semper recipiendus in seminis iudicibus. 411.1.1
Inquisitor inter monitionem, & monitionem est iudici arbitrium. 310.1.6
Inquisitor expensis debet intimari fieri. 379.1.5
Inquisitor fecit sedes ad notitiam Superioris. 394.1.6
Inquisitor die dicitur qui obsequio dicitur, aliterque superioris censens, vel auctoritate possunt beneficii apprehendere. 191.1.1
Inquisitor hoc pendente non debet expelli non civitas tunc confect ex alio ipsum esse ratum, & habere causam à ligare, & saltem ei prout defensionem competere. 301.1.1
Inquisitor de Polio Doctoris Pariter tres erroris articuli hic dantur. 316.1.1
Inquisitor aliquid facere non reprobat in occultis, vel honoris vel castitatis. 177.1.1
Inquisitor facti, quam vim, & effectum habent, remittit. 413.1.1
Inquisitor facti, decessit laici sententiam. 490.1.5
Inquisitor facti, decessit laici sententiam. 414.1.1
Inquisitor non efficitur celebrans tempore cessationis à divinis. 110.1.9
Inquisitor officium inter Ecclesiasticas, qui à iure suspensus remansit à Divinis per annum, & anno suspensus dante in Divinis se ingessit. 181.1.7
Inquisitor non si mandata verberat disciplinam, aut levius causa excommunicationis, & disciplinæ, si mandata excoquendo mandatum occidit. 379.1.4
Inquisitor non facit celebrans eorum excommunicationis, vel interdictionis, aut illis, quibus interdictionis ingressus Ecclesiæ, si postea celebrat, ostenditur. 183.1.3
Inquisitor incurritur à laici accusantibus delinquentes etiam ad causandum sibi et rebus suis si inde sequatur mortalis, vel moris, non permissa potestatem. 374.1.6
Inquisitor incurritur in incurrit, qui iure dante permissum de potestatem sibi animo, & incertis dante vindictam, & impugnat, ostenditur. ibid. 9
Inquisitor incurritur auctoritas dicitur si aliquis mandatum tacitum deinde ad occidendum, vel mortificandum. 479.1.5
Inquisitor non incurritur à mandante vbi mandatum sine aliquo mandato occidit. ibid. 1
Inquisitor non incurritur homicidium fieri homicidium quando hoc recusat mandatum, & post recusatorem huiusmodi mandatum intinuat, & notitiam committitur homicidium. 180.1.9
Inquisitor non incurritur ex homicidio sequenti satisfactionem. ibid. 10
Inquisitor non incurritur nisi in casibus à iure expressis. 313.1.4
Inquisitor non incurritur ex celebrante in loca interdictionis nisi per scientem locum esse interdictionem. 314.1.11
Inquisitor non incurritur laici habent occasionem, vel mortem mortificationem. 440.1.17
Inquisitor non incurritur ex mortificatione, sine homicidio poenitentia a furioso, etiam si sua culpa in faciem incidit. 444.1.1.3
Inquisitor non ingreditur ab illo, qui homicidium occidit ad sedem.

Index Rerum, & Verborum

necessitatem defensionem, etiam de iure iudicij vo. Conclij
 T. idem. 465.1.14
 Irregularitas non incurritur ab eo, qui ad sui defensionem alie-
 quem occidit praesentando, & non expectando se ab illo per-
 cussu. 465.1.14
 Irregularitas non incurritur etiam ab eo, qui ad sui defensionem
 alium occidit, quoniam in periculo mortis non fit constitutio,
 dummodo tamen existat in periculo mortis alicuius
 membri. ibid. 15
 Irregularitatem non incurrit, qui pro sui necessaria defensione
 occidit innocentem inuolunt, post praesentem, & amoc-
 tem, si aliter salua esse non possit. ibid. 16
 Irregularitas non incurritur ab eo, qui alium occidit pro defen-
 sione sui parentis, vel uxoris suam. ibid. 17
 Irregularitas, quae incurritur ab exitum moderamine incul-
 patae tuerit, pertinet ad homicidium casuale, & non ad vo-
 luntarium. ibid. 18
 Irregularitas incurritur ab eo, qui aggressorem occidit cum pos-
 sit eum periculum vitare, & cum inuoluntaria se defen-
 dere, etiam fugiendo. ibid. 19
 Irregularitas ex defectu leuitatis incurritur etiam ex homicidio
 facto privata auctoritate, sed sic. 466.1.27
 Ius iuratum, simplex & per se, ac sine adiectione alterius, laicum
 forentem ligat. 467.1.32
 Ius, cui possidet mandatum de beneficio Curato, non potest illud
 conuerti se tempore diuturni non sit legitime iuratum, quoniam
 tempore collationis tam aratum tuerit. 468.1.4
 Ius ad Vincula, & iura Monachorum Ordini sine licentia
 proprii Episcopi non comprehenduntur sub dispositione huius
 textus. 469.1.7
 Iudicium censuratum quia Pontifex prius promulgauit, offen-
 ditur. 470.1.13
 Iudicium, & Indagatorium anni facit aequaliter iuratum illi,
 qui iura Romae, licet & illi qui veniunt ex longis finis terris,
 471.1.5
 Iudicium anni facti potest quis bis, ter, vel pluries iurari fa-
 ciendo visitationes requirit. 472.1.10
 Iudicium anni facti iuratum, qui illud iurandi causa petens
 Romanis, sed iudicium, vel morte praesentis perire non po-
 terunt. ibid. 11
 Iudicium anni facti iurati expientes an teneantur, antequam
 Ecclesiarum visitationem recipiant, petita sua confiteri, & iudi-
 cium. ibid. 12
 Ius in ipso facti Christiani si fide apostatantes redeant ad
 iudicium repauntur haereticis, & contra illos vii haereticos
 procedunt. 473.1
 Iudex facti Christiani dum etiam infans si ad iudicium rede-
 dere haereticis separatur, nec excusetur ex eo quod igno-
 rant, & infans lapsus intelligitur. ibid. 3
 Iudex facti Christiani non sponit, sed condest si ad iudicium
 redeat non excusetur, nisi coactus fuerit periculis & abiectione.
 ibid. 4
 Iudex, & infidels receptores, fautores, & defensores Christi-
 anorum ad iudicium transfertur, vel recedunt, puniuntur
 ad iustas receptationes, & defensores haereticorum.
 ibid. 5
 Iudex in testimonium admittens contra Christianum quando
 agitur de illo conuictum secum facit ad iudicium.
 ibid. 6
 Iudex non comprehendit dispositio huius textus. 474.1.10
 Iudex, & Sacerdos communis possunt per se iurari Christianis, non
 obstantibus contrariis privilegiis Regum, & Principum, qui
 bus si veniunt, subiacent illis Christianorum commercio. 475.1.13
 Iudex Christianis publice distingui debent per habitum, re-
 missis. 476.1.2
 Ius si privilegium de non defendendo signum ex causa bene
 vult conceditur per Summum Pontificem. ibid.
 Iudex an possit ab Ecclesia excommunicari, remissis. 477.
 1.1
 Iudex puniti punit per iudicium panis Ecclesiasticis si fer-
 ratur carcerem. ibid. 3
 Iudex ad si iura concessi non sunt malefactoribus si iura bonis. 478.
 1.1
 Iudex a punitur, vel de eorum consensu electionem potest ab eis
 recitari, nisi ex nota causa. 479.1.19
 Iudex licet recipit potestatem & electionem, quando illa dicitur
 iura dandi iudicialiter, licet autem si aliquo modo dicitur,
 non iudicet & iudex perit, si affertur. 480.1.73
 Iudex a punitur expressis non debent acceptare etiam quando
 per se perhibetur. ibid. 74
 Iudex potest labori mercedem, cum salarium non habet iure re-
 cipere. 481.1.13
 Iudex ex officio suo procuratorem compellit potest ad exhiben-
 dum mandatum, vel ad eandem de reo, si dubitet de
 mandato. 482.1.9
 Iudex appellacionis non tenet quod iudicium iudicium

ferre leges illa foris a quo appellatum est, sed potest per
 prii tribunal in iudicium. 483.1.19
 Iudex potest impetiri officium non penitus ubi veniunt animae
 periculum. 484.1.19
 Iudex si non sententia forma huius Decretalis statim excommunicat,
 vel suspendat Episcopum, vel Superiorem, item sententia,
 485.1.19
 Iudex suspectus an, & quando committente possit ostenditur. 486.
 1.1
 Iudex a supremo Principe delegatus potest ex legitima causa, & re
 suspectus recitari. ibid.
 Iudex delegatus etiam de recusacionis silentio non potest causam
 subdelegare postquam suspectus fuerit indicium. ibid. 2
 Iudex delegatus si fuerit haereticus, non habet iurisdictionem.
 487.1.6
 Iudex ad recipiendos testes legitime impeditos potest mittere
 non solum alium iudicem, & qui habet iurisdictionem, sed
 etiam tabellionem, vel alium personam omni iurisdictione
 carentem. 488.1.10
 Iudex infans, qui de causa appellacionis cognoscendi non ha-
 bet, non potest vigore appellacionis ab interuocacione, nisi ea
 fuerit iustificata, retinere cognoscendum neque principaliter,
 nec de eo potest iudicare, etiam ex consensu Impugnationis.
 489.1.3
 Iudex laicus non eandem iurisdictionem habet in accessorio,
 quam in principali. 490.1.6
 Iudices seculares videntes compellunt clericos ad solvenda de-
 bita etiam liquidata, compellendi censura Ecclesiastica ab
 Ordinariis, et desinit. 491.1.12
 Iudex debet quantum potest, obuiat oc iudicium eorum se agi-
 tatione sua elusum. 492.1.17
 Iudex ex officio debet nullum agitent repellere. ibid. 18
 Iudex potest sine elatione priuare possessione illam, qui
 eam tenet non competere defensionem. 493.1.15
 Iudex appellacionem, & recedendum citare videntur non tenetur
 si vult in causa procedere, nisi iudex appellacionis exoneret,
 494.1.1
 Iudex ex requirit responsionem qualiscumque potest admittere
 pro personae responsione qualitate. 495.1.1
 Iudex secularis per Ecclesiasticum iudicem Ordinarius loci
 Ecclesiastica censura compellitur, in Canonico, quod ad
 possessionem animarum statum est, obliuiscit. 496.1.1
 Iudex Ecclesiasticus laicum, regere potest ad seruandum iura-
 mentum licitum. ibid. 2
 Iudex laicus non debet examinare processum ei iudicium ad
 exceptandum per iudicem Ecclesiasticum. 497.1.3
 Iudex Ecclesiasticus potest compellere iudicem secularem non
 adiutorem exceptionem rei iudicare per Ecclesiasticum.
 ibid. 4
 Iudex Ecclesiasticus an debeat admittere exceptionem rei iudi-
 cium eorum ex sententia lata a iudice seculari quando ex ob-
 structione talis sententiae periculum animae non inducit,
 ostenditur. ibid. 5, 6, 7
 Iudex qui contra iustitiam, & contra conscientiam aliquid in iudi-
 cio fecerit in gravamen panis per gratiam, vel per sedes,
 condemnandus est parti laica in arbitrium laici, & per
 animam est suspensus, & perpetuo si medio tempore ingratia
 fuerit, nisi Papa cum ipso dispenset. 498.1.1
 Iudex secundum allegata, & probata, non vero propium non
 facit iudicare debet. ibid. 2
 Iudex per sedes iudicare dicitur quando iudicat pecunia cor-
 rupta. ibid. 3
 Iudices Ecclesiastici, qui contra conscientiam, & iustitiam in gra-
 uamen panis iudicium fecerint per gratiam, vel per sedes,
 vltra arbitrium laici non possunt facillime, petunt suspensionem
 ab officio per annum incurant, atque etiam irregularitatem si
 suspensio, durante Divinis si ingratia. ibid. 4
 Iudex ben prius, an alius per sedes male iudicantibus con-
 fultus hic text. aliter petat tam Canonice, quam legalem,
 ibid. 5
 Iudex per sedes iudicantibus quos penes iudicem, ostenditur.
 ibid. 6
 Iudex a male iudicantibus, qui parti laica damnum fecerint, an possit hoc
 repetere ab altera parte in causis fauorem iniustitiae penitus
 fecerint, ostenditur. 499.1.1
 Iudices corrupti panis qui sit, & an teneantur ad restitutionem
 maneris accepti remissis. ibid. 14
 Iudex qui patrem vltra iustitiam terminas grauat non sciens, &
 voluntarie, sed ex impudencia, vel ignorancia, non ligatur
 suspensio. 500.1.16
 Iudex, qui recusat, statim competentem testimonium adhibere ad
 faciendam causam, quo elapso si finis non fuerit, in principali
 procedit. 501.1.1
 Iudex appellacionis inquit appellatorem non sententiam remitte-
 re debet ad iudicem principalem, & si expensis condemnatus
 se, & hoc si principaliter iudex non dicitur appellacioni, sed
 si dicitur, non sit remissio de necessitate. 502.1.1
 Iudex.

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extra.

**Iudex non tenetur incommenſurati tradere Apoſtoloſ, qui habet j. a. dies vt iura eos poſſit deliberari an debeat admittere, vel tene-
re appellacionem.** 174.1.3
Iudex reſponſus ſi non tradit Apoſtoloſ, & poſtea procedit in cauſa, valet proceſſus, niſi reuocatur ſuſſe appellacione. 174.1.3
Iudex tenetur prius Apoſtoloſ appellari exhibere. Ibid.2
Iudex ſi quo quando expreſſe derogat dare Apoſtoloſ, vel in termino iuris illos non exhibet, & poſtea procedit, proceſſus eſt ipſa tunc nullus. Ibid.3
Iudex potestatem non tenetur remittere cauſam principalem quando iudex ſi quo appellacioni deſeruiſſet. Ibid.5
Iudex ſi quo compellere non poſſit appellacionem & grauamine ipſius veritatem probare, ſiſtente tunc poſſit ad ipſius reuocacionem audiendum, qua facta in cauſa procedere poſſit eius cauſam non obſtare, ac ſi nunquam appellaret. 175.1.1
Iudex dicitur viciuſus. 182.1.4
Iudex ſubſtitui ſolentur quando quis dicitur eſſe in morte. 184.1.13
Iudex poſſit ex officio procedere contra non ſolentem deſertum tanquam contra noſcit delinquentem. 184.1.1.1
Iudex poſſit procedere contra conſeſſum propter crimem. 185.1.1
Iudex ſecularis tenetur celebrare exequia literas, & mandata Inquiſitionis benedice praſentata, & illorum officium exequutionis impedit. 186.1.4
Iudex delegatus poſſit inuocare auxilium beatiſſi ſecularis. 186.1.15
Iudex ſecularis in cauſa haereticorum eſt minus executus, inſit nre de mandato Inquiſitionis, nec de crimine illo cognoscere poſſit. 187.1.4
Iudex ſecularis tenetur poſſit, & mori tradere haereticum ſibi ab Inquiſitionis traditum, & ad id poſt conſeſſum Eccleſiaſtici compelli poſſit. Ibid.5
Iudex in propria cauſa non dicitur poſſit quando intereſſe non principaliter venit, ſed in conſequentem. 187.1.8
Iudex, qui excommunicationem, ſepeliendi, vel interdicti, in ſeipſo non facit, & cauſam conſeſſus, & equiſitum exemplum tenetur tradere iſta menſura. 188.1.1
Iudex inſit exequi poſſit ad dandum abſolutionem ad camelum cum allegat excommunicationem ſuſſe oculum. 188.1.4
Iudex Eccleſiaſticus, & ſecularis iure ſibi poſſit, & poſſit tunc iuramentum iurare iudicandi mandati. 189.1.10
Iudex Eccleſiaſticus compellit iudicem ſeculari iuramentum excommunicationis ab actibus iudicandi ſibi prohiberi. 189.1.1
Iudex ſecularis non cognoscere valet de quaſitione facti circa excommunicationem, remiſſi. Ibid.5
Iudex Eccleſiaſticus poſſit petere vt ſibi remittant clericos deſertus ab iudice ſeculari etiam ipſo clerico inuato, & contradicente. 191.1.1
Iudex Eccleſiaſticus dum ingreſſus de clerico debet ſeculari ſuperſedere. Ibid.1
Iudex cum Eccleſiaſticis quam ſeculari poſſit ex ſuo iure officio omne petente compellere haereticum, vt adimplat legatum Partibus Minoribus reſoluit. 193.1.14
Iudex per imperitiam iniqui iudicis de damno ſequenti tenetur, & poſſit. 194.1.4
Iudex mandatum quod quis facit dolo facere non videtur. 194.1.1
Iudex debet impoſcere penam ſecundum qualitatem loci, temporis, & perſonarum, & dicitur, ac remiſſi, ſecundum quod magis videtur Reſp. expedire. 195.1.3
Iudex delegatus cognoscere poſſit verum ſua ſit iuriſdictio & opponatur oculum habet iuriſdictioem in cauſa. 196.1.1
**Iudex ſuper excepſione reſoluit in cauſa civilis, necnon ex excep-
tione ad promittendum aliquibus ſi per iniquitatem ſolentem, non eſt iure laudabilis, & conſuetudinis haereticis reſeruiſſi ſi Sode Apoſt. deputat, aliis poſſit committere ſibi vices ſuas.** 198.1.1
Iudex delegatus poſſit triſtem etiam excepſionem, vel clericum poſſit propter eum, & quod ſi ſecundo teſtimonia committit. 198.1.1
Iudex, qui ſuit competens ad cognoscendum de cauſa principalis, ſiſtente etiam competens ad cognoscendum de contextu, & de dependentibus ſi cauſa principalis. 197.1.6
Iudex Eccleſiaſticus non debet inuocare brachium ſeculari antequam procedat primo excommunicando, deinde anathematizando, & interdicendo. 197.1.19
Iudex competens iſte eſt, qui cauſa iuriſdictioem habet cum exercicio. 198.1.19
**Iudex ſi quo prius ſententia delinquentem debet adhibere cogitationem etiam qui pete reuocare vera delictum commiſ-
ſum.** 198.1.17
Iudex vices ex pluribus quocumque procedere poſſit, ab ipſo ſolo ſi procedit poſſit appellari. Ibid.1.3

**Iudicem qui non poſſit habere eorum publicis, & hereticis per-
ſonis appellare debet.** Ibid.4
Iudex poſſit protegere tempore iſte datur pro accipiendis Apoſtoloſ, & data cauſa poſſit huius praſentari. 193.1.7
Iudex ſi congruo loco, & tempore reſponſus Apoſtoloſ expreſſe deſeruiſſet, aut nullum, vel negligenter tradere omnino, ex tunc ſi in cauſa procedat, nullus eſt proceſſus. Ibid.10
**Iudex ſuum iuriſdictioem poſſit tamen regulare ſi reuo-
catur.** 194.1.4
Iudex conſentit bona Eccleſiae ignorant, officia ſolent bona eſſe Eccleſiae non inſit etiam communicationem de qua in hoc triſt. 195.1.1
**Iudex in criminalibus poſſit condemnare in plus, quam ſi poſ-
ſit.** 195.1.1
Iudex partibus imiſis, vel altera tantum parte loſita, poſſit in cauſa conſuſedere. 195.1.17
Iudex Ordinarius cauſationes ſi domino teſtium non capere per eius morem quanta ſunt electa per populum, & ab ipſo confirmari. 195.1.3
Iudicandum eſt ſemper ſecundum regulam. 194.1.1
**Iudicatum poſſit dicitur quando iura ſunt appellati non poſ-
ſit.** 194.1.11
Iudicatum noſcit quid valet in praſenti iuramentis, & ostendunt. 194.1.1
Iudicium ſeculare etiam Civile non poſſit in Eccleſia fieri. 194.1.1
Iudicium qui dicit mouere diſſoluſi poſſunt ſuſſe malum cauſam. 194.1.1
Iuramentum proprium vbi nequitur, illud praſentari non poſſit per procuratorem etiam habentem ſpeciale mandatum. 194.1.1
Iuramentum adſeruitur probatur quocumque poſſit conſeſſi inſitum in partibus ad eſſetum deſeruiſſi cauſam ad Curiam, quae aliis non erat in Curia conſeſſenda. Ibid.4
Iuramentum vbiſque ex legis, vel ſuam diſpoſitione deſeruiſſi, poſſit nihilominus aduſum conſentiam probare. Ibid.4
Iuramentum probati poſſunt ex, quae conſiſtunt in animo. 194.1.1
Iuramentum vbi exigitur adſeruiſſi conſeſſi ſi praſentare alius praſentibus. Ibid.16
Iuramentum de non ſuccedendo non necet deſeruiſſi quando prius non deſeruiſſi praſent, qui ſacramentum conſeſſiſſi remiſſiſſi. 194.1.1
**Iuramentum meo praſentum obligat donec abſolutio fuerit poſ-
ſita.** 194.1.1
Iuramentum meo praſentum ſi accedit contractui iure Civile prohibito, qui vt valet indiget ſacramenti religione, nulla tunc abſolutio necellari eſt ad reſcindendum contractum. Ibid.1
Iuramentum confirmat contractum oculum, & iure iuramentis. 197.1.1
Iuramentum non confirmat contractum quocumque in reſtatem publicum principaliter prohibetur. Ibid.1.3
**Iuramentum minorum conſuetudinis, deſeruiſſi alterationis ad-
dictum eſt omnino ſecundum.** Ibid.1
**Iuramentum ſecundum eſt, cuius obſeruantia non vergit in diſ-
pendium ſalutis aeternae.** Ibid.17
Iuramentum non eſt obſeruumdum cum vergit in damnum, & perniciem terriſſi. Ibid.18
Iuramentum ratione laxius vt illud ſeruat, eorum iudice Eccleſiae ſileo conſonant. 194.1.1.3
Iuramentum poſſibile eſt, ac poſſibile eſt obligatio non triſt eſt baredem. Ibid.1
Iuramentum de non agendo excepſio eſt preſumptoria. 194.1.1
Iuramentum calumniam non eſt ſubſtantia quod ſuſtinet poſt ſeruiſſi conſentiam praſent. 194.1.1
**Iuramentum calumniam ſi inſit omittitur, non propter hoc va-
lens proceſſus legitimi facit.** Ibid.1
**Iuramentum calumniam ſuſtinet ſoli non poſſit, nec Principi reſ-
criptis, niſi expreſſis verbis deroget.** Ibid.1
**Iuramentum calumniam, & de veritate dicenda praſentur in ſpi-
ritibus.** Ibid.1
Iuramentum calumniam praſentari debet in cauſis criminalibus. Ibid.7
Iuramentum ſecundum intentionem praſentis accipienda ſunt. 194.1.1
Iuramentum dolo, ſeu metu extortum iuramentum non obligat. 197.1.1
**Iuramentum in ſupplementum probationis non deſeruiſſi ad effec-
tum vt aliis reſcribitur ac agendo tanquam excommunicationis.** 197.1.1
**Iuramentum quantum tanquam perſonale ſit ex parte iuramentis poſ-
ſit praſentari per procuratorem.** 197.1.1
Iuramentum praſentum contra bonos mores non eſt obligatum. 197.1.1
Iuramentum, quae Romae Eccleſiae praſentur Romani Principes, ſolent

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extraui.

Leuorum excois, qui clerici collectas, talia, & onera imponantur: & excois clericorum, qui talibus conferantur. 101.1.1

Leu, qui publici, vel fecerit dispartit de Fide Catholica, sunt excois. 101.1.1

Leu interdictum est de Fide dispartit, etiam quod sine peccato 101.1.1

Leu, & licentia, nisi in causa magna necessitas. 101.1.1

Leu perturbantes tranquillitatem Ecclesiasticam sunt de foro illius. 101.1.1

Leu peccatores habentes possunt tempore interdicti dicant interdictum interdictum. 101.1.1

Leu non interdicti an diuini Officia possint interesse, et quae praestantur clericis vacante tempore interdicti, ostendunt. 101.1.1

Leu possit collatione prelati ad resignandum beneficia Ecclesiastica. 101.1.1

Leu necessaria est gratia actualis, excois atque aduocatus. 101.1.1

Leu nulla dari possit contumeliam preparatio per motum libelli subijci in ordine ad veniam, sine remissionem culpa coequeantur, nisi ipsiusmodi lapsi concedant. 101.1.1

Leu an possit Religiosi Minorum, ostendunt. 101.1.1

Legatus Legati alternati si pendente conditione decedat, electio non transcat heredes. 101.1.1

Legatus legit exparte reservationes Legatorum, & omnes processum habitus super illis, nisi tunc illa beneficia iam vacauit sine collatione. 101.1.1

Legatus inter vnum, & vnum, valet. 101.1.1

Legatus factum Fratibus Minoribus valet quando in legando modum licentiam collator expressit, & tunc res est vendenda, ut Fratibus ultimario deat. 101.1.1

Legatus non valet quando Fratibus Minoribus legatus domus ad habitandum, aut ibi construat Ecclesiam si non egerit ex domo. 101.1.1

Legatus non immobilitate quando sit absolutus Fratibus Minoribus, valet, & debet ultimario. 101.1.1

Legatus Fratibus Minoribus relicta non valet si in eo exprimitur modus non alii premissis. 101.1.1

Legatus anuocum collationem Fratibus Minoribus relicta an valet si semel collata. 101.1.1

Legatus ad certum vnum, destituta regulariter in alium conuerti non possit, nisi in studio relicta. 101.1.1

Legatus anua pro studio Fratibus Minorum non repugnat eorum Mendicantibus. 101.1.1

Legatus anua quod habet, aut hospitale, vel quicunque alius grauius collator est ipse datus, ad id incipit sunt Fratres Minorum, si ut in foro Consecratione vacatur habet implere voluntatem testantis solutanda Fratibus Minoribus quotiens eam quantitas. 101.1.1

Legatus simplex speciali commissione cognoscit inter exemplis. 101.1.1

Legatus non possit cum illegitimo dispensare ad beneficia Canonica, nisi hoc ei specialiter a Papa concessum fuerit. 101.1.1

Legatus non Cardinalis sine speciali mandato inter legatos beneficia conferre non possunt, sed Legatus Cardinales hoc bene possunt. 101.1.1

Legatus suus, sine missa non habere facultatem conferendi. 101.1.1

Legatus de laere omnia beneficia in plenitudine sibi decreta conferre possunt. 101.1.1

Legatus officium non exprimit per motum Papae. 101.1.1

Legatus Sedis Apostolicae habet Ordinem. 101.1.1

Legatus Cardinalium delegatum possit subdelegare. 101.1.1

Legatus vnum legatum. 101.1.1

Legatus Cardinalis possit conferre beneficia, quorum collatio aduocatus est ad Papam per Legatos et Concilium. 101.1.1

Legatus Cardinalis ubi est in plenitudine, vel alibi habens speciale mandatum, possit etiam conferre in auctoritate beneficii. Papa sollicit, Legatus, & Cardinalis. 101.1.1

Legatus possit etiam beneficia vacatura sine reuerentia collationis. 101.1.1

Legatus non possit collare beneficia ad collationem valet collationem penitus sine reuerentia. 101.1.1

Nisi pendente prius reservatione super beneficio collatione Legatus faciat aliam super beneficio electio, seu sicut Ecclesiasticis per ordinem, ut. 101.1.1

Legatus non possit facere reservationem etiam virtute prius reservationis beneficium reservationem conferatur, si modum non sit super illo innovatur. 101.1.1

Legatus non possit committere alicui facultatem recipiendi reservationem beneficij sui in alioquin extra suam legationem. 101.1.1

Legatus, aut Nuncios Apostolicos, possit apponere decretum initia. 101.1.1

Legatus an possit conferre beneficium cum clausula, Mox promissum, abique eo quod de alio in gratia merito sepeuerit, ostendunt. 101.1.1

Legatus Apostolicus secundum ius non possit cogere parum co-

ram se personaliter componere, nisi habeat speciale mandatum ad hoc vel alio necessaria iuris hoc caput. 101.1.1

Legatus de laere conuerti potest cum Ordinario. 101.1.1

Legatus an possit conferre, sine reuerentia sicut possessioni beneficij, in quo iustitiam merum sepeuerit, ostendunt. 101.1.1

Legatus de laere non possit committere causam sine discreto de figura iudicij definiti. 101.1.1

Legatus altissimus electio est legatus, & in coelectio. 101.1.1

Declara, ut. 101.1.1

Legatus Sedis Apostolicae non possit aliter, nec reuocare transmissum Collegium Cardinalium Sede vacante, nisi viget necessitas. 101.1.1

Legatus non possit conferre beneficia ad Episcopum deusula ex negligentia Fratibus Regularibus caput, que Episcopus conferre auctoritate Apostolica. 101.1.1

Legatus de laere auctoritate de consuetudine plenam probationem facit. 101.1.1

Legatus non possit Eteliam spectantem ad praestantiam laici paroni. 101.1.1

Legatus de laere possit conferre beneficia, etiam eorum collatio sit ad Sedem Apostolicam deusula. 101.1.1

Legatus de laere non possit causam appellacione temota committere. 101.1.1

Legatus est relinquo filio solo institutionis. 101.1.1

Legatus filium suum praestitit ab homine solus, vel minus non possit bene tamen mouere a consuetudine, lege, vel Principis auctoritate. 101.1.1

Legatus a Papa etiam plenissimum non tenent legationem ad Regni succensionem in praesidium aliter consanguineo, etiam, & consuetudo sacerdoti deficiat Regni succensionem de eodem Rege sine legitima prole. 101.1.1

Legatus, aut alio modo consanguineo contra ab Vbe differendo, distributiones quotidianas in absentia preterit. 101.1.1

Legatus delegatus per secundum, iure de illa mentionem non facit. 101.1.1

Legatus Castellae ius comune conferunt apud Castellanos. 101.1.1

Legatus de electione non est in se perpetua. 101.1.1

Legatus quoniam patet lara principium in suorum animarum, & ad peccatum vandum, est lausabile, & extendenda ex identitate causae. 101.1.1

Legatus contractus non infertur per subdantiam intellectus. 101.1.1

Legatus in qua ponatur verba per que reddunt iura, & iura aduocatus, non possit, quae in peram criminis per legem impudica est, sententiam a iure suam conuictor. 101.1.1

Legatus perul regulariter testatur. 101.1.1

Legatus perul patet executionem quando datur eadem causae. 101.1.1

Legatus non est impotens verbi, sed verbi. 101.1.1

Legatus magis facit et, qui necessitant simulationem gratiae debet, quod ex, qui voluntatem. 101.1.1

Legatus si requirit executionem pro forma non sufficit expressio generalis per quocunque verba. 101.1.1

Legatus etiam quod laicos non solum seruando ius locis Ecclesiasticis subiecta quoad temporalia, sed Canonica. 101.1.1

Legatus humana secularis, an iure possit prohibere in contactu bus iuramentis delationem, ipsiusque iuramentum vinculum tenet et remittit. 101.1.1

Legatus iuramentum, & intentionem ligat cum vult eo ipso quod promulgata est, obsequat. 101.1.1

Legatus promulgat notitiam habentem ante legatum deorum mentem ad legum obsequium tenentem. 101.1.1

Legatus, seu constitutio Principis regulariter non ligat ignorantem. 101.1.1

Legatus, vel statum ubi requirit aliquid esse certum, & expressum, quod sit in genere non debet certum, & expressum, etiam si gram non possit reuocari nisi in sua specie. 101.1.1

Legatus promulgat qui auctoritatem habentem ante legatum deorum mentem, ad legum obsequium tenentem, & obsequatur. 101.1.1

Legatus, sine statum ubi aliquid mandata fieri, intelligitur si peratur, licet verba sine praeterea, & necessaria. 101.1.1

Legatus excois non est extendenda ex identitate causae. 101.1.1

Legatus, & Canonici pendentes inchoat nuptias locum habent ubi ab ipsis fuerint concessae fuerint. 101.1.1

Legatus ubi parit actum, & eius executionem, etiam ubi actum habentem originem ante constitutionem si habet executionem de facto. 101.1.1

Legatus ubi statum ubi aliquid mandata fieri, illi intelligitur a peratur. 101.1.1

Legatus Chiles praestantem cum mala fide admittere iure obsequatur, etia quod etiam in foro Civili viam non habeat. 101.1.1

Legatus peccatis voluntatis subdantem vel possit in bonum committere, nonquam carnis potius ob aliquam causam boni. 101.1.1

Legatus praestant auctoritatem percurat. 101.1.1

Index Rerum, & Verborum

Leges scite omnes debent, & lata culpa est iuris interpretationem
apportare. 343. s. 4
Legibus generalibus per sequentes speciales derogant, & con-
trario. 353. s. 5
Legi, vel simili dispositioni, in qua expressis continetur quatuor
non facit per illum qui ea transmittit colligitur. 353. s. 5
Lex ab soluta presumitur cum facit id exprime re promittere,
non recipere. 372. s. 2
In Legem committitur, qui verba legis complectitur eorum legis
sensus voluntatem. 382. s. 1. fin.
Lex generaliter concepta comprehendit non solum casus expref-
sos, sed & omnes alios, quibus cum ratio adaptari possit. 389.
s. 9
Lex Superioris per Inferiorem tolli non potest. 392. s. 3
Lex Superioris per potius adiectionem potest tolli ab Inferiore.
ibid. 7
Lex prohibens confederationem vult etiam eam, & futuram im-
pedire. 397. s. 1
Interdicit, & concordat, vt.
ibid. 6
Lex penalis simul, & correctoria non potest extendi etiam si ha-
beat expressam rationem, & quoniam si esset solum penalis, vel
correctoria extenditur. 399. s. 17
Lex quando continetur modum ordinandi, seu preparandi cau-
sam, includit etiam pendentes in quocunque iura sit. 407.
s. 23
Lex, vel statutum vbi nulla facultatem dicens de nullitate con-
tra sententiam, vel actum, non intelligitur sublati facultas di-
cendi de nullitate ad defectu iurisdictionis. 415. s. 35
Lex in qua ponuntur verba per que redditur irrita, & inanis
actus, & passio, quo in premissis criminis per legem impositi est,
sententiam à iure latam continet. 421. s. 11. & 430. s. 3
Lex, seu statutum si aliquid prohibet, tunc etiam quod contra
prohibitionem factum est remane nullum, etiam quod expref-
sus actus non annullatur, quando prohibito facta à lege, seu
statuto est perpena. 443. s. 7
Lex, seu statutum prohibet actum quando sit in iuris terminis
prohibitionis, & vbi non procedit, etiam quod sit non
annulatur, si contra fiat, sententia eundem actum annullat, & irri-
tuat, seu si viciis procedat, imponendo scilicet penam,
&c. ibid. 8
Lex præcipiens in virtute sanctæ obedientiæ obligat transgrefso-
res ad mortalem culpam. 451. s. 4
Lex mandans sub obedientia divini iudicii obligat transgrefso-
res ad mortalem culpam. 453. s. 3
Lex vbi ponitur faciens aliquid scienter, ignorantia pro-
hibibilis, id est, innoxialis, excusat. 455. s. 13
Leges, & statuta imponunt penam temporales filii ob peccatum
delicta, an & quando valida sint, remittit. 491. s. 3
de Libello agens referunt. 493. s. 3
Libellus vbi est lapsus, & positiones de lege non fuldum ad-
mittendæ potestiones respondere quis non cogitur. 514.
s. 10
Libellus alienationis admittitur de iure Canonico. 528. s. 10
Lex rationum privati probat contra sententiam. 447. s. 7
Libra *dispositio*, significat potestatem omnibus vinculis
solutam. 526. s. 3
Libra dicitur quod ab omni impedimento, & gravamine est
absolutum. 533. s. 23
Libra, potestatem arbitri facienti actum sua sponte, aliter
voluntate non requiritur. 538. s. 3
Libra, idem importat quod contradicção, præscriptio, vel
appellatio non obstat. 551. s. 13. & 515. s. 5
Libra, omnem obligationem excusat. 556. s. 1. & 515. s. 7
Libra, idem importat hic, quod sine aliquo reservationis ob-
staculo. 507. s. 1
Libra interpretatur, id est, nomen non vocem. 577. s. 23
Libra significat idem quod sine dispensatione. 400. s. 3
Libra, importat quod actum quis facere possit sua sponte, &
sine alio iure, & subiecto. 453. s. 23
Libra, importat quod per Superiorem ad iurisdictionem. 449. s. 13
Libra appellatio continetur respectu ex filio, & contra
defendants non masculi, quod feminæ. 453. s. 7
Libra assendi Ordines à quocunque obtenta ante recom-
municationem non innoxialis per recomunicationis super-
venientiam. 81. s. 9
Licentia ad defendendum vbi Patrocho conceditur, debet esse in
scriptis expressa. 465. s. 10
Licentia vbi requiritur potestatis sufficit tacita. 463. s. 1
Licentia ad stando in schola, non capit in eam concedens. 58.
s. 6
Licentia, quam Religiosus à suo Superiore habere debet ad ac-
ceptandum officium caritative religionis, non sufficit obtineri
post illud factum, sed ad illud quoque acceptandum prece-
quiritur. 419. s. 7
Licentiam acceptandi officium excoisati testimeni potest quib-
libet superior etiam immediate Conventus concedere Reli-
gioso. ibid. 5

Licentia quæcumque ingrediendi monasteria, & loca Monialium
tenet Gregorius XIII. & prohibet vbi licentiam Episcopi
vel superioris concessis pro casibus necessariis, nisi in iudice
statibus viganibus. 331. s. 6
Licentiam quæcumque ingrediendi monasteria Monialium,
& ibi permanentem concessam mulieribus sanctaribus etiam
Marchionis, Dacris, &c. ibid. 9
Renovationem fecit Sixtus V. & Paulus V. ibid. 11
& S. D. N. Urbanus VIII. ibid. 12
Licentia à Romanis Pontificibus concessis ingrediendi mona-
stia Monialium quomodocumque vbi possit, statuit Paulus V.
331. s. 10
Licentiam concedere ad ingrediendum monasteria Monialium
Regulatis subiectam primæ ad eam Superiores Re-
gulares, quorum est Monialibus clausuram indere. 332.
s. 13
Licentia generalis non sufficit ad ingrediendum monasteria Mo-
nialium. ibid. 14
Licentia ingrediendi monasteria Monialium extenditur ad so-
cium. ibid. 15
Licentia ingrediendi monasteria Monialium primo actus
ibid. 16
Licentia ad ingrediendum monasteria Monialium nullare-
nos sufficit tacita, nec otiosa, sed in scriptis concessa.
ibid. 27
Licentia vbi exprimitur id aliquem actum, debet esse expressa, nec
talis est tacita, & præsumpta. 455. s. 6
Licentia specialis vbi requiritur debet esse expressa. 463. s. 8
Quod alicui suo non licet omnino, nec alicui licet. 374.
s. med.
Licet licet accipere non dicitur, nisi per sententiam in iudicium
transactam. 423. s. 14
Licet si pendet contra Ordinationem, & mortis vni ex colligendis
viciis, vique ipse Ordinarius non potest prouidere de beneficiis.
533. s. 3
Licet remanet per affectionem incompatibilis, 353. s. 3
Licet requiritur per obitum vniuersæ colligendis in beneficiis
libus, & beneficium manet liberum. 410. s. 6
Licet dicitur pendere quod hoc vbi nihil debeat innovari, cum et-
iam legitime perit ad parum, vel per eam itis quom-
moda penatur cum aliis expresse, quod potest innovari, per
que conuoluitur. 421. s. 15
Licet quod hoc vbi nihil debeat innovari, probatur ex clausura ad
dicendum contra commissionem excusæ contra colligendis
item. ibid. 3
Licet pendencia vt per clausuram indicatur, necesse est vt et-
iam emaneat à iudice competente. 451. s. 5
Licet nulla non inducit nisi pendencia, quia habetur per non fa-
cta, nisi etiam comparatur, vel promissionem ad illam cau-
sam constituitur. ibid. 6
Licet pendencia existit inducitur per clausuram etiam non ex-
equatur, & ad passu instantiam non deuenit, quando ad ex-
censum patet factum sui quoniam excusatur, & ad eam non
necesse peruenit. ibid. 7
Licet dicitur sit per sententiam à qua non est appellatum, vel al-
ter transmissum sit in rem iudicatum. ibid. 13
Licet non dicitur sit per sententiam annullatam. ibid. 14
Licet non dicitur amplius pendere si iudex per sententiam innoxi-
ationis sit per sententiam præscriptam. ibid. 15
Licet dicitur sit per sententiam definitam laicam ad sententiam
rei, seu si ad faciem actus. ibid. 16
Licet pendencia non inducitur per iterum petitionem in iudicio, in
quo non potest appellari. ibid. 17
Licet dicitur censetur quando prius fuerit restrictio in iterum
ad appellandum saltem fuisse satisfactionem. ibid. 18
Licet pendere debet apud Sedem Apostolicam in Curia, locus sit
dispositionis huius rei. 414. s. 3
Licet non dicitur super beneficio si monasteria, seu vtrique in Cu-
ria, vel solus possidet, vel neutro possidet alter tantum al-
terio alibi morante, ad Papam, & in conuersis casibus ad Or-
dinarium spectat collatio id ad alterum beneficium pertinebat.
Si autem alter tantum morante, si superius, vel alius, cuius
interdictum prosequitur, & sacro eorum appellatione, ad quem
collatio spectat. 410. s. 1
Licet commendatus ad Ordines dare non possunt Vicarij
Episcopi ex generali commissione. 81. s. 7
Licet patentes differunt ad instrumentum. 109. s. 2
Licet à Papa obtinere ante omnia tenetur verificari, & iusti-
tate omnia in eam nam. 141. s. 9
Licet beneficia vni modum exprimentes alium non in-
cludunt. 192. s. 2
Licet Apostoli habentes in aliqua parte vtrum falsæ Genuati-
onem, quare in soam contraria, obstat. 311. s. 5
Licet super conferendo beneficio vacante beneficium post
ipsum datum etiam non comprehendit. 389. s. 6
Licet beneficia sunt odiosa, & per se tantum compre-
hendunt. 390. s. 3
Licet

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrai.

Licet recipiens scilicet praefatus apponere actum in eis
contemnit, licet si recipiat. 462.2.7
Licet super praefatione clericorum non includat hospitalia, &
loca similia, & habentia iura spiritualia, nisi exprimitur. 428.
1.2.8
Licet Apost. aliquos praefatos, vel instituit quando datus
aliqui pro aliquo de officiis, si illa dissolvit in plures, illi licet
habent in omnibus illis pluribus extralocum. 426.2.1
Licetiam Apostolicum vis ad gratias, seu beneficia quaerit.
1.2.10
Licetiam vis Ecclesia Dei permissum nobis indigere. 426.
1.2.9
Licetiam de stylo regulariter solent probari per eamdem perso-
nam. 423.2.3
Licetiam non praefatus nisi probent. 426.2.4
Licetiam facta a Capitulo Sede vacante ligat successorem. 424.2.1
Locationibus, & locis prius officio Cardinalis & libere
ad dominum tractantur. 427.2.1.6
Locatio domum non transsit. 428.2.1
Locatio facta ad vnam aliquam diem facta ad longum tempus.
421.2.8
Locatio longi temporis est prohibita in rebus Ecclesiae. 426.2.10
Locatione probata censetur etiam prohibita illa, quae fit ad
longum tempus. 426.2.11
Locati fructum Ecclesiasticorum ultra triennium non est liciti-
ta, & valida. 406.2.4
Locatio facta ultra triennium de bonis Ecclesiae in eo locum
venit, vel quod dictum triennium fastidiat, ostendit.
426.2.12
Locatio de bonis Ecclesiae si fiat ad duo triennia adiecto pacto
ut post triennium incipit iterum, non valet, ostendit. 407.
1.2.13
Receptum non debet contra alios in iustitia, vel iustitia. 406.
2.1
Res insignis, quae dicatur arbitrio iudicis estimatur. 401.2.4
Locum tenentis qui dicitur etiam arbitrium iudicis. 401.2.12
Locum quando valet dicitur, & causa est multa, possunt pariter
ad Episcopum petere casum committi in loco propinquo. 422.
2.6
Locum mentio in quo fit contractus, debet fieri in instrumentis
publicis. 408.1.12
Locum destructus ab hostibus retinet omnia sua privilegia. 426.
2.9
Locum contractus apponendus est in instrumentis contractuum,
vel procuratorum. 424.2.13
Locum pluralium dorum numero est contractus. 426.2.1
Locum pluralium dorum in singulari, quando est eadem ratio
vnius & multorum. 426.2.2

M

Magister, & Doctor aut idem sit. 423.2.15
Magistri doctores non incurrunt excommunicationem hu-
manam, quoniam sciunt Religiosos in domo propinqua audire.
406.2.1
Magistri Antium appellatione Doctores continentur. 426.2.3
Magisterium, vel Doctoratum a officio tribuens prius a docto-
rando recipere debet iuramentum, quod in solemnitate sua
non expendat ultra summam trium milium Turcorum, argen-
torum, quod si non fecerit, etiam si Episcopus per sea men-
tes a coactione Magistrum est suspensus. 426.2.1
Magistratus, qui non obtemperat inquisitioni mandati, & pre-
stare auxilium recusat, potest persequi, & satisfactionem sua
petiti, & est suspensus de huius. 426.2.16
Mater in opposito praebende dicitur illa, qui datus in Ecclesia
militaria. 424.2.12
Mater, & minor altero non potest esse vnius vno, & eodem res-
pectu, licet dicitur. 407.1.3
Mater 14. annis per se, & per procuratorem potest agere, & de-
fendere causam spirituales, mater vero 14. per se non agit,
sed per procuratorem, vel per curatorem datum auctoritate
Ordinis Ecclesiasticus iudicis, & etiam delegatus ad causas
illas, similes, sine partis auctoritate agit casum spirituales.
429.2.1
Maturitas infirmitas cum clausula, ut faceret filius, aut filia
maior, est ex ordine scripturae praefata filius licet iunior,
existere filia etiam maior. 421.1.17
Maturitas infirmitas in filio aut filia Regiam facultatem ob-
tinent si infirmitas in filia existens, & non valet remissio.
421.1.18
Maturitas constituit in morte. 429.2.6
Matur, & minor quando sunt in eodem genere, tunc dispositio
in maiori vnius praegratia habens, extenditur ad minorem. 429.
2.9
Matur hominum non est indulgentum. 401.2.5
Matur semel tempore praefatus maior. 427.1.1
Declaratus, vi 426.2.2

Ratios. Collect. Dec. 17.

Matur ex quo aliquis semel apparuit alio potest bonas fieri aliter
quam per possessionem. 426.2.9
Mandatum aliquam voluntatem, licet expressit prohibitionem non occu-
rat, vel mulierem, si mandatum fuerit mandatum excedens
maior, vel occidit, si irregularia. 429.2.1.2
Mandatum an, & quando potest eadem poena, qua mandatum
emittitur, remittitur. 426.2.3
Mandatum potest praebendum, quam neglexerat, potest si in-
com vacet. 429.2.1
Mandatum si occidit, vel mulierem, mandatum incurrit irregu-
laritatem. 429.2.6
Mandatum de praesentibus, & expressis hodie sunt habere per
Concil. Trib. 424.2.4
Mandatum vi exprimitur specialiter in individuo requiritur, ubi
agitur de saeculo adferri. 424.2.5
Mandatum dicitur revocatum, quando orta est inimicitia inter
dominum ipsum, & procuratorem. 424.2.7
Mandatum revocatum probatur ex eo quod dominum aliter
non tenet procuratorem sufficiens habere, & acceptatorem. 424.2.9
Mandatum habens ad quendam speciale mandatum requiritur,
adfectu clausula generalis. Et ad omnes etiam requiritur man-
datum speciale, potest agere etiam in omnibus alia causa
mandatum speciale contingit, licet de expressis non fuerit.
424.2.1
Mandatum cum libra acquiratur mandato specialis. 426.2.8
Mandatum generale ad negotia, ad iudicia licet extendi. 424.2.8
Mandatum speciale in quibus casibus requiritur, etiam si aliter
424.2.9
Mandatum primum datus revocatum per secundum, etiam si se-
cundus procurator nollet recipere procuratorem. 424.2.6
Mandatum semel acceptum revocatum non potest amplius illud
recipere. 424.2.1
Mandatum ad contrahendum matrimonium debet esse speciale
cum expressio personarum, cum quo est contrahendum. 424.2.1
Mandatum speciale ad iurandum de calumnia sufficit, licet con-
tineat non sit in eo causa in qua iurandum fit. 424.2.9
Mandatum aliter super praesentibus, factum per Papam impleto
praesentibus Papae intelligitur esse factum. 424.2.1
Mandatum quando Papa adiecit in scripto, auctoritate nostra,
vel apparet in mandato de praesentibus verum, praesenti-
ma. 426.2.14
Mandatum alternis diebus plures collatores includens videtur 10
primo vacante, infirmum vero vacantibus eodem scripturae. 424.
2.1
Mandatum de praesentibus a Papa concessum tenetur Episcopum
excoecioni mandare ubi scandalum, vel aliquid malum non
proponitur. 426.2.1
Mandatum de praesentibus adimpletum statim in primo beneficio
vacante. 429.2.4
Mandatum de praesentibus speciale derogat generali mandato
praecedenti, licet de illo nulla expressa mentio habeatur. 424.
2.18
Mandatum ponderis de dignitatibus, vel beneficiis alia Eccle-
sastica Curiae non includit non capella sua. 424.2.2
Mandatum simpliciter duos includens, alterum totum non ad-
stringit, & est concessum dictum vni, duos non afficit. 424.2.11
Mandatum de praesentibus dicitur conceptum non comprehen-
dit beneficia, quae ad similitudinem collationem primorum, sed
excoecationem veritas. 429.2.12
Mandatum speciale semper requiritur in beneficiis libris. 424.2.9
Mandatum speciale requiritur in possessionibus beneficii apphe-
bent. 426.2.1
Mandatum Legati super facienda praesentibus per Papam con-
firmatum, Papali gratia est censenda. 427.2.1
Mandatum de praesentibus obviens, habet electionem causa quo
plures proponunt beneficia vacantia. 429.2.9
Mandatum, vi 426.2.1
Mandatum si non sunt diligenter obsecranda. 424.2.5
Mandatum causa cessante cessat mandatum. 426.2.1
Mandatum de praesentibus de beneficio ad collationem Capituli
promittit non tangit ius Regularium. 429.2.12
Mandatum si daturur Episcopo soli, & Episcopo ac excoecati
vel soli excoecati, vi tibi facit praesentibus de beneficio in
certa Ecclesia, & praesentibus mandatum, per aliam praesentibus
tationem oia referunt Ordinario per istos concessi. 421.2.1
med.
Mandatum, seu confirmatio homicidii non facit quem irregula-
rem, nisi sequatur mutilatio, vel homicidium. 429.2.7
Mandatum speciali acquiratur cathedrari. 429.2.13
Mandatum Superioris iurata contra legem dicitur, vel mandatum,
aut poenitentiam Superioris, non tenetur subditi parere. 429.2.3
Mandatum speciale requiritur in decessatione. 429.2.4
Mandatum datum ad resignandum beneficium cessat magis ipsius
mandatum, & declarationem multipliciter. 426.2.12
Mandatum datur per litteras missas, seu epistolas. 424.2.2
Mandatum per motum Rectoris revocatum revocari etiam si tunc
proptia. 424.2.6
Mandatum Papae conditionale ante conditionis cursum, non
424.2.6

424.2.6

Index Rerum, & Verborum

Amice placetur Ordinem, vel clerici collatoris, seu quando acceptat non beneficii tempus additur cum decreto. Et qui beneficium vacans ab exco[m]municato petat, vel recipiat, illud intelligitur acceptasse, quæ vacatio non dicitur acceptanti, ex quo in loco beneficii publici fuerit. 430.1.1
Massifica dicitur illa quæ notoria sit, & potius, non tamen probabilis tergiversatione, etiam possit, & in quibus nulla probante, sua examinatione opus est. 439.1.1
Manifestum, secretum, publicum, vel synonyma, & scilicet pro eodem in iure accipitur, nisi materia subiecta, aut mens dispositionis repugnet. ibid.1
Manifestum, & contentum sunt synonyma. 321.1.1
Marius qui dicitur, remissus. 49.1.7
Mare, seu pars maris dicitur esse de territorio illius cuiuslibet, vel loci, cui magis appropinquat. 32.1.1
Marius potest disponere in causa uxoris, non habetur in ea per consuetudinem. 154.1.12
Matrimonium in quoqueque dispositione potest regulariter concipi faminorum. 90.1.13
Matrimonium concipit faminorum in fauorabilibus, seu in iudicialibus. 44.1.7
Matrimonium concipit faminorum in materia potestatis, & odiosa. 167.1.13
Matrimonium verbum faminorum scilicet comprehendit etiam in potestatis quando respectu veniunt eadem viget prohibitiōis ratio. 41.1.4
Matrimonium iuxta præsertim formam in successione Regni. 73.1.1
Mare, seu aut pro debito ex administratione tutelæ procuratoris in iudicio non potest. 158.1.1
Matrimonium per procuratorem contractum est. Sacramentum confertur gratiam. 126.1.4
Matrimonium postea solutum dimittit per Ordinem sacrum. 139.1.4
Matrimonium in Paradiso, & ante peccatum institutum fuit. ibid.9
Matrimonium de præfati non dissolvitur per suspensionem facientem Ordinem. ibid.10
Matrimonium de præfati si sponsus post sponsalia de futuro cum certa persona, contrahat cum eia consanguinea in gradu prohibito, illudque consanguinitate, cum noua possit valere illud iure. 227.1.9
Matrimonium contractum inter impubes per verba de præfati non valet in vim matrimonii, sed tantum in vim sponsaliorum de futuro. 228.1.1
Matrimonium inter Christianum, & hæreticum an, & quando sit validum, remissus. 163.1.1
Matrimonium tempore si maritus erat Catholicus, postea vero in crimen hæretici incidit, tunc dotis alia quæcunque bona uxoris Catholicæ non constituantur. ibid.1.1
Matrimonium contractum tempore interdicti tenet. 163.1.1
Matrimonium conditionem propriam & suspensam recipit. 166.1.1
Matrimonium scienter contrahens in gradu consanguinitatis, vel affinitatis prohibito, vel cum Monachi, excommunicatus est ipso iure, & publicari debet & variari in profanum, & profanum, vel confutur in Sacris. 454.1.1
Matrimonium contrahens si sit vel vota solenni adhibuit, vel in sacro Ordine constituit, excommunicationem incurrit ipso iure. ibid.1.1
Matrimonium tamen non dissolvitur per ascensum ad Ordinem sacrum. 458.1.1
Matrimonium scienter contrahens in gradu consanguinitatis, vel affinitatis prohibito, ille solus ligatur excommunicatione de qua in hoc text. non videtur. 455.1.1
Matrimonium contrahens falsò potest habuisse impedimentum consanguinitatis, &c. non ligatur excommunicatione de qua in hoc text. ibid.1.1
Matrimonium bona fide, & conscientia contrahentes, si postea impedimenti consensu facti nihilominus in ipso matrimonio persistuerint, an excommunicationem de qua in hoc text. incurreant ostenditur. ibid.1.1
Matrimonium licet non sit carnis unio, nihilominus incurrit excommunicatione de qua in hoc text. 455.1.1
Matrimonium si contrahatur meo cadere in vim consensum cum consanguineo, vel affine in gradu prohibito, non incurrit excommunicatione de qua in hoc text. ibid.1.1
Maria Ecclesia vocatur Petriana. 143.1.1
Mensis appellatur in dubio venit Cathedralis. 470.1.1
Mensis Ecclesia que sit, & cur sit dicitur remissus. 475.1.1
Mensis impetrat, & culpabilis de damno sequitur tenetur, & aliquid puniri. 346.1.1
Mensis appellatio que veniat, remissus. 320.1.1
Mendicantem Religiosum cum de licentia superiorum ius aliquod acquirere non possit in electione, seu postulatione ad aliquam Prelaturam extra suum Ordinem in discordia de se facta. 51.1.1
Mendicantes qui dicuntur, ostendunt. 52.1.1

Mendicantem Religiosum vocantur que veniat remissus. ibid.1
Mendicantes nunciantur: Sena B. Maria. 143.1.1
Mirum 5. Faciendi de Paula. Iulianus Congr. S. Hieronymus. Patres Soc. 127.
Correlati distantur. 118.1.4.7.9.10
Mendicantes vero dicuntur non solum quatuor primi, sed etiam alij postiores, qui postea à Sede Apostolica talibus instituti sunt. 119.1.11
Mendicantem in monasterio tor torrens famatur que sine pecunia possit sustentari, & si fecerit quid fiat et in iure. 231.1.1
Mendicantem in monasterio si famatur famatur torrens vixit numerum eorum, que ex redditibus monasterii abique pecunia sustentari valeant, tunc talis receptio non incitat. ibid.1.1
Mendicantes exceptis domibus Fratrum S. Francisci Capucinarum, & eorum, qui Minoris de Oblatis vocantur, bona immobilia possidere possunt. 154.1.1
Mendicantes Religiosi approbati post Conc. Lugdun. qui de omnibus domos ad habitandum recipiunt, vel recipere mutant, sine licentia Sedis Apost. incurant excommunicationem Papæ refoventur. ibid.1
Mendicantes possunt capere etiam immobilia sibi relicta, non quidem ad retinendum, sed ad vendendum illa, & eorum pretio vendam. ibid.1
Mendicantem Ordinem appellatione que continentur remissus. ibid.9
Mendicantes non possunt acquirere bona loca ad habitandum, vel amica alienare, vel mutare abique speciali licentia Papæ, que de hac prohibitiōe facit mentionem, in acquisitionibus talia loca pro Extrema vita cessat prohibito. 121.1.1.1
Mendicantes ad Catholicam transigentes non adiunguntur penam buri text. 447.1.1
Mendicantem appellatione qui comprehendatur, remissus. ibid.1
Mendicantes abique licentia Papæ in suis Conscriptis habent non possunt alio vixit campaniam per populo, & rurales ad vias proprias. 457.1.1
Mensis caput dicitur illi, qui interrogatus ad rem non respondet, & mensis facit sententiam nescit explicare. 409.1.4
Mensis bissexti duo dies per vota cedunt in fauorabilibus, scilicet in octavis. 166.1.9
Mensis ubi conceditur à lege, vel statuto disponente, à quo recipere incipere debet, tunc accipitur mensis secundum quod accidit in Kalendis. 411.1.6
Mensis debet habere triginta dies. ibid.7
Mensis de quo in hoc text. currit à die vacationis, non notitur. 114.1.11
Mensis computatur vixit in Kalendis. 483.1.1
Mensis facienda est de proprio beneficio, quod ab alio emerit occupatum. 100.1.4
Mentem de obedientia facere non tenetur impertiam in provisione facta ab Ordine. 405.1.1
Mentem dignus est mercede sua. 492.1.1
Mentem debet acquiescere confessioni. 111.1.1
Mentem dicitur, vel trium ubi alio esset equalis, ut dicitur non per se ab electoribus, qui eorum melius & idoneis ceteris esset, tunc poterit potius pronuntiare votum suum, aliter pronuntiatione omnino eligere. 67.1.1
Mentem dicitur si est in quasi possessione confirmandi Vicarium in diceret Suffraganeum sustinere potestatem eam illa gressus, & sequens ab eo potest. 108.1.1
Mentem dicitur non potest dare Ordinem intra diceret Suffraganeum ipsam Suffraganeum subditis, nec exerceat Potestatem illa intra suum Prebendam. 109.1.1
Mentem dicitur ante licitum ingressum probata per ut quod appellationem preteritis, ad abstinentiam ad excommunicationem in quantum ipso sit præfati exco[m]municatio de patendo in dicitur Ecclesia. 301.1.1
Mentem quandoque probat potest per in iuramentum. 40.1.1
Mentem illarum consanguinitatis electum ad incurrendum electionem, censetur illarum electum. 43.1.1
Mentem reatentis patris, vel maris incensus filius ad remanendum, nec non est sollicitus per se solum ad resoluendum remanentem. 116.1.1
Mentem reatentis ut contrahat in iungat, requirit quod probetur mixtæ, vel veritatis. 117.1.1
Mentem reatentis non præsumitur ex sola patris, nisi maris præfati, nisi mixtæ, vel veritatis probetur. ibid.
Mentem reatentis habet ad reseruandum contractus, ubi simul cum eo concurrebat latro in iudiciali. ibid.1
Mentem annuali sententiam iudicis, qui propter metum illam tulit. 127.1.1
Mentem est impudens mēris iudicis, vel faciat periculi causa. ibid.1
Mentem debet esse præfati licet. futurum sit periculum. ibid.1
Mentem ut cessat, vel actum ad idem, debet esse iustus, & causa. 128.1.1

Index Rerum, & Verborum

Minutio nulla requiritur vel excommunicationis firma existens in eo, & obligatio notoria in eo satisfaciendo. 305.1.10
Monito trina ad locum iustitiam excommunicationis necessitas. 306.1.23
Monito trina ad validitatem. 306.1.23
Monito canonica dicitur, qui habet diem interuallum, nisi occidat facta alia fuerint. 310.1.1
Monitione canonica requiritur quod omnium experientia qui morientur. 310.1.1
Monito trina, quae tres compellat, sufficit ut fecerit excommunicationis comminationem. 310.1.1
Monitiones illae trinae, quae pro omnibus, qui faciende sunt in excommunicatione comminationem, continere debent congruum tempus per aliquos diem interuallum. 310.1.1
Monito dicitur nominum facta ad hoc, ut possit excommunicari, qui participat cum excommunicato si dicitur, monito filium Petri, si ipse Petrus eum filium habet. 310.1.1
Monito, quod debet fieri clericis in monitis ut testamur habere, & tamen, & quod alia amittit privilegium, debet esse specialia in persona nominis facta. 310.1.1
Mora purgatio non admittitur cum quid sit ipso fore. 310.1.1
Mora purgatio non conceditur effluo termino perit per iudicem ad respondendum positionem. 310.1.1
Mora appellatur nonnquam dilatio culpa circa debentur solvendum, vel eadem recipiendum. 310.1.1
Mora est culpa praesentium illi officio in solvendo, recipiendum, vel debito, quae aliter damna est. 310.1.1
Mora alia dicitur irregularis, alia regularis. 310.1.1
Mora regularis illi est qui ex legitima nominis interpellatione, vel oblatione in locum. 310.1.1
Mora in facto consistit, ut proinde probari debet. 310.1.1
Mora irregularis est quae in ipsa solvendo nulla interpretatione vera, vel falsa continetur, sed sit abique hominis facto legis ministerio. 310.1.1
Mora nominis quod sit effectus nocere debet morosa, nisi ab illa per legitimam purgationem ex iuris requiritur liberetur. 310.1.1
Mora rei principalis quando necesse fidelitatis ostenditur. 310.1.1
Mora purgatio non potest vbi obligatio in diem concepta est adiectione causa statim succedente ex ipso diem. 310.1.1
Mora non est quae potest exceptione fieri. 310.1.1
Morosa non dicitur qui impeditur facto adiectionis. 310.1.1
Morosa prohibita requiritur ad beneficia. 310.1.1
Morosa civilis naturalis non acquiritur nisi in casibus expressis in iure. 310.1.1
Morosa periculum, & articulus ad pari procedunt. 310.1.1
Morosa civilis Reclutis Ecclesiae reuocantur procurator ab eo conuincitur. 310.1.1
Morosa propriis dicitur gratia concessa quando Pontifex expressis in literis de moro proprio, concedere, quoniam confectio huiusmodi gratiam moro proprio facile ab impetrante petatur. 310.1.1
Mulier, quae cum iuramento nuptiarum bonis patetis, & materis propter dotem, potest data eorum latione contrahere contractui. 310.1.1
Mulieres personales ad iudicium, quatenus causa in iure non expressa, in iure trahenda non sunt, sed si necessarium sit ipsarum testimonium in causa, iudex expressis producentis interdu ibi, interdu mittit, & inde fraudulenter vadens, excommunicatur est. Mulieres Religiosae etiam valentes contra Monasterium suum ex aliqua causa personaliter ad iudicium trahi non possunt, quod contra praedicta fit, est interdu. 310.1.1
Mulieres non sunt cogenda venire ad iudicium pro testimonio dicendo, vel aliter rei causae. 310.1.1
Mulieres non solum illud, sed etiam alia licet nobiles non sint, ad iudicium trahi non debent. 310.1.1
Mulieres in causis fidei copii possunt ad iudicium venire. 310.1.1
Mulieres sua propria voluntate, ad iudicem accedere possunt causa fidei testimonio. 310.1.1
Mulieres pro debito civili inter fiscalis carcerari non possunt, quoniam testimonio praestitum in eo casum deinde pro debito civili. 310.1.1
Mulier egrigia quando examinatur in eius domo, tunc in tali examine non est citanda pars. 310.1.1
Mulier si iuramentum non aliter in futurum rem donatam, & postea aliter cum iuramento, nihil valit alienatio iurata propter iuramentum primum. 310.1.1
Mulier non potest esse executoria testamenti. 310.1.1
Mulier mortua, quae pluribus nuptiis cum viro ultimo sepebatur. 310.1.1
Mulier contrahat matrimonium cum haereticis ignorans illum esse haereticum, non amittit dotem suam, quoniam post contrahendum matrimonium cognoscit maritum esse haereticum. 310.1.1
Multiplicando testimonium datum in beneficiis. 310.1.1

Minutio accipere non potest in vitione plures procuratores ab Ecclesia Episcopos, aut quicumque fuscum sub grauius remia. 310.1.1
Minutio quilibetque etiam cancellabilis, non potest Episcopos à vitione ratione vitionis accipere. 310.1.1
Minutio homicidii comparatur quod irregularitatem. 310.1.1
Minutio Chelisi faceret Pont. & approbat Evangelium Iohannis. 310.1.1

N

Narratio Papae de facto alieno Moru proprio est standum, donec contrarium probetur. 310.1.1
Natura humana per primum peccatum piosa est ad maiorem. 310.1.1
Naturae impetibus impeditur quando restat ad damna sequosa remissionis. 310.1.1
Natura probatur per confessionem parit. 310.1.1
Negatio regulariter est improbabilis, nisi de coartata. 310.1.1
Negatio probatur ex inspektione adlocum, & productione scripturae. 310.1.1
Negligens & remissus in gubernio vbi fuerit ius, qui regit, debet sapienter & digne coadiuvari sine igne, qui finem praestitit. 310.1.1
Negligentia, & mora non satisfaciendo si nocere non sit, tunc ad iustitiam excommunicationis tunc minime requiritur, ad validitatem vero vicia tunc, quae inuoluitur sub praetextu de restituendo. 310.1.1
Negligens finem non dicitur nisi per sententiam, quae transiit in rem iudicatam, vel per transiitionem post confessionem celebratam. 310.1.1
Negorum infantis, vel fusioid nomine gestum non potest ab eodem etiam cessante imperio ratum haberi. 310.1.1
Nemo potest ad impossibile obligari. 310.1.1
Nemo potest plus iuris transire in alium, quam sibi competere dignificatur. 310.1.1
Nescire id quod quis intelligit & scire tenetur, est ignorantia casualis, & supina. 310.1.1
Nescire, de sui natura nihil includit. 310.1.1
Nobilitas, illud est, & egregie personae laetior mensa & delicatiori cibo excipitur & tractandi sunt quam humilioris conditionis homines. 310.1.1
Nobilitas, & alij in dignitate constituti in iudicio puniuntur, quam ignobilitas, & plebs, remissionis. 310.1.1
Nobilitas ignobilitas fore profectendi in scissis, substantia, & illis id genus praesentibus. 310.1.1
Nobilitas non praesentibus non probetur. 310.1.1
Nobilitas, & literaria exequatur. 310.1.1
Nomina Sancti expressa non solum in Guberniis Ecclesiae, sed in inferi oritur sic. 310.1.1
Nominatum id fieri dicitur cum vel nomen proprium exprimitur, vel alia circumstantia, quibus vice committitur. 310.1.1
Nominatum, intelligitur propriis omnibus expressis. 310.1.1
Nominatus excommunicatus qui dicitur ostenditur. 310.1.1
Nominatio non probat excommunicationem si de qual agitur pro iudicio. 310.1.1
Nominatum licet totam collatione necessarii legende non sunt. 310.1.1
Nominatio dicitur Capitulo non comprehendit singulares. 310.1.1
Nominatus est vice Capitulis constitutus. 310.1.1
Non valere, denotat ipso iure. 310.1.1
Non valere, denotat alio iure. 310.1.1
Notari non debent aliter stipulari possunt, si id sit auctoritate iudicis, non alia. 310.1.1
Notari fides & auctoritas vbi deficit, quia in aliqua parte instrumenti salum dicit, totum eorum instrumentum. 310.1.1
Notari lapidationem debet iurari fore officium solvere exente coram Episcopo, & inquisitione, vel sub iuramento ab eis. 310.1.1
Notarius ad causas haereticorum electus ab Episcopo, seu Inquisitore potest eligi clericus, & in sacris constitutus, & etiam Religiosus qui Notarius est antequam Religiosum ingredietur. 310.1.1
Notarius non potest conficere instrumentum de eo, quod ipse facit. 310.1.1
Notarius non potest conficere procuratorem in sua causa propria per instrumentum publicum & se conficere. 310.1.1
Notarius potest in proprio instrumentum fieri obligare. 310.1.1
Notaria certa est, & indubitata eius rei, quam si sile dispice accipimus. 310.1.1
Notarium licet teneat possit ab onere probandi, non tamen tenetur ab onere proponendi. 310.1.1
Notarius non indiget probatione, sed sufficit quod allegat. 310.1.1
Notarius electi potest ad dignitatem Episcopalem. 310.1.1
Notarius confectus potest beneficiis singulari. 310.1.1
Notitium

Index Rerum , & Verborum

Oratio an locum habeat in beneficiis transpositionis, et commo-
dior. 129
Oratio an locum habeat in ipsa permutatione, et designatione.
ibid. 129
Oratio regulatior fieri debet intra solent. ibid. 131
Oratio bonum factum ea voto ipsi minus habet, quam aliud non
129 in non factum. 131-132
Ordinationes facientes clericis alium per annum a 21 et 22
Ordinum tunc sublegetur, postquam tempore fuerit manifestus
poterit subditi hanc ipsorum licentia a vicinis Episcopis con-
cedi. 77-131
Ordinum non habentem similitudinem, et quando tentatur prole-
dere de ordinato, 107-131
Ordinum non tenentis alios ordinatum sine titulo quando de
vicinis mandato ordinatur. 107-131
Ordinum non est habet salubritas ista et taliter quod non
potest, nec futurum. Concilio Tridentino aliosque talibus de
ordinatorem eorumque procedendo a Patribus et ad alios
requis brevis. 48-131
Ordinatus, et delegatus, vel continent in eodem causa, colla-
torum non ad Superiorem Ordinem, sed tam in eadem causa
delegatus de personis, et de legum interpretum. 90-131
Ordinatus ubi recusat non omnia personarum de eadem probata
non fieri, non potest eam non committere, nisi de recusat
aliter. 93-131
Ordinatus recusat an in causa istius etiam parum potest causa
committere, et si ea causa taliterque notoria fuerit, vel
ipso iure licet committere potest ad subiectum electionem de-
clinare, 107-131
Ordinatus non obstat tempore de triennali potest perficere com-
petente ad ostendit dam diuisionem. 111-131
Ordinatus, qui paratus si fuerit le potest, non potest de gre-
beneficentiam, et habere non talem. 111-131
Ordinatus potest de personis de causa in loco subditi aliter
Ordinatus, dum ratio inuenitur conferat illis, cui locus
habet ubi. 111-131
Ordinatus ubi non morio in aliquo decreto, intelligitur non tam
cum Episcopo, sed etiam cum habentes iurisdictionem ordi-
natum, vel subditi notoria aliter expost. 107-131
Ordinatus habet restrictionem. 111-131
Ordinatus, per alios prout Papam non potest providere, sine con-
fessione, et notum vacant in Curia. 112-131
Ordinatus, si possidet de beneficio, quod vacat in Curia, po-
test non habere titulum colorem. 112-131
Ordinatus potest lapsum mentem potest beneficia in Curia vacan-
tia conferre. 112-131
Ordinatus colligitur penales quando in ea apponit et bona, et
colligitur Pape, vel Legato non. 102-131
Ordinatus potest perfectionem ante 16 annum emittit nullam
declinare. 111-131
Ordinatus locorum in subditi monasterii propriis, in exemplis
Aperti solentur claustrum puerorum dicitur. 112-131
Ordinatus non derogatur super personis beneficiis, licet Pa-
pa generaliter alium deleget, licet contra talis Episcopo,
et Legato potest procedere committere, vel dimittit, vel
proferre sententiam, in qua 16 dicitur: debet Pape referre.
111-131
Ordinatus licet dicitur ille, qui hoc ipso officii, dignitatis, vel
magistratus iurisdictionis, non intendendo parit. 111-131
Ordinatus indicet episcopatus potest ad sua sit iurisdictione, et
vicin conuincat qualitas procedat ad fundamentum illius, de
personarum super exceptionibus declinationis ipso facti, sine in-
comprehensio. 111-131
Ordinatus ad eundem monasterium non sufficit ex officio
privilegiis, nisi vicinis aliter qualis per illius ea expostio. 112-131
Ordinatus eo ipso quod exerceat iurisdictionem in vasa parit
decretis, videtur continui in quibus potest non in reprobis quod
conuincit, in quibus aliter non habet potestatem excep-
tionem. 111-131
Ordinatus Regis est si Episcopus, in cuius Diocesi domicilium
habet. 111-131
Ordinatus non excluditur ipse regulari de triennali potest
licet excludatur istius legationis in beneficia. 112-131
Ordinatus non potest habere in perpetuum beneficium lingualiter
conferre, si eum non potest habere in dote summas sine de-
claratorem. 111-131
Ordinatus collaturus fuit, qui hoc ipso conferre potest benefi-
cium Ecclesiasticum, sine habere a iurisdictione a Papa, vel consue-
tudinem. 111-131
Ordinatus licet factum non apponit de legationis, quia non
eum alio causa non fieri non potest, sed pendet in Roma
ubi prima sententia potest fieri. 112-131
Ordinatus minus licet ligare infra norem consensum expellere
alios. 112-131
Ordinatus licet tamen exigit a Religiosis etiam eam prout
de personarum et reprobis, quas collaturus, et de istis ad
dilectum, alios parit. 111-131

Ordinarius Episcopus non refertur absolute ad non communicationem non
servatus Sedis Apostolice. 464-471

Ordinarius, et Imperatores hanciens passim creantur Ecclesiasticis
finitur non possunt in officialibus, sicut Sedis Apostolice. sine
iure, iurisdictione specialibus. 118-124

Ordinarius, et Imperatores non possunt sine ordinibus
officialibus subiectis obediuntur Papae, &c. 121-122

Ordinarius locorum, communi & delegati eorum, qui primum
Cariales beneficiis, etiam alios conferunt, subdistantur
sunt. 124-125

Ordinarius Regis Lusitanorum Hilari Regis incolis in com-
mune sunt. 444-445

Ordinarius factus a non proprio Episcopo bene utitur quod ordi-
nationem, licet non quod executionem. 125-126

Ordinarius Episcopus non excommunicat. Ordinatum tamen suble-
gitimum, quia subdistantur factis suble-
gitimum. 125-126

Ordinarius hunc vocem, et est contra Theologos, qui dicunt esse ef-
fectum. 124-125

Ordo iuris requiritur de tempore promotionis non sufficit sola
apud, 444-445

Ordinarius facit appellacionem non veniens minor. 77-78

Ordo prius instituitur, et approbatur per sedem Apostolicam per
officium, 118-124

Ordinarius, & deinde iure, proprii sunt quidem, Pridicatio-
nem facientes, & deinde, & deinde, & deinde, & deinde,
ibid. 78

Solo tempore ferantur et in summo de providenda plura
collationes alternantur conducentibus pluribus beneficiis vacan-
tibus. 125-126

Ordo iuris est antea non prebenda, seu beneficio, et consue-
tudo, &c. non est facienda necesse ad impetrandum, quod fit in
ante ad talem Ordinem requisita. 104-105

Ordinarius Merito causas etiam post hanc constitutionem iustitiam
comprehendit ita, in presentem. 124-125

Ordinarius etiam, aut Religio in vel hanc non Ruptio
etiam & etiam non licet, et vocatur super Ordine Merito
etiam per Papam non approbatur etiam post Coroll. 124-125

Ordo iuris spectat et Episcopalis, 104-105

Ordinarius antea beneficio, seu prebenda ex consuetudine status,
promissio, seu fundatio non est necessarius & etiam merito
ad impetrandum, quod fit in ante ad talem Ordinem requisita
447-447

Ordinarius appellacione veniens tamen minor quam Sacre etiam
prima Tota. 118-124

Ordinarius Episcopus quod Ordines concedendo debuit Episcopo
suo loci non eius diocesis natus est ille, qui promissionem debet
tate, 78-79

Ordinarius potest ratione potest quoniam Ordines suscipere ab Episcopo
loco iuris in quo eius potest natus est. 124-125

Ordinarius hunc vocem in beneficiis, et amicitia honesta, vel pa-
trium consuetudine culpa vacante. 464-471

Ordinarius hunc vocem, et amicitia honesta, vel pa-
trium consuetudine culpa vacante. 464-471

1

P *sum*, vel sacra remissio Prælati potest prædicare
Ecclesie quodammodo per hoc reducere ad sui terminum. t. r. 1. 1.
Pactum de eligenda sepultura, vel electio cum mutanda monitione
actum, si fuerit ad suggestionem alicuius maxime Regularis,
vel clerici factum, licet sit liberum. ibid. 3.
Pactum factum patris à filio dum traditur rapina, quod dum
contra nullum haberet ad bona patris regressum, si transi-
ret ad ipsi filio, omnino ferre non tenebatur. t. r. 1. 1. 2.
Pactum factum à filio de non succedendo patri, impositum
sine iure. ibid. 5.
Pactum de succedendo, quando felicitas quia promittit alteri
tunc habet in iure institutum, reprobatum à iure Civilis. ibid. 6.
Pactum factum à filio de non succedendo patri vel filii
instauratum. ibid. 4.
Pacta inter per Fratres Predicatores, vel Minoris, seu alios Mendicantes cum Rectoribus Parochialium Ecclesiarum spectat
Parochialibus sui domus, facta sunt per Priores, vel Guardianos
de forum Consensum quantum locorum confertur (licet an-
tiquitas Solis Apud nos interpretatur, sic fecerit Priores, aut
Ministri generalis, de Magistri, seu Provinciales Magistri, vel
Capituli Provincialis), ferenda sunt, dummodo alias sit li-
cita et honesta. ibid. 1.
Pacta à Mendicantibus Ordinibus Mendicantibus etiam sine consensu,
et non interdicti supponit nullum et obligati. ibid. 4.
Pactum de succedendo etiam in pias causas approbatum. t. r. 1. 1. 3.
Pactum de sepultura et eligenda prædictum, & non cum
sepulchris et aliis ubi alia eius de iure sepelientibus, & alia. 3.
Pap *quare Episcopus tunc nomen, transmissio.* ibid. 1.
Papa appellat Episcopus per fronsa alios vero filios. ibid. 3.
Papa cum ad summum Apud alios aprem ecclesiarum, quare non
tunc quæritur. t. r. 1. 1. 10.

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

Papa nullus est maior. 6.2.14
 Papa reuocat primam constitutionem per secundam, licet de prima non faciat mentionem, aut de specialium locorum, vel singularium personarum. 3.2.1
 Papa deus habet potestatem totius iuris in suis scriptis recordantem. ibid. 2
 Papa potest beneficiorum collationibus conditionalibus vii. 11. 1.7
 Papa licet dispenset cum minore separatione, vii. si Canonici in Ecclesia Cathedrali, non ob id censetur cum eo dispensare, vii. in re iure postea efficit delegatus. 19.2.15
 Papa si dispenset in re iure cum Canonico vel suis Subdiaconis, an talis habeat vocem in Capitulo, remissio. ibid. 26
 Papa si ex certa scientia committat causam simplici Clerico, promouendo eum sic in commendam, valebit commissio. ibid. 30
 Papa de electione ubi noui tractatur. 37.2.1
 Papa est super omnia Concilia. ibid. 4
 Papa solus electionem dare potest Ecclesie Cathedrali, & eius bonis quoad effectum agendi. 43.2.1
 Papa ex eo quod sit administrator, vel visitator Ecclesie Cathedralis, si pueri Canonici etiam ignorent dignum Episcopum, non tenet electio. ibid. 6
 Papa si promoueat Ecclesie Cathedrali sibi referant, inhibebit, & debeat, non tamen electio, quae praeficitur, omnia tamen, quae relationem sequuntur, censet effectum. 45.2.1
 Papa potest libere Papam renouare. 62.2.1.2
 Papa remanens Papam, non debet de necessitate id facere eorum Cardinalibus, sed sufficit simpliciter voluntatem declarare. 69.1.3
 Papa Cardinalis Episcopos faciens vocat tanquam in manere, & officio Episcopali adiectum. 69.1.5
 Papa assertor pater creditur etiam in re, quae videtur ante Pontificatum. ibid. 6
 Papa quando delegatus eam cum clauf. Appellatione remouet, vel nec ea, delegatus vice sua non in eam committit, tunc à subleuato appellandum est ad delegatum, non vero ad Papam primum delegatum. 97.1.13
 Papa cum promouit de Cardinalibus loquatur, vocat illos fratres. 101.2.6
 Papa solus potest tollere irregularitatem prouentientem ex eo quod quis suspensione dormit in Diaconi si ingessit. 165.1.1
 Papa Imperatorem deponere potest ex causis legitimis. 166.1.1
 Papa est super Concilium, & ab eo Concilia omnia sunt auctoritatem, & confirmationem accipiunt. 167.1.5
 Papa adfectionem, & obsequium plenè excedit. ibid. 2
 Papa an possit eligere Imperatorem prout Imperator deponit remissio. ibid. 11
 Papa amissa sententia appellationis potest cognoscere de causa principali prout sibi videtur fuit. 170.1.4
 Papa est dominus beneficiorum, ita ut adhibitionem de illis dispensare possit. 181.1.1
 Papa in beneficiis quicquid voluerit priuare, mutare, & commutare potest. 182.1.6
 Papa potest priuare caros collatores inferiores. ibid. 2
 Papa potest sub conditione etiam de futuro, & quae non inter, alternatim, copulatiuam tempore collationem facere. ibid. 2
 Papa non est dominus beneficiorum, sed dispensatorum, qui tenet. 183.1.9
 Papa si beneficia vacantis in Curia non conferat infra mensem à die vacationis, illi ad quos collatio pertinet, potest illa conferre. 183.2.4
 Papa nullum tempus est praefixum ad conferendum, nisi in beneficiis vacantibus in Curia. 184.1.7
 Papa si scribit alicui Ordinario quod provideat alicui de beneficio etiam curato, & iura promouendi non habet eodem requiritur, ibid. Episcopus illi praesens de beneficio & eum curato. 184.1.1
 Papa si simpliciter mandat alicui provideat de beneficio vacante, intelligitur de primo, & non alio. 185.1.4
 Papa ubi conferat Canonice alicui & mandat provideat de quibusdam primo vacatur, Canonice hoc agnoscitur, & ignorari praesumenda conferatur postea vacante, non tenet collatio. 190.1.1
 Papa concedendo alii potestatem, eandemmet sibi referat, & maiorem. 190.1.2
 Papa si Episcopo conceuerit in collatione beneficii in medio Ordinarium vacante, illi in praesentia praesentia, quae praeficitur. 191.1.1
 Papa si mandauit beneficii de beneficio remi valoris, non potest peruidere de beneficio maiore etiam volente eum, qui praesentandum est. 191.1.1
 Papa solus dispensat vel Religiosis sine causa transeat ad laicum Religiosum. 195.1.15
 Papa non solus in Pauciales Ecclesie in Curia vacare determinat. 206.1.1

Papa si dat licentiam conferendi beneficia error modo vacantis, vel ad Papam deuoluta, & deinde aliquod de his conferat specialiter, vel eorum muneris, speret generi deoq. 208.1.1
 Papa solus est coadiutor Episcopi, vel eorum superius dicitur. 209.2.1
 Papa si alicui conferat Canonice, & mandat executionem, illi provideat, mortuo Papa tali gaudi, & iustitia executionis non capiat, quae praesentibus postmodum vacante illi assignare possit. 211.1.5
 Papa quando mandat aliquem recipi in Canonice non abstante certo Canonice non tamen eidem statuto, tunc recipiendus est licet in eadem Ecclesia nullus sit ex parte Canonice nominatus. ibid. 1.5
 Papa si quid roget praeter vim habet. 211.1.19
 Papa solus est factor Religiosorum hominum Ordines, & institutiones approbare. 213.2.1
 Papa solus potest Sanctos canonizare. 214.1.3
 Papa citare non potest in canonizatione Sanctorum. ibid. 4
 Papa licet ad non infirmum non exeat ab antea dicitur, & antea quoniam non nisi eas sufficienter capientes. 214.1.1
 Papa cum Episcopis nominatur. 215.1.8
 Papa non ideo videtur canonicus si aliquos recipit in filios. 215.1.1
 Papa remouendo à iurisdictione coadiutores Ordinarii non videtur eximere à potestate Legati de latere. ibid. 4
 Papa vnde de iure. 217.1.7
 Papa dicitur quasi Pater Patrium. ibid. 2
 Papa ex certa scientia Monacho causam committit, expresso licet nomine Monachi. 218.1.5
 Papa eligendus est in ea sacra, in cuius districtu, seu territorio moratur. 220.2.15
 Papam obsequi, vel Papam sententiae parti stare. ibid. 11
 Papa electio ad quos pertinet si omnes Cardinales motus facit. 221.1.1
 Papa, aut Episcopus quando confert per deuolutionem beneficiorum aliquod Regulae manuale, collationem conferat nactus illius. 227.1.18
 Papa mandat eam citari per eandem. 228.1.1
 Papa assertor attritionis de suo facto proprio, ita probat ut in contrarium probatio non admittatur. 237.1.3
 Papa, seu alius Principis auctoritate ordinem praesumptum, licet, quousque non constat de contrario. ibid. 6.7
 Papa, & alij Principes faciales superniorem non recognoscunt, non eorum inferiorum gradum praerogatiua huius sacra. ibid. 1
 Papa licetis credere archidiaconibus tale beneficium fuisse in eius manibus consecratum. ibid. 14
 Papa quoties alicui remissionem factam fuisse in manibus commissarij, aut Ordinarij, vel alius, tunc eius auctoritas non statuit. ibid. 18
 Papa cognoscit de causis, vel debet aliquo inter ipsam, & Imperatorem. ibid. 1.6
 Papa potest derogare irapetronatus breuorum. 418.1.6
 Papa quando mandat alicui provideat de beneficio potest vacante, includit beneficium, quod vacabit tempore date. 420.1.16
 Papa mens est consideranda ad sub verbo futuri temporis comprehenditur praeteritum, vel praesens. ibid. 13
 Papa potest per defunctum voluntates commutare. 447.1.15
 Papa potest suam legem irritare, & rescire quoad effectum iura humana ex ea sequuntur. 451.1.5
 Papa si etiam faceret cum excommunicatione participat, illam per hoc non absoluit, nisi expiatur hoc re. 476.1.1.1
 Papa si nominat quem sua collatio dignatur, per talem nominationem non praesumit apud approbare in alij dignitate. ibid. 1
 Papa, aut Episcopus, si videtur irregulariter celebrare, vel habentes impedimentum contrahere matrimonium, in quo potest ipse Episcopus dispensare, non per hoc induitur iacta dispensatio, sed contrarius verus. ibid. 6.7
 Papa, vel Imperator si promoueat scientes inhabiles, censetur eum eo dispensare. ibid. 5
 Papa sciens Perum excommunicationis se conferat, & beneficium abique pueris abolutionis causis prius absoluit, quam confert. ibid. 5
 Papa quare se vocat suum suorum Dei, remissio. 481.1.1
 Papa quando dicitur Episcopatum non praedictum quibus Episcopis, vel personarum Ecclesiasticarum, seu Ordinariorum, nisi quatenus in licetis expiamus. 487.1.1
 Papa solus potest decreta dividere, & separare. ibid. 2
 Papa solus Ecclesiam erigit, & constituit in Cathedrali. ibid. 4
 Papa de expressa dispositione quatuordecim constituit nihil amplius est de illa querendum. ibid. 4
 Papa an, & quando potestatem habeat super infidelibus, remissio. ibid. 2

Index Rerum, & Verborum

Papa in ordine ad finem superiorem potest abrogare leges civiles scriptas, & non scriptas, probantes peccata iudiciorum & pro illis gratia concedere. 490.1.5
Papa minus est iudex inter fideles populos ad pacem reducere. 499.1.4
Papa an valeat procedere contra aliquem sine electione, remissio. 507.2.7
Vide Titulos.
Parricida appellatioque qui verum remissio. 479.3.9
Pars sunt aliquem verum, opprimere, & gravare, aut coactione ipsius. 473.4.4
Pars sunt non facere, vel minus sufficienter facere intra tempus statutum. 464.2.7
Pars sunt esse extra territorium, vel in loco exempto. 113.1.8
Pars sunt nullum esse, vel esse sine effectu. 369.1.3
Pars sunt non fieri, vel non fore effectum. 464.4
Parricidium obsequia si Sacerdos non fiat, potest in ultima die non eam religiose in faciem. 45.1.8
Parricidii habetur respectu populi non obligat ad testimonium, nec ad Sacerdotium, nec inducit incomparitatem. 46.1.17
Parricidii quando est Collegatus, electus non tenetur ordinari Sacerdos intra annum, quia cap. lxxi. cap. supra hoc in, non excedit ad illum calum, cum sit periculum. 113.1.8
Parricidii dicitur, quod totum annum, pro hoc illius maiorem habuit in aliqua Patria, ibique audit Quina, & precipit Ecclesiastica Sacramenta. 411.1.3
Parricidii tenetur in sua Ecclesia residere. 45.1.1
Parricidii cogendus est habitare in domo Ecclesiarum, aut si illum non habet Ecclesia, in propinquiori intra limites Ecclesiarum. 464.6
Parricidii sine licentia Episcopi iusta an possit abesse ad duas menses continui, vel diutius, obediunt. 46.1.11.13
Parricidii causa studium licentia non datur post. Coord. Trid. 18.1.1
Parricidii si ultima die anni, quo tenetur Sacerdos fieri, motum facit, vacat beneficium per obitum. 19.1.4
Parricidii infra tempus, quo promissioni tenetur, legitime impeditur, etiam impedimento quod verumque forum, non alium annum integram, sed tantum complementum patris anni, in quo legitime impeditur fuit, ad promouendum atque. 464.7
Parricidii qui intra annum Sacerdotium non suscepit, effugit penam contra tales statuta, si intra tempus comparuit, & sic promissionem petiit, licet Ordinarius non proper illitatem, aut aliam causam promissioni solvendi. 464.8
Parricidii qui infra annum Sacerdotium non suscepit tenetur in animae iudicio viuentis fructus restituit, quos elapso anno percipit. 59.1.10
Parricidii proprias non dicitur tualis. 111.1.4
Parricidii si non admittit designatur a parentibus bptizandi, sed alium casu in Ecclesia ingrediendum vocante, commo spirituali contrahitur cognatio. 511.1.5
Parricidii potest stipulari cum agitur de restitutione vinarum. 411.1.3
Parricidii non Sacerdos potest licentiam de qua in hoc test. concedere. 469.1.13
Parricidii non propiciatij, qui praedictum non tenetur per Episcopum, et eam eius regas, possunt deargere delictum maritum alij Sacerdoti. 464.15
Parricidii tenetur populum monere et serperent ad suum Parricidii diebus festis Dominum, & maius festis accedat. 499.2.3
Parricidii ex coactione ubi aliquid fieri iubetur secundum ius, intelligitur secundum leges Regni, non secundum leges Imperiales. 411.1.3
Parricidii per procuratorem in criminalibus quando excusati possunt. 136.1.4
Parricidii maior etiam in iis, quae tanquam ad singulos pertinet, sabbat ex iusta causa, vel ubi sequitur aliquid aliud, aut iniquitas, quae videri debent, etiam cum ille praedictum. 55.1.1.4
Parricidii ex coactione quando aliquid fieri debet secundum ius, intelligitur secundum leges Regni. 581.1.3
Parricidii nomine continetur dimidia. 408.1.3
Parricidii per, iuncta verbo, aliquid, verificatur in qualibet minima parte. 408.1.4
Parricidii praeteriti temporis quando largitur verbo fori tenetur, tunc lata est licentia. 145.1.6
Parricidii aliquando resoluitur in delictum. 411.1.12
Parricidii in Baptismo infunduntur leges, & varietas. 384.1.3
Parricidii vel loca exigentes, & eam dant pro Religione, aut gressu, si iuxta ipsas personae et communitatem, & Congregationem, vel Capitulum ipsarum personarum ipso iure incurrent, etiam utriusque vinculi ablatum soli Papa celebrant, alia pars in suo robore duratur, nisi legredientes aliquid ponat & sine passionis oblatione. 411.1.1.4

Papa si sit abfens, vel filius agni vellet, an possit esse in iudicio sine consensu patris remissio. 139.1.9
Pater in spiritualibus non admittitur pro filio sine mandato tanquam consensu persona, etiam vellet exire de statu. 464.8
Pater non queritur effectus de eo, quod filius ordinatus acquirat ratione beneficii, vel alio modo. 464.9
Pater imputari ex consuetudine eligere potest Episcopatum, quibus autem eligi per se ipsum. 111.1.1.4.5
Pater & filij si simul conquirent sunt, prius torquentur filij. 491.1.4
Pater & filio aequaliter indigente, pater filio plus succedere tenetur. 464.7
Pater Societatis Iesu possunt a quocunque Catholico Anathema ordinari. 80.1.14
Pater Societatis Iesu, inter Mendicantes numerantur. 111.1.9
Pater Societatis Iesu non amittit beneficia, & pensiones nisi per solennem professionem, & vota quod iuramentum formauerunt. 117.1.7
Pater non est necessarium in ordinis ad minore Ordinem. 107.1.4
Pater designatur ad patrem pertinet, vel illi non designatur ad Patrem. 110.1.3
Pater plures quando designatur a parentibus, an, & quando cognationem spiritalem contrahunt, obediunt. 464.6
Pater clericus non solum habet semetipsum ad praedictum, sed & eorum causa compatiuntur laici. 111.1.4
Pater possunt ad vacantem Ecclesiam plures perferre, & loqui, & vix illi ab Episcopo, vel habente iudicare eligendum instituant. 464.1.6
Pater laici possunt variare ante institutionem Episcopi, & alium successum praesumere, quod non possunt facere patris Ecclesiastici. 449.1.10
Pater Regularis quando neglexit ad beneficium Ecclesiasticum praesumere nota tempus ubi praesumitur, tunc collatio deordinatur ad institutionem, etiam non sit Episcopus, nisi eius inferior. 117.1.11
Pater cui tunc Romanus dicitur. 101.1.6
Pater si l. statuit et annis habetur celebratur viginti quatuor quoque annos. 110.1.1.4
Pater, qui propter praesentem se defendere non potuit, non compellitur sub eius quidam alij. 9.1.7
Pater Sacerdoti non habent beneficium & mandat Episcopo providere, & inter alios oblatum, Episcopo non tenetur pro eo deo. 105.1.8
Pater clericis providendum est de beneficiis unde in tenetur habent. 464.1.6
Pater quis dicitur, remissio. 464.1.3
Pater per plura privilegia effertur. 111.1.1.4
Pater necet quando ob praesentem culpam, vel victim praesentem. 111.1.1.4
Pater per privilegia, & laudes remissio. 491.1.4
Pater fructus in causa qui non cogit respondere personis. 114.1.1.1
Pater peritus in iustis, potius Divinitus est, quam homini. 111.1.1.6
Pater non dimittit nisi testatur ablatum. 111.1.1.4
Pater mortale duplicem committit delictum, per quod duplex quoque pena illi debetur. 111.1.1.4
Pater quomodo dicitur in praesentem esse remus ad pernam accedat, obediunt. 464.1.4
Pater id est, etiam pena accedat de quo hic, non est simpliciter & oblatum quicunque actus, sed est ille tantum, qui inest ex illius intentione. 111.1.1.4
Pater, & delictum, & crimen inter se differunt. 111.1.1.4
Pater vena non datur nisi decepto. 111.1.1.4
Pater in hac reg. accipitur pro reatu ad penam accedat. 464.1.4
Pater originale non est voluntatem voluntate persona, sed tantum voluntate primi parentis. 111.1.1.4
Pater ratione subiacet laici Ecclesiastico iudicio. 490.1.4
Pater excois debet esse praesentem officio inquisitorum, ut sit locus poenae huius reus. 464.1.1.7
Pater appellatioque largi sumptu vocabulo venit quocunque poenae estimabile. 464.1.1.7
Pater, & deos sollicitum actus ipso iure. 111.1.1.4
Pater si in dispositionibus officiis non venit appellatio beneficii. 111.1.1.4
Pater perperam, qui conceditur in similes Ecclesiastici beneficii, est beneficium Ecclesiasticum, & sub eius propria appellatione comprehenditur. 464.1.1.7
Pater perperam inter constitutiones non impedit nisi sit de se simul facta. 111.1.1.4
Pater exceptio est, quae intentionem agentis perimit. 464.1.1.4
Pater ubi maior est, ibi curat est agendum. 111.1.1.4
Pater an in gaudio, vel non, iudicium consistat, & ab eo relinquatur. 111.1.1.4
Pater

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

Peritiam consilium debemus. 35.1.5
Peritiam ut qui sit pro dignitate, & loco presumitur. 50.3.5
*Peritiam licet possit non obstatibus expectantibus benefici-
 ciam.* 317.1.1
Peritiam solum fieri potest de beneficiis propositis. ibid.1
*Peritiam impedit, & excludit lites Pontificis coram, qui
 expectat beneficium primo vacuum.* ibid.7
*Peritiam nihil aliud est nisi quodam recipere resignatio, quae
 ad inuicem inter peritiam fit.* 434.1.3
*Peritiam auctoritatem praestare non potest inferior Epul-
 epus.* 435.1.7
Peritiam, referunt aliquando ad vitam illius, cui sit concessio.
 12.1.10
*Peritiam per annum in excommunicatione ad hoc, ut susce-
 ptus qui de heresi habetur, debet esse cum animi peritiam,*
quae excludit contemptum Clamum. 357.1.4
Peritiam in bono est tenenda. 347.1.2
*Peritiam si tollas nec obsequium mercedem habet, nec
 beneficium gratiam.* ibid.3
*Peritiam specialis nota dignus non comprehendit claus. quodam
 alio.* 3.1.3.9
*Peritiam hominis accipere est hominem, non quia homo, sed
 propter aliquid quod circa ipsum est honorat.* 343.1.3
*Peritiam appellatio non veniat Collegia, Universitates,
 Capitula, & Conventus.* 406.1.3
*Peritiam appellatio secundum propriam significationem veni-
 citas, Collegium, vel Universitas, seu quilibet alius locus.*
 416.1.3
Peritiam ex propria significatione distinguitur a dignitate. 19.
 1.21
Peritiam & dignitas ad effectum. 31.1.3
*Peritiam habere cum cura, & praebendam, cui auctor est
 Patialis Ecclesia, non est contra Concilium generale.* 156.
 1.1.5
*Peritiam ad aliquem velut ad singulas, de quorum peritiam
 principaliter agitur, debent ab omnibus approbati, nec suffi-
 cient maior pars, nisi ea talia causa aliud expressum repetatur.*
 351.1.3
Peritiam, & Pater anni a Nativitate Domini incipit. 316.
 1.1
*Peritiam hereticis, & quodlibet aliud remedium adipiscende
 cuiusquam competi potestatem habet semel apprehendit pos-
 sessionem, licet postea accideret ab ea.* 323.1.3
Peritiam, & Ecclesia quod iura eiusdem comparatur. 128.1.4
Pignori remissio non censetur remissio debitoris principale. 337.
 1.55
*Pignori constitutio, si aliena abque domini consensu non
 valet.* 13.1.3.7
Pius V. edidit constitutionem super forma creandi census. 301.
 1.4
Pius V. constitutio reiecta. 314.1.3
Plebani qui dicuntur, ostendunt. 143.1.3
*Plebani dignitatem ad incurrendam penam huius text. quo-
 modo consideranda, ostendunt.* 481.1.4
Plo est in solutio, quoniam in factu. 74.1.3.4
Plo & minor amplius consideratur. 313.1.1
*Plo in quodam necessitate, & naturaliter continet id, quod est
 minor, sicut & coram suis patet.* ibid.3
*Intelligit regulam procedere ex ipsa rei natura, non vero ex
 iura interpretatione, item & in omni causa, & in quacunque
 materia.* ibid.3
Plo est licet, velque quod est minor licet debet. 349.1.3
Plo laborum ab absentia quodammodo percipi distributiones.
 379.1.11
Plo composio fit a sine discreto. 10.1.6
Ploali est dispositio cap. maritae, de electi, in c. 40.1.8
*Plo cap. maritae, de electi, in c. incurretur per unicum actum
 profectum, & consummationem.* 40.1.1
Non higit Papias, & Imperatores. ibid.12
*Plo huius text. non habet locum in Decretis, & Praepositis, Abba-
 tibz, Prioribus, Archiepiscopis certam animatum, sed non
 Patrochiale Ecclesiam, habentibus.* 46.1.14
*Plo huius text. non afficit eos, qui praesentiam Etaleis Col-
 legiis, quae alias Patrochiales quodam sunt.* ibid.13
*Plo huius text. non incurretur si Praetor proterogando termi-
 num non dispoferit.* 59.1.7
Plo impotens est secundum quatuor delicta. 70.1.6
*Plo de qua in hoc text. non incurretur ea sola profectione,
 nisi effectus sequatur.* 104.1.12
*Plo quacunque in conscientia non debetur, siue ante facta-
 tum, siue post arceam exigitur.* 564.1.6
*Plo suspensio ab officio per annum in hoc text. impotens ut-
 dicitur, qui contra conscientiam, & iustitiam in grauen
 patit quicquam foretior per gratiam, vel per sortem, non ta-
 biatur ad iudicem faceret.* 165.1.3
*Plo ubi appropia est in quasi concessa, non debet excusari ad
 vitem causam, nec e converso.* 141.1.10

*Plo corporalis impotens non est quando ex praesumptione
 solum proceditur ad condemnationem.* 177.1.5
*Plo huius text. an extendatur ad alia bona ultra decem, ostendit-
 diat.* 145.1.3
*Plo contra filios hereticorum & iure statuta locum habent
 propter hereticum matrem.* 167.1.11
*Plo omnes contra hereticos, corumque futores, &c. statuta,
 habent locum etiam in quibuscunque filiis, etiam illegitimis.*
 ibid.14
*Plo impotens per legem raptibus, quae cum rapti, parcerent
 suis non continentur, matrimonio contractum, habent
 locum, & servantur de iure Canonico.* 372.1.11
*Plo contra affines ne dem contra personas faciant, sed
 etiam contra quoscunque alias Ecclesiasticas exequi debent.*
 371.1.4
*Plo ubi ipso iure est impotens in casu concubinae, debet
 super dicta concubinae procedere iusticia iudicis decla-
 toria facti parte citata.* 379.1.11
*Plo contra affines statuta exequi possunt etiam contra Prae-
 latum, Episcopum, vel Archiepiscopum.* 379.1.11
Plo ceteris praeterea non est in iura apud laicos. 354.1.4
*Plo alicui impotens, & cui potest, non extenditur ad pos-
 sessionem linea feminina, nisi aliud in iure, vel consuetudine sit ex-
 pressum.* 355.1.3.3
Ploam laici maritibus incurrent
 Cardinales hostiles insequens, licet non expetit. 196.
 1.4
Pocentiam, licet non valeantur. ibid.5
Pocentiam reali expota sequuta. 197.1.4.7
Socias ostendunt. ibid.8
Mandam ostendunt in quodam effectum. ibid.9
Radicant ostendunt & eius nomen sit facta. ibid.10
Consuetudine ostendunt. ibid.11
Plo impotens ostendunt Cardinales ipso iure incurrentur.
 397.1.16
Plo aliena parquam patitur vau pro alio. 347.1.3
Plo temporalibus saepe ponitur quis pro alio. ibid.4
Plo non sunt extendenda, sed restringenda. 351.1.3
*Plo alienum impotens in quodam ad rem, vel potest ad in-
 decora spectat, ostendunt.* 379.1.10.1
*Plo impotens contrahentibus incerta nuptis per verba ma-
 sedula generat, firmos comprehendunt.* 4.14.1.3
*Plo impotens advenit sicut generos actum probentur,
 non comprehendit eos, qui etiam per ignorantiam actum il-
 lud committunt, nisi sit affectus.* 414.1.8
*Plo huius text. quod hominum genera comprehendunt, ostendit-
 diat.* 354.1.6
*Plo appotia contrahentibus matrimonium non afficit contra-
 hentes loci sponsalia.* 351.1.3.3
*Plo in via manifeste, vel signa contritionis non suffi-
 cient, sed ad eum etiam exterioris requiruntur.* 381.1.7
*Plo in via sacramentum tempore sacerdotis non manifestetur,
 & iustitia, quoniam etiam laici, & benevolentibus concedi de-
 bet.* 389.1.3
Plo in via locus non est ubi quid sit ipso iure. 443.1.1
Plo in via non potest operari. 35.1.3
*Plo in via Papi officium extra forum conscientiae con-
 quiescit eo mortuo.* 199.1.1
Plo in via dicitur electus, & confirmatus non dicitur consecratus.
 451.1.3
*Plo in via talis habet presentiam super omnia negotia secu-
 laria, etiam inter faciales.* 497.1.1
Vide Papa.
Plo in via dignitas deferretur in constitutionibus, & parvis.
 11.1.1
*Plo in via non possunt extra diocesim creati, nisi necessitate
 concessit Ordinarius loci.* 471.1.7
*Plo in via Ecclesiae iura debita personae est in praedicationibus,
 & alibi exhortationibus.* 121.1.1
Plo in via appellatio elevat non continetur in adiutis. 354.1.3
Plo in via appellatio an comprehendatur clem. remissio. 304.
 1.3
Plo debet fieri pro quolibet bona. 359.1.40
*Plo est admittenda super facto negatio per partem impotens-
 bili, si iudici videbitur.* 171.1.1
Plo in via qui scriptum, referunt. 354.1.3
Plo in via consummationem non respondent habetur pro confesso.
 171.1.3
*Plo in via semel respondens si iterum interrogatus contuma-
 ciet non respondet, habetur pro confesso.* ibid.3
*Plo in via ostendit esse nonne falsae, illis contrarium non
 respondent immo habetur pro confesso.* 171.1.9
*Plo in via respondere nolent, ut habeant pro eo confesso, nec ne-
 cessit est quod ab ipso iudice personae coram iudice inter-
 rogetur, ut respondant.* ibid.16
*Plo in via qualiter respondere debet, & quomodo testis pro-
 batorum reprobat, ostendunt.* 355.1.7
 355.1.7
 355.1.7

Index Rerum, & Verborum

Possessiones simpliciter, & non qualificatae est respondendum.

- ibid.* 3
 Possessiones, & responsiones ad possessiones in contentione revocari possunt. 315.1.7
 Possit ad dicendum quod licet e possunt. 315.1.8
 Possit quis non dicunt, quod inhoneste possit. *ibid.* 9
 Possit possessionem pacificam beneficii quis dicatur habere, ostenditur. 60.1.17
 Possitio pacificam beneficii non habet qui statim in ea suis demeritis, seu in mora. 115.1.18
 Possitio appellatur vinit quasi possessio. 115.1.19
 Possitio enim continetur habere oportet ad inducendam prescriptionem circa statum, & qualiter in beneficiis. 115.1.19
 Possitio secundum beneficii incomparabilis, vi inducit vacationem primi, debet esse pacifica non solum de facto, sed etiam de iure. 101.1.3
 Possitio nihil est aliud contra com, qui fundum habet suam intentionem iure communi quousque veluti titulus demonstrat ex quo ipsa possessio soluitur. 115.1.18
 Possitorem rei quando quis habet, in ea defendi debet donec ius super proprietate. *ibid.* 17
 Possitio est corporalis rei decemio animo, & opinione domini, vel secundum aliam, corporalis rei decemio corpore, & animi iuris administratio concurrens. 315.1.1.3
 Possitio duplex est naturalis, & civilis. *ibid.* 3
 Possitio naturalis ad vindicandum non sufficit, quam habet de iure, qui ab aliis, & ignoratur possessionem agnoscitur, debet inquirere civilis, quam ipse ab aliis animo retinet. *ibid.* 4
 Possitio vera ad fundum in introducta est per iuribus in compositionis quasi possessio, que eadem, vel limites effectibus operatur ac vera possessio. *ibid.* 3
 Possitio vera non transfert quousque res statuit ex causa, vel iure non habuit ad dominium sui statum. 315.1.7
 Possitio non transfert in rem ipsam quousque res deposita. *ibid.* 9
 Possitio translat in sequestrum quando equestris est voluntas, & consensu parium, secus vero si sit necessaria, habent effectus iudicis. *ibid.* 10
 Possitio non requiritur ex actibus, qui sunt amicitiae, & familiaritatis fines. 315.1.6
 Possitio consideranda est quousque possit consistere, perferre, eligere, & sicut perit, non autem quousque bonum ius habeat. 410.1.2
 Possitio vera pacificam beneficii tenet probare, & ostendere iuram cum sapienter ex officio inquirat. 110.1.3
 Possitio mala fidei villo tempore non prescribit, & in eo praesumitur. *ibid.* 3
 Possitio mala fidei, nec immemorabili tempore praescribit. 315.1.4
 1.2
 qui Possitorem habet qui deo deus possidet. 315.1.7
 Possitorem obtinere debet vel variare iura ostendit. 410.1.3
 Possitorem non quando e tenenda contra cum lata appellat, rei petat fructus, non autem ius ipsa sequatur debet. 415.1.11
 Possitorem potius est conditio in pari delicto, vel causa. 370.1.7
 Possitorem melius ius habere praesumitur. 41.1.16
 Possitorem est, & aliud fructum percipere. 46.1.6
 Possitorem vero non dicitur illi, qui in possessionem mittunt causa ostendit ex iudicis decreto. 315.1.12
 Possitorem, & possitorem appellacione regulariter feminine, & nati ex eis connotantur. 274.1.2
 Possitorem appellacionem tam descendentes ex masculis, quam ex feminis connotantur. 295.1.3
 Potestas impubertis ad copulam probatur si femina impubes ab alio facta cognita, vel pater impubes aliam feminam cognovisset. 445.1.8
 Potestas, seu dignitas trahit ad se auctoritatem minus potestatis, seu minus dignitatis. 91.1.5
 Potestas quando affirmatur potest in lege, vel alia dispositione, seu iuramento significat, & non necessitatem. 10.1.15
 Potestas quandoque potestum necessitatem imponit. 315.1.7
 Potestas Apud aliam habens personam idoneam de beneficio providendi, alius beneficium sufficiens possident non potest, nisi si iuramentum hoc exprimitur, & tunc vnicuique simplex obtinere possident. Si vero concedatur vi providetur beneficium obtinere, ad duo tantum refertur, & causa factum est nullum. 315.1.1
 Potestas instituitur praefectus in patronis ad Capitulum Sede vacante dispositionem. 310.1.3
 Potestas ampla, quam Episcopi de iure communi habebant ad cognoscendum de causis haereticis, restituta est hodie quousque fuit curiae ad Tribunal S. Officii. 461.1.3
 Potestas, que per Episcopos praebendam moderari solet, non debetur Episcopis. 100.1.1
 Potestas non facit iudicem, vel iuratum, sed certi valore, cum mandatur alioi consensu, praebenda facit iudicem, dimissa, vel minoris valoris illi etiam valore confecti quo potest, potest. 1.1

- Praebenda Sacerdotis si vacet, & ex fundatione requiritur quod nominatus sit Sacerdos, tunc non debetur nisi sacerdoti. *ibid.* 2
 Praebendam sub nomine non comprehenditur domus praebenda. *ibid.* 3
 Praebenda sacerdotis per simplex mandatum de providendo, non nisi apud ad Sacerdotem est conferenda. 101.1.1
 Praebenda sacerdotis non est data ei, qui factus est Sacerdos ante legitimam aetatem. 103.1.9
 Praebenda concessio potest ei, cui conceditur, postquam in de ea sortitus habuit. 101.1.9
 Praebenda in causa in qua procurator, no, & quando ratio eius possit, remittit. 114.1.1
 Praebenda de vicaria suo repellenda iudicio excommuni- cationis iuris habuit. 115.1.1
 Praebenda est officium, & ex proinde interdictio officio interdictio praebendi maris. 441.1.8
 Praebenda inordinata, & concessio praebenda in praebenda, 309.1.10
 Praebenda praefectus Minoribus. 115.1.6
 Praebenda Ordinis praefectus alius Ordines Minoritatem. 115.1.1
 Praebenda, & Minus infra annum probationis quousque ad fas Ordinis praefectum recipere non possit, quod si fecerit, recipit obligatus non est eorum Ordini, & ipsi i re- ceptione praefectum alioquin sunt suspensi, & pascendi potest, qui pro gravioribus culpis eis censuras infligit. 115.1.1.1
 Praebenda Ordinis praefectus alius Minorum. 114.1.10
 Praebenda quousque in omni subacti Capituli Tridit. 159.1.3
 Praebenda Regulares quousque examinandi, & approbandi. 417.1.4
 Praebenda, & Minorum Ordinum praefectus sunt coadiutores Curatorum ad Sede Apostolica deposita. 415.1.1
 Praebenda si in eorum monasterio Ecclesiarum Praebenda de- stinatur, per duas mensuras iudicatur debent illi pariti, quousque secundum eorum regulam, vel iustitiam pro gravibus criminibus, seu culpis eis censuras imponi. 470.1.8
 Praebenda sufficiens debet deponi. 461.1
 Praebenda non habent facultatem prohibendi subditi et manifeste illam Ecclesiarum, monasteriorum, & Superiorum, vel Legatorum Papae, vel Inquisitorum. 115.1.1
 Praebenda tenent solute debent fas praebenda solvere. 115.1.1
 Praebenda Ecclesiae nomine celebrationem in integrum petere debet, vel alius de Ecclesia, si ipse Praebenda ex aliquo causa re- pellatur. 115.1.15
 Praebenda Ecclesiae, seu alij de Ecclesia tunc deponit ad re- lationem in integrum impetrant contra Praebenda adminis- tratur, quousque illa in se, non in bonis suis laici fuerint, & ipsi Praebenda in se laicorum, non in bonis propriis. 110.1.1
 Praebenda, Canonici, & Canonici, & Officiales locorum, qui iuram sta- tum, & consuetudinem loci, vel Ecclesiae tenent, praebenda ius iuramentum non obligant ad illam, impossibilitatem, vel obsequia Ecclesiastica libertatem, per ad ea debet iuramento sua restitui. 114.1.4
 Praebenda non potest Regularum sibi subditi habitem facere ad duo beneficia etiam si Ordinis, & Monasterii. 104.1.1
 Praebenda non potest Regularum eorum ad accipiendi be- neficia aliter Monasterii eorum Ordinis. 101.1.1
 Praebenda, & alij Monasterii etiam habentes et non possunt eorum monasteria ingredi nisi in casibus tantum necesse declaravit Congregatio XII. 315.1.7
 Praebenda Religiosorum non habent facultatem deponendi, vel de- gradandi suos subditi, nisi illis concessum sit privilegium, vel consuetudinem a Romano Pont. toleratum. 115.1.1.6
 Praebenda etiam Episcopos temporalem iurisdictionem habentes non inducit in interdiccionem, quousque aliter committit cau- sam in qua potest ingerere potest Congregatio. 159.1.13
 Praebenda inferior, quibus per privilegium conceditur vili Mi- nist. si sunt exempti in Provincialis, Episcopalis, Concilii, vel possunt Minus iurisdictionem non habere ius iuramentum, aut gerimus, & si non sunt exempti, alibi, & plura iuramenta, alios locis vana, vel modis permittunt. 115.1.1
 Praebenda in causa fas Ecclesiae, in qua ventus ipse commo- dum in quousque consequentiam potest esse iudex. 115.1.4
 Praebenda non potest remittere iniuriam factam Ecclesiae. *ibid.* 5
 Praebenda sola voce alique scriptis excommunicantes suspenden- do. 101.1.1
 Praebenda contra potentiam temporalem etiam spirituali gladio, scilicet Ecclesiastica censura, se rati potest. 106.1.1
 Praebenda non tollitur potest per censuras tunc bona, & non Ec- clesiae fore, & bona parochialis, sed etiam propriam perso- nam ab iuramento, seu violentia. 107.1.5
 Praebenda cap. faciens suos clericos propter excessum committit, non est excommunicatus, nec capientes sunt excommunicati. 315.1.10

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

Positum principaliter. Eadem quævis non sit in Sacris, habet
votum in Capitulis. 399.1.12

Præsumptio, & Capitalium sunt diuersa. ibid. 3

Præsumptio de quædam longissima verbi significatione comine
Capitalium comprehenditur. 399.3.16

Præsumptio potest procuratoris tenore obire. 404.1.9

Præsumptio Regularis habens iurisdictionem quasi Episcopalem in
suis Monasteriis. 431.1.5

Præsumptio appellacione veniens Præsumptio est iurata. 432.1

Præsumptio, ad quod spectat correctio. & illis negligenter super
sentes ipsorum debent esse solliciti, ut hanc debent in Catho
dralibus, & collegiis Ecclesiis hanc. Canonice debeat præ
sumptio, & quod in Ecclesiis aliis celeberrime communione, &
debeat diuino officio, & eorum. 450.1.1

Præsumptio Religiosorum satisfactiones iura mensum paribus les
sionibus, quod ad ipsos præsumptio aliquos penitus occasione ex
cessum committitur a suis Religiosis, & requirit satisfac
tionem iura mensum non præsumptio, & iurisdictionem mensu
ratur. 470.1.10

Præsumptio, & Rectores, necnon Patres quatuor Ordinum Men
dicatorum adquirent non se iurisdictioni officii causa solliciti se
rentia. 499.1.15

Præsumptio potest de vasa liberè se solus concedere in emphy
teuticam, vel feudum, cum vasa, concessio enim abique Capitali
conferatur. 507.1.16

Præsumptio & beneficiarii filius eadem, quæ matris sunt, & bene
tempore reuocantur, eadem possunt. 508.1.33

Præsumptio nullus potest dispensare in quaque vocis, præter Rom.
Pontificem. 512.1.15

Præsumptio non possunt ea, quæ consuevit in mea voluntate. 519.1.17

Præsumptio nonquam cuius ignorant cum qui ipso facto priza
tur iure proprio ab lapsum tempore. 511.1.3

Præsumptio impetralis breuis vel longi temporis aduersus
Ecclesiam existit cum reuocatio iurisdictionis. 511.1.1

Præsumptio impetralis cum probare tenet. 511.1.1

Præsumptio non præsumitur in dubio nisi probetur. ibid. 7

Præsumptio immemorialis, & centenaria a idem sunt, reuocantur.
513.1.12

Præsumptio immemorialis quousque lex requirit, præsumptio
pro 40. ann. cum sit sufficienti est. ibid. 13

Præsumptio immemorialis obuius vni priuilegi. 513.1.16

Præsumptio immemorialis quomodo, & quibus requiritur pro
banda ostenditur. ibid. 17

Præsumptio immemorialis vel probetur sufficit memoria 40. an
norum, & quod de reliquo tempore deponit sacandum audi
tum & famam. ibid. 18

Præsumptio immemorialis non sufficit aduersus Principi referen
tia. 510.1.10

Præsumptio si fundam cum probare tenet. 511.1.18

Præsumptio immemorialis mala fides potest non potest nisi
illa modis, quibus aliquid probatur contra præsumptionem
iuris, & de iure. 517.1.7

Præsumptio completa si quis incipit habere malam fidem, an
tenetur rem restituere, reuocatur. 517.1.11

Præsumptio non potest sine possessione. 518.1.1

Præsumptio, quæ solam diuisionem, non autem penitus aucti, aut
tollit possessionem, an sit improbat, ostenditur. 511.1.1

Præsumptio, & tacens in iudicialibus consensit consensu etiam in sibi
præiudicialibus. 511.1.3

Præsumptio, & tacens quod in fauorabilior præsumptio consensit,
non ita in præiudicialibus, tenet communis Doctorem opi
no, quæ consuevit. 560.1.3.10

Præsumptio & tacens cum regulariter præsumptio conficitur, non ve
rè præsumptio fieri, vel negare, ostenditur. 563.1.3

Præsumptio, & tacens sibi præiudicialis etiam in præiudicialibus quan
do vna taciturnitas conuenit aliquis actus possunt. 401.1.6

Præsumptio dicitur qui præiudicat seculis contentis. 411.1.10

Præsumptio sola præsumptio, & respectu in Canonum secundum
impetralis in eadem Ecclesia non excludit primam impet
raliam a præbenda vacante tempore sue receptivis, vel postea
vacante aut iura receptivum, vel parationem, &
hoc si per processum exactionis, vel in possessionem decreti
pro primo impetralis affecta exactionis, nisi dolo, vel negli
gentia excluditur ab eadem. 45.1.1

Præsumptio non solum impetralis, sed etiam condicionalis, &
dubia fieri potest, dummodo infra tempus datum ad præiud
candum condicio præiudicat, & debet exiit. 57.1.6

Præsumptio mandati Apostoli, si quis impeditur sibi sit, non a
pro facta habetur. 411.1.1

Præsumptio mandati Apostoli de providing alicui de benefi
cio facti vni ex duobus collatoribus, adimittit utique præ
sumptio confecti affecti. ibid. 3

Præsumptio potest fieri per conditionem incerta, dubia, & incerta,
dummodo talis conditio affecti tempus datum ad præiudicandum

præiudicat, incertitudo certitudo, & obsecratio sit
clara. 449.1.7

Præsumptio habens duas parationes, non archiui alteram
eligere, sed utramque potest proferre. 51.1.5

Præsumptio si alius est dicitur, licet non sit ordinatus, si iura
tempus possit ordinari, non est repellendus. 410.1.5

Præsumptio habet vim cianorum. 399.1.8

Præsumptio semper a lege requiritur ex proposito, & ad aliquid
operandum. 411.1.15

Præsumptio, quousque tenetur comparari. 400.1.5

Præsumptio numerus est deponenda secundum quantitatem
iurisdictionis. 411.1.12

Præsumptio aliquod possidens potest ordinari ab Episcopo
diocesis in qua illud obtinet. 79.1.10

Præsumptio dicitur beneficii Ecclesiastica. 513.1.1

Præsumptio aliquando dicitur in iudicio. 411.1.5

Præsumptio nullus sine sui Superioris licentia extra suam
parochiam audere. 498.1.16

Præsumptio, denotat vitiis. 511.1.77

Præsumptio bona vnius est bono nomine. 51.1.9

Præsumptio iuris, & de iure iuratur probationem in con
trarium per indecitur. 407.1.7

Præsumptio qui dicitur, ostenditur. 511.1.1

Præsumptio locus est iuris Papam, & Ordinationum. 150.1.7

Præsumptio sem accipitur verè, & propriè non possidet. 513.1.13

Præsumptio solennes, aut publicas fidei non licet defendi non
canonice, seu non beatificato. 441.1.5

Præsumptio licet in secrete potestque alicui defuncto, quem Sanctum
ordinauit, vi pro ipso ad Deum mersedat. ibid. 6

Præsumptio dicenda in Milla pro Ecclesia necessitate cum indulgentia
vignis dicitur indetur. 511.1.16

Præsumptio Parochialis non possunt absolute ab excommunicatione
maiori lata a iure. 466.1.3

Præsumptio si prouidet manetur vel conditione, & secundum præ
sumptio præsumptio veniat conditio, a Papa, vel excoctore suo
Canonice obtinetur, in allectione præbende primo præ
sumptio. 441.1.1

Præsumptio non præsumitur voluisse tollere statum cuius. 41.1.10

Præsumptio, vel eius successor potest recipere donationem, &
concessionem putam, & simplicem etiam sine causa. ibid. 13

Præsumptio non videtur in dubio tenet præiudicat electus illi
quousque per simplicem reuocatur. 144.1.4

Præsumptio dicitur ille, qui primam licentiam obtinet. 50.1.13

Præsumptio non subicitur alicui necessitati. 51.1.13

Præsumptio decet vi liberalitate. 567.1.5

Præsumptio regulariter non potest iura regni diuisione quando di
uisionem tendit in magnam Principum lesione. ibid. 4

Præsumptio licet concedat alicui iurisdictionem priuilegi, tamen
cum illis conuenit potest, quia semper manent potestatem
videtur apud se reuocatur. 190.1.4

Præsumptio non dat tamen potestatem alicui quousque plus licet reuocatur.
ibid. 5

Præsumptio auctoritas semper censetur præsumptio in concessionibus.
ibid. 6

Præsumptio secularis, eorumque iudices tenentur licet, & ma
data Inquisitionum contra hereticam præsumptio censetur
cæqui, & illorum officium nullatenus impedit, sed pena ex
communicationis. 470.1.1

Præsumptio ad ostensionem statutorum cogere potest Magnatus Re
gi obtemperare iurisdictioni, & alia iura Regalia super qui
bus habet fundam inuentionem iure commune. 514.1.15

Præsumptio potest etiam post iura quousque præiudicat per se, vel
præiudicatorem forma subditi consuetudine pro libito iure volun
tatis reuocatur. 569.1.4

Præsumptio in gratia, & beneficiis non est concessio electio
quam gratiam vult concedere, sed potest recipere arbit
rium. 578.1.16

Præsumptio, vt. ibid. 17

Præsumptio de certa scientia an necessarium sit quod confit
teris, vel sufficiat quod aliunde probetur per testes? re
missio. 511.1.1

Præsumptio in concessionibus non est iura interpretatio addenda
quando ex tali interpretatione aliquod occurrit verba
revelare possit. 510.1.6

Præsumptio secularis potest potest constituitur a Papa contra heret
icos penam addere. 592.1.1

Præsumptio si concedat statum cum tota iurisdictione, concessio
dicitur etiam merum, & mixtum imperium. 408.1.3

Præsumptio assensit de beneficium est concedendum. 411.1.1

Præsumptio assensit assensit, quousque tenet factum præsumptio
fieri. ibid. 10

Præsumptio assensit recipit probationem in contrarium per inde
citur. ibid. 11

Præsumptio competens facultas concedendi studium generale. 439.1.15

Præsumptio vniuersum tollit constitutionem, mandata ea haberi
pro iudicia, voluerunt utones actus etiam pariter, & consue
tudi. 411.1.1

Præsumptio

Index Rerum, & Verborum

Princeps facere potest et res sacras habere: pro infectis.
ibid. 5
Princeps an possit concedere Iudaei facultatem ferendi, te-
minu. 466. 1. 3
Princeps lex est animata in terra. 473. 1. 4
Princeps per factum suum iura alienis derogare non licet.
477. 1. 3
Princeps de potestate non est disputandum, quia est sacrele-
gion. ibid. 4
Principale illud dicitur quod pat. & fit, & in propria victio sub-
dit. 517. 1. 11
Principale non regulatur secundu[m] naturam accessorii. 517.
1. 14
Priores, Guardiani, & Rectores, et alij Mendicantium Praefecti,
qui sunt Conventuum praefecti, possunt esse delegati Papae. 19.
1. 11
Priores, seu Guardiani Mendicantium an possint alie Consecra-
tiones, remissae. 103. 1. 6
Prior Conventus potest dari delegatus a Sede Apost. 38. 1. 3
Prior Conventus quia dicitur, ostendit. ibid. 4
Priori claustrali delegatio fieri non potest. ibid. 4
Prior claustralis quia dicitur ostendit. ibid. 7
Procurator, & Guardiani Conventuum non possunt in Consecra-
tione deputari. 158. 1. 11
Priores in Ecclesiis Conventualibus iura annuum Praebendi ha-
bere debent. 444. 1. 14
Procurator, Ecclesie, vel administrationes vniuersitatis Monasterij tollit
per ipsos, Monachos gubernantes abique Sede Apost. licentia
aliorum monasterij Monachis non debent committi, nec com-
missa dimitti. 106. 1. 10
Procurator Conventuum alicui concedendus non est, nisi 25.
annu[m] annuatim, & vero eius annuatim per Vicarium exerceat-
ur, tunc viginti annuatim solum est. 444. 1. 13
Procurator vbi inter duos impetrat non apparet, quid statu-
endum, ostendit. 24. 1. 1
Procurator non probat potestatem concessionis adscribit. 124. 1. 7
Procurator iuris in beneficium constitutus ex tempore vult, non
vero ex tempore iudicatur. 187. 1. 1
Procurator parum simpliciter imponenda non est, nisi si iure ex-
pressum. 454. 1. 2
Procurator si dicit quidam per consecrationem lex singulis non est,
vel non valere, quod in vniuersis casibus. 318. 1. 4
Procurator officio, & beneficio prius iure iungitur, cum sit eius
legatus. 37. 1. 9
Priusquam ipse iure, vel per consecrationem bene, qui tenet i. Roma-
na, vel alia Ecclesia, illa minori spacio censum annuorum
contra Romanam, vel quadraginta contra alias non praeficiat.
Filij autem beneficiorum, qui Catholici parabantur, bona
pauca contra Romanam, & alias Ecclesias praeficiunt
spacio 40. annuorum, & idem in cunctis. 164. 1. 1
Priusquam, su & quodam significet laicam, & secundam fene-
stram remissae. 47. 1. 14
Priusquam, impetrat sententiam facendam, nisi procedat dicit.
106. 1. 11
Priusquam, specialiter non comprehendit claustrum quidem alij.
19. 1. 6
Priusquam super decimis recipiendis, Ecclesiam Parochialibus
gratia assignare debent portionem per decimis oneribus sup-
portandam. 229. 1. 8
Priusquam res efficitur illa, quae cum non esset priusquam, ad
priusquam pertinet. 219. 1. 7
Priusquam vltima potestatem intendit celebrare possunt Diuina clas-
sic Ecclesia, aliorum etiam caritatem admittit non possunt, &
si fuerint singularis personae super hoc priusquam familiariter
fieri admittit, secus in familia Conuentus taliter priusquam.
229. 1. 10
Priusquam aliquis potest conferre beneficia clericorum, ap-
pellatione clericorum suorum qui continentur, ostendit.
334. 1. 3
Priusquam scholasticis omnibus concessa competunt etiam
Grammaticae. 1. 1. 6
Priusquam dicitur illud, quod emanat contra ius commune in
favorem aliquorum personarum, & dicitur priusquam quasi
potest lex. 6. 1. 3
Priusquam dici non potest illud, quod nihil specialiter conce-
dit. 4. 1. 4
Priusquam tribus modis potest ostendit contra ius commune,
vel in substantia, vel secundum modum, vel quoad aliquos
particulares effectus. ibid. 5
Priusquam, & beneficium longi iure se differunt. ibid. 6
Priusquam secundum quodam dicitur potest ostendit. 1. 1. 1
Priusquam persona obtruncat vim obtruncat contra omnes
ad potestatem per Principem abique ulla causa potest non
potest. ibid. 3
Priusquam vel non, sequi.
Priusquam, sine gratia concessa i. Papae, quidem et ad volun-
tatem Papae perducitur, motu illius sine censura. 12. 1. 5

Priusquam alicui concessum de recipiendis beneficiis suorum
beneficiorum in absentia, non continet distributionem quo-
ridianam. 14. 1. 8
Priusquam Apost. quod quis non tenetur visitare ceteros moni-
achos vel non solum in actibus civilibus, sed etiam Di-
uinis. 178. 1. 3
Priusquam huius rei, ostendit ad electionem, qui cum vicia, &
vitiis contrariatur. 177. 1. 6
Priusquam fieri non vacat canonis gaudium clericorum coniugatorum
vires. ibid. 7
Priusquam generalis de concessione beneficiis derogatur per spe-
ciale[m] gratiam alicui factam. 161. 1. 11
Priusquam requirit scientiam respectu personae potestatem,
nam respectu status in cuius datus est non desideratur
eius notitia. 11. 1. 1
Priusquam factum tantum sentitur effectum a tempore, quo con-
trari de illo fit, cui conceditur. ibid. 1. 7
Priusquam concessum non dicitur perfectum, nec habet vigi-
lanciam, cui conceditur, si alius sit, illud accipit. ibid. 8
Priusquam decimas casualium concedenda, non includit decimas
casualium per alios potestatem tempora impensationis, & loca
casualium includit ubi per alios potestatem, & ad personam
conceditur. 122. 1. 13
Priusquam decimarum novitatem limitant ad mensuram im-
portationem non potest etiam diuinitatem includere, sicut in Mi-
nisteriis, & Cathedralibus. ibid. 1
Priusquam si quis habet recipiendi decimas iura alienis
conferre, non solum est, si percipere possit novitatem decimas
conferre & quoad novitatem potestatem speciale fuerit assignatum.
113. 1. 6
Priusquam ad probationem necessaria est scriptura. 136. 1. 11
Priusquam Papa quod quis ceteris canonibus, sicut per iura
dicit non potest, non extenditur ad sententiam Ordinariorum,
nisi tale priusquam sit concessum Regibus, Regibus, vel ipso-
rum filijs, aut Regibus loco, vel Ordinibus. 265. 1. 1
Priusquam. ibid. 3
Priusquam concessum Regi non censetur concessum Regibus,
nisi illis, nisi ad expressum. 168. 1. 4
Priusquam non praesumitur, sed ab eo, qui allegat, probandum
est. 18. 1. 3
Priusquam probatur per scripturam esse faciendam. ibid. 1
Priusquam allegatur, tenetur illud intelligi, & originaliter
iudicio exhibere nec sufficit quod legitur. ibid. 4
Priusquam quando non est notitiam in rebus, & possessione,
tenetur exemplum illud exhibere. ibid. 5
Priusquam exemptionis solus habitus non impedit matricationem
eius. ibid. 12
Priusquam alicui concessum, eius familiaribus prodest, si alius
iure remanet. 21. 1. 2
Priusquam iudicandi Diuina tempora intendit ad illos tan-
tum familiares extendit, qui priusquam solent contra-
ti. ibid. 7
Priusquam concessa alij, si tempore intendit Diuina in-
terferit, illis tantum potestatem qui intendit casum non de-
derunt, seu alius in eo culpabilis non fuit. ibid. 8
Priusquam temporibus Episcopo celebrandi cum alius iudi-
cio, & ubi faciendi celebrare, non est substantia per Concil.
Trident. ibid. 3
Priusquam Pardonibus, & Minusibus ad celebrandum tempo-
re intendit, ante hanc sententiam concessa hic reuocata sunt, non
antequam quod deinde concessa perpetuantur. 124. 1. 6
Priusquam Regularibus concessa post huius rei. decisionem ad
celebrandum tempore intendit, & ad admittendum licentiam
Diuina eodem tempore an reuocata sint per Concil. Trid.
ostendit. 121. 1. 7
Priusquam personale personam sequitur, & cum persona ra-
tionatur. 111. 1. 2
Priusquam omnia, vel realia sunt, vel personalia, hanc vulgo di-
cuntur ea, quae in personam, illa quae in rem designantur. ibid. 2
Priusquam personae conferunt cum persona condicio et locum
facit. 136. 1. 3
Priusquam maritus personaliter concessum ad uxorem sine lega-
tione extenditur. ibid. 5
Priusquam personaliter demeritis concessum, non extenditur ad
eorum familiares, & familiares, nisi colligatur ex lege, seu for-
ma privilegij. ibid. 6
Priusquam, quae per se datur, id est, non per viam legis, non pro-
mulgatur. 181. 1. 9
Priusquam ad perfectam rationem intendendum sufficit verba,
& non est necessaria scriptura. 418. 1. 14
Priusquam quando conceditur alicui Religiosorum Ordinibus, ut
si iuratus & liber a decima solentia, si sit personale tan-
tum, non se extendit ad conductores praedium, sicut si sit
personale. 440. 1. 4
Priusquam cognoscitur esse personale, vel reale ea verba ipsius,
nam si referatur ad personam, censetur personale, si autem
referatur ad rem, censetur esse reale. ibid. 5
Priusquam

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

Proilegiu inofficiale & minore non est ipsum tollere, 473.

1.4
Pseudopie omnia nobiliora, Principum & communiorum Cam-
pantur, & maxime Ecclesiasticorum recipiendi bases imponi,
reueantur, & annullantur. 475.1.3

Præi & postestis dicitur ratione vniuersalis. 476.1.4 & 104.

1.8
non Præi, quod in forma opponit, condemnabit parti alteri
in expensis. 477.1.10

Præi postea dicitur, qui habet rem remanentem integram. 478.1.15

Præi in eorumque admittenda est quæ ex lege statum
est alioquin etiam iuxta responsionem. 77.1.9

Præi totum expectanda non est ubi illis obicitur. 155.1.5

Præi totum expectanda non tollit causam. *simpliciter*, & de *plene*,
&c. 479.1.5

Præi in materia iustitie & aliarum virtutum. 374.1.6

Præi non tenet si fiat per iudicem secularum post causam
suspensionem eidem legitime propositam. 53.1.8

Præi appellacionis dicitur non impedit quin sententia cen-
suræ in rem iudicatam transiit. 484.1.1.2

Præi capi vix Ecclesiasticis, vt sententia beneficii, vel
vt eam non videret ad Curiam, prout penam excommuni-
cationis, quam per Canones antiquos incurrit, si sine Pæ-
laci, & perceptione fructuum per mentem fuit suspensio, in-
fectiones vero beneficii sui priuati, eandem penam locutionis
ipsi citati, qui se capi precantur, & resigno sic facta non
tenet. 471.1.3

Præi autem, quando & a quibus recipere possint vitiatur,
remittit. 157.1.1.1

Præi modeste persona recipere impetratam ab ex-
communicatione est nullum. 7.1.5

Præi aliquid si in termino ubi præstito obicitur cri-
mina adiecta electum, & intra illud tempus non docuit de
mandato, quod iam habebat, nihil est obstat, mandatum non
fuisse exhibitum. 35.1.3

Præi ad appellandum fructuum formam capere non
est idoneum nisi omnia obiecta, & forma iuramenti in proce-
tatio exprimat. 61.1.1.1

Præi non creditur affirmari medio iuramento super im-
pedimento Capitalis non valens ad electionem venire.
64.1.1

Præi duo in solidum constituti ad eligendum, si formal
alterum elegimus, sua consensu est electio, vt variare non
possit. 104.1.9

Præi duo si fuerint dati in distincta instrumentis eodem
de consensu, & non appareat quæ ex illis sit reuocata, ma-
nus se confutent. 47.1.10

Præi de Collegio ab abscis simpliciter constituti, in
electionibus, non possunt vocari suo, & aliam procuratorem or-
mine eligere. 104.1.11

Præi legitime constituti cum generali mandato ad eli-
gendum non excluduntur hodie, dummodo non habeant spe-
ciale mandatum de eligenda certa persona. 104.1.15

Præi generalia licet donare non possint, remuneratorem
causa bene possunt. 81.1.6

Præi post litteram contestatam potest dare, seu suscipere
alium procuratorem. 150.1.5.6

Præi quando dicitur fieri dominus leie, ostenditur,
104.1.7

Præi ad litteras ante litteras constitutionem neque alium sub-
stituere nisi mandatum habeat cum speciali clausula substi-
tuendi. 104.1.8

Præi in rem suam quam habet potestatem, remittit. 150.
1.10

Præi nec litteram contestatam, etiam sine causa reuocari po-
test, post litteram contestatam, non sine rationabili causa, do-
minus tamen bene potest adesse causæ cum ipso procuratore,
maxime si de collisione iuratur. 151.1.1

Præi in rem suam, non potest reuocari. 104.1.11

Præi eorum eo inuito dominus non potest post litteras consti-
tutionem reuocare nisi ad illa causa. 104.1.13

Præi constituti ab Episcopo, vti iurisdictionem, vel maiori-
tatem, potest etiam post litteras contestatam & iureiuramentum reuocari.
104.1.4

Præi in beneficiis morte Rectoris seu beneficii in re-
uocantur, etiam si dominus hinc fuerit electus. 104.1.5

Præi post litteram contestatam, nisi volent per dominum re-
uocari non possunt. 104.1.6

Præi interius substitui potest si data fuerit substituendi po-
testas. 104.1.15

Præi ad negotia potest dare alium procuratorem ibid. &
etiam quandoque. 104.1.15

Præi constituti ad vendendum rem aliquam, non potest
substituere, nec videri venditor per alium facta, nisi in mandato
expresserit periculum & forma venditionis. 104.1.16

Præi habens mandatum substituendi, substitutum & sic post
mandatum & iuramentum, etiam si non sit vius, reuocare non
potest, nisi & potestatem habeat reuocandi eorum esse pro-
curator ad plures causas, & in electa substitutione alia reuoca-
re potest. 151.1.1

Præi non dicitur ante mandatum sibi potestatem. 104.1.2

Præi cum potestate substituendi non potest alium sub-
stituere antequam mandatum procure acceptum. 104.1.3

Præi constituti specialiter ad aliquid faciendum, si
alium substituere, in eum transire videtur eorum formam
potestatem, nec potest alium reuocare, nec alium substituere.
104.1.4

Præi generalis non agit exigentia speciale mandatum,
nisi cum aliqua illorum specificatione, vel libera potestate. 151.1.1

1.1
Præi totum constitutus ad omnia excepto caso aliquo requi-
rent speciale mandatum, illud non ampliatur ad alios fi-
niles causas. 151.1.4

Præi cum libera administratione expedit potest omnia,
quæ speciale exigat mandatum. 104.1.7

Præi sine speciali mandato non potest
Reuocatum in interitum petere. 151.1.9

Reuocatum impetrare. 104.1.10

Reuocatum possessionem acquirere saltem in individuo.
104.1.11

Matrimonium in causa agere. 104.1.12

In iuramento excommunicationis petere. 104.1.13

Comptumere. 104.1.14

Excommunicationis abolitionem petere. 104.1.15

Præi generalis ad lites, non potest interpellare, potestatem,
& denegare. 104.1.16

Præi ad negotia potest qui esse post 1.6. anem, & ad iudi-
cia verò, & lites non potest nisi post 1.7. anem. 151.1.9

Præi duo si simul simpliciter constituti, alter alius
admitti non debet, si verò in solidum, qui primus constituitur
licet, admittitur alteri totaliter excludit, nisi adiectum fuerit
quod non sit melior condicio occupantis, quo caso altero
non prosequente, nec alium substituente, reliquus admittitur.
104.1.1.1

Præi duo in solidum videtur constituti in causa spirituali-
bus. 104.1.2

Præi duobus ex pleribus in solidum ad causam datis, illius
est melior condicio, qui per litem constitutionem negotium
primus occupauit. 151.1.3

Præi duo si simul simpliciter creati in causa spirituali-
bus, index ex illis eligere debet magis idoneum, & alius non
admittitur nisi primo legitime excludit. 104.1.4

Præi qui omnes acceptare mandatum, petunt potest
quodam constituti in eadem perferantur voluntate. 151.
1.1.1

Præi in solidum per que verba videtur constituti, re-
mittit. 104.1.10

Præi ad contrahendum matrimonium debet habere spe-
ciale mandatum, & non substitui nisi hoc in mandato ha-
beat, & si reuocatus etiam ignotum contrahat, non tenet ma-
trimonium. 104.1.11

Præi reuocatus per comparisonem principalis qui causam
transiit, & tractat perip. 104.1.12

Præi etiam expresse reuocatur si aliquid agit, & denotata
sunt, iterum concessa videtur facultas agendi. 104.1.13

Præi ad matrimonium dicitur ad negotia constituti. 151.
1.1.1

1.1
Præi cum speciali mandato ad contrahendum matrimo-
nium non potest substituere nisi expresse hoc in mandato con-
tineatur. 104.1.11

Præi constituti ad matrimonium contrahendum, non po-
tunt illud contrahere post mandatum reuocatum, quantum re-
uocatio ipsa ad notitiam procuratorum non perueniat. 104.1.12

Præi constituti ad negotia, tenentur facientes ad re-
tentionem. 104.1.13

Præi constituti in quilibet materia cum iuramento de
non reuocando potest non obstat iuramento reuocandi. 151.1.14

Præi non admittitur in causis criminalibus. 151.1.15

Præi non admittitur ad allegandas exceptiones, quæ tan-
gent crimes. 104.1.16

Præi in causis criminalibus admittitur ad allegandas ex-
ceptionem incompetentiæ. 151.1.17

Præi si admittitur in causa criminali, valet quæ sunt fa-
cta cum eo, si non opponatur. 151.1.18

Præi habens speciale mandatum lites de calumnia. 151.1.19

1.1
Præi deputatus post iuramentum calumnie factum & prin-
cipali, debet etiam ipse iurare de calumnia. 104.1.20

Præi exigente aduersario non solum tenetur iurare in ani-
mam domini, sed etiam in animam propriam. 104.1.21

Præi factis expensis, non verò potest principalis de re-
spondendo in persona reuocandi facere tenetur. 151.1.22

Præi datus ad respondendum potest respondere. 151.1.23

Præi reuocatus an sufficiat animæ reuocatio obicit

Index Rerum, & Verborum

to quod incipit procuratoris consensio ad sciendum.
ibid. 7
Procurator consensio ubi esset facta per metum, tunc tenet
tenuitatem etiam non petentem ad noticiam procuratoris.
ibid. 10
Procurator continetur ad negotia certior faciendus est de resolu-
tione, et ea prior. ibid. 11
Procurator continetur et recipit licentiam mandati, et sacris, vide-
re consensio. 402.1.3
Procurator habens mandatum istam, et omnia facienda, quae
requirunt speciale mandatum, contra electum, vel promissum
opponere non potest. ibid. 403.1.1
Procurator à Reclere Ecclesia pro ea continetur revocari per
obitum ipsius etiam quod iam coepit. 404.1.1
Procurator habens speciale mandatum, potest beneficium Eccle-
siasticum acceptare. 430.1.1
Procurator tacite non tollatur per Concil. Trident. sess. 13.
de Reg. cap. 11. 434.1.3
Procurator tacite per habuit professionem delationem vel iudici-
umque recipitur, ostenditur. ibid. 434.1.6
Procurator in aliquo Religioso qui facere voluit, alio ma-
ior 14 hodie etiam casibus debet. 435.1.3
Procurator tacite tamen valorem, et omnes effectus habet, quib-
us quales capitis. 439.1.7
Procurator in alio Religioso ultra Mendicantes potest de iure
sine capitis vel tacite infra annum probantur. 436.1.3
Procurator in laicali Religione ad coepi votum fructificia
emittit, non est revocanda, quare de votis in ea emittenda
crimen lachale non effugit. 438.1.3
Procurator ut emittatur necessitas est scriptura. 437.1.1
Procurator Fidei potest fieri per procuratorem. 434.1.1
Procurator in Religione fieri potest per procuratorem. 435.1.4
Procurator tacite hodie non induitur nisi exspecto novitatur an-
no, et tamen completus 14. annis profectus. 438.1.3
Procurator regale 5. Fidei non 14. Deo obligatur ut con-
pellatur ad omnia Evangelica Christi conficienda, sed
solum ad vota emissa sentenda. 435.1.1
non Procurator cum profectis, vel coactis laici cum electis elec-
tione inter se non debent. 437.1.6
Procurator ante 14. annum hodie ante 16. completum potest ha-
beret rati ad faciem. 435.1.4
Procurator Ordinum Mendicantium etiam licet transseant ad non
Mendicantes, licet administrationes habeant, non habent
votum in Capitulo, etiam si alij de Capitulo id concedant, per
deinceps coacti possunt administrationis, Priores, vel
officia etiam tanquam Vicarii, nec pro se, vel alii animatum
cum genere, et iuribus contra factum. 431.1.3
Procurator conditio prior est in re communi. 431.1.3
Procurator ne qui compellat quomodolibet clericum celebrare
tempore interdicti omnes modos compositionis completur.
435.1.1
Procurator habere paria in tenore non tenet si illius se
venditum. 434.1.3
Procurator aliquo, prohibetur omnia, quae sequuntur ex illo.
435.1.3
Procurator via via non tenetur alia permittit. 435.1.3
Procurator de beneficio etiam si faciat obsequium non valet. 431.1.
1.1
Procurator sub fide quod obsequium idem operatur quod iura-
mentum. 430.1.4
Procurator sola abique eo quod aliquid derat, vel recipiam pro
obtinenda gratia, vel iustitia apud Sedem Apostolicam facit
iacurere parum de quibus hic. 434.1.10
Procurator generalis est, et quando facit iacurere in parat ha-
bitu tenet ostendit. ibid. 11
Procurator transire, et de facto transire differtur. 434.1.10
Procurator iacurere terminum tenet solvere, vel pignora, aut
satisfacere dare, electio spectabit ad credendum, ut possit vel
pignora solvere, vel si voluerit debitorum precie ad debi-
tum solvendum compellere. 434.1.19
Procurator Romae, vel Neapoli solutus, electio non ad promi-
ssum, sed ad credendum spectabit. 430.1.13
Procurator sentit iustitiam. 431.1.4
Procurator alia necessaria non est quando quis fecit ex parte sua,
quod potest. 431.1.3
Procurator contrarius factus non suffragatur. 431.1.3
Procurator per clericum accusatum malefactorem in rebus suis
facienda non sufficit tacita. 431.1.7
Procurator huiusmodi forma ponitur. ibid. 8
Procurator quando mandatur alioi vique ad eam summum,
non in vno (damno sufficiens non fit, aut personalem re-
sidentiam non requirit) sed in pluribus beneficiis est pro-
prio facienda. 436.1.3
Procurator quanto mandatur alioi de dignitate vacatura, quam
dedit à Reprandam, et vacat dignitas, quam ante accepta-
tione Quinquaginta conferat, tamen ipsius collatio, etiam si cas-

cutor impetrante ante acceptationem fuerit reformationis
inhibitionem, et processum super prima vacatura. 411.1.1
Procurator Ministri Ordinis Minorum electio decedunt ad
Generalem, et Capitulum ea die, quae ad id congregatum fue-
rit, non habetur electum. 473.1.10
Procurator proprie licet ad electionem. 473.1.10
Procurator laico mandato habet in se inclusionem electionis, et con-
firmationem, et contra omnes modos, per quos Ecclesia pot-
est. 473.1.10
Procurator facienda non in se pensione, sed in beneficiis ubi man-
datur providetur vique ad eam summum. 473.1.10
Procurator in si facienda in beneficio vacante ad aliam colla-
tionem pertinet vique mandati de providendo. 473.1.7
Procurator non est facienda in beneficiis Caracis quando alioi
simpliciter possidet mandatum. 473.1.10
Procurator facta proprio Monacho Papae tamen beneficia possit
quacunque, et quacunque, valet. 473.1.10
Procurator sub titulo commendae facit recontatur. 473.1.10
Procurator de beneficio Curato tenetur infra annum promovere in
Sacrosanctam, licet vacat ipso iure, si canonici possident. 473.1.9
Procurator de Pastoralibus possessionibus illius saltem per duas
mensuras obsequium sine litigio, tamen infra annum ad Sacrosan-
ctam promovere. 473.1.10
Procurator à Nuncio dicitur possit Apostolica. 473.1.10
Procurator à Papa profertur procurator à Legato, vel Nuncio. 473.1.10
Procurator regulariter electio esse non possit in negotiis in quibus
faciunt mandatum. 473.1.10
Procurator, licet mandatur in obtinenda gratia, vel iustitia apud
Sedem Apostolicam cum datione, seu receptione penitus, est
etiam excommunicatus. 473.1.10
Procurator per annum debetere notitiam habuit non patet
distributum ab habuit professionem, intelligitur profectus. 441.
1.1
Procurator, qui fieri debet electus fidei, et Solemnibus, dum
celebrantur Divina, sufficit fieri tempore predicationis. 408.1.6
Procurator dicitur, quod fit Solemniter iuxta Modum Solemnis.
473.1.10
Procurator incipit à septennio, et durat vique ad subjectionem 3.1.13
Procurator non est aliquo sine culpa, nisi habet causam. 438.1.1
Procurator pariter maior septem annorum si praestaret votum, et
tunc etiam alium, praestaret praestaretur à populo. 473.1.7

Q

Qualiter spem concessum Ecclesiae, et magis ad restitue-
ndam petendam, lapsum esse tenetur in dubio probare
adversarius, nisi Ecclesia, vel minor contendant illud de iure
non potuisse curare. 430.1.18
Quadragesima iuxta statum ad causam restitutionis in integrum
solum tenet negligenter non vero legitime impeditur.
ibid. 19
Quadragesima restitutionis, est viile à principio, continuum ve-
ro in progressu. 430.1.18
Quadragesima restitutionis non tenet Ecclesiae, seu minor pro-
batur ignorantia, sed iuratum à die scientiae numerari debet.
ibid. 18
Quadragesima clausa ad restitutionem petendam non est Ecclesiae
ad illam admodum causa per viam exceptionis, vel replica-
tionis. ibid. 19
Quadragesima restitutionis est statum non solum ad inchoan-
dam, sed etiam ad finendam licet restitutionis. 431.1.15
Quadragesima lapsus non occit si per iudicem, vel aduersarium
statum quominus causa intra illud finiat. ibid. 16
Quadragesima restitutionis non curat Ecclesiae quando vivit
Prelatus à quo ipse lapsus est. 431.1.15
Quadragesima restitutionis non componit Ecclesiae quando
illa interea frequenter, et repentinis Prelatorum moracione
passa fuit. ibid. 15
Quadragesima restitutionis statum est non solum ad inchoan-
dam, sed etiam ad finendam licet restitutionis. 401.1.3
Quadragesima statum solum ad inchoandam restitutionem tam
in foro Civili, quam Ecclesiastico lapide obsequatur. ibid. 4
Quadragesima restitutionis à principio est viile, et in progressu
continuum. ibid. 1
Quadragesima lapsus tollatur restitutionis necesse fit per iudicem
vel adversarium statum quominus causa intra illud finiat.
401.1.7
Quadragesima non curat in minor aucte, sed ex eo demum est
compendium, quo maior est effectus. ibid. 1.1
Quadragesima Ecclesiae statum curat à tempore laesionis. ibid.
18
Qualiter dependens illa esse dicitur, quae quoquomodo negotium
principale tangit, et ab eo originem trahit. 407.1.7
Qualiter non citant aliqui licet monere possint. 439.1.1
Qualiter Canonici in Cathedrali, vel Dignitate, quae in De-
legato Superiori Pontifici requiritur, debet à principio adde-
re tempore compositionis. 439.1.18
Qualitates

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

Qualitates requiritur ad iure, ut dicitur C. de iure, si non criminatur, ut iure vultur gratiam. 427. 3. 5
Qualitas noua aduersus eum reponit illud in decretum notatum, & speciem. 52. 1. 9
Qualitas requisita in Regis exaltatione pertinet ad virtutes, que ut quolibet supremum gubernatore ad rectam Republicam gubernationem repetiti debent. 73. 1. 17
Qualitas ubi positus licet in parte vera, & in parte vera non sit, tunc uergetur positus. 214. 1. 18
Qualitas Curam beneficii si taceat, imperialis est ipso iure nulla. 198. 1. 3
Qualitates que quando conuincuntur, quarum una nocet, altera prodest, ea, que nocet debet praestare. 327. 1. 10
Qualitas Curam beneficii si taceat, imperialis est ipso iure nulla. 198. 1. 3
Qualitates delictum locum habet in fidelicommisuris (ubilitatibus, non vult in dictis. 218. 5. 3
Qualitas generalis debet Ecclesie Parochialis illas, que eligunt ubi etiam apud Mercedem supponantur. 428. 1. 10
Qualitas Canonica et quibus solui debet, & ostendit. ibid. 1. 1
Qualitas pro sanguine, exponitur, & tunc non est expressio scriptura. 370. 1. 4
Qualitas Parochialis Ecclesia vacante, non potest illa praestare iocundum Pontifice. 428. 1. 3
Qualitas non praestari fecerunt, etiam, aut similes propositiones est eorum eo, que adhi potest per simplicem quatuor. 178. 1. 3
Qualitas est tempore, potius est iure. 370. 1. 1
Qualitas fecit omnia, fecit debet commodum, & e contra. 171. 1. 1
Qualitas per alium, est perinde ac si faciat per seipsum. 171. 1. 1
Qualitas quia, comprehendit omnia, & qualesque personas etiam ceteros, & privilegia. 481. 1. 4
Qualitas quia, comprehendit omnia quos personarum etiam priuilegia. 481. 1. 1
Qualitas quia, dicitur in decretum aliter referuntur quando principaliter referuntur, non item quando secundario. 171. 1. 3
Qualitas, est aduersus in iure, & in facto. 428. 1. 4
Qualitas, dicitur, omnia peccata in iure includit. 428. 1. 1
Qualitas, modo, quod de iure, ostendit. 171. 1. 9

R

Ratiocinatio tunc ponitur eadem potest, qui prius delinquens domo delictum sit commissum nomine iurisdictionis, ut si fecit. 371. 1. 3
Ratiocinatio in criminalibus obligat iurisdictionem ad die iurisdictionis, non ad die commissi delicti. ibid. 4
Ratiocinatio delicti inducit ex receptione, & occultatione delinquentis, qui delictum nomen receptionis commisit. ibid. 5
Ratiocinatio fieri omnino debet iura terminum ducam ad acceptandum. 421. 1. 1
Ratiocinatio habet locum in illis, que mandatum speciale exigit. 171. 1. 3
Ratiocinatio non aliter fieri potest quam per ratiocinationem filionem ad quam spectat duo extrema iungit data utraque habilitate. 371. 1. 6
Ratiocinatio non inducit ex tactatione propter praedictum quod continet potest. ibid. 7
Ratiocinatio iudicatur non totum per scriba, sed etiam per facta. 371. 1. 3
Ratiocinatio restituitur, & manduo comparatur. 371. 1. 1
Ratiocinatio ubi mandatum ab iure potest incrementum, & limitata ubi facta restituitur non potest tamen habens id ipsum mandatum. ibid. 5
Ratiocinatio cessat ubi negotium a principio nullum est, licet non sit in praesentia ration habentia. 371. 1. 4
Ratiocinatio ubi sit legitima, & habita in exordio, quo duo requiruntur. ibid. 5
Ratiocinatio requiritur ut fiat eo tempore, quo actus principalis, de cuius ratiocinatione agitur, fieri possit. ibid. 6
Ratiocinatio tempore ubi legitime fiat, debet omnia esse in ea, quae per factam tempore quo negotium gestum est. ibid. 7
Ratiocinatio effectus cessat ubi per aliam fieri praedictum tenet. ibid. 8
Ratiocinatio restituitur non solum ad tempus, sed etiam ad locum actus a principio gestus. 371. 1. 10
Ratiocinatio legitima acquiritur mandatu, immo inducit mandatum si tunc, etiam in delicto. ibid. 12. 14
Ratiocinatio mandatu non acquiritur in illis, in quibus a principio mandatum per forma requiritur. ibid. 16
Ratiocinatio ubi iudicatur, accenditur non sequitur autem sui principia. 371. 1. 3
Ratiocinatio, & extendi dispositionem. 371. 1. 3
Ratiocinatio ex iure habet pro lege. ibid. 6
Ratiocinatio est Episcopo de omnibus locis pila ad admi-

nistrandis, siue ea sit publica, siue privata, Ecclesiastica, & laicalia. 446. 1. 7
Ratiocinatio administrationis Ordinatio exigere potest ab administrationibus donec eorum eodem doctum fuerit de institutione in qua fecit expressum causam sit. ibid. 8
Ratiocinatio ab administrationibus hospitalium, & pium quando plures reperi possunt, ostenditur. ibid. 10
Ratiocinatio ubi habet omnia potest quod ipso nomine non est gestum. 371. 1. 1
Ratiocinatio ad penam aeternam, qui infertur ea violatione nullius committitur, non aliter admittit quam si id quod scit, aut virtutibus aliam est, ostenditur. 371. 1. 1
Ratiocinatio ad penam aeternam, proinde ex peccato actuali in tenentur, huius reg. 371. 1. 3
Ratiocinatio infertur ex peccato originali factum in adultis lapsa absque correctione, id est, absque penitentia, non tenentur, ibid. 1
Ratiocinatio eum, qui offendit Cardinalem, pari pena puniunt ut ipse offendit. 171. 1. 33
Ratiocinatio, ut. ibid. 1. 14
Ratiocinatio in Canonico facta per Legatum & Laicum non tenetur fieri iurisdictione Apud. 171. 1. 1
Ratiocinatio per litteras Apostolicas in Canonico supponitur, si receptio alia pertinet ad Canonico, dicitur auctoritate Canonico acceptum, nisi si litteris expressis dicitur auctoritate Papae, sicut si receptio non spectat ad Canonico. 171. 1. 1
Ratiocinatio auctoritate Papae etiam ad mandatum aliter, praestanda est alia in praesentibus. 171. 1. 1
Ratiocinatio ad maiorem, sed deinde, praestanda est receptio ab indicibus, etiam si in hoc tempore posterius, ibid. 5
Ratiocinatio ad gremium Ecclesiae, dicitur receptio ad praesentiam, receptio vero ad praesentiam Sacramentorum dicitur receptio ad iurisdictionem. 421. 1. 4
Ratiocinatio potest fieri etiam post licentiam concessam, & ut quodque parte iudicis, sed iure non ambigit per ius. 171. 1. 4
Ratiocinatio, seu possessoris beneficii concessus an exagrat, ostenditur. 421. 1. 4
Ratiocinatio Ecclesiam, & Religiosos Mendicantes in Germania existentes, qui per eum iure ipsas factam violant, tenentur excommunicationis interdictum. 421. 1. 6
Ratiocinatio non recipitur ut non tenetur. 171. 1. 1
Ratiocinatio causa contra Vicarium, vel delegatum Episcopi de dicta quando eundem Episcopo concesserit, tunc de illa ipse Episcopus nullo modo poterit cognoscere, sed arbitri erant aliamendi. 371. 1. 10
Ratiocinatio causam sufficit etiam ipso iudice seculari proponere, & etiam arbitri probare. ibid. 14
Ratiocinatio quando proponitur contra eum et plures delegatos cum causis. Quod si modo, qui non est factus eorum ratiocinationis eorum seculari exprimit, sed oportet tam eorum, ubi proponere. ibid. 5
Ratiocinatio probatione pendente coram collega, non potest ipse collega in principali procedere. ibid. 16
Ratiocinatio obiecta subdelegato cognitionem habet delegatum, non in totum subdelegatum. 371. 1. 7
Ratiocinatio in scriptis est proponenda. 171. 1. 3
Ratiocinatio vao ex iudicibus delegatis cum etiam etiam si ambo, qui debet aliter delegatos quo regulas si fuerint duo, vel alij si plures etiam, de iurisdictione cognoscere, nec ad arbitrios est adendum. 171. 1. 4
Ratiocinatio, est nomen generale. 446. 1. 10
Ratiocinatio, & obtentionem appellatione tenet etiam id, quod restat. 74. 1. 3
Ratiocinatio annui inter immobilium comparatur. 421. 1. 1
Ratiocinatio annui si legatur Fratribus Minoribus ad modicum tempus, huiusmodi legati capaces erant, sicut quando est ad longum tempus. 421. 1. 17
Ratiocinatio perpetui deputati non ad Fratrum Minorum totum, sed ad certum distat cultus vsum non repugnat eorum praesentati ac praeside illorum capacis sunt. ibid. 19
Ratiocinatio in censibus & redditibus annuis, qui cum pacto redimendi constituntur, an perpetui absque ulla tempore praesentatione permittit si ostenditur. 171. 1. 1
Ratiocinatio successio defuncti sunt sanguinis, & non hereditario. 73. 1. 15
Sed contra tenet eorum. ibid. 16
Ratiocinatio ubi dubium interuenit est doge exceptio probatur. 371. 1. 1
Ratiocinatio hanc in quo differt a sequente, ostenditur. 171. 1. 1
Ratiocinatio hanc non affirmatur, ut hic, sed negatur est contentiendam reuocatur aliqui. 371. 1. 4
Ratiocinatio sancti Francisci praedictus non in Deo obligatur, ut compelluntur ad omnia Evangelica. Christus constituit exceptionem, sed ius ad vota emissa seruanda. 421. 1. 4
Ratiocinatio 10. alia 11. Cancell. cum hoc restat, symbolis. 171. 1. 1
Ratiocinatio si tunc, vel expressis praedictum non emittit, ubi 11, passimque vocat ceteros. 171. 1. 7
Ratiocinatio. 171. 1. 7

Index Rerum , & Verborum

Regulares laici erant etiam ad electiones eorum etiam ibid. 3
Regulares habentes privilegia de Papa sepelendi quovisq; ro sua Ecclesia, si pacificum de non recipiendis aliquibus, vel ceteris Parochialis Ecclesie altariis, seuque compelluntur potum, nec illos sepelire poterant. 114.3.2
Regulares extra claustra decedentes possunt ad eorum Ecclesias defuncti etiam Parochia interuenire. 121.2.3
Regulationem Prælatum obligantem in beneficiis prouideat quod suppetit possit. 137.1.1
Regularia beneficia à Prælatu collata possunt ab eo ad solum eius eorum, et ibidem, etiam abique iusta causa reuocari, seu coactari. ibid.4
Regulares præfentes à suis Superioribus ad Confessiones audiendas à Episcopis sine iusta causa admittere nolit, an possit etiam interea dispositione Concilii Tridentini Confessiones audire perinde ac si admitti essent. 417.2.7.8
Regulares non possunt citari vigore quocumque privilegii absolute à iudice Episcopo reuocari. 418.1.2
Regulationem de Confessione, et Communionis singulis mensibus facienda vii tractatur, et semel. 445.1.5
Regulares Sacerdotes monachos ministrantes, siue soli monachi non habita super his Parochialis Penitentia licentia specialis, ipso facto sunt excommunicati excommunicatione Sedis Apostolicæ reuocata. 469.1.3
Regularia hodie nec per privilegium, quod Mare magnum vocant, facultatem habent absolute penitentes à iudice Episcopo reuocari. 470.1.19
Relapsi in hæresim sunt tradendi Curie seculari, licet penitent eos, et ad fidem redeant, non tamen debeat eis sacramenta Penitentia, et Eucharistia. 415.1.3.4
Relapsi indulgentia concessa non proficit nisi quoad penam spirituales, locum quoad temporalem. ibid.4
Relapsi si postea penitent sacramenta Penitentia, et Eucharistia deieganda non sunt. 415.1.4
Relapsi hæretici dicuntur, qui de vehementi suspicentur hæresim abieciunt, etiam si de primo lapsu per penas probationes non fuerit conuictus si post abiectionem de vehementi in hæresim incidat. 417.2.2
Relapsi hæretici probatur ex eo, quod post hæresim abiectionem in eandem incidisse conuictus sit. ibid.3
Relapsus non est ille, qui primo de leui abieciuit, quamvis post hæreticos abiectionem de hæresim fuerit conuictus. 418.1.3
Relaxatio ad causalem in generali interdictione non habet locum. 310.2.3
Religio, quæ est prius in institutione, et approbatione, præcedere debet minus antiquam. 131.1.3
Religio vi approbata per Sedem Apostolicam, dicunt, non sufficit ut modis inuendi ab illa approbatur, nisi tanquam vera Religio approbatur. 476.1.3
Religionem ingrediens si recipiat aliquid à monasterio vi ingreditur, nullam excommunicationem incurrat. 115.1.4
Religionem vi qui ingreditur licetum est illecebris, vel monachibus abique vi potest capere beneficium. ibid.7
Religiosi si non obtemperant licentia conferunt de se facta extra suam monasteria, non valet conferunt, et intra eam electio. 142.1.2
Religiosus quomodo dicatur non habere uelle, vel nolle, etiam ibid.3
Religiosus electus in proprio monasterio potest conferre electionem de se facta abique altariis licentia. ibid.4
Religiosi promouendi debent à Episcopo loci ubi degunt, vel ab alio eis accedente officio, præcedentibus tamen licentia dimissionis suorum superiorum. 80.1.5
Religiosorum eorum exemptionem ad pensionem non debent in Ecclesiis ipsorum Redtores altariis, nisi prius eorum eadem assignatis unde incumbens onera sibi possit, et congrui saltem, et nec valet contraria consuetudo. 181.1.3
Religiosus habens Præbendam vel Ecclesiam Curiam, si recipit secundam sine licentia Papæ, ipso iure vacat priorem, quod si huius non dimiserit, efficitur intelligibilis, et priuatur vocatione. 204.5.3
Religiosi vi tractant ad fructum Religionem requiritur licentia Prælati sui, quamvis non obliuiscant. 105.1.14
Religiosi ad partem religionem ex causa transire possunt de licentia Abbatis, et Conuentus. ibid.1.6
Religiosi non possunt suscipere officium executoris testamenti, nisi prius, et obtenta licentia à superiore. 219.1.1.2
Religiosi ex sola Episcopali licentia Abbate suo contradicente murus excoctum suscipere non possunt. ibid.6
Religiosi, qui extra claustra sunt, vi beneficiis propriis præfati, possunt abique superioris licentia manus executorum obire, ibid.19
Religiosi nisi quatuor semotis à monasterio nequeunt sibi eligere sepulchrum. 121.1.1.2
Religiosi potest sibi eligere sepulchrum quod motus ita reuocatur à monasterio, ut ad illud commode potius nequeat. 121.1.2

Religiosus si morietur intra semotis à monasterio non electa sepulchra, sepeliendus est in Ecclesia parochiali, in qua decedat iuxta facultatem in iure inueniuntur. 121.1.4
Religiosa personæ non possunt de motu laici sine Episcopali consensu decimas accipere. 125.1.10
Religiosi accedentes ad monasteria Monialium quas penas incurant, ostendunt. 215.1.18
Religiosi Mendicantes per Papam post Concilium approbati, et instituti non possunt aliquem ad professionem recipere, domum, vel locum de nouo acquirere, nec acquiritur sine licentia aliorum, nec ex parte prædicant, Confessiones eorum nollunt, vel ad sepulchrum admittunt, et contra factum non tenent. 137.1.3
Religiosus dimittens tempus habitum etiam abique apostolice animo incoctum excommunicationem latam in hoc tenet. 145.1.6
Religiosus accedens ad quocumque stalla etiam penam non obtemperat licentia Prælati et Conuentus, incurrit excommunicationem latam in hoc tenet. 145.1.10
Intelligit si extra hoc Religiosus electus sit, licet si intra, ibid.1.11
Religiosus dicitur qui post abiectionem hæresim, de qua conuictus fuerat, vel postea conuictus, facta, vel verbis hæreticis contrauect. 218.1.10.11
Religiosus in Conuento si vios tantum reperiat, potest rem per interdicti altarium familiam, vi et ecclesiæ ministrare. 219.1.6
Religiosi iam hodie fore omnes ex privilegio Romanorum Pontificum licet tempore interdicti celebrare coram suis familiaribus. ibid.7
Religiosus suspensus à temporalibus si conueniat an fiat suspensus, etiam ibid. 301.2.5
Religiosus clerum verberantes absolute Episcopos eo causa, quo absolute electum. 117.1.1.3
Religiosi eligi non possunt in Abbatem, vel Prælatum aliorum Religionis, et si contra hoc electio est outa, in Episcopum tamen secularis, vel eandem Religiosus Episcopus licet electi possunt. 301.2.4
Religiosus etiam post consecrationem, nisi per contrarium eandem sit, non potest procurator consilii sine licentia Superioris, nec etiam alium consiliare, nec substituere, licet habeat in mandatis. 408.1.3
Religiosi interdicti procuratoris officium obire sine Superioris licentia. ibid.4
Religiosus potest procurator institui ante licentiam Superioris, sed ipse acceptor non potest dote cum obierit. ibid.4
Religiosi si abique Superioris licentia procurator constituitur, non valet actus procuratoris titulo gestis in iudicialibus factum. ibid.4
Religiosus non potest ex quatuor aliorum mandato ad id dero procuratorem constituere, aut substituere. ibid.7
Religiosus quies potest esse in iudicio abique Superioris licentia, integrum quocumque ei sit constituere procuratorem abique illa. 404.1.11
Religiosi, qui concedit aliquid vici, vel eorum tempus, redditum, vel possessionem administrationis, cui præfati, si prius est ab alio, nisi duo conueniant, nec valet coactio, sed calor ex ipso. 411.1.1
Religiosus, etiam ab alio procurator sui testamenti constitutus sit, non potest tale manus sibi soli prius, et obtemperat de suo Superioris licentia. 415.1.3
Religiosi non claustrales præpositi sicut Ecclesia secularis excepta ab Episcopo iurisdictione, et testamini executorum sui, non tamen eorum iudicare Episcopo, sed Papæ. ibid.5
Religiosi grauantes, vel fraudantes Ecclesias circa decimas vi debitas, et requirit per illos, quorum interdictum non debent interuenire, et de usuris, vel reuocant intra duos menses non fructus emendandis, in quibus casibus suspensi sunt ab officio, administrationibus, et beneficiis, et talis non habentes sunt excommunicati. 440.1.1.2
Religiosi possunt ad beneficium parochiale aliorum Ecclesiarum et Ecclesia illa ouiliorum subiacet Prælati monasterii, excommunicati ille ab obediencia, et postea Prælati Religiosi, et incipit subiacet esse imperio Ordinarii, seu illa Ecclesia subiecta. 444.1.10
Religiosus Parochialis Ecclesie Præfatus eo tenetur habere forum sui Ordinis, ostendit. ibid.11
Religiosus nisi sit expressis professus eligi inquit in Abbatem seu Prælatum. 444.1.11
Religiosi subire tenentur onera, que incumbunt Ecclesiis per eos ante Concilium Vienne. acquisitis, nisi privilegio, exemptione, vel alia iusta causa inuocent, quo privilegio, vel exemptiones non inuocant in Ecclesiis post Concilium acquirendis. 449.1.1
Religiosi possunt in elemosinas eligere fragmenta, quæ ex ipsorum mensa superflua. 450.1.9
Religiosi in sex casibus excommunicantur, illorum obsequio

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

Papa referatur, ac privilegia, & exemptionibus non obstantibus casus per Ordinarios locorum debeat persequi. 461.
Religio credendum est dicitur si habere licentiam à Parocho ad mundandum Eucharistiam, Extremum-vinctionem, & folemnitatem munitionum. 462.1.10
Religiosi admittuntur Sacramentum Pœnitentiæ, vel Baptismi sine licentia Parochi non incurrunt penam huiusmodi. 470.
Religiosorum legem culpe referatur. 470.1.7
Religiosi prohibentur ne indulgentias promittant indelicatas. 470.1.10
Religiosi Mendicantes transgressores Constituti. Beneficij in cap. valet de exco. Prælat. lib. 8. excommunicantur, ut non omnes Religiosi, qui in sermionibus, vel aliis profertur aliqua, et retahant à solutione decimarum, quoniam solutionem ecclesiæ debent, & in Confessione debet esse penam fuisse timentem, nisi sint tales quorum moraliter, vel Ecclesiæ compertum percipere decimas. 473.1.1.1
Religiosi etiam exempti violantes interdictum positum per Sedem Apostolicam, vel Ordinarium loci, vel generale celebrationem Divinorum factam per Provinciale Concilium, vel per eum, qui hoc possit, locum per Cathedralis, seu Matricem Ecclesiam loci excommunicati sunt ipso iure, non obstantibus, &c. 474.1.1.1
Religiosi electus si intra tempus moderatum pro penitentia, vel obsequio superioris ipsi, vel eius electores licentiam concesserunt non peccant, est in ipso privatus sine sibi ex electione quæsitæ, & possit electores alium eligere. 496.1.1
Religiosi ex privilegio confessionis an teneant iuramentum suo Parocho confiteri & remitti. 499.1.1
Religiosi mendicantes habet excommunicationem pena prohibentis transire ad Religionem non mendicantem, excepta Catholica. 501.1.1
Religiosi sine sui Superioris licentia vltra mare euntes, sunt ipso facto excommunicati. 510.1.1.1
Religiosi culpe, id est, reatu ad penam æternam, non debeat gratia indulgentiæ. 511.1.7
Religiosi tenent præbendam, quam habebat, in fraudem expectantis primam vacantem, cum in proximo crediderit perire, vacante, tunc non tenent expectantiam illam recipere, sed illa dimissa expectant aliam sine fraude vacantem, & si hoc reuertitur illa primam postea concessam, hoc ipso penam sit fraudis, & carere tenore. 512.1.1
Religiosi generaliter calibus fuerint non videtur renouare gratias, & maioribus. 401.1.1
Religiosi reatu non possunt penitere. 411.1.1
Religiosi fraudulenter non valet. 411.1.1
Religiosi in sacramentum factam à sibi cum iuramento de non succedere, &c. non possunt illa impugare ex capite laicis etiam contrahiunt, periculum si aliquid fuerit competenter docuit. 511.1.1
Renuntiatio factam in fauorem viri fratris super hereditate patris, & materis iam delata, comprehendit reatu in præiudicium. 516.1.1
Renuntiatio facta cum renuntio per vim, & metum est omnino nulla. 516.1.1
Renuntiatio hereditatis paternæ præiudicat nepotibus. 517.1.1
Renuntiatio dignitatis, vel beneficii potest fieri per procuratorem ad hoc constitutum, si prius ipse procurator fuerit reuocatus, ipso tamen & superiore, cui datus esset, ignorante, aut per malitiam ipsum, vel alium reuocatio ipsi fuerit occultata. 518.1.1
Renuntiatio beneficiorum in eadem manibus fit facienda, & remissa. 519.1.1
Renuntiatio facta de beneficio à capite per dominum secularium, & detento donec illud renouetur, est nulla ipso iure. 473.1.1
Reperta dictio in eadem dispositione significat id esse cum iudicio factum. 448.1.1
Represariarum in Ecclesiis fieri non est permitendum. 121.1.1
Representatio excluditur quousque ad maiorem avaritiam vocari fuerit sibi, vel nepotibus. 121.1.1
Reprehensa contra personas Ecclesiasticas concedi, vel conuictis extendi non debet contra fauores, nisi reuocetur intra mensem, si singulares sunt excommunicati, inopertiones interdicti. 519.1.1.1
Reprehensio materiam qui tractant, referatur. ibid.1.1
Reprehensio obliuio contra reus debet primum iuramento subiacere in scriptis regulatum si id non facere ex malitia. 511.1.1
Reprehensio vires sufficit facta. Inquisitioni ab Episcopo velente in dotum carcerem ponere, necesse, aut condemnare hanc tenent. 411.1.1

Res eadem diuersi respectibus diuerso iure censetur. 516.1.1
Res litigiosa est de cuius dominio quæstio ventur inter penitentem, & possessorum. 511.1.1
Res etiam qui per causa expressa, si illum casum non probat, succumbit, licet aliam probet, materiam postmodum emergentem. 517.1.1
Res vi dicuntur non integra sufficit vna citatio. 404.1.1
Res vi desinit esse integra, sit est iudex prolatum citatio decem, quousque citatio non sit innotata citatio. 411.1.1
Res omnis, cui est annexum onus, transit in Ecclesiam cum suo onere. 510.1.1
Res transit cum suo onere. 510.1.1
Rescriptum contra ius commune non valet nisi faciat mentionem de iure. 411.1.1
Rescriptum contra legem, etiam non habentem clausulam derogantiam, non valet. ibid.1.1
Rescriptum si illud, & in specie sumptum dicitur illud, quod emanat ad observantiam iuris communis. 411.1.1
Rescriptum in hoc ut accipiat largi, & sic continet omnem Principis concessionem quocunque modo fiat. ibid.1.1
Rescriptum delegatum impetratum ab excommunicato, & processit inde sequens sunt ipso iure nulla, nisi in causa excommunicationis, vel appellationis. 411.1.1
Rescriptum impetratum nomine proprio, impedit excommunicationem, siue occultum, siue publicum sit. ibid.1.1
Rescriptum impetratum ab excommunicato in causa individua simul cum non excommunicato est nullum. ibid.1.1
Rescriptum non solum ad iura, sed quocunque alio impetratum ab excommunicato est nullum. ibid.1.1
Rescripta Pastorum inferiorum ab excommunicato impetrata sunt nulla. ibid.1.1
Rescripti appellatione non minus venit rescriptum Principis secularis, quam Pontificis. ibid.1.1
Rescriptum siue sit in possessione, siue in petitorio, impetratum ab excommunicato est nullum. 511.1.1
Rescriptum impetratum ab excommunicato etiam pro alio est nullum. ibid.1.1
Rescriptum ab excommunicato impetratum est nullum, etiam si per eum quoniam impetratum, confectum impetratori. ibid.1.1
Rescriptum per quod excommunicato conceditur indultum, vel indulgentia Mortis proprio Principis est nullum ipso iure. ibid.1.1
Rescriptum per excommunicationem impetratum non est validum etiam ad inducendum litem pendentem. ibid.1.1
Rescripta que habuerint tempore emanare à Sede Apostolica, possunt ab excommunicato impetrari. 511.1.1
Rescripti vigore ab excommunicato impetrati non possunt idem intelligi etiam. 511.1.1
Rescriptum si impetratum per procuratorem inquisitionis publicæ, vel priuati, & cum procuratori sit excommunicatus, non potest inde ex vigore talis rescripti formare processum etiam ex officio, quousque excommunicatus præbuit in impetratione eundem ministerium. ibid.1.1
Rescriptum Papale, que conceditur promissa tenentur beneficiorum vigore ad beneficium Papæ, etiam illi mortui, scem si ibi dicitur, vnde ad beneficium illud Apostolicum non recipiunt intelligitur tale rescriptum de beneficiis prius non etiam decessit. 511.1.1
Rescriptorum ex dicta quando constat de prioritate, & posterioritate, illud præferatur, quod prius concessum fuit. 511.1.1
Rescriptum dicitur auctoritas altero ratione minus horæ, ibid.1.1
Rescriptum si fiat à Papa vel quis promittitur de præbenda primo vacante in talis Ecclesia, & in illa est confirmatio, vi assignatur possit oportet antiquioribus præbendis, huiusmodi confirmatio valet, & est seruanda intra 12. dies, & que remanet est pro providendo, nisi vacauerit in Cœlia. 511.1.1
Rescripta gratia per subreptionem obventa sunt ipso iure inica. 511.1.1
Rescriptum minimè redditur subreptionem non rareta transgressionem, que ad merita casus opposuit. 511.1.1
Rescripta sunt iudicia. 511.1.1
Rescriptum in dubio præsumitur ad postulationem parit, & non non proprio confectum. 511.1.1
Rescriptum impetratum potest alio pro alio. 511.1.1
Rescriptum iudicium iudicium, & illud ipso iure annullatur. 411.1.1
Rescriptum per Legatum facta respicit tantum officio. 511.1.1
Rescriptum factum in hoc tenet, de beneficiis vacantibus in Curia non comprehendit beneficia in illis paratibus locorum. 511.1.1
Rescriptum de beneficiis vacantibus quod Sedem non habet locum

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

Rubrica allegari possunt ad decisionem casuum, si citationem perfectam continent. 1. 1. 19
Rubrica ostendit potestatem eius, de quo in titulo agitur. 401. 1. 4

2

Sacredos vicinque solemniter degradatus, conficit Eucharistia Sacramentum si vult de huius materia, & forma cum intentione. 1. 1. 10

Sacerdotes sacre Confectionis Ministri debent & presentare perfonas totam locorum Ordinationis. 338. 1. 11

Sacerdotes Regulariter, qui clericis secularibus sine laica Sacramentum Eucharistie vultis sine proprii Parochialis Presbyteri speciali licentia ministrare, ipso facto sunt excommunicati, & illorum auctoritas reuocatur. 462. 1. 1

Idem & Eucharistiam ministrant, ut 469. 1. 1

Sacerdos an possit perpetuo locare operam suam pro Missa celebrandi remissio. 110. 1. 4

Sacramentaria quibus venialia remittuntur, quae sint, remissio. 1. 1. 17

Sacramenta Baptismi, & Confirmationis, licet administrari possint etiam adules tempore interdicti iura tamen ab Ecclesia praescriptum. 116. 1. 1

Sacramenta in Ecclesia quando in ea non celebrantur divina Officia, potest recipere ille, cui est ingratum Ecclesiae interdictum. 116. 1. 6

Sacramenta quae celebrantur permittuntur tempore interdicti, remissio. 111. 1. 18

Sacramenta Baptismi, Penitentiae, & Eucharistiae conditiones propriam suspensionem non recipiunt. 367. 1. 10. 11

Sacramentum committit offensa Cardinalium. 196. 1. 3

de Saluati Notariorum agentes testantur. 31. 1. 10

Saluandi vias antiquissimus est. 1. 1. 7

Sane mentis quis. 115. 1. 1

Sandus Rex Portugalliae datus fuit Alphonsus eius frater in primogenitum eius Regem. 71. 1. 1

Sandus Rex Portugalliae quare non fuit depositus, ostendit. 71. 1. 6

Sanguis hominis violentus, & non benevolentem animalium effusio in Ecclesia illam polluit. 140. 1. 7

Sanguis effusio debet esse iniuriola, ut per illam Ecclesia polluitur. 100. 1. 8

Sapienter est timentem consilium in melius. 490. 1. 3

Saraceni ab inuocatione publica, & a peregrinatione, quam facere solebat ad ciuitate sepulchrum, compellendi sunt. 456. 1. 1

Saraceni intelligunt, si ille, qui sacra tractat refrenat, liberaliter accipiat, cui remissio aliquo modo indulgentia sit. 333. 1. 11

Sarapa, dicuntur sapientes. 118. 1. 5

Sarapi, id est, consules. 418. 1. 2

Sarapii possunt suos debitorum eorum sua Confirmationem visque ad quatuor dicat conuenire. 100. 1. 40

Scholares notorie peccati quando gradum suscipit licentia non debet examini. 419. 1. 4

Scholares indigni Doctoralia insignia petenti peccat mortaliter. 456. 1. 4

Scholares, mercenarii, & his similes subsumunt Presbyteri in cuius Parochia inhabitant. 469. 1. 18

Seimus, & confectio non sit iniuria, nec dolus. 110. 1. 1

Seimus, & presentis si taces ipsi taciturnitate ostendit proprium consensum, nisi legitime in constantem deum consensum, vel notis, aut signis ostendit consensum. 361. 1. 15

Seimus, & non reuelatorem eorum, qui pro obsequio gratia, vel iustitia apud Sedem Apostolicam aliquid desiderant, seu receptum sunt excommunicationis. 315. 1. 19

Seimus, & officia ignorantia acquiescent. 77. 1. 7

Seimus, & officia requiritur in praedictis. 115. 1. 7

Seimus, & officia requiritur in praedictis. 115. 1. 7

Seimus, & officia requiritur in praedictis. 115. 1. 7

Seimus, & officia requiritur in praedictis. 115. 1. 7

Seimus, & officia requiritur in praedictis. 115. 1. 7

Seimus, & officia requiritur in praedictis. 115. 1. 7

Seimus, & officia requiritur in praedictis. 115. 1. 7

Seimus, & officia requiritur in praedictis. 115. 1. 7

Seimus, & officia requiritur in praedictis. 115. 1. 7

Seimus, & officia requiritur in praedictis. 115. 1. 7

Seimus, & officia requiritur in praedictis. 115. 1. 7

Seimus, & officia requiritur in praedictis. 115. 1. 7

Seimus, & officia requiritur in praedictis. 115. 1. 7

Seimus, & officia requiritur in praedictis. 115. 1. 7

priori qui solum praebendam impetrasset, si praebenda dignitatem esset, & praestaret tamen. 191. 1. 1

Seder multipliciter dicitur in iure, & quomodo hinc accipiantur, ostendit. 114. 1. 1

Seder Apostoli, pauperibus clericis, & aliis benemeritis personis providere debent. 414. 1. 3

Seder Apostoli, an de iure diuino debent residere Roma, remissio. 456. 1. 13

Seder Imperiali vacante, sub pena excommunicationis prohibetur, quod nullus nunc nomen Vicarii, seu alicuius Imperiali officii recipiat, &c. 457. 1. 1

Idem significat, quod omni causa. 131. 1. 39

Idem significat, quod omni causa. 131. 1. 39

Idem significat, quod omni causa. 131. 1. 39

Idem significat, quod omni causa. 131. 1. 39

Idem significat, quod omni causa. 131. 1. 39

Idem significat, quod omni causa. 131. 1. 39

Idem significat, quod omni causa. 131. 1. 39

Idem significat, quod omni causa. 131. 1. 39

Idem significat, quod omni causa. 131. 1. 39

Idem significat, quod omni causa. 131. 1. 39

Idem significat, quod omni causa. 131. 1. 39

Idem significat, quod omni causa. 131. 1. 39

Idem significat, quod omni causa. 131. 1. 39

Idem significat, quod omni causa. 131. 1. 39

Idem significat, quod omni causa. 131. 1. 39

Idem significat, quod omni causa. 131. 1. 39

Idem significat, quod omni causa. 131. 1. 39

Idem significat, quod omni causa. 131. 1. 39

Idem significat, quod omni causa. 131. 1. 39

Idem significat, quod omni causa. 131. 1. 39

Idem significat, quod omni causa. 131. 1. 39

Idem significat, quod omni causa. 131. 1. 39

Idem significat, quod omni causa. 131. 1. 39

Idem significat, quod omni causa. 131. 1. 39

Idem significat, quod omni causa. 131. 1. 39

Idem significat, quod omni causa. 131. 1. 39

Idem significat, quod omni causa. 131. 1. 39

Idem significat, quod omni causa. 131. 1. 39

Idem significat, quod omni causa. 131. 1. 39

Idem significat, quod omni causa. 131. 1. 39

Idem significat, quod omni causa. 131. 1. 39

Idem significat, quod omni causa. 131. 1. 39

Idem significat, quod omni causa. 131. 1. 39

Idem significat, quod omni causa. 131. 1. 39

Idem significat, quod omni causa. 131. 1. 39

Idem significat, quod omni causa. 131. 1. 39

Idem significat, quod omni causa. 131. 1. 39

Idem significat, quod omni causa. 131. 1. 39

Idem significat, quod omni causa. 131. 1. 39

Index Rerum, & Verborum

habere non agi, nec ex ipso ipsam exactionem per saltu, ne
responsum potestatem. 410.1.1.3
Sententia revocari, ut impediatur debet per prius promissum super
ipsum nullitate. 410.1.1.4
Sententia dicitur conformari ex statu vobis facit iudicium in
vires etiam Romanorum. 410.1.1.5
Sententia appellacionis an, & quando veniat diffinitiva, & inter-
locutoria, revocandi. 410.1.1.6
Sententia dicantur conformari quando una confirmat aliam.
410.1.1.7
Sententia lata contra civitatem causa civitatis territorium existen-
tem nulla est ipso iure. 411.1.1.1
Sententia absque citatione etiam a Principe lata nulla est. 411.
1.1.2
Sententia lata super exceptionibus est interlocutoria. 412.1.1.3
Sententiam absolutivam in Episcopos sine Inquisitor, & Inqui-
sitor sine Episcopo potestatem valent, ostendunt. 412.1.1.4
Sententia debet esse confirmata libello. 412.1.1.5
Sententia in causis summarum lata est sine diffinitiva. 412.1.1.6
Superiorum hereticorum confessor, receptator, defensor, vel
fautoribus penitus persequi, quia persequitur sequeles ipsius heretici-
cos. 413.1.1.1
Sequeles hereticos, etiamque credentes, &c. ab excommunica-
tione, quam incurrit, non abluuntur. 413.1.1.2
Nisi sepositum oia excommunicant, quando possit ab alio
non officio diceri. 413.1.1.3
Sequeles in calibus non permittit defunctos in excommunicatis
tempore interdicti, vel qui sequeles sepositum excommunicatis
posuit normam interdicti, vel manifestos sepositum,
excommunicatis licet, licet sine exemplo. 413.1.1.4
Sequeles potest valentque in sepositum, quia maiores qui sepositum
confutaverunt, vel aliam elegerunt. 413.1.1.5
Sepositum ad eligendum sub voto, vel iuramento, non potest quis
induci a Religione, & secularibus clericis. 413.1.1.6
Sepositum Ecclesiasticum dicitur hereticus, etiamque credentes,
receptatores, defensores, vel fautores ab excommuni-
catione sunt. 413.1.1.7
Sepositum, in quo hereticus sepositus fuit, perpetuo alium se-
positum exere debet. 413.1.1.8
Sepositum concessa, exaltat concessa celebratio pro defunctis &
delictis mortui persequitur. 413.1.1.9
Sequeles per Ordinationem licet fieri debet via in Romana Curia
contra possit Ecclesiastici beneficii sepositum prom-
ittenda diffinitiva. 413.1.1.10
Sequeles necessitas, seu iudicialis contra possit non admi-
nistrat, sed potius negotiorum prohibita est. 413.1.1.11
Sequeles per Ordinationem licet fieri debet loca non erit in Ro-
mana Curia prima sepositum pro possit beneficii sepositum
secunda vero in eadem Curia contra ipsum per sepositum per-
mittitur. 413.1.1.12
Sequeles non inter terminos huius text. impeditur eo ipso
eadem iure, quod habetur in causa. 413.1.1.13
Sequeles per sepositum, vel canonem an evocetur, seu
impediatur, ostendunt. 413.1.1.14
Sequeles loca non erit in Romana Curia prima sepositum
pro possit beneficii sepositum, secunda vero in eadem Curia
contra ipsum per sepositum promittitur. 413.1.1.15
Sequeles quando non est sepositum principaliter super benefi-
cio, sed super membris, vel in ipsos, non inter dispositionem
habet text. 413.1.1.16
Sequeles inter sepositum post sepositum latum super sepositum
sepositum, talis visio non videtur in potum huius text.
413.1.1.17
Sequeles prius deponatur in beneficiis data iusta causa, veluti
primo mortuo, vel male administrante. 413.1.1.18
Sequeles in tribus preceptis videtur debet esse, in fide, seu bona
fama, in facultatibus, seu patrimonio, seu in Ordine. 413.
1.1.19
Sequeles habet possessionem beneficii sequeles, & potest vali-
de & recte omnia ipsius beneficii iura exercere. 413.1.1.20
Sequeles apud quem beneficium pendere licet est sequeles, quia
potest ea pendere possessor, eligere, &c. 413.1.1.21
Sequeles relaxacionem potest ex capite sententia nullae non su-
munt. 413.1.1.22
Sequeles plenam curam habere debet de beneficio, cuius possi-
bit est sequeles. 413.1.1.23
Sequeles sepositum Dei cui Papa se dicat, & quis se sua inceptis
nominare, ostendunt. 413.1.1.24
Sequeles in Monachis, inter Mediceos. 413.1.1.25
Sequeles Liber Detestatur a quibus compariatur, ostendunt. 413.1.1.26
Sequeles habent ibidem non ligantur excommunicatione huius
text. 413.1.1.27
Sequeles omnes excommunicatos dignitatem, aut statum suum ipso iure
excommunicantur, non huius in omni Ordine excommunicantur,
& electores, vel quos provisiones per finem facta non valent,
nec sua preceptis fructus tribuunt. 414.1.1.1
Sequeles mentalis curam non incurrit excommunicationem

incurrit in hoc text. 414.1.1.2
Sequeles oculis potest dispensari ab Episcopo, non auctoritate
habentibus ab beneficiis in potestum obediendo, nec ad revocanda.
414.1.1.3
Sequeles in beneficiis non incurrit suspensionem, si incurrit
suspensionem in Ordine. 414.1.1.4
Sequeles in beneficio, vel Ordine non facit fructus sine etiam
consumptos, & non perceptos, qui tamen precepti debeantur.
414.1.1.5
Sequeles, & de plano absque iudicio sine suspensio, & figura ap-
pellacionis proceditur in causis etiam pendens beneficiis, &
decimationibus, matrimonialibus, & vicariis, & ipsas tangenti-
bus. 414.1.1.6
Sequeles, & de plano, & absque ordine iudiciali proceditur
in causis summarum. 414.1.1.7
Sequeles, & quando denotat latam sequeles, ostendunt. 414.1.1.8
Sequeles constitutionem contra clericos male ordinatos Clementem
VII in finem potest persequi vult quod censuras, & pen-
as ubi contra sequeles ordinatos & ordinatos iudicialiter.
414.1.1.9
Sequeles etiam, & manens non probat contra sequeles.
414.1.1.10
Sequeles in crimine sequeles admittit in sequeles, & si sequeles cri-
minis iuratum, & agatur equeles. 414.1.1.11
Sequeles, & participes criminis possunt esse testes ad causam huius-
modi, & defensores, receptatores, & ceteros suspectos de fide.
414.1.1.12
Sequeles vocat in defensione auxilium non incurrit irregularita-
tem si talis socius necesse immittitur. 414.1.1.13
Sequeles potestatem sine delinquentibus quando in ipso delicto co-
operatur. 414.1.1.14
Sequeles vitium quod, & quae potestatem incurrit illud excommunicat,
ostendunt. 414.1.1.15
Sequeles, & causa copulatio in alienatione rem Ecclesie re-
quiruntur, nec etiam sine alieno sufficiunt. 414.1.1.16
Sequeles essentialia, seu substantiales viis qualesque adus est
illa, sine qua nullus alius eiusdem speciei secundum naturam
suum, & institutionem potest in esse produci. 414.1.1.17
Sequeles accidentales sunt illae, sine quibus aut omnes, aut
saltem aliquis alius eiusdem speciei potest in esse produci.
414.1.1.18
Sequeles in alienatione requiritur non solum voluntas nisi
simul voluntas per legem cognita instrumentum. 414.1.1.19
Sequeles omnis instrumentum persequitur ex antiquitate tem-
poris. 414.1.1.20
Sequeles agens et sequeles. 414.1.1.21
Sequeles est hereticus, quando aliquis potest repositum.
414.1.1.22
Sequeles viginti dierum iura quod apostoli peti debent, con-
venerunt est a tempore laze repositum data illis sequeles,
non verum apostoli appellacionem. 414.1.1.23
Sequeles, non est idem quod sequeles. 414.1.1.24
Sequeles huius text. in quo consistit, ostendunt. 414.1.1.25
Sequeles cum aliud debet fieri, non sufficit verba generalibus
fieri. 414.1.1.26
Sequeles sanctus aequaliter a Patre, & Filio tanquam ab uno prin-
cipio, & una inspiratione procedit. 414.1.1.27
Sequeles exceptio facta ab alio quam ab actum in criminibus
non admittitur, in criminibus vero facta a reno admittitur
quomodo si de tota substantia, vel parte. Exceptio probatur
debet ista quidem dicitur si in condempnatione capiturum.
414.1.1.28
Sequeles exceptio dicitur diffinitiva. 414.1.1.29
Sequeles exceptio necessaria ante litteram contestationem propo-
nenda est. 414.1.1.30
Sequeles exceptio facta ab alio, quam ab actore, non potest
opponi in causa civilis ad effectum litterae, & iudicium differre-
di. 414.1.1.31
Sequeles debet esse omnium, vel saltem maioris partis bonorum,
ad hoc ut impediatur accessio contra sequeles proposita.
414.1.1.32
Sequeles ius appellacionis pendere si ei ius commune resistat, &
aditus sequeles non est factum resistit, quoniam per viam
intercessionem agit, nisi de iure doceat. 414.1.1.33
Sequeles de causa, beneficio, vel alio quoniamque sit spiritum non
est resistendum si adactum cum obstructio sospitum proposita
sit diffinitiva. 414.1.1.34
Sequeles ubi resistit ius commune, non est resistendum tam
in causis spiritum, quam temporibus. 414.1.1.35
Ad huiusmodi in contrarium text. in cap. de Ecclesia Summa, de
sequeles passim. 414.1.1.36
Sequeles, qui per restitutionem beneficii Ecclesiastici et exco-
municat sequeles possessionis, etiam sequeles, nisi probetur el-
lectio latam apparet, sine coloribus. 414.1.1.37
Sequeles exceptio ipsius sequeles agens a iudicio iura su-
per alia te, nec auditur deinde sequeles rem per sequeles sub-
stantiam. 414.1.1.38
Sequeles.

Index Rerum, & Verborum

Superior si iure deo solo elegit, & electus dissentit, vel renouat, aut mortuus, non potest iterum eligere, sed ad Canonicos redit etc. *Chia.* 36.1.4

Superior ad quem confertur potestas deuoluta est, adstringitur ad reuocationem eiusdem ordinis & forum, quae ad inferioris erat deuoluta. 197.1.4

Superior immediatus sufficiens est ad dandum licentiam Religioso, vt procuratoris officium suscipere valeat. 403.3.4

Supplicatio prohibita est de vicario Episcopi ad Episcopum. 16.1.4

Suspensio non incurrit ordinis ex probabili ignorantia seductus aliter fieri proprii licentia. 77.2.4

Suspensio ab officio quæritur a iure, seu etiam ab homine præiudic, vel absolute imponitur, si alius non addatur, non includit suspensionem a beneficio. 304.1.19

Suspensio beneficii per errorem de qua in hoc text. non extenditur ad beneficium, sed tantum intelligitur de Ordinibus & beneficiis. 166.1.14

Suspensio non ligatur index qui patrem vitæ iustitiae terminos graui ex improbitate, in consideratione, vel ignorantia. 166.3.16

Suspensio de qua hic, non incurrit nisi incurrendi dolus in admittendo ad professionem quæcumque ante expictum probationis annus. 313.2.7

Suspensio de qua hic, incurritur non dom Praetor recipiens ad professionem ante expictum probationis annum, sed etiam singulis Religiosis, qui eo tali receptare suffragium dedecunt. *ibid.* 313.2.7

Suspensio de qua in hoc text. non habet locum, etiam post Concilium Tridentinum. 23. de Regul. cap. 11. ostenditur. *ibid.* 313.2.7

Suspensio incurritur omnes Religiosis Mendicantibus, qui aliquem ad professionem admittunt non expicto probationis anno. 313.2.7

Suspensio, vel interdictum laicum in participantes non tenent, nisi permissa monitione canonica. 313.2.7

Suspensio, quæ a Confessario in foro penitentiae infligitur, quævis seueri debeat, contrahendo tamen non incurritur interdictum. 313.2.7

Suspensio ab ingressu Ecclesie, vel officio per appellationem sequentem non suspenditur. 313.2.7

Suspensio ab ingressu Ecclesie quæ effusio operatur, etiam infligitur. *ibid.* 313.2.7

Suspensio ab ingressu Ecclesie non prohibet omnem introitum in Ecclesiam, sed tantum cum, qui est ad celebrandam diuinam Officia. *ibid.* 313.2.7

Suspensio ad tempus tollitur absolute aliqui absoluteque excommunicationis in ea designatis sequitur in excommunicatione ad tempus lata. 440.1.8

Suspensio incurritur Monachi omni non viros habitus, & vestitus iuxta formam præscriptam in præfati sextu. 443.2. post ion.

Suspensio ab ingressu Ecclesie nihil aliud est quam suspensio a diuina. 471.2.4

Suspensio vni prohibet omnem, quæ consistit in exercitio alius Ecclesiasticæ functionis. *ibid.* 471.2.4

Suspensio sententia, quæ incurritur daretur, vel recipiatur aliquali pro ingressu Religiosis, à quibus suspendatur, ostenditur. 313.2.7

Suspensio quam incurritur simoniaci ordinati, non ligat meditationem simoniae. *ibid.* 313.2.7

Suspensio quam incurritur simoniaci ordinati, non committitur a tercia persona infuso ipsa ordinatione. *ibid.* 313.2.7

Suspensio si celebrans irregularitatem incurritur. 77.1.10

Suspensio ab officio simpliciter fit suspensus ab omnibus, quæ competunt per rationem Ordinis, vel ratione iurisdictionis, seu aliter administrant Ecclesiasticæ. 39.1.10

Suspensio a Pontificibus tantum non illi celebrando in hac irregularitas. 39.1.15

Suspensio ab ingressu Ecclesie in ea diuina celebratio est irregularis, & minime impeditur suspensione illa durante caret Ecclesiastica sepultura. 313.2.7

Suspensio ministrando sunt irregulariter. *ibid.* 313.2.7

Suspensio a beneficio non laicorum diffinitiones episcopales, sed illæ tantum solent in, qui interfectione diuine Officii. 44.6.1.3

Suspensio daretur beneficiis si benedictione faceret, nihilominus quod Ecclesiam in foro exteriori indiget absoluteque, vel interdictum declaratione super satisfactione. 446.2.7

Suspensio vel alia pena afflictus ad tempus durante eo tempore alium suspensionem, vel similem penam ad tempus incurrit, hoc postea tempus incipit statim à die sententiae iudicialis illud infirmit. 436.1.1

Suspensio ab officio, & quando censetur suspensus à beneficio, respicitur. 484.1.17

Suspensio causa, eorum abierit non tractant viam vnos ex delegatis daret cum clauis. *Quod si non vnos, etc.* vel quando remittitur. 474.1.6

Suspensio legitima causa quæ sit ad tollendum iudicem, sua delegatum, sunt ordinariis, remittitur. *ibid.* 3

Suspensio etiam vehementer non sufficit ad condemnandum de heresi. 317.2.4

Suspensio leui, non videnti semel malis, præsumitur semper malis. 337.2.10

Suspensio, vt. *Intellige, vt.* 446.1.12

Sylus cadus quæ dicitur. 446.1.12

Sylus non cadus in fructu non venit. *ibid.* 446.1.12

Sylus immaturus in fructu facit non potest. 408.1.1.3

Sylus cadus illa dicitur quæ definita est ad hoc vt cadatur, & nulli esse debet vt faciat ea quibus vel radicibus immaturatur. *ibid.* 446.1.12

Synopari quid significet, & an, & quando mortale peccatum committitur, si fiat synopari in his Canonici, recedant, remittitur. 410.2.2

Syndicus statum Minorum potest petere, vt heres velit moti soluit illa legata modo licito eis relicta, & quomodo sint capaces, quia ad hoc ei compert obligatio, & actio. 473.2.14

T

Talis, qui fallaciter conuincitur, licet præsumitur in futurum talis, & propterea remoueri debet, non tamen præsumitur vnto factum. 337.2.9

Talibus dicitur datur, quæ pascit, vntum, & canes coele venduntur. 413.2.1

Talibus regulariter videtur. 319.2.1

Talibus quod regulariter non consentit si agatur de amittendo rei propriæ dominio, totum *gloriam cap. nonne, de præsumpt.* 319.2.1

Talibus quod confectio præsumitur in adultis, quos potest contradicendo impedire, non in illis, qui eo iusto, & contradicente valde celebrantur, sunt contemptis D.D. opinio. *ibid.* 319.2.1

Talibus si ignoret adham fieri, nunquam censetur confectio. 360.2.1

Talibus præsumitur confectio quando per hoc inde est acquiescent dubia, & legitima in certatim non datur conclusio. *ibid.* 319.2.1

Talibus præsumitur confectio in tibi vntibus, & in illis circa quæ debent esse an sine verba, an pericialitudo. *ibid.* 319.2.1

Talibus non confectus sed nec vntus negare videtur. 363.2.1

Talibus vbi absolute iacet absque aliquo consensu extimulorum aduocent, quæ confectio, vel legitimam iudicat, nec conclusio in contrarium proponatur. *ibid.* 319.2.1

Talibus quod inest fit exprimitur nihil operatur. 368.1.16

Talibus qualitas, quomodo iam specialiter exprimitur idoneis, sed præsumitur subceptum, etiam si ignoret ea qualitates tunc facit. 369.1.15

Talibus per prius non potest posterior verificari tantum in illis, quomodo detrimuntur principaliter verior. 311.2.1

Talibus impetitionis talibus Pont. sufficit Canoniam, aliter vt dignitatem obtineat, quomodo tempore præfationis illi effusio. 319.2.1

Talibus ad expeditionem literarum vnta statim, & confirmatur hæc Decretis. 473.2.1

Talibus anni præfationis ad promotionem Ordinis sacerdotis, & c. qui beneficiis Canonici obtineat, non currit illi quomodo hic pendet super eo. 310.1.19

Talibus continuatur quod dicitur, ostenditur. 310.1.19

Talibus nullum præfationis esse Ecclesie ad reuocandum peccatum quodam male criminatum. 313.2.37

Talibus statum ad probandum exceptionem excommunicationis etiam ex causa præfationis non potest ad iudicem. 163.2.8

Talibus eorum annorum necessarium requisitum ad præfationem eorum Ecclesiam Romanam. 164.1.2

Talibus quædamque annorum necessarium requiritur ad præfationem eorum Ecclesiam, & alia per loca venerabilia. *ibid.* 313.2.37

Talibus vbi iam apponitur intelligitur de continuo. 317.2.4

Talibus præfationis in negligenciam aduocum non currit ignorancia, vel impeditur, licet quando non in odium negligenciam, sed in aliter faciem præfationis. 314.1.15

Talibus 40. annorum sufficit, vt præfationis assumat qualiterum rei licet. 314.1.15

Talibus concisionem illud dicitur, quod omni tempore, & omnibus eorum etiam legitime suspenditur. 409.2.10

Talibus, quo etiam in auctoritate literarum Apostolicarum debet canonicæ affixæ, est iudicis auctoritatem. 406.1.1

Talibus ad præfationem appellationem ab homine, vel sine præfationem non currit appellanti compunctio durare, vel de parium expeditio concilio, nisi periculo imminente ex mora iudicis alios doctrinas. 411.2.1

Talibus appellationis quando debeat canonicæ, remittitur. *ibid.* 411.2.1

Talibus modum quod dicitur relinquatur arbitrio iuris. 411.2.1

Tempus

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

Tempus medium dicitur locum decretorum. 443. 1. 14
 Tempus medium dicitur, quod est infra decretum, atque in
 tempore quod est infra decretum, & ultra. 478. 1. 18
 Tempus aliter prolatum est, probandum non est illi quod illi
 adfuerit, sed respondere eius possunt. 481. 1. 15
 20 *Transit*, negatur probatur intelligitur ipso iure. 30. 1. 4
 21 *Transit*, aliquando accipitur per possidere. 106. 1. 3
 Transitus competens, & peremptorius in edicto debet assignari.
 82. 1. 9
 Transitus competens & peremptorius ad comparandum assigna-
 tur secundum locum ditantem. ibid. 1. 18
 Terminus ad appellandum interpretandus de consensu partium
 proferri non potest. 426. 1. 3
 Terminum non est necesse exprimi in requisitione facta per
 Episcopum inquisitorem, & converso, sed ipsi iure illam cur-
 re. 459. 1. 1
 Terminum decem dierum ad appellandum non potest augeri, nec
 diminui, nec de pueri consensu. 481. 1. 10
 Terminum Mensuram diei horum vel alterius decretum,
 ostendit. 443. 1. 3
 Tertius nuncius interdu Princeps praeiudicium inferre. 14. 1. 3
 Tertius oppositor potest in defensionem allegare, & probare con-
 tra, quae principium non arguit, nec probatur, si ea sint ad
 causam defensionem subsistentia. 111. 1. 19
 Tertius oppositor, & lites defensor ad examinandum admittitur
 in quibus cum locum tempore, quo offert se ad defendendum.
 111. 1. 6
 Tertius non dicitur arrenare, nec potest contra cum arrenan-
 tum remedium vel. 174. 1. 11
 Tertius competens in iudicio prosequitur causam in finem, quo
 reponitur. 194. 1. 4
 Tertius pro suo interesse potest de nullitate dicendo impedire
 executionem etiam iuxta sententiam confirmatam. 420.
 1. 1
 Testamentum excoctum factum Religioso ab ipso licentia superioris,
 merum veli apponitur, invalida est, secundum probabi-
 lem sententiam, quod concessa est probabilius. 119. 1. 4
 Testamentum vitarum consuevit, si sit postea ex parte de viciis
 testamento. 111. 1. 11
 Testator non facit legem actum, & passum amicitiae esse non
 Cardinalis. 197. 1. 11
 Testamentum omnem speciem comprehendit vltima voluntas.
 411. 1. 4
 Testamentum est iuramentum de facto Monachum monasterium,
 aut aliquis coram haec infirmus nullo substituitur, aut coher-
 ede designato. 478. 1. 10
 Testator si habuerit Titium, aut Scium, tunc excludit prius vo-
 catos Titius, postea Scius. 111. 1. 40
 Testimonibus inter qui est praecipere carceribus vel infamanti-
 bus in rebus excoctis, & de decedendo, quae excoctis, & de
 viciis praecipere in suis testamentis, consilium ad fratres
 Monachum petunt. 479. 1. 16
 Testis potest exipere, & recipere iustam mercedem pro labore,
 & expensis factis in faciendo testimonio. 431. 1. 1
 Testis sine vocandi, & alimentandi sumptibus probatores, qui
 petere debent moderatos & non delicias sumptus, quales
 consensum facere domi suae. ibid. 1. 1
 Testis nobilis, & egregius equus suppediteus est, non azeum tu-
 tifico, & alij infirmis conditionis homini. ibid. 1. 1
 Testis si conuenerit in iurare morbo corripit quis suppediteus
 sumptus, ostenditur. 111. 1. 1
 Testis inhabilis facitur praesumptionem. 111. 1. 1
 Testis super interrogatorio non misit, quam ipse probatorialis
 amonia & procedente datus examinandi sunt. ibid. 1. 1
 Testis in parte falsus, vel mendax, in totam reponitur falsus
 111. 1. 4
 Testis ad probandum immemorem debet esse saltem 14 annos.
 163. 1. 19
 Testibus duobus affirmantibus magis credendum est, quam plu-
 ribus negantibus, secus in criminalibus, ibid.
 Testibus probati non potest gratiam esse concessam moris pro-
 prio. 199. 1. 14
 Testis alienus haereticus testificans si fuit criminis, & infam-
 es etiam concusantibus ad iudicium duo non sufficiunt. 411. 1. 1
 Testes singulares in criminis haereticis ad plenam faciem probatio-
 nem, ostendunt. ibid. 1. 1
 Testis inhabilis in criminis haereticis tunc demum admittitur
 quando proceditur per viam inquisitionis, secus per viam ac-
 cusationis. ibid. 1. 1
 Testis in causa haereticis falsum deponit, licet prius sit p, proba-
 tur deinde contrarium, dum tamen ex iudicio confici de-
 bet non contrarium, sed veritatem consistere. 111. 1. 1
 111. 1. 4
 Testatur. ibid. 1. 1
 Testis in examine in criminis haereticis vltima notatum adha-
 bendum si duo Religiosi, & discreta persona, & dis-
 creta. ibid. 1. 1

ciente notario ipfas loco adhibendi sunt alij duo idonei vii.
 111. 1. 1
 Testis unus probat decretum si non agitur de pluribus proba-
 tionibus. 111. 1. 1
 Testis in aliquis testimonio parte falsum dicens, in alia fidelem
 habet, & totum tenet testimonium. 111. 1. 1
 Testis verbum ambiguum contra prolocutorem interpretatur.
 171. 1. 3
 Testis quando iuratur in die iudicio possunt tunc caamari
 in die iudicio. 408. 1. 3
 Testis publicus attestantibus produci non possunt etiam in
 causa appellationis super eisdem articulis, vel directis contra-
 rioris. 411. 1. 1
 Testis in causa appellationis produci non possunt super eisdem
 articulis, vel directis contrariis. ibid. 1. 1
 Testis solitus recipit per iudicem possunt, & debent iterum
 examini etiam post publicas attestaciones. ibid. 1. 1
 Testes post publicationem possunt et consensu litigantium pro-
 duci super eisdem articulis, vel directis contrariis. 411. 1. 1
 Testes corrumpti et mercenario interuenientes consensu
 de quibus in hoc § admittuntur, quo scilicet fuerit constitutus
 carceris. 111. 1. 1
 Testis super iudicio de quo est iuris oia iudicium. 111. 1. 1
 Testis in praesenti dispositio canonum in beneficiis.
 111. 1. 1
 Testis in praesenti procedit in causis tunc per appellationem pro-
 cedunt. 411. 1. 1
 Testis Ecclesia non solum collectus est ex moribus Pius non
 Christianis etiam ex maxime, & apostolicis sanctis. 111. 1. 1
 Testis illegitimus, qui ex errore iura legitimos reputatur
 possunt praesentibus non mala fide, detrahere longi
 temporis praesentibus. 111. 1. 1
 Testis beneficiis Ecclesiasticorum non acquirunt praesentibus.
 111. 1. 1
 Testis praesentibus ostendit ex longioris temporis causa. 111. 1. 1
 Testis necessaria non est in praesentibus longioris tem-
 poris nisi ius commune, vel eius praesentibus contra praesentibus
 praesentibus, etiam ad iudicio contra quam praesentibus non
 assit. 111. 1. 1
 Testis viciis appellatione non venit alius. 111. 1. 1
 Testis coloratus dicitur ille, qui est habitus ab eo, qui dare po-
 test, & ita est ex legibus. 409. 1. 1
 Testis color quomodo probatur, remittitur. ibid. 1. 1
 Testis color possessionis praesentibus notatur in fauorem possessionis
 sed etiam tenet. 410. 1. 1
 Testis primam litem alienos Praetores conferre non debet.
 77. 1. 1
 Testis in consilio Clementis V. inhibetur in quibusque
 Regibus sub papa excoctis, & notatur. 490. 1. 1
 Testis in parte non est dubium contineri. 111. 1. 1
 Testis Praetor cum Capitulo suo in alienationibus rerum
 Ecclesiae debet necessariis interuenire. 111. 1. 1
 Testis Praetor cum Capitulo suo in alienationibus rerum
 Ecclesiae viciis tenetur, & in perpetuis alienationibus
 rerum Ecclesiae, non tamen temporalibus sequitur. ibid.
 1. 1
 Testis non requiritur in faciendo ratione per Episcopum
 quemadmodum desideratur in aliis rerum Ecclesiae donationibus.
 ibid. 1. 1
 Testis summi temporis non spectat ad iudicem. 106. 1. 1
 Testis temporis non finitur quod de iure ab initio non subli-
 git. 111. 1. 1
 Testis valeat super praesentibus alimentis, non azeum super fu-
 turis. 109. 1. 1
 Testis, vel pacis non potest procurator sine speciali manda-
 to. 111. 1. 1
 Testis persona ad certum locum facta ad tempus, Ecclesiae
 non imputatur non azeum. 111. 1. 1
 Testis filio est quod lex actum certo tempore, vel modo
 factum, alio factum fingit. 111. 1. 1
 Testis non deducitur ex legato ad pias causas. 111. 1. 1
 Testis de quo in hoc tenet, debet esse completum, & con-
 summatum, nec sufficit inchoatum, aut incipit. 411. 1. 1
 Testis non viciis quo non possunt bona Ecclesiastica locum, con-
 parandum est ex iure iustitiam collectionibus. 101. 1. 1
 Testis de quo in hoc tenet, potest per statum Episcopum
 limitari ad vnam, vel duos annos. 101. 1. 1
 Testis, & causatur, carerique administratores domare possunt
 mitiorum bona causa remanentibus. 111. 1. 1
 Testis, licet iudicis praesentibus daret, quilibet in solidum potest
 administrare. 111. 1. 1
 Testis praesentibus scire facta pupilli, cuius bona administrat.
 111. 1. 1
 Testis dario licet si sit in legitimum, ac postea apponit con-
 ditione viciis, potest tamen sub conditione notari si iure de-
 dicta eo qua nullo condicio tam tunc, & loci iure. 111. 1. 1

Index Rerum, & Verborum

*Pariter patet est tenenda in illis, que continent auctoritatem vel potestatem ad
videndum graues Confessiones remissas.* 477.1.5
Tyrannus Rex quis dicatur, remissus. 475.1.6

V

Vacando vnde modus quando expiratur, non vnde alius.
11.1.3

Vacandi omnia modus vnde vbi nullus expressus est. 74.1.5
Vacari dicitur Ecclesia, seu beneficium per translationem, vel trans-
lationem. 11.1.4

Vacare non dicitur in Curia beneficium per electionem non confir-

matam. 410.2.7
Vacatio per mortem, & vacatio per translationem sunt diuersa,
& idcirco in litteris ad beneficia impetrata vno expresse non va-
cat aliud. 11.1.1.5

& ratio expenditur. ibid.6

Vacationem etiam per translationem capit. etiam. *Sic autem quod*
modo. 11.1.10

Vacationem inducunt per reg. de infirmis non capi etiam *Sic*
alio quod modo. ibid.11

Vacatio per mortem, & per translationem acquiritur. ibid.16.
& 45.1.11

Vacatio iurisdictionis non minus contingit per translationem,
quam per mortem. 11.1.10

Vacatio sequitur ad episcopatum ex simplicis consuetudine, aut
statuto sciendum. 11.1.14

Vacatio iurisdictionis non minus contingit per translationem,
quam per mortem. 191.1.4

Vacatio datur vbi non ad confirmationem. 410.1.10

Vacationis nullo modo expresse omnia vacandi modus continetur.
411.1.11

Vacationis per incomparabilitatem plura vbi tractantur offendit.
411.1.12

Vacatio in Curia, & apud Sedem in quo differat, remissus.
477.1.10

Vacatio, in materia reservationis, capit tunc vacatio.
190.1.3

Vagabundus reputatur ille, qui a loco in quo affectus habet esse,
abest. 466.1.10

Vagi dicuntur qui sunt sine domicilio, & ita facientes querentes
quod se collocent. 110.1.1

Valeat, negatiue possum denotat sententiam laicam. 11.1.1.11

Valeat possum cum aliqua diff. vbi ualeat negatiue, semper
denotat sententiam laicam. 11.1.1.11

Valeat, possum negatiue non intelligitur ipso iure. 10.1.1.1

Valeat in patronis iure pendente facta est nulla. 11.1.1.1

Valeat vbi moritur, ad quem pertineat fructus illius anni ex
fructu post mortem, ostenditur. 11.1.1.1

Vallatus ex consensu domini laicorum fidelitatem ipsi domi-
no solum fecerunt potest per procuratorem habentem ad ad-
spiciendum mandatum. 11.1.1.11

Vallatus compellitur potest ad ostendendum curiam
ostenditur. 11.1.1.11

Vallatus, & occupationes Regum sibi prohibentur, & de his
scribitur, aut causet, vel auctores vnde per se, vel per alios tenet,
443.1.1

Vallatus, & promittere se venditorem quod diffinit. remissus.
477.1.11

Vallatus rei pignori obligatus si sua presentia credunt, & incurrunt,
consequenter praesentibus in libertate pignora. 11.1.1.11

Vallatus multiplex rei accipitur. 11.1.1.11

Vallatus vbi potest duo tempora significat, veluti presentem, &
futurum, utrum de eo tempore intelligatur, quod magis nomen
rei continet. 10.1.1.11

Verbo, que accipiuntur & naturaliter, & civiliter, debent in
duobus naturaliter posita quoniam civiliter accipi. 11.1.1.11

Verbo futurum tempus quando ingitur participium presentis
temporis, tunc est laice sententia. 11.1.1.11

Verbum duplex, seu geminum futuri temporis quando est in
eodem constitutione, tunc est laice sententia. 10.1.1.11

Verbum futuri temporis duplex, seu geminum vbi est in e-
dem Constitutione, tunc denotat laicam sententiam. 11.1.1.11

Verba naturalia in dispositionibus legalibus super contingentiam
fieri non iudicantur dispositionem, nec fieri ab eis argueri.
11.1.1.11

Verba cum effectu sunt accipienda. 11.1.1.11

Verborum substantia, se efficitur, & non sonus attendi debet.
11.1.1.11

Verbum simpliciter prolatum da prima vice intelligitur. 11.1.1.11

Verba naturalia in dispositionibus legalibus super contingentiam
fieri non iudicantur dispositionem, nec fieri ab eis argueri.
11.1.1.11

Verba naturalia habent vim dispositionis, & vaticinatio quando in
illis fundatur intentio. 11.1.1.11

Verba translationis emissa propter alios probant in consensu.
ibid.1.11

Verbo futuri temporis quando ingitur participium presentis
temporis, tunc est laice sententia. 10.1.1.11

Verba vbi aliquid operantur, debent prius ad interpretationem iurum
significationem quam vbi sunt superflua. 11.1.1.11

Verba in litteris debent haberi licet prolaia sunt, & ad litteram
capiti. 11.1.1.11

Verba huius regulae non impediunt necessitatem. 11.1.1.11

Verba dubia etiam pudentiam sunt interpretanda. 11.1.1.11

Verba incantum Apostolicorum, quibus Papa proprium locum
accipit, plene probant si super illis gressu, vel sententia Papa
fundatur. 11.1.1.11

Verba incantum Summi Pontificis, seu abierunt Principis sapientis
fieri alieno, quam vis super eis incantum incantum referentibus,
regulatur non probant. ibid.4

Verbum duplex seu geminum futuri temporis vbi in eadem
constitutione efficit, tunc est laice sententia. 11.1.1.11

Verba generalia non sufficiunt vbi aliquid expresse requiritur.
11.1.1.11

Verbum duplex, seu geminum futuri temporis quando est in
constitutione, tunc impedit laicam sententiam. 11.1.1.11

Verbo geminum includitur potius omnia ab aliis vbi limitatione.
11.1.1.11

Verbum in quibus casibus quis facere non tenetur, sed scilicet
in his ob occurrentes circumstantias eadem tenetur. remissus.
11.1.1.11

Verba clericales minoribus Ordinibus congruentes que dicuntur
remissus. 11.1.1.11

Verba quales debent debeat clerici, remissus. 11.1.1.11

Verba propria sunt vbi beneficia Ecclesiastica. 11.1.1.11

Verba temporalia non veniunt sub nomine beneficii. 11.1.1.11

Verba vbi vbi datur potestas conferendi beneficia per mor-
tuum totum, vel per resignationem. 10.1.1.11

Verba generalia Episcopi habet dignitatem. 11.1.1.11

Verba generalia in Capitulo Sede vacante potest esse confir-
matio, & executor gratiarum, que expendantur in Romana Curia.
11.1.1.11

Vicarius nominatus a Praetate inferiore habent iurisdictionem
Episcopalem, an possit esse delegatus Papa ostendatur.
ibid.8

Vicarius Episcopi electi, & confirmati, sed nondum consecrati
potest esse delegatus Papa. ibid.9

Vicarius non potest inquirere, corrigere aut punire subdilectum
ecclesiae, nisi speculatur ab Episcopo et commissariis. 11.1.1.11

Vicarius deputatus duodecim septennio, quo parochi eius iurisdic-
tionem cum dispensatione Episcopi abesse possunt, ad ipsum
Episcopum, non autem ad parochum spectat. 11.1.1.11

Vicarius ecclesiasticus debet in iurisdictionibus, & temporalibus,
11.1.1.11

Vicarius generalis Episcopi licet dimissiones concedere non
potest nisi Episcopo in remota agere. 11.1.1.11

Vicarius Episcopi alium Vicarium generalem sibi subditum non
potest. 11.1.1.11

Vicarius generalis Episcopi potest vnam, vel plures causas de-
legare. ibid.9

Vicarius iurisdictionis suspenditur excommunicatione existente
Episcopo. ibid.10

Vicarius iurisdictionis deficiit quando in, qui illum constituit, est
tenentis excommunicationis, suspensions, vel interdicti de-
cretis. 11.1.1.11

Vicarius de criminibus inquirere non potest quoad eorum pen-
sationem, non vero ad effluum remittendi culpabiles ad
Episcopum. ibid.11

Vicarius non potest inquisitor criminis absolueret, secus ab in-
quisitione, si cum omnes, & innocentis innocentis. 11.1.1.11

Vicarius generalis Episcopi non potest ex generali commissione
Vicarium perpetuum conferre. ibid.11

Vicarius si confectus videtur & patitur Episcopo, an valeat
collocare, remissus. ibid.11

Vicarius Episcopi potest confirmare electos & influere per-
fectionem. 11.1.1.11

Vicarius ex sola generali commissione criminum deputatus
potest Ecclesiam punire vbi prius eadem fructum collo-
dia, & Ecclesiam prius fructum. ibid.11

Vicarius constituitur in Capitulo Sede vacante si suspectus alleg-
atur, debet ipsum Capitulum, non vero ab ipso de suspicione
cognoscere. 11.1.1.11

Vicarius generalis quando de suspectis recusat, & Episcopus
est in remota, tunc ab ipso aduocatur, qui de suspicione
cognoscatur. ibid.11

Vicarius constituitur et possit conferre beneficia quando
Episcopus abesse commisit, non potest conferre quando
Episcopus est praesens. 11.1.1.11

Vicarius generalis Episcoporum quatuor tales Conferentias esse
non possunt. 10.1.1.11

Vicarius Archiepiscopi illo praesente non potest Suffraganeum
suspendere, 11.1.1.11

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

suspendere, interdicere, seu excommunicare. 109.1.8.
Vicarius Archiepiscopi non habet iurisdictionem in Episcopos. 5. diffin. 2.
Vicarius iuxta communem et pariter ad recognoscendum scripturas & chirographa cogere possit. 141.1.15.
Vicarius Episcopi habens facultatem conferendi beneficia potest ea conferre extra propriam diocesim. 184.1.15.
Vicarius Ecclesie Parochialis vixit parochia non habet illius curam, vel potius parochiam tenetur. 187.1.5.
Vicarius generalis ex generali commissione beneficia vacante conferre non potest, sed potest iurisdictione parochialis. 110.1.5.
Vicarius quando debet esse perpetuus, remissus. 214.1.5.
Vicarius generalis Episcopi potest a Sede Apostolica dari delegatus, idem in Vicario Episcopi electi, & confirmati licet eundem conferant, & in Vicario Capituli Sede vacante. 387.1.1.
Vicarius iuratus Episcopi non potest esse delegatus Apostoli. 17.1.
Vicarius Episcopi dicitur Officialis. 388.1.5.
Vicarius Praetorium habentium iurisdictionem quasi Episcopalem non potest esse delegatus Papae. ibid. 17.
Vicarius generalis a Capitulo Sede vacante nominari possunt iudices esse delegati, & consilii executores gratiarum beneficiorum. ibid. 18.
Vicarius Episcopi confirmati, nondum tamen consecrati, capax est delegationis Apostoli. ibid. 19.
Vicarius Episcopi potest in Consecrationem deputari. 388.1.21.
Vicarius, cui ab Episcopo facta sunt facultates conferendi beneficia sine diocesi an possit visitare huius facultatis beneficia noviter curata conferre, ostenditur. 390.1.6.
Vicarius perpetuus in Ecclesia parochiali intra annum Sacrodoti fieri debet. 408.1.4.
Vicarius iurisdictionis superiorem excommunicationem Episcopi. 404.1.5.
Vicarius generalis potest dare Religiosis licentiam administrandi Sacramentum Eucharistiae, vel Extremae unctionis, seu solennitatem matrimonii. 459.1.18.
Vicarius iuratus qui fit. 2.1.18.
Vicarius loca quae dicuntur relinquere iurisdictioni iudicis. 399.1.51.
Vicarius tamquam ab Ecclesia ministranda sunt Visitatoribus, qui ex iurisdictione sui muneris visitant tenent. 357.1.18.
Vicarius expensarum appellatione comprehenditur ille, qui constituit in visita, non autem ille, qui concepitur alia necessitate personae. ibid. 19.
Vicarius ministranda visitationibus debent esse moderata secundum facultates Ecclesiae. ibid. 20.
Vicarius nomine non venire equorum vestitus, ac potius illa visitationibus praestanda non sunt, nisi essent a Summo Pontifice delegati. 338.1.5.
Vicarius nomine quid veniat, remissus. 489.1.5.
Vicarius, est de sui iure praedictorum declarationis. 393.1.7.
Vicarius retinet omnia privilegia, honores, & dignitates viri mortui. 392.1.10.
Vicarius Regis tenet dignitatem, & titulum Regium. 486.1.18.
Vicarius in Ecclesia alium habeat. 451.1.6.
Vicarius in eorum re, multo magis vincit ac. 115.1.5.
Vicarius c. de sepult. lib. 6. excommunicatus, excommunicatione Papae reclusus. 474.1.7.8.
Vicarius vixit minimis peccatis suspensio alienum potum in Baptismo. 149.1.5.
Vicarius vi repellere licet. 307.1.8.
Vicarius iuxta solam obsequio, latum a iure sententiam continetur. 59.1.7.
Vicarius ius, & potestatem habet omnia Praelatus Ecclesiasticus, cui iurisdictione, & administratio committitur. 237.1.1.5.
Vicarius Procurator expedit non reuocari Nam Archiepiscopos sine consilio Suffraganeorum, & diuisione in scriptis praesentibus, debet tamen recipere ab illis, qui in prima non facere visitati. 386.1.9.
Vicarius & procurator in praesentibus possunt, remissus. 497.1.15.
Vicarius Ecclesiarum in anno Iubilaei fieri potest, vel pedibus interdicere, vel excommunicare. 180.1.7.
Vicarius quatuor Ecclesiarum in anno Iubilaei vota die fieri debet, & non Quatuor, qui vixit vel alteram Ecclesiam visitat, vixit die. ibid. 8.
Vicarius Ecclesiarum per 30. dies faciendus ab illis, qui iurati volunt Iubilaeum anni sancti sufficere si vel de die, vel de nocte fiat. ibid. 9.
Vicarius duos eodem die quis facere non potest ad effectum Iubilaei datus dicitur visitatione ad Iubilaeum Iubi-

leum anni sancti. ibid. 10.
Vicarius Sede vacante deputatus eo ipso censetur habere generalem administrationem, quatenus ea non expresse in mandatis. 75.1.6.
Vicarius Episcopi Sede vacante deputatus ab inferiori a Papa non potest conferre beneficia spiritualia ad solam collationem Episcopi. ibid. 7.8.
Vicarius non in pecunia, sed in virtualibus recipere debet procuratorem molestantem, nec familia sua aliquod suum obsequium recipere potest etiam praesentis officii. 237.1.17.
Vicarius tritione officii sui aliquid male accipere quam pecuniam tenetur ostendere. 238.1.5.
Vicarius recipere potest procuratorem in pecunia virtualibus visitans, sed vix de vix vnam procuratorem non recipiat, licet plura visitant loca. ibid. 1.
Vicarius non potest in pecunia tenere id, quod per victimam sed necessitatem contingit. ibid. 3.
Vicarius Monasterii, ac etiam Canonico Regularium impeditur praesentem cura ea quae pertinent ad officium visitationis committitur, si a visitationibus admitti non desistant, excommunicationis sententiam ipso iure incurrit. 441.1.6.
Vicarius a Papa delegatus habet mercedem equorum, & viaticum, vi de loco ad locum transeunt commodum possit. 450.1.1.
Vicarius liberum est, si velint, pecuniam redimere procuratorem, & tunc Visitator tenetur recipere in ea specie, quae facta oblatum. 338.1.5.
Vicarius, quam vim, & effectum habens, remissus. 486.1.18.
Vicarius vocati censentur in Iubilaeum praesentem nominati. 44.1.5.
Vicarius, qui domicilium acquisivit in Italia, potest Ordinem donari ab eo, qui ratione domicilij eius est superior, vel ab altero de eius locum. 76.1.1.
Vicarius, qui non propriis ita appellatur, sed meritis suis, minimè ligat huius text. dispositio. ibid. 4.
Vicarius extrema non conceditur damna ad mortem, quia non dicitur iocundari. 474.1.4.
Vicarius beneficiorum non praesentibus, sed est probanda ab illegante. 191.1.3.
Vicarius & gratia Apostoli, potius equiparatur vltimis voluntariis, quam contrahitibus. 411.1.4.
Vicarius facta ab Episcopo ipsi Capitulo non valet. 431.1.5.
Vicarius potest fieri omnes praebendi, seu distributionibus simul. 433.1.6.
Vicarius potest Episcopus Ecclesiam, seu beneficium suae diocesis loco Religioso. 411.1.5.
Vicarius iuratum, Collegium, seu Capitulum, non comprehendit clau. quidam alij. 9.1.8.
Vicarius, vel singularis persona, quae Ecclesiae, vel Ecclesiae solus persona compellitur solvere pedagum, aut tractionem pharetrae suis, quas causa negotiationis non deferunt, vel pro personis, singulares funt excommunicati, & Vicarius iurisdictionis, nec potest contrarium consuetudo. 338.1.1.
Vicarius, vel duo ex allegatis non simpliciter, aut in totum, sed aliquod sibi de iurisdictione referenda, alteri collegio subdelegante vices suas, ut ad primum delegantem eum appellandum. 311.1.9.
Vicarius tantum intervenire debet in leuatione iuramentis de factis, foris vel chirographis frontis, tamen si plures intervenerint, cognationem contrahunt spiritalem, & ex aliis sacramenta cognatio non contrahitur. 210.1.1.
Vicarius, Tridentini decretum hac de re edictum referret. ibid. 1.
Vicarius, seu deputatus ad dirigenda Monasteria in electionibus, & non temperant ex ea quibus distans natus, vel foris possunt, eo ipso excommunicationis sententiam incurrit. 471.1.1.
Vicarius ad forum notorie incompetentem in illis, qui notorie ad vocandis officium non spectant, minimè tenent venire. 175.1.5.
Vicarius non dicitur per mortem transire. 36.1.5.
Vicarius conditionalis, interdictus, & interdictus in electionibus reprobatur, & recidit in pectus consecrationis. 37.1.1.
Vicarius suum per litteras experire non licet sibi. 47.1.17.
Vicarius solvere censetur propositum mutando vitam cum habet susceptionem. 246.1.5.
Vicarius secundum solenne Religiosis deogit prioris simplicis. 217.1.1.5.
Vicarius solam habens ingrediendi Religione iurisdictionem, immunitas est a peccato legem hanc laxosam assumo peccandi in ea. ibid. 1.5.
Vicarius ingrediendi Religione qui emittit, ne dum tenent ad ingressum Religiosis, sed etiam ad profectum in eorum impunitas aliqua iura, seu rationabilis causa egrediendi. 168.1.4.

Index Rer.& Verb.Collect.&Sext.Decret.&c.

Votum solemnē solemnizatum per suspensionem facti. Ordinis
vel per professionem factam alicui de Religione sua per Sedem
Apostolicam dicitur matrimonium post contractum, aliis
contractum, impedit, & non dicitur. 119.1.1
Votum solemnē appellatur, cui additur solemnitas aliqua iura locu-
tione, qualitas, huius conditio. ibid.1
Voti solemnitas ex solo sacramento, & constitutione Ecclesie intro-
ducta est. ibid.1
Votum solemnē factum per professionem expressam, vel tacitam
Religiosa approbata impedit matrimonium contrahendum,
& contractum dicitur. 119.1.1
Votum simplex castitatis impedit matrimonium licet inito, non
tamen dicitur contractum. ibid.1
Votum per suspensionem Ordinis facti solemnizatum licet im-
pediat, & annullat matrimonium sequens, non dissolvit tamen
prædictum, etiam si nondum esset per carnis copulam consum-
matum. 119.1.1
Vox simpliciter commissa Cupiditati non potest dissolvi. 119.1.1
Voces duas habens, unam nomine proprio, & alteram nomine
alieno, non potest unum nomine proprio, alterum vero alieno
eligere. ibid.1
Vocem nullam habet in Capitulo nisi sit Subdiaconus. 119.1.1
Vox ubi simpliciter interdictur, interdicitur tam activa, quam
passiva interdicitur. 119.1.1
Procurator V. L. ordinarius ut antea tubilatus celebraretur trigesimo
tercio quoquo anno. 119.1.1
Prius ad regentes qui eligi non possunt, ostenditur. 119.1.1
Tō dicitur, regulariter ibi includit. 119.1.1
Tō dicitur, ubi ponitur in litera, vultu alienum. 119.1.1
Falsificationis tunc solum fructus suos facit, quando fuerit tes-
tamentum a solo, & in heredi, testatit, seu apothecis reconditi.
119.1.1
Falsificationis tunc, in qua habet falsificationem, non possidet.
119.1.1
Falsificationis arborem frugiferam cadens amittit ius quod habet,
& capelli potest. 119.1.1

Falsitas sacra non potest dominus fructuum expellere pra-
ter auctoritatem, sed debet illum ab eo vindicare per ipsam re-
vocatam. 119.1.1
Falsitas existeret non esse peccatum mortale, si quis pernicie
assererit, est hæreticus. 119.1.1
Falsitas manifestus est, qui crimen ipsum confessus est in iudi-
cio. 119.1.1
Falsitas manifestus quævis in testamento mander restituti-
onem certam, vel incertam quantitatis, non est in loco sacro sepe-
liendus quovisque sit restitutus. 119.1.1
Falsitas manifestus non potest cessare, nisi premissa cautione de
restituendo vitetur. 119.1.1
Falsitas manifestus quis dicitur, ostenditur. 119.1.1
Falsitas patris possunt Principes singulares addendo pecunias, &
adjuvando ius Canonice. 119.1.1
Falsitas manifestus possunt sepeliri in loco sacro premissa cautione
ab eorum hæredibus de satisfaciendo potest. 119.1.1
Falsitas de novo ecclesiam vacantium Ecclesiarum, clericali,
& Monachi hoc fieri procurantes, nec non clerici se talibus
non opponunt, quas pecunias incurrunt, ostenditur. 119.1.1
Falsitas de novo ibi infirmitas à locis piis vacatibus,
sunt excommunicati. 119.1.1
Falsitas frequentationis ratione posita non restringunt disposi-
tionem, nec excludunt similes casus omnes frequentes. 119.1.1
Falsitas non debet per inuoluntariam, in diuina & separabilibus
sententia, secus in individualibus. 119.1.1
Falsitas extra Ecclesiam si ad eam fugiat, & ibi sanguinem
spargat, non reconciliatur Ecclesie, secus è contratio. 119.1.1
Falsitas per contractum matrimonium fortiter forum viri. 119.1.1
Falsitas contrahens matrimonium sciens eam viro hæretico, pri-
uatur dote, & applicatur sicut. 119.1.1
Falsitas ad, & quando possit promoueri ad primam Tonsuram,
& Ordines minores, ostenditur. 119.1.1

F I N I S.

10

Videtur fuit non solum dominum fructuum expellere praepre adhaerere, sed debet illi ab eo vindicare per totum remedia. **100.1.9**

Videtur existeret non esse peccatum mortale, si quis peremerat adhaerere, et haerere. **107.1.4**

Videtur manifestum esse, qui tamen ipsam confessionem cum in iudicio. **108.1.3**

Videtur manifestum quoniam in testamento mander restitutionem esse, vel interire quantitas, non est in loco facti per se. **108.1.2**

Videtur manifestum non potest cessare, nisi per se causa de restituendo videtur. **109.1.6**

Videtur manifestum qui dicant, ostenditur. **109.1.1.5**

Videtur potest possidere per se (scilicet) adhaerendo potest, et adhaerendo se. **109.1.1.1**

Videtur manifestum potest (scilicet) in loco si per se causa adhaerendo ad eorum haerendo de satisfaciendo potest. **110.1.6**

Videtur de novo eodem vacuum Ecclesiam, clericis, et Monachis hoc fieri potest, nec non clericis et talibus non opposuit, qui potest incurrere, ostenditur. **111.1.1**

Videtur de novo sibi superponere à locis pii vacantes, sicut incurrere. **111.1.3**

Videtur frequenter ratione potest non restringere dispositionem, nec excludere finem causae mutes frequenter. **112.1.4**

Videtur non debet per locum videtur, in dividendo & separabilibus scilicet, sicut in individuo. **113.1.3**

Videtur extra Ecclesiam si eam fugiat, et si largiamur fugam, non reconciliatur Ecclesiae, facit et contrarium. **114.1.9**

Videtur per contrarium matrimonium scilicet forum viii. **115.1.1**

Videtur contrahebat matrimonium scilicet cum vii haerendo, et prius dicit, et applicat fides. **116.1.7**

Videtur an, et quando potest promovere ad primam Tonantem, et Ordines mittere, ostenditur. **118.1.1.4**

F I N I S

